

AVCTORES
LATINAE LINGVAE
IN VNVM REDACTI
CORPV S:

*Quorum Auctorum Veterum & Neote-
ricorum Elenchum sequens
pagina docebit.*

Adiectis Notis DIONYSII GO-
THOFREDI I.C.
VNA CVM INDICE
generali in omnes
Auctores.

*Bibliotheca
Sanchi* *St. Johannis P.
Sanchi*

S. GERVASII.

Excudebat Petrus de la Rouiere.

MDCII.

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the middle-left section of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, located in the middle-right section of the page.

Handwritten text, possibly a signature or name, located below the middle-right section of the page.

6-5.L.42

ELENCHVS ET SERIES

huius Corporis.

M. TERENTIUS VARRO De lingua Latina, col. 1.

M. VERRII FLACCI fragmenta, col. 109.

FESTI fragmenta à Fulvio Ursino edita, col. 118.

SCHEDÆ FESTI à Pomp. Læto relictæ, col. 121.

SEXT. POMP. FESTVS, Paulo Diacono coniunctus, col. 141.

NONIVS MARCELLVS, col. 481.

FVLGENTIVS PLACIADES, col. 801.

ISIDORI ORIGINVM libri XX. col. 809.

EX VETERIBVS GRAMMATICIS qui de Proprietate &
Differentiis scripserunt, excerpta, col. 1327.

VETVS KALENDARIVM ROMANVM, col. 1381.

DE NOMINIBVS & PRÆNOMINIBVS Romanorum,
col. 1397.

VARIJ AVCTORES qui de Notis scripserunt, col. 1453.

NOTÆ DIONYSII GOTHOFREDI L. C. ad Varronem,
Festum, Nonium, & Isidorum, col. 1569.

VARIÆ LECTIONES in Fulgentium & Isidorum, col. 1905.

*Huic editioni accessere præter superiora iam
antea edita.*

LIBER GLOSSARVM ex variis Glossariis, quæ sub ISIDORI
nomine circumferuntur collectus.

EXCERPTA PYTHOEANA ex veteribus glossis.

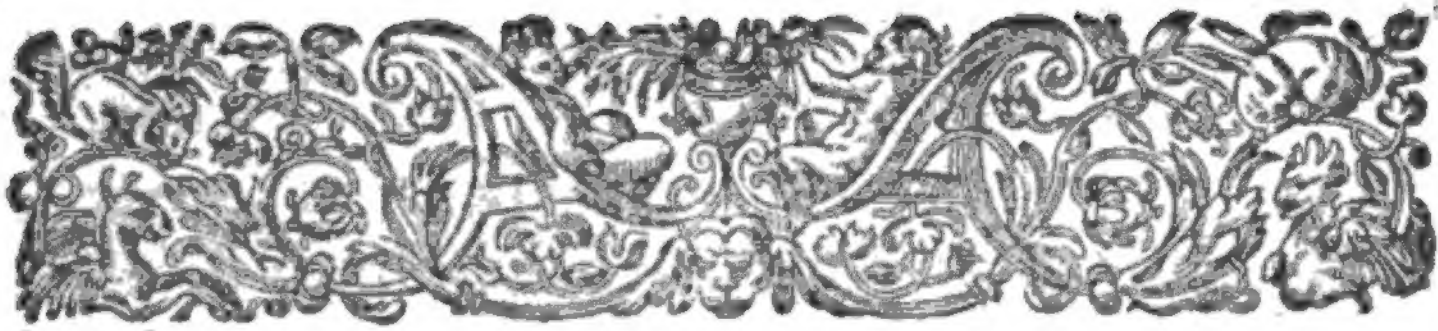
EXCERPTA DIFFERENTIARVM BONGARSII Re-
gij legati.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

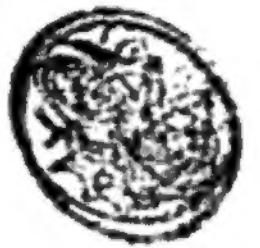

GENEROSIS ET MA-
GNIFICIS DD. VVOLFCA NCO
CHRISTOPHORO ET VVILHELMO

*Christophoro, Mareschalis hereditarius S. R. Im-
perij, Dominis in Bappenheym, Tionysius
Gothofredus I. C. S. P. D.*

VM meos in ius Romanum Commen-
tarios ederem (Generosi ac nobilissimi
Domini Bappenheymij) inter antiquos
illos authores , quorum testimoniis vsus
sum ad ea vocabula , quæ in iure obscu-
ra essent , illustranda , Varro , Festus , Nonius & Isidorus ,
inter postremos non leguntur. Cœpi ab eo tempore con-
siliū de illis omnibus in vnum quasi corpus redigen-
dis , atque ita in publicum emittendis , cum aliis quibus-
dam auctoribus , qui ad superiorum argumenta facere ,
atque conducere videbantur. Etsi autem me non fugie-
bat illos authores seorsim à multis editos , commodius
tamen edi coniunctos videbam : vt qui in vnum legen-
do incidisset , alio euoluendi occasionem , & in mutua
illorum inter se collatione , iusti commentarij atque in-
terpretis vicem , in ipsis manibus , præsentem haberet.
Multi enim Varronem legunt , quibus Festi , Nonii atque
Isidori nomina penitus sunt ignota : aut si nota sunt , vno
illorum sæpe contenti , plenam linguæ Latinæ originem ,
spretis aliis , assequi non possunt : vt omittam in aucto-
ribus illis , qui à Festo & Nonio præsertim laudantur , ve-
nerandæ vetustatis reliquias spectari , cuius forma &

imagine qui non capiuntur, vix est ut politi, nescio an homines, dici atque appellari debeant. Sed cum mutili atque laceri variis locis illi authores essent: visum fuit breues ad Varronem, Festum & Nonium notas adiungere: facta potissimum collatione earum vocum, quæ ad ius nostrum pertinerent (quod à quoquam alio antehac factum esse non videbam) ut nostræ professionis homines, eò magis ad antiquos illos auctores euoluendos excitarem. Et audenter dicam, ad multa in illis authoribus restituenda collationem nostri iuris summopere, & quasi necessariam requiri: quæ si defuisset, de multorum locorum restitutione quasi desperassem. Hæc autem cum à me ita absoluta (vel cum aliquo successu) viderem, subiit illico animum meum, generosa illa indoles atque comitas, quæ inter cæteras & maximas virtutes in illa nobili ac vestra adolescentia elucet, cui hoc animi mei obsequentis indicium atque munus debere me statim intellexi. Idque eò magis, quòd amplissimæ vestræ familiæ stemmatis, & in imperio Romano ob illustrem & hereditariam Mareschaliæ dignitatem satis superque cognitæ, præter omnium virtutum studia, iuris etiam civilis ac Romani (quæ mea professio est) cognitionem adiungitis: ductu atque auspicio doctissimi viri Friderici VVeckmani præceptoris vestri: ut patriæ aliquando, non minus virtute, quàm sapientia civili, ornamento atque auxilio esse possitis. Vel id quoque me ad hoc munus vobis offerendum incitabat, quòd illi authores ex se digni, qui vestræ generositatis manibus tererentur, cum ab his tanquam à capite & fontibus, docti quique, linguæ Latinæ originem petere atque haurire soleant: præter alia infinita, quæ ad historiam & ad religionem, aut potius superstitionem veterum, intelligenda pertinent. Cuius rei maiorem etiam spem mihi faciebam, ex illa discēdi (quæ in vobis est) cupiditate, atque constantia incredibili, quam
& ætatis

& ætatis vestræ in omne virtutum genus succrescentis indoles, & quotidiana moderatoriis vestrifides atque diligentia auctiorē atque cumulatoriē reddit. Atque utinam hæc mea oratio sponte alioqui vos iam ad honoris metam currentes comitari atque subsequi possit: idque, quod à me vobis munus offertur, gratum atque acceptum esse possit. Interea tamen ut ad hoc meum opus reuertar, ea conditione atque lege id à me sic inceptum ac perfectum, ut laudi atque diligentia eorum qui me tempore, in hoc interpretandi genere antecesserunt, nihil detractum, aut velim aut putem. Nam ut illis sua, ita & mihi in quibusdam mutandis sententia peculiaris esse potuit: libera tamen & aperta discendi ac iuvandi perpetuò cupida, sine conuicio, sine contumelia: & quod mihi solenne, brevis, citra affectationem ullam, vitatis prologis, qui nihil ad rem conferunt. viderint ista diligentiores, mihi certè neque tempus, neque animus fuit rebus otiosis lectorem fallere. mihi contrà curæ ac studio fuit nudam & simplicem lectionis varietatem ostēdere, authores authoribus breuiter conferre. Neque dubito, quin tam grato à vobis animo hoc meum munus à vobis suscipiatur, quàm à me,
**Generosissimi Domini, sinceriter
& in arram perpetui erga
vos obsequij, offertur.**

Ex musæo xv.

Augusti

1585.

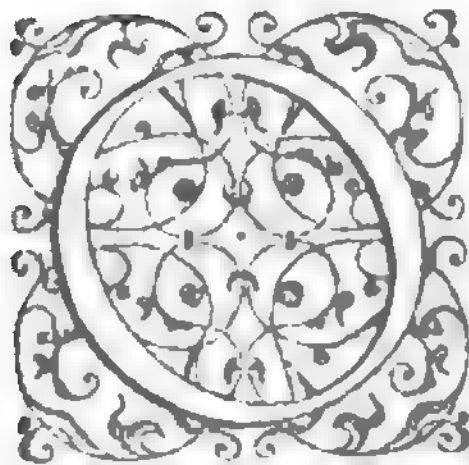
S in j

... t

M. T E R E N T I V S V A R R O D E L I N G V A L A T I N A .

S Y M M A E O R V M Q V A E L I B R I S D E
*lingua Latina M. Terentij Varronis continen-
tur, distributio.*

M N I S operis de
lingua Latina tres
feci partes. Prima,
quemadmodum vo-
cabula imposita es-
sent rebus: secunda,
quemadmodum ea
in casus declinatur:
tertia, quemadmo-
dum coniungeren-
tur, sumptum ex ipso Varrone libro 6. de ling. in fi-
ne, & libro 7. in princ. ¶ Idem libro 6. sub finem,
Instituitis sex libris, quemadmodum rebus La-
tina nomina essent imposita ad vsum no-
strum, è quæis tres scripsi P. Septimio, qui mi-
hi fuit quæstor: tres, tibi (Ciceronem allo-
quitur) quorum hic est tertius. Priores, de di-
sciplina originis verborum: posteriores, de
verborum originibus. ¶ Hoc libro vt & se-
cundo & tertio tractauit Varro De disciplina
quam vocant *ἐτυμολογική*. & quidem in hoc vo-
lumine primo explicauit, quæ contra eam di-
cerentur: quæ pro ea secundo: quæ de ea (id
est eius forma) tertio, ex Varrone 4. de ling. in pr.
Idem libro 6. in fine. In primo volumine est, quæ
dicantur, cur etymologicè neque sit, neque ea
utilis sit.

M. T E R E N T I I V A R R O N I S
D E L I N G V A L A T I N A A D
P. Septimium libri primi
Fragmenta.

Aggulus, aggens, aggilla, iggerunt, in eiusmodi Græci, & Actius noster binam o scribunt: a-
hij n & e, quod in hoc videri veritatem facile
non est. similiter *agteps*, & *agora*, ex Prisciano
libro 1. * L. Aelius noster literis ornatissi-
mus memoria nostra errauit aliquoties. Nam a-
liquot verborum antiquorum Græcorum, per-
inde atque essent propria nostra, reddidit cau-
sas falsas. Non enim *leporum* dicimus, vt ait
quod est *leuipes*, sed quod est vocabulum qu-

tiquum Græcum. Multa enim vetera illorum i-
gnorantur, quod pro iis, aliis nunc vocabulis
vtantur, & illum esse plerique ignorent Græ-
cum quem nunc nominant *ἄλλω*, priorem esse
quod vocant *ἐρίφ*, leporem quod *λαγών* di-
cunt. In quo non modò L. Aelij ingenium non
reprehendo, sed industriam laudo. Successum
enim fortuna, experientiam laus sequitur ex L.
Gellij 17. iuxta fidem veterum librorum.

Idem Varro dicit *furem* ex eo dictum, quod ve-
teres Romani furuum atrum appellauerint: &
fures per noctem, quæ atra sit, facilius furantur.
Ex L. Gell. 17. iuxta fidem veterum librorum.

M. T E R E N T I I V A R R O N I S
D E L I N G V A L A T I N A A D
P. Septimium libro 11.

Fragmenta.

Hoc volumine Varro explicauit quæ pro
disciplina quam vocant *ἐτυμολογική*, dicantur,
ex Varrone 4. de lingua in pr. Idem libro 6. in fine.
In secundo volumine est quæ sit Etymologie,
& cur ea sit, & in illis sit.

M. T E R E N T I I V A R R O N I S
D E L I N G V A L A T I N A A D
P. Septimium lib. 1111.

Fragmenta.

Hoc volumine explicauit Varro quæ de di-
sciplina Etymologica [id est eius forma] dice-
rétur. ex Varrone 4. de ling. in pr. Idem lib. 6. in fin.
In tertio volumine est quæ forma Etymologie.
Feneratus à senore cognominatus: *fennus* autem
dictum à fetu, & quali fetura quadam pecuniae
parientis, atque incrementis, & idcirco & M.
Cato & ceteri ætatis eius feneratorum sine A
litera pronuntiauerunt, sicuti fetus ipse, & fe-
cunditas, appellata. ex 16. Gell. 12. ex Nonio Mar-
cello in *Fennus*.

Vtrunque mulieres & Epitrocum viri quoque
habitarunt. Ex Nonio *Habitare*.

EPI TOM E LIBRI QVARTI.

In quo de vocabulis locorum, & quæ in locis eorum-
que origine, ex auctoribus qui soluta oratione scri-
pserunt.

¶ Prefatio 1.

¶ De vocabulis locorum in genere 2. Celestium 3.
Terra 4. Aqua 5. Mundi partium 6. Montium vr-
bis Roma 7. Quatuor regionum vrbi Roma 8. Tri-
bunum vrbi Roma 9.

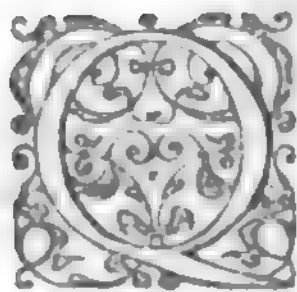
¶ De vocabulis eorum qui in loco, Deorum 10. A-
nimum 11. Piscium & conchyliorum 12. Amphybiorum 13.
Magistratum Romanorum 14. Sacerdotum 15. Mili-
tarium personarum 16. Diuitum, pauperum 17. Ar-

tificum 18. Pecorum 19. Ferarum 20. Stirpium,
herbarum, arborum, fructuum 21. Manusfactorum, ad
victum 22. ad Vestitum 23. ad Instrumenta milita-
ria 24. Mensæ escaria 25. Mensæ vinaria rotunda
& quadrata 26. Mensæ vrnaria 27. Sedium ac se-
diliū 28. Mundi muliebriū 29. Indutus & ami-
ctus 30. Instrumentorum rusticorum, quæ ad ferendum,
colendum, & importandos fructus pertinent 31. Ae-
dificiorum publicorum 32. Aedificiorum privatorum
33. Portarum vrbi Roma ac palatii 34. Eorum quæ
ad lectos pertinent 35. Assu & eorum quæ ab assu 36.

¶ Conclusio 37.

M. TERENTII VARRRONIS DE LINGVA LATINA AD M. TVLLIVM

CICERONVM LIBER QVARTVS.

VERUMADMODVM vocabu-
la essent imposita rebus in
lingua Latina, sex libris ex-
ponere institui. De his treis
ante hunc feci, quos Septimio
misi, in quibus est de discipli-
na quam vocant *ἱτυμολογία*.

Quæ contra eam dicerentur, volumine primo:
quæ pro ea, secundo: quæ de ea, tertio. In his
ad te scribam, à quibus rebus vocabula imposi-
ta sint in lingua Latina: & ea quæ sunt in con-
suetudine apud poetas. ¶ Quum vniuscuiusque
verbi naturæ sint duæ: à qua re & in qua re vo-
cabulum sit impositum: itaque à qua re sit *Per-
tinacia*, cum quaeritur: ostenditur esse à pertenden-
do: in qua re sit impositum, dicitur: cum de-
monstratur, in quo non debet pertendi, & per-
tendit: Pertinaciam esse: quod in quo oporteat
manere, si in eo persistet, *Perscuerantia* sit. Prio-
rem illam partem, ubi, cur & unde sint verba, 20
scrutantur Graeci: vocant, *ἱτυμολογία*; illam al-
teram *ἀπὸ συμφορῶν*: de quibus duabus rebus
in his libris promiscuè dicam, sed exilius de
posteriore. ¶ Quæ ideo sunt obscura, quod neq.
omnis impositio verborum extat: quod vetu-
stas quasdam deleuit: nec quæ extat, sine men-
do omnis imposita: nec quæ rectè est imposita,
cuncta manet: multa enim verba littereis com-
mutateis sunt interpolata: neque omnis origo
est nostræ linguae è vernaculeis verbeis: & mul-
ta verba aliud nunc ostendunt, aliud ante signi-
ficabant, ut *Hostis*. nam tum eo verbo dicebant
peregrinum, qui lucis legibus vteretur: nunc di-
cunt cum quæ tum dicebant per duellum. ¶ In
quo genere verborum, ut casu erit illustrius, un-
de videri possit origo, inde repetam. Ita fieri o-
portere apparet: quod recto casu quom dici-
mus *Impos*, obscurius est esse à potentia, quàm
quom dicimus *impotem*: & eo obscurius sit, si
dicas *pos*, quàm *impos*. videtur enim *pos* signi-

ficare potius pontem, quàm potentem. Vetu-
stas non pauca deprauat, multa tollit. Quem
puerum vidisti formosum, nunc vides deor-
mem in senectâ. Tertium sæculum non videt
eum hominem, quem vidit primum. Quare il-
la quæ iam maioribus nostris ademittit obliuio
fugitiua, secuta sedulitas Mucij & Bruti retra-
here nequit. Non si non potuero indagare, eo
ero tardior: sed velocior ideo, si quiuero. Non
mediocribus enim tenebris in silua, ubi hæc ca-
ptanda: neque eò quod peruenire volumus, se-
mita trita: neque non in tramitibus quædam
obiecta quæ eum retinere possent. Quoniam
verborum nouorum & veterum discordia o-
mnis in consuetudine communi: quot modeis
litterarum commutatio sit facta, qui animad-
uerterit, scrutari facilius origines patietur ver-
borum. Reperiet enim esse commutata, ut in
superioribus libris ostendi, maximè propter
bis quaternas causas. Litterarum enim sit dem-
ptione, aut additione: & propter earum attri-
tionem, aut commutationem, item syllabarum
productionem. Quæ quoniam in superioribus
libris, cuiusmodi essent, exemplis satis de-
monstravi, heic commemorandum esse modò non
putavi. ¶ Nunc singulorum verborum origines
expediam. quorum quatuor explicandi gradus.
Primus, in quo populus etiam venit. Quis enim
non videt, unde *erisodina* & *viocurrus*? Secun-
dus, quod grammatica descendit antiqua, quæ
ostendit quemadmodum quodque poeta verbum
confinxit, quod declinavit. Hinc Pacuvius,
rudentisibilus, hinc *incurvicernicum* pecus, hinc
chlamyde *clupeat* brachium. Tertius gradus, à
quo philosophia ascendens peruenit: atque ea
quæ in consuetudine communi essent, aperire
cepit, ut à quo dictum esset *oppidum*, *viciu*, *via*.
Quartus, ubi est aditus, & initia regis: quo si
non perueniam, scientiam ad opinionem au-
cupabor. quod etiam nonnunquam in salute
nostra

nostra facit, cum ægrotamus, medicus. Quod si summum gradum non attigero; tamen secundum non præteribo. Quod non solum ad Aristophanis lucernam, sed etiam ad Cleanthis lucubraui. Nolui præterire eos qui poetarum modò verba, ut sint ficta, expediunt. Non enim videbatur consentaneum quærere me in verbo, quod finxisset Ennius, caussam: negligere quod ante rex Latinus finxisset: cum poeticeis multis verbeis magis delecter quam utar, antiquis magis utar quam delecter. Annon potius mea verba illa quæ hereditate à Romulo rege venerunt, quam quæ à poeta Livio relicta? Igitur quoniam hæc sunt tripartita verba, quæ sunt aut nostra aut aliena, aut obliuia: de nostris dicam, cur sint; de alienis, vnde sint: de obliuiis relinquam, quorum partem cum ita inuenerim, ut opinor, scribam. In hoc libro dicam de vocabulis locorum, & quæ in his sunt. In secundo, de temporum, & quæ in his sunt. In tertio, de utraque re à poetis comprehensa. ¶ Pythagoras Samius ait, omnium rerum initia esse bina: ut finitum & infinitum, bonum & malum. vitam & mortem, diem & noctem. Quare item duos status, & motus. quod stat, aut agitur, corpus: ubi agitur, locus: dum agitur, tempus: quod est in agitu, actio. Quadripartitio magis sic apparebit: corpus est, ut cursor: locus, stadium, quod currit, tempus, hora quod currit: actio, cursio. Quare sit ut omnia ferè sint quadripartita, & ea æterna. quod neque unquam tempus, quin fuerit motus (eius enim interuallum tempus) neque motus, ubi non locus & corpus: (quod alterum est quod mouetur: alterum ubi) neque ubi sit agitur, non actio ibi. Igitur initiorum quadrigæ, locus, & corpus, tempus & actio. Quare quatuor genera prima rerum, totidem verborum: [horum enim] De his locis, & his rebus quæ in his videntur, in hoc libro summam ponam. Sed quæ cognatio eius erit verbi, quas radices egent extra fines suas persequemur. Sæpe enim ad limitem arboris radices sub vicini prodierunt segetes. Quare non cum de locis dicam, si ab agro ad agros hominem & agricolam peruenero, aberraro. Multa societas verborum: nec vinalia sine vino expediti, nec curia calabra sine calatione potest aperiri.

¶ INCIPIAM de locis sub ipsius loci origine. *Locus* est, ubi quid locatum esse potest: ut nunc dicunt, conlocatum veteres id dicere solitos apparet apud Plantum, Filiam habeo grandem, cassam dote, atque inlocabilem, neque eam queo locare cuiquam. Apud Ennium, O terra trita, ubi Liberi fanum in cuius muro locaui. Vbi quidquam consistit, locus. Ab eo præco dicitur *Locare*, quoad usque id emitur, quoad in alio quo consistit pretium. Inde *Locarium*, quod datur in stabulo, & taberna, ubi consistant. Sic loci muliebres, ubi nate cendi initia constituunt.

¶ *Locus natura*, secundum antiquam di-

sionem, prima duo, cælum & terra deinde particulatim vtriusque multa. *Cæli* dicuntur loca supera, & ea deorum: *terra*, loca infera, & ea hominum. Ut asia, sic cælum dicitur modis duobus. Nam & Asia, quæ non Europa, in qua est Syria: & Asia dicitur prioris pars Asiæ, in qua est Ionia, & prouincia nostra Cilicia. Sic cælum dicitur duobus modis: & pars eius summum, ubi stellæ: & id quod Pacuuius demonstrat, cum dicit, Hoc vide circum supraque quod complexu continet terram. Cui subiungit. Id quod nostri cælum memorant. A qua bipartita diuisione. Lucretius suorum vnius & viginti librorum initium fecit hoc. *Ætheris & terræ genitabile quærere tempus.* *Cælum* dictum scribit Ælius Gallus, quod est cælatum: aut à contrario nomine, quod apertum est: non male, quod posterior Ælius, multo potius cælare à cælo, quam cælum à cælando. Sed non minus illud alterum de cælando, ab eo potuit dici quod interdum cælatur, quàm quod noctu non cælatur omnino. Ego magis puto à chao *cauum*: & hinc cælum: quoniam, ut dixi, Hoc circum supraque, quod complexu continet terram, cauum cælum. Itaque dicit Andromacha, Noctique caua cæli signitenentibus conficis bigeis. Et agamemnon, In altifono cæli clypeo. *Cauum* enim clypeum. Et Ennius item ad cauationem, *Cæli ingentes fornices.* Quare ut à cauo *cauea*, & *caule*, & *conuallu*, *cauata* vallis, & *cauere* cautione: ut *cauum* sit ortum, vnde omnia apud Hesiodum, à chao cauum cælum.

¶ *TERRA* dicta ab eo, ut Ælius scribit, quod teritur. Itaque terra in augurum libris scripta cum R vno. Ab eo coloneis locus communis, qui prope oppidum relinquitur, *Territorium*, quod maxime teritur. Hinc linteum, quod teritur corpore, *Termentarium*: hinc in messe *Tritura*, quod cum frumentum teritur: & *Tribolum*, quo teritur. Hinc fines agrorum, *Terminu*, quod hæc partes propter limitare iter maxime teruntur. Itaque terminus cum in Latio aliquot locis dicitur, ut apud Actium, non terminus, sed Termē. hoc Græci *τῆμα*. Euander enim qui venit in Palatiū à Græcia, Arcas fuit. *Via* quidē iter, quod ea vehendo teritur: *Actu* iter in agreis, quod agendo teritur: etiam *Ambitus iter*, quod circum-eundo teritur. nam ambitus circumitus: ab eoque duodecim tabularū interpretes, *ambitum parietu*, circumitū esse describunt. Igitur terra *terra*, & ab eo poetæ appellarūt summa terræ, quæ sola teri possunt, *Sola terra*. Terra, ut putant, eadē & *Humus*. ideo Ennius, In terram cadenteis, dicit, cubiteis pinsibant humum. Et quod terra sit humus, ideo *Humatus*, mortuus, qui terra sit obrutus: ab eo qui Romanus combuitus est, aut in sepulchrū eius abiecta gleba non est: aut si os exceptū est mortui ad familiam expurgandam, donec in purgando, humo non est opertus, ut pontifices dicunt, quoad inhumatus sit, familia-

funesta manet, & dicitur humilior. ¶ Quæ ad humum sunt, aut à re, vt Sabini, & Lucania: aut declinata ab hominibus, vt Appulia & Latium: vtrunque, vt Etruria, & Tuscia. Quæ regnū fuit Latini, vniuersus ager dictus *Latium* particula- tim oppideis cognominatus: vt à Præneste *Prænestinus*, ab Aricia *Aricinus*. Vt nostri augures publicè dixerunt: agrorum sunt genera quin- que: *Romanus*, *Gabinus*, *Peregrinus*, *Hosticus*, *Incertus*. *Romanus* dictus, vnde Roma, ab Ro- mulo. *Gabinus*, ab oppido Gabiis. *Peregrinus*, a- ger pacatus, qui extra Romanum & Gabinum: quod vno modo in heis feruntur auspicia. di- ctus *peregrinus* à pergendo, id est progrediendo. eò enim ex agro Romano primum progredie- batur. quocirca *Gabinus*, siue *peregrinus*, secun- dum hos auspicia habent singularia. Ab reli- quo discretus. *Hosticus*, dictus ab hostibus. *Incer- tus* is ager, qui de heis quatuor qui sit ignora- tur. ¶ *Ager* dictus est, in quam terram quid a- gebant, & vnde quid agebant fructus caussa. id Græci dicunt *ἀγῆρ*. Vt ager, quod agi poterat, sic qua agi, *ἀγῆρ*. Eius finis minimus constitu- tus in latitudinem pedes quatuor, fortasse ab eo quatuor, quod ea quadrupes agitur: in longitu- dinem pedes centum & viginti. in quadratum actus, & in latum, & longum, vt esset centum & viginti. Multa antiqui duodenario numero finiebant: vt duodecim decuriis actum. *Iuge- rum* dictum iunctis duobus actibus quadra- teis. *Centuria* primò à centum iugeribus di- cta: post duplicata retinuit nomen: vt tribus multiplicata idem tenent nomen: Vt quò age- bant, *Actus*: sic qua vehabant *Via* dicta: quò fructus conuehebant *Villa*, quæ ibant, ab itu *Iter* appellarunt: qua angustè, *Semita*: vt semiter dictum. *Ager culinus* ab eo quod ibi cum terra semina coalescebant: ab eo inconstitus, *incol- tus*. Quod primum ex agro plano fructus ca- piebant, *Campus* dictus. postea quàm proxima superiora loca colere cœperunt, à colendo *Col- les* appellarunt. Quos egros non colebant pro- pter siluas, aut id genus, vbi pecus possit pasci, & possidebant: ab vfu suo *Saltus* nominarunt. Hæc etiam Græci *τὸ ἀγρὸν ἢ νομαίον*, nostri *Nemora*. A- ger, quod videbatur pecudum ac pecuniæ esse fundamentum. *Fundus* dictus: aut quod fundat quotquot anneis multa. *Vincta*, ac *Vinea*, à vite multa. *Vitis* à vino, idque [*vina*] à vi. hinc *Vin- demia*, quod est vini demia, vitis demia. *Segetes* ab satu, id est semine. *Semen*, quod non planè id quod inde. hinc *seminaria*, *sementes*. item alia quæ *segetes* ferunt. *Fringes* à fruendo, fructus- que ab spe *Spica*, vti & *Culmi*, quod in summo campo nascuntur, summum culmen. Vbi frumenta secta terantur, & arefiant. *Area*. Propter horum similitudinem loca in vrbe pu- ra, *area*, à quo potest etiam *Ara* desum esse, quod pura. Nisi potius ab ardore, ad quem vt sit, sit *ara*. à quo ipsa *ara* non abest: quod, qui a-

refacit, ardor est solis. *Ager Restibilis*. qui resti- tuitur ac referitur quotquot anneis: contra qui intermittitur, à nouando *Nonalis ager*. *Arum* & *arationes* ab arando: & ab eo quod aratri vomer sustollit. *Sulcus*: quod ea terra iacta, id est proiecta. *Porta*, *Prata* dicta ab eo quod si- ne opere parata. Quod in agreis quotquot anneis rursum faciendæ eadem, vt rursus capias fructus: appellata *Rura*. (Diuidit in eos agros, cum scribit Sulpicius, Plebi rura largitur ad a- ream.) *Predia* dicta item vt *prædes*, à præstan- do: quod ea pignori data publice mancupes si- dam præstent.

* * *

¶ Vbi nunc est Roma, septem montium demissior intus locus. Infimius, *humilimus* quod in mundo intima humus. *Humor* hinc ita- que. Ideo Lucilius, Terra abiit in nimbos, himbresque. Pacuuius, Terra exhalat auram, atque auroram humidam humectam. Hinc ager *Uliginosus*, humidissimus: hinc *Udus*, *U- uidus*. Hinc sudor quiuis deorsum in terra him- ber. Vnde sumi potest. *Puteus*, nisi potius quod *Æoles* dicebant *τὸ πῦρ ἢ τὸ πῦρ*. Sic *Pe- tura* à potu, non vt nunc à *περ*. A puteis op- pidum *Puticoli*, quod sint circa eum locum a- quæ frigida & calida multæ. Nisi à putore *putus*: quod putidus sit odoribus sæpe ex sul- fure & alumine. Extra oppida à puteis *Puti- cula*: quod ibi in puteis obruebantur homi- nes. Nisi potius, vt *Ælius* scribit, *puticula*, quod putrescebant ibi cadavera proiecta: qui locus publicus ultra *Esquilias*. itaque eum *A- franius* *Puticulos* in togata adpellat, quod in- de suspiciunt perpetuo lumen. *Lacus*, lacuna magna, vbi aqua contineri potest. *Palus*, paulu- lum aquæ in altitudinem, & palam latius diffu- sa. *Stagnum*, quod Græcè *καμὴ*, quod nomen habet primum. Hinc ad villas rotunda stagna: quod rotundum facile continet: [nec] angu- li maxime laborant. *Flumini*, quod fluit, item *flu- men*: à quo lege prædiorum urbanorum scribi- tur: *Stillicidia*, *fluminaque*, vt ita fluant, cadantque. Inter hæc hoc interest, quod *stillicidium*, eo quod stillatim cadat: *flumen*, quod fluit con- tinue. *Amnis*, id flumen est quod circuit a- liquid: nam ambitu amnis. Ab hoc qui cir- cum Aternum habitant *amnem*, *Amiterani* appellati. Ab eo qui populum candidatus circumit *ambit*: qui aliter facit, ex *ambitu* caus- sam dicit. Itaque *Tiberis amnis*, qui ambit Mar- tum campum, & urbem. Oppidum *Inter amna* dictum, quod inter amneis est constitutum. item *Antennæ*, quod ante amnem qui influit in Tiberim: quod in bello malè acceptum cõ- senuit. ¶ *Tiberis*, quod caput extra Latium, si in- de nomen quoque effluit in linguam nostram, nihil Latium: vt quod oritur è Samnio Vol- turnus, nihil ad Latinam linguam. at quod

Volturnum,

Vulturum, ad nos iam Latinum vocabulum, ut *Tiberinum*: nam & colonia nostra *Vulturum*, & deinde *Tiberinum*. Sed de *Tiberis* nomine anceps est historia. nam & suum Etruria & Latium esse credit. Fuerunt qui à vicino regulo Veietum Dehebri dixerint appellatum primò Dehebrim. sunt qui *Tiberis* priscum nomen Latinum *Albulam* vocatum littereis tradunt: posterius propter *Tiberinum* regem Latinorum mutatum, quòd ibi interierit: nam hoc eius, ut tradunt, sepulcrum.

6 ¶ Vt omnis natura in cælum & terram diuisa est, sic cælum in regiones, terra in Asiam & Europam. Asia enim iacet ad meridiem, & austrum: Europa ad septentrionem, & Aquilonem. Asia dicta ab nymphea, ex qua & Iapeto trahitur Prometheus. Europa ab Europa Agenoris filia, quam ex Phœnicia Manlius scribit taurum exportasse: quorum egregiam imaginem ex ære Pythagoras Tarenti fecit. Europæ loca multæ incolunt nationes. ea ferè nominata aut translatio nomine, aut ab hominibus.

7 ¶ Sunt & nomina ab tot mōtibz, quos postea vrbs mutis comprehendit: è queis *Capitalium* dictum, quòd heic, cum fundamenta foderentur ædis Iouis, caput humanum inventum dicitur. Hic mons antè *Tarpeius* dictus, à Virgine Vestali Tarpeia, quæ ibi ab Sabineis necata armis, & sepulta: eius nominis monumentum relictum, quod etiam nunc eius rupes *Tarpeium* appellatur saxum. Hunc antea montem *Saturnium* appellatum prodiderunt, & ab eo late *Saturniam* terram, ut etiam Ennius appellat. Antiquum oppidum in hoc fuisse *Saturniam* scribitur. Eius vestigia etiam nunc manent tria: quòd *Saturni fanum* in faucibus: quòd *Saturnia porta*, quam Iunius scribit, quam nunc vocat Pandanam: quòd post ædem Saturni, in ædificiorum legibus parietes postici muri sunt scripti. ¶ *Auentinum* aliquot de causis dicunt. Næuius ab auibus, quòd eò se ab Tiberi ferrent aues: alij ab rege Auentino Albano, quòd ibi sit sepultus: alij ab aduētū hominum, quòd commune Latinorum ibi Dianæ templum sit cōstitutum. Ego maximè puto ab aduētū: nam olim paludibus mons erat ab reliqueis disclusus. Itaque eò ex vrbe qui aduehebantur ratibus, quadrantem soluebant. cuius vestigia, quòd ea, qua tum itur, velabrum: & vnde ascendebat ad summam noua via lucus est, & sacellum Iarum. *Velabrum* dicitur à vehendo. *Velaturam* facere etiam nunc dicuntur qui id mercede faciunt. *Asterces* dicitur à merèdo & ære. Hinc vecturæ, quas soluebant hi qui ratibus transibant, *Quadrans*. ab eo Lucilius scripsit *quadrantem ratiti*.

8 ¶ Reliqua vrbis loca olim discreta (ut Argeorum sacraria in septem & viginti partibus vrbis sunt disposita. *Argeos* dictos putant à principibus qui cum Hercule Argiuo venerunt

Romam, & in Saturnia subsederunt) è queis prima est scripta regio *Suburana*: secunda, *Esquilina*: tertia, *Collina*: quarta, *Palatina*. ¶ In Suburanæ regionis parte princeps est *Cælius* mōs. à Cælio Vibennio Tusco, duce nobili, qui cum sua manu dicitur Romulo venisse auxilio contra Sabinum regem. Hi, post Cælij obitum, quòd nimis munita loca tenerent, neque sine suspicionem essent, deducti dicuntur in planum. Ab eis dictus *vicus Tusco*: & ideo ibi *Vortumnum* stare, quòd is deus Etruriæ. Principes de Cælianis, qui à suspicionem liberi erant, traductos volunt in eum locum qui vocatur *Cæliolus*. Cum Cælio coniunctæ *Carina*: sed inter eas quem locum *Ceroliensem* appellatum apparet, quòd primæ regionis quantum sacrarium scriptum sic est, *Ceroliensis quarticeps circa Minervium: quæ in Cælium montem itur, in tabernola est*. Ceroliensis à Carinarum iunctu dictus *Carina*: postea *Ceronia*, quòd hinc oritur caput sacræ viæ ab Streniæ sacello, quæ pertinet in arcem, qua sacra quotquot mensibus feruntur in arcem, & per quam augures ex arce profecti solent inaugurare. Huius sacræ viæ pars hæc sola volgo nota quæ est à foro eunti proximo cliuo. Eidem regioni attributa *Subura*, quòd sub muro terreæ Carinarum: in ea est Argeorum sacellum sextum. *Subura*, Iunius scribit ab eo quòd fuerit sub antiqua vrbe. cui testimonium potest esse, quòd subest ei loco qui terreus murus vocatur. Sed ego à pago potius *Suculano* dictam puto *Suculam*. Nunc scribitur littera B, non C. *Pagus Suculani*, quòd succurrit Carineis. ¶ Secundæ regionis *Esquilina* ab Esquilenis: alij has scripserunt ab excubiis regis dictas: alij ab eo quòd exculæ à rege Tullio essent. Huic origini magis conueniunt luci vicini: quòd ibi lucus fagutalis & lucus Mephitis, & Lucus Iunonis Lucinæ: quorum angusti fines: non mirum. iam diu enim late avaritia vna est. Item lucus Larum, *Querquetulanum* sacellum. Esquiliz duo montes habitati, quòd pars *Cissius* mons suo antiquo nomine etiam nunc in sacris appellatur. In sacris Argeorum scriptum est sic, *Oppius mons princeps lucum Esquilinum, lucum figuralem sinistra, quæ sub mærum est. Oppius mons biceps simplex. Oppius mons tericeps lucum. Esquilinum, dexter: & via in tabernola est. Oppius mons quadriceps lucum Esquilinum, via dexterior in figlinen est. Septimius mōs quinticeps lucum Pætilium. Esquilinum sexticeps. Cissius mōs septiceps apud ædem Iunonis Lucinæ, ubi editum habere solet*. ¶ Tertiæ regionis colles ab quinque deorum faneis appellati: è queis nobiles duo colles. *Viminalis* à Ioue Viminio, quòd ibi aræ sunt eius, aut quòd ibi vimineta fuerunt. *Collis Quirinalis*, ubi Quirini fanum: qui à Curetibus, qui cum T. Tatius Curibus venerunt Romam, quòd ibi habuerunt castra: quod vocabulum coniunctarum regionum nomina obliteravit

Dictos enim colles pluteis apparet ex Argeorum sacrificiis : in quibus sic scriptum est, *Collis Salutaris quarticeps adem Quirino: collis Salutaris quarticeps aduersum est p. a. Narni, adem Salus: collis Mutialis quinticeps apud adem Dei fidij in delubro, ubi aduenimus habere solet: collis Latiaris sexticeps in uico Anstellario summo apud Turacium adificium solum est.* Horum decorum aetate, à quibus cognomina habent, in eius regionis partibus sunt. ¶ Quarta regionis Palatium, quod Palantes cum Euandro venerunt : aut quod Palatini, qui & Aborigines, ex agro Reatino, qui appellatur Palatium, ibi confederunt. Sed hoc alij à Palatia uxore Latini putant. Eundem hunc locum à pecore dictum putant quidam. itaque Nauius Balantium appellat. Huic Germalum & Velias coniunxerunt & in hac regione sacriportus est, & in ea sic scriptum, *Germaleus quinticeps apud adem Romuli. Viliensis sexticeps in Velia apud adem deum penatium.* Germalum à germinantibus Romulo & Remo, quod ad ficum ruminalem & hi inuenti, quod aqua hiberna Tiberis eos detulerat in alucolo expositos. Velia uade essent, plures accepi causas : in quibus, quod ibi pastores Palatini ex omnibus ante consuram inuentam vellere lanam sunt soliti : ex quo Vellere dicitur.

9 ¶ Agor Romanus primū diuisus in partibus treis, à quo tribus appellatae Tatiensum, Ramnium, Lucerum. nominatae, ut ait Ennius, *Tatienfes à Tatius, Ramnenses à Romulo: Luceres, ut ait Iunius, à Lucumone.* Sed omnia haec uocabula Tusca, ut Volumnius, qui tragedias Tuscas scripsit, dicebat. Ab hoc quoque quatuor partibus urbis tribus dictae : & ab locis *Suburana, Esquilina, Collina, Palatina, Quinta*, quod sub Roma *Romula*. Sic reliqua tribus ab iis rebus, de quibus in tribuum libris scripsi.

10 ¶ Quod ad loca, quaeque iis adiuncta fuerunt, diximus : nunc de iis quae in locis esse solent. Immortalia & mortalia expediam, ita ut prius quod ad deos pertinet, dicam. *Principes Dei, calum & terra*: hi dei iidem qui in Aegypto *Serapis & Isis*, & sic Harpocrates digi o significat, qui sunt *Tasites & Asarte* apud Phoenicias, ut idem principes in Latio *Saturnus & Ops*. Terra enim & calum, ut Sarmothracum initia docent, sunt *Dei magni*, & hi, quos dixi multris nominibus. Nam neque, quas Ambraeia ante portas statuit duas uirileis species aeneas, dei magni : neque, ut uolgens putat, hi *Sarmothraces dy*, qui *Castor & Pollux*: sed hi mas & femina : & hi quos augurum libri scriptos habent sic, *Diui pates* : & sunt pro illeis qui in Sarmothrace *dei dyatui*. Haec duo, calum & terra: quod anima, & corpus: humidum, & frigidum. Qua parere solet genus penneis cōdecoratum: non animas, ut ait Ennius. & post, Inde venit diuinitus pulleis insinuans se ipsa anima, siue, *Zeus* Citeus, animalium semen ignis, qui

anima & mēs: qui calor è cēlo, quod heic ionu merabiles & immortales ignes. Itaque Epicharmus Enni de mēte humana dicit. Illic est de sole sumptus ignis. Idē solem adserit, Isque actus mēis est, ut humores frigida sunt humi, ut supra ostēdi, quibus iuncti cēlū & terra omnia ex se genuerūt: quod per hos natura ingori immiscet calorē, atq; humori ariditatem. Rectē igitur Pacuuius ait. Animam aether adiungat. Et Ennius, *Esse igitur corpus terram, quae deperit ipsam, Et capio, & neque iam dispēdei conficit hilum.* Animae & corporis discessus, quod nateis sit exitus, inde *Exitum*, ut cum in uinum iueunt, *Initia*. Inde omne corpus, ubi nimius ardor aut humor uiget, aut interit, aut manet sterile. cui testis aestas & hiemps: quod in altero aer ardet, & spica aret: & in altero natura ad nascendum cum hembre & frigore uicitare non uolūt, & potius uer expectat. Igitur causa nascendi duplex, ignis & aqua. Ideo ea in nuptiis in limine adhibentur, quod coniungit hic, & mas ignis, quod ibi semen, aqua femina, quod tetus ab eius humore, & eorum iunctione sumit *Venus*. Hinc comicus, *Victrix Venus* uidēne haec? non quod vincere uelit Venus, sed quod uincere, & uinciri ipsa. *Victoria* ab eo quod superati uincuntur. Verique testis poesis, quod & Victoria & Venus dicitur caeligena. Tellus enim, quod prima uincta caelo, *Victoria* ex eo. & ideo haec cum corona, & palma, quod corona uinculum capitis, & ipsa à uinctura dicitur. *Vitae, Vincere*: à quo est in Aesoto Eunij, Ibant malam uicere Veneriam corolliam. *Palma* dicunt quod ex utraque parte natura uincta habeat paria folia. Poetae de caelo semen igneum cecidisse dicunt in mare, ac natam è spumeis Venerem coniunctione ignis & humoris: quam haberet vim significantes. à qua vi nateis dicta *Vita*, ut illud à Lucilio, Vis est uita uides, quae nos facere omnia cogit. Quare quod calum principium, ab saeu est dictus *Saturnus*, & quod ignis Saturnalibus, hoc est cerei superioribus mittuntur. *Terra, Ops*, quod heic omne opus, & haec opus ad uiuendum: & ideo dicitur Ops mater, quod terra nutriet. Haec enim terreis gentibus omnes peperit, & resumat denuo. quae dat cibaria, ut ait Ennius: quae quod gerit fruges, *Ceres*. Antiquis enim, quod nunc & hi dei calum & terra, Iuppiter & Iuno. quod, ut ait Ennius, Illic est is Iuppiter, quem dico, quem Graeci uocant aether: qui uentus est, & uubes, hember postea, atque ex hembre frigus: uentus post fit, aer denuo. Haec propter Iuppiter sunt ista, quae dico tibi: qui mortaleis atque urbeis belluasque omnes uiuat. quod hic omneis & sub hoc, Eundemque appellans dicit Ennius, *Diūmque hominumque pater rex.* *Pater*, quod patetificat omnia, & ipsum semen: nam tum est conceptum, & inde cum exit, quod oritur. Hoc

idem

idem magis ostendit antiquum Iouis nomen. Nam olim *Dionus* & *Diéspiter* dictus, hoc est aer, & dies pater. à quo *dies* dicti, qui inde: & *pies*, & *dies*, & *dium*. Vnde *Sub Dio*, & *Dium Fidius*. Itaque inde eius perforatum tectum, vt videatur *dium*, id est cælum. Quidam negant sub tecto per hunc deierare oportere. *Ælius Gallus* *Dionus Fidius* dicebat *Dionus* filius, vt *Græci* *Διωνεύς* *Castorem*: & putabant hunc esse Sanctum ab *Sabina* lingua, & *Herculem* ab *Græca*. Idem hic *Diéspiter* dicitur, infimus aer, qui est coniunctus terræ, vbi omnia oriuntur, vbi aboriuntur: quorum quod finis ortus, *Oreus* dictus. Quod Iouis Iuno coniux, & hic cælum, hæc terra, quæ eadem tellus: & ea dicta: quod vna cum Ioue iuuat *Iuno*: & regina, quod hæc omnia terrestria regit. *Sol*, vel quod ita *Sabini*, vel quod solum ita lucet vt ex eo dies sit. *Luna*, quod sola lucet noctu. itaque ea dicta *Noctiluca* in Palatio: nam ibi noctu lucet templum. hanc, vt *Solem Apollinem*, quidam *Dianam* vocant *Apollinis*: vocabulum *Græcum* alterum, *Latinum* alterum. & hinc quod in altitudinem & latitudinem simul, *Dianiana* appellata. Hinc *Epicharmus* *Enni* *Proserpinam* quoque appellat, quod solet esse sub terreis. *Proserpina* dicta, quod hæc vt serpens modò in dextram, modò in sinistram partem latè mouetur. *Serpere* & *Proserpere* idem dicebant: vt *Plautus*, qui scribit, *Quasi proserpens bestia*. Quæ ideo videtur à *Latineis* *Iuno Lucina* dicta, vel quod terra (vt *physici* dicunt) iuuat & lucet, vel quod ab luce euit, qua quis conceptus est, vna iuuat, donec mensibus æthereis produxit in lucem. Facta igitur à iuando & luce *Iuno Lucina*: à quo patientes eam inuocant. *Luna* enim, nascentium dux, quod menses huius. Hoc vidisse antiquos apparet, quod mulieres potissimum supercilia sua attribuerunt ei dæ. Hæc enim maxime debuit collocari Iuno *Lucina*, vbi ab dieis lux datur oculis. *Ignis* à nascendo, quod hic nascitur: & omne quod nascitur, ignis scindit. Ideo calet, vt qui denascitur, ignem amittit ac frigescit. Ab ignis iam maiore vi, ac violentia *Volcanus* dictus. Ab eo quod ignis per splendorem fulget, *Fulgor* *Fulmenque* & *Fulgur*: quod fulmine ictus *Phaethon* contrariis diis. Ab aquæ lapsu lubrico *Lympha*, *Nympha* *Iuturna*, quæ iuuaret. Itaque multi ægroti propter id nomen hinc aquam petere solent. A fontibus, & fluminibus, ac ceteris aqueis, dei: vt *Tiberinus* à *Tiberi*: & ab lacu *Velino*, *Velinia*: & *nympha Commetia* ad lacum *Cutiliensem*, à cominotu: quod ibi insula in aqua commouetur. *Neptunus*, quod mare terras obnubit, vt nubes cælum: à nuptiis, id est, opertione, vt antiqui. à quo *Nuptia*, *Nuptiæque* dictus. *Salacia* *Neptuni*

ab *salò*. *Venilia* à veniendo, ac vento illo quem *Plautus* dicit, Quod ille dixit qui secundo vento vectus est tranquillo mari, *Ventum gaudes*. *Bellona* à bello nunc, quæ *Duellona* à duello. *Mars* ab eo quod maribus in bello præest: aut quod à *Sabineis* acceptus, ibi *Mamers*. *Quirinus* à *Quiritibus*. *Virtus*, vt viri vis, à virilitate. *Honos* ab honesto honore. Itaque *Honestus* dicitur, quod honoratus: & dictum *Honus* est honos, qui sustinet rem publicam. *Castoris* nomen *Græcum*, & *Pollux* à *Græcis* in *Latinis* litteris veteribus nomen, quod est, inscribitur, vt *Πολυδῆμος*, *Polluces*, non, vt nunc, *Pollux*. *Concordia* à corde congruente. *Feronia*, *Minerva*, *Nonenfiles* à *Sabineis*. paulò aliter ab eisdem dicimus *Laram*, *Vestam*, *Salutem*, *Fortem*, *Fortunam*, *Fidem*. Ea re *Sabinorum* linguam olent, quæ *Tatij* regis voto sunt *Romæ* dedicatæ. Nam vt *annales* dicunt, vouit *Opi*, *Floræque*: *Dioui*, *Saturnoque*: *Soli*, *Lunæque*: *Volcano*, *Summanoque*: itémque *Larundæ*, *Termino*, *Quirino*, *Vortumno*, *Laribus*, *Dianæ*, *Cloacinaque*. E quæis nonnulla nomina in vtraque lingua habent radices: vt arbores quæ in confinio natæ, in vtroque agro serpunt. Potest enim esse *Saturnus* hæc alia de causâ dictus atque in *Sabineis*, & sic *Diana*, de quibus supra.

¶ DICTVM est quo ad immortales attinet. deinceps quod ad mortales attinet, videamus. & de his animalia in tribus locis, quod sunt in aere, in aqua, in terra: à summa parte ad infimam descendam. ¶ Primum nomine in *Aleis* ab *aleis*: *Volucres* alij à volatu deinde generatim. De his pleræque à suis vocibus, vt hæc: *Upupa*, *Cuculus*, *Corvus*, *Hirundo*, *Vlula*, *Bubo*: itém hæc, *Pavo*, *Anser*, *Gallina*, *Columba*. Sunt quæ à heis de causis appellatæ: vt *Noctua*, quod noctu canit ac vigilat: *Lusciola*, quod luctuose canere existimatur, atque esse ex *Attica* *Progne* in luctu facta avis. Sic *Galeritis*, & *Motacilla*: alter quod in capite habet plumam elatam: altera, quod semper mouet caudam. *Asterula*, quod metra, id est sola, volitat: contra ab eo *Graculi*, quod gregatim: vt quidam *Græci* *τρίγυλοι*. *Ficedula*, & *Miliaria*, à cibo: quod altera fico, altera milio fiant pingues.

¶ Aquatiliū vocabula animalium partim sunt vernacula, partim peregrina. ¶ Foris. *Muræna* quod *μύρνα*: *Cybinus*, *Thynnus*, culus itém partes *Græcis* vocabulis omnes, vt *Aselondria*, atque *Vraon*. ¶ Vocabula piscium, pleræque translata à terrestribus: ex aliqua parte similibus: vt *Anguilla*, *Lingula*, *Sudina*: alia à coloribus, vt hæc: *Asellus*, *Umbra*, *Turdus*: alia à vi quadam, vt hæc: *Lupus*, *Canicula*, *Torpedo*. ¶ Item in conchyliis aliqua ex *Græcis*: vt *Paloris*, *Ostrea*, *Echinus*. Vernacula ad similitudinem: vt *Surena*, *Pellunculi*, *Vngues*.

¶ SVNT etiā animalia, in aqua quæ inter-

dum in terram exeunt: alia Græcis vocabuleis: ut *Polypus*, *Hippopotamus*, *Crocodilus*: alia Latineis, ut *Rana*, *Anas*, *Mergus*, à quo Græci ea quæ in aqua & terra possunt vivere, vocant *ἰκτιόεσσα*. E quæis *Rana* ab sua dicta voce: *Anas*, à nando: *Mergus*, quod mergendo in aquam capteret escam. Item alix in hoc genere à Græcis: ut *Querquedula*, *Cerceris*, *Halcedo*, quod ea Halcyon. Latina, ut *Testudo*, quod testa tectum hoc animal: *Loligo*, quod subuolat, littera commutata, primò *Voligo*. Ut Ægypti in flumine quadrupes, sic in Latio nominati *Lytra* & *Fiber*. *Lytra*, quod succidere dicitur arborum radices in ripa, atque eas dissoluere: vnde *Lytra*. *Fiber*, ab extrema ora fluminis dextra & sinistra maxime quod solet videri: & antiqui *Fibrum* dicebant extremum, vnde in sagæis extrema *Fimbria*, & in iecore extremum *Fibra*. hinc *Fiber* dictus.

14 ¶ QUÆ sunt hominum propria primùm, deinde de pecore, tertio de fereis scribam: incipiam ab honore publico. *Consul* nominatus, quod consulere populum & senatum debet. nisi illinc potius vnde *Actius* ait in *Bruto*. Qui recte consulat, consul fiat. *Pretor* dictus, qui præret iure & exercitu. A quo *Lucilius*, Ergo prætorum est ante præire. *Censor*, ad cuius censione, id est arbitrium, censeretur populus. *Ædilis*, qui ædes sacras & priuatas procuraret. *Quæstores*, à quærendo, qui conquirerent publicas pecunias, & maleficia, quæ triumuiui capitales nunc conquirunt: ab heis postea qui quæstionum iudicia exercent, *quæstores* dicti. *Tribuni militum*, quod terni tribus tribubus: *Ramnium*, *Lucerum*, *Tatiensium* olim ad exercitum mittebantur. *Tribuni plebei*, qui ex tribuneis militum primùm *tribuni plebei* facti, qui plebem defenderent in secessione *Crustumina*. *Dictator*, quod à consule dicebatur, cui dicto audientes omnes essent. *Magister equitum*, quod summa potestas huius in equites, & ad censes: ut est summa populi Romani dictator, à quo is quoque *magister populi* appellatus. Reliqui, quod minores quam hi magistri, dicti Magistratus: ut ab albo *Albanus*.

15 ¶ SACERDOTES vniuersi à sacreis dicti. *Pontifices* (ut *Q. Sequola Pontifex Maximus* dicebat) à posse & facere. pontifices ego à ponte arbitror. nam ab iis sublicius est factus primùm, & restitutus sæpe, cum ideo sacra & vls & cis Tiberim non mediocri ritu fiant. *Curiones* dicti à curiis: qui sunt ut in heis sacra faciant. *Flamines*, quod in Latio capite velato erant semper, ac caput cinctum habebant filo, *Flamines* dicti. Horum singuli cognomina habent ab eo deo cui sacra faciunt: sed partim sunt aperta, partim obscura. Aperta, ut *Martialis*, *Vulcanalis*: obscura, *Dialis*, & *Furinalis*: cum *Dialis* à Ioue sit, qui Dionis est: *Furinalis* à *Furina*, cuius etiam in festis *Furinales* serix sunt. Sic *Flamen Falacer* à diuo patre *Falacre*. *Salij* à saltando, quod fa-

cere in comitio in sacreis quotanneis & solent & debent. *Luperci*, quod lupercalibus in lupercali sacra faciunt. *Fratres Aruales* dicti sunt qui sacra publica faciunt propterea ut fruges ferant arua: ferendo & arueis *fratres aruales* dicti sunt quia fratritia dixerunt. *Fratria* est Græcum vocabulum partis hominum: ut *Apollini* etiam nunc, *Sodales Titij* dicti ab *Titij* auihus, quas in auguribus certeis obseruare solent. *Feciales*, quod fidei publicæ inter populos præerant: nam per hos fiebat ut iustum conciperetur bellum, (& inde desitum,) & ut fœdere fides pacis constitueretur. Ex heis mittebant, antequam conciperetur, qui res repeteret: & per hos etiam nunc fit *fœdus*, quod fides scribit *Ennius* dictum.

16 ¶ In re militari *Pretor* dictus, qui præret exercitui. *Imperator* ab imperio populi, qui eos qui id adtentassent, oppressit hosteis. *Legatus*, qui lecti publicè, quorum opera consilioque uteretur peregre magistratus: quive nuntij senatus aut populi essent. *Exercitus*, quod exercitando fit melior. *Legio*, quod leguntur milites in delectu. *Cohors*, quod ut in villa ex pluribus rebus coniungitur, ac quiddam sit vnum: sic hæc ex manipuleis copulatur cohors: quæ in villa dicta, quod circa eam locum pecus coerceretur. Tamen cohorem in villa *Isocrates* dicit esse Græce *κώπη*, apud poetas dictam. *Manipulus* exercitus minimas manus, quæ vnum sequuntur signum. *Centuria*, quæ sub vno Centurione sunt quorum centenarius iustus numerus. *Milites*, quod trium nullium primò legio fiebat, ac singulæ tribus, *Tatiensium*, *Ramnium*, *Lucerum*, nullia singula militum mittebant. *Hastati* dicti qui primi hastis pugnabant: *Pilani*, qui pileis: *Principes*, qui à principio gladiis, & post commutata re militari minus illustres sumuntur. *Pilani*, *Triarii* quoque dicti, quod in acie tertio ordine extremeis subsidio deponerentur. Quod hi subsidiebant, ab eo *Subsidium* dictum, à quo *Plautus*, Agite nunc, subsidite omnes, quasi solent *triarii*. *Auxilium* appellatur ab auxilio, cum accesserant, qui adiumento essent, alienigenæ. *Præsidium* est dictum, quia extra castra præsidebant in loco aliquo, quo tutior regio esset. *Obsidium* dictum ab obsidendo, quo minus hostis egredi posset inde. item ab absidendo: cum id ideo facerent quo facilius diminuerent hosteis. *Duplicarij* dicti, quibus ob virtutem duplicia cibaria ut darentur, institutum, *Turma* turma est: E in V abiit: quod terdeni equites ex tribus tribubus, *Tatiensium*, *Ramnium*, & *Lucerum*, fiebant. Itaque primi singularum d. curiarum, *Decuriones* dicti, qui ab eo in singulis turmeis sunt etiam nunc terni. Quos hi primo administratos ipsi sibi adoptabant. *Options* vocari coepti, quos nunc propter ambitionem tribuni faciunt. *Tubicines* à tuba & canendo, similiter *Litucines*, & *Classici* à classe: qui item cornu canunt, ut

tum cum classes, comitiis ad comitatum vocant.

17 ¶ QVARE à fortuna vocabula, in heis quædam minus aperta: ut pauper, diues, miser, beatus: sic alia. *Pauper* à paulola re. *Miser*, à minus, cui cum opus est, minus nullo est. *Diues*, à diuo, qui, ut deus, nihil indigere videtur. *Beatus*, qui multa bona possidet: & is *Opulentus* ab ope, cui ex opime. Ab eadem *Inops*, qui eius indiget. Ab eodem fonte *Copia*, & *Copiosus*. *Pecuniosus*, à pecunia magna: *Pecunia* à pecu. à pastoribus enim horum vocabulorum origo.

18 ¶ ARTIFICIBVS maxima causa ab arte. i. ab arte medicina ut sit *Asedon*, à lutrina *Sator*, non à medendo, ac suendo, quæ omnino vltima. Huic rei earum earum radices, ut in proximo libro aperietur. Quare, quod ab arte *Artifex* dicitur, nec multa in eo obscura, relinquã. Similis causa, quæ ab scientia vocantur aliqua, ut *prestigiator*, *munitor*, *nomenclator*. Sic etiam à spatio quodam dicuntur, *carfor*, *uastator*, *pugil*. & in hoc genere, quæ sunt vocabula, pleraque aperta: ut *Legulus*, & *Vindemiator*: alter ab oleis, alter ab vucis. Hæc etsi minus aperta, *vindemiator*, ut *vestigator*, & *venator*: tamen id est quod *Vindemiator*, vel quod vinum legere dicitur, vel quod de vita id dicitur: *Vestigator* à vestigiis ferarum, quas indagatur: *Venator* à venatu. [Quod sequitur verbum aduentum & inuentum.] Hæc de hominibus.

19 ¶ Hinc quod sequitur, de pecore. *Pecus* ab eo quod perpaſcat, à quo pecora vniuersa: quod in pecore pecunia tum consuebat pastoribus: & standi fundamentum *Pes* (à quo dicitur in ædificiis *area pes magnæ*: & qui fundamentum instituit, *pedem ponit*.) A pede *Pecudes* appellatur, ut ab eodem *Pedicam*, *Pedisequum*, & *Peculatoria* oves, aliudve quid. id enim *pecul* à *primum*. Hinc *Peculatum* publicum. primo ut cum pecore diceretur multa, & id esset coactum in publicum, si erat auersum, ex qua fructus maior. Hinc est quod Græcis *Bos*, *bois*, & *Taurus*, *taûros*, item *ois*, *ouis*. ita enim antiqui dicebant, non ut nunc, *oibis*. Possunt in Latio quoque ut in Græcia, à suis vocibus hæc eadem dicta. *Armenta*, quod boues id est maxime parabantur ut inde eligerent ad arandum: inde *Aramenta* dicta, postea tertia littera extrita. *Vitulus* quod Græce antiquitus, *inôlos*, aut quod plerique vegeteis, *vegulus* *Iuuenens*, iuuare qui iam ad agrum colendum posset. *Capra*, carpa, à quo scriptum omniscarpæ capræ. *Hircus* quod Sabini hircus: & quod illeic fedus in Latio rure *hircus*: quod in vrbe, ut in multeis, A addito *hircus*. *Porcus*, quod Sabini dicunt de aprino porco *poridus*, inde *porcus*. nisi à Græcis, quod Atheniensis in libris sacrorum scriptum est, *χίρπος* *χίρπος*. *Aries*, quod cum dicebant ares veteres, nostri *ariga*: hinc *Arignus*. Hæc sunt quarum in sacrificiis extra in olla, non in vasa co-

quantur. quas & Aelius scribit, & in pontificibus libris videmus in hostis eam aruigem, quæ cornua habet. quoniam is cui oui mari testiculi dempti: & ideo ut natura versa *Vernex* declinatus. *Pecori* ouilo quod agnatus, *Agnus*. *Catulus* à sagaci sensu, & acuto. Hinc *Canis*: nisi quod tuba, & cornu, signum cum dant, canere dicuntur. quod hic irem, & nocticulus in custodia, & venando signum voce dat, canis dictus.

20 ¶ FERRARVM vocabula item partim peregrina, ut *Panthera*, *Leo*: vtrique Græca. à quo etiam & rete quoddam *Pânther*, & *Leona*, & muliercula *Pantheron*. *Tigris*, qui est ut leo varius, qui viuus capi adhuc non potuit: vocabulum e lingua Armenica nam ibi & sagitta & quod vehementissimum flumen, dicitur *Tigris*. *Vrsi* Lucana origo, vel unde illi, nostri ab ipsius voce. *Camelus* suo nomine Syriaco in Latium venit: ut Alexandria *Camelopardalis* nuper adducta, quod erat figura ut camelus, maculeis ut panthera. *Aspi* ab eo quod in locis asperis. nisi à Græcis, quod hi *ἀσπερ*. *Caprea* à similitudine quadam capræ. *Cervi*, quod magna cornua gerunt, mutato G in C, ut in multeis: quasi gerui. *Lepra*, quod e Siculeis quidam Græci dicunt *λεπρῶν*. à Roma quod orti S. culi, ut annales nostri veteres dicunt, fortasse hinc illud tulerunt, & heic reliquerunt id nomen. *Vol*, es, ut Aelius dicebat, quod volat pedibus.

21 ¶ PROXIMA animalibus sunt ea quæ viuere dicuntur, neque habere animam, ut virgulta. *Virgultum* dicitur à viridi, idque à vi quadam humoris: quæ si exaruit, moritur. *Vitis*, quod ea vini origo. *Malum*, quod Aëoles dicunt *μαλον*. *Pirus iuglans*: quod hæc nux antequam purgetur, similis glandi. Hæc glans optima & maxima, ab Ioue & glande iuglans est appellata. Eadem, *Nux*, quod ut nox aërem, ita huius succus facit corpus atrum. ¶ Quæ in ortis nascuntur, alia peregrineis vocabuleis, ut Græcis *Oryzum*, *Menta*, *Ruta*, quam nunc *ρίγαν* appellant. Item *Caulis*, *Lapathum*, *Radix*. Sic enim antiqui Græci quam nunc *Raphanum*. Item ex Græcis vocabuleis, *σπυλλαν*, *ισορ*, addita & commutata vna littera, *Serpillum*, *Rosa*. Item Græca, *λίγαν*, *μαλάχη*, *κίμιν*. Item Latina, *Lilium*, *λίον*, *λίον*, & *Malua* à *μαλάχη*. & *Sambrium* *σάμβριν*. Vernacula *Lactuca* à lacte, quod olus id habet lac. *Brassica*, ut præfeca: quod ex huius scapo minutatim præfecatur. *Aspa-gi*, quod ex asperis virgultis nascuntur, & ipsi scapi asperi sunt, non leues. Nisi Græcum: illic enim quoque dicitur *ἀσπῆγος*. *Cucumeres* dicuntur à curuore, ut curui meres dicti. *Fructus* à ferendo res: & hæc, quas fundus: & hæc quæ in fundo feruntur, ut fruamur. Hinc declinatæ *Fruges*, & *Frumentum*. Sed hæc è terra, etiam *Frumentum*, quod extra loco quo solent addi ex mola, id est ex sale, & farre molito. *Vua* ab vuore.

22. ¶ QVAE manu facta sunt dicam, de victu, de vestitu, de instrumento: & si quid aliud videbitur heis aptum. ¶ De victu antiquissima *Puls*: appellata, vel quod ita Graeci, vel ab eo (ut scribit Apollodorus), quod ita sonet, cum aqua fermenti insipitur. *Panis*, quod primò figuras faciebant mulieres in panificio Panis: pulteaque figuras facere instituerunt alias. A pane & faciendo *Panificium* coeptum dici. Hinc *Panarium*, ubi id servabant: sicut *Granarium*, ubi granum frumenti condebant, unde id dictum. Nisi ab eo quod Graeci *νάριον*, à quo Graecis quoque granum dictum. & in quo eadem conduntur, *Horreum* ab horrendo. *Triticum*, quod tritum est spiceis. *Far*, à faciendo, quod in pristino sit. *Milium* à Graeco, nam id prius *μίλον*, post *μύλον*. *Libum*, quod libaretur priusquam esset, ut erat coctum. *Testinatum*, quod in testu calido coquebatur ut etiam nunc Matribus id faciunt matronae. *Circuli*, quod iuxta farina caleo & aqua circuitum æquabiliter fundebant. Hoc quidam, qui magis incondite faciebant, vocabant *Lixulas* & *Semilixulas*, vocabulo Sabino: idque frequentius Sabini à globo farinae dilatato. Item in oleo cocti, dicti à globo *Globuli*. *Crustulum* à crusta pultis, quo ias ea quæ ut corium exurit, *Crusta* dicta. Cetera ferè opera à vocabuleis Graecis sumpta, ut *σπίριον*, & *τρίψον*, & *πλάκων*, quod edebant cum pulte. Ab eo *Pulmentum*, ut Plautus: hinc *Pulmentarium* dictum. Hoc primum debuit pastoribus. *Caseus*: à coacto lacte, ut coaxeus dictus. Dein posteaquam desierunt esse contenti heis quæ suapte natura ferebat sine igne: in quo erant poma, quæ nimis cruda esse poterant, decoquebant in olla. Ab olla *Olera* dicta: quorum à genere cruda olera, è queis ad coquendum, quod rueret è rure, Ruapa: unde *Rapa*. *Olea* ab elea: olea grandis, *Ochrisis*: quod ea antiquitus *Orchemora*. ¶ Hinc ad pecudis carnem perventum est. *Suilla* sic ab illeis generibus cognominata. Hanc primò assam, secundò elixam: tertio è iure uti coxisse natura docet. Dictum *Assum*, quod ab igne, assudefcit. *Vuidum* est quod humidum, & ideo ubi id non est, succus abest: & ideo sudando assum distillat calore: ut crudum nimium habet humoris: sic excoctum parum habet succi. *Elixum*, est è liquore aquæ deductum: & ex iure, quod iucundum magis conditione est. *Succidia*, ab suisbus concidendis: nam id pecus primum occidere coeperunt domini, & ut servarent, salere. *Tergus suis*, ab eo, quod eo tegitur. *Perna* à pede suis, à nomine eius. *Offula* dicta, ut ossa minima in sue. *Insicia*, ab eo quod insecta caro, ut in carmine Saliorum est: quod ipse exteis dicitur nunc *Profectum*. *Murtatum* à myrto, quod eo largè farum intestinum crassum. *Lucanicam* dicunt, quod milites à Lucaneis d' dicerunt, qui & Falerius *Faliscum* ventrem. *Fundulum*, à fundo: quod non ut reliquæ par-

tes, sed ex vna parte sola apertum. ab hoc Graecos puto *τεφλόν* *τεφλόν* appellasse. Ab eadem futura *Farcimina* in exteis appellata: à quo, quod in eo tenuissimum intestinum factum, *Hila*, ab hilo dicta, id est minimo: quod ait Ennius, Neque dispendei facit hilum. Quod in hoc farcimine summo quiddam eminet: ab eo quod ut in capite apex, *Apexabo* dicta. Tertium factum est. *Longabo*, quod longius quam duo hila. *Argumentum*, quod ex immolata hostia defectum in iccore imponendo agendei causa. *Magmentum*, à magis: quod ad religionem magis pertinet. Itaque propter hoc montana fana constituta locis certis, quod id imponeretur matre: ab eo quod Graeci *μῆμα* & *μῆμα*. Item Graeci sigillatum, ut ovum, bulbum.

23. ¶ LANA Graecum, ut Polybius & Callimachus scribunt. *Purpura*, à purpuræ maritimæ colore. *Panicum*, quod à Poeneis primum dicitur adlatum. *Stamen*, à stando, quod eo stat omne in tela velamentum. *Subimen*, quod subit stamini. *Trama*, quod tranat frigus id genus vestimenti. *Densum*, à dentibus pectinis, quibus feritur. *Filum*, quod minimum est hilum. id enim minimum est in vestimento. *Pannus*, Graecum: *Pannelum* dictum à panno, & voluendo filo. *Tunica*, ab tuendo corpore: tunica ut induca. *Toga*, à tegendo. *Cinctus* & *Cingulum*, à cingendo: alterum viris, alterum mulieribus attributum.

24. ¶ ARMA, ab arcendo, quod heis arceamus hostem. *Parma*, quod è medio in omneis parteis par. *Canum*, quod cogitur in cacumen versus. *Hasta*, quod stans solet ferri. *Iaculum*, quod ut iaciatur, sit. *Tragula* à traiciendo. *Scutum* à sectura, ut secutum: quod minute confectum sit tabelleis. *Umbones*, aut à Graeco, vel quod ambones. *Gladium*, Cin & commutato, à clade, quod sit ad hostium cladem gladius. Similiter ab omine *Pilum*, quod hostis feriret, ut periculum. *Loricæ*, à loreis: quod de corio crudo pectoralia faciebant: postea succiderunt Galli è ferro sub id vocabulum ex anuleis ferream tunicam. *Balteum*, quod cingulum è corio habebant bulatum, balteum dictum. *Ocrea*, quod opponebatur ob crus. *Galea* ab galero, quo multi vti antiqui. *Tuba* à tubis, quos etiam nunc ita appellant tabicines sacrorum. *Cornua*, quod ea quæ nunc sunt ex ære, tunc fiebant ex bubulo cornu. *Vallum*, vel quod ea varicare nemo possit: vel quod singula ibi extrema bacilla forcillata habeant figuram literæ V. *Cornu* à similitudine cornuum cerui. Item reliqua ferè ab similitudine, ut *vinca*, *testudo*, *aries*.

25. ¶ MENSAM escariam *cibilla* appellabant ea erat quadrata, ut etià nunc in castris est. A cibo *Cibilla* dicta: postea rotunda facta. & quod à nobis media, à Graecis *μῆμα*, *Mensa* dici potest. nisi etià quod ponebant pleraque in cibo mensa. *Trulla* à similitudine trux, quæ quod magna, & hæc

hæc pusilla, ut trulla. Hinc Græci *τρυβλιον*, nos trullam. *Trua*, quæ à culina in lauacrum aqua fundunt. *Trua*, quod trauolat ea aqua, ab eodem est appellatum *Trullum*. simile enim figura, nisi quod latius concipit aqua, & quod manubrium cauum nõ est, nisi vinaria trulla accessit. *Matellio* à matula dictus, & dictus posteaquam logius à figura matulae discessit, & ab aqua *Aqualis* dictus. Vas aquariũ vocant *Futum*, quo in triclinio allatam aquam infundebant, quo postea accessit *10* *μυρμη* cum Græco nomine: & cū Latino nomine Græca figura *barbatus*. *Peluis*, à pedũ latio- ne, ut pedcluis. *Candelabrum* à candelâ. ex his enim funiculi ardentes figebantur. *Lucerna* post in- uet, quæ dicta à luce, aut quod id vocant Græci *λύχνος*. Vasa in mensa escaria, ubi putè aut iura- lenti quid ponebāt: capiēdo *Catinum* nomina- uerūt, nisi quod Siculi dicūt *κατίνος*, ubi assa po- nebāt. *Magidā* aut *Lāgulā*, alterū à magnitudine, alterum ab latitudine fixerunt. *Patinas* à patu- lo dixerūt, ut pusillas, quod his libarent canas *patellas*. *Tryblia*, & *Canistra*, quæ putat esse Latinæ, sunt Græca. *τρυβλιον* & *κατίνος* Græca sunt. Re- liqua, quod aperta sint, unde sint, relinquo.

26 *MENS A* vinariam rotundā nominabāt *Cylibathum*, ut etiā nūc in caltreis, id videtur de- clinatum à Græco, *κύβητος* qui illa capit, & minores. *Capula* à capiēdo; quod ansatz, ut pre- hendi possint, id est capi. Harū figuras in vaseis sacreis ligneas & fictiles antiquas etiā nunc vi- demus. Præterea in poculeis erant *Patera*, eo quod pateant, Latine ita dictæ. Hæsc etiā nunc in publico conuiuiis, antiquitatis retinēz cau- sa, cū magistri sunt, potio circūfertur; & in sa- crificiis deis, hoc poculo magistratus dat deo vinum. *Pocula* à potione: unde *Potatio*; & etiā *Poma*, quod hæc poscūt potū. *πότης* Græca origo potioneis. *Aqua* quod aqua summa. *Fons*, unde funditur è terra aqua viua, ut *fistula aquæ*, fusus aquæ. Vas vinarium grandius, *Simum*, ab *40* sinu; quod sinū maiore cauationē quā pocu- la habebat. Item dicta *Depesta* etiā nunc in die- bus sacreis, Sabineis vasa vinaria in mēsa deorū sunt posita. Apud antiquos scriptores Græcos in- ueni appellari poculi genus *Amicæ*. Quare vel inde radices in agrum Sabinum Romanū sunt profectæ. Quo vinum dabāt, ut minutatim fun- derent, à gutteis *Guttum* appellarunt: & quo su- mebant minutatim: à sumēdo, *Sempulum* nomi- nauere. In huiusce locum in conuiuiis Græcia *50* successit *Epichysis*, & *Cyathus*; in sacrificiis re- mansit guttum & sempulum. Altera vinaria mensa erat lapidea quadrata oblonga vna co- lumella; vocabatur *Cartibulum*. Hæc in ædibus ad compluium apud multos me puero pone- batur; & in ea, & cum ea ænea vasa: à gerendo *Gertibulum*, unde cartibulum post dictum.

27 *PRÆTEREA* erat tertium genus mēsa, & quadrata vasorū: vocaturque *Vernarium*, quod *60* urnas cum aqua positas ibi potissimum habe-

bant in culina. Ab eo etiā nūc ante balineum locus ubi poni solebant urnæ, *Vernarium* voca- tur. *Vræ* dictæ quod vrinant in aqua hautien- da, ut *Vrinator*. *Vrinare* est mergi in aquam. *Im- burum* fictum ab urbo, quod ita flexum ut redeat sursum versus; ut in aratro, quod est urbium. *Calix* à caldo: quod in eo calda puls appone- batur: & calidum eo bibebant. Vas, ubi cibum coquebant, ab eo *Cacabum* appellarunt. *Vernus* à *verlando*.

28 *A* sedendo appellantur *Sedes*, *Sedile*, *Sedum*, *Sella*, *Seliquastrum*. Deinde ab his *Sub- sellum*. ut *Subsistere*, quod non planè sapit: sic quod non planè erat sella, *subsellum* dictum. ubi in eiusmodi duo, *Bisellum* dictum. *Arca*, quod arcentur fures ab ea clausa. *Armamentarium* & *Ar- mamentarium* ab eadem origine, sed declinata aliter.

29 *MUNDVS* muliebris dictus à munditia. *Ornatu*, quasi ab ore natus. hinc enim maximè sumitur quod eam deceat. Itaque ob id paratur speculū. *Calamistri*, quod his calcefactis in ci- nere capillus oritur. Qui ea ministrabat, à ci- nere *Cinerarius* est appellatus. *Discerniculū*, quo discernitur capillus. *Pecten*, quod per eum ex- plicatur capillus. *Speculum*, à speciendo: quod ibi spectant. *Vestis* à velis: vel ab eo quod vellus lana tonsa vniuersa ouis, id dictum quod velle- bant lanam: ex lana facta vestis. Et quod capil- lum contineret, dictum à rete *Reticulum*. *Rete* ab raritudine. Item *Texta*, fasciola qua capillum in capite colligant. Dictum *Capital* à capite, quod sacerdotulæ in capite etiā nunc solent habere. Sic *Rica* à ritu: quod Romano ritu sa- crificium feminae cū faciunt, capita velant. *Mitra*, & reliqua serè in capite, postea addita cum vocabulis Græcis.

30 *P* *PRIVS* de indutu aut amictu quæ sunt, tangā. *Capitium* ab eo quod capit pectus, id est, ut a iuui dicebant, indutu comprehendit: al- terum quod subtrus, à quo *Subucula*; alterū quod supra, à quo *Supparum*. nisi quod id dicunt Oise. Alterius generis item duo: vnum quod foris, ac palam, *Palla*: alterū quod intus, à quo *Intusium*. id quod Plautus dicit, *Intusiatam*, *paragiaram* calulam, ac *crocotulam*. Multa post luxuria ad- tulit: quorum vocabula apparent esse Græca. ut *ἀμικτὸν*. Amictus est dictum *Amicellum*, id est circumiectum: à quo etiā quod vestes se in- uoluunt, *Circumiectum* appellant: & quod ami- ctui habent purpuram circum, vocant *Circum- textum*. Antiquissimi amictui *Recinium*, id quod eo utebatur duplici, ab eo quod dimidiam par- tem retrorsum iaciebāt, ab reiiciendo *Reciniū* dictum. Hinc quod facta duo simplicia paria, *Parilia* primo dicta: *reclusum* propter leuitatem *ἡμιπλῆγία*, *ἡμιπλῆγία*: sic multa Græca. *Lena*, quod de lana multa: duarum enim togarum instar. ut antiquissimum mulierum, *recinium*: sic hoc du- plex, virorum.

31 **INSTRUMENTA** rustica, quæ serendi aut colendi fructus causa facta. *Sarcula* à serendo ac sarrendo. *Ligo*, quod eo, propter latitudinem, quod sub terra facilius legitur. *Pala* à pangendo, *G* in *L* mutatum quod fuit. *Rutrum* ut rutrum, à ruendo. *Aratrum*, quod arauit terram. Eius ferrum *Vomer*, quod vomit eo plus terram. *Dens*, quod eo mordetur terra. Supra id regula quæ stat. *Stena*, à stando: & in ea transuersa regula, *Manicula*, quod manu bubulci tenetur: 10 qui quasi est remus inter boues. *Bura* à bubus, alij hoc à curuo *Curuum* appellant. Sub iugo medio *Couum*, quod bura extrema addita appellatur, vocatur couum à cauo. *Iugum* & *Iun*. *Iun* à iunctu. *Irpices*, regula cum pluribus dentibus, quam item ut plaustrum boues trahunt, ut eruant quæ in terra sunt. *Sirpices* postea, *S* de *st* ita à quibuldam dicti. *Rastelli*, ut *Irpices*, serræ leues: itaque homo in pratis per tenicicia eo festucas abradit: quo ab rasu *Rastelli* dicti. 20 *Rastri*, quibus dentalibus penitus eradunt terram atque eruant à quo & *Rutabridi* dicti. *Falces* à farte, littera commutata. Hæ in Campania *Secula*, à secando à quadam similitudine harum, aliz: & quod apertum, unde *fulces* *Fenaria*, & *Adorea*: & quod non apertum, unde *Lumaria* *falces*, & *sirpicula*. *Lumaria* sunt, quibus secant lumen, cum in agreis serpunt spinæ, quas quod à terra agricolæ solvunt, id est luunt, *Lumelia*. *Sirpicula* vocatur à sirpando, id est ab alligando. 30 sic *Sirpata* del a quædam cum alligata dicta. heis vtuntur in vinea alligando falces, incisos fustes, faculas. has *plancillas* Chersonesicæ dicunt falces. *Pilum*, quod eo lar pinsunt, id ubi sit: *Pistrinum*. *L* & *S* inter se sæpe commutant. Inde post in vrbe *Lucili pistrina*, & *pistrinx*. *Trapetes* molæ oleariæ vocantur. *Trapetes* à terendo, nisi Græcum. *Mola* à Molendo: harum enim motu eo coniecta moluntur. *Pallum* à volatu, quod cum id iactant, volant inde lenia. *Ventilabrum*, 40 quo ventilatur in aere frumentum. Quibus comportantur fructus ac necessariæ res, de iis *Fiscina* à ferendo dicta. *Corbes* ab eo quod ipicæ aliudve quid conruebant. Hinc minores *corbule* dictæ. De heis quæ iumenta ducunt. *Tragula* ab eo quod trahitur per terram. *Sirpex*, quæ virgeis sirpatur, id est colligando implicatur, in qua sterces aliudve quid euehitur. *Vehiculum* in quo saba aliudve quid vehitur, quo ex viminibus vtentur, & quod eo vehitur, brevis veba *Vehi-* 50 *culu* dictum est. Ab aliis etiam dictum *Arceia*, quæ etiam in *x* i tabuleis appellatur. quod ex tabuleis vehiculum erat factum ut *area*, *Arceia* dictum. *Plaustrum* ab eo quod non, ut in heis quæ supra dixi, sed ex omni parte palā est. quæ in eo vehuntur, quod perlucet, lapides, asseres, rignum.

32 **ÆDIFICIA** nominata à parte, ut multa ab ædibus, & faciendo. Maximum ædificium est *Oppidum* ab opē dictum: quod munitur opus

caussa, ubi sint: & quod opus est ad vitā gerendam, ubi habitent tuto: vel oppida, quod opere munibant mœnia, quo munius essent. Quod exaggerabant. *Aggeres* dicti, & quod aggerem contineret murus, quod muniendi causa manu parabatur, quo cepiebant oppidum: è quo munere *Murus*. Eius summa, *Pinne*, ab heis quas insigniti milites habere in galeis solent, & in gladiatoribus Samnites. *Turres* à toruicis, quod hæ prospiciunt ante alios. Qua viam relinquebant in muro, qua in oppidum portarent. *Portæ*. Oppida condebant in Latio, Etrusco titumulta: id est iuncteis bubus tauro, & vacca interiore aratro circumagebant sulcum. Hoc faciebant religionis causa die auspiciato, ut fossa, & muro essent munita. Terram vnde exalpscerant, *Fossam* vocabat: & introsum factum murum. Postea quod fiebat orbis, *Vrbs*. Principium quod erat post murum, *Pomerium* dictum: cuiusque ambitu auspicia urbana finiuntur. Cippi pomerij stant, & circum *Ardolam* *Ardeam*, & circum *Romam*. Quare & oppida quæ prius erant circumducta aratro, ab orbe & vrbo *Vrbes*: & ideo coloniarum nostrarum omnes in littereis antiquis scribuntur vrbes: quod item conditæ, ut *Roma*: & ideo coloniarum, ut vrbes conduntur quod intra pomerium ponuntur. *Oppidum* quod primum conditum in Latio stirpis Romanarum *Laninium*, nam ibi dies penates nostri. Hoc à Latini filia: quæ coniuncta *Æneæ*, *Laninia* appellata. Hinc post triginta annos oppidum alterum conditur *Alba*, id ab sue alba cognominatum. Hæc è nauis *Æneæ* cum fugisset *Laninium*, triginta parit porcos. Ex hoc prodigio post *Laninium* conditum annis triginta, hæc vrbs facta: propter colorem suis, & loci naturam, *Alba Longa* dicta. Hinc mater Romuli *Rhea*, ex hac *Romulus*, hinc *Roma*. In oppido vici à viis, quod ex vtraque parte viæ sunt ædificia. *Fundule* à fundo, quod exitum non habet, ac peritum non est iter, 40 *Angiportum*, & id angustum, ab angendo, & portui. Quod conferrent suas controuersias, & quæ vendere vellent, & quo quæque ferrent, *Forum* appellatur. Vbi quid generatim additum, ab eo cognomen, ut *bearium forum*, *forum olitorium*. hoc erat antiquum *Macellum*, ubi olerum copia. ea loca etiam nunc *Lacedæmonij* vocat *μακαλαίη*: sed lones ostia ortorum & castelli *μακαλαίη*. Secundum *Tiberim* ad *Iunium forum* *piscarium* vocant. Ideo ait *Plautus*, Apud piscarium, ubi variarum res. Ad corneta *forum cupedini*, à *Cupedio*: quod multi forum cupidinis, à cupiditate. Hæc omnia postquam contracta in vnum locum, quæ ad victum pertinebant, & ædificatus locus, appellatum *Macellum*, ut quidam scribunt, quod ibi fuerit ortus: alij, quod ibi domus fuerit cui cognomen fuit *Macellus*, quæ ibi publice diruta: è qua ædificatum hoc, quod vocatur ab eo *macellum*. In foro *lacum Curtium* à *Curtio* dictum constat. de eo triiceps *historia*. nam 60 & *Porci*:

& Procilius non idem prodidit quod Piso: nec quod is, C. Aelius Stilo secutus. A Procilio relatum, in eo loco dehisse terram, & ex senatusconsulto ad haruspices relatum, esse responsum deum Manium Postulionem postulare, id est, cinem fortissimum eodem mitti. tum quendam Curtium, virum fortem, armatum ascendisse in equum, & à Concordiæ versum, cum equo in eum præcipitatum. eo facto, locum coisse, atque eius corpus diuinitus humasse, & reliquisse gēti suæ monumentum. ¶ L. Calpurnius Piso in annalibus scribit, Sabino bello, quod fuit Romulo & Tatius, virum fortissimum Metium Curtium Sabinum, cum Romulus cum suis ex superiore parte impressionem fecisset, Curtium in locum palustre, qui tum fuit in foro, ante quam cloacæ sint factæ, secessisse, atque suos in Capitolium recepisse. Ab eo lacum inuenisse nomen. ¶ C. Aelius & Q. Lutatius scribunt eum locum esse fulguratum, & ex senatusconsulto septum esse: idque factum esse à Curtio consule, cui Marcus Genucius fuit collega, Curtium appellatum.

¶ *Arx* ab arcendo, quod is locus munitissimus urbis, à quo facillime possit hostis prohiberi. *Carcer* à coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ sub terta, *Tullianum*: ideo quod additum à Tullio rege: quod Syracusens, vbi simili de causa custodiuntur, vocantur *Latonia*, & de latonia translatus, quod hec quoque lapidicinæ fuerunt. Inde *Lauretum*, ab eo quod ibi sepultus est T. Tatius rex, qui à Laurentibus interfectus est. ab filia laurea, quod ex ibi excisa, & ædificatus vicus, ut inter sacram viam & macellum editum. *Corneta* à cornis, quæ abscissæ loco reliquerunt nomen, ut *Esquilum* ab esculo dictum, & *Fagutal* à fago: unde etiam quod ibi sacellum, *Iouis Fagutal*. *Armitulstrum*, ab ambitu lustris locus. item *Circus maximus* dictus, quod circum spectaculais ædificatus, vbi ludi fiunt, & quod ibi circum metas fertur pompa, & equi currunt. Itaque dictum in Cornicula milites aduentu, quem circumeunt ludentes, *Quid cessamus ludos facere? Circus noster ecce adest.* In circo primo, unde mittuntur equi, nunc dicuntur *carceres*. Nænius *Oppidum* appellat. *Carceres* dicti quod coercentur equi, ne inde exeant ante quam magistratus misit: *Oppidum*, quod à muri parte pinneis turribusque carceres olim fuerunt. Scripsit poeta, Dictator vbi currum infidit, peruehitur usque ad oppidum. Intimus *circus* à *Murium* vocatus, ut Procilius aiebat, ab vrceis, quod is locus esset inter figulos. alij esse dicunt à murteto declinatum, quod ibi id fuerit. cuius vestigium manet, quod ibi sacellum etiam nunc Martiæ Veneris. Itē similis de causa *circus Flaminius* dicitur, qui ædificatus est circum Flaminius campum, & quod ibi quoque ludis Tauricis circum metas currunt. *Comitiū* ab eo, quod coibant eo comitiis curiatis, & litem causa. ¶ *Curia* duorum generum, nam & v-

bi curarent sacerdotes res diuinas, ut curia veteres: & vbi senatus humanas: ut curia Hostilia, quod primus ædificauit Hostilius rex. Ante hæc *Rostra*, cuius id vocabulum ex hostibus capta fixa sunt rostra. Sub dextra huius à comitio locus substructus, vbi nationum subsisterent legati, qui ad senatum essent missi. Is *Græcostasis* appellatur à parte, ut multa. *Senatum* supra *Græcostasin*, vbi ædes Concordiæ, & basilica *Optima*. *Senaculum* vocatum vbi senatus, aut vbi seniores consisterent, dictum ut *νεγεια* apud Græcos. *Lautela* à lauando, quod ibi ad lanum Geminum aquæ calidæ fuerunt. Ab his palus fuit in minore *Vilabro*, à quo, quod ibi vehabantur lintibus, *Vilabrum*, ut illud maius, de quo supra dictum est. *Acquimelum*, quod æquata Melij domus publicè, quod regnum occupare voluit is. Locus ad *busta Gallica*, quod Roma recuperata, Gallorum ossa, qui possederunt urbem, ibi coaceruata ac cōsita. Est locus qui vocatur *Doliola* ad cloacam maximam, vbi non licet despuere, à doliolis sub terra. Eorum dicitur traditæ historiæ: quod alij esse aiunt ossa cadaverum: alij Numæ Pompilij religiosa quædam post mortem eius infossa. *Argiletum* sunt qui scripserunt ab Argo, seu quod is huc venit, ibique sepultus sit: alij ab argilla, quod ibi id genus terræ. *Clius Publicus*, ab ædilibus plebei Publiceis, qui eum publicè ædificauit. Similiter de causa *Publius vicus*, & *Costonius vicus*, quod ab his vireis dicuntur ædificati. *Clius* proximus ad florales usus versus. *Capitolium vetus*, quod ibi sacellum Iouis, Iunonis, Minervæ: & id antiquius quam *Ædis* quæ in capitolio facta. *Esquilus vicus Africanus*, quod ibi obsides ex Africa bello Punico dicuntur esse custodiri. *Vicus Ciprius* à cipro: quod ibi Sabini ciues additi confederunt, qui à bono omine id appellarunt. Nam *ciprum* Sabine bonum. Prope hunc vicus *Secleratus* dictus à Tullia Tarquinij Superbi uxore, quod ibi cum iaceret pater occisus, supra eum ut mitteret carpentum mulio, iussit.

33 ¶ Et quoniam vicus constat ex domibus, nunc earum vocabula videamus. *Domus* Græcum est. & ideo in ædibus sacris ante cellam, vbi sedes dei sunt, Græci dicunt *οἶκος*: quod post, *οἶκος* *οἶκος*. *Adels* ab aditu, quod plano pede adibant. Itaque ex ædibus efferri indictiuo funere præco etiam eos dicit, qui à tabernis efferuntur, & omneis in censu villas inde dicimus *Ædes*. *Canum adium* dictum, qui locus relictus intra parietes relinquebatur patulus, qui esset ad communem omnium usum. In hoc locus si nullus relictus erat, sub diuo qui esset, dicebatur *Testudo* à testudinis similitudine, ut est in prætorio in castris. Si relictum erat in medio, ut lucem caperet: deorsum, quod impluebat, *Impluuium* dictum: & sursum, quod compluebat, *Compluuium*, utrunque à pluvia. *Tuscanicum* dictum à Tuscis, posteaquā illorum caus-

ædium simulare coeperunt. *Atrium* appellatum ab Atriatibus Tulceis. illinc enim exemplum sumptum. Circum cauum ædium erant vniuscuiusque rei utilitatis causa parietibus dissepata: vbi quid conditum esse volebant; à cælando *Callam* appellarunt, *Penarium*, vbi penus. Vbi cubabant, *Cubiculum*: vbi cænabant, *Cenaculum* vocitabant: vt etiam nunc Lanuij apud ædem Iunonis, & in cetero Latio, ac Falerijs, & Cordubæ dicuntur. Posteaquam in superiore parte cænitare coeperunt, superioris domus vniuersa, *Cenacula* dicta. Posteaquam ibi cænabant, plura facere coeperunt, vt in castris ab hieme hiberna, *hibernum* domus vocarunt: contra *æstium*.

* Desunt pagina tres. *

34 ¶ religionem Porcius designat, cum de Ennio scribens dicit eum coluisse Tutilinæ loca. Sequitur porta *Nauia*, quod in nemoribus *Næuiis*. *Næuius* enim loca vbi ea sic dicta, coluit. Deinde porta *Rauduscula*, quod ærata fuit. *æ* *Raudus* dictum: ex eo in veteribus mancipijs scriptum, *Raudusculo libram ferito*. Hinc porta *Lauernalis* ab ara *Lauernæ*, quod ibi ara eius deæ. Præterea intra muros video portas dictas in Palatio, *Mucionis*, à mugitu, quod ea pecus in Bucitarum antiquum oppidum exigebant: Alteram, *Romanulam*, quæ est dicta ab Roma, quæ habet gradus in naualia ad Volupie sacellum. Tertia est *Iannalis* dicta ab Iano. & ideo ibi positum Iani signum, & ius institutum à Numa Pompilio, vt scribit in annalibus L. Piso, vt sit clausula semper, nisi cum bellum sit. Nusquam traditum est memorie Pompilio rege fuisse apertam: & post T. Manlio consule, bello Carthaginensi primo confecto, & eodem anno apertam.

* Desunt quedam. *

35 ¶ *Super* lectuleis origines, quas aduerbi, hæc. *Lectica*, quod legebant, vnde eam facerent, stramenta atque herbas, vt etiam nunc fit in castris. lectos, ne essent in terra sublimes in heis ponebant. Nisi ab eo quod Græci antiqui dicebant *λέκτρον*, lectum potius, quam lecticam quod inuoluebant. quod fere stramenta erant à segete, *Segestriam* appellant, vt etiam nunc in castris. Nisi à Græcis. nam *σῆλας*, vbi lectus mortui fertur, dicebant. *feretrum* nostri, Græci *φίπτερον* & *φίπτερον*. Posteaquam transierunt ad culcitas, quod in ea sagum, aut tomentum, aliudve quid calcabant, ab inculcando *Culcita* dicta: ac quicquid insternebant, à iterando. *Stragulum* appellabāt. *Pulvinar* vel à plu-meis, vel à pellu'eis declinarunt. Quibus operiebantur, *Operimenta*, & *pallia*, *Opercula* dixerunt. In heis multa peregrina, vt *sagum*, *Reno*

Galli quid *gaunacumma* eius *sagum*, & *Amphimallon*, Græca: contra Latinum *Torale*, quod ante totum & *Torus* à toruo, quod is in promptu. ab hac similitudine *Torninus* in mulieris capite ornatus. Quia simplici scansione scandebant in lectum non altum, *Scabellum*: in altiorrem, *Scannum*. Duplicata scansio, *Gradus* dicitur, quod genitur ab inferiore in superiore. Græca sunt, *Peristromata* & *Peripetis-mata*. sic aliud aliquid item conuiuij causa ibi.

36 ¶ *Multa* pecuniæ signatæ vocabula sunt æris & argenti hæc. *As* ab *ære*. *Dupondius* à duobus ponderibus, quod vnum pondus *Asi-pondium* dicebatur: id ideo quod *As* erat libræ pondus. deinde ab numero reliquum dictum vique ad *Centussis*, vt *as* singulari numero. Ab tribus assibus *Tressis*, & sic proportionem *Nonussis*. In denario numero hoc mutat: quod primum est, ab decem assibus *Decussis*: secundum à duobus decussibus *Bicesis*, quod dicti solum à duobus decussibus *bicesis*. Reliqua conueniunt, vt *Tricesis* à tribus, sic proportionem vique ad *Centussis*: quo maius æris vocabulum non est. Nam ducenti in proportionem cum dicuntur, non magis asses, quam denarij aliæ res significantur. *Æris* minima pars, *Sextula*, quod sexta pars vnciæ. *Semuncia*, quod dimidia pars vnciæ. *Se* valet dimidium, vt in *Selibra* & *Sempdio*. *Vncia* ab vno. *Sextans* ab eo quod sexta pars assis: sicut *Quadrans*, quod quarta: & *Triens*, tertia pars. *Semis*, quod semi *as*, id est, dimidium assis, vt supra dictum est. *Septunx* à septem & vncia conclusum: Reliqua obscuriora, quod à diminutione: & ea quæ diminuuntur, ita sunt vt extremas syllabas habeant. vt à duodecima vna dempta vncia, *Deunx*. *Dextans* dempto sextante: *Dodrans*, dempto quadrante. *Bes*, vt olim des, dempto triente. In argento nummi id à Siculeis. *Denarij*, quod denos *gr*is valebant. *Quinarij*, quod quinos. *Sestertius*, quod semis tertius. *Dupondius* enim & semis antiquus sestertius est: & veteris consuetudinis vt retro ara dicerentur, ita vt semis tertius, semis quartus pronuntarent. *Sestertius* igitur ab semis tertius dictus. Nummi denarij decuma *libella*, quod libram pondo *as* valebat, & erat ex argento parua. *Semlibella*, quod sit libellæ dimidium, quod semis assis. *Teruncius* à tribus vnciis, *sembella* quod valet dimidium: & est quarta pars, sic vt quadrans assis. Eadem pecunia vocabulum mutat. nam potest idem dici *dos*, *arabo*, *merces*, *corollarium*. *Dos* erit pecunia, si nuptiarum causa data: hæc Græcè *δότης*, ita enim hoc Siculi: ab eodem *Donum*. Nam Græcè vt ipsi *δότης*, vt alij *δότης*, & vt Attici *δότης*. *Arabo* sic dicta, vt reliquum reddatur. hoc verbum à Græco *ἀπαρῆμι*. Reliquum, ex eo quod debitum reliquit. *Dammum* à demptione, cum minus refactum quam quanti constat.

Luctum

Lucrum, ab luendo, si amplius, quàm exoluerit quanti esset ceptum. *Detrimētum*, à detrītū, quòd ea quæ trita, minoris pretij. Ab eadem *Intertrī- mētum*, ab eo quòd duo, quæ inter se trita & de- minuta, à quo etiam *Intrigo* dicta, & *Intertrigo*. *Asula*, à pecunia, quæ à magistratu dicta, ut ex- igi possit ob peccatum. quòd singulæ dicuntur appellatæ esse multæ, quòd olim vnum dicebāt *multa*. Itaque cū in dolium aut culeum vnum addunt rustici, prima vna addita, dicunt etiam nunc *Asula*. *Pæna*, à puniendo: vel à pœniten- do, quod post peccatum sequitur. *Pretium*, quod æstimationis, emptionisve causa constituitur dictum à peritis, quòd hi solum possunt face- re rectè id. Si quid datum pro opera aut opere, *Mercēs*, à merendo. Quod manu factum erat, & datum pro eo, *Manupretium*, à manibus & pre- tio. *Corollarium*, si additum præter quàm quod debitum eius. vocabulū fictū à corolleis: quòd hæ: cū placuerant actores, in scena dari soli- ta. *Præda* est ab hostibus capta, quòd manu par- ta, ut parida præda. *Premium* à præda, quòd ob rectè quid factum cōcessum. Si datur quod red- datur, *Mutuum*, quod Siculi *μῦτον*. Ita scribit So- phron. *μῦτον ἀντισμῦτον*, & *Μῦτον*, quod mutuo animo qui sunt, dāt officij causa. Alterum mu- nus, quod munienti causa imperatum, à quo etiam *Municipes*, qui vna munus fungi debent, dicti. Ea pecunia quæ in iudicium venit in liti- bus, *Sacramentum* à sacro. Qui petebat, & qui in- ficiabatur de aliis rebus, uterque quingentos æris ad pontem deponebant: de aliis rebus item certo alio legitimo numero assium. Qui iudi- cio vicerat, suum sacramentum à sacro aufere- bat, victi ad ærarium redibat. *Tributum* dictum à tribubus, quòd ea pecunia quæ à populo im- perata erat, tributum à singulis pro portione

census exigebatur. Ab hoc ea quæ assignata e- rat, *Ad tributum* dictum. Ab eo quoque quibus adtributa erat pecunia, ut militi reddant, *Tri- buti ærarij* dicti. Id quod adtributum erat, *æ mi- litare*: hoc est quod ait Plautus, Cedit miles, æs petit. Et hinc dicuntur *militæ ærarij*, ab ære, quòd stipendia facerent. Hoc ipsum *Stipendium* ab stipe dictum, quòd æs quoque Stipem dice- bāt. Nam quòd asses libræ pondo erant; qui ac- ceperant maiorem numerum, non in arca po- nebant, sed in aliqua cælla stipabāt, id est, com- ponebant, quo minus loci occuparet: à stipando *Stipem* dicere cœperūt. *Stipare* ab *στειναι* fortas- se. Græco vocabulo. Id apparet, quòd ut alias, tum institutum etiam nunc, diis cum thesauris asses dant, stipem dicunt: & qui pecuniam alli- gat, *Stipulari* & *Restipulari*. *Militæ stipendiarij* ideo quòd eam stipem pendebāt. Ab eo Ennius scribit, Pœni stipendia pendunt. Ab eodem æ- re impendendo, *Dispensator*, & in tabuleis scri- bimus *Expensum*. & inde prima *Pensio*, & sic aut secunda, aut quæ alia. Et *Dispendium*, ideo quòd in dispendendo solet minus fieri: *Compendium*, quòd cū compenditur, vna sit. A quo vsura, quòd in sortem accedebat, *Impendium* appella- tum: quæ cū accederet ad sortem, ex vsu *Vsu- ra* dicta, ut *Sors* quod suū sit sorte. Per *trutinam* solui solitum, vestigium etiam nunc manet in æde Saturni, quòd ea etiam nunc propter pen- suram, *Trutinam* habet positam. Ab ære *Æra- rium* appellatum.

17 ¶ Ad vocabula, quæ pertinere sumus ra- ti, ea quæ & loca, & ea quæ in locis, sunt satis arbitror dicta: quòd neq; parum multa sunt ap- perta: neque si amplius velimus, volumen pa- tietur. Quare in proximo (ut in primo libro di- xi) quod sequitur de temporibus dicam.

EPITOME LIBRI QUINTI.

In quo de vocabulis temporis, & quæ in tempore, eorumque origine ex auctoribus qui soluta oratione scripserunt. Prefatio 1.

¶ De vocabulis temporum in genere 2. De vo- cabulis temporum in specie dierum qui instituti deo- rum causa. ¶ Quorum alij statim alij annales 3. Die- rum qui instituti hominum causa: ubi inter cætera de mensibus 4.

¶ De vocabulis eorum quæ in tempore eorum ob- scuritate ac multitudine 5. Eorum autem alia pertinent ad ea quæ debemus cogitare 6. Dicere 7. Facere: ubi inter cætera agitur de his quæ ad visum, auditum, olfactum, gustum, tactum 8.

¶ De iudicio ex censorijs tabulis 9.

¶ De quibusdam vocabulis quæ Latini à Græcis mutuati 10. ¶ Conclusio 11.

M. TERENTII VARRONIS DE LINGVA LATINA LIBER QUINTVS

AD M. TULLIUM CICERONEM.

RIGINE verborum, quæ sunt locorum, & quæ in his in priore libro scripsi: in hoc dicam de vocabulis tempo- rum, & earum rerum quæ in agendo fiunt aut dicuntur cū tempore aliquo; ut sedetur, ambulatur, loquitur. Atque si qua erunt ex di-

uerso genere adiuncta, potius cognationi veri- borum quàm auditori calumnianti geremus morē. Huius rei auctor satis mihi Chrysippus, & Antipater, & illi in quibus eisi non tantum acuminis, aut plus litterarum; in quo est Aristophanes, & Apollodorus. qui omnes verba ex verbeis ita declinari scribunt, ut verba litteras alia adsumant, alia amittant, alia committent;

ut sit in turdo, in tardario, in turdelice. Sic declinantes Græci nostra nomina, dicunt Lucianū Av-
arū, & Quin-iam, & dūm. A'ēmp'p' illi, nos A-
ritarchum, & dūm, Dionem. sic inquam con-
suetudo nostra multa declinavit, ut à veterē ve-
tustū, ab solo solū, ab libero liberū, ab lalib' lares.
quæ obruta vetustate, ut potero eruere conabor.

2. DICAMUS primò de temporibus, & quæ
per ea fiunt. Sed ita ut ante de natura eorum. ea
enim dux fuit ad vocabula imponenda homini. 10
¶ Tempus esse dicunt intervallum mundi,
& motus. Id divisum in partibus aliquot ma-
ximè ab solis & lunæ cursu. Itaque ab eorū te-
nere temperato Tempus dictum: unde Tempesti-
bus: & à motu eorum, qui toto cælo conjunctus
mundus deo, motus casu venit. à quo tempus id
ab hoc deo dies appellatur. Aferidies ab eo quod
medius dies. Dantiqui non R. in hoc loco dice-
bant, ut Prænesti incisum in solario vidi, quod
Cornelius in basilica Emilia & Fulvia inum- 20
bravit. Dicit principium Manu, quod tum manat
dies ab Oriente. Nisi potius quod bonum anti-
qui dicebant Manum, ad cuiusmodi religionē
Græci quoque, cum lumen adfertur, solent di-
cere. οὐρανὸς ἀπαρί. Suprema, summum diei, id à su-
perrimo. hoc tempus duodecim tabulæ dicunt
Occasum esse solis: sed postea Lex Prætoria id
quoque tempus iubet esse supremum, quo præ-
tor in comitio supremam pronuntiavit popu-
lo. Secundum hoc dicitur Crepusculum, à crepe- 30
ro, id vocabulum sumpserunt à Sabineis: unde
veniunt Crepusci nominati Amiterno, quod eo
tempore erant nati, ut Lucij prima luce in crea-
tione. Crepusculum significat dubium: ab eo res
dubie dictæ Crepe, quod crepusculum, dies e-
tiam novum sit, an iam nox, mulceis dubium. Nox
(ut Catulus ait) quod omnia, nisi interueniat
sol, pruina obriguerint. quod nocet. nox, nisi
quod Græcè νῆξ, nox. Cum stella prima exorta,
Græci vocant ἰσμερ, nostri Vesperuginē. ut Plau-
tus, Neque vesperugo, neque vergiliæ occidit.
Exortæ stellæ tempus dictum à Græcīs ἰσμερ,
Latine Vesper: ut ante solem ortum, quod eadem
stella vocabatur Iubar, quod iubata. Pacuvius
dicit, Pastor exorto iubare, noctis decurso itine-
re. Ennius, Atrox lumen iubate in cælo cernit
Inter vesperuginem & iubar dicta nox. Intem-
pesta nox, ut in Bruto Cassius, quod dicebat Lu-
cretia, Nocte intempesta nostram devenit do-
mum. Intempesta Ælius dicebat, cum tempus 50
agendi est nullum: quod alij concubium appella-
runt, quod fere omnes tunc cubarent: alij, ab eo
quod fileretur, Silencium noctis. Quod idē Plau-
tus tempus Concinium. scribit enim, Videbimus,
factum volō, redito concinio. ¶ Alter motus
solis est, alter cæli, quod monetur à bruma ad
solstitium. Dicta Bruma, quod brevissimus dies
est. Solstitium, quod sol eo die sistere videatur:
aut quod sol ad nos versum, proximum est sol-
stitium. Cum venit in medium spatium inter 50

brumam & solstitium, quod dies æquus sit ac
nox, æquinoctium dictum. Tempus à bruma ad
brumam dum sol redit, vocatur Annus: quod ut
parvuli circuli annuli, sic magni dicebatur cir-
cites anni: unde Annus. huius temporis pars
Hiemps, quod tum multi himbres. hinc Hiber-
nacula, Hibernum: vel quod tum anima, quæ fla-
tur, omnium apparet. ab hiatu hiemps. ¶ Tempus
secundum, Ver: quod tum virere incipiunt vir-
gulta, ac verrere se tempus anni. nisi quod Iones
dicunt βῆρ. ¶ Tertium, ab æstu, æstas. hinc æ-
stivum. Nisi forte à Græco αἰθρῆ. ¶ Quartum,
Autumnus.

* Afula defunt.*

ab sole: sic mensis à lunæ motu dictus, dum ab
sole profecta, rursus redit ad eum luna, quod
Græcè olim dicta μῆνις: unde illorum μῆνις. ab
eo nostri. A mensibus Intermeſtru dictus: quod
putabant inter prioris mēſis senescentis extre-
mos dies, & novam lunam, esse diem, quem di-
ligentius Attici ἱερός τις appellaverunt: ab eo
quod ea die potest videri extrema & prima lu-
na. Lustrum nominatum tempus quinquenna-
le, à luendo, hoc est soluendo: quod quinto quo-
que anno vestigalia & vltro tributa per censo-
res persolvebantur. Seculum, spatium annorum
centum vocarunt: dictum à sene, quod longis-
simum spatium senescendorum hominum id
putarunt. Aenum ab ætate omnium annorum:
hinc Aeternum, quod factum est Aeternum. Id
ait Chrysippus esse αἰῶνα. Ab eo Plautus, Non o-
mnis ætas ad perdiscendum est satis. hinc poe-
ta, Aeterna templi celi.

3. A cæli naturali discrimine civilia voca-
bula dies accesserunt. Dicam prius, qui deorum
caussa, tum qui hominum, sint instituti. Dies A-
gonales, per quos rex in regia arietem immolat,
dicti ab agone: eo quod interrogatur à princi-
pe civitatis. & princeps gregis immolatur. Car-
mentalia nominantur quod sacrum & seris
Carmentis. Lupercalia dicta quod in lupercali
luperci sacra faciunt. Rex cum serias menstruas
Noneis Februarieis edicit, hunc diem Februatum
appellat. Februum Sabini purgamentum, & id
in sacris nostris verbum. Nam & Lupercalia
Februario, ut in antiquitatum libris demonstra-
ui. Quirinalia à Quirino, quod ei deo feris, &
eorum hominū qui fornacalibus suis nō tue-
runt feriati. Feralia ab inferis, & ferendo, quod
ferūt tum epulas ad sepulchrum, quibus ius i-
bi paritare. Terminalia, quod is dies anni extre-
mus constitutus. Duodecimus enim mensis fuit
Februarius, & cum intercalatur, interiores quin-
que dies duodecimo demuntur mense. Equivie,
ab equorum cursu. Eo enim die currunt equi in
campo Martio. Liberalia dicta quod per totum
oppidū eo die sedent sacerdotes liberi, hedera
coronati apud cū libeis & toculo pro emptore
sacrifican-

sacrificantes. In libreis Saliorum, quorum cognomen Agonensium, forsitan hic dies ideo appellatur potius Agonia. *Quinquatrus*: hic dies vultus à nominis errore observatur proinde ut sint quinque, dictus ut ab Tusculaneis: post diem sextum Eidus similiter vocatur *Sexatrus*; & post diem septimum, *Septimatrus*: sic hic quod erat post diem quintum Eidus, *Quinquatrus*. *Tubilustrium* appellatur, quod eo die in atrio futorio sacrarum tubarum lustrantur. *Megalesia* dicta à Græceis, quod ex libris Sibyllineis accersita ab Attalo rege Pergami prope murum Megalesion, ubi templum eius deæ, unde aduecta Romam. *Fordicidia* à fordeis bubus. *bos Fordæ*, quæ fert in ventre, quod ea die publicè immolantur boues prægnantes in curiis complureis. A fordeis exedèdeis *Fordicidia* dicta. *Palilia* dicta à Pale, quod & feræ ei deæ sunt, ut *Cerealia* à Cerere, *Vinalia* à vino. Hic dies Iouis, non Veneris. Huius rei cura non levis in Latio. nam aliquot locis vindemiæ primùm à sacerdotibus publicè fiebat, ut Romæ etià nunc. nam flamen Dialis auspicatur vindemiā: & ut iussit vinum legere, agna Iovi facit: inter cuius exta cæsa & porrecta flamen prorsus vinum legit. In Tusculaneis sacris est, Vinum novum ne vehatur in urbem antequam vinalia kalentur. *Robigalia* dicta à Robigo, secundum segetes huic deo sacrificatur, ne robigo occupet segetes. *Dies Vestalia*, ut virginibus Vestales Vestæ sacrificent. *Quinquatrus Minuscula* dicta Iunæ Eidus ab similitudine Maiorū, quod tibicines tū feriati per urbem vagantur, & conveniunt ad ædē Mineræ. *Dies Fortis Fortunæ* appellatus ab Servio Tullio rege, quod is sanum Fortis Fortunæ secundum Tiberim extra urbem Romam dedicavit Iunio mense. *Dies populi Fugia* videtur nominatus, quod eo die repente tumultu fugerit populus. non multo enim post hic dies quàm decessus Gallorum ex urbe: & qui tum sub urbe populi, ut Ficuleates ac Fidenates, & finitimi alij, contra nos coniurarunt. Aliquot huius diei vestigia fugæ in sacris apparent, de quibus rebus antiquitatum libri plura referunt. *Nonæ Caprotinæ*, quod eo die in Latio Iunoni Caprotinæ mulieres sacrificant, & sub sacrificio faciunt, & è caprisco adhibent virgam. Ob hoc toga prætexta data eis:

Apollinaribus ludis docui populum.

Neptunalia à Neptuno. eius enim dei feræ. *Furinalia* à Furina, quod ei deæ feræ publicæ dies is, cuius deæ honos apud antiquos. Nam ei sacra instituta annua, & flamen adtributus: nunc vix nomen notum paucis. *Portumnalia* dicta à Portumno, cui eo die ædes in portu Tiberino facta, & feræ institutæ. *Vinalia Rustica* dicuntur ante diem duodecimum kalen-

das Septembris, quod tum Veneri dedicata ædis, & orti eius tutelæ adsignantur, ac tum sunt feriati olitores. *Consualia* dicta à Consuo, quod tum feræ publicæ ei deo, & in circo ad aram eius ab sacerdotibus sunt ludi illi, quibus virgines Sabinæ raptæ. *Volcanalia* à Volcano, quod ei tum feræ, & quod eo die populus pro se in ignem animalia mittit. *Opeconsiva* dies ab dea Opeconsiva, cuius in regia sacrarium, quod ideo actum ut eo præter virginibus Vestales, & sacerdotem publicum, introeat nemo: Is cum eas suffibulum haud habeat: scriptum id dicitur, ut à suffiendo subligaculum. *Portumnalia* à Portumno, cuius feræ Octobri mense. *Medicinalia* dies dictus à medendo, quod, ut Flaccus flamen Martialis dicebat, hoc die solitum vinum novum & vetus libari & degustari medicamenti causa. Quod facere solent etiam nunc multi, cum dicant, *Novum vetus vinum bibo: novo veteri morbo medeor.* *Fontinalia* à fonte, quod is dies feræ eius. ab eo autem tum, & in fontes coronas iaciunt, & puteos coronant. *Armilustrium*, ab eo quod in armilustrio armati sacra faciunt. Nisi locus potius dictus ab heis. sed quod de heis prius. Id ab luendo aut lustris, id est, quod circumibant ludentes ancilibus armati. *Saturnalia* dicta à Saturno, quod eo die feræ eius. ut post diem tertium *Opalia*, Opis. *Angeronalia* ab Angerona, cui sacrificium fit in curia. *Accalia* feræ publicæ Laurentinæ is dies, quem quidam inscribendo *Laurentalia* appellant, ab Acca Laurentia nominatus, cui sacerdotes nostri publicè parentant sexto die, qui atra dicitur, & dicunt hunc diem Tarentini *Acca Tarentinæ*. Hoc sacrificium fit in Velabro, qua in novam viam exitur, ut aiunt quidam, ad sepulcrum Accæ: ut quod ibi prope faciunt diis manibus servilibus sacerdotes. qui uterque locus extra urbem antiquam fuit, non longè à porta Romanula, de qua in priori libro dixi. *Dies Septimotium* nominatus, ab heis septem montibus in quibus sita urbs est. Feræ non populi, sed montanorum modo, ut *Paganalibus*, qui sunt alicuius pagi. ¶ De statutis diebus dixi, nunc de annalibus dicam. *Compitalia*, dies adtributus laribus, ut alibi: ideo ubi vix competunt, tum in compitis sacrificatur; quotannis is dies concipitur. Similiter *Latina feria* dies conceptivus dictus à Latineis populeis, quibus ex Albano monte ex sacris carnem petere fuit ius cum Romaneis: à quibus Latineis Latine dictæ *Sementina feria*, dies is qui à pontificibus dictus, appellatus à semente, quod sationis causa susceptæ. *Paganica*, eiusdem agriculturæ causa susceptæ, ut haberet in agreis omnis pagus: unde paganice dictæ sunt. Præterea *feria Conceptiva*, quæ non sunt annales, ut hæc quæ dicuntur sine proprio vo-

causilo, aut cum perspicuo, ut *Nonendialis*.

4 ¶ De his diebus nunc iam, qui hominū
cūcta constituti, videamus. Primi dies men-
sium nominati *kalendae*, ab eo quod his die-
bus kalentur eius mensis Nonae à pontificibus
quintanæne an septimanae sint futurae, in Ca-
pitolio in curia kalabra sic dictae, *Quinque ka-*
lo Iuno Nouella. Septem *kalo Iuno Nouellus*. *Nonae*
appellatae, aut quod ante diem nonum Eidus
semper, aut quod et nonus annus kalendae La-
nuariae ob nono sole appellatae, nouus men-
sis, noua luna *Noneis*. Eodem die enim in ur-
bem ab agris ad regem conueniebat popu-
lus. Harum rerum vestigia apparent in sacris
Nonalibus in arce; quod tunc ferias primas
mensuras, quas future sint eo mense, rex præ-
dicit populo. *Eidus* ab eo quod Tusci *Idus*, vel
potius quod Sabini *Eidus* dicunt. *Dies* postri-
die kalendas, *Nonas*, *Eidus* appellati *auri*, quod
per eos dies noui inciperent. *Dies Fasti*, per
quos prætoribus omnia verba sine piaculo li-
cet fari. *Comitiales* dicti, quod tum esset popu-
lus constitutus ad suffragium ferendum, nisi
si quæ feriae conceptæ essent, propter quas non
liceret: ut *Compitalia*, & *Latinæ*. Contrarii ho-
rum vocantur *dies Nefasti*, per quos dies nefas
fari prætorem: *Dies, dies, addico*. Itaque non po-
test agi. Necesse est aliquo eorum uti verbo,
cum lege quid peragitur. Quod si tum impru-
dens id verbum emittit, aut quem manumittit,
ille nihilominus est liber, sed vitio: ut magi-
stratus vitio creatus, nihilo secius magistratus.
Prætor qui tum factus est, si imprudens fe-
cit, piaculati hostia facta piatur: si prudens di-
xit, *Quintus Mucius* abnegabat eum expiari,
& ut impium non posse dicebat. *Intercisi dies*
sunt, per quos mane & vespere est nefas, me-
dio tempore inter hostiam caesam & extra por-
recta fas: à quo quod fas tum intercedit, inter-
cisi dies, aut quod tum intercisum, nefas. *Dies*
qui vocatur sic, *Quando rex comitiavit fas*: di-
ctus ab eo quod eo die rex sacrificulus dicat
ad comitium, Ad quod tempus est nefas, ab eo
fas. Itaque post id tempus lege actum sape.
Dies qui vocatur, *Quando sterco delatum fas*: ab
eo appellatus, quod eo die ex arde *Mestæ* ster-
cus eueritur, & per Capitolinum clium in
locum deferitur certum. *Aliensis dies* ab *Alia*
fluvio dictus, nam ibi exercitu nostro fugato,
Galli obsederunt Romam. Quod à singulo-
rum dierum vocabula pertineat dixi. ¶ Men-
sium nomina sunt aperta ferè, si à *Martio*, ut
antiqui instituerunt, numeres. Nam primus
[id est *Martius*] à *Marte*. Secundus [id est *Aprilis*]
[ut *Fulvius Flaccus* scribit, & *Iunius Grac-*
chus] à *Venere*, quod ea sit *Ægeia*, cuius no-
men ego, antiquis litteris quod nusquam
inveni, magis puto dictum, quod ver omnia a-
perit, *Aprilis*. Tercius, à maioribus, *Maius*.
Quartus, à iunioribus, *Iunius*. Dehinc quintus 60

Quintilis, & sic deinceps vsq; ad Decembrem
à numero. Ad hos qui additi, prior à principe
Iano Ianuarius appellatus. Posterior, ut idē di-
cunt scriptores, ab diis intereis *Februarius* ap-
pellatus, quod tum his parentatur. Ego ma-
gis arbitror *Februarium* à die februato, quod
tū Februatur populus, id est, luperceis nudus
lustratur antiquum oppidum *Palatium*, gregi-
bus cinctum.

5 ¶ Quid ad temporum vocabula La-
tina attinet, hætenus sit satis dictum. Nunc
quod ad eas res attinet, quæ in tempore ali-
quo fieri animaduertimus, dicam. & hæc sunt,
Legisti currens, ludens. De quæis duo prædica-
re volo, quanta sit multitudo eorum, & quæ
sint obsecratoria quam alia. ¶ Cum verborum de-
clinantium genera sint quattuor: vnum, quod
tempora adsignificat, neque habet casus, ut ab
lego, legis: alterum quod casus habet, neque
tempora adsignificat, ut ab lego, lectio, & le-
ctor: tertium, quod habet utrumque, & tem-
pora & casus, ut ab lego, leges, lectorus: quar-
tum, quod neutrum habet, ut ab lego, lectè, le-
ctissimè: horum verborum si primigenia sunt
ad mille (ut *Cosconius* scribit) ex eorū decli-
nationibus verborum discrimina quingenta
millia esse possunt: idē quia singulis ver-
beis primigeniis circiter quingentæ species
declinationibus sunt. Primigenia dicuntur ver-
ba, ut lego, scribo, sto, sedeo, & cetera, quæ nō
sunt ab aliquo verbo, sed suas habent radices.
Contra, verba declinata sunt, quæ ab aliquo or-
iuntur, ut ab lego legis, legit, legam, & sic i-
dē hinc permulta. Quare si quis primige-
norum verborum origines ostenderit, si ea
mille sunt, quingentum millium simplicium
verborum causas aperuit una. In vultis ta-
men, qui ab his reliqua orta ostenderit, satis
dixerit de origine verborum, cum unde nata
sint principio erant pauca, quæ inde nata sunt,
innumerable. A quibus iisdem principiis, an-
tepositeis præverbis paucis, immanis verbo-
rum accedit numerus, quod præverbis ad-
diteis, atque commutatis aliud atque aliud
fit. Ut enim cessit atque recessit, sic accessit &
abcessit: item incessit & excessit, sic successit,
& decessit, & concessit, & præcessit. Quod si
hæc decem solum præverbia essent, quoniam
ab vno verbo declinatione quingenta discrimi-
na fierent, his decemplexatis coniuncto
præverbio, ex vno quinque millia numero ef-
ficerent: ex mille ad quinquages centum mil-
lia discrimina fieri possunt. *Democritus*, secu-
ti & item alij, qui infinita principia dixerunt,
quæ unde sint, non dicunt, sed cuiusmodi sint.
faciunt tamen magnū quod quæ ex his con-
stant in mundo, ostendunt. Quare si etymo-
logia principia verborum postulet mille, de
quibus ratio ab se non poscatur, & reliqua o-
stendat, quod non postulat: tamen immanem
verbo-

verborum expediet numerum. ¶ De multitudine quoniam, quod satis esset, admonui: de obsecratione pauca dicam. Verborum quæ tempora ad significant; ideo locus difficilissimus est in re, quod neque heis ferè societas cum Græca lingua, neque vernacula ea, quorum repertum memoria adfuerit nostra. de quibus, ut dixi, quæ poterimus incipiam hinc. Primum quod dicitur *Agere*, *Actio* ab agitu facta. Hinc dicimus, *Agere gestum* tragædus; & *Agitantur* quadræge. Hinc *Agitur* pecus pastum, quæ vix agi potest. Hinc *Agitur* portum, quia nihil in eo potest agi. Hinc *Angulus*, quod in eo locus angustissimus, cuius loci is angulus.

6 ¶ *Actionum* trium, primus agitur mentis; quod primum ea quæ sumus acturi, cogitare debemus; deinde tum dicere: ac postremo facere. De his tribus minimè putat volgius esse actionem cogitationem: tertium, in quo quid facimus, id maximum. Sed & cum hoc agimus, quid & in eam rem cogitamus, in mente agimus: & cum pronuntiamus, agimus. Itaque ab eo orator dicitur *agere causam*: & augures *agere augurium* dicuntur, cum in eo plura dicant quàm faciant. ¶ *Cogitare* à cogendo dictum. mens plura in vnum cogit, unde deligere possit. Sic è lacte coacto *Cassius* nominatus. sic ex hominibus *Concio* dicta: sic *Coactio*, sic *Compitum* nominatum. A cogitatione *Concilium*: unde *Concilium*: quod ut vestimentum apud fullonem cum cogitur, *Cōciliari* dicitur. ¶ Sic *Reminisci*, cum ea quæ tenuit mens ac memoria, cogitantur, & cogitando reperuntur. Hinc etiam *Commisci* dictum, à con. & mente: cum finguntur in mente quæ non sunt: & ab hoc illud quod dicitur *Reminiscor*, cum commentum pronuntiat. Ab eadem mente *Memisse* dictum: & *Amentis*, quod à mente sua discedit. Hinc etiam, *Mentis*, mentem quodammodo motam amoveo. sic quod frigidus timor est, *Tremuisti*, id est, timuisti. *Tremo* dictum à similitudine vocis, quæ tunc cum valde timetur, apparet. tum etiam in corpore pili, ut arista in spica hordei *Horrent*. ¶ *Curare* à cura dictum. *Cura*, quod cor vrat. *Curiosus*, qui hac præter modum vritur. *Recordari*, rursus in cor reuocare. *Curia* ubi senatus rempublicam curat: illa etiam *Curia* dicitur ubi cura sacrorum publica: ab his *Curiones*. ¶ *Volo* à voluntate dictum, & à volatu, quod animus ita est ut puncto temporis peruollet quod volt. ¶ *Libere* à labendo dictum, quod ut lubrica mens prolabitur, ut dicebant olim, *Libendo Libido*, *Libulinosus*: sic alia, ut *Libentia*. ¶ *Metare* à quodam motu animi, cum id quod malum casum putat, refugit, mens. Cum vehementius in mouendo, ut ab se abeat, & foras fertur. *Formido*. Cum pauet, ab eo *Pauor*. ¶ *Memisse*, à meminisse, cum id quod remansit in mente, in id rursus mouetur

quæ à manando, ut *Manimoria* potest esse dicta. Itaque *Salij*, qui cantant *Manimoria*, *Veturium*, significant veterem memoriam. *Monere* ab eadem, quod is qui monet, proinde sit ac memoria sic *Monimenta* quæ in sepulchris. Et ideo secundum viam, quo præterentes adinoneant & se fuisse, & illos esse mortales. Ab eo cetera quæ scripta ac facta memorie causa, *Monimenta* dicta. ¶ *Merere* à marcere, quod marore corpus marcescere videatur. hinc etiam *Macri* dicti. ¶ *Latere* ab eo quod latius gaudium propter magni boni opinionem diffusum. Itaque Terentius ait, *Gaudia sua si omnes homines conferant vnum in locum, tamen mea exsuperet lætitia*. Sic cū se habent læta.

7 ¶ *Narro* cum alterum facio narrum: à quo *Narratio*, per quam cognoscimus rem gestam, quæ pars agendi est.

* *Desunt quedam.* *

Adiicienda & hæc, quæ aut coniuncta cum temporibus, aut ab his. eorum hoc genus videntur etyma. ¶ *Fatur* is qui primum homo significabilem ore emittit vocem. Ab eo ante quàm ita faciant pueri, dicuntur *Infantes*, cum id faciunt, iam fari: cum hoc vocabulum à similitudine vocis pueri, ac *Fatum* fari id dictum. Ab hoc tempore quod tum pueris constituant *Parce* fando, dictum *Fatum*, & res *Fatales*. Ad hæc eandem vocem qui facile fantur, *Facundi* dicti: qui futura prædiuinando solent fari, *Fatidici* dicti. iidem *Faticinari*, quod vesana mente faciunt. Sed de hoc postea erit usurpatum, cum de poetis dicimus. Hinc *Fas* dies, quibus certa verba legitima sine piaculo prætoribus licet fari. Ab hoc *Nefasti*, quibus diebus ea fari ius non est: & si fati sunt, piaculum faciunt. Hinc *Effata* dicuntur, quod augures finem auspiciorum celestium extra urbem agere sunt effati. hinc *effari templum* dicuntur ab auguribus: *adfatum*, qui in his fines sunt. Hinc *Fana* nominata, quod pontifices in sacramento fati sunt finem. hinc *Profanum* est, quod ante fanum, id est coniunctum fano: hinc *Profanum*, quod in sacro pollutum. Atque inde *Herculi* decuma data ab eo est, quod sacrificio quodam *Fanatur*, id est, ut fani lege sit, id dicitur. *Pollutum*, quod à porricièdo est dictum. Cum enim ex mercibus libamenta porrecta sunt *Herculi* in ara, tum pollutum est: ut cum *Profanum* dicitur, id est proinde ut sit fani factum. Itaque ubi olim fano consumebatur, omne quod profanum erat, ut etiam sit: quod prætor urbanus quotannis facit, cum *Herculi* immolat publice iuuentam. Ab eodem verbo fari, *Fabula*, ut tragædia & comædia, dicta. Hinc *Fas*, & *Confas*, qui fati id quod ab his quæ situm. Hinc *Profas*, hinc *Fama*, & *Famose*. Ab eodem *Falli*, *Falsum*, & *Fallacia*, quæ propterea quod fando quem decipit

ac contra quàm dixit, faciat. Itaque si quis re fallit, in hoc non proprio nomine fallacia, sed translatione. ut à pede nostro pes lecti, ac pes beræ. Hinc etiam *Famiger*, *Affabile*, & sic composita alia item, ut declinata multa, in quo & *Fatum*, & *Fatuè*. ¶ *Loqui* ab loco dictum, quod qui primò dicitur fari & vocabula & reliqua verba dicit, ante quam suo quisque loco ea dicere potest. Hinc Chrysippus negat loqui, sed ut loqui: quare ut imago hominis non sit homo: sic in corueis, cornicibus, puereis primitus incipientibus fari, verba non esse verba, quod non non loquantur. Igitur is loquitur qui suo loco quodque verbum sciens ponit: & istum *Prolocutum* dicimus, cum animo quod habuit, extulit loquendo. Hinc etiam amplius dicuntur *Eloqui* ac *Reloqui* in faneis Sabineis è cælla dei, qui eloquuntur. hinc dictus *Loquax*, qui nimium loquitur: hinc *Eloquent*, qui copiose loquitur, hinc *Colloquium*, cum conveniunt in vnum locum loquendi causa. Hinc *Ad locutum* mulieres ire aiunt, cum eunt, ad aliquam locutum consulendi causa. hinc quidam *Loquelum* dixerunt, verbum quod in loquendo effertur. *Concinne loqui* dictum à concinne, ubi inter se conveniunt partes, & inter se respondent aliud aliq. ¶ *Pronuntiare* dictum & *Nuntiare*. Pro idem valet quod ante, ut in hoc *Procludit*. Ideo *actores pronuntiare dicuntur*, quod proscenio pronuntiant poeta cogitare: quod maxime tum dicitur propriè, novam fabulam cum agunt. *Nuntius* est enim ab eis rebus nominatus, quod à Græco verbo *νῦν* videri potest declinatum: ab ea quidem Græca voce *Νεα πολυ*, *νῦν πολυ*, ab antiquis nostris vocitata: à quo etiam extremum *Novissimum* quoque dici coeptum volgo, quod mea memoria, ut *Aelius Gallus*, sic senes aliquot, nimium novum verbum quod esset, vitabant. Cuius origo, ut à vetere vetustius, ac veterrimum, sic à novo declinatum *novius*, & *novissimum*: quod extremum. Sic ab eadem origine *Novitas*, *Novitium*, & *Novulus*, & *sub novis*, dicta pars in foro ædificiorum, quod vocabulum eius pervetustum, ut novæ viæ, quæ viæ iamdiu vetus. Ab eo quoque potest dictum *nominare*, quod res novæ in vsum quomodo additæ erant: quibus ea novissimè, nomina ponebant. Ab eo *nuncupare*, & *nuncupate res*, quod tum in civitate vota nova suscipiuntur. *Nuncupare*, nominare valere, apparet in legibus, ubi *nuncupate pecunia* sunt scriptæ. Item in choro in quo est, *Aeneas* quis est qui meum nomen nuncupat? Item in *Medea*, *Quis tu es mulier quæ me insueto nuncupasti nomine?* ¶ *Dico*, originem habet Græcam, quod Græci *δίζω*. hinc *Ennius*, *Dico* qui hunc dicare cupit. hinc *Judicare*, quod tunc ius dicatur: hinc *Judex*, quod ius dicat accepta potestate, id est, quibusdam verbis dicendo

finit. Sic enim *ad sacra* à magistratu pontifice præeunte dicendo dedicatur. Hinc ab indicando *Judicium*: hinc illa, *Judicis bellum*, *Judicis fœnus*: *Prodixit diem*: *Addixit iudiciū*. Hinc appellatum *Dictum* in mimo, ac *Dictiosus*. hinc in manipuleis castrensis *Dicta* ducibus. Hinc *Dictata* in ludis: hinc *Dictator* magister populi, quod is à consule debet dici: hinc antiqua illa, *Dien immo*, & *Dien causa*, & *Addictus* (si dico quid scienti quod det, quod ignoravit trado). Hinc *Dico* declinatum: vel quod cum docemus, dicimus: vel quod qui docentur, inducuntur in id quod docentur: ab eo quod sit ducere, qui est *Dux*, aut *Ductor*, qui ita inducit, ut doceat. Ab docere *Disciplina*, & *Discre*, littereis commutatis paucis. Ab eodem principio *Documenta*, quæ exempla docendi causa dicuntur. ¶ *Disputatio*, & *computatio*, cum præpositione, à *Putando*, quod valet purum facere. Ideo antiqui purum *Putum* appellaverunt. Ideo *Putator*, quod arbores puras facit. Ideo *Ratio putari* dicitur, in qua summa sit pura. Sic is sermo, in quo pura disponuntur verba, ne sit confusus, atque ut diluceat, dicitur *Disputare*. ¶ Quod dicimus, *Differit partes*, item *areas*, translatio æque ex agris verbo vitur. Nam ut olitor dilerit in areas sui cuiusque generis res, sic in oratione qui facit, *Disertus*. *Sermo*, opinor, est à serie: unde *Seria*, & in vestimento *Sartum*, quod comprehensum. *Sermo* enim non potest in vno homine esse solo, sed ubi oratio cum altero coniuncta. Sic *Conferere* manum dicimus cum hoste: sic *ex iure manu cōferre* vocare. Hinc *Adferre* manu in libertatē, cumprehendimus. Sic augures dicunt, *Si mihi auctor es verbi*.

* * *

nam manu adferre dicit. Hinc etiam ipsi *Consortes*, ad quos eadem *sort* hinc *Sortes*, quod in heis iuncta tempora cum hominibus ac rebus. Ab heis *Sortilegi*. Ad hoc pecunia quæ in fenore, *Sort* est, impendium quod inter se iungat. ¶ *Legere* dictum quod legantur ab oculis litteræ. Ideo etiam *Legati*, quod ut publicè mittantur, leguntur. Item à legendo *Leguli*, qui oleam aut vvas legunt. Hinc *Legumina* in frugibus variis: *Leges* etiam, quæ lectæ, & ad populum lætæ, quas obseruet. Hinc *Legitima*, & *College*, qui vna lecti. & qui in eorum locum suppositi, *Sublecti*, additi, *Adlecti*, & *Collecti*, quæ ex pluribus locis in vnum lecta. Ab legendo *Ligna* quoque, quod ea caduca legabantur in agro, quibus in focum vterentur. Item ab legendo *Legio*, & *Diligens*, & *Dilectus*.

¶ *Murmuratur*, dictum à similitudine tonitus. Qui murmurat, ita leuiter loquitur, quod magis id sono facere, quam ut intelligatur, videatur. Hinc etiam poetæ *murmurantis litteræ*. Similiter, *Frondere*, *Gemere*, *Clamare*, *Crepere*, ab vocis

similitudine & sonitus dicta. Hinc illa; arma
Sonans, *Fremor* oritur: nil me increspitanda
 communes. Vicinæque horum, *Quiritare*, *Iubi-*
lare, *Quiritare* dicitur is qui *Quiritium* fidem
 clamans implorat. Quirites a Curenlibus, &
 ab iis qui cum Tatio rege in societate vene-
 runt, & donati ciuitate. Vt *Quiritare*, urbano-
 rum, sic *Iubilare*, rusticorum. Itaque hos imi-
 tatus Aprissius ait in Bacche, *Quis me iubi-*
lae? Vicinus tuus antiquitus. Sic *Triumphare* ap-
 pellatū, quod cum imperatore milites sedenti-
 tes clamant per urbē in Capitolium cuncti, *Tri-*
umphe, io. Idq; à *Triumpho* Græco Liberi patris
 cognomento potest dictum esse. ¶ *Spondere* est
 dicere. *Spondeo*, à *spōte*, nam id valet, & à volun-
 tate. Ideo Lucilius scribit de Cretea, Cum ad
 se cubitū venerit sua voluntate, sponte ipsam
 suapte adductam, ut tunicā & cetera reiceret.
 Eandem volūtatē Terentius significat, cum
 ait, Satiū esse sua sponte rectē tacere, quā
 alieno metu. Ab eadem sponte, à qua dictum
 spondere, declinatū spondet, & Respondet, *De-*
sponsor, & *sponsa*, item sic alia. *Spondet* enim, qui
 dicit sua sponte, spondeo. spondet etiam *spon-*
sor, qui idem ut faciat obligatur. hinc *Sponsus*,
Consponsus. hoc Næuius significat cum ait,
Consponsi. Spondebatur pecunia, aut filia nu-
 ptiarum causa: appellabatur & pecunia, &
 quæ desponsa erat, *Sponsa*. quæ pecunia in-
 ter se contra sponsum rogata erat, dicta *Spon-*
sio, cui desponsa quod erat. *Sponsus*. quo die
 sponsum erat, *Sponsalium*. qui sponso derat fi-
 liam, *Desponsisse* dicebatur: quod de sponte e-
 ius, id est voluntate, exierat. Non enim si vo-
 lebat, dabat, quod sponsum erat alligatus. Nam
 in comædiis vides dici, Spondeo tuam gna-
 tam filio uxorem meo? quod tum & præto-
 rium ius ad legem, & censorium iudicium ad
 æquum æstimabatur. Sio *Desponsisse* animum
 quoque dicitur, ut desponsisse filiam; quod
 suæ spontis statuerat finem. à qua, *Sponste* dice-
 re, cum spondere quoque dixerunt, cum à spon-
 te responderetur, id est, ad voluntatē rogantis.
 Itaque qui ad id, quod rogatur, non dicit, non
 respondet: ut non respondet ille statim, qui
 dixit spondeo, si iocandi causa dixit, neque
 agi potest cum eo ex *sponsu*. Ita quisquis dicit
 in tragedia, Meministine te despondere mi-
 hi gnatum tuum? quod sine sponte sua dixit,
 cum eo agi non potest ex *sponsu*. Etiam *Spes*
 à sponte potest esse declinata, quod tum *spe-*
rat, tum quod volt, sic fieri putat. nam quod
 non volt, si putat; metuit, non sperat. Itaque
 hic quoque qui dicit in Altraba Plauti, Seque-
 re, adlequere Polybæ, discere: meam spem cupio
 consequi. Sequor Hercule quidem: nam li-
 benter mea *sperata* consequor. Et quod sine
 sponte dicunt: verē neque ille sperat qui dicit
 adolescens, neque illa *sperata* est. *Sponsor*, &
præ, & vas; neque idem, neque res à quibus;

sed dissimiles. Itaque *Præ*, qui à magistratu
 interrogatur in publicum ut præstet: à quo &
 cum respondet, dicitur *Præ*. *Præ* appellatus,
 qui pro altero vadimonium promittebat. Con-
 suetudo erat, cum reus parum esset idoneus,
 inceptis rebus, ut pro se alterum daret: à quo
 caueri postea lege coemptū est, ab heis, qui præ-
 dia venderent, *vades ne darent*. Ab eo scri-
 bi coemptum in lege mancipiorum: *vadem ne*
posceret, nec dubitur. ¶ *Canere*, & *canis*, & *Suc-*
cinit, & *Cantus*, & *Cantio*, ex *camena*, permuta-
 to Ne ab eo quod semel canit; si sæpius, can-
 tat. hinc *Cantitat*, item alia. nec sine canendo
sibicines dicti. Omnium enim horum quid à
 canere. etiam *Buccinator* à vocis similitudine
 & cantu dictus. ¶ *Oro* ab ore, & *Perorat*, &
Exorat, & *Oratio*, & *Orator*, & *Osculum* dictum.
 Inde *Omen*, & *Ornamentum*. alterum quod ex o-
 re primum elatum est, *Osmen* dictum; alter-
 um cum præpositione dicitur nūc ornamen-
 tum, olim osnamenta: ut scenici plerique di-
 cunt. Hinc *Oscines* dicuntur apud augures, quod
 ore faciunt auspiciū.

¶ *TERTIVM* gradum agendi dicunt, ubi
 quid faciunt: in eo propter similitudinem a-
 gendi, & faciendi, & gerendi. quidam error heia
 qui putant esse vnum. Potest enim aliquid fa-
 cere, & non agere: ut *poeta facit fabulam*, & non
 agit: contra *actor agit*, & non facit, & sic a *po-*
eta fabula fit, & non agitur; ab *actore agitur*, &
 non fit. Contra *imperator qui dicitur res gerere*:
 in eo neque agit, neque facit, sed gerit, id est
 sustinet. translatum ab heis qui honera gerūt,
 quod sustinent. Proprio nomine dicitur *Face-*
re à facie, quod rei, quam facit, imponit fa-
 ciem. ut *figitor* cum dicit *Fingo*, figuram im-
 ponit: cum dicit *Informo*, formam: sic cum di-
 cit *Facio*, faciem imponit: à qua facie discer-
 nitur, ut dici possit aliud esse vestimentum, a-
 liud vas. Sic enim quæ fiunt apud fabros, fi-
 ctiores, item apud alios alia. Qui quid admi-
 nistrat, cuius opus non extat, quod sub sen-
 sum veniat, ab agitur, ut dixi, magis agere,
 quā facere putatur. sed quod heis magis
 promissū quā diligenter consuetudo est va-
 sa, translatis utimur verbeis. Nam & qui-
 dem *Facere verba* dicimus, & qui aliquid a-
 git, non esse insipientem. ¶ *Qui adluces*, dici-
 tur *Lucere*, ab *luere*: & luce dissoluuntur te-
 nebræ, ab luce *Nobilis*. *Lucere* item à luce,
 quod propter lucem voluit institutus. *Ad-*
quirere est ab *ad* & *quæ* rere: ipsum *Quæ-*
re, ab eo quod, quæ res ut recuperaretur, da-
 tur opera: à quærendo *Quæstio*: ab heis *Con-*
questor. ¶ *Vide*, à visu: quiaque enim sensuum
 maximus est in oculis. Nam cum sensus nul-
 lus, quod abest mille passus, scire possit, oculo-
 rum sensus visusque ad stellas peruenit. Hinc
Visenda, *Vigilant*, *Pernigilium*, & *Invidet*. & A-
 etiā illud *Oblivio* lauet, quod incidit inui-

dum. à quo etiam *Violavit* virginem, pro vitiauit, dicebant. *Æque* eadem modestia potius Cum muliere fuisse, quàm Concubuisse, dicebant *Cerno*, idem valet. Itaque pro video, ut ait Ennius, Lumen, iubarve in cælo cernof C. Annius, Sensumq; inesse & morū in membris cerno. Dictū *Cerno*, à *creo*, id est à creando: ab eo quod, cū quid creatū est, tunc denique videtur. Hinc *finis capillorum descripti*, quod finis videtur discrimen, & in testamento, id est, facito videant te esse heredē. Itaque in cretione adhibere iubent testes. Ab eodem est quod ait Medea, Ter sub armeis malim vitam cernere, quam semel modo parere. Quod ut decernunt de vita eo tempore multorum, videatur vitæ finis. *Speclare* dictum ab *Specio* antiquo: quo etiam Ennius vsus, Vos epulo postquam spexit. Et quod in auspiciis distributum est: qui habeant *Spektionem*, qui nō habeant, & quod in auguriis augures dicunt, *auem specere*. Consuetudo auem communis, quæ cum præuerbiis coniuncta sunt, etiam nunc seruat: ut *Aspicio*, *Conspicio*, *Respicio*, *Suspicio*, *Despicio*: sic alia. In quo etiam *Exspecto*, quod spectare volo. Hinc *specula*: hinc *Speculum*: quod in eo specimus imaginem, *Specula*, de qua prospicimus. *Speculator*, quem mittimus ante, ut respiciat quæ volumus. Hinc, quo oculos inungimus, quibus specimus, *Specillum*. ¶ Ab auribus videntur dicta verba, *Audio*, & *Ausculdo*. *audio*, ab *aueo*, quod auribus auemus discere semper. quod Ennius videtur etymon ostendere velle in Alexandro, cū ait, Iamdudum ab Iudeis animus atque aures auent, auide expectantes nuntium. Propter hanc aurium auiditatem theatra replentur. Ab audiendo etiam *Ausculcare* declinamus, quod hi auscultare dicuntur qui auditeis parent, à quo dictum poetæ, *audio*, aut *ausculto*. ¶ Litteræ commutatione dicitur *Odor*, *olor*. hinc *Olet*, & *Odorari*, & *odoratur*, & *Odora res*. ¶ Sic ab ore, *edo*, *sorbeo*, *bibo*, *poro*. *Edo* à *Græco* ἔδω. Hinc *Esulentum*, & *Esca*, *Eduia*: & quod *Græcè* μῆνδω, Latine *Gistō*. *Sorbere*, item *Bibere*, à vocis sono: ut *Feruere aquam* ab eius rei simili sonitu. Ab eadem lingua πῆν, unde *Potio*, unde *Poculum*: *Potatio*, *Repotatio*: itidem *Putens*, quod sit *Græcum antiquum* non ut nunc ὀπῆ dictum. ¶ A manu *Manupretium*: *Mancipium*, quod manu capitur. Cū iungit plures manus, *Manipulus*. unde *Manipulari miles*, unde *Mancipia*, *Manubrium*, quod manu teneatur. *Manutrium* quasi manuterium, ubi manus teruntur.

¶ Nunc primum ponam de censoriis tabuleis. Vbi noctu in templum censura auspicatur, atque de cælo nuntium erit: præconi sic imperato, ut viros vocet, *Quod bonum fortunatum, felixque salutarique fiet populo Romano*

Quiritium, relique publica populi Romani *Quiritium*, mihi que, colle gaue meo, fidei, magistratū que nostro. Omnes *Quirites*, pedites, armatos, principesque, curatores omnium tribuum, siquis pro se sine altero dare rationem volet, voca inlicium huc ad me. Præco in templo primum vocat, postea de moribus item vocat. Vbi licet, censor, scribæ, magistratus mortha, vnguentis vnguntur. Vbi prætores, tribunique plebei, quique in consilium vocati sunt, venerunt: censores inter se sortiuntur, uter lustrum faciat, ubi templum factum est. Post autem conventionem habet qui lustrum conditurus est. In commentariis consularibus scriptum sic inueni, Qui exercitum imperaturus erit, accenso dicit hoc, *Calpurni voca inlicium omnes Quirites huc ad me*. Accensus dicit sic, *Omnes Quirites inlicium visite huc ad iudices*. C. Calpurnius dicit, *Voca ad conventionem omnes Quirites huc ad me*. Accensus dicit sic, *Omnes Quirites ite ad conventionem huc ad iudices*. Deinde consul loquitur ad exercitum, *Impero qua convenit ad comitia centuriata*. Quare hic accenso, illic præconi dicit, *hæc est causa*. in aliquot rebus idem ut præco, *accensus accitbar*. à quo Accensus quoque dictus. Accensum solitum ciere *Bruttia* ostendit: quam comædiam alij esse dicunt: hoc versu, Vbi primum accensus clamari meridiem. Hoc idem *Cosconius* in actionibus scribit, prætorem accensum solitum esse iubere, ubi ei videbatur horam esse tertiam, *inclamare horam esse tertiam, itemque meridiem, & horam nonam*. Circum aras mitti solitum, quom inliceret populum in eum locum unde vocare posset ad conventionem vocantis, non solum ad consulis & censoris sed etiam quæstoris, ut commentarium indicat vetus inquisitionis M. Sergij Mani filij quæstoris, qui capitis accusavit Trogum: in qua sic est, *Auspicio orando sede in templo auspici, dum aut ad prætorem aut ad consulem mittas auspiciū petitum conueniatum*. prætores vocet ad te, & eum de mæron vocet: præconi id imperare oportet, cornicinem ad privati ianuam, & in arcem mittas, ubi canat collegæ T. Trogi, & comitia edicat è vestre. argentarij tabernæ occludant: patres censeant, exquirat & adesse iubeas. magistratus censeant ex ara consules, prætores, tribunosque plebei collegasque suos, & in tēplo iubeas adesse homines, ac cū mittas concionem aduoces. In eodem commentario anquisitionis ad extremum scriptum caput edicti hoc est. Item quod attingat, qui de censoribus classicum ad comitia centuriata redemptum habent, ut corent eo die, quo die comitia erunt, in arce classici canat tum circumque mæros, & ante privati huiusce T. Quintij Trogi scelerosi hominū hosticum canat, & ut in campo cū prima luci adsit. Et inter id cū circum mæros mittitur, & cū concio aduocatur, interesse tempus, apparet ex heis quæ interea

inter ea fieri inlicium scriptum est. Sed ad comitia tum vocatur populus: ideo quod alia de causa hic magistratus non potest exercitum urbanum conuocare, censor, consul, dictator, interrex potest. quod censor exercitu centuriato constituit quinquennalem cum lustraret, & in urbem ad *uicillam* ducere debet. dictator & consul in singulos annos: quod hic exercitui imperare potest quod eat, id quod propter centuriata comitia imperare solent. Quare non est dubium cum hoc inlicium sit, cum circum muros itur, ut populus inliciat ad magistratus conspectum, quod consul vocare potest in eum locum, unde vox ad conventionem vocantis exaudiri possit. Quare una origine *Inlicis* & *Inlicium*, quod in choro Proserpinæ est: & *Pellexis* quod in Hermiona est, cum ait Pacuvius, Regni alieni cupiditas pellexit. Sic *Elicy* Iouis ara in Aventino, ab eliciendo. Hoc nunc aliter sit atque olim, quod augur consuli adest tū cum exercitus imperatur, ac præit quid eum oportet necere. Consul auguri imperare solet ut inlicium vocet, non accenso, aut præconi. Id inceptum credo, cum abesset accensus, & nihil intererat cui imperaret; & *dicu* *caussa* fiebant quædam, neque item facta, neque i-

tem dicta semper. Hoc ipsum Inlicium scriptum inueni in M. Iunij commentariis: quod tamen ibidem est quod illicite illexit, Quæ cum E, & C, cum G, magnam habent communitem.

10 ¶ Sed quoniam in hoc de paucis rebus verba feci multa: de pluribus rebus verba facia pauca, & potissimum, quæ in Græca lingua putant Latina. ut Scalpere, *σκαλίζω*: Sterpere, *στερνω*: Lingere, *λινγω*: Ferre, *φέρω*: Pro uidere, *προβιδω*: Errare, *ἐρρω*. quæ omnia Græca sunt. Item ab *γίγνομαι*, Gigno, & ab eo quod dicunt *εγγαλίζω*, Strangulare: Tingere, *τιγγω*. Præterea ab eo quod nos Malaxare, illi *μαλαζω*, Potare, *ποτίζω*, Domare, *δομάω*, Mulgere ab *μύλω*. ut Runcinare à runcina, cuius origo Græca *ῥυζω*.

11 ¶ Quod ad originem verborum huius libri pertinet, quoniam satis multas arbitror positas huius generis, desistam. Et quoniam de hisce rebus treis libros ad te mittere institui: de oratione soluta duos, de poetica vnum: & ex soluta oratione ad te misi duos, priorem de locis, & quæ in locis sunt, hunc de temporibus, & quæ cum his sunt coniuncta. deinceps in proximo de poeticeis verborum originibus scribere institui.

EPITOME LIBRI SEXTI.

In quo de vocabuleis locorum, Temporum & quæ in loco aut tempore: eorumque origine ex Partit.

¶ Prefatio 1.

De locis 2.

De his qui in loco 3.

De Temporibus 4.

De his

quæ tempus adsignificant, seu de verbis, aduerbiis, & verbalibus. 5.

Prisca quædam vocabula ex Poetis

in 6.

Conclusio. 7.

M. TERENCEII VARRONIS DE LINGVA LATINA LIBER SEXTVS. AD M. TULLIUM CICERONEM.

TEMPORVM vocabula, & eorum quæ coniuncta sunt, aut in agendo sunt, aut cum tempore aliquo enuntiantur, priore libro dixi. In hoc dicam de poeticeis vocabuleis, & eorum

originibus. In quibus multa difficilia. nam verbum, quod conditum est, & quibus littereis oportet scribi, aperiam. Inde si post aliqua depta sit, obscurior sit voluntas, in posteriores non reprehendenda. Igitur in illis qui in scrutando verbo litteras adiciunt aut demunt, facilius quid sub ea voce sublit, videre possint. Est enim facilius obscuram operam Myrmecidæ ex ebore oculi videant, si extrinsecus admoveant nigras fetas. cum hæc adminicula addas ad eruendam voluntatem impositoris: tamen latent multa. Quod si poetice in car-

minibus seruaret multa prisca, quæ essent: sic etiam cur essent, posuisset: secundus poemata ferret fructum. Sed ut in soluta oratione, si in poemateis verba omnia quæ habet *carpe*, possunt dici nec multa ab eo quod non erit in lucubratione litteræ profecuræ: licet multum legerent C. Alij hominis in primo in littereis Latineis exercitari interpretationem carminum saliorum: videbis & ex illi littera expediam: & præterita obscura multa. Nec mirum, cum non modo Epimenides post annos quinquaginta expeditus à multis non cognoscatur, sed etiam Teucer Iunij post annos duodecim ab suis qui sit ignoratur. At hoc quid ad verborum poeticeis ætatem: quorum si Pompilij regnum fons in carminibus saliorum, neque ea à superioribus accepta: tamen habent septingentos annos. Quare, cur scriptoris industriam reprehendas, qui herois titulum ætatemque non

potuerit reperire, cum ipse tui tritavi matrem non possis dicere? Quod interuallum multo tanto propius nobis, quam hinc ad initium Saliorum, quo Romanorum prima verba poetica dicuntur Latina. Igitur de originibus verborum qui multa dixerit commodè, potius boni consulendum, quam qui aliquid nequiverit, reprehendendum. præsertim cum dicat etymologicè, non omnium verborum posse dici causas: ut quia quare ad medendum medicina. neque si non norum radices arboris, non possem dicere pirum esse ex ramo, ramum ex arbore, eam ex radicibus quas non video. Quare qui ostendit equitatum esse ab equitibus, equites ab equite, equitem ab equo: neque equus unde sit dicit tamen hic docet plura, & satisfacit gratè. Quem imitari possumus, ut ipse liber erit indicio.

2. ¶ DICAM isto libro de verbeis quæ à poetis sunt posita. Primum de locis: deinde de iis quæ in locis sunt: tertio de temporibus: tum quæ cum temporibus sunt coniuncta, utque cum his sunt coniuncta, adiungam. & siquid excidit ex hac quadripartitione, tamen in ea ut comprehendam, incipiam hinc. Vnus erit quem tu tolles in cæcula cæli tēpla. *Templum* tribus modis dicitur, ab natura, ab auspicio, ab similitudine. Natura in cælo: ab auspiciis, in terra: ab similitudine, sub terra. *In cælo templum dicitur*: ut in Hecuba, O magna tēpla cæli tum commixta stelleris splendideis. *In terra*, ut in Peribœa, Scurpea saxa Bacchi tēpla prope adgreditur. *Sub terra*, ut in Andromacha, Acherusia tēpla alta Orci saluete infera. quam quia initium erat oculi, à tuendo primò *templum* dictum, quocirca cælum qua tuimur, dictum templum. Sc, Cōtremuit templum magnum Iouis altitonantis. id est (ut ait Navius in Hæmispherio) ubi terra cæculo septum stat. *Eius templi partes* quatuor: sinistra ab oriente, dextra ab occasu: antica ad meridiem, postica ad septentrionē. *In terreis dictum templum locus augurij* aut auspicij causa quibusdam conceptis verbeis finitus. Concipitur verbeis non iisdem usquequaque. In arce ita, *Tesque mata sunt*, quoad ego, ca. rel. nquam, nuncupauero. Olla ver arbor, quicquid est, quam me sentio dixisse, *templum* tēplumque ferto in sinistrum. Olla ver arbor, quicquid est quod me sentio dixisse, *templum* tēplumque ferto in dextrum. Interea concretione, conspiciōne, cortumione, utique ea rectissime sensi. In hoc templo faciundo arbores constitui fines apparet, & intra eas regiones qua oculi conspiciunt, id est tuimur: à quo *templum* dictum, & *Contemplare*. ut apud Ennium in Medea, Contempla, & templum Cæreris ad læuam aspice. *Contemplare* & *Conspicere* idem esse apparet. ideo dicere cum templum faciant auguribus *Conspiciōne*, qua oculorum con-

spectum finiant: quod cum dicunt conspiciōnem, addunt *Cortumionem*, quæ dicitur à cordis visu. Cor enim, cortumionis origo. Quod addit tēpla ut sint dextra: aiunt sancta esse, qui glossas scrips. runt. Id est falsum. nam curia Hostilia templum est, & sanctum non est, sed hoc ut putarent ædem sacram esse templum & sanctum esse: quod in vrbe Roma pleraque ædes sacræ sunt tēpla, eadem sancta. ¶ Et quod loca quædam agrestia, quod alicuius dei sunt, dicuntur *Tesca*. Nam apud Aetium in Philoctete, Lemnia quis tu es mortalis, qui in diserta & tesca te apportes loca: Loca enim, quæ sunt, designat cum dicit Lemnia. *Præstolare*, & celsa *Cabirum* delubra tenes, mysteriaque pristina casteis concepta sacreis. Deinde Volcania tēpla sub ipsius collibus: in quos delatus locus dicitur, alto ab limine cæli. Et Navius, Expirante vapore vides unde ignes cluet mortalibus diuēis. Quare heic qui tesca, dixit, non errauit. neque ideo quod sancta, sed quod ibi mysteria sunt, ac tuentur, *Tuesca* dicta, post tesca. *Tueri* duò significat, vnum ab aspectu, ut dixi: unde est illud, *Tuor te senex prohiuppiter*. Et, Quis pater aut cognatus volet nos contra tueri? Alterum à curando ac tutela: ut cum dicimus, *Bellum tuor*, & *tueri villam*. à quo etiam quidam dicunt illum qui curat ædibus sacras, *Aeditum*, non *Aeditumum*. Sed tamen hoc ipsum ab eadem profectum est origine, quod quem volumus domum curare, dicimus. Tu domi videbis ut Plautus, cum ait, Intus para, cura, vide quod opus fiat. Sic dicta *Vestispora*, quæ vestem spiceret, id est, videret vestem ac tueretur. Quare à tuendo & *templum* & *tesca* dicta, cum discernine eo quod dixi. Etiam inde idem, illud enim ex templo acceptum me negato & filium. *Ex templo*, est continuò: quod omne templum debet circum septum, nec plus, quam vnum introitum habere. ¶ Quod est apud Aetium Peruade polum, splendida mundi sidera bigeis continuēis secepit spoliis. *Poli*, Græcum: id significat circuitum cæli. Quare quod est *Peruade polum*, vade per polum. *Signa* dicuntur eadem & sidera. *Signa*, quod aliquid significant, ut libra, æquinoctium. *Sidera*, quæ insidunt: atque ita significant aliquid in terreis perurendo, aliudve. Quare & signum candens in Hectore. Quod est terrarum amfracta reuisam. *Amfractum* est ab origine flexum duplici, dictum ab ambitu, & frangendo. ab eo leges iubent indirecto pedum octo esse, in amfracto sexdecim: id est, in flexu. ¶ Ennius, Ut tibi Titanis Triuia dederit stirpem liberum. Titanis Triuia Diana est, ab eo dicta *Triuia* quod in triuio ponitur ferè in oppideis Græceis. vel quod luna dicitur esse, quæ in cælo tribus viis moue-

mouetur, in altitudinem & latitudinem & longitudinem. *Titani* dicta quod eam genuit Titani filia Latona, ut scribit Manilius, Creta Titano. ut idem scribit, Latona parit casto complexu Iouis. Deii deos geminos: id est, Apollinem & Dianam. Quidem de eodem, O sancte Apollo, qui umbilicum certum terrarum obtines. *Umbilicum* dictum aiunt ab umbilico nostro: quod is medius locus sit terrarum, ut umbilicus in nobis. Quod utrumque est falsum. neque hic locus est terrarum medius: neque noster umbilicus, est hominis medius. Itaque pingitur qui vocatur *ἰσθμὸς* à Pythagora: ut media celi ac terræ linea ducatur infra umbilicum, per id quo discernitur homo, mas an femina sit: ubi ortus humanus similis ut in mundo. Vbi enim omnia nascuntur in medio, quod terra mundi media. Præterea si quod medium, id est umbilicus ut pila terræ: non Delphis medium, & terræ medium non hoc: sed quod vocant Delphis in æde foramen, adlatum est quiddam, ut thesauri speciem, quod Græci *ἰσθμὸς*, umbilicum dixerunt.

¶ Pacuvius, *Calydonia* alitrix terra exuberantium virum. Ut ager Tusculanus, sic Calydonius, ager est, non terra, sed lege poetica, quod terra Ætolia, in qua Calydon, a parte totam accipit Ætoliam voluit. ¶ Actius, *Mystica* ad dextram per vada vecti, Mystica à mysteriis, quæ ibi in propinqueis locis nobilia sunt. ¶ Ennius, *Areopagita* quid dedere aliud quam pedam? Areopagita ab Areopago, is locus Athenis. ¶ Musæ quæ pedibus magnum pulsatis olympum, Cælum dicunt Græci olympum, montem eum in Macedonia omnes: à quo potius puto dictas musas Olympiadas. Ita enim ab terrestribus locis cognominatæ *Libethrides*, *Pipterides*, *Pimpliades*, *Thespiades*, *Heliconiades*. ¶ Quasi Hellespontum, & claustra: quod Xerxes quondam eum locum clausit. Nam, ut ait Ennius, Isque Helles, onto pontem contendit in alto. Nisi ab eo quod Asiam & Europam ibi concludit mare, & inter angustias facit Propontidis fauces. ¶ Pacuvius, Liqui in Ægeō freto. Dictum *Freto* à similitudine feruentis aquæ: quod in fretum sæpe concurrat æstus, atque effervescat: *Ægeum* dictum ab insuleis, quod in eo mari sic scopuli vocantur, à similitudine caprarum. *Ægeæ*. ¶ Pacuvius. (Æges) ferme aderant æquore in alto ratibus repentibus. *Æquor* mare appellatum, quod æquatum, com motum vento non est, *Ratis* naus longa dicitur: ut Ennius, cum ait, Conferre aut ratem aratam qui perit, & qui dum mare sudantes eunt, atque sedentes *Ratis* dicta naus longa propter remos, quod hi cum per aquam sublati sunt dextra & sinistra, duas partibus efficere videntur. *Ratis* enim, unde hoc translatum, illic ubi plures mali aut affert.

* *Deest pagina.* *

3 ¶ *AGRESTIS* ab agro. *Insulae* dictas apparet in hosteis, quod velamenta e lana quæ adduntur, *Insulae*, intra hostiarum cornua velamenta erant. itaque cum ad sepulcrum ferunt frondes atque flores, addunt nunc lanas, sed velatas frondentis comas. *Cornuatam* umbram iaci. Dicere apparet cornuatam à cornibus. *Cornua* à curuore dicta, quod pleraque curuamus. ¶ Ac quas memorat nosse vos esse *Casmenas*. *Casmenarum* priscum vocabulum, ita natum atque scriptum est: alibi *Carmenæ*, ab eadem origine sunt declinata: ut in multis verbis, in quo antiqui dicebant S, postea dicunt R, ut in carmine saliorum sunt hæc, *Cosauli*, *Dolosi*, *Esoi*. *Omina* verò ad patula commisse. Iam *Cosiatij*, *Muses*, *Ruse*, dumque Ianus venit: post *Melios*, *Melior*: *Fœdesum*, *Fœderū*: *Plusima*, *Plurima*: *Asena*, *Arena*: *Ianitos*, *Ianitor*. Quare *Casmena*, *Carmena*: inde *carmina*. R postea extrito *camena* factum. Ab eadem voce canite, pro quo in saluari carmine scriptum est *Cante*, hoc versu, *Diuum exta cante, diuum deo supplice cante*. In carmine priami apud Actium, quod est, *Veteres casmenas cascas res volo profari*. Et primum *Cascum* significat vetus, eius origo Sabina, quæ usque radices in Oscam linguam egit *Cascum*, vetus esse significat Ennius, cum ait, *Quam primum casci populi genuere Latini*. Eo magis Manilius quod ait, *Cascum duxisse cascant* non mirabile est, quoniam canoras conficiebant nuptias. Item ostendit Papinij epigrammation, quod in adulescentem fecerat *Cascam*,

Ridiculum est cum te Cascam tua dicit amica

Casca Philotonis, ipsa senex puerum.

Dic tu illam pusan: sic fiet mutua muli.

Nam vere pusan tu, tua amica senex est.

Item ostendit quod oppidum vocatur *Cassinum*. Hoc enim à Sabineis orti Samnites tenuerunt, & nunc nostri: unde & *Cassinum* forum vetus. Item significant in Atellaneis aliquot pupum senem, quod Osci *Casnar* appellat. ¶ Apud Lucilium, Quid tibi ego ambages Ambui scribere coner? Profectum à verbo Ambe, quod est in ambita & ambioso. Apud Valerium Soranum, Vetus adagio est, o P. Scipio. Quod verbuni usque eò euauit, ut Græcum *περὶ πύλας*, pro eo positum, magis sit apertum. nam idem quod vocant Græci *περὶ πύλας*, ut, Auribus lupum teneo. Canis caninam non est. Adagio, & littera commutata Abagio, dicta ab eo quod ambit orationem: neque in aliqua una re consistit sola. *Ambagio* dicta ut *Ambustum*, quod circum vltum est. ut *Ambiegnæ* bos apud augures, quam circum aliarum hostiarum constituntur. ¶ Cum tria sint coniuncta in origine verborum, quæ sint animaduertenda, à quo sit impositum, & in quo, & quid: sæpe non minus de tertio quam de primo dubitatur, ut in

hoc: utrum primum *vna Canis*, an *Canes* sit appellata. dicta enim apud veteres, *vna canes*. Itaque Ennius scribit, Tantidem quasi seta canes sine dentibus latrat. Lucilius, Nequam & magnus homo, laniorum immanis canes ut. Impositio vnius debuit esse canis, plurium canes. Sed neque Ennius consuetudinem illam sequens, est reprehendendus: neque is qui nunc dicit, Canis caninam non est. *Canes*, quod latratu signa dant, ut signa canant, canes appellatz: & quod ea voce indicant quæ noctu latent, *Latratu* appellatus. Sic dictum à quibuldam ut *vna canes*, *vna trabes* remis rostrata per altum. ¶ Ennius, Utinam ne in nemore Pelio securibus Casca adcidisset abiecta ad terram *trabes*. Cuius verbi singularis casus recte correptus, ac facta *trabs*. ¶ In Medo Ennius, Cælitum *Camilla* expectata aduenis, salue hospita *Camilla*: qui glossemata interpretati, dixerunt administram; addi oportet, in his quæ occultiora. Igitur dicitur in nuptiis *Casmillus*, qui cum merum fert, in quo quid sit in ministerio plerique extrinsecus nectunt. hinc *Casmilli* nominatur in Samothracis mysteriis. Dius quidam administer diis magneis. Verbum Græcum arbitror, quod apud Callimachum in poemateis eius inueni. ¶ Apud Ennium *Subulo* finitimas propter astabat aquas: *Subulo* dictus, quod ita dicunt tibicines Tusci quocirca radices eius in Etruria non Latium querendum est. Versus quos olim *Fauni* vatesque canebant. *Fauni*, dei Latinorum, ita ut *Faunus* & *Fauna* sint in versibus quos vocant Saturnios: in siluestribus locis traditum est solitos fari à quo fando *Faunos* dictos. Antiquos poetas *Vates* appellabant à versibus viendis, ut in poemateis cum scribam, ostendam. Corpore *Tartarino* prognata paluda virago. *Tartarino*, à *Tartaro* dictum. Plato in quarto de fluminibus, apud inferos quæ sint, in his vnum *Tartarum* appellat: quare *Tartari* origo Græca. *Paluda* à paludamenteis. Sunt hæc insignia & ornamenta militaria. Ideo ad bellum cum exit imperator, ac lictores mutant vestem, & signa incinuerunt: *Paludatus* dicitur proliciterque, propterea quod conspiciuntur qui ea habent, ac fiunt palim, *Paludamenta* dicta. ¶ Plautus, *Epeum fumificum* cocum: ab *Epeo* illo qui dicitur ad Troiam fecisse equum Troianum Argiueis, & apte cibum curasse. ideo ait *Epeum fumificum* qui legioni nostræ habet coctum cibum. ¶ Apud Ennium, Atque prius pariet locusta *lucam bovem*. *Luca* bos, elephas. cur ita sit dicta, duobus modis inueni scriptum. Nam & in C. Ælij commentario erat, à Libyceis *Lucas*: & in Verginij commentario, ab Lucaneis *Lucas*: ab eo quod nostri eum maximam quadrupedem, quam ipsi haberent, vocarent bovem: & in Lucaneis Pyrrhi bello primum vidissent, apud hosteis ele-

phantos, id est quadrupedes cornutas (nā quos dentes multi dicunt, sunt cornua) lucam bovem appellasse. Si à Libya dictæ essent lucæ; pantheræ & leones, non Africanæ bestię dicerentur, sed lucæ. Si ab Lucaneis dictæ: ut si cur potius Lucani quam *Luci* dicti? Quare ego arbitror potius *Lucas* ab luce, quod longe relucebant propter inauratos regios clypeos, quibus eorum tum ornatæ erant turres. Ennius, *Orator* sine pace redit, regique refert rem. *Orator* ab oratione dictus. qui enim verba haberet orationum publicè aduersus eum quo legebatur ab oratione *Orator* dictus: cum res maiore ratione legebantur potissimum, qui causam commodissimè orare poterant. Itaque Ennius ait, *Oratores* doctiloqui. Apud Ennium, *Olli* respondet suavis sonus Egeriæ. *Olli* valet dictum illi, ab olla, & *ollus*. quod alterum comitiis cum recitatur, à præcone dicitur olla centuria; non illa: alterum apparet in funeribus indictiueis, quum dicitur, *Ollæ leto datum est*. quod Græcus dicit *λετο*, id est obliuioni. Apud Ennium, *Mensas* constituit, idemque *ancilia*. *Ancilia* dicta ab ancisu, quod ea arma ab utraque parte, ut peltæ Thracum, incisa. ¶ Saturnio in carmine, *Libique*, fictores, *Argeos*, & *tutulatos*. *Liba* quod libadi causa fiunt: *Fictores* dicti à fingendis libeis: *Argei* ab Argis. *Argei* sunt & scirpæis virgultis, simulacra sunt hominum triginta: ea quotannis à ponte sublicio à sacerdotibus publicè iaci solent in Tiberim. *Tutulati* dicti hi qui in sacris in capitibus habere solent, ut metam. id *Tutulus* appellatur, ab eo quod matres familias crines conuolutos ad verticem capitis, quos habent uti velatos, dicunt *Tutulos*: siue ab eo quod tuendi causa capilli fiebant: siue ab eo quod altissimum in vrbe quod est, ea res tutissima, *Tutulus* vocatur. Eundem *Pompilium Numam* ait fecisse *flamines*, qui cum omnes sint à singulis deis cognominati in quibuldam apparent etyma. ut cur sit *Martialis*, *Quirinalis*. Sunt in quibus flaminum cognominibus latent origines: ut qui sunt in versibus plerique, *Volturnalis*, *Palatialis*, *Furinalis*, *Floralis*, *Falacer*, *Pomonalis*: obscura est eorum origo. *Volturnus*, *Palatus*, *Furina*, *Flora*, *Falacer*, *Pomona* pomorum patrona. Apud Ennium, *lani cæta* signa fere sonitum dare voce parabant. *Cata*, acuta. hoc enim verbo Sabini dicunt: quare *Catus* Ælius Sextus, non (ut aiunt) sapiens, sed acutus, & quod est, tunc coepit memorari. *Simul cæta* dicta, accipienda acuta dicta. Apud Lucilium, *Thynno* capto *cornu* excludunt foras. occiduntque *lupos* aperdite, & iura *siluri*. Sumerete atq. amia. *Piscium* nomina sunt, eorumque in Græcia origo. ¶ Apud Faniū, Quæque *caruleo* freto orta nare coepta.

* Desunt quadam. *

60 *Cava corinas* dicta, quod est inter terrā & cælum ad

lum ad similitudinem cortinae Apollinis: ea à corde, quòd inde sortes primùm extimatur.

¶ Apud Ennium, Qui inde iuuieteis sumpserunt *perduellibus*. *Perduelles* sunt hostes, ut perficit, sic *Perduellum*, *Duellum*: id postea bellum. Ab eadem causa facta *Duellona*, *Bellona*.
 ¶ Apud Plautum, Neque iugula, neque vesperrugo, neque vergiliae occidunt. *Jugula* signum est quod Aëtius appellat *Oriona*, cum ait, Citiùs Orion patefit. huius signi caput dicitur è stelleis quatuor quas intra duæ claræ, quas appellant humeros, inter quas quod videtur iugulum: vnde *Jugula* dicta. *Vesperugo*, stella quæ vespere oritur, à quo etiam Opilius scribit vesperrugum. itaque dicitur, Alter vesperr adest, quem dicunt Græci *Alomer*.
 ¶ Nævius patrem suum optimum, appellat supremum. *Supremum* à superrimo dictum. itaque in duodecim tabulis. *Solis occasu diei suprema tempestas esto*. Libri augurum pro tempore *Tempestatem* dicunt, id est. *Supremum* augurij tempus.
 ¶ In Cornicula, Qui *regi latrociniatus* decem annos Demetrio. *Latrones* dicti à latere, qui circum latera habebant ferrum: quos postea à stipatione *Stipatores* appellant, & qui conducebantur mercede. Ea enim merces dicitur Græcè *λίσσιν* & *μισθόν*. Ab eo veteres poetæ nonnunquam milites appellant *Latrones*, quod item vti milites cum ferro, aut quòd latent ad insidias faciendas.
 ¶ Apud Nævium, Risi egomet cassabundum ire ebrium. *Cassabundum*, à cadendo. Item, *Diababura*, in pedibus habebat, & erat amictus epicroco. Vtrumque vocabulum Græcum.
 ¶ In Menæchmeis Plauti, Inter ancillas sedere iubeas, lanam carere. Idem est hoc verbum in *Cosmotria* Nævii. Carere à carendo, quòd eam cum purgant ac deducunt, ut careat spurcitia. Ex quo *Carminari* dicitur tum lana, cum caret eo quod in ea est nequam. Est *lana quam* in Romulo Nævii appellat *Oscam*, ab *Osceis*. In Persa, iam pol ille hic aderit credo congerro meus. *Congerro* à gerra, & Græcum est, & in Latina crasis. In Menæchmeis, Idem istuc alieis adscriptiueis fieri ad legionem solet. *Adscriptiui* dicti, quòd olim adscribebantur inermes, qui succederent armatis militibus: id est, si quis eorum deperisset. In *Trinummo*, Nam illum tibi ferentarium. à ferendo, id est, inanem, ac sine fructu: aut quod *Ferentarij* equites his dicti, qui ea modò habebant arma quæ ferretur, ut iaculū, Huiusmodi equites pictos vidi in *Æsculapij* æde vetere, & ferentarios adscriptos. In *Friuolaria*, Vbi rotarij esset en sunt. Vbi sunt accensi: ecce *Ararij* dicti à rore: qui bellū cōmittebant ante. ideo quòd ante rotat quam pluit. *Accensos*, ministratores Cato esse scribit: potest id ab arbitrio: nam inde ad arbitrium eius, cuius minister. (Pacuvius deū triportora in Mercatore ponit.) Idem in Mer-

catore, Non tibi istuc magis diuidia est quàm mihi hodie fuit. hæc eadem in *Corollaria* Nævii. *Diuidia* à diuidendo dicta, quòd *Diuisio* distractio est doloris. Itaq. in *Curculione* ait, Sed quid tibi est? lienes necant, renes dolent, pulmones distrahuntur. In *Phagone*, Honos *Syncerasto* perit. *Syncerastū* est omne edulium antiquo vocabulo Græco. In *Parasito* pigro, Domum ire corpi *tramite* dextra via. *Trames* à transverso dictus. In *Fugitiueis*, Age, euge, specta, vide *vibices* quantas. Iam inspexi quid essent. *Vibices*, alij excitatum verberibus corpus. In *Cistellaria*, non quasi ut hæc sunt heic, *limaces* liuidæ. *Limax*, à limo, quòd ibi vivit. *Diobolares*, scæmicula, miracula. *Diobolares*, à bineis oboleis: *Scæmicula*, ab scæno nugario voguento. *Asiracule*, à mireis, id est monstreis. à quo Aëtius ait, Personas distortas oribus deformeis, *miriones*. Ibidem, *Scrantiæ*, *scrupedæ*, *stritabillæ*, *Tantalæ*. Ab screando *Serantia* si adsignificat. *Scrupedæ* Aurelius scribit *Auscaripedam*. Iuuentius comicus dicebat à vermiculo piloso, qui solet esse in fronde cum multis pedibus. Valerius, à pede ac scrupæa. Ex eo ab Aëtio positū, Incuriosa itaque es Menalippe? Reiciis abs te religionem? scrupæa imponas. *Stritabillæ*, à stritilando. *Stritare* ab eo qui sistit ægrè. In *Astraba*. *Actiosa* annonam è vili cōcinna vireis. Ideo in *Sitelitergo* idem ait, Mulieres vxorelaui: ego noui, scio actiosas. quas sic Claudius scribit actiosas demonstrari suspicatrices, ab agendo actiosas. Ut ab vna faciendo, *Factiosa*: sic ab vna agendo, *Actiosa* dicta. In *Cestione*, *Cerastibola*, ut de lūbo obsecrabis. *Cerastibola* Opilius scribit circū cōxendices sunt nobis: id Græcū est ab huius loci versura. In *Neruolaria*, *Scobinam* ego illam actutum adrafi. *Scobinam*, à scobe. lima enim materia fabrilis est. In *Pornulo*, Vinceretis ceruum cursu, vel *grallatorem* gradu. *Grallator* à gradu magno dictus. In *Truculento*, Sine virtute argutū cinē mihi habeā pro *præfica*. *Præfica*, ut Aurelius scribit, mulier ab luctu, quæ cōduceretur, quæ ante domum mortui laudes eius caneret. Hoc factitatum Aristoteles scribit in libro qui inscribitur, Nomina Barbarica, quibus testimonium est quod fretū est Nævii, Hæc quidē hercle opinor *præfica* est. nam mortuos cōlaudat. Claudius scribit, dicta, quæ præficeretur ancillæis, quemadmodū lamentantur, *præfica* est dicta. Vtrumque ostendit à præfatione *Præfica* dicta. ¶ Apud Ennium, Decem *coclites*, quos montibus summeis ripeis sedere. Ab oculo *Cocles* quasi oculus dictus, qui vñū haberet oculum. quocirca in *Curculione* est, De coclitum prolapia te esse arbitror. nam hi sunt vnoculi.

¶ Nunc de temporibus dicā. Quod est apud Cassiū, Nocte *intepessa* nostram devenit domum. *Intepessa* nox dicta ab tempestate.

Tempus ad tempore: intermissum; quo tempore nil agitur. Quid noctis videtur in altissimo caeli elypeo remota superat stellas sublimis cogens etiam atque etiam noctis iter. Hic multam noctem ostendere vult à remonis motu. Sed remota unde & cur dicatur latet. Arbitror antiquos rusticos primùm notasse quendam in caelo signa, quæ præter alia erant insignia, atque ad aliquem usum culturae tempus designandum convenire advertebantur. E quæis signa sunt, quod has septem stellas Græci, ut Homerus vocat *ἀγέλας*, & propinquum eius signum, *βουέλας*; nostri eas septem stellas, boues, & triones, & prope eas axem. *Triones* enim, & boues appellantur à bubulceis etiam nunc, maxime cum arant terram: è quæis ut dicti valentes, *Glebari*, qui facile proleundunt glebas: sic omnes qui terram arabant, à terra *Teriones*, unde *Triones*, ut dicebantur à detritu. *Temo* dictus à tenendo: is enim continet iugum, & plaustrum appellatum, à parte totum, ut multa. Possunt *triones* dici septem, quod ita sitæ stellæ ut terna trigona faciant. Aliquod lumen iubarve in caelo cernitur. *Iubar* dicitur stella lucifer, quæ in summo habet diffusum lumen, ut leo in capite iubam. Huius ortus significat circiter esse extremam noctem. Itaque ait Pacuvius, Exorto iubare, noctis decurso itinere. Apud Plautum in *Parasito Pigro*, Inde hic bene potus primo crepusculo. *Crepusculum* dictum à *Sabineis*, & id dubium tempus, noctis an dici sit. Itaque in *Condalio* est, Tam crepusculo ferè ut ament lampadas accendere. Ideo dubiæ res *Creperæ* dictæ. In *Trinummo*, *Concubium* sit noctis prius, quàm ad postremum perveneris. *Concubium* à concubitu, dormiendi causa dictum. In *Afinaria*, Videbitur, factum volo: at redito conticinio. *Conticinium* puto à conticescendo dictum, siue (ut *Opilius* scribit) ab eo quod conticuerunt homines.

§ *N v n c* de his rebus quæ ad significat aliquod tempus, cum dicuntur aut fiunt, dicam. Apud *Actium*, *Reciproca* tendens nervo equino concita reba. *Reciproca* est, cum unde quid profectum, redit eo: quod ab recipere *Reciprocare* dictum: aut quod poscere *Procare* dictum. Apud *Plautum*. Ut *transversus* non prouersus cedit, quasi cancer solet. Dicitur ab eo qui in id quod est versus. & ideo qui exit in vestibulum, quod est ante domum, *Prodire*, & *Procedere* dicitur. quod cum leno non faceret, sed secundum parietem transversus iret: dixit: Ut transversus cedit, quasi cancer, non prouersus, ut homo. Apud *Ennium*, *Andromache* nomen qui indidit, rectè indidit. Item, Quapropter *Parim* pastores omne *Alexandrum* vocant. Imitari dum voluit *Euripidem*, & ponere *etymon*, est lapsus. Nam *Euripides* quod *Græci* posuit, *etyma* sunt aperta. Ille ait ideo

nomen additum *Andromachæ* quod *είδετο* 20-24. hoc *Ennii*. quis potest intelligere in versu significare; *Andromachæ* nomen qui indidit, rectè indidit? An *Alexandrum* ab eo appellatum in *Græcia*, qui *Paris* fuisset? A quo *Herculem* quoque cognominatum *ἀνδρῆα*, ab eo quod defensor esset hominum. Apud *Actium*, lamque *auroram* rutilare procul cerno. *Aurora* dicitur ante solis ortum, ab eo quod ab igne solis cum aureo aer aurescit. Quod addit *Rutilare* est ab eodè colore. Aurei enim *Rutili*; & inde etiam mulieres valde rufæ *Rutilæ* dictæ. Apud *Terentium*, *Scortatur*, potat, olet vnguentum de meo. *Scortari*, est lapius meretriculam ducere: quæ dicta à pelle. Id enim non solum antiqui dicebant *Scortum*, sed etiam nunc dicimus *Scortea* ex quæ ex corio & pollibus sunt facta. Inde aliquot sacreis ac sacelleis scriptum habemus, *Nequid scortum* 30 *adhibeatur*, ideo ne morticinum quid adsit. In *Atellantis* licet animadvertere rusticos dicere se adduxisse pro scorto pelliculam. Apud *Actium*, Multeis nomen vestrum numenque ciendo. *Numen* dicunt esse imperium dictum ab *nutu*, omnia sunt eius, cuius imperium maximum esse videatur. Itaque in *Ioue* hoc, & *Homerus*, & aliquoties *Liuius*. Apud *Plautum*, Si unum *epityrum* edam apud illum esuriens infanè bene. *Epityrum* vocabulum est cibi, quo frequentius *Sicilia* quàm *Italia* vult. Idem vehementer cum vellet dicere, dicit *Insanè*: quod *insani* faciunt omnia vehementer. Apud *Pacuvium*, *Flexanima* tanquam *lymphata*. Dicitur à *lympa* *Nympha*; ut apud *Græcos* *Thetis*. Apud *Ennium*, *Es Thetis illiwater*. In *Græcia* commota mente, quos *λυμαίνουσιν* appellant; ab eo *Lymphatos* dixerunt nostri. *Bacchus* Liber, cuius comites *Bacchæ*; & vinum in *Hispania* *Baccha*. origo in his omnibus *Græci*. Apud *Pacuvium*, *Halcyonis* ritulittus peruolgans furor. Hæc enim avis nunc *Græce* dicitur *ἀλκυον*, à nostris *Halcædo*: hæc hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies *Halcyonias* appellant. Quod est in versu, *Halcyonis ritus*, id est, eius instituto. ut cum *Haruspex* præcipit; ut suo quisque ritu sacrificium faciat; & nos dicimus duodecim viros *Græco* ritu sacra, non Romano, facere. Quod enim sit *rite*, id ratum ac rectum: ab eo *Actius* rectè perfectis sacreis vult accipi. Apud *Ennium*, Si voles aduerte te animum, comiter monstrabitur. *Comiter*, hilarè ac lubenter: cuius origo *Græce* *κόμω*; inde *Latina* *comissatio* dicta, & à *Græcis* (ut quidam dicunt) *Comædia*. Apud *Atilium*: *Cæpe*, cæde *Lyde*, come, conde. *Cæpe*, unde *Accipe*. sed hoc in proximo libro retractandum. Apud *Pacuvium*, Nulla res neque cicere, neque mederi potis est, neque reficere. *Cicere*, 40 *rare*, mansuete facere. quod enim à *tero* discretum,

tum, id dicitur *Cicur*: & ideo dictum, *Cicur* ingenium obtineo, mansuetum. à quo Veturij quoque nobiles cognominati *Cicurini*. Id natum à cico. *Cicum* dicebant membranam tenuem quæ est in malo Punico discrimen. à quo etiam Plautus dicit, Quod volet densum cicum non interduo. ¶ Apud Nævium, Ecum venire video *ferme* iniuria. *Ferme* dicitur quod nunc ferè. utrunque dictum à ferendo, quod id quod fertur, est in motu, atque aduentat. ¶ Apud Plautum, *Euan* iurgio uxorem tandem abegi ab ianua. *Euan* verbum nihil significat, sed effutitium naturaliter est, ut apud Ennium, *Hehe* ipse clypeus cecidit. Apud Nævium, *Eheu* mea puella spe quidem is lucensit tibi. Apud Pompilius, *Hin* qua me causa fortuna inietta premis? Quod ait *Iurgio*, id est litibus. Itaque quibus res erat in controuersia, ea vocabatur *Lex*: ideo in actionibus videmus dici, *Quam rem suo litem dicere oportet*. Ex quo licet videre *Iurgare* ab iure dictum: cum quis iure litigaret. à quo *Obiurgat* is qui id facit iniuste. ¶ Apud Lucretium, Atque aliquos ibi ab rebus *clepsere* foro. Qui *clepsere* dixit, unde etiam alij *Clepere*: id est corripere: quorum origo à clam, ut sit dictum *clapere*, & ex E, A commutato, ut multa, est factum *clepere*. Potest & à Græco dictum, *καίριον*. ¶ Apud Matium, Corpora Graiorum megerbar *mandier* igni. Dictum *Mandier* à mandendo, unde *manducari*. à quo in Atellaneis obsonium vocant *Manducum*. Apud Matium, *Obsceni* interpretes, funestique ominis auctor. *Obscenum* dictum ab scena. ea ut Græci. ut *Ætius* scribit, scena. In pluribus verbis A ante E alij ponunt, alij non. ut quod partim dicunt *Sceptrum*, partim dicunt *Sceptum*: alij *Fennus*, alij *Fennus*: sic *Fenificia*, & *Fennificia*. à quo rustici pappum *Masum*, non *masum*. A quo Lucilius scribit, *Cæcilius* ne rusticus fiat. Quare turpe, id *obscenum*: quod nisi in scena palam dici non debet. Potest vel ab eo quod puereis turpicula res in collo quædam suspenditur, nequid obfit bonæ scæne causæ. inde *Scævola* appellatus. Ea dicta ab scæna, id est sinistra: quod quæ sinistra sunt, bona auspicia existimantur. A quo dicuntur comitia, aliudve quid sit, dici aut sinistra, quæ nunc est. id à Græco est, quod hi sinistram vocant *malus*. quare quod dixi scænum, bonum omen est: obscenum vero, turpe: quod inde dicitur obscæne, quod exotericum. ¶ Apud Plautum, Quia ego antehac te amavi: & mihi amicam esse creui. valet, constitui. Itaque heres, cum constituit se heredem esse, dicitur *Cernere*, & cum id fecit, creuisse. Apud eundem, Quo de sinu frequentem operam dedistis. valet assiduam. Itaque qui adest, *assiduus*: ferre quem quæ oportet, is frequens. opponi solet itaque. Illud quod ex dea muliergula dicunt, Pol istoc quidem nos

pretio tanti est frequentare: ita in prandio nos lepidè ac nitide accepisti. Apparet dicere facile est, curare ut adsimus, cum tam bene nos accipias. ¶ Apud Ennium, Decretum est *fossare* corpora teleis. hoc verbum Ennij, dictum à fodiendo: à quo *Fossa*. Apud Ennium, Vocibus concides: fac fiet obrutus.

* Desunt quedam.*

Mussare dictum, quod muti non amplius quam *mū* dicunt. à quo idem dicit, Quod minimum est, neque ut aiunt, *mū* facere audent. ¶ Apud Pacubium, Dij monerint meliora, atque amentiam *auerruncassint*. A vertendo *Auerruncare*: ut deus, qui his rebus præest, *Auerruncat*. Itaque ab eo precari solent ut pericula auertat. ¶ In Aulularia, *Pipulo* te differam ante ædeis. id est conuicio, declinatum à pipatu pulorum. Multa ab animalium vocibus translata in homines: partim quæ sunt aperta, partim obscura. Perspicua, ut Ennij, Animus cum pectore *latrat*. Plauti, *Gannit* odiosus omni totæ familiæ *Cæcilij*. Tantam rem *dibalare*, ut pro nihilo habuerit. *Lucilij*. Hæc inquam, *rudet* ex rostreis, atque *hinnitabat*. Eiusdem, *Quantum hinnitum* atque equitatum. Hæc minus aperta: *Porcij* ab lupo, *volutare* *volutantis*. Ennij à vitulo, *Tibicina* maximo labore *mugit*. Eiusdem à boue, *Clamore* *bonantes*. Eiusdem à leone, *Pausam* fecere *fremendi*. Eiusdem ab hædo, *Clamor* ad cælum voluendus per æthera *ragit*. Et à frendice, *Frunde* *frutimi* suauiter. *M. A. Ætius* in *Casina* à fringuilla, *Quid fringit?* quid istuc tam cupide cupis? sues auoluerat. Ita trude neque in te, neque in iudicium *Æsopi*, nec theatrales. ¶ In *Colace*, *Nexum*. *Manilius* scribit, onine quod per libram & æs geritur, in quo sint mancipi: *Mucius Scævola*, quæ per æs & libram fiant, ut obligentur, præterquam quæ mancipio dentur. Hoc verius esse, ipsum verbum ostendit, de quo quaeritur. Nam idem quod obligatur per libram, neque suum sit, inde *Nexum* dictum: *Liber*, qui suas operas in seruitute pro pecunia, quam debeat, dum solueret, *Nexum* vocatur, ut ab ære *Oberatum*. Hoc *C. Popilio* rogante *Sylla* dictatore sublatum ne fieret, & omneis qui bonam copiam iurarent, ne essent nexi, dissoluti. ¶ In *Casina*, *Sine amet, sine*, quod lubet, id faciat: quando tibi nil domi *deliquium* est. *Deliquium* dictum ab eo quod delinquatur. ut turbida quæ sunt, deliquantur, ut liquida fiant. *Aurelius* scribit *deliquium* esse à liquido: *Claudius*, ab eliquato. Si quis alterutrum sequi malit, habebit auctorem *Cæcilium*, Per latitiam liquitur animus. Aliquando liquitur fictum.

¶ MVLTA apud poëtas reliqua esse verba, quorum origines possunt dici, non dubito: ut apud Nævium in *Esiona*. Enimvero *gladij lingula* à lingua. In *Clastidio*, *Vitalantes*, à vitula. In *Duloreste*, *Caperato* *fragile*, à capræ

Fonte. In Demetrio, *Perfibus* aperite. Itaque sub hoc glossiema calide subscribunt. In Lampadione, *Protinam* à protinus continuitatem significans. In Agidone, *Candacis*, suavis: tametsi, à magistreis accepimus mansuetum. In Romulo, *Sponsus*, contra sponsum rogatus. In Stigmatia, *Præbia* à præbendo, ut sit tutum: quod sunt remedia in collo pueris. In Therimo, *Confiscant*, à conficere convenire dictum. ¶ In Ta-
rentilla Pacuuij, Ab luce *Insultare*. In Tunicularia, *Exbolas* quassant, eiciunt. à Græco verbo *insultare* dictum. In Bello Punico, Nec satis *reserrere*, ab *serra* dictum, id est aperire. Hinc etiam *Serre*, quibus remoteis fores panduntur.

7 ¶ Sed vereor ne plures sint futuri qui de hoc genere me quod nimium multa scripserim, reprehendant: quam quod reliquerim quædā, accusent. ideo potius iam reprimendum quam producendum puto esse volumen. Nemo reprehensus qui e segete ad spicilegium reliquit stipulam. Quare instituteis sex libris, quemadmodum rebus Latina nomina essent imposita ad usum nostrum, è quibus tres scripsi P. Se-

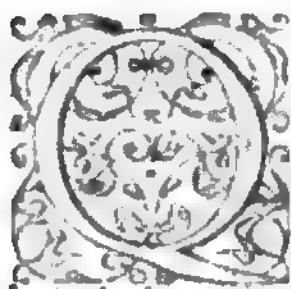
ptimio, qui mihi fuit quaestor: treis tibi, quorum hic est tertius: priores de disciplina originis verborum: posteriores de verborum originibus: in illis qui ante sunt, in primo volumine est, quæ dicantur, cur etymologice neque sit neque ea utilis sit: in secundo, quæ sit, & cur ea sit, & in illis sit: in tertio, quæ forma etymologiae. In secundeis tribus quos ad te nuli, item generatim discreteis: primum, in quo sunt origines verborum locorum, & earum rerum quæ in locis esse solent: secundum, quibus vocabuleis tempora sint notata, & hæ res quæ in temporibus hnt. Tertius hic, in quo à poetis item sumpta vitia, quæ dixi in duobus libris soluta oratione. Quocirca, quoniam omnis operis de lingua Latina treis sicut partes: prima, quemadmodum vocabula imposita essent rebus: secunda, quemadmodum ea in casus declinantur: tertia, quemadmodum coniungerentur: prima parte perpetrata, ut secundam ordiri possimus, huic libro faciam finem.

EPITOME LIBRI SEPTIMI.

Pro anomalia, dissimilitudine, ac consuetudine vulgari loquendi, aduersus Analogiam, similitudinem & formam certa ratione loquendi.

¶ Prefatio 1. ¶ Declinationum ex quibus anomalia descendit, utilitas necessaria 2. ¶ Declinationum subiectum 3. ¶ Declinationes partibus orationis inesse 4. Nominibus 5. Casibus 6. Comparatiuis & superlatiuis 7. Verbis 8. ¶ Declinationum species 9. ¶ Pro anomalia aduersus analogiam 10. Anomalia aperta, & brevis 11. Aequè significat ac analogia 12. Anomalia in vestitu 13. Aedificijs 14. Supellestiliis 15. Elegans 16. Necessaria 17. 18. 19. 20. 21. 22. Analogia nusquam est in nominibus 23. (Sine spectemus ipsarum vocum formam ac terminationes 24. Numero 25. Casus 26.) Articuli seu pronomina 27. Pronominibus 28. Nominatiuis 29. (Sine deducta sint à vocabulo 30. Nemine 31. Verbo 32.) Compositum verbum 33. Casibus 34. (Propterea quod si esset Analogia omnes nominatiui & articuli haberent equaliter totidem casus non alij plus, alij minus 35. Literæ declinarentur 36. Nullus casus duobus modis efficeretur 37. A similibus verbis & nominatiuis similiter declinati, eodem casus obliqui fierent 38.) Superlatiuis 39. Deminutiuis 40. Nominibus infinitis 41.

M. TERENTII VARRONIS DE LINGVA LATINA LIBER SEPTIMVS.

V o m oratio natura tripartita esset, ut superioribus libris ostendi, cuius prima pars, quemadmodum vocabula rebus essent imposita: secunda, quo pacto de his declinata in discrimina serunt: tertia, ut ea inter se ratione coniuncta sententiam effiant: prima parte exposita, de secunda incipiam hinc. Ut propago omnis natura secunda: quod prius illud rectum, unde ea sit declinata. Ita declinatur in verbeis rectum Homo: obliquum *Homini*, quod declinatum à recto. De huiusce multiplici natura discriminum oræ sunt hæ: cur, & in quo, & quemadmodum in loquendo declinata sunt verba. De

quibus duo prima duabus causis percurram breuiter: quod & tum cum de copia verborum scribam, erit retractandum: & quod de tribus tertium quod est, habet suas permultas ac magnas partes.

2 ¶ DECLINATIO inducta in sermones non solum Latinos, sed omnium hominum, utili & necessaria de causa. N. si enim ita esset factum, neque dicere tantum numerum verborum possemus. infinitæ enim sunt naturæ, in quas ea declinantur: neque quæ didicissemus ex his, quæ inter se rerum cognatio esset, pparet. At nunc ideo videmus, quod simile est, quod propagatum. *legi*, et declinatum est à *lego*: duo simul apparent quodammodo: eadem dici, & non eodem tempore factum. Ut si verbi gratia

alia alterum horum diceretur Priamus, alium Hecuba: nullam vnitatem adsignificat, quæ apparet in Lego & legi, & in Priamus Priami. Ut in hominibus quædam sunt nationes, & gentilitates: sic in verbis. Ut enim ab Aimilio homines orti *Aimily*, ac niles, sic ab Aimilij nomine declinatæ res in gentilitate nominali. Ab eo enim hoc est impositum recto casu Aimilius, or-, *Aimily*, *Aimilium*, *Aimilios*, *Aimilio-* 10 *m*: & sic reliqua, eiusdem quæ sunt stirpis, quo igitur omnino verborum principia, impositiorum & declinatorum: alterum, ut nris, alterum ut riuus. Imposititia nomina se voluerunt quam paucissima, quo citius discere possent: declinata quamplurima, ut illoc opere facilius omnes, quibus opus esset, discerent. Ad illud genus quod prius, historia opus est. nisi descendendo enim, atter id non peruenit ad nos: ad reliquum 20 genus, quod posterius, ars: ad quam opus est auctoris præceptis, quæ sunt breuia. Quæ enim recte in vno vocabulo declinare didicimus: in infinito numero nominum uti possis. itaque nouis nominibus adlateis in consuetudinem, sine dubitatione eorum declinatus latini omnis dicit populus: etiam nouius erui empti in magna familia, cito omnium conseruatorum nomina recto casu accepto in reliquos obliquos declinant. Qui si nonnum- 30 quam offendunt, non est mirum: etenim illi qui primi nomina imposuerunt rebus forsitan in quibusdam sunt lapsi. Voluisse enim mutare singulare res notare, ut ex his in multitudine declinarentur, ut est ab Homine *Homines*, sic matres hberos voluisse notari, ut ex his feminæ declinarentur: ut est à Terentio *Terentia*: sic in recto casu, quas imponent voces, ut illinc essent futuræ quæ declinarentur: sed hæc in omnibus tenere nequille, quod & 40 una dicuntur *scopæ*, & mas & femina: *equi* & recto & obliquo vocabulo *vir*. Cur hæc non tam sint in culpa, quam putant plerique: soluere non difficile, sed nunc non necesse. non enim quod non potuerunt adsequi, sed quod voluerunt, ad hoc quod propositum refert. Quod nihilo minus declinari potest ab eo quod imposuerunt *scopæ*, *scopæ*: quia si imposuisset *scopæ*, ab eo *scopæ*: sic alia.

3. ¶ CAVSAM quare ab impositis nominibus declinari, ostendi. Sequitur, in quibus voluerint declinare aut noluerint: generum ac summatim, item in formis. Duo enim genera verborum: vnum secundum, quod declinando multas ex se parit disparitas formas, ut est lego, legis, legam, sic alia: alterum genus sterile, quod ex se parit nihil. ut est etiam, vix, magis, etas, cur. Quarum rerum unus erat simplex: ibi etiam vocabuli declinatus. Itaque in qua domo vnus seruus, vni seruolo post

nomine: in qua multi, pluribus. Igitur & in his rebus, quorum sunt nomina, quæ discrimina vocis plura propagines plures. In his rebus quæ copulæ sunt, ac his iunguntur verba, quod non opus fuit declinari in plura, si res singula sunt. Vno enim loco colligare possis vel hominem, vel equum, vel aliud quod, quicquid est quod cum altero potest colligari. Sic quod dicimus in loquendo, Consul fuit Tullius & Antonius: eodem illo & omnibus binos consules colligare possumus. Vel dicam amplius, omnia nomina, atque ideo etiam omnia verba: (cum sunt tunc ex vna syllaba, illud & maneat vnū.) Quare dicere natura, si quæ imposita esset vocabula rebus: 50 *Multa desunt.* *

Ne ab omnibus his declinatus putarentur quorum generum declinationes oriuntur.

4. ¶ PAR TES orationis sunt duæ, si item ut Dion, in tres diuiserimus partes res quæ verbis adsignificatur, vna quæ adsignificat casus: altera, quæ tempora: tertia, quæ neutrum. De his Aristoteles duas partes orationis esse dicit: vocabula & verba: ut homo & equus, & legit & currit. Vtriusque generis & vocabuli & verbi, quædam priora, quædam posteriora. priora, ut homo scribit: posteriora, ut doctus & doctè. dicitur enim Homo doctus, & Scribit doctè. Hæc sequitur & locus & tempus: quod neque homo, neque scribit, potest sine loco & tempore esse: ita ut magis sit locus homini coniunctus, tempus scriptioni, cum de his nomen sit primum. Primum enim nomen est quam verbum temporale: & reliqua posterius quam nomen & verbum. Prima igitur nomina. Quare de eorum declinatione quam de verborum ante dicam.

5. ¶ Nomina declinantur, aut in earum rerum discrimina quarum nomina sunt, ut à Terentio, *Terentij*: aut in eas res extrinsecus, quarum ea nomina non sunt: ut ab equo, *Equito*. In sua discrimina declinantur, aut propter ipsius rei naturam de quo dicuntur, aut propter illius qui dicit. Propter ipsius rei discrimina, aut à toto, aut à parte. A toto, ut ab homine *Homunculus*, à capite *Capitulum*: propter multitudinem, ut ab homine *Homines*: ab eo, quod alij dicunt *Ceruices*, & id Hortensibus in poemateis *cervix*. Quæ à parte declinata, aut à corpore, ut à mamma *Mammosa* à manu *Manubria*: alia ab animo, ut à prudentia *Prudens*, ab ingenio *Ingeniosus*. hæc sine agitationibus: aut ubi motus maiores. Item ab animo, ut ab strenuitate & nobilitate, *Strenui* & *Nobiles*. Sic à pugnando, & currendo, *Pugiles* & *Cursores*. Ut alie declinationes ab animo, alie à corpore: sic alie quæ extra hominem: ut *Pecuniosi*, *Agrarij*, quod foris pecunia & ager propter eorum, quam dicuntur.

6. ¶ SUNT declinati casus, ut is qui de altero diceret, distinguere posset cum vocaret, cum daret, cum accusaret: sic alia quidem di-

serimina, quæ nos & Græcos ad declinandum duxerunt. Sine controuersia sunt hi quinque. Quis vocetur, ut Hercules: Quemadmodum vocetur, ut Hercules: Quò vocetur, ut ad Herculem: Cui vocetur, ut Herculi: Cuius vocetur, ut Herculis.

7 PROPTER ea verba, quæ erant proinde ac cognominata, ut prudens, candidus strenuus: quòd in his præterea sunt discrimina propter incrementum, quod maius vel minus in his esse potest: adcessit declinationum genus, ut à candido, *candidus*, *candidissimus*: sic à longo, diuite, id genus aliis, ut fieret. Quæ in ea res quæ extrinsecus declinantur, sunt ab equo *Equile*, ab ouibus *Ouile*: sic alia, hæc contraria illis quæ suprà dicta, ut à pecunia *Pecuniosus*, ab vrbe *Urbanus*, ab agro *Atratus*. ut nonnunquam ab homine locus, ab eo loco homo: ut à Romulo *Roma*, à Roma, *Romanus*. Aliquor modis declinata ea quæ foris. nam aliter qui à maioribus suis *Latinius* & *Priamides*: aliter quæ à facto, ut à prædando *Præda*, à merendo *Merces*. Sic alia sunt quæ circumire non difficile: sed genus iam videtur, & alia videntur: omitto.

8 IN verborum genere, quæ tempora adsignificant, quòd ea erant tria, præteritum, præsens, futurum: declinatio facienda fuit triplex ut saluto, salutabam, salutabo. Cum item personarum natura triplex esset, qui loqueretur, de quo, ad quem, hæc ab eodem verbo declinata, quæ in copia verborum explicantur.

9 QVONIAM dictum de duabus declinationibus, cur & in qua sit forma: tertium quod relinquitur, quemadmodum, nunc dicetur. Declinationum genera sunt duo, Voluntarium, & Naturale: voluntarium est, quo, ut cuiusque tulit voluntas, declinauit. Sic tres cum emerunt Ephesi singulos seruos: nonnunquam alius declinat nomen ab eo qui vendit: Artemidorus, atque Artemam appellat: alius aut ab regione, quòd ibi emit, ab Ionia, Ionam: aut ab vrbe Epheso Ephesium: sic alius ab aliqua alia re, ut visum est. Contra naturalem declinationem dico, quòd non à singulorum oritur voluntate, sed à communi consensu. Itaque omnes imposuere nominibus, eorum item declinant casus: atque eodem modo dicunt huius Artemidori, & huius Ionæ, & huius Ephesij: sic in aliis casibus. Cum utrumque nonnunquam accidat: & ut in voluntaria declinatione animaduertatur natura, & in naturali voluntas: quæ cuiusmodi sit, aperietur infra. Quòd utraque declinatione alia sunt similia, alia dissimilia, de eo Græci Latineque libros fecerunt multos: partim cum alij putarent in loquendo ea verba sequi oportere quæ à similibus similiter essent declinata, quas appellauerunt *anáλογας*: alij cum

id negligendum putarent, ac potius sequendam *ανίστημι*, dissimilitudinemque quæ in consuetudine est: quam etiam vocant *ἀνιστήμι*: cum, ut ego arbitror, utrumque sit nobis sequendum. quòd in declinatione voluntaria sit *ἀνιστήμι*: in naturali magis analogia. De quibus utriusque generis declinationibus libros faciam bis ternos: prioris triplex de earum declinationum disciplina: posterioris, ex eius disciplinæ propaginibus. De prioribus primus erit hic: quæ contra similitudinem declinationum dicantur. Secundus quæ contra dissimilitudinem. Tertius de similitudinum forma. De quibus quæ experientia, singulis tribus: tum de alteris totidem scribere ac diuidere incipimus.

10 INCIPIAM, quod huiusce libri est, dicere contra eos qui similitudinem sequuntur: quæ est, ut in ætate puer ad senem, puella ad animum: in vrbeis, ut est scribo, scribam: dico, dicam. prius contra vniuersam analogiam: tum de singulis partibus à natura sermonis incipiam.

11 QVONIAM oratio cum debeat dirigi ad utilitatem: ad quam tum denique peruenit, & est aperta & brevis: quæ petimus, quòd obscurus & longus orator est odio: & cum efficiat aperta, ut intelligatur: brevis: ut citò intelligatur: & apertam consuetudo, breuem temperantia loquentis: & utrumque fieri possit sine analogia. nihil ea opus est. Neque enim utrum Herculi an Herculis clauam dici oporteat, si doceas analogia, cum utrumque sit in consuetudine, non negligendum, quòd æquæ sunt & breuia & aperta.

12 PRÆTEREA quod in utilitatis causa quæque res sit inuenta: si ex ea quis id sit consecutus, amplius eam scrutari non debet, cum sit nimium otiosi. & cum utilitatis causa verba idem sint imposita rebus, ut ea significant: si id consequimur vna consuetudine, nihil prodest analogia.

13 ACCENIT, quòd quæcumque usus causa ad vitam sint adsumpta, in his utilitatem querere, non similitudinem. itaque in vestitu, cum dissimilima sit virilis toga tunice muliebri, stola pallio: tamen inæqualitatem hanc sequimur nihilominus.

14 IN ædificiis, quod non videmus habere atrium *μεγαλόν*, similitudinem, & cubiculum adæquale: cum tamen propter utilitatem in his dissimilitudines potius quàm similitudines sequamur. itaque & hiberna triclinia & æstiuæ, non item valuatæ & fenestratæ facimus.

15 QUARE cum in vestitu ædificiis, sic in suppellectile, cibo, ceteris omnibus quæ usu ad vitam sunt adsumpta, dominetur inæqualitas: in sermone quoque, qui est usus causa constitutus, ea non repudianda.

16 ¶ **Q**UOD si quid duplicē putat esse summam, ad quas metas naturæ sit perueniendum in vſu, vtilitatis & elegantie: quod non ſolūm veſtiti eſſe volumus, vt vitemus frigus, ſed etiam vt videamur veſtiti eſſe honeſtè: non domum habere, vt ſimus in teſto & tuto ſolūm, quod neceſſitas contruſerit, ſed etiam vbi voluptas retineri poſſit: non ſolūm vaſa ad vſum habilia, ſed & figura bella, atque ab artifice: quod aliud homini, aliud humanitati ſatis eſt. Quoduis ſitienti poculum homini idoneum; humanitati niſi bellum, parum, ſed cum diſceſſum eſt ab vtilitate ad voluptatem, tamen in eo ex diſſimilitudine plus voluptatis quàm ex ſimilitudine ſepe capitur. quo nomine & gemina cōclania diſſimiliter pollent, & lectos non omneis pareis magnitudine ac figura faciunt. Quod ſi eſſet analogia petenda in ſupelleſtile, omnes lectos haberemus domum ad vnam formam, & aut cum ſulcro aut ſine eo, nec tum ad tricliniarem gradum, non item ad cubicularem: neque potius delectaremur ſupelleſtile, diſtincta quæ eſſet ex ebore, aliſq; rebus diſparibuſque figureis, quàm grabateis analogeis, cum ad ſimilem formam plerumque eadem materia ſunt. Quare aut negandum nobis diſparia eſſe incunda: aut quoniam eſſe neceſſe eſt confiteri, dicendum, verborum diſſimilitudinem, quæ ſit in conſuetudine, non eſſe vitandam.

17 ¶ **Q**UOD ſi analogia nobis ſequenda eſt: aut ea nobis obſeruanda eſt quæ eſt in conſuetudine: aut quæ non eſt. ſi ea quæ eſt, ſequenda eſt: præceptis nihil opus eſt: quod cum conſuetudinem ſequemur, ea nos ſequitur. ſi, quæ non eſt in conſuetudine, ſequemur: vt quiſque duo verba in quattuor formeis finxerunt ſimiliter, quamvis hæc nollemus. tamen erunt ſequēda, vt, Iupiter, Marſpiter, quas ſi quis ſeruet analogias. pro inſano ſit reprehendeodus. non ergo ea eſt ſequenda.

18 ¶ **Q**UOD ſi oportet vt à ſimilibus ſimiliter omnia declinentur verba, ſequitur vt ab heis ſimilibus ſimilia debeat fingi. quod non ſit: nam & à ſimilibus alia ſunt ſimilia, alia diſſimilia: & à diſſimilibus partim ſimilia, partim diſſimilia. ¶ A ſimilibus ſimilia, vt à bono ac malo, bonum, malum. ¶ A ſimilibus diſſimilia, vt à lupus, lepus: lupo, lepori. ¶ Contra à diſſimilibus diſſimilia, vt Priamus Paris, Priamo Paris. ¶ A diſſimilibus ſimilia, vt Iupiter Iouis, & Iouis Iouis. Eo etiam magis analogiæ diſſimilia finguntur, ſed etiam ab iſdem vocabuleis diſſimilia: neque à diſſimilibus ſimilia, ſed etiam eadem. Ab iſdem vocabuleis diſſimilia fingi apparet, quod cum duæ ſint Albæ, ab vna dicuntur *Albanæ*, ab altera *Albenſes*: cum trina fuerint Arbenæ, ab vna dicuntur *Arbenæ*, ab altera *Athenienſes*, à tertia *Athenopolitæ*. Si ex diuerſis verbeis

multa facta, in declinādo inueniuntur eadem: vt cum dico à luo, luam, & abluo, abluam. Omnia ſerè noſtra liberalia & muliebria multitudinis, cum recto caſu ſunt diſſimilia, cum dandei caſu, ſimilia, vt mares Terentij, feminæ Terentiæ: eadem in dandei, vireis Terentius, & mulieribus Terentiis. Diſſimilia, Plautus & Plautius: & communia, huius Plauti, & huius Plautij.

19 **D**ENIQUE ſi eſt analogia, quod in multis verbeis eſt ſimilitudo verborum: ſequitur quod in pluribus eſt diſſimilitudo: vt non ſit in ſermone ſequenda analogia.

20 ¶ **P**OSTERIOR, ſi eſt in oratione, aut in omnibus eius partibus eſt, aut in aliqua: & in omnibus non eſt: in aliqua eſſe parum eſt: vt album eſſe Æthiopem, non ſatis eſt quod habet candidos dentes. non eſt ergo analogia.

21 ¶ **C**UM à ſimilibus verbeis quæ declinantur, ſimilia fore pollicentur qui analogias eſſe dicunt, & cum ſimile tum denique dicentes ſe oſtendere ex verbo verbum, quod ex eodem ſit genere, eadem figura tranſitum de caſu in caſum ſimiliter oſtendi poſſit. Qui hæc dicunt, vtrumque ignorant, & in quo loco ſimilitudo debeat eſſe, & quemadmodum ſpectari ſoleat, ſimile ſit nēene. quæ cum ignorant, ſequitur, vt cum analogiam dicere non poſſint, ſequi debeamus [*analogia*.] Quarto enim, verbum vtrum dicant vocem quæ ex ſyllabeis eſt ficta, eam quam audimus, an quod eam ſignificat quam intellegimus; an vtrumque. ſi vox voci eſſe debet ſimilis, nihil refert, quod ſignificat, mas an femina ſit: & vtrum nomen, ac vocabulum ſit. quod illi intereſſe dicunt. Sin illud quod ſignificatur, debet eſſe ſimile, Diona & Theona, quos dicunt eſſe ipli pene geminos, inueniuntur eſſe diſſimiles: ſi alter erit puer, alter ſenex, aut vnus albus, alter Æthiops: item aliqua re alia diſſimiles. Sin ex vtraque parte debeat verbum eſſe ſimile: non cito inuenietur quin in alterutra re claudicat. nec Perperna & Alphena erit ſimile: quod alterum nomen virum, alterum mulierē ſignificat. Quare quoniam vbi ſimilitudo eſſe debeat, neque vult oſtendere: impudentes ſunt qui dicunt eſſe analogias.

22 ¶ **A**LTERVM illud, quod dixi, quemadmodum ſimile expectari oporteret, ignorare apparet ex eorum præcepto, quod dicunt, cum tranſierit è nominādei caſibus in eos quos appellat vocandei, tum denique poſſe dici rectos eſſe ſimileis aut diſſimileis. eſſet enim, vt ſiquis Menæchmos geminos cum videat, dicat ſe non poſſe iudicare diſſimileſne ſint, niſi qui ex heis ſint nati, conſiderarit: nūc diſcrepant inter ſe. nihil inquam quo magis minūſve ſit ſimile, quod conferas cum altero, ad iudicandum extrinſecus oportet ſumi. Quare

cum ignorent quemadmodum similitudo debeat sumi, de analogia dicere non possunt. Hæc aperius dixissem, nisi brevius eo nunc mallem: quæ infra sunt, planius usurpanda. Quare quod ad universam verborum naturam attinet, hæc attigisse modò satis est.

23 ¶ Quod ad partes singulas orationis, deinceps dicam. quarum vis, quoniam sunt divisiones plures, nunc ponam potissimum in quæ dividitur. Oratio secunda, ut natura, in ¹⁰ quatuor partes: unam, quæ habet casus: alteram, quæ habet tempora: & tertiam, quæ habet neutrum: & quartam, in qua est utrumque. Has vocant quidam, appellandei, dicendei, adminiculandei, iungendei. Appellandei dicitur, ut homo, & Nestor: dicendei, ut scribo, & lego: iungendei, ut atque: adminiculandei, ut doctè, & commodè. Appellandei partes sunt quatuor: è quæ dicta à quibusdam prouocabula, quæ sunt ut quisque: vocabula, ut scutum, gladius: nomina, ut ¹⁰ Romulus, Remus: prænomen, ut hic, hæc. Duo media dicuntur nomina: prima & extrema, articuli. Primum genus est infinitum: secundum, ut infinitum: tertium, ut effinitum: quartum, finitum. Hæc sigillatim triplicia esse debent: quod sexum, multitudinem, casum. Sexum, utrum virile, an muliebre, an neutrum sit: ut doctus, docta, docti. Multitudinem, unum, an plura significet: ut hic, hi, hæc. Casum, utrum, recto sit, ut Marcus: an obliquo, ut Marco: an cõ- ³⁰ muni, ut Iouis.

24 ¶ Hæc dictis partibus, singulas prospice, quo facilius nusquã esse analogias, quas sequi debeamus, videas. Nempe esse oportebat vocis formas ternas, ut in hoc, humanus, humana, humanum, sed habent quædam binas, ut ceruus, cerna: quædam singulas, ut aper, & sic multa. non ergo est in huiusmodi generibus analogia.

25 ¶ Et in multitudine, ut unum significat pater, plures partes: sic omnia debuerunt esse binas. Sed & singularia solum sunt multa, ut cicer, siser (nemo enim dicit cicera, siseræ) & multitudinis, ut salina. non enim ab his singulari specie dicitur salina, & balnea. Neque ab eo quod dicunt balneum, habet multitudinem consuetudo. nam quod est, ut prædium, balneum debuerunt esse plura, ut prædia, balnea: quod non est, non est ergo in his quoque analogia.

26 ¶ ALIA casus habent, & rectos & obliquos: alia rectos solum: alia modò obliquos. Habent utrosque, ut Iuno, Iunonis: rectos modò, ut Iupiter, Mars piter: obliquos solum, ut Iouis, Iouem. non ergo in his est analogia.

27 ¶ Nunc videamus in illa quadripartita. Primum si esset analogia, ut in his tribus articulis, ut est quis, quem, cuius: sic diceretur, quæ, quam, cuius. Sed ut est quis, cui, sic diceretur quæ, quam, cuius est proportionis simile. ⁶⁰

ut deæ bonæ, quæ sit: deæ bonæ, quæ est & ut est quem, quis: sic quos, quæ. Quare quod nunc dicitur, qui homines, dici oportuit quæ.

28 ¶ PRÆTEREA, ut est ab is, ei, sic ab ea, ex diceretur, quod nunc dicitur ei: & pronuntiaretur, ut in icis, vireis, sic ecis mulieribus. & ut est in recteis, is, ea: debuit esse ibus, ecis: sed id est in obliqueis icis, nunc non modò in virili, sicut in muliebri, dicitur eius: sed etiam in neutreis articulis, ut, eius viri, eius mulieris, eius pabuli: cum discriminentur in recteis casibus, is, ea, id. De hoc genere parcius tetigi, quod liberos hæc spinosiora indulgèntius laturos putavi.

29 ¶ De nominatiueis, quæ accidunt proxime ad finitam naturam articulorum, atque appellantur vocabula, ut homo & equus: eorum declinationum genera sunt quatuor. Vnum, nominandei, ut ab equo, equile: alterum, casuale, ut ab equo, equum: tertium, iungendei, ut ab albo albius: quartum, minuendei, ut à cista cistula. Primum genus (ut dixi) id est, cum aliqua parte orationis declinata sunt recto casu vocabula: ut à balneis balneator. hoc ferè triplices habet radices: quod & à vocabulo oritur, ut à venatore venabulum: & à nomine, ut à Tibure Tiburi: & à verbo, ut à currendo cursor. In nullo horum analogiam seruare videbis.

30 ¶ PRIMUM cum dicatur, ut à boue & à sue, Ovis & Suile, sic à boue dicitur Bubile, non bouile. Et cum simile sit avis, & ovis: neque dicitur, ut ab aue Auarium, ab oue ouile, ab aue ouile non est, neque ab oue ouarium. Et cum debuerit esse, ut à cubatione Cubiculum, sic à sessione sediculum non est. Quoniam taberna, ubi venit vinum, à vino Vinaria, à creta Cretaria, ab unguento Unguentaria dicitur: ⁴⁰ *duoque* si essent vocabula, ubi caro venit, carnaria: ubi pelles, pellaria: ubi calcei, calcearia dicerentur: non laniena, pelle suina, suttina. Et sic, ut est ab vno Vni, à tribus Trini, à quatuor Quatrini, sic à duobus *duini*, non Bini dicerentur. nec non ut quadrigæ, trigæ, sic potius *duigæ* quàm Bigæ. Per multa huiusce generis: quæ, quoniam admonitus perspicere potest, omitto.

31 ¶ VOCABULA quæ à nominibus oriuntur, si à similibus nominibus similia esse debent dicemus, quoniam gemina sunt, Parma, Alba, Roma, Parmenses: aut quoniam similis est Roma, Nola, Parma, dicemus, ut Romani, Nolani, sic Parmani. & à Pergamo, ab Illo similiter, ut Pergamenus, sic *Illeus*. aut ut Ilius meas & Ilia femina, sic Pergamus, & Pergama. Et quoniam similia nomina sunt Asia, Lybia, dicemus ut Asiaticos, sic Libyaticos homines.

32 ¶ QUÆ vocabula dicuntur à verbis, sunt, ut à scribendo Scriptor, à legendo Lector.

stor: hæc quoque, non seruare similitudinem licet videre ex his, cum similiter dicatur, vt ab amando Amator, à salutando Saluator, à cantando Cantator: & cum dicatur: Lallus sum metendo, ferendorex his vocabula non reddunt proportionem: quod non sit, vt Messor, *Fertor*. Multa sunt item in hac specie, in quibus potius cōsuetudinem sequimur quàm rationem verborum. Præterea, cum sint ab eadem origine verborum vocabula dissimilia superiorum, quod simul habeant casus & tempora, quæ vocantur participia: & multa sint contraria, vt amor amo, seror sero: ab amo & huiusmodi omnibus verbeis oriuntur præsens & futurum, vt amans & amaturus: & ab his verbeis tertium, quod debet fingi præteriti, in lingua Latina reperiri, non potest. non ergo est analogia. Sic amabor, legor & huiusmodi verbi, est vocabulum eius generis præteriti temporis, sit, vt amatus eram, sum, ero: neque præsentis & futuri ab his sit. non est ergo analogia: præsertim, cum tantus numerus vocabulorum in eo genere interierit, quod dicimus in his verbeis, & in iis verbeis quæ contraria non habent, loquor, venor: tamen dicimus loquens, venans: locuturus, venaturus. quod secundum analogias non est. quoniam dicimus loquor & venor. Vnde illa quæ erant superiora, minus seruantur. quod cum his, quæ contraria verba habent, alia efficiunt terna, vt ea quæ dixi: alia, bina, vt ea quæ dicam, currens, ambulans: cursurus, ambulaturus. tertia enim præteriti non sunt: vt *cursus sum*, *ambulatus sum*. Neque in his quidem quæ sæpius quid fieri ostendunt, seruant analogiam: vt est à cantando cantans, ab amando amans non est, & sic multa. Vt in his singularibus, sic in multitudinis: sicut enim cantantes, *sedicantes* non dicuntur.

33. ¶ QUONIAM est vocabulorum genus quod appellant *compositum*, & negant conferri id oportere cum simplicibus, de quibus adhuc dixi; de compositis separatim dicam. Cum à tibis & canendo tibicen dicitur, quærant, si analogias sequi oporteat, cur non à cithara & psalterio, & pandura, dicamus *citharicen*, & sic alia. Si ab æde & tuendo Æditus est, cur ab ætio & tuendo non *æritus* sit potius quàm Atrienfis? Si ab auibus capiendis Auceps dicatur, debuisse aiunt ex piscibus capiendis *pisciceps*, vt aucupem, sic *piscicupem* dici, & ubi lauetur *æseris*, non *Ærelaminas* nominari, & ubi fodiat argentum, *Argentifodinas* dici: neque ubi fodiat ferrum, *Ferrifodinas*. Qui lapides exdunt, *lapididas*: qui ligna, *lignidas* nō dicuntur: vt aurificem, sic *argentificem*: non doctum dici indoctum, non falsum infalsum. Sic & ab hoc quoque fonte quæ profluunt, animaduertere est facile.

34. ¶ RELINQUITUR de casibus, in quo Aristarchei suos intendunt nervos.

35. ¶ PRIMUM si in his esset analogia, dicunt debuisse omneis nominatiuos & articulos habere totidem casus: nunc alios habere vnum solum, vt litteras singulas omnes: alios tres, vt prædium, prædij, prædio: alios, quatuor, vt mel, mellis, melli, melle: alios, quinque, vt quintus, quinti, quinto, quintum, quinte: alios, sex, vt vnus, vnus, vni, vnum, vne, vno. Nō esse ergo in casibus analogias.

36. ¶ SECUNDO, quod Crates dicebat, cur quæ singulos habent casus, vt litteræ Græcæ, non dicantur alpha, alphatos? Si idem mihi respondebitur quod Crateti, non esse vocabula nostra, sed penitus barbara: quæram cur nōdem nostra nomina, & Persarum & ceterorū quos vocant barbaros, cum casibus dicant. quare, si esset analogia, aut, vt Pœnicorum & Ægyptiorum vocabula, singulis casibus dicerentur: aut pluribus, vt Gallorum & ceterorum. Nam dicitur ab alaco *alacm*, & sic alias. In quod scribent, dicent, quod Pœnicum sit, singulis casibus: idē eas litteras Græcas nominari: sic Græci nostra senecis casibus non quineis dicere debebant. quod cum non faciunt, non est analogia.

37. ¶ QUARE si esset, negant vllum casum duobus modis debuisse dici: quod sit contra. Nam sine reprehensione vulgō alij dicunt in singulari, hac ouī & aui: alij, hac oue & aue. In multitudinis, hæ puppeis, restes, & hæ puppes, restes. ¶ Item, quod in patrico casu hoc genus dispariter dicatur ciuitatum, parentium: ciuitatum parentium: in accusandei hos monteis, fonteis, hos montes, fontes.

38. ¶ ITEM cum si sit analogia, debent à similibus verbeis similiter declinateis similia fieri & id non fieri ostendi possit: despiciendam esse eam rationem. Atqui ostenditur. nā quid potest similis esse quàm mens, dens, gens? cum horum casus patricus, & accusandei, in multitudine sint dispariles. nam à primo sit gentium, & genteis, vtrōque vt sit I: à secundo mentium, & mentes, vt in priore solo sit I: à tertio & dentum, dentes, vt in neutro sit I. ¶ Sic item, quoniam simile est recto casu surus, lupus, lepus, rogant cur non dicant proportionem item furo, lupo, lepo. Si respondent similia non esse, quod ea vocemus dissimiliter, sure, lupe lepus: sic enim respondere voluit Aristarchus Crateti. nam cum scripsisset similia esse, Philomedes, Heraclides, Melicertes, dixit non esse similia. in vocando enim cum ē breui dici *Philomede*, cū ē longo *Heraclide*, & cū ē breui *Melicerte*. In hoc dicunt Aristarchum non intellexisse quod quærentur, cum sic solueris. Sic enim, vt quidquid in obliquis casibus discrepauit, dicere po-

tuit, propterea rectos casus non esse simileis: cum quærat^{ur} duo inter se similia sint necne, non debere extrinsecus adsumi. cur similia sunt. Item, si esset analogia, simul ter aues, oves, sues dicerent; item ut ovium, aurum, sic *aurum*. ¶ Si analogia est, inquit, cur populus dicitur dii Penates, & Consentes? cum sit, ut hic reus, ferus, deus: sic hi rei, feri, dei? ¶ Item quærent, si sit analogia, cur appellant omnes ædem deum Consentum, & non deorum Consentium? Item cur dicatur mille denarium, non mille denariorum? est enim hoc vocabulum ætæ figura, ut Vatinius, Manlius, denarius. debet igitur dici, ut Vatini^{orum}, Manli^{orum}, sic denari^{orum}. & non equum publicum mille assarium esse, sed mille assari^{orum}. ab vno enim assario, multi assarij. ab eo assari^{orum}. ¶ Item secundum illorum rationem debemus secundeis syllabeis longeis dicere Hectorem, Nestorem. est enim ut quæstor, prætor, Nestor, Hector. Et non debuit dici, quibus das, sed *quis* das. est enim ut eis, heis, *quis*. At si est quibuscum, non ibus & *hibuscum* dicitur? Da *patri* familias, dicere non debuerunt, si analogias sequi vellent: quod est ut Atinæ, Scatinæ, familiæ: sic vna Atinia, Scatinia, familia. Item plures patres familias dicere non debuerunt, sed, ut Sisenna scribit, *patresfamiliæ*. Neque oportebat consuetudinem notare: alios dicere boum greges, alios *bouerum*: ut struū, sic Iouū, & Iouerum: cum esset ut Iouis, bouis, struis, Iouem, bouem, struem, Ioui, boui, strui. Nec cum hæc convenirent in obliqueis casibus, dubitare debuerunt in recteis propin- quioribus: nunc in consuetudine aliter dicere pro Iouis, Iuppiter: pro bouis & bus, bos: pro struis, strues.

29 ¶ DEINCEPS dicam de altero genere vocabulorum, in quo contentiones sunt: ut album, albius, albissimum. in quo eam analogiam non servari apparet. nam cum sit simile, ipsū: caldum: & dicatur ab eis, salius, salissimum, caldus, caldissimum debuit dici, quoniam simile est bonum, malum: ab heis *bonius* & *malus*, *bonissimum*, & *malissimum*: nonne dicimus, bonum, melius, optimum? malum, prius, pessimum? In aliis verbeis nihil deest: ut dulcis, dulcior, dulcissimus. in aliis primum, ut prius, pessimum: in aliis medium, ut cæsius, cæssissimus: in aliis bina sunt quæ sint ab eadē voce declinata: & ea ita ut aliæ desint secundum & tertium, ut in hoc, mane, *manis*, *manissimus*: aliæ, ut duo prima absint, ut optimum: aliæ, ut primum & tertium desint, ut melius. ¶ Præterea si dicerent similiter declinari, cum similia essent macer, sacer, tener: & macerrimus, sacerrimus, tenerimus: non discreparent in heis, macrior, & magis sacer, & tenerior: neque alia trisyllaba haberent &, si in eis dominaretur similitudo, diceremus, ut candi-

disimus, candidissima, pauperimus, pauperima, ut candidus, candida, pauper, *pauper*, & ut dicimus doctus, docta, doctissimus, doctissima: sic diceremus, frugalissimus, frugalissima, *frugus* & *fruga*. Ea si proportionem essent verba, ut vno vocabulo dicimus virum & mulierem sapientem, & diligentem, & sapientio^{rem}, & diligentio^{rem}: sic diceremus item cum perveniremus ad summum. quod facimus aliter: nam virum dicimus sapientissimum & diligentissimum. feminam, sapientissimam & diligentissimam. ¶ Quod ad vocabulorum huius generis exempla pertinet, multa sunt reliqua. sed eadem quæ dicta, ad iudicandum satis sunt, quod analogia in collatione verborum sequi non debemus.

40 ¶ MAGNITUDINIS vocabula cum possint esse ternaria, ut cista, cistula, cistella: in mediis non sunt: ut in heis, macer, macricolus, macellus, niger, nigricolus, nigellus. Item minima in quibusdam non sunt, ut avis, auicula, auicella: caput, capitulum, capitellum. In hoc genere vocabulorum, quod multa desunt, dicendum est non esse in eo, sed potius sequendam consuetudinem quam rationem. Quod ad vocabulorum genera quatuor pertinet, ut in hoc potius consuetudinem quam analogiam dominari facile animadverti possit, dictum est.

41 ¶ SEQUITUR de nominibus, quæ differunt à vocabulis, idcirco quod sunt infinita, ac res commune designant ut vir, mulier: cum nomina sint finita, ac significant res proprias ut Paris, Helena, e quibus sunt alia nomina à nominibus, ut Ilium, ab Ilo, & Iliā, ab Ilio: alia à vocabulo, ut ab albo, albius, & ab atro, atrius: in neutreis servata est analogia. Nam & cum sit à Romulo Roma, proportionem non est, quod debuit esse Perperni filia, non Perpernæ. Perperna mulieris nomen esse debuit, & nata à Perperno: quod est, ut Arbernus, Perpernus: Arberna, Perperna. Quod si Marcus Perperna virile est nomen, & analogia sequenda: Lucius Ælia, & Quintus Mucia, virilia nomina esse debebunt. Item quæ habent ab Rhodo, Andro, Cyzico, Rhodius, Andrius, Cyzicenus: similiter Cyzicius cuius diceretur unusquisque. Nam ut ab Athenæis Athenæus dicitur rhetor nomine, etsi non sit Atheniensis: in hoc ipso analogia non est: quod alij nomina habent ab oppideis, alij aut non habent, aut non, ut debent, habent. habent plerique libertini à municipio manumissi. in quo, ut societas & sanorum servi, non servarunt proportionem, & rationem, & Romanorum liberti debuerunt dici, ut à Fauentia Fauentius, à Reate Reatinus: sic à Roma Romanus, ut nominantur à libertinis orti publici servi, Romani, qui manumissi, antequam sub magistratus nomina, qui eos libe-

berarunt, succedere cœperunt. hinc quoque illa nomina Lesas, Vfenas, Carinas, Mœcenas: quæ cum essent à loco, vt Vrbinas, & tamen Vrbi-

nus, ab heis debuerunt dici, ad nostrorum nominum similitudinem.

* Decet pagina. *

EPITOME LIBRI OCTAVI.

Pro Analogia, similitudine ac ratione loquendi, aduersus Anomaliam, dissimilitudinem, & nudam ac solam consuetudinem loquendi.

¶ Prefatio 1.

¶ Pro vniuersa Analogia: seu causa vniuersales cur similitudo in oratione sit & observari debeat, & quem ad finem 2. Analogiam autem seu rationem in loquendo seruandam esse & ea constare indicio est, quod qui eam reprehendunt, cum ratione nituntur eam reprehendere: qua in re factum demonstrat rationem, vt in omni re, ita quoque in loquendo seruari oportere. 3. Spectari Analogiam in Tricliniis. 4. Membris humanis 5. Pictura 6. Re militari 7. Republica 8. Scholis 9. ad quam paulatim 10. & lectione poetarum, presertim comicorum peducendum est 11. ex eaque prauam consuetudinem loquendi corrigendam 12. ad Analogiam omnia reuocari in pictura 13. Vestimentis, adificiis, suppellectilibus 14. Legibus 15. Vasis 16. Nominum impositione 17. Cælo 18. Mari 19. Terra 20. Aere 21. Brutis 22. Homine 23. Grati 24. Omni oratione 25. Mutando 26. In voluntariis & naturalibus declinationibus 27.

¶ De Analogia speciales quaestiones 28. A voce non à significatione verbi sumendam esse similitudinem 29. Cur diuersæ nationis hominum vocabula plerumque sint eiusdem terminationis 30. Similitudines vocabulorum posse ostendi ex vocandi casibus 31. An similitudo sit in maiori parte orationis 32. An vt in suppellectile, ita in oratione dissimilitudinem sequi oporteat 33. Cur non vt persedit & persulit, dicimus percubuit & percubinit 34. Cur à Romulo, Roma dicta est potius quàm Romula 35. Cur literarum vocabula non declinantur 36. An sit verum quodam vocabula declinari quorum partes non declinantur 37.

¶ De Generibus & cur in quibusdam vocabulis, ternæ figure, generum ac terminationum 38.

¶ De numeris cur alia vocabula singularia solum, alia pluralia tantum habent, nec omnia plu-

rale & singulare equaliter habent 39. Cur non vt vitia & vnguenta dicimus, non dicimus acetæ, gara, olea, plumba, argenta 40. Cur dicimus publica balinea, non balinea 41.

¶ De casibus & cur omnes voces non habent rectos & obliquos casus 42.

¶ De comparatiuis & cur non omnium vna declinatio 43.

¶ De superlatiuis & cur non omnium vna declinatio 44.

¶ De Diminutiuis & cur non omnium vna declinatio 45.

¶ Responso ad nonnulla quæ pro Anomalia dicta sunt, cur quædam nomina rectos casus habent, obliquos non habent 46. Cur dicatur hæc strues, hic Hercules, hic homo: non hæc struis, hic Hercule, hic homon 47. An in plurali recto dici possit Cupressus & Cupressi, ficus, ficci: Platanus, platanæi 48. De Asse, Decusse, Tresse, Centussi, Dupondio, mille denarium, Triumvirum, Decemvirum 49. Cur eadem vel res diuersas nomen & verbum interdum significat 50. Cur cum Sapphus & Sappho: Alcam & Alcea dicatur, non dicimus Sapphonis, Alceonis, vt à Geryo Geryonis dicimus 51. Cur Melicertes facit in vocandi casu Melicerta: Philomedes facit Philomede. Cur in eodem vocandi casu lepus facit lepus: lupus facit lupo: Cur in genitino macer facit macri, socer facit soceri: Lepus facit lepores in plurali: Nemus facit nemora 52.

¶ Num Analogiam seruari oporteat in tempore 53. 54. 55. 56. 57. In personis 58. In generibus 59. In diuisionibus 60. & 61. (¶ cur Collo facit colui. Dolo facit dolui. Ateo facit meos Neo facit Nes. Veho facit vehi 62.) In participiis 63.

¶ Quædam de Analogia 64.

¶ Conclusio 65.

M. TERENCE VARRONIS DE
LINGVA LATINA LIBER
OCTAVVS.

* *Desunt quædam.* *

tam nesciunt docere quàm dicere quæ ignorant. in quo fuit Crates nobilis grammaticus, qui fretus Chrysippo homine acutissimo, qui reliquit sex libros *de analogia*: heis libris contra analogiam atque Aristarchum est nixus: sed ita ut scripta indicant eius, ut nutritius videatur peruidisse voluntatem. quod & Chrysippus, de inæqualitate cum scribit sermones, propositum habet ostendere similes res dissimilibus verbeis, & similibus dissimiles esse vocabuleis notatis. id quidem est verum: & cum Aristarchus de æqualitate conscribit, & de verborum similitudine; quorundam inclinationes sequi iubet, quoad patiatur consuetudo. Sed hi qui in loquendo partim sequi iubent nos consuetudinem, partim rationem, non tam discrepant: quod consuetudo & analogia coniunctiores sunt inter se quàm hi credunt. quod est nata ex quadam consuetudine analogia: & ex hac consuetudo ex dissimilibus & similibus verbeis eorum, quod declinationibus constat. neque anomalia neque analogia est repudianda. nisi si non est homo ex anima, quod est homo ex corpore & anima. Sed ea quæ dicant, quo facilius provideri possint, prius de tri-neis copuleis differendum, nam confusum ex utraque parte pleraque dicuntur, quorum alia ad aliam referri debent summam. Primum de copuleis natura & speciebus. hæc enim duo sunt quæ exigunt diuersa: quod aliud est, dicere verborum analogias, aliud dicere uti oportere analogiis. Secundum de copuleis multitudinis, ac finis: utrumque omnium verborum dicatur esse analogia, an usus, an maioris partis. Tertium, de copuleis personarum, qui eis debent uti, quæ sunt plures. Alia enim populi vniuersi, alia singulorum: & de his non eadem oratores & poetæ: quod eorum non idem ius. Itaque populus vniuersus debet in omnibus verbeis uti analogia: & si perperam est cōsuetus, corrigere se ipse; cum orator non debeat in omnibus uti: quod sine offensione non potest facere, cum poetæ transilire lineas impune possint. Populus enim in sua potestate, singuli in illius. Itaque ut sum quisque consuetudinem, si mala est, corrigere debeat; sic populus suam. Ego populi consuetudinis non sum, ut dominus: at ille meus est. Ut rationi obtemperare debet gubernator, gubernatori unusquisque in navi; sic populus rationi, non singuli populo. Quare ad quæcunque summam in dicendo referam, si animaduertet, intelli-

ges utrum dicatur analogia esse, an, uti oportet, redigere, dici id in populum aliter, ac inde omnibus dici in eum qui sit in populo.

2. ¶ Nunc iam primum dicam pro vni-versa analogia, cur non modò videatur esse reprehendenda, sed etiam cur in usu quodammodo sequenda. Secundò, de singulis criminibus, quibus rebus possint quæ dicta sunt contra, solui, dicam ita ut generatim comprehendam & ea quæ in priori libro sunt dicta, & ea quæ possunt dici, atque illic præterij.

3. ¶ PRIMUM quod aiunt, qui bene loqui velit, consuetudinem non rationem similitudinum sequi oportere: quod alterum si neglegat, sine offensione facere non possit, alterum si sequatur, quod sine reprehensione non sit futurum; errant: quod qui in loquendo consuetudinem, qua oportet uti, sequitur, non sine ea ratione.

4. ¶ NAM vocabula ac verba quæ declinamus, similiter ea in cōsuetudine esse videmus, & ad eam referimus: & si quid est erratum, nō sine ea corrigimus. Nam ut qui *triclinium* constrarunt, si quem lectum de tribus vnum imparum posuerunt, aut de paribus nimium, aut parum prodixerūt, vñ corrigimus, & ad consuetudinem communem, & ad aliorum tricliniorum analogias. Sic si quis in oratione in pronuntiando ita declinat verba ut dicat *disparia*, quod peccat, redigere debemus ad certorum similium verborum rationem.

5. ¶ CVM duo peccati genera sint declinationum, quod in cōsuetudinem perperam receptum est, alterum, quod nondum est, & perperam dicitur: vnum dant, non oportere dici quod sit in consuetudine: alterum non conceditur, quin ita dicatur, ut sit simile. cum id faciat, ac si quis puerorum per delicias *pedes* malè ponere, atque imitari vacias cœperit, hos corrigi oportere, si concedant: contra si quis in consuetudine ambulandi iam factus sit vacia, aut compernis, si eum corrigi non concedant. non sequitur ut stultè faciant qui pueris in geniculis alligent *serperastras*, ut eorum deprauata corrigant crura. cum culpādi non sit medicus qui è longinqua mala consuetudine ægrum in meliorem traducit: quare reprehendendus sit, qui orationem minus valentem propter malam consuetudinem ita, ducit in meliorem.

6. ¶ PICTORES, Apelles, Protogenes, sic alij artifices egregij non reprehendendi, quod consuetudinem Myconis, Dioris, Arimnae & aliorum

aliorum superiorum non sunt secuti: Aristophanes improbandus, qui potius in quibusdā veritatem quam consuetudinem secutus?

7 ¶ Quid si viri sapientissimi, & in re militari & in aliis rebus multis contra veterem consuetudinem cum essent vsi, laudati; despicendi sunt qui potius dicunt oportere esse consuetudinem ratione?

8 ¶ An cum quis perperam consueverit quid facere in ciuitate, non modò non patiemur, sed etiam poena adiciemus? item si quis perperam consueverit dicere verbum, nò corrigemus, cum id fiat sine poena?

9 ¶ Et hi qui pueros in ludum mittunt vt discant quæ nesciunt verba, quemadmodum scribant: idem barbaros, qui ignorabunt verba quemadmodum oportuit dici, nò docebimus, vt sciant qua ratione conueniat dici.

10 ¶ Sed vt nutrix pueros à lacte non subito euellit à consuetudine, cum à cibo pristino in meliorem traducit: sic in maioribus loquendo, à minus comodeis verbis ad ea quæ sunt cum ratione, modice traducere oportet, cum sint in consuetudine contra rationem alia verba, ita vt ea facile tolli possint: alia vt videantur esse fixa, quæ leuiter hærent ac sine offensione commutari possint. Si enim ad rationem corrigi oportet quæ non ad rationem sunt, ita vt in præsentia corrigere nequeas: quin ita dicas, his oportet, si possis, non vti. sic enim obsolescent, ac postea iam oblitterata facilius corrigi poterunt.

11 ¶ Quas novas verbi declinationes ratione introductas respuit forum, iis boni poetæ, maxime scenici, consuetudine subigere aureis populi debent, quod poetæ multum possint in hoc propter eos quædam verba in declinatione melius, quædam deterius dicuntur. Consuetudo loquendi est in motu. itaque solet fieri ex meliore deterius, meliora verba perperam dicta apud antiquos aliquos, propter poetas non modò nunc dicuntur recte, sed etiam quæ ratione dicta sunt tū, nunc perperam dicuntur.

12 ¶ Quare qui ad consuetudinem nos vocant, si ad rectam, sequamur: in eo enim quoque est analogia, si ad eam inuitent quæ est deprauata nihilo magis sequemur. nisi cum esset necesse, sequar in ceteris rebus mala exempla, nam ea quoque, cum aliqua vis urget, inuiti sequimur.

13 ¶ Neque enim Lysippus artificum priorum potius est vitiosa sequutus, quam artem: sic populus facere debet, etiam singuli sine offensione quod fiat populi, qui amissa modò quærant, sed etiam quod indicium dent: idem ex sermone si quid deperit, non modò nihil impendunt vt requirant, sed etiam contra indices repugnant, ne restituatur verbum nouum & ratione introductum, quominus vt recipiamus vitare non debemus.

14 ¶ Nam ad vsum in vestimentis, edificiis suppellectili, nouitati non impedit vetus consuetudo. Quem enim amor aduetudinis potius in pannis possessorem retinet, quam ad noua vestimenta traducit?

15 ¶ Annon sæpe veteres leges abrogatæ noueis cedunt?

16 ¶ Nonne inusitateis formis vasorum recentibus à Græcia adlatis oblitteratæ antiquæ consuetudinis sinorum & capidarum species? Heis formis vocabulorum contaminati vti nollent, quæ docuerit ratio propter consuetudinem veterem. ¶ Et tantum inter duos sensus interesse volunt, vt oculis semper aliquas figuras suppellectilis nouas conquirant, contra aureis expertes velint esse?

17 ¶ Quot vs quisque iam seruos habet prisceis nominibus quæ mulier suum instrumentum atque vasa auri, veteribus vocabulis appellat? Inducteis non tam irascendum, quam huiusce prauitatis patronis. Si enim vsquequaque non esset analogia, tum sequebatur vt in verbis quoque non esset: non cum esset vsquequaque (vt est) non esse in verbis.

18 ¶ Quare enim est pars mundi quæ non innumerabiles habeat analogias? Cælum, an mare, an terra, an aer, & cætera quæ sunt in his? nonne in cælo, vt ab æquinoctiali circulo ad solstitialem, & hinc ad septentrionalem diuisum? sic contra paribus partibus ite à bruma versum contraria parte? non, quantum polo superior, abest inferior ab eo quæ æquinoctialis vocant astrologi, & is ad brumalem? nò quemadmodum quodque signum exortum hoc anno, quotquot annis eodem modo exoritur? Nū aliter sola bruma venit ad æquinoctium? an contra cum ad solstitium, venit ad æquinoctialem circulum, & inde ad brumam? Nonne luna, vt à sole discedit ad aquilonem, & inde redit in eandem viam, sic inde fertur ad austrum & regreditur inde? Sed quid plura de astris, vbi difficilius reperitur quid sit, aut fiat in motibus dissimiliter?

19 ¶ At in mari, credo, motus non habent dissimilitudines geminas, qui in viginti quatuor horeis lunaris cottidie quater se mutant? At cum sex horeis æstus creuerunt, totidem decreuerunt rursum iidem. Item ab his, an hanc analogiam ad diem seruant, ad mensem non item alios motus? Sic ite cum habeant alios inter se conuenientes, de quibus in libro, quem de æstuariis feci, scripsi.

20 ¶ Non in terra in sationibus seruata analogia? nec cuiusmodi in præterito tempore fructuum genera reddidit, similia in presenti reddat: & cuiusmodi à tritico iacto reddit segetes, sic ordeo sato proportionem reddit parileis? Nonne vt Europa habet flumina, lacus, montes, campus sic habet Asia?

21 ¶ Non in volucribus generatim seruatur analogia? non ex aquileis aquilæ, atque ex

turdeis, qui procreantur, turdi: sic ex reliqueis sui cuiusque generis?

22 ¶ An aliter hoc sit quàm in aëre, in aqua? non hic conchæ inter se generatim innumerabili numero similes? non pisces: sanè muræna sit lupus, aut merula? Non bos ad bouem conlatus, similis? & qui ex heis progenerantur inter se vituli? etiam ubi dissimilis fetus, vt ex equa & asino mulus: tamen ibi analogia. quòd ex quocunque asino & equa nascitur item mulus, aut mula, vt ex equo & asina hinnuli.

23 ¶ Non sic ex viro & muliere omni similis partus? quid pueri & puellæ? non horum ita inter se non omnia similia membra, vt separatim in suo utroque genere similitudines sint pariles? Non homines omnes cum sint ex anima & corpore, partes quoque horum proportionem similes? Quid ergo cum omnes animæ hominum sint diuise in octonas partes, inter se non proportionem similes? quinque quibus sentimus: sexta, qua cogitamus: septima, qua progeneramus: octaua, qua voces mittimus? Igitur quoniam quæ loquimur voce orationem, hanc quoque necesse est natura habere analogias, itaque habet, annon.

24 ¶ Vides vt Græci habeant eam quadripartitam? vnam, in qua sit casus; alteram, in qua tempora: tertiam, in qua neutrum: quartam, in qua vt runque: sic nos habere? Et quid verba nescis, vt apud illos sint alia finita, alia non: sic vtræque esse apud nos equidem non dubito. Qui animaduertent item in eam innumerabilem similitudinem numerum: vt trium temporum verba, vt trium personarum.

25 ¶ Quis enim potest non animaduertisse in omni oratione esse, vt legebam, lego, legam: sic lego, legis, legit: cum hæc eadem dicantur alias vt singula, alias vt plura significet? Quis est enim tam tardus qui illas quoque non animaduertit similitudines, quibus utimur imperando, quibus in optando, quibus in interrogando, quibus in infectis rebus, quibus in perfectis, sic in aliis discriminibus?

26 ¶ Quare qui negat esse rationem analogiæ: non videt naturam non solum orationis, sed etiam mundi: qui autem vident & sciunt qui negant oportere, pugnant contra naturam, non contra analogiam: & pugnant velleis, non gladio: cum pauca excepta verba ex pelago sermonis puri, minus trita efferant: cum dicant propterea analogias non esse similiter vt si quis viderit mutilum bouem, aut luscum hominem, claudicantem equum neget in cornibus bouum, hominum & equorum, naturam similitudinis proportionem constare.

27 ¶ Qui autem, cum duo generis esse dicunt analogiæ, vnum naturale, quòd, vt ex lentibus natis nascuntur lentes, sic ex lupineis lupinæ: alterum voluntarium, vt in fabrica, cum

vident scænam, vt dexteriore parte sint ostia, sic esse in sinistiore simili ratione facta: de heis duobus generibus naturalem esse analogiam: vt sit in motibus cæli: voluntariam verò esse, quòd vt cuique fabro libitum sit, possit facere partem scænæ: sic in hominum partibus esse analogias: quòd eas natura fecit: in verbeis non esse, quòd & homines ad suam quisque voluntatem fingunt. itaque de eisdem rebus alia verba habere Græcos, alia Syros, alia Latinos. Ego declinatus verborum & voluntarios & naturales esse putò. voluntarios, quibus homines vocabula imposuerint rebus quædam, vt à Romulo Roma, à Tibure Tiburtes: naturales, vt ab imposteis vocabuleis, quæ inclinantur in tempora aut in casus: vt ab Romulus, Romuli, Romulo, Romulum, & à Dico, dicebam, dixeram. Itaque in voluntariis declinationibus inconstantia est, in naturalibus constantia: quas vtrasque, quoniam id non debeat negare esse in oratione quòd in mundi partibus omnibus sit, & declinationes verborum innumerabiles, dicendum est esse in his analogiam. Neque ideo statim ea in omnibus verbeis est sequenda. nam si qua perperam declinavit verba consuetudo, vt ea aliter asserri non possint sine offensione multorum, hinc orationem verborum non prætermittendam ostendit loquendi ratio.

28 ¶ Quod ad vniuersalem pertinet causam, cur similitudo & sit in oratione & debeat obseruari, & quam ad finem quoque, satis dictum. ¶ Quare, quod sequitur, de partibus singulis deinceps expediemus, ac singula crimina quæ dicunt in analogias, soluemus. In quo animaduorto, naturam quadruplicem esse formam, ad quam in declinando accomodari debeant verba: quòd debeat subesse res quæ designatur: & vt sit ea res in vsu: & vt vocis natura ea sit quæ significauit, vt declinari possit, & similitudo. Figura verbi, vt sit ea quæ ex se declinata genus prodere certum possunt. quo neque à terra terminis vt diceretur, postulandum est, quòd natura non subest. vt in hoc alterum maris, alterum feminæ debeat esse. Sic neque propter vsum, vt Terentius significat vnum, plures. Terentij, postulandum est vt sic dicamus faba & fabæ, non enim in similibus vtrūque. neque vt dicimus Terentius Terentium, sic postulandum vt inclinemus. ¶ A & B: quòd non omnis vox natura habet declinatus. neque enim forma conlata querendum solum quid habeat in figura simile, sed etiam nonnunquam in eo, quem habeat effectum. Sic enim lana Gallica & Appula videtur imperito similis propter speciem, cum peritus Appulam emat pluris, quod in vsu firmitior sit. Hæc nunc strictim dicta, apertiora fient infra. incipiam hinc.

29 ¶ Quod rogant ex qua parte oporteat simile esse verbū, ab voce an à significatione: respon-

respondeamus à voce. sed tamen nonnumquā
querimus, genere similitudine sint, quæ signifi-
cantur: ac nomen virile cum virili conferimus,
femine cum muliebri. non quod id, quod si-
gnificant voces, commoueat: sed quod nonnū-
quam in re dissimilis figuræ, formas vocum in-
dissimiles ponunt dispariles. ut calcei, mulie-
bres sint an viriles, dicimus ad similitudinem
figuræ: cum tamen sciamus nonnumquam &
muliebrem habere calceos viriles, & virum
muliebres. Sic dici virum Perpernam, &
M. Lucam muliebri forma, & contra: parie-
tem, ut abietem, esse forma similem: cum
alterum vocabulum dicatur virile, alterum
muliebri: & utrunque natura neutrum. Sic
itaque ea virilia dicimus, non quæ virum si-
gnificent, sed quibus proponimus hic & hi. &
sic muliebria, in quibus d. cere possumus hæc
& hæ.

30 ¶ Quæ nihil est quod dicunt Theo-
na & Diana non esse simileis: si alter est Æ-
thiops, alter Gallus: si analogia rerum dissimi-
litudines adsumat & ad discernendum vocis
verbeis figuras.

31 ¶ Quod dicunt, simile sit necne, nomen
nomini, imprudenter Aristarchum præcipere,
oportere spectare non solum ex recto, sed etiā
ex eorum vocandei casu. esset enim ridiculum,
si similes inter se parentes sint, de his iudica-
re. Qui errant, quod non ab obliqueis casibus
sit, ut recti simili facie ostendantur: sed propter
eos facilius prospici similitudo potest eorum,
quam vim habeat. ut lucerna in tenebris adla-
ta non facit, quæ ibi sunt posita, similia sint:
sed ut videantur quæ sint quæve desint. Quid
similius videtur quam in his est extrema li-
tera, *crux, frux* quas qui audit voces, auribus
discernere potest nemo cum easdem non esse
similes ex aliis verbeis intelligamus. quod cum
sint cruces, & fruges. & de his extremeis sylla-
beis exemptum sit C ex altero: sic, ut ex C &
S crux, ex G & S frux. quod item apparet cum
est demptum S. nam sit vnum, crux, alterum,
frugi.

32 ¶ Quod aiunt. cum in maiore parte o-
rationis non sit similitudo, non esse analogiā:
dupliciter stultè dicunt, quod & in maiore
parte est, & in minore parte est. & si in mino-
re non sit, tamen sit in maiore. Nisi etiam nos
calceos negabunt habere, quod in maiore par-
te corporis calceos non habeamus.

33 ¶ Quod dicunt, nos sequi dissimilitu-
dinē: itaque in vestitu, in supellectile delecta-
i varietate: non paribus subuculis vxoris: re-
pondeo, si varietas est iucunda: magis varium
esse, in quo alia sunt similia, alia non sunt. Ita-
que sic, ut ab acuto argento ornati videmus, ut
lia paria sint, alia disparia: sic in oratione. Ro-
ant, si similitudo sit sequenda, cur malimus
abere lectos alios ex ebre, alios ex testudi-

ne, sic item genere aliquo alio ad quæ dico
non dissimilitudines quoque sequi. sæpe i-
taque ex eadem supellectili licet videre. nam
nemo facit triclinij lectos, nisi pareis & mate-
ria, & altitudine, & figura. Quis facit mappas
triclinarias non similes inter se? quis pului-
nos? quis denique cetera quæ vnius generis
sint plura? ¶ Cum (inquit) utilitatis causa
introducitur oratio, sequendum non quæ ha-
bebit similitudinem, sed quæ utilitatem. E-
go quidem utilitatis causa orationem factam
esse concedo, sed ut vestimenta quare ut hic si-
militudines sequemur: ut virilis tunica sit viri-
li similis, item toga togæ: sic mulierum stola
stolæ, proportionē, & pallium pallio simile: si
cum sint nomina utilitatis causa, tamen viri-
lia inter se similia: item muliebria inter se se-
qui debemus.

34 ¶ Quod aiunt, ut perfedit, & perstitit,
sic percubuit, & percubiunt: quoniam non sit,
non esse analogiam & in hoc errant: quod duo
posteriora ex prioribus declinata sunt: cum a-
nalogia polliceatur ex duobus similibus simi-
liter declinatis similia fore.

35 ¶ Qui dicunt, quod sit à Romulo Ro-
ma, & non Romula: neque ut ab oue Oulia,
sic à boue Bouilia, esse analogias: errant, quod
nemo pollicetur e vocabulo vocabulum decli-
nari recto casu singulari in rectum singularem:
sed ex duobus vocabuleis similibus casus simi-
liter declinatos similes fieri.

36 ¶ Quod dicunt, quod vocabula litte-
rarum Latinarum non declinentur in casus,
non esse analogias: hi ea quæ natura declina-
ri non possunt, eorum declinatus requirunt
proinde ut non ea dicatur esse analogia, quæ à
similibus verbeis similiter declinatis similia
declinat. Quare non solum in vocabuleis li-
terarum non hæc requirenda analogia, sed ne
in syllaba quidem vlla, quod dicimus hoc ab,
huius ab: sic alia. Quod si quis in hoc quoque
velit dicere esse analogias rerum, tenere po-
test: ut enim dicunt ipsi alia nomina, quod quin-
que habent figuras, habere quinque casus, alia
quattuor, sic minus alia: dicere poterunt esse
litteras ac syllabas in voce, quæ singulos ha-
bent casus. In rebus plurimis, quemadmodū
inter se conferrent ea, quæ quaternos habe-
bunt vocabuleis casus, item ea inter se quater-
nos, sic, quæ singulos habebunt, ut conferant
inter se. dicentes ut sit hoc A, huius A, esse hoc
E, huius E, huic E.

37 ¶ Quod dicunt, esse quædam verba quæ
habeant declinatus, ut caput: quorum pars re-
periri quod non possit, non esse analogias:
respondendum sine dubio, si, quod est singu-
lare verbum, id non habere analogias: mini-
mum duo esse verba debent, in quibus sit si-
militudo. quare in hoc tollunt esse analogias:
sed initio vocabulum recto casu apparet in

hoc, Quod dedit ira caput, nec dispendi facit
lulum, Quod valet, neque dispendi facit quid-
quam. Idem hoc obliquo apud Plautū. Video
enim te nihili pendere prae Philolache omnes
homines. Quod ex ne & hili: quare dictus est
Nihil, qui non hili. habet casus tuum cum co-
mutatur, de quo dicitur. De homine, dicimus
enim, hic homo nihili est, & huius hominis
nihili, & hunc hominem nihili. Si in illo com-
mutarem: diceremus, ut hoc linum, & limū,
sic nihilum, non hic nihili, & huic lino & li-
mo: sic nihilo, non huic nihili. Potest dici pa-
tricus casus, ut ei praeposuntur pronomina
plura: ut hic casus Terentij, hunc casum Te-
rentij: hic miles legionis, huius militis legio-
nis, hunc militem legionis.

18 ¶ NEGANT, cum omneis natura sit aut
mas, aut femina, aut neutrum: debuisse ex sin-
gulis vocibus ternas figuras vocabulorum fieri,
ut albus, alba, album: nunc fieri in multis re-
bus binas, ut Metellus, Metella: nonnulla sin-
gula, ut tragedia, comedia. sic esse Marcum,
Numerium, et Marcam, & Numeriam non: dici
coruum, turdum, non dici coruam turdam. con-
tra dici pantheram, merulam, non dici pāthe-
rū, merulū. Nullius nostrum filium, & filiā non
apte discerni mare ac feminā: ut Terentium &
Terentiam. contra deorum liberos, & servorum
non itidem: ut Iouis filium & filiam, non Iouē
& Iouam. item magnum numerum vocabulo-
rum in hoc genere non servare analogias. Ad
haec dicimus, omnis orationis, quamvis res na-
tura subit, tamen si ea in usum non perueni-
rit, eo non peruenire verba: i deo equus dicitur
& equa. in usu enim horum discrimina: coruus
& *corua* non. quod sine usu id, quod dissimilis
natura. Itaque quaedam aliter olim, & nunc: tū
omnes mares & feminæ dicebantur columbæ,
quod non erant in eo usu domestico quo nūc.
contra propter domesticos usus quod interno-
uimus, appellatur mas, columbus: femina, co-
lumba. Nam cum in tria genera transit, & idē
est in usu discriminare, totūque denique ap-
patet, ut est in doctus, docta, doctum. doctrina
enim per haec tria transire potest, & usus do-
cuit discriminare doctas res ab hominibus &
in his marem ac feminam in mare, & femina,
& neutro. Neque natura mas transit, neque fe-
mina, neque neutra: & ideo non dicitur *femi-
nas, femina, feminum*: sic reliqua. Itaque singula-
ribus & secretae vocabulis appellati sunt: qua-
re in quibus rebus non subest similis natura,
aut usus, in his vocabulis huiusmodi ratio
queri non debet. Ergo dicitur, ut surdus vir,
surda mulier, sic surdum theatrum: quod om-
nes tres ad auditum sunt comparatae. Contra
nemo dicit cubiculum surdū, ad silentiū, non
ad auditū. at si fenestram nō habet, dicitur cæ-
cū, ut cæcus & cæca, quod omnia habet lumē,
habere debent mas ac femina. Habent inter se

natura quandam societatem neutra cum his,
quod sunt diversa non inter se: quodque de
his per pauca sunt quæ habeant quandā com-
munitatem dei & servi nomina, quod non itē
ut libera nostra transeunt, eadem ex causa,
quod ad usum attinet, institui opus fuit de li-
beris, de reliquis nihil attinuit: quod in ser-
uis gentilitia natura non subest in usu: in no-
streis nominibus, qui sumus in Latio, & liberi,
10 necessaria. Itaque ibi apparet analogia: ac dici-
tur Terentius vir, Terentia femina, Terentium
genus: in praenominibus ideo non fit itē, quod
haec instituta ad usum singularia, quibus dis-
cernerentur nomina gentilitia: ut à numero
Prima, Secunda, Tertia, Quarta. In vireis, ut
Quintus, Sextus, Decimus. sic ab aliis rebus,
cum essent duo Terentij, aut plures, discernen-
dei causa, ut aliquid singulare haberent, nota-
bant. forsitan ab eo qui mane natus diceretur,
10 ut is *Manius* esset: qui luci, *Lucius*: qui
post patris mortem, *Postumus*. E quibus, quæ
cum item accidisset femineis, proportionē
appellata. declarant praenomina mulierum
antiqua, Mania, Lucia, Postuma. Videmus e-
nim *Maniam*, matrem Iarum, & *Luciam* Vo-
lumniam, saliorum carminibus appellari. *Pos-
tumanam* à multis post patris mortem etiam
nunc appellari. Quare quocumque progressa
est natura, cum usu vocabuli similis, propor-
30 tione propagata est analogia. Cum in quibus
declinationibus voluntariis maris, & feminæ,
& neutri, quæ voluntaria sunt, non debent si-
militer declinari: sed in quibus naturales sine
declinatus, hi qui esse reperiuntur. Quocirca
in tribus generibus nominum inique tollunt
analogias.

39 ¶ QUI autem eas reprehendunt quod
alia vocabula singularia sunt solum, ut ciceri:
alia multitudinis solum, ut scalar: cum debue-
40 rint esse omnia duplicia, ut equus equi: ana-
logiae fundamentum esse obliuiscuntur natu-
ram. nam & usu singulare est quod natura v-
num significat, ut equus: aut quod coniuncta
quodammodo ad vnum usum, ut bigæ. itaque
dicimus vna mufa, sic dicimus vnæ bigæ. Mul-
titudinis vocabula sunt, vnum, infinitum, ut
mufa: alterum, finitum, ut duo, tres, quattuor.
dicimus enim, ut haec mufa, sic vnæ bigæ. & bi-
næ. & trinæ bigæ: sic deinceps. Quare tamen vnei
50 & vnæ & vna quodammodo singularia sunt,
quā in vnus, & vna, & vnum hoc modo mutat,
quod altera in singularibus altera in cōiunctis
rebus, & ut duo, tria, sunt multitudinis, sic bi-
na, trina. Est tertium quoque genus singulare, ut
in multitudine, vter: in quo multitudinis, ut
vter, vter: vter poeta singularis, vter poeta
multitudinis est. Qui explicata natura, appa-
ret non debere omnia vocabula multitudinis
habere par singulare. omnes enim numeri à
60 duobus sursum versus multitudinis sunt: ne-
que eo-

que eorum quisquam habere potest singulare compar. Iniuria igitur postulat, si qua sint singularia, oportere habere multitudinis.

40 ¶ **ITEM** qui reprehendunt quod non dicatur, ut vnguentum vnguenta, vinum vina: sic acetum *aceta*, garum *gara*: faciunt imperitè, qui ibi desiderant multitudinis vocabulum, quæ sub mensuram ac pondera potius quàm sub numerum succedant. nam in plumbo, oleo, argento, cum incrementum accessit dicimus, multum oleum, multum plumbum, argentum: non multa *olea*, *plumba*, *argenta*: cum quæ ex hisce fiât, dicamus *plumbea* & *argentea*. aliud enim cum ex argento: nam id tum cum iam vas argenteum, aut pocillum, aut quid item: quod pocilla argentea multa, non quod argentum multum. ea natura, in quibus est mensura, non numerus, si genera in se habent plura, & in usum venerunt, & genere multo. sic vina, vnguenta dicta. aliud enim generis vinum, quod Chio, alius quod Lesbo. Sic ex regionibus, quæ ipsa dicuntur, nunc melius vnguenta, cui nunc genera aliquot. Si item discrimina magna essent olei & aceti; & sic ceterarum rerum huiusmodi in usu communi, dicerentur sic *olea* ut *vina*. Quare in utraque denique re, scindere conatur analogiam: & cum in dissimili usu similia vocabula quærent: & cum item ea quæ metimur, atque ea quæ numeramus, dici putant oportere.

41 ¶ **ITEM** reprehendunt analogias, quod dicantur multitudinis nomine *publica balinea* non *balineæ*. contra quod privati dicunt vnum balineum, quod plura balineas dicant. Quibus responderi potest, non esse reprehendum quod *scalæ*, & aquæ calidæ, pleraque, quæ cum multitudinis vocabuleis sint appellata, neque eorum singularia in usum venerint. Idemque item contra primum balineum novum, & Græcum introiit in urbem, publice ibi consedit ubi bina essent coniuncta ædificia lauandæ causa: vnum ubi viri, alterum ubi mulieres lauantur: ab eadem ratione domi suæ quisque ubi lauat, balineum, dixerit. & quod non erant duo balineæ, dicere non contuenerunt: cum hoc antiqui non balineum, sed Lauatrinam appellare consuevissent. Sed aquæ calidæ à loco, & quæ ubi scaterent, cum ut colerentur, & venissent in usum nostris, cum alia ad alium morbum idoneæ essent. Hæ cum plures essent, ut *Puteoleis*, & in *Tusceis*, quibus utebantur, multitudinis potius quàm singulari vocabulo appellarunt. Sic *scalas*, quod à scandendo dicantur, & singulos gradus scanderent: magis erat querendum si appellassent singulari vocabulo *scalam*, cum origo nominatus ostenderet contra.

42 ¶ **ITEM** reprehendunt de casibus, quod

quidam nominatus habent rectos, quidam obliquos; quod dicunt utrosque in vocibus oportere. Quibus idem responderi potest: in quibus usus & natura non subsit, ibi non esse analogiam, sed ne in his vocabuleis quæ declinantur, si transeunt è recto casu in rectum casum: quæ tamen ferè non discedunt à ratione iusta causa. ut hi qui gladiatores dicunt *Faustinos*. nam quod plerique dicuntur, ut treis extremas syllabas habeant easdem, *Casceliani*, *Aquiliani*, *Cæciliani*: animaduertant unde oriuntur nomina dissimilia: *Cascelius*, *Cæcilius*, *Aquilius*, *Faustius*: rectè dicerent *Faustianos* potius quàm *Faustinos*. sic à Scipione quidam malè dicunt *Scipionios*, nam eorum est *Scipionarios*. Sed, ut dixi, quod ab huiusmodi cognominibus rarò declinantur cognomina, neque in usum etiam perducta notant quædam.

43 ¶ **ITEM** dicunt, cum sit simile *stultus*, *luscus*: & dicatur, *stultus*, *stultior*, *stultissimus*: non dici, *luscus*, *luscior*, *luscissimus*, si in hoc genere multa. Ad quæ dico ideo fieri, quod natura nemo lusco magis sit luscus: cum stultior fieri videatur.

44 ¶ **QVOD** rogant, cur non dicamus mane, *manius*, *manissime*: item de vespertino tempore: verè magis & minus esse non potest ante & post potest. itaque prius est hora prima quàm secunda, non magis hora, sed magis mane surgere tam dicitur qui primo mane surgit, quàm qui non prior. Ut enim dies non potest esse magis quàm mane: itaque ipsum hoc quod dicitur magis sibi non constat: quod magis mane significat primum mane, magis vespere, novissimum vesper.

45 ¶ **ITEM** ab huiusmodi similitudinibus analogia, quod cum sit *anus*, cadus simile: & sit ab *anu* *Anicula*, *Anicella*, à *cado* duo reliqua. quod non sint propagata: sic non dicatur à piscina. *piscinula*, *piscinella*. ad huiusmodi vocabula analogias esse, ut dixi, ubi magnitudo animaduertenda sit in unoquoque gradu, & quæ sit in usu communi, ut est *cilla*, *cistula*, *cistella*, & *canis*, *catulus*, *catellus*: quod in pecoris usu non est. Itaque consuetudo frequentius res in binas diuidit partes, ut maius & minus: ut *lectus*, & *lectulum*, *arca* & *arcula*, sic alia.

46 ¶ **QVOD** dicunt, casus alia non habere rectos, alia obliquos, & ideo non esse analogias, falsum est. Negat habere rectos, ut in hoc. *frugis*, *frugem*, itè *roris*, *rorem*: aliquos non habere, ut in hoc, *Diespiter*, *Marspiter*. Ad hoc respondèdo, & priora habere nominà dei, & posteriora obliquos. Nam & *frugi* rectus est natura *frux*: ac si secundum consuetudinem dicimus, ut hæc *avis*, hæc *ovis*, sic hæc *frugis*. Sic secundum naturam nominandæ est casus *roris*, secundum consuetudinem *ros*: cum utrumque

conueniat ad analogiam; quod & id quod in consuetudine non est, cuiusmodi debeat esse, apparet: & quod est in consuetudine nunc in recto casu, eadem est analogia ad pleraque, quæ ex multitudine cum transeunt in singulare, difficulter efferuntur ore: sic cum transiretur ex eo quod dicebatur hæ oues, una non est dicta oues, sed additum I, ac factum ambiguum verbum nominandi an patrici sit casus ut ouis, & anis. Sic in obliquis casibus 10 cur negant esse *Marspitum*, *Diespitem*, non video: nisi quod minus sit tritum in consuetudine quam *Diespiter*; quod in nihil argumentum est. nam tam casus, qui non tritus est, quam qui est. Sed in casuum serie alia vocabula non habent nominandi, alia de obliquis aliquem. Nihil enim video quo minus si ratio percellere poterat hoc crimen. Nam ut signa quæ non habent caput, aut aliquam aliam partem, nihilominus in reliquis membris eorum esse possunt analogiæ, sic in vocabulis casuum. Possunt item fieri, ac reponi quod aberit, ubi patieretur natura & consuetudo: quod nonnunquam apud poetas inuenimus factum. ut in hoc apud Nævium in *Clastidio*, *Vna insepulta lætus in patriam reduxit.*

47 ¶ *ITAM* reprehendunt quod dicatur hæc *strues*, hæc *Hercules*, hæc homo: debuissent enim dici (si esset analogia) hæc *Hercul*, hæc 30 *strue*, hæc *homon*. hæc ostendunt non analogiam non esse, sed obliquos casus non habere caput ex sua analogia. nam ut in *Alexandri* statua si imposueris caput *Philippi*, membra conueniunt ad rationem: sic & ad *Alexandri* membrorum simulacrum caput, quod respondeat, ita sit. Nam si quis tunicam in usu ita confuit, ut altera plagula sit angustis clauis, altera lateis: ut q. i. e. pars in suo genere caret analogia.

48 ¶ *ITAM* negant esse analogias, quod alij dicunt cupressus, alij cupressi. item de ficis, platanis, & plerisque arboribus: de quibus alij extremum vs, alij xi faciunt. Id est falsum. nam debent dici hei & hæ fici: quod est ut nummei, ficci, ut nummorum, ficorum, si essent plures ficus, ut manus, diceremus ut manibus, sic ficibus: & ut manuum, sic ficuum. neque hæc ficos diceremus, sed ficus, ut non manos, sed manus. Sed neque consuetudo diceret singulareis obliquos casus huius fici, neque ab hac fico: ut non dicit huius mani, sed huius manus. & ab hac mano, sed manu.

49 ¶ Et illud putant esse causæ cur non sit analogia, quod *Lucilius* scribit, *De cuius*, siue de cuius est, qui errat: quod *Lucilius* non debuit dubitare, quod utroque: nam in ære vsq. ab asse ad centussis numerus æs adsignificat, & eius numeri finito casus omnes a dupon-

dio sunt quod dicitur a multis duobus modestis, hic dupondius, & hoc dupondium: ut hoc gladium, & hic gladius. a tressibus virilia multitudinis hei tresses & heis tressibus: cum sit singulare hoc tressis ab eo, sic deinceps ad centussis. Deinde numerus æs non significat, numeri qui æs non significant, vsque a quatuor ad centum, tripliciter habent formas; quod dicuntur hei quattuor, hæ quattuor, hæc quattuor: cum peruentum est ad mille, quartum adsumit singulare neutrum: quod dicitur hoc mille denarium, a quo multitudinis sit millia denaria. Quare quomodo ad analogias quod pertineat, non est ut omnia similia dicantur. sed ut in suo quæque genere similiter declinentur: stultè quærent cur æs & dupondius & tressis non dicantur proportionem: cum æs sit simplex, dupondius fictus, quod duo asses pendebat, tressis ex tribus ætibus, quod sic pro assibus nonnunquam æs dicebant antiqui. a quo dicimus assem tenentes, *Hoc ab ære, æneque libra*: & mille ætis legasse. quare, quod a tressis vsque ad centussis numeri eiusmodi sunt compositi: eiusmodi habent similitudinem: dupondius, quod dissimilis est, ut debuit, dissimilem habet rationem: Sitas, quoniam simplex est ac principium, & vnum significat, & multitudinis habet suum infinitum. dicimus enim asses: quos cum finimus, dicimus dupondius & tressis, & sic porro. Videtur mihi, quoniam finitum & infinitum habeat, similitudinem non habere, utrumque item dici: eo magis quod in ipseis vocabulis ubi additur certus numerus, aliter atque in reliquis dicitur. Na sic loquuntur, hoc mille denarium, non hoc mille denarij: & hæc duo millia denarium, non duo millia denarij. Si esset denarij in recto casu, atque infinitam multitudinem significaret, tunc in patrico denariorum dici oportebat. & non solum in denariis, victoriatis, drachmeis, nummeis, sed etiam in viris idem seruari oportere, cum dicimus iudicium fuisse triumuirum, decemuirum, non triumuirorum, decemuirorum. Numeri antiqui habent analogias, quod omnibus est vna nouenaria regula, duo ætus, tres gradus, sex decuræ; quæ omnia similiter inter se respondent. regulæ est numerus nouenarius, quod ab vno nouem cum peruenimus, rursus redimus ad vnum, & hinc vnum & nongenta ab vna sunt natura nouenaria. sic ab octonaria & decorsum versus ad singularem perueniunt. Ætus primus est ab vno ad nonaginta: secundus, a mille ad nonaginta millia: quod idem valebat vnum, & mille: utroque singulari numero appellant. Nam ut dicitur hoc vnum, hæc duo millia, & sic deinceps multitudinis: in duobus ætibus reliqui omnes item numeri. Gradus singularis est in utroque actu ab vno

ab vno ad nouem : denarius gradus ad decem ad nonaginta: centenarius ad nongenta. ita tribus gradibus sex decur. x fiunt, tres milliariz, & tres minores. antiqui heis numerare s fuerant contenti. Ad hoc tertium & quartum actum a deciens minora imposuerunt vocabula, neque ratione: sed tamen non contra est eam de qua scribimus analogiam. Nam ut deciens cum dicatur, hoc deciens, ut hoc mille, huius mille, ut sit utrunque sine casibus vocis, dicemus, ut hoc mille, huius mille, sic hoc deciens, huius deciens: nec eo minus in altero, quod est mille, præponemus hei mille, horum mille.

50 ¶ QUONTAM in eo est nomen commune, quam vocant *ἰσχυρία* obliqui casus, ab eodem capite ubi est *ἰσχυρία*, quo minus dissimiles fiunt, analogia non prohibet. Itaque dicimus hic Argus, cum hominem dicimus; cum oppidum, Græcan. ce hoc Argos, Latine hei Argei, item faciemus. eadem vox nomen & verbum significabit, ut in casus & in tempora dispariter declinetur, ut faciamus a Meto, quod nomen est, Metonis, Metonem: quod verbum est, meto, metis, metam, metebam.

51 ¶ REPREHENDUNT, cum ab eadem voce plura sunt vocabula declinata, & sunt quas *ἰσχυρία* appellant, ut Sappho, & Alceus, & Alceo, sic Geryon, & Geriones, & Geryonas: in hoc genere, quod casus perperam permutant quidam: non reprehendunt analogiam, sed qui eis utitur imperite. quod quisque caput pertenderit, sequi debet eius consequentias casus in declinando: ac non facere, cum dixerit recto casu Alceus in obliquis dicere Alceoni & Alceonem: quod si intulerit, & non secutus erit analogiam.

52 ¶ REPREHENDUNT Aristarchum, quod hæc nomina *Μελίττις* & *Φιλόνειδος* similia neget esse, quod vocandei casus habet alter *Μελίττις*, alter *Φιλόνειδος*. Sic qui dicat, *λεπὸς* & *λεπύς*, non esse simile, quod alterius vocandei casus sit *λεπὸς*, alterius, *λεπύς*. Sic *μακρὸς*, *μακρῆς*, quod in transitu fiat ab altero trisyllabum *μακρὸς*, ab altero bisyllabum *μακρῆς*. De hoc etiam supra responsum est cum diuide lana, hinc quoque amplius adiiciam: similia non solum a facie dici, sed etiam ab aliqua coniuncta vi & potestate, quæ a oculis & auribus latere solet, itaque sæpe gemina facie mala negamus esse similia, si *λεπὸς* sunt alio. Sic quoque eadem facie, nonnulli negamus esse similes in nationes ex procreantibus similes. Itaque in hominibus contemendis, si natione alter est melior, minus pluri. atque in hisce omnibus similitudines non sumimus tantum a figura sed etiam aliunde, ut in equis *ἄγας*, ut in heis eiusmodi faciant pullos: ut in pueris,

quo sint succo. si igitur idem sequitur in similitudine verborum, quis reprehendendus non est. quare dissimilitudinem discernendarum causa nonnunquam ut pronomen adsumitur, sic casum aliquem adiungit, ut in heis nemus, lepus, hic lepus, hoc nemus. Itaque differunt, ac dicuntur hei lepores, hæc nemora, sic aliud siquid adsumptum erit extrinsecus, quo similitudo penitus perspicui possit. non enim erit remotum a natura. neque enim magnetes lapides duo inter se similes sint necne, perspicere possis, nisi minutum extrinsecus prope apposueris ferrum: quod similes lapides similiter dicunt, dissimiliter dissimiles. Quod ad nominationum analogiam pertinet, ita declinatum arbitror ut omnia quæ dicuntur contra, ad respondendum ab heis sumi fontibus possit.

53 ¶ QVOD ad verborum rationem attinet, cum partes sint quattuor, temporum personarum, generum, diuisionum: ex omni parte quoniam reprehendunt. ad singula respondebo.

54 ¶ PRIMUM quod aiunt analogias non seruari in temporibus, cum dicant, lego, legi, legim, & sic mille alia: nam quæ sunt ut legi, perfectum significare, duo reliqua, legam & lego, inchoatum iniuria reprehendunt. Nam ex eodem genere & diuisione idem verbum, quod sumptum est, per tempora traduci potest: ut dicebam, disce, discam: & eadem perfecti, sic, didiceram, didici, didici. cetero: ex quo licet scire verborum rationem constare. Sed eos qui trium temporum verba pronuntiare velint, scienter ad facere scire licet.

55 ¶ ITEM illos qui reprehendunt, quod dicimus, amor, amabor, amatus sum. non enim debuisse in vna serie vnum verbum esse duplex, cum duo simplicia essent. Neque ex diuisione vniusmodi parte verba discrepant inter se. nam infecta omnia simplicia similia sunt & perfecta duplicia inter se paria in omnibus. verbis: ut hei, amabar, amor, amabor, amatus ero. quare item male dicunt, serio, seriam, percussi: quod est ordo, seriam, serio. se rebar: & item percussi, percutio, percutiam. sic deinceps in reliquis temporibus reprehendenti respondere potest.

56 ¶ SIMILITER etiam qui dicunt ex utraque parte verba omnia commutare syllabas oportere, ut in heis pingo, pingam, pupugitundo, tundam, tundi. & similia enim contemunt, verba infecta cum perfectis. Quod si infecta modo conferrent, omnia verbi principia incommutabilia viderentur: ut in heis, pungebam, pingo, pingam. Et contra ex utraque parte commutabilia si perfecta ponerent, ut pupugeram, pupugi, pupugero.

57 ¶ ITEM male conferunt, fui, sum, ero quod fui est perfectum: cuius series sibi, ut debet, in omnibus personis & formis constans

quod est, fueram, fui, fuero, de infectis: sum, quod nunc dicitur, dicebatur, esum: & in omnibus personis constabat, quod dicebatur, esum, es, est: eram, eras, erat: ero, eris, erit. sic huiusmodi cetera seruare analogiam videbis.

58 ¶ ET IAM hoc reprehendunt, quod quædam verba neque personas habent ternas, neque tempora ternas. Id imperite reprehendunt, ut si quis reprehendat naturam quod non vniuersimodi finxerit animalis omnibus. Si enim natura non omnes formæ verborum ternas habeant tempora, ternas personas: non habent totidem verborum diuisiones: quare cum imperamus naturæ, quod infecta solum habet: cum & præsentis & absentis imperamus, fiunt ternas, ut lege, legito, legat. perfectum enim imperat nemo. contra quæ sunt fatendi, ut, lego, legis, legit, nouena fiunt verba infecti, nouena perfecti.

59 ¶ QUOCIRCA non si genus cum genere discrepat, sed in suo quisque genere si quid deest, requirendum: ad hæc addita si erunt ea quæ de nominatiuis supra sunt dicta, facilius omnia soluentur. Nam ut illic extremum caput rectos casus, sic heic in forma est persona eius qui loquitur, & tempus præsens: ut scribo, lego quare ut illic sit, sic heic item acciderit in formula, ut aut caput non sit, aut ex alieno genere sint proportionem eademque illic dicimus. cur nihilominus seruetur analogia: item sicut illic caput suum habebit, & in oblique casibus transitio erit in aliquam formulam, quæ adsumpta, reliqua facilius possunt videri verba vnde sint declinata. Fit enim ut rectus nonnunquam sit ambiguus: ut in hoc verbo *Volo*, quod id duo significat: vnum à voluntate, alterum à volando. Itaque à *Volo* intellegimus & volare & velle.

60 ¶ QUIDAM reprehendunt quod *Pluit* & *Luit* dicamus in præterito & præsentis tempore, cum analogiæ sui cuiusque temporis verba debeant discriminare. Falluntur: nam est, ac putant, aliter: quod in præteritis *V* dicimus longum luit, pluit: in præsentis breue luit, pluit. Ideoque in venditionis lege fundi, *ista casa* ita dicimus ut *V* producamus.

61 ¶ ITEM reprehendunt quidam quod putant idem esse *sacrifico* & *sacrificor*, & *lauat*, & *lauatur*. quod sit annon, nihil commouet analogiam: dum sacrificat, qui dicat, seruet sacrificabo, & sic per totam formam, nec dicat sacrificandus, aut sacrificatus sum. hæc enim inter se non conueniunt. Apud Plautum cum dicit, *Pisceis ego credo*, qui vsque dum viuunt, adlauant, diu minus lauari quam hæc lauat *Phronesium*. Adlauant lauari non conuenit: ut *T* sit postremum, sed *R*, ut lauantur. analogia adlauari reddit, quod Plauti aut librarij mendum fuit. si est, non ideo analogia, sed qui scripsit, est reprehendendus omnino & lauant &

lauantur dicitur separatim recte in rebus ceteris: quod puerum nutrix lauat, puer à nutrice lauitur: nos in balineis & lauamus & lauamur. Sed consuetudo alterutrum cum satis haberet, in toto corpore potius utimur *Lauamur*, in partibus, *Lauamus*. quod dicimus lauo manus, sic pedes, & cetera. Quare & in balineis non recte dicunt *Laui*, laui manus recte. sed quoniam in balineis lauo. *lauatus sum*, sequitur. ut contra, quoniam est soleo, oportet dici *Solui*, ut Cato & Ennius scribunt, non, ut dicit volgus, *Solitus sum*, debere dici. neque propter hæc, quod hæc quoque discrepant in sermone pauca, minus est analogia, ut supra dictum est.

62 ¶ ITEM cur non sit analogia, adferunt, quod à similibus similia non declinantur, ut ab *dolo*, & *colore*. ab altero enim dicitur *dolui*, ab altero *colui*. In quibus adsumi solet aliquid, quo facilius reliqua dicantur, ut in *Myrmecidis* operibus minutis solet fieri. Igitur in verbis temporalibus quomodo similitudo sæpe sit confusa, ut discerni nequeat nisi transieris in aliam personam aut in tempus, quæ proposita sunt, nolle, similia intelleguntur, cum transitum est in aliam personam: quod alterum est, *dolas*, alterum *colis*. Itaque in reliqua forma verborum suam uterque sequitur formam, utrum in secunda forma verborum temporale habeat in extrema syllaba *as*, ac si discernendas dissimilitudines interest: quocirca quare ibi potius index analogiæ, quam in prima? quod ibi abstracta est dissimilitudo, ut apparet in *heis*, *meo*, *neo*, *velo*. ab *heis* enim dissimilia sunt transitu. quod sic dicuntur, *meas*, *nes*, *vehis*: quorum vnumquodque suas conseruat similitudinis formas.

63 ¶ ANALOGIAM item de *heis* quæ appellantur participia, reprehendunt multa iniuria. Nam non debent duci ternas à singulis verbis, *amaturus*, *amans*, *amatus*: quod est ab *amo*, *amans*, & *amaturus*: ab *amor*, *amatus*. Illud analogia quod præstare debet, in suo quidque genere habet casus, ut *amatus*, *amato*, *amati*: & sic in mulieribus, *amata*, *amatæ*: item *amaturus* eiusmodi habet declinationes. *amans* paulo aliter, quod hoc genus omnia sunt in suo genere similia proportionem. sic virilia & muliebria sunt eadem.

64 ¶ DE eo quod in priore libro extremum est, ideo non est analogia: quod qui de ea scripserint, aut inter se non conueniant aut in quibus conueniant, eum cum consuetudinis discrepant verbis utcumque. Sic enim omnes repudiandum est artis: quod in medicina & in musica & in aliis multis discrepant scriptores. ite in quibus conueniunt, ut scriptis, sic etiam re repudiant. nam quod ita dicitur, non sit ars, sed artifex reprehendendus, qui debet in scribendo non vidisse verum: non ideo non posse scribi verum. qui dicit hoc monti, & hoc fonti, cum alij dicant hoc monte & hoc fonte: sic alia quæ

alia quæ duobus modis dicuntur, cum alterum sit verum, alterum, falsum: non vter peccat, tollit analogias: sed vter rectè dicit, confirmat: & quemadmodum is qui cum peccat in heis verbeis, vbi duobus modis dicuntur, non tollit rationem cum sequitur falsum: sic etiam in heis quæ non duobus dicuntur, si quis aliter putat dici oportere atque oportet. Non scientiam tollit orationis, sed suam inscientiam nudat.

63 ¶ Quia vs rebus solui arbitraremur posse quæ dicta sunt priore libro contra analogiam, ut potui, breui percurri. Ex quibus si id contecissent, quod volunt, ut in lingua Latina esset anomalia: tamen nihil egissent: ideo quod in omnibus partibus mundi veraque natura inest: quod alia inter se, alia sunt sicut in animalibus dissimilia: ut equus, bos, ouis, homo, item alia in vnoquoque horum genere inter se similia innumerabilia. Item in piscibus, dissimilis murena lupo, heis solæ, hæ murenæ, & mustellæ, sic aliis, ut ma-

ior ille numerus sit similitudinum eorum quæ sunt separatim in mureneis, separatim in aselleis, sic in generibus aliis. Quare cum in inclinationibus verborum numerus sit magnus à dissimilibus verbeis ortus, quod etiam vel maior est in quibus similitudines reperiuntur, confitendum est esse analogias. Itemque cum ea non multo minus quam in omnibus verbeis patitur uti consuetudo communis: 10 nis: facendum illud, quodammodo analogiam sequi nos debere vniuersos, singulos autem, præterquam in quibus verbeis offensa sit consuetudo communis. quod, ut dixi, aliud debet præstare populus, aliud è populo singuli homines. Neque id mirum est, cum singuli quoque non sint eodem iure. nam liberius potest poeta quam orator sequi analogias. ¶ Quare, cum hic liber id quod pollicitus est demonstraturum absoluerit, faciam 20 finem. proximo deinceps de declinatorum verborum forma scribam.

EPITOME LIBRI NONI

De quatuor rebus quæ continentur declinationibus verborum. De simili ac dissimili. 1.

Quid ratio quam appellant λόγος. 2. Quid

Proportio quod dicunt ἀνάλογος. 3. Quid consuetudo & usus. 4. In quibus non sit seruanda Analogia. 5. In quibus sit seruanda Analogia. 6.

M. TERENCEII VARRRONIS DE LINGVÆ LATINÆ LIBER NONVS.

IN VERBORVM declinationibus disciplina loquendi dissimilitudinem an similitudinem sequi deberet multi quaerunt. Cum ab heis ratio quæ a similitudine oriretur, vocaretur *analogia*, reliqua pars appellaretur *anomaliam*: de qua re primo libro, quæ dicerentur, cur dissimilitudinem ducem habere oporteret, dixi. Secundo contra quæ dicerentur, cur potius similitudinem conueniret præponi. quarum rerum quod nec fundamenta, ut debuit, posita ab illo, neque ordo ac natura, ut res postulat, explicata, ipse eius rei formam exponam. ¶ Dicam de quattuor rebus quæ continentur declinationibus verborum: quid sit *simile* ac *dissimile*, quid *ratio* quam appellant λόγος, quid *proportio*, quod dicunt ἀνάλογος, quid *consuetudo*. quæ explicatæ declarabunt analogiam & anomaliam, unde sit, quid sit, cuiusmodi sit.

2. ¶ De similitudine & dissimilitudine ideo primum dicendum, quod ea res est fundamentum omnium declinationum, ac con-

tinet rationes verborum. ¶ *Simile* est, quod res pleraque videtur habere easdem, quas illud cuiusque simile. ¶ *Dissimile* est quod videtur 40 esse contrarium. huius minimum ex duobus constat omne simile, item dissimile, quod nihil potest esse simile quin alicuius sit simile: item nihil dicitur dissimile quin addatur quous id sit dissimile. Sic dicitur similis homo homini, equus equo: & dissimilis homo equo: nam similis est homo homini, ideo quod easdem figuras membrorum habent quæ eos diuidunt ab reliquorum animalium specie: in 50 ipsis hominibus simili de causa vir viro similior quam vir mulieri, quod plures habent easdem partes: & sic senior seni similior quam puero. Eo porro similiores sunt qui facie quoque præne eadem, habitu corporis simili. Itaque qui plura habent eadem dicuntur similiores: qui proximè accedunt ad id ut omnia habeant eadem, vocantur gemini, similitimi. ¶ Sunt qui treis naturas rerum putent esse, *simile*, *dissimile*, *neutrum*, quod aliàs vocetur non simile, aliàs non dissimile. Sed quamuis tria sint, simile, 60 *dissimile*, *neutrum*, tamen potest diuidi

etiam in duas partes: sic, quodcumque con-
teras, aut simile esse, aut non esse. *simile esse*
& *dissimile*, si videatur esse, ut dixi: *neutrā*, si
in neutram partem praeponderet: ut si duae
res quae conferuntur, vicinas habent partes,
& in his denas habeant easdem, denas alias
ad similitudinem & dissimilitudinem aequè
animaduertendas. hanc naturam plerique
subiiciunt sub dissimilitudinis nomen. Qua-
re quoniam fit ut potius de vocabulo quam
de re controuersia esse videatur: illud est po-
tius aduertendum, cum *simile esse* dicitur quid,
cui parti simile dicatur esse. in hoc enim so-
let esse error, quod potest fieri ut homo ho-
mini simile sit, & non sit, ut multae partes
habeat similes; & ideo dici possit simileis ha-
bere oculos, manus, pedes, sic alias res separa-
tim, & una plures. Itaque, quod diligenter
videndum est in verbi, quas partes & quot
modis oporteat ut simileis dicantur, ut in-
frā apparebit: is locus maxime lubricus est.
Quid enim similius potest videri in diligen-
ti, quam duo verba *hac, suu, & suu*? quae non
sunt: quod alterum significat *facere*, alterum
suum. Itaque similia esse vocibus ac sylla-
beis confitemur, dissimilia esse partibus ora-
tionis videmus: quod alterum habet tempo-
ra, alterum casus. quae duae res vel maxime
discernunt analogias. Item propinquiora
genere inter se verba similem saepe patiunt
errorem, ut in hoc, quod *nemus* & *lepus* vide-
tur esse simile, quod utrumque habuerit eun-
dem casum rectum: sed non est simile, quod
eis certae similitudines, opus sunt, in quo est,
ut in genere nominum sint eodem. quod in
his non est: nam in virili genere est *lepus*, &
neutro nemus: dicitur enim hic *lepus*, & hoc
nemus. Si eiusdem generis essent, utrique prae-
ponderetur idem, ac diceretur aut hic *lepus* aut
nemus, hic aut hoc *lepus*, & hoc *nemus*. qua-
re, quae & cuiusmodi sunt genera similitudinū
ad hanc rem, perspicendum ei qui declinatio-
nes verborum proportionem sentiat, quaret.
Locum hunc, quod est difficilis, qui de his
rebus scripserunt, aut vitauerunt, aut incepti-
runt, neque adlequi potuerunt. itaque in eo
dilectio, neque ea vniuersum, apparet. nam
alii de omnibus vniuersis discriminibus po-
suerunt numerum: ut Dionysius Hydrotus,
qui scripsit eas esse septuaginta unum: alij, 50
partes eius, quae habent casus: cuius eadem
hic cum dicat esse discrimina quadraginta se-
ptem, Aristoteles retulit in litteras quattuor-
decim, N. Illothes Parmenilius in litteras o-
cto. sic alij pauciora, aut plura. quarum simi-
litudinum si esset origo recte capta, & inde
orta ratio, minus erraret in declinationibus
verborum. quarum ego principia prima duo-
rum generum sola arbitror esse, ad quae similitu-
dines exigi oporteat: e quibus unum positum in 60

verborum materia, alterum ut in materia figura,
quae ex declinatione sit. Nam debet esse unum,
ut verbum verbo, unde declinetur, sit simile:
alterum, ut è verbo in verbum declinatio,
ad quam conferatur, eiusdem modi sit. alias
enim à similibus verbis similiter declinan-
tur, ut ab herus ferus. hero, fero: alias dissimili-
ter herus ferus, heri ferum. Cum utrumque
& verbum verbo erit simile, & declinatio de-
clinationi; tum denique dicam esse similem,
ac duplicem & perfectam similitudinem ha-
bere, id quod postulat analogia. Sed ne astu-
tius videar posuisse duo genera esse similitudi-
num sola, cum utriusque inferiores species sint
plures: si de his retineo, ut mihi relin-
quam latebras, repetam ab origine, quae si-
militudineis conferendis verbis & incli-
nandis sequenda aut vitanda sunt. ¶ Prima
diuisio in oratione, quod alia verba nus-
quam declinantur, ut *hac, vix, mox*: alia decli-
nantur, ut à limo, limabo: à fero, ferebam:
& cum nisi in his verbis quae declinantur, non
possit esse analogia, qui dicit simile esse *mox* &
nox, errat: quod non est eiusdem generis ut-
rumque verbum, cum *mox* succedere debeat
sub casuum ratione, *mox* neque debeat neque
possit. ¶ Secunda diuisio est de his verbis quae
declinari possunt: quod alia sunt à voluntate, a-
lia à natura. Voluntatem appello, cum unusquis-
que à nomine alio imponit nomen, ut Romu-
lus, Roma. Naturam dico, cum vniuersi acce-
ptum nomen ab eo qui imponit non requiri-
mus quemadmodum id velit declinari: sed ipsi
declinamus, ut huius Romae, hac Romam. De
his duabus partibus, voluntaria declinatio refer-
tur ad consuetudinem, naturalis ad rationem. Qua-
re proinde ac simile, conferri non oportet, ac
dicere, ut sit à Roma Romanus, sic ex Capua
dici oportere Capuanus, quod in consuetudi-
ne vehementer iurat: quod declinantes im-
perite rebus nomina imponunt, à quibus cum
accepta consuetudo, turbulenta necesse est
dicere. itaque neque Aristarchus neque alij
in analogiis defendendam eius susceperunt
causam. Sed, ut dixi, hoc genere declinatio
in communi consuetudine verborum exor-
tat & languescit: quod oritur è populi mul-
tiplici impetio. itaque in hoc genere in lo-
quendo magis anomalia quam analogia. ¶ Tertia
diuisio est, quae verba declinat à na-
tura. ea diuiditur in partes quattuor, in unam
primam, videlicet, quae habet casus, neque
tempora habent: ut *docilis, facilis*: in alteram,
quae tempora habent, neque casus: ut *docet*:
sicut: in tertiam, quae utraque habet, ut *do-*
cens, faciens: in quartam, quae neutrum: ut
doctè. Ex hac diuisione singulis partibus
tres reliquere dissimiles. Quare nisi in sua
parte inter se collata erunt verba, si non conue-
niunt, non erit ita simile ut debeat facere idem.
¶ In

¶ In articulis vix adumbrata est analogia & magis vocum quam rerum : in nominibus magis expressa : ac plus etiam in vocibus ac similitudinibus, quam in rebus, suam obtinet rationem. Etiam illud accedit, in articulis, habere analogias, ostendere sit difficile, quod singula sint verba : heic contra facile, quod magna sit copia similium nominum. Quare non tam hac partem ab illa diuidendū, quam illud videndum, ut satis sit vercedi, etiam in illam in eandem harenam vocare pugnatum. ¶ Ut in articulis duæ partes, finitæ & infinitæ : sic in vocabulis duæ, vocabulum & nomen : non enim idem, oppidum, & Roma : cum oppidum, sit *vocabulum*, Roma. *nomen*. quorum discrimen in his reddendis rationibus alij discernunt, alij non : nos sicubi opus fuerit, quid sit, & cur, adscribimus vniuscuiusque partes. quoniam species plures, de singulis dicam. Prima pars casualis diuiditur in partes duas, in *nominatum* scilicet : quod finitum & infinitum est, ut hic & quis de his generibus duobus utrum sumpseris, cum reliquo non conferendum, quod inter se dissimiles habeant analogias nominatus.

¶ Ut similis sit nominatus, habere debet ut sit eodem genere, specie eadem, sic casu, exitu. *Genere*, ut, si nomen est, quod conferas sit nomen. *Specie simile*, ut non solum sed utrumque sit virile. *Casu simile*, ut si alterum sit dandei, item alterum sit dandei, quocum conferas. *Exitu*, ut quas vnum habeat extremas litteras, eadem alterum habeat. ¶ Ad hunc quadruplicem fontem ordines diriguntur bini : vni, transuersi ; alteri, directi : ut in tabula solet in qua latrunculis ludunt. *Transuersi* sunt qui à recto casu obliqui declinantur, ut albus, albi, albo : *directi* sunt, qui à recto casu in rectos declinantur, ut albus, alba, album : utriusque sunt partibus senecis. Transuersorum ordinum partes appellantur *casus* : directorum, *genera* : utriusque inter se implic. teis, *forma*. Dicam prius de transuersis. ¶ Casuum vocabula alius alio modo appellauit. nos dicemus, qui nominandei causa dicitur, *nominandei*, vel *nominatum*.

* Desunt pagina *

& scopæ dicitur vna scopa. aliter enim natura, quod priora simplicibus, posteriora coniunctis rebus vocabula ponuntur. sic bigæ, sic quadrigæ, à coniunctu dictæ. itaque non dicitur, ut hæc vna, lata, & alba : sic vna biga, sed vnæ bigæ : neque ut dicitur, ut hæc duæ, lata, albæ, sic hæc duæ bigæ, & quadrigæ. Item *figura verbi* qualis sit refert, quod in figura vocis aliàs commutatio sit in vno verbo in medio : ut curro, cursito : aliàs in extremo, ut doceo, docui : aliàs communis, ut lego, legi. Refert igitur, ex quibus litteris quodq; verbum constet, maxime extrema, quod ea in pleris-

que commutantur. quare in his quoque partibus similitudines ab aliis malè, ab aliis bene. quod solent sumi in casibus conferendis, rectè an perperam videndum. sed vbiunque commouentur litteræ, non solum hæc sunt animaduertendæ, sed etiam quæ proximæ sunt, neque mouentur. hæc enim vicinitas aliquantum potest in verborum declinationibus. In quædam figureis non ea similia dicemus quæ simileis res significant : sed quæ ea forma sint ut eiusmodi res similia ex instituto significare plerumque soleant. ut tunicam virilem & muliebrem, dicimus nō eam quam habet vir aut mulier, sed quam habere ex instituto debet. potest enim muliebrem vir, virilem mulier habere (ut in scena ab actoribus haberi videmus) sed eam dicimus muliebrem, quæ de eo genere est, quo indutu mulieres, ut vterentur, est institutum. ut actor stolam muliebrem, sic Perperna, & Cæcina, & Purpurina figura muliebria dicuntur habere nomina, non mulierum. ¶ *Flexura* quoque *similitudo* videnda, ideo quod alia verba quam vim habeant ex his verbeis vnde declinantur, apparet, ut quemadmodum oporteat, ut à prætor, consul; prætori, consuli. Alia ex transitu intelliguntur, ut, socer, macer : quod alterum sit socerum, alterum macrum : quorum utrumque in reliqueis à transitu suam viam sequitur & in singularibus, & in multitudinis declinationibus. hoc fit ideo quod naturarum genera sunt duo. quæ inter se conferri possunt. vnum, quod per se videri potest, ut homo & equus : alterum sine adsumpta aliqua re extrinsecus perspicere non possit, ut Eques, & Equito. utrumque enim dicitur ab equo : quare hominem homini similem esse, aut non esse, si contuleris ex his ipsis homini animaduuerseis scies. Ac duo inter se similiterne sint longiores quam sint eorum fratres, dicere non possis, si illeis breuiore, cum quibus conferuntur, quam longi sint ignorentur. sic latiorum atque altiorum. item cetera eiusdem generis, sine adsumpto extrinsecus aliquo perspicere similitudines non possunt. Sic igitur quidam casus, quod ex hoc genere sunt, non facile est dicere similes esse, si eorum singulorum solum animaduertas voces : nisi adsumperis alterum, quo flectitur in transeundo vox. ¶ Quod ad nominatum similitudines animaduertendas arbitratus sum satis esse augere, hæc sunt. ¶ Relinquitur de articulis. in quibus quædam eadem, quædam alia. De quinque enim generibus duo prima habent eadem, quod sunt & virilia & muliebria, & neutra; & quod alia sunt, ut significant vñū, alia ut plura; & de casibus, quos habent quinos. nā vocandei voce notatus nō est. Proprium illud habent, quod *partim* sint *finita*, ut hic & hæc; *partim infinita*, ut quis & quæ; quorum

quod adumbrata & tenuis analogia: in hoc libro plura dicere non necesse est. Secundum genus, quae verba tempora habent, neque casus, sed habent personas, eorum declinationum species sunt sex. Una, quae dicitur *temporalis*, ut legebam, gemebam, lego, gemo. Altera, *personarum*, ut sero, meto; seris, metis. Tertia, *rogandi*, ut scribone, legone; scribisne, legisne? Quarta, *respondendi*, ut fingo, pingis; fingis, pingis. Quinta, *optandi*, ut dicere, facere; dicam, faciam. Sexta, *imperandi*, ut cape, rape; capito, rapito. Item sunt declinationum species quattuor, quae tempora habent sine personis, in rogando: ut soditurne? seriaturne? &, sodieturne? sereturne? Ab respondendi specie eadem figurae fiunt extremis syllabis demptis. Optandi species, ut viuatur ametur: viueretur, amaretur. Imperandi declinationisne, habet dubitationem: & eorum siue hae ratio, pareretur, pugnaretur: parari, & pugnari. Accedunt ad has species a copuleis diuisionum quadrineis, ab infectis & perfectis, emo, edo: emi, edi: a *semel* & *sepius*, ut lego, scribo: lectitavi, scriptitavi: facere dei, & patiendi, ut vtro, vngo, vtro, vngor: a *singulari* & *multitudine*, ut laudo, culpo: laudamus, culpamus. Huius generis verborum, cuius species exposui quam latè quidque pateat, & cuiusmodi efficiat figuras, in libris qui de formuleis verborum erunt diligentius expeditur. Tertij generis quae declinantur cum temporibus & casibus, ac vocantur a multis ideo *participalia*, hoc est, gerundi.

* Des. in pagina tres *

2. Quod admodum declinamus, quaerimus casus eius, etiam si is qui finxit poeta aliquot vocabulum, & ab eo casu ipse aliquem perperam declinavit, potius cum reprehendimus quam sequimur. Igitur ratio, quam dico, utrobique est & in his verbis quae imponuntur, & in his quae declinantur: neque non etiam tertia illa quae ex utroque miscetur genere. Quarum unaquaeque ratio conlata cum altera, aut similis, aut dissimilis, aut saepe verba alia, ratio eadem: & nonnunquam ratio alia, verba eadem. Quae ratio in amor amor, eadem in dolor dolor: neque eadem in Dolor dolorem: & cum eadem ratio quae est in amor & amoris, sit in amores & amorum, tamen ea, quod non in ea quae oportet confertur materia, per se solam efficere non potest analogias, propter disparilitatem vocis figurarum. quod verbum copulatum singulare cum multitudine, ita cum est proportione, ut eadem habeat rationem: tum denique ea ratio conficit id quod postulat analogia: de qua deinceps dicam.

3. Sequitur tertius locus, quae sit ratio & proportio, quae a Graecis vocatur *ἀναλογία*: hinc dicta analogia. Ex eodem genere quae res inter se aliqua parte dissimiles rationem habent aliquam, si ad eas duas altera res duae conla-

tae sunt, quae rationem habeant eandem: quod ea verba bina habeant eandem *ἀνῶν*, dicitur utrumque separatim analogon: simul conlata quattuor, analogia. Nam ut in gemineis, cum simile dicimus esse Menzichimum Menzichino, de vno dicimus, cum similitudinem esse in his, de utroque videatur: sic cum dicimus eandem rationem habere alsem ad semissem, quam habet in argento libella ad sembellam, quid sit analogon, ostendimus: cum n. utrobique dicimus & in aere & argento, esse eandem rationem: cum dicimus de analogia, ut sodalis & sodalitas, civis & civitas, non est idem: sed utrumque ab eodem, ac coniunctum. sic analogon & analogia idem non est, sed item est congeneratum. Quare si homines substuleris, sodales substuleris: si sodales, sodalitatem. Sic item si substuleris *ἀνῶν*, substuleris analogon: si id, analogiam. quae cum inter se tanta sint cognatione, debet subtilius audiri quam dici expectare. id est, cum dixerō quid de utroque, & erit commune, expectes dum ego in scribenda transiera in reliquum. Sed ut potius tu persequere animo, hae sunt in dissimilibus rebus. ut in numeris, si contuleris cum vno duo, si cum decem viginti. Nam quum rationem duo ad vnum habent, eandem habent viginti ad decem. In nummis in similibus, sic est ad vnum victoriatum denarius. sicut ad alterum victoriatum alter denarius. Sic item in aliis rebus omnibus proportionem dicuntur, in quo est: sic quadruplex natura, ut in progenie, ut est filius ad patrem, sic est filia ad matrem: & ut est in temporibus meridies ad diem, sic media nox ad noctem. Hoc poete genere in similitudinibus utuntur. multum hoc acutissimè geometrae, hoc in oratione diligentius quam alij ab Aristarcho grammatici: ut cum dicunt proportionem similia esse, amorē amorī, dolorem dolori. Cum item dissimile esse videant amorē dolori, quod est alio casu, item dolorē dolori. sed dicunt quod a similibus nonnunquam rationes habent implicatas duas, ut sit vna directā, altera transversa. Quod dico, apertius sic fiet. Esto sic expositos esse pueros, ut in primo versu sit vnum, duo, quattuor: in secundo, decem, viginti, quadraginta: in tertio, centum, ducenta, quadringenta. In hac formula numerorum duo inerunt quos dixi *ἀνῶν*, qui diuersas faciunt analogias, vnde duplex, qui est in obliqueis versibus, quod est vnus ad duo, sic duo ad quattuor: alter, decēplex, in directis ordinibus: quod est vnus ad decem, sic decem ad centum. Similiter in verborum declinationibus est binium, quod ab recto casu in recto: ita ut formulam similiter efficiant: quod sit primo versu hic albus, huic albo, huius albi. secundo, hae alba, huic alba, huius alba, tertio, hoc album huic,

huic albo, huius albi. Itaque sunt per obliquas declinationes ex heis analogiz hoc genus.

Desunt quedam.

albius, atrius: albio, atrio: per directas declinationes, albius, atrius: albia, atria: quæ scilicet erit particula ex illa ducenaria tria, quæ scilicet centenaria formula analogiarum, de qua supra dixi. ¶ Analogia quæ dicitur, eius genera sunt duo. Vnum *diuinctum* sic est, vt vnum ad duo, sic decem ad viginti: alterum *coniunctum*, sicut est vnũ ad duo, sic duo ad quattuor: in hoc quod duo bis dicuntur: & tũ conferimus ad vnũ, & tũ cũ quattuor. Hoc quoque, natura dicitur quadruplex. sic à septem chordeis citharæ, tamen duo dicuntur habere tetrachorda: quod quemadmodum crepat prima ad quartā chordā, sic quarta ad septimā respondet: media est alterius prima, alterius extrema. ¶ Medici, in ægroteis septimos dies qui obseruant quarto die, ideò diligentius signa morbi aduertunt, quod quam rationem habuit primus die, ad quartum, eandem præfigit habiturum qui est futurus, ab eo quartus, & qui est septimus à primo. *Quadruplices diuinctæ sunt in casibus vocabulorum vt rex regi: coniunctæ sunt triplices in verborum tribus temporibus, vt legebam, lego, legam: quod quam rationem habet legebam ad lego, hanc habet lego ad legam.* In hoc ferè omnes homines peccant, quod perperam tribus temporibus hæc adiciunt, cũ proportione volunt pronuntiarī. Nam cũ sint verba alia, infecta, vt lego. & legis: alia, perfecta, vt legi & legisti: & debeant sui cuiusque generis in coniungendo copulari: & cũ recte sit ideò lego ad legebā, non recte est lego ad legi: quod legi significat quid perfectũ, vt hoc, tutudi, pupugi: tundo, pungo: tũdā, pungam. item necatus sum, verberatus sum: necabor, verberabor. Iniuria reprehendunt, quod infecti inter se similia sunt, & perfecti inter se, vt tunde-
bam, tundo, tundam: & tutuderam, tutudi, tutudero. Sic amabar, amor, amabor: & amatus eram, amatus sum, amatus ero. Itaque reprehendunt, qui contra analogias dicunt cur dispariter in tribus temporibus dicantur quædam verba natura, cũ quadruplex sit natura analogia. Id nonnunquam, vt dixi, pauciores videtur habere partes, sic etiam alias plurius: vt cũ est, quemadmodũ ad tria vnũ & duo, sic ad sex duo & quattuor. quæ tamen quadripartita comprehenditur forma quod bina ad singula conferuntur. quod in oratione quoque nonnunquā reperietur. Sicut Diomedes confertur Diomedibus, sic dicitur ab Hercules Hercilibus. & vt hæc heic ab vno capite à recto casu in duos obliquos descendunt casus: sic contra multa à duobus capitibus recti casuum confluunt in obliquum vnum. Nam vt ab heis recteis, heic Boëbiei, hæc Boëbiæ, sit heis Boëbieis: sic est ab heis, heic Cœliei, hæc

Cœliei. heis Cœlieis A duobus similibus similiter declinatur: vt sit in heis, nemus, olus: nemora, olera. Alia à dissimilibus similiter declinantur: vt in articulis ab hic, ille. huic, istum. *Analogia fundamenta habet, aut à voluntate hominum, aut à natura verborum, aut re vtraque.* *Voluntatem* dico, impositionem vocabulorũ naturæ, declinationem vocabulorum, quod decurritur sine doctrina. Qui impositionem sequetur, dicet: si simile in recto casu dolus & malus: fore in obliquo, dolo & malo: si naturam sequetur, si sit simile in obliquis Marco, Quinto, fore vt sit Marcum, Quintum. Qui vtrunque sequetur, dicet, si sit similis transitus, vt est in seruus serue, fore vt sit item in ceruus cerue. Commune omnium est, vt quattuor figuras vocis habeat proportionem declinatus. *Primum* genus est ortum ab similitudine in recteis casibus: *secundum* ab similitudine quæ est in obliquis: *tertium* à similitudine quæ est in transitibus de casu in casum. *Primo* genere ab imposito ad naturam proficiscuntur: in secundo, contra: in tertio, ab vtroque. Quo circa etiā hoc tertium potest bifariam diuisum esse: *tertium* & quartum dici, quod in eo vt prosas, & rosas potest dici, qui initia faciet analogiz, impositiones ab heis obliquas figuras declinare habebit: qui naturam, contra: qui ab vtraque, reliquas declinationes ab huiusmodi transitibus. Impositio est in nostro dominatu, nos in natura. quemadmodum enim quisque vult, imponit nomen, at declinat quemadmodum vult natura. Sed quoniam duobus modis imponitur vocabulum, aut re singulari, aut multitudine: singulari, vt cicer, multitudinis, vt scalæ. Nec dubium est quin ordo declinatuũ, in quo res singulares declinantur, solæ ab singulari aliquo casu proficiscantur, vt cicer, ciceri, ciceris. item contra in eo ordine qui multitudinis erit solum, quin à multitudinis, aliquo casu ordini conueniat, vt scalæ, scaleis, scalas. Aliud videndum est, cũ duplex natura copulata, ac declinatum bini fiant ordines, vt est Mars, Martis. Vnde autem ratio analogiz debuit ordini, vtrum ab singulari re in multitudinem, an contra? neque enim si natura ab vno ad duo peruenit: idcirco non potest amplius esse in docendo posterius, vt inde incipias, vt quod sit prius ostendas. Itaque illi qui de omni natura disputant, atque ideò vocantur physici, tamen ex heis ab vniuersa natura profecti, retròque esse principia mundi ostendunt. Oratio cũ ex littereis constat, tamē eā grammatici littereis ostenderunt. quare in demonstrando, quoniā potius profecisse oportet ab eo quod apertius est, quā ab eo quod prius est, & potius ab incorrupto principio, ab natura rerum, quā ab libidine hominum. Et hæc tria quæ sequenda magis sunt, minus sunt in singularibus quā in multitudine,

commodius potest ordiri, quod in his principiis minus orationis verbis fingendis, verborum forma, facilius singularia videri posse quam ex singularibus multitudinis: hæc ostendunt, trabes, trabs: duces, dux. Videmus enim ex his verbis, trabes, duces, de extrema syllaba E litteram exclusam, & ideo in singulari factum esse trabs, dux. Contra ex singularibus non tam videmus quemadmodum facta sint ex B & S trabs, ex C & S dux. Si similitudinis rectus casus forte figura corrupta erit (id quod accidit raro) prius id corrigemus quam inde ordiemur. obliqueis adsumere oportere figuras eas quæ non erunt ambigæ, siue singulares, siue multitudinis, ex quibus id cuiusmodi debent esse, perspicui possint. Nam nunquam alterum ex altero videtur: ut Chrysippus scribit, quemadmodum pater ex filio, & filius ex patre, neque minus in fornicibus propter sinistram dextra stat, quam propter dextram sinistra. Quapropter, ut ex recteis casibus obliqui, & ex obliqueis recti, & ex singularibus multitudines, & ex multitudinis singulares nonnunquam recuperari possunt: principium id potissimum sequi debemus, ut in eo fundamentum sit in natura, quod in declinationibus ibi facilius ratio. Facile enim est animadvertere peccatum magis cadere posse in impositiones eas quæ hüt plerumque in recteis casibus singularibus: quod homines imperiti & dispersi vocabula rebus imponunt, quocumque eos libido inuitavit. natura incorrupta est plerumque suapte sponte, nisi qui eam usu inficio deprauavit. Quare si quis principium analogiæ potius posuerit in naturalibus casibus quam in impositiueis, non multa in consuetudine occurrent, & ut à natura libido humana corrigitur, non ab libidine natura, quod, qui impositionem sequi voluerint, facient contra. si à singulari quis potius proficisci velit, id illum facere oportebit ab sexto casu, qui est proprius. Latineis enim non est casus alius. His litterarum discriminibus facilius reliquorum varietatem discere poterit, quod ij habent exitus aut in A, ut ab hac terra: aut in E, ut ab hac lance: aut in I, ut ab hoc leui: aut in O, ut ab hoc celo: aut in V, ut ab hoc versu. Igitur ad demonstrandas declinationes biceps vna hæc. ¶ Sed quoniam ubi analogia, tria: vnum, quod in rebus: alterum, quod in vocibus: tertium, quod in utroque: duo priora simplicia, tertium duplex: animaduertendum hæc quam inter se habeant rationem. Primum ea quæ sunt discrimina in rebus, partim sunt quæ ad orationem non attineant, partim quæ pertineant. Non pertinent, ut ea quæ observant in ædificiis & ligneis faciendis ceterisque rebus artifices: e quibus vocantur aliæ, harmoniæ: sic item aliæ nominibus aliis: sed nulla harum in loquendo pars ad orationem. Que

pertinent res, ex sunt quæ verbis dicuntur proportionem, neque à similitudine quoque vocum declinatus habent. ut Iuppiter, Marti: Ioui, Marti. Hæc enim genera noninum & numero & casibus similia sunt, proportionem. similia inter se, quod utraque nomina sunt, & virilia sunt, & singularia, & casu nominandi & dandi. Alterum genus vocale est, in quo voces modò sunt proportionem similes, non res: ut biga, igæ, nuptia, nuptiæ. Neque enim in his res singularis subest vna, cum dicitur biga, quadriga. neque ab his vocibus quæ declinata sunt, multitudinis significant quidquam. Ideo quod omnia multitudinis quæ declinantur ab vno: ut à merula, merulæ, sunt eiusmodi, ut singulari subiungantur: sic merulæ dux, caculæ tres, faculæ quattuor. Quare cum idem non possit subiungi: cum dicimus vne bigæ, quadrigæ dux, nuptiæ tres, sed pro eo vna bigæ, binæ quadrigæ, trinæ nuptiæ: apparet non esse biga, & quadriga, & bigæ, & quadrigæ: sed ut est huius ordinis vna, dux, tres. principium vna: sic in ordine altero, vna, binæ, trinæ. principium vna: sic in hoc ordine altero, vna, binæ, trinæ, principium est vna. Tertium genus, est illud duplex quod dixi, id quo & res & voces similiter proportionem dicuntur: ut bonus, malus: boni, mali. de quorum analogia & Aristophanes & alij scripserunt. Etenim hæc denique perfecta, ut in oratione illæ dux simplices inchoatæ analogiæ, de quibus tamè separatim dicam, quod his quoque utimur in loquendo. Sed prius de perfecta in qua & res & voces quadam similitudine continentur cuius genera sunt tria: vnum, vernaculum ac domitatum: alterum, aduentitium: tertium, nothum, ex peregrino heic natum. Vernaculum est, ut sutor, & pistor: sutori, & pistori. Aduentitium est, ut Hectores, Nestores, Hectoras, Nestoras. Tertium illud nothum, ut Achilles, & Peleus, de genere multi videntur, non modò poetæ, sed etiam plerique, hæc primò omnes qui soluta oratione loquuntur, dicebant, ut quaestorem, prætorē, sic Hectorē, Nestorem. Itaque Ennius ait, Hectoris natum de muro Troiano iactari. Actius hoc in tragædiis largius à prisca consuetudine mouere cœpit, & ad formas Græcas verborum magis reuocare. & à quo Valerius ait, Actius Hectorē nollet facere, Hectora mallet quod aduentitia pleraque habemus Græca, secutum, ut de notheis Græcanicos quoque nominatos plurimum liberemus. Itaque ut heic alia Græca, alia Græcanica, sic analogiæ, è quibus quæ sic nothæ sunt declinationes, de his alia sunt prisca, ut Bacchides, Chryside: alia, minores, ut Chrysideis, Bacchideis: alia, recentes, ut Chrysidas, Bacchidas: cum his omnibus tribus utatur nostri. maximè qui sequuntur media in loquendo, offendunt minimè quod prima pars similia videtur esse Græcis. unde sunt translata: tertia parum similia nostris

4 ¶ **Q**UONIAM analogia fundamentum similitudo quædam, ut dixi. quæ solet esse in rebus, in vocibus, & in utroque: in qua harum parte cumque sit in serendo, & cuiusmodi, videndum. Nam, ut dixi, neque rerum, neque vocis similitudo ad has duplices, quæ in loquendo quærimus, separatim satis est, quod utraque parte opus est simili, analogias verborum exprimendas: quas ad loquendum ut perducas, accedere debet *usus*. Alia enim ratio qua facias vestimentum, alia, quemadmodum utare vestimento. *Usus species* videntur esse tres: una, consuetudinis veteris; altera consuetudinis huius, tertia autem, neutra. Vetera, ut calceus furtus, calcei furi. *Huius consuetudinis*, ut albus, caldus: albo, caldo. Neutra, ut scala, falera, scalam, faleram. Ad quas accedere potest quarta, quæ est mixta, ut amicitia, inimicitia: amicitiam, inimicitiam. Prima est, qua *us* antiqui, & nos reliquimus: secunda, qua nunc utimur: tertia, qua utuntur poëtæ. ¶ Analogia non item ea definienda quæ dirigitur ad naturam verborum, atque illa quæ ad *usum* loquendi. Nam prior definienda sic, Analogia est verborum similium declinatio similis. Posterior sic, Analogia est verborum similium declinatio similis, non repugnante consuetudine communi. Ad quam harum duarum ad extremum additum erit hoc: ex quadam parte: poetica analogia erit definita. harum primam sequi debet populus, secundam omnes singuli ex populo: tertiam poëtæ. ¶ Hæc diligentius quam apertius dicta esse arbitror. sed non obscurius quam de re simili definitiones grammaticorum sunt, ut Arusini, Aristodemi, Aristoclis, item aliorum. quorum obscuritates eo minus reprehendendæ, quod pleræque definitione re incognita propter summam breuitatem, non facile perspiciuntur, nisi articulatim sit explicata. Quare magis apparebit si erit aperte de singulis partibus: quid dicatur verbum, quid similitudo verbi, quid declinatio, quid similitudo declinationis. non repugnante consuetudine communi, quid ex quadam parte. ¶ Verbum dico, orationis vocalis partem, quæ sit indiuisa & minima, si declinationem naturalem habeat. Similem, verbum verbo, tum quom & res, qua significatur, & in figura transitum declinationis parilem. Declinatio est cum ex verbo in verbum, aut ex verbi discrimine, ut transeat mens, vocis commutatio sit aliqua. ¶ Similitudo declinationis, cum item ex aliqua figura in figuram transit ut id transit cum quo confertur. ¶ Adiectum est, non repugnante consuetudine communi: quod quædam verba contra *usum* veterem declinata patiuntur, ut passa Hortensium dicere pro has ceruices, ceruix: quædam non, ut si dicas pro fruces, faux. Vbi additur, ex quadam parte, significat non esse in consuetudine in

heis verbis omneis partibus: ut declinatum amo, iuuor: amor, iuuor.

5 ¶ **Q**UOD videretur analogia in oratione, & quas haberet species, & quæ de heis sequenda viderentur, ut breui potui, informavi. ¶ Nunc in quibus non debeat esse, ac proinde ac debeat, soleat quæri, dicam. Ea ferè sunt quattuor genera: *Primum* in id genus verbis quæ non declinantur, analogia non debet quæri, ut in heis, nequam, mox, vix. De heis magis in alio quam in alio erratur verbo. dicunt enim non habere casus mox & vix, nequam habere: quod dicamus, hic nequam, huius nequam, huic nequam: cum intelligimus, aut hominis eius quem volumus ostendere esse nequam, dicimus casus, & ei præponimus non, cuius putamus nequitiam. Quod vocabulum factum, ut ex non & volo, Nolo: sic ex ne & quidquam, item media extrita syllaba, coactum est Nequam. Itaque ut eum quem putamus esse non hili dicimus Nihili, sic in quo putamus esse nequidquam, dicimus nequam. ¶ *Secundo*, si vnum solum habent casum in voce, quod non declinantur, ut literæ omnes. ¶ *Tertio*, si singularis est vocabuli series, neque habet cum qua comparari possit, ut esse putant caput, capitis, capite. ¶ *Quartum*, si ea vocabula quæ conferuntur inter se, rationem habent quam oportet, ut socer, socrus, socerum, socrum.

6 ¶ **C**ONTRA in quibus debeat quæri analogia, ferè totidem gradus debent esse coniuncti. *Primum*, ut sint res: *secundum*, ut earum sit *usus*: *tertium*, uti hæc res vocabula habeant: *quartum*, ut habeant declinatus naturales. De *primo gradu* quod natura subest & multitudinis & singularis, dicimus hei asses, hosce asses, hic as, hunc assem: contra quod in numeris finitis multitudinis natura singularis non est, dicimus hei duo, & hei tres: heis duobus, heis tribus. ¶ *Secundo gradu* si est natura, neque est *usus*, id genus ut sit discriminandum, ut sit in faba, & id genus. Non enim opus fuit, quæ ut in serueis, ite ex parte & vniuersa nominamus.

* Desunt quedam *

LIBER X.

LIBER XI.

Rure ordinatum arbutum. Ex Sospit. lib. I. Horum poematorum, his poematis, Ex eodem libro.

Catinuli. Ex eodem libro.

Sit per omnes casus. Ex eodem libro.

LIBER XII.

LIBER XIII.

Oliuo & osbo. Ex Sospit. lib. I.

d iij

LIBER XIV.

LIBER XV.

LIBER XVI.

LIBER XVII.

LIBER XVIII.

Quibus nos in hoc libro proinde, ut nihil interlit, utemur indiscriminatum. *Ex Nonio Marcello Indiscriminatum.*

LIBER XIX.

LIBER XX.

LIBER XXI.

LIBER XXII.

Rure veni. *Ex Sospitro libro 1.*

LIBER XXIII.

LIBER XXIV.

Proloquium est sententia, in qua nihil desideratur. *Ex 16. Gellij 8.*

Quom inde haurierint. *Ex Prisciano lib. 10.*

Incerti libri.

Quare in huiusmodi locis poni oportet, notam in transversum inter syllabas frequentius ad extremum versum senarium, & similes, si pro longa, breuem habebunt, ut in hoc: Amicus summus meus & popularis Geta, *Ex Rufino de metris Terentij.*

Caput quod ab eo capiunt initium sensus ac nervi. *Ex Lactantio de opificio Dei, 7. 5.*

In priore verbo graues prosodiae quae fuerunt manent: reliquae mutant. *Ex Lactantio 18. 7. 12. ex 2. ad M. Marcellum.*

Semel minusve, an bis minus sit, non scio. An utrumque horum, ut quondam audiui diciet.

Ioui ipsi regi noluit concedere. *Ex 12. Gell. 6.*

Id praesente legatis omnibus, exercitu pronunciat. *Ex Donato est. 4. scena 3. Eunuchi.*

Fixum. *Ex Diomede 1. c. 4.*

Varro ait, Alia ex Graeco sumpta ex masculino in femininum transire) & A littera finiri: ὁ κοχλίας, haec cochlea, ὁ χαρμῆς, haec charma, ὁ γαυσάπης, haec gausapa. *Priscianus lib. 7.*

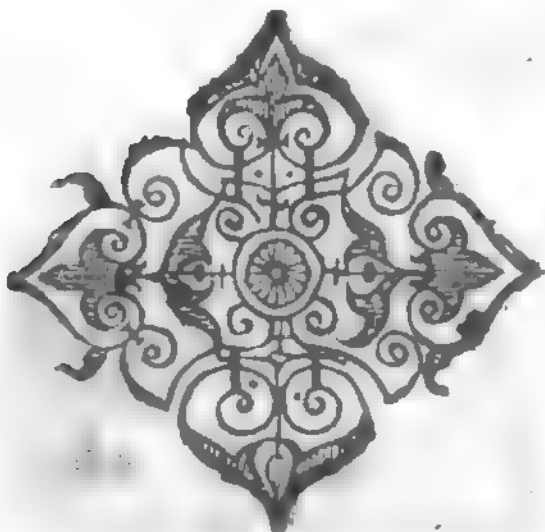
Varro in libris ad Ciceronem ait iuuenior & senior comparatiui sunt per diminutionem: senior non satis senex: iunior non satis iuuenis vel intra iuuenem: sicut pauperior, intra pauperem. *Ex Servio in 9. & 6. Aeneid.*

Varro ait quatuor foraminum fuisse libras apud antiquos, & se vidisse libras quatuor foraminum. *Ex Acron in artem poeticam Horatij.*

M. Varro in libro secundo ad Marcellum de Latino sermone, editimum dici oportere esset, magis quam editum: quod alterum sit recenti nouitate fictum, alterum antiqua origine incorruptum. *Ex 12. Gellij 10.*

FINIS.

M. VERRII

M. VERRII FLACCI QVAE EXTANT.

DE M. VERRIO FLACCO.

VERRIUS Flaccus libertinus docendi genere maximè inclitavit. namque ad exercitanda discipulorum ingenia aequalis inter se committere solebat, proposita non solum materia, quam scriberent, sed & praemio, quod victor auferret, id erat liber aliquis antiquus, pulcher, aut varius. Quare ab Augusto quoque nepotibus eius praeceptor electus transit in Palatium cum tota schola. verum ut neque amplius posthac discipulum reciperes. Docuitque in atrio Catilinae domus, quae pars Palatii tunc erat: sistens centena in annum accepit. Decessit etatis tractatæ sub Tiberio. Statuam habet Praeneste in inferiore fori parte contra hemicyclum, in quo fastos a se ordinatos, & marmoreos parieti incisos publicarat. Ex Suetonio de Grammaticis.

Scribonius Aphrodisius Orbilius servus, atque discipulus mox a Scribonia Libonis filia, quae prior Augusti uxor fuerat, redemptus, & manumissus docuit, quo Verrium, tempore cuius etiam libros de Orthographia rescripsit non sine insectatione studiorum, morumque eius. Ex eodem.

Marcum quidem Antonium, ut insanum increpat Augustus, quasi ea scribentem, quae mirentur potius homines, quam intelligant &c. Tuque dabitur, inquit, Cimberne, Annium, aut Verrium Flaccum imitandi sint tibi: ita ut verbi, quae Crissus Sallustius excerpfit ex originibus Catoni, utar? an potius Asiaticorum oratorum inanibus sententiis verborum volubilitas in nostrum sermonem transferenda. Ex eod. in Aug. c. 86.

Ante obitum Augusti anno quarto Athenodorus Tarsensis Stoicus philosophus & M. Verrius Flaccus grammaticus, insignes habentur. Ex Enseb. in Chron.

M. VERRII FLACCI RERVM

MEMORIA DIGNARVM.

LIB. I.

VERRIUS hoc libro refert, cur dicatur versus ille ex Hesiodo, Malum consilium consultori pessimum est. Statua Romae in comitio posita Horatii Cochitis fortissimi viri de caelo tacta est. Ob id fulgur piaculis luendum aruspices ex Etruria acciti inimico atque hostili in populum Romanum animo instituerant eam rem contrariis religionibus procurare. Atque illam statuam suaserunt in inferiorem locum perperam transponi. quem sol oppositu circum undique aliarum aedium nunquam illustraret. quod cum ita fieri persuasissent, delati ad populum proditique sunt. & cum de perfidia confessi essent, necati sunt. constititque eam statuam perinde, ut verae rationes post compertæ monebant, in locum editum subducendam, atque ita in area Vulcani sublimiori loco statuendam. Ex qua re bene & prospere reipub. cessit. Tunc igitur quod in Etruscos aruspices male consulentes animadversum, vindicatumque fuerat versus hic senarius scite factus, cantatusque

esse pueris vrbe tota fertur. Ex Gell. lib. 5. c. 18.

INCERTI LIBRI.

PLRIMAS prodidit Verrius mortes repentinas. Ex Plin. lib. 12. c. 71.

Roma plurimos elephantos vidit anno quingentesimo secundo, victoria L. Metelli. Pontificis in Sicilia de Poenis captos cxxii fuere transuecti ratibus, quas doliorum consertis ordinibus imposuerant. Verrius eos pugnasse in circo, interfectosque iaculis tradit, penuria consilij: quoniam neque ali placuisset neque donari regibus. Ex eod. lib. 13. c. 6.

Tenuissimū mutæ regis tergus, contra anguillis crassius, eoque verberari solitos tradit Verrius praetextatos, & ob id multam his dicit non institutam. Ex eod. 9. c. 3.

Populum Romanum farre tantum & frumento trecentis annis usum Verrius tradidit. Ex eod. lib. 18. c. 7.

Verrius Flaccus auctores ponit, quibus credimus.

dat in oppugnationibus ante omnia solitum a Romanis sacerdotibus euocari deum, cuius in tutela id oppidum esset, promittique illi eundem: aut ampliorem locum apud Romanos, cultumve. *Ex eod. lib. 28. c. 2.*

Tunica aurea triumphasse Tarquiniū Priscum Verrius tradit. *Ex eod. lib. 23. c. 3.*

Enumerat auctores Verrius, quibus credere sit necesse: Iouis ipsius simulacri faciē diebus festis minio illini solitam, triumphantumque corpora. Sic Camillum triumphasse. Hac religione etiam nunc addi in vnguenta caenae triumphalis: & a Censoribus in primis Iouem mirandum locari. *Ex eod. lib. ca. 7.*

Verrius Flaccus ait, cum populus Ro. pestilentia laboraret, essetque responsum id accidere, quod dii despicerentur: anxiam urbem fuisse, quia non intelligeretur oraculum: euenisseque, ut Circensium die puer de caenaculo pompam superne despiceret, & patri referret, quo ordine secreta sacrorum in arca pilenti composita vidisset. Qui cum rem gestam senatui nunciasset: placuisse velari loca ea, qua pōpa veheretur: atque ita peste sedata puerum, qui antiquitatem sortis absoluerat, togae praetextae vltimū minus impetrauisse. *Ex Macrobi. lib. 1.*

M. VERRII FLACCI SATURNVS.

SATURNALIORVM dies apud Graecos quoque festi habentur. *Ex Macrobio libro 1. Saturn.*

Dilucide me de constitutione Saturnaliorum scripsisse arbitror. *Ex eod. lib.*

Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. *Ex eod. lib.*

XII. Kal. Ian. feriae sunt Diuae Angeroniae, cui Pontifices in sacello Voluptiae sacra faciunt: quam Verrius Flaccus Angeroniam dici ait, quod angoret, ac animorum sollicitudines propitiata depellat. *Ex eod. lib.*

M. VERRII FLACCI DE OBSCYRIS CATONIS.

LIB. I.

LIB. II.

In eo libro scriptum inuentum est, receptitium seruū dici nequam, & nulli pretij, qui, cum venum esset datus, redhibitus ob aliquod vitium, receptusque sit. Propterea, inquit, seruus eiusmodi sectari maritum, & agitare pecuniam iubebatur. ut eo ipso dolor maior, & cōtumelia grauior viro fieret, quod cum seruus nihili petendae pecuniae causa

compellaret. Cum pace autem, eunque venia illorum, si qui sunt, qui Verrij Flacci auctoritate capiuntur, dictum hoc sit receptitius enim seruus in ea re, quam dicit Cato, aliud omnino est, quam Verrius scripsit. *Ex Gellio libro 17. c. 6.*

M. VERRII FLACCI DE VERBORVM SIGNIFICATIONE

LIB. I.

LIB. II.

LIB. III.

LIB. IIII.

VERRIVS hoc libro dies, qui sunt postridie kalendas Nonas, Idus, quos vulgus imperite nefastos dicit: propter hanc causam dictos, habitosque atros esse scribit. Urbe, inquit a Gallis Senonibus recuperata L. Atilius in senatu verba fecit, Q. Sulpitium Tr. MIL. ad Alliam aduersus Gallos pugnaturum, rem diuinam dimicandi gratia postridie Idus fecisse: tum exercitum populi Romani occisione occisum. & post diem tertium eius diei urbem praeter Capitolium captam esse. Complurisque alij senatores recordari sese dixerunt, quotiens belli gerendi gratia res diuina postridie kalendas, Nonas, Idus a magistratu populi Rom. facta esset: & eius belli proximo deinceps praelio reipublicae malam gestam esse. Tum Senatus eam rem ad Pontifices reiecit, ut ipsi, quod videretur, statueret. Pontifices decreuerunt nullum iis diebus sacrificium recte futurum. *Ex Gell. lib. 5. c. 17.*

Historiam ab annalibus quidam differre eo putant, quod, cum vtrumque sit rerum gestarum narratio, earum tamen proprie rerū sit historia, quibus rebus gerendis interfuerit is, qui narrat, eamque esse opinionem quorūdam, Verrius refert. Ac se quidem dubitare super ea re dicit. Posse autem videri putat nō nihil esse rationis in ea opinione, quod historia Graece significat rerum cognitionē praesentium. Sed nos audire soliti sumus, annales omnino id esse, quod historiae sint: historiae non omnino id, quod annales sint. *Ex Gell. libro 5. c. 18.*

LIB. V.

SALVA res est dum falsas senex, quare parasti Apollinis in scaena dicentem, causam Verrius in libro quinto, quorū prima est p li-tera, reddidit. Quod C. Sulpicio. C. Fulvio Confilibus &c. At in hoc libro refert Sinnij Capitonis verba &c. Quam inconstantiam Verrij nostri non sine rubore retuli. *Ex Festo verbo salua res est.*

LIB. VI.

IN-

INCERTI LIBRI EX FESTO

VEL PAULO.

BELLITVDINEM sicut magnitudinem Verrius (alias Varus) dixit.

Imperum, indultum, indulgentem perinde composita ait Verrius, atque impunis, & immunis, mihi non satis persuadet.

Mamphula appellatur panis Syriaci genus, quod, ut ait Verrius, in clibano ante, quā percoquatur, decedit in carbones, cineremque, &c.

Mater, Matura, manes, mane, matrimonium, materfamiliae, matertera, matrices, materiae dictae videntur, ut ait Verrius, quia sint bona, &c.

Matronae a magistratibus non summuebantur &c. quā ob causam ait Verrius nec viri earum sedentes cum vxoribus in vehiculo, descendere cogebantur.

Mendicum dici Verrius putat a mēte eius, quem sefellerit fortuna: vel quod precetur quemque, ut vitæ suæ medeatur cibo.

Metaphoram quam Graeci vocant, nos translationem, id est domo mutatum verbum, quo utimur, inquit Verrius, &c.

Naucum ait Ateius Philologus poni pro nugis, &c. Quidam nucis iuglādis, quam Verrius iuglandum vocat, medium, velut dissepimentum, &c.

Occare, & occatōre Verrius putat dictum ab occaedendo, quod caedat grandis globos terrae, cum Cicero venustissime dicat ab occaecando fruges satas.

Orcum quem dicimus, ait Verrius ab antiquis dictum vragum &c. sed nihil affert exemplorum, &c.

Oscos, quos dicimus, ait Verrius Opsecos antea dictos teste Ennio, cum dicat: De muris res gerit Opsecus. Adicit etiam, quod stuprum inconcessae libidinis obscena dicantur ab eius gentis consuetudine inducta. Quod verum esse non satis adducor &c.

Pedum est quidem baculū incuruum, &c. Sed in eo versu, qui est in Iphigenia Ennij, Procede gradum proferre pedum, nitere, cessas? id ipsum iaculum significari cum ait Verrius: mirari satis non possum, &c.

Perpunctatio pro interrogatione dicta videtur ex nautico usu &c. ob quam causam ait Verrius etiam secundam syllabam per O solere scribi. Mihi id falsum videtur, &c.

Piari eos, veluti proprio verbo ait Verrius, qui parum sint animati, &c.

Pictor Zeufis risu mortuus, dum ridet esse pictam a se anum perit. Cur hoc loco relatum sit a Verrio, cum de significato verborum scribere propositum haberit, equidem non video, &c.

Praedia rursus Verrius vocari ait ea seme-

dia, quae data Caecilia &c. ea vocari ait, quod mala prohibeant.

Praerogativae centuriae dicuntur etc. Verrius probabilius iudicat esse, & cum essent designati a praerogatiuis, in sermonem res veniret etc.

Profanum, quod non est fanum etc. ut Verrius etc. cuius opinionem neque in hoc, neque in aliis compluribus refutare minime necesse est. Cum propositum habeam ex tanto librorum eius numero intermortua iam, & sepulta verba, atque ipso saepe confitēte nullius usus, atque auctoritatis praeterire: & reliqua quam brevissime redigere in libros admodum paucos. Ea autem, de quibus dissentio, & aperte, & breuiter, ut sciero, scripta in his libris meis invenientur, inscribuntur: **PRISCORVM VERBORVM CVM EXEMPLIS.**

Quatere suspensum, & vicinum rei alicuius motum significat: non, ut Verrius putat, ferire etc.

Refert cum dicimus, errare nos ait Verrius. esse enim rectum Rei fert etc. sed esse iam usu possessum.

Repagula sunt, ut Verrius ait, quae patefaciendi gratia ita figuntur, ut ex contrario quae oppangantur, etc.

Repallinari ager is dicitur, ut Verrius existimat. cuius natura mutatur fodiendo etc.

Repudium Verrius ait dictum, quod sit ob rem pudendam, etc.

Rhegium appellare oportere ait Verrius id municipium, quod in freto e regione Siciliae est etc.

Romuliam tribum etc. . . nisse ait Verrius . . . etc.

Ruscum est, ut ait Verrius, amplius paullo herba, & exilius virgultis etc.

Sacram viam quidam appellatam esse existimant etc. nec appellari debere ait Verrius, sed disiuncte ut ceteras vias Flaminiam, Appiam, Latinam. ut ne novam viam quidē, etc.

Salicem verrius virgulti genus non arboris dicit. & ridicule interpretatur. dictū, quod ea celeritate crescat, ut salire videatur.

Salinum in mensa pro aquali solitum esse poni ait cum patella: quia nihil aliud sit sal, quam aqua.

Sas Verrius putat significare eas, auctore Ennio. etc. cum suas magis videatur significare etc.

Satis verbum Verrio melius fuit praeterire, ut mihi videtur, quam tam absurdas opiniones suas de eo recitare, quas sciens praeterij, tam Hercules, quam descabro, quod proximum sequebatur.

Scriptae dicebantur nugatoriae, ac despi-
ciendae mulieres, ut ait Verrius, ab iis, quae
screa idem appellabant etc.

Scurrae vocabulum Verrius ineptissime
aut ex Graeco tractum ait, quod est *αὐγαστήρ*,
aut a sequendo, cui magis adfentitur etc.

Senonas Gallos Verrius ait exultimare ap-
pellari, quia noui venerint etc.

Strilla Verrius appellari putat nauigia I-
strica etc. cum *αἰσθητήρ*, & ficto vocabulo
vilius sit etc.

Sertorem quidam putant dictum a pren-
dendo etc. quod totum Verrius *ἀνδρῶν* in-
troduxit.

Silicernium Verrius existimat etc.

Solea, ut ait Verrius, est non solum ea, quae
solo pedis subicitur: sed etiam pro materia
robusta etc.

Solida sella etc. bant inquit Verrius
quod. absurde, ut mihi videtur, etc.

Solla appellantur sedilia etc. quae, ut ait
Verrius, omnia dicta sunt a solo etc.

Spondere Verrius putat dictum, quod spō-
te sua, id est voluntate, promittatur. Deinde
o-litus inferiore capite sponsum & sponsum
ex Graeco dictam ait etc.

Stellionem g. Verrius dic. etc.

Stipatores ait dictos a stipe etc.

Suburam Verrius alio libro a pago Succu-
sano dictam ait: hoc vero maxime probat eo-
rum auctoritate etc.

Superuacaneum u. cludit Verrius
ab u. etc.

Taenias Graecam vocem sic interpretatur
Verrius, ut dicat ornamentum esse laneum
capitis honorati etc.

Talionis mentionem fieri in duodecim
ait Verrius etc. neque id, quid significet, indi-
cat: puto quia notum, etc.

Taminia, vna siluestris generis videtur Ver-
rio dicta, quae tam mira sit, quam minimum.

Tarquitias scalas etc. appellatas esse ait vul-
go existimari Verrius.

Tartarino cum dixit Ennius, horrendo, &
terribili Verrius vult accipi. a Tartaro, qui lo-
cus apud inferos.

Tentipellum Artorius putat esse calcia-
mentum etc. Titinium ait Verrius existimare
id medicamentum esse etc. cum ille *τετραπύλον*
dixerit.

Tonsillam esse Verrius ait palū dolarū etc.

Tumultū dici ait Verrius, qui ab aliis oria-
tur, quam ab italicis, & Gallicis hostibus etc.

Turthenos Etruscos appellari solitos ait
Verrius, a Turrheno duce Lydorum etc.

Vacerram Verrius, & alij complures voca-
ridicunt, stipitem, ad quem equos solebant
relegare.

Vinex, ut Verrius praecipit, quod vini fe-
rares sint, etc.

M. VERRII FLACCI
EPISTULAE.

NAM crebro in antiquis lectionibus in-
uenitur, sicut in epistulis probat Verrius
Flaccus exemplis, auctoritate, ratione dicens
in aduerbiis pro V, O plerumque maiores po-
nere consuetos. & sic pro Huc Hoc, veteres
dicere solebant, sicut pro illuc, illo dicimus.
Ex Servio lib. 8. Aen.

M. VERRII FLACCI
CARMINA.

BLANDITVSQ. labor molli curabi-
tur arte. Ex Prisc. lib. 8.

INCERTA VERRII
FLACCI.

SAEVITIAQ. eorum abominaretur ab ho-
minibus. Ex Prisc. lib. 8.

Festinat a fando dicitur, quoniam isti igna-
uiore, qui nihil perficere possunt, plus verbo-
rum, quam operae habent. Sed id minus cor-
rectum, atque absurdum videtur, inquit Gellius
Ex Gell. lib. 16. ca. 14.

Caper ostendit de dubiis generibus. Ver-
rium Flaccum posuisse, alicem hanc dicens.
Ex Prisc. lib. 6.

Alicam sine aspiratione dictam Verrius tra-
dit, & sic multi dixerunt. Ex Charis. lib. 1.

Helenius Acron Verrium dicit errare, qui
putat hos ambo dici debere. Ex eod. lib.

Amoena loca Varro dicta ait, eo quod so-
lum amorem praestent, & ad se amanda alli-
ciant. Verrius Flaccus, quod sine munere sint,
nec quidquam his officiat: quasi amunia, hoc
est sine fructu, unde nullus fructus exsoluitur.
inde etiam nihil praestantes imminues voca-
tur. Ex Isid. lib. 14. cap. 8. etym.

Non negat Verrius Flaccus kal. Apr. postea
constitutum, ut matronae Veneri lacrum face-
rent. Ex Macrobi. lib. 1 Saturn.

Nonnulli etiam ex participiis putauerunt
taliam figurari. ut Verrius Flaccus, qui ab eo,
quod est audens, audenter. Ex Charis. lib. 11.

Camara dicuntur, ut Verrius Flaccus adfir-
mat, non camera per E. Sed Lucretius came-
raeque caminis ex cratibus: etiam cameram
dici posse ostendit. Ex eod. lib. 1.

Inchoavi ab inchoo dicendum putat Iulius
Modestus: quia sit compositum a caho initio-
rum, quod Verrius (&) Flaccus in postrema
syllaba aspirandum probauerunt. Cohum e-
nim apud veteres mundum significat. Ex
Dione lib. 3.

Clunes Verrius Flaccus masculino genere
dici probat, quoniam in I S syllaba termina-
omnia carentia nominis, quo singulari mascu-
lina sunt, ut panis, cinis, cruas, & similia Ex
Chrys. lib. 1.

Diligenter

Diligente. Verrius Flaccus, inquit Plinius, eorum nomini, quæ N S finiuntur casu nominatio, ablatius in E dirigendus est. *Ex eodem lib.*

Differt fatigatus à fello, ut Verrius ait, quod fatigatus, cum quis per alium laborare compellitur: fellus vero, cum quis labore deficit, ut Iustus. *Ex dirimede 1.*

Nec hanc solum Romani meretricem colunt, sed Faulam quoque, quam Herculis scortum fuisse Verrius scribit. *Ex Laet. lib. 1 c. xx.*

Verrius Flaccus sic distinxit: modica esse labra, labia immodica, & inde Labiones dici. *Ex Charis. lib. 1.*

Verrius lacte pro lac dicit. *ex eod. lib.*

Nonnulli synalephas quoque circa observandam scripturam existimauerant. sicut Verrius Flaccus. ut ubicumque prima vox M littera finiretur, sequens à vocali inciperet; M non tota, sed pars illius prior tantum scriberetur, ut apparetur exprimi non debere. *Ex Felio longo de Orthogr.*

Manibus per duo I dicendum, quia sunt à manibus, ut putat Verrius. sed & manubiae per V dici possunt. *Ex Charis. lib. 1.*

Nomenclator sine V dicitur, ut Verrius ait, velut nominis calator. *Ex eodem.*

Panis genitino plurali panum Verrius dixit. *Ex eodem.*

Polenta dici debet per O, cuius rei Verrius Flaccus rationem * * * usus omnium poliat. *Ex eodem.*

Cum autem quid hoc est hominis quaeritur, inquit, de alicuius quæro hominis qualitate * qui ne-

cesse * sit in masculine dicendus est, ut Verrius ait. quoniam neutra in I & in V S non exeunt. *Ex eodem.*

Sal neutro genere Verrio etiam placuit. *Ex eodem.* Porphyrio ex Verrio & Festo, inauguralibus, inquit, libris ita est, SANE SANCTEQUE. *Ex eodem lib. 2.*

Verrij Flacci scripta ad hoc genus quæstionis pertinentia hæc fuerunt: *Senatum* dici & pro loco, & pro hominibus *civitatem* & pro loco, & oppido: & pro iure quoque hominum. & pro hominum multitudine, *tribus* quoque & *decurias* dici, & pro loco, & pro iure, & pro hominibus. *concionem* autem tria significare, locum, suggestumque vnde verba fierent: item significare coetum populi adstantis item orationem ipsam, quæ ad populum diceretur. *Ex Gell. lib. xi. cap. 7.*

Verrio Flacco videtur eandem esse apud nos V litteram, quæ apud Græcos Y. namque his exemplis argumentatur, quod illi dicunt *xyrum*, nos cuminum. quam illi *xyrogeton*, nos cupressum. illi *xyrogeton*, nos gubernatorem nec non ex eiusmodi *Theus*, *Menoecus*, *Peleus*, & similibus adfirmat. *Ex Felio longo de Orthogr.*

X, & Z Verrio Flacco placet mutas esse: quoniam a mutis incipiant, una a C, altera a P * quod si quos mouet, quod in semivocalem desinant: sciant, inquit, Z litteram sic scribi ab iis, qui putant illam ex C & D * constare, ut sine dubio muta finiatur. *Ex eodem.*

Ex Verrio Flacco Plinij lib. III. VII. VII. XIV. XV. XVII. XXVIII. XXIX. XXXIII. XXXIV. XXXV. *Ex Plin. lib. I de nat. hist.*

SEXTI POMPEII FESTI

DE VERBORVM SIGNIFICATIONE

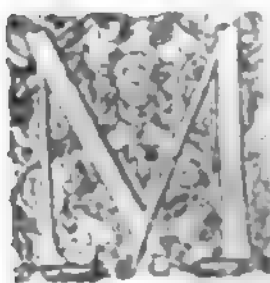
FRAGMENTVM.

Ex vetustissimo exemplari Bibliotheca Farnesiana descriptum.

SCHEDAE QVAE FESTI FRAGMENTO
DETRACTAE APVD POMPONIVM
LÆTVM EXTABANT.

Ex Bibliotheca Fului Virsini.

In Sextum Pompeium Festum eiusque fragmentum admonitio ad Lectorem.

Verrius Flaccus, cuius quæ extabant fragmenta paulò ante exhibuimus, de significato verborum scripserat. *Festus* in *Pictor Zeufis* libros compluribus ex tanto librorum eius numero Sex. Pompeius Festus inter mortua iam & sepulta verba, atque, ipso sæpe confite Verrio, nullius usus, aut auctoritatis, præterire voluit: reliqua verò, quàm breuissimè redigere in libros admodum paucos, cum hac inscriptione, *Priscorum verborum cum exemplis, Festus in Profanum.* Is liber Festi integer adhuc extabat Caroli magni temporibus, cū Paulus quidam

Diaconus iuxta lege Talionis, Festi librum in Epitomen redegit: eo indigno successu, ut prae eo Festus negligere-
retur. Unus tamen adhuc Festi liber extabat totius quasi eladis superstes, & is quidem, pro temporis iniuria, media
parte mutilus (huius enim ante M litteram nihil exeat: & ab ea ad finem vix dimidium eius quod antea) ex Il-
lyrico aduectus, cuius aliquot pagellas Pomponius Laetus: maiorem partem, Manilius Rallus (ab his Ange-
lus Politianus librum accepit, agnovit, & exscripsit & ab eo exemplo Petrus Victorius aliquot locis, vulga-
res Festi libros emendare cepit:) reliquiae vero ad Aldum Manutium pervenire, qui conatus est cum Pauli
Epitome eas coniungere ac quasi unum corpus ex duplicibus membris conficere. Simili ratione ex utroque li-
bro confectus aliter liber extabat, apud Achillem Maseum, Aldino locupletior, reapse tamē imperfectus. Ea res
movit Antonium Augustinum accepto veteri monumēto Festi a Rainutio Farnesio Cardinale (cui id Michae-
lis Silvii Cardinalis testamento relictum erat) ad utrumque auctorem Festum & Paulum ordine literarum
paulo aptiore coniungendum: lectore, quā licuit, admonito eorum quae Festi, quaeque Pauli essent, neglecta
quoque prava librorum Festi divisione quam Aldus confecerat. Sed cum antiquitati sua ac peculiaris sit maie-
stas & forma, Fulvius Ursinus idem vetus monumentum Festi, ex Farnesiorum bibliotheca, uti erat planē mu-
tilum ac lacerum, iisdem pagellis iisdem lineis repraesentavit, nisi quod caractere Italico de suo ingenio ac
per coniecturam partim excisas, partim fugientes sententias Festi primum supplevit: iis autem quae plenē ex-
tabant ac legi poterant, coniecturas margini adiecit. Festo ita mutilo schedas quae apud Pomponium Festum
fuerant, idem Ursinus, uti ex erant subiecit. Hunc alij iussu, spreto tantae vetustatis monumēto atq. exem-
plari, Antonij Augustini editioni, Viliinianam confudere. Nos contra, verasque enim separatim edidimus
priori quidem loco post Verrium Flaccum, hoc est Festi fragmentum uti purum ac simplex fuit cum schedis,
Pomponij Laeti: secundo, compositum ex Paulo Diacono & Festo ab Antonio Augustino corpus. Nam & sim-
plicia natura, priora; & haec quoque ratione magnis viris laus sua ac priora redditur: sed & vetu-

statis venerandae species curiosis conservatur: & reliquis post Ursinum, diuinandi occasio

maior patet: ut nihil dicam, hac etiam editione magnum in eo lectioni adiumentum,

quod primores dictiones, de quarum interpretatione agitur, hac nota peculiari

¶ a ceteris distinctae atq. separatae sunt, ut primo obtutu in lectoris o-

culos incurrant, quae alioqui abscedentes ac reliquis commixtae,

propter eundem tenorem literarum, Lecto-

ri fastidium adferebant. Hoc

te volui Lector.

* * *

M I

¶ mutum dicimus: aut quod nullius fiant vocis, cum
in eas litteras incidant. ¶ Metaphoram, quam
Graeci vocant, nos translationem, id est, domo mu-
tuum verbum: quo utimur inquit Verrius, in orō-
ne, sapientius quidem honesti ac significantis verbi defectu,
ut speciosiora, atq. eodem etiam significan-
tore, quam proprio vo-cabulo, rem indicemus

redit ad sua talatum manebit

quo pervenit as alieno perinde

ac suo ab ¶ Metaplasticos de

apud poetas usurpari id, - quod propter necessitatem

metri - mutare consueverunt, - quod item bar-

baris - mus dicitur in sola - ta oratione con-

scrib - enda

¶ Meta ca a cariore . . .

. perventura

quod dicare ait Ennius

id est ¶ Meta-

. abus ut accip-

gratia

necessitate. ¶ Metonymia est tropus, cum ab eo,

quod continet, significatur id, quod continetur,

aut superior inferiore, & inferior superiore.

Quae continet, quod continetur, ut Ennius, cum

ait. Africa terribili tremas, horrida terra tumul-

tu. ab eo quod continetur id quod continet; ut
cum dicitur, epota amphora vini. a superiore in-
ferior, ut Ennius: Cum magno, strepitu Volca-
num ventus vegetat, ab inferiore superior, ut
persuasit animo vinum deus, qui multo est
maximus. ¶ Masculina & feminina vocabula

dici melius est secundum Graecorum quoque con-
suetudinem, qui non ἀνδρῶν & γυναικῶν ea,
1 speciosiore. 2. tremis.

fol.

2

sed ἀπορροῆς dicunt & ἀναρροῆς.

¶ Matroni s aurum fuisse redditum Sennius Capi-

to ait: quod - videtur hoc significare: matronis

fuisse re-stitutum aurum, ex quo P. R. crateram fecerat,

& eam A - pollini Delphos miserat: ut est testi-

monio in dex tabella: quod quidem aurum dederant ma-

tronae orna - tui demptum suo, ut votum solueretur

Apollini. q dam dicunt de eo potius esse intelligendum,

quod contule - runt olim matronae ad Capitolium

a Gallis Senoni - b. liberandum. id eis postea reddi-

tum est a pop-ulo Ro. ¶ Magisterare pro regere, &

temperare dic - ebant antiqui Sed alias magist-

erare quidam ponunt pro

¶ Muta

ili voce

multo

intelle
rem . . . as dici
ut cui potius con
¶ M- ille singulariter dicebant antiqui, quod nunc
nō aliter dicim² cū mille nūm³ proferimus. ¶ Munificas
it. ¹ ē, cōmunicas, dicitur ² ex ³ a munus id ē operib.
ē . . . aut potius cō. ¶ M-icipatus, ita adoptatus
ut patri ¹ sui heres erat, adoptivum n. n. qui adop-
tet, tam heres est, q- si ex eo natus esset sui patris, quasi
in potestate alie- na non esset, ita est legitimus
& suus heres, ut p- aet manifeste ex eo, quod ait Ser.
Sulpicius in ea oratio- ne, quam scripsit & habuit
pro Aulidia. ¶ Multifacere antiqui dicebant sicut
magnifacere, ite & parafacere. testis est M. Cato
in ea, quam scripsit contra Q. Minucium Thermum de
x- hominib. Neque fidem, neque ¹ iustitiam
neq- pud-icitia multificis . . . quod quidā merito ab
[1. id. 2. patris.]

pag. 3.

us recessit, quia non aestimatur nūo quantitas,
nec desiderat multitudinem, nec continetur nu-
mero. ¶ Magistri dicunt in omnib. rebus, qui ma-
gi ceteris possunt, ut ¶ Magistri equitum, &
¶ Magistri populi, item ludorum Apollinis dixe-
runt antiqui: quae nunc aliter dicuntur, velut
ostendit Cato in oratione quam dixit contra ora-
tionem . . . ¶ Maledi-
ctores dicebant antiqui, quos nos appellamus
maledicos. Cato cum proficisceretur, in Hispani-³ re-
monendi maledictores. ¶ Mihipte pro mihi
ipse, Cato posuit, cum dixit, decuit talenta
versia, atque . . . entia item x
¶ Mansues, pro, mansuetus dixit Cato in epistola
ad . . . mansues ad
¶ Meritauere, saepe merue-
re dixit Cato in . . . Po enorum, 1111 Suf-
fices evocaverunt statim om- nis cohortes, omni-
etiam, qui stipendia merit- auerunt. ¶ Magni-
ficus, pro magnificentius usurp- auit Cato, in ea quā
scripsit . . . gna, quis homo
aut pulchrius purgat
aut magnificus: nunc magnifice tius dicimus, cū mag-
nifice eius positivus sit. at nepos eius, in ea
quam scripsit . . . Ta- men ait, cū Aedilis
Curulis esset, Magnae Ma- tris ludos magni-
ficentius, quam alij, fecit. ¶ Magnificior ⁴ quod
idem deduxisse videtur a munifice, cum dicamus
nunc munificentior, quam- uis munificens non sit
apud nos in usu. Cato in ea, quam scripsit, id
nemo munificior . . .

¶ Mediocriculo

[1. qualitas. 2. velut 3. Hispaniam, 4. Munificior.]

pag. 4.

usus est in ea quā dixit Cato in consulari: Ridibum
dū magistratū genere pauculos homines, medio-
criculum exercitum obuiū duci. ¶ Mutini Titini fa-
cellum fuit in Velliis, ² aduersum mutū Muttellinū
in angi- portu de quo aris sublati balnearia
sunt acta domus. CN. D- emiti, Caluini, cū man-

lisset ab urbe condita ad principatum Augusti
Caesari inuolutum: religiosq. & sancte cultum
fuisse, ut ex Pontificum libris manifestum est,
nunc habet aediculā ad miliarium ab urbe-¹ extā. &
vicensimum, dextra v- in iuxta diuerticulum
v-ae, ubi & colitur, & mulieres sacrificant in e-
alogu praetextu vela tae, ¶ Matronae a magistratib.
non summoue- bantur, ne pulsari ne contri- ctari
ve viderentur, neue gra- uidae conuenerentur, ob
quā etiam ca- ulam ait Verrius, neq- earū vires se-
dentes cū vxorib. de essequo ¹ ascen- dere coac- tos
a magistratib. quod communi vehiculo vehitur
vir & vxor. ¶ Minuitur populo luctus aedis dedica-
tione: cū Censores lustrum condiderūt: cum votum
publice susceptum soluitur: priuat s aut, cū liberi
nati sunt: cum honos in familia venit, cum parens
aut liberi, aut vir, aut frater ab hoste captus domum
redit. cum desponsa est: cum propiore quis cognat-
ione quam his, ¹ qui lugetur, natus est: cū in casto
Cereris ē, omniq. gratulationi. ¶ Maxime dignatio
nis Flamen Dialis est inter quindecim Flamines,
& cū cetera ² discrimina maiestatis suae habeāt. mi-
nimz habetur Pomonalis, q- Pomona leuissimo
fructus agrorum praesidet pomis. ¶ Mundus, ut ait
Capito Aicius in L. vii. Pontificali, ter in anno
patere solet, diebus his: postridie Volcanali, &
ante diem vi. Id Nou. qui, quid ita dicatur sic re-
[1. genere. 2. velut 3. velut 4. effert 5. in 6. ratione 7. sortis.]

pag. 5.

fert Cato in commentariis iuris civilis. ¶ Mūdo no-
mē impositum est ab eo mūdo, qui supra nos est: for-
ma enim eius est, ut ex his q- intrare cognoscere
potuit, ¹ ad similes illae ² eius inferiore partē veluti
consecratam Dis Manib. clausam omni tēpore, nisi
his dieb. qui supra scripti sunt maiores c-ensuerunt:
quos dies etiam religiosos iudicauerunt ea de cau-
sa, q- quo tēpore ea quae occulte, & abdita ea ¹ reli-
gionis Deorū Manium essent veluti in lucē quandā
abducerentur, & pateherent, nihil eo tempore in
rep. geri voluerūt. itaq- p- eos dies non cū hoste ma-
nus cōterebant: non exercitus scribebatur: non co-
mitia habebant: nō aliud quicquam in rep. nisi q-
ultima necessitas admonebat, administrabatur.
¶ Mos est institutum pa- triū, id est, memoria veterū.
pertinens maxime ad religiones, ¹ cerim- oniasq.
antiquorum. ¶ Milium quidā putant cepisse nomen
a maxima nummorum summa, quae est mille, quod
ali ¹ Græca stirpis iudicant esse, cum id illi ² uir-
vocat; tam hercules, quam panicum, ¹ mūdo.
¶ Municipalia sacra vocātur, quae ab initio habue-
runt ante ciuitatem Romanam acceptam; quae
obseruare eos voluerunt Pontifices, & eo more
facere, quo adfuissent antiquitus. ¶ Minora templa
sunt ab Augurib. cum loca aliqua tabulis. aut
linteis saepiuntur, ne vno amplius ostio pateant,
certis verbis definita. itaque templum est locus ita
effatus aut ita septus, ut ea vna parte pateat, in-
gulus q- adfixus ¹ habeat ad terram. ¶ Manalis fons
appellatur ab Augurib. puteus perennis, neque ta-
men spiciendus ¹ videtur, quia flumen id spiciatur.

quod sua sponte in amnem influat. ¶ Manes Di ab Augurib. invocantur, quod per omnia aetheri
[1. p. 1. 2. illi 3. uocantur & abditae 4. alij 5. adfuerunt 6. angustiae adfuerunt 7. spiciendae.]

pag. 6.

terrenaeque manare credantur. ¶ Idem, Dys-
peri atque inferi dicebantur: quos ideo invocabant
Augures, quod hi existimabantur fauere vitae
hominum. ¶ Manus, ait Vetus, dicitur administratio
reip. (publ-ae,) item magistratus, aut praefectu-
ra, imperi, provinciae: cum multitudinis univer-
sae consensu, atque legitime in unum convenientis
populi comit- in alicui mandatur per suffragia;
ut capere eam possit iussu populi demandatam:
certo re ex tempore ex fide sua. ¶ Certum usque
atque tempus admittere. ¶ Monstra dicuntur na-
turae modum egredientia: ut serpens cum pedib.
avis cum quatuor alis: homo cum duob. capitib.
iecur cum dist- abis in loquendo. ¶ Muta exta
dicuntur, quibus ni- hnt diminutionis, aut
responsi elicitur. ¶ ut contra, dicuntur ad-
iutoria, quae certum aliquid euentum indi-
cant, aut ab incendio ut caveamus, aut
a veneno talique re certum aliquid manifestumq.
instare periculum portendunt, aut indicant
finium diminutionem. ¶ Minora, itemq. ma-
iora auspicia, quae dicuntur, docet Messala, nam
maiora Consulibus, Praetoribus, Censoribusq. dici ait, re-
liquorum minora: cum illi maiores, hi autem mino-
res magistratus dic- i consueverint. ¶ Men-
sae in aedibus sacris ararum vicem obtinent, quia
legib. earum omnium sacrate quoq. mensae sunt:
ut velut in ararum, vel in pulvinari loco sint. pri-
uati quoq. in primis ipsis locis habere solent,
ubi sacras habituri sint, cuius modi est
parentatio, non sacrificium.

magno et tenebat aram

[1. terrenaque 2. ad 3. prius 4. sacra]

pag. 7.

¶ Mille urbium populis stetit pro regno
dixisse ait. Veranius in libro
quem inscripsit priscarum vo- cum, quod ei summae
videatur originem dedisse, ac causam Grae-
ci sermo, *μῦθος* & *μῦθός*. eo autem non
omnes vi. ¶ Mutas litteras & sem- iuocales
solebant antiqui duplicare se- ribendo, aut
legendo, & ita ait Ennius scrip- sisse, in eo
quem de a quo muta duplicata sit
primus. ¶ Manumitti dicebatur ser. factorum
causa, cum dominus eius tenens modo, caput
modo membrum aliud eiusdem serui, ita ed- cite hunc
hominem liberum esse volo: ac pro eo auri x
x puri, prohi, profani mei soluo, ut pri- usquam d- gre-
diar, efficiatur iuri sui. dum: his ser-
uum rebus e manu homi- nem liberum mi-
tebit. ¶ Mosculus Cato pro parvis (qui) morib⁹ dixit
in ea quam scripsit. ¶ Migrare mensa
quod legib. eius sacra esset, di- isque templi posita
manifestum apud antiquos habetur, cum sequitur sua

migrantem penna. ¶ Mensas aiunt quidam fuisse in tri-
nitiis poni solitas, quae sine triu- rales appellatae.
¶ Mente capti: dicitur, cum mens ex hominis potestate
abijt: & idem appellatur de- mens, quam (quod) de sua
mente decesserit, & a mente (mente) abierit.

¶ Manare solem tunc so- litos esse antiquos
dicere ait Ver- im, cum solis orientis radij
splendorem iacere coep- issent, atque ideo primum
dici tempus, mane dictum: quam vis magis addicitur
quod manu boni dicebant a ma ne, idē a mature: quod id
bonum est, quod maturum est, unde & ¶ Matura di-
cta quoque videtur Mater. ¶ Mamertini appel-
lati sunt ha- c de causa, cum de toto Saminio
[1. editu Ego 2. sum 3. emittent 4. id dicitur.]

pag. 8.

gravis incidisset pestilentia, Schennius Mettius
eius gentis princeps, conuocata civium suorum
contione, exposuit se vidisse in quiete praecipien-
tem Apollinem, ut si vellent eo malo liberari, Ver-
sacrum vouerent id est, quaecunque vere proximo
nata essent, immolatu- ros sibi. quo facto leuata,
post annum vicesimum deinde eiusdem ge-
neris incellit pestilentia. rursus itaque consultus
Apollo respondit, non esse persolutum ab his
votum, quod homines immolati non essent. quos si
expulissent, certe fore, ut ea clade liberarentur.
itaque iussi patria decedere, cum in parte ea
Siciliae confedissent, quae, non e Tauricana
dicitur, forte labo tantib. bello no- o Messanen-
sib. auxilio venerunt vitro, eosque ab eo liber- arunt:
provinciales quod ob me- ritū eorū, ut gratiā refer-
rent, & in suum corpus, communionēq. agrorū in-
uitarunt eos, & nomen acceperunt unum, ut diceren-
tur Mamertini, quod coniectis in sorte duodecim
deorum nominibus, Mamers forte exierat: qui lin-
gua Oschorum Mars significatur. cuius historiae au-
ctor est Albius libro primo belli Carthaginensis.

¶ Murrata portione usus antiquos indicio est, quod
etiam nunc Aediles per supplicationes diis addunt
ad pulvinaria, & quod XII. tabulis cauetur, ne
mortuo indatur, ut ait Varro in antiquitatum L. L.
¶ Muger dici solet a Castrensiū: hominib. qua-
si mucosus his, qui talis male ludit. ¶ Muri est
quemadmodum Veranius docet, ea quae sit
ex sali sordido, in pila pisato, & in ollam ficti-
lem coniecto, ibique operto, gypsatoq. & in fur-
no percocto, cui Virgines Vestales serra ferrea
secto, & in seriam coniecto, quae est intus in aede,
[1. Tauriniana. 2. Castrensiū. 3. in 4. Muri.]

pag. 9.

Vestae in penu exteriori, aquam iugē, vel quālibet
praeterquam quae per fistulas venit, addent, atq. ea
demum in sacrificiis vtuntur. ¶ Mortuae pecudis
cornu calceos, aut soleas fieri Flaminicis nefas ha-
betur. sed aut occisae alioqui, aut immolatae,
quonia sua morte extincta omnia funesta sūt. ¶ Me,
pro mihi dicebant antiqui, ut Ennius cum ait L. II.
si quid me fuerit humanitus, ut teneatis. & Luci-
lius, Nunc ad te redeo, ut quae res me impendet,
agatur. ¶ Minorum Pontificū maximus dī, qui pri-

nus in id collegium venit: item minimus, qui nouissimus. ¶ Maleuoli Mercurij signū erat p̄ime Ianum; qui item erat in Turdellis M. los, maleuoli etiā cognomine appellabatur: Maleuoli autem, quod in nullius tabernam spectabat. ¶ Malluiū latum² in cōmentarium³ sacrorum, significat manus + lauer à quo malluiac dicunt, quibus manus sunt lauerac periode, vt quib. pedes, pelluiac. ¶ Maximum Praetorem dici putat alij cum qui maximi imperij sit; alij, quia⁴ aetatis maximae. p̄ collegio quidē Augurum decretū est, q̄ in Salutis augurio Praetores maiores & minores appellantur: non ad aetatem, sed ad vim imperij pertinere. ¶ Mortis causa stipulatio existimatur fieri, vt ait Antistius Labeo, quae ita sit, vt morte promissoris confirmetur, aut, vt quidam dixerunt, cuius stipulationis mors fuit causa. ¶ Marspedis, siue sine r. littera maspedi. imprēcatorie soluta vallium⁶ quid significet, ne Meilala quidem Augur in explanatione auguriorum repetire se potuisse ait. ¶ Maiorem consulē L. Caesar putat dici, vel eum, penes quem fasces sint, vel eum, qui prior factus sit. Praetorem autē maiorem, Vibianum: minores ce-

[1. addunt. 2. datum v. c. 3. Commentario. 4. quia. 5. qui. 6. in praetione soli taurilium.]

pag.

10

teror. ¶ Mendacium dici Varrim putat a mente eius quam sefellu fornam, vel quod precetur quemque vt vitae suae medetur cibo. ¶ Mater Matris manis mane, matrimonium, mater familiae, matertera, matricēs, materiae dictae videntur, vt ait De rris. quia sint bonae: qualia scilicet sint, quae sunt matura. vel potius à matre, quae est originis Graecae, μάτηρ. ¶ Modo quodam id est ratione, dicuntur ista omnia, a modo sit commoditas. commodus, commodas, accommodat. modice, modestia, moderatio, modificatio.

N

¶ Naenia est carmen, quod in funere laudandi gratia canitur ad tibiam. quod vocabulum Afranius in M. terentiū posuit. Naeniam autem inter ex se quibus cantabant sunt qui eo verbo fidem significari crediderunt. Plautus in

abi ergo

Idem Trucul. Huic nomini. amanti mea hera dixit domi, & apud nos de bonis naeniam esto. Quosdam dicunt velle ideo dici naenia quod & voci similior querimonia stentium sit. quidam aiunt naeniac ductum nomen ab extremi interitui vocabulo, ad quod probandum testimonio vritur + Plautus in Bacchidibus, si tibi est machacoē, ad nobis ueruina est domi, qua quidem ego te reddam, vbi me irritaueris. confossio-rem foricina naenia. siue quod extremam stendo efferim. ut eaus vocem, querendoque. nam Graeci vltimū extremum dicunt, siue quod chordarum vltima vim dicitur, appellari extremam cautionis vocem, naeniam. Naeniac deae sacellum vltra portam Viminalem fuerat

[1. Memori. 2. nulla. 3. n. 4. vltima Plauti. 5. chakra 6. ar.]

pag.

11.

dedicatum nunc habet tantum aediculam. ¶ Naxali corona donatur, qui prius in hostium manum armatus transierit. antus opera, manue nauti hostium capta fuerit. adeptus est eam M. Terentius Varro, bello Piratico, donante C. N. Pompeio Magno. Aemulij, inter quos A. A. Tillus bello quod gestum est contra Nabim, vt scriptum est in carmine Saturnio, quod quidem duces ipsi sunt consuecti in tabelli publice ponere, in quo nominabantur qui naxali corona donati erant. ¶ Neūq̄ ponitur p̄ nulla re, proposita. ¶ Neq̄, etiam significat, vt, nec. ¶ Nequēdes dictos asserit Q. Mucius Scaeuola arietas, quod dentibus frondere non possint. Acius Capito, infantes esse nondum frondentes, id est, frangentes, Linum in Odyssea vte vi. Quem ego nefrondem alui lactem immulges. p̄ptm. &

pro nefrondib. autem, vt antiqui dicebāt, vites nunc dicit vltus recens. sunt qui nefrondes dici putent testiculos, quos Latini nemi appellant nebrundines. Graeci νεμεν, Fracnestini nefrondes. ¶ Necerim, nec eum. ¶ Nemora, significat syluae + amoenas. valet eum idem etiam autem vocabuli auctor Homerus, qui dixit in Iliade, in ripa cuius est in dū ipse dū p̄ptm. dubium non est, quin eum designet locum, qui campos & pascua habeat: vnde à Graecis dū in ripa id est, vltus, appellatum. ¶ Nemur, nisi etiam vel nempe: vltus est Cato de potestate Tribunici, cum ait acrumnas. ¶ Neminiis genitino caso vsq̄ Cato, cū dixit. & q̄s diceret cum sit nominu. Idem de magistratib. vitio creatis, neminiisque Ennius in Erechtheo lapideo sunt

[1. Atilium 2. Tribunicia.]

pag.

12.

corde multi, quos non miseres neminis. ¶ Nemo cōpositū videtur ex ne, & homo: quod confirmatur magis, quia in persona semper ponitur, nec pluraliter formati solet, quia intelligitur pro nullo. ¶ Neci datus proprie dē, qui sine vulnere interfectus est vt veneno, aut fame. ¶ Necessarium ait esse Opilius Aurelius, in quo non sit cessandum, aut sine quo viui non possit: aut sine quo non bene viuatur: aut q̄ non possit prohiberi quin fiat. ¶ Necessarij sunt vt Gallus Aelius ait, qui aut cognari, aut adfines sunt, in quos necessaria officia conferuntur praeter ceteros. ¶ Neclegens dictus est, non legens, neque dilectum habens, quid facere debeat, omitta ratione officij sui. ¶ Nec coniunctionem Grammatici fere dicunt esse disiunctiuam, vt nec legit, nec scribit, cum si diligentius inspicatur, vt fecit Sionius Capito, intelligi possit. eam positam esse ab antiquis pro non, vt & in X I I. est. ait ei custos nec escit. item, si adorat furto, quod nec manifestum erit. & apud Plautum in Fasnate. nec recte si illa dixeris. & Turpilium in Demetrio. nec recte dici mihi, quod iam dudum audio. Nec vnquam, necunquam, quemquam. ¶ Nequalia, detrimenta. ¶ Nequionit, pro nequeunt, vt solinunt, & ferinunt:

pro solent, & ferunt dicebant antiqui. *Liuius in Odissia. partim errant, neque nunc Graeciam redire.* ¶ *Nequidū & nequitur, pro nō posse dicebātur, ut Patru- uis. cū ait. Sed cū cōtendi nequitū, ut clā tenden- da est plaga.* Plautus in *Satyrione*, retrahi ne- quitur, quoquo progressa est semel. & Cato *Origi- num* L. A. Fina in eo loco complura iure: ea ex- augurauit, pręterquam quod *Termino* sanum fuit, id nequitum exaugurari. ¶ *Nequiquam* significare [1. *Opilius*. 2. *Nequinon*. 3. *tum*].

pag. 13

idem, p. frustra, plurimis auctōrū exēplis manife- stū est. ¶ *Nectere*, ligare significat, & est apud plu- rimos auctōres frequē, quin etiam in cōmentario sacrorum vsurpatur hoc modo. Pontifex minor ex stramentis naturas nectico, id est, fidei culos facio, quib. sores adnectantur. ¶ *Nectar* Græcē significat decorum portionem. Vnde Vergilius ait. *Stipant & dulci distendunt nectare cellas*; item Lucretius L. II. *Et nardi florem, nectar de florib.* halet. ¶ *Nō pridē, æque, & recte, & frequēter* dicitur, ac iam pridē, quam pridē. ¶ *Nūq̄ aurū* est, auris quod vis uehementius ambit, hoc versu Lucilli signifi- cari ait Sionius Capito, nequam esse aurū q̄ auris laedat: vel pondere inaurium, cum mollissima pars auris inciditur; vel ex auro intelligi pecuniā, cuius respectu, & nimia cupiditate homines ad peccan- dū adducit. ¶ *Nec mulieri, nec gremio credi oportere*: prouerbiū est, q̄ & illa incerti & lenis animi est, & plerūq. in gremio posita, cū in obliuione 30 venerunt pro exsurgentiū, prociidunt. ¶ *Nexū* est, ut ait Gallus Aelius, quodcūq. p. aes & librā geritur. idq. necti dē. quo in genere sunt haec, testamenti factio, nexi dando + nexi liberaro. ¶ *Nerū* appel- lamus etiam ferreū vinculū, quo pedes impedi- untur. quāquam Plautus eo etiam ceruices vinciri ait. perfidiose captus eo epol. nemo ceruices pro- bat. ¶ *Nexū* aes, apud antiquos dicebatur pecunia, quē p. nexū obligatur. ¶ *Negumate* in carmine c. n. Marcianis, significat, negare: cū ait. quamuis mo- uētiū duonū negumate. ¶ *Negritu* in auguriis significat aegritudo. ¶ *Nebulo* dictus est, ut ait Ae- lius Stilo, qui nō plurius est, quā nebula, aut q. nū facile perspicī possit, qualis sit, nequam, nugator, [1. *naturae*. 2. *narib.* 3. *propere*. 4. *datio*. 5. *liberatus*. 6. *adip. l.*]

pag.

14

¶ *Negibundum* a. nūqui pro negantē dixerūt. Cato in ea qua triplis negibundus 50 ¶ *Neuriquam* pro nullo modo dici testis est cum ait. Sed mihi nentiquam cor confutit, cum oculor. aspectu. Cice. Indissolubiles quide esse non potest, nentiquam tamen dissoluentur. ¶ *Nepos* inuoriosus a Tuseis dicitur: nam nepotes sunt lucriosae vitae homines appellati, quod non magni his res sua famil. iatū curae est, quam is, quib. pater auusq. uiuit. quod nomen ductum ab eo, quod natus post passi sit, quam fil. ius. Quidam inter quos Aristar- chus interpres Homeri, Græcū cē voluit, ad quos tūm 60

ut dicitur in *Epica*, afferunt ex Apollonio. ¶ *Nephasti* dies not. abātur. N. littera quod in nephas est Praetorū apud quem lege agitur. feri tria verba, do, dico, addico. ¶ *Nep.* nota designari solent qui nephasi p- riores sunt, quorum pars anterior fas: hī serui liberati sunt, delectus habentur, exercitus scrib- untur, & in prouin- cias ire licet, sacra quoque instituta sunt, & vota nuncupata solui, & aedes sacrari, so- lent. ¶ *Nepa* Aethiopia lingua fidus, q̄ dicitur à nostris c-ancer, vel ut quidam volunt, scorpis. Plautus in *Casina*, *Recessim* dabo me ad parietem imita bor nepam. ¶ *Nepus*, non purus, ¶ *Nesi* pro sine positum est in lege dedicationis erat *Dianae Auentinen- sis*. ¶ *Nauseam* ait Opi- lius Aurelius, herb. ac genus esse granis nigri, qua coriarij vtuntur, cuius videri a nausea duc- tum nomen, quia nausea fa- cit, permutatione T. & S. litterarum interme- dia antiquis consue- ta. Plautus in *Artemone*. *Vnguentum* quod naribus mu- lionum nauteam fecisset

apud

pag.

15.

lem atq. aro- matum. Idem *Circulione*. Nam odor vnguentum om- nium p. tuo nautea est. In *Casina*. ei p- o scorto sup- ponetur hircus vinctus nautea. Labro in commen- tario iuri pontificij ait, nauteam rubi dum quiddam esse, quo Pontificum vestimenta quaedam colorant. *Nationem*, item apud antiquos natum Cin- cim, genus hominum, qui non aliunde vener- unt, sed ibi nati sunt, significare ait. qui & n-ationem. ait non tantum vniuersim de om- nibus, ser- e de singularibus quoque hominib- us seimcti- m dici solere. Sionius autem Capi- to, omnia se- re genera hominū per nationes diuidi, ut Cur- es Sabinos *Hernicos*, *Aequos*, item *Volsquos*. In pecorib. quoq. bonus proventus futurae bonae natio dicitur. ¶ *Nautiorum* fa- milia a *Troiani* oriunda est: nam fuit eorum princeps *Nautes*, qui *Romam* deuisis simulacrum aeneum mi- nerunt, cui postea *Nautij* sacri- ficare soliti sunt. Vnde ipsa quoq. dea *Nautia* voc- abatur de cau- sa. Alij quod duce *Naute* acciti conductiq. a *B- rutij* milites fuerint ad *Ass- anam* oppugna- ndam, contra quos a senatu sit missus L. *Caecilius Metellus*: qui cum ab illis interfectus esset: missi ad eos fuerunt expostulat- um de sordere viola- to legati us, P. *Veturius*, qui cum aliquantisper, ob refectionem corpo- ris in oppido quodam i- nsedissent, *B- rutij* quibus fœdus tunc *Romanis* erat, bello- statim eo dest- ter- unt inde a principe. *Nauta*, familia *Nautia* appellata est. ¶ *Nati-* natio dicebatur negotia tio: & ¶ *Naunatores* ex eo, seditiosi, negotia gerentes, M. Cato in- tu- inultu *Macedoniae*. E- [sed. 2. A hęc. trium enim litterarum spatium in exem- plari relictum est.]

pag.

16

truriam, Samnites, Lucanos inter se natinari, atq. factio-

factiones esse. *Naccæ* appellantur vulgo *fullones*, ut ait *Curatius*, quod *nauci* non sint, id quod est nullius pretii. Idem sensit & *Cincius*. quidam aiunt, quod omnia fere opera ex lana, *naccæ* dicantur a *Græcis*. *Naucum* ait *Ateius Philologus* poni pro nugis. *Cincius*, quod in oleæ *nucis*, quod intus sit. *Aelius Stilo* omnium rerum putam. n. *Glossematorum* autem scriptores, *fabæ* grani quod habeat in fabulo. Quidam ex *Græco* *νῆξ* & *νῆξ*, leuem hominem significari. Quidam *nucis* iuglandis, quam *Verrius* iugulandam vocat, medium velut dissepimentum. *Plautus* in *parasito* pigro, ambo magna laude lauti, postremo ambo iunus non *nauci*. item in *Mostellaria*. Quod id esse dicam verbum *nauci*, nescio. & in *Truculento*: Amas hominem non *nauci*. & *Nauus* (&) in *Tunicularia*. Eius noctem *nauco* ducere. Sed *Ennius*, illuc est nugator nihili non *nauci* homo. *Nares* appellari putant, quod per ea *nares* foramina odoris cuiusque *nares* flamus. *Narica* est genus piscis minuti. *Plautus*. *Muriaticam* autem video in vasis stagnis *naricam* bonam & canutam & iuguma *quinas* factas *conchas* piscinarias. *Nancitor* in *XII*. *naustus* erit, pro erit. Item in *soedere Latino*: pecuniam quis nancitor habeto: & si quid pignoris nanciscitur, sibi habeto. *Nare* a *naue* ductum *Cornificius* ait, quod aqua feratur *natans*, ut ait, *Ennius* *L. VII*. alter *nare* cupit, alter pugnare paratust. *Plautus* in *Aulularia*. Quasi pueri, qui *nare* discunt, *scirpea* induitur *ratis*. *natere* igitur est, saepius *nare*, ut dicere, *facere*. *Nauus*, celer, ac strenuus, a *nauium* velocitate videtur dictus. *En-*
(Nares 2 faba hilo 3 iuglandam 4 illic 5 flamus 6 prodatur 7 qui 8 nancitor 9 nauis)

pag. 17

Ennius *L. VI*. *Nauus* repertus hō *Graio* patre *Graius* homo rex. & *L. XVI*. *Nauorum* imperium seruare est insuperantum. *Plautus* in *Friuolaria*. *Naue* agere oportet, quod agas non ductarier. *Navalis* scriba, qui in *naue* apparebat, inter aliud genus scribarum minimæ dignitatis habebatur, quod periculis quoque eius ministeriū eē obiectū. *Plautus*. nō ego te noui *navalis* scriba *columbari* impudens. sine quod *columbaria* in *naue* appellantur ea, quibus rem geminent siue quod *columbariorum* quæstus temerarius incertusque. *Nassiterna* est genus vasis aquari anati, & patentis, quale est quo equi perfundi solent. *Plautus* in *Bacchidib.* hæc quis euocat cū *nassiterna*, & cum aqua istum impurissimum? & in *Neruolaria*. *Equis* huc effert *nassiternam* cum aqua sine suffragio? & *Cato* in ea oratione, quam composuit in *Q. Sulpicium*. Quoties vidi *trui*los *nassiternas* perfusos & aqualis *matellas* sine ansis. *Nassa* est piscatoria vasi genus, quo cū intravit *piscis*, exire non potest. *Plautus*. Numquam *hercule* ex ista *nassa* hodie ego *escam* petam. *Napturas* nescito, cum dixit *Pontifex*, *funiculi* ex stramentis fiunt. *Naustrubulum* vocabant antiqui vas *aluici* simile vide a *naui*s similitudine. *Nauia* est vno ligno exculpto, ut *naui*s,

quo videntur *aluco* in *vindemia*. *sicus* quoque in comitio appellatur *Nauia* ab *Attio Natio* augure. Nam cum *Tarquinius Priscus* institutas iuribus a *Romulo* mutare vellet, deterereturque ab *Attio* per augurium, ut eluderetur eius prudentiam, interrogauit eum, an fieri possit id, quod animo proposuisset suo; cum illo permittente augurio cum respondisset effici posse; iussit *Rex* eotem, ac
(1 esset 2 remicant 3 Equis 4 portusos 5 piscatory 6 nassi 7 vide iet 8 ille)

pag. 18.

nonaculam pro *ferri* quia prolata, interrogatus angur an eos illa posset praececi, respondissetque posse: *nonaculam* subito praececi. quo facto statim *Nanium* ex eo, *Tarquinius* nihil auso contra amplius facere, *nonaculam* illam ac eotem sub locum consecratum, deo di iussisse: & ficum ab eo sacrum ibi esse intra id spatium loci, qui contentus sine sacro sit: eamque si quando ardescere contigisset, subseri, sum iq. ex ea *furculos* iussisse. quo facto, tantos in eam temporis tractus, cum aliae in eo loco complures ficus enatae essent, atque eas euulsae deinde de sacro illo loco radicibus remouerentur: omnes quae mihi tunc temporis erant, ficum praeter unam illam, eiecisse fuisse, admonuit fatali, ac iussu in primis aruspicum, & diuinum etiam responsis promittentibus, quando ea viueret, libertatem populi *R.* incolumem mansuram, ideoque coli & subseri ex illo tempore coeptam. *Nauscit* cum granum *fabæ* se apperit nascendi gratia, quod non sit dissimile *naui*s formae. *Nauitas* secundum incorruptam consuetudinem dictos, quos nunc *nautes* dicimus, testis est *Cato* in ea, quam scripsit cum in *Hispaniam* proficisceretur, cum ait; *nauitas* quod secum portauerant vinū atque oleum, vsum tantum eos sum. *Nacuiam* *sylvam* vocatam extra urbem ad *militarium* quartum, quod *Nauis* eiusdem ibi domus fuerit, a quo *memora* *Nacuiæ* appellata etiam fuisse, *Verrius* ait: quam opprobrii loco obijci ab antiquis solere, quod in ea morari adfuescant *perditi* ac nequam homines, testis est *M. Cato* in ea, quam scripsit in *M. Caelium* si se appellauisset. *Orsus* iter erant a porta *Nacuiæ* atque exinde in *memora* *Nacuiæ*

pag. 19

a domo procul *Nacuiæ*. Vnde dicuntur prouerbiū natum esse, a domo *Nacuiæ*, quod refertur a *Verrio*. *Nudius tertius* videtur compositum ex *nube* & *die* tertio. *N* dicuntur in agro quos alio nomine appellant, a parte totam significantes; quasi inde appellati sine dicantur pauci dicitur *caeli* *caelum* dicitur *damnum*. *Nupta* *nonam*, *sponsam* (ut eē mulieres quibus in *nuptis* videntur, *pronubas* ab eadem causa hoc est a *nubendo* dicuntur) aliqui appellatam esse voluit: nec defuerunt tamen qui dicerent, sic appellatam, ab eo quod *naui*s similitudine. *Græci* *nonam* *nuptam* vocant, alij quod appellat *ex-*
e j

rem vix Homerus, loquendi quadam consuetudine, quae est antiqua Graecorum, cum ait: ἔγ' ἀνὴρ γὰρ οὐκ ἀνὴρ ἀνὴρ ἀνὴρ.

¶ Numero dicitur, sed numere sunt, videtur esse praesentis temporis, & prorsus alie-num numero fuerunt, quod de praeterito usurpat, sine eo ordine usurpans antiqui quadam consuetudine loquendi qua solebant proferre verba eiusmodi: siue certa siue extremarum vocalium, quemadmodum videtur in suis scriptis usus Pompeius Sextus, apud quem reperitur extrema syllaba vocalium casus producta, & eiusdem casus eadem corrupta, terminataque in e, temporis praesentis, Numero autem dixisse antiquos; nimiumque significare, ait Sennius capito; esse enim italocutum ū: vos estis minime nisi num-ero perbiterint, nisi cito id est ni-mium si illo, qui ex eam nume-
(i cito.)

pag. 20.

ro estis mortui, hoc exemplo, ut pingeretis, id est, cur cito mortui estis? Itē in Nelei. Nunquam numero matri faciemus volui. Idem est. nunquā nimium faciemus. Apud Nzuium Neminem vidi, qui numero sciret. q. q. scit, id est opus, id est, nimium sciret. An p- nurgus Antonius haec ait numero nimium cito: celeriter nimium: ut Plautus in Casina. Ere mit qd vis mea ancilla? nimium saepius numero dicis nimium cito. Attius in Oenomaio. Ego ut essem adfinis tibi, non ut te exstinguerem, tuam peti gnatam, numero te expurgat timor. Atranius in Suspecta per falsum, & abste creditum numero nimis. celeriter. Caecilius in Aethine. Eperi, quid ita? numero. venit luce & domum. Atranius in Simulante. e. misera numero, ac ne quicquam egi grans. ¶ Numera Senatum ait cuius Senator consuli, cum impedimento vult esse quominus faciat. S. C. postulatque. ut aut res, quae adferuntur, diuidantur: aut singuli consulantur. aut si tot non sint Senatores, quo numero liceat praescribi? S. C. ¶ Nupta verba dicebantur ab antiquis, quae virginem dicere non licebat, ut Plautus in Discolo. Virgo sum, nondum didici nupta verba dicere. ¶ Nuptias dictas esset ait Santra ab eo, qd nymphæa dixerunt Graeci antiqui, γάμος, inde nouam nuptam γάμος, γάμος Cornificius, quod noua petantur coniugia. Curiauius, qd noua ratio fiat. Aelius & Cincius, quia flammeo caput nubentis obuoluatur, qd antiqui obuere vocant ob quam causam legem quoq. Parentam iubere caput eius obuere, qui pareatem necauisset, qd est obuoluere. ¶ Numerius praenomen nunquam ante fuisse in patricio familia dicitur, quāuis Fabius, qui
[volup. 2 id 3 Aethine. 4 fuge 5 Ei 6 referantur 7 praescribi 8 pallio. 9 vocantur. 10 fuisse iam 11. quam 12.]

pag. 21.

vnus post sex & trecentos ab Eutriscis interfectos superfuit, inductis magnitudine diuitiarum, vxorē em duxit Oracili Maleuentani, ut tum dicebantur, si ea condicio, ut qui primus natus esset, praenome

an materni, Numerius appellaretur. ¶ Non omnib. domio: prouerbiū natum a Cipio quodam, qui Pararenchon dictus est, qd simularet dormientem, quo impuniti vxor ei moecharet, eius meminit Lucilius. ¶ Nuncupata pecunia est, ut ait Cincius in L. 1 de officio iurisperiti, nomina, certa, nominib. propriis pronunciata. cum nexum faciet, mancipiumq. ut lingua nuncupasset, ita ius esto: ita, ut nominarit: locutusve erit, ita ius esto. vota nuncupata dicuntur quae Consules, Praetores. cum in prouinciam proficiscuntur, faciunt, ea in tabulas praesentib. multis referuntur. At Santra L. 1 de verborum antiquitate, satis multis nuncupata conligit nou de recto nominata significare, sed promissa, & quasi testificata, circumscrip- ta, receptaque. e iam in votis nuncupandis esse conuenientius. ¶ Nusciosum Ateius Philologus ait appellari solitum, qui propter oculorum vitium parū videret. At Popilius Aurelius nuscitiones esse caecitudines nocturnas. Aelius Scilo, qd plus videret vesperi, quam meridie, nec cognosceret, nisi qd vsq. ad oculos adnouisset. ¶ Nonas quidam a noua Luna, qd in eas concurreret principium Lunae: alii qd semper ante diem iduum nouum elicit, scribit. ideo debere primam appellationis eius syllabā adiectā u littera. ¶ Nundinas feriarum diem esse voluerunt antiqui, ut rustici conuenirent mercandi, vendendiq. causa. eūq. nefastum, ne si liceret cum populo agi, interpellarentur nundinatores. ¶ Nundina-
[inductus. 2 Nuncupata; nominata 4 nuncupauit 5 id est 6 quod 7 Optius.]

pag. 22

lem cocum Plautus dixit in Aulularia. Cocus nundio ille est, in nonum diem solet i. e. coctum cocum, qui nouendialis in alias appellatur, manifesto significat, quē dixit nundinalem, quod in nouū diem coqueret. ¶ Nucul- las, Praenestinos antiqui appellabant, quod inclusi a Poenu Casilini, famem nucib. sustentauerunt: vel qd in eorum regione plurima nux minuta pascitur. ¶ Nummum ex Graeco vocabulo rāpus existimant dictum, & tantundem apud nos, & apud illos valere, qd pleraque nomina a Graeci accepimus, quorum hoc propriū est. ¶ Nuntius & persona dicitur, & res ipsa. in persona dicitur, ut nuntius aduenit. in re, ut nuntius allatus est: quā differentiam. C. Caesar in Commentariis secisse videtur. ¶ Nuper, quasi nupier, tanquam dica-mus nouissime. estque praeteriti temporis, id autem

sa erant, qui ni ¶ Numen quasi nutus dei ac potestas dicitur. ¶ Numella genus vinculi quo quadrupes alligantur. solent autem ea fieri neruo, aut co-rio crudo bouis ut plurimum. ¶ Numidas dicimus quos Graeci Νυγίδας. siue quod id genus hominum pecotib. n-egotiantur, siue quod herbis, ut pecora aluntur. ¶ Noces flagitantur nuptu, & iaciuntur pueris, ut nouae nuptae intranti domum noui matiti auspicium fiat secundum & solistimum.

¶ Numam Pompilium Ianicul-um montem habitauisse ferunt, in quo arcam eius in-uentam, cum libris Numae nominis

nominis ; 2 Terentio quodam scriba repastinante agrum. ¶ Nonuncium quod vulgo Magistri ludi appellant, significat nonem uncias : at teruncium, quod singula sex-uncia dimidium unciae trium sit. ¶ Nomen siue ex Graeco inus dictum est, [1. cocus ille nundinalis est. 2 nascitur.]

pag. 23.

quasi nomen, quod notitiam faciat : si-ue familiae est. ut Terentius. ponitur et pro debito : ut ex-actum dicimus fuisse nomen, cum a debitore exacta pecunia sit. ¶ Noctua videtur dicta a noctis tem-pore, eo quo cantare solet, aut volare. ab ea γανκῶν appellatur *Minerva* a Graecis, quia noctua om-nis est caelis. . . . ¶ Noctuae, vocatur papilla quae ex faucibus. ca. prae-sup-pendens. ¶ Noctiluca cum dixit Lucilius L. I. I. ob-scenum significat. . . . noctiluca . . . medica. ¶ Nouerca dicitur, quam qui liberis suble-tis, nouam uxorem ducit, arcendae familiae gratia, id est, coer-cendae, prima autem memoratur apud veterannia, quae nupsit . . . ¶ Nauibus regnante Ser. Tullio. ¶ in Auentinum monte palatib. discessum a-scenderetur ab aduectu sic dictū aiunt, vel quod Auen-tinus in Aduen-tino rex Albanus sit sepultus. ¶ Noualem a-grū Aelius Gallus, Opilius item Aurelius cum aiunt esse quem Graeci νῆον dicunt. ad quod Ho-mero quoque teste utuntur, qui dixit, νῆον βαδίας ἡ-αῶν in idem. Sed C. incius cum esse, ubi glacies proficisci ad nouam sementem sic relic-ta. ¶ Nauti consulato, C. T. Sicini, Volsci 30 populi, cum atrox proelium inissent aduersus Romanos : Trib. Mil. in Cir-co combusti feruntur ¶ Sepulci in crepidi-ne, quae est proxime Cir-cum, qui locus postea fuit la-pide albo constratus, qui pro rep. in eo proelio occubere, Opiter Verginius Tricostus . . . Valerius Laeuinus. Posthumus Co-minius Aruncus. Mallius Tolerinus. P. Ve-turinus Geminus. A. Semp-ronius Atratinus. Ver-ginius Tricostus. Ma-tius Scaenola. Sex. Fusi-us Medullinus. ¶ Noxa-ut Ser. Sulpicius Ru-fus ait, damnum significat. apud poetas autem & [1. caesi. 2. veteres Annia. 3. idem.]

pag. 24.

oratores ponitur pro culpa. ad i noxa peccatū, aut pro peccato pena, ut Accius in Melanippa. 3 Tere-llie huic noxae obnoxii. Item, cum lex iubet noxae dedere, pro peccato dedi iubet. Caecilius in Hypo-bolimo chereitato. 4 Nam ista quidem noxa mu-liebrem, & i magis quam viri. ¶ Nouae curiae proxi-mae 6 compitum Fabricii aedificatae sunt, quod parū 50 amplae erant veteres a Romulo factae, vbi 7 is populum, & sacra in partis triginta distribue-rat, ut in iis ea sacra curarent, quae cum ex vete-rib. in nouas euocarentur, septem 8 curiarum per re-ligiones eubari non potuerunt. itaque Foriensis, Raptae, Vellensis 9 Velitiae res diuinae sunt in veteribus curis. 10 ¶ Nothum Graeci natum ex uxore non legitima vocant, qui apud nos spurio patre natus est, quod Ser. Tullius qui Romae regnavit, natus est ex concubina Spurius. 11 Tullius tribuit 12 nisi forte malum cedere. 13 Oclisiani corniculam ca- 60 ptua cum susceptum matre seruientem. 14 ¶ Nota

alias significat signum, ut in pecoribus, tabulis, libris litterae singulae, aut binae, alias igno-miniam. ¶ Nobilem antiqui pro noto ponebant. & quidem per c. litterā, ut Plautus in Pseudolo. Pe-regrina facies videtur hominis, atque ignobilis 17. & oculis meis obuiā ignobilis 18 obicitur. Accius in Diomede. Ergo me Argos referam, nam hic sum nobilis 19 Liuius in Virgo. 20 ornamentū incēdūt nobili 21 ignobiles. ¶ Noegeū quidam amicu gen-^o praetextum purpura : quidam candidū ac plucidum, quasi a nauo, quod putamen quorundam pomorum est tenuissimum non sine candore, ut Liuius ait in Odyssia. Simul ac lacrimas de ore noegeo de-terfit, id est candido. ¶ Nixi di appellantur tria

[1. at poena. 3 Menalippo. 4 Chaerestrato. 5 muliebri est. 6 proximo. 7 ubi 8 L. I. I. 9 Vellensis. 10 Curis. 11 sp. Tulli. 12 Tr. 13 credere. 14 Oclisiani corniculana captua. 15 seruiente. 16 per G. li. eram. 17 ignobilis. 18 nobi is. 19 suam ignobilis. 20 Virgine. 21 ornata succedunt ignobili.]

pag. 25.

signa in Capitolio ante cellam Mineruae genibus nixa, velut praesidentes parientium nixib. quae suat sunt qui memoriae pdiderint, Antiocho rege Sy-riae superato, M. Accillum : subtracta a populo R. adportasse, atque ubi sunt, posuisse. Et quis capta Corintho aduecta huc, quae ibi subiecta fuerint mensae. ¶ Nictare & oculorū, & aliorum mēbrorum nictu saepe aliquid conari, dictum est ab antiquis, ut Lucretius in L. I. I. I. Hic ubi nexaria nequeunt insistereque alis. Caecilius in Hymnide. garrulis medentes iactent sine nictentur perticis. Nonius in Macchoco pone. 5 actutū scribere. 6 cum in neruo nectabere 7 vnde quidam nictationē : quidam nictū, ut Caecilius in pugile 8 : cum inter laudandum hunc timidum tremulis palpebris percutere nictum : hic gaudere & mirarier. Nictit canis in odo-randis ferarum vestigiis leuiter ganniens. ut En-nius in L. X. veluti si quando vinculis venetica venenox, apta solet, si forte ex nare sagaci sen-sit, voce sua nictus 10 ululatque ibi acuta & 11 vnde & ipsa gannitio. ¶ Niquis sciuit centuria est, quae dicitur a Seruio Tullio rege constituta, in qua liceret ei suffragium ferre, qui non tulisset in sua ; nequis ciuis suffragij iure priuaretur, nam sciscito 13 significat sententiam dicito, 14 ac suffra-gium ferto 15, vnde scita plebis. sed in ea centuria, neque censetur quicquam, 16 neque centurio pfici-tur, neque centurialis potest esse, quia nemo certus est eius centuriae. est autem nequis 17 sciuit, nisi quis sciuit. ¶ Ningulus, nullus, ut Ennius L. I. I. qui fer-ro minitere, atque inte 18 ninculus 19 mederi queat. ¶ Niger lapis in Comitio locum funestum significat, ut ali 20, Romuli morte destinatum.

[1. signa. 2. M. Accillum. 3. etiamque. 4. nictari. 5. Maccho Capite. 6. scribit. 7. nictabere. 8. pugile. 9. venax. 10. nictit. 11. est. 12. huc. 13. sciscito. 14. dico. 15. ferto. 16. quicquam. 17. niquis. 18. nictus. 19. ningulus. 20. alij.]

pag. 26.

Sed non usu obu-entis, ut ibi sepeliretur : sed Fan-stulum nutri-entis eius ibi sepultum fuisse, ¶ Qui- 60 nium auum ti. . . . qui Romuli partes sequebantur e ij

cuius familia dicta *Quintilia*, iuxta appellationem eius. ¶ *Nannum* Graeci vas aquarium dicunt humilem: & concanum, quod vulgo vocant *stulium* barbarum v-de nani pum liones appellatur.

¶ *Necem* suspicatur *Verrius* a Graeco duci: nam illi *necyn*, mor tuum dicunt. Inde nos dicimus *neci* da. ¶ *Niuem* *Verrius* interpretatur *navum* ex Graeco, qui id ne-on dicunt. N . . .

significat da . . . ¶ *Nequitates* dicti sunt *Narnensis* qui e *Nequino* oppido electi colonis veteribus ibi habitant. Cato in ea aduersus x hominib. . . .

¶ *Negotium* quod n-on sit otium. ¶ *Nauos* a *navis* celeritate, quae ue-locissima est, dicimus. ¶ *Numidae* dicuntur *Noma-des*, qui diutius vivere dicuntur, unde Cato in . . . *Numidas* vinaces quod multum viuunt aetatem, dixit. ¶ *Nuces* mitti *Cerialib.* *Capito.* *S. innius* solitam esse dici ait, cum velimus 4 significare, missilia *Cerialib.* in Circo mitti, quod cum mitti *nuces* mos esset, plane volumus a parte totum designare quia adeo diligantur supra omnia alia missilia prae flamma cum sint v-tilia, quae sparguntur *nuces*. ¶ *Nonendiales* *feriae* dicuntur institutae a *Tullo Hostilio* rege, ex monitu procurandis prodigiis nono die in feriis *Latinis*: siue quod in more 6 *Albano* lapidibus plussit: siue quod vox esset exaudita, ut *Albani* suo ritu facerent, quae omiserant sacra. nam ab his illa sunt tunc renocata, quae missa crate 7 a poe-ne funditus deleta

[1. humile. 2. *Narnenses*. 3. *A Thermunde*. 4. velimus. 5. *Hostilio*. 6. monte. 7. amissa ciuitate ac]

pag. 27.

negligere temporibus sequentibus coepissent N . . . dicuntur inuentae a *Marcello* cos. operae quibus admotis *Syracusae* facillime expugnari possent. ¶ *Navalis* porta, item *navalis* regio, videtur utraque ab *navalium* vicinia, ita appellata fuisse. ¶ *Nonarum* posttridie, id uum *Kalendarum* dies alieni habentur. item *no-uae* nuptiae a. d. 1111. *Kalend. nonae*, Idem diem at-rum inlucescere, quoniam decreto *Pontificum* atri hi dies esse iudicati sunt, quod quotiescunque *Romani* duces belli gerendi gratia hu diebus supplicauerunt, male temp. gessere.

O

SEX. POMPEI. FESTI. DE VERBOR. SIGNI. LIB. 16. INCIPIT. FELICITER

¶ *OB* *PRAEPOSITIO* *ALIAS* *PONITUR* pro circum, ut cum dicimus urbem obsideri, obsignari, obvallari. alias ponitur in vicem praepositionis, quae est propter, ut ob merita, ob superatos hostes v-n obfides, pro obfides q ob fide patriae pitadam dicitur. aliis pro ad ponit, ut *Ennius*. Ob *Romani* nocen legiones ducere coepit. & alibi. ob *Troiam* duxit. ¶ *Oculissimum*, carissimum. *Plan.* oculissimum ostium amicæ: Idem in *Circulione*, oculissime dixit, significat. q. q. clare aspiciat. Idem in *Isen* dolo. ¶ *Oculatum* i. p. p. senti posuit, cum dixit. *Emito* die caeca *Hercule* elinui, id vendito oculata die. Idem alibi *oculatum* *Argu* dixit, q. p. totum corpus oculos habet. Idem pluris e ocu-

latum testis vnus, q. auriti decet, id est, qui se vidisse dicat. ducta aut ait *Verrius* hanc formam ab oculi appellatione. ¶ *Oculissimus* dicitur, ut *fau-ditus*. penitus significatque tam carum esse, quam oculum, vel initar, oculi esse. ¶ *Odefacis* dicebant antiqui ab odore, pro odefacis, vetere quadam consuetudine immutandi litteras, quae sunt, ut saepe alias, tum in [i. osculatum, antea male.]

pag. 28.

10 hoc quoque libro cōtētae. quae vox ut quibusdā vī, ex Graeca ὀππῆ, tracta est. ¶ *Octaviae* porticus duae appellantur, quarum alteram, theatro *Marcelli* ppiorē, *Octavia* soror *Augusti* fecit, alteram theatro *Pōp. p. ximā* *CN. Octavius*. *CN. filius*, qui fuit *Aed. cur. PR. cos. decemviri* i. sacris faciendis, triūphauitq. de rege *Perse* *nauali triumpho*: quam conuictam reficiendam curauit *Caesar Augustus*. ¶ *Ogygia* *moenia* *Accius* in *Diomede* appellans significat *Thebas*, qui eā urbem *Ogygus* condidisse traditur. ¶ *Occasio*, opportunitas temporis casu quodā prouenientis est, *Occasus*, interitus vel *Solis*, cum decidit a superis infra terras, quo vocabulo *Ennius* pro occasione est usus in lib. ij. hic occasus datus est, at *Oratius* inclutus saltu. item in *L. V.* inicit irritatus, tenet, occasus iuuat res. Item in *L. V. 111.* aut occasus vbi, tempus audere repressit. ¶ *Occisum* a necato distinguunt quidam, q. alterum a caedendo, atque ictu fieri dicunt, alterum sine ictu. itaque in *Numae Pompili* regis legibus scriptum est, si hominem fulminibus iocessit, ne supra genua tollito. Et alibi. homo si fulmine occisus est, ei iusta nulla fieri oportet, ¶ *October* equus appellat, in qui cāpo *Martio* mense *Oct.* immolatur quod annis 4 *Marti*, b garum victicum dexterior. de cuius capite non leuis contentio solebat esse inter *Suburanenses*, & *Sacrauienses*, ut hi in regiae pariete, illi ad turrin *Mamiliam* id figerent, eiusdemque coda tanta celeritate perfertur in regiam, ut ex ea sanguis destillet in focum, participandae rei diuinae gratia. quem hostiae loco quidā *Marti* bellico deo sacrari dicunt, non ut vulgus putat, quia velut supplicium

[1. x vir. 2. *Ogyges*. 3. fulminu. 4. quot annis]

pag. 29.

de eo sumatur, q. *Romani* illo sunt oriūdi, & *Troiani* ita effigie in equi sint capti. Multis autem gentibus equū hostiarū numero haberi testimonio sunt *Lacedaemonij* qui in monte *Taygeto* equū ventis immolant, ibidemque adolent ut eorum statu cinis eius per finis quam latissime differatur. & *Sallentinij*, apud quos *Menzanae* *Ioui* dicatus viuos conicitur in ignem, & *Rhodi*, qui q. annis, quadrigas soli consecratas in mare iaciunt, q. is tali curriculo fertur circumuehi mūdum. ¶ *Occidamus* *Plautus* ponit p. contra cedamus. cum plurimae aliae ppositiones familiares huic verbo sint. ¶ *Occentassint* antiqui dicebant, q. nunc conuicium fecerint, dicimus, q. id clare, & cū quodam canore fit, ut procul exaudiri possit. q. turpe habetur, quia non sine causa fieri putatur, inde *cautilenam* dici, quia illam

illam non tantus iucunditatem puto. ¶ Ocrem antiqui, ut Ateius Philologus in libro Glossematorum refert, montem confragosum vocabant, ut apud Liuium. Sed qui sunt hi, qui ascendunt altum ocrem? & cellosq. ocris, aruaq. putria, & mare magnum. Namq. Tazari cellos ocris. & haut ut quem Chiro in Pelio docuit ocri. unde fortasse etiam ocriae, 4 sint dictae inaequaliter tubercatae. ¶ Occare, & occatorem Verrius putat dictum ab occidendo, quod caedat grandis globos terrae: cum Cicero venustissime dicat ab occaecando fruges satas. ¶ Ocius scilicet collationis & deinde tertiae occissime frequentata sunt. Alij dictas nostras tractas ex Graeco, id est *ocinus*, cuius prima significatio, ex qua procedere in comparisonem debet, apud nos non est tertiae verò consolationis, cuius maiora exempla sunt, auctor est Plautus in *Nerulonia*. occissime nos li-

[1. *ocinus*. 2. *quotannis*. 3. *patria*. 4. *ocreat* 5. *Alij non dicta*. 6. *ocreat*. sed tracta 6 collationis.

pag. 30.

beti possimus fieri: quicquam occisi-
bus historiaturum libro
tantur occissime
Lamia apud
Lamiam oportet

¶ *Ocimū*, Graecum, & a celeritate nascendi est dictum. ¶ *Occupaticius* ager dicebatur ab antiquis, qui desertus a cultoribus frequentari proprijs ab alijs est occupatus coepit. quod in agro Campano factum est. Nam cum Hannibal, Capuanos, qui de Punica rep. bene meriti si fuerant, remunerare vellet, atq. eorum agros, qui essent occupati, danastisque tanquam ex hoste receptos, restituere: nuntiandos publice edixit. sed cum quorundam audiret communem eorum, quorum ager occupatus est a priuatis, insit dare agros, non quos illi acceperant, sed occupaticios. ¶ *Orchitis* Accius Philologus in *collectanea* ait esse genus oleae ductum ex Graeco *orchis*, quod testicularum sit magnitudinis, itaq. vocari ex eo orchitis.

to grandiores. ¶ *Orchestra*, locus in scaena, quo antea, qui nunc *planities* appellantur, non admittebantur histriones. nisi tantum interim dum fabulae explicarentur, quae sine ipsis explicari non poterant. *Ricinia* autem portabant, quo acquirere habito prodirent, atque ut inde nomen ducerent. ¶ *Orea* genus marinarum beluae maximum dicitur, a cuius similitudinem vasa quoque ficantur, orea dicuntur. sunt enim teretia, atq. infor-mis speciem malae & ante quantae ne

[*Accius*]

pag. 31

¶ *Oriri*, nasci, vel surgere. ¶ *Orba* apud poetas significat priuatam, aliqua persona cara. apud oratores, quae patrem amisit, aut matrem. ut Ser. Sulpitius ait, quae liberos quasi oculos. orba est

tris est ante

Gal-lus Aelius
O-
stantior
in eo libro
pontificatu
pu-ella sine
sacrae
nupt
ali-cui fuisset
Cornificius in
on Vginus
interferunt
natos
ste. ¶ *Orty-*
gia dicta est insula, quae vocatur nunc Delos.
¶ *Orbium* cliuus videtur appellatus esse ab orbibus.
per cuius flexuosos orbis Tullia filia Ser.
Tullij regis, & L. Tarquinius Superbus gener,
interfecto rege properauerat tendentes una in regia domus possessionem. coe-
ptus est autem is cliuus appellari *Orbium*. quod pro-
nus cum esset per orbem in exquiliari colle-m ducere; unde
Orbium ab ipsis orbibus sic appellatus est.
¶ *Oratores* ex Graeco *orator* dictos existimant, quod ad reges & gentes, qui missi
erant pro republica nostra a populo R.
ij conceptis verbis solerent deos agere
id est testari qui cit
[1. *maorem*. 2. *properauerant* 3. *duceret*].

pag. 32.

eos nostri alij pro legatis appellant, ut Cato in ea
quam scripsit de suis virtutibus contra Thermum.
M. Fulvio consuli legatus sum in Aetoliam, propterea
quod ex Aetolia complures venerant Aetolos pacem
velle: de ea re oratores Romam profectos. & in
originum L. I. propter id bellum coepit
Coelius P. R. Albanus. oratores misit Romam
eum. . . alias pro decretoribus, ut Teren-
tius. orator venio, facite exorator sim. Item & Afra-
nius in *Emancipato* si . . . tum si quod oritur.
. . . alias pro disertis & eloquentibus ab eo quod
antiqui orare, dicebant pro agere. ob quam cau-
sam, orationes quoque eorum vocantur. ¶ *Orata* ge-
nus piscis appellatur a colore auri, quod rustici
orum dicebant, ut auriculas, oriculas. itaq. Ser-
gium quoque quendam praediuitem, quod & duobus an-
ulis aureis, & grandibus vteretur, Oratam dicunt
esse appellatum. ¶ *Orae* extremae partes ter-
rarum, id est, maritimae dicuntur, unde & vestimen-
torum extremae partes, quae quidem & primae dici
possunt. Caecilius in *Aethrione* usus est pro ini-
cio rei, cum ait: oram reperire nullam quam
expediam, quoco. ¶ *Orae*, freni quod ori inferuntur.
Titinius in *Setina*. & si tacebit, tamen gaude-
bit sibi promitti oraes & Nauius in *Hariolo*. De-
prandi autem Leonis & obdormas oraes. Cato originum
L. III. equos respondit: oraes mihi inde, tibi
cape flagellum. Coelius pro se apud populum.
equusque 7 mihi sub feminibus occisus erat, oraes
destrabo inspectante Lucio Stertione. ¶ *Oreos*

& iij

Liber pater, & Oreades Nymphae appellantur, quod in montibus frequenter apparent. ¶ Ordinarium hominem Oppius ait dici solitum scurram*

[1 alias 2 propterea 3 deprecatoribus, 4 qua mo-5 permissiores 6 Leonis 7 equo qui? Quod hic desideratur habes in Schedis pag. 173. v. 23. vsque ad pag. 187. v. 19.]

pag. 33.

est, cum ait, cum magistratus nihil audent imperare, ne quid consul aspici peremat.

P

¶ Perihodos dicitur & in carmine lyrico pars quaedam, & in soluta oratione verbis circum scripta sententia, & in gymniciis certaminibus perihodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit a circumitu eorum spectaculorum. Perempta & interempta pro imperfectis poni solet a poetis. Lucretius. cum corpus simul, atque animi natura perempta. ¶ Perpetē, pro perpetuo dixerunt poetae. ¶ Pacuvius Iliada. sic, ut coepisti, hanc operam mihi des perpetem. oculis traxerim. ¶ Persillum vocant sacerdotes ridiculum picatum, quo vogue Flamen Portunalis arma Quirini vnguet. ¶ Persicum portum, Plautus cum ait, mare Euboicum videtur significare, quod in eo classis Persarum dicitur stetisse, non procul a Thebis. ¶ Personata fabula quaedam Nruj inscribitur, quam putant quidam primum; a personatis histrionibus. sed cum post multos annos comoedi, & tragoedi personis uti coeperunt, verisimilius est eam fabulam propter anopiam comoedorum actam novam per. Atellanos, qui proprie vocantur personati, quia ius est is 4 non cogi in scaena ponere personam, quod ceteris histrionibus pati necesse est. ¶ Persicus peracutum significare videtur, ut Plautus. nihil de conciliare sibus, nisi qui persib. 6 lapis. Nrujus. & qui fuerit persicus carpēti ad stratio. 7 ¶ Perpetrat peragit, perficit. Pacuvius in Teuero. neque perperate precibus, imperia qui detinui patris 8 Spartam reponere 9 instat, id si perpetrat. quo etiam sine praepositione vsi sunt, quod conuer.

[1 interfestus 2 Quirinali 3 allam 4 is 5 sibi 6 persicus 7 adest ratio 8 nec proterio qui. 9 in Niptru 9 repedare]

pag. 34.

sum iam in consuetudinem est. perpulit, persuast, impulit

do me per-pulit dicen-
licet c-ompulit sci-
sum di-xerunt antiqui
qui paul. Persuasit, impulit.

¶ Puteum antiqui dixerunt unde sumi potest: inde ¶ Puticulos, antiquissimum genus sepulturae appellatos, quod ibi in puteis sepelirentur homines: qualis fuerit locus, quo nunc cadavera proijci solent extra portam Exquilinam: qua ibi putescerent. inde p-etus appellatos existimat. puticulos Aelius Gallus: qui ait antiq moris fuisse, ut patres familias in locum publicum extra opidum mancipia vilia proicerent, atque ita proiecta, quod ibi ea putescerent, nomen esse factum Puticulus. ¶ Putum antiquos pro puro dixisse ait, inde putatam vitis, quib-

decisum est id, quod impedimento erat, dici Cornifici ait neq. aliter accepit Ennius, cum dixit in Alexandro

amidio. purus put-m. & Plautus. purus put-m hic

sycophanta est

quo certior se

putatū dici solet, quod est expurgatum, & ratio putata

id est pura facta, ut

hib. etulic. ¶ Putitium Plautus dicit stultū Putitio stult-

10 tior est barbaro. Id autem ex hac causa. ¶ Putitium cum ad 4 Hercule rit-um sacrificandi accepisset, cum milib. aeris gra-nis quinquaginta edocuisse dicitur seruos publicus s P. R. quo facto Putitij intra diem xxx. cum eius fami-liae xij. fuissent, omnes interierunt.

¶ Pubes adulescens, qui iam generare potest, vocatur, cui contrarium est impubes. ¶ Pubes etiam &

[1 decisum 2 Cornificum 3 amidio 4 ab 5 publicis.]

pag. 35

plurium numerus eiusdem aetatis dici solet.

10 ¶ Puteolos quidem dictos aiunt ab aquae caldae putore. quidam a multitudine puteorum earundem aquarum gratia factorum

ver-

cū autē

is vio-

illius

tra

¶ Pegasus a punctione

id est percussione dictus. ¶ Pegasus equum alatum

fuisse tradunt poetae: cuius quidem, vngulam sus-

scitasse fontem, qui Hippocrate dictus est. traditur. sed

30 erfus alia

Lucina Iuno

formon-

¶ Prospera

quaedam nomina usurpabant antiqui in, e, declinata

ut praescine, extrema produ-cta syllaba,

videlicet ut occurrerent fascino, ut ait L. Cin-

cius: quod etiam fieri consuevit in familiae pur-

gandae sacro. ¶ Porca praecidanea dicitur,

quae ante immolari solet. quod genus hostiae quod

40 ante novā fingi praecideretur, praecidariū appellabant.

¶ Placenta libi quoddam genus vocatur ex trib. pul-

litis factum: alij dicunt genus pulis, cum trib. liba-

mentis. ¶ Porriciam, pro porro iam, maxime

de exta dicebant antiqui. Plaut. in Pseudolo. atq. in-

manib. exta tentam, ut porriciam intebat loci

porricitur autem foculo ar-ilq. quod consecran-

dum est deo, dicendumque contra it consumi-

tur in sacro, quod est profanatum ut Vetrus eo-

dem libro de significatione verborum. sint dicta libe-

re, si qua contra dixerit: iam arbitratu ob eam cau-

50 sam porrici exta aris & foculo, quia profana est ea

[1 intorea 3 id 3 profanata.]

pag. 36.

quoq. id est deo dicta consume est necesse, cuius opinionem, neq. in hoc, neque in aliis complurib. refutare minime necesse est, cum propositum habeam ex tanto librorum eius numero intermortua iam, & sepulta verba, atq. ipso saepe consistente nullius usus, aut auctoritatis praeterire, & reliqua quam brevissime redigere in libros admo-

admodum paucos. ea autem, de quibus dissentio, & aperte & breuiter, vt sciero, scripta in his libris meis inuenientur. inscribuntur priscorum verborum cum exemplis. ¶ Porigam dixisse antiqui videntur, pro porrigam, propter morē nō ingeminandum litterarum. ducto verbo a porro regam. aut si id friuolum videtur, cum aperte e ciuo regit. tractum sit. sed antiqui etiam porgam dixerunt, p porrigam. ¶ Porcae appellantur rari sulci, qui dicuntur. 2 quae deriuandae gratia Dicti q porcat, id est p-hibent saquam frumentis nocere: nam crebriores sulci, limi 6 vocantur. ¶ Postliminium 7 receptum, Gallus Aelius in libro primo significationum, quae ad ius pertinent, ait esse eum, qui liber ex qua ciuitate in aliam ciuitatem abierat, in eandem ciuitatem redit eo iure, quod constitutum est de postliminis, itemque seruos 8 a nobis in hostium potestatem peruenit postea ad nos, redit in eius potestatem, cuius antea fuit iure post limini. equi, & muli & naui eadem ratio est post liminium receptum is 9 quae serui. quae genera rerum ab hostibus ad nos postliminium 10 redeunt, eadem genera rerum a nobis ad hostis redire possunt. cum populis liberis, & confederatis, & cum regibus postliminium nobis est ita, vt cum hostib. quae nationes in opinione 11 nostra sunt, cum his

procul sint. ¶ Prouorsum fulgur appellatur, q igno-
ratur noctu, an interdiu sit factum. itaque Ioui ful-
guri 1 & Summano sit, q diurna, Iouis, nocturna
Summani fulgura habentur. ¶ Propatulum latē
patens, atq. apertū, & patuli boues, quorum cornua
in diuersum superi modū patent. ¶ Propriū sit, pro-
prium fecerit. ¶ Properus antiquos dixisse, pro ce-
ler, testimonio est qualitatis aduerbium, quod est
propere. ¶ Prophetas in Adrasto Iulius nominat an-
tistes fanorum, oraculorumq. interpretes. cū capi-
ta viridi lauro velare imperant prophetae, sancta
ita caste qui purant, sacra. ¶ Propter viam sit sacri-
ficiū. q est proficiscendi grā Herculi, aut Sāco, 4 qui
scilicet idem est deus. ¶ Prodigia quod praedicūt fu-
tura, permutatione g. litterae: nam quae nunc c,
appellatur, ab antiquis g. vocabatur. ¶ Prodit,
porro dederit, vt est in lege Censoria. porticum
sartam, testamque habeto, prodito. alias pdiderit.
¶ Prodegeris, consumpseris, prodideris, vt Caeci-
lius in hymnis prodigere est, cum nihil habeas, te
inridier. & Plautus in Neruolaria: productae pro-
digium 6 esse in 7 amatorem addecet. ¶ Prodinunt,
prodeunt, vt Ennius Annali. L. 111. prodinunt fa-
muli tum candida lumina lucent. ¶ Probrum,
stuprum, flagitium, vt Accius in Hellenib. qui nisi
probrum, omnia alia indelicta aestimant. Caecilius
in Dauo. ea tum compressa parit huic puerum, sibi
probr. ¶ Probriū 8 velut, phibi, qui se 9 delinquendo
prohibet. ¶ Prodigiatōres haruspices, prodigiorum
interpretes. ¶ Proditā, 10 memoriae porro dat, & fal-
lit. item: ex interiore loco procedit. item

perdit, vt Ennius. L. xvi. non in sperando cu-
pide 11 rē prodere summā. ¶ Punicum q appellatur.
[1 Fulgura teri. 2 supra. 3 parant. 4 Sango. 5 Hymnide. 6
producte prodigum. 7 m. 8 Probi. 9 a. 10 prodit. 11 cupide].

pag. 12.

genus libi translaturum a Pdenis. idem appel-
latum fuit probum, ceteris libis suauissimum
quia videtur. . . Punicum dicitur etiam vestis
no-men . . . ¶ Pro, significat, in, vt pro ro-
sto-10, 1 pro aede, pro tribunali. ¶ Progenerum
appellat an 2 neptis suae virū. ¶ Profanū q non ē sanum
appellat Plautus, sacrum, an profanū habeas parripedit.
Liu-ius in pu-
blici Pacuinus in Peri-
boea inde profana-
tionem dici ait Perrius. ¶ Pro, ponitur pro am-
plifi-cando, ac palam faciendo: vt prodi, pro-
ca, prop elle . . . ponitur alias pro priuandi facul-
tate, vt in propudio, prohibendo, quia vtrunq. ab-
nuit in hi esse pudorem, potestatemq. alias ali-
ud alio, vt pro pecunia, pro praedio, pro consule, 4.
alias pro a-dmiratione, vt pro Iuppiter, Accius
in Melani-ppo 5 pro Iuppiter
manu omium 6
Plautus in Condalio . . . alias pro ante, vt
pro hostio. alias pro in, vt dicimus promittere bar-
bam, & capillum. ¶ Profundum dicitur id quod est
altum ac fundum longe habet. Pacuinus
in Medo, neq. profundum
30 ¶ Profecti dies di-cti, quod sint procul a religione nois
diuini. Caecilius in . . . quod facinus profesto, feci-
sti tantundem. festiuo dte. item Afranius
in Priuigno. ae-que profesto, contra cum celebras.
¶ Profusus super mo-dum sumptuosus dicebatur.
Terentius in Ade-lphiis, profundas, perdat, pere-
at, nihil ad me. alias obiectum, iacens . . .
& Pacuinus in Teuc-cro. profusus gemitu murmu-
ro, occiltians 7 ru-12
[1 rostru. 2 apud ob ab. 3 praede. 4 consilio. 5 Menalippo. 6
40 omnium. 7 ostitans.]

pag. 13.

. cant
. rta
¶ Plauti appellantur canes, quorum aures Lang-
dae sunt, ac flaccidae, vt latius videan-tur
patere quae
. e
. vni-
50 vi-
. cis
¶ Plantae appellantur semina celerum, quod planae sunt,
vt appellantur plantae nostrorum pedum ex causa
simili. ¶ Plancae dicebantur tabulae planae, ob quam
causam & ¶ Planci appellantur, qui supra modū pe-
dib. plani sunt. ¶ Plaustrum perculi antiqui di-cebatur
ab eo, qui pede onusta plaustra perculit, id est euer-
tit: quod postea abiit in prouerbiū id; quod
a Plauto in Epidico Comodia relatum est. Epidicus
mihi magister fuit, perij: pene plaustr-um perculi.
60 ¶ Plebeium magistratum nemi - nem licet ca-
e iij

Pere, nisi qui ex plebe est: cuius generis est
omnis magistratus, qui appellatur ille nomine.
¶ *Plutei* dicuntur crases corio crudo intentae i.
quae solebant opponi militibus opus facientibus
& appellabantur militares. nunc etiam tabu-
lae, quib. quid praesepitur, eodem nomine dicun-
tur. Plebei Aediles non minus populi q; plebeis cito,
quae de eo magistratu creando suffragium tu-
lit, ut sacris aedibus praesessent, sunt constitu-
ti: quos Tribu. pl. ministros fuisse dicunt: qui una cum
Plebeis Aedilib. sunt creati, dissid. ente plebe, a
Patrib. ij tabernae fecerunt, quae novas vocant. nos
autem quinque dicimus eas esse & septem ferun-
tur, & plebeios quidem appella- mus à genere ma-
[i. Intellae.]

pag. 40

gistratus. eas enim faciendas curauerunt M. Iuni-
us Brutus. Q. Oppius Aediles pl. Plexa colliga-
ta significat ex Graeco, cui eos etiam praepositio-
nem adicimus, cum dicimus perplexa. Plentur
antiqui etiam sine praepositionibus dicebant.
¶ Plera dixisse antiquos testis est Pacuvius, cum
ait. plera pars pessumdatur. ¶ Ploximum ap-
pellari ait Catullus, capsam in cisis, capsulae.
cum dixit, gingivas verò ploximi habet ve-
teris. ¶ Plorare, flere, inclamare nunc signi-
ficat, & cum praepositione implorare, id est
inuocare: & apud antiquos plane incla-
mare. in regis Romuli, & Tatij legibus. si nu-
rus sacra diuis parentum estod. in Ser. Tul-
li, haec est. si parentum puer verberit, astol-
le plorassit, (pareri.) puer diuis parentum
facere esto. id est, clamare, dix. . . ¶ Pedulla
quae dicimus nea. . . Graecos appellare ma-
nifestum est. ¶ Pacem a pactione condicio-
num putat dictam Sinnius Capito, quae utriq.
inter se populo sit obseruanda. ¶ Penem, antiqui
eodam vocabant. . . a qua antiquitate etiam
nunc ossa porcina cum cauda in cenis puris
ossa penita vocatur. & peniculi, quis calcia-
menta terguntur, quod e codis extremis facie-
bant antiqui, qui, tergent ea. dictum est forsitan
a pendendo. Naeuius in Tunicularia. Theodo-
rum compellas, qui aras compitalibus sedens
in cella circumtectas tegetibus Lares lu-
dentis peni pinxit bubulo. significat peni-
culo grandi, id est coda. ¶ Proprius sobrino mi-
hi est consobrini mei filius, & consobrinae meae
filia & patris mei consobrinus, & matris
[i. capsam. 2. estod. 3. nea, ea pbeia. 4. tergerent. 5. Cunicu-
laria. 6. filius.]

pag. 41

meae consobrinus. ¶ Possessio est, ut definit Gallus A-
lius, usus quidam agri, aut aedifici, non ipse fundus,
aut ager. non enim possessio est a reb. quae tangi
possunt. . . qui dicit, se possidere, his vere potest
dicere. itaque in legitimis actionibus nemo
ex his qui possessionem suam vocare audet, sed ad
interdictum venit, ut Praetor his verbis utatur.
Vti nunc possidetis, eum fundum Q. D. A. qd nec vi,
nec clam, nec precario alter ab altero possidetis

ita possideatis, aduersus ea vim fieri, veto
¶ Praefecturae eae appellabatur in Italia, in quib. &
ius dicebatur, & nundinae agebantur, & erat
quaedam earum R. P. neque tamē magistratus suos
habebant. in qua his legibus praefecti mittebantur
quot annis qui ius dicerent. quarum genera fuerunt
duo: alterum, in quas solebant ire praefecti quat-
tuor viginti sex virum 4. pro populi suffragio
creati erant, in haec oppida: Capuam, Cumas,
10 Casilinum, Volturnum, Linternum, Puteolos, Acer-
ras, Suessulam, Atellam, Calatium: alterum, in quas
ibant, quos Praetor urbanus q; annis 6 in quaeq. lo-
ca miserat legibus, ut Fundos, Formias, Caere,
Venareum, 7 Allieas Priuernum, Anagninam, Frusi-
nonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpinum,
aliaque complura. ¶ Parret, quod est in formulis,
debuit & producta priore syllaba pronuntiari, & nō
gemino r. scribi, ut fieret parer, quod est inue-
niatur, ut comparer, apparet. ¶ Portum in xij.
pro domo positum omnes fere consentiunt. cui te-
stimonium defuerit, his 9 tertius diebus ob por-
tum obuagulatum ito. ¶ Patrocinia appellari
coepta sunt, cum plebs distributa est inter patres,
ut eorum opib. tuta esset. ¶ Posticam lineam in a-
gris diuidendis Ser. Sulpicius appellauit ab
[i. de 2. is. 3. quas 4. numero qui. 5. Calatiam. 6. quatuor annis.
7 Venasfrum. 8. Allifas 9. is.]

42
30 exori- ente sole ad occidentem, quae spectabat
qua . . .
tur . . .
riq. . .
abd . . .
tab . . .
frum . . .
danto . . . ¶ Pontina tribus a Pon-
tia ut be dicta, a qua & palus quoque Pon-
tina appellata est iuxta Terracenam. ¶ Pa-
40 piria tribus a Papiro appellata est, vel a no-
mi tag-ri, qui circa Tusculum est Huic Pupinia trib. ita
coniu- ncta fuit, ut de finib. aliquando suscepit bellum,
q; in d-ictum per fetiales cum esset, duce. . . infer-
tur: bellum itaque initurac, cum utraque tribus instruc-
tos exerc-itus haberent ad dimicandum, quia alterius dux
discesserat iam ab armis, & aduceatoribus ante quam
signum conf-errent, utrinque ad exercitus missi,
rem in ipsorum ar-bitrio futuram denuntiarent, ac po-
testate, (ac pote-state) ita sine ulla dimicatione utriusq.
exercitus suffrag-io pax facta. ¶ Pupinia Tribus
50 ab agri nomine dicta, qui Pupinus appellatur circa
Tusculum urbem.
m-
minit inuictum
E. ¶ Popillia tri- bus una quinque & triginta tri-
buum, tot enim sunt: a Popilliae feminae fe-
lici nomine ap-pellata, quomodo tribus quoque
¶ Pinaria a sororis Pinary dicta, sine ab eius no-
mine. Populi com-mune est in legibus ferendis
cum plebe suffragium. nam ¶ Comitia centuriata
ex patribus, & plebe constant in centurias diuisis. at
cum plebes sine patr-ib. tribus comitiis conuenit,
quod plebes sciuit, plebi-scitum id ea de causa

appellatur. Patrum com-mune cum populo suffra-
(1. ne.)

pag. 43.

gium : quibus suffragantibus fit populi scitum. ¶ Pro- si-
lites appellantur in agrorum mensura, qui di-rec-
ti sunt ad orientem. ¶ Pugio dictus vi- detur
eo quod punctim pugnat. ¶ Propitia tribus a no-
mine progenitricis traxit vocabulum. nam con- sue-
verunt nam solum a viris, sed a feminis quoque
tribus nominare. ¶ Praebia dicuntur curan- di ma-
li remedia, videlicet, quae curationis cau-
sa praebentur. ¶ Parare inter se unus
dicebatur, cum sortitio fiebat a magistrati- b. P. R.
uter magistratus, veram rem — acere
deberet : aut inter se comparabant de re- eb. le-
ge mandatu. Itaque in senatu, & in comiti- u quoque
sortiri, aut inter se parare solebant, vi- rum ex-
ire, utrum domi manere oporteret. nam Con- sulib. ac-
que ac Praetoribus novis in provinciam ire, atq. ex ea
rem gerere : contra abire, anni prioris magistra-
tib. opus erat. lege etiam cauebatur, ut certos intra dies
designati magistratus provinc- ias inter se pa-
raret. ¶ Peregrinos iter Pr. dr. q. alr. Inter cuius alr in
¶ peregrinos ius dicebat a Praetore. iōq. lege primū sus- 4
cum mutatum fuisse, postea duo id- circo sunt creati
Praetores. ¶ Praemetiū dicitur, quod ante metitur, qua
si praemessū, praelibationis causa. ¶ Prote- lare dr lōge p-
pelleri, ex Graeco videlicet, quod ē The, & signi-
ficat longe. ¶ Privato sumptu se aiebant mili-
tes Romani antequam stipend- a mererentur, quod in 30
consuetudine fuit p. nne ad id tempus, quod fuit pau-
lo antequam Romani civitas capta est a Gallis,
a quo tempore sine publico stipendio m- ilites non fiebāt,
¶ Porci effigies inter militari- a signa quintum locum
obtinerebat, quia confecto bel- lo, inter quos populos
pax fiebat, ea caesa porca foed- ere firmari solet.
¶ Polimenta, ait Verrius, antiqui dicebant testiculos
[1. pungat. 2. Popillia. 3. agere. 4. fecit. 5. tūdi.]

pag. 44.

porcorum, cum eos castrabant, a politione segetum,
aut vestimentorum, quod similiter atq. illa, curētur.
¶ Pater patrimus dicebatur apud antiquos, qui cū iā
ipse pater esset, habebat etiam cum patrem. ¶ Porti-
culus est, ut scribit Aelius Stilo, qui in portu mo-
dum dat classi. id autem est malleus. cuius meminit
Cato in dissuasiōe de rege Attalo, & vectigali-
bus Asiae. C. Licinio Pr. remiges scripti ciues
Romani sub portisculum sub flagrum conscrib-
ti venire passim. ¶ Pro scapulis cum dicit Cato,
significat pro iniuria verberum. nam complures
leges erant in ciues rogatae, quibus sanciebatur
poena verberum. his significabat prohib. sei multos
suos ciuis in ea oratione, quae est contra Mar-
Caelium. si em percussū, saepe incolumis abij, p- terea
pro rep. pro scapulis, atq. aerario multum R. P. pro-
uit. ¶ Primanus Tribunus apud Catonē, in ea, quae
est contra Thermum de suis virtutib. Aliud est pro-
verare, aliud festinare. qui vnum quodq. mature
transigit is, properat : qui multa simul incipit,
neque perficit, is festinat. ¶ Proflus porro versus, 50

nisi forte ex Graeco neq : Cato de feneratione
legis Iuniae. Camerni : ciues nostri oppidum pul-
chrum habuere, agrum opt inum, atque pulcher-
rimum, rem fortunatissimam. cum Romam venie-
bant, prorsus devertebantur pro hospitibus ad ami-
cos suos. ¶ Prohibere comitia, dicitur vitare diem
morbo, qui vulgo quidem maior, ceterum ob id ip-
sum comitalis appellatur. Cato in ea oratio-
ne, quam scripsit de sacrilegio commisso. domi-
cum auspiciumus, honorem me dium & immortalū
velim habuisse. serui, ancillae, si quis eorum sub
centone crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi
vitium facit. si cui ibidem seruo. aut ancillae
[1. prohibuisse 2. neq. 3. Camerni 4. Deum.]

pag. 45.

dormiēti euenit, quod comitia prohibere solet, ne is
quidem mihi vitū facit. ¶ Penatores qui penus ges-
tant. Cato aduersus M. Acilium quarta. postquam
nariuitas ex nauibus eduxi, non ex militib. atq. nau-
tis piscatores penatores fisci sedarum & dedi. ¶ Pila-
res lapidis genus, cuius M. Cato originum L. v. lapis
candidior quam pelastes. ¶ Peregrina sacra appel-
lantur, quae aut euocatis diis in oppugnandis, vr-
bibus Romā sunt conata, & aut quae ob quasdā reli-
giones per pacem sunt petita, ut ex Phrygia Ma-
tris Magnae : ex Graecia Cereris : Epidauro Aescu-
lapi : quia coluntur eorum more, a quib. sunt accep-
ta. ¶ Peculatus furtum publicum dici coeptus ē a pe-
core, quia ab eo initiū eius fraudis esse coepit. siqui-
dem ante aes, aut argentum signatum ob delicta
poena grauissima erat duarum ouium, & x x x.
bouum. ea leges sanxerunt T. Menenius Lanatus, &
P. Sestius Capitolinus cōs. quae pecudes, postquam
aere signato vti coepit. P. R. Tarpeia lege
cautum est, ut bos centusib. ouis decusib. aestima-
retur. ¶ Potitium, & Pinarium Hercules, cum ad arā,
quae hodieque maxima appellatur, decima bouum,
quos a Geryone abductos abigebat Argos
in Patriam profanasset, genus sacrifici edocuit quae
familia, & posteris eius non defuerunt decumantibus
vsq. ad Ap. Claudium censorem, qui quinquaginta
millia aeris grauis his dedit, ut seruos publicos
edocerent ritum sacrificandi : quo facto Potiti, cum
essent ex familia 6 numero duodecim, omnes inter-
erant 7 intra diem xxx. Pinarius, quod non adfuit
sacrificio postea cautum est, ne quis Pinariorū ex eo
sacrificio vesceretur. ¶ Plebeiae pudicitiae sacel-
lum in vico lōgo est, q. cum Verginia patrici gene-
ris foemina, conuiuiō 8 facto inter patres & ple-
[1. Nauias 2. fecit sed cibum 3. pilates 4. colla 5. tam
legem 6. eae familiae 7. interierunt 8. conuiuiō.]

pag. 46.

bem, nam patricia plebeio homini L. Volumnio con-
sul- i nūpserat

qui

bit

sere

eo iu- re

¶ Porto- rium dictum est vectigal id, quod soluitur
50 portu- soribus, & qui conduxerint, & dimi-

diato
in ve-ſtigalibus autem portoria fruenda locan-
tur dua-bus
liusq. & Ti.

Corun-cani Ti. F. cenſores
intra temporis ſpatium certum
quid ae cenſoria ma-
ieſtate ſp-reta
dā probi &
ſint. ¶ Primi-genius ſulcus dicitur, qui in noua vrbe
condenda ta-nro & vacca imprimitur, quod genus
iumentum velut ex-ercitum adhibebatur.
vtrinq. media p
lari iudicio qui & i-ſſe ¶ Parilib. vr-
bem condidit Rom ulus, quem diem feſtum praecipue
habebant iunio-res. ¶ Praetexta pulla nulli
alij licebat vti, q-uam ei qui ſunus faciebat. Idem
ius magistratus h-abebat, qui in aliquo
lōco publicos lud os faciebat. nam in praetexta
vritur, & ſcribam ha-bere ſolet propter eos,
quos facit, ludos. praetextae ius datum eſt item Conſu-
lib. & Praetorib. vota. nuncupantibus ob igno-
rantiam ſacra nouorum² aſcitorum. Idem da-
tum eſt vti emit, votum aliquod ſoluentibus
quod item Valerius vica-nus cum vteretur pu-
ra ex ſenatu, improbat-i coeptus eſt. ¶ Pilae
[1. praedib. 2. ſactorum nouorum 3. item.]

pag. 47.

& viriles & muliebres effigies in compitis
ſuſpendebantur Compitalibus ex lana, quod eſſe deorum
inferorum hunc diem feſtum, quos vocant La-
res, putarent, quib. eo die tot pilae, quot
capita ſeruorum: tot effigies, quot eſſe-nt li-
beri, ponebantur: vt viuus, ſic enim inu-ocantur
parcerent, & eſſent his pila, & ſimulachris con-tenti.
¶ Punicae fortunae aede vouiſſe dicitur Cornelius Sc- ipio
cum Carthagine obſideret: ne aduerſa ea Fortu-
na vteretur. Idem quoq. vouit aedem Ven-eris,
quae cognomentum habuiſſe dicitur. G-enit-
ricis quam dedicauit, vbi primum aemu-
lam Romanae ciuitatis Carthaginiensem urbem
expugnauit: quamuis alij dicant, aliquos poſt annis
dedicauifſe. eos. quum Pu-
nicae Fortunae aedem, quam ex vo-to debebat
primam dedicare, locandam non curafſet. ¶ Pu-
eri, in-
puberes dicuntur, in quoſignificatu vritur Atta-
in plurib. verſib. docet.
Pueri inpuberis aeneam ſignum ad ſalinas
olim a poſitum fuit, quod ſignum allatum
fuiſſe ferunt, quod ſunt cona-
ti quidam auferre, ſed auelle-re nemo vnquam
potuit. Alij dicunt auulſam baſim praeter ipſum ſignū
& quibusdam fuiſſe, quiq. abſtulerint, ſub ſigno abierūt.
baſi ſola poſiti. Alij tamen trad-unt ſimul, vt
ſignū ipſū abſtulerint, in agro Tibur-ti crexere ad qui-
ntum ab vrbe miliarium. ¶ Plena ſue Tellu-
ri Matri ſacrificabatur, q-pecudis id gen^o cū ſeretur,
ſatis inimicum, quia voſtro ſem-en ſodiendo corrup-
peret. ¶ Ploti appellati ſunt Vmbri, pedib. planis
qđ eſſent. vñ ſoleas dimidiatas qui-b. vritur in venado

quo planius pedem ponerent, vo-cant ſemiplotia, &
ab eadem cauſa M. Acci-us poeta, quia Vmber
[1. ſine 2. cenſetur.]

pag. 48.

Sarſinas erat, a pedum planicie initio Plo-
tus, poſtea Plautus coeptus eſt dici. ¶ Poſtumus co-
gnominatur poſt patris mortem natus. Pla-
utus in Aulularia. Poſt mediam aetatem qui mediā
ducit vxorē domum ſi eam ſenex anū praegnātem
fortuito fecerit, quid dubitas, quin ſit paratum
his nomen pueris Poſtumi? ¶ Porcas, quae inter
duci ſulcos ſunt, ait Varro dici, quod porrigant
frumentum. ¶ Parmulis pugnare milites
ſoliti ſunt. quarum uſum ſuſtulit C. Mari-
us datis in vicem earum Bruttianis. ¶ Porcam
auream & argenteam dici ait Capito Ateius,
quae & ſi numero hoſtiarum non ſint, nomea
tamen earum habere, alteram ex auro, alteram
ex argento ſactam adhiberi ſacrificio Ceri-
ali. ¶ Pulcher bos appellatur ad eximiam pin-
gitudinem perductus. ¶ Propudi ait: porcus dic-
tus eſt, vt ait Capito Ateius, qui in ſacrificio gentis
Claudiae velut piammentum, & exſolutio omnis
contractae religionis eſt. ¶ Parum cauifſe;
videri pronuntiat magiſtratus, cum de conſi-
lij ſententia, capitis quem condemnaturus
eſt. ¶ Piſcatoriij ludi vocantur qui q-annis, menſe
Iunio trans Tiberim fieri ſolent a PR.
Vrbano pro piſcatorib. Tiberinis, quorum quaefus
non in Macellum peruenit. ſed ſere in aream Vol-
cani, quod id genus piſciculorū viuorū datur ei Deo
pro animis humanis. ¶ Publicius clius appel-
latur quem duo fratres L. M. Publici Malteoli⁵ Ae-
diles. Cur. pecuariis condemnatis ex pecu-
nia, quam coeperant, munierūt, vt in Quentinum
vehiculi, Vel⁸ venire poſſit⁹. ¶ Praedia . . . rurſus
Verrius vocari ait ea remedia, quae datae
Caecilia vxor Tarquini Priſci inueniſſe] ex
[1. duos. 2. Propudians. 3. Patruifſe. 4. quotannis. 5. Ma-
lelli. 6. ceperant. 7. vehiculis. 8. Velia 9. poſſint. 10. Praedia
vel praedia. 11. Caia.]

pag. 49.

iſtintatur, & immiſcuifſe on, ſuae, qua ſcincta ſta-
tua ei⁹ eſt in aede ſact⁹ qui de⁹, di⁹ fidi⁹ vocatur. ex
qua zona periclitantes ramienta ſumunt. ea vocari
ait praedia, quod mala prohibeant. ¶ Priſcae latinae
coloniae appellatae ſunt, vt diſtinguerent a nouis
quae poſtea a populo dabantur. ¶ Praetor ad por-
tā nūc ſalutatur his, qui in puincia Pro ptore, aut
Pro conſule ext: cuius rei morē ait fuiſſe Cincius in
libro de Cōſulum poteſtate talem. Albanus rerum
potitos uſque ad Tullum regem: Alba deinde diruta
uſque at poectum & Murem eos populos latinos ad
capud oetentinae, quod eſt ſub monte Albano cō-
ſulere ſolitos, & imperium communi conſilio ad-
miniſtrare. itaque quo anno Romanos impr^s
ad exercitum mittere oporteret iuſſu nomi-
nis Latini, cōplures noſtros in Capitolio a ſole ori-
ente auſpiciis operam dare ſolitos. vbi aues ad-
dixiſſent, militem illū qui a cōmuni Latio & miſſus
eſſet (illum quem aues addixerunt) Praetorē ſaluta-
reſo-

re solitū, qui eam prouinciā optineret Praetoris nomine. ¶ Patricios, Cincius ait in libro de comitiis, eos appellari solitos, qui nunc ingenui vocētur. ¶ Possessiones appellantur agri late patentes, publici priuatique, quia non mancipatione, sed usu tenebantur, & ut quisquam occupauerat, collidebat. ¶ Potestur, Scipio Africanus in ea, quae est de imperio D. Bruti. & ¶ poteratur, C. Gracchus in ea qua vocis 10 est cum circum conciliabula iret. ¶ Probrum virginis Vestalis, ut capite puhiretur: vir qui eam incestauisset, verberibus necaretur; lex fixa in atriō Libertatis cum multis aliis legibus incendio consumpta est, ut ait M. Cato in ea oratione, quae de Auguribus inscribitur. adicit quoque virgines Vestales sacerdotio exaugu-
[1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.]

pag. 50.

rat-ae quae incesti damnatae, vineae, defossae sūt, quod sacra Vestae matris polluerent, nec tamen, licet nocentes 10 extra urbem obruebantur, sed in campo proxime portam Collinam, qui Sceleratus appellatur. ¶ Privilegium sunt qui dicat esse priuatam legem. Cicero in orōe quam scripsit pro domo sua ad Pontifices.

vir
conf.
in eo
licto-res
istim-ate
conf.

os aut em
nemo
dicant Senatores, Equites, Trib. Aerarij, condemnant
trib. xxx. v. quo iur, quo more, quo exemplo notatim legem
de capite ci-uis indemnati tulisti? vetant leges sacrae,
vetat XII. tabularū leges priuati hominib. irrogari Po-
neticos quinq. & triginta trib. omnino non condem-
nāt, quia ipsi in dicta causa occiduntur. ¶ Punicī dicun-
tur non Poeni, quāuis, ut ait Verrinus, a Phoenicib. ori-
antur: & Punicū bel. lū, nō Poenicū quāq. Poeni appel-
lātur, nam quae solebant antiqui efferre per Pū-syllabā
lōgā Ennius in P. oe, extulit, Pānos dicēs, sed est culpa li-
brariorū, q. ea q. so-minino gñ re dicūtur, scribūt mascu-
lino. ēē ipsi Graeci ita loquuntur, qui solent philo-logos,
philargyros, feminas dicer. ¶ Poenos, putās viros libra-
rius appellari, mut-ant q. per adiectionē ab Ennio ea
vox explanata non fuerit, cum tamen eiusmodi fere
nomina etiā in vi-rili, nō rātū in femineo sexu proferūt.
dicimus, tā hic lapis? q. uā haec lupus; quin ēē ea q. parti-
cipia appellantur, quae ut plurimum aliquem or-
dinē rerum significant, ēē quae casus, numeros, species,
tempora, personas, recipi-ūt, utroq. genere enuntiātur.

[1. longam. 2. lupus]

pag. 51.

summus qui & Palaeon alio nomine dicitur, inter de-
os, qui praesunt mari a Romanis colebantur. ¶ Po-
nas pendere in eo proprie dicebant, qui pecuniam ob
delictum soluit; quia penso aere olim uteba-ntur.
¶ Pullarium, manum dextram dixisse videtur Pla-

ntus in
dere interdū succedere, interdum pone cedere, ¶ Proce-
sum dolium cum dicimus, venenū significamus. ¶ P-es dr
pe. de ruit
Ennius lib. 1. An-
nalianum

¶ Polit, pro pila ludit
dixit
¶ Petre-
ia vocabatur, quae pompam praecedens in coloni-ys, aut
municipiis, imitabatur animum ebriam, ab agri vitio,
scilicet petreia appellata. ¶ Procilli si ue ¶ praeilli C.
ato dixit in
con- uertar ad illam
impuentior
ntur legationes
rest. ¶ Pelliculatione
nē, pro inductionem a pellicem-do, q. est inducen-
do, dixit Cato in ea oratione, quam scripsit de
1, loca-2, Cato saepe dicit, ut
Contra, 3, roborem, & arbo-les, loco, 1, dicebant
antiqui
proprie mari opus est.
¶ Praemiosā pro Pecuniosā dixit Cato in orōe, q. scrib-
sit
impudentiam praemio-
sā. ¶ Pascuales oues pro pasuales, insci-enter dixit in ea
quam scripsit
pascalis ouis vetuit.
Idem. ¶ pellitam ouem Tarentin-am appellat in ea ora-
tione, quam scripsit
pretio Tarenti plus. C.
sestertis pellitam ouem, qu-am ignaro Tarentino
q. pasceret, Tarentinā dicūt. Periculatus sū, Cato ait in
[1. ingro.]

pag. 52.

ea oratione, quam scripsit ad litis 1 Censorias
¶ Patci non peperci, ait Cato in eadem orōe. Scio
fortunas secundas negligentiam prendere solere:
q. uti prohibitu iūē, q. in me esset, meo labori non
pari. ¶ Praedonulos Cato hypocoristitos dixit in e-
pistularū. q. saepe utiles vidētur pdonuli. ¶ Praecē
singulariter idem in ea, quae est de coniuratione.
¶ Pulchralib. atq. cupidus idē in ea, quae est de tun-
do oleario. ¶ Punctatoriolas, leuis pugnas appel-
lat Cato in ea q. dixit de re Histriae militari. ¶ Pro
aedificatū dr. q. ex priuato loco processit in publicū
solū. ¶ Percunctatū patris familiae, nomē nequis ser-
uum mitteret, lege sanctum fuisse ait in ea,
qua legē Orchia dissuadet. ¶ Prodidisse nō solū in il-
lis dr, qui patriā hostib. prodiderūt, sed ēē tēp. lōn-
gius fecisse. ut Cato. Te C. Caecili diē pdisse 4 mili-
tibus legionis III. cum pditionem nō haberent. ¶ Pa-
uimenta Poenica marmore Numidico constata
significat Cato, cum ait in ea, quam habuit neque
cos. bis feret. dicere possum, quib. villae atque reds.
redificatae, atque expolitae maximo opere, citro,
atque ebore, atq. pauimentis Poenicis stent. ¶ Pro-
lato aere astitit, Ennius Achillae in Aristarchi
cū ait, significat clypeo ante se protento. ¶ Poeni-
tā 6 offam Naxius appellat absegm. carnis cū coda:
antiqui aut offam vocabant abscisum globi forma
ut manu glomeratam pulsem. ¶ Priuatae sciae
vocātur sacrorū priorū, velut dies natales, ope-
rationes, denecales. ¶ Pronubae adhibentur nuptiis
quae semel nupserunt, ut matrimonia paupertat-

tem 7 auspicantes. ¶ Pudicitiae signum in foro Bo-
uario est. ubi familiaria aedificet⁸ Hercules. eam qui-
dam Fortunae esse existimant. Item via Latina
ad miliarium illi 9 Fortunae Muliebris, nefas
[1. nomen. 2. precem. 3. cupidum. 4. prodidisse 5. in Achille A-
ristarchi. 6. penitiam. 7. matrimonij perpetuitatem. 8. aedem
est. 9. 1011.]

pag. 53

est attingi, nisi ab ea, quae semel nupsit. ¶ Patrimi &
matrimi pueri praetextati tres nubentem deducunt;
vñ², qui facē pferet ex spina alba, quia noctu nubebat
duo, qui tenent nubentē. ¶ Pilentis & carpentis per
urbem vehi matronis concessum est, qd cū aurū non
reperiretur, ex voto, quod Camillus vouerat Apolli-
ni Delphico, contulerūt. ¶ Prima aut secunda hora
ducant: sponsalib. omnis causa, ut optima ac se-
cundissima eueniant. ¶ Praetextum & sermonē quidā
putant dici, qd praetextatis nefas sit obsceno ver-
bo uti. alij qd nubentib. depositis praetextis a mul-
titudine puerorum obscena clamentur. ¶ Palatu-
alis Flamen constitutus est, qd in tutela eius deae Pa-
latium est. ¶ Portenta existimant quidā graua esse,
ostenta bona. alij portenta quaedam bona, o-
stenta quaedam tristitia appellari. portenta, quae
quid porro tendatur, indicent; ostenta, quae
tantummodo ostendant monstra: praeci-
pant quoque remedia. ¶ Postularia fulgura, quae
votorū ut & sacrificiorum spretam religionem desi-
derant: ¶ Pestifera, quae mortem, aut exilium
ostendunt. ¶ Peremptalia, quae superiora fulgu-
ra, ut 6 portenta peremunt, id est olunt 7 ¶ Pullus
Iouis dicebatur Q. Fabius, cui Eburno cognomen
erat propter eā dorem, quod eius natis fulmine icta
erat. antiqui autem puerum, quem quis amabat,
pullum eius dicebant. ¶ Peregrinus ager est, qui
neque Romanus, neque hostilis habetur. ¶ Publica
sacra, quae publico sumptu, pro populo fiunt, quaeq.
pro moribus, pagis, curiis, sacellis. ad 8 priuata, quae
pro singulis hominibus, familiis, gentibus fiunt.
¶ Perēne dicitur auspicari, qui amnē aut aquā, quae
ex sacro oritur, auspicato transit. ¶ Puls po-
tissimum datur pullis in auspiciis, quia ex ea ne-
[1. dicata. 2. praetextatum. 3. alij 4. aut 5. designant. 6. aut.
7. tollunt. 8. ar.]

pag. 54.

cel. se decidere in terrā aliquid quod tripudium faceret,
id est terripauim (pauire enim ferire est) ex quo notio-
nem caperant futuri. nam si pulli, per quos auspicabantur,
non edissent, periculum imminere arbitrabantur: ac
qui p-auissent, bonum augurium esse putabant, si
tum ex ore eu edentibus aliquid decidisset. ¶ Porten-
ta re-rum fieri dicuntur, cum solida corpora raro
se ost-ost-endunt: ut cometae turbines, barathra,
tonitr-ua sereno coelo facta. ¶ Pedestria aus-
picia arbitrabantur a vulpe, lupo, serpente, equo, ce-
terisque animalibus quadrupedibus. Propter-
uia ap-ellabantur auspicia, quae sese propter viam
ostent-abant
infim-

¶ Piacula-
gia ap-ellabant auspicia, id est sacrificia, antiqua lo-

quendi eo-usuetudine, cum aut hostia ab ara ef-
fugit, aut percussu mugitum dedit, aut in aliam quam
oportuit p-antem corporis decidit. ¶ Pestifera auspicia
sunt, cum cor in extu, aut caput non fuisse
in iocinore. ¶ Pul-larium a pulis appellatum
quidam putant, quia non-alind, sed hoc ei peculia-
re est, auem auspican-do obseruare. ¶ Praepetes
aues dicuntur, quae se ante auspicantem ferunt:
nam antiqui praepetere dicebant pro antecire.
¶ Pecunia sacrificium fieri dicebant, cum fugum, fuc-
tumque 4 causa mola pu-ra offerebatur in sacrifi-
cio, quia omnis res fam-iliaris quam nunc pecuniam
dicimus, ex his rebus con-stabat. ¶ Proiecta sacra
appellatur, quae fulgu-rante caelo fiunt; tunc. n. pro-
iecta depellendorū ma-lorū fulgurū, vel procurandorū
bonorum causa fiunt. ¶ Parilia festa sibi obser-
uanda iudicant pri-uatum ipse quoque puer-
perae administrantis: v-ti pariendo ab eis quasi
stabiliantur; Parilia festa

1 fructumque. 2 domi infratū. 3 stabiliantur.

pag. 55.

Parilia pu-
um in
¶ Pu-
blici. Augures eodem iure cum ceteris Au-
guribus
non erant: nam cum essent Augures numero plu-
res, publici maiestate ceteros antebant. ori-go ve-
tusta, ideoque obscura: illud manifestum, ductu so-ris
deligi solitas, qui Augures populi P.R. Quiritium
in Auguralibus dicerentur. Captabant auspic-ia, te-
mplo caeli regionib. designato, quod lituo, qui Quiritial.
appellatur, designabant, in pomerio extra vr-
bem. es faci-

fecilli
¶ Picus rex pico aut reebatur, ut Verrius ait ob
augurium, a quo sic dictus, ut regem Fat-uum, Faunum
alij quem vocant, & Fatuum procrea-uit; & ex
eu Latinus ortus, Traianos summo honore adfecit: ut
etiam eorum regem fugientem Ar-giuos Aeneam
hospitio suscepit, dedit ciuitatem, iunxit
natam connubio. ¶ Polubrum esse exi-stimant quā-
nos peluim vocamus, cuius eadem formula, quae est
polubri, teneturque manu sin-istra, ut eius signifi-
catio docet. ¶ Patres appe-llantur, ex quibus Senatus
constat, quos initio vr-bis conditae Romulus C.
delegit. & sic appellauit, quorum consilio, atque
prudētia respublica ad- ministraretur, atque
gubernaretur; quinque agrorum pars ad-
tribuerent tenuioribus perinde ac liberis,
ac pecunias diuiderent, etenim solebāt iam inde a Ro-
mulo nummis auri atq. argenti signati vl-
tramarinis uti: id quod publicae, & priuatae
rationes commentariorum doce-nt. ¶ Publica pondera
quibus populus Rom. uti solet, ex ea causa Iunius in
dicta sic ai-t, quod duo Silli¹ P. & M.
[1. Sili.]

pag. 56.

Trib. pleb. rogarint his verbis. Ex pōderibus publi-
cis, quib. hac tēpestare populus oetier (qui) solet, uti
coaequetur sedulum, ut bi¹ quadrantal vini octo-
ginta

quenti autem aetate inclusum aiunt. Pomœrium si tac-
tum a primis fuisse, poena statuta erat. ¶ Po-ntifi-
cale pomœrium appellabam locum illum, agrumque
pone murum, in quo Pontifices sua coniti-
tuerent auspicia, cum aut pomœrium profer-retur, tum
Augures publicos P. R. hec verba praeire solitos:
Di tutelares vrbis pomœrium haec ne minus maiusve
faxitis: sed in quib. terminatum ē regionibus efficiatis.
dictum autem videtur pomœrium, veluti post moe-
ros id est, quod esset retro & intro muros vrbis.
¶ Propt̃ pro eo quod quis aere para-uit suo, vidri ait po-
situm . . . de cuius aere tute-

. . . promptum triticum in commen-
tario tuo retulisti. at quidam prolatum signifi-
care aiunt idem quod promptum. sed proprium, ait
id dici promptum, quod in su-turum factum sit, cui
significationi penus contrarium ē, cum praesertim aliud
penus, aliud promptuarium pantoleum: appelletur,
ut est apud Plautum in Trin-mo. ¶ Pontus servitute
ab antiquis dicebatur, qui ut ait Labeo, servitu-
tem servit. tales consuetu-dines proxime Graeci no-
vis, sunt. eodem modo dicebatur ab antiquis
positus hostiam. ¶ Penus vocatur locus intimus in ae-
[1 proprie 2 panis olei vini 3 moris]

pag. 60.

de Veste segetib. saepi⁹, qui certis dieb. circa Vesta-
lia aperitur. ij dies religiosi habentur. ¶ Planta oliagi-
naea est virga foliata ex olea deplantata. ¶ Pom-
nal est in agro Solonio, via ostiensis ad duode-
cimum lapidem deuerticulum 2 a miliario octauo.
¶ Pubes &, qui pubem generare potest his 4 incipit
esse a quatuordecim annis: femina a duodecim
viri potens, siue patiens, ut quidam putant. ¶ Pran-
dicula antiqui dicebant, quae nunc ientacula. ¶ Pro-
diguae hostiae vocantur, ut ait Veranius, quae con-
sumuntur, unde homines quoq. luxuriosi, prodigi.
¶ Petronia amnis est in Tiberim perfluens, quā ma-
gistratus auspicio trāseunt, cum in cāpo quid age-
re volunt. ¶ genus auspici pemne vocatur. annem
autem feminine antiqui enuntiabant. ¶ Peneus.
le sacrificium dicitur, q̃ interiore parte sacrari con-
ficitur. unde & penetralia cuiusque dicuntur, &
¶ penes nos, quod in potestate nostra est. ¶ Puri, pro-
bi, profani, sui auri dī in manumissione sacrorū cau-
sa ex quib. puri significat, quod in vŭ porco s nō fue-
rit. pbi quod recte excoctū pugnatumq. sit. profani,
quod sacrū non sit, & quod omni religione solutum
sit. sui, quod alienū nō sit. ¶ Pacione antiqui dicebāt,
quam nunc pactionem dicimus. unde & pacisci ad-
huc, & pacco in vŭ remanet. ¶ Presan. 6
porca dicitur, ut ait Veranius, quae familiae purg-
andae causa Cereri immolatur, quod pars quae-
dam eius sacrifici sit in conspectu mortui eius,
cuius funus instituitur. ¶ Pateram perplouere, in sa-
cris cum dicitur, significat pertusam esse. ¶ Pastillum
est in sacris libi genus rutundi. ¶ Puilia saxa esse
ad portum, qui sit secundum Tiberim, ait Fabius Pic-
tor, quem locum putat Labeo dici, vbi fuerit Fica-
na, via Ostiensis ad lapidem vndecimum. ¶ Pau-
[1. saepius 2. deuerticulo 3. etiam 4. is 5. pueri 6. praes-
entanea 7. perpluere.]

pag. 61.

ri frumēta dicebāt antiqui, quae de vagina non bene
exibant. ¶ Paludati in libris auguralibus signifi-
cat, ut ait Veranius, armati, ornati. omnia enim
militaria ornamenta, plaudamenta d. ci. ¶ Purimen-
stris esse dicuntur, qui sacrorum causa toto mense in
caetimoniis sunt, id est puri sint certis diebus ca-
rendo. ¶ Prox bona vox, velut quidam praesignifi-
care videtur, ut ait Labeo de iure pontificio L.
11. ¶ Penatis singulariter Labeo Antistius posse
dici putat, quia pluraliter Penates dicantur, cum pa-
tiatur proportio et Penas dici, ut optimas, primas,
Antias. ¶ Proculiunt, promittunt ait signifi-
care Antistius de iure pont.icali L. vii. ¶ Po-
pularia sacra sunt, ut ait Labeo, quae omnes ciues
faciunt, nec certis familiis adtributa sunt.
Fornacalia, Parilia, Laralia, porca praecidanis.
Pollucere merces . . . liceat sunt far, po-
lenta, vinum, panis fermentalis, ficus passa, suil-
la, bubula, agnina, casei, ouilla, alica, sesama,
& oleum, pilces, quib. est squama, pter squarū; Her-
culi autem omnia esculenta, poculenta. ¶ Pro-
festum est facere, tamquam profanum facere, id est
quod eo die, qui dies feriarum non est, facere. vel, ut
quidam dixerunt, pro eo facere velut feriae non sint,
aut id facere, quod feriis fieri non liceat. Itaque diem
profestum, diem sine feriis esse. ¶ Profanum est, quod
fani religione non tenetur. ¶ Procubitores dicuntur
feri vetites, & qui noctu custodiae causa ante cas-
tra excubant, cum castra hostium in propinquo
sunt, ut M Cato in eo, quem de re militari scrip-
sit. ¶ Properam, pro celeri, ac strenua dixisse
antiquos testimonio est Cato, cum ait in libro de
re militari. tertia e fastis, eductio celeris pro-
peraq. est. ¶ Pro . . . ita doliā ait dici Labeo
[putant significare 2. fermentatus 3. scarum 4. fere valē-
tos 5. castris 6. prosperaque]

pag. 62.

quod . . .
tur . . .
do . . . ¶ Prineas mulieres
pr-inatas dicebant . . .
tur pro . . . ¶ Pube prae-
sent-e, est populo praesente, . . .
ab is, qui puberes sunt, omnem populum signifi-
cant . . .
qua . . .
fisc . . .
dem . . .
deci-dis . . .
conc . . .
agor . . .
eadem . . . ce-
tera loc . . .
fulgura sacra . . . ¶ Pecunia
quae erogatur in ludos, & spectacula, appellatur lu-
carie, dicta q̃ elucis capitur . . .
in eodem libro . . .
dixi exilum, . . . ¶ Valerius Afef-
sala

sala in exempla na-tione XIII. ¶ *Pipulum* dicebatur
 ploratus. ¶ *Promel- lere*, *Verrinus* ait significā-
 ri lituū pueri, ¹ ¶ *Prætime* tetinero, positum est pro pu-
 r. *Prætime* u nuer-ro. ¶ *Publicum* ager dictus, quia *Augurū*,
 publicos est. ut *Uscus* in *V. cienti*: u enim usu,
 & iure *Augurum* est. ¶ *Prodicere* diem est, prodere:
 prodicitio naq. prod-icio est, quæ ut ait *Verrinus*, in præ-
 sents valet. ¶ *Parr-onus* ab antiquis cur dictus
 sit, manifestum: quia ut patres filiorum, sic hi
 numerari inter do-minos clientem consueverunt. ¶ *P*
ristina, velut *prist-ina* ²: sic prior, & alia
 eius modi dictita-bant, ab eo quod est *prim*
 [1. *lucar*, inde. 2. *divi*. 3. significato *lit*em *promouere*. 4. *pu-*
blicor. 5. *pristina*.]

PAGE.

63

¶ Praesagitis dicta est q
praesagire est acute sentire, unde & sagax annus dicitur,
quae multa sciās, & sagaces canes, quod ferarum cubilia p
sentiant.

LIBER XVI. SEX. POMPEI FES-TI
INCIPIT LIBER XVII. FELICI-TER

Q

¶ Quirinus ex hac causa Romulus est appel-
latus, quod curi, id est hausta crederetur, a qua Roma-
ni eo nomine Romulus appellarentur. ¶ Quiri-

nomine *Romulum* appellaverunt. ¶ *Quirinalis* porta, eadem quae & *Collina* dicebatur, ut legitur apud antiquos scriptores pos- tum autem vnius nomen pro alterius no- re reperit. ¶ *Quirinalis* ita con- iunctae fuerunt, ut vnam tantum fuisse qu- si id suffra- getur, quam ideo nominari ait *Collina*-m *Santra* pro- xime eam quod collis *Quirinalis* est porta- m rursus *Quirinalis* ideo appell- ant, siue quod ea in collis *Quirinalis* itur: siue quod p- xime eam sacel- lum est *Quirini*. unde, ut videtur, usurpatio facta, & duplex nomen uni eidemq. rei im- positum est. ¶ *Quirites*, dicti & *Sabini* a *Curi* dea, cui aqua & vino sacra facere soliti erant, quos tamen quidam ¹ *curis*, dictos volunt, in quib. ab² his ei sacra fiant; cui opinioni *Verrius* aduer- satur. ab eiusdem autem deae nomine videntur ite- m *Curres* ³ *Sabinae* hastae appellatae quib. ea gen- s armis erat potens. nunc & *Sabini* & *Romani* popu- li singulare v- s- patur nomen, ut iudicio e- p- reco, qui in funeris ⁴ indistinctim ita pronuntiare solet, illius ⁵ *Quiris* leco datus, [1 quidam a. 2. *Curres*. 3. *suarrib*. 4. *olus*.]

P2R. 64

Quirites autem dicti post sœdus a Romulo, & Tatius percussum, cõmunione, & societate populi factam indicant. ¶ Quirinalia mense Febuario dies, quo Quirini sunt sacra, idem stultorum seriae appellantur (antequam in eum commigrarent fere Sabini Curib. venientes post sœdus inter Romulum & Tatium) q̃ quidem ¹ suorũ fornacalium sacrorum cognominant, ² eo potissimum ³ A rem divinam fa-

ciūt. ¶ Quirinalis collis, qui nunc dicitur, olim ego-
nus 4 appellabantur antequam in eum commigra-
rent (fere) Sabinis 5 Curib. venientes post foedus in-
ter Romulum & Tatium ictum. a quo hanc appel-
lationem sortitus est; quamvis existiment quidam
q̄ in eo factū sit tēplum Quirino, ita dictū. Quirina
ā tribus ā Curenſibus Sabinis appellationem videtur
traxiſſe. ¶ Quiritum ſolæ dicuntur, quibus Ancus
Marcius circumdedit urbem, quam ſecūdū. n. oſtium
Tiberis poſuit, ex quo etiam Oſtiam. & quia populi
opera eas fecerat, appellauit Quiritium. ¶ Quin-
centum & producta prima ſyllaba, & per c. litte-
ram uſurpabant 6 antiqui, quod poſtea leuius uſum
eſt, ita ut nunc dicimus pronuntiare. ¶ Qui patres,
qui conſcripti vocati ſunt in Curiam. qui tempore
regibus urbe expulſis, P. Valerius Conſ. propter
inopiam patriciorum ex plebe adlegit in nume-
rum ſenatorum c. & lx. & 1111, ut expleret
numerum ſenatorum trecentorum, & duo genera
appellaret eſſe. 7 ¶ Quispiam quin ſignificet ali-
quis: & quæpiam aliqua 8 ſimiliter qui 9 alia eiufdē
generis, ut dubium non eſt, ita (ut) vnde ſequens
pars eius coeperit, inueniri non poteſt. ¶ Quin
quatrus appellari quidam putant a numero die-
rum, qui ſere his 10 celebrantur. qui ſcilicet errant
tam hercule, quam quatrivno Saturnalia, & totidem
[1 quidam. 2 cumſignat. 3 A die. 4 Agnus 5 Sabinus
6 uſurpabant. 7 appellati ſunt. 8 aliqua. 9 que. 10 feri.]

pag. 65

dieb. Cōpitalia. nam omnib. his singulis diebus fi-
unt sacra forma autem vocabuli eius, exemplo mul-
torum populorū Italicorū enuntiata est, q̄ post diem
quintum iduum est is¹ dies festus, vt apud Tuscula-
nos Triatrus, & Sextatrus, & Septemattus, &
Falisco Decimattus. Mineruæ autem dicatum eum
diem existimant, quòd eo die aedis eius in Auenti-
no consecrata est. ¶ Quinquertium vocabant
antiqui, quem Graeci πινυδάμ. vt indicat ver-
sus hic. omnis aequalis vincebat quinquertio.
Lilius quoque ipsos athletas sic nominat. quin-
quertiones prece in medium vocat. ¶ Quisquiliae
dici putantur, quidquid ex arboribus minutis fur-
culorum, foliorumue cadit. velut quidquid cadiae.
Cecilius. quisquilias volantis venti spolia memo-
ranti modo. & Nouius in Togularia. abi de
turba te saxo, homo non quisquiliae. quid est. ¶ Quin-
tipor seruale nomen frequens apud antiquos
erat, a praenomine domini ductum, vt Marci-
por, gripor² quamvis sint, qui a numero natorum
ex ancilla quinto loco dictum putent. ¶ Quippe
significare quid nō, testimonio est Bonnius L.
xl. + quippe solent reges omnes in rebus secun-
dis. idem L. xvi. quippe vetusta virum non est
satis bella moueri. item alij complures. ¶ Quia-
nam pro quare, & cur positum & apud anti-
quos, vt Naenium in carmine Punici belli. sum-
me deum regnator quianam genus isti, & in
satyra, (quia nā genus isti. & in satyra.) quia nam Sa-
turnium populum pepulisti. & Eoniam in Li. vii.
oquianam dictis nostris sententia ficta est. ¶ Quid

nisi usurpariſe & antiquos reſtis eſt Afranius in epistula. Me auctore mater abſinebis quid nisi? *Quinſis?* ab antiquis dicebatur nunc. (1. u. 2. cadit. 3. Caſpar. 4. xi. 5. eſt. 6. uſurpariſſi 7. *Quinſalus.*)

pag. 66

Qui nra prata dicta sunt a Quintio Cincinnato, qui sibi dumnato filio, venditu omnibus quatuor ingenuum agrum trans Tiberim parauerat. quem agrum colentem Senatum Dictatorem, per viatorem, salutauit Cincinnatum, qui de re bene gesta alio triumpho, ad priuata negotia confectum redit, deposita Dictatura pecuniarumque rem & agrariam exercens Romani ipsiſſis emulationi iuit uos

pro eo *Quintilianus* Luperci appellati videntur a Quintilio, qui praepositus est Lupercis: ut a Fabio Fabiani dicti sunt. item Luperci, quibus praepositus fuerit. fuisse autem Romuli temporibus institutos utrosque. & Fabianos & Quintilianos, multi sunt qui existimant quorum nomen postea saepe auctum fuisse: quia honoris gratia multi Lupercis adscribebantur. *Quintilianam* classem ait Verrius dictam, quod in ea Ser. Tullius rex distribuit a capite censorum multitudinem, quinque fecit cum eas ordinauit. hanc autem offerri causam de capite censorum nomine, quod si quo censerentur, nihil praeter se haberent, suumque caput. Lucilius sic meminit, quod adeptus. *Querque* ram febrem, grauem & magnam. nam quidam querum dictam volunt, quod id genus arboris, cum graue sit ac durum. iam etiam in ingentem euadit altitudinem. Aurelius autem Opilius frigidam ait dici, & cum horrore trementem. Santra eam ex Graeco deducit, qui tremorem eiusmodi *querque* dicunt. Unde dici etiam carcerem. Plautus in *Frinolaria*. Is mihi erat, bilis querque-ra iussu. Lucilius libro iactans me ut febri querquera. terret alibi querque-ra consequitur febri, capissque

pag. 67

dolores. ius
 quae
 quarum ex legib. quadrupli erat a. Ct. n
 ibus
 ata
 oē
 abant
 ab eo
 in
 tis
 q. lieto-
 populo
 curia Ca-
 labra. m legum
 in populi do-
 minatu. *Quando* Rex comitia sic
 fac: sic notatum esse diem in festu in honorem
 regni sacrum, aiunt qui de feriis mensuris scrip-
 serunt, quae nonu february in Curia a Rege dicuntur: 60

tas vero a multis scriptoribus traditae sunt, nam quo die rex in Comitium venit, eius pars anterior nefas habetur. contra autem posterior fas: quod a sacro peractum inde abit, quod si quis alius pro Rege eo die in Comitio fecerit, puta Pontifex, cum his dies totus est factus. *Quando* re-urus delatum, fas. eodem modo in festu notatur dies, qui talis est, ut aedu vestit & eo die purgetur, fierensq. in alium. *Capitolium* ex aede Vestae destruitur. cum id factum sit tunc praetori licet dari tria verba. *Quaestores* dicebantur, quod quaererent de rebus capitalibus. unde qui talia quaerunt, *Quaestores* paricidi appellantur, *Quando* cum graui voce pronuntiatu, significat quod, quoniam, & est coniuncti, ut Plautus in *Menaechnis*. Ideo quis mensam, quando edo, (1. comitia. 2. fir. 3. etiam. 4. is 5. aedes Vestae 6. olium.)

pag. 68

detergeo: & in *Pseudolo*. Dabo, quando erit. ducito, quando habebis. & Ennius l. xvj. Nox quando mediis signis praecincta volabit. in xij. quidem cum e littera ultima scribitur, idemque significat. *Quadrata* Roma in Palatio ante templum Apollinis dicitur, ubi reposita sunt, quae solent boni ominis gratia in urbe condenda adhiberi, quia saxo munitus est initio in speciem quadratam. eius loci Ennius. m. cum ait. & quis est erat? Romae regnare quadratae. *Quadrubem* Athenas Accius appellauit, quod scilicet ex 1113. urbibus in unum domicilia contulerunt, Blutone, Eleusine, Piraeo, Sunio. *Quaeso*, ut significat idem, quod rogo, ita quaesere ponitur ab antiquis pro quaerere. ut est apud Ennium. l. ij. Ostia nomen est idem loca nauibus pulchris mundo facit. nauisque mari quaesentibus vitam. & in *Chresponte*. ducit me uxorem liberorum sibi quaesendum gratia. & in *Andromeda* liberum quaesendum causa familiae matrem tuam. *Quadrantal* vocabant antiqui, quam ex Graeco amphoram dicunt, quod vas pedis quadrati octo & xl. capiat sextarios. Plautus in *Curculione*. Auus hac litit, quantillum sit? modica est, capit quadrantal. & Cato contra Oppium. Vinum redimisti, praedia pro vini quadrantalibus sexaginta in puli dedisti, vinum non dedisti. *Quaxare* ranae dicuntur, cum vocem mittunt. *Quartarios* appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quaestus capiebant. Lucilius. Porro homines nequam malus ut quartarius cippos colligere omnes. *Quatenus* significat, qua fine, ut haecenus, hac fine. At quatinus, quoniam. sed antiqui quatenus dicebant, ut *Scipio* (1. E. 2. meminit. 3. extiterat. 4. Munda. 5. *Chresponte*. 6. publicum 7. *Quaxare*. 8. quatenus.)

pag. 69

pio Africanus in ea oratione, quam scripsit postquam ex Africa rediit ut negotium natum erat, quatenus castra nostra ita munita erant, ut posset partem exercitus abducere. *Quin* de pro quam vlos esse antiquos, cum multi veteres testimonio sunt

sunt, tamen huius in primo. Iuppiter, verumro
fretus magis quā de manus impe¹. . . sed o. quan
de tuas omnes legiones, ac populas. & Lucret-
ius. clarus ob obscuram linguam magis inter in-
anes. quan de grauis tergaio², & qui vera requirunt.
¶ Quā mox, significat quam cito. sed si per se ponas
mox, significabit paullo post, vel postea.

¶ Quatere, suspensum, & vicinum rei alicuius mo-
tum significat, non vt Verrius putat, ferire,
cum id ipsum verbum concutere ex praepositione, 10
quae est con, & quatere sit compositum. quā-
sare autem est saepe quatere, ¶ Querquetula-
nae vt re³ putantur significari nymphae prae-
sidentes querqueto virenti q⁴ genus syluae
inducant fuisse intra portam, quae ab eo dic-
ta sit Querquetularia, sed feminas antiqui
quas sciens⁵ dicimus, viras appellabant. vnde
adhuc permanent virgines & viragines. ¶ Quae
antiqui dixerunt, inde declinatum remanet da-
tiuo casu, quib⁶ nā qui adhuc item qui⁷ facit, vt isti 20
istis, illi illis. ¶ Qui hoc censesis, illuc transi-
te; qui alia omnia, in hanc partem. his verbis p⁸it o-
minis videlicet causa, ne dicat, qui non censesis.
¶ Quot serui, tot hostes, in prouerbio est, de quo
Sinnius Capito existimat errorem hominib⁹.
interuenisse praepostere plurimis enunti-
antib¹⁰. vero enim similis esse dictum initio, quot
hostis, tot serui, tot¹¹ captiui fere ad serui-
tutem adducebantur. vnde etiam mancipia, nec

[1 quatenus 2 tum Ennius vel tum & Linus 3 manu sui 30
Idem in 4 inter Gratos. 5 viras 6 pugnae nos 7 quā
& quod.]

pag. 70.

san
ser
epti
ruti
gia
curbat
rent
vncia
Sinn. in Capito
vt perhibent
nificae virtutis
omnibus
cillae
omnis va
me part
gula, sed v
f altius fixa
ferendum qui

¶ Quonia significat nō solum id quod quis, vt ait Verrius
apud antiquos, sed etiam id quod postquam, haec sci-
licet de causa, quod Graecum imi, & vtrius-
q¹². significationem optinet. ¶ Quod significat
etiā aliquid prae-terquam quod in vsu fere ē, & Graeci
dicunt nī. ¶ Quin - quennales Censores appella-
batur, qui lustrū cō-derent quinto quoq¹³. anno a quo nō
ari coeptos. ¶ Quin - que genera signorum obseruabant
Augures publici, ex caelo, ex animis, ex tripudiis, 60

ex quadrypedib¹⁴. ex diris, vt est in Auguralibus

R

Rufoli Tribuni mil - itum appellabantur, quos
Consul faciebat, n-on populus: de quorum iure, quod
Rutibus Rufus leg-ē tulerat, qua en cauebatur multis
modis (sic enim eleua-uerant eorum ius, ac tunc eleua-
bant, qui populi suffra-gio creabantur,) ¶ Rufoli a
cognomine Rutili, a - i post Rutili appellati sunt,
[cvi]

pag. 71.

nas
Nacui-
uit
ad
escen-
Re-ctare
non rustari. dicendum ait Verrius. vt pro
osigi-
scrib-

Valerius Flaccus

Videres alios Rusta-re, ac
respicere pulcherrima superbia. . M. Cice-
ro tamen in libro 11. Philippicarum, rusta-
retur dixit. ¶ Respersum, vinum si- gnificat
apud antiquos: quia in sacris no- nendia.
lib. vino mortui sepulchrum. s - pargebatur.

¶ Romani
vedentur ab initio nulla vti esse artificum
opera, sed vbi primū ludos facere coeperunt
tunc asciti artifices ab Etruscis ci- uitatibus
fuerunt: sero autem ludi omnes, qui nunc
a Romanis celebrari solent. sunt institu-
ti. Quidam primos ponunt Rom-anos. Alij aiunt
Megaleses, id est Matris Magnae ac po-
pulares Cereis. Alij aiunt in conferendis
equis Troiam lustrasse pueros Romanos. Alij
institutum, vt luderent e - quitando, iactu,
salto, cursu festu Pa- lilibus: parib¹⁵. q. etiam
vt ludicrae certationes a ludentibus fierent.
¶ Rubidus panis appellat - ur parum coctus, cum
rubro colore, rubefactus. Plautus in Casina.
In furnum condit - o, atque ibi torreto
pr. pane rubido. It - em. ¶ Scottae ampullae

pag. 72.

vetustate rugosae, & coloris eiusdem, rubidae di-
ci solent. ¶ Romanam portam vulgus appellat,
vbi ex epistyllo defluit aqua. qui locus ab an-
tiquis appellari solitus est statuac Cinciae, quod
in eo fuit sepulchrum eius familiae. sed porta
Romana instituta est a Romulo infimo¹⁶ cliuo
Victoriae, qui locus gradibus in quadram formatus
est. appellata autem Romana a Sabinis praecipue
quod ea proximus aditus erat Romam. ¶ Rutabu-
lum est, quo rustici in prouendo igne, panis
conquendi gratia. A Nouius in Pico quid ego fa-
cerem, otiosi, & rodebam rutabulum. Nauius
obscenam viri partem describens. vel quae spe-

rat se nupturam viri¹ adolescentulos,⁶ ea licet senile tractet retritum rutabulum. ¶ Ruta caesa dicuntur quae venditor possessionis, sui usus gratia concidit, ruendoq. contraxit.⁷ ¶ Rutilum⁸ rufum significat, cuius coloris studiosae etiam antiquae mulieres fuerunt, unde traxerunt cognomina rutilias,⁹ ut indicat frequenter Afranius. ¶ Rutrum tenentis iuuenis est effigies in Capitolio ephebi, more Graecorum harenam ruentis, exercitationis gratia. quodd signum Pompeius Bithynicus ex Bithynia suppellectilis regiae Romam deportavit. ¶ Rutundam eadem Vestae Numae Pompilius rex Romanorum consecrasse videtur, quodeandem esse terram, qua vita hominum sustentarentur, crediderit: eamq. pilae forma esse, ut sui simili templo dea coleretur. ¶ Ruscum est, ut ait Verrius, amplius paullo herba, & exituis¹⁰ virgultis, fructibusq.¹¹ non dissimile iunco, cuius coloris reb. uti mulieres solitae,¹² commemorat Cato origi-

[1 in imo 2 A utuntur 3 totius 4 Nacuius 5 viro 6 adolescentulo. 7 extraxit 8 Rutilium vel, Rutilus 9 Rutilas 10 exituis 11 fructibusque 12 solitae.]

pag. 73.

num l. vij. Mulieres opertae auro, purpuraq. ars, inhaeret diadema, coronas aureas ruscea facile,² galbeos,³ lineas, pelles, redimicula. ¶ Rupitias in xij. significat damnum dederit.⁴ ¶ Rodus, vel raudus significat rem rudem, & imperfectam. nam saxum quoque raudus appellant poetae ut Accius in Menalippo.⁵ Constituit⁶ cognovit, sensit⁷ conlocat sese in locum celsum. hinc manib. repetere raudus saxum grandem & grauem. & in Chrysippo. Neque quisquam à telis vacuus, sed uti cuiq. obuiam⁸ fuerat, ferrum saxio rudem.⁹ Vulgus quidem in usu habuit, non inodo p aere imperfecto, ut Lucilius, cum ait. plumbi paxillum¹⁰ rodus liniq. matexam:¹¹ sed etiam pro signato, quia in mactipando, cum dicitur, rudusculo libram ferito, asse tangitur libra. Cincius de verbis priscis sic ait. Quemadmodum omnis fere materia non deformata, rudis appellatur, sicut vestimentum rude, non perpolitum: sic aes infectum rudusculum apud aedem Apollinis aes conflatum iacuit, id adrudus appellabant. . . in aestimatione Censoria aes infectum rudus appellatur. ¶ Rudiarij ab eodem dicuntur, qui saga nova poliunt. Hominem imperitum rudem dicimus. Rudentes restes nauticae, & affini, cum voces mittunt. ¶ Ruspari est quaerere cribro,¹² ut hoc versu indicatur, & ego ibo, ut latebras rusparis rimarem optimas. ¶ Rustica vinalia appellantur mense Augusto xiiij. kal. Sept. Iouis dies festus, quia latini bellum gerentes aduersus Mezentium, omnis vini libationem ei Deo dedicauerunt, eodem aut die Veneri templa sunt consecrata, alterum ad Circum Maximum, alterum in luci libitina densi,¹³ quia impius¹⁴ Deae tutela sunt orti. ¶ Rustum ex rubus

[1 auri 2 facie, 3 galbeas 4 dederit. 5 Menalippo. 60]

6 conficit 7 sensum 8 obuium 9 saxum pedum 10 paxillum 11 matexam 12 cribro 13 Luca Libitinaensi 14 impius.]

pag. 74.

pag. 75.

pag. 76
vbi incubare posset auspicij repetendi causa.
¶ Rogatio est, cū popul^o cōsultur de vno plurib. ve
hominibus. qđ non ad oīs pertineat, & de vna, plu-
rib. de reb. de quib. nō omnib. sancitur. nā, quod in
omnes homines, resuepopulus sciuit, lex appellatur.
Ita q. Gallus Aelius ait, inter legem & rogationem
hoc interest rogatio est genus legis, quae lex non
continuo ea rogatio est. ¶ non potest non esse lex,
si modo iustis comitiis rogata est. ¶ Romulum
quidam sic ruminati, alij quod lupae rumā nutri-
tus est, appellatum esse ineptissime dixerunt. quem
credibile est a virium magnitudine, item fratrem
eius, appellatos. Romam appellatam esse Cephalon
Gergithius (qui de aduentu Aenae in Italiā videtur
conscribisse) ait ab homine quodam comite
Aeneae eū enim occupato mōte, qui nūc Palatius
dicitur, urbē condidisse. atq. eam Rhomⁱ nomina-
se. Apollodorus in Exenide ait, Aenea, & Lau-
inia natos Mayllem, Mulem, Rhomūque atque ab
Rhomo vrbī tractum nomē. Alcimus ait Tyrthenia
Aeneae natum filium Romulū fuisse, atque eo ortā
Albā Aeneae neptē, cuius filius nomine Rhodius;
condiderit urbem Romam. Antigonus Italicae
historiae scribtor ait, Rhomum quendam nomine,
Ioue conceptum, urbem condidisse in Palatio
Romae, ei que dedisse nomen. Historiae Cumanae
compositor Athenis quosdam profectos Sicyonem
Thespiadasq. 4 ex quib. porro ciuitatib. ob inopiam
domiciliorū compluris profectos in exteras regio-
nes, delatos in Italiam, eosque multo errore nomi-
natos Aborigines, quorum subiecti qui fuerint Cae-
ximparum viri, vnicarumque virium imperio mon-
tem Palatium, in quo frequentissimi confederint,
appellauisse a viribus regentis Valentiam: quod no-

¶ A rogatio 2 Palatinus, vel palatinus 3 Rhomus 4 Thespiasq.

pag. 77

¶ aduentu Euādrī, Aeneaeque in Italiā cū magna
Graece loqntiū copia itēptatū, dici coeptum Rhomē.
Agathocles Cyzicenarū rerum conscribtor, ait,
vaticinio Heleni impulsū Aeneā, Italiā petiuisse
portantem suam secū neptem Ascani filiā nomine
Rhomⁱ, eamq. vt Italia sint Phryges potiti, & his
regionibus maximē, quae nunc iunt vicinae vrbī,
prima 2 omnium consecrasse in Palatio Fidei tēplū,
in quo monte postea cum conderetur vrbis, vīsam

ēē iustā vocabuli Romae noīs cām, eā quae priorē
vnde ea locū dedicauisset Fidei. Ait quidem Aga-
thocles complures esse auctores, qui dicant Aenean
sepultum in vrbe Berecynthia proxime flumen
Nolon, atq. ex eius progenie quendā nomine Rhom-
mum venisse in Italiam, & urbem Romam nomina-
tā cōdidisse: Caltinus Agathoclis Siculi qui res ges-
tas conscribit, arbitratur e manu Troianorum fu-
gentium Ilio captō, cuidā fuisse nomē Latino, eūq.
habuisse coniugem Rhomam, a quo vt Italia sit po-
titus, urbem condiderit, quā Rhomam appellauisse.
Lembus, qui appellatur Heraclides, existimat, re-
uertentibus al Ilio Achinis, quendam 4 tempestate
deiectos in Italiae regiones secutos Tiberis decur-
sum peruenisse, vbi nunc sit Roma, ibique pp^t tae-
dium nauigationis, impulsas captiuas auctori-
tate virginis cuiusdam tempestiuae nomine Rhom-
mes, incendisse classē, atque ab ea necessitate
ibi manendi urbem conditam ab his, & potissimum
eius nomine eam appellatam, a cuius consilio eas
sedes sibi firmauissent. Galitas scribit, cum post
obiū Aeneae imperiū Italiae puenisset ad Latinum
Telemachi Circesq. filiū, hisque, ex Rome suscep-
set filios, Romum, Romulumq. vrbī conditae in Pa-
latio causam fuisse appellandae potissimum Rho-

[1 in iis 2 primam 3 Callias 4 quosdam 5 isque.]

pag. 78

mae. Diocles Peparethius ait Iliam Numitor-
is A-lbani regis filiam, gemellos edidisse, quos
in i-ma Tiberis ripa a Faustulo, regio ministro,
exp- ositos iuxta ficum appellatam postea a
Rom- alo Ruminalem, sic iacentes lupam
lac-tasse. ¶ picum Martium nutriti. post reper-
tos Accam Laurentiam, Faustuli uxorem, educasse,
plet-ique tamen, conscio, ¶ alimenta praebente Nu-
mito-re, nutritos aiunt, quod Iliā ex Marte se-
pepe-risse eos affenerabat, ac secreto litteris, omni-
deni-que liberali disciplina Gabius institutos
atque excultos fuisse. atque ita in musci pri-
mam p-neritiam traduxisse, cum inter aequales
omne p- aestarent corporis proceritate, ¶ forma,
nomin-atos, alterum Romulum, Reli alterum. Eos vbi ex
compre-ssu Iliae natos se cognouerint, ¶ quod ex-
positos in ripa Tiberis lupa lactauerit praebens ru-
mam, monte vicino descēdes, ¶ quod reperti a Faustulo
sunt educa-ti, Romulusque ¶ Remus a rumā no-
minati poti-ssimum: praeterea quo patre
essent procreati intellexerint, Numitori auro primum
restituisse reg- num, deinde de vrbe condenda
per auguria decre- uisse, vter eam conderet, nomi-
naretq. ac Deorum manifesta approbatione, Ro-
mulum urbem con- didisse, eamque nominasse Romam
potius, quam Romu- lam de suo nomine, vt amplio-
re vocabuli signifi- catione prosperiora patriae
suae ominaretur. Romam antea Romulam appel-
latam Terentius quidem Varro fuisse ait ab Romulo
deinde detortam voca- lem, detritasque lras fuisse
credibile. ceterum cau- sam eius appellationis inue-
nisse ait Verrius vetitam esse publicari,
Romanam portam ante- ¶ Romulam voca-

¶ ij

Latam ferunt, quae fuerit ab Roma appellata

pag. 79.

¶ *Romuliam Tribum appellatam ait Dionysius ab Romulo, quod in agro ab eo capto de Veientibus populis, ea Tribus censcebatur. Terentius Varro dictam ait, quod proxima Romae esset.*

quae
cuidam
ep
ruma, id est, mamma
Capi-
nium
de
que
requisi-
ap-
pellatam
est quae

¶ *Rumex genus teli simile spari Gallici, cuius m. Lucilius. Tum spara, tum rumices portantur tragula ferro. Rumitant, significat rumigera-nt, ut Naevius. Simul alius aliunde rum-itant inter ses. ¶ Ruminalem ficum appellatam, ait Varro prope Curiam sub Veteribus, quod sub ea arbore lupa rumam dederit Remo & Romulo id est, mammam. Mamma autem rumis dicitur. unde rustici haedos lactent es subrumios vocant, qui adhuc sub mammae hantur. alibi autem sunt qui putent. quod sub ea pecus ruminari solitum esset. ¶ Rumen est pars colli, qua esca devoratur, unde ramare dicebat, quod nunc ruminare. ¶ Rumentum in Auguralib. significare videtur interruptio, abrupti one dum verba ancilib. movendus praeis, si int-rim vis canerit, tum asque atque auspicio augurio rumentum estod. ¶ Rhegium significare oportere, ait [1 sese 2 alij 3 aus.]*

pag. 80.

¶ *Verrius id municipium, q in freto regno, Siciliae est: qm id dictu est a rumpendo, q est Graece ῥήμα, eo quidem magis, quia in Gallia Cisalpina ubi forum Lepidi fuerat, Regium vocatur. ¶ Rhodensis adionque cum dixit Lucilius quo nomina riparum posuit, tam infestum sibi corpus, & valitudinem referens, quam lenis, sed salutis navigantium. ¶ Rhinocerotem quidam esse aiunt boue Aegyptium. Redemptores proprie, atque antiqua consuetudine dicebantur, qui cum quid publice faciendum, ut praebendum condixerant, effecerantq; tum demum pecunias accipiebant. nam antiquitus emere pro accipere ponebatur. at hi nunc dicuntur redeptores, qui quid conduxerunt praebendum, utendumq; Reddit tunc id proprie dicitur, q redditu est, im-
pbatuq; & qui dedit, idque rursus coactus est habere id, q ante habuit. ¶ Reduiam quidam, alij reluium appellant, cum circa unguis cutis se resolvit, qui a ruere est, solvere. Titinnius in serena, lassitudo consensuum reduiiae, & flagri. & Livii. Scabra in legendo, reduuiosaue offendens. ¶ Redhosti-
tue referre gratiam. Nanius in Lupe. Vel. Vc. 50 n-a, id est, purganda: retae enim vocantur arbores, quae*

iens regem salutant iubae, Albanum mulum comitem senem sapientem contra redhostis Menalus. & Accius in Amphitryone. cedo ecquid te redhostitium cum eas seni obieceret facilius. nam & hostire, p aequare posuerunt. Ennius in Cresphonte. Audis, atque auditis hostimentum adiungito. & in Hectoris lytris. quae mea cominus machaera, atque hasta hospius manu & Pacuvius in Teucro. Nisi coerceo pteruitates, atque hostio ferociam. ¶ Redamptuare dicitur in Saliorum exultationibus, cum praesul ampiruavit, q est, motus edidit, ei referuntur inuicem iidem motus. Lucilius, pful

[1 regione 2 pful 3 Rhonden, Icadionque. 4 cognomina piratarum 5 illa effens 6 aut 7 conduxerant 8 Redbitum 9 ei 10 luere 11 Nanius 12 saluere iubet 13 Amulium 14 redhostitium 15 cum in ea se obieceret 16 hostiris 17 Redamptuare 18 ampiruavit. 19 &.]

pag. 81

vt ampiruet, inde vulgus redamplavit, ut Pacuvius. Proaertrēda gratia. Simul cum videam Graios nihil mediocriter redamptuare, opibusque summis persequi. ¶ Rediuium est ex vetusto renouatum. Cicero l. 1. in Verrē. Vtrum existimatis minus operis esse vanam columnam efficere ab integro novam nullo lapide rediuiuo. ¶ Redarguisse per e, littera Scipio Africanus Pauli filius dicitur eunti asse, ut idem etiam pertisum. cuius m. Lucilius, cum ait. Quo facetior videare, & scire plusquam ceteri, pertisum hominem, non pertaesum dicere ferunt, nam genus. ¶ Redimiculum vocant mulieres catellam, qua maxime vtuntur ornatus causa. ¶ Reus nunc dicitur, qui causam dicit: & ite qui, qd pmissit sponditue, ac debet. at Gallus Aelius l. II. significationum verborum, quae ad ius pertinet. ait. Reus est, qui cum altero litem contestatam habet, siue his egit, siue cum eo actum est. ¶ Reus stipulatio est idem qui stipulator dicitur, quippe suo nomine ab altero quib popular est, non his, q alteri adstipulator est. ¶ Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quod promissit, qui p altero qd pmissit. ait Capito Actus in eadem quidem opinione est sed exēplo adiuvat interpretationē. Numa in secunda tabula, secunda lege, in qua scriptum est, qd horum fuit vnus iudici arbitroue, reoue, eo die dissensus esto. nunc uterq; actorum rei quae in iudicio me vocat, itemque accusator de vi accitur more veteri, & consuetudine antiqua. ¶ Riuis vulgo appellatur tenuis fluore aquae, non spe consilioue factus, verum naturali suo impetu. sed hi, riui dicuntur, qui Manu facti sunt, siue super terram fossa, siue super specu, cuius vocabuli origo ex Graeco pendet. ¶ Repanda locantur Pomina, flumi-

[1 redamptuavit 2 Promerēda 3 redamptuare 4 iij 5 Redarguisse 6 ferant 7 11 8 qui stipulatus 9 is 10 quine 11 At eius 12 Nā 13 vitium 14 dies dissensus 15 actor. reusque 16 rei 17 de via citu 18 Specu inestione 19 ij 20 subter 21 Repanda 22 Pomptina.]

pag. 82

50 n-a, id est, purganda: retae enim vocantur arbores, quae

ut ex ripis fluminum eminent, aut in aluiis extant.

¶ Rit-m est mos, vel consuetudo. ¶ Rite autem be-

ne a-c recte significat

illuc. *Plautus Menachmus*. Certe hac mulier can-
terino ritu astans somniat

homi

ina

telo

alio

tionem

lorum

litum est

remo

¶ Retractare est rursus tracta-
re. ¶ Ra-bidus a rabie dictus, qui morbus caninus est.

Catullus de Bercynthia, & Atti. Abis in quiete mol-
li rabidus furor animi. ¶ Ravi coloris, raviselli

appellant a Plauto, qui sunt inter flavos & caesios,
rauo sub con-

quod genus hominum pessimum est. Idem in *Epidico*:
Sed quis huc est muliercula, & ille ravisellus, qui

venit. ¶ Rates vocantur tigna inter se colligata,
quae per aquam agan- tur: quo quidem vocabulo

interdum etiam na- ves ipsae significantur
Afranius in epistula

Vento per-
cussam ratem. it- em eodem nomine signi-
ficantur etiam re- mes. *Attius in Neopla-*

lemo. Atque ego rep- ercutio ratibus mare.
& alio loco. Sed iam propellunt caeruleum ra-

tes salum. ¶ Radere g enas veritum est in
lege xij. id est, vnguibus scindere. ¶ Rabula

30 dicitur in multis intus neg- otijs, paratusq. ad ra-
dendum, quid, auferendumq. vel est ita dictus,

quia acrior sit in neg- otijs agendis, & quasi
rabiosus.

[1 colore 2 significantur, 3 intentum.]

pag. 83.

¶ Rodusculana porta videtur appellata, qu- od
rudus & impolita sit relicta; vel quia ac- re

40 rivulata fuit, nā aces, ut *Varro* ait in libro antiqui- tatum,
randus dicebatur: atque ex eo dici in man- cipa-

ndo, -Raudusculam libram ferito. ¶ Runa genus teli.
Ennius: runata recedit, id est, pilata est genus

etiam enim

no tingeantur quod vene-
us. M.

¶ Val-erio

¶ Rasores antiqui fidicines appel- labant, 50
qui ut ait *Verrius*, ita appellati vid- entur, quia

radere ista chordas videantur artifi-
cio quodam. ¶ Ratitam quadrantem *Tarqui-*

tius in libro quem inscripsit de & *Oppius*
Aurelius, dictum putant, quod in eo, & tri-

ente, ratu fuerit effusus, ut navis in al-
se, aqua quidem re appellatum quoque ratitum

dicunt. Meminit trientis ratiti *Antonius*,
aqua ratitos ex hac causa dici trientes putat,

quod ratu appellatio trientis parti- s alis sit, quin- 60

tue autem, aut alius parit in illa sic, sed se-
cundum numerum, ut sex- tans. nec hac re ra-

tem dici scilicet, nisi de terna: ac legionum vnam
vnam ratem triente significat. quod hi pe-

nderentur trientes, cum ra- tio cum his putaretur,
quibus soluendae res ess- ent. ¶ Ravim anti-

qui pro rancitate dicebant. *Plautus*. Vbi si quid pos-
camus, ad rancim poscamus. Item experiuravi & her-

cle omnia ad rancam ranc- im. & in *Attione*. &

Caecilium in *Hypobolimaeo*. Prius
ad rancim poscaris, quia placen- tam feceris. ¶ Ratus sum,

[1 Opilius 2 nulla sit 3 legib. Numae. 4 expurgabo.]
pag. 84.

significat putavi, sed alioqui, pro firmo, certo po-
nitur ratus, & ratu *Ennius*. Occidit, ubi positus ratus

Romulus praedam. & *Accius* in *Menalippo*. Neque
ratu est, quod dicas, neq. quae agitas, dicendi est locus

R. duobus in coplurib. orationib. cum de actis disser-
ti cuius etiam perferri solet, id est rationu relatarum

quod his tabulis docentur iudices, quae publice data,
atq. accepta sint. ¶ Raviliae & ravis oculis. quemad-

modum a caesis caesullae. ¶ Ratumena porta
a nomine eius appellata est, qui ludicro certamine

quadrigis victor, clarusci & generis iuuenis vo-
his consternatis equis excussus Romae perit, qui

equi feruntur non ante constitisse, quam peruenirent
in Capitolium, conspectumq. fictilium quadrigaru

quae erant in fastigio Iouis templi, quas faciendas
locaverant Romani videnti cuida artis figulinae

prudenti. quae bello sunt recuperatae: quia in for-
nace adeo creauerant, ut eximi nequissent. Idque

prodigium portendere videbatur, in qua ciuitate
cae fuissent, omnium eam futuram potentissimam.

¶ Reciperatio est (ut ait *Gallus Aelius*) cum inter popu-
lum, & reges, nationesque & ciuitates peregrinas

lex convenit, quomodo per reciperatores red-
dantur res, reciperenturque, res q. priuatas inter se

persequantur. ¶ Reciprocare pro vltio, citroq. posce-
re vti sunt antiqui quia procare est poscere.

¶ Pacui in *Teucro*. Rapido, reci, pco, pcoito, angusto;
citare, rectem, reciprocare. vnde etq. gremiis sub-

icetate, adfigere. *Plautus* in *Astuba*. Quasi tolle-
nono, aut pilum Graecum reciproceis plana via.

¶ Recellere, reclinare, & excellere, in altum extol-
lere. ¶ Recinium omne vestimentum quadratu. hi

qui. xij. interpretati sunt, esse dixerunt vir toga
mulieres utebantur, praetextum clauo purpureo.

[differitur cuiuspiam 2 q. 3 Ravilia 4 Etrusci 5 Venti
& Venti 7 tollentem 8 y 9 virilem togam, quae 10 pra-
textam.]

pag. 85.

vnde reciniati mimi planipedes. quam rem dili-
genter exsequitur *Santra* l. ij. de antiquitate ver-

borum. ¶ Reconducta fecerit & condere urbem,
facere, aedificare, ut *Cineius* testatur in libro de

verbis prisca. ¶ Ricac, & ricala vocantur parua
ricinia, ut palliola ad vsum capitis facta. grane

quidem ait esse muliebri cingulum capitis, quo
pro vita Flaminica redimiatur. ¶ Rectae appel-

luntur vestimenta virilia, quae parua libris

ii)

suis conficienda curant omnis causa. ita usur-
para. q. a stantibus & in altitudinem texuntur.
¶ Remancipatam Gallus Aelius esse ait, quae manci-
pata sit ab eo, cui in manum conuenerit. ¶ Re-
nes (quos nunc vocamus) antiqui nefrondines ap-
pellabant. quia Graeci νεφρον eos vocant. Pla-
utus in Satyrione. Male tibi euenisse video,
glaber erat tanquam rion. ¶ Refriua fabrat¹
di, via fuit Cincius quoq. quae ad sacrificium re-
ferri solet domum ex segete auspicij causa, qua-
si reuocant² fruges, ut domum datantes teuir-
tico³ ad rem diuinam faciendam. Aelius dubitat,
an ea sit, quae prolata in segetem domum referatur,
an quae refrigeratur, q. est torreatur. sed opinionem
Cinci adiuuat, q. in sacrificiis publicis, cum puls
fabrata dis datur, nominatur refriua. ¶ Remeare,
redire: ut cōmeare, vitro, citro⁴ ire. unde commea-
tus dari dicit, id est, tēp⁵, quo ire, redire cum⁶ possit.
Afranius (ut in ea mancipato.⁷) Venuit me siue
mercede prosum paucius⁸ remeare in ludum. ¶ Re-
meligens,⁹ & remorae memorando¹⁰ dictae sunt
in¹¹ Plauto in Patina, Nā qd illae nūc rā diuinitus¹²
remorantur remelignes. ab Afranio in Prodito,
remeligo a Laribus missa sum hanc,¹³ quae cursum

[1 Recondere 2 refecerit 3 Granus 4 faba 5 ut
6 reuocant 7 o tritico 8 citroq. 9 redireq. 10 in Emanci-
pato. 11 Paucius vel Paucius. 12 Remeligenes 13 a morando
14 a 15 tardum intus 16 huc.]

pag. 86

cohibeam nauis. ¶ Remora alias tarditas
nūman-tur,¹ ab eo quod moram facit. Plautus Trin-
inno². Quae in rebus multu obstant, odios-
aeq. su nt, remoramque faciunt rei priuatae, &
publi-cae. Lucilius. Quantum vox ex te resonans
meo gr-ada remoram facit. ¶ Remurinus ager
dictus, quia possessus est a Remo. & habitatio Remi
Remu-ria item in Auentino dicta. nam q. Auent-
inum, in quo habitaret, elegisse Remū dicunt. Unde voca-
tatam auios Remuriam locum in summo Auentino, ubi
de urb-e condenda fuerat auspicius. alias Remo-
rum³ quondam cum locum appellatum fuisse
testis est.

¶ Remores
item in vsp-icio aues dicuntur, quae acturum aliquid
remora-ri compellunt

¶ Rima-

ri, quare-re valde ut in rimis quoq.

qui te rima-tur

Ennius li. x l.

viriq. ¶ Re-millam dicitur, quasi repandum

Lucilius Suda.

remilium & Afra-nius in

xendice pergam

morbescat En-nius possisse videtur, pro in mor-

bum recidat. ¶ Re-futare significat. redargue-

re. Pacuius in Hem-ionat⁴

quas gloria &

rietas humanura

littera in u. ut item in cludo factum est, a quo

recludere. ¶ Re-nanciscitur, Kertius quidam sig-

nificare ait rep-rehendit. Unde adhuc nos

ap-petit nanciscitur, & nanciscitur id est adeptus. Rem

existimo; & quaec-umq. ab eo declinantur,
quorum passiva aucto-ritas est. Remul.

[1 nominatur 2 Trinummo 3 Remorium vel Remonium
4 Hermiona.]

pag. 87.

co est, cum scaphae remis manu magna tra-
hitur. ¶ Rigidum & praeter modum frigidum si-gnificat,
& durum

10 ugidot
rigido

10 rigi-do ferro

¶ Regifugium dies notatur in Fastis vi. kal.
Martiae, ut ait Verrius, ita dictus, quia
eo die rex Tarquinius Roma fugerit; quod fal-
sum esse arguit Cincius in libro Fastorum, & Tul-
ius² de feriis qui Saliares virgines, & Salios
adesse dicunt Regi sacrorum, cum facit sacri-ficium in
Comitio, quo facto statim fugit quod verum cog nouerit
esse, qui legerit in Fastis dies tales, qua-les no-
tantur sic. Q. R. E. X. C. F. id est quando Rex

20 comitians, Fas; id est ad comitium it-at his
enim tantum ferij Regi sacrorum in Comitium, nec in
alijs ire licet. qui mos videtur ascitus ex E-truria.
Regifugium item dies notatur in Fastis, kal. lunis.
qui dies, quia totus nefastus non est, legi debet cum
nota N. non N. quod illa dies sit e nefasto fastus.
¶ Regia dicta, vel q. sacrorū causa tā q. infanū a Pon-
tifice conuocati, in eam conuenirent: aut quod in ea, sa-
era a Rege sacrificulo erant sol-ita usurpari.

30 ¶ Regiae feriae dictae videntur, quae fiunt fori, co-
nuentus, & mundinarum causa in ciuitate aliquem
per sacerdotem, qui sit regia mai-estate. sed non
semper ob hanc vnā causam tant-um, qui homini talis
maiestatis cura datur est, cum expiatio ictus fulguris fit,
aut in procurando portento simi-li quo regiae fe-
riae fieri etiam solitae sunt. ¶ Re-glescit, cum dixit
Plautus, significat crescit, ho-c versu: vix super-
sum dolori, qui in dies va-e misero mihi ac
perdito, reglescit magis, magisque inde etiam glires

40 [1 rigido 2 lulius 3 quia]

pag. 88.

dicti videntur, quibus corpus pinguitudine adcre-
scit. Reapse est reipsa. Pacuius in Armorum iudi-
cio. Si nō est ingratum reapse quod feci bene. ¶ Re-
gimen pro regimento usurpant poetae. Ennius l.
xvi. Primus senex bradyn (in) regimen belli q. pe-
ritus. ¶ Relegati dicuntur proptie, quib. ignomi-
niae, aut poenae causa necess- est ab vrbe Roma,
alioue quo loco abesse lege, Senatuque consul-
to, aut edicto magistratus, ut etiam Aelius
Gallus indicat. Religiosus est non modo de-
orum sanctitatem magni aestimans, sed etiā officio-
sus aduersus homines dies autem religiosi, quib.
nisi quod necesse est, nefas habetur facere: quales
sunt sex & triginta atq., qui appellantur, & alij
senes, atq. hi², quib. mūdus patet. A³ esse Gallus Ae-
lius, quod homini ita facere non liceat, ut si id
faciat, contra deorum voluntatem videatur fa-
cere, quo in genere sunt haec, in eadem Bonae deae
vixunt.

virum introire ; aduersus mysticae & legem ad
populum ferre : dic ne falso apud Praetorem lege
agere. Inter sacrum autē, & sanctū : & religiosum dif-
ferentias bellissime refert. ¶ Sacrum aedificium,
consecratū deo. ¶ Sanctū murū, qui sit circū oppidū re-
ligiosum sepulcrum, vbi mortuus sepultus, aut
humatus sit, satis constare ait. sed ita portione
quadam, & temporibus eadem videri posse,
siquidem quod sacrum est, idem lege, aut insti-
tuto maiorum sanctum esse putant, & violari id sine
poena non possit. idem religiosum quoque esse,
qui non iam sit aliquid, quod ibi homini fa-
cere non liceat : quod si faciat, aduersus deorum
voluntatem videatur facere. similiter de mu-
ro & sepulcro debere obseruari, vt eadem
[1. & Alliensis 2. y. 3. A Religiosum & auspicia 3. putat, vt. 6.
quantum.]

pag. 89

& sacra, & sancta, & religiosa fiant, sed quo mo-
do, quod supra expositū est, cum de sacro diximus.
¶ Repotia postdie nuptias apud nouum mari-
tum cenatur, quia quasi reficitur potatio. Pacu-
uius in Ilionā. Ab eo depulsum manūna paedago-
gandum accipit appot. talis, libet. ¶ Repagula
sunt. vt Verrius ait, quae patefaciendi gratia
(qua) ita figuntur, vt ex contrario quae oppangun-
tur. Cicero in Verrem l. iij. Postea conuolūis re-
pagulis, extractisque valuis demoliri signum,
ac vestibulis labefactare conantur. quae poetae
interdum repages appellant. ¶ Repudium Ver-
rius ait dictum, quod sit ob rem pudendam. Acci-
us, Repudio eiecta ab Argis iam dudum ex-
sulo. ¶ Repedare, recedere. Pacuius. Paulum
recede & gnate a vestibulo gradum. ¶ Repasti-
nari ager, is dicitur, vt Verrius existimat,
cuius natum, mutatur fodiendo, cum aut siluester
ex quo dicatur 6, aut lapis molitur frangendo,
vt fiat pascui 7, vel pecoribus herba, vel homi-
nibus satione. Cato in ea, quam scribit de
suis virtutibus contra Thermum. Ego iam
a principio in parsimonia, atque in duritia,
atque industria omnem adolescentiam meam
abstinui, & agro colendo, saxi Sabinis, silicibus
repastinandis, atque conferendis. Afranius
in Repudiato. Repastina serati senex, fugis.
¶ Reluere, resolvere, repignerare. Caecilius
in Carine, Vt aurum, & vestem, quod matris fu-
it, reluat, quod viua ipsi 10 opposuit pignori.
¶ Resignare, antiqui pro rescribere ponebant,
vt adhuc subsignare dicimus pro subscribe-
re : Cato de spoliis, ne figerentur, nisi quae de
[1. et. 2. quo. 3. repastinatio. 4. repeda. 5. natura. 6. excodicator. 7.
pascuus. 8. abstinent. 9. Repastinare sero tu senex. 10. ipsa]

pag. 90

hostibus capta essent. sed tunc vbi indiuisi sunt
reuertantur resignati vestigalibus
nat
requi
alia a
quod a

reb
indi
tertiū
ranorum
positi
nisi a
vocabu
cretum
sulta-re saepe resiliere. ¶ Resibilis ager,
dicitur qui bie-mio continuo seritur farreo spi-
co, id est ari-sto. quod ne fiat, solent qui praedia lo-
cant excipere. ¶ Reses, & residuus dī ignauus, qui
residet Accius in Oda
residuos sūn- & deditos, atque inertes. Afranius in
Rosa praetere-a resides multis
Pacuius in arm-orum iudicio
Tuq. te desider-e manis residem, at contra
nos hic esse in labore
¶ Resecrare, reso-luere religione. utique cum
reus populum co-mittis orauerat per deos,
vt eo periculo li-beraretur inebat magi-
stratus eum resec-rare. Rursus, autem, idem
vt se liberarent ins-istebat, & quod insens
innocensque esset cau-sabatur : & quod caput
est, ne eidem iter-um dies diceretur, neue iterum
animaduerti sta-tuerent in eum, deprecabantur,
cumque comitia esse-nt dimittenda

pag. 91

aut
iure
ut
ica
Plantum, Resecroque mater quod dud-um ob-
secrasset
resect-or
¶ Res con-
perendinata dicitur, vt Verrius ait, ind-icium
in diem tertium constitutum. ¶ Rauiam vocem
significare ait Verrius raucam, & Parum
liquidam, proxime canam latratum sona-ntem:
Vnde etiam caudicis pugnaciter loquen-
t, rabula appellabatur, vt est apud Lu-cilium
t rai-
lla : rai-ist-elli nisi
a rani potius dictos velimus, vt est apud Plan- tum, qui
ait in Aulularia. Vbi si quid poscamus (quod)
ad raium poscamus prius. Et ali-bi. Expurga-
bo hercle omnia ad raucam raium.
¶ Rosea in agro Reatino campus appellatur
quod in eo arua rere humi-da semper serent.
¶ Rediculi sanum extra portam Capenam Cornifi-
cius ait fuisse: qui Rediculus pro-pterea appel-
latus est, quia accedens ad vr-bem Hannibal,
ex eo loco redierit, quibus-dam visis perterritus.
¶ Reserari Verrius ait dici ab eo quae de
mota seras a ian-uae cardine petefiant
fores: inde, quae patefacta, & declusa sint, re-
serata dici. seras neque dicantur a fustes
qui opponuntur clausis foribus Pacuius in
60 armorum iudicio Nunc pandite valuas,
f iij

remouet seras, ut complectar. ¶ Rema.
[i quod. 2 namque dicuntur.]

pag. 92

nant, i reptent. 3 Ennius l. 5j. desunt riuos
camposque remant. 4. ¶ Refert cum dicimus,
errare nos ait Verrius. esse enim rectum rei
fert, datiuo scilicet, non ablatiuo casu. sed
esse iam vsu possessum. ¶ Ridiculus proprie
dicitur, qui in rebus turpib. ridetur. ¶ LIBER
XVII. SEXTI POMPEI FESTI LI-
BER XVIII.]

¶ RIDEO, INQVIT GALBA CAN-
terio, prouerbiu est, quod Sinius
Capito ita interpretatur, nisi, qui
principio rei alicuius inchoatae deficiunt
animo Sulpicius Galba, cum in prouinciam
exiens, ad portam ipsam canterium suum anim-
aduertisset cecidisse, rideo (inquit) can-
teri te iam lassum esse, cum tam longum iter
iturus, vix id sis ingressus. ¶ Retricibus

cum ait Cato in ea, quam scripsit, cum edisser-
tauit Fului Nobilioris Censuram, significa-
ta aquam eo nomine, quae est supra viam Ar-
deatinam inter lapidem secundum, & tertium. qua
intrigantur horti infra viam ardeatinam, &
Asinariam vsque ad Latinam. ¶ Recepticiu ser-
uum, Cato in suasionem legis Voconiae cum ait,
significat, qui ob vitium redhibitus sit. vbi

irata facta est, seruum receptitium sectari,
atque flagitare virum iubet. ¶ Rogat, id est,
consulit populum vel petit ab eo, ut id se-
cat, quod ferat. vnde nos quoque in consue-
tudine habemus propetere, & orare. Cato

in dissuasionem, ne lex Baebia derogaretur,
ait. hoc potius agam, quod hic rogat. ¶ Retat

[i Reuolant. 2 repetant. 3. deserunt. 4 reuolant. 5. de iis.]

pag. 93.

pro distat ait Ennius i ponere, cum his i dicat. Im-
petus aut, longe mediis regionibus restat.

¶ Ruri esse, non rure dicendum, testis est Terenti-
us in Phormione, cum ait. ruri se contine-
bat, ibi agrum de nostro patre, ¶ Religioni

est quibuldam porta Carmentili egredi, &
in aede Iani, quae extra eam, Senatui haberi
4: quod ea egressi sex & trecenti Fabij apud
Cremeram omnes interfecti sunt, cum in aede Ia-
ni S. C. factum esset, uti proficiscerentur.

¶ Retiario pugnanti aduersus murmillo-
nem, cantatur. Non te peto, piscein peto. quid
me fugis Galle? quia murmillonicum genus
armaturae Gallicum est, ipsique murmillo-
nes ante Galli appellabantur, in quorum ga-
leis piscis effigies inerat. Hoc autem genus pu-
gnae institutum videtur a Pittaco, vno ex
septem sapientibus, qui aduersus Phrynonem
dimicaturus propter controuersias finium,
quae erant inter Atticos, & Mytilenaeos, re-
te occulte lato impediuit Phrynonem. ¶ Re-

signatum aes dicitur militi, cum obdelictu aliquod
iudicium. TR. Militum, in tabulas refertur, ¶ Relig-

nare enim antiqui pro scribere interdum pone-
bant. ¶ Rituales nominantur Etruscorum libri,
in quibus praescriptum est, quo ritu condantur vr-
bes, arae, aedes sacrentur, qua sanctitate muri, quo
iurae portae, quomodo tribus, curiae, centuriae
distribuentur, exercitus constituentur, ordinentur.
ceteraque eiusmodi ad bellum, ac pacem pertinen-
tia.

¶ Rutilae canes, id est, non procul a rubro
colore immolantur, ut ait Ateius Capito cana-
rio sacrificio pro frugibus deprecandae saeuitiae cau-
sa sideris caniculae. ¶ Religionis praecipuae ha-
[i Ennius. l. 1. 3. haud. 4 habere. 5 a ne stipendium ei detur.]

pag. 94.

betur Censoria maiestas, cuius in libro de vita P. R.
Varro exempla haec profert. M. Fuluius Nobili-
or, cum M. Aemilio Lepido Censor factus, cum ei
admodum i-nimicus antea exisset, saepeque iu-
dicio cum eo sibi fuissent, publicae rei causa,

quae in pri-mo spectatur, statim eo delato mun-
re, homini inimicus remisit, quod eius animi
iudicium fu it omnib. gratum & probatum. A Postu-
niius Q. Fuluius Censores facti, quia Fuluius duos filios

amiserat in Illyrico militantes, & propter grauem mor-
bum oculorum, censuram gerere non poterat, ut
libr. Sibyllini adirentur, auctor fuit, & ut pu-
blice supplicaretur pro valetudine collegae,
Tit. Sempronius, cum a Rutilio Tr. pl. Censoria
fides lahe factaretur qui ob parietem dirutum iratus
cum ellet ae-du prima ae, die dicta collegam Claudium
codemna-uerat fecit ut eadem illae, eodem quae in lo-
co erant, con demnatum absoluerent centuriae.

L. Amili Paulus, & Q. Philippi religiosa censura
fuit. Laborauit Paulus morbo graui, & patre
amissione capitis in eo honore. Religiosa item

& P. Corneli Scipionis Nasicae, cui collega M. P.
Opilius, post consulatum qui fratrem vidit, censura
fuit vadatus enim eo esset, s. P. R. liberatum
constat. M. Valerius Messala. C. Cassius Lon-

ginus Censores, quorum in magistratu subuersa pudici-
tia fuerat, famosi extiterunt: nam palinam, quae
in Capitolio in ara ipsa Ioui optimi maximi, bello Per-
sico nata fuerat, tunc prostratam ferunt, & ibi ena-
tam sicum, infames quae rursus fecit, qui sine
ullo pudicitiae resp-ectu fuerant Censores.
L. Corneli Lentuli C. Censorini sequitur censura:
Lentulus iudicio pu-blico repetundarum damnatus
fuerat, plurimi itaque censuram adepto damna-

[i. Pauli.]

pag. 95

tionis poenam remiserant. P. Africanus, L. Mummi
Censura insignis: sed in qua segniti-ae in agen-
do notetur Mummius. Is Asellum nulla soluta poe-
na ex aerarijs exemit, Africanus irrita seueritate
qui illum fecerat atrarium. Sed & Q. Fului No-
bilio, & eius collegae T. Anni Lusci fuit no-
bilissima Censura: nobilitati tribus notis
innotu soteris sumis, Q. Pompei & Q. Caecili Metelli
Macedonici Censura lectus se-natus, ad sum-
mum senatus amoti sunt tres, & eo lu-
mine i. qui aliorum offunderent alacritatem.

¶ Redundat

¶ Rediunt, significat, redeunt. Ennius
redunt in
patriam cum feri

¶ Regium est,
quod est, aut fuit Regis, vt seruus
regius, & domus regia, qualis est Numa Pompili.

¶ At regale facinus, quod est dignum rege.

¶ Romanos in lib. xi. Graeco s appellat Enni-
us, cum ait. Contendunt Graec cos, Graios me-
morare solent sos, quod Graeca lin-gua longos per
tempora tractus gentibus Hispani. Non Ro-
manos ait Graece locutos, cum Romulus vr-
bis conditor verbis linguae Latinae locutus sit:
sed quod olim lingua Graeciae gentis fuerit
eadem cum Latina, parum prola-tione mutata.
hoc autem verum esse indicat origo eius
quae videtur quasi Graecae v-surpatio. ¶ Rigido
sum caerulea furo, cum ait Ennius, locutus a videtur
super etymo verbi caerulei. est enim a matris no-
mine. eodem verbo de eadem re vsus est. & L. II. 20
Fert se se per lacta camp-i caerulea prata cae-
rula, mare ipsum dixit & alibi. Inde parum
per caerulea nauihus amb-ulabant. 4 Parum insulam
[i. Hispaniae. 2. locutus 3. maris 4. ambulabant.]

pag. 96.

refert. Item. Vnum surum surus ferre, ta-
men defendere possunt. furi autem sunt rus-
tes, 2 & hypocoristicos furculi. ¶ Reque eaple
Scipio Africanus, Pauli filius, cum pro aede Ca-
storis dixit, hac compositione vsus est. quib. 30
de hominib. ego saepe, atq. in multis locis
opera, factis, consiliis, reque eaple (saepe) bene-
meritus spem, 3 id est & re ipsa. ¶ Relp. multa-
rum ciuitatum pluraliter dixit C. Gracchus in ea,
quam conscripsit de lege. p. Enni 4 & peregrini-
nis, cum ait. ex nationes, cum aliis reb. per aua-
ritiam, atq. stultitiam, res publicas suas ami-
serunt. ¶ Recto fronte ceteros sequi si norit.
Cato in dissertatione consulatus. antiquae
id consuetudinis fuit, vt cum ait Ennius quoq. 40
a stirpe supremo, & Iliada nepos. & lupus
foetas & nulla metus. etiam in commentariis
sacrorum pontificalium frequenter est his ouis,
& haec agnus, ac 6 porcus. quae non vt vitia, sed
vt antiquam consuetudinem testantia, de-
bemus accipere. ¶ Recipe apud Catonem, pro
recipiam, vt alia eiusmodi complura. ¶ Redemp-
titauere item, vt clamitauere Cato (idem)
in ea, qua egit de signis & tabulis. honorem
temptauere? ait, l. effecta 8 beneficiis non 50
redemptitauere. ¶ Repulsior secunda conla-
gione dixit Cato in ea, quae est contra Cornelium
apud populum, haec, quis incultior, religiosior,
desertior, publicis negotiis repulsior. ¶ Ra-
tissima quoq. ab his, 10 quae rata dicimus. vnde
etiam rationes dictae. Cato in quam 11 Thermu Er-
ga temp. multa beneficia ratissima atq.
gratissima. ¶ Regillis, tunicis albis, reti-
culis loteis vtrisque. 12 textis fufum ver-
[1. pallens. 2. suffus. 3. fenum. 4. Penn. 5. ferum. 6. haec 60 docet.]

¶ Redemptitauere. 2. malefata. 9. ei. 10. eis. 11. Q. M. J. Mi-
nimum. 12. vtilis.]

pag. 97.

sum astantib. pridie nuptiarum diem virgi-
nis indutae cubitum ibant omnis causa, vt e-
tiam in totis virilibus dandis obseruari solet.

¶ Rapi simulatur virgo ex gremio matris: aut,
si ea non est, ex proxima necessitudine, cum ad
virum traditur, 2 quod videlicet ea res feliciter Ro-
mulus cessit. ¶ Rapi solet fax, qua praelucente no-
ua nupta deducta est ab vtrisque 3 amicis, ne
aut vxor eam sub lecto viri ea nocte ponat,
aut vir in sepulcro comburendam curet, quo
vtrique mors propinqua alterius vtrius 4
captari putatur.

¶ Ritus est mos comprobatus
in administrandis sacrificiis.

¶ Receptus
mos est, quem sua sponte ciuitas alienum ad-
sciuit. ¶ Religiosi dicuntur, qui faciendarum, prae-
termittendarumq. rerum diuinarum secundum mo-
rem ciuitatis delectum habent, nec se superstitioni-
bus implicant.

¶ Renouatiuum fulgur vo-
catur, cum ex aliquo fulgure functio fieri
coepit, si factum est simile fulgur, quod
idem significet.

¶ Referridicem predictam,
id est anteferridicem, religiosum est, vt ait
Veranius in eo, qui est auspiciorum de comi-
tis, idque exemplo comprobat L. Iulius & P.
Licini Censorum, qui id fecerunt sine villo decre-
to Augurum, & ob id, lustrum parum felix fue-
rit.

¶ Regalia exta appellantur, quae poten-
tibus, insperatum honorem pollicentur: priua-
tis & humilioribus, hereditates: filio fami-
liae, dominationem. ¶ Respicere autem & in
auspicando, vnde quis auem prospexit, cum
eodem reuertitur.

¶ Religiosum ac sacrum
est, vt templa omnia, atq. aedes, quae etiam
sacratae dicuntur. ad 6 quod per se religiosum

[1. virgines. 2. traduntur, vel trahuntur. 3. vtrisque. 4. alteru-
trum. 5. auem, est. 6. at.]

pag. 98.

est, non vtrique. sacrum est, vt sepulcra
quod ea non sacra, sed religiosa sunt.

¶ Reus, cum pro v-traque ponatur, vt ait Sin-
nius in eo, quem de reo inscribit, & cum di-
cit pro se, 2. ut cum contrate agit, iuramen-
to tuo vti p-otest.

¶ Roscius vulgo appella-
ri solent, in omni arte ita perfecti, vt Roscius
comoedus in arte sua perfectus fuerit, cui
nil decisset ad perfectionem, vt libro i.
de oratore ait Cicero.

¶ Rustica Vinalia
mense Augusto, vt est in Fastis, Veneri fiebat,
quod eodem illo die aedae deae consecrata
est, iumenta-q., & olitores ab opere cessant, quia
omnes horti in tutela Veneris esse dicuntur.

¶ Raucos appella-
tos esse ait Verrinus videri
ab ariditate, siue a similitudine quadam spi-
carum aristae. in specie namque flana fru-
menta raua appella-
ri idem Verrinus

Rica est vestimentum quadratum

limbriatum, purpureum, quo Flaminiae pro palliolo mitra ve utebantur, ut Verrinus existimat. Titi-nus. Risa ex lana lucida, alba vesti-tus. Alij dicunt, pallium esse triplex, quod conficiant virgines ingenuae; patrimae, m-atrimae, quod caeruleo colore infectu lauetur aqua p-ura. Alij quod Flaminica cingat pileum. ¶ Respici avis, tunc dicebatur, cum peracto sacrificio, quasi finis imp-etratus esset, & quasi forent comitia perfecta, sum-i tunc reum inebant sacer dotes suo more, alii-sq. peractis iuxta consuetudi-nem luci, in quo sacra fa-ciebant res a ca-latorib. ingeniculato, atque ita inclinato vinum in caput infun-debant solenni cum pre-catione. ¶ Remisso exercitu simul etiam

pag. 99.

Angur, quo consul in bello v-sus est in auspiciando, discedere vna iubetur, quod tunc illo discedente cer-tum est, exer-citum etiam esse remissum, ut cum opus sit, tunc si velit, discede-re possit. nam Consules, & censores non in perpetuum Anguribus praesentibus vtu-ntur, ut ait Ap. Pulcher, sed tantum in auspi-cio, quas po-Stea dimittat is, a quo lege se cures habitae sunt prius, quem & priorem esse ait Antis-tius Labeo quiq. eadem qu-oq. lege signi-ficari, ut prior sit in auspi-cando dicitur, ut ait idem Labeo in libro de officio Augu-ri. Potest autem Angur id & in consilio fa-cere, vel in alio, quo se-det loco; pullis q; putem edentibus solissim-um facit auspi-cium. potest etiam si ve-lit, intra pomoe-riam. sin autem in tem-plo consistit. ¶ Re-peritum dicitur idem quod amissum recipe-re, quasi repartum & re-paratum. ¶ Rictus, rixae, rixasae, ringitur dici videntur, quia in diuersum rumpuntur, contrariaq. sint recto quod vocabulum a regendo, ut commo-dius deductum videatur, dictum videri po-est.

S

¶ Sesopia in Angurali & Saliari carmine ap-pellatur, quae alias eso-pia pro sedilib. di-cere habemus nunc ad-huc in consuetudi-ne. ¶ Susq. deq. fre-quens est, pro plus minuve. significat autem id quod antiqui vsque dice-re soliti erant. ¶ Soni-uo significat in car-mine Saliari & An-gurali, sonanti. ¶ Sine sacri hereditas in prouerbio dici solet, cum aliquid obuenerit sine vlla incommodi a-

[100]

pag. 100.

ppendice: quod olim sacra non solum publica curiosissime administrabant, sed etiam pri-uata. relictusq. heres sic pecuniae, etiam sa-crorum erat: ut ea diligentissime administra-re esset necessarium. ¶ Suppus antiqui dice-bant quem nunc supinum dicimus ex Grae-

co, videlicet pro adspiratione ponentes lit-teram, ut cum idem hylas dicunt, & nos sil-uas. item issex, & iuxi, septem. eius voca-buli meminit etiam Lucilius. Si verò das, quod rogat, & si suggeri: suppus. ¶ Sempronia horrea, qui locus dicitur, in eo fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici. ¶ Statua est ludi eius, qui quondam fulmine ictus in Circo, sepultus est in Ianiculo. cu-ius ossa postea ex prodigiis, oraculorumque responsis Senatus decreto intra urbem re-lata in Volcanali, quod est supra Comitium, obruta sunt. superq. ea columna, cum ipsius effigie, posita est. ¶ Sernilius lacus appellabatur a eo, qui eum faciendum cu-rauerat in principio vici Iugari continens basilicae Iuliae, in quo loco fuit effigies hydrae posita a M. Agrippa. ¶ Sonticum morbum in xij. significare ait Aelius Stilo certum cum iusta causa, quem non nulli putant esse, qui noceat, quod fontes signifi-cat nocentes. Naeuius ait. Sonticam esse oportet causam, quam ob rem perdas mulierem. ¶ Sacram viam, quidam appellatam esse existimant, quod in ea foedus ictum sit inter Romulum, ac Tatium. quidam, quod eo itinere vtantur sacerdotes idulum sa-crorum conficiendorum causa. itaque ne catenus

[101] 2. suggeri: 3. iudicium. A. ab

pag. 101.

quidem, ut vulgus opinatur, sacra appellan-da est a regia ad domum Regis sacrificuli, sed etiam a regis domo ad sacellum Stre-niae, & rursus a regia vsq. in arcem. nec ap-pellari debere ait Verrius, sed disiuncte, ut ceteras vias Flaminiam, Appium, Latinam, ut ne Nonamuiam quidem, sed Nouam viam. ¶ Scita plebei appellantur ea, quae plebs suo suffragio sine patribus iussit, plebeio ma-gistratu rogante. ¶ Solitaurilia hostiarum trium diuersi generis immolationem sig-nificant, tauri, arietis, verris, quod omnes eae solidi, integriq. sint corporis: contra aci: . . . verbices, maiales & qui: quia solum Osce totum, & solidum signifi-cat. vnde tela quaedam soluferrea vocan-tur tota ferrea, & homo bonarum artium sollers & quae nulla parte laxata caucae sunt, solida nominantur. atque harum hos-tiarum omnium inuiolati sunt tauri, quae pars scilicet creditur in castratione, sunt quidem qui portant, & ex trib. hostiis praecipue nomen inclusum cum solido tauri, quod am-plissima sit earum, quidam dixerunt om-nium trium vocabula confixa, suis, ouis, tauri adesse id, quod vno modo ap-pellarentur vniuersae, quod si is a sollo, & tau-ris earum hostiarum dictum est nomen, anti-quae consuetudinis per vnum & enunti- non est mirum, quia nulla tunc ge-mina-

minabatur littera in scribendo. quam; consuetudinem Ennius mutauisse fertur utpote Graecus Graeco more usus, quod illi aequae scribentes, ac legentes suplicabant [1. nec ita. 2. contrarij. 3. vernices. maiasq. 4. solisferre 6. ead. dicitur. 7. putet. 8. confusa. 9. scilicet. 10. antiqua consuetudine.]

pag. 102.

mutas semi-vocales, & liquidas. ¶ Secordiam quidam pro ignavia posuerunt. M. Cato pro stultitia posuit, Originum lib. 10 vij. cum ait ob immensam timiditatem, ac secordiam causa erat, nequid negotij publici, vel privati gereretur. composuit autem videtur ex se, quod est sine, & corde.

¶ Semis semodius, semuncia: quae ratione ex Graeco trahuntur aliae, quae, s, litteram pro aspiratione eorum habent, ut iula septem, & filuz, sic ista ab eo, quod illi vni-20 eo dicunt, declinata videntur.

¶ Sublicium pon-tem quidam putant appellatum esse a sublicibus, peculiari vocabulo Volscorum, quae sunt signa in latitudinem extensa, quae non aliter Formiani vocent, quam a nomine librorum: & quae ab alijs auctoribus sublices vocantur, quod sub eis aqua liquens laberetur, distat.

in qua opinio-ne fuit. ¶ & meminit Sublici pontis; & Nacuius, qui ait in belli Punici libro quam liquidum Sublicio transiit ponte amnem, & alij tab-ali qui adhuc nomen retinet.

Sallustius libro quarto Historiarum, ne iurumtendi pontis Sublici sublicibus cauata essent.

¶ Supernacaneum, ut videtur, se-40 cludit Verrius ab v-acuo, quod [1. ab.]

pag. 103.

¶ Quam quidem dicatur id tantummodo, quod sufficit, fatu-q. sit fami- liae: quod autem supersit, super-nacaneum sit dicitur.

¶ Stru-fertarius appellabant antiqui homines con- doctos, ut ait, qui ad arbores ful-10 garitas piacularum com-missarum causae sacrificia quendam struac, & festa sollemnibus verbis faciant.

¶ PREGOR TE IMPPI-TER VTI MIHI MOLENS PROPITIUS SIES, quod & nullo etiam fiebat adhibito stru-lettario.

¶ Suberis, arboris genus, ex qua cortex matorum detrahitur.

¶ Silicernium dicitur, quod si- nobris, quam

alio nomine exequum scriptores vocant sed & V-errius existi- mant silicernium dici, quod nos farci- men dicimus, quo fletum familia purgabatur: quia cuius nomine ea res instituebatur, i-2 iam silentium cerneris Caecilius Obolostate. Cre- didi silicernium eius melle esurum.

¶ Sudum Verrius ait significare sub- vum sed auct-orum omnium fere exempla volunt, ut sudu-s siccum significet. sudum enim quasi sendum, id est, sine vdo, ut se- curus, sine cura dictum est.

¶ Sulaesta antiqui dicebant infir- mis, & tenuia. Plautus in Persa. Ad [1. strus. 2. stru.]

pag. 104.

paupertatem si immigrant infamiae, grauior paupertas sit fides sublesti- or. id est, infirmior. Idem in Neruo- laria. vinum ait sublestissimum, quia infirmos faciat vel corpore, vel animo.

¶ Statur, & vir, & caro non habent. ¶ Supel- lectilis recto casu, & senis ratione di- cebantur, quae nunc contraria vi- dentur esse finitioni portionis: quia omnia vocabula, X. littera finita, per declinationes obliquorum ca- suum syllabam accipiunt. haec autem duo delinuerunt ab ea, ut alia com- pium, quae non ideo infirmare de- bent praecceptum.

¶ Scutrae vocabulum Verrius ineptis- sime aut ex Graeco tractum ait, quod est schypoazain, aut a sequendo, cui magis adfentitur. quod & tenuiores fortunae homines, & ceteri alioqui, qui honoris gratia prosequerentur quempiam, non antecedere, sed sequi sint soliti, quia videlicet dicat Lu- cilius. Cornelius P. noster Scipiadas dicto, tempusq. intorquet in ip- sum otij, & deliciis, luci effictae, atq. cinaxo. & sectatori adeo ipsi suo, quo rectius dicas. Ibat forte domum, se- quimur multi, atque frequentes. cum securos videri velit, ob eorum iurgia, non ob adfuerum officium.

[1. proportionis. 2. alia complura.]

pag. 105.

¶ Secus, Valgi putat ex Graeco quod est, & dicitur ab- surda scilicet. significat enim aperte aliter, exemplis omnium fere, qui ea voce usurpant. Stipe esse num- mum signatum, testimonio est & de eo quae dat sti- prodium militi, & cum sponderetur pecunia, quod sti- prodium dicitur. ¶ Sobrius est, ut ait Gallus Achi- patris mei consobrii filius, & matris meae consobri- nae filius. femina iisdem de causis appellat- so fratrem, & fratrem patrualem, & consobricum,

& propius consobrinus. & sobrina. iidem gradus in sobrina quoque sunt. Sororium tigillum appellatur hac de causa. ex conventionem Tulli Hostilii regis, & Metti Fostij ducis Albanorum, Trigemini Horatii, & Curatij cum dimicassent, ut victores sequeretur imperium, & Horatius noster exuperasset, victorq. domum reverteretur, obuia soror, cognita morte sponsi, sui fratris manu occisi, auersata est eius osculum, quo nomine Horatius interfecit eam, & quamquam a patre absolutus sceleri erat accusatus tamen patricidi apud Duumviros, damnatusq. prouocauit ad populum cuius iudicio victor, duo tigilla tertio superiecto, quae pater eius constituerat, velut sub iugum missus subit, consecratisq. ibi aris Iunoni Sororiae, & Lino Curatio, liberatus omni noxia sceleris est auguriis adprobantibus. ex quo sororium id tigillum est appellatum. Sororiae mammae dicuntur puellarum, cum primum tumescunt, ut fraterculare puerorum. Plautus in

[1 id. quod. 2 sobrinus. 3 Metti Fostij. 4 Curatij. 5 sceleris. 6 Sororiae.]

pag. 106.

Fribolaria. tunc sororiabant
papillae pri-mulum, sed illud
volui dicere, fraterculabant. quid
opus est verbi multi. Surrexit
& sortus antiqui ponebant pro surrexit,
& eius parti-cipio, quasi sit surrectus, quibus
L. Liull-m sequenter usus
est. Sors & patrimonium signifi-
cat, unde con-sortes dicimus, &
Deis respon-sum, & quod cuiq.
accidit in sorti-endo. Soracum dicitur,
quo ornamen-ta portantur scaeni-
corum. Plautus in Persa. libro-
rum incillum plenum soracum habeo.
Sobrium vicum dictum putant Clontius
& Aelius, quod in eo nullus tabernae
locus, neq. caup-onae fuerit.
alij, quod in eo M-ercurio non laete, sed
vino solitum sit supplicari. Soni-
uium tripu-dium, ut ait Appius
Pulcher, quod sonet, cum pullo exci-
dit plus, quad-rupelinae ex ore. Sons, 30
nocens, ut ex contrario insons, in-
nocens. Sodalis quidam dictos pu-
tant, quod vna cederent, essentq.
alij quod ex suo dapib. vesci soliti sint.
alij, quod inter se inimicis suade-
rent, quod utile es-set eosdem, quod coeant
crebro, congru- voca-ri. Gratio
vocabulo, quod est xij.
Sodes, fraudes, uti-sis, pro si vi. & illico
pro in loco. Terentius in Andria. Die

sodes, quis heri Chry. sedem habuit.
Surum dicebant, ex quo per domi-
[1 Dei. 2 puli. 3 congerui.]

pag. 107.

nutritionem furenlus fac-tum est Plau-
tus in . . . surum non est tibi.
surum dicebant p-l-um item: nam qui-
a sarpiebatur Cir-cus surculis,
longum deligebant su-rum, tum poli-
ebant ascia . . . aurafulac.
Ennius. vni su-rus surum
ferre, tamen defende-re possent.
Surenus, sumpsit, neq. manum su-
remis hastam. Idem . . . furempsit,
vsurpauit, pro p-uerum sustule-
rit. Surum . . . cum dixit:
qui ita appellatus est, quod cum
in Academia & Ly-cio nobilissi-
mos inter excelleret, atq. ob eam
causam, praestant-issimus semper
habitus fuisset: i-nstituit, cum
disputaretur, ut pri-mus sumere-
tur is, qui esset, ipso dignior.
unde . . . ovis & ovis ovis
eum illum nominauit. quod si mon-
itus esset, disputan-tem non num-
quam refellebat. Socratem. quas
a se scriptum, quem inscripserat Scy-
rium, ob eum, cuius gratia id appel-
lauerat opus. Summu-si dicebantur
murmuratores. Naeuius, odi, inquit
Summus, proinde aperte dice
quid sit, quod times. Ennius in sexto
Annalium. Qui-ntus in occulto mussa-
bat: & Accia-s in Andromacha. di-
ce iam mater no-n est: nam mussare si-
ne. Cacliu-s in Agnorizomene.
[1 iam. 2 Anagorizomene.]

pag. 108.

quod potes, sile, cela, occulta, tege,
tace, mussa, mane. Sum, pro eum
usus est Ennius li. i. At tu non ut sum
summa servare decet rem. & li. ij.
At se se sum quae dederat in lumi-
nis oras. Sollo Olce dicitur id, quod
nos totum vocamus. Lucillius. suasa
quoq. omnino dormit non sollo
dupondi; id est non tota. idem Li-
uius. Sollicuria, in omni re curiosa.
& sollicitum genus celi, totum
ferreum. Sollers etiam in omni re pru-
dens; & solemne, quod omnibus
annis praestari debet. Solla
appellatur sedilia, in quibus non
plures singulis possunt sedere.
ideoq. soliat sternere dicuntur.
qui Sollisternium habent, & so-
laria vocantur Babylonice, qui-
bus eadem sternuntur. quae . . .
et i-
et Ver-

is Verrius, omnia ducta sunt solo. 6 aluei quoq. cauandi 7 gratia instituti, quo singuli descendunt, solla dicuntur. quae ascendendo 8 potius dicta videntur, quam a solo. 9 Solistimum. Ap. Pulcher in Auguralis disciplinae. l. i. ait esse tripudium, quod aut 10 excidit ex eo, quod illa fert. saxum-ve solidum, aut arbos viuiradix ruit, quae nec prae vitio, humani caedantur ve, iaciantur ve, pelantur ve. Solum, terram. Ennius l. iij. Tarquinio dedit imperium
[1. summum. 2. vasa. 3. solia. 4. curiosa. 5. solia. 6. a sollo. 7. lauandi. 8. a sedendo. 9. sollo. 10. aus [1. humana ve vi.]

pag. 109.

simul & sola regni. & aliubi. 1 Sed sola 20 terrarum postquam permensa parumper. Solea, ut ait Verrius, est non solum ea, quae solo pedis subicitur, sed etiam pro materia robustae, super quam paries craticius extruitur. Solox, lana crassa, & pecus, quod passim pacitur non tectum. Titinius in Barato. 4. Ego ab lana soloci ad purpuram data. & Lucilius. Pastali 4 pecore, ac montano, hirtio, atq. soloce. 5 Sos pro eos antiqui dicebant, ut Ennius lib. 1. Constitit inde loci propter sos dea diarum. l. iij. Circum solque sunt magnae gentes opulentae. l. vij. Dum censent terrere minis, hortantur sos. l. xi. Contendunt Graios Graecos memorare solent sos, interdum pro suos ponebantur, ut cum per datum casum. Idem Ennius effert. Postquam lumina sis oculis bonus Ancus reliquit. 6 Sultis, si voltis. Plautus in Friuolaria. Sequimini me hac sultis legiones omnes lauerna. & in Rudente. Curatae hae sultis magna diligentia. M. Cato pro L. Caecilio. Audite sultis milites, si quis vestrum in bello superuerit, si quis non inuenerit pecuniam, egebit. 7 Solari sine praepositione dixisse antiquos testis est Pacuuius, cum ait. 8 Solatur, auxiliatur, hortaturq. me. 9 Solatum genus morbi maxime a rusticantibus dicitur, cuius meminit
[1. alibi. 2. robusta. 3. Barato. 4. Pastali. 5. Sultis. 6. Sultis. 7. Solari. 8. Solatur. 9. Solatum.]

pag. 110.

nam Afranius in
arquato mediari, cuius nomen ab ar-
igine. 1 Solipunga genus bestiole
maleficae, quod acris, concitatusque
fit seruire solo, a qua nomen
traxit. 2 Sol per significat apud
omnes terre. 3 aucori. 4 salu. 50 inuenit. 6 solito. 7 aiunt. 8 in hortem

Afranius in epistola. Di te sospitem
seruent tuis. Vergil. l. viij. Aeneid.
Maxime Teu-corum ductor, quo sospite
nunquam. En-nim in
parentem & patriae di seruate
sospitem. Ac-cui in
rite ad patri-am sospes perueni-
set. Ennius vi-detur seruatore[m] signi-
ficare, cum dix-it. Quo sospite
liber. caeterum sospitare, Verrius
ait esse bona spe afficere, aut bonam
spem non fallere. 1 Succrotilla
tenuis diceba-tur, 2 alta vox.
Titinius in
fabulare succro-tilla vocata. 3 As-
pius in episto-la. loquebatur succro-
tilla voce serio. Plautus in de-
scribendis mulie-rum cruribus
gracilibus in Syr-o. Cum extortis
talibus, cum sodellis, cr-usculis. bel-
le, quae non pedibus ierent. 4 Su-
cula est machinae genus teretis
materiae, & foratae, ac crassae,
quam ut vber scrofae porci circum-
stant sic, versant-isque ductario
fune volunt. 5 eodem no-mine
stellas ruunt quae dicunt, quae aliter
[1. aur-gine 2. fere 3. sodellis 4. volumis 5. quinque.]

pag. 111

appellauit a pluui-a hyadas. Grae-
ci iadac. nostri, exi-stimantes a subus
dici, modo Latine lo-quenti, dixerint
tas. 1 Sacular. 2 Suc - cingulum ap-
pellabant antiqui bal-teum. Plautus,
Ab Hippolyta succingul-um Herculis
aeque magno au-tiquam abstu-
lit periculo. 3 Succerdae stercus su-
illum dicebatur. 4 Titinius. Quid habes, nisi
nam arcem sine cla-ui, eo condis
succerdae. alio nomen-e succerda
dicitur opicerda. 5 homo opicer-
da. 6 homi-nem, quem Sol
in opicerdis aspici-t. 7 Suburanam
tribum antea succisanam,
per e. appellaba-nt ex romine
regionis, nam parte-m imam illam quoq.
tradunt fuisse suc-cusanam dictam.
Verrius quidem ait se mi-ratum esse,
cur non a nomine pagi. 8 Succula-
re, in quo milites exercerentur.
9 Succidanea hostia appellatur, quae
secundo loco caedebatur, quod quasi
succideretur dicta. quidam a suc-
cedendo, non a succi-dendo dictam
putant. 10 Sugillatum dici existimant
ex Graeco vocabulo, quod ea pars quae
est sub collo, aucti ab his dicitur.
11 Syrophantae quidam ex hac causa
dictos putant. Atticos quondam
60 inuenit. 7 solito. 8 aiunt. 9 in hortem

quorundam i-rumpere : fiscoq.
deligere , qu-am ob causam lege factum
[i loquendi, dixerunt 1. Hercules 3. Succusam 4
quosdam 5. cautum.]

pag. 112.

qui id fecisset, capite esset ei. quam poe-
nam qui persequerentur ob paruola
detrimenta, sycophantas appella-
tos. ¶ Sulci appellantur, qua ara-
rum ducitur, vel sationis facien-
dae causa, vel vrbis condendae. vel
fossura rectis lateribus, vbi arbores
ferantur. sulmen quoq., qua eius
vestigium, similiter appellatur.
quod vocabulum quidam ex Graeco
factum, quia illi dicant *ἐλπίς*.
¶ Suasum, colos appellatur, qui fit ex
stillicidio fumoso in vestimento albo.
Plautus. Quia tibi suaso infecisti pro
pudiosa pallulam. quidam autem le-
gunt in suaso. nec desunt, qui dicant,
omnem colorem, qui fiat inficiendo,
suasum vocari, quod quasi persuadetur,
in alium ex albo transire.

¶ Saltum Gallus Aelius l. ij. significa-
tionum, quae ad ius pertinent.
ita definit. ¶ Saltus est, vbi silvae
& pastiones sunt, quarum causa ca-
sae quoq. si qua particula in eo sal-
tu pastorum, aut custodum causa
aratur ea res non peremit nomen
saltus, non magis, quam fundi, qui
est in agro culto, & eius causa ha-
bet aedificium, si qua particula
in eo habet siluam. ¶ Superescit,
significat supererit. Ennius. Dum
quidem vnus homo Romanus; toga
superescit. & Acer in Chrylippo.
Quin hinc superescit, Spartam atq.
[1. capital 2. persuadetur 3. Romanus 4. Accius 5. si.]

pag. 113

Amyclas trado. sed per se ¶ Super sig-
nificat quidem supra, vt cum dici-
mus, super illum cedit. verum poni-
tur etiam pro de, Graeca consuetudi-
ne, vt illi dicunt, *super*. Plautus
in Milite glorioso. Mea opera super
hac vicina, quam ego nunc concilio
tibi. In Phasmate. Ehe . . . tan-
dem percipio, super rebus nostris lo-
quite. Pacuvius in Medo. qua super
re interfectum esse Hippotem di-
xisti? Cato contra Annium. Nemo antea
fecit super tali re cum hoc magistratu
vriq. rem. Afranius in Virgine. Alis
de rebus in qua coepisti super a; ¶ Super-
cilium dicitur, quod supra cilium
fit, id est integumentum oculi supe-
rius. ¶ Sub iugum mitti dicuntur
hostes victi, ereptis omnibus armis,
telisque, tum, hastis defixis duabus

in terra; tertiaq. ad summum
earum deligatum, speciei am iuben-
tur subeuntes transire. ¶ Subices En-
nius in Achille pro subiectis posuit.
cum dixit. Nubes per ego deum subices
humidas, inde oritur imber sonitu
suo spiritu. Superstitis a 6, testes
praesentes significat. cuius rei tes-
timonium est, quod superstitibus prae-
sentibus, ij, inter quos controuersia
est, vindicias sumere iubentur.
Plautus in Artemone. Nunc mihi
licet quid vis loqui, nemo hic adest
superstes volgaris quidem, consue-
[1. sedis 2. Alis 3. a re 4. ipsam 5. unde
6. a praesentes.]

pag. 114.

tudinem, poni tur pro iis, qui satis
superq. sine superstites etiam
liberi parentibus dicuntur
quamobrem progredi cuperem ulterius vinen-
do. quamquam omnes superstites mihi
velim. ¶ Super-nagantia avis vo-
catur ab Auguribus, quae ex sum-
mo cacumin-e vocem emisit, quia
quasi in altis-simis, superq. omnia
vagatur, ap-pellata. ¶ Supercilia in
Iunonis tu-tela putabant, in qua dican-
tur mulieres etiam quod in protegan-
tur oculi, per q-uos luce fruimur,
quam tribuat I-uno. Unde ipsa dea
lucina quoq. dicta videtur. ¶ Sup-
pernati dicuntur, quibus semi-
na sunt succisa in modum suilla-
rum pernarum. Ennius in Annalib.
is pernas succi-dit iniqua superbia
Poeni, & Catullus ad Colaniam in
fossa Ligari iacet suppernata se-
curi. ¶ Supp-remum modo significat
summum. vt cum dicit . . . pater
supreme bel-li, & armum Maiores
potens. Plautus. Me certe suppre-
mum habuisti sem-per in rebus
tuis. alias extre-mum significat, vt
in legib. xij. Solis occasus suppre-
ma tempestas esto . . . suppremo
crimine nocte tuo. Unde dicimus
ab illo sepeliri die f-suppremo . . .
& quasi suppremo l-ugentes
tempora voltu. Cato de . . . do-
lentis nunquam cuiq. res apud Praeto-
[1. consuetudine. 2. Hii.]

pag. 115.

rem denegasse supp-remam advoca-
tionem. alias pro maximo, cum duas
aut, & triginta bon-es suppremam mul-
tam dicunt. ¶ Sub-sidium dicitur
hauri, quando mi-lites subide-
bant in extrema acie lab-entiq. aciei
succurrebant. quod genus militum
constabat ex iis, qui emetuerant

stipendia; locum tamen retine-
bant in exercitu quae erat ter-
tia acies Triariorum, ut Plautus
in *Frinolaria*. agite nunc, substi-
dite omnes, quasi solent triario? si
mili modo dicti praesidiarii ante eos
collocati qui erant, aut in ali-
o loco praepositi. ¶ Subsolaneae
quae sunt solo res appellantur,
nec ad viminum munus rei solum conferunt
subsolanei enim dicuntur qui infimum
solum colunt: ut qui in terram super-
solanei, dicitur inde solidum, imum
solum, rursum quo planta pedis innititur.
¶ Subfilles sunt, quas aliter ipsiles et vo-
cant lamellae necessariae sacris, quae ad rem
divinam conferre dicuntur maxime
specie virum et mulierum. ¶ Substillum
antiqui appellabant tempus ante
pluviam, iam praene viduum, (dom) 20
et post pluviam, non per siccum, quod
iam stilet, aut nondum defisset.
¶ Subscudes appellantur cuneratae et ta-
bellae, quibus tabulae inter se con-
figuntur, quibus quoque eas immutuntur,
succeditur. Pacuvius in *Niptris*. Nec
[1 triarii. 2 ipsiles. 3 defisset. 4 cuneratae.]

pag. 116.

vlla subscus cohibet compagem
alvei. Plautus in *Astraba*. Terebra- 30
tus multum sit, et subscudes addi-
te. ¶ Sub corona venire dicuntur,
quia captivi coronati solent ve-
nire, ut ait Cato in eo, qui est de re
militari. ut populus suus sua opera
potius ob rem bene gestam coro-
natus supplicatum eat, quam re
male gesta coronatus veniat. id
autem signum est mihi praestari
a populo. quod etiam Plautus signifi-
cat in *Hortulo*. Praeco ibi adfit
cum corona, cuique liceat veniat. 3
¶ Sublimen est in altitudinem cla-
rum, ut Ennius in *Thyeste*. Aspice
hoc sublime candens, quem vocant
omnes Iovem. Vergilius in *Georgicis*
I. i. Hic vertex nobis semper sub 4
¶ Sublimavit dixit A. id est in altum
extulit. Originum I. ij. In ma-
ximum, decus atque in excelsissi- 50
mam claritudinem sublimavit. Id
autem dicitur a limine superiore,
quia supra nos est. ¶ Subcenturia-
re est explendae centuriae
gratia supplere, subicere. Plau-
tus in *Saturione*. ¶ Subcenturia
centum, require, qui te delec-
tet domi. et Caecilius in *Trium-*
pho. nunc meae militiae astutia
opus est subcenturia. Subru- 60

mari dicuntur haedi, cum ad
mammas admoventur, quia ea
[1 veniat 2 ab ullo. 3 veniat. 4 sublimen. 5 A Cato.
6 matris 7 subcenturiata.]

pag. 117.

his vocabantur, vel quia ruma
trahunt lacte sugentes. ¶ Subulo
Tusce tibicen dicitur. itaq. En-
nius Subulo quondam marinas
propter adstrabat plagas. ¶ Subu-
ram Verrius alio libro a pago
Succusano dictam ait: Hoc vero ma-
xime probat eorum auctoritate,
qui aiunt, ita appellatam et re-
gionem urbis, et tributum a stativo
praesidio, quod solitum sit succur-
rere Exquilis, infestantibus eam
partem urbis Guinis. incidioque
esse, quod adhuc ea tribus per c.
litteram non b. scribatur. ¶ Sub-
uerbustam, veribus vltam? sig-
nificat Plautus cum ait. vice-
rosam, compeditam, subuerbustam,
sordidam. ¶ Suboles ab olescendo,
id est crescendo, ut adolescentes
quoque et adultae, et indoles dicitur.
¶ Lucretius. I. v. Siue virum
suboles, siue est muliebris origo.
Vergilius. Cara deum suboles, mag-
num Iouis incrementum. ¶ Subucu-
lam Aelius Stilo, et Cloatius iis-
dem fere verbis demonstrant
vocari, quod diis detur ex ablica
& oleo, & melle. nam de tunicae
genere notum est omnibus. ¶ Sub vos
placo, in precibus fere cum dicitur,
significat id, quod supplicio. ut
in legibus. transque dato, edendo
que? plorato. ¶ Subscus dicebatur
folliculus testiculorum arietinorum,
[1 rumm vocabatur. 2 adstrabat. 3 verberibus. 4 a-
dulto. 5 balica. 6 supplico. 7 endog.]

pag. 118.

qui celebris v. sui erat pro marsu-
pio, forsitan dictus suspius
a fisci similitudine. ¶ Subactis
moliti. alia et compulsi, et coacti.
ut cum dicimus pecus sub arbore
subactum. alias velli. ¶ Suppli-
cium a supplicio differt, ut vsus ar-
guat. quod in vsu sit, ut dicimus
haec decorum. illud hominum: cum su-
matur supplicium de aliquo,
id est de poena agatur eius, qui iubetur
caedi. ¶ Supplicia sunt, quae caducato-
res portant ea sumebantur et
verbena salicis arbore, nec enim ex
alia supplicia fac erat quem de ver-
bonis sumi. Sin-nius Capito ait, cum vi-
uis necaretur, institutum fuisse, ut

de noniae res sacra fieret verne-
ce bidente, ut eo sacrificio poe-
na salutis cibus, caput ipsum dam-
nati, patrum-animumque cui delibatum esset
id fieret sacrum deo: indeq. fuisse
solitum, ut quia tunc in forum suppli-
candi causa prodiret Rex sacro-
rum, ut id vocaretur supplicium, hoc ve-
ro semper elatum a multis, quo exem-
plo docet supplia dici supplicamenta.
nunc fere supplicia, pro poenis dicun-
tur. ¶ Siles dictus Poenorum ma-
gistratus, ut Ostorius Mediasuticus.

Calidius in oratione in Q. Caeci-
lium. Non ne vobis Iudices ignem
& funus prosequi & flamma
videtur Sinatus censuris referentib.
sufectis. ¶ Sub vitem h. a. s. iacere

[1 felici 2 verbene. 3 soluti. 4 saepe velatum 5
Senatus]

pag. 119.

dicatur veles, cum eas sub manu
sursum mittit. Lucilius. Ut
veles bonus sub vice-m qui subit has-
tas.

¶ Sub vitem proclia-ri dicuntur
milites, cum sub vinca militari pug-
nant. Lucilius. At-q. prodite

in altum, proclari, procul sub vite.

¶ Sub vineam iacere dicuntur milites,
cum adstantibus centuri- onibus, ia-
cere coguntur sudes. ¶ Supparum

dicebatur puellare vestimen-
tum lineum, quod & subucula ap-
pellabatur. Pomponius in Fullonia

velum omne quod
ex lino est, dicitur sup- parum: puni-
ceum vestimentum ita vocat Neui de
bello Puni- co in Nautis,

vocat Neptuno v- estem onsec-
ratam, supparum. at nunc supparos
appellamus vela li- na iam crucem
expansa. Mulier vi- detur puella

supparo induta, ut Afren- ius ait. Puella
non sum, supparo si in- duta sum. Supa
significat iacit. unde dissip- at, deficit
& obspat, obicit. & insipa, i insipit.

inicit far in olam
¶ Sutelae, dolosae astutiae, a simili
endine suentium di- ctae sunt. ¶ Sul-

pectus, est diversae significationis:
a suspicor enim, & suspicio parti-
m venit. ita- q. non mirum, si
vna significati- o dari potest. ¶ Su-
trium quasi cant, ut iq. in proverbium
abijt ex hac causa. Gallico tu-
multu quon- dam edictum est le-

[1 submissis. 2 Nactus 3 lineam. 4 Sipar.
5 ellam.]

pag. 120

giones Sutrii ut praesto essent

cum cibo suo. quod usurpari coep-
tum est in iis, qui suis rebus, opi-
busq. officij id praestarent, quib.
deberent. Plautus. Sed facito dum
merula per¹ versus. quod² cantat co-
las cum suo cuiq.³ facito veniant,
quasi eant Sutrium. ¶ Suopte, a ip-
sius. ut meopte, meo ipsius, tuopte,
tuo ipsius. ¶ Suillum genus inui-
sum Veneri prodiderunt poetae

ob interfectum ab apro Adonim,
quem diligebat Dea. quidam autem,
quod immundissimi sint sues ex
omni mansueto pecore, & arden-
tissimae libidinis. ita, ut opprobrium
mulieribus inde tractum sit, cum
subare, & subire dicuntur. ¶ Sus

Mineuam in proverbio est, vbi
quis id docet alterum, cuius ipse
ioscius est. quam rem in medio,
quod aiunt positam Varro &
Euhemerus ineptis mythis in-
uolueret maluerunt, quam sim-
pliciter referre. ¶ Strues gene-
ra librorum sunt, digitorum coniunc-
torum non dissimilia, qui super-
iecta panicula in transversum
contineatur. ¶ Struices antiqui

dicebant extruções omnium
rerum. Plautus. Cerialis caenas dat.
ita mensas extruit, tantas strui-
ces concinnat patinarias. Et
Liuius quo Castalia, per struices sa-
xas lapsu accedit. ¶ Struere, an-

[1 meminera. 2 quae. 3 colax, cum cibo tum quoq.
eos. 4 a suo.]

pag. 121.

rique dicebant pro adicere, augere,
vade industrios quoque M. Caro iu-
re, lege, libertate, Rep. communiter
vbi oportet gloria atq. honore, quo-
modo sibi quisq. struxit. aut¹ in xij.
quod est. si caluitur, pedem ve struit:
manum endo icito. Alij putant
significare retrorsus ire: alij in
aliam partem: alij fure: alij gradum
augere; alij minuire: ac vix pedem
pedi praeferat, otiose it, remoratur.

¶ Scopus est, ut Adeius Philologus
existimat, quod Graecè σκῆπτρον
vocalur. & quod sacerdotes pro in-
signi habent in capite quidam
coronam esse dicunt, aut quod
pro corona insigne in caput impor-
natur, quale sit strophium. itaq.
apud Haliscos idem² festum esse, qui
vocetur ¶ Struppearia, quia corona
ut ambulent. & a Tusculanis, quod
in puluinari imponatur Castoris,
strupium vocari. ¶ Struthium
in mi-

in mimis praecipue vocant ob-
scenam partem virilem. s. a salaci-
late videlicet passeris, qui Graece
struthos dicitur. ¶ Strenam voca-
mus, quae datur die religioso, omi-
nis boni gratia a numero, quo
significatur alterum, initiumq.⁶
venturum similis commodi velu-
ti trenam, praeposita s. littera, ut
in loco, & lite solebant antiqui.
¶ Strebula Vmbrico nomine Plau-
tus appellat coxendices hostia-
[1 ut 2 fugere, 3 Accius 4 spūq. 5 diem
6 certumq.]

pag. 122.

rum, quas Graeci *μαρία* dicunt, quae
in altaria im-poni solebant, ut Plau-
tus ait in Fri-nelaria ¶ Strebula
agnina tene

bulis. ¶ Silat-a genus erat navigij
latum mag-is, quam altum, sic
appellatum a latitudine, sed ea
consuetudin-e, qua stlocum pro locum, & stli-
tem antiqui pro litem dicebant. ¶ Stembus,
gravis, tar-dus, sicut Lucilius . . .
Apulidae pe-dibus stembum dixit,
cum refer-t equum pigrum & tardum.
¶ Stelionem² g-enus sunt lacertae quod
Verrius dic-tum ait, quia virum
stillet cibo, p-otius, quam quod ali-
bi² a stellarum similitudine, quia

varium est. ¶ Stipem dicebant pe-
cuniam signa-tam quod stiparetur:
ideo stipular-i dicitur is, qui in-
terrogatus, spandit stipem, id est
aes.

¶ Sti-rpem in masculino gene-
re antiqui usurparunt pro eo quod est, se-
mina, met-aphorice dicentes, postea
quae nunc in femineo proferunt gene-
re.

Liuius. t-radunt familias quo-
rundam Rom-anorum, Troiano stirpe ante
conditam Rom-an procreatas. Idem Li-
uius. Otrymon quendam memorant
Graio stirpe ex-tisse. Ennius Annal.
nomine Pyrah-us uti memorant,
a stirpe supremo

est reuoca fratre-m eodem stirpe progenitum,
plaudite. quam Gall-us Accius sic de-
finit. ¶ Stirpest³ gent-is propogatio, ut
qui⁴ a quoq. est prognat-us. stirpes autem
[1 Lellionem 2 alij 3 stirps est 4 quia.]

pag. 123.

per translationem dicuntur
ab stirpibus ijs, quae su-b imis arbori-
bus nascuntur. ¶ Stip-atores appel-
labantur corporis cu-stodes, quos
antiqui latrones dice-bant, i. met-
senarios qui cu-m ferro, ve-
lut circumdaban-t Regum cor-
pora. ¶ Stipes fustis terrae delixus: Afra-

nium in . . . Porto honeste
quam ficerit, qui stip-ite hostium²
impulit, vestram impl-oro fidem, qui
adesse . . . eam filiam, &

. . . in . . . hostili in me la-
sta² percussit la-tus, ut reuulso
stipite miles, qui iactu vali-
do percussit parmam. nisi si

stipitem ponere voluit pro
telo, vel hasta. Accius in Bacchis: Ec-
quem stipitem abi-egum, aut al-
neum . . . us. Ennius

. . . sti-pi-tes abiegno⁴
est stipitem

. . . intere-mit cum, qua
. . . stipitem a-rripit. ¶ Strit-

tanum antiqui diceb-ant pro tri-
tano, qui est pater ata-ui, & atauiae,
ut filitem, pro lite. ¶ Strigores in Ne-
lei carmine pro Stri-golis positum

inuenitur, id est, densa-rum virium ha-
minibus. alias, strigo-res, exerciti. ¶ Stri-
gae appellabantur ordines rerum
inter se continu-atae⁶ colcata-

rum, a stringen-do dictae. Stri-
gae (ut ait Nerri-us Graeci syrnia ap-
pellant, quod maleficis mulieribus

[1 ostium 2 iactu; abiignum 4 abiignus; ho-
minibus. 6 continuatae.]

pag. 124.

nomen inditum est, quas volaticas
etiam vocant. Itaq. solent his ver-
bis eas veluti auertere Graeci
ΣΤΡΠΙΝΤΑ ΠΟΜΠΕΙΕΝ ΝΗΚΤΙΚΟ
ΜΑΝ ΣΤΡΠΙΝΤΑΤΟΛΑΟΝ ΟΡΝΙΝ ΑΝΘ
ΝΤΜΙΟΝ ΝΚΤΡΟΡΟΤΕ ΕΠΙ ΝΗΑΣ.

¶ Statuliber est, qui testamento certa
conditione proposita iubetur esse
liber. & si per heredem est, quominus

statuliber praestare possit, quod
praestare debet nihilominus liber
esse videtur. ¶ Status dies vocatur

qui iudicij causa est constitutus cum
peregrino² eius enim generis ab anti-
quis hostes³ appellabantur, quod

erant pari iure cum populo R. atq.
hostire ponebatur pro aequare.
Plautus in Curculione. Si status con-
dictus cum hoste intercedit dies,

tamen est eundem; quo imperant
ingratis. ¶ Stagnum quidam dici
putant, quod in eo aqua perpetuo
stet. alij, quod is locus a Graecis ομ-
νι⁴ dicitur, quia bene contineat

aquam. ¶ Satura, & cibi genus ex
variis rebus conditum est, & lex
tis alis⁵ legibus conferta itaque in
sanctione legum adscribitur.

neue per Saturam abrogato, aut de-
rogato. T. Ennius Luscius in ea, (quam
g.)

quam dixit aduersas Ti. Gracchum, Imperium quod plebes per Saturam dederat, id abrogatum est, & C. Laelius in ea, quam pro se dixit. Dein postero die quasi per Saturam senten-
[1 flet. 2 hoste. 3 peregrini. 4 stydis 5 mul-
tu alijs.]

Pag. 125.

tiis exquisitis in deditionem acci-
pitur. ¶ Statae Matris simulacrum 10
in Foro colebatur, postquam id collas-
trauit, ne lapides igne corrumpen-
rentur, qui plurimus ibi fiebat
nocturno tempore, magna pars
populi in suos quique vicos rectule-
runt eius deae cultum. ¶ Stalag-
mium genus insurium videtur
significare Caecilius in Carine,
cum ait. Tum ex aure eius stalag-
mium domi habeo. ¶ Stolidus, stul- 10
tus. Ennius l. i. Nam vi depugnare
sues stolidi solidi sunt. & in Ale-
xandro. Hominem appellat, quia
lasciui stolido non intellegit. &
Caecilius in Hypobolimaeo. Abi hinc
tu stolide, illi ut tibi sit pater?
& in Andronico sed ego stolidus,
gratulum me oporteat prius.

¶ Stuprum pro turpitudine anti-
quos dixisse apparet in Nelei car- 30
mine. foede, stupreque castigor
cotidie. & in Appi sententiis. qui
animi . . compotem esse, nequid frau-
dis, stupriq. ferocia pariat. Nacuius.
Seseq. l. ij perire mauolunt Ibidem,
quam cum stupro redire ad suos
popularis. item. Sin illos deserant
fortissimos viros, magnum stuprum
populo fieri pergentis. ¶ Stoppam 40
linum impositum appellant Graeci
Dorij. ¶ Stura flumen in agro
Laurenti est, quod quidam

[1 collustrauit. 2 soliti 3 illic 4 Androgyno.
5 oportuit 6 pergerit.]

Pag. 126.

Asturam vo-cant. Suber arbor
ac suberies, q-na natabant in
thermi Ste-rilem mulierem appella-
bant, quam G-raeci στείρα dicunt:
quae non capi-t semen genitale. ¶ Sep- 50
lasia, aut Sc-plasium, ubi vnguentum
memoraba-tur pretiosum. Pomponius
in Adelp-his. Di te, perdant in-
feri Anti-pho, quia vnde hoc vnguen-
tum sit, q-uacris; atqui leprum
vnde vng-uentum, nisi ex Sep-lasia
est; ¶ Stulto-rum feriae appellaban-
tur Quirina-lia, qui erat dies festus
Qui primi, qu-od eo die Quirino sa-
crificant id qui solemni die aut 60 10.

nōn potuer-unt rem dininam face-
re, aut ign-orauerunt sacrum
fornacaliu-m sacrorum diem,
commissumq. piaculum expiabant,
morae a-tq. quod suis non fecerant,
quib. p-ermittebatur ferijs, sacrum faciebant.
¶ Sanctum ait dici Opilius Aure-
lius, quod nec sacrum est, nec religiosum.
At Aelius Stilo, quod vtrumq. esse
videatur, & sacrum scilicet, & religiosum.
pleriq. autem, quod ei, qui id violauit,
poena sit, multa-ne sancta;
se ponetur & pro sacro tantum. Vnde
& sanctio dicitur a legum; sancta item
& rogatio: qui s-c-ntionem rogauit; Tr. pl.
¶ Sanqualis avis ap-pellatur, quae in com-
mentariis augura-libus ostifra-
ga dicitur, quia in Sanguis dei
tutela est. ¶ Saccom-orum genus est

[1 thermis 2 concipit 3 Quirim, 4 sed ponitur
5 quinque.]

Pag. 127.

arboris, quam dicta-m Pomponius
ait ex fico, & m-or quod ficus ea
sit & morus: vnde nomen per m-
oron & sycon de-ductum est. ¶ Lo-
lem dicitur ait, q-solus sit. Eund-em modo So-
lem, modo apollinem vocari. tu es Apollo,
ut est in carmine Saeculari. ¶ Sacrem
porcum dicitur ait Verri-us, ubi nam
a partu habetur purus, a qu-a re appel-
latum esse sacrem dicitur. ita id adii-
cit, quod parum opus est; omisit voca-
buli etymon. Plautus. Ado-lescens qui
bus hic pretijs porci veniunt sa-
cres, sinceri? nummum vnum
en a me accipe iube te plari de mea
pecunia. & in Rudens-e. Sunt domi
agni & porci sacres. C-ato aduer-
sus. Q. Minucium The-imum, post

sac-crem in si-
nu mactauit. ponitur ali-quando pro h-
ostia. Ennius. fuso sangui-ne sacrem
¶ Sacrificium quod pro vno pr-imis fiat,
appellabatur ab antiquis sa-crima: est
autem, ut Aelius Stilo & Clo-atius dicunt,
mustum indi-tum. in amphoram
Liberalibus sacri-ficij causa, pro
vino & vino, quae quasi sacra
sunt, cum lib-ero sit, ut prae-
metium, cum Cereri. ¶ Sacrificulus
Rex appellatur, quin ea sacra, quae
facere Rege-s suueuerant, facit.
primus memorat-ur post reges ex-
actos Sicinnius Bell-utus. ¶ Sacella di-
cuntur loca Diis sacra sine rec.

[1 mure, 2 solem antea 3 plari.]

Pag. 128.

¶ Sacrosanctum dicitur, quo-
iure

ure irando interposita est institutum si quis id violasset, ut morte poenas penderet. cuius generis sunt T. R. PL. Aedilesque eiusdem ordinis. quod affirmat M. Cato in ea, quam scripsit, Aedilis plebis sacro sanctos esse. ¶ Sacrae leges sunt, quibus sanctum est, qui quid aduersus eas fecerit, sacer alicui deorum sicut familia, pecuniaque sunt qui esse dicant sacras, quas plebes iurata in monte Sacro sciuerit. ¶ Seclusa sacra dicebantur, quae Graeci mysteria appellant. ¶ Scaena ab aliis: a quibusdam sacena appellatur, dolabra pontificalis. ¶ Sarrissa est hastae Macedonicae genus. ¶ Sacer mons appellatur trans Anienem, paulo ultra tertium miliarium: quod eum plebes, cum secessisset a patribus, creatis T. R. plebis, qui sibi essent auxilio discedentes Ioni consecrauerunt. At homo sacer is est, quem populus iudicauit ob maleficium, neque fas est eum immolari: sed, qui occidit, parricidij non damnatur; nam lege tribunicia prima canetur, si quis eum, qui eo plebei scito sacer sit, occiderit: parricida ne sit. ex quo quiuis homo malus, atque improbus sacer appellari solet. Gal-
[i. si cum.]

pag. 119.

Ius Aelius ait sacrum esse quocunque modo atque instituto ciuitatis consecratum sit. siue aedis, siue ara, siue signum, siue locum, siue pecunia, siue quid aliud quod dis dedicatum, atque consecratum sit: quod autem priuati, sacre religionis causa, aliquid earum rerum Deo dedicerint, id Pontifices Romanos non existimare sacrum. at si qua sacra priuata suscepta sunt, quae ex instituto Pontificum statim die, aut certo loco facienda sunt, ea sacra appellari, tanquam sacrificium. ille locus, ubi ea sacra priuata facienda sunt, vix videtur sacer esse. ¶ Sacri appellati sunt Reate ortus, qui ex Septimontio. Ligures Siculoque exegerunt, nam vere sacro nati erant. ¶ Sagmina vocantur verbenae, id est herbae purae, quia ex loco sancto arcebantur a Consule. Praetoreue, leatis proficiscentibus ad foedus

faciendum, bellumque indicendum. vel a faciundo, id est confirmando. Naeuius. A plus sacrum Iouis iurandum sagmine. ¶ Sagaces appellantur multi ac sollertis acuminis Afranius in Brundisina. Quis tam sagaci corde, atque ingenio vnico. Lucretius l. ij. Nec minus haec animi
[i. locus 2. suscepta] A. Scapes, atque verbenas sagmina sumpserunt.]

pag. 120

cognoscere posse sagacem. ¶ Sagacem etiam canem dixit inuictus canis, sagax, validis viribus fretus. ¶ Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum, et vir sapiens pro ducta prima syllaba, forsitan propter ambiguitatem euitandam. ¶ Sanates quasi sanati appellati, id est sanatae mentis. Sulpicius autem Rufus, Sanates & Opillus, Aurelius existimant dici inferioris loci gentes. ut Tiburtes, et aliae cum populo Tiburte habent. Tiburti. id est peregrinos, inferioris loci gentes. itaque scriptum est in xij. Nex-o, solutoque, forti, sanati-que. idem imo esto, id est, bonorum, quod et peregrino, qui & inferiorum coloniarum quae sunt ductae in Praeficos Latinos, quas Praefici rex inegerit secundum mare, supra et infra Romam, in ciuitates Latinorum, eosque sanat, propterea quod praeter opinionem eos parauisset, sanauisse-que. et cum eis pacisci potuisset, nominavit, ut ait Cincius l. ij. de officio iuriconsulti. ne Valerius quidem Messala in xij. explanatio-ne id omisit. qui tamen in eo libro quem de dictis inuoluit inscribit. et fortis et sanatis duas gentes finitimas esse ait,
[i. Opillus 2. inscribit.]

pag. 121

de quibus legem hanc scripsisse, quae cautum, ut id ius manifeste, quod populus R. haberent. neque alios, quam for et os, & sanatis eam legem significare existimat, hoc intelletu. multi sunt, quibus quod aliae placuit, displicet postea: ideoque ait. sunt for et os, significare sanati insani. ¶ Sarpes vinea putata, id est pura
g. ij

facta, virgulae enim relictæ impedi-
mento visibus sole-ne esse, quæ
ideo abscinduntur. inde etiam
sarmen- script-ores dici pu-
tant sarpere enim æntiqui pro pur-
gare dicebant. ¶ Sar-te in Augu-
ralibus pro inte-gro ponitur.
sane, sartequ-e audire vi-
deret. ob quam caus-am opera pu-
blica, quæ locantur, ut i-n-te-gra præf-
eruntur, sarta recto vo-cantur. et-
enim sarcire est integrum facere.
¶ Sarra dicebatur, quæ nunc Epiros
dicitur. ¶ Sardare, intelligere
significat. Næ-vius belli Pu-
nici libro. Quo-d bruti nec satis
sardare queunt. ¶ Sardi venales
alino alio nequ-ior: ex hoc natum
proverbum vi-detur, quod ludis
Capitolinis, qui sunt a vicinis
prætextatis an-ctio Velentium,
feri solet in qua novissimus
quisq. det-ritimus producit
a præcone senex cum toga pa-
[1 sanatis facti, 2 vicani, 3 Velentium.]

pag. 132

retexta, bullaque surea, quo
cultu reges soliti sunt esse E . .
corum, qui Sardi appellantur. 30
quia Etrusca gens est orta Sardi-
bus ex Lydia. Tyrthenus enim inde
profectus cum magna manu eorum,
occupavit eam partem Italiæ, quæ
nunc vocatur Etruria. At Sin-
nius Capito ait Ti. Gracchum
Consulem collegam P. Valeri Fal-
tonis Sardiniam, Corsicamq. sub-
egisse, nec prædæ quicquam aliud,
quam mancipia captum, quorum vilif-
sima multitudo fuerit. ¶ Sarcito
in xij. Ser. Sulpicius ait signifi-
care damnum soluto, præstato.
¶ Sardanapalus rex Assyriorum
fuit vnicæ luxuriæ, inter mu-
lieres, epulasq. versatur semper
atq. omni tempore. ¶ Sargus, piscis
genus, qui in Aegypto mari fere
nascitur. Lucilius. Quem præclarus
helops, quem Aegypto sargus mo-
uebit. ¶ Saturnia Italia, &
mons, qui nunc est Capitolinus,
Saturnius appellabatur, quod
in tutela Saturni esse existi-
mantur. Saturnij, quoq. diceban-
tur qui castrum in imo cliuo Ca-
pitolino incolebant, ubi ara di-
cata ei deo ante bellum Troianum
videtur, quia apud eam suppli-
cant apertis capitibus. nam Ita-
lici auctore Aenea velant ca-

[1 prætextata 2 Etruscorum.]

pag. 133

pita, quod is, cum rem diuinam faceret
in litore Laurentis agri Veneri ma-
tri ne ab Vlyxe cognitus interrompe-
ret sacrificium, caput adoperuit.
atq. ita conspectum hostis euitavit.
¶ Saturno dies festus celebratur men-
se Decembri, quod eo aedis est dedi-
cata: & is culturae agrorum præ-
sidere videtur, quo etiam fabæ eit
ei insigne. versus quoq. antiquissi-
mi, quibus Faunus fata cecinisse ho-
m-nibus videtur. Saturnij appel-
lantur. quibus & a Nævio bellum
Punicum scriptum est a & multis aliis
plura composita sunt qui deus in salia-
ribus Saturnus nominatur, vide-
licet a sationibus. ¶ Sas Verrius pu-
tat significare eas, teste Ennio
qui dicat in l. j. Virgines nam sibi
quisque domi Romanus habet sas.
cum suas magis videtur signifi-
care. sicuti eiusdem l. iij. faten-
dum est eam significari, cum ait.
Nec quisquam philosophiam quæ doc-
trina latina lingua non habet,
sapientia quæ perhibetur (in somnis
vidit prius, quam sam discere coepit.
idem cum ait sapsam pro ipsa,
nec alia potuit in l. xij. Quo res sap-
sa loco se se ostentatque, iubet-
que. & Pacuvius in Teucro. Nam Teu-
crum regi sapsa res restibilet. ¶
¶ Scaevam, volgus quidem & in bona,
& in mala re vocat: cum aiunt.
[1 quantum. 2 Saturnus. 3 Neque. 4 philosophia
quæ doctrinam. 5 Teucro regnum sapsa res restibilet.]

pag. 134

bonam, & malam scaevam, ut scriptores
in mala ponere consueverunt, ut
apud Græcos invenitur positum
pro sinistro sca-evum vsurpavit Hos-
tius in belli Hi-strici libro
sentit scaevum
abit penitus
¶ Saperda
genus pessimi piscis sapientem etiam
significat, cum ait Varro. Belli, festini
saperdae, cum m-simus omnes.
¶ Sanderacam ait esse genus coloris,
quod Græci sandicem appellant.
Nævius, merula sanderacina colore.
¶ Sabini quod volunt somniant, vetus
proverbum esse, ex inde manasse, ait,
Sonnius Capit-o, quid quotiescunq. sacri-
ficiu prote-ruiam feret, hominem
Sabini at illud adhibere solebant:
nam his pro-mittebat se pro eis somniatu-
rum. idemq. postquam euigilasset sacrae-
solacientibus narrabat omne quidquid
in quie-

hil aliud sit sal quam aqua. ¶ Salentinos a salo dictos, Cretas, & Illyrios, qui cum Locren-
sibus nauigantes societatem fecerint, eius re-
[1 sunt, 2 accedentium.]

pag. 138.

gionis Italiae, quam dicunt ab eis. ¶ Saeculare aliud
Tarquini superbi regis in agro: sunt primum facti, quæ
Marti consecrauit P. Valerius Poplicola
Cos. quod populus R. in loco illo antea repositam
aram quoq. Diti, ac Proserpinæ conseruauerat, in
extremo Mart- io Campo, quod Terentium ap-
pellatur demissam infra terram pedes fere
viginti, in qua pro malis auertendis populus
R. facere sac- a solitus erat. Ludos postea saeculares
& nonagen- mo quoq. anno facere ibi coepit
Popilio Lenate Duumviro sacrorum: in quib. ho-
stis furulis est operatus tribus diebus, totidem-
q. noctibus ac de- inde institutum esse, cen-
tum post annos, ut fierent. Unde videntur sae-
culares appella- ti, quod centum annorum spatium
saeculi habetur. ¶ Scutulum tenue & macrum dicitur, ex
Graeco, ut cum dici- mus scutulum hominem, exi-
lem aliquem demo- nstramus in quo pellicula tantum. In
pompa aliud di- cimus scutulum, ut videatur se-
culum de scrutil- o derivatum detrita r. littera, sitq. u,
q. virtute po- test scrutari. sed ex Graeco nomen factum
scutulo. cum co- riarium significamus. ¶ Squalidum in-
cultum & sord- idum ait Verrius significare, sic dic-
tum, quod proxime ad similitudinem squamæ pi-
scium accedit, utiq. eorum, qui in profunditatibus ab-
diti paludum, squ- allens maxime. Unde Ennius
in Telepho. Quam ve- stitus squalida saepe
Rola. ¶ Squarrosos ab eadem squamarum piscium
similitudine ait dic- tos, quorum cutis exsur-
gat ob assiduam in- luuiem. Lucilius. Vano-
rum ac rupicum squar- rosa, in condita
rostra. Schoeniculas app- ellare videtur mere-
triculas Plautus propter vsum vn- guenti sceni,
quod est pessimi generis. itaq. dixit, Diabla-

pag. 139.

res schoeniculae, mi- vaculae. cum extritis
salis, cum todellis crusculis. Idem. Proscidas pistorum
amicas, reliquias halicarum miseras schoeno dili-
bueas: seruiculas, sordid- as. ¶ Scorta appel-
latur meretrices ex cons- uetudine rusticorum
qui, ut est apud Atellanos anti- quos, solebant di-
cere, se attulisse pro scorto delicularum. 1 omnia
namq. ex pellibus facta, scortea appellantur.
¶ Scortes id est pelles testium ari- tenorum ab iisdem
scortea pellib. idem Verrius dictas esse ait. ¶ Scandu-
laca genus herbae frugibus i- nimicae, quod eas
velut hedera implicando ne- cat. ¶ Scapten-
sula locus ubi argentum effoditur in Macedonia,
ita dictus a fodiendo, quod est Graece man-
ten. Lucretius. Qual- es expiret Scap-
tensula subter odores. ¶ Sparsa parvissimi
generis iacula, ab eo quod s- pargantur, dicta
Lucilius Satyrarum L. Tunc sparsa, cum mu-
rices, 2 portantur tragula pro- to. ¶ Scirpus populi

dicebatur, quod sine plebe cune- tus patricius
ordo, rogante patricio, suis suf- fragiis iussit
quod autem aliquo interrogante ex patribus &
plebe suffragante scitum esset. id iam leges scrib-
ta dicebantur. Sed illud plebeisci- tum est q. TR.
PL. sine patricijs plebem ro- gavit, id est, consu-
luit. plebesq. scivit. ¶ Plebes autem est
omnis populus praeter senatores, & praeter patricios.
¶ Scita facie, pro bona facie, alias, bonis
pro scitis, a po- etis usurpantur. Te-
rentius in Phormione. satis, inquit, scita. &
in Heautontimoru- meno, ac si scias, quam scite
in mentem veneri. L. Ennius. in libro. vj. lumen
scitus agaso. ¶ Scenam genus
fuisse culturi manifestum est, sed futurum 3 se-
[1 pelliculam. 2 murices 3 vtrum]

pag. 140.

curis, an dolabra sit, ambigitur. quam Cincius
in libro qui est ei de verbis priscis, dolabrā ait esse
pontificiam. Liuius in Lydio. Corruic quasi ictus
scena, haud multo secus. S E X P O M P E I F E S-
T I D E V E R B O R V M S I G N I F I C A T. L I B. X V I
I I I N C I P I T L I B. X V I I I.
¶ Scirpus 1 est id, quod in palustribus locis na-
scitur leue & procerum, unde teges fiunt.
Inde prouerbiū est in eas natum res, quae
nullius impedimenti sunt, in scirpo nodum
quaerere Ennius. Quaerunt in scirpo, soliti q. dice-
re, nodum. & Plautus in Aulularia. Quasi pueri,
qui nate discunt, scirpo inducetur ratis. Nouius
in Phormissis. Sume arma i. ante 3 occidam
claua scirpia. ¶ Spira dicitur, & basis columnae vni-
us tori, aut duorum, & genus operis pistorij. &
funis nauticus in orbem conuolutus, ab eadem oēs
similitudine. Pacuvius. Quid cessatis socij eice-
re spiras sparteas? Ennius quidem hominum
multitudinem ita appellat, cum ait. Spiras
legionibus nexunt. ¶ Spectu, sine praepositione
Pacuvius in Dulorestē vsus est, cum ait. Am-
plus, rubicundo colore, & spectu propteruo 4
ferox. ¶ Spetile 5 vocatur infra umbilicum suis,
q. est carnis, proprii cuiusdam habitus, exos, qua
etiam antiqui per se viebantur. Plautus e-
numerandis villis 6 obsoniis in Carbonaria sic
m. Ego pernam, lumen, sueres, spectile, galium, 7
glandia. ¶ Spicit quoq. sine praepositione
dixerunt antiqui. Plautus. Flagitium, si nihil mit-
teretur, quæ supercilio 8 spicit, & spexit. Ennius. l. vi.
Quos ubi rex. . uilo spexit de contib. 9 cellis.
¶ Spirillum vocari ait Opilius Aurelius caprae
barbam. ¶ Spinturnix est avis genus turpis
[1 u. i. secundum. 2 scriptum antea malè scirpus; iā te 4 pro-
teruo. 5 Spetile 6 suilla. 7 callum. 8 supercilie. 9 montib.]

pag. 141.

figurae. occuratrix artificum, perdita spinturnix
ea Graece dicit (ut ait Satta) ΣΠΙΝΘΑΡΙΧ. ¶ Spicum
masculine antiqui dicebant, ut hunc stirpem
& hanc annem, versus est antiquus. Quasi mel-
lor per messim nunquamq. spicu collegit. Spetec
antiqui pluraliter dicebant, ut Ennius l. ij. Es-
simul

simul effugit spes ita funditus nostras. & L. xvi. ¶ Spero, si spes quicquam prodesse potis sunt, ¶ Spectio in auguralib. ponitur pro 'aspectione, & nuntiatio quia: omne ius factorum habent Auguribus spectio dumtaxat, quorum consilio rem gererent magistratus, non ut possent impedire nuntiando, quae cum vidissent satis. Spectio sine nuntiatione data est, ut ipsi auspicio rem gererent, non ut alios impedirent nuntiando. ¶ Scripturarius ager publicus appellatur, in quo ut pecora pascantur, certum aes est. quia publicanus scribendo conficit rationem cum pastore. ¶ Scribas proprio nomine antiqui, & librarios, & poetas vocabant. at nunc dicuntur scribae quidem librarij, qui rationes publicas scribunt in tabulis. itaque cum Livius Andronicus bello Punico secundo scribisset carmen, q. a virginibus est cantatū, quia prosperius resp. populi R. geri coepta est, publice attributa est & in Aventino aedis Mineruae in qua liceret scribis, histrionib. q. consistere, ac dona ponere in honorem Livij quia his, & scribebat fabulas, & agebat. ¶ Scriptae dicebantur nugatoriae, ac despiciendae mulieres, ut ait vnus, & ab his quae scera idem appellabant, id est quae quis excreare solet, quatenus id faciendo se purgaret. Titinius in Prull. Rectus mecastor Piculetiae Postumae lectum hodie straxit. *[i. ius, qui & ei & iis & Perennis & iis.]*

pag. 142

tum vidi scratiae mulieris. ¶ Scrutillus appellabatur venter suillus comedito farre expletus Plautus. venter sullus, i. dicam suo nomine scrutillum. i. ego me hodie. si quid esset, q. comesta farre biberem.

¶ Spinther vocabatur armillae genus, quod mulieres antiquae gere-re solebant brachio summo sinistro. Plautus. lu-beasque spinter novam reconcinnarier. ¶ Scrupus dicitur aspera saxa, & difficili-a. petrae etiam attractae insuetae, aut naufragiorum pollatae scelerare. Ennius in Andromacha. Scrupes inuenerita saxa atque host-trou, quam exciprent.

Vnde scrupulosam rem dicimus quae aliquid habet in se asperi. Cornelius Sisenna histor. libro iij. h. s. tum iniectionis est levis scrupulus, & quaedā dubitatio. ¶ Scortum ab eadē causa, quae scortum vocabatur pellicum, in quo sagittae recunduntur, ab eo quod ex pellib. factum est quia pellib. nomen & ex-vitae quod Graece pellis. Vnde scyticae & scuta, quia non sine pellib. sunt.

¶ Sceleratus campus appellatur prope portam Collinam, in quo virgines Vestales, quae incestum fecerunt, defossae sunt v-inae. Scribonianum appellatur antea & atria patris, quod fecit Scribonius, qui negotium datum a Senatu fuerat, ut conquereret lacella att-acta. Isque illud procuravit, quia in eo loco attactum fulgure sacellum fuit quod ign-eretur autem, ubi esset (ut quidam) fulgur conditum, quod cum scitur, ne-

las est integri, semper forami-ne ibi aperto caelum patet. ¶ Sceleratus vi cui appellatur, quod cum Tarquinius Superbus interfici-endū curasset Ser. Tullium regem soce rum suum, corpus *[i. suillus & scrutillū & saxo atq. ostreis & ante & conqueverat.]*

pag. 143

eius iacens filia carp-ento superuecta est, propterans in possessionem domus paternae. ¶ Scelerata porta eodem appellatur a quibusdam, quae & Carmentalis dicitur, quod ei proximum Carmentis sacellum fuit. Scelerata autem, quod per eam sex & trecenti Fabij cum clientium millib. quinque egressi adversus E-truscos, ad amnem Cremeram omnes sunt inter-fecti. quae ex causa factum est, ut ea porta int-rare, egredique omni habeatur. ¶ Schedia genus nauigij inconditi, trabib. tantum inter se connexis facti. quo mercimonia circum ferunt post amissam nauem. Vnde schedia vs-us quoq. poemata

dicuntur & versus, non factis perfectis, qui essent. appellantis schedium. . . cum dixit. Qui schediū facit inconditum, & inelaboratum. ¶ Sexagenarios de ponte olim deiciebant, cuius causam Manilius hanc refert. quod Romam, qui incoluerint primi Aborigines, hominem sexaginta annorum qui esset, immolare Diti Patri quotannis soliti fuerint. quot facere eos de-

stitisse aduentu Her-culis. sed religio-ne postea veteris moris scirpeas hominum effigies de ponte in Tiberim vetere modo mittere instituisse. Alij dicunt, morante in Italia Hercule, quod quidam ei-us comitum habitauerint secundum rip-am haberi, & atque Argaei se ab Argiis vocauerint arui, quorum prodicam memori-am redintegrari eo gente missum ab Graec-a legatū quendam Argatum diu cum iis Romae moratum esse. is ut abierit institutum esse a sacerdotibus effigies scirpea ex omnibus, cum quae publicae erant rei nuntiasset, per flumen, ac mare

[i. perfectis & Tiberis,] arui.]

pag. 144

in patriam remitteretur. sunt qui dicant, post urbem a Gallis liberatam, ob inopiam cibatus coeptos sexaginta annorum homines iaci in Tiberim, ex quo numero vnus, filij pietate occultatus, saepe profuerit patriae consilio, sub persona filij. id ut sit cognitum, ei iuueni esse ignotum, & sexagenarius vita concessa. latebras autem eius: quibus arguerit, semen, id est cohibuerit, & celauerit, sanctitate dignae esse visis, ideoq. arcaeae appellata, sed exploratissimum illud est causae. quo tempore primum per pontem coeperūt comitiis suffragium ferre, iuniores conclamauerunt, ut de ponte deicerentur, sexagenarij qui iam nullo publico munere fungerentur, ut ipsi potius sibi quam illi deligerant imperatorem: cuius sententiae est etiam Sannius Capito. vanam autem opinionem de ponte Tiberino, confirmavit

Afranius in Repudiato. ¶ Secus aliter significat sexu, natura, habituque ex Graeco, quam illi vocant *ἐξ*, Afranius in Priuigno. Sic agit 3 orbus virili sexu adoptauit sibi.

Pacuius in Atalanta. Triplicem virili sexu partum procreat. ¶ Simpliciter finera sunt, quibus adhibentur D.T. & ludi, corbitoresque quidem ea dixerunt esse, quibus neutrum gentis interesset ludorum. nam indictiua sunt; quibus adhibentur non ludi modo, sed etiam defultores, quae sunt amplissima. ¶ Sex suffragia appellantur in equitum centuriis, quae sunt adiectae 7 ei numero centuriarum quas Priscus Tarquinius rex constituit.

¶ Sestertius dicitur quarta pars denarii, quo tempore his 8 decussis valebat, id est dupundius, S. [1 cas 1 aruerit 3 Argaea 4 Sexus 5 ait 6 duntaxat 7 ad iustas 8 a.]

pag. 145

¶ Sinistrae aues, sinistraeque est sinistimum, auspiciū, i. q. sinat fieri. Varro l. v. epistoliarum quaestio- nū ait. A deorum, sede cum in meridiem spectes, ad sinistra sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes; factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia, quam dextera esse existimentur. idem fore sentiunt Sennius Capito, & Cincius. ¶ Sentinare, satagere, dictum à sentina, quam multae aquae naui cum recipit, periclitatur. Caecilius in Aethrione. Cum Mercurio capit consiliū, postquam sentinat satis. ¶ Senatores a senectute dici satis constat, quos initio Romulus elegit centum; quorum consilio Remus administraret. itaque etiam Patres appellati sunt, & nunc cum senatores adesse iubentur, quibusque in senatu sententiam dicere licet: quia hi, qui post lustrum conditum ex iunioribus magistratum ceperunt, & in senatu sententiam dicunt, & non vocantur Senatores ante, quam in senioribus sunt censu.

¶ Senatus decretum a consulto Aelius Gallus sic distinguit, ut id dicat particulam quandam esse senatus consulti, ut cum prouincia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatus consulti est. ¶ Senis crinibus nubetes ornantur, quod his 4 ornatus vetustissimus fuit. quidam quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis spondae a ceteris. ¶ Sentes, cum constet esse spinas, & Afranius in Abducta dixerit. Quam sentiosa verba pertorquet turba 5 pro spinosis accipi debet. ¶ Senium a senili acerbitate, & viriis dictum. posuit Caecilius in Hymnide. Sine suam senectutem ducat utique ad senium forbitio. ¶ Senonas, Gallos (Verrus ait) existimari appellari, quia noui venerint ex

[1 auspiciis 2 quia multum aquae 3 4 5 spondeant 6 lupae.]

pag. 146

transalpina regione, ac primum appellatus finis postea Senonas. ¶ Septentriones septem stellae appellantur a septem bobus iunctis, quos trionet a iura rustici appellant, quod iuncti sunt terram arant cosum

quasi terriones. quidam a septem stellis quod id astrum Graeci *ἀρκτος* dicant, quia habet partem quandam temonis speciei. Inde ait Ennius Superat temo stellas. Sed & physici eum situm septem stellarum contenti templati, septentriones dicunt, quod ita sunt sitae septem stellae, ut ternae proximae speciei efficiantur velut trigona. ¶ Scenias antiqui dicebant, quam

nunc caenas. quae autem nunc prandia, pro coenis habebant, & pro caenis vespertinae appellabant. ¶ Signa, ut rerum, ita quoque res ipsae dicuntur, aut lapides, aut fictile. aut si qua eiusmodi adhuc aliqua, & signa dicuntur quae sculptantur etiam. Sed pocula etiam in quibus sunt simulacra ad effigies sigillata. ¶ Sequester is dicitur, qui inter aliquos, qui certant, medius, ut inter eos conueniet, depositum ita tenet aliquid, ut ei reddat, quia id deberi iure sibi constitit.

Cato in ea ora trionem, quam habuit de Indigitibus. Sinunt miseris perire ut bona rapiant; aut si superstites petant, vi seque prodent; & Plautus Mercator. Immo sic sequestro mihi data est. ¶ Sepulchrum est, ut ait Gallus Aelius, in quo mortuus sepultus est, quod anti-qui bustum appellabant hisque 4 cippis, aut aliqua alia re, mortui causa designatus est, intra quo sepultura est facta. ¶ Segnitia dicitur, quod sine

[1 contemplati 2 quos 3 sequestro dant 4 que.]

pag. 147

mitendo quid utile, aut honestum, Terentius. Enimvero Danc, nihil loci est segnitiae, neque socordiae. ¶ Signa re dicitur signis notare, velut in pecoribus fit. sed antiqui eo pro scribere utebantur, vnde & subsignare, & consignare, inuenitur postum, pro subscribere etc, & conscribere. ¶ Septimontium dies appellatur mense

Decembri, qui dicitur in Fastis Agonalia, quod eo die septem montibus sunt sacrificia Palatio, Velia, Fagutali, Subura, Cernalo, Coelio, Opio, Cispio. ¶ S. sus usurpatum est pro tabis ipsis, id quod Graece dicitur *σύν* in *ἀγέ* ritualicia sic est quae lata fuit roganti e populum. Ser. Sulpicio Ser. F. Rufe. Montani, paganiue, siphonibus aquam diuidunt: donec eam inter se diuiserint: Praetoris iudicatio esto. ¶ Si pariam, quo in scaenis mimi utuntur dictum ait

Verrus a velamento, quod vocetur alias aulatum. ¶ Supparum appellant dolonem, quod est velum minus in navi, ut acation, maior, supparum autem dictum ait Sennius Capito velut separatum quod sit, disiectumque a dolo ne interioris mali. ¶ Sepulchrum morte, moraque cum ait

d-e-l. Terentio. Tusci vicinivium de saxo Tarpeio elatum, cum eo venisset commissatum, quod mero, id est vino, coactus. ¶ Septasia Caput in quo plurimi vnguenti

vi erant in Pisonem. Cicero. Sepulchra malurent, ut dici audiebam, te ut primum aspexit Campanum consulem repudiavit. ¶ Saticula oppidum in Samnio captum est: quo postea coloni-am deduxerunt Triumviri. M. [1. meroq.]

pag. 148

Valerius Corvus, Iunius Scaeva, P. Flavius Longus ex S. C. Kal. Ianuariis P. Papiro Cursore, C. Iunio. ij. Cos. Segesta, quae nunc appellatur, oppidum in Sicilia est, quod videtur Aeneas condidisse praeposito ibi Egesto, qui eam Egestam nominavit. sed praeposita est ei S littera, ne obsceno nomine appellaretur, ut factum est in Maluento. quod Beneuentum dictum est. & in Epidamno, quod usurpatur Dyrrachium. ¶ Seliquastra sedilia antiqui generis appellantur D littera in L. conuersa, ut etiam in sella factum est, & subsellio, & solio, quae non minus a sedendo dicta sunt. ¶ Silus

appellatur naso s. rufus versus repando. unde galeae quoque a similitudine, silae dicebantur. ¶ Siluij sunt appellati Albani reges, a Luuiniae filio, quem post excessum Aeneae grauida relicta, timens periculum, & suae vitae, & eius, quem vtero gerebat, in siluis latens, coixa est. qui restitutus in regnum est post mortem Ascanij, praelatus Iulio; fratris filio, cum inter eos de regno ambigeretur. ¶ Sertorem quidam putant dictum a prendendo, quia cum culpam adserat a manu edacendi eius gratia ex seruitute in libertatem, vocetur adsertor. cum verisimilius sit dictum, qui sereret quid, ac potius adsertorem a serendo cepisse nomen, cum aliquem serat petendo in libertatem eandem, quae ipse sit, id est iungat, quia fruges cum seruntur, terrae iungit, quod totum Verrius a m d m e s introduxit. ¶ Seges dicitur ea pars agri, quae arata, & conlita est. a serendo videlicet. ¶ Serilla Verrius

appellari putat nauigia Histrica, ac

[1. Fulvius 2. Iulius 3. Iulius 4. asserat 5. Histrica.]

pag. 149

Liburnica, quae lino ac sparto condensantur, a conferendo & contexendo dicta. quia dicat Pacuvius in Niptris. Nec vlla subcus cohibet compagem alnei: sed lita lino, & sparreis serilib. cum sergeas m d e, & ficto vocabulo, vsus sit pro funiculis, qui sparto confecturuntur. ¶ Seruorum dies festus vulgo existimatur Idus a Aug. quod eo die Ser. Tullius, natus seruus, aedem Dianae dedicauerit in Auentino, cuius tutelae sint cerui, a quo a celeritate fugitiuos vocent seruos. ¶ Sero sapiunt Phryges, prouerbium est natum a Troianis, qui decimo deniq. anno velle coeperant Helenam, quaeque cum ea erant rapta, reddere Achivis. ¶ Sospitem Iunonem, quam vulgo sospitem appellant, antiqui usurpabant, cum ea vox ex Graeco videatur sumpta, quod est sospes. ¶ Sul-

abani sanguali. id-eoq. eodem est nomine quo aui ipsa appellatur. ¶ Silero, tangere

tis. si vultis significat. composito vocabulo. ita, ut alia sunt, a si audes; scis, si vis; placet a e in loco; scis licet, 7 scias licet; 8 equidem (equo) ego quidem. Ennius Pandite sulti genas, & corde relinquite somnum. ¶ Sertius a sero videtur dictum. Accius in Amphitryone. Si forte paulo, quam tu veniam sertius. ¶ Sedum, alij sadum, appellant herbam, quam Opilius Augellus seluuium vocari ait, eamque in teguli seri, nec quamobrem id fiat, indicat. ¶ Specus feminino genere pronuntiabant antiqui. ut metus & nepos, tam hercules, quam masculino stirpis, ut frons, ut Ennius. Tum causa 12 sub monte alter specus in ius 14 patebat 15 & Pacuvius in Chryse: Est ibi sub eo saxo penitus strata harena ingens specus.

¶ Spondere antea ponebatur pro dicere, vn-

[1. subserui 2. Idib. 3. serua 4. quorum 5. sedes 6. silicet, pro licet. 7. alluco, 8. scilicet, 9. serui 10. serui 11. stirps aut 12. causa 13. altae 14. iustus 15. patebant.]

pag. 150

de & respondere adhuc manet, sed postea usurpari coeptum est etiam in promissione alterius. ¶ Subditur dicitur is, qui in demortui, (in demortuis) iudicium locum index datur his, qui eum habuerant iudicem dumtaxat in eandem rem, vel item. ¶ Saturno sacrificium fit capite aperto. Eius autem sacro Metellus Pont. Max. cum Claudium augurem iussisset adesse ut eum tunc adhiberet Ser. Sulpici Ser. F. in auguratione: ille autem excusaret se sacra sibi fam. ibaria obflare, quibus supplicandum esset capite aperto: Saturno autem esset futurum, ut cum aperto capite res sacra facienda esset: Pontifex illum multauit. Claudius prouocauit. sed cum reconciliatus Pontifici esset Claudius familiae sacris peractis, Saturno sacra fecit religione solutus. ¶ Saxum Tarpeium appellatum a iane partem montis, qui ob sepultam Tarpeiam ibi virginem, quae eum montem Sabinis proderet pacia erat, ita nominatus est. vel ab eo, quod quidam nomine L. Tarpeius Romulo regi cum propter raptae virgines aduersa retur, in ea parte, quae saxum est, de noxio poena sumpta, Tarpeium dictum, nolueret funestum locum cum altera parte Capnoli coniungi.

¶ Scaptia tribus a nomine Urbis Scaptiae appellata, quam Pedani incolebant. ¶ Stellati natiui dicti, non a campo eo, qui in Capanae est, sed eo, qui parum abest ab urbe Capena, ex quo Tusci profecti, Stellatinum cum campum appellauerunt. Sabatini a laeu Sabate. ¶ Sabinus dicti, ut ait Varro Terentini, quod ea genus sp. praecipue colat de-as sue d m c m. ¶ Sangualis porta appellata est [1. m. 2. Penates.]

pag. 151

abani sanguali. id-eoq. eodem est nomine quo aui ipsa appellatur. ¶ Silero, tangere

significat a ficta verbo a littera, quae in-

um eius vocis est.

¶ *Sellae Curulis locus in circo datus est Valerio Dictatoris, posteriusq. eius honoris causa, ut proxime sacellum Murinae spectarent, unde aspiciiebant spectacula magistratus.* ¶ *Sontica causa dicitur a morbo Sontico, propter quem, quod est gerendum agere desistimus.* M. Porcius lato dere, A. Atili quid dicam causae exitu-llc, timidus ne sis, an impedimento tibi causam sonticam fuisse? ¶ *Stiricidium quasi stillicidium, cum stellae, concretae frigore, cadunt.* Cato pro C. n. nihilominus voluit semper de stiricidio in re praesenti cognoscere, atque etiam statu-ere. ¶ *Sacramento dicitur quod iurandi sacra-tione interposita actum est.* Unde qui sacramen-to dicitur interrogari, quia iurandum interponitur. Cato in Q. Thermum de x. hominib. Tunc vero ibi ad-erunt, ne mala facinora, bona fide, aut scelera nefaria fierent, qui dicerent sacra-mento, traderentur, lege aestimarentur. ¶ *Siremp-s ponitur pro eadē, vel, pro inde quasi simili res ipsa.* Cato in dissuadendo legem, quae postea re-licta est. Et praeterea rogas ut quemquam adversus ea, si populus condemnaverit, siremps lex fiet, quasi adversus legem fecisset. ¶ *Spiciunt, antiquos dixisse sine praepositione testis est Cato in ea, quam habuit in Q. Thermum de septem hominib. Ut solent evitare son- iuios, nisi qui sempiterni sunt, quos dum occur-rant, ne spiciunt, neq. ratos, esse volunt.* ¶ *Spatiatorem, erratorem Cato in An. 4. 1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

pag. 152

Caelium si se appellauisset. In coloniam me hercules scribere nolim, si trium virum sim. spatiatorem atq. fescennium. ¶ *Stata sacrificia sunt, quae certis dieb. fieri debent, Cato in ea, quam scribit de L. Veturio, de sacrificio commisso, cum ei equum ademit. Quod tu, quod in te fuit, sacra, statata solemnia, capite sancta defecisti.* ¶ *Solemnia sacra dicuntur, quae certis temporib. annisq. fieri solent.* ¶ *Serra proeliari dicitur cum assidue acceditur, recediturq., neq. villo constituitur tempore.* Cato de re militari. Sine forte opus sit cuneo, aut globo, aut forcipe, aut urrib. aut serra, uti adoriare. ¶ *Stercus ex aede Vestae 17. Kal. Iul. defertur in ang. portum medium fere cliui Capitolini, qui locus clauditur porta stercoraria. tantae sanctitatis maiores nostri esse iudicauere.* ¶ *Summissiorem aliis aedem Honoris, & Virtutis C. Marius fecit, ne si forte officeret auspiciis publicis, Augures eam demoliri cogerent.* ¶ *Sex Vestae sacerdotes constitutae sunt, ut populus pro sua quaq. parte haberet ministrum sacrorum, quia ciuitas Romana in sex est distributa partis. in primos secundosq. Titientes, Ramnes, Luceres.* ¶ *Salinum cum sale in mensa ponere figulis religioni habetur, q. quondam in Esquilina regione figulo, cum fornax plena valorum coqueretur,*

atq. ille proxime eam conuiuatus, super modum potus, somno esset oppressus cum conuiuiis suis, praeteriens quidam petulans, ostio patente ex mensa salinum coniecit in fornacem: atq. ita, incendio excitato, figulus cum suis concrematus est. ¶ *Sacramentum, aes significat, q. poenae nomine penditur, siue eo quis interrogatur, [1. Triumuir 2. sacrolegio 3. sine.]*

pag. 153

10 siue contenditur. id in aliis reb. quinquaginta assibus, in aliis reb. quingetorum inter eos, qui iudicio inter se contenderent. qua de re lege. L. Papirij Tr. pl. sanctu ē his verbis. Quicunq. Praetor post hoc factus erit, qui inter ciues ius dicet, tres viros Capitales populum rogato, hique tres viri A4. quicunq. A5. Et erunt sacramenta ex A6. iudicio q. eodemq. iure sunt, uti ex legib., plebei q. scitis exigere, iudicareq. (esse), esseq. oportet. sacramenti autem nomine id aes dici coeptum est q. & propter aerarij inopiam, & sacrorum publicorū multitudinem, consumebatur id in reb. diuinis. ¶ *Sextantarij asses in vsu esse coeperunt ex eo tempore, q. 7 ppter bellū Punicū secundū, q. cu Hannibale gestum est, decreuerunt patres, ut ex assib. qui tum erant librarij, fierent sextantarij (per quos cum solui coeptū esset) & 8 populus vere alieno liberaretur, & privati quib. debitum publice solui oportebat, non magno detrimento adficerentur. Septuennio quoq. (anno) A9 vsus est, ut priore numero 10 sed id non permansit in vsu, nec amplius processit in maiorem.* ¶ *Senacula tria fuisse Romae. in quib. senatus haberi solitus sit, memoriae redidit Nicostrotus in libro, qui inscribitur de Senatu habendo. vnum, ubi nunc est aed. s. Cōcor diae inter Capitolium & Forū, in quo solebant magistratus D. T. 12 cum seniorib. deliberare. alterum, ad portam Capenam. tertium, citra aedem Bellonae, in quo exterarum nationum legatis, quos in urbem admittere volebant, senatus dabatur.* ¶ *Scholae dictae sunt, non ab otio ac vacatione omni, sed quod, ceteris reb. omissis, vacare liberalib. studiis pueri debent, ut etiam ludi appellantur, in quibus minime luditur, ne tristi* [1. Militum 2. H. L. R. 3. hque 4. A Capitales 5. A ex h. l. f. 6. A ignoro 7 quo 8. ut 9. A quod 10 numero 11 prodidit 12. duntaxat.]

pag. 154

aliquo nomine fugiant pueri suo fungi munere. ¶ *Subici ar-ies dicitur, qui agitur, ut caedatur. quod sit (ut ait Cincius in libro de officio iuriconsulti) exemplo Atheniensium, apud quos expiandi gratia aries ingitur ab eo, qui scelus admittit, poenae pendendae loco.* ¶ *Speciem, quam nos dicimus, esse Graeci dixerunt. Plauto quidem idean. nobis species pro eadem ponitur. Sesterti nota apud antiquos fuit depondi, & semissis. unde sestertius dictus q. semis tertius. Sed auctores est bello Punico secundo. apud antiquos autem denarius, & quinquages in vsu erant, & valebant de-narius denos asses, quadriga- ti bi-*

ti, bigati. quinquagesimi quinque. sed uterque. auctus
 est, numerum aeris perductum esse aiunt lege Fla-
 minia minus soluendi, cum aere alieno premere-
 tur P. R. ¶ Solida sella, ait Verrinus sedere tum qui
 iubetur, cum mane surgens auspicandi gratia enigi-
 lauit, quod antiqui exprese, nihilque ab inte-
 riore parte excavata, aut laxata faciebant sedes.
 quas sedes, solidas ideo, quod in his nihil erat con-
 cavum, maxime appellabant, inquit Verrius, quod
 scilicet essent totae absurde, ut mihi videtur, cum omne id
 quod sit totum, ait dictum solidum. ¶ Silatum antiqui
 pro eo quod nunc ientaculum dicimus, appellabant,
 quia ieiuni vinum soli conditum ante meridiem
 obsorbebant. ¶ Suffragatores dicebantur apud
 maiores, hi qui vulgo in usu erat candidatis. nam ut melius
 apparent, iuncta suffragia suffragator, quem quisque
 fieri vellet, notabat apposito puncto, scribitis
 candidatorum hominum nominibus. Varro in L. vij.
 rerum humanarum hoc tradit. ¶ Struppi vocantur in
 pulvinaribus fasciculi
 [1 auctus 2 productum, fili]

PAGE 155.

de verbis facti, qui pro decorum capitib. ponuntur.
S
apud urbem Calo Antistius
Tabis dici ait ma-
gistratum publicum

¶ Secespitam esse Antistiti-
um Labeo ait, cultum ferreum, oblongum, mani-
bus eburneo, rotundo, solido, victo ad ca-
pulum auro argentoq., fixum clavis aeneis. ae-
ne Cypro, quo Flamines, Flaminicae Virgi-
nes, Pontificesq. ad sa- crificia vtuntur. Ea-
dem aliae dicitur, quae in sacrario vtuntur
sacraria namq. in templi- rediculo aeneo olim
suscebantur, in quo tubae relictae sunt,
per quas manib. sacra tangere licet. est

PAGE 156

Veranius ex non usq. ex lecto, sed

ex cubili, ne rursus se in lectum reponere
necesse esse. ¶ Sarpiuntur vineae, id est putantur,
vt in xj. Quandoq. sarpta, donec demp-
ta erunt, Sammanalia, liba farinacea in
modum rotæ finctæ. 2 Suffuerat, sub eo-
dem tecto fuerat. Scribunt lapidem esse
ait, & ita vocari Antistius Labeo in agro
Manullino 3 A diuinam rem faceret 4 Se quamq.
seorsum quamq. ¶ Sanates dicti sunt, qui
supra, infraq. Romam habitauerunt. qđ nomen
his fuit, quia cum defecissent a Romanis, breui
post redierunt in amicitiam, quasi sanata
mente: itaq. in xij. cautum est, vt idem iuris
esset Sanatib. ¶ Forctib. id est bonis, & qui nūquam
defecerant a P. R. ¶ Sublucare arbores
est ramos earum supputare, & veluti superus
lucem mittere; conlucare autem, succisis
arborib. locum implere luce. ¶ Spurcum
vinum est, quod sacris adhiberi non non licet, vt
ait Labeo Antistius. l. x. commentarij iu-
ris pontificij, cui aqua admixta est, de
fructum ve 5, aut igne tactum est, mustum ve
ante, quam deseruescat. ¶ Septimontio,

pag. 157.

Cistū a Laeno Cispio Anagnino, quē eiusdē rei cau-
sa eam partem Esquiliarum, quae iacet ad vicū Pa-
triciū versus, in qua regione est aedis Mestis
tuitus est. ¶ Sistere sana cum in vrbe condenda

dicatur, significat loca in oppido futurorū sanorum
constituere. quam * Antistius Labeo ait in com-
mentario xv. iuris pontificij, fana sistere esse
lectisternia certis locis & diis habere. ¶ Subi-
gere * arietem in eodem libro Antistius esse ait
dare arietem, qui pro se agatur, credatur. Bene spon-
sis, beneq. volueris in precatione augurali
Messala augur ait significare sponde-
ris, volueris. ¶ Serpula serpsit, ait idem

Messala, serpens irreplevit. Solent idem
ait esse consulo. ¶ Suadet idem ait esse, sic re.
¶ Stellam significare ait Ateius Capito lactum, &
prosperum, auctoritatem secutus P. Scruilius augu-
ris, (stellam) quae extamella & aetna adsimilis
stellae locis inauguratis insigatur. ¶ Sinistrum
in auspicando significare ait Ateius Capito
lactum & prosperum auspicium, aut silentium du-
biū & duntaxat vacat vitio. Igitur silentio surge-
re cum dicatur, significat nō interpellari, quo minus
rem gerat. ad 7 sinistrum hortari quoq. auspi-

cia ad agendum, quod animo quis proposuerit. ¶ Satis verbum Varro melius fuit praeterire, ut mihi videtur, quam tuam absurdum qui? opinio suas de eo restare? quia sciens praeterij, tam hercules, quam de scabro, quod proximum sequebatur.

¶ Stipatores ait dictos a stipa, quam mercedis nomine accipiant custodes cuiusque corporis. vnde & stipam, quam amphorae cum extruuntur, firmari solent; etiam stipites, qui ob eandem causam destituuntur.

¶ Sollicitare 10
[1 Crispus. 2 Q. 3 Subicere. 4 lamella. 5 at. 6 & bi. 7. at. 8 absurda. 9 recitare. 10 qua.]

pag. 158.

quidam dictum putant, vel ut citare ex folio, quod est ex suo loco ac sententia monere. solum autem quin significet locum, quis dubitet? cum exsules quoque dicantur loco patriae suae pulsi.

T

¶ Tappete ex Graeco sum - psit, tappetae Ennius cum ait. t-appetem etiam dixit Turpilii in Demetrio Le tappetem veterem. sic tappet - e neutro genere. Terentium

in campo Martio locum Verrinus ait ab eo dicendum fuisse, quod t-erra ibi per ludos Secularis Ditis patris ita leniter teratur ab equis quadrigariis, ut eorum levis motilitas aequiparet motui rapidos velocis Lunae. quod quam aniliter re-latum sit, cuius manifestum est.

¶ Taurij ludi instituti dis Inferis ex hac causa videntur. 30
Tarquinio regnante, cum magna incidisset pestilentia in mulieres gravidas, earum fetu si facti sunt ex carne diuendita populo taurorum immolatorum. ob hoc ludi Taurij appellati sunt, & fiunt in circo Flaminio, ne intra muros euocentur dii Inferi. Sed Taurios ludos Varro ait vocari, quod eis ludis discipulus pendens a doctore in ex-udo corio tauri solitus sit impelli, atque vsque eo inibi cogi docere, quoad consisteret, & sola virtute talorum constaret pedum firmitas.

¶ Talassionem in nuptiis Varro ait - sinum esse lanifici mager, id est quasillum, ita enim felicitum appellati Talassionem. at quidam 40
historiarum scribtor, Talassium ait nomine virum, raptam virginem vnicam pulchritudinis, quod ei id coniugium fuerit felix, boni hominis & gratia nunc redintegrari. tribuni

[1 tappetae. 2 mobilitas. 3 fetu infecti. 4 ominis.]

pag. 159.

¶ Curia fertur, quo Hannibal anno in conspectu Romae esse. nec ex praesidiis discedere liceret, Q. Fabius Maximus Verrucosus, id per T. R. F. L. & M. A. cellus cos. facere instituerunt, ut nota-uit Aelius in xij. significationum verborum. ¶ Trifulcum fulgur fuit ab antiquis dictum quia id, aut incendit, aut affiat, aut se-rebrat. ¶ Togatarum duplex genus: praetextarum, hominum fastigio: quae se appellantur, quod togis praetextis re- 50

¶. administrum - e, tabernariorum, quia hominibus excellentibus etiam humiles permixti, ut sunt p-lagiarii, serui denique & cauponae ex tab-ernis honeste prodeant persaepe.

¶ Ta-uras, vaccae steriles appellabant, ait Verrinus, quae non magis pariant, quam tauri, sed vero similis sit ex Graeco dicta, quia Graeci vaccae, tauri appellant. ¶ Todi sunt aues paruae, & totilli, quatum. m. Plautus in Syro, cum ait Cum extritis talis, cum todellis cruculi. ¶ Tubilustria quibus diebus adscribitur in Fastis est, cum in atrio Sutorio agna tubae lustrantur. ab istos tubos appellant, quod genus lustrationis ex Arcadia Pallanteo translatum esse dicunt.

¶ Tuditantes, tundentes, negotium tundentes significare ait Cincius, id est agentes. Ennius l. 2. Haec inter se totum ut tuditantes. & Lucretius item libro 2. Nec tuditantia rem cessant extrinsecus ullam. ¶ Tuditates malleos appellant antiqui a tundendo, quamvis alii cruribus. tuditates. Inde Atellus Philologus existimat Tuditano cognomen inditum, quod caput malleoli simile habuerit.

Tullios alij dixerunt esse silanos, alij riuos, alij
[1 Arcadias Pallantes, vel Arcadia Pallante tota, alij 4 tudib.]

pag. 160.

vehementes projectiones sanguinis arcuatim fluentis, quales sunt Tiburi in Aniene. Ennius in Aiace. Ajax misso sanguine tepido tulij efflantes volant.

¶ Topper significare ait Artorius cito, fortasse, celeriter, temere. cito, sic in Nelei carmine. Topper fortunae commutantur hominibus. (citius) sic C. Naui. Capesset flammam Volcani cito. sic in eodem. Namque nullum peius macerat humanum, quam de mare saeuum. Vires cui sunt magnae, topper confringent. importunae vnde (fortasse) sic Coelius l. vij.

¶ Ita uti se quisque vobis studeat aemulari in statu fortunae reip. (eadem re gesta.) topper nihilo minore negotio acto, gratia minor esset. fortasse, sic Aecius in Io. Topper, ut sit, patris tencit iras. (Ennius vero sic.) Topper, fortasse valet i Enni & Pacui scriptis. apud Ennium est, Topper quam nemo melius scit. Pacuius. Topper tecum sit potestas faxit, si mecum velit. ad in antiquissimis scriptis celeriter, ac mature. in Odyssia vetere

Topper facit homines vtrius fuerint. Topper citi ad aedis venimus Circae, simul duona eorum portant ad naui millia. alia in iisdem & inseruntur. Tibicines etiam hi appellantur, qui sacerdotes viri speciosi publice sacra faciunt, turbarum lustrandarum gratia.

¶ Torrens participialiter pro exurens ponitur, ut est apud Pacuium in Antiopa. Flammeo vapore torrens terrae fetum exusserit. significat etiam fluvium subitis imbris concitatum, qui alioqui siccitatibus exarescit. quibus aqua ipsam quae fluit, flumen recte dici ait Aelius Gallus l. 2. quae ad ius pertinent. ceterum vulgi consuetudine

suetudine vtrumq. iam dici flumen, & perennem

[1. amnis. 2. matura. 3. super. 4. macis. 5. hamo. em. 6. vires. 7. undae. 8. pater flum. eiecit foras. 9. at. 10. Cir. et. 11. in. didem. 12. Tubicines. 13. quavis.]

pag. 161.

fluvium & torrentem. ¶ Torum, vt significet torridū, aridum, per vnum quidem, R, antiqua consuetudine scribitur. sed quasi per duo R, scribatur pronuntiari oportet, nam antiqui nec mutas, nec semiuocales litteras geminabant, vt sit in Ennio, Arrio, Annio. ¶ Turmam equitum dictam esse ait Curiatius quasi terimam: quod terdeni equites ex trib. tribub. Titensium, Ramnium, Lucerum fiebant. itaque primi singularum decuriarum decuriones dicti, qui ex eo in singulis turmis sunt etiam nunc terni. ¶ Torteri a torro, deductum proprie significat siccare, atq. arefacere sed vsurpatum est iam pro eo, quod sit igne vrere. Plautus (in) vna edet: opera in furnum calidum condito, atque ibi torreto. ¶ Turannos, Etruscos appellari solitos ait Verrius a Turtheno dūce Lydorum, a cuius gentis praecipua crudelitate etiam tyrannos dictos. ¶ Tyria maria in proverbium deductum est: quod Tyro oriundi Poeni adeo potentes maris fuerunt, vt omnib. mortalib. nauigatio esset periculosa. Afranius in Epistola. Hunc ferrium autem maria tyria conciet. ¶ Toruitas a ferocia taurorum dicta est. Pacuvius in Armorum iudicio. Feroci ingenio toruus pra. grandi gradu. &. Cum recordor eius ferocem, & toruam confidentiam. Turbelas & dixisse antiquos, quas nunc turbas appellamus, testis est Plautus in Pseudolo. Quo alto & quantas soleam turbelas dare. ¶ Tutulum vocari aiunt Flaminicarum capitis ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinib., & extructum in altitudinem. quidam p leum lanatum forma metalii figuratum, quo Flamines, ac Pontifices vtuntur, eodem nomine vocari. Ennius li-

[1. Torro a torro. 2. vna aedepol. 3. Turtheno. 4. turbellus. 5. Quales.]

pag. 162.

baq. fectores argaeus, & intulatos. ¶ Tuor video; Tueor, defendo in vsu olim fuit. sed iam promiscue vtuntur, & ponitur tueor, pro video; & contueor, pro defendo. ¶ Tuguria a tecto appellantur domicilia rusticorum sordida. Afranius in Virgine. Sordidum tugurium est, turpe. Caecilius in Hypobolimaeo. Habitabat in tugurio sine operculo. quo nomine Valerius in explanatione xij. ait etiam significari. ¶ Tuscum vicum ceteri omnes quidem scriptores dictum aiunt ab eo, quod Persena rego descendente ab obli dione, remanserint Romae, locoq. his dato, ibi habitauerint & eientes fratres Celes & Vibena, vnde post eiectionem, quod Tarquinius Romam secum maxime reducere cupierint. M. Varro, q. ex Coelio in eum locum deducti sint. ¶ Toxicum dicitur ceruicium venenum, quo

quidam perungere sagittas soliti sint.

Caecilius in Gamo.

Vt hominem miserum

toxico transegerit.

Afra-nius in

vxoribus istud toxicum mit tite.

¶ Tuscos

quidam dictos aiunt a Tusco

rege Hercu-

lis filio. Alij quod vnica studij si-nt sacrificiorum,

ex Graeco, velut Tuscorum.

¶ Vnde ¶ Tusculum

ab eadem causa sacrificiorum, v-el quod aditum difficilium habeat, id est, Tusculum.

¶ Tumulum Stilo

Aelius sic definit; Tumulus est

tumulus are-

nae editus secundum mare fluctib. in altum eleuatus. vnde similiter & manufac-tur,

& na-

turalis proprie dici potest.

¶ Tumultus

militum, dicuntur lecti ob subitum timorem, vnde etiam tumultum dici ait Verrius, quia non aliunde

is ornatur quam ab Italicis & Gallicis hominib.

[Indiscendente. 2. ornatur.]

pag. 163

qui immin-ent Italiae. itaq. nullum

tumultum, praeter quam Gallicum, aut domesticum

nominebant. ¶ Thomices Graeco nomine appellantur

canabi impositi, & sparto leuiter tortae

vestes, ex quibus funes fiunt. Lucilius Vidimus

vinetum thomice can-abina. Opillus, Aure-

lius ait mollem puluillum, quem in

collo habent, vestis ne laedat, thomicem vo-

cari. ¶ Tongere Aelius Stilo ait noscere esse,

quod Praenestini coni-ctionem dicant. pro no-

tionem. significat & la-tius dom.nari. Ennius.

Alij rhetorica tongent, & vincere

etiam quandoq. videtur significare.

¶ Tescum Verrius ait loca augurio delig-

nata, quo term-ino finis in terra auguri. O-

tilius Aurelius loca consecrata ad

augurandum scribit. sed sancta loca vndiq.

saepta doce-nt Pontificis libri, in quibus

scriptum est. ¶ Templum-q. sedemq. tescumq.

sive deo, sive deae dedicauerit, vbi eos ac-

cipiat volentes, propitijsq. Hostibus belli

Historici l. i. per gentes alte aetherias, atque

anatesco, per-que violabis templum antiqua

dam. Cicero v-ero aspera difficilia aditu

dixit, cum ait Loca aspera, saxa tescumq.

Accius in Philocteta. Quis tu es mortalis,

qui in desert-a, & tescum te adportas loca,

¶ Tonsillam ait esse Verrius palum dolatum

in acumen, & cuspide praeferratum, vt exstir-

mat, quem configit in litore navis re-

ligandae causa. Pacuvius in Medio. 4. Accel-

si ad-eam, & tonsillam pegi laeto in litore.

Accius Phinidis. Tacete, & tonsillas litore

re la-edo edite. ¶ Tonsilum Ennius signifi-

[1. Opilum 2. volabile 3. configi 4. Ad edo 5. tonsillam 6. laeto.]

pag. 164

cat remum, quod quasi tondeatur ferro

cum ait l. vij. Postea recumbite, vestraque

pectora pellite tonsis. item. Pone petunt,

exin referunt ad pectora tonsas. & in.

Alota. Alius in mari vult magno tenere

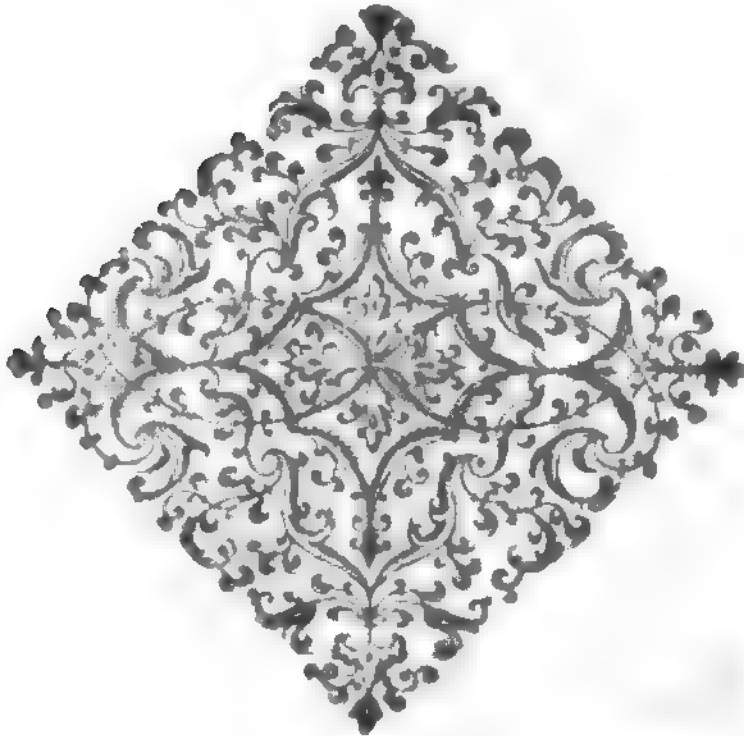
60 tonsam. ¶ Thymbraeum. Apollinem Vergilius

a monte Thymbræo appellavit ; qui est in agro Troiano. ¶ Toleno : est genus machinae, quo trahitur aqua alteram partem praegravante pondere. dictus a tollendo. ¶ Tolerare, patienter ferre. Accius in Neoptolemo. Aut a quisquam potis est tolerare acritudinem. Ennius Lij. Ferro se caede, 3 quam ditis his toleraret. ¶ Toles tumor in faucibus. quae per diminutionem tonsillae dicuntur. 10 ¶ Tullianum, quod dicitur pars quaedam carceris Ser. Tullium regem aedificasse aiunt. ¶ Taxat verbum ponitur in his, 4 quae finiuntur, quoad tangi liceat. in. litibus quoque, arbitro ves cum proscribitur, quoad ei iussit 6 statuendi. ¶ Taxatio dicitur, quae fit certae summae. a tangen-

do autem dici etiam scaenici testimonio sunt, qui taxatores dicuntur, quod alter alterum male dictis tangit. ¶ Tabernacula dicuntur a similitudine tabernarum, quae ipsae, quod ex tabulis olim fiebant, dictae sunt, non ut quidam putant, quod tabulis claudantur. ¶ Tagit. Pacuvius in Teucro. Ut ego, si quisquam me tagit. & tagam. Idem in Hermiona. Aut non cernam, nisi tagam. sine dubio antiqua consuetudine usurpavit. nam nunc ea sine praepositionib. non dicuntur, ut contigit, attigit. ¶ Tablinum proxime Atrium locus dicitur, quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas

[1. Toleno 2. Haud 3. caedi, 4. 5i. 5. arbitrio 6. insit.]

SCHEDAE

potest. Accius. Cum virginali mundo clam patre. Ennius. Idem loco nauibus celsis munda facie, atq. etiam ære Ceteris. Qui³ mundus appellatur, qui ter in anno solet patere. 3. kal. Sep. & 4. Non. Octobr. & 3. id Nouemb. Qui (vel omni⁴ d. ætus est, quod terra mouetur. ¶ Mamphula appellatur panis Syri¹ ei genus, quod, ut ait Verrius, in clibano anteq. perecoquatur, decidit in carbones, cineremq. cuius meminit Lucilius. Pittricem valida² si nummi suppeditabunt, ad las empleuron, mamphulas quæ leuat omnis. ¶ Municeps est, ut ait Aelius Gallus, qui in municipio liber natus est. Item qui ex alio genere hominum munus functus est. Id est qui in municipio ex seruitute se liberauit à munice. Item municipes erāt, qui ex aliis ciuitatib. Romam venissent, quib. non licebat magistratū capere, sed

[1 al. verruntur. al. vertuntur, 2 A & Aelius 3 Quin 4 id omne 5 validam.]

pag. 170.

tantum muneris partem. At Seruilius¹ aiebat initio fuisse, qui ea conditione ciues Ro. fuissent, ut semper temp. separatim a populo Rom. haberent, Cumanos, Acerranos, Atellanos, qui æque ciues Ro. erant & in logione merebant, sed dignitates non capiebant. ¶ Mutas, quasi² e litteris appellatas quidam putant, quod positæ in ultimis partibus orationis obmutescere cogant loquentem. quidam q. paruz, exiguzq. sint vocis, ut quando mutum oratorem, aut tragœdum dicimus. Multam Osce dici putant pœnam quidam. M. Varro ait pœnam esse, sed pecuniariam, de qua subtiliter in l. l. quæstionum Epist. refert. ¶ Mulleos genus calceorum aiunt esse, quibus reges Albanorum primi, deinde potricij sunt vñ. M. Cato originum li. vii. Qui magistratum Curulem cepisset (calceos) mulleos allutaciniatos³ ceteri perones. Item Titinus in Seriana⁴ iam cum mulleis te ostendisti, quos tibi dicit in calceos. quos putant a mullando dictos. i. suendo. ¶ Multitariam dixerunt antiqui, videlicet, quod in multis locis dari poterat. ¶ Manius Egeri⁵ . . . Nemorensem Dianæ consecrauit, a, quo multi, & clari viri orti sunt, & pat. multos annos fuerunt. unde & prouerbiū. Multi Maui Aricia. Sennius Capito longe aliter sentit. ait enim turpes & deformes, significari, quia ¶ Mania dicuntur deformes personæ. & Ariciae genus panni⁶ fieri, quod manici⁷ appelletur. ¶ Moene singulariter dicit Ennius. Apud Emporium in campo hostium pro⁸ moene. ¶ Mutire, loqui. Ennius in Telepho. Palam mutire plebeio piaculum est. ¶ Moenia, muri, & cetera muniendæ urbis gratia

[1 al. Ser. filius 2 quasdam 3 alutacinos, vel lunares 4 Aricia 5 Aegerius ag. m 6 panis 7 Mani 8 al. ser]

pag. 171.

facta: ut Accius in Helenibus. Signa ex templo canere, ut res ob moenia offerre Imperat. Significat etiam officia. Plautus in Nertularia. Prohibentq. moenia alia, unde ego fungor² mea, Murinam genus . . . ¶ Manuos in carminib. secular. Aelius Stilo significare ait bonos: & Inferi-

di. ¶ Manes pro boni dicuntur a suppliciter eos venerantibus propter metum mortis, ut immanes quoq. pro valde a³ . . . dicuntur, ¶ Muscerdas prima syllaba producta dicebant antiqui sterces murum. ¶ Metalia casæ Poenice appellatur: in quibus quā nihil est secreti, solete solute videntibus obici id vocabulum. Cato Originum libro quarto. ¶ Mapalia vocantur vbi habitant: ea quali cohortes rotundæ sunt. ¶ Metalli⁴ dicuntur in lege militari quasi mercenarij. Accius Annali. XXVII. Calones, famulique metalliq. 5 caculæq. a quo genere hominū Cæcilia familiæ cognomen putat dictum. Quod est.

¶ Manum & mentum, prouerbiū est ex Græco ductum, quod est, *πᾶσι μεταξὺ πᾶσι κῶλυται, ἢ καὶ καὶ ἀγνοῦν*. Calchantem vitis ferentem quidam augur vicinus præteriens dixit errare: non enim ei fas esse nouum vinum . . . ¶ Minusculæ quinquartus appellantur Idus Iun. quod is dies festus est tibicinum, qui colunt Minervam. cuius deæ peoprie festus dies est. Quinquartus mense Martio. Muli Mariani dici solent a C. Mari instituto, cuius milites in furca sunt posita⁵ tabella varicosius onera sua portare assueuerant.

[1 Sticho 2 al. fungar 3 A non bonis 4 metelli 5 metellique 6 superposita]

pag. 172.

SEX. POMPEI FESTI LIBER XIII. INCIPIT.

¶ Mulus A¹ . . . ea sterilis sit quam mulus. vel quod ut mulus non suo genere sed equis orrus, sic ea Solis, non suo fulgore luceat.

¶ Mutinae dez sacellum

¶ Martius mensis initium anni fuit & in Latio, & post Romam conditam, quod eo² genus erat bellicosissima. cuius rei testimonium est, quod posteriores menses, qui annum finiunt, a numero appellati ultimum habent Decembrem. ¶ Malo cruce, masculino genere cū dixit Græchus in oratione, quæ est in P. Popillium posteriorem³ tam repræsentauit antiquam consuetudinem, quam hunc frontem, atq. hunc stirpem idem antiqui dixerunt, & rursus hanc lupum, hanc metum. Item cum idem in Pompiliū & matronas⁴ ait. Eo extemplo instituto, dignus fuit qui malo cruce periret

. . . & improbum, qui assidue in l. tibus moraretur: ob eamque causam in ordine staret aduentum Praetorem, At Aelius Stilo, qui minime ordine viueret. A⁶ . . . in ea oratione, quam scribit de suis virtutibus contra Thermum. Quid mihi fieret, si non ego stipendia (in ordine) omnia ordinarius meruissem semper? sunt quidam etiam, qui manipularem, quia infimi sit ordinis, appellatum credant ordinarium. ¶ Ornatus dicitur & bonis artibus instru-

instructus, & honores adeptus à populo: etiam

[1 A vehiculo luna adhibetur quod eam 2 ea 3 posteriora, 4 Populum & Martem 5 Hæc cum fine pag. 32. coniungenda sunt. 6 A M. Cato.]

pag. 173

beneficiarius, ut miles, aut gladiator, & acturus fabulas. Atque & ornatus dicitur cultus ipse, quo quis ornatur ut cum dicimus aliquem tragico vel comico ornatu prodire.

¶ Orestides nymphæ, montium cultrices

¶ Ordo sacerdotum æstimatur decorum A¹ maximus quisque. Maximus videtur Rex, dein Dialis, post hunc Martialis, quarto loco Quirinalis, quinto Pontifex maximus. Itaque in solus² Rex supra omnis accubatur. Licet³ Dialis supra Martialem, & Quirinalem Martialis supra proximum. Omnes idem, supra Pontificem. Rex, quia potentissimus. Dialis, quia universi mundi sacerdos qui appellatur Dium. Martialis, quod Mars conditoris urbis parens. Quirinalis, socio imperij Romani Curibus ascito Quirino. Pontifex maximus, quod iudex atque arbiter habetur rerum divinarum, humanarumque. ¶ Ordiri est rei principium facere, unde & rogæ vocantur exordia⁴. ¶ Opaca vocantur umbrosa. ¶ Opalia dies festi, quibus supplicatur Opi, appellantur, quorum alter ¶ Optu-

tu, quasi optuitu, a verbo, quod est tuor, & significat video. ¶ Optatam hostiam, alij optimam appellant eam, quam Ædilis tribus constitutis hostiis optat, quam immolari velit. ¶ Optima spolia dicuntur originem quidem trahentia ab ope Saturni uxore, quod ipse agrorum cultor habetur, nominatus a saty, tenensque falce[m] effingitur, quæ est insigne agricolæ. Itaque illa quoque cognomina-

[1 manifestate, ut 2 al. in convivio solus, 3 festices 4 item 5 al. exordia.]

pag. 174

tur Consueva, & esse existimatur terra. Ideoque in Regia colitur à P. R. quia omnes opes humano generi terra tribuat, ergo & opulenti dicuntur terrestribus rebus copiosi, & hostiæ optimæ præcipue pingues, & opima magnifica & ampla. Vnde spolia quoque quæ dux P. R. duci hostium detraxit, quorum tanta raritas est, ut intra annos paulo

trina contingerint nomini Romano. una, quæ Romulus de Ætrone, altera, quæ Consul Cilius Cornelius de Tolumnio, tertia quæ M. Marcellus Ioui Feretrio de viridomato¹ fixerunt. M. Varro ait opima spolia esse, etiam si manipulari miles detraxerit, dummodo duci hostium

non sint. Ad eandem Iouis Feretri poni testimonio esse libros Pontificum, in quibus sit. Pro primis spoliis bouem² pro secundis solitaurilibus pro tertijs agno publice fieri debere, esse etiam compelli

reges³ legem opimorum spoliomm talem. Cuius auspicio classe procincta opima spolia capiuntur Ioui Feretrio dari oportet, & bouem cædit⁴ qui cepit æris. cc. secunda spolia in Martis aram in campo, solitaurilia vtra voluerit, cæd to. tertia spolia Ianni⁵ Quirino agnum mare[m] cædito, c. qui ceperit ex ære dato, cuius auspicio capta dis biaculum dato. huius ædis lex nulla extat, neque templum habeat neque scitur. Ut qui optima lege fuerint adici solet, cum quidam magistratus creantur.

¶ Obscuro duas diversas & contrarias significationes habet. Nam Cloxtius putat eo vocabulo si-

[1 Viridomaro. 2 boue. 3 Pimpili regis 4 Iano 5 necne 6 fruant.]

pag. 175

gnificari sacrum, quo etiam leges sacræ obsecræ¹ dicuntur, & in omnibus fere antiquis commentariis scribitur Opicum pro Obsco, ut in Titini fabula quinta. Qui obsce & Volscæ fabulantur, nam latine nesciunt. a quo etiam verba impudentia, & elata appellantur obscena, quia frequentissimus fuit usus Obscis libidinum spurcatum. Sed eodem etiam nomine appellatur locus in agro Veienti, quo Iruu soliti produntur Augures² A Romani. ¶ Obigitat antiqui dicebant, pro ante agitat, ut obambulare.

¶ Obiunt, Obeunt. ¶ Obiuratur antiqui pro adiutur ponebant, ut est in

Pentefilea. Formipabant obiurare

¶ Ob vos sacro, in quibusdam precationibus est, pro vos obsecro, ut sub vos placo, pro supplico. ¶ Opportune dicitur ab eo quod nauigantibus maxime utiles, optarique sunt portus. ¶ Obherbescere, herbam increfcere.

¶ Oboritur, nascitur. nam præpositionem ob, pro ad, solitam ponit, testis hic versus. Tantum gaudium oboriri ex tumultu maximo. & Ennius. Ob Romanam noctu legiones ducere cepit. ¶ Obnectere, obligare, maxime in nuptiis frequens est. ¶ Obseruasse dicitur, qui obseruat quid cuiusque causa facere debet. Itaque bis obseruat, coluisse aliquem dicitur. ¶ Ommentans, Liuius in odyssea quom ait, in Fylum aduenies, aut ibi ommentans, significat obmanens, sed ea significatione, quæ sæpe fieri dicitur. id enim est mantare. ¶ Ops antiqui dicebant quem nunc opulentum, ut testimonio est, non solum ei contrarium inops

[1 al. sacrata obsca al. obsrita. 2 A publici populi. 3 in, qui]

pag. 176.

concedit. ego egeus exortus sum. ¶ Obsidionalis corona est, quæ datur imperatori ei, qui obsidione liberavit ab hostibus obsessos. ea fit ex gramine viridi scire ex eo loco decerpto, in erant inclusi. herbâ autem victoriæ signum fuisse apud antiquos alij quod¹ exemplis docuimus. Quæ corona magnæ auctoritatis fuit. nam & P. Decio datæ dux sunt. una, ab exercitu uniuerso; altera, ab his qui fuerunt in præsidio obsessi, & L. Sergio² Dentato, qui

Achilles *Romæ* existimatus est: ac fertur centies & vicies pro rep. depugnasse. coronis donatus. xxvi. in his aureis vii. ciuicis xiiii. muralibus tribus. obsidionali vna. Inter obsidionalem, & ciuicam hoc interesse, altera singularis salutis signum est; altera, diuersorum ciuium seruatorum. ¶ *Obstitum* Cloatius, & Aelius Sulo esse aiunt violatum at-
tactumq. de celo. Cincius quō, qui deo deque, obstitit, id est qui viderit quod videri nefas esset. ¶ *Obstinato*, obfirmato, perseveranti, ut tenere possit, ut Pacuvius. obstinati exortus. ut Accius in *Amphitryone*. Ut tam obstinato animo cōfusus tuo. Cato in *Q. Terminus* de. X. hominibus. Rumorem, fama floccifecit capitas? stupris, obstinatus insignibus flagitiis. Nzuius in *Lycurgo*. Vos qui astatis obstinati. ¶ *Obstrudat*, obstruunt, ab auide truendo cingulam, non lumendo cibum. Vade & obstrudulentum dixit Titinius. Obstrudulenti aliquid, quod pectam sedens: aut luculentaster, aut formaster frigidus. ¶ *Oblidium*, tanq. presidium, subsidium, recte dicitur. cuius etiam auctor. C. Lælius pro se apud populum. Ut in nobis terra mariq. simul obsidium
[1 aliquot 2 Sicinus 3 vniuersorum 4. cum 5 qui deo, quidam 6 al. videre 7 al. capitis 8 al. trudendo 9 gingivam 10 al. hic latenter, 11 vii.]

pag. 177.

facere. Et Sallustius historiarum. I. Magnis operibus perfectis obsidium cepit per L. Catilinam legatum. ¶ *Obstitum*, obliquum. Ennius. LXVI. Montibus obstitis, obstantibus, unde oritur nox. & in L. VII. Amplius exaugere obstipolumve solis. Cæcilius in imbro. Resupina obstito capitulo sibi ventum facere cunicula. Lucetius. Omnia mendose fieri, atq. obstita necesse est. ¶ *Obsalutare*, offerre salutandi gratia dicebant antiqui, ut consalutare, persalutare. ¶ *Obuaricator* dicebatur, qui cuiuspiam occuterebat, quo minus rectū iter cōficeret. ¶ *Oufentina* tribus initio causa fuit nomē fluminis Oufens, quod est in agro Priuernate mare intra & Tarentinam. Lucetius? Priuerno Oufentina venit, fluuioque Oufente, postea deinde a Censoribus alijs quoq. diuersarum ciuitatum eidē tribui sunt adscripti. ¶ *Oscillum* Santra dici ait, quod oscillent, id est inclinent, præcipitesq. afferantur. ¶ *Oscillantes*, ait Cornificius, ab eo quod eos celare sint soliti personis propter verecundiā, qui eo genere huius utebantur. Causa autem eius iactationis proditur Latinus rex, qui prælio quod eis fuit aduersus Mezentium Caritum regem nusquam apparuerit, iudicatusq. se Jupiter factus Latialis. Itaque (scit eius dies feriatis liberos, seruosque requirere eum non solum in terris, sed etiam qua videretur casum posse adiri per oscillationem, velut imaginem quandam vitæ humanæ, in qua altissima ad infimum interdum, infima ad summum efferuntur. atq. ideo memoriam quoq. redintegrari initio acceptæ vitæ per morus eunarum, lactisque alimentum, quia per eos dies feriarum, & oscillis moueantur, & lactata portione
[1 al. opig. 2 al. profectus 3 obstipolumve. 4 al. C. Lælius 50

Imbro 5 tunicula 6 al. inter mare, & 7 al. Lucilius 8 offerantur. 9 al. eo 10 al. per sex eos f. scilicet eos.]

pag. 178.

vtantur. nec desunt qui exemplum Græcorum securos putent Italos, quod illi quoq. iniuria interfecto Icaro, Erigone filia eius dolore impulsæ suspensio periisset, per simulationem. ¶ *Ostentum* non solum pro portento ponere, sed etiam participaliter testimonio est Pacuvius in *Medo*. Atq. eum in ipso tempore ostentum senem. & Accius in *Bacchis*. Præsens præsto irideris nobis stirpe. Vltro ostentum obtulit. ¶ *Obseium* tripudium est, quod oris cantu significat quid portendi; cum cecinit coruus, cornix, noctua, parra picus. ¶ *Obstinet* dicebant antiqui, quod nunc ostendit; ut in veteribus carminibus. Sed iam se celo cedens aurora obstinet summum patrem. ¶ *Oscines* aues Ap. Claudianus esse ait, quæ ore canentes faciant auspiciū, ut coruus, cornix, noctua, aut quæ alis ac volatu; ut bucco, sanqualis, aquila, immissulus, vulturius. picam aut Martius, Feroniusque, & parra, & in oscinibus, & in alitibus habentur. ¶ *Ostiam* urbem ad exitum Tiberis in mare fluentis Ancus Martius rex condidisse, & feminino appellasse vocabulo fertur. quod siue ad urbem, siue ad coloniam, quæ postea condita est, refertur. Quod neutrum certe plura ferri non debet. ¶ *Osculana* pugna in prouerbio, quo significabatur victos vincere, quia in eadē & Valerius Lævinus imperator Roma Pyrrho erat victus, & breui eundem regem deuicerat. Sulpicius. item Imperator noster. eius rei meminit Titinius hoc modo. Hæc quidem quasi Osculana pugna est secus, quia in fugere possi hinc spolia colligat. Signi
[1 al. candens 2 al. Claudius 3 aliter 4 Picus aut.]

pag. 179

ficatur etiam osculo sanium, ut Plautus in *Nerularia*. ¶ *Osculum* sat est mihi qui ambo mi pater; quod inter cognatos, propinquosq. institutum ab antiquis est, maximeque feminas. ¶ *Optima* lex A. in Magistro populi faciēdo, qui vulgo Dictator appellatur, quam plenissimum posset ius eius esse significabatur, ut fuit Mani Valerij. M. F. Volusiniæ gentis qui primus Magister a populo creatus est. propter quam vero provocatio ab eo magistratu ad populum dicta est, quæ ante non erat, desitum est adici; ut optima lege, utpote imminuto iure priorum Magistrorum. ¶ *Originum* libros quod inscripsit Cato, non satis plenum titulum propositi sui videtur amplexus, quando prægrauant ea, quæ sunt rerum gestarum l. R. ¶ *Optio* qui nunc dicitur, antea appellabatur accensus. his, adiutor dabatur centurioni a Trib. Militum, qui ex eo tempore, quem velint, centurionibus permissum est optare. etiam nomen ex facto sortitus est. Plautus in *Afinaria*. Quia me, qua uxorem, qua tu seruum Sauream potes, circūduce, aufer, promitto tibi non obfu-

obfuturum si id effeceris tibi, optionem sumito Leonidam. ¶ Obsidionem potius dicendum esse, quam obsidium, adiuuat nos testimonio suo Ennius in Telamone quom ait. Scibas natum ingenuum Aiacem, cui tu obsidionem paras. Item alio loco. Hector, qui haud cessat obsidionem obducere. ¶ Orare antiquos dixisse pro agere; testimonio sunt, & oratores, & hi qui nunc quidem legati, tunc vero oratores reip. mandatas partis agebant. Ennius quoque quom dixit in libro 1. Annalium. Facere vero.

[1 ambo 2 A cum dicebatur 3 Volusi N 4 populi 5 post al. data 6 u.]

pag. 180.

quod tecum scibus pater orat. ¶ Oscos quos dicimus ait Verrius Opiscos antea dictos. teste Ennio, quom dicat, De muris rem gerit Opiscus. Adicit etiam, quod stuprum inconcessae libidinis obscena dicantur, ab eius gentis consuetudine inducta quod verum esse non satis adducor, quom apud antiquos omnes fere obscena dicta sint, quae mali ominis habebantur. ut illa Virgilij testimonio sunt, ut superiorum auctorum exempla referre non sit necesse, quom ait. Harpyias obscenas volucres. & Obscenamque famem. ¶ Ob praepositione antiquos vsos esse pro ad, testis est Ennius, quom ait. L X I I I. Omnes occisi, obcensique in nocte serena, id est, accensi. et in Iphigenia, Acherontem adibo: ubi mortis thesauri adiacent. Eiusdem autem generis esse ait obferre, obtulit, obcurrit, oblatus, obiectus: mihi non satis persuadet. ¶ Ostentum, quo nunc utimur interdum prodigij vice, quin participialiter quoque dici solitum sit, non dubium facit etiam C. Gracchus de legibus a se promulgatis, quom ait. Quod vnum nobis in ostentum, ipsis in vltum adportatur. ¶ Occisitantur, saepe occiduntur. Sic C. Gracchus pro rostris in P. Popillum. Homines liberi nunc in oppido occisitantur. ¶ Osi sunt, ab odio declinasse antiquos testis est C. Gracchus in ea, quae est de lege Minucia, quom ait. Mirum si quid his iniuriae sit, semper eos osi sunt. quod nunc quoque cum praepositione elatum frequens est, quom dicimus, semper perosi. ¶ Ostende, ostendam: ut per multis aliis exemplis eius generis manifestum est. ¶ Optionatus, ut Decurionatus, Pontificatus dicitur, ut Cato in ea, quam habuit apud equites. Maiores seorsum, atque diuersum pretium

[3 al. Inuentis 2 al. obibo 3. obiacent.]

pag. 181.

parare bonis, atque strenuis, decurionatus, optionatus. hastas donaticas, aliosque honores.

¶ Ob os, ad os significat. . . . Item ut superioribus quoque exemplis testatus est. ¶ Obsonitare, saepe obsonauere. Cato in suasionem (de lege orchia derogaretur. 1. Qui abtea obsonitauere: postea centenis obsonitauere. Significat autem conuiuari. ¶ Ostentas, saepe ostendis gloriandi causa. Sed & participialiter: id & dici debet, & dictum est feminino genere. ¶ Quibus duabus mutabatur apud antiquos in minoribus delictis, ut in maioribus amb. nec huc ultra numerum excedebat mutatio: quae postea aere signato uti ciuitas coepit, pecoraque. mutaticia incur-

ria corrumpebatur unde et peculatus crimine usurpatione coeptum est. facta aestimatio pecoratis multae, & boves ceteris assibus, oues denis aestimatae. Inde suprema multa, id est maxima appellatur tria milia aris. Item vincesis & minoribus delictis. ¶ Oliuam antiqui dicebant, quom olea cogebatur: ut vellem cum frumentum aut vindemiam, quom vuas. quod vocabulum potius frequentari debebat, quam nullum eius significationis causa habere, quam vis quidam obliuam meam & dicant. Oppidorum originem optime refert Cato. Cicero lib. 1. de gloria, eamque appellationem usurpationem appellatam esse existimat, quod opem darent adiciens, ut imitetur inertias, Stoicorum. ¶ Orcum, quem dicimus, ait Verrius ab antiquis dictum Vragum 10, quod & v, litterae sonum per o, efferebant: per c, litterae formam nihilominus, g, usurpabant. Sed nihil affert exemplorum, ut ita esse credamus: nisi quod his deus maxime nos urgeat. ¶ Obmoueto. pro admoueto di-

20 [1 restatum 2 ne legi Orchiae derogaretur] xxx bob. 4 vicos. 5 al. colligebatur 6 al. nullam 7 al. causam 8 al. oluam eam 9 al. ineptias 10 Vragum 11 u.]

pag. 182.

cebatur apud antiquos, ut alia: quae relata sunt. ¶ Offendices ait esse Titius nodos, quibus apex retineatur, & remittatur. At Veranius coriola existimat, quae sint in loris apicis, quibus apex retineatur, & remittatur, quae ab offendendo dicantur, nam quom ad mentum peruentum sit, offendit mentum. ¶ Oluatium. Antistius Labeo ait esse mensurae genus. ¶ Occultum offerre, significat sub terram fere ponere. ¶ Obiacuisse antea iacuisse. ¶ Praeceptat, in saluari carmine est, se se praecipit. ¶ Pa pro parte; & Po, pro potissimum positum est in saluari carmine. ¶ Promeneruat item, pro monet. ¶ Praedotiont, praepotat. ¶ Prospices, pro spice. ¶ Pennis, pennis 4, ut Calpurnius dicebant, pro Camenis: & Caenas pro cenis. ¶ Polteo, pro vltiore. ¶ Poler: pollet: quia nondum geminabant antiqui consonantis. ¶ Plurima, plurima. ¶ Preteritremonti praetempte. ¶ Per fines, perfringas. 6 ¶ Pro mention 7 praecipuum, praeter ceteros meritum. aut pro medium 8 hoc est participat; aut 9 pro diuiso dicimus. Priuiclio es, 10 priuiclio id est singulis. ¶ Petilam suram: ficcam, & substrictam vulgo interpretatur. Scruola ait ungulam albam equi ita dici. ¶ Pilunoe poploe in carmine saluari, Romani, velut pilis uti assueti: vel quia praecipue pellant hostis. ¶ Praepetes aues quidam dici aiunt, quia secundum auspiciam faciant praeteruolantes. alij quod aut ea, quae praepetamus indicent, aut quae praeteruolent. aut ex Graeco tractum putant, quod ante conspectum volent nostrum, inepte. s. ex praepositione Latina componentes & Graeco vocabulo. ceterum poetae promiscue omnes aues ita appellant. Pilare compilare. sunt qui Graecae originis

[1 al. Oluatium 2 al. populo 3 al. Praepetis 4 al. Petenis 5 al. Plurima 6 al. perfringas 7 al. praetition 8 al. medio 9. al. ut 10 priuiclio.]

pag. 183

60 ¶ Picati appellantur quidam, quorum pedes formati

sunt in speciem sphingum: quod eas Dorificas vocat. ¶ Petulantes, & petulci etiam appellantur qui proteruo impetu, & crebro petunt laedendi alterius gratia. Ver. in 1 v. Geor. Neq. oues, hoc diq. petulci floribus insultent. & Cornigeras norunt matres. agnique petulci. Et Arianus in Ida. Nostrum in contuentum, aut confessum ludum, lapsumq. petulum. Interdū pro veloce vsi videntur antiqui, vt hoc versu intelligi potest. Exiit quasi petuleus quidam, pedibus, conuibravit. ¶ Petrarum genera sunt duo, quorum alterum naturale saxum prominens in mare, cuius Ennius meminit L. X I. Alte delata, ceterisque 2 ingentibus testa. & Leuius, in Centauris. Vbi ego saepe petris. alterum manufactum, vt docet Aelius Ciallus. petra est, qui locus 4 dextra ac sinistra fornicem expleturusque, ad libramenrū summi fornicis. ¶ Petessere antiqui pro petere dicebant ea quidem forma verbi, qua sunt lacessere, & incessere. sed vt mihi videtur, quom significabant sapius petere, vt petessant, sapius petant. ¶ Petrones rustici fere dicuntur propter vetustatem, & quod deterrima quæq. ac præruptus . . . iam agri petrae vocantur, vt rupices idē a rupicis. ¶ Petauristas Lucilius a petauro appellatos existimare videtur, quom ait. Sicuti mechanici, cū alto exilure petauro. At Aelius Stilo q. i aere volent, cum ait Petaurista proprie Græce, ideo q. his, *πεταριστὴς αἰετός*. ¶ Petoritū, & Gallicū vehiculū esse & nomē eius dictū esse existimant a numero in j rotarum. alij Osce. q. hi quoque petora quatuor vocent alij Græce. sed *πεταρίον* dictum. ¶ Petimonia in his 3 iumentorum vlcera, & vulgo appellant, & Lucilius [1 al. pedum. 2 petrisque 3 Laruius 4 al. qua Iouis 5 al. expletura est 6 a rupibus 7 8 al. humeris]

pag. 184.

meminit quom ait. Vt petimen naso, aut lumbos cervicibus tangat. eo nomine autem, & inter duos armos suis q. est, aut neptos, solitum appellari restatur Næuius in descriptione sullæ 2, quom ait. Petimine piscino qui meruerat. ¶ Penuas antiquos fertur appellasse penas ex Græco, quod illi *πεναί* ea, quæ sunt volucriora, dicant. Item easdem penas, vt caefnas. ¶ Pictor Zeuxis risui 4 mortuus, dum ridet effuse pictam a se anum *γεῖν*. cur hoc loco relatum sit a Verrio, cum de significato verborum scribere propositum habuerit, equidem non video, cum vericulos quoque (adhæreret tulerit & ineptos pati, sed nullius prætoris: prætexto nomine: qui tamen sunt hi. Nam quid modi facturus risu denique? nisi pictor fieri vult, qui risu mortuus est. ¶ Picta quæ nunc toga dicitur, purpurea ante vocitata est, eaque erat sine pictura. eius rei argumentum est pictura in æde Vertumni, & Confii, quarum in altera M. Fuluius Flæcus, in altera T. 6 Papirius Cursor triumphantes ita picti sunt. ¶ Tunica autem palmata a latitudine clauorum dicebatur, quæ nunc a genere picturæ appellatur. ¶ Impetum, industrium, indulgentem perinde composita esse ait Verrius, atque impune, & immunis, mihi non satis persuadet.

¶ Pietati ædem consecratam ab Acillo 7 aiunt eo loco, quo quondam mulier habitauerit, quæ patrem

suum inclusum carcere mammis suis clam aluerit. ob hoc factum, impunitus 8 ei concessa est. ¶ Picur anem quidam dictum putant a Pico rege Aboriginum, quo dissolutus sit 9 A

¶ Piscatorium æs vetusto more appellatur, quod in [1 al. pelius 2 al. suilla 3 al. volueria 4 risu 5 ea de veruuleris, 6 ineptos satis, 7 nullius prætoris 8 9 L. 7 Acillo 8 impunitas 9 A quod is solutus eo vsu.]

pag 185

monte Albano datur pro piscibus. ¶ Pedam vestigiū humani præcipue pedis appellasse ant. quos in commentariis quiquisdam inueniri solet. ¶ Pescia in siliari carmine Aelius Stilo dici ait capitia ex pellibu agnūnis facta quod Græci pelles vocent pesce neutro genere pluraliter. ¶ Pestiferum fulgur dicitur, quo mors, exitumve significari solet. ¶ Pisalitem appellat Næuius Pantaleontem, id est Pisis oriūdum tyrannum, cum alioqui inde profecti nunc Pisani dicantur. ¶ Pedibus oblitum, id est pediculis, Titinius pedicosum appellat hoc modo. Rus detrudetur ped cosus, squalidus. Pedes autem pro pediculis. sic Plautus refert in Curculione. Item genus A: inter homines meo quidem animo, vt muscæ, culices, cimices, pedesq., pulicesq. & Liuius an gladiolo. Pulices ne, an cimices an pedes, responde mihi. & Lucilius. Vbi me vidit, caput scabit, pedes legit. ¶ Pestestas inter alia quæ (h) inter precatationem dicuntur, cum fundus lustratur, significare videtur pestilentiam, vt intelligi ex ceteris possunt, quom dicitur, Auertas morbum, mortem, labem, nebulam, impetiginem. ¶ Pedum baculi genus incuruū, vt Virg. in Buc quom ait. At tu sume pedum, quod mē cum saepe rogaret. ¶ Pedem struit in xij. significat fugit, vt ait Ser. Sulpicius. ¶ Pistum pisendo perpolitum, antiqui frequentius vsurpabant, quam nunc nos dicimus. ¶ Pedarium Senatorem significat Lucilius quom ait. Agipes vocem mittere comit. qui ita appellatur, quia tacitus transeundo ad eum, cuius sententiam probat, quid sentiat, indicat. ¶ Piscatorij ludij, vocantur, qui mense Iunio trans Tiberim fieri solent pro quæstu piscantium. ¶ Piscinæ publicæ ho-

[1 A al. est lenem 2 sal. interpretatores dicunt imprecatores 3 al. a piscendo propolium.]

pag. 186.

dieq. nomen manet, ipsa non extat ad quam & natatum, & exercitationis alioqui causa veniebat populus. Vnde Lucilius ait Pro obtuso ore pugil, piscinensis reses. ¶ Pectenatum tectum dicitur a similitudine pectinis in duas partes diuisum, vt testudinarum in quatuor. ¶ Piarī eos velut proprio verbo, ait Verrius, qui parū sint animati, cum mentis suæ non sunt, per quædam verba liberantur incommodo. ¶ Pignosa, pignora eo modo, quo Valerij, Aufelij, pinosi, palisi, dicebantur. ¶ Pectusculum Palati dicta est ea regio Urbis, quam Romulus obuersionem posuit, ea parte, in qua plurimū erat agri Romani ad mare versus, & quia 2 mollissime adibat urbs. cum Etruscorum agrum a Romano Tiberis discluderet ceteræ vicinæ ciuitates colles aliquos

aliquos haberent oppositos. ¶ Nec ilatus est nunc quidem quaecumq. publicum furtum, sed inductum est à pecore, ut pecunia quoque ipsa. Iam & etiam noxii, pecore multabantur, quia neque æris adhuc, neque argenti erat copia. Itaque suprema multa etiam nunc appellatur. ¶ Piatrix dicebatur sacerdos, quæ expiare erat solita, quam quidem simulatricem, alij sagam, alij expiatrix vocant, & piamenta, quibus utitur expiando, alij purgamenta. ¶ Piacularis porta appellatur propter aliqua piacula, quæ ibidem fiebant. vel, ut ait Cloatius, cum ex sacro & per aliquem piaculo soluitur, ut aliqua piandi propitiandique causa immolatur. ¶ Pigere interdum pro tardari, interdum pro poenitere poni solet. ¶ Pangere, figere. unde plantæ pangi dicuntur, cum in terram demittuntur.

¶ Permutatur id proprie dici videtur, quod ex alio loco
[1 Pimasii, Papisti. 2 qua 3 aliquot 4 Nam 5 noxia 6 cum salto.]

pag. 187.

in alium transfertur. et commutatur, quod aliud pro alio substituitur. Sed ea iam confuse in usu sunt.

¶ Pierides Musæ propter amœnitatem, ac solitudinem Pierij montis dictæ videntur, quo esse secretis locis propter studia liberalia delectentur. ¶ Percontatio pro interrogatione dicta videtur ex nautico usu, quia conto percontant, cognoscuntq. navigantes aquæ altitudinem. ob quam causam ait Verrius etiam secundam syllabam per.o. solere scribi. mihi id falsum videtur: nam est illa percunctatio, quod is, qui curiose quid interrogat, percunctari sit, ut recte per v. litteram scribatur. ¶ Per fugam Gallus Aelius ait, qui liber, aut servus, aut hostis sui & voluntate ad hostes transierit. qui idem dicitur transfuga, quanquam sunt, qui credant perfugam esse, non tam qui alios fugiat, quam qui ob spem commodorum ad queroquam perfugiat. ¶ Perfacul antiqui, & per se facul dicebant, quod nunc facile dicimus, inde permanfit in consuetudine facultas. ¶ Peremptalia fulgura Græccus, ait vocari, quæ superiora fulgura, ut 6 portenta vi sua peremant duobus modis, prioribus tollendis: aut maiore manubia, ut tertia secundæ, secunda primæ cedat. nam ut omnia 7 superentur fulgure, sic idem fulgur manubiis vinci. ¶ Perediam & bibesiam Plautus finxit sua consuetudine, cum intelligi voluit cupi & item edendi & bibendi. ¶ Peremere Cincius in libr. de verbis priscis ait significare idem, quod prohibere. at Cato in li. qui est de re militari pro viciare usus est.

¶ Tabem eam, quæ faceret tabescere apud antiquos
[1 quod 2 al. eat 3 per suadentem, 4 sua 5 Gramine 6. aut 7 omnia.]

pag. 188

vsurpatum. Sallustius quoque frequenter, ut in Catilina, cum ait. Vti tabes plerisque civium animos inuaserat, & in li. i v. historiarum. Qui quidem mos, ut tabes in Verberem coierit, & Corvinius: pro Liburnia. Propter hanc tabem, atque perniciem do-

mus totius. ¶ Tabellis pro chartis utebantur antiqui, quibus vltro citro, siue priuatim. siue publice opus erat, certiores absentes faciebant. unde adhuc tabellarj dicuntur. & tabellæ missæ ab imperatoribus. ¶ Tagax funiculus a tangendo, cuius vocabuli Lucilius meminisse. Et mutonis manum perscribere; posse tagé. ¶ Tages nomine Genij filius, nepos Iouis, puer dicitur disciplinam dedisse aruspicij duodecim populis Etruriæ. ¶ Taminia vix siluestris genus videtur Verrio dicta, quod tam mira sit quam minium. ¶ Talus in Sabinorum nominibus prænominis loco videtur fuisse. ¶ Talentorum non vnum genus. Atticum est sex millium denarium. Rhodium & Cistophorum quatuor millium, & quingentorum denarium. Alexandrinum xij. denarium Neapolitanum sex denarium. Syracusanum trium denarium. Rheginum victoriati. ¶ Tâne, eo usque, ut Aelius Stilo & Opillius Aurelius interpretantur. Itaque Afranius. Tamne arcu tua plena est aranearum. ¶ Thaleæ nomen dictum, alij ab ætatis flore aiunt, alij quod carmina semper floreat. ¶ Talipedere antiqui dicebant pro vacillare pedibus lassitudine, quasi qui trahit pedes, ut talis videatur insistere, aut identidem tollere pedes. ¶ Tam significationem habet, cum ponimus præpositivam quandam, cui subiungimus quam, ut cum & cumus, tam egregium opus tam parvo pretio venisse, [1 al. conellum. 2 Cornusium. 3 utroque 4 tagen. 5 manu perscribere 6 tagenim 7 septem. m. 8 iij. m. 9 v. l. m. 10 iij. m. 11 Epilum 12 Thalios 13 esse.]

pag. 189

id est sic. ut apud Græcos quoque ὅτι ἀπὸ τοῦ. Item ex contrario ei dicimus, quam malus Homerus, tam bonus Cherylus: poeta est. At antiqui tam etiam pro tamen vti sunt, ut Næuius. Quid si taceat, dum videat, tam et sciat, quid scriptum sit. Ennius. Illæ meæ tam potis pacis potiri. Titinnius. Bene cum facimus, tam male subimus, ut quidem perhibent viri. Item. Quanquam estis nihili, tam escator & simul vobis consului. ¶ Tandem quom significat aliquando, interdum tamen ex superuacuo ponitur. ut apud Ter. in Phormione, quom ait. Ita ne tandem uxorem duxit Antipho iniussu meo? non enim hic tempus vllum significat. At Cicero etiam duplicat temporalem significationem, cum ait. Tandem aliquando. ¶ Tauri, verbenæque in commentario sacerorum significat ficta farinacea. ¶ Tama dicitur, cum labore vix sanguis in crura descendit, & tumorem facit. Lucilius. Inguenne existat, papulae, tama, ne boæ noxat. ¶ Taenias, Græcam vocem sic interpretatur Verrius, ut dicat ornamentum esse laneum capitis honorari, ut sit apud Cæcilium in Androgyno. Sepulchrum plenum taeniarum, ita ut solet, & alias. Dum taeniam qui 6 volnus vinciret. Ennius in Alexand. o. Volans de caelo cum corona, & taeniis. Accius in Neoptolemo. Decorare est satius, quam urbem exereis. 7 ¶ Tædulum antiqui interdum pro fastidioso: interdum, quod omnibus tædio esset, ponere soliti sunt. ¶ Tædium occisum ait Lanius ab amicis eorum legatorum, quos interfecerant Tininius la-

triones, sed sepultum in Auentiniensi laureto. Quod ad significationem verborum non magis pertinet, quam plurima alia, & praeterita iam, & deinceps

[1 Choerilus 2 al. Qui 3 Quam 4 Tame caffer 5 al. Lucretius. 6 qua 7 al. et tamen 8 al. Lomij 9 al. Tatiani.]

pag. 190

quae referentur. ¶ Taurorum specie simulacra fluminum, id est cum cornibus formantur; quae sunt atrociora, ut tauri. ¶ Talionis mentionem fieri in xi. ait Verrius hoc modo. Si membrum rapit, ni cum eo pacit, talio esto. neque id, quid significat indicat, puto quia notum est. permittit enim lex parem vindictam. ¶ Tarquitis scalas, quas rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi eius nominis gratia ita appellatas esse ait volgo existimari. ¶ Tarpeia esse effigiem ita appellari putant quidam in arce Iouis Metellinae, eius videlicet in memoriam virginis quae pacta a Sabinis hostibus ea, quae in sinistris manibus haberent ut sibi darent, intromiserit eos cum rege Tatio, qui postea in pace facienda cauerit a Romulo, ut ea Sabinis semper preteret. ¶ Tam perit, quam extrema faba. in proverbio est, quod ea plerumque aut proteritur, aut decerpitur a praetercuntibus. ¶ Tapulam legem conuivalem ficto nomine conscripsit iocoso carmine Valerius Valentinus, cuius M. Lucilius hoc modo. Tappulam ridet legem concere opimi. ¶ Termonem Ennius Graeca consuetudine dixit, quem nos nunc terminum hoc modo. Ingenti vadit cursu, qua redditus terminus est. & Hortatore homo prius, quam finibus terminus. ¶ Trientem tertium pondi coronam auream dedisse se Ioui donum scripsit T. Quintius Diest. . . . quom per novem dies totidem vires, & decimam Praeneste cepisset. id significare ait Cincius in Mystagogicon. ii. duas libras pondi, & trientem, quae consuetudine hodieque vitimur, quom lignum bes alterum dicimus, id est pedem, & bessem latitudinis habens. & festerium, id est duos asses, & semissem tertium. item si

[1 rapit, al. rapit, 2 al. etiam 3 concere 4 dedicatione.]

pag. 191

tres asses sunt & A. quadrans quartus. ¶ Tertium diem pro sereno dictum ab antiquis, nec se habere rei auctorem ait. ¶ Teretibus a flumine

¶ Tripudium a terra
eius, in exultatione tripudiat
pauenda, nam pauire, est ferire, a quo & pavimenta id ex Graeco, quod illi *παύω*, quod nos ferire

¶ Terminare, violare & contaminare, dictum videlicet illitate.

¶ Teres est in longitudine rotundum. huiusmodi asses natura ministrat. ¶ Temetum, vinum. Plautus in Aulularia. Cereus Strobile has facturi nuptias qui? quia temeti nihil aliatum video. Pomponius in Decima. Non multi temeti, sed plurimi. Novius in duobus Doffenis. Sequimini perminare, sequere temeti timor. idem in Funere. Agite, exite, temulentum tollite: & in Surdo. Filias habeo temulen-

tas, sed ecceas videri incedere. Afranius in Conso-brinis. Pol magis istius temulentiae, furilis. ¶ Tintinnare est, apud Naeuium hoc modo. Tantum ibi molae crepitum faciebant, tintinnabant compedes, & apud Afranium. Oiliarij impedimenta tintinnare audio. ¶ Tributorum conlationem, quom sit alia in capite, illud ex censu, dicitur etiam quoddam temerarium ut post Urbem & Gallis captam conlatum est, quia proximus xv. annis census alius non erat. Item bello Punico secundo M. Valerio Laetino, M. Claudio Marcello eos. quom & Senatus, & populus in ararium, quod habuit? detulit.

¶ Tentipellum Artorius putat esse calciamen fer-ratum, quo pelles extenduntur, indeque Afranium

[1 A quadrans 2 A dicitur, al. temulentiamq. 4 al. Tintinnare 5 al. aliud 6 populus 7 al. perit.]

pag. 192

dixisse in Promo. Pro manibus credo habere ego illos tentipellum. Tentinium ait Verrius existimare, id medicamentum esse, quo rugae extendantur, quom dicat. Tentipellum inducitur, rugae in ore extenduntur. quom ille *τεννίω* dixerit. ¶ Tignum non solum in aedificiis, quo vituntur, appellatur, sed etiam in vineis, ut est in XII. Tignum iunctum adibus, vineare, & concipit de soluto. ¶ Tela proprie dici videntur ea, quae missilia sunt. ex Graeco videlicet translato eorum nomine, quoniam illi *τελέω* missa dicunt, quae nos eminus. sicut arma ea, quae ab humeris dependentia retinentur manibus, quoniam quidem non minus in nobis eam partem corporis armum vocari existimandum est, quam

¶ Tigillum, Sororium. Vici appellari incipiunt ex agris, qui ibi villas non habent, ut Mar-si, aut Peligni. sed ex vicis partim habent temp. & ius dicitur, partim nihil eorum, & tamen ibi nundinae aguntur negotij gerendi causa, & magistri vici, item magistri paci quotannis fiunt. altero, cum id genus aedificiorum definitur, quae continentia sunt his oppidis, quae itineribus, regionibusque distributa inter se distant, nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt disparata. tertio, cum id genus aedificiorum definitur, quae in oppido primo, id est, in suo quisque loco proprio ita aedificant, ut in eo aedificio peruium sit, quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur vicani sicut hi, qui aut in oppidi vicis, aut hi, qui in agris sunt, vicani appellantur.

¶ Viget dictum videtur a vi agendo, sed non vi [1 al. Primo. 2 capulo 3 habentur.]

pag. 193

agendis, hostilibusque rebus, verum his, quae ecc-lentur concitato animo ad bonam frugem ten-

¶ Voiseram auem, quae se vellit. Augures hanc eandem fucillantem appellant.

¶ Vigintiquinq; poenas in xxi. significat vigintiquinque asses. ¶ Victimam Aelius Sulo ait esse virulum, ob eius vigorem. alij autem, quae vincula ducatur ad altare

altare: aut quae ad hostis victor immoletur. ¶ *Ve-*
gal aes appellatur, quod ob tributum, & stipen-
 dium, & equestre, & ordinatum populo debetur.
 ¶ *Viae* sunt & publicae, per A. . . e omnibus
 eorum, quorum sunt privatae viae
 licet privatae, quibus vetitum uti. praeter
 munio. dionisiam lapides sunt, quae volet, iumenta
 agito. ¶ *Viatores* appellantur, qui magistratib. appa-
 ret. eo quia initio omnium tribuum, cum agri in pro-
 pinquo erant urbis, atque assidue homines rustica-
 bant, crebrior opera eorum erat in via, quam urbe,
 quod ex agris plerumq. homines vocabantur a ma-
 gistratib. ¶ *Verticulas*, cum ait Lucilius, ita appella-
 vit vertebrae. ¶ *Vernae*, qui in villis vere nati, quod
 tempus dicitur natura feturae est: & tunc rem diuinam
 instituerit Marti Numa Pompilius, pacis concordiae-
 ve obtinendae gratia: inter Sabinos, Romanosque ut
 vernae viverent, ne vincerent. Romanos enim
 vernas appellabant, id est ibidem natos, quos vin-
 cere perniciosum arbitrium Sabinis, qui coniuncti
 erant cum P. R. Vergiliae dictae, quod eorum ortu
 ver finitur, aestas incipit. ¶ *Vastu* pro magnum.
 ponitur tamen & pro inani. Accius. iam hanc ve-
 hem ferro vastam faciet Peleus. & Pacuvius.

[i. celeriter & tendunt. j al. feliciter. q. ob q. a. quas ir.]

pag. 194

Quales, scabres quod, inculta vastitudine. ¶ *Ve* vi-
 ctis, in proverbium venisse existimatur, cum Ro-
 ma capta a Senonibus Gallis aurum ex conventionem,
 & pacto adpenderetur, ut recederent, quod iniquis
 ponderibus exigi a barbaris querente A. P. Claudio,
 Brennus rex Gallorum ad pondera adiecit gladium,
 & dixit, ve victis, quem postea persecutus Furius Ca-
 millus, cum insidiis circumventum concideret, &
 quereretur contra foedus fieri, eadem voce remune-
 ratum dicitur. ¶ *Vegrande* significare alij aiunt ma-
 le grande: ut vecors, vefanus, mali cordis, maleque
 sanus. alij, paruum, minutum, ut quom dicimus,
 vegrande frumentum. & Plautus in cistellaria. Qui
 nisi itures nimium is vegrandi gradu. ¶ *Vecors* est
 turbatus, & mali cordis. Pacuvius in Iliada. Qui ve-
 loci superstitione cum vecordi coniuge. & Nonius in
 . . . Coactus tristitiam ex animo detur-
 bat & Vecordiam. ¶ *Vapula* Papiria, in proverbio
 fuit antiquis, de quo Sinius Capito sic refert, tum
 dici solitum esse, cum vellent minantibus ibi & signifi-
 care se eos negligere, & non curare, fretos iure liber-
 tatis. Plautus in Feneratrice. Heus tu in barbaria
 quod fecisse dicitur libertus suae patronae, ideo di-
 co liberta salve. Vapula Papiria in bar-
 baria est, in Italia. Aelius hoc loco, vapula positum
 esse ait pro dolo. Varro, pro periculis Terentio in
 Phormione. Num tu . . . resipis verbero.
 & Plauto in Curculione. Reddin, an non mulierem
 prius, quam te huic meae machaerae obicio mali-
 gia? Vapula ergo res vehementer iubeo, ne me terri-
 tes. ¶ *Vacerram* Aelius & alij complures vocari aiunt
 stipitem, ad quem equos solent religare. Aelius ve-

[i. squalis scabres atq. sibi j Vapulari ego]

pag. 195.

ro Philologus hoc nomine significari maledictum
 magnae acerbis, ut sit vecors & vefanus teste Li-
 uio, qui dicit. Vecorde, & malefica vecordia. ¶ *Va-*
gere pro vagitu. Ennius li. X V. Qui clamor oppu-
 gnantis vigore volati. Lucrētius li. I. Et superatur, ite
 miscet fovere vigor. ¶ *Valuoli* fabae folliculi appel-
 lati sunt, quasi vallitoli, quia valuo facti & excutiant.
 ¶ *Vagulato* in L. X I. significat quae sit cum conuicio.
 10 Cui testimonium defuerit, is tertius diebus ob portum
 obvagulatum ito. ¶ *Valgos* Opillus Aurelius, alique
 complures aiunt dici, qui diversas furas habeant. Plau-
 tus in Milite glorioso. Qui talos vitiosos maiorem
 partem videas vagi salis & in Silitergo; Sin ea mihi
 insignitos pueros pariat postea, aut varum, aut val-
 gum, aut compernem, aut pactum, aut bocchum
 hili. ¶ *Viere*, alligare significat, ut hic versus demon-
 strat. Ibant malaci viere Veneriam corollam, unde
 vimina, & vasa viminea, quae vincuntur ligata. ¶ *Ver-*
mina dicuntur dolores corporis cum quodam mi-
 nuto motu quasi a vermibus scindantur. hic dolor
 Graece *εἰς* dicitur. ¶ *Veruta*, pila dicuntur, q. A. ha-
 beant praetixa. Ennius L. X cursus
 quingētos saepe veruti. ¶ *Vruat*, Ennius in Androme-
 da significat, circumdat, ab eo sulco, qui fit in urbe
 condenda vrui aratri, quae sit forma simillima vici-
 ni a curuatione brutis & dentis, cui praefigitur vo-
 mer. ait autem. Circum sese vrui ad pedes a terra
 quadringētos caput. ¶ *Vngulus* Olorum lingua
 30 anulus, ut si quid monumen-
 ti nacta est, qui eorum requireret, est vngulus quem
 ei detraxit ebrio. Pacuvius in Iliada. Repugnanti ego
 porro hunc vi detraxi vngulum, & in Atalanta Su-
 (i. malefica, vacerra & fracti; al. verua.)

pag. 196

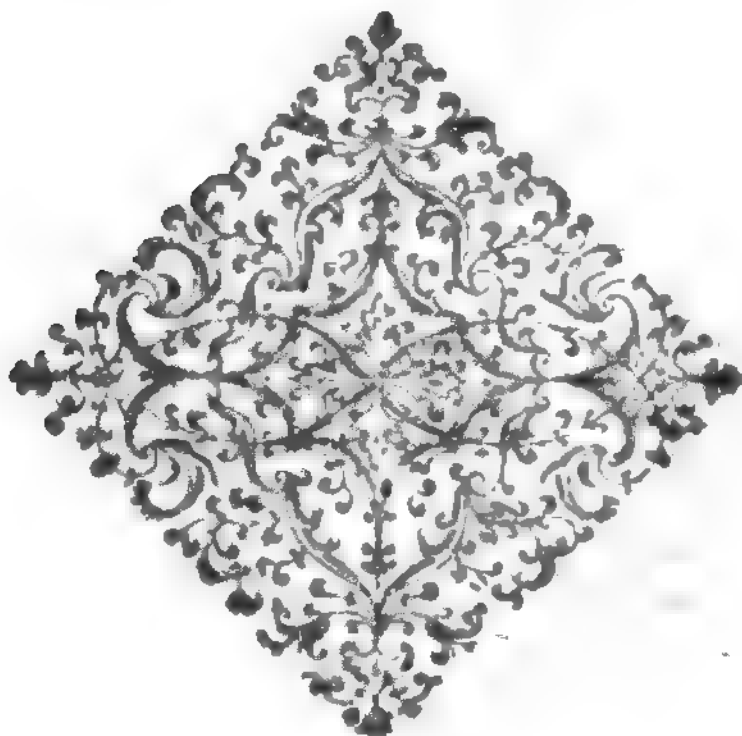
spensum laevo brachio ostendo vngulū. ¶ *Vnciaris*
 lex appellari coepta est, quam L. Sulla, & Pompeius
 Rufus tulerunt, qua sanctum est, ut debitores deci-
 mam partem
 dicebant antiqui, cuius color inficiendo mutatur,
 ut Ennius cum ait. Cui illud, quo iam semel est
 imbuta veneno. ¶ *Ventabant* dixisse antiquos veri-
 simile est, cum & praepositione adiecta
 aduentabant. V. ut uptum est, vel
 quod Graeci *ὅτι* dicunt. ¶ *Venditiones*
 dicebantur olim Censorum locationes: q. velut fructus
 publicorum locorum veniebant. ¶ *Viminalis* & porta & col-
 lis appellantur, q. ibi viminū fuisse videtur filia. vbi
 40 est & ara Ioui Viminio consecrata. ¶ *Vindex* ab eo q.
 vindicat, quominus is, qui pressus est, ab alio tenea-
 tur. ¶ *Vineae*, ut Verrius praecipit, q. vino feraces sint,
 etiam militares quaedam machinationes a similitu-
 dine appellantur. ¶ *Vivatus* & viuidus a poetis dicū-
 tur a vi magna. ¶ *Vindiciae* appellantur res eae, de
 quibus controuersia: (quod potius dicitur ius, quia
 fit inter eos, qui contendunt. Cato in ea, quam scri-
 bit. L. Furio de aqua L.
 Praetores secundum populum vindicias dicunt
 60 Lucilius. Nemo hic vindicias, neque sacra. ne-

q. numen veretur. de quo verbo Cincius sic ait. Vindicie olim dicebantur illæ, quæ ex fundo sumptæ in ius adlatæ erant. at Ser. Sulpicius iam singulariter formato vindiciam esse ait, quæ de re controuersia est, ab eo quod vindicatur

& in XII. Si vindiciam falsam tulit, (si velit is, cor arbitros tres dato, eorum arbitrio fructus duplione damnum decidito.

[I aut potius dicuntur vindicie in ter eos, qui contendunt a re sua litis.]

S E X.

SEX. POMPEI

FESTI DE VERBORVM

SIGNIFICATIONE.

LIBRI XX.

VNA CVM PAVLI DIACONI AB

ANTONIO AVGVSTINO EPITOME,

CONIUNCTI.

EPISTOLA PAVLI AD

CAROLVM REGEM,

DIVINÆ largitatis munere, sapientia potentiâque præfulgido Domino Regi Carolo Regum sublimissimo Paulus ultimus servulus. Cūpiens aliquid vestris bibliothecis addere, quia ex proprio perparum valeo, necessario ex alieno mutuaui. Festus denique Pompeius Romanis studiis assatim eruditus, tam sermonum auditorum, quam etiam quarundam causarum origines aperiens, opus suum ad viginti usque proluxa volumina extendit, ex qua ego profixitate superflua quæque, & minus necessaria prætergrediens, & quadam abstrusa penitus stilo proprio enucleans, nonnulla ita ut erant posita relinquens, hoc vestra celsitudini legendum compendium obtuli. In cuius serie si tamen lectum ire non dedignabimini, quadam secundum artem, quadam iuxta etymologiam posita non inconvenienter inuenietis, & præcipue civitatis vestrae Komuleæ, viarum, portarum, montium, locorum, tribuâque vocabula diserta, reperietis, riuu præterea gentilium, & consuetudines, varias dictiones quoque poetis, & historiographis familiares, quas in suis opusculis frequentius posuere. quod exiguitatis meæ munusculum si sagax, & subtilissimum vestrum ingenium non usquequaque repulerit, tenuitatis meam, vita comite, ad potiora excitabit. Vale.

A Baetres magistratus dicebantur, qui coacti deposuerant imperium.

Abalienatus dicitur, quod quis a se remouerit.

Abambulantes, abecedentes.

Abarect, prohibet.

Abanus dicitur, quia abest ab auo, & est auus aut.

Abditui, abortiui.

Abemito significat demito, vel auferto. *emere* enim antiqui dicebant pro accipere.

Aggregare, est ab grege ducere: *adgregare*, ad gregem ducere: *segregare*, ex pluribus gregibus partes seducere. unde & *egregius* dicitur e grege lectus. quorum verborum frequens usus non mirum si ex pecoribus pendet: cum apud antiquos opes, & patrimonia ex his praecipue constiterint. ut adhuc etiam *pecunia*, & *pecunia* dicimus.

Abietaria negotia dicebantur, quia materia nunc dicimus videlicet ab abietibus coemendis.

Abisse, pro adisse dicebant.

Abiscionem antiqui dicebant mortem.

Abnutare saepe abnuere.

Aboloes dicebant, pro ab illis. antiqui enim litteram non geminabant.

Aborigenes appellati sunt, quod errantes conuenerint in agrum, qui nunc est populi Romani. fuit enim gens antiquissima Italiae.

Abortum grauidae mulieris dicitur, quod non sit tempellue ortum.

Abrogare, infirmare.

Abi praepositio a Graeco deducitur & significat autem retractionem in partem posteriorem.

Acetatum lutum, cum paleis mixtum.

Acerra, ara, quae ante mortuum poni solebat, in qua odores incendebantur. alij dicunt arculam esse thurariam, scilicet ubi thus reponebant.

Acetare dicebatur, quod nunc dicimus agitare.

Acerra, securis aerea, qua in sacrificiis utebantur sacerdotes.

Acies, Acumen, Acus, & Acuere dicuntur ab *axem*, quam Latine dicimus cotem.

Aclastu tunica, ab humeris non confuta.

Acramentum, utensilia ampliora.

Actus, modo significat in comoediis, & traegoeidiis certa spatia canticorum: modo iter inter vicinos quatuor pedum latum: modo in geometrica minorem partem iugeri, id est centum viginti pedum: modo motum corporis, ut histrionum & saltatorum, qui etiam ex hoc ipso actiuosi dicuntur.

Acupedium dicebatur, cui praecipuum erat in currendo acumen pedum.

Acus palea est Varro rerum rusticarum terrioracus substruendum parturientibus. acus in area excutitur. Idem in eodem primo argillam mixtam acere.

Acus dicitur, quia sarcinatrix, vel etiam ornatrix utitur. paleae etiam quaedam de frumento acus dicuntur. exercitus quoque instructio: quod ea pars militum vehementissima est ad honestem vulnerandum acumine telorum. totum abest ex Graeco sermone trahitur cum sarcire apud illos *aximad* dicitur.

Ad, aut proprie personam significat. ut *Eo*, ad Pompeium: aut locum, ut *Abiit* ad theatrum.

Adagia, ad agendam apta.

Adapa, ouis vetula recentis partus.

Adaxunt, adagerunt.

Adcenti dicebantur, qui in locum mortuorum militum subito subrogabantur: dicti ita, quia ad censum adiciebantur.

Addere est proprie dem dicere. & approbare dicendo: alias addicere damnare est.

Adflubium, Danubium.

Addues, adidideris.

Adco duas habet significationes. nam cum prima acuta efferitur: idem significat, quod accipio. ut cum dicimus *Adco* praetorem, cum autem secunda, id est, quod usque eo, non quidem secundum rationem, quia ad praepositio accusatiuis accommodata est: ed vetusta quaedam loquendi consuetudine.

Ad exitam aetatem, ad ultimam aetatem.

Adf. brum, fabrefactum.

Adfatim dictum a copia fandi, siue abundanter. *Liuius*: *Adfatim* edi, bibi, iusi. *Terentius* *adfatim* dixit pro eo, quod est ad lassitudinem.

Adfectare est prouum animum ad faciendum habere.

Adfines, in agris vicini, siue consanguinitate coniuncti.

Adgressus. apud Ennium *adgressus* fari, pro eo quod est adgressus ponitur. quod verbum venit a Graeco *agros*.

Adigas, dare cogas.

Aditulum, paruum aditum.

Adlecti dicebantur apud Romanos, qui propter inopiam ex equestris ordine in senatorum sunt numero adsumpti. nam patres dicuntur, qui sunt patricij generis: *conscripti*, qui in senatu sunt scriptis adnotati.

Adluce est, perducit aliquem in rem. dictum a verbo *lucis*, id est decipit. Hinc descendit *inlicere*, & *oblectare*, id est frustrantem inducere.

Adlinescit, liuere incipit, hoc est liuidum fieri.

Admissinae aues dicebantur ab auguribus, quae consulentem iuberent.

Adnutat, saepe, & leuiter oculo annuit. *Naeuius* in *Tarentilla*: alij *adnutat*, alij *adnutat*, alium amat, alium tenet.

Adolescit a Graeco *admaoxo*, id est adcreasco, venit. unde sunt *adultas*, *adolescens*, *altare*: eo quod in illo ignis excreuit: & *exoletus*, qui excessit olescendi, id est crescendi modum: & *inoleuit*, id est creuit.

Adoptatiui

Adoptivus ex adoptato filio natus.

Adorsus furis genus, odor quondam appellatum, ab edēdo, vel quod aduratur, ut fiat rostum. unde in sacrificio mola salsa efficitur.

Adorare apud antiquos significabat agere. unde & legati oratores dicuntur: quia mandata populi agunt.

Adream laudem, siue gloriam dicebant: quia gloriosum eum putabat esse, qui furis copia abundaret.

Adpromissor est, qui quod suo nomine promittit, idem pro altero quoque promittit.

Adrumavit, tumorem fecit, siue commurmuratus est. quod verbum quidam a rumine, id est parte gutturis putant deduci.

Adsciscere est adiungere vel adsumere.

Adscripti dicebantur, qui in colonias nomina dedissent, ut essent coloni.

Adscripti, veluti quidam scripti dicebantur: qui suppleendis legionibus adcribebantur. hos & adcentos dicebant: quod ad legionum censum essent adscripti. quidam velatos, quod vestiti inermes sequerentur exercitum, nonnulli ferentarios, quod fundis lapidibusque praeliaturi ea modo ferrent, quae in hostes iacerent. alij rorarios, quod id genus hominum ante, quam acies contem in modum rorantis tempestatis dimicaret.

Adscitata femina vel in bonam partem dicitur, velut honorata: vel in malam, quasi ad extremum periculum adducta.

Adserere manu est admonere. quod ea quoque in terram dimittuntur, feri dicuntur. unde etiam serae appellantur, quia soribus admorae opponuntur defixae postibus: quae admodum ea, quae terrae inferuntur.

Adsiduae, mensae vocantur, ad quas sedentes flamines sacra faciunt.

Adsiduus dicitur, qui in ea re, quam frequenter agit, quasi consedisse videatur. alij adsiduum locupletem: quasi multorum assium dictum putant. alij eum, qui sumptu proprio militabat: ab assē dando vocatum existimant.

Adspicere, & praespicere dicebāt antiqui a sapiendo. sicut nos quoque modo dicimus ab aequo iniquum; a quereundo inquirere.

Adiegrare est, viuum in sacrificiis augere. integrare enim, & adiegrare minus factum est in statutum redigere.

Adstasent, statuerunt.

Adiustata dicebantur fulgura, quae iterato fiebant, videlicet significatione priorum adtestantia.

Adritum, & tritum ex Graeco descendit: quia illi vestem triam vocant appellat.

Adhibere, habitator continuae tabernae, quod genus domicilij antiquissimum Romanis fuisse testimonio sunt exterae gentes.

res, quae adhuc tabulatis habitant aedificiis. unde etiam testā castrensia, quāvis pellibus contegantur, tabernacula tamen dicuntur.

Adnatio iactatio quaedā verborum figurata ab hastis velitaribus. velites dicuntur expediti milites, quasi volites, id est volantes.

Adversus aut contrarium significat: aut idem, quod erga.

Adulari est compositum ex accedendo, & adludendo.

Adulter, & adultera dicuntur: quia & ille ad alteram, & haec ad alterum se conferunt.

Adulterina signa dicuntur alienis anulis facta.

Advocatus saepe advocat.

Adversum, adversarium hostem.

AE syllabam antiqui Graeca consuetudine per AI scribebant. ut aulai, pictai, musai.

Aedilis initio dictus est magistratus, qui aedium non tantum sacrarum, sed etiam privatarum curam gerebat. postea hoc nomen & ad magistratus translatum est. Dictus est autem Aedilis, quod facilis ad eum plebi aditus esset. sed & Aedilatus dicebatur eadem dignitas: sicut pontificatus, magistratus.

Aedus, domicilium in edito positum, simplex, atque unius aditus. siue ideo aedis dicitur, quod in ea aedium degatur, quod Graece αἶμα vocatur. itaque aedificare, cum sit proprie aedem facere, ponitur tamen pro omni genere constructionis αἶμα χτισμός.

Aeditivus, aedis intimus.

Aeditum, sacrae aedis tutor, id est corā agens.

Aegem mare appellatur, quod crebrae in eo sunt insulae: ut procul aspicientibus species caprarum videatur. siue quia in eo Aegaea Amazonum regina perierit. siue quod in eo Aegaeus pater Thesei se praecipitaverit.

Aegrum ex Graeco αἰνός appellatur. a quibusdam putatur à voce doloris appellari: quod est αἰνός.

Aegyptios, Aethiops.

Aemidum, tumidum.

Aemiliam gentem appellatam dicunt a Mamercio Pythagorae philosophi filio: cui propter unicam humanitatem cognomen fuerit Aemilius. alij, quod ab Ascanio descendat, qui duos habuit filios Iulium, & Aemilium.

Aenarium appellare locum, ubi Aeneas classem à Troia veniens appulit.

Aenatores cornicines dicuntur id est cornu canentes.

Aeneolum, quod ex aere fit dicimus.

Aenesi dicti sunt comites Aeneae.

Aemulum, vas ex aere parvum.

Aequidiale apud antiquos dictū est, quod nunc dicimus aequinoctiale. quia nox diei potius, quam dies nocti adnumerari debet. Graeci quoque in hoc consentiunt ἡμερήσιον, id est aequidiale, dicentes.

Aquiliflans, significat ex roto dimidium dictum à levatione laeae, quae dicitur aquilauio redire, cum dimidium decidit for-
dibus.

Aerarij Tribuni à tribuendo aere sunt appel-
lati. Aerarium sane populus Romanus in
aede Saturni habuit.

Aeribus pluraliter ab aere, id est aeramento di-
cit Cato.

Aerosom appellauerunt antiqui insulam Cy- 10
prum; quod in ea plurimum aeris nascatur.

Aerumnulae Plautus refert forcillas, quibus
religatas sarcinas viatores gerebant. qua-
rum vsum quia C. Marius retulit, *mulae Aeo-
riani* postea appellabantur. itaque aerum-
nae, labores honorolos significant, siue à
Graeco sermone deducuntur. nam *αἰρῶν*
Graece, Latine tollere dicitur.

Aerucaria, aera undique, id est pecunias, colli-
gere.

Aestimata poena ab antiquis ab aere dicta est.
qui eam aestimauerunt aere: quem decus-
si, bonem centussi, hoc est decem & cen-
tum assibus.

Aestimias, aestimationes.

Aestuaris sunt omnia, qua mare vicissim tum
accedit, tum recedit.

Agasores equos agentes, id est minantes.

Aegae via in naui dicta, quod in ea maxima
quaeque res agi solet.

Agedam significat age modo. est enim adhor-
tantis sermo.

Agere modo significat ante se pellere, id est
minare. Vergilius: & potum pastas age Ty-
tire. modo significat iurgari; ut cum dici-
mus, agit cum eo furti. modo rependere:
ut cum dicimus, gratias ago modo verbis
indicare: ut cum dicimus causam ago. quin
etiam si accessit gestus, & vulgus quidam
decor: ut cum scaenici agere dicuntur.

Agina est, qua inseritur scapus trutinae. id est
in quo foramine trutina se vertit. vnde *agi-
natores* dicuntur.

Agnus dicitur a Graeco *ἀγνός*, quod significat
castum. eo quod sit hostia pura, & immola-
tioni apta. Agnus ex Graeco *ἀγνός* deduci-
tur. quod nomen apud maiores communis
erat generis, sicut & lupus, quod venit ex
Graeco *λύπος*.

Agolum, pastorale baculum, quo pecudes a- 10
guntur.

Agoniae hostias putabant ab agendo dictas.

Agonium dies appellabatur, quo rex hostiam
immolabat. hostiam enim antiqui *agoniam*
vocabant. & *Agonium* etiam putabant
datum dici praesidentem rebus agendis:
Agonia eius festiuitatem. siue qua ago-
nes dicebant montes: *Agonia sacrificia*,
quae fiebant in monte. hinc Romae mons
Quirinalis *Aegonis*, & collina porta Ae-

gonensis. & *Agonium* id est sudum. ob hoc
dictum, quia locus in quo Iudi initio facti
sunt, fuerit sine angulo, cuius festa *Agoniae*
dicebantur.

Albegrinae partes extortum, quae diis immo-
labant.

Albesia scuta dicebantur, quibus albeses, qui
sunt Marci generis, vsi sunt, haec eadem de-
cumana vocabantur, quo essent amplissima,
ut *decumani fluctus*.

Albiana ager trans Tiberim dicitur, a loco
Albionarum: quod loco bos alba sacrificaba-
tur.

Albogalerus, a galea nominatus. est enim pi-
lulum capitis, quo Diales flumines, id est sa-
cerdotes Iouis utebantur. fiebat enim ex
hostia alba Ioui caesa: cui adhibebatur apex
virgula oleagina.

Albula Tiberis fluius dictus ab albo aquae
colore. *Tiberis* autem a Tiberio Silvio
rege Albanorum: quod is in eo exinctus
est. 10

Album, quod nos dicimus, a Graeco, quod est
ἄλβον, est appellatum. Sabini tamen *alpinum*
dixerunt. vnde credi potest nomen *Alpinum*
a candore niuium vocitatum.

Alcedo dicebatur ab antiquis pro halcyone,
ut pro Ganymede *Catamitus*: pro Nilo
Melo.

30 *Alcibria*, bene alentis.

Alconem, aleatorem. Nanius: pessimorum pes-
sime, audax, ganeo, hurco, alco.

Alatado, corporis pinguedo.

Alga, herba, quam mare ad litus proiecit.
Vergilius in *Bucolicis*: Proiecta villosa
alga.

Alges ex Graeco *ἀλγέω* dicitur, id est doleo. &
fit frigus, dolor quidam membrorum ri-
gore coniectus.

40 *Alica* dicitur quod alit corpus.

Alicariae meretrices appellabantur in camga-
nia solitae ante pristina alicariorum ver-
sari quæstus gratia. sicut hac, quae an-
te stabula sedebant, dicebantur *prosti-
bulae*.

Alienatus, qui alienus est factus.

Alimodi pro aliusmodi.

Aliorsum, & *illorsum*, sicut *introsum* dixit
Cato.

Ali rei dixit Plautus pro eo: quod est aliae
rei.

Aliter volatu auspicia facientes istae putaban-
tur buceo, sanqualis, immoscus, aquila,
vulturius.

Alinta antiqui dicebant pro aliter ex Graeco
ἀλιντα vel *ἀλιντα* transferentes. Hinc est illud
in legibus Numae Pompilij: SI QVIS A-
LINTA FAXIT IPSOS IOVI SACER
ESTO.

60 *Alis*, pollex scandens proximum digitum
quod

Aristophanum vas, in quo prandium fertur, ut discus.

Arma propriè dicuntur ab armis, id est humeris, dependentia: ut scutū, gladius, pugio, sica: & ea, quib. prope praeliatur: sicut *ids*, quibus procul.

Armata dicebatur virgo sacrificans, cui lacinia togae in humerum erat reiecta. Legibus etiam Laurentium sancitum est, ne pomū ex alieno legatur in *armum*, id est, quod humeri onus sit.

Armentum id genus pecoris appellatur, quod est idoneum ad opus armorum. Inuenies tamen feminine *armentae* apud Enniū positū.

Armillas ex auro, quas viri militares ab imperatoribus donati gerunt, dictas esse existimant, quod antiqui humeros cum brachiis armos vocabant. unde *arma* ab his dependentia sunt vocata.

Armillum vas vinarium in sacris: dictum, quod *armo*, id est humero deportetur.

Armilustrium festum erat apud Romanos, quo res diuinas armati faciebant, ac dum sacrificarent, subis caneant.

Armar caput, agni caput.

Arquites arcu praeliantes, qui nunc dicuntur sagittarios.

Arse verbe, auerte ignem significat. Tuscorum enim lingua *arse*, auerte: *verse* ignem cōstat appellari. unde Afranius ait: Inscribat aliquis in ostio **ARSE VERSE**.

Aspinum, ornamentum capitis muliebris.

Artifices dicti, quod scientiam suam per ratas exercent: siue quod apte opera inter se artent. qua ex causa etiā *artes* appellatae sunt.

Artius, bonis instructus artibus.

Artus ex Graeco appellantur, quos illi *ἄρτε* dicunt. siue artus dicti, quod membra membrorum artentur.

Arum dicimus agrum necdum satum.

Arylenam, siue artenam, vas ab hauriendo sic appellabant.

Asparagus herba dicta, quod in aspero virgulto nascatur.

Assa dicebatur cantus tibiarius.

Asseres dicti quod assideant parieti, trabibusque.

Aspiratum apud antiquos dicebatur genus quoddā potionis ex vino & sanguine temperatum, quod Latini prisca sanguinē *aspir* vocarent.

At significat at, sed, vel autem.

Astus apud poetas astutiam significat. cuius origo ex Graeco ab oppido *ἄστυ* deducitur: in quo qui conuerset assidue sint cauti, atque acuti esse videantur.

Astutus, artetutus.

At differentiam rerum significat. ut cum dicimus, Scipio est bellator, at M. Cato orator.

Atmanium est populi fictilis genus, quo in sacrificiis Romani utebantur sacerdo-

tes Potitij.

Atanum: quia *tata* est auis, id est pater: ut pueri usurpare solent.

Atrabilis ab atro, id est, animi vitio dicta. est enim atrū nigrū, id est, à cādore remotum.

Atratas atrī coloris.

Atriplexum herba, quae nunc atriplex dicitur.

Atrium propriè est genus aedificij ante eadem continens mediam aream, in quam collecta ex omni tecto pluvia descendit. dictum autem atrium, vel quia id genus aedificij Atriae primum in Etruria sit institutum: vel quia a terra oritur quasi *aterreum*.

Atroces appellantur ex Graeco, quia illi atrociam appellant, quae cruda sunt. siue atrox dicitur ab eo, quod nihil timeat. quoniam enim Graeci dicunt timere.

Attae appellantur, qui propter vitium crurum, aut pedum plantis insistant: & attingunt magis terram, quam ambulant. quod cognomen Quintio poetae adhaesit.

Attam pro reuerentia seni cuiuslibet dicimus: quasi cum ani nomine appellemus.

Atticissat, Attice loquitur. Plautus: non Atticillat, sed Sicillat. id est Sicule loquitur.

Attinge pro attingam posuere.

Aucta saepe aucta.

Auctuarium dicebāt antiqui, quod supra mensuram, vel pondus iustum adiciebatur, ut cumulus vocatur in modio.

Auctar communis generis apud antiquos.

Auctum vocabatur spatium circi, quod supra definitum modum victoriae adiungitur.

Audacia ab auide, i. cupide agendo, dicta est.

Audacias pluraliter Catō dixit.

Audax diminutivum facit audaculus.

Auditari, saepe audiui.

Auentinus mons intra urbem dictus est: quod ibi rex Alouorum Auentinus bello fuerit extinctus: atque sepultus.

Auere nihil aliud est, quam cupere, argumento est *avidum* & *aviditatem*. ex quibus praecipua cupiditas intelligitur, cum significet & gaudere.

Aues ab aduentu earum dicuntur, quod inde veniant, unde quis non suspicetur.

Augur ab auibus, gerendūque dictus: quia per eum auium gestus educitur: siue ab auium garritu: unde & *augurium*.

Auguraculum appellabant antiqui, quam nos arcem dicimus: quod ibi augures publice auspicarentur.

Augustus locus sanctus, ab auium gestu: id est quia ab auibus significatus est, sic dictus: siue ab auium gustatu: quia aues pastae id satum fecere.

Avidus a non videndo propter nimiam cupiditatem appellatur. sicut *amens*, qui mentem suam non habet.

Anillas aquas recentis partus.

Anila

Aulas antiqui dicebant, quas nos dicimus ollas: quia nullam literam gemipabant. Itaque *anticoqua* exta, quae in aulis coquebantur, dicebant, id est elixa.

Auolant, euolant.

Aureas dicebant frenos, quibus equorum aures rediguntur.

Aureax auriga. *aureas* enim dicebatur frenum, quod ad aures equorum religabatur. *orae* quo ora coercebantur.

Aureliam familiam ex Sabinis oriundam a Sole dictam putant: quod ei publice a populo Romano datus sit locus, in quo sacra facerent Soli. qui ex hoc Aufelij dicebantur, ut Valesij, Papilij: pro eo, quod est Valesij, Papilij.

Auricalchum, vel oricalchum quidam putant compositum ex aere, & auro: siue quod colorem habeat aureum. *oricalchum* tanè dicitur, quod in montuosis locis inuenitur. mons etenim Graece *ἄργυρος* appellatur.

Auritus à magnis auribus dicitur, ut sunt asinorum, & leporum, alias ab audiendi facultate.

Aurum dictum, quia praecipue custoditur. Graece enim *αὔριος*, custodire dicitur. vnde & thesaurum Hippocrates medicus de nomine inuentoris id dictum putat. quem vocitatum ait Aurum. quidam à similitudine aurorae coloris nomen traxisse existimant. nonnulli quia mentes hominum auertat. alij a Sabinis translatum putant: quod illi aurum dicebant.

Ausculari dicebant antiqui pro *osculari*, quod est os cum ore conferre.

Ausis, audeas.

Ausonia appellauit Auson Vlyssis, & Calypsus filius eam primam partem Italiae, in qua sunt urbes Beneuentum, & Cales. deinde paulatim tota quoque Italia, quae Apennino finitur, dicta est Ausonia ab eodem duce a quo etiam condita fuisse Aruncam urbem ferunt.

Aspicium ab aue spicienda. nam quod nos cum praepositione dicimus aspicio: apud veteres sine A praepositione spicio dicebatur.

Autumnus quidam dictum existimant, quod tunc maxime augeantur hominum opes coactis agrorum fructibus.

Auunculus matris meae frater. traxit appellationem ab eo, quod neque tertius a me, ut auus est: sed non eiusdem iuris. ideoque vocabuli facta deminutio est, siue auunculus appellatur, quod aui locum obtineat, & proximitate tueatur sororis filium.

Auum patris, matrisque pater. dictus à Graeco vocabulo, quod est apud eos *πατήρ*, mutatis quibusdam litteris. Alij volunt, quod ex ea voce appelleretur, quod apud eosdē Graecos *πάτρις* appellatur. significatque magnum. cum veluti magnus pater sit auus. Alij putant auum dictum esse, quia ad duos attineat, quasi ad-

duum: vel quia ad patrem sic additus.

Auxiliares dicuntur in bello socij Romanorum exterarum nationum: dicti ex Graeco vocabulo *αὐξήματα*, quod nos dicimus rerum crescentium auctorem.

Auxilla, olla paruula.

Axamenta dicebantur carmina saliaria, quae à Saliis sacerdotibus componebantur in vniuersos homines (composita.) Nam in deos singulos versus facti, a nominibus eorum appellabantur. ut Ianualij, Iunonij, Mineruij.

Axare, nominare.

Axe adglomerati, vniuersi stantes, id est cohortibus, aut legionibus.

Axis, quem Graeci *ἄξον* dicunt, plures habet significationes. Nam & pars caeli septentrionalis, & stipes teres, circa quem rota vertitur: & tabula scilicet axis appellatur.

Axiosi factiosi dicebantur: cum plures vna quid agerent, facerentque. *Axis* autem antiquos dixisse, pro egerit, manifestum est. vnde *axies* mulieres, siue dii dicebantur vna agentes.

B

Bac vas vinarium simile bacrioni.

Bacchanalia dicebantur Bacchi festa.

Bacrionem dicebant genus vasis longioris manubrij. hoc alij *trullam* appellant.

Bainlos dicebant antiqui, quos nunc dicimus operarios. vnde adhuc *bainlari* dicitur.

Balaenae nomen a Graeco descendit. hanc illi *σαλπίς* dicunt antiqua consuetudine, quae *πύξιν* *haurum*, *πύξιν* *haurum* dicebant. *Balaenam* belluam marinam, ipsam dicunt esse pistricem, ipsam esse cerum.

Balatrones, & blateas bullas luti ex itineribus: aut quod de calceamentorum soleis eraditur, appellabant.

Barathrum Graeci appellant locum praecipitem, vnde emergi non possit. dictum ab eo, quod est *ῥαδί*.

Barbari dicebantur antiquitus omnes gentes exceptis Graecis. vnde Plautus Nacuum poetam Latinum, barbarum dixit. & de se cum transferret fabulam ex Graeco dixit. M. Attius vortit barbare (Fortasse & hinc noster apostolus Graecis, ac barbaris se debitorem esse fatetur.)

Barbarici appellatur clamor exercitus: videlicet quod eo genere barbari vrantur.

Bardus stultus a tarditate ingenij appellatur. Caecilius: nimis audacem, nimisque bardum, barbarum. trahitur autem a Graeco, quod illi *ῥαδί* dicunt. *Bardus* Gallice cantor appellatur, qui virorum fortium laudes canit, a gente Bardorum, de quibus Lucanus. Plurima securi sudistis carmina Bardi.

Barium urbem Italiae appellauerunt conditores eius expulsi ex insula Bara, quae non

longè est a Brundisio.
Barre elephanti dicuntur, sicut oues dici-
 mus *balare*, utique à sono ipso vocis.
Basilica ἡ βασιλική. hoc est rege dicta.
Basilicum, regale.
Basiliscus appellatur genus serpentis. vel quod
 in capite habeat album iostar diadematis:
 vel quod reliqua serpentum genera vini
 eius fugiant.
Batus genus herbae.
Bellarium, & *bellaria* res aptas bellis appella-
 bant.
Bellerepam saltationem dicebant, quādo cum
 armis saltabāt. quod à Romulo institutum
 est: ne simile pateretur, quod fecerat ipse,
 cum a ludis Sabinorum virgines rapuit.
Bellitudinem sicut magnitudinē Verrius dixit.
Bellona dicebatur dea bellorum. ante cuius
 templum erat columella, quae bellica vo-
 cabatur, supra quam hastam iaciebant, cum
 bellum ind.cebatur.
Bellule, apud Plautū, diminutivum adverbium
 est a bene, quod facit belle, & bellule.
Bellum a belluis dicitur: quia bellarum sit per-
 niciosa dissensio.
Bellus bestiae similis.
Beneficiarii dicebantur milites, qui vacabant
 muneris beneficio. & contrario *munifices*
 vocabantur, qui non vacabant, sed munus
 reipublicae faciebant.
Beneuentum colonia cum deduceretur, appel-
 lari coeptum est melioris ominis causa.
 namque eam urbem antea Graeci inco-
 lentes καλάντι appellaverunt.
Benignus proprie dicitur is, qui bonis, & di-
 gnis largitur. est autē compositum ex bo-
 no, & gignendo.
Benna, lingua Gallica, genus vehiculi appel-
 latur. unde vocantur conbennones in ea-
 dem benna sedentes.
Bes appellatum est, quod bis triens sit, quam-
 nis dura compositio fiat besis ex triente
 besis vnciae octo sunt, triens quatuor.
Bibliothecae & apud Graecos, & apud Latinos,
 tam librorum magnus per se numerus,
 quā locus ipse, in quo libri collocati sunt,
 appellantur.
Bidental dicebant quoddam templum, quod
 in eo bidentibus hostiis sacrificaretur. *Bi-*
dentes autem sunt oues duos dentes longio-
 res ceteris habentes.
Bigena dicuntur animalia ex diuerso gene-
 re nata, ut leopardus ex leone & panthera;
 cicursus ex apro & scropha domestica, mu-
 lus ex equa & asino.
Signae geminae dicuntur, quia bis vna die na-
 tae sunt.
Bilbis factum à similitudine sonitus, qui fit in
 vase. Nacuius. Bilbit amphora, inquit.
Bilinges *Brigates* Eanius dixit, quod Bratij &

Osce, & Graece loqui soliti sint, sunt autem
 Italiae populi vicini Lucanis.
Billa apud Afros appellatur semen humanum
 humi profusum.
Binomius, cui geminum est nomen, ut Numa
 Pompilius, Tullus Hostilius.
Biseta porca dicitur, cuius à cervice setae bi-
 sariam diuiduntur, cum iam esse incipit
 maior sex mensium.
 10 *Bitenses* dicuntur, qui peregrinantur assidue.
Blandicella verba blanda per diminutionem
 sunt dicta.
Blaterare est stulte, & percupide loqui, quod à
 Graeco βλάττω originem ducit. sed & came-
 los, cum voces edunt, blaterare dicimus.
Blennos stultos esse Plautus indicat, qui ait:
 Stulti, stolidi, fatui, fungi, bardi, blenni,
 buccones.
Blitum genus oleris a saporis stupore appella-
 tum esse ex Graeco putatur. quod ab his
 βλάττω dicatur stupidus.
Boa serpens est aquaticus, quē Graeci ὄφρῖς vo-
 cant. a qua icti obturgescunt. erurū quoq.
 tumor viae labore collectus boa appellat.
Boare, id est clamare, à Graeco descendit βόω.
Boarium forum Romae dicebatur, quod ibi
 venderentur boues.
Bocae genus piscis. a boando, id est vocem e-
 mittendo appellatur.
 30 *Boiae*, id est genus vinculorum, tam lignae,
 quam ferreae dicuntur.
Boicus ager dicitur, qui fuit Boiorum Gallorū.
 is autem est in Gallia citra Alpes, quae to-
 gata dicitur, in qua sunt Mediolanenses.
Bombitatio est sonus apum. ab ipso sonitu di-
 ctus, sicut *magister* boum, *hinnitus* equorū.
Bona, id est substantia rerum dicta sunt quod
 digna sint bonis.
Botulus genus farciminis propter connexio-
 nem à bolis sic appellatur.
 40 *Bouem* bidentem a dentium numero dicunt
 appellari.
Boninatur, conuiciatur.
Brachium nos, Graeci βραχίον dicunt, quod de-
 ducitur a βραχύν, id est breue: eo quod ab
 humeris ad manus breuiiores sint, quam a
 coxis plantae.
Brassica a praescando est dicta.
Breue a Graeco descendit, quod est βραχύ.
 50 *Bruma* a breuitate dierum dicta.
Brundisium quidam poetae breuitatis causa
 Brendam dixerunt.
Brutianae *permae* dicebatur scuta, quibus Bru-
 tiani sunt vsi.
Brutiani dicebantur, qui officia seruilia ma-
 gistratibus praestabant: eo quod hi primū
 se Hannibali tradiderant, & cū eo perseue-
 rauerunt, vsque dum recederet de Italia.
Brutum antiqui grauem dicebant.
 60 *Bubinare* est menstruo mulierum sangui-

ne inquinati. *Lucilius*: Haec, inquit, te im-
bubinat, & contra te iubilbitat. *Imbulbitare*
est puerili stercore inquinari, dictum ex fi-
mo, quod Graeci appellant *βόλβρον*.

Bubleum est genus quoddam vini.

Buccina quam nos appellamus, Graeci bu-
chianon a similitudine soni dicunt.

Bucepalus vocatus est equus Alexandri regis,
propter quandam bubuli capitis similitu-
dinem.

Bucrum pecus de bubus dicimus.

Bulga Galli sacculos scorteos appellant.

Bulima Graeci magnam famem dicunt, ad-
sueti magnis & amplis rebus praepone-
re, a magnitudine scilicet bouis. hinc est,
quod grandes pueros *bupardas* appellant;
& mariscam ficum, *bulycon*.

Bulla aurea insigne erat puerorum praetex-
torum, quae dependebat eis a pectore,
ut significaretur eam aetatem alt. rius re-
gendam consilio. dicta autem est a Grae-
co sermone *βούλη*, quod consilium dicitur
Latine. vel quia eam partem corporis bul-
la contingat, id est pectus, in quo naturale
manet consilium.

Burratica potio appellatur lacte commixtū
sapa. a rufo colore, quem *burrum* vocant.

Burraticum, genus vasis.

Burrum dicebant antiqui, quod nunc dicimus
rufum. unde rustici burram appellant *buc-
lam* quare rostrum habet rufum. pari modo
rubens cibo ac potione ex prandio burrus
appellatur.

Bustum proprie dicitur locus, in quo mortuus
est combustus & sepultus. diciturque bu-
stum quasi bene vstum. ubi vero combu-
stus quis tantum modo, alibi vero est se-
pultus, is locus ab vrendo *vstrina* vocatur.
sed modo bustum, eo, quod sepelitur, *sepul-
chra* vocamus.

Buteo genus avis, quae ex eo se alit, quod ac-
cipitri eripuit: vastitatisque est causa his
locis, quae intrauerit, ut bubo: a quo etiam
appellatur buteo.

Buttubata, Naevius pro nugatoriis posuit, hoc
est nullius dignationis.

C

Cacula seruus militis Plautus: Video ca-
culam militarem. dicitur autem a Grae-
co *καλάν*, quod fustibus clavisque ligneis ad
tutelam dominorum armati soliti sint.

Caculatum, servitium.

Cadmea terra, quae in aes coniicitur, ut fiat
orichalcum.

Caduca auspicia dicunt, cum aliquid in tem-
plo excidit, veluti virga e manu.

Caduceatores legati pacem petentes. Cato Ca-
duceatori, inquit, nemo homo nocet.

Caeculant: caecis proximi sunt oculorum acie
obtrusa. Plautus: Num nam mihi oculi cae-

culant, est ne hic noster Hermio?

Caeculare est caecos imitari.

Caeculus condidit Praeneste. Vnde putat Cae-
cilios ortos, quorum erat nobilis familia a-
pud Romanos. Alij appellatos eos dicunt
a Caecade Troiano Aeneae comite.

Caecū vallū dicitur, in quo praecuti pali ter-
rae adfixi, herbis vel frondib. occuluntur.

Caedem putant ex Graeco dici, quod apud Ae-
olos *καίειν* significat interficere.

Caedere a caedendo dictum.

Caeditiae tabernae in via Appia a domini no-
mine sunt vocatae.

Caclastis, caelaueris.

Caclastia auguria vocant, cum fulminat aut
tonat.

Caclibem dictum existimant, quod dignam
celo vitam agat.

Caella, quod ea caelentur, quae volumus esse
occulta.

Caena apud antiquos dicebatur, quod nunc
est prandium. *Vesperna*, quam nunc caenam
appellamus.

Caenacula dicuntur, ad quae scalis ascenditur.

Caerimoniarū causam alij ab oppido Caere di-
ctā existimant: alij a caritate dictam iudicant.

Caesar, quod est cognomen Iuliorum, a caesa-
rie dictus est, quia scilicet cum caesarie na-
tus est.

03 *Caesariati*, comati.

Caesones appellantur ex utero matris exsecti.

Caestus vocantur & ij, quibus pugiles dimi-
cant. & genus quoddam muliebris orna-
tus.

Calasis tunicae genus quod Graeci *καλίστη*
dicunt. Alij dicunt nodū esse tunicae mu-
liebris, quo connexa circa cervicem tunica
submittitur.

Calathos Graeci, nos dicimus quasillos.

40 *Calathores* dicebant serui *καλὸν τὸ καλόν*, quod
est vocare: quia semper vocari possent ob
necessitatem servitutis.

Calbeos armillas dicebant, quibus triumphā-
tes utebantur, & quibus ob virtutem mili-
tes donabantur.

Calces ampullae plumbeae.

Calicata aedificia calce polita. Calicatis calce
politis.

Calim antiqui dicebant pro clam: ut *non* pro
nobis: *sem* pro suam, *im* pro eum.

Caliptra genus vestimenti, quo capita ope-
riebant.

Calix, quod in eo calidū bibitur: vel a Grae-
co *καλίσ*.

Calones, calcei ex ligno facti. Calones militū
serui, dicti, quia ligneas clauas gerebant,
quae Graeci *καλά* vocant. Is quoque qui
huiusmodi telo utitur, *clauator* appella-
tur:

60 *Calpar* vinum novū: quod ex dolio demittit

sacrificij causa ante, quam gustetur. Ioui .n. prius sua vina libabant, quae appellabatur *feſta vinalia*. ¶ Calpar genus vasis fictilis. *Calpurnij* a Calpo Numae regis filio sunt oriundi.

Camara, & *camuri* boves a curuatione, ex Graeco *καμῦρι* dicuntur.

Camelus virginibus supplicare nupturae solitae erant.

Camenae musae a carminibus sunt dictae: vel quod canunt antiquorum laudes: vel quod sint castae mentis praesides.

Camillus proprie appellatur puer ingenuus.

Canis dicunt Graeci, nos canistra, & per deminutionem canistellam.

Canaliculae forenses, homines pauperes dicti, quod circa canales fori consisterent.

Cancro dicebantur ab antiquis, qui nunc per deminutionem *cancelli*, ex quo genere sunt *calces*, qui per deminutionem appellantur calculi.

Candelabrum dictum, quod in eo candelae figantur.

Canentiae capitis ornamenta.

Canephora mulier appellatur, quae fert canum, id est qualum, quod est cistae genus.

Canicae fursures de farre, a cibo canum vocatae.

Canitudo pro canitie. Plautus: Stultus est aduersus aetatem, & capitis canitudinem.

Cannensem canforem Titinius p. pistore dixit.

Canta pro cantata ponebant.

Cantherius hoc distat ab equo, quod maialis a verre, capus a gallo, veruex ab ariete. est .n. cantherius equus, cui testiculi amputantur.

Canturnus nomen loci.

Caperatum rugosum, a cornuum caprinorum similitudine dicitur.

Capidulum genus vestimenti, quo caput tangebatur.

Capillatam vel capillarem arborem dicebant, in qua capillum tonsum suspendebant.

Capus poculi genus dictum a capiendo.

Capita deorum appellabantur fasciculi facti de verbenis.

Capital facinus, quod capitis poena luitur. *Capital* linteam quoddam, quo in sacrificiis utebantur.

Capitalis lucus, ubi siquid violatum est, caput violatoris expiatur.

Capitarium aes, quod capi potest.

Cappas marinos equos Graeci a flexione posteriorum partium appellant.

Caprae dictae, quod omne virgultum carpant, siue a crepitu crurum. Vnde & *crepas* eas prisci dixerunt.

Capreoli vitium ciccinni intorti, quia ad locum capiendum tendunt appellati.

Capralia appellatur ager, qui vulgo ad Caprae paludes dici solet.

Capronae e quorum iuba in fratrem deuexae dictae quasi a capite pronae.

Capruniculum vas fictile.

Caprae a Graeco appellantur. Has illi *καπραι* dicunt.

Capſi, prehenderit.

Capſi locus dicitur ad sacrificandum legitime constitutus.

Capuam in Campania quidam a Capy appellatam ferunt, quem a pede introitus curuato nominatum antiqui, nostri *Falconem* vocant: alij a planicie regionis.

Capulum & manubrium gladij vocatur, & id quo mortui effertur. vtrunque a capiendo dictum. sane a capulo fit capularis.

Caput ex Graeco, dictum quod illi interdum *καπε* dicunt.

Carinantes, probra obieſtantes, a carina dicti, quae est intima pars navis: sic illi sortis infimae.

Carissam apud Lucilium vaſtram significat.

Carnificus loco habebatur is, qui se vulnerasset, vt moreretur.

Casa a cauatione dicta.

Casaria, quae custodit casam.

Casium, antiquum.

Casus a coeundo dictus.

Casinam fabulam Plautus inscripsit ab ancillae nomine Casina, quam amari a sene introduxit.

Casnar, senex Oschorum lingua.

Cassabundus crebro cadens.

Cassia via a Cassio litata.

Cassiculum, reticulum, a cassibus per deminutionem dictum.

Cassilum antiqui pro casside ponebant.

Casta mola genus sacrificij, quod Vestales virgines faciebant.

Castrenſi corona donabatur, qui primus hostium castra pugnando introisset. cui insigne erat ex auro vallum.

Casus dicimus non modo ea, quae fortuito hominibus accidunt, sed etiam vocabulorum formas, quia in aliam, atque aliam cadunt effigiem.

Catachresin tropum nos abusionem dicimus, cum alienis abutimur perinde, ac propriis cum propria deficiunt.

Catamitum pro Ganymede dixerunt, qui fuit Iouis concubinus.

Catampo genus est lusus.

Catax, claudus.

Catſons, ex quo aqua Petronia in Tiberim fuit; dictus, quod in agro cuiusdam fuerit Cati.

Catillatio graue opprobrium hominibus generosis obieciabatur, siqui provincias amicis populi Romani expoliassent.

Catillones appellabant antiqui gulosos.

Catanes appellantur portus in mari interiores

res arte & manu facti.

Catularia porta Romae dicta est, quia non longe ab ea ad placandum caniculae sidus frugibus inimicum rutae canes immolabantur, ut fruges flavescentes ad maturitatem perducerentur.

Catulinam carnem elitauisse, hoc est comedisse Romanos Plautus in Saturione refert.

Catulus genus quoddam vinculi, qui interdum canis appellatur.

Caudaeae cistellae ex iunco, a similitudine equinae caudae factae.

Caudicariae naues ex tabulis crassioribus factae.

Caulares hastiae dicebantur, quod cauiarum, id est pars hostiae cauda tenus diceretur, & ponebatur in sacrificio pro collegio pontificum quinto quoque anno.

Cauillatio est iocosa calumniatio.

Cauillum, cauillatio, id est irrisio.

Cauitionem dicebant, quam modo dicimus cautionem.

Caulae à cauo dictae. antiquitus enim ante vsum tectorum oues in antris claudabantur.

Cauum a chaos dictum, & eius inanitate.

Celeres antiqui dixerunt, quos nunc equites dicimus, a Celere interfectore Remi qui initio a Romulo iis praepositus fuit, qui primus electi fuerunt ex singulis curiis de-

ni, ideoque omnino trecenti fuere.

Celibari hasta caput nubentis comebatur, quae in corpore gladiatoris stetisset abiecti, occisique, ut quemadmodum illa coniuncta fuerit cum corpore gladiatoris, sic ipsa cum viro sit. vel quia matronae Iunonis Curitis in tutela sint, quae ita appellabatur a ferenda hasta, quae lingua Sabinorum *curis* dicitur. vel quos sortes viros genituras ominaretur. vel quod nuptiali iure imperio viri subiicitur nubens: quia hasta summa armorum, & imperij est. quam ob causam viri sortes ea donantur, & captiui sub eadem veneunt, quos Graeci *ἀνδραλότοις* & *ἀνδραλότοις* vocant.

Celsum, ex Gracco *κίλιν* eques dictus.

Cenina vrbs, quae fuit vicina Romae, a Cenite conditore appellata,

Censere nunc significat putare, nunc suadere, nunc discernere.

Censio aestimatio. unde *censores*. *Censio hastaria* dicebatur, cum militi multae nomine ob delictum militare indicebatur, quod hastas daret. *Censionem facere* dicebatur censor, cum multam equiti interrogabat.

Censores dicti, quod rem suam quisque tanti aestimare solitus sit, quantum illi censuerint.

Censui censendo agri proprie appellantur, qui & *agri*, & *venit* e iure civili possunt.

Centaurion medicamentum à Chirone centauro inuentum.

Centenariae caenae dicebantur, in quas lege Licinia non plus centussibus, praeter terra nata impendebatur: id est, centum assibus (qui erant breues nummi ex aere.)

Centenis pondo dicebant antiqui referentes ad libras.

Centumuiralia iudicia a centum viris sunt dicta. Nam, cum essent Romae triginta & quinque tribus, (quae & curiae dictae sunt) terni ex singulis tribubus sunt electi ad iudicandum, qui centumviri appellati sunt, & licet quinque amplius, quam centum fuerint, tamen quo facilius nominarentur, centumviri sunt dicti. *Centumuiralia* iudicia, quae centumviri iudicabant.

Centuria in agris significat ducenta iugera: in re militari centum homines.

Centuriata comitia, (item curiata) dicebantur, quia populus Romanus (per centenas turmas diuisus erat.

Centuriatus ager in ducenta iugera definitus, quia Romulus centenis ciuibus ducenta iugera tribuit.

Centurionus antea, qui nunc Centurio, & *centurionus* & *decurionus* dicebantur.

Cercolopu genus simiae, quae ultimam partem caudae villosam habet.

Cereopa Graeci appellant lucrari undique cupientem, quasi *κέρδινα*, quem nos quoque *incurionem* vocamus.

Cerees Saturnalibus muneri dabant humiliores potentioribus: quia candelis pauperes, locupletes cereis utebantur.

Cermalus locus in vrbe sic nominatus.

Cernuus calciamenti genus.

Cerritus furiosus.

Cerrones leues & inepti a cratibus dicti: quod Sicuti aduersus Athenienses cratibus proscutis sunt vsi, quas Graeci *κρίαι* appellant.

Cernaria ouis, quae pro cerna immolabatur.

Cernus, quod *κέρνυμι*, id est cornua gerat, dictus.

Cesspes est terra in modum lateris caesa, cum herba, siue frutex recisus & truncatus est.

Cesticillus appellatur circulus, quem superponit capiti, qui aliquid est laturus in capite.

Chalcidonicum genus aedificij, ab vrbe Chalcida dictum.

Chaos appellat Hesiodus confusam quandam ab initio unitatem hiantem, parentemque in profundum, ex eo & *χάος* Graeci, & nos *hiare* dicimus. Vnde *Ianus* detracta aspiratione nominatur ideo, quod fuerit primus, cui primo supplicabant velut parenti, & a quo rerum omnium factum putabant initium.

Cilo dicitur cognomento a magnitudine laborum. *Cilo* sine aspiratione, cui frons est eminentior, ac dextra, sinistraque velut recisa videtur.

Choenica, mensurae genus.

Choragium, instrumentum scenarum.

Cibus appellatur ex Graeco, quod illi *peram*, in qua cibum recondunt, *peram* appellant.

Cicatricare, cicatricem inducere.

Cicum membrana tenuis malorum punctorum.

Cicindila genus muscarum, quod noctu lucescit, videlicet candore. Vnde etiam *candellibra* putantur appellata.

Circuma avis noctua.

Ciere nominare.

Cilium est solliculus, quo oculus tegitur. vnde fit *supercilium*.

Cillibae, mensurae rotundae.

Cimbri lingua Gallica latrones dicuntur.

Cimmerij dicuntur homines qui frigoribus occupatas terras incolunt. quales fuerunt inter Baies & Cumas in ea regione, in qua conuallis satis eminenti iugo circumdata est, quae neque matutino, neque vespertino tempore sole contegitur.

Cincia, locus Romae, ubi Cinciorum monumentum fuit.

Cincta flaminica veste velata.

Cingulo noua nupta praecingeatur, quod vir in lecto soluebat, factum ex lana ouis: ut sicut illa in glomos sublata coniuncta inter se sit, sic vir suus secum cinctus, victusque esset. Hunc Herculeo nodo victum vir soluit omnis gratia: ut sic ipse felix sit in suscipiendis liberis, ut fuit Hercules, qui lxx liberos reliquit.

Cingulos appellabant homines, qui in his locis, ubi cingi solet, satis sunt tennes.

Cinxiae lunonis nomeq sanctum habebatur in nuptiis, quod initio coniugij solutio erat cinguli, quo noua nupta erat cincta.

Circanea dicitur avis, quae volans circuitum facit.

Circites, circuli ex aere facti.

Circumluuium ius praediorum.

Cispinus mons in vrbe Esquilinae regionis de nomine cuiusdam hominis dictus.

Cisterna dicta est, quod cis in est infra terram.

Citeria appellabatur effigies quaedam arguta, & loquax, ridituli gratia, quae in pompa vehi solita sit. Cato in M. Caecilium.

Quid ego cum illo disertè amplius, quem ego denique credo in pompa vestitatum ire ludis pro citeria, atque cum spectatoribus sermocinaturum?

Citimus, extremus. Vt enim facit ultra, vltimus: cis, citra, citimus.

Citior comparatiuum à cito. Plautus: Nullam

ego rem citiorem apud homines esse, quam famam reor.

Citrosa vestis appellata est a similitudine citri.

Cinica coronam ciuis salutis suae causa seruatus in praelio dabat, quae erat ilignea frondem habens perennem.

Clacendix, genus conchae.

Clam a clauibus dictum, quod his, quae caelare volumus, claudimus.

Claritudinem claritatem.

Classes clypeatas antiqui dixerunt, quos nunc exercitus vocamus.

Classici testes dicebantur, qui signandis testamentis adhibebantur.

Classis procincta, exercitus instructus.

Claua teli genus, qua Hercules utebatur.

Clauata dicuntur aut vestimenta clauis intertexta, aut calciamenta clauis confixa.

Claudere & clauis ex Graeco descendit. cuius rei tutelam penes Portumnus esse putabant, qui clauim manu tenere fingebatur, & deus putabatur esse portarum.

Claudiana tonitrua appellabantur, quia Claudius Pulcher instituit, ut ludis post scenam collectus lapidum ita fieret, ut veri tonitrus similitudinem imitaretur. nam antea leues admodum, & parui sonitus fiebant, cum clauis & lapides in labrum aeneum conicerentur.

Clauim consuetudo erat mulieribus donare ob significandam partus facilitatem.

Clauisula, quam Graeci *καταφύρα* vocant, a breui conclusionis est appellata.

Clauis annalis appellabatur qui fingeatur in parietibus sacrarum aedium per annos singulos, ut per eos numerus colligeretur annorum.

Clientum pro cliente Plautus dixit.

Clingere cingere a Graeco *κλινειν* dici manifestum est.

Clitellae dicuntur non tantum eae, quibus sarcinae configatae mulis portantur, sed etiam locus Romae propter similitudinem. & in via Flaminia loca quaedam deuexa subiunde & accliuia. est etiam tormenti genus eodem nomine appellatum.

Clivia auspicia dicebant, quae aliquid fieri prohibebant. omnia enim difficilia clivia vocabant. vnde & *cliuia* loca ardua.

Cloacae a conluendo dictae.

Cloacale flumen dixit Cato pro cloacarum omnium conluie.

Cloacare, inquinare. vnde & *cloacae* dictae.

Cloelia familia a Cloelio Aeneae comite est appellata.

Cloeliae fossae à Cloelio duce Albanorum dictae.

Clucidatum dulce, & suauis dicebatur.

Clumar solliculi ordeis.

Clusia

certis diebus seruabantur quotannis, vt *sementinae*, *compitaliciae*.
Conciliabulum dicitur locus, vbi in concilium conuenitur.
Conciliatrix, dicitur, quae viris conciliat vxores, & vxoribus viros.
Concilium dicitur à populi consensu siue concilium dicitur à *concalando*, id est vocando.
Concinnare est ante componere. *Conciacere* enim conuenire est.
Concio conuentus dicta, quasi conuocatio. *Concio* significat conuentum, non tamen alium, quam eum, qui a magistratu, vel a sacerdote publico per praekonem conuocatur *Concionem* antiqui masculino genere posuere.
Concipi auisti dictum a Naevio pro corripuisti, & inuolasti.
Conclumatae dicebantur, quae sub eadem erant clauē.
Conclania dicuntur loca, quae vna clauē clauduntur.
Condere, componere. *Condere* proprie est in vnum, & in interiorē locum dare ad custodiam faciliorem. quod verbum nunc significat conscribere: nunc facere: nunc componere, & instruere.
Condicere est dicendo denuntiare.
Condictio in diem certum eius rei, quae agitur, denuntiatio.
Condictum est, quod in communi est dictum.
Condulus anulus. *Condaliū* similiter anuli genus.
Confecerunt, vna fecerunt.
Confusa dicebatur, quae cum omni fetu adhibebatur ad sacrificium.
Conflages loca dicuntur, in quae vndique confluent venti.
Confoedisti, foedere coniuncti.
Confugiam antiqui, confugium dicebant.
Congruere dictum est a gruibus, quae nō se segregant, siue cum volant, siue cum pascunt.
Conlector, interpret somnorum.
Comitum genus libaminis, quod farina confersa faciebant. *Comitum* Afranius pro ornatu & excultu posuit.
Conioli, occulta.
Conlatia oppidum fuit prope Romā, eo quod ibi opes aliarum ciuitatum fuerint conlatae: a qua porta Romae *Conlatina* dicta est.
Conlatinum sacrificium dicitur, quod ex conlatione offertur.
Conlatinum ventrem magnum, & turgidum dixit Plautus, quia in eum omnia edulia cōgeruntur.
Conluere dicebant, cum profanae siluae rami deciderentur officientes luminī.
Conquirere, coercere.
Conregione, e regione.

Conruffari, conquirere. Plautus: *Conruffare* tua consilia in pectore.
Conscripti dicebantur, qui ex equitū ordine patribus adscribebantur, vt numerus Senatorum expleretur.
Consentia sacra, quae ex multorum consensu sunt statuta.
Considerare a contemplatione siderum videtur appellari.
Consilium vel à consulendo dicitur, vel quod in vnam sententiam plurium mentes consiliant & conueniant. sed a silentio credibilis dictū putatur quo maxime inuenitur.
Considere Ennius pro conticuere posuit.
Consilare apud Ennium pro conscriptum reperitur. *Consilium* clauis praefixum.
Conspansor, coniurator.
Conspansos antiqui dicebant fide mutua conligatos.
Consternatio, quae est concitatio quaedam subita ex aliquo metu: a sternutamento deducta est: quod eo toto concutimur corpore.
Constitutus hominum a consistentium multitudine appellatur.
Consmalia ludi dicebantur, quos in honorem Consi faciebant: quem deum consilij putabant.
Consuetudinem Plautus pro consuetudine dixit.
Consulas antiqui ponebant, non tantum pro consilium petas, & perconteris: sed etiam pro iudices, & statuas.
Contagionem esse dicendum, non contagium.
Contemplari dictum est a templo: id est loco, qui ab omni parte aspici, vel ex quo omnis pars videri potest, quem antiqui templum nominabant.
Contestari est, cum vterque reus dicit, Testes estote. *Contestari* litem dicuntur duo, aut plures aduersarij, quod ordinato iudicio vtraque pars dicere solet Testes estote.
Contignum frustum carnis cum septem costis demptum.
Contrarium aes, graue aes.
Contubernales dicuntur a tabernis, quae fiebant ex tabulis. vnde & *tabernacula* dicta sunt, licet ex tentoriis, & ex pellibus fiant.
Contubernum dicitur contubernaliū habitatio.
Contuoli oculi sunt in angustum coacti conuiuentibus palpebris.
Conuallis est planities ex omni parte cōprehensa montibus, collibusue. *Vallis* duobus lateribus inclusa planities. *Vallis* diminutuum vallicula facit.
Conuentae conditio dicebatur, cum primus sermo de nuptiis, & earum conditione habebatur.
Conuentus quattuor modis intelligitur. Vno cum

cum quemlibet hominem ab aliquo conuentum esse dicimus: Altero, cum significatur multitudo ex compluribus generibus hominum contracta in vnum locum: Tertio, cum a magistratibus iudicii causa populus congregatur: Quarto, cum aliquē in locum frequentia hominum supplicationis, aut gratulationis causa colligitur.

Conuexum est ex omni parte declinatum, qualis est natura caeli, quod ex omni parte ad terram versus declinatum est.

Connicium a vicis in quibus prius habitatum est, videtur dictum: vel immutata littera quasi conuocium.

Connoti, iisdem votis obligati.

Copona taberna copiis dicta.

Coquitare pro coctitare, id est frequenter coquere, Plautus posuit.

Coquum & pistorem apud antiquos eundem fuisse accepimus. Naeuius, Coquus, inquit, edit Neptunum, Venerem, Cererem. significat per Cererem panem, per Neptunum pisces, per Venerem holera.

Corbitae dicuntur naues onerariae: quod in malo earum summa pro signo corbes solum suspendi.

Corculum a corde dicebant antiqui solertem, & acutum. Plautus in Casina: Ego sum liber Meum corculum melliculum, verculum.

Corda frumenta, quae sero maturescunt, ut *semen cordum*.

Corgo apud antiquos pro aduerbio, quod est profecto ponebatur.

Corinthenses ex eo dici coeperunt, ex quo coloni Corinthum sunt deducti, qui antea Corinthij sunt dicti. quam consuetudinem seruamus etiam, cum Romanenses, & Hispanenses, & Sicilienses negotiatores dicimus, qui in alienis civitatibus negotiantur.

Corin apud antiquos masculino genere dicebatur. Plautus: Iam tibi tuis meritis crassus corius redditus est. Pari modo diuerso genere dicebant, haec ludus, haec meus, haec amicus, hic frons.

Corniscarum diuaram locus erat trans Tiberim cornicibus dicatus, quod in Iunonis tutela esse putabantur.

Crimus Liberi patris simulachro adijciuntur, quem inventorem vini dicunt: eo quod homines nimio vino truces sunt.

Corolla diminutivum est a corona. corollam noua nupta de floribus, verbenis, herbisque a se lectis sub amictulo ferebat.

Corona, cum videatur a choro dici, caret tamen aspiratione: siue coronae dicuntur, quod cohonorant eos, quibus imponuntur.

Copulentis Ennius pro magnis dixit. nos corpulentum dicimus, corporis obesi hominem

Cossi ab antiquis dicebantur natura rugosi corporis homines, a similitudine vermium ligno editorum, qui cossi appellantur.

Cotiliae lacus appellatur, quod in eo est insula Cotila nominata a Graecis.

Coturnium vas, quo in sacrificiis vinum fudebatur.

Coturnix appellatur a sono vocis.

Cracentes graciles. Ennius: Succincti gladiis media regione cracentes.

Craticulum a Graeco *κράτιον* deducitur.

Crebrisuro apud Ennium significat valli crebris furis, id est palis, munitum.

Creduas, credas, Plautus: Ipsus nec amat, nec tu creduas.

Creperum, dubium. unde *increpitare* dicimus, quia male dicta fere incerta, & dubia sunt.

Crepidines, saxa prominentia.

Crepitulum ornamentum capitis. id enim in capitis motu crepitum facit.

Crepus Romani lupercos dicebant a crepitu pellicularum, quem faciunt verberantes. Mos enim erat Romanis in lupercalibus nudos discurrere, & pellibus obuias quasque feminas ferire.

Creterre vocabulum trahitur a cratere, quod vas est vini.

Creni modo significat hereditatem adij: modo maior aetate, vel censu sum: modo iudicari: modo diuisi. quae omnia a duobus verbis cresco, & cerno veniunt: cuius vnius origo ex Graeco trahitur, quod illi *κρήνη* dicunt perficere.

Crimis a discretionem dicti, quam Graeci *κρίσις* appellant. nam iidem eos *κρίσις* vocant.

Crucatio, coruorum vocis appellatio.

Crocotilum valde exile. Plautus: Extortis talis cum crocotilis crusculis.

Crocotinum genus operis pistorij.

Crucium, quod cruciat. Vnde Lucilius vinum insuave crucium dixit.

Crumina sacculi genus. Plautus: Dij bene vorant, tene, tene, crumina minuerint triginta minae.

Crusculum diminutivum a crure.

Crostariae tabernae a vasis potioris crustatis dictae.

Crustumina tribus a Tuscorum urbe Crustumina dicta.

Cybam Sabini vocant eam, quam militares lecticam. unde videtur derivatum esse *cubiculum*.

Cubens auspiciatur, qui in lecto quaerit augurium.

Calcata, quod tomento inculcatur, appellata.

Caligin vas potorium. Cato, Caliginis, inquit, in foeno Graeco ponito. ut bene oleat. Caligin vas vinarium a Graeco dicta, quam illi dicunt *καλιν*.

Calina vocatur locus, in quo epulae in fune-

re comburuntur.
Culiola cortices nucum viridium, dicta à similitudine culeorum, quibus vinum siue oleum continetur.
Culticula fusticulus quidem ligneus in sacris dicebatur.
Cum alter significat cum altero, dictum ab antiquis ita breuitatis causa, ut *sodes* pro si audes, *scilicet* pro scias licet, *vis* pro si vis.
Cumerum vocabant antiqui vas quoddam, quod opertum in nuptiis ferebant, in quo erant nubentis utensilia, quod & camillum dicebant, eo quod sacrorum ministrum *μυσητα* appellabant.
Cumerum vas nuptiale à similitudine cumerarum, quae sunt palmeae vel sparteae ad usum populares, sic appellatum.
Cum imperio esse dicebatur apud antiquos, cui nominatim a populo dabatur imperium.
Cum populo agere, hoc est populum ad concilium, aut comitia vocare.
Cum potestate esse dicebatur de eo, qui a populo alicui negotio praeficiebatur.
Cuncti significat quidem omnes, sed coniuncti & congregati: ut vero omnes etiam si diuersis locis sint.
Cuniculum, id est foramen sub terra occultum, aut ab animali, quod simile est lepori, appellatur, quod subterfossa terra est latere solitum, aut a cuneorum similitudine, qui omnem materiam intrant findentes.
Cunire est stercore facere. unde & inquinare.
Cupes, & *cuped* à antiqui lautiores cibos nominabant. inde macellum forum cupedinis appellabant. Cupedia autem a cupiditate sunt dicta. vel, sicut Varro vult, quod ibi fuerit Cupedinis equitis domus, qui fuerat ob latrocinium damnatus.
Cupressi mortuorum domibus ponebantur ideo, quia huius generis arbor excisa non renascitur: sicut ex mortuo nihil iam est sperandum, quam ob causam in tutela Diis patris esse putabatur.
Cura dicta est, quasi cor edat: vel quia cor urat.
Curatores dicuntur, qui pupillis loco tutorum dantur. siue illi, qui rei instrumentariae, agrilve diuidendis praepositi sunt.
Curia, locus est, ubi publicas curas gerebant. *Calabra* curia dicebatur, ubi tantum ratio sacerorum gerebatur. Curiae etiam nominantur in quibus vnusquisque partis populi Romani quid geritur. quales sunt eae, in quas Romulus populum distribuit numero triginta. (quibus postea additae sunt quinque) ut in sua quisque curia sacra publica faceret, seriasque obseruaret. hisque curiis singulis nomina Curiarum virginum imposita esse dicuntur, quas virgines quondam Romani de Sabini rapuerunt.
Curiales eiusdem curiae, ut tribules, & muni-

ciperi. *Curiales flamines* curiarum sacerdotes. *Curiales mensae*, in quibus immolabatur Iunoni, quae Curis est appellata.
Curiae comitia à curiis appellata.
Curia a Curio dicta, quia eo loco domum habuerat.
Curianum agnum Plautus pro macro dixit, quasi cura inactiuisset.
Curionia sacra, quae in curiis hebant.
Curionum acs dicebatur, quod dabatur curioni ob sacerdotum curionatus.
Curia est Sabine hasta. Unde Romulus Quirinus, quia eam ferebat, est dictus: & Romani à Quirino *Quirites* dicuntur. Quidam eam dictam putant à Curibus, quae sunt urbs opulentissima Sabinorum.
Curitum Iunonein appellabant, quia eandem ferre hastam putabant.
Curriculo pro cursim ponebatur. Plautus, Licet, inquit, vos abire curriculo.
Curriculus diminutiuum est a curru.
Curty locus appellatur a Curio, qui eo loco in profundissimum se ob salutem populi Romani proiecit hiatus.
Curules equi quadrigales. Curules magistratus appellati sunt, quia curru vehabantur.
Cusilire pro ignauo dicebant antiqui.
Custodelam dicebant antiqui, quam nunc dicimus custodiam.
Custoditis est opera ad custodiendum quid super.
Cuth Graecani habet originem. hanc enim illi nunc dicunt.
Cybele mater, quam dicebant magnam, ita appellabatur, quod ageret homines in furorem, quod Graeci *κύβη* dicunt. Cybele vero eadem dicta à loco, qui est in Phrygia.
Cybinum dictum, quia eius medium aequae patet in omnes partes, quod genus à geometris *κύβη* dicitur. Unde etiam tessellae quadratae *κύβη*. Hinc & *κύβη* genus piscis, quia piscantes id genus piscum velut aleam ludant.
Cyllenius Mercurius dictus, quod omnem rem sermone sine manibus conficiat, quibus partibus corporis, qui carent, *κύβη* vocantur: ideoque quadratum eum fingunt. Alij volunt sic appellatum, quod in Cyllenia via sit nutritus. Alij quod in monte Arcadiae Cyllene. Alij quod à Cyllene sit nympha educatus.
Cymbam Graeci appellant *κύβη*.
Cymbium poculi genus à similitudine navis quae dicitur cymba, appellatum.
Cynthius Apollo à Cynthio Delo monte vocatus.
Cyparissae appellantur acies quaedam igneae, quae noctu apparere solent ad similitudinem cupressi.
Cyparissiae dicuntur ignes prodigiosi à similitudine cypressorum.
Cypria Venus, quod ei primum in Cipro insula templum sit constitutum, vel quia parientibus

ribus praesideat, quod Graeco *κρη* parere sit.

Cyprio boui merendam, Ennius soradico versu cum dixit, significat id, quod solet fieri in insula Cyprio, in qua boues humano stercore pascuntur. Idem cum dicit. Propter stagna, ubi lanigerum genus piscibus pascitur: esse paludem demonstrat, in qua nascuntur pisces similes ranunculis, quas oues consecratae edunt.

Cytherea, Venus ab urbe Cithera, in quam primum deuecta esse dicitur concha, cum in mari esset concepta.

D

D *Acrimas* pro lacrimas Lilius saepe posuit nimirum, quod Graeci appellant *δαίμα*. Item *dantia*, quae lautia dicimus, & dantur legatis hospitij gratia.

Daidalum à varietate rerum, artificiorumque dictam esse apud Lucretium terram, apud Ennium Minervam, apud Virgilium Circeam facile est intelligere: cum Graece *δαίδαλον* significet variare.

Dagnales sunt avium genus, quas Aegyptij inter potandum cum coronis devincere soliti sunt, quae vellicando, morficandoque & canturiendo assidue non patiuntur dormire potantes.

Dalium supinum ait esse Aurelius, Aelius stulium. Oscorum quoque lingua significat insanum. Santra vero dici putat ipsum quem Graeci *δαίμων*, id est propter cuius fatuitatem quis misereri debeat.

Damium sacrificium, quod fiebat in operto in honorem Bonae deae, dictum a contrarietate, quod minime esset *δαίμων*, id est publica. dea quoque ipsa *δαμία*, & sacerdos eius *δαμίας*, appellabatur.

Danistae, seneratores.

Danant, dant.

Daps apud antiquos dicebatur res divina, quae fiebat aut hiberna semente, aut verna. quod vocabulum ex Graeco deducitur, apud quos id genus epularum *δαΐς* dicitur. Itaque & *daptice* se acceptos antiqui dicebant, significantes magnifice, & *dapticum* negotium amplum, ac magnificum.

Dasi, dari.

Daunia Appulia appellatur a Dauno Illyricae gentis claro viro, qui eam propter domesticam seditionem excedens patria occupavit.

Deastlo, peractio.

Deblasterare est stulte loqui. Nam Graeci *βλάστη* stultos appellant.

Decalcatum calce litum.

Decermina dicuntur: quae decerpuntur purgandi causa.

Decima quaeque veteres diis suis offerebant.

Decores togae detritae.

Decrepitus est desperatus crepera iam vita ut crepusculum extremum diei tempus. Siue decrepitus dictus, quia propter senectutem nec mouere se, nec ullum facere potest crepitum.

Decultarunt, valde occultarunt.

Decumana oua dicuntur, & *decumani* fluctus, quia sunt magna. nam & ouum decimum maius nascitur, & fluctus decimus fieri maximus dicitur.

Decumanus appellatur limes, qui sit ab ortu solis ad occalum. Alter ex transuerso currens appellatur *cardo*.

Decures, decuriones.

Decuriones appellantur, qui denis equitibus praesunt.

Dedita intelligitur valde data.

Defomitatum a fomitibus succisum, quibus confoueri erat solitum.

Defensam detritam atque detonsam.

Defui dicebant antiqui, ut deamare, deperire: significantes omnem fructum percipere.

Degere antiqui posuerunt pro expectare.

Degunere degustare.

Deinceps qui deinde cepit: ut princeps, qui primum cepit.

Deincipem antiqui dicebant proxime quenque captum, ut principem primum captum.

Derinde compositum est ex praepositione, & loci significatione: ut exinde, perinde, proinde, subinde: quae item tempus significant.

Delapidata, lapide strata.

Deliberare a libella, qua quid perpenditur, dictum.

Delibrare aquam sulco deriuare.

Delicare ponebant pro dedicare.

Delicata dicebant diis consecrata, quas nunc delicata. Vnde adhuc manet *delicatus*, quasi lusui dicatus. *Dedicare* autem proprie est dicendo deferre.

Delicia est tignum quod a culmine ad regulas angulares infimas versus fastigium collocatur, unde *telum delictum*, & *regulae delictantes*.

Delinquere est praetermittere, quod non oportet praeteriri. Hinc deliquia & delicta.

Delicium solis a delinquendo dictum, quod delinquat in cursu suo.

Deliquum apud Plautum significat minus.

Delubrum dicebant suestem delibratum, hoc est decorticatum, quem venerabantur pro deo.

Deluit, soluit. à Graeco *δύω*.

Demagis pro minus antiqui dicebant.

Demunus capite appellatur, qui ciuitate mutatus est: & ex alia familia in aliam adoptatus: & qui liber alteri mancipio datus est: & qui in hostium potestate ve-

castella, ex quibus a riuo communi aquam quisque in suum fundum ducit.

Diurni antiqui ex Graeco appellabant, ut a deo ortum, diurnum sub caelo lumē *ἡμέρη τις*. Vnde adhuc *sub dio* fieri dicimus, quod nō sit sub tecto: & *inter diu*, cui contrarium est noctu. *Diurnum*, quod sub caelo est extra tectum, ab Ioue dicebatur. & *Dialis flamen*, & *Dius* herou aliquis ab Ioue genus ducens. 10 *Diurnum fulgur* appellabant diurnum, quod putabant Iouis, ut nocturnum Summani.

Doli vocabulo nunc tantum in malis utimur: apud antiquos autem etiam in bonis rebus utebantur. vnde adhuc dicimus *Sine dolo malum* iurum, quia solebat dici & bonus.

Delicta, locus in vrbe sic vocatus, quia inuadentibus Gallis Senonibus vrbein, sacra in eodem loco doliolis reposita fuerunt. quae de causa in eodem loco ne despuere quidem alicui licebat. 20

Domus a Graeco venit *ἰσος*.

Donaticae coronae dictae, quod his victores in ludis donabantur, quae postea magnificentiae causa institutae sunt super modum aptarum capitibus, quali amplitudine fuit cum lares ornantur.

Donum ex Graeco est, quod illi vocant *δῶρον*.

Dorsum dictum, quod pars ea corporis deuexa sit deorsum.

Dotem manifestum est ex Graeco esse. nam *δοῖν* dicitur apud eos dare. 30

Dracenes dicti *ἰσος* *τὴν δὲ γὰρ*, quod est videre. clarissimam enim dicuntur habere oculorum aciem. quae ex causa incubantes eos thesauris custodiae causa fixerunt antiqui. Ideoque Aesculapio adtribuuntur: quod vigilantissimi generis putantur. quae res medicinae maxime necessaria est.

Dubemus apud antiquos dicebatur, qui nunc dominus. 40

Dubiat, *Dubitat*.

Duco, cum pro puto ponimus, ex Graeco deducitur, quod, illi dicunt *δύω*.

Duellum, bellum videlicet quod duabus partibus de victoria contendentibus dimicatur. Inde & *perduellus*, qui pertinaciter retinet bellum.

Duicensus dicebatur cum altero, id est cum filio, census.

Duidens hostia bibens.

Duis duas habet significationes. nam & prodis ponebatur, & pro dederis.

Dumetia antiqui, quasi *δύμις* *τα* appellabāt, quae nos dumeta.

Dumosa, frondosa.

Duodeniginti dicēdi cōsuetudinē a Graecis traxisse videmus, qui sic enunciant *δωδεκήμερον*.

Duonum, bonum.

Duplabe, duplicabis.

Duplionem antiqui dicebant, quod nos duplū, 60

venit autem a Graeco *εἰς*.

Dusoso in loco apud Liuiū significat dumosum locum. antiqui enim interferebant S litteram, & dicebant colmittere pro committere, & calmenae pro camenae.

E

Eamus ex Graeco *εἰς*.

Eapfe, *εαίψα*.

Eccere i. iurandū est, ac si dicatur per Cererem, ut aceastor, ac depol. alij eccere pro ecce positum accipiunt.

Edeatrac, qui praesunt regis epulis, dicti *ἐδῆται*.

Edecimata, electa.

Ederam flammī diali neque tangere, neque nominare fas erat: pro eo quod edera vincit ad quodcunque se applicat. Sed ne anulum quidem gerere ei licebat solidum, aut aliquem in se habere nodum.

Effaslatum exertū, quod scilicet omnes exerto brachio sint exilati, id est extra vestimentum filo contextum.

Effari, & effata a fando, quod ipsum ex Graeco *ἐφάρει*.

Effata, elocuta.

Egens velut exgens, cui ne gens quidem sit reliqua.

Egeriae nymphae sacrificabant praegnantem, quod eam putabant facile conceptam aluum egerere.

Egreus & *adgreus* ex Graeco sunt ducta, a surgendo, & proficiscendo. Vnde & *Nyc egreus*, quasi noctisurgium.

Eiuratio significat id, quod desideretur, non posse praestari. Plautus. eiuravit militiam.

Elicatena genus salsamenti, quod appellatur vulgo malandrea.

Elaudare plus, quam nominare.

Eleebrae argentariae meretrices, ab eliciendo argento dictae.

Eleclabo, eliciam.

Elicis sulci aquarum, per quos aqua collecta educitur eliris.

Elinguem sine lingua.

Elix a liquore dicta.

Elucum significat languidum, ac semisomnū: vel, ut alij volunt, allucinatore, & nugarum amatorem siue halonem, id est hesternovino languentem, quem *ἐλκω* vocitant Graeci.

Elumbem, euulso lumbō.

Eum pro eum ab eo, quod est is.

Emanipati duobus modis intelliguntur, aut ij qui ex patris iure exierunt, aut ij, qui aliorum sunt dominij. quorum utrumque fit mancipatione.

Emem, eundem.

Emere quod nūc est mercari, antiqui accipiebant pro sumere.

Empanda, paganorum dea.

Emptium militem, mercenarium.

Emusitata, ad amussim facta.

Endoitiu, initium.

Endoplorato, implorato, quod est cum questione inclinare. *Implorare* nanque est cū fletu rogare, quod est proprie vapulantis.

Endoprocinctu, in procinctu. significat autem cum ex castris in praelium exitum est. *Procinctos* quasi praecinctos, atque expeditos. nam apud antiquos togis incinctu pugnasse dicuntur.

Ennam, etiam ne.

Enubro, inhibenti.

Enunquam, ecquando.

Epeus nomē cuiusdam fabri, qui equum *Dureum* fecit.

Epicreum genus amiculi croco tinctum, tenue, & perlucidum.

Epilimma genus vilissimi vnguenti.

Epistylum trabs, quæ super columnas ponitur.

Epulones dicebant antiqui, quos nunc epulones dicimus. Datum autem est his nomen, quod epulas indicendi Ioui, ceterisque dii potestatem haberent.

Epulam antiqui etiam singulariter posuere.

Epulares appellabantur, qui in quibusdam ludis nocte epulabantur.

Equestre aes, quod equiti dabatur.

Equiria ludi, quos Romulus Marti instituit per equorum cursum, qui in campo Martio exercebantur.

Equirine, iusiurandum per Quirinum.

Equo vehi flamini diali non licebat, ne si longius digrederetur, sacra neglegerentur.

Equitare antiqui dicebant equum publicum merere.

Equus Marti immolabatur, quod per eius effigiem Troiani capti sint: vel quod eo genere animalis Mars delectari putaretur.

Ereſtum citūque fit inter consortes, ut in libris legum Romanorum legitur. *Ereſtum* a coercendo dictum, unde & *ereiscundae* & *ereisci*. *Citum* autem est vocatum a ciendo.

Erebus Vergilius interdum obscuritatem quandam esse describit apud inferos, cum ait. *Imas Erebi descendit ad umbras*. Interdum flumen eiusdem loci, dicens. *Et magnos Erebi transnavimus amnes*. Varro vero *Erebo* natam noctem ait. Unde est & illud: *Erebo creata fuscis crinibus nox te inuoco*.

Ergo correptum significat idem, quod apud Graecos *εργον*, producte, idem quod *χαρις*, hoc est gratia: cum scilicet gratia intelligitur pro causa. Sed illud superius etiam sine exemplis notum est: hoc inferius, sic formatum: cum dicimus de aliquo statu donatus est honoris, virtutisque ergo, id est honoris, virtutisque causa.

Eriudo, servitudo.

Erigere semel factum significat, quod *erectare* saepius. illud enim perfectae formae est, hoc frequentatiuae.

Erium & *erulia* a Graeco sunt dicta; quia illi *eruum* *ερίον*, *erulia* *ερίων* appellant.

Escariae mensae quadratae vocantur, in quibus homines epulantur. *Anclabru* ea quae in sacrificando diis *anclatur*, quod est hauritur, ministraturque.

Escit er. t.

Esboicum talentum nummo Graeco septem millium, & quingentorum cistophorum est, nostro quattuor millium denariorum.

Eudiacon lineum filum, quod medici extremo in clysterio relinquunt, per quod climos emittitur.

Eulatum, euentilatum. Vnde *velabra*, quibus frumenta ventilantur.

Euerriator vocatur, qui accepta iure hereditate iusta facere defuncto debet. quae si non fecerit, seu quid in ea re turbaucrit, suo capite luat. id nomen ductum a verrendo. Nam *exerrae* sunt purgatio quaedam domus, ex qua mortuus ad sepulturam ferendus est, quae fit per euerriatorem certo genere scoparum adhibito, ab extra verrendo dictarum.

Eum antiqui dicebant pro eorum.

Europam tertiam orbis partem ab Europa Agenoris filia certum est appellari. Sed alij de amore Iouis in taurum versi, narrant. Alij eam a praedonibus raptam, & navem, quae Iouis tutelam effigiem tauri habuerit, in eam regionem esse delatam. Quidam ob pulchritudinem regionis per simulationem raptae filiae occupatam eam terram ab Agnore, & Phoenicibus ferunt.

Exagogen, euectionem.

Examen est & aequamentum, & iudicii investigatione, & apum congregatio, vel locustarum.

Examussim, regulariter. *amussim* enim regula fabrorum est. vel, ut alij volunt. ferramentum, quo in poliando utuntur.

Exanciare, exhaurire.

Exbuetes exinteratas; siue *exbuae*, quae ebi-berunt, quasi epotae.

Excedere, egredi.

Excisionem urbis a caedendo dictam manifestum est.

Exbies, excutiet.

Excipuum, quod excipitur, ut *praecipuum*, quod ante capitur.

Excudere, pro cudere, & incus ipsa a cudendo dicta sunt.

Exdorsaa, dorsum confringere: alij *exime*.

Exdutae, exuviae.

Exemplum

Exemplum est, quod sequamur, aut vitemus: *exemplar*, ex quo simile faciamus. Illud animo aestimatur, istud oculis conspicitur.

Exercirens, sarcirens.

Exercitationem exerciti dicebant antiqui: *exercitationem* exercitati. Item *exercitiorem*, *exercitissimum*: sicut ab *exercitato*, *exercitationem*, *exercitatissimum*.

Exercitus & militum copia dicitur: & homo multis negotiis exercitus. sed superius quatuor ordinis, hoc secundi est.

Exesto, extra esto: sic enim lictor in quibusdā sacris clamitabat: *hostis*, *vinctus*, *mulier*, *virgo exesta*, scilicet interesse prohibebatur.

Exstis purgamentū, unde adhuc manet suffitio.

Exfusi, *exfusi*: ut merat pro merlat.

Egregiae, *egregiae*: id est *egregie lectae*.

Exhaustant, efficiunt.

Exiles & illa à tenuitate viarum, quas Graeci in chartis ita appellant, videntur esse dicta. 20

Exilica causa, quae aduersus exulem agitur.

Eximium inde dici coeptum, quod in sacrificiis optimum pecus e grege eximebatur: vel quod primum erat natum.

Exin metri causa dicitur pro *exinde*.

Exinsulabat exerebat. *insulas* enim sacerdotū, *filamenta* vocabant.

Existimare dictum est ab aestimatione.

Exitum antiqui ponebant pro exitu. nunc *exitum* pessimum *exitum* dicimus. 30

Exodium exitum.

Exomides sunt comici vestit⁹ exertis humeris.

Exoletus qui adolescere, id est crescere desinit.

Exoriri surgere.

Expapillato brachio exerto: quod cum sit, papilla nudatur.

Expatare, in locum patenter se dare, siue in spatium se conferre.

Expektorat, ex pectore eiicit.

Expergitus, ab alio excitatus: quem solemus 40 dicere *expergefatum*.

Experitos, imperitos.

Experrectus, à corrigēdo se vocatus; quod ferro facimus recentes à somno. *Experrectus* est, qui per se vigilare coepit.

Explenunt, explent.

Explorare antiquos pro exclamare vsos: sed postea prospicere, & certum cognoscere coepit significare. itaque speculator ab exploratore hoc distat, quod *speculator* hostilia silentio percipit, *explorator* pacata clamore cognoscit. 50

Exporgere, porro agere, exporrigere.

Experta antiqui dicebant, quasi expertia habita.

Exrogare est, ex lege vetere aliquid eximere per nouam legem.

Extā dicti, quod ea diis profecentur, quae maxime extant, eminentque.

Extremum est alienae terrae.

Exterraneus ex alia terra. *Exterraneus* quoque dicitur, & qui ante tempus natus, vel potius eiectus est. dictus autē *exterraneus* quod eum mater exterita alio eiecit.

Extimum extremum significat, ut ita intimo sit contrarium.

Extrarium ab extraneo sic distinguitur. *extrarium* est, qui extra focum, sacramentum, iusque sit. *extraneus* ex altera terra, quasi *exterraneus*.

Exuentes, exprimentes.

Exuviae ab exuendo dictae.

F

Fabam nec tangere nec nominare Diali flammis licet, quod ea putatur ad mortuos pertinere. Nam & lemuralibus iacitur laruis, & parentalibus adhibetur sacrificiis. & in flore eius luctus litterae apparere videntur.

Fabiani, & *Quintiliani* appellabantur Iuperci a Fabio & Quintilio praepositis suis.

Facem in nuptiis in honorem Cereris praeferebant, aquaque spargebatur noua nupta: siue ut casta, puraque ad virum veniret: siue ut ignem atque aquam cum viro communicaret.

Faces antiqui dicebant, ut fides.

Facessere significat interdum facere, ut est, Iussa facessunt. interdum verò pro abire ponitur. Pacuvius: *Facessite omnes hinc*. id est abite.

Factio & *factiosus*, initio honesta vocabula erant. unde adhuc *factiones* histrionum, & quadrigariorum dicuntur. Modo autē nomine *factionis* seditio, & arma vocantur.

Facul antiqui dicebant. & *faculter* pro facile, unde *facultas* & *difficultas* videntur dicta. Sed postea *facilitas* morum facta est, *facultas* rerum.

Fagatal sacellum Iouis, in quo fuit fagus arbor quae Ioui sacra habebatur.

Falae dictae ab altitudine à falando, quod apud Etruscos significat caelum,

Falarica, genus teli missile, quo vruntur ex falis, id est ex locis extructis dimicante.

Falcones dicuntur, quorum digiti pollices in pedibus intro sunt curuati, a similitudine falcis.

Faleri oppidum a sale dictum.

Falsus, & *falsior* cum rationabiliter dici possint, non tamen sunt in consuetudine.

Fama a fando dicta. sic apud Graecos τῆς φήμης φήμα.

Fameliosam terram, terrā palustrem vocabāt.

Famella diminutivum a fama.

Familia antea in liberis hominibus dicebatur, quorum dux & princeps generis vocabatur pater, & mater familiae. Unde familiae nobilium Pompiliorum, Valeriorum Corneliarum, & *familiares* ex eadem

familia. postea hoc nomine etiam *famali* appellari coeperunt permutata I cum V littera.

Familiaris Romanus, priuatus Romanus.

Famino, dicito.

Famuletium dicebatur, quod nunc seruitium.

Famuli Origo ab Olsis dependet, apud quos seruus famel nominabatur. vnde & tanulia vocata.

Fama, quod sando consecrantur.

Fanatica dicitur arbor fulmine icta.

Fanum a fano dictum; siue à tando; quod dum pontifex dedicat, certa verba facit.

Farsinum virgulti genus.

Farrago appellatur id, quod ex pluribus facis pabuli causa datur iumentis.

Farrum, genus libi ex farre factum.

Fartores, nomenclatores qui clam velut infarcirent nomina saluatorum in aurem candidati.

Fascinum, & fas, à sando nominantur.

Fastigium aedificij summum.

Fastu diebus iucunda sari licebat; de fastis quaedam non sari licebat.

Fastorum libri appellantur, in quibus totius anni sit descriptio. Fasti enim dies tali sunt.

Fatantur, multa fantur.

Faustia bonam ominationem significat.

Nam praecoines clamantes, populum sacrificijs *faustere* iubebant. *Fauere* enim est bona sari. at veteres poetas pro *lilere* vti sunt *faustere*.

Fani, a fauendo.

Fanijae locum sic appellabant, in quo erat aqua inclusa circa templa. Sunt autem, qui putant faustias esse in Capitolio caellis cisternisque similes: vbi reponi erant solita ea, quae in templo vetustate erant facta inutilia.

Fausculum porcellum, feturam porcorum.

Februarius mensis dictus, quod tum, id est extremo mense anni, populus *februatur*, id est lustraretur, ac purgaretur: vnde *innone* *februata*. quam alij *feb. ualem*, Romani *februlum* vocant: quod ipi eo mense sacra fiebant, cuiusque feriae erant luperalia, quo die mulieres februebantur a luperis amiculo lunonis, id est pelle caprina. quam ob causam is quoque dies *februatus* appellabatur. Quaecunque denique purgamenti causa in quibusque sacrificijs adhiuerunt, *februa* appellantur. Id vero, quod purgatur, dicitur *februatum*.

Fedum antiqui dicebant pro hedo, solus pro holere, totum pro holte, soltam pro hostia.

Felice arbores Cato dixit, quae fructum ferunt, infelices quae non ferunt.

Femur, femoris, & semen feminis, fenerator, &

fenerator dici potest.

Fenus appellatur naturalis terrae fetus; ob quam causam & nummorum fetus *fenus* est vocatum, & de ea re leges *fenebres*. *Fenus*, & fenerator, & lex de credita pecunia. *Fenebris*, a fetu dicta, quod crediti nummi alios pariant, ut apud Graecos eadem res *trix* dicitur *fenum* quoque pratorum ab hac causa est appellatum, quando idipsum manens quotannis nouum patit. Vnde etiam *festuca* vocata est.

Feralia, diis manibus sacrata festa, a ferendis epulis, vel a feriendis pecudibus appellata.

Ferulum genus libi dictum, quod crebrius ad sacra ferebatur, nec sine strue, altero genere libi. quae qui adferebant, *struferarii* appellabantur.

Ferentarii, auxiliares, in bello, a ferendo auxilio dicti. vel quia fundis, & lapidibus pugnabatur: quae tela feruntur, non tenentur ita appellati. *Ferentarii* leuis armaturae pugnatores.

Feretrius Iuppiter dictus a ferendo, quod pacem ferre putaretur, ex cuius templo sumebant sceptrum, per quod iurarent, & lapidem silicem, quo foedus ferirent.

Feria a feriendis victimis appellata.

Feriae statae appellabantur, quod certo statutoque die observarentur.

Feriae antiqui festas vocabant. & aliae erant sine die festo, ut nundinae: aliae cum festo, ut Saturnalia. quibus adiungebantur epulationes ex prouentu ferus pecorum frugumque.

Ferire dictum, quod ferientes feruntur

Ferocit, apud Catonem, *Ferociter* agit. *Finere* idem pro *figere*.

Ferus ager incultus.

Fescenini verius, qui canebantur in nuptiis, ex urbe Fescenina dicuntur allati. siue ideo dicti, quia fascinum putabantur arcere.

Fesnoe vocabantur, qui depellere fascinum credebantur.

Festram antiqui dicebant, quam nos fenestram.

Fetiales a feriando dicti. apud hos enim belli, pacisque faciendae ius est.

Fiber genus bestiae quadrupes. Plautus: Sic me subes cotidie, qua fiber salicem. quo nomine extremae fluminis orae appellantur. Vnde & *fibras* iocinorum, & *simbrias* vestimentorum dicimus.

Ficoles palus ficulneus.

Fides genus citharae dicta, quod tantum inter se chordae eius, quantum inter homines fides, concordent. cuius diminutium *fiducia* est.

Fiducia a fide denominata, et, quae maxime fidei erant.

Filicata patera dicta, quod ad filicis herbae speciem sit caelata.

Filico:

Filicones mali & nullius usus, a filice dicti

Firmum vini nō ipsum, dictum videtur.

Fiscellus casei mollis appetitor, ut *catillones* *catillorum* liguritores.

Fixulus, fibulas.

Flagratores dicebatur genus hominum, quod mercede flagris caedebantur.

Flamearij infectores flamei coloris: *violarij* violarij coloris dicuntur,

Flamen Dialis dictus, quod filo assidue veletur. indeque appellatur *flamen*, quasi *filamen*. Dialis autem appellatur a Dio, a quo vita dari putabatur hominibus.

Flameo amicitur nubens hominis boni causa, quod eo assidue utebatur *Flaminica*, id est *Flaminis* vxor, cui non licebat facere diuortium. *Flameo* vestimento *Flaminica* utebatur, id est *Dialis* vxor, & *Iouis* sacerdos, cui telum fulminis eodem erat colore.

Flaminia dicebatur sacerdotula, quae *Flaminicae* Diali praeministrabat, eaque *patrimēs*, & *matrimēs* erat, id est patrem matremque adhuc viuos habebat.

Flaminiae aedes domus *flaminis* Dialis.

Flaminius camillus puer dicebatur ingenuus *patrimēs*, & *matrimēs*, qui *Flamini* Diali ad sacrificia praeministrabat, antiqui enim ministros *camillos* dicebant. Alij dicunt omnes pueros ab antiquis *camillos* appellatos, sicut habetur in antiquo carmine, cum pater filio de agricultura praeciperet: *Hiberno puluere, verno luto, grandia Fara Camille metes.*

Flaminius circus, & via *Faminia* a *Flaminio* consule dicta sunt, qui ab *Annibale* interfectus est ad lacum *Trasimenum*.

Flaminius lictor est, qui *Flamini* Diali sacrorum causa praesto est.

Flator, tibicen.

Flemina dicuntur, cum ex labore viae sanguis defluit circa talos.

Florifertum dictum, quod eo die spicae feruntur ad sacrarium,

Flumentana porta *Romae* appellata, quod *Tiberis* partem ea fluxisse affirmant.

Fluoniam lunonem mulieres colebant, quod eam sanguinis florem in conceptu retinere putabant.

Flustra dicuntur, cum in mari fluctus nō moventur, quam *Graeci* *μολυβδαι* vocant.

Focu, somenta, focillationes, foculi, a fouendo, id est calefaciendo, dicta sunt.

Fodare, fodere.

Foedus appellatum ab eo, quod in paciscendo (foedere hostia necaretur. *Vergilius*: & caesa iungebant foedera porca. vel quia in foedere interponatur fides.

Folium a *Graeco* venit, quod illi dicunt *φύλλον*, sed ideo per unum *f*; quia antiqui non ge-

minabant consonantes.

Folliculare appellatur pars remi, quae folliculo est lecta, a quo vita follicularis.

Fomites sunt assulae ex arboribus, dum caeduntur excussae, dictae, quod in eo opere occupati, cibis, potuque confouentur. At *Opilius* adustas iam vires vocari existimat *fomites*. alij vocari putant scintillas, quae ex ferro candenti maleis excutuntur. dictae autem ita, quia igni sunt confortae. pari modo *assulae*, quae sunt securibus excussae.

Fons a fundendo dicitur.

Fontinalis fontium sacra. unde & *Romae* fontinalis porta.

Forago filum, quo textrices diurnum opus distinguunt, a furando dictum.

Forbeam antiqui omne genus cibi appellabant, quam *Graeci* *φορβή* vocant.

Forcipes dicuntur, quos his forma, id est calida capiuntur.

Fordicidia boues *fordae*, id est grauidae, immolabantur, dictae a fetu.

Forma significat modo faciem cuiusque rei; modo calidam, ut cum exta, quae dantur, *deforma* appellantur. Et *Cato* ait de quodam aedificio aestate frigido, hieme formido. Item *forma* appellatur plus miliacia ex melle.

Formiae oppidum appellatur a *Graeco*, vel ut *hormiae*, quod circa in crebrae stationes, tutaeque erant, unde proficiscebantur nauigaturi.

Formicales forcipes dictae, quod *forma* capiant, id est seruentia.

Formacalia feriae institutae sunt faris torrendi gratia, quod ad fornacem, quae in *pistrinis* erat, sacrificium fieri solebat. *Formacalia* sacra erant, cum far in fornaculis torrebant.

Fortis frugi, & bonus, siue validus.

Forum sex modis intelligitur. ¶ Primo, negotiationis locus, ut *forum* *Flaminium*, *forum* *Iulium*, ab eorum nominibus, qui ea fora constituenda curarunt, quod etiam locis priuatis, & in viis, & in agris fieri solet. ¶ Alio, in quo iudicia fieri, cum populo agi, conciones haberi solent. ¶ Tertio, cum is, qui provinciae praest, *forum* agere dicitur, cum ciuitates vocat, & de controuersis eorum cognoscit. ¶ Quarto, cum id *forum* antiqui appellabant, quod nunc vestibulum sepulchri dici solet. ¶ Quinto, locus in naui, sed tum masculini generis est, & plurale. ¶ Sexto, *fori* significant *Circensia* spectacula, ex quibus etiam minores *forulos* dicimus. Inde & *forare*, & *foras dare*, & *fores*, & *foras*, & *forecula*, id est ostiola dicuntur.

Fonj, qui nūc *Fabij* dicuntur, dicti, quod prin-

eepe gentis eius ex ea natus sit, cum qua Hercules in fouea concubuit. Alij putant eum primum ostendisse quemadmodum vrsi & lupi foueis caperentur.

Fragebunt, displicebunt.

Frater a Graeco dictus est *φάτωρ*, vel quod sit fere alter.

Fratilli, villi sordidi in tapetis.

Fratrare puerorum mammae dicuntur, cum primum tumescunt, quod velut fratres pares oriuntur. quod etiam in frumento spica facere dicitur.

Fratria, vxor fratris.

Frangere est, fraudem commiserit.

Frax-re, vigiliam circumire.

Fregellae locus in vrbe, in quo ciuitatis selij hospites habitauere.

Fremisum dictum velut serimentum.

Frendere est frangere. vnde est *suba fressa*. vnde & dentibus dicimus frendere.

Frequentarium, frequentem.

Frigire & frictum a Graeco venit *φριγν*.

Fringilla auis dicta, quod frigore canet, & vi-geat. vnde & *frigut-re*.

Friuola sunt proprie vasa fictidia quassa. Vnde dicta *verba friuola*, quae minus sunt fide subnixae.

Frontem antiqui masculino genere dixere.

Frugamenta a frugibus appellata.

Fruniscor & frunitum dixit Cato, nosque, cum adhuc dicimus *infrunitum*, certum est antiquos dixisse frunitum.

Frutinal templum Veneris fruti.

Frux frugis dixerunt antiqui fructa & fructum.

Fucili talia, dicta autem quasi fucata.

Fulgere prisci pro ferire dicebant. Vnde *fulgur* dictum est.

Fulgurritum id, quod est fulmine ictum. qui locus statim fieri putabatur religiosus, quod cum Deus sibi dicasse videretur.

Fulmen dictum a fluore flammae.

Fundus dicitur ager, quod planus sit ad similitudinem fundi vasorum. Fundus quoque dicitur populus esse rei, quam alienat, hoc est auctor.

Funebres tibiae dicuntur, cum quibus in funere canitur, quas Flamini audire putabant illicitum.

Furcilles, sunt furcilla, quibus homines suspendebant.

Furnalia sacra Furinae, quam deam dicebant.

Furum genitiuus pluralis a fure.

Furnum nigrum, vel atrum. hinc dicta *furnus*, *furia*, *furnus*, *fuligo*, *fulgur*, *sumus*. *Furnum bonum*, id est nigrum, immolabant Averno.

Futare, augere est. vnde & *confutare*. Sed Cato hoc pro saepius fuisse posuit.

Futiles dicuntur, qui silere tacenda nequeunt, sed ea effundunt. sic & *vasa futilia* a fundendo vocata.

Gaia Caecilia appellata est, vt Romam venit, quae antea Tanaquil vocitata erat vxor Tarquinij Prisci regis Romanorum. quae tantae probitatis fuit, vt id nomen ominis boni causa frequentent nubentes, quam summam asseuerant laudificam fuisse.

Galbenum, ornamenti genus.

Gallam bibere, ac rugas conducere ventri, cum ait Lucilius; praemonet parsimonia esse vtendum, neque gulae indulgendum, ventremque coartandum.

Galli qui vocantur Matris Magnae comites dicti sunt a flumine, cui nomen est Gallo. quia qui ex eo biberint, in hoc furere incipiant, vt se priuent virilitatis parte. Alij putant ideo eos sibi genitalia incidere, quia violauerint nomen patris, matrisve, ne possint ipsi fieri parentes.

Ganeum antiqui locum abditum, ac velut sub terra dixerunt. Terentius: Vbi illum quae-ram? credo abductum in ganeum.

Gannitio, canum querula murmuratio.

Galearia a galearum similitudine dicta.

Gaudium *ἡδονή* *ἡ γαυδία* dictum.

Gaulus genus nauigij paene rotundum.

Gemursa sub minimo digito pedis tuberculum, quod gemere faciat eum qui id gerat.

Genas Ennius palpebras putat, cum dicit hoc versu: Pandite sulti genas, & corde relinquite somnum. Alij eas partes putant genas dici, quae sunt sub oculis. Pacuuius genas putat esse. qua barba primum oritur, hoc versu: Nunc primum opacat flore lanugo genas.

Geniales deos dixerunt aquam, terram, ignem, aerem. ea enim sunt semina rerum, quae Graecorum alij *γενεαί*, alij *ἀνιμωτα* vocant. Duodecim quoque signa, lunam, & solem inter deos computabant. Geniales autem dicti a gerendo, quia plurimum posse putabantur, quos postea gerulos appellauerunt.

Genialis lectus, qui nuptiis sternitur in honorem genij, vnde & appellatur.

Genium appellabant deum, qui vim obtineret rerum omnium gerendarum. Aufustius, genius, inquit, est deorum filius, & parens hominum, ex quo homines gignuntur. & propterea *genius* meus nominatur, quia me genuit. Alij genium esse putant vniuscuiusque loci deum.

Gens Aelia appellatur, quae ex multis familiis conficitur.

Gentilis dicitur & ex eodem genere ortus, & is qui simili nomine appellatur. vt ait Cincius: *gentiles* mihi sunt, qui meo nomine appellantur.

Gennini

Genuini dentes, quod a genis dependent.

Genus dictum putatur a terrae G. aeco vocabulo, quam *γῆ* dicunt.

Germen est, quod ex arborum surculis nascitur, vnde & germani, quasi eadem stirpe geniti.

Gerrae, crates vimineae. Athenienses cum Syracusas obsiderent, & crebro gerras poscerent, irridentes Siculi, gerras clamitabant. Vnde factum est, ut gerrae pro nugis, & contemptu dicantur.

Gerusia curia ab aetatis vocabulo dicta.

Gestis, qui subita felicitate exhilaratus, nimio corporis motu praeter consuetudinem exultat.

Gestus, quo indicatur, quid geratur, praeter participium, quod a gerendo deducitur.

Gesum graue iactum.

Gigeria ex multis obsoniis decerpta.

Gingeriator tibicen.

Gingrire anserum vocis proprium est. Vnde genus quoddam tiliarum exiguarum *gingrinae*.

Gliscere crescere est, & *gliscerae*, mensae *glisceres*, id est, crescentes per instructionem epularum scilicet.

Glissus subactis, leuibus, teneris.

Glocire & *glocidare* gallinarum proprium est, cum ouis incubiturae sunt.

Glomus in sacris crustulum cybij figura & oleo coctum appellatur.

Gloria a Graeca voce dicta. hanc enim illi καίος vocant.

Glos, viri soror, a Graeco γλῶσς.

Glucidatum, suauis, & iucundum. Graeci enim γλυκύς dulcem dicunt.

Gluma hordei tunicula: dictum, quod glubatur, id granum. vnde & *perus glubi* dicitur, cuius pellis detrahitur.

Gnaeus & corporis insigne, & praenomen, a generando dicta esse, & ea ipsa ex Graeco γένεσις apparet.

Gnarigant significat, apud Liuium, narrauit.

Gnaruisse, narraisse.

Gnarus cum significet id, quod sciens, peritus, tamen inuenimus *prognare* significare aperte.

Gnephosum, obscurum: videlicet ex Graeco, quod est κρυπτός.

Gnitus, & *gnixus* a generibus prisci dixerunt.

Gnotu, cognitu.

Gracchum vrbs Iberae regionis, dicta a Graccho Sempronio, quae antea Illurcis nominabatur.

Gracchuli a sono oris vocati. siue a gerendo dicti, quod iacta segetum semina plurimum gerant, vel quod ex oliuetis cubitum se recipientes duas pedibus baccas, tertiam ore ferant.

Gradum Mais appellatus est a gradiendo in bella vitro citroque: siue a vibratione hastae, quod Graeci dicunt *αγδαίνω*, vel ut alij dicunt, quia gramine sit ortus, quod interpretantur, quia corona graminea in re militari maxinae est honorationis.

Gracca sacra, festa Cereris ex Graecia translata, quae ob inuentionem Proserpinae matronae colebant. quae sacra dum non essent matronae, quae facerent propter cladem Cannensem, & frequentium lugentium; institutum est, ne amplius centum diebus lugeretur.

Grallatores appellabantur pantomini, qui ut in saltatione imitarentur aegipanas, adiectis perticis furculas habentibus atque in his superstantes ad similitudinem crurum eius generis gradiebantur, utique propter difficultatem consistendi. Plautus: Vincetis cursu ceruas, & grallatorem gradu.

Gramiae oculorum sunt vitia, quas alij *glamas* vocant.

Grando guttae aquae concretae solito grandiores.

Grassari antiqui ponebant pro adulari. *grassarij* autem dicuntur latrones vias obsidentes. *gradus* siquidem ambulare est. vnde tractum *grassari*, videlicet ab impetu gradiendi.

Granaestellus, senior. Plautus: qui est *grauastellus*, qui aduenit? ut puto *grauastellus* a grauitate dictus.

Granae aes dictum a pondere, quia deni asses, singuli pondo libras, efficiebant denarium ab hoc ipso numero dictum. Sed bello Punico populus Romanus pressus aere alieno, ex singulis assibus librariis senos fecit, qui tantumdem valerent. Item *nummi quadrigati*, & *bigati* à figura caelaturae dicti.

Gravida est, quae iam grauatur conceptu: *praegnans* velut occupata in generando, quod coeperit *incipiens* propinqua partui, quod incitatus sit fetus eius.

Greges ex Graeco dici, quos illi *αγέλας* solent appellare.

Gricene funis crassus.

Groma appellatur genus machinulae cuiusdam, quo regiones agri cuiusque cognosci possunt, quod genus Graeci dicunt *γρόμων*.

Gruere dicuntur grues, ut *lues grunnire*. vnde tractum est *congruere*, hoc est conuenire, quia id genus volucrum minime soliuagum est.

Grumus, terrae collectio minor tumulo.

Gulliocae nucum iuglandium summa, & viridia putamina.

Gurgustium genus habitationis angustum a gurgulione dictum.

Gutturium *γας*, ex quo aqua in manus da-

tur: ab eo quod propter oris angustia guttatim fluat.

H

Habitior, pinguior.

Habitus, habitus corporum.

Halapanta significat omnia mentientem. ab eo quod *halet* omnia. *ἄλλω* enim Graeci *πλάτω*, id est fallentem appellant.

Hallus, pollex pedis scandens, super proximum, dictus a saliendo. nam *ἄλλω* Graece, Latine significat salio.

Hamo cognominatus, quia in arena putatur inuetus. quae Graece hoc nomine *ἄμμος* appellatur. cui cornua adiguntur arietis, a genere pecoris inter quod inuentus est.

Hamotrahones alij piscatores, alij qui vnco cadauera trahunt.

Hanula parua delubra quasi fanula.

Harniga dicebatur hostia, cuius adhaerentia inspiciebantur exta.

Hastae subiiciebantur, ea quae publice vendebant: quia signum praecipuum est hasta. Nam & Carthaginenses cum bellum vellet, Romani hastam miserunt: & Romani fortes viros saepe hasta donarunt.

Hebes, retusi acuminis.

Hecate, Diana, eadem putabatur & luna, & Proserpina.

Hedera dicta, quod haereat: siue quod edipetat, vel quia, id cui adhaeserit, edat. quae in tutela Liberi putabatur esse, quia vt ille, iuuenis semper, ita haec viret, vel quia ita omnia, sicut ille mentes hominum illigat.

Heliconides musae a monte Helicone vocatae.

Heluacea genus ornamenti Lydij, dictum a colore boum, qui est inter rufum & album, appellaturque *heluist*.

Heluus ab hiatu & oscitatione dictus.

Helueta, holera minuta.

Heluo dictus est immoderate bona sua consumens, ab eluendo. Cui aspiratur, vt auiditas magis exprobretur. sit enim vox incitator.

Helus & *helusa* antiqui dicebant, quod nunc holus, & holera.

Hemina & Graeco *ἡμιον*, quod est dimidia pars sextarij.

Hemona humana, & *hemonem hominem* dicebant.

Herbam do, cum ait Plautus, significat, victum me fateor: quod est antiquae, & pastoralis vitae indicium. nam qui in prato cursu, aut viribus contendebant, cum superati erant, ex eo solo, in quo certamen erat, decerptam herbam aduersario tradebant.

Herbilm anser, herba paltus. qui gracilior est, quam frumento altus.

Hercens Iuppiter intra conseptum domus cuiusque colebatur, quem etiam deum pe-

netralem appellabant.

Hercules astrologus dictus, quod eo die se flammis iniiecit, quo futura erat obscuratio solis.

Here, id est aduerbium temporis heri, dictum a Graeco *ἔρως*.

Heredium, praedium paruulum.

Herem Marteam antiqui accepta hereditate colebant. quae a nomine appellabatur *heredem*, & esse vna ex Martis comitibus putabatur.

Heres apud antiquos pro domino ponebatur.

Herma a Graecis ponitur pro firmamento. Vnde etiam Mercurij nomen inuentoris, vt putabant, firmae orationis dictum. Interdum etiam saburram significat.

Hernici dicti a faxis, quae Marfi *herma* dicunt.

Hetta res minimi pretij, quasi *hieta*, id est hiatu hominis, atque oscitatio. Alij pusulam dixerunt esse, quae in coquendo pane solet adsurgere: a qua accipimus rem nullius pretij, cum dicimus, *non hetta te facio*.

Hewe aduerbium vocandi a Graeco *ἡ* venit.

Hilarodos, lasciuus & delicatus carminis cantor.

Hilum putant esse, quod grano fabae adhaeret. ex quo nihil, & nihilum.

Hippacare est celeriter animam ducere. ab equi halitu, qui est supra modum acutus.

Hippagines naues, quibus equi vehuntur, quas Graeci *ἵππων* dicunt.

Hippus, id est equester, Neptunus dictus est, vel quod Pegasus ex eo, & Pegaside natus sit: vel quod equineus, vt putant, loco eius suppositus Saturno fuerit, quem pro Neptuno deuoraret: vel quod tridentis ictu terra equum excierit. cui ob hoc in Illyrico quaternos equos iaciebant nono quoque anno in mare.

Hippocum vinum ex insula Coo, dictum ab agro generoso, cui nomen est Hippo.

Hira, quae deminutiue dicitur *hilla*, quam Graeci dicunt *ἡν*, intestinum est, quod ieiunum vocant.

Hircipili duorum pilorum homines.

Hirquitalli pueri primum ad virilitatem accedentes. a libidine scilicet hircorum dicti.

Hirrire, garrere, quod genus vocis est canis rabiosae.

Histriones dicti, quod primum ex Histria venerint.

Hodidocos latro, atque obsessor viarum.

Homelium pilei genus.

Homotarios ludos, quos & liberalia dicebant.

Horstum, & *fortstum*, pro bono dicebant.

Horda praegnans. vnde dies, quo grauidae hostiae

hostiae immolabantur, *herdicidia*.
Hordearium aes, quod pro hordeo equiti Romano dabatur.

Horreum antiqui dicebant *farreum*, a farre.

Hortus apud antiquos omnis villa dicebatur, quod ibi, qui arma capere possent, orirentur.

Hostia dicta est ab eo, quod est *hostire*, fecerit.

Hosticapax, hostium captor.

Hostiliu laribus immolabant, quod ad his hostes arceri putabant.

Hostimentum, beneficii pensatio.

Hostis apud antiquos peregrinus dicebatur, & qui nunc hostis perduellis.

Humanum sacrificium dicebant, quod mortui causa fiebat.

Hyperborei supra aquilonis statum habitantes dicti, quod humanae vitae modum excedant viuendo ultra centesimum annum, id est *ultra centum* aevi saeculi humani.

Hyperionem alij patrem solis, alij ipsum, quod erat super terras, ita appellatum putabant.

I

Iambi vocabantur, qui singuli ex proscaenio loquebantur: *triambi*, qui terni.

Ianeus, ianitor.

Ianiculum dictum, quod per eum populus Romanus primitus transierit in agrum Etruscum.

Ianua, libi genus, quod Iano tantum modo libatur.

Ibi dicitur, cum locus semel demonstratur, ibidem cum saepius.

Icadion, nomen saeuissimi piratae.

Icie, percussit.

Idalu ouis dicebatur, quae omnibus idibus Ioni mactabatur.

Iecunatum victimarium.

Igitur nunc quidem pro completionis significatione valet, quae est ergo; sed apud antiquos ponebatur pro inde, & postea, & tum.

Ignem ex domo Flaminia efferri non licebat, nisi diuinae rei gratia.

Ignis vitis vasorum fictilium.

Ignis Vestae si quando interstinctus esset, virgines verberibus afficiebantur a Pontifice, quibus, quos erat tabulam felicitis materiae tamdiu cecubare, quousque exceptum ignem cribro aenco virgo in aedem ferret.

Ignitabulum, ignis receptaculum.

Ilia dicta ab ima, quae pars chartae est tenuissima.

Ilicet, sine dubio.

Im ponebant pro cum, a nominatiuo is.

Imago ab imitatione dicta.

Imbarbescere, barbaram fieri.

Imbelliam, belli inscientiam.

Ambrex, nomen cuiusdam comici.

Imbrica tempestate pluvia videtur significare.

Imbutum est, quod cuiuspiam rei succum bibit. vnde infantibus, an velint bibere, dicentes *bu* syllaba contenti sumus.

Immanis, ferus, siue magnus.

Immolare est mola, id est farre molito, & sale hostiam perspersam sacrare.

Immunu, vacans munere. aliquotiens pro improbo ponitur, vt apud Plautum: *Immunu* est facinus.

Immaesculus avis gener, quam alij regulum, alij ossitragam dicunt.

Immutulus ales ex genere aquilarum est, sed minorum virium, quam aquilae. quae volucris raro, & non fere, praterquam vere apparet, quia aestum, algoremque metuit. appellatur autem ita, quod subito & inexpectata se immittat.

Impages dicuntur, quae a fabris in tabulis figuntur, quo firmitus cohaereant. a *pangendo*, id est figere. vnde poetae *pangere versus* dicuntur, & agricolae *pangere plantas*, id est indigere.

Imparem numerum antiqui prosperiorem hominibus esse crediderunt.

Impares tibiae numero foraminum discretae.

Imparentem, non parentem, hoc est obediens.

Impedimenta, impedimenta dicebant.

Impenetrabile, cuius vltimum penetrare intrare non licet.

Impensam, stipem, aes sacrum, quod nondum erat pensum.

Impercito, parato, futurum ab imperatiuo.

Impescere, in laetam segetem pascendi gratia immittere.

Impetix, impetigo.

Impetratum, impetratum.

Impetum, industrium, iudulentem perinde composita ait Verrius, atque *impunum*, & *immanis*, mihi non satis persuadet.

Impiatus, sceleratus.

Impite, impetum facite.

Implexum, implicatum, quod Graeci *immiti* dicunt.

Implorare, inclamare, ad auxilium inuocare.

Impluuium, quo aqua impluit collecta de tecto. *Compluuium*, quo de diuersis tectis aqua pluuialis conluit in eundem locum.

Impolitias Censores facere dicebantur, cum equiti aes abnegabant ob equum male curatum.

Impometa, quasi imponimenta, quae post caenam mensis imponebant.

Imporcitor, qui porcas in agro facit arando. *Porca* autem est inter duos sulcos terra eminens.

Importunum, in quo nullum est auxilium, velut esse solet portus nauigantibus.

Impos est, qui animi sui potens non est, qui

aegroti a medicis aqua maxime sustententur. eiusdem esse tutelae draconem, quod vigilantissimum sit animal, quae res ad tuendam valetudinem aegroti maxime apta est. canes adhibentur eius templo quod is vberibus canis sit nutritus. bacillum habet nodosum, quod difficultatem significat artis. laurea coronatur, quod ea arbor plurimorum sit remediorum. huic gallinae immolabantur.

Initium est principium: sed alias quo quid incipiat, ut viae Appiae porta Capena: alias ex quo quid conitet, ut aqua, terra, aer.

Ininges boves, qui sub iugo non fuerint.

Iniurium, per iurium.

Inlaqueatum alij pro vincto vtuntur, alij pro soluto.

Inlex producta sequenti syllaba significat, qui legi non parer. *Inlex* correpta sequenti syllaba significat inductorem ab inli- 20 ciendo. Plautus: Eica est meretrix. lectus inlex.

Inlices canales, in quos aqua confluit in viis lapide stratis, ab eliciendo dicti.

Inlicitator emptor.

Inlicium dicitur, cum populus ad concionem elicitur, id est vocatur. unde *colliciae* tegulae, per quas aqua in vas defluere potest.

Inlicium vocare antiqui dicebant ad concionem vocare.

Inlitterata pax est quae litteris comprehensa non est.

In mundo dicebant antiqui, cum aliquid in promptu esse volebant intelligi.

Inori minores.

In pelle lanata nova nupta considerare solet, vel propter morem vetustum, quia antiquitus homines pellibus erant induti, vel quod testetur lanificij officium se praestaturam viro.

In proincta factum testamentum dicitur, quod miles pugnaturus nuncupat praesentibus commilitonibus.

Inquilinus, qui eundem colit focum, vel eiusdem loci cultor.

Insanum pro valde magnum usus est Plautus.

Inscitia, stultitia.

Insecta, non secta, sed & aliquotiens significat secta.

Inseptum non septum. ponitur tamen & pro 30 non aedificatum.

Insequi apud Ennium, dic. *Insexit*, vixit.

Incessores latrones, qui circa vias insidientur sedentes.

Insignes appellantur boves, qui in femine, & in pede album habent, quasi insigniti.

Insignis tam ad laudem, quam ad vituperationem iussu potest.

Insimulare, crimen in aliquem confingere.

Insipere iniicere, unde sit *disipare*.

Insipere farinulam iacere pultis: unde *disipare*, *obspere*. ut cum rustici dicunt, obspira pulvis escam.

Institutum ab inserendo tractum. sed aliquotiens significat impositum.

Insons, extra culpam. a quo dici *inobsonus* quor- que existimatur *sonitans*, quia perpetuo noceat.

Instantari ab instar dictum est, cum aliquid 10 ad pristinam similitudinem, & comparisonem reficitur.

Instigare, incitare.

Insuasum appellabant colorem similem luteo qui fiebat ex fumo so stillicidio.

Insulae dictae proprie, quae non iunguntur communibus parietibus cum vicinis, circuituque publico, aut privato cinguntur, a similitudine videlicet earum terrarum, quae fluminibus, ac mari eminent, suntque in sa- 20 lo positae.

Intempestam noctem dicimus pro incertiore tempore, quia non tam facile noctis horae, quam diei possunt intelligi. ¶ *Tempestatem* enim antiqui pro tempore posuere.

Intercapedo, tempus interceptum, cum scilicet mora est ad capiendum.

Inter entem flagitiosos dicebant antiqui mares qui stuprum passi aliquando essent.

Intercutitus, vehementer *cutitus*, id est valde 30 stupratus.

Interduum, & *interatim* dicebant antiqui, quod nunc interdum, & interim.

Intergerini parietes dicuntur, qui inter confines struuntur, & quasi intergeruntur.

Intestecium testamentum est, propter quod dominus eius necatus est.

Internectio, vitae privatio appellatur interfectio. a nece denominato vocabulo.

Interregnum appellatur spatium temporis, quousque in loco mortui alius ordinetur. 40

Intrahere est contumeliam intorquere.

Involutus vermiculi genus, qui se inuoluit pampino.

Iouistae compositum a Ioue, & iustae.

Ipsipe, ipsi neque alij.

Ipsulices bractae in virilem, muliebremque speciem expressae.

Iracundia dicta, quod iram incendat.

Irci genus facriminis in sacrificiis.

Ircens, genus facriminis.

Irnulla, vasis genus in sacris.

Irpices genus rastorum ferreorum, quod plures habent dentes ad extirpandas herbas in agris.

Irpini appellati nomine lupi, quem *irpium* dicunt Samnites. cum enim ducem secuti agros occupauere.

Irgustalus puer, qui primo virilitatem suam 60 expentur.

Ius castor, ita mercurius, ut subauditur iu-
uet.

Italia dicta, quod magnos Italos, hoc est bo-
ues habeat. vituli etenim *itali* sunt dicti. I-
talia ab Italo rege, eadem ab Attelido
. appellata.

Itanida Minerva a loco sic appellata.

Iubar stella, quam Graeci appellant *παρφύγγι*
ἰστέγγι, hoc est lucifer, quod splendor eius
diffunditur in modum iubae leonis.

Iubere ponebatur pro dicere, quod valet in-
terdum pro decernere: ut, Populus iussit.

Iubilare est rustica voce inclamare.

Iugarius vicus dicitur Romae, quia ibi fuerat
ara Iunonis Iugae, quam putabant matri-
monia iungere.

Iuge auspiciū est, cum iunctum iumentum
Itercus fecit.

Iugere milui dicuntur, cum vocem emit-
tunt.

Juges, eiusdem iugi, pares. unde & *coniuges*, &
sejuges.

Jugula stella orion, quod amplior sit ceteris,
quasi nux iuglandis.

Jugum, sub quo victi transibant, hoc modo
liebat: fixis duobus hastis super eas ligaba-
tur tertia. sub his victos descinctos transire
cogebant.

Iunium mensem dictum putant a Iunone. iidē
ipsum dicebant *Iunonium* & *Iunonialem*. *Iu-
lium* quod eo mense dicitur Iulius natus.

Jurare Flamini Diali fas non erat.

Jurgatio, iuris actio.

Iussa iura.

Iusti dies dicebantur triginta, cum exercitus
esset imperatus, & vexillum in arce posi-
tum.

Iustum vadem, idoneum sponso rem.

Iuvenalia finge batur Dianae simulachra, quia
ea aetas fortis est ad tolerandam viā. Dia-
na enim viarum putabatur dea.

Iuvenum sacra pro iuvenibus sunt instituta.

L

Labes macula in vestimento dicitur, &
deinde *ποταπνοῦ* trāsfertur in homines
vituperatione dignos.

Lacerare, diuidere, comminuere est. ex quo
dictus est *ianis*, qui discindendo lacerat
pecora. *Lacinia*, quod pars vestimenti est.

Lacerna, quod minus capitiū est. *Lacer*,
quod auribus curtatis est. *Lacerum*, quod-
cumque est in corpore imminutum.

Lacis, decipiēdo inducit. *Lax* etenim fraus
est. *Lacis*, in fraudem inducit. inde est *alli-
cere*, & *lascere*. inde *lactat*, *illactat*, *delectat*,
oblectat.

Lacobriga nomen compositū (a lacu & briga
Hispaniae oppido.

Lactari columna in foro olitorio dicta,
quod ibi infantes lacte alendos descre-

bant.

Lacuna, aquae collectio, a lacu deriuatur, quā
alii *lamam*, alii *lustrum* dicunt.

Lacus Lucrinus in vestigalibus publicis pri-
mus locatur eruendus, ominis boni gratia,
ut in dilectu, censuve primi nominantur
Valerius, Saluius, Statorius.

Lacna vestimenti genus habitus duplicis. qui-
dam appellatam existimant Tusce, quidam
Graece, quam *χλαῖνα* dicunt.

Lacua, sinistra, quam Graeci *αριστερά*. unde tra-
ctum cognomen *Scænola* a lacua *lacuum*,
sinistrum: & *laeuorsum*, sinistrorsum.

Lamberat, scindit, ac laniat.

Lance & *licio* dicebatur apud antiquos: quia
qui furtum ibat quærere in domo aliena,
licio cinctus intrabat, lancemque ante o-
culos tenebat propter matrū familiae, aut
virginum praesentiam.

Lances a Graeco dicta, quam illi *ἀρχή* vo-
cant.

Lanceae effigies compitalibus noctu dabantur
in compita: quod lares, quorum is erat dies
festus, animae putabantur esse hominum,
reductae in numerum deorum.

Lanenum vestimenti genus ex lana succida
confectum.

Lanoculus, qui lana tegit oculi vitium.

Lapidem silicem tenebant iuraturi per Iovem
haec verba dicentes, *Si sciens fallo, sum me
Diespiter salua vrbe, arceque bonis ciciat, vti
ego hunc lapidem*.

Lapidicinus, ubi excinduntur lapides.

Lapis, dolore afficit.

Laentalia coniugis Faustuli nutricis Remi, &
Romuli Laurentiae festa.

Lernati, furiosi, & mente moti, quasi larvis
exterriti.

Latex a lapsu, profluens aqua dicitur. utimur
tamen vocabulo & in vino.

Latine loqui a Latio dictum est, quae locutio
adeo est versa, ut vix vlla pars eius maneat
in notitia.

Latitauerunt Cato posuit pro saepe tulerunt.

Latrare Ennius pro poscere posuit.

Latrones eos antiqui dicebant, qui conducti
militabant, *ἀντὶ λαντίας*. at nunc viarum
obsessores dicuntur, quod a latere adoriun-
tur, vel quod latenter insidiantur.

Laumias ex Graeco, & maxime a Syracusa-
nis, qui *latomias* & appellant, & habent
ad instar carceris, ex quib. locis excisi sunt
lapides ad extruendam urbem.

Laudare ponebatur apud antiquos pro nomi-
nare.

Lauernianes fures antiqui dicebant, quod sub
tutela deae *Lavernae* essent, in cuius loco
obsuro, abditoque soliti furti, praedam-
que inter se luere, hinc & *lauernalis porta*
vocata est.

Lauria

Laureati milites sequebantur currum triumphantis, ut quasi purgati a caede humana intrarent urbem. Itaque eandem laurum omnibus suffragionibus adhiberi solitum erat, vel quod medicamento siccissima fit: vel quod omni tempore viret, ut similiter resp. vireat.

Lautia epularum magnificentia, alij a lauatione dicta putant quia apud antiquos haec elegantiae, quae nunc sunt, non erant, & raro aliquis lauabat.

Lautitia farina appellabatur ex tritico aqua consperso.

Lautulae locus extra urbem, quo loco quia aqua fluebat, lauandi usum exercebant.

Lectosia insula dicta a consobrina Aeneae ibidem sepulta.

Lectus dictus, vel a collectis foliis ad cubitandum: vel quod fatigatos ad se alliciat: a Graeco λήγες.

Legimus aut scriptum, aut oleam, glandemve, & alia quaedam, & addita praepositione dicimus, colligimus, deligimus.

Legio Samnitum linteata appellata est, quod Samnites intrantes singuli ad aram, velis linteis circumdatam, non cessuros se Romano militi iurauerunt.

Lemnisci, id est, fasciolae colorisae dependentes ex coronis, propterea dicuntur, quod antiquissimarum genus coronarum lanearum.

Lemonia tribus a pago Lemonio appellata est, qui est a porta Capena via Latina.

Lenones ab alliciendo adolescentulos appellati.

Leparenses, Liparitani ciues, id est, Liparenses.

Lepista, genus vasis aquarii.

Leria ornamenta tunicarum aurea.

Lesbium, genus vasis caelati a Lesbis inuentum.

Lutum ab obliuione, quam Graeci λήθη vocant, dictum.

Leuir est vxoris meae frater.

Libella deminutivum est a libra.

Liber repertor vini, ideo sic appellatur, quod vino nimio vsi omnia libere loquantur.

Liberales dicuntur non solum benigni, sed etiam ingenuae formae homines.

Liberalia Liberi festa, quae apud Graecos dicuntur *Διονυσια*. Naeuius: libera lingua loquimur ludis Liberalibus.

Liberata ponebant pro *effata*, id est, locuta.

Libertatis templum in Auertino fuerat constructum.

Librile, scapus librae.

Librilia appellantur instrumenta bellica, saxa scilicet ad brachij crassitudinem in modum flagellorum loris reuincta.

Libycus campus in agro Argeo appellatus, quod in eo primum fruges ex Libya allatae sunt, quam ob causam etiam Ceres ab Argeis Libyssa vocata est.

Licetis, in mercato, siue pugnando contēdētes. *Licetores* dicuntur, quod fasces virgarum ligatos ferunt. hi parentes magistratibus, delinquentibus plagas ingerunt.

Limaces cochleae a limo appellatae.

Limitatus ager est in centurias dimensus.

Limites in agris, nunc termini, nunc viae transversae.

Limus, obliquus, id est, transversus, unde & limina.

Lingua non solum pars corporis dicitur, sed etiam differentia sermonum promontorii quoque genus non excellentis, sed molli-ter in planum deuexi.

Lingula per deminutionem linguae dicta. alias a similitudine linguae exsertae, ut in calceis: alias insertae, id est infra dentes coercitae, ut in tibiis.

Lingulaca, genus piscis, vel mulier auguratrix.

Liquitur, labitur, fluit.

Litatum alij solitum, deditum deo, quasi luitatum: alij ex Graeco a precibus, quas illi *λειτουργία* dicunt.

Liti cecidisse dicitur, qui eius rei, de qua agebat, causam amisit.

Litum appellatus est, quod litis sit testis. est enim genus buccinae incuruae, quo qui cecinerit, dicitur liticen Ennius. Inde loci lituus sonitus effundit acutos.

Lixabundus, iter libere, ac prolix faciens.

Lixae, qui exercitum sequuntur quaestus gratia. dicti, quod extra ordinem sint militiae eisque liceat, quod libuerit. alij eos a Licha appellatos dicunt, quod & ille Herculem sit secutus. quidam a liguriendo quaestum.

Locatum, positum.

Locupletes, locorum multorum domini.

Loebesum & loebertatem antiqui dicebant liberum & libertatem. ita Graeci λυβή & λυβία.

Longitrosus sic dicitur, sicut dextrorsus, sinistrorsus.

Lotus, arboris genus, ex cuius materia frequenter tibiae fiebant, cuius baccis pasti quondam Lotophagi dicti.

Lucani appellati dicuntur, quod eorum regio sita est ad partem stellae luciferae, vel quod loca cretosa sunt, id est multae lucis. vel a Lucilio duce, vel quod primitus in luco cōsederunt.

Lucar appellatur aes, quod ex lucis capitur.

Lucaria festa in luco colebant Romani, qui permagnus inter viam Salariam, & Tiberim fuit: pro eo, quod victi a Gallis fugientes in praelio ibi se occultauerunt.

Lucaris pecunia, quae in luco erat data.

Lucem facere dicuntur Saturno sacrificantes, id est capita detegere.

Lucerenses, & Luceres, quae pars tertia populi Romani est distributa a Tatio, & Romulo, appellati sunt a Lucero Ardeae rege, qui

auxilio fuit Romulo aduersus Tatium bel-
lanti.

Lucetium Iouem appellabant, quod eum lu-
cis esse causam credebant.

Lucius, praenomen est eius, qui primum fuit,
quia oriente luce natus est.

Lucumedi a duce suo Lucumo dicti, qui postea
Lucerenses appellati sunt.

Lucumones quidam homines ob insaniam di-
cti, quod loca, ad quae venissent, infesta fa-
cerent.

Lucretius mons in Sabinis.

Lustrus, & lugere a Graeco trahuntur λυτρός,
vel λυγνός.

Luculentus a luce appellatus.

Lucunere genus operis pistoriij.

Lues est diluēs vsque ad nihil, tractum a Grae-
co λυω. hinc dictum *lustrum* terra humore
soluta, & *lustratio*, quae quid soluitur, ac li-
beratur. hinc & λυτρεσθαι τὸν αὐρὸν λυτρός, id est, 20
solutione auris: αὐρὸς enim libra est.

Luma genus herbae, vel potius spinæ.

Lumbago vitium, & debilitas lumborum.

Lara os culei, vel etiam vtris. vnde *larcones* ca-
pacis gulae homines, & bonorum suorum
consumptores.

Luridi, supra modum pallidi.

Luscitio, vitium oculorum, quod clarius ves-
peri, quam meridie cernit.

Lustra significat lacunas lutosas, quae sunt in 30
siluis, aprorum cubilia. a qua similitudine
ij, qui in locis abditis, & sordidis ventri, &
desidia operam dant, dicuntur in lustris
vitam agere. & cum eiusdem vocabuli pri-
ma syllaba producit, significat nunc tem-
pus quinquennale, nunc populi lustratione.

Lustrici dies infantium appellantur, pueilarū
octauus, puerorum nonus. quia his lustran-
tur, atque eis nomina imponuntur.

Luxa membra e suis locis mota, & soluta: a 40
quo *luxurius* in re familiari solutus.

Luxantur a luxu dictum, id est luxuriantur.

Lycij Apollinis oraculum in Lycia maximae
claritatis fuit ob luporum interfectionem.
λύκος enim lupo est.

Lycophos Graeci dicunt, quod nos primū tem-
pus lucis, dictum autē lycophos, quasi λυ-
κὸς φῶς, id est lumen candidum.

Lymphae dictae sunt a nymphis. vulgo autem
memoriae proditum est, quicumque specie 50
quandam e fonte, id est effigie nymphae
viderint, furendi non fecisse finem, quos
Graeci νυμφαίους vocant, Latini *lymphatos*
appellant.

Lyrnissides, ab oppido Phrygiae Lyrnesso di-
cti.

M

Macellum dictū a Macello quodam, qui
exercebat in vrbe latrocinia. quo dā-
pato Censores Aemilius, & Fuluius statue- 60

runt, vt in domo eius obsonia venderentur.

Macilanti macie tenuati, (PAVL.)

Macellus, magis auctus.

Madusa ebrius, a Graeco μέδω deductum, vel
quia madidus fit vino.

Maecandrum, genus picturae, dictum est a simi-
litudine flexus amnis, qui appellatur Meā-
drus.

Maecus tribus a quodā castro sic appellatur.

10 *Marmaria* aedificia a Maenio sunt appellata: is
enim primus vltra columnas extendit ti-
gne, quo ampharentur superiora.

Marsus lingua Osca, mensis Maius. *Osci* enim
a regione Campaniae, quae est Oskos, vo-
cati sunt.

Magnus a Graeco μέγας venit.

... temperare di. ... erare quida... FEST.

Magisterare regere, & temperare est. *Magiste-*
rare moderari. vnde *magistri* non solum do-
ctores artium: sed etia pagorum, societatum,
vicorum, collegiorum, equitum dicuntur,
quia omnes hi magis ceteris possunt. vnde
& *magistratus*, qui per imperia potentiores
sunt, quam priuati. Quae vox duabus signi-
ficationibus notatur. nā aut personā ipsam
demonstrat, vt cum dicimus, magistratus
iussit: aut honorem, vt cum dicimus Titio
magistratus datus est. PAVL.

Magister a dicuntur in omnib. rebus, quae ma-
gis ceteris possunt, vt magistrum equitum.
... rebus, qui ma ... quitum. et ... llinis
dixit ... untur velit ... cōtra ora ... FEST.

Magmentum, magis augmentatum. PAVL.

Magnificissimus, dicebant antiqui pro magnifi-
centissima. re enim vera magnificens dici
non potest. vnde magnificētissima vide-
tur deduci

Magnificum idem Cato pro magnificentius
dixit, & non frustra: nam politius eius
magnifice est.

Magni

... auit Cato in ea, quam

... gna quis homo

... pulchrius purgat

... Ateius, dicimus, cum mag

... at nepos eius in ea

... men ait, cum Aedilis

... istria ludos magni. FEST.

Magnificior quoque

50 *Magnum* annum dicunt mathematici, quo se-
ptem sidera errantia expletis propriis cursi-
bus sibi met concordant. PAVL.

Magnum socrū appellat vir vxoris suae auū.

Magnum socrū vir vxoris suae auiam appellat.

Magnos ludos, Romanos ludos appellabant,
quos in honorem Iouis, quem principem
deorum putabant, faciebant.

Maestas a magnitudine dicta.

Maius Idibus mercatorū dies festus erat: quod
eo die Mercurij aedes esset dedicata.

Maius

Maius mensis in compluribus ciuitatibus Latinis ante urbem conditam fuisse videtur, quae ex causa verum a maioribus, ut *Inim* a iunioribus dictus sit: an a Maia, quod Mercurio filio eius res diuinae fiant solemnes; an quod ipsi deae in multis Latinis ciuitatibus sacrificia fiebant (ipso mense.).

Maior patris, aui & auiar pater.

Maior amita, aui & auiar amita.

Maior amicus, aui & auiar amicus.

Maior Graecia dicta est Italia, quod eam Siculi quondam obtinuerunt, vel quod in ea multae, magnaeque ciuitates fuerunt ex Graecia profectae.

Maior magistratus consul dicitur.

Maior sacer vxoris meae proanus.

Maior sacer vxoris meae proauia.

... iora auspicia, quae d.

... maiora Consul, Pr.

... liquorum minora cum ill

... rei magistratus dicitur.

Maiorem Consulem L. Caesar putat dici, vel eum, penes quem fasces sint: vel eum, qui prior factus sit: Praetorem autem maiorem Urbanum, minores ceteros.

Maior Consul dicitur vel is, penes quem fasces sunt, vel is, qui prior factus est: Praetor autem maior urbanus, minores ceteri.

Maiores Flamines appellabantur patricij generis, minores plebei.

Maledictores dicebantur ab antiquis, qui nunc maledici.

Maledic

... nos appellamus

... Hispania re

Malenoli Mercurij signum erat proxime Ianum, qui item erat in Turdellis Me

... appella

malenoli autem, quod in nullius tabernam spectabat.

Malenoli Mercurij signum, id est statuam, appellabant, idcirco quod in nullius tabernam spectabat.

Mallesoli vocantur non solum parui molles, sed etiam ij, qui ad incendium faciendum aptantur: videlicet ad similitudinem priorum dicti.

Mallonium dicitur, quo manus lauantur. *Malloniae*, quibus manus sunt lautae: *pelloniae*, quibus pedes.

Mallonium latum in commentarium sacrorum significat, manus qui lauer, a quo malloniae dicuntur, quibus manus sunt lautae, perinde ut quibus pedes pelloniae.

Mallia dicitur a Graecis piz cum cetera mixta.

Mamertum praenomen est Oscum, eo quod

bi Martem Mamertem appellant. *PAVL.* *Mamers* Mamertis facit, id est lingua Oscan Mars Martis. unde & *Mamertini* in Sicilia dicti, qui Messanz habitant.

Mamertini appel

... e de causa cum de toto Samnio grauius incidisset pestilentia, Sicheius Mettius eius gentis princeps conuocata ciuium suorum concione, exposuit se vidisse in quiete praecipientem Apollinem, ut si vellent eo malo liberari, vel sacrum vouerent, id est quaecumque vere proximo nata essent, immolaturos sibi. Quo facto leuatis post annum vicefimum, deinde eiusdem generis incussit pestilentia, rursum itaque consultus Apollo, respondit non esse persolutum ab iis votum, quod homines immolari non essent: quos si expulissent, certe fore, ut ea clade liberarentur. Itaque ij iussi patria decedere, cum in parte ea consedissent, quae Tauricana dicitur, forte parantibus bello Messanensibus auxilio venerunt ultro, eosque

provincial quod ob circum eorum, ut gratiam referrent, & in suum corpus, communionemque agrorum inuitarunt eos, & nomen acceperunt vnum, ut dicerentur *Mamertini*, quod coniectis in sortem duodecim deorum nominibus *Mamers* forte exierat, qui lingua Oscanum Mars significatur, cuius historiae auctor est Alfius libro primo belli Carthaginensis.

Mamilia turri intra Saburac regionem a Mamilio nomen accepit.

Mamiliorum familia (progenita fuit a) Mamilia Telegoni filia, quam Tusculi procreauerat, (quando id oppidum ipse condidisset.)

Mamphala appellatur panis Syriaci genus, quod, ut ait Verrius, in clibano ante, quam percoquatur, decedit in carbones, cineremque, cuius mentio fit Lucilio: Pistrici valida si nummi suppediunt, Addas empleuron, mamphulas quae sciat omnia.

Mamphur appellatur loro circumuolutum mediperis longitudinis lignum rotundum, quod circumagiunt fabri in operibus torquendis.

Marmari *Petrari* nomen frequenter in cantibus Romani frequentabant, hac de causa Numa Pompilio regnante caelo cecidisse fertur ancile, id est scutum breue, quod ideo sic est appellatum, quia ex utroque latere erat recisum; ut summum, infimumque eius latius medio pateret, vnaque edita vex, omnium potentissimam fore ciuitatem, quamdiu id in caelo mansisset.

Iraque facta sunt eiusdem generis plura, quibus id misceretur, ne internosci caeleste posset. probatum opus est maxime Manurij: qui praxmij loco petiit, ut suum nomen inter carmina Salij canerent.

Manalem fontem dici, pro eo, quod aqua ex eo semper manet.

Manalu fons appellatur ab auguribus puteus perennis. neque tamen spiciendus videtur, quia flumen: id spitiatur, quod sua sponte in amnem influat.

Manalem lapidem putabant esse ostium Orci, per quod animae inferorum ad superos manarent, qui dicunt manes. ¶ *Manalem* etiam lapidem vocabant petram quandam, quae erat extra portam Capenam iuxta aedem Martis: quam, cum propter nimiam siccitatem in urbem protraherent, insequeretur pluvia statim. eūque quod aquas manaret, manalem lapidem dixerunt.

Manare dicitur, cum humor ex integro, sed non solido nimis per minimas suas partes erumpit. quod ex Graeco trahitur: quia illi non satis solidum *μανν* dicunt.

Manare solem antiqui dicebant, cum solis orientis radij splendore iacere coepissent, a quo & dictum putabāt *mane*. alij dictum *mane* putant ab eo, quod *manum* bonum dicebant.

- . . . olitos esse antiquos, 30
- . . . cum solis orientis radij
- . . . flent atque ideo primum
- . . . uis magis addicitur
- . . . ne id est a mature. quod id
- . . . unde *Matuta* di

Mane a diis manibus dixerūt. nam *mana* bona dicitur. unde & *Mater Matuta*, & *poma matura*.

Manceps dicitur, quod manu capiatur. *Manceps* dicitur, qui quid a populo emit, conducitve, quia manu sublata significat se auctorem emptionis esse, qui idem praes dicitur: quia tam debet praestare populo quod promissit: quam is, qui pro eo praes factus est.

Mancini fana appellabantur, quod Mancinus habuit insignem domum, quae publicata est eo interfecto.

Manducui effigies in pompa antiquorum inter ceteras ridiculas, formidolosaeque ire solebat magnis malis, ac late delibescens, & ingentem dentibus sonitum faciens, de qua Plautus ait in *Rudente*: Quid si aliquo ad ludos me pro manduco locem; Quapropter clare crepito dentibus.

Manes dii ab auguribus inuocantur: quod hi per omnia aethera, terraeque ma-

- . . . peri, atque inferi
- . . . augures quod L. L. 60

minis. *Manes* dii ab auguribus vnebantur, quod eos per omnia manere credebant: eoque deos superos, atque inferos dicebant.

Mannos in carminibus salutaribus Aelius Stilo significare ait bonos. (& inferi di *manes* pro bonis dicuntur a suppliciter eos venerantibus propter metum mortis: ut immanes quoque pro vade non bonis dicuntur.

Maniae turpes, deformesque personae. *Manias* (Aelius Stilo dici ait ficta quaedam ex farina in hominum figuras, quia turpes fiant, quas alij *manioles* appellant.) *Manias* autem, quas nutrices minitatur pueris parvulis esse, larvas, id est manes, quos deos, deasque putabant, quosque ab inferis ad superos emanare credebant. (ut *Mania* est eorum auia, materve.) Sūt enim utriusque opinionis auctores.

Manius agrum Nemorensem Dianae consecrauit, a quo multi, & clari viri orti sunt, & per multos annos fuerunt. unde prouerbum: Multi manij Ariciae. Asinius, Capito longe aliter sentit. ait enim turpes, & deformes significari: quia *maniae* dicuntur deformes personae; & Ariciae genus panis fieri, quod *manici* appellantur. *Manius* praenomen dictum est ab eo, quod *mane* quis initio natus sit: ut *Lucilius*, qui luce.

Manliae gentis patriciae decreto nemo ex ea Marcus appellatur: quod M. Manlius, qui Capitolium a Gallis defenderat, cum regnum affectasset, damnatus, necatusque est.

Manfucium edacem a mandendo scilicet.

Manfues pro mansuetus.

. . . M. Cato in epistula

. . . mansues ad

Mansuetum ad manum venire suum. alij adiunt *mansus* cum dictum, neque ex misericordia maestum, neque ex crudelitate saeuum, sed modestia temperatum.

Mantare saepe manere. Caelius in epistula: Iam pre adeo manta. Iam hoc vide caecus

Manticularia dicuntur ea, quae frequenter in usu habentur & quasi manu tractantur. frequenter enim antiquis ad manus tergendas usus fuit *mantilibus*; unde haec trahitur similitudo.

Manticularum usus pauperibus in nummis recondendis, etiam nostro saeculo fuit. unde *manticulari* dicebantur, qui sitrandi gratia *manticulas* attritebant. Unde poetae pro dolose quid agendo vsi sunt eo verbo. Paquius: Ad *manticulandum* atque aggreditur. scit enim quid prometerit. ita me facti op-

facti oppressi iugo. Item deinde: Aggre-
ditur aliu regem: mantriculandum est hic
mihi. Et: Machinam ordiris nouam man-
ticula tactu, an sanctiora dicis iureiuranda.
Plautus hoc significare videtur, quibus co-
tidie paruae noxae extergeantur.

Mantisa additamentum dicitur lingua Tusca,
quod ponderi adicitur: sed deterius, & quod
sine ullo usu est. Lucilius: Mantisa obsonia
vincit.

Manubiae Iouis tres dicuntur esse, quarum v-
nae sunt minimae, quae moneant, placidae
que sint. Alterae quae maiores sunt, ac ve-
niant cum fragore, discutiantq. aut diuellat,
quae a Ioue sint, & consilio deorum muti
existuntur. Tertiae his ampliores, quae
cum igne veniant: & quanquam nullum si-
ne igne fulgur est, hae propriam differen-
tiam habeant, quod aut adurant, aut fuligi-
ne deformant, aut accendant, quae statum
mutent deorum consilio superiorum.

Manum, & *mentum*, prouerbiu est ex Graeco
ductum, quod est *πῶλὰ μὲν ξὺ πῖλαι κίχαι,*
καὶ χεῖρας ἀγροῦ. Chalcantem vites serētem
quidā augur vicinus praeteriens, dixit er-
rare: non enim ei fas esse nouum vinum

Manumissi seruus dicebatur, cum dominus
eius, aut caput eiusdem serui, aut aliud mē-
brum tenens dicebat, *Hunc hominem libe-*
rum esse volo: & emittebat eum e manu

Manumissi seruus dicebatur, cum dominus
eius, aut caput eiusdem serui, aut aliud mē-
brum tenens dicebat, *Hunc hominem libe-*
rum esse volo: & emittebat eum e manu

Mapalia casae Poenicae appellantur: in qui-
bus quia nihil est secreti: solet id vocabulū
solute viuentibus obijci. Cato libro quarto
Originum: Mapalia vocantur vbi habitant,
ea quasi cohortes rotundae sunt.

Marculus diminutiuum a Marco.

Marspedis, siue sine R. littera Marspedis impre-
catie, sesita vallium, quid significet ne
Messala quidem augur in explanatione au-
guriorum reperire se potuisse ait.

Martialis campus in Coelio monte dicitur,
quod in eo Equiria solebant fieri, siquando
aquae Tiberis campum Martium occu-
passent.

Martias kalēdas matronae celebrabant: q. eo
die Iunonis Lucinae aedes colicaepta sit
Martius mensis initium anni fuit & in Latio
& post Romam conditā, eo quod gens erat
bellicosissima. cuius rei testimoniu est,
quod posteriores menses, qui annū finiūt a
numero appellati vltimū habēt Decembrē.

Mas diminutiu facit masculus.

Masculina: & *feminina* vocabula dici melius

est secundum Graecorum quoque consue-
tudinē, qui nō *ἀνδρῶν* & *γυναικῶν* eas, sed *ἀν-*

Masculine genere parentem appellabant anti-
qui etiam matrem. *Malo* cruce masculino
genere cum dixit Gracchus in oratione
quae est in F. Popullium posteriorem, tant
repraesentauit antiquam consuetudinem,
quam *hanc frontem*, atque *hanc stirpem* idem
antiqui dixerunt: & rursus *hanc lupū*, & *hanc*
metum. Item cum idem in Popillum & ma-
tronas ait, eo exemplo instituto. Dignus
fuit qui *malo cruce* periret.

Matellio, diminutiuum a matula.

Materfamilias non ante dicebatur, quam vir
eius paterfamilias dictus esset. nec pos-
sunt hoc nomine plures in vna familia
praeter vnā appellari. sed nec vidua hoc
nomine: nec quae sine filiis est, appellari
potest.

Mater *Matula*, *manes*, *mane*, *matrimoniu*, *ma-*
terfamilias, *matertera*, *matrices*, *materiae* dictae
videtur, ut ait Verrius, quia sint bonae: qua-
lia scilicet sint. quae sunt matura. vel po-
tius a matre, quae est originis Graecae.

. . . manis . . .
. . . matertera, . . .
. . . ut ait Ve . . .
. . . sint, quae . . .
. . . quae est ori . . .

Matrem *Matutam* antiqui ob bonitatem ap-
pellabant: & *matrum* idoneum vsui: & ma-
ne principiu diei, & inferi dij manes, ut
suppliciter appellati boni essent; & in car-
mine Saliari *Cerussmanus*, intelligitur crea-
tor bonus.

Matertera, matris soror, quasi mater altera.
Matertera. patris & matris, mihi magna
mater est.

Matralia, Matris Marutae festa.

Matrici cognominantur homines malarum
magnarum, atque oribus late patentibus.

Matrimes, ac *patrimes* dicuntur, quibus matres
& patres adhuc viuunt.

Matronae a magistratibus non submoueban-
tur, ne pulsari, contrectariue viderentur:
neue grauidae concuterentur. Sed nec viri
earum sedentes cum vxoribus in vehiculo
descendere cogebantur.

. . . atibus non sum moue . . .
. . . tat . . . ntrectari . . .
. . . ntur: neue . . . tur. quam . . .
. . . usam ait Verrius . . .
. . . eteri . . .
. . . uxoribus deesse quo deicen . . .
. . . ros a magistratibus. quod commu . . .
. . . uehic . . . itur vir, & uxor . . .

Matronas appellabant eas fere, quibus stolas
habendi ius erat.

Matronu aurum redditum cum legitur, hoc
significare videtur: quia matronae cōtule-

FESTVS.

PAVLVS.

FESTVS.

PAVLVS.

PAVLVS.

Mentecaptus dicitur, cum mens ex hominis potestate abiit, & idem *demens*, qui de sua mente decesserit; & *amens*, qui a mente abierit.

FEST. . . hominis potestate . . .
 . . . mens, quid de sua . . .
 . . . a mente abierit . . .

PAVL. *Mentum* dicebant, quod nos commentum.
Mercedicius mercenarius, quod mercede le-
 tuatur.

FEST. *Mercedonias* dixerunt a mercede soluenda.

PAVL. *Mercurius* a mercibus est dictus. Hunc etenim negotiorum omnium existimabant esse deum.

Merendam antiqui dicebant pro pradio; quod scilicet medio die caperetur.

Mergae furculae, quibus acerui frugum fiunt, dictae a volucribus mergis, quia ut illi se in aquam mergunt, dum pisces persequuntur, sic messores eas in fruges demergunt, ut vel eleuare possint manipulos.

Meritanere (idem) Cato ait, pro meruere.

FEST. . . ere, saepe merue . . .
 . . . enorum 1111. . . Suf . . .
 . . . uis cohortes omnis . . .
 . . . tauerunt . . .

PAVL. *Mertat* pro merfat dicebant.

Metum antiqui dicebant solum unde & anis *merula* nomen accepit; quod soliuaga est, & solitaria pascitur. at nunc *merum*, purum appellamus.

FEST. *Meson* persona comica appellatur, aut coei, aut nautae, aut eius generis. dici ab inuente eius Mesone comoedo ait Aristophanes Grammaticus.

Messapia *Appulia* a Messapo rege appellata.

PAVL. *Metaphorani* quam Graeci vocant, nos translationem, id est, domo mutatum verbum, quo utimur, inquit Verrius alii . . . nec sapius quidem honesti, ac q. . .

. . . enas ut speciosiora at . . .
 . . . ere significante . . .

. . . no, quam proprio uo . . .

. . . em iudicemus . . .

. . . leret, redit ad sua . . .

. . . tralatum manebit . . .

. . . quo peruenit . . .

. . . as . . . alieno perinde ac suo ab . . .

Meta. . . stices dicitur apud p. . .

. . . quod propter necessitatem metri . . .

. . . t. quod idem barbaris . . .

. . . et oration. . . scrib . . .

Meta. . . ca . . . a . . . euiore . . .

. . . peruentura. . .

. . . dicare ait Ennius . . .

. . . id est. . .

. . . abus ut . . .

. . . accip. . .

PAVL. *Metari* castra dicuntur, quod metis diriguntur.

60

Metelli dicuntur in re militari quasi mercenarij. Attius annalium vigesimoseptimo, calones, famulique, metellique, caculaeque a quo genere hominum Caeciliae familiae cognomen putatur dictum.

Metonymia est tropus, cum ab eo, quod con-

tinet, significatur id quod continetur: aut superior inferiore, & inferior superiore. quae continet, quod continetur: ut Ennius cum ait: Africa terribili tremat horrida terra tumultu. ab eo, quod continetur, id quod continet: ut cum dicitur epota amphora vini, a superiore inferior. ut Ennius: cum magno strepitu Volcanum ventus uegerat. ab inferiore superior: ut Persuasit animo vinum deus, qui multo est maximus.

Metus feminino genere dicebant. Ennius: Vi-
 uam, an moriar, nulla in me est metus.

Migrare mens a

. . . sq. templi posita . . .

. . . tur, cum sequitur sua . . .

. . . uidam fuisse in tri . . .

. . . uales appellatae. . .

Mihipte pro mihi . . . deuit talen . . .

. . . uersa, atque . . .

. . . entia item a . . .

Mihipte Cato pro mihi ipsi posuit.

Militem Aelius mollitia *κατ' ἀντιστοιχίαν* dictum putat. eo quod nihil molle, sed potius asperum quid gerat. sic *ludum* dicimus, in quo minime luditur.

Milium quidam putant cepisse nomen maxime a nummorum summa, quae est mille. quod alij Graecae stirpis iudicant esse, cum ad illi *μύχρον* vocant, tam Hercules, quam paucum *μυλινόν*.

Millus collare canum venaticorum, factum ex corio, confixumque clauis ferreis eminentibus aduersus impetum luporum. Scipio Aemilianus ad populum: Vobis inquit, rei publicae praesidio eritis quasi millus canis.

Miluina genus tibiae acutissimi soni.

Mina singulariter d.

pluraliter dicimus cu . . .

item M. Cato in s . . .

mina cog . . .

Minum Aeliam vocitatum ait mammam alteram lacte deficientem, quasi minorem factam.

Minerrimus pro minimo dixerunt.

Minerva dicta, quod bene moneat. hanc enim pagani pro sapientia ponebant. Cornificius vero, quod fingatur, pingaturque minitans armis, eandem dictam putat.

Minime gentium dicebant, pro eo quod est omnium gentium iudicio minime esse faciendum.

Miniscitur pro reminiscitur antiquitus dicebatur.

FESTVS. *Minora* templa sunt ab auguribus cum loca aliqua tabulis, aut linteis sepiuntur, ne vno amplius ostio pateant. Itaque *templum* est locus ita affatus, aut ita septus, ut ea vna parte pateat, angulusque adfixus habeat ad terram.

PAVLVS. *Minorem* Delum Putolos esse dixerit, quod Delos aliquando maximum emporium fuerit totius orbis terrarum, cui successit postea Putecolum, quod municipium Graecum. antea *Dicearchia* vocatum est. unde Lucilius Inde *Dicearchum* populos. Delumque minorem.

Minores & maiores inter cognomina feminorum poni solebant.

FESTVS. *Minerum* *Potifex* maximus dicitur, qui primus in id collegium venit. Item minimus, qui nouissimus.

PAVLVS. *Minotauri* effigies inter signa militaria est: quod non minus oculis esse debent consilia ducum, quam fuit domicilium eius Labyrinthus. *Minotaurus* putatur esse genitus, cum Pasiphaë Minois regis vxor dicitur concubuisse cum tauro. sed affirmat alij Taurum fuisse nomen adulteri.

Minucia porta appellata est, eo quod proxima est sacello Minuci. Minuci a porta Romae est dicta ab ara Minuti, quem deum putabant.

Minuebatur populo luctus aedis dedicatione; cum a Censoribus lustrum condebatur; cum votum publice susceptum solvebatur. Priuatis autē, cum liberi nascerentur; cum honos in familiam veniret: cum pater, aut liberi, aut vir, aut frater ab hoste captus domum rediret: cū puella desponsaretur: cum propiore quis cognatione, quam is qui lugeretur natus esset: cum in casto Cereris constitissent.

FEST. *Minuere* populo luctus aedis dedicatione: cum Censores lustrum condiderunt: cum votum publice susceptum soluitur. priuatis autem, cum liberi nati sunt: cum honos in familia venit: cum parens, aut liberi, aut vir, aut frater ab hoste captus domum redit: cum desponsa est, cum propiore quis cognatione, quam is, qui lugetur, natus est, cum in Casto Cereris est, omni que gratulationi.

PAVL. *Minutritiones* appellantur auium minorum scantus.

FEST. *Minuscula* *Quinquatrus* appellabantur Idus Iuniae, quod is dies festus erat tibicinum qui Mineruam colebant. *Quinquatrus* proprie dies festus erat Mineruae, Martio mense.

PAVL. *Minutum* & minuire ex Graeco *μινυω* dictū videri potest.

Minyae dicti Argonautae, quod plerique eorum ex filiis Minyae fuerant orti.

Mirachidion primae adolescentiae.

Miracula, quae nunc digna admiratione dicimus, antiqui in rebus turpibus utebantur.

Mirior dicebant comparatiuum a miro. Titinius, *Mirior* inquam tibi videor.

Miscelliones appellantur, qui non certae sunt sententiae, sed variorum, mixtorumque iudiciorum sunt.

Miscenum promontorium a Misenio tubicine Aeneae ibi sepulto est appellatum.

Miseratur is, qui conqueritur aliena incommoda: *miseretur* is, qui miserum subleuat.

Miseres me eadem forma dicitur, qua piger poenitet, taedet.

Modo cum per correptum O dicitur, significat tempus, ut modo veni. & ponitur pro tantum, ut Tace modo. quod si producta posteriore syllaba enuntietur, datiuus vel ablatiuus est casus, ab eo, quod est modus.

Modo quodam, id est ratione. dicuntur omnia ista a modo: commoditas, commodus, commodat, accommodat, modice, modestia, moderatio, modificatio. **FEST.**

quondam id
fit commodi
dat, modi
ficatio.

Moene singulariter dixit Ennius: Apud Emporium in campo hostium per moene. **PAVL.**

Moenia muri, & alia muniendae urbis gratia facta, ut Attius in Helenibus: Signo ex templo canere, ac tela ob moenias offerri imperat. Significat etiam officia. Plautus in *Neruolaria*: prohibentq. moenia alia, unde ego fungar mea.

Mola vocatur etiam far tostum, & sale sparsum, quod eo molito hostiae aspergantur. **FESTVS.**

Moles pro magnitudine fere poni solet. moliri, & molitiones a molendo cerdum est dici.

Mollestrae dicebant pelles ouiles, quibus galeas exergebant.

Molucrum, non solum quo molae vertuntur dicitur, id quod Graeci *μύλον* appellant, sed etiam tumor ventris, qui etiam virginibus solet euenire, cuius meminit Afranius in *Virgine*: Ferme virgini, tanquam grauidae mulieri crescit vterus, molucrum vocatur, transit sine doloribus, Cloatius etiam in libris factorum. Molucrum aiunt esse lignum quoddam quadratum, ubi immolatur. Idem Aelius in explanatione carminum Saliarum eodem nomine appellari ait, quod sub mola supponatur. Aurelius Opilius appellat, ubi molatur. **PAVL.**

Memor, Siculi stultum vocant.

Melior

Momen, momentum. Lucretius: Momine si patuo possent impulsa moveri.

Monile dictum est ornatus muliebris, qualem habuisse Eriphylem. fabulae ferunt. ex eo etiam equis praependēs a collo ornamentum monile appellatur.

Monimentum est, quod mortui causa aedificatum est: & quidquid ob memoriam aliquius factum est, ut fana, porticus, scripta, & carmina. Sed monimentum quamvis mortui causa sit factum, non tamen significat ibi sepultum.

Monitores dicuntur & qui in scena monent histriones, & libri commentarii.

Monodos appellatus est Prusias filius, qui unum os habuit dentium loco. similiter habuit & Pyrrhus rex Epirotarum.

Monstrum, ut Aelius Stilo interpretatur, a monendo dictum est, velut monestrum. Item Sennius Capito, quod monstret futurum, & moneat voluntatem decorum. quod etiam prodigium, velut praedictum & quasi praedictum, quod praedicat eadem, & portentum, quod portendat, & significet. inde dici apparet id quartum, quod mihi visum est addiciendum. praefertim cum ex eadem significatione pendeat, & in promptu sit omnibus, id est essentium, quod item ab ostendendo dictum est. *Monstra* dicuntur naturae modum egredientia, ut serpens cum pedibus, avis cum quattuor alis, homo duobus capitibus, iecur cum distabit in coquendo.

FEST.

PAVL. *Moracinae naves*, Titinius duras esse ait. unde sit deminutivum moracillum.

Morbosum hominem, morbo aliquo affectum.

Mortem obysse, ea consuetudine dicitur, qua dixerunt antiqui ob Romam legiones ductas, & ob Troiam duxit exercitum, pro ad similiterque, *vadimonium obysse*, id est ad vadimonium isse, & obvia, ad viam.

FEST. *Mortis causa* stipulatio existimatur fieri, ut ait Antistius Labeo, quae ita fit, ut morte promissoris confirmetur, aut ut quidam dixerunt, cuius stipulationis non fuit causa.

Mortuae pecudis corio calceos, aut soleas fieri Flaminiis nefas habetur: sed aut occisae alioqui, aut immolatae quoniam sua morte extincta omnia funesta sunt.

PAVL. *Mortuae pecudis corio calceos fieri* Flaminiis nefas habebatur, quoniam sua morte extincta omnia funesta aestimabantur.

Mortuus ab emerita vita dictus.

Mos est institutum patrum pertinens maxime ad religiones, caeremoniasque decorum antiquorum.

Mos est trium defunctorum veterum per- FEST.
 tinens maxime ad religiones c . . . o .
 niasque antiquorum.

Musculus Cato pro parvis moribus dixit

.

 FEST.

Mox, paulo post.

Mucia prata trans Tiberim dicta a Mucio, cui a populo data fuerant, pro eo quod Porse- TAVL.
 nam Etruscorum regem sua constantia ab FEST.
 urbe dimouit. PAVL.

Muger, muccosus.

Muger dici solet a castrensiu hominibus quasi muccosus is, qui talis male ludit.

Muginari est nugari, & quasi tarde conari.

Mugonia portus Romae dicta est a Mugio quodam, qui eidem tuendae praefuit.

Mulciber Vulcanus a molliendo scilicet ferro FEST.
 dictus est. *mulcere* enim mollire, siue lenire PAVL.
 est. Pacuvius: Quid me obtutu terres; mulces laudibus?

Muli Mariani dici solebant a C. Mario instituti, cuius milites in furca interposita tabella varicosius onera sua portare adfuerant.

Muli celebrantur ludi in circo maximo Consulibus. quia id genus quadrupedum primum putatur coeptum curui, vehiculoque adiungi.

Mulus vehiculo lunae adhibetur: quod tam sterilis ea sit, quam mulus. vel quod ut mulus non suo genere, sed equi creetur; sic ea solis, non suo fulgore luceat.

Mulleos genus calceorum aiunt esse. quibus reges Albanorum primi, deinde patricij vasi sunt. M. Cato Originem libro septimo: Qui magistratum curulem cepisset, calceos mulleos allucinos. ceteri perones. FEST.
 Item Titinius in Satira: Iam cum muleis te ostendisti, quos tibiatis in calceos. quos putant a mullando, id est suendo dictos.

Multam Osce dici putant poenam quandam. M. Varro ait poenam esse, sed pecuniariam, de qua subtiliter in libro primo quaestionum epistolarum refert. *Maximam multam* dixerunt trium millium & viginti assium. quia non licebat quondam pluribus triginta bobus, & duabus ouibus quemquam multari. aestimabaturque bos centussibus, ouis decussibus.

Multifacere dicitur, sicut *magnifacere*, & *parifacere*. Cato: Neque fidem, neque insutandum, neque pudicitiam multifacit. Quod merito ab usu recessit, quia quantitas numero non aestimatur, nec desiderat multitudinem. PAVL.

Multifa

60

 FEST.

PAVLVS. *Multifariam* dixerunt antiqui, quod videlicet in multis locis fari poterat, id est dici.

Mummiana aedificia a Mummio dicta.

Mundus appellatur caelum, terra, mare, & aer. mundus etiam dicitur ornatus muliebris. quia non alius est, quam quod moueri potest. mundus quoque appellatur laetus, & purus. *Ateius*: Cum virginali mundo clam pater . . . *Ennius*: idem loco nanibus celsis, munda facie, atque etiam aere.

FEST. *Mundus*, ut ait *Capito Ateius* in libro sexto pontificali, ter in anno patere solet, diebus his: postridie Volcanalia, & ante diem sextum Id. Nouemb. Qui quid ita dicatur, sic refert *Cato* in *Commentariis iuris ciuilibus*: *Mundo* nomen impositum est ab eo mundo, qui supra nos est. Forma enim eius est ex iis, qui intrauere, cognoscere potuit, ad similes ille eius inferiorem partem, veluti consecratam diis manibus clausam omni tempore, nisi iis diebus, qui supra scripti sunt, maiores e. . . quos dies etiam religiosos iudicauerunt, ea de causa, quod quo tempore ea, quae occulte, & abdita ea religionis deorum manuum essent, veluti in lucem quandam adducerentur, & patefierent: nihil eo tempore in republica geri voluerunt. Itaque per eos dies non cum hoste manus conserebant: non exercitus scribebatur: non comitia habebant. . . aliud quicquam in re . . . nisi quod vltima nece . . . admonerat, administrabatur.

PAVL. *Mundum* gentiles ter in anno patere putabant diebus his: postridie Volcanalia, & ante diem tertium Nonas Octobris, & ante diem sextum Idus Nouemb. inferiorem enim eius partem consecratam diis manibus arbitantes clausam omni tempore, praeter hos dies, qui supra scripti sunt. quos dies etiam religiosos iudicauerunt ea de causa, quod his diebus ea, quae occulte, & abdita religionis deorum manuum essent, in lucem adducerentur, nihil eo tempore in rep. geri voluerunt. Itaque per hos dies non cum hoste manus conserebatur, non exercitus scribebatur, non comitia habebantur, non aliud quidquam in rep. nisi quod vltima necessitas exigisset, administrabatur.

Munem significare certum est officiosum, unde a contrario *immunis* dicitur, qui nullo fungitur officio.

Munerale lex vocata est, qua *Cincius* cauit, necui liceret munus accipere. *Plautus*: Neque muneralem legem, neque lenoniam roga: fuerit, necne, flocci aestimo.

Municas pro *communicas* dicebant.

. . . *communicas* dicitur . . . **FEST.**
. . . aut ut potius co .

Municeps est, ut ait *Aelius Gallus*, qui in municipio liber natus est. Item qui ex alio genere hominum munus functus est. Item qui in municipio a seruitute se liberavit a municepe. Item *municipes* erant, qui ex aliis ciuitatibus Romam venissent, quibus non licebat magistratum capere, sed tantum muneris partem. At *Ser.* filius aiebat initio fuisse, qui ea conditione ciues Ro. fuissent, ut semper temp. separatim a populo Ro. haberent, *Cumanos* videlicet, *Acerranos*, *Atellanos*, qui aeque ciues Ro. erant, & in legione merebant, sed dignitates non capiebant.

Municipalia sacra vocabantur, quae ante urbem conditam colebantur.

Municipalia sacra vocabantur, quae ab initio habuerunt ante ciuitatem Romanam acceptam; quae obseruare eos voluerunt Pontifices, & ex eo more facere, quod adfuisse . . . antiquitus. **FEST.**

Municipium id genus hominum dicitur, qui cum Romam venissent, neque ciues Ro. essent; participes tamen fuerunt omnium rerum ad munus fungendum vna cum Romanis ciuibus, praeterquam de suffragio ferendo, aut magistratu capiendo; sicut fuerunt *Fundani*, *Formiani*, *Cumani*, *Acerrani*, *Lanuuii*, *Tusculani*, qui post aliquot annos ciues Ro. effecti sunt. Alio modo, cum id genus hominum definitur, quorum ciuitas vniuersa in ciuitatem Romanam venit; ut *Aricini*, *Caerites*, *Anagnini*. Tertio, cum id genus hominum definitur, qui ad ciuitatem Romanam ita venerunt, uti municipia essent sua cuiusque ciuitatis, & coloniae, ut *Tiburtes*, *Praenestini*, *Pisani*, *Arpinates*, *Nolani*, *Bononienses*, *Placentini*, *Nepefani*, *Sutrinii*, *Lucenses*. **PAVL.**

Munificior a *munifico* identidem *Cato* dixit. cum nunc *munificentior* dicamus, quamuis *munificens* non sit in usu.

. . . *munifico* cum dicamus . . .
. . . vis *munificens* non sit . . . **FEST.**
. . . *esim* scripsit . . . *munifi.* . .

Munio mortificatio ciborum.

Munus significat officium, cum dicitur quis munere fungi. Item donum, quod officij causa datur.

Murciae deae sacellum erat sub monte Auentino, qui antea *Murcus* vocabatur.

Murgifonem dixerunt a mora, & decisione.

Mures dicebatur sal in pila tritum, & in pilam fistilem coniectum, & in furno percoctum, quo dehinc in aquam misso Vestales virgines utebantur in sacrificio.

Mures est, quemadmodum *Voranius* docet, ea quae sit ex sale sordido in pila pinfata. **FEST.**
& in .

& in ollam fritilem coniecto, ibique oper-
to, gypſatoque, & in furno percocto, cui
virgines Vestales ſerra ſerrea ſecto, & in ſe-
riam coniecto, quae eſt intus in aede Ve-
ſtae in penu exteriori, aquam iugem, vel
quamlibet, praeterquam quae per fiſtulas
venit, addent, atque ea demum in ſacri-
ficiis utuntur.

Murrata potione vſos antiquos indicio eſt
quod etiam nunc Aediles per ſupplicatio-
nes diis addunt ad pulvinaria, & quod XII.
tabulis cauetur, ne mortuo indatur, ut ait
Varro in antiquitatem libro primo.

PAVLVS. *Murrata potione* vſi ſunt antiqui: ſed poſtea ad-
ſuerunt murrā diis ſuis libare. ideoque duo
decim tabulis eſt cautum, ne mortuo in-
deretur.

Murricidium ignauum, ſtultum. Plautus: Mur-
ricide homo, ignaue, iners.

Murrina genus potionis, quae graece dicitur
nectar. hanc mulieres vocabant *murriolam*,
quidam *murratum vinum*. quidā id dici pu-
tant ex *ruae* genere *murrinae* nomine.

Muscerdae prima ſyllaba producta ſtercus
murum appellant.

Muſſare, murmurare. Ennius. In occulto muſ-
ſabant. vulgo vero pro tacere dicitur, ut idē
Ennius: Non decet muſſare bonos.

Muſtricola eſt machinula ex regulis, in qua
calceus nouus ſuitur. Afranius, Muſtricolā
in dentes impingam tibi.

FESTVS. Muta

. iſi vocem
. multo
. intelle
cem as dici
ut cui potius con

PAVLVS. *Muta* exta appellabant, ex quibus nihil diui-
nationis animaduertebant.

FESTVS. dicuntur, quibus ni
. reſpon
. iutoria quae
. cant, aut ab in
. a veneno taliq.
. miſtare periculum
. ſinium deminution

PAVLVS. *Mutae* dicuntur literae, quod poſitae in vlti-
mis partibus orationis obmutefcere cogāt
loquentes, vel quod paruae, exiguaeque
ſint vocis. ut cum mutum oratorem, aut
tragedum dicimus.

FESTVS. mutum dicimus: aut quod nul-
lius ſiant vocis, cum in eas literas inci-
dant.

. iuocales
. ubendo, aut
. ſiſſe, in eo
. uplicata ſit.
. ſer ſacrorum

Mutini Titini ſacellum fuit in Velis aduer-

ſum Murum Muſtellinum in angī
. de quo aris ſublatis balnearia ſunt
acta dom. caluini, cum manſi-
ſet ab vrbe condita neipatum Au-
guſti & ſancte cultum
. manifeſtum eſt extum &
vicenſimum dextra u iculum
. colitur et ine
. ula

10 *Mutini* Titini ſacellum fuit Romae, cui mu- PAVLVS.
lieres velatae togis praetextatis ſolebant
ſacrificare.

Mutare, loqui. Ennius in Telepho: Palam mu-
tire plebeo piaculum eſt.

Myopara genus navigij ex duobus diſſimili-
bus formatum. Nam & midion, & paron
per ſe ſunt.

Myrmilonica ſcuta dicebant, cum quibus de
muro pugnabant. erant ſiquidem ad hoc i-
pſum apta.

Myrtea corona Papirius vſus eſt. quod Sardos
in campis myrteis ſuperallet,

. ut patri ſui heres e
. et tam heres eſt, quam
. in poteſtate alie
. & ſuus heres ut p
. Sulpicius in ea oratio
. pro Aufidia
reip. publi
rae imperi
ſae conſenſu
populi comit
ut capere eam
certoue ex
ad tempus admi
lebatarum
. ſtetit pro regno
. Veranius in libro
. cum quod ei ſummae
. cauſam Grae
. eo autem non

FESTVS.

N

Naccae appellantur vulgo fullones, ut ait FESTVS.
Curiaſius, quod *nauci* non ſint, id eſt
nullius pretij. Idem ſentit & Cincius. qui-
dam aiunt, quod omnia fere opera ex lana
naccae dicantur a Graecis.

Naccae appellantur fullones, quod *nauci* non PAVLVS.
ſint, id eſt nullius pretij. omnia fere opera
ex lana *naccae* dicuntur a Graecis.

Naenia eſt carmen, quod in funere laudandi
gratia cantatur ad tibiam. Sunt qui eo ver-
bo ſine ſignificari putant. Quidam volunt
naeniam ideo dici, quod voci ſimilior que-
rimonia fluentium ſit. Quidam aiunt nae-
niae ductum nomen ab extremi inteſtini
vocabulo; Graeci enim *νῆν* extremum di-
cunt. Siue quod chordarum vltima *νῆν* di-
citur, extremam cautionis vocem naeniam
appellarunt.

ministerium esset obiectum. Plautus: Non ego te noui naualis scriba columbari impudens. siue quod columbaria in naue appellantur ea, quibus remigent, siue quod columbariorum quaestus temerarius, incertusque.

Naucum ait Ateius Philologus poni pro nugis. Cincius quod in oleae nucis, quod intus sit. Aelius Stilo omnium rerum putamen. Glossematorum autem scriptores fabae grani quod haereat in fabulo. Quidam ex Graeco, *ναυξ*, leuem hominem significari. Quidam nucis iuglandis, quam Verrius iuglandam vocat, medium velut dissepimentum. Plautus in *Parasito* pigro: Ambo magna laude lauti, postremo ambo sumus non nauci. Item in *Mossellaria*: Quod id esse dicam verbum nauci nescio. & in *Truculento*: Amas hominem non nauci. & *Natuius*, (&) *Tunicularia*: eius noctem nauco ducere. Sed Ennius. Ille est nugator nihili, non nauci homo.

PAVL. *Naucum* pro nugis ponitur. alias pro oleae, aut nucis nucleo. alij omnium rerum putamen ita appellari volunt. quidam ex Graeco, quod sit *ναυξ*, leuem hominem significari volentes. quidam volunt sic appellari membranulam, quae in nucis iuglandis est medio.

Nauia lignum cauatum vt naus, quo in vindemiis uti solent.

FEST. *Nauia* est vno ligno exculpto, vt naus, quo vtuntur alueo in vindemia. ficus quoque in comitio appellatur *Nauia*, ab Actio *Nauio* augure. Nam cum Tarquinius Priscus institutas tribus a Romulo mutare vellet, deterrereturque ab Actio per Augurium, vt eluderet eius prudentiam, interrogauit eum, an fieri posset, id quod animo proposuisset suo; cui ille permittente augurio cum respondisset effici posse, iussit rex cotem, ac nouaculam pro

an eos illa
culam subito
ex eo Tarq.
cere noua.
eratum de
esse intra
sacro sit e
subserisui
to tanto s
loco complu
euulsae de
moueren
erant ficu.
ille. admi
cum & diuin
uiueret lib
suram ideo quod
tas secundum in cor

tos, quos nunc n.
Cato in ea, quam ser
retur, cum ait nauitae
vinum atque oleum u

Nauscit cum gran

gratia quod sit non diss

Nauscit cum granum fabae se nascendi gratia aperit, quod sit non dissimile nauis formae. **PAVL.**

Nauitibulum, alueum ad nauis similitudinem factum.

Nauitibulum vocabant antiqui vnde aluci simile, videtur a nauis similitudine. **FEST.**

Nauten herba grani nigrit, qua coriarij vtuntur, a naue ductum nomen, quia nauis facit permutatione T in S. **PAVL.**

lius Aurelius herb.

quo coriarij vtuntur

tum nomen, quia nauis facit

literarum inter me

Plautus in *Artemone*

lionum nauis fecisset

lem atq. aro

nguentum o

o scorto sup

in Commen

dum quidam

colorant

Nautiorum familia a Troianis dicitur oriunda. **PAVL.**

Nautiorum fa

eorum princeps

aencum Mi

ucare soliti

abatur de cau

conductiq. ab

anam appugna

missus L. Caccilius

fectus esset. missi

um de fœdere viola

us P. Veturius, qui

refectionem corpo

nsedissent Bruti

Romanis erat bello

aut inde a principe

appellata est.

Nauis, celer, ac strenuus: a nauium velocitate videtur dictus. Ennius libro sexto: *Nauus* repertus homo Graio patre Graius homo rex. & libro sextodecimo: *Nauorum* imperium seruare est insuperantum. Plautus in *Fruolaria*: *Nauis* agere oportet, quod agas, non ductarier.

Nauis, celer, ac strequus: a nauium velocitate dictus. **PAVL.**

Nebulo dictus est, vt ait Aelius Stilo, qui non pluris est, quam nebula, aut qui non facile perspicui possit, qualis sit, nequam, nugator. **FEST.**

Nec conjunctionem grammatici fere dicunt

esse disiunctiuam, ut Nec legit, nec scribit: cum si diligentius inspicatur, ut fecit Sinius Capito, intelligi possit eam positam esse ab antiquis pro non. ut in xii. est, *Asi ei castos necessest*. Item: Si adorat furto, quod nec manifestum erit. & apud Plautum in Phasmate: Nec recte si illi dixeris. & Turpilium in Demetrio: nec recte dici mihi quod iamdudum audio.

PAVL. Nec coniunctio disiunctiuam est, ut Nec legit, nec scribit. ponitur etiam pro non. Turpilium: Nec recte dici mihi iamdudum audio.

FEST. Nec mulieri, nec gremio credi oportere. pro uerbum est, quod & illa incerti, & leuis animi est: & plerumque in gremio posita, cum in obliuionem venerunt exsurgentium, procidunt.

Necem suspic

vinus mor

da

PAVL. Necem & Graeco dici certum est. vinus enim mortuum dicunt Graeci.

FEST. Neci datum proprie dicitur, qui sine vulnere interfectus est, ut veneno, aut fame.

PAVL. Necerim, nec eum.

FEST. erim, nec eum.

Necessarium ait esse Opillus Aurelius, in quo non sit cessandum, aut sine quo vini non possit. aut sine quo non bene viuatur; aut quod non possit prohiberi, quin fiat.

PAVL. Necessarium, in quo non sit cessandum.

FEST. Necessarii dicuntur cognati, aut affines, in quos necessaria officia conferuntur.

Necessarii sunt, ut Gallus Aelius ait, qui aut cognati, aut affines sunt, in quos necessaria officia conferuntur praeter ceteros.

Nectar Graece significat deorum potionem. unde Vergilius ait; Stipant, & dulci distendunt nectare caellas. Itē Lucretius libro 2: Exardi florem, nectar qui floribus habet.

PAVL. Nectar Graece significat deorum potionem.

Nectere, ligare.

FEST. Nectere, ligare significat; & est apud plurimos auctores frequens, quin etiam in commentario sacrorum usurpatur hoc modo.

Pomifex minor ex stramentis napturas nectito. id est funiculos facito, quibus sues adnectantur.

Necumquam, nec unquam, quenquam.

PAVL. Nefasti dies N littera notantur.

FEST. ti dies nom

aput quem

addico nep

riores sunt q

liberati sunt

unt. & in prouin

instituta sunt, & aedes sacrari

so.

PAVL. Nefrendes arietes dixerunt, quod dentibus

frendere non possint. Alij dicunt nefrendes infantes esse nondum frendentes, id est frangentes. Liuius: Quem ego nefrendem alui, lacteam immulgens opem. Sunt qui nefrendes testiculos dici putent, quos Lamuini appellant nebrandines, Graeci neget, Praenestini nefrones.

us Scaeuola

lint. Ateius

ndentes id est

ut quem ego non

us opem. et

pro nefrendibus

usus recens

s, quos Lanu

Graeci neget

Negibundum a

ea, quam scrip

negibundus

20 Negibundum pro negante dixerunt.

Neglegens non legens, neque electum habens, quid debeat facere.

Neglegens dictus est non legens, neque electum habens, quid facere debeat omitta ratione officij sui.

Negotium quod

tate quae

Negotium, quod non sit otium.

Negritas in auguriis significat aegritudo.

Negumate in carmine C. N. Marci vatis significat negare, cum ait: Quauis mouentium duorum negumate.

Negumate, negare.

Neminis genitiuo casu Cato usus est, cum dixit, Sunt multi corde, quos non miseret neminis.

Neminis & quis dicere cum sit

vitio creatis, neminisque

40 in Eretheo: lapideo sunt corde multi, quos non miseret neminis.

Nemo compositum videtur ex ne, & homo. quod confirmatur magis, quia in persona semper ponitur, nec pluraliter formari solet, quia intelligitur pro nullo.

Nemo, nec homo.

Nemora significant siluas amoenas.

as amoenas un

buli auctor bo

in rebus suis

50 in dubium non

qui campos & pascua

quis in rebus

Nemut, nisi etiam, vel nempe.

mut, nisi etiam, vel

ibunt. cum ait, nemut.

rumnas.

Nepa Aethiopia lingua fidus, quod cancer appellatur, vel, ut quidam volunt scorpis.

Plautus: Dabo me ad parietem, imitabor nepam.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

- FESTVS.**fidus, quod dicitur nostra si
scorpios. Plautus in
ad parietem imita
PAVLVS. *Nepotes* luxuriosae vitae homines appellati,
 quod non magis his rei suae familiaris cu-
 ra est, quam iis, quibus pater, auusque vi-
 nunt. *Nepos* compositum ab eo, quod na-
 tus post sit patri, quam filius.
FESTVS.Tuscis dicitur
homines
sua famil
uiuunt, qui
sit, quam fil
chus inter
videtur
PAVLVS. *Nepus*, non pucus.
FESTVS. *Nequalia*, detrimenta.
Nequam aurum est, auris quod vis vehemen-
 tius ambit hoc versu Lucilij significare ait
 Sennius Capito nequam esse aurum, quod 20
 auris laedat; vel pondere inaurium cum
 mollissima pars auris inciditur; vel ex au-
 ro intelligi pecuniam, cuius respectu & ni-
 mia cupiditate homines ad peccandum
 adduci.
PAVLVS. *Nequam aurum est*, auris quod vis vehemen-
 tius ambit. Hoc versu Lucilius significare
 videtur, nequam esse aurum, quod aures lae-
 dat, pondere inaurium cum auris incidi-
 tur, vel etiam cupiditatem pecuniae, voluit
 significare.
Nequam, qui ne tanti quidem est, quam quod
 habetur minimi.
Nequeunt, non eunt.
PAVLVS. *Nequinate*, Narnienses.
FESTVS.Narniensis
nis veteri
versus x
Nequinont pro nequeunt, vt solinunt, ferinunt
 pro solent, & feriunt dicebant antiqui. Li- 40
 uius in Odyssia: Partim errant, neque nunc
 Graeciam redire (nequinont).
PAVLVS. *Nequinont*, nequeunt.
Nequiquam, frustra.
FESTVS. *Nequiquam* significari idem, quod frustra, plu-
 rimis auctorum exemplis manifestum
 est.
PAVL. *Nequitum*, & nequitur pro non posse dixe-
 runt.
FESTVS. *Nequitum*, & nequitur, pro non posse dicebant, 50
 vt Pacuvius cum ait: Sed cum contendere ne-
 quitum, vt clam tendenda est plaga. Plau-
 tus in Satyrione: Retrahi nequitur, quo-
 quo progressa est semel. & Cato Originum
 libro primo: Fana in eo loco copluta fue-
 re, ea exauguravit, praeterquam quod ter-
 mino sanum fuit, id nequitum exaugu-
 rari.
Neruum appellamus etiam ferreum vinculum

- quo pedes impediuntur, quanquam Plau-
 tus eo etiam ceruices vinciri ait: Perfidio-
 se captus, eo aedepol neruo ceruices pro-
 bat.
Neruum appellamus etiam ferreum vinculum **PAVLVS.**
 quo pedes, vel etiam ceruices impediun-
 tur.
Nisi pro sine positum.
Dianae Auentinen **FESTVS.**
 10 *Neutiquam*
cum ait sec.
lorum aspect.
neutiquam
Neutiquam, pro nullo modo.
Nexum est, vt ait Gallus Aelius, quodcunque
 per aes & libram geritur, idque nexi dici-
 tur. quo in genere sunt haec testamenti fa-
 ctio, nexi danto, nexi liberanto. *Nexum aes*
 apud antiquos dicebatur pecunia, quae per
 nexum obligatur.
Nictare & oculorum, & aliorum membrorum
 nisu saepe aliquid conari, dictum est ab an-
 tiquis, vt Lucretius in libro quarto: Hic v-
 bi nexari nequeunt, insilireque alis. Cae-
 cilius in Hymnide: garrulis medentes in-
 stet sine nictentur perticis. Nouius in Mac-
 choco, pone actutum scribit, cum in neruo
 nictabere: vnde quidam *nictationem*, quidam
 nictum, vt Caecilius in pugilem: tum inter
 laudandum hunc timidum tremulis pal-
 pebris Percutere nictu. hic gaudere, & mi-
 rarier. *Nictis* canis in odorandis ferarum
 vestigiis leuiter ganniens, vt Ennius in li-
 bro x. veluti si quando vinculis venatica ve-
 nenox apta solet si forte ex nare sagaci sen-
 sit voce sua nictit. vlulatque ibi acuta est
 vnde ipsa gannitio.
Nictare est oculorum, & aliorum membro- **PAVL.**
 rum nisu saepe aliquid conari. dicimus e-
 nim *Nictationem* & *nictum*, Caecilius. Huc
 tremulis palpebris Percutere nictu, Nictit
 canis in odorandis ferarum vestigiis leni-
 ter ganniens. Ennius: Nare sagaci sensit,
 voce sua nictit, vlulatque. vnde & ganni-
 tio.
Niger lapis in comitio locum funestum signi- **FESTVS.**
 ficat, vt alij, Romuli morti destinatum, sed
 non vsu obu
 stultum nutr
tilium auum Ti **FESTVS.**
enius famili
Nihili, qui nec hili quidem est.
Ningulus, nullus. Marcius vates: Ne ningulus
 mederi queat.
Ningulus nullus, vt Ennius libro secundo: Qui **PAVLVS.**
 ferro minitere. atque in te ningulus mederi
 queat.
Nigra scintilla centuria est, quae dicitur a Ser- **FESTVS.**
 uio Tullio rege constituta, in qua liceret

.neque est proxime cir
 .pide albo confratus
 .Opiter Vergin us
 .Iaeuinus Postumus Co.
 .Ilius Tolerimus, P. Ve
 .onius Atratinus, Ver.
 .ius Scaeuola. Sex. Fusi

Nonendiales feriae

.Hostilio rege extin
 .is nono die inferi
 .more Albano lapi
 .exaudita, vt Alban
 .rant sacra. nam ab his
 .quae missa crate a poet.
 .tibus coepissent
 .lo Cos. operae
 .pugnari pos

PAVLVS. *Nonendiales feriae a numero dierum sunt di-
 ctae.*

*Nonera dicitur, quā quis sublati liberis no-
 uam uxorem ducit, augēdae familiae gratia*

FESTVS.

.tis nouam
 .gratiae, id est coer
 .ercterrannia
 .Ser. Tullio.
 .scenderetur
 .tinus in Auen
 .rum Aelius
 .aiunt esse
 .mero quoque
 .Nonera dicitur

PAVL. *Noxa ponitur pro peccato, aut pro peccati
 poena, cum lex iubet noxae dedere pro
 peccato.*

*Noxia apud antiquos damnum significat, sed
 a poetis ponitur pro culpa.*

.vt Ser. Sulpicius.
 .apud poetas autem, & oratores poni-
 tur pro culpa. at noxa peccatum, aut pro
 peccato poenam, vt Attius in Melanippo.
 te te esse huic noxae obnoxium. Item cum
 lex iubet noxae dedere, pro peccato dedi iu-
 bet. Caecilius in Hypobolymaeo cheresta-
 to. Nam ista quidem noxa mulieris est ma-
 gis, quam viri.

Noces

.untur pueris, vt nonae
 .noui mariti auspiciū
 .littimum:

PAVLVS. *Noces flagitantur nuptiis, & iaciuntur pueris, so-
 vt nouae nuptiae intranti domū noui mari-
 ti secundum fiat auspiciū.*

*Nuculae Praenestinos appellabant: quod in-
 clusi a Poenis Casilini fame in nucibus su-
 stentarunt: vel quod in eorum regione plu-
 rima nux minuta nascitur.*

Nuca

.quod inclusi
 .uerunt: vel quod in
 .ta nascitur.

Nudum tertius cōpositū ex nunc, & die tertio.

PAVLVS.

.situm ex nunc

FESTVS.

.in agro

.ant a pa

.ati sint

.dicantur pa

.tur caelum cau.

.icatur dam

Numam Pompiliū Ianicul.

10

.ferunt, in quo arcam eius in

.nominis a Terentio

.te agrum

Numae Pompilij in ianiculo est sepulchrum.

PAVLVS.

*Numila genus vinculi, quo quadrupedes de-
 ligantur.*

FESTVS.

.quod quadruped

.si neruo, aut co

Namen, quasi nutus dei, ac potestas, dicitur.

20

.nutus dei, ac pote

FEST.

*Numeri senatum aut quouis senator consuli,
 cum impedimento vult esse, quo minus fa-
 ciat senatusconsultum, postulatque, vt aut
 res, quae adferuntur, diuidantur: aut singu-
 li cōsulātur: aut si tot nō sint senatores quo
 numero liceat praescribi senatusconsultū.*

*Numerius praenomen nunquam ante fuisse in
 patricia familia dicitur, quamuis Fabius,
 qui vnus post sex & trecentos ab Etruscis
 interfectus superfuit, inductus magnitudi-
 ne diuitiarum uxorem duxit Otacilij Ma-
 leuentani, vt tum dicebantur, filiā, ea con-
 ditio, vt qui primus natus esset, praeno-
 mine aut materni Numerius appellaretur.*

Numerius praenome est tractū ab auo.

PAVL.

Numero dicebant pro nimium.

Na .nt videtur esse

FESTVS.

.num numero su

.eo ordine vsur

.etudine loquen

.eiusmodi, siue

.ium quemadmodum

.usus Pompeius Sex

.ma syllaba voca

.u casus eadem cor

.e temporis praesentis

.antiquos nimium

.Sinnius Capito esse enim

.um vos estis minime

.ero perbiterint, nisi cito

.miū si illo, qui exeam, numero

.estis mortui, hoc exemplo, vt pingeretis, id

.est, cur cito mortui estis? Item in Neleis

.Nunquam numero matri faciemus vo-

.lui. Idem est. Nunquam nimium facie-

.mus. Apud Naeuium: Neminem vidi, qui

.numero sciret, quique scit, id est opus, id

.est nimium sciret. An panurgus Antonius

.haec ait numero nimium cito? celeriter

.nimium. vt Plautus, in Casina: Bre mi? quid

60

vis mea ancilla? nimium saepius numero
dicitur nimium cito. Attius in Oenomaio: E-
go ut efficiam adhaerere tibi, non ut te extingue-
rem, Tuam peti gratiam, numero te expur-
gat timor. Afranius in Suspecta: Per fallum,
& abs te creditum numero nimis Celeriter.
Caecilius in Aethrio: Ei perij, quid ita?
numero. venit fuce, domum. Afranius in
Simulante: Ei misera numero, ac nequi-
quam egi gratias.

PAVLVS. *N*umidas dicimus, quos Graeci Nomadas: si-
ue quod id genus hominum pecoribus ne-
gotiatur: siue quod herbis ut pecora alun-
tur.

FESTVS. .das dicimus, quos Gr
.hominum pecoribus
.cora aluntur

PAVLVS. *N*ummi ex Graeco numismate nascitur.

FESTVS. .allimantur d
.ualere, quia
.hoc proprium est

*N*uncupata pecunia est, ut ait Cincius in libro
secundo de officio iurisperiti, nomina
certa nominibus propriis pronuntiata. Cum
nexum facit, mancipiumque ut lingua nuncu-
passet ita ius esto: ita, ut nominarit, locutus-
ue erit, ita ius esto. Vota nuncupata dicun-
tur, quae Consules, Praetores, cum in pro-
uinciam proficiscuntur, faciunt: ea in ta-
bulas praesentibus multis referuntur. At
Santra libro secundo de verborum anti-
quitate satis multis nuncupata contigit non
directo nominata significare, sed promissa,
& quasi testificata, circumscripta, recepta-
que etiam in votis nuncupandis esse con-
uenientius.

*N*undinalem cocum Pla
.dinale est in
.nouendial
.nificat qu
.ret.

*N*undinae feriarum diem esse voluerunt anti-
qui, ut rustici conuenirent mercandi, ven-
dendique causa, eumque nefastum, ne si li-
cerat cum populo agi, interpellarentur nū-
dinatores.

PAVLVS. *N*undinae feriarum diem esse voluerunt anti-
qui: quo mercandi gratia urbe rustici con-
uenirent.

FESTVS. *N*uncius & res ipsa, & persona dicitur.
.in persona dicitur
.allatus est, quod
.mentaris fec

PAVLVS. *N*uper quasi nouiter, tanquam dicamus no-
uissime.

FESTVS. .tanquam dici e
.ris id autem
.sa erant, qui nu

*N*upta verba dicebantur ab antiquis, quae vir-
ginē dicere non licebat, ut Plautus in Dis-

*F*colo. Virgo sum, nondum didici nupta
verba dicere.

*N*uptam a Graeco dictum, illi enim nuptam
appellant *νύμφη*.

.heres quibus . FESTVS.

.eadem causa .

.qui appellatam .

.tamen qui dice .

.*νύμφη* .

10 .appellat vxor .

.consuetudi .

.ait *ἡ νύμφη* .

.*νύμφη* .

*N*uptias dictas esse ait Santra ab eo, quod
nymphæa dixerunt Graeci, antiqui *νύμφη*.
inde nouam nuptam *νύμφη*. Cornifi-
cius, quod noua petantur coniugia. Curia-
tius, quod noua ratio fiat. Aelius, & Cincius,
quia flammeo caput nubentis obuoluatur,
quod antiqui *obnubere* vocarunt. ob quam
causam legem quoque Parentiam iubere
caput eius obnubere, qui parentem nece-
uisset, quod est obuoluere.

*N*usciosum Aelius Philologus ait appellari
solutum, qui propter oculorum vitium pa-
rum videret. at Popilius Aurelius, nuscitio-
nes esse cæcitudoines nocturnas. Aelius Stri-
lo, qui plus videret vespere, quam meridie,
nec cognosceret, nisi quod usque ad ocu-
los admouisset.

*N*usciosus, qui parum videt, propter vitium oculo-
rum, quiq; plus videt vespere, quam meridie.

.cuntur noma . FESTVS.

.vnde Cato in .

.multam viuunt .

.cerialibus Capito Si .

.ait, cum velimus sig .

.libus in Circo mitti .

.set plane volumus .

.quia adeo diligantur s .

.prae flamma cum sunt u.

O

*O*b praepositio alias ponitur pro circum, *PAVLVS.*
ut cum dicimus urbem *obsideri*, *obsigna-*
ri, *obvallari*. alias in vicem praepositionis,
quae est propter, ut *Ob* merita, ob supera-
tos hostes: vnde *obfides*, pro obfides, qui ob
fidem patriae praestandam dantur. alias pro
ad, ut Ennius: *Ob* Romam noctu legiones
ducere coepit.

.onitur. . FESTVS.

.obsideri ob.

.in vicem praepo

.superatos .

.rae praestandam .

.ob Romam noc

.ob Troiam duxit .

*O*b praepositione antiquos vltos esse pro ad,
testis est Ennius, cum ait libro quartodeci-
mo: Omnes occisi, *obfisi*que in nocte serena
id est

id est, accensi. * & in Iphigenia: Acheron-tem obibo, ubi mortis thesauri obiacent. e-iusdem autem generis esse ait obferre, obcu-rit, obcurrit, oblatum, obiectum, mihi non satis persuadet.

PAVL. Ob os significat ad os.

FEST. Ob os ad os significat . . . item ut superioribus quoque exemplis testatus est.

PAVL. Obacerare, obloqui, atque alterius sermonem moleste impedire. quod sumptum videtur a paleis, quas Graeci ἀχαιοι vocant. Itaque & frumentum, & panis non sine paleis acerofus dicitur. item lutum acratum paleis mixtum.

Obacerbat, exacerbat.

Obambulare, aduersum alios ambulare, & quasi ambulanti sese opponere.

Obdere, opponere, vel opperire.

Obedire, obaudire.

Obesce, obesit, vel aderit.

Obesus, pinguis, quasi ob edendum factus.

Obherbescere, herbam increescere.

Obiisse, antea iacuisse.

Obices, pessuli, serae.

FEST. Obigitat, anteagitat, ut obambulat.

Obigitat antiqui dicebant, pro ante agitat, ut obambulare.

PAVL. Obimant, obeunt.

Obitu dicebant pro aditu.

FEST. Obiurare, iureiurando obstringere.

Obiurare, iureiurando obstringere, ut est in Pantafilea, formidabant obiurare.

PAVL. Obiurgatio post turpe factum castigatio. At- nistio vero est ante commissum.

Oblitteratum, alij ab obliuione, alij a littore, quod ibi notata fluctibus aequari, & tolli solent.

Oblucinasse dicebant antiqui mente errasse, quasi in ludo deorum alicui occurrisse.

Obmanens pro diu manens, ut permanens.

FEST. Obmoneto pro admoneto dicebatur apud anti- quos, ut alia quae supra relata sunt.

PAVL. Obnectere, obligare, maxime in nuptiis fre- quens est.

Obnectere, oblegare.

Obnoxium, poenae obligatus ob delictum.

Obnubis, caput operit. unde & nuptiae dictae a capitis operatione.

Oboritur, adnascitur.

FEST. Oboritur, adnascitur. nam praepositionem ob pro ad solitam poni, testis hic verus: Tan- tum gaudium oboriri ex tumulu maximo, & Bonius: ob Romanam noctu legiones duc- cere cepit.

PAVL. Obprobare, probum obicere.

Obpunit, verberat, a puniendo, id est feriendo, unde pueri quod puniendo coercentur, id est, plagis. unde & punimentum.

Obrogare est legis prioris infringendae, causa 60

legem aliam ferre.

Obrutus, obstupuit a bruto; quod antiqui pro graui interdum pro stupido cicerunt. Afranius: Non possum verbum facere, obrutui.

Obsalutare, salutandi gratia offerre.

Obsalutare, offerre salutandi gratia dicebant antiqui, ut consalutare, persalutare. FEST.

Obsecrare est opem a facis petere. PAUL.

Obsequela, obsequium.

Obseruasse dicitur, qui obseruat, quid, cuiusq. causa facere debeat. itaque is qui obseruat, coluisse aliquem dicitur. FEST.

Obsidionalis corona est, quae datur imperato- ri ei, qui obsidione liberauit ab hostibus obsessos: ea fit ex gramine viridi fere ex eo loco decerpto, in quo erant inclusi. her- bam autem victoriae signum fuisse apud antiquos, aliisque exemplis docuimus. quae corona magnae auctoritatis fuit. Nam & P. Decio datae duae sunt: una ab exercitu vniuerso, altera ab iis, qui fuerunt in praesidio obsessi. & L. Sicius Dentato, qui Achilles Romae existimatus est, ac fertur centies, & vicies pro Rep. depugnasse. Coronis donatus viginti sex. In iis aureis octo, ciuicis quattuordecim, muralibus tri- bus, obsidionali una. Inter obsidionalem, & ciuicam hoc interest, quod altera singularis signum salutis est, altera diuersorum ci- uium seruatorum.

Obsidionalis corona dicebatur, quae ei, qui ob- sessos liberasset ab hostibus, dabatur. ea fiebat ex gramine viridi ex eo loco decer- pto, in quo erant inclusi. quae corona ma- gnae auctoritatis erat. Ciuica corona sin- gularis salutis signum erat; obsidionalis v- niuersorum ciuium seruatorum. PAUL.

Obsidionem potius dicendum esse, quam obsi- dium, adiuvat nos testimonio suo Ennius in Telamone, cum ait: Scibas natum inge- num Aiace, cui tu obsidionem paras. Item alio loco: Hector quid haud cessat obsidionem obducere? FEST.

Obsidium, tamquam praesidium, subsidium, recte dicitur. Cuius etiam auctor C. Lae- lius pro se apud populum, ut in nobis ter- ra, marique simul obsidium facerent. & Sallustius historiarum primo: Magnis o- pibus profectis obsidium cepit per L. Ca- tilinam legatum.

Obsonitare saepe obsonare. Cato in sua- sione (de lege Orchia derogaretur) qui an- tea obsonitare, postea centenis obsoni- tare. significat autem conuiuari.

Obsonitare, saepe obsonare. significat au- tem conuiuari. PAUL.

Obstinat, obfirmat.

Obstinato, obfirmato, perseveranti, ut tenere possit. Pacuvius obstinati exorsus, ut Atius

in Amphitryone: aut tam obstinato animo consilium tuo. Cato in Q. Thermum de decem hominibus. rumorem, famam floccifecit captus stupris. obstinatus insignibus flagitiis. Naeuius in Lycurgo: vos, qui astartis obstinati.

Obstinere dicebant antiqui, quod nunc ostendit, ut in veteribus carminibus: Sed iam se caelo candēs aurora obtinet suum patrem.

Obstinere, pro ostendit,

PAVL. *Obstinum*, violatum.

FESTVS. *Obstinum* Cloatius, & Aelius Stilo esse aiunt violatum attractumque de caelo. Cincius cum, qui deo, deaeque obstiterit; id est qui viderit, quod videri nefas esset.

PAVL. *Obstinum*, obliquum.

FESTVS. *Obstinum*, obliquum. Ennius lib. xv r r r. Montibus obstitis, obstantibus, vnde oritur nox. & libro octavo: amplius ex augure obstipolumve solis. C. Licinius Imbrex: resupina obstito capitulo sibi ventum facere cunctula. Lucretius Omnia mendose fieri, atque obstita necesse est.

Obstrudant, *obstruunt*, ab auide trudendo gulam, nō sumendo cibum. vnde & *obstrudulentum* dixit Titinius. obstrudulenti aliquid, quod peccatum sedens. Aut hic lactaster, aut formaster frigidus.

PAVL. *Obstrudant*, auide trudent.

Obtestatio est, cum deus testis in meliorem partem vocatur; *detestatio* cum in deterio-

rem.

Obtestat, contra sententiam tractat.

Obtestator est, qui facit quid contra tractantem.

Obtulare ex Graeco trahitur: ab eo, quod illi ostia dicunt *δωρε*.

Obtutu, quasi obtuitu, a verbo tueor, quod significat video.

Obuaticator dicebatur, qui cuiuspiam occurrebat, quo minus id rectum iter conficeret.

Ob vos facro, pro vobis obsecro: ut sub vos placo, pro supplico.

Occare, & *occator* Verrius putat dictum ab occedendo, quod caedat grandis globos terrae; cum Cicero venustissime dicat ab occadendo fruges satas.

PAVLVS. *Occare*, & *occator* ab occidendo dictum, quod grandes terrae caedunt globos.

FESTVS. *Occasio*, opportunitas temporis casu quodam prouenientis est.

PAVLVS. *Occasio*, opportunitas temporis casu prouenientis.

FESTVS. *Occasus*, interitus, vel Solis, cum decidit a superis infra terras. quo vocabulo Ennius pro occasione est usus in libro secundo: hic occasus datus est, at Horatius inclunus

salutem. Item in libro quinto: iniicit intitus, tenet, occasus iuuat res. Item in libro octavo: aut occasus ubi, tempusve audere reprellit.

Occasus, interitus, vel Solis in Oceano mer-
sio.

Occentare dicebant pro conuicium facere, cum id clare, & cum quodā canore fieret, ut procul exaudiri potuisset: quod turpe habebatur; quia non sine casu fieri putatur inde cantilenam dici, qui illam non cantus iucunditatem puto.

Occentassint antiqui dicebant, quod nunc conuicium fecerint, dicimus: quod id clare, & cum quodam canore sit, ut procul exaudiri possit. quod turpe habetur, quia non sine causa fieri putatur. inde cantilenam dici, quia illam non cantus iucunditatem puto.

Occidamus Plautus ponit pro contra cedamus. cum plurimae aliae praepositiones familiariores huic verbo sunt.

Occidamus Plautus posuit pro contra cedamus.

Occisitantur, saepe occiduntur.

Occisitantur, saepe occiduntur. sic C. Gracchus pro rostris in P. Pompilium: Homines liberi nunc in oppido occisitantur.

Occisus a necato distinguitur. nam *occisus* ab

caedendo dictus, *necatus* sine ictu. *Occisus* a necato distingui quidam, quod alterum a caedendo, atque ictu fieri dicunt, alterum sine ictu. Itaque in Numae Pompilij Regis legibus scriptum esse, Si hominem fulminibus occisit, ne supra ianua tollito. & alibi, Homo si fulmine occisus est ei iusta nulla fieri oportet.

Occultum offerre, significat sub terram fere ponere.

Occupaticum ager dicitur, quod desertus a cultoribus propriis, ac aliis occupatur.

Occupaticum

a cultoribus feri coeptus, quo in nam cum Hann bene meri atque eorum a tanquam ex l nandos pu diret commu est a priuatis accepissent.

Ocimum Graecum.

Ocimum Graecum, (& a celeritate nascendi est dictum.)

Ocius & *ocissime* positium Latinum non habent, sed ab eo veniunt, quod est in Graeco *οκισ*.

Ocius secundae collationis, & deinde tertiae *ocissime* frequentata sunt. alij d. eta a no-
tis, &

nostris, & tracta ex Graeco, id est *οὐκ*, cuius prima significatio, ex qua procedere in comparisonem debet, apud nos non est. tertiae vero collationis, cuius maiora exempla sunt, auctor est Plautus in *Nerularia*: Ocissime nos liberi possumus fieri.

. quicquam occisa .
 . lius historiarum .
 . tantur ocissim .
 . lamia apud .
 . laniam opor .

Ocrem antiqui, ut Ateius Philologus in libro *Glossematorum* refert, montem *οὐραγῶ* sum vocabant, ut apud *Liuium*: Sed qui sunt hi, qui ascendunt altum *οὐρον*? Et, cellosque *οὐρις*, aruaque patria, & mare magnū. Namque *Taenari* cellos *οὐρις*. Et, haud ut quem *Chiro* in *Pelio* docuit *οὐρι*. unde fortasse etiam *οὐρας* sint dictae inaequaliter tuberatae.

PAVLVS. *Ocrem* montem *οὐραγῶ* sum dicebant antiqui. hinc *οὐρας* dictae inaequaliter tuberatae.

FESTVS. *Octaviae* porticus duae appellantur, quarum alteram theatro *Marcelli* propiorē *Octavia* soror *Augusti* fecit, alteram theatro *Pōpei* proximam *CN.* *Octavius CN.* filius, qui fuit *Aedilis Curulis*, *Praetor*, *Consul*, *Decemuir sacris faciendis*, triumphauitque de rege *Perse* navali triumpho. quam combustam reſciendam curauit *Caesar Augustus*.

October equus appellatur, qui in campo *Martio* mense *Octobri* immolatur quotannis *Marti*, bigarum victricum dexterior: de cuius capite non levis contentio solebat esse inter *Suburanenses*, & *Sacrauienses*, ut hi in regiae pariete, illi ad *Turrim Mamiliam* id tingerent: eiusdemque cauda tanta celeritate perfertur in regiam, ut ex ea sanguis destillet in focum, participandae rei diuinae gratia. quem hostiae loco quidam *Marti* bellico deo sacraſi dicunt, nō ut vulgus putat, quia velut supplicium de eo sumatur, quod *Romani* *Ilio* sunt oriundi, & *Troiani* ita effigie in equi sint capti. Multis autem gentibus equum hostiarum numero haberi, testimonio sunt *Lacedaemonij*, qui in monte *Taygeto* equum ventis immolant, ibidemque adolent, ut eorū flatu cinis eius per finis quam latissime deferatur, & *Sallentini*, apud quos *Menzanae* *Ioni* dicatus vnus conicitur in ignem, & *Rhodij*, qui quotannis quadrigas soli consecratas in mare iaciunt, quod is tali curriculum fertur circumuehi mundum.

PAVLVS. *October* equus appellabatur, qui in campo *Martio* mense *Octobri* *Marti* immolabatur, de cuius capite maxima erat contentio inter *Suburanos*, & *Sacrauienses*, ut hi

in regiae pariete, illi ad *turrim Mamiliam* id tingerent. Cuius cauda, ut ex ea sanguis in focum destillaret, magna celeritate perferebatur in regiam.

Oculatum pro praesenti posuit *Plautus* cum dixit: *oculata* die. Item ipse: pluris est *oculatus* testis vnus, quam auriti *Decem*, id est qui se vidisse dicat.

10 . dolo osculatum pro prae **FESTVS.**
 . odiae caeca hercule
 . tem alibi oculatum ar
 . idem pluris est ocul
 . id est qui se vidisse di
 . formam ab oculi ap

Oculissimum, carissimum. *Plautus*: *Oculissimū* **PAVLVS.**
 ostium amicae

. **FESTVS.**
 PAVLVS.

20 *Oculum* quoque dicitur, ut *fanditus*, *penitus*: quo significatur tam carum esse, quam oculum.

. **FESTVS.**
 PAVLVS.

Odeſarit dicebat, pro *olfacit*: quae vox a *Graeco* *οὐρι* tracta est.

. **FESTVS.**

30 antiqui ab odore
 consuetudine in
 ut saepe alias, tū in hoc quoque libro contentae. quae vox, ut quibusdam videtur, ex *Graeca* *οὐρι* tracta est.

Oenigenas, vino genitos. **PAVLVS.**

Oestrum, furor *Graeco* vocabulo.

Offectores, colorum infectores.

Offendices dicebantur ligaturae nodos, quibus apex retinebatur. id cū peruenisset ad mentum, dicebant *offendimentum*.

40 *Offendices* ait esse *Titius* nodos, quibus apex retineatur, & remittatur. at *Veranius Choriola* existimat, quae sint in loris apicis, quibus apex retineatur, & remittatur, quae ab offendendo dicuntur. nam cum ad mētum peruentum est, offendit mentum: **FESTVS.**

Offeramenta dicebant, quae offerebant. **PAVLVS.**

Officiosus ab efficiendo dictus.

Offringi terra dicitur, cum iterum transuerso sulco aratur.

Offucare, aquam in fauces ad sorbendam dare.

50 *Offudas* fallacias.

Ogygia moenia *Thebona* ab *Ogyge* conditor dicta.

Ogygia moenia *Artius* in *Diomede* appellans, **FESTVS.**
 significat *Thebas*, quia eant urbem *Ogygis* condidisse traditur.

Oleagineis coronis ministri triumphantium **PAVLVS.**
 utebantur, quod *Minerva* dea belli esse putabatur.

Oleotica mali odoris loca.

60 *Oleum*, stercus humanum. *Veranius*: *Sacerdotalia* in sacratio *Martiali* fecit oleum.

FESTVS. *Olietam* dicebāt ab oleis, vt a vino vindemiā.
Olietam antiqui dicebant, cum olea colligebatur: vt ipellēm, cum frumenta: vindemiam, cum vvas, quod vocabulum potius frequentari debebat quam nullam eius significationis causam haberemus, quauis quidam oliuitatem eam dicant.

PAVLVS. *Ollis*, illic: vt olli, illi:

FESTVS. *Olietiam* Antistius Labeo ait esse mensurae genus.

PAVLVS. *Omen* velut oremen quod fit ore. augurium, quod aubus aliove modo fit.

FESTVS. *Ominentans*. . . in Odyssē cum ait in Py-lum aduenies, aut ibi ominentans. significat obinanens. Sed ea significatione quae saepe fieri dicitur, id enim est mantare.

PAVLVS. *Opaca* vocantur vmbrosa.

FESTVS. *Opaca*, vmbrosa.

Opalia dicebantur dies festi, quibus Opi supplicabant.

Opalia dies festi, quibus supplicatur Opi, appellantur, quorum alter . . .

Opertat, saepe operit.

PAVLVS. *Opigenam* Iunonem matronae colebāt, quod ferre eam opem in partu laborantibus credebant.

Opilio, genus auis.

FESTVS. *Opima* spolia dicuntur originem quidam trahentia ab Ope Saturni vxore. quod ipse agrorum cultor habetur, nominatus a saturo tenensque falcem effingitur. quae est insignis agricolae. Itaque illa quoque cognominatur *Consina*, & esse existimatur terra. Ideoque in regia colitur a populo Romano, quia omnes opes humano generi terra tribuat. Ergo & *opulenti* dicuntur, terrestribus rebus copiosi. & *hostiae opimae* praecipue pingues: & *opima* magnifica, & ampla. vnde spolia quoque, quae dux populi Romani duci hostium detraxit, *opima* dicuntur. quorum tanta raritas est, vt intra annos paulo . . .

trina cōtigerint nomini Romano. vna, quae Romulus de Acrone: altera, quae Cossius Cornelius de Tolumnio: tertia, quae M. Marcellus Ioui Feretrio de Viridomaro fixerunt. M. Varro ait *opima* spolia etiam esse, si manipularis miles detraxerit dummodo duci hostium . . .

non sit. Ad eadem Iouis Feretrij poni, testimonio esse libros pontificum, in quibus sit pro primis spoliis bouem, pro secundis solitaurilibus, pro tertiis agno publice sacra fieri debere. esse etiam compelli reges legem opimorum spoliorum talem: *Cum auspicio classe procincta opima spolia capiuntur, Ioui Feretrio danti oporteat. Et bonū caedito, qui caepit aeris ducenta secunda spolia. in marti, aram in campo, solitaurilia vtra vtrae caedito. tertia spolia Iano Quirino opnam*

marem caedito centum qui ceperit ex aere dato huic aedu. ex nulla extat, neque templum habeat, neque scitur. Vt qui opima lege fuerint, adici solet, cum quidam magistratus, creatur.

Opiparum. inognarum opum apparatus.

PAVLVS.

Opus dicta est coniux Saturni, per quam voluerunt terram significare: quia omnes opes humano generi terra tribuit. Vnde & opulenti terrestribus rebus copiosi, & hostiae opimae praecipue pingues: & opima, magnifica & ampla spolia.

Opiter est, cuius pater auo viuo mortuus est, ducto vocabulo, aut quod obitu patris genitus sit, aut quod auum ob patrē habeat, id est pro patre.

Opitulus Iuppiter, & *opitulator* dictus est, quasi opis lator.

Oportune dicitur ab eo, quod nauigantibus maxime utiles, optat:que sunt portus.

Opperiri, expectare.

Oppido, valde multum. ortum est autem hoc verbum ex sermone inter se confabulantium, quantum quisque frugum faceret. vtque multitudo significaretur, saepe respondebatur, quantum vel oppido latis esset hinc in consuetudinem venit, vt diceretur oppido, pro valde multum. Itaque si qui in aliis rebus eo vtuntur, vt puta si qui dicant oppido didici, spectavi, ambulavi, errant: quia nulli eorum subiici potest, vel quod latus est.

Oppidarum originem optime refert Cicero libro primo de gloria, eamque appellationē usurpatione appellatam esse existimat, quod opem darent, adiiciens, vt imitetur ineptias Stoicorum.

Oppidum dictum est, quod opē praebet. *Oppidum* dictum, quod ibi homines opes suas conferunt oppidum dicitur & locus in circo, vnde quadrigae emittuntur.

FESTVS.

Ops antiqui dicebant opulentum. vnde e contrario *inops*.

Ops antiqui dicebant quem nunc opulentum dicimus, vt testimonio est, non solum ei contrarius *inops*. . . concedit, ego egens exortus sum.

Optatam hostiam, alij optimam appellant eā, quam Aedilis trib. constitutis hostis optat, quam immolari velit.

Optima lex . . . in Magistro populi faciendo, qui vulgo Dictator appellatur, quam plenissimum pollet ius esse, significabatur. vt fuit Manij Valerij, M. Fabij, Volusianae gentis, qui primus Magister a populo creatus est. propter quam vero provocatio ab eo magistratu ad populum data est, quae antea non erat. desitum est dici, vt opima lege, vt pote imminuto iure priorum magistratum,

Optio

Optio, qui nunc dicitur, antea appellabatur accensus. Is adiutor dabatur centurioni a Tribuno militum, qui ex eo repote, quem velint, centurionibus permissum est optare, & nomen ex facto sortitus est. Plautus in *Asinaria*: qua me, qua uxorem, qua tu Sauream seruum potes, circumduce, aufer, promitto tibi, non obsuturum, si id effeceris, tibi optionem sumito *Laonidam*.

PAVL. *Optio* est optatio, sed in re militari *optio* appellatur is, quem decurio, aut centurio, optat sibi rerum privatarum ministrum, quo facilius obeat publica officia.

Optionatus ut *Decurionatus*, siue *Pontificatus* dicitur.

FEST. *Optionatus*, ut *Pontificatus*, *Decurionatus* dicit, ut *Cato* in ea, qua habuit apud equites, maiores seorsum, atque diuersum parauere bonis, atque strenuis, *decurionatus*, *optionatus*, hastas donaticas, aliosque honores.

PAVL. *Opunculo*, quod *opilionis* genus cantus imitatur.

FEST. *Orae* extremae partes terrarum, id est maritimae dicuntur, unde & vestimentorum extremae partes; quae quidem & dici possunt. *Caecilius* in *Aschione* usus est pro initio rei, cum ait: *Oram* reperire nullam, quam expediam, queo.

PAVL. *Orare* antiqui dixerunt pro agere. unde & *oratores* causarum actores, & *oratores*, qui nunc legati. quod reip. mandata peragerent.

FEST. *Orare* antiquos dixisse pro agere testimonio sunt, quod & *oratores*, & ij, qui nunc quidem legati. tunc vero *oratores*, quod *Reip.* mandatas partes agebant. *Ennius* quoque cum dixit libro primo *annalium*. *facc*, vero, quod te cum precibus pater orat.

Orata genus piscis appellatur a colore auri, quod rustici orum dicebant, ut *auriculas*, *oriculas*. itaque *Sergium* quoque quendam praediuitem, quod & duobus anulis aureis, & grandibus vteretur. *Oratam* dicunt esse appellatum.

PAVL. *Orata* genus piscis a colore auri dicta, quod rustici orum dicebant, ut *auriculas*, *oriculas*.

Oratores ex Graeco *ἀγορεύειν* dicti, quod missi ad reges, nationesque deos solet *ἀγορεύειν*, id est testari. hi modo appellantur legati.

FEST. . . es dictos ex . . .
 . . . gentes qui missi . . .
 . . . strum populo Ro . . .
 . . . *ἀγορεύειν* . . .
 . . . acte. eos nostri alij pro legatis appellant, ut *Cato* in ea, quam scripsit de suis virtutibus contra *Thermum*: *M. Fulvio* Consuli legatus sum in *Actoliam*, pro-

pterea quod ex *Actolia* complures venerant *Actolos* pacem velle: de eate oratores *Romam* profectos, & in *Originum* libro primo: Propter id bellum coepit *Coelius R. Albanus*, oratores misit *Romam* cum . . . pro decretoribus, ut *Terentius*: orator venio, facite exorator *siq.* Item & *Afranius* in *Emancipato*. si . . .

. . . tum si quid oritur . . .
 . . . sextis & loci veteribus. ab eo quod antiqui orare dicebant pro agere. ob quam causam . . . quoque eorum vocantur.

Orba significat apud poetas priuatam aliquam persona cara.

Orba est, quae patrem, aut matrem, aut filios, quasi lumen amisit.

. . . rba apud poe . . .
 . . . persona chara apud . . .
 . . . mat. ut sca . . .
 . . . neos. orba est . . .
 . . . tris est ante . . .
 . . . *vlus Aelius* . . .
 . . . in eo libro . . .
 . . . pontificatu . . .
 . . . ella sine . . .
 . . . sacrae . . .
 . . . nupta . . .
 . . . fuisse . . .
 . . . nificius in . . .
 . . . onygiarum . . .
 . . . inter se . . .
 . . . runt . . .
 . . . ros . . .
 . . . isse . . .

Orca genus marinae belluae maximum ad cuius similitudine vasa ficaria *orcae* dicuntur. sunt enim teretes, atq. vniuersi specie.

. . . nomen duceret . . .
 . . . maximum . . .
 . . . vasa quoque in f. . .
 . . . retes atque u . . .
 . . . malae & antae. . .

Orchestra locus in scaena.

. . . antea, qui nunc pla . . .
 . . . non admittebantur . . .
 . . . rim fabulae dum ex . . .
 . . . explicari non potera . . .
 . . . tabant quo equiori . . .

Orchitis genus oleae ex Graeco dictum, quod magnitudine sit instar testiculorum.

. . . Philologus in . . .
 . . . ductum ex Graeco . . .
 . . . tudinis, itaque u . . .
 . . . to grandior ore . . .

Orus ab urgendo mortem dictus. C enim pro G frequenter ponebant antiqui.

Orum, quem dicimus, ait *Verrius* ab antiquis dictum *Vragum*, quod & V litterae sonum pro O efferebant, & per e litterae formam, nihilominus y usurpabant, sca-

PAVL. *Oscum* dicitur significare sacrum. unde leges *oscitae*, id est, sacratae. *Opicum* quoque inuenimus pro *osco*. *Oscis* enim frequentissimus fuit vsus libidinum spurcarum. unde & verba impudentia appellantur *obscena*. Titinius: *Osce*, & *Volsce* fabulantur, nam Latine nesciunt.

FEST. *Oscum* duas diuersas, & contrarias significationes habet. Nam Cloatius putat eo vocabulo significari sacrum, quo etiam leges sacratae *oscae* dicuntur. & in omnibus fere antiquis commentariis scribitur *opicum* pro *osco*, ut in Titinij fabula Quintus: Qui *Osce*, & *Volsce* fabulantur, nam Latine nesciunt a quo etiam verba impudentia, & elata appellantur *obscena*, quia frequentissimus fuit vsus *Oscis* libidinum spurcarum. Sed eodem etiam nomine appellatur locus in agro Veienti, quo frui soliti produntur augures Romani. *Oscos*, quos dicimus, ait Verrius, *Opiscos* antea dictos teste Ennio, cum dicat: De muris res gerit *Opiscus*. Adicit etiam, quod supra inconcessae libidinis *obscena* dicantur ab eius gentis consuetudine inducta. Quod verum esse non satis adducor, cum apud antiquos omnes fere *obscena* dicta sint, quae mali ominis habebantur. ut illa Vergilij testimonio sint, ut superiorum auctorum exempla referre non sit necesse, cum ait Harpias, *obscenas* volucres: & *obscenamque* famem.

Osculana pugna in proverbio; quo significabatur, victos vincere. quia in eadem & Valerius Laeuinus imperator Romanus a Pyrrho erat victus, & breui eundem regem deuicerat. Sulpicius.

Item imperator noster. eius meminit Titinius hoc modo: haec quidem quasi *osculana pugna* est.

osculus, quia hinc lugere impulsu spolia colligunt. significat etiam *osculum*, suauitatem. ut Plautus in *Nerualia*: *osculum* fac est *osculi* mihi. qui, ambo mi pater? quod inter cognatos propinquosque institutum ab antiquis est, maximeque feminas.

Osi sunt, ab odio declinasse antiquos testis est C. Gracchus in ea, quae est de lege Minucia, cum ait: Mirum siquid in iniuria sit semper *osi* sunt. quod nunc quoque cum praepositione clarum frequens est, cum dicimus, *perosi*.

PAVL. *Osi* sunt, ut *perosi* sunt, dicebatur.

*Oso*rem dixerunt, qui aliquem odisset.

Ostentae, saepe ostendis gloriandi causa.

FEST. *Ostentae*, saepe ostendis gloriandi causa. sed & participialiter id etiam dici debet, & dictum est feminino genere.

PAVL. *Ostentum*, ostentatum.

FEST. *Ostentum* non solum pro portento poni so-

lere, sed etiam participialiter. testimonio est Pacuvius in *Medo*
arque eccum in ipso tempore ostentum ferem. & Attius in *Bacchis*: praesens praesto irridetis nobis. stipe vltro ostentum obtulit.

Ostentum quo nunc utimur interdum prodigij vice, quin participialiter quoque dici solitum sit, non dubium. facit etiam C. Gracchus de legibus a se promulgatis, cum ait: quod vnum nobis in ostentum, ipsis in usum asportatur.

Ostiam urbem ad exitum Tiberis in mare fluentis Ancus Marcius rex condidisse, & feminino appellasse vocabulo fertur. quod siue ad urbem, siue ad coloniam, quae postea condita est, refertur.

Ostia vrbs ab exitu Tiberis appellata.

Qualis corona est myrtea, quam habebant, qui **PAVL.** ouantes introibant, cum bella non erant indicta, aut sine sanguine confecta.

Quantes, laetantes, ab eo clamore, quem faciunt redeuntes ex pugna victores milites geminata *O* littera.

Quem masculino genere dixerunt, ut ouibus duobus, non duabus.

Oufentina tribus ab Oufente fluuio dicta.

Oufentinae tribus initio causa fuit nomen fluminis Oufens, quod est in agro Priuernate inter mare, & Terracina. Lucretius: Priuerni Oufentina venit, fluuioque oufente. postea deinde a Censoribus alij quoque diuersarum ciuitatum eidem tribui sunt adscripti. **FEST.**

Quibus duabus multabantur apud antiquos in minoribus criminibus, in maioribus autem bubus. nec ultra hunc numerum excedebat multatio, quae posteaquam aere signato vi ciuitas coepit, pecoraque multatitia inenria corrumpabantur. unde etiam *peculatus* crimen vsurpari coeprum est, facta est aestimatio pecoralis multae, & boves centenis assibus, oves denis aestimatae. Inde *suprema multa*, id est maxima appellatur tria millia aeris. Item vicefis minoribus delictis.

Oxime, ocissime.

PAVL.

P *a*, pro parte, & *po*, pro populo positum est in saluari carmine. **FEST.**

Pactum a pactione. condicionum putat dictam Sinnius Capito, quae vtrique inter se populo sit obseruanda.

Pax dicta est a pactione.

Pacientem antiqui dicebant, quam nunc *pactionem* dicimus. unde & *pacisci* adhuc, & *paceo* in usu remanet. **PAVL.**

Pacens Apollinem vocauerunt, quod sagittarum ictu cum nocere putabant. est enim *pacens* ferire. Alij quod remedium morbis

finem faceret talis grauitatis.

Pædidos sordidos significat, atque obsoletos. tractum vocabulum a Graeco; quia *παιδες*, id est, pueri, talis sint ætatis, ut a sordibus nesciant abstinere.

Pagani a pagis dicti.

Pagi dicti a fontibus: quod eadem aqua vterentur. aquae enim lingua Dorica *πυγαι* appellantur.

Paginae dictae quod in libris suam quaeque 10 obtineat regionem, ut *pagi*. vel a pangendo, quod in illis versus pangantur, id est, figuntur.

Palatium mons Romae appellatus est, quod ibi pascens pecus balare consueverit: vel palare, id est, errare, ibi pecudes solerent alij quod ibi Hyperborei filia Palanto habitauerit, quae ex Hercule Latinum peperit. alij eundem, quod Pallas ibi sepulchrum sit, existimant appellari.

Palatulus Flamen ad sacrificandum ei deae constitutus erat, in cuius tutela Palatium esse putabant.

FEST. *Palatulus* Flamen constitutus est, quod in tutela eius deae Palatium est.

PAVL. *Pales* dicebatur dea pastorum, cuius festa *palia* dicebantur. vel, ut alij volunt, dicta *pavilia*, quoniam pro partu pecoris eidem sacra fiebant.

Pallas Minerva est dicta, quod Pallantem 30 gigantem interfecerit; vel, sicut putabatur, quod in Pallante palude nata est.

Palmites vitium sarmenta appellantur, quod in modum palmarum humanarum virgulas, quasi digitos edunt.

Palmulae appellantur remi a similitudine manus humanae.

Palpari, blandiri.

Paludati, armati, ornati. omnia enim militaria ornamenta *paludamenta* dicebant.

FEST. *Paludati* in libris auguralibus significat, ut ait Veranius, armati, ornati. omnia enim militaria ornamenta *paludamenta* dici.

Pancarpiae dicuntur coronae ex vario genere florum factae.

PAVL. *Pandana* porta dicta est Romae, quod semper pateret.

Pandiculari dicuntur, qui toto corpore oscitantes extenduntur: eo quod *pandi* fiunt.

Pandicularis dicebatur dies, idem & communis, in quo omnibus diis communiter sacrificabatur.

FEST. *Pangere*, figere. unde *plantae pangi* dicuntur, cum in terram demittuntur. inde etiam *versus pangi*, vel *figi* in cera dicuntur.

Pangere significat figere. unde *plantae pangi* dicuntur, cum in terram demittuntur.

PAVL. *Panibus* redimebant caput equi immolati 1- 60

dibus *Ostobribus* in campo Martio, quia sacrificium fiebat ob frugum eucorum & equus potius, quam bos immolabatur; quod hic bos frugibus parendis est aptus.

Pantices frus ventris.

. . . frus ventris . . .

. . . mi ag . . .

Pannus facit diminutivum *panicula*.

Papillae capitula mammarum dictae, quod PAVL. papularum sunt similes.

Papiria tribus a Papirio vocata.

. . . diria . . .

. . . coniu . . .

. . . quod ind . . .

. . . tur bellum . . .

. . . tos ex er . . .

. . . discessera . . .

. . . signum con . . .

20 . . . rem in ipsorum ar . . .

. . . testate, ac pote . . .

. . . exercitus suffrag . . .

Pappi carduorum flores. Lucretius: Vestem, PAVL. nec plumas avium, paposque volantis.

. . . quoque . . .

. . . rum ex . . .

. . . sulibus ae . . .

. . . tq. ex ea . . .

. . . s magistra . . .

. . . intra dies . . .

. . . ncias inter se pa . . .

. . . uit cuius aliter inter . . .

. . . lege primum factus . . .

. . . circo sunt creati . . .

Pararium aes appellabatur id, quod equitibus PAVL. duplex pro binis equis dabatur.

Parasangae apud Persas viarum mensurae.

Parens vulgo pater, aut mater appellatur. sed iuris prudentes avos, & proavos, avias & proavias parentum nomine appellari dicunt.

Parere, obedire.

Paribus equis, id est duobus, Romani utebantur in praelio, ut sudante altero transirent in sicum.

Parci quæstiores appellabantur, qui solebant creati causa rerum capitalium quaerendarum. Nam *paricida* non utique is, qui parentem occidisset, dicebatur, sed qualemcumque hominem. Id autem fuisse indicat lex Numae Pompilij Regis his composita verbis: *Si quis hominem liberum dolo sciens morti dedit, paricida esto.*

Parilibus Romulus urbem condidit, quem diem festum praecipue habebant iuniores.

. . . urbem condidit Rom. . .

. . . habebant iunio. . .

Parmuli pugnare milites soliti sunt. quarum usum sustulit C. Marius datus in vicem earum *Brutianis*.

Parquet

- PAVLVS.** *Parones* nauium genus, ad cuius similitudinē myoparo vocatur.
- Parret* significat apparere.
- FESTVS.** *Parret*, quod est in formulis, debuit & producta priore syllaba pronuntiarī, & non gemino R scribi, ut fieret *paret*, quod est inueniatur. ut *comparet*, *apparet*.
- Parfi* non *peperci*, ait Cato in eadem oratione. Scio fortunas secundas negligentiam prendere solere: quod uti prohibitum item, quod in me esset, meo labori non *parfi*.
- PAVLVS.** *Parfi* (idem) Cato dixit pro *peperci*.
- FESTVS.** *Partus* & pro nascendo ponitur, & pro parato. Naeuius: Male *parta* male dilabuntur.
- PAVLVS.** *Parum canisse* videri pronuntiat magistratus, cum de consilij sententia capitis quē condemnaturus est.
- Parumper* significat paulisper, quasi *perparum* hoc est valde parū refertur aut ad tempus.
- FESTVS.** *Pascales oues* Cato posuit pro *pascuales*.
 . . . ciente Cato dixit in ea
 . . . calis ouis vetuit
 . . . appellat in ora
 . . . cio Tarenti plus.c.
 . . . uam ignaro Terentino
- PAVL.** *Pascito linguam* in sacrificiis dicebatur, id est coerceto, contineto, taceto.
- Passales* & oues, & gallinae appellantur, quod passim pascuntur.
- FESTVS.** *Passer marinus*, quem vocat vulgus *strumomellum*.
- PAVL.** *Pastillum* est in sacris libi genus rotundi.
- Pastillus* forma panis parui, utique: deminutiuum est a pane.
- Patagium* est, quod ad sursum tunicam affuit solet, quae & *patagiata* dicitur, & *patagiarii*, qui eiusmodi opera faciunt.
- Patagus* morbi genus.
- Pataem bouem* clautus appellat cuius cornua diuersa sunt, ac late pateant.
- FESTVS.** *Patellae*, vasa picata parua sacrificiis faciendis apta.
 . . . item sacris fa
 . . . velut capidul
- PAVL.** *Pateram* perplouere in sacris cum dicitur, significat pertusam esse.
- Pateram perplouere* cum dicerent, significabāt pertusam esse.
- FESTVS.** *Pater* & *patrimus* dicebatur apud antiquos, qui cum iam ipse pater esset, habebat etiam tū patrem.
- Patr*
 . . . sit manifestum, quia
 . . . numerari inter do
- PAVL.** *Patres* senatores ideo appellati sunt, quia agrorum partes attribuebant tenuioribus, ac liberis propriis.

- . . . iantur ex quibus Senatus
 . . . conditae Romulus C.
 . . . quorum consilio, atq.
 . . . ministraretur, atq.
 . . . agrorum partes ac
 . . . perinde ac liberis
 . . . solebant iam inde a Ro
 . . . argenti signati vl
 . . . publicae, & priuatae.
 . . . nt.
- Patrum com*
- PAVLVS.** *Patricios*, Cincius ait in libro de Comitibus, eos appellari solitos, qui nunc ingenui vocentur.
- Patricius vicus* Romae dictus, eo quod ibi patricij habitauerunt iubente Seruio Tullio, ut siquid molirentur aduersus ipsum, ex locis superioribus opprimerentur.
- FESTVS.** *Patrimi*, & *matrimi* pueri tres adhibebantur in nuptiis: vnus, qui facem praeferreret ex spina alba, quia noctu nubebant, duo, qui nubentem tenebant.
- Patrimi*, & *matrimi* pueri praetextati tres nubentem deducūt: vnus qui facem praefert ex spina alba, quia noctu nubebant; duo, qui tenent nubentem.
- Patrocinia* appellari coepta sunt, cū plebs distributa est inter patres, ut eorum opibus tuta esset.
- Pauciens* dicebant pro raro. Titinius: Vxorem pauciens videbo.
- PAVL.** *Paueri* frumenta dicebant antiqui, quae de vagina non bene exibant.
- FESTVS.** *Pauimenta* *Panica* marmore Numidico constrata significat Cato, cum ait in ea, quam habuit, nequē consul huius feret: Dicere possum quibus villae, atque aedes aedificatae, atque expolitae maximo opere, citro, atque ebore, atque pauimentis Poenicis stent.
- PAVL.** *Pauimenta* *Poenica*, hoc est marmore Numidico strata.
- Pauperies* damnum dicitur, quod quadrupes facit.
- Pectenatum* tectum dicitur a similitudine pectinis in duas partes deuexum, ut *uestudnatum* in quattuor.
- FESTVS.** *Pectus* (cum palati dicta est ea regio vrbs, quā Romulus obuersam posuit, ea parte, in qua plurimum erat agri Romani ad mare versus, & quā mollissime adibatur vrbs cum Etruscorum agrum a Romano Tiberis discluderet, ceterae vicinae ciuitates colles aliquos haberent oppositos.
- Peculatum* est nunc quidem, qualecunque publicum furtum, sed inductum est a pecore, ut pecunia quoque ipsa. Iā etiam noxij

Pelliculationem Cato a pelliciendo dixit.

Pelliculatio

FEST. . . . ndo, quod inducen.

. . . quam scripsit de

PAVL. *Pellicum* galerum, quia fiebat ex pelle.

Pelluniae, quibus pedes lauantur, ut *malluiae*, quibus, manus.

Pelta, genus scuti.

Penates alij volunt, ut habeat nominativum singularem *penas*, alij *penatis*.

FEST. *Penas* singulariter Labeo Antistius posse dici putat, quia pluraliter *penates* dicantur, cum patiatur proportio etiam *penas* dici, ut *optimas*, *primas*, *Antias*.

Penatores qui *penus* gestant. Cato aduersus M. Acilium quarta: Postquam nautas ex nauibus eduxi, non ex militibus, atque nautis piscatores *penatores* *fiscedarum* dedi.

PAVL. *Pendere penas*, soluere significat, ab eo quod aere graui cum vterentur Romani, penso eo, non numerato, debitum soluebant. unde etiam *peniones* dictae. *Penas pendere* proprie dicitur, qui ob delictum pecuniam soluit, quia penso aere utebantur.

FEST. . . . oe
. . . ob
. . . ntur

Penem antiqui eandem vocabant, a qua antiquitate etiamnum ossa porcina cum cauda in cenis puris *ossa penica* vocatur: & *peniculi*, quibus calciamenta tergentur, quod e codis extremis faciebant antiqui, qui tergerent ea. dictum est forsitan a pendendo. Naeuius in *Tunicularia*. Theodotum compellas, qui aras compitalibus Sedens in caella circumtectus tegetibus Lares ludentes *peni* pinxit *bubalo*. significat *peniculo* grandi, id est, coda.

PAVL. *Penem* caudam vocabant. unde & *offam* porcina cum cauda. *offam penitam* dicebant. hinc & *peniculos* dicimus, quibus calciamenta tergentur, qui de caudarum extremitate sunt. *Peni* denique a pendendo vocata est.

FEST. *Penetrabile* sacrificium dicitur, quod interiore parte sacrarij conficitur. unde & *penetrabilia* cuiusque dicuntur, & *penes nos*, quod in potestate nostra est.

PAVL. *Penetrabilia* sunt *penatium* deorum sacra.

Penetrare, *penitus* intrare.

Peniculi spongiae longae propter similitudinem caudarum appellatae, *Penes* enim vocabantur caudae.

FEST. *Penitam offam* Naeuius appellat absegmen carnis cum coda. antiqui autem *offam* vocabant abscissum globi forma, ut manu glomeratam pulcem.

Pennas antiquos ferunt ex Graeco, quod illi *μῆνη* ea, quae sunt volueria dicant. Item de

eisdem *penas*, & *coctas*.

Pennas, impennatasque agnas, in saluari carne mine; spicas significat cum arillis; & alias sine arillis agnas novas volunt intelligi.

Penora dicuntur res necessariae ad victum cotidianum. & locus eorum *penarum*.

Pentathlon antiqui quinquartium dixerunt. id autem genus exercitationis ex his quinque artibus constat, iactu, disci, cursu, saltu, iaculatione, luctatione.

Penuria est id, quod paene minus sit, quam necesse est.

Penus vocabatur locus in aede Vestae intimus.

. . . ocatur locus intimus in aede Vestae segetibus. Saepius qui certis diebus circa Vestalia aperitur. ij dies religiosi habentur.

Perbitere Plautus pro perire posuit.

PAVL. *Percunctatio* pro interrogatione dicta videtur ex nautico usu, quia conto pertentant, cognoscuntque nauigantes aquae altitudinem. ob quam causam ait Verrius etiam secundam syllabam per O solere scribi. mihi id falsum videtur. nam est illa *percunctatio*, quod is, qui curiose quid interrogat, per cuncta visat, ut recte per V litteram scribanur.

PAVL. *Percunctatio* videtur dicta ex usu nautico, quia aquae altitudinem conto portentant. Alij volunt *percunctationem* dici, quod scilicet is, qui curiosus est, per cuncta interrogat.

Percunctatum patris familiae nomen nequis seruum mitteret, lege sanctum fuisse ait Cato in ea, qua legem *Orehiam* dissuadet.

Perditum est, quod interit, ac recuperari non potest.

Perediam, & *bibesiam* Plautus cum dixit, intelligi voluit cupiditatem edendi, & bibendi.

FEST. *Perediam*, & *bibesiam* Plautus finxit sua consuetudine, cum intellegi voluit cupiditatem edendi, & bibendi.

Peregere dicebant expergefacerere.

PAVL. *Peregrina sacra* sunt dicta, quae ab aliis vrbibus religionis gratia sunt adiecta.

FEST. *Peregrina sacra* appellantur, quae aut euocatis diis in oppugnandis vrbibus Romam sunt conlata, aut quae ob quasdam religiones per pacem sunt perita, ut ex Phrygia Matris Magnae, ex Graecia Ceteris, Epidauri Aesculapij, quae coluntur eorum more, a quibus sunt accepta.

Peregrinus ager est, qui neque Romanus, neque hostilis habetur.

Peremere alij posuere pro prohibere, alij pro vitare.

FEST. *Peremere* Cincius in libro de verbis priscis ait significare idem, quod prohibere, ac Cato in libro qui est de re militari, pro vitare

re vsus est, cum ait: cum magistratus nihil audet imperare, nequid Consul auspicij peremat.

est, cum ait: Cum magistratus nihil audet imperare, nequid Consul auspicij peremat.

Perenne dicitur auspicari, qui amnem, aut a-
quam, quae ex sacro oritur, auspicato
transit.

Perempta, & *interempta* pro imperfectis poni
solet a poetis. Lucretius: Cum corpus si-
mul, atque animi natura *perempta*.

Peremptalia fulgura Gracchus ait vocari, quae
superiora fulgura, ut portenta, ut sua
perimant duobus modis, prioribus tollen-
dis, aut maiore manubia, ut tertia secun-
dae, secunda primae cedat. Nam ut omnia
superantur fulgore, sic ictum fulgur ma-
nubiis vincit.

Perfacul, & per se *facul* antiqui dicebant,
quod nunc facile, & *perfacile* dicimus. in-
de permansit in consuetudine *facultas*.

Perfines, *perstringas*.

Perfugam, Gallus Aelius ait, qui liber, aut ser-
uus, aut hostis sui voluntate ad hostes trans-
ierit, qui idem dicitur *transfuga*, quāquam
sint, qui credant *perfugam* esse, non tam
qui alios fugiat, quā qui ob spem, com-
modorum ad quēpiam *perfugiat*.

Perfuga, & *transfuga* dicitur. quod ad hostes
perfugiat, & *transfugiat*.

Pergite, agite. Vergilius: *Pergite Pierides*.

Pergracari est epulis, & potationibus inserui-
re. Titinius: Hominem improbum, Nunc
ruri *pergracatur*.

Periculatus sum Cato est vsus in dicendo.

ulatus sum Cato ait in ea oratione,
quam scripsit ad lius Censorias.

Perihodos dicitur & in carmine lyrico pars
quaedam, & in soluta oratione verbis cir-
cum scripta sententia, & in gymnasticis certa-
minibus *perihodon* vicisse dicitur, qui Py-
thia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit: a cir-
cumitu eorum spectaculorum.

Perimit, adimit, tollit: vnde & *peremptus*, in-
terfectus.

P . . . pellat, a quo etiam
sus.

Permissus appellatur aries: qui annis compluri-
bus confusus non est.

Permutatur, id proprie dici videtur, quod ex al-
io loco in alium transfertur, at *commutatur*,
cum aliud pro alio substituitur. sed ea iam
confuse in vsu sunt.

Perpetem pro perpetuo dixerunt poetae. Pacu-
nius in *Iliona*: fac, ut coepisti hanc operam
mihi des *perpetem*. Oculis traxerim.

Perpetem pro perpetuo dixerunt poetae.

Perpetrat, *peragit*, *perficit*.

Perpetuus *peragit*, *perficit*. Pacuvius in *Ten-*

cro: neque perpetrare precibus imperia
qui dicimus patris spartam deponere. ius-
tat, id si perpetrat. quomodo etiam sine
praepositione vsi sunt, quod conuersum
iam

Perpulit, *persuasit*, *impulit*.

impulit

Perseum portum Plautus cum ait, mare Euboi-
cum videtur significare, quod in eo classis
Persarum dicitur, stesisse non procul a
Thebis.

Perseum portum, mare Euboicum: quod in eo
steterit classis Persarum.

Persecum Plautus dixit *peracutum*.

Persecum *peracutum* significare videtur, ut Plau-
tus: nihil de conciliare suo, nisi qui *persecus*
sapis. Nacuius: & qui fuerit *persecus* capen-
ti est ratio.

Perfillum vocant sacerdotes rudiculum picat-
um, quo vngue flamen Poruinalis arma
Quirini vnguet.

Perfillum dicebant vas quoddam picatum, in
quo erat vnguentum, vnde arma Quirini
vangebantur.

Personata fabula quaedam Nacuij inscribitur,
quam putant quidam primum a persona-
tis histrionibus. sed cum post multos an-
nos comoedi, & tragoedi personis uti
coeperunt, verisimilius est eam fabulam
propter inopiam comoedorum aetate no-
uam *per atellanos*, qui proprie vocatur per-
sonati, quia ius est eis non cogi in scena po-
nere personam, quod ceteris histrionibus
pati necesse est.

Perisum pro *perthesum* dixerunt antiqui.

do me

licet

sum di

qui paul

Pertusum dolium (dicitur cum ventrem signi-
ficat.

Pertus . . . dicitur

deruit

L. I. An.

Pescia in Saliari carmine, Aelius Sulo dici
ait, capita ex pellibus agninis facta, quod
Graeci vocent *pelles* *neuro* genere
pluraliter.

Pestis inter alia, quae interpretores dicunt,
cum fundus lustratur, significare pestilen-
tiam, ut intelligi ex ceteris possint, cum di-
citur: Auertas morbum mortem, labem,
nebulam, impetiginem.

Pestis dicebatur pestilentia.

Pestifera auspicia esse dicebant, cum cor in ex-
tis, aut caput in iecinore non fuisset.

sunt, cum cor in

in iecinore.

Pestiferum fulgur dicitur, quo mors, exilium
ne significari solent.

Peguri-

Petauristas Licilius a *petauro* appellatos existimare videtur, cum ait: Sicuti mechanici, cum alto exilure *petauro*. at Aelius Stilo, quod in aere volent, cum ait: *petaurista* proprie Graece, quod ij *πεταύρις* τῆς ἀερίης.

Petilamfuram significat vngulam equi albam.

PAVLVS. *Petilamfuram*, siccam, & subtrictam vulgo interpretatur. Scaeuola ait vngulam equi albam ita dici.

FESTVS. *Petimina*, in humeris iumentorum vlcerata, & vulgus appellat, & Lucilius meminit. cum ait: Ut *petimen* naso, aut lumbos cervicibus tangat. eo nomine autem, & inter duos armos suis quod est, aut pectus, appellari solitum testatur Naeuius in descriptione *suillae*, cum ait: *petimine* *piscino* qui meruerat.

PAVLVS. *Petimina*, in humeris iumentorum vlcerata.

Petiffere, petere.

FESTVS. *Petiffere* antiqui pro petere dicebant, ea quidem forma verbi, qua sunt *laceffere*, & *inceffere*. sed, ut mihi videtur, tum significabant saepius petere, ut *Petiffant* saepius petant.

Petoritam, & Gallicum vehiculum esse, & nomen eius dictum existimant a numero quatuor rotarum. alij *Osce*, quod ij quoque *petora* quatuor vocent. alij Graece, sed *πετορικόν* dictum.

PAVLVS. *Petoritam*, vehiculum Gallicum. alij *Osce* putant dictum, quod hi *petora* quatuor appellant: quatuor enim habet rotas.

FESTVS. *Petrarum* genera sunt duo, quorum alterum naturale saxum prominens in mare, cuius Ennius meminit lib. xi. alte delata, ceterisque ingentibus tecta. & Lilius in *Centauris*: ubi ego saepe *petris*. alterum manutactum, ut docet Aelius Gallus. *petra* est, quae Iouis dextra, ac sinistra fornicem expletura est ad libramentum supini fornicis.

PAVLVS. *Petrea* vocabatur, quae pompam praecedens in coloniis, aut municipiis imitabatur annum ebriam ab agri vitio, scilicet *petris*, appellata.

FESTVS. *Petre* . . . s, aut . . . agri vitio . . . ue praecilli c . . . uertar ad illam . . . impudentior . . . nter legationes . . . test.

Petrantia amnis est in Tiberim profluens quam magistratus auspiciato transeunt, cum in campo quid agere volunt. quod genus auspicii *peremne* vocatur, amnem autem feminine antiqui enuntiabant.

PAVLVS. *Petrantia* nomen amnis in Tiberim defluentis. *Petrones*, rustici a *petrarum* asperitate, & duritia dicti.

Petrones rustici sese dicuntur propter vetustatem, & quod deterrima quaeque ac praerupta . . . iam agri *petrae* vocantur, ut *rupices* iidem.

Petulantes & *petulci* etiam appellantur, qui proteruo impetu, & crebro petunt laedendi alterius gratia. Virgilius quarto Georgicorum: neque oves, hediq. *petulci* Floribus insultent. & Cornigeras norunt matres . . . agnique *petulci*. & Afranius in *Ida*: nostrum in comuentum, aut consellum ludum, lapsumque *petulcum*. interdum pro veloci vti videntur antiqui, ut hoc versu intelligi potest: exiliuit. quasi *petulcus* quidam *pedicus* conuibrant.

Phascola appellant Graeci, quas vulgus *pernas* vocat.

Piacularia auspicia appellabant, quae sacrificantibus tristitia portendebant; cum aut hostia ab ara profugisset, aut percussa mugitus dedisset, aut in aliam partem corporis, quam oporteret, decidisset,

. . . ria app . . . quendic . . . fugit. aut . . . oportuit pa . . .

Piacularis Romae porta appellatur propter aliquam *piacula*, quae ibidem fiebant: vel, ut *augustinus* cum ex sacro per aliquem *piaculo* soluitur, ut aliqua *piandi*, *propitiandi*, quae causa immolatur.

Piacularis porta Romae dicta propter aliquam *piacula*, quae ibidem fiebant.

Piari eos, veluti proprio verbo, ait Verrius, qui parum sint animati, cum mentis suae non sint, & per quaedam verba liberantur incommodo.

Piatrex dicebatur sacerdos, quae expiare erat solita, quam quidam *simulatricem*, alij *sagā*, alij *expiatricem* vocant. & *piamenta* etiam dicebantur, quibus in expiando vtitur.

Piatrix dicebatur sacerdos, quae expiare erat solita, quam alij *sagam* vocabant. *Piamenta* quoque dicebantur, quibus utebantur in expiando.

Picati appellantur quidam, quorum pedes formati sunt in speciem *sphingum*, quod eas *Dorij* *phicas* vocant.

Picena regio, in qua est *Asculum*, dicta, quod *Sabini*, cum *Asculum* proficiscerentur, in vexillo eorum *picus* confederit.

Picta quae nunc toga dicitur, antea vocabatur *purpurea*, quae erat sine pictura.

Picta quae nunc toga dicitur, *purpurea* antea vocitata est, quae erat sine pictura. eius rei argumentum est . . . pictura in aede *Vertamni*, & *Consi*, quarum in altera *M. Fulvius Flaccus*, in altera *C. Papirius Cursor* triumphantes ita *picti* sunt. *Tanica* autem *palmata* alaritudine clauorum dicebatur, quae nunc a genere pictura appellatur.

m iij

FESTVS.

PAVLVS.

FESTVS.

PAVLVS.

FESTVS.

PAVLVS.

FESTVS.

PAVLVS.

FESTVS.

ntur . . . uae . . .

Plebeiae Pudicitiae facellum in vico Longo est, quod cum Verginia patricij generis femina conuiuio facto inter patres, & plebē.

ful . . .

qu . . . bit . . .

lere . . . co iu . . .

PAVLVS. *Plebeiae* Pudicitiae facellum Romae, vt sacra cetere, colebatur.

Plebei Aediles dissidente plebe a patribus sunt creati.

FESTVS. . . q. plebei scito . . .

fulfragium tu . . .

sunt conititu . . .

unt, qui vna cum . . .

ente plebe a pa . . .

uas vocant, nos . . .

as esse, & septem ferunt . . .

mus a genere magistratus. eas enim fa- 20

ciendas curauerunt M. Iunius Brutus, Q.

Oppius Aediles Plebis.

PAVLVS. *Plebeium* magistratum neminem capere licet, nisi qui ex plebe est.

FESTVS. . . nem licet ca . . .

eneris est . . .

sto nomine . . .

Plena siue tellu . . .

id genus cum secretu . . .

in sodiando corrum . . .

Plentur antiqui etiam sine praepositionibus 30 dicebant.

Plera dixisse antiquos, testis est Pacuuius, cum ait: plera pars pessum datur.

Plexa, colligata significat, ex Graeco, cui nos etiam praepositionem adicimus, cum dicimus perplexa.

PAVLVS. *Plexa*, colligata. inde & perplexa. plurima plurima.

FESTVS. *Plorare*, flere, inclamare, nunc significat, & cū 40

praepositione implorare, id est inuocare.

at apud antiquos plane inclamare. in Re-

gis Romuli, & Latij legibus: Si murum sacra

Dianis parentum esto. & in Seruij Tullij haec

est: Si parentem puer verberit, aut ille plorasset

parentes, puer dianis parentum sacer esto, id est

clamarit, dixit.

PAVLVS. *Plui* appellantur, qui sunt planis pedibus. vn-

de & poeta Attius, quia Vmber Sarcinas

erat, a pedum planicie initio Plotus, postea

Plautus est dictus. soleas quoque dimidia-

tas, quibus utebantur in venando, quo pla-

nus pedē poneret, semplotia appellabant.

FESTVS. . . Vmbri pedibus planis . . .

bus vtuntur in venando . . .

bant semplotia, et . . .

in poeta, quia Vmber Sarcinas erat, a pe-

dum planicia initio Plotus, postea Plautus

coeptus est dici.

Ploxinum appellari ait Catullus, capsam inci-

sio, capsaue cum ait. gingiuae vtro ploxini habet veteris.

Ploxinum capsam dixerunt.

PAVLVS.

Plutei crates corio crudo intentae, quae solebant apponi militibus opus facientibus, & appellabantur militares. nunc etiam tabulae, quibus quid praesepitur, eodem nomine dicuntur.

do intentae . . .

opus facientibus . . .

nunc etiam tabu . . .

nomine dicun . . .

Poesini, Poenis, vt *caesmene* dicebant pro ca-

menis & *caesnae* pro caenis.

Polet, pollet. quia nondum geminabant anti-

qui consonanteis.

Polimenta testiculi porcorum dicuntur, cum

castrantur. a politione vestimentorum: quod

similiter, vt illa curantur.

dicebant testiculos porcorum, cum

eos castrabant a politione segetum, aut ve-

stimentorum: quod similiter, atque illa,

curentur.

Pollit, pila ludit.

in V. . .

dixit. . .

Pollubru, *polluuiu*. vas, q. nos peluim vocam⁹.

Pollucere merces . . . liceat sunt far, polle-

ta, vinum, panis fermentatus, ficus, passa,

suilla, bobula, agnina, casei, ouilla, alica, se-

sama, & oleum, pisces, quibus est squama,

praeter squarum. Herculi autem omnia

esculenta, poculenta.

Polteio pro viteriore.

Pomenal est in agro Solonio via Ostiensis ad

duodecimum lapidem diuerticulo a milia-

rio octauo.

Pone graui sono antiqui utebantur pro loci

significatione. sed praecientes vocabu . . .

significatione. 40

Pone graui sono ponitur pro loci significa-

tionem.

Pontina tribus a Pontia vrbe est dicta.

tia vr. . .

tina . . .

Popillia tr . . . buum. tot enim

fue . . . lici nomine a

Pinaria a sorori . . .

mine . . .

Popillia tribus a pgenetrice traxit vocabulū.

Popularia sacra sunt, vt ait Labeo. quae o-

mnēs ciues faciunt, nec certis familiis attri-

buta sunt. *fornacalia*, *parilia*, *laralia*, *porca*

praecidania.

Populi com . . . cum plebe

fulfragium . . . ex patribus

& plebe . . . cum plebes

sine patri . . . quod plebes

sciunt, pleb . . . appellatur.

Percat appellantur rari sulci, qui dicuntur a-

quae deriuādae gratia dicti, quod *porcant*, id est prohibent aquam frumentis nocere. nam crebriores sulci, limi vocantur.

PAVLVS. *Porcae* in agris sunt dictae, quod *porcant*, id est prohibeant aquam frumentis nocere. nam crebriores sulci limi solent vocari.

FESTVS. *Porcam* auream, & argenteam dici ait Capito Ateius, quae & si numero hostiarum non sint, nomen tamen earum habere, alteram ex auro, alteram ex argento factam adhiberi, sac. ficio Ceriali.

Porcas, quae inter duos sulcos fiunt, ait Varro, dici, quod porrigant frumentum.

PAVLVS. *Porcas*, quae in agris fiunt, ait Varro dici, quod porrigant frumentum.

Porci effigies inter militaria signa quintum locum obtinebat. quia confecto bello, inter quos pax fieret, caesa porca foedus firmari solebat.

FESTVS. . . . a signa quintum locum
lo inter quos populos
ere firmari solet.

Porigam dixisse antiqui videntur, pro porrigam, propter morem non geminandarum litterarum. ducto verbo a porro regam. aut si id friuolum videtur. cum aperte e riuo regam tractum sit, sed antiqui etiam porgā dixerunt pro porrigam.

PAVLVS. *Porriciam*, porro iaciam.

FESTVS. . . . iaciam, maxime.

Portenta existimant quidam graua esse, ostenta bona. alij *portenta* quaedam bona, ostenta quaedam tristia appellari. *portenta*, quae quid porro tendatur, incident, *ostenta* quae tantummodo ostendant mōstra, praecipiant quoque remedia.

PAVLVS. *Portenta* rerum fieri dicuntur, cum solita corpora raro se ostendunt, vt cometae, turbines, barathra, sereno caelo facta tonitrua.

Portifculus est, qui in portu modum dat classi. est autem malleus.

FESTVS. *Portifculus* est, vt scribit Aelius Stilo, qui in portu modum dat classi. id autem est malleus. cuius meminit Cato in dissuasiōe de rege Attalo, & vectigalibus Asiae: C. Licinio Praetore, remiges scripti ciues Romani sub portifculum sub flagrum conscripti venire passim.

Portum in duodecim pro domo positum omnes sere consentiunt: Cui testimonium defuerit, 3 tertius diebus ob portū oblungatū ito.

PAVLVS. *Portus* frequēter maiores p domo posuerunt.

Portumnus, qui & Palaemon, a Romanis inter deos colebatur.

FESTVS. *Por* . . . te . . .

Posse est, vt definit Gallus Aelius, vsus quidam agri, aut aedificij, non ipse fundus, aut ager. non enim possessio est. de rebus, quae tangi possunt.

qui dicit, se possidere, is vere potest di-

cere. Itaque in legitimis actionibus nemo ex his qui possessionem suam vocare audent, sed ad interdictum venit, vt praetor his verbis vtatur: *Vti nunc possides, cum fundum Q. D. A. quod nec vi, nec clam, nec precario alter ab altero possides, ita possideas, aduersus eum fieri veto.*

Possessio est vsus quidam agri, aut aedificij, non ipse fundus, aut ager. PAVLVS

10 *Possessiones* appellantur agri late patentes publici, priuatique, quia non mancipatione, sed vsu tenebantur, & vt quisque occupauerat, coll. bebat. FESTVS.

Posticam lineam in agris diuidendis Seruius Sulpicius appellauit ab exori.

. . . qua . . .
. . . tur . . . riq . . .
. . . abd . . . tab . . .
. . . frum . . . danti . . .

10 *Postica* linea in agris diuidendis ab oriente ad occasum spectat. PAVLVS.

Posticum ostiū dicitur in posteriore parte aedium. ceterum antiqui etiam vicinū habitantem ad posteriorem partem aediū sic appellarunt. denique, & quae ante nos sunt, antica: & quae post nos sunt, postica dicuntur. & dextram anticam, sinistram posticam dicimus. sic etiam ea caeli pars, quae sole illustratur ad meridiem, antica vtique nominatur: quae ad septentrionem est, postica. rursumque diuiduntur in duas partes, orientem, atque occidentem.

Postliminium receptus dicitur is, qui extra limina, hoc est terminos prouinciae captus fuerat, rursus ad propria reuertitur.

Postliminium receptum, Gallus Aelius in libro primo significationum, quae ad ius pertinent, ait esse eum qui liber, ex qua ciuitate in alia ciuitate abierat, in eandē ciuitatem redit eo iure, quod constitutum est de postliminiis. Itē qui seruus a nobis in hostiū potestatem peruenit, postea ad nos, redit in eius potestate, cuius antea fuit iure postliminij. equi, & muli, & naui eadē ratio est postliminiū. receptum is quae serui. quae generum ab hostibus ad nos postliminio redeunt, eadē genera rerū a nobis ad hostes redire possunt. cū populis liberis, & cū foederatis, & cū regibus postliminium nobis est ita, vt cum hostibus, quae nationes in opinione nostra sunt, cum his.

Postularia fulgura, quae votorum, aut sacrificiorum spretam religionem designant perferri, quae mortem, aut exilium ostendunt. peripralia, quae superiora fulgura, aut portenta peremunt. id est tollunt.

Postumum cognominatur post patris mortē natus. Plautus in Aulul. Post mediā aetate qui mediā dicit vxorē domum: Si eam senex annū praegnare fortuito fecerit: Quid dubita-

quin

quo sit paratū his nomen pueris Postumis? *Potitur.* Scipio Africanus in ea, quae est de imperio D. Bruti & poteratur C. Gracchus, in ea, quae vltus est, cum circum conciliabula iret.

Potitum, & Pinarium Hercules, cum ad aram, quae hodieque maxima appellatur, decimam boum, quos à Geryone abducos abigebat Argos in patriam profinasset, genus sacrificij edocuit. quae familia, & posteri eius non defuerunt decumantibus vsque ad Appium Claudium Censorem, qui quadraginta millia aeris grauis hic dedit, vt seruos publicos edocerent ritum sacrificandi; quo facto Potitij, cum essent (ex familia numero duodecim omnes interierunt intra diem trigessimū. Pinarius quoque nō adfuit sacrificio, postea cautum est, ne quis Pinatorū ex eo sacrificio vesceretur.

Potitus seruitus . . . qui, vt ait Labeo, seruitus . . . nes proxime Graecino dicebatur ab antiquis . . .

PAVL.
FEST.

Præbia, remedia.

. . . cau . . . iuis . . . bus P. R. . . cere . . . ebus le . . .

PAVL.
FEST.

Præcepta, saepe præcipit.

Præcepta, in Saliari carmine est, saepe præcipit.

Præclamitatores dicuntur qui Flaminibus Diali, Quirinali, Martiali antecedent. exclamant feriis publicis, vt homines abstineant se opere: quia his opus facientem videre religiosum est.

PAVL.

Præclamitatores dicebantur, qui Flaminio Diali, id est sacerdoti Iouis, antecedeabant clamantes, vt homines se ab opere abstinerent; quia hunc opus facientem videre in religiosum erat.

Præclat dicebant qui a Flaminibus præmittebantur, vt denunciarent opificibus manus abstinere ab opere; ne, si vidisset sacerdos facientem opus, sacra polluerentur.

Præcidania agna vocabatur, quae ante alias caedebatur. item porca, quae Cereri mactabatur ab eo, qui mortuo iusta non secisset, id est glebam non obiecisset: quod mos erat eis facere prius, quam nouas fruges gustarent.

Præcidantem porcam dicebant, quam immolare erant soliti ante, quam nouam frugem præciderent.

FEST.

Præcidanea dicitur

. . . genus hostiae, quod . . . arium appellabat . . . atur ex tribus pu . . . is cum tribus liba . . .

Præcidere, antecedere, id est, ante immolare. PAVL.

Prædia rursus Verrius vocari ait ea remedia FIST. quae data Caccilia vxor Tarquinij Prisci inuenisse existimatur, & immiscuisse omnis suae; quae præcineta statua eius est in aede sanctus, qui deus Dius Fidius vocatur: ex qua zona periclitantes ramenta sumunt. ea vocari ait prædia, quod mala prohibeant.

Prædonulos Cato *imagine* dixit in Epistulum. Quia saepe veles videntur prædonuli.

Prædonulus *imagine*, id est deminutiue. i. PAVL. dem Cato posuit pro prædonibus.

Prædotium, præoprant.

FIST.

Præfecturae eae appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinae agebantur, & erat quaedam earum resp. neque tamen magistratus suos habebant. in quas legibus præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent. quarum genera fuerunt duo: alterum, in quas solebant ire præfecti quattuor (sex virum pro populi suffragio creati erant in hac oppida Capuam, Cumis, Casilinum, Vulturum, Linternum, Puteolos. Acertas, Sueffulam, Atellam, Calatiam, alterum in quas ibant quos Praetor urbanus quotannis in quaeque loca miserat legibus, vt Fundos, Formias, Caere, Venafrum, Allifas, Priuernū, Anagninam, Frusinonem, Reate, Saturnia, Norham, Arpinum, aliaque complura.

Præfericulum vas aeneum sine ansa patens summum, velut peluis, quo ad sacrificia utebantur. PAVL.

. . . aeneum si . . . FEST. . . lut peluis . . . rio Opis PAVL.

Co

Præfetae dicuntur mulieres ad lamentandum mortuum conductae, quae dant ceteris modum plangendi, quasi in hoc ipsum præfetae. Nauius: Haec quidem mehercule opinor, præfeta est, quae sic mortuum collaudat.

Præinationes facere dicuntur ij, qui ante alios conceptis verbis iurant, post quos in eadem verba iurantes tantummodo dicunt. Idem in me.

Præclares dies appellantur, quibus fas est hostem bello laceffere. erant enim quaedam feriae publicae, quibus nefas fuit id facere.

Præmetium, quod prælibationis causa ante præmetitur . . . ante metitur, qua . . .

FEST.

Præmissa, pecuniola.

Cato saepe dicit, vt PAVL. . . hofes locor. dicebant . . . FEST. . . properi e mari opus est . . . in orationem, quam scrib. . .

60

Prætores erant, qui nunc Consules, & ij bella administrabant: quorum tabernaculum quoque dicebatur *prætorium*.

Præuaticatores a prætergrediendo sunt vocati. *Prandicula*, ientacula.

FESTVS. *Prandicula* antiqui dicebant, quæ nunc ientacula.

PAVLVS. *Prandium* ex Graeco . . . est dictum. nam meridianum cibum caenam vocabant.

Præcem singulariter Cato dixit.

FESTVS. *Præcem* singulariter idem (Cato) in ea, quæ est de coniuratione.

Præsan . . . porca dicitur, ut ait Veranius; quæ familiae purgandæ causâ Ceres immolatur. quod pars quaedam eius sacrificij fit in conspectu mortui eius, cuius funus instituitur.

Prima, aut secunda hora ducant sponsalibus: ominis causâ, ut optima, ac secundissima c- 20 ueniant.

PAVLVS. *Prima*, aut secunda a diei hora causa ominis sponsis tribuebatur.

FESTVS. *Primarius* Tribunus erat, qui primæ legioni tributum scribebat.

Primarius Tribunus apud Catonem, in ea quæ est contra Thermum de suis virtutibus . . .

Prim . . . condenda ta . . .

. . . iumenti, velut ex . . .

. . . vtrinq. media . . . 30

. . . lari iudicio, qui & ip . . .

PAVLVS. *Primigenius* sulcus dicitur, qui in condenda noua vrbe, tauro, & vacca designationis causâ imprimitur.

Primæsius, palus, ad quem funis nauticus religatur, quem alij tonsillam dicunt.

Primordia, principia.

Principalis castrorum porta nominatur, quod in eo loco est, in quo principes ordines tē- 40 dunt.

FESTVS. *Priscæ* Latinae coloniae appellatae sunt, ut distinguerent a nouis, quæ postea a populo dabantur.

PAVLVS. *Prisci* Latini proprie appellati sunt ij, qui prius quam conderetur Roma fuerunt.

Priscus Tarquinius est dictus, quia prius fuit, quam Superbus Tarquinius.

Pristina, velut priustina, dictum est.

FESTVS. *Pristina*, velut pris . . .

. . . eiusmodi dicta . . . 50

PAVLVS. *Pristinus* ab eo venit, quod est prius. pari modo & *pr. or.*

Prinatae vocabantur feriae sacrorum propriorum, velut dies natales.

FESTVS. *Prinatae* feriae vocantur sacrorum propriorum, velut dies natales, operationis, dene- cales.

PAVLVS. *Prinato* sumptu se alebant milites Romani paene ad id tempus, quo Roma est capta a Gallis.

FESTVS. . . . se alebant mili . . . 60

. . . mererentur. quod in . . .

. . . tempus, quod fuit pau . . .

. . . capta est a Gallis . . .

. . . milites non habant . . .

Priueras, mulieres priuatas.

PAVLVS.

. . . priu . . .

FESTVS.

. . . tur de . . .

Primigenius dictus, quod ante, quam mater secundo nuberet, est progenitus. pri enim antiqui pro præ dixerunt.

PAVLVS.

Primus ex prius singulis.

FESTVS.

Primos, priusque ant. qui dicebant pro singulis. ob quam causam & *primata* dicuntur, quæ vniuersalesque sint. hinc & *prim. leg. u.*, & *primatus*. dicimus tamen & priuatum, cui quid est ademptum.

PAVLVS.

Pro significat in, ut pro rostris, pro aede, pro tribunali. ¶ Pro ponitur etiam pro amplificando, ac palam faciendo, ut prodi, pro-uoca, protrahe, propelle. ¶ Alias pro priuati facultate, ut in propudio, prohibendo, quia vtrunque abnuat in his esse pudorem, potestatemque. ¶ Alias aliud alio, ut pro pecunia, pro praedio, Proconsule. ¶ Alias pro admiratione, ut pro Iuppiter. ¶ Alias pro ante, ut pro ostio. ¶ Alias pro in, ut promittere barbam, & capillum.

FESTVS.

. . . tione. . .

pl. si. . . ca, pro . . .

. . . tate. . . nuat . . .

. . . ud alio . . . alias pro . . .

. . . in Melan . . .

. . . mani ouiu . . .

Piautus in cond . . . pro . . .

ostio, alia . . . bam, & . . .

capillum.

Pro censu classis Iuniorum Ser. Tullius cum dixit in descriptione centuriarum, accipi debet in censu, ut ait M. Varro in libro sexto rerum humanarum. sicuti pro aede Castoris, pro tribunali, pro testimonio.

Pro scapulis cum dicit Cato, significat pro iniuria verborum. nam complures leges erant in ciues rogatae quibus sanciebatur poena verberum. his significat prohibuisse multos suos ciuis in ea oratione, quæ est contra M. Coelium: Siem percussi, saepe incolumis abij. praeterea pro republica, pro scapulis, atq. aerario multum Reip. profuit.

Pro scapulis cum dicit Cato, significauit pro iniuria verborum.

PAVLVS.

Pro sententia, ac si dicatur in sententia, ut pro rostris, id est, in rostris.

Proaedificatum dicitur, quod ex priuato loco processit in publicum solum.

FESTVS.

Probi velut prohibi, qui se a delinquendo prohibent.

Probrum, stuprum, flagitium, ut Attius in Helenibus: qui, nisi probrum, omnia alia in- delicta aestimant. Cassius in Dauo: Ha-

Prodicit, porto dederit, ut est in lege censoria porticum sartam, sectamque habeto, prodito, alias prodiderit.

PAVL.

Profanum est, quod fani religione non tenetur. Profanum, quod non est fanum. Plautus: Sacrum, an profanum habeas, parvipenditur.

FESTVS.

*scudolo: Atque in
interea laci
isque quod consecran
nta it consumi*

*ut Verrius eo rum sint
dicta libe arbitratu ob
eau cau culo, quia pro-
phaca ex quoque, id est deo dicta, consu-
me est necesse. Cuius opinionem neque
in hoc, neque in aliis compluribus refuta-
re minime necesse est. cum propositum
habeam ex tanto librorum eius numero
inter mortua iam, & sepulta verba, atque
ipso saepe confitente nullius usus, aut au-
toritatis praeterire, & reliqua quam bre-
uissime redigere in libros admodum pau-
cos. ea autem, de quibus dissentio & aper-
te, & breuiter: ut sciero, scripta in his libris
meis inuenientur. inscribuntur: *Priscorum,*
*verborum cum exemplis.**

*Profesti dies di
diuini Caecilii
sti tantumdem
in Priuigno. aed.*

PAVL.

Profesti dies procul a religione numinis diuini.

FEST.

*Profestum diem dicebant, qui festus non erat.
Profestum est facere, tamquam profanum fa-
cere, id est, quod eo die, qui dies feriarum
non est facere. vel, ut quidam dixerunt, pro
eo facere, velut feriae non sint: aut id fece-
re, quod feriis non liceat. Itaque diem pro-
festum, diem sine feriis esse.*

PAVL.

FESTVS.

*Profundum, quod longe habet fundum.
altum est, ac fund
in Medo. neq*

*Profusus, superni
Terentius in Ade
at nihil ad mo
et Pacunius in Ten
to oceistians rua*

PAVLVS.

*Profusus, supra modum sumptuosus. Teren-
tius: profundat, perdat, pereat, nihil ad mo
attinet, alias abiectus, iacens. Pacunius; Pro-
fusus gemitu, murmuro.*

FESTVS.

*Progenerum appellat auus neptis suae virum.
ap.
pell
Liui
bea*

*Prohibere comitia dicitur vitare diem mor-
bo, qui vulgo quidem maior, ceterum eb
id ipsum comitialis appellatur Cato in o-
ratione. quam scripsit de sacrilegio com-
misso: Domi cum auspicamus, honorem*

*medium immortalium velim habuisse,
serui, ancillae, si quis eorum sub centone
crepuit, quod ego non sensi, nullum mihi
vitium facit. Sicut ibidem seruo, aut ancil-
lae dormienti euenit, quod comitia prohi-
bere solet, ne is quidem mihi vitium facit.*

*Pro lato aere asstitit. Ennius in Achille Ari-
starchi, cum ait, significat clypeo ante se
protento.*

*Pro lato aere apud Eunium, significat scuto an-
te se protento. PAVLVS.*

*Proletarium capite censum dictum, quod ex
his ciuitas constet, quasi proles progenie.
Idem & proletanei.*

*Prologium, principium, proloquium. Pacunius:
Quid est? nā me examinasti prologio tuo.*

Prologere dicuntur, qui solito diutius lugent.

Promellere, litem promouere.

Prome

FEST.

ri lituum prouere

*Promenernas item pro monce (in Saliari car-
mine.)*

*Promerion, praecipuum, praeter ceteros meri-
tum. aut pro medium hoc est participat, ut
pro indiuiso dicimus.*

PAVLVS.

Promiscam dicebant promiscue.

*Promissus capillus dicitur longus, item herba
promissa, velut porro missa.*

Promonstra, prodigia.

*30 Promulco agi dicitur nauis, cum scaphae duci-
tur fune.*

*Promulgari leges dicuntur, cum primum ip-
vulgus eduntur, quasi prouulgari.*

*Pronubae adhibebantur nuptiis, quae semel
nupserunt, causa auspicii, ut singulare per-
seueret matrimonium.*

*Pronubae adhibentur nuptiis, quae semel nu-
pserunt, ut matrimonia paupertatem au-
spicantes. FEST.*

40 Pronurus nepotis vxor.

Prop. . . ita dolia ait dici Labco, quod

PAVL.

FESTVS.

PAVL.

*Propages propagines a propagando, ut faciunt
suffici cum vitem vetulam supprimunt, ut
ex ea vna plures faciant.*

*Propatulum, late patens, atque apertum. & pata-
li boues quorum cornua in diuersum supra
modum patent. FEST.*

*50 Properam pro celeri, ac strenua dixisse anti-
quos testimonio est Cato, cum ait in libro
de re militari: Tertia e castris eductio ce-
leris, properaque est.*

Properam, celerem strenuamque significat.

PAVL.

*Properare aliud est, aliud festinare. qui vnum
quodque mature transigit, is properat; qui
multa simul incipit neq. perficit, is festinat.*

FEST.

*Properat antiquos dixisse pro celer, testimo-
nio est qualitas aduerbium, quod est pro-
pere.*

60 Properat, celer; unde aduerbium propere.

PAVL.

posterior
si quis alius pro Rege
stifex tum his dies

PAVL. Quando *stercus delatum* fit, eodem modo in factis notatur dies, quo *stercus* purgatur ab aede Vestae.

FEST. *stercus delatum* fit, eo
es, qui talis est, ut
stercusque in alium ca
cum id factum sit

Quartarios appellabāt antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quaestus capiebant. Lucilius: porro homines nequam malus ut quartarius cippos colligere omnes.

PAVL. *Quartarios* appellabant muliones mercenarios, quod quartam partem capiebat quaestus.

Quatenus significat qua fine: ut hactenus, hac fine. quatinus vero, quoniam, sed antiqui *quatenos* dicebant.

FEST. *Quatenus* significat quia fine, ut hactenus, hac fine. At quatinus, quoniam. Sed antiqui *quatenos* dicebant, ut Scipio Africanus in eoratione, quam scripsit, postquam ex Africa rediit. Vti negotium natum erat; quatenos castra nostra ita munita erant, ut posses partem exercitus abducere.

Quatere, suspensum, & vicinum rei alicuius motum significat, non ut Verrius putat, ferire: cum id ipsum verbum *concutere* ex praepositione, quae est con, & quatere, sit compositum. *quassare* autem est saepe quatere.

PAVLVS. *Quatere*, suspensum, & vicinū rei alicuius motum significat, & interdum concutere. quin & id ipsum verbum *concutere* ex quatere sit compositum. *quassare* autem est saepe quatere.

FESTVS. *Quaxare* ranae dicuntur cum vocem mittūt.
PAVLVS. *Quercu* dicitur, quod id genus arboris graue sit, ac durum, tum etiam in ingentem euadat amplitudinem. *querqueram* enim graue, & magnam quidam putant dici.

FEST. *Querq.*
nam quidam quere
arboris cum gra
ingentem euadat
Opilius frigidam a
tem. Santra eam ex G
tem eiusmodi
etiam carcerem Plau
erat bilis querque
iactans me ut feb
ret alibi querque

PAVLVS. *Querqueram*, frigidam cum tremore a Graeco
certum est dici. unde & carcer. Lucilius: lactans me, ut ioris querquera. & alibi. *Querquera* consequitur (febris) capi-

tisque dolore. Item Plautus: Is mihi erat
bilu querqueratue.

Querquetulanae dicebantur nymphae querqueto virescenti praesidentes.

Querquetulanae vtrac putatur significari nymphae praesidentes querqueto virescenti, quod genus siluae indicat fuisse intra portam, quae ab eodicta sit. *Querquetularia*. Sed feminas antiqui quas sciens dicimus, *viras* appellabant. unde adhuc permanent *virgines & viragines*. FEST.

Querquetularia porta Romae dicta, quod querquetum intra muros urbis iuxta se haberet. PAVLVS.

Queis antiqui dixerunt: inde declinatum remanet datiuo casu, *quibus*; nam Qui adhuc ite
Queis facit, ut isti istis, illi illis. FEST.

Quianam pro quare, & cur positum, & apud antiquos, ut Naeuium in carmine Punici belli: Summe deum regnator quianam genus isti. & in satyra: Quianam Saturnium populum pepulisti. & Ennius in libro septimo: Quianam dictis nostris sententia flexa est.

Quianam pro quare, & cur ponitur. Ennius: PAVL.
Quinam dictis nostris sententia flexa est.

Quid nisi usurpauisse antiquos testis est Afranius in Epistula: me auctore mater abstinebi: quid nisi? FEST.

Quietalus ab antiquis dicebatur Orcus.

Qui hoc censetis, illuc transire, qui alia omnia in hanc partem his verbis praestitit omnis videlicet causa, ne dicat, qui non censetis.

Quincuntum & producta prima syllaba, & per Chitem vsi rperant antiqui, quod postea leuius visum est, ita ut nunc dicimus pronunciari.

Quinquatrus appellari quidam putant a numero dierum, qui fere his celebrantur: qui scilicet errant, tam Hercule, quam qui tri-duo Saturnalia, totidem diebus Compitalia. nam omnibus his singulis diebus fiunt sacra. forma autem vocabuli eius, exemplo multorum populorum Italico-rum, eouit ita est, quod post diem quintum Iduum est is dies scitus. ut apud Tuscianos *Triatrus*, & *Sexatrus*, & *Septimatrus*, & *Faliscos Decimatrus*. Mineruae autem dicatum eum diem existimant, quod eodie aedis eius in Auentino consecrata est.

Quinquatrus festiuus dies dictus, quod post diem quintam Iduum celebraretur, ut *triatrus*, & *sexatrus*, & *septimatrus*, & *decimatrus*. PAVLVS.

Quinque genera signorum obseruat augures, ex caelo, ex auibus, ex tripudiis, ex quadrupedibus, ex diris.

Quinq. arguit iudic. ex qua? FEST.

niri non potest.

FEST. *Quispiam* quin significet aliquis, & quæpiam, aliqua, similiterque alia eiusdem generis, ut dubium non est, ita unde sequens pars eius coeperit, inueniri non potest.

Quisquiliæ dici putantur, quidquid ex arboribus minutis surculorum, foliorumve cadit, velut quidquid cadit. Caecilius: *Quisquiliis* volantis venti spolia memoranti modo, & Nouius in *Togularia*; abi de turbate saxo, homo non *quisquiliæ*, quid est?

PAVL. *Quisquiliæ* putantur dici quidquid ex arboribus minutis surculorum, foliorumque cadit, velut quidquid cadit.

Quod significat etiam aliquid, præterquam quod in usu sere est, & Graeci dicunt *π*.

FEST. etiam aliquid, præter dicunt *π*.

Quoniam significat

apud antiquos

et de causâ

qui significationem

PAVL. *Quoniam* significat non solum id, quod quia, sed etiam id, quod postquam. hac de causa, quod Graecum *ἐπεὶ* utriusque significationem obtinet.

FEST. *Quot serui, tot hostes*, in proverbio est. de quo Sennius Capito existimant errorem hominibus interuenisse præpostere plurimis enuntiatiis. vero enim similis esse dictum initio, *Quot hostes, tot serui, tot captivi* sere ad seruitutem adducebantur. unde etiam mancipia, nec san

ser

epi

ruti

gia

turbat

rent

unciz

Sinni

ut peri

nifica

omnibus

cillae

omnis vn

me part

gula sed u

laktius fixa

serendum qui

R

PAVL. *Pro* S littera saepe antiqui posuerunt, ut *maiosibus, meliosibus, laisibus, fesis*, pro maioribus, melioribus, laisibus, feriis.

FEST. *R* duobus in compluribus orationibus, cum de actis differitur etiam perscribi solet, id est rationum relatarum, quod is tabulis docentur indices, quæ publicæ data, atque acceptæ sint.

Rabidus a rabie, qui morbus caninus est.

R

Catullu

li rabidu

Rabula dicitur in multis intentus negotiis, paratusque ad radendum quid, auferendumque. vel quia est in negotiis agendis acrior, quasi rabiosus,

dicitur in multis intentus ne

dendum quid, auferend

quia acrior sit in nego

Radere g

lege xii. id est vnguibus.

Rapi simulatur virgo ex gremio matris, aut si ea non est, ex proxima necessitudine, cum ad virum trahitur, quod videlicet ea res feliciter Romulo cessit.

Rapi solet fax, qua prælucente noua nupta deducta est: ab utrisque amicis, ne aut vxor eam sub lecto viri ea nocte ponat, aut vir in sepulchro comburendam curet, quo viroque mors propinqua alterius utrius caprari putatur.

Rasores fidicines dicti, quia videntur chordas ictu radere.

abant

dentur, quia

artifi

Rates vocant tigna colligata, quæ per aquam aguntur, quod vocabulo interdum etiam naues significantur.

Rate

quæ per aquam agan

interdum etiam na

Afranius in Epistula

cullam ratem. ite

ficarint etiam re

lemor. atque ego reper

& alio loco. Sed iam pro

tes salum.

Ratissima quoque ab iis, quæ rata dicimus. unde etiam rationes dictæ. Cato in *Q. Thermum*. erga rempublicam multa beneficia rarissima, atque gratissima.

Ratissima quoque ab iis, quæ dicimus rata, unde etiam rationes dictæ.

Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente ratis fuerit effigies, ut naus in affe.

Tarqui

et Oppius

in eo & tri

t naus in as

quoque ratitum

ratiti Antonius

trientes putat

is affis sit, quia

nulla sic, sed se

tans, nec hac re ra

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVL.

FEST.

na. ac legionum vnam
gnificat, quod hi pe
ratio cum his putaretur
llent.

Ratumena porta a nomine eius appellata est, qui ludicro certamine quadrigis victor Etrusci generis. iuuenis Veis consternatis quis excusus Romae periit: qui equi feruntur non ante constitisse, quam perueniret in Capitolium, conspectamque fœtulum quadrigarum, quae erant in fastigio Iouis templi, quas faciendas locauerant Romani Veienti cuidam artis figulinae prudenti, quae bello sunt reciperatae: quia in fornace adeo creuerant, ut eximi nequirent. idque prodigium portendere videbatur, in qua ciuitate eae fuissent, omnium eâ futuram potentissimam.

FESTVS. *Ratumena porta* a nomine cuiusdam aurigae sic appellata.

Ratus sum, significat putavi, item ratus, certus, & firmus.

FESTVS. *Ratus sum*, significat putavi, sed alioqui pro firmo, certo ponitur ratus, & ratû. Ennius: Occiduntur, ubi potitur ratus Romulus praedam. & Attius in Menalippo: neque ratum est, quod dicas, neque quae agitas, dicendi est locus.

PAVL. *Raua vox* rauca, & parum liquida, proxime canum latratum sonans. vnde etiam caustidicus pugnaciter loquens *rabula*.

FESTVS.

- uocem
- parum
- autem
- loquen
- Lucilium
- trauit
- elli, nisi
- lautum, qui
- poscamus quod
- bi ex purga
- rauium

PAVLVS. *Rauis coloris* appellantur, qui sunt inter flauos & caesios, quos Plautus appellat *rauistellos*. Quis inquit, haec mulier, & ille rauistellus, qui venit?

FESTVS.

- appellant
- rauo sub con
- quod genus homin
- sed quis haec est
- uenit.

Rauillae a ravis oculis, quemadmodum a caesiis caesulae.

Rauim anti

Plautus. Vbi si quid pos

am item experiuram her

em & in Artemone, &

in Hypobolimeao: Prius

nam feceris.

PAVLVS. *Rauim* dicebant pro rancito. vnde & ver-

bum rauio, ravis.

Rancos appella
ab ariditate
carum aristae in sp
menta raua appell
docet.

Reapse est re ipsa. Pacuvius in Armorum iudicio: Si non est ingratum reapse, quid feci bene.

10 *Recellere*, reclinare, & excellere, in altum extollere.

Recepticiu seruum, Cato in suasionem legis Voconiae cum ait, significat, qui ob vitium redhibitus sit. Vbi irata facta est, seruum recepticiu sectari, atque flagitare virum iubet.

Recepticius seruus est, qui ob vitium redhibitus est.

20 *Receptus mos* est, quem sua sponte ciuitas alienum adsciuit.

Recinium, omne vestimentum quadratum. ij, qui xii interpretati sunt, esse dixerunt virilem togam qua mulieres utebantur, praetextam clauo purpureo. vnde *recinias* mimi planipedes, quam rem diligentes exsequitur Santra libro secundo de antiquitate verborum.

Recinium, omne vestimentum quadratum unde *recinias* mimi.

30 *Reciperatio* est, cum inter ciuitates peregrinae lex conuenit, ut res priuatae reddantur singulis, recuperenturque.

Reciperatio est, ut ait Gallus Aelius, cum inter populum, & reges, nationesque, & ciuitates peregrinas lex conuenit: quomodo per recipiatores reddantur res, recipiaturque, resque priuatas inter se persequantur.

40 *Recipie* apud Catonem pro recipiam, ut alia eiusmodi complura.

Recipie, recipiam.

Reciprocate pro vltro, citroque poscere. vnde eque gremiis subiectare, ac figere.

Reciprocate pro vltro, citroque poscere vti sunt antiqui, quia *procare* est poscere. Pacuvius in Teucro: Rapido, reciproco, percito, angusto, citare, rectem, reciprocate. vnde eque gremiis subiectare, adfigere. Plautus in Atraba. quasi tollenono, aut pilum gracum reciprocos plana via.

50 *Reconditae* fecerit, & condere vrbeas, facere, aedificare, ut Cincius testatur in libro de verbis pri scis.

Rectae appellantur vestimenta virilia, quae patres liberis suis conficienda curant omnis causa ita usurpata, quod astantibus & in altitudinem texuntur.

Rectae appellantur vestimenta virilia, quae astantibus, & in altitudinem texuntur.

60 *Recto fronte* ceteros sequi si norit. Cato

FESTVS.

PAVLVS.

FEST.

PAVLVS.

FEST.

PAVL.

FEST.

PAVLVS.

FEST.

in dissertatione consulatus. antiquae id consuetudinis fuit, ut cum ait Ennius quoque, a stirpe supremo. & ilia dia nepos. & lupus fera & , nulla metus. & iam in commentariis sacerorum pontificalium frequentet est hic ovis, & haec agnus, ac porcus. quae non ut vitia, sed ut antiquam consuetudinem testantia debemus accipere.

Redantruare dicitur in Salsorum exultationibus, cum praesul *ampiruauit*, quod est motus edidit. ei referuntur inuicem idem motus. Lucilius: praesul ut ampiruet, inde volugus redamplauit. At Pacuvius, promerenda gratia Simul, cum videam Graios nihil inediocriter Redantruare opibusque sumanis persequi.

Redarguisse per E litteram Scipio Africanus Pauli filius dicitur enuntiasse, ut idem etiam *pertisum* cuius meminit Lucilius, cum ait: quo facetior videare, & scire plusquam ceteri, *pertisum* hominem, non *pertasum* dicere ferunt, nam genus.

Redemptitauere item, ut clauitauere, Cato (idem) in ea, qua egit de signis, & tabulis honorem temptauere ait, malefacta beneficiis non redemptitauere.

PAVLVS. *Redemptitauere*, ut demitauere.

FESTVS. *Redemptores* proprie, atque antiqua consuetudine dicebantur, qui cum quid publice faciendum, aut praebendum conduxerant effecerantque: tum demum pecunias accipiebant. nam antiquitus *emere* pro accipere ponebatur. At ij nunc dicuntur redemptores, qui quid conduxerunt praebendum vendendumque.

Redhostire, referre gratiam. Naeuius in Lupo: vel Veiens regem salutat iube Albanum milium. comitem senem sapientem contra redhostis Menalus. & Attius in Amphitryone: Cedo ecquid te redhostitum, cum meassem obieceret facilius. Nam & *hostire* pro aequare posuerunt. Ennius in Chresphonte: audis, atque auditis *hostimentum* adnungito. & in Hectoris lytris. Quae mea cominus machaera, atque hasta hospius manu. & Pacuvius in Teucro: nisi coarceo proteruitates, atque hostio ferociam.

PAVLVS. *Redhostire* est gratiam referre. nam & *hostire* pro aequare posuerunt.

FESTVS. *Redibitur* tum id proprie dicitur quod redditum est, improbatumque, & qui dedit. idemque rursus coactus est habere id, quod ante habuit.

PAVLVS. *Rediculi* sanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visus.

FESTVS. *Capenam Corni* propterea apellatur.

urbem Hannibal

dam visis perterritus.

Redimiculum vocant mulieres catellam, quae maxime vtuntur ornatus causa.

Redimunt, & deunt.

Ennius

inunt in

eunt feri

Rediuuam quidam, alij *relinuam* appellat, cum circa vnguis cutis se resoluit, quia *luere* est soluere. Titinius in Setina: lassitudo conseruum rediuuae, flagri: & Liuius: scabra in legendo, rediuuosaue offendens.

Relinia siue *relinuam* dicitur, cum circa vngues cutis se soluit, quia *luere* est soluere.

PAVLVS.

Rediuuam est ex vetusto renouatum.

Rediuuam est ex vetusto renouatum. Cicero libro primo in Verrem: utrum exultantis minus operis esse vnam columnam efficeret ab integra nouam nullo lapide rediuuam.

FESTVS.

Referri diem proditum, id est anteferri religiosum est, ut ait Veranius in eo, qui est auspiorum de cunctis, idque exemplo comprobatur L. Iulij, & P. Licinij Censorum qui id fecerunt sine villo decreto augurum, & ob id lustrum parum felix fuerit.

Referri cum dicimus, errare nos ait Verrius: esse enim rectum refert: diutius scilicet, non ablatiuo casu. sed esse iam vsu possessum.

Refriua faba dicitur, ut ait Cincius quoque quae ad sacrificium referri solet donum ex segete auspicii causa, quasi reuocent fuges, ut domum datantes reuertito ad rem diuinam faciendam. Aelius dubitat, an ea sit, quae prolata in segetem, domum referatur, an quae refrigeratur, quod est torreatur: sed opinionem Cincij adiuvat, quod in sacrificiis publicis, cum pulis fabata datus datur, nominatur refriua.

Refriua dicebant, quae ex segete causa auspicii domum ad sacrificium referebant.

PAVLVS.

Refutare, redarguere, compositum a fado verba A littera in V.

R. . . re. Pacuvius in Hemi

FESTVS.

. . . , quas gloria et.

. . . , rietas humanu

. . . littera in V tam

. . . recludere

Regale est dignum rege.

PAVLVS.

. . . gnum Rege.

FESTVS.

Regalia exta appellantur, quae potentibus imperatum honorem pollicentur, priuatis & humilioribus hereditates, filiosque dominationem.

Regia, domus, ubi Rex habitat.

PAVLVS.

. . . alioqui regiae se

FESTVS.

Regis sit.

gni aestimans, sed etiam officiosus aduersus homines. *Dies autem religiosi*, quibus, nisi quod necesse est, nefas habetur facere. quales sunt sex & triginta atri, qui appellantur, & *Alliensis* atque ij quibus mundus patet. *Esse, Gallus Alius*, quod homini ita facere non liceat, ut si id faciat, contra deorum voluntatem videatur facere. quo in genere sunt haec: in aedem Bonae deae virum introire: aduersus mystica legem ad populum ferre: die nefasto apud Praetorem lege agere. Inter sacrum autem, & sanctum, & religiosum differentias bellissime refert. *Sacrum aedificium*, consecratum deo. *Sanctum murum*, qui sit circum oppidum. *Religiosum sepulcrum*, ubi mortuus sepultus, aut humatus sit, satis constare ait. Sed ita portione quadam, & temporibus eadem videri posse. Siquidem quod *sacrum est*, idem lege, aut instituto maiorum sanctum esse putant, violari id sine poena non possit. Idem *religiosum* quoque esse, (qui non iam sit aliquid, quod ibi homini facere non liceat: quod si faciat aduersus deorum voluntatem videatur facere. Similiter de muro, & sepulchro debere observari, ut eadem, & sacra, & sancta, & religiosa fiant, sed quo modo, quod supra expositum est, cum de sacro diximus.

Reluere, resolvere, repignerare. Caecilius in Carine: ut aurum, & vestem, quod matris fuit, Reluat, quod viua ipsi opposuit pignori.

PAVLVS.
FESTVS.

Reluere, soluere, repignerare.

Remancipata Gallus Aelius esse ait, quae mancipata sit ab eo, cui in manum conuenerit.

Remant, repetant. Ennius libro primo. desunt riuos, camposque remant.

PAVLVS. *Remant, repetant.* Ennius, Riuos, camposque remant.

Remeare, redire: ut comere, vltro, citroque ire. vnde *commeatus dari* dicitur, id est tempus, quo ire, & redire commode possit.

FEST.

Remeare, redire: ut comere, vltro, citro iure. vnde *commeatus dari* dicitur, id est, tempus, quo ire, redireque possit. Afranius (ut in emancipato vetuit me sine mercede prosum paucius remeare in ludum.

Remilignes, & remorae a morando dictae sunt a Plauto in patina. Nam quid illae nunc tam diu initus remorantur remilignes? Ab Afranio in Prodito. *Remeligo* a laribus missa sum, hanc, quae cursum cohi.

. non nia

. in no

. aeq; su

. publi

. in eo, quod

PAVLVS. *Remilignes, & remorae* a morando dictae. Plautus: Quid illae nunc tam diu initus remo-

rantur remelignes? & Lucilius: Quaecnam vox ex te resonans meo gradu remoram facit?

Remillum dicitur, quasi repandum.

FEST.

Re

Lucilius fuda
remelium & Afraxendice pergam

Remissio

usus est in

iubetur, quod

tum est exer-

ut cum opus sit

in perpetuum

untur, ut ait

cio, quas po

cures habitae

esse ait Antis-

oque lege signi-

ando dicitur, ut

officio augu-

in consilio fa-

let loco pullis

um facit auspi-

elit intra pome-

plo consistit.

Remorbescat, in morbum recidat.

PAVLVS

morbescat. En

FEST.

bum recidat.

Remores aues in aspicio dicuntur, quae actum aliquid remorari compellunt.

PAVL.

item iou

FEST.

remor

Remulco est, cum scaphae remis nauiis magna trahitur.

PAVL.

a tra

FEST.

ficat

Remurinus ager dictus, quia possessus est a Remo. & habitatio Remi *Remona*. sed & locus in summo Auentino *Remoria* dicitur, ubi Remus de vrbe condenda fuerat auspicatus.

PAVL.

dictus

FEST.

remu

num ei

tatam a

de vrb

rum quu

testis e

Renanciscitur significat reprehendit. vnde adhuc nos dicimus *nanciscitur*, & *nactus*, id est, adeptus.

PAVL.

Rena

FEST.

nificare ait rep

dicimus nanciscitur

Renouatum fulgur vocatur, cum ex aliquo fulgure functio fieri coepit, si factum est simile fulgur, quod idem significet.

existimo & quaecun

quorum passus aucto.

Reor.

PAVLVS. *Reor*, existimo, & quaecunque ab eo declinantur.

Repagula sunt, ut Verrius ait, quae patefaciendi gratia ita figuntur, ut ex contrario quae oppanguntur. Cicero in Verrem libro quarto: postea conuolsis repagulis, effractisque valuis demoliri lignum, ac vestibulis labefactari conantur. quae poetae interdum repages appellant.

Repagula sunt, quae patefaciendi gratia ita figuntur, ut ex contrario oppanguntur. haec & repages dicuntur.

FEST.

Repanda locantur Pompina flumina

ap

Repastinari ager is dicitur, ut Verrius existimat, cuius natura mutatur sodiendo cum aut siluester excoditur, aut lapis molitur frangendo, ut fiat pascui, vel pecoribus herba, vel hominibus satio. Cato in ea, quam scripsit de suis virtutibus contra Thermum: ego iam à principio in parsimonia, atque in duritia, atque industria omnem adulescentiam meam abstinui, agro colendo, saxis Saxinis, silicibus repastinandis atque conferendis. Afranius in repudiato: Repastina serati senex fugis.

PAVL. *Repastinari* ager is dicitur, cuius natura sodiendo mutatur.

Repedare, recedere.

FESTVS. *Repedare*, recedere. Pacunius; Paulum repedagnate a vestibulo gradum.

PAVLVS. *Reperitum* dicitur, quasi repartum, & reparatum.

FEST.

Re

quod amissum recipe
reparatum

Reposita postridie nuptias apud nouum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio. Pacunius in Illiona: ab eo depulsum mamma pedagogandum accipit appotalis liber.

PAVL. *Reposita* postridie nuptias apud nouum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio.

Repudium, quod fit ob rem pudendam, appellatum.

FEST.

Repudium Verrius ait dictum, quod fit ob rem pudendam. Attius; Repudio eiecta ab Argis iamdudum exsulo.

Repulsior secunda conlatione dixit Cato in ea quae est contra Cornelium apud populum: Nec quis incultior, religiosior, desertior, publicis negotiis repulsior.

PAVL. *Repulsior* Cato dixit comparative a repulso.

Reque capse, re ipsa.

FEST.

Reque capse Scipio Africanus Pauli filius, cum pro aede Castoris dixit, hac compositione vsus est. quibus de hominibus ego saepe, atque in multis locis opera, factis, consiliis, reque capse (saepe) bene meritus spem,

id est re ipsa.

Res comperendinata significat iudicium in PAVL. diem tertium constitutum.

ut

iure,

ut

ica

um ob

tor

is con

dicium

FESTVS.

Resecrare, res e

rens populum eo

ut eo periculo

stratus eum refect

se liberarent insi

innocensque esset cau

est, ne eidem iterum

animaduertisti

cumque comitia esse

Resecrare, soluere religione. utique cum rens PAVL.

populum comitiis orauerat per deos, ut eo

periculo liberaretur, iubebat magistratus

eum resecrare. Plautus: Resecroque ma-

ter, quod dudum obsecraueram.

Reserari a sera dictum est.

FEST.

dici ab eo, quae de

ine patefiant

& declusa sint re

neque dicantur fustes

foribus. Pacunius in

pandite valuas

complectar.

Reses, ignauus, quia residet.

PAVL.

residet. Atti

residuos summ

in rosa praeterea

pa cuius in arm

tuque te desider

nos hic esse in

FESTVS.

Residiare, saepe resiliare.

sulta.

PAVL.

Resignare antiqui pro rescribere ponebant. ut

FEST.

adhuc *fulsignare* dicimus pro subscribere.

Cato de spoliis, ne figerentur, nisi quae

de ho

re

nar

requi

alia a

quod m

reb

in di

tertium

ranorum

positi

visi a

uocaba

cretum

Resignare antiqui dicebant pro rescribere, ut PAVL.

adhuc *subsignare* dicimus pro subscribere.

TEST. *R. signatum* aes dicitur militi, cum ob delictū aliquod iussu tribuni militum, (ne stipendium ei detur,) in tabulas refertur. *resignare* enim antiqui pro scribere interdum ponebant.

PAVL. *Respersum* vinum dixerunt, quia vino sepulcrum spargebatur.

TEST. gnificat . . .
 ouendia . . . 10
 spargebatur . . .

Respicere autem & in auspicando, unde quis auem, prospexit, cum eodem reuertitur.

Respecti aus
 hicio, quasi finis impe
 comitia perfecta sumi
 dores suo more, aliq
 ndum luci, in quo sacra sa
 latoribus ingeniculato 20
 vium in caput insu
 catione.

Respublicas multarum civitatum pluraliter dixit C. Gracchus in ea, quam conscripsit de lege P. Ennij, & peregrinis, cum ait: eae nationes, cum aliis rebus, per avaritiam atque stultitiam. respublicas suas amiserunt.

Restat pro distat ait Ennius; ponere, cum id dicat, impetus, aut longe mediis regionibus restat. 30

PAVL. *Restat* Ennius posuit pro distat.

Restibilis ager sit, qui biennio continuo feritur farreo spico, id est aristato. quod ne fiat, solent, qui praedia locant, excipere.

TEST. dicitur qui bie.
 co, id est arist
 cant excipe

Retiario pugnati aduersus mirmillonem cantatur: *Non te peto, pisce peto. quid me fugi Gal-* 40
le quia mirmillonicum genus armaturae Gallicum est, ipsique mirmillones ante Galli appellabantur, in quorum galeis piscis effigies inerat. Hoc autem genus pugnae institutum videtur a Pittaco viro ex septem sapientibus, qui aduersus Pirynonem dimicaturus propter controuersias finium, quae erant inter Atticos. & Mytilenaeos rete occulto lato impediuit Phrynonem. 50

PAVL. *Retractare* est, rursus tractare.

TEST. *Retricibus* cum ait Cato in ea, quam scripsit, cum edidit Fuluij Nobilioris Censuram, significat aquam eo nomine, quae est supra viam Ardeatinam inter lapidem secundum, & tertium. qua irrigantur horti infra viam Ardeatinam, & Alsianam, vsque ad Latinam.

PAVL. *Retricibus* cum ait Cato, aquam eo nomine 60

significat qua horti irrigantur.

Rem dictus est a re, quam promissit, ac debet.

Rem stipulando est, qui stipulatur. *Rem promittendo* est, qui suo nomine alteri quid pro altero promissit.

Rem nunc dicitur, qui causam dicit: & item **TEST.**

qui quid promissit, sponditve, ac debet. ac Gallus Aelius libro secundo significationum verborum, quae ad ius pertinent, ait: *Rem* est, qui cum altero litem contestatam habet, siue is egit, siue cum eo actus est. *Rem stipulando* est idem qui astipulator dicitur. quippe suo nomine ab altero (qui stipulatus est, non is qui alteri adstipulatus est. *Rem promittendo* est, qui suo nomine alteri quid promissit, quive pro altero quid promissit. ac Capito Aelius in eadem quidem opinione est; sed exemplo adiuvat interpretationem. Numa in secunda tabula secunda lege, in qua scriptum est: *Quid horum fuit vnum iudici arbitrore, reore, eo die deffensus esto.* nunc vterque actor, reusque in iudicio me vocatur. itemque accusator de vi accitur more vetere, & consuetudine antiqua.

Rem cum pro u
 nius in eo q
 cit pro se a
 to tuo vti

Regium appellatur id municipium, quod in **PAVL.**
 feto Siciliae est, quoniam id a rumpendo
 dictum est.

. are oportere, ait Verrius, id muni- **TEST.**
 cipium, quod in feto e regione Siciliae
 est, quoniam id dictum est a rumpendo,
 quod est Graece *ῥαῖμα* eo quidem magis,
 quia in Gallia Cisalpina, vbi forum Lepi-
 di fuerat, Regium vocatur.

Rhinocerotem quidam esse aiunt bouem Aegyptium.

Rhonde. Sicadionque, cum dixit Lucellius. quo nomina riparum posuit, tam infestum sibi corpus, & valetudinem referens, quam leuis, sed saluti nauigantium.

Rica est u
 simbriatum, purp
 palliolo, mitrave
 existimat. Titi
 sucida alba vestit
 triplex, quod con
 nuac patrimae m
 tum laetetur aqua pe
 leum.

Rica est vestimentum quadratum simbria- **PAVL.**
 tum purpureum, quo Flaminiae pro pal-
 liolo utebantur. Alij dicunt, quod ex lana
 fiat sucida alba, quod conficiunt virgines
 ingenuae patrimae, matrimae ciues, & in-
 ficiatur ceruleo colore.

Ricae, & ricalae vocantur parua ricinia, vt
 pallio-

nam his pr
rum idem
facientibus
in quiete vi
fici religione
in proverbium
uellent somn
tatem bibendi q
id somnium cap
illud quoque anu
niat, ferè enim quo
animo volumus
patere solet.

Sacer

m Pomponius
or, quod fides ca
nomen per M
ductum est lo
leuem modo So
tu est Apollo

Sacella di

a dii sacrata sine tecto.

PAVL. **Sacella** dicuntur loca diis sacrata sine tecto.

Sacer mons trans Anienem fluuium ultra ter
tium miliarium appellatur, qui Ioui fuerat
consecratus.

FEST. **Sacer mons** appellatur trans Anienem paullo
ultra tertium miliarium, quod cum ple
bes, cum successisset a patribus creatis Tri
bunis plebis, qui sibi essent auxilio, disce
dentes Ioui consecrauerunt. ¶ At homo sa

cris est, quem populus iudicauit ob ma
leficium, neque fas est eum immolari: sed
qui occidit, parricidi non damnatur: nã le
ge tribunicia prima exuetur: Si quis enim qui
eo plebei scito sacer sit, occiderit: parricida ne sit.
ex quo quouis homo malus, neque impro
bus sacer appellari solet. ¶ Gallus Aelius
ait sacrum esse quocunque modo, atque in
stituta ciuitatis consecratum sit, siue ac
das, siue ara, siue signum, siue locus, siue
pecunia, siue quid aliud, quod diis dedi
catum, atque consecratum sit. Quod au
tem privati suae religionis causa aliquid
earum rerum dedicent: id Pontifices Ro
manos non existimare sacrum: ac signa sa
cra privata suscepta sunt, quae ex institu
to Pontificum statuta sũt, aut certo loco fa
cienda sunt: ea sacra appellari, tanquam sa
crificium. Ille locus, ubi ea sacra privata fa
cienda sunt, vix videtur sacer esse.

PAVL. **Sacra via** quidam appellati esse existi
mant, quod in ea foedus ietum sit inter
Romulum, ac Tatium, quidam, quod eo

FESTVS. iocere videntur sacerdotes idulum sacro
rum conficiendorum causa. Itaque ne ea
tenus quidam, et volgar opinio, sacra
appellanda est a regia ad domũ regis sacri
ficuli, sed etiam a regis domo ad sacellum
Suenae et rursus a regis domo ad artem.

nec appellari debere ait Verrius, sed dissi
cte, vt ceteras vias Flaminiam, Appiam, La
tinam, vt ne Nouamiam quidem, sed No
uam viam.

Sacra via in vrbe appellatur, quod in ea so
dus ietum sit inter Romulum & Tatium.

Sacramenta dicitur, quod

ae interposita, ac tum
to dicitur interrogari, quia
in Q. Thermum de x
aerant, ne mala
scelera nefaria sic
sto traderetur, lege est

Sacramentum dicitur, quod iusiurandi sacra
tione interposita geritur.

Sacramentum aes significat, quod poenae no
mine penditur.

Sacramentum aes significat, quod poenae no
mine penditur, siue eo quis interrogatur,

siue contempnitur, id in aliis rebus quin
quaginta assium est, in aliis rebus quin
gentorum inter eos, qui iudicio inter se
contenderet, qua de re lege L. Papinij Tri
buni plebis sanctum est his verbis: Quicum
que Praetor post hoc factus erit, qui inter ciues
ius dicet, tres viros (capitales) populum rogato,
si quis tres viros, quicumque fa
cti erunt sacramentum ex

indicantque, eo
demque iure sunt, uti ex legibus, plebei que sci
tis exigere, iudicare esseque oportet. ¶ **Sacra**
menti autem nomine id aes dici coeptum
est, quod propter aetatis inopiam, & sacro
rum publicorum multitudinem consume
batur id in rebus diuinis.

Sacraui appellati sunt Reate orti, qui ex Se
ptimontio Ligures, Siculoque exegerunt,
nam vere sacro nati erant.

Sacrae leges sunt, quibus sanctum est, qui
quid aduersus eas fecerit, sacer alicui deo
rum sicut familia, pecuniaque. Sunt qui es
se dicant sacras, quas plebes iurata in mon
te sacro sciuerit.

Sacrae leges dicebantur, quibus sancitum e
rat, vt si quis aduersus eas fecisset, sacer ali
cui deorum esset cum familia, pecuniaque.

Sacrum

us vbi iam

ire appel

ita id adi

um sit voca

lescentis qui

eneunt sa

nummum

plari de mea

e suat domi

to aduer

num post

rem in fin

uando pro

mo sacrum

cum conuiuiis suis, praeteriens quidam petulans ostio patente ex mensa salinum cōiecit in fornacem, atque ita incendio excitato figulus cum suis concrematus est.

Saltos a saliendo, & saltando dictos esse, quamvis dubitari non debeat, tamen Polemon ait Arcada quendam fuisse nomine Saliū, quem Aeneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui iuvenes italicos saltationem docuerit. At Critolaus Saonem ex Samothrace cum Aenea deos penates, qui Lavinium transtulerit. Saliare genus saltandi instituisse: a quo appellatos Saltos, quibus per omnis dies, ubicunque manent, quia amplae ponuntur caenae, si quae aliae magnae sunt, Saliares appellantur.

Salmacis nomine nymphea Caeli, & Terrae filia fertur causa fōtis Halicarnassi aquae appellandae fuisse Salmacidis, quam qui bibisset, vitio impudicitiae mollesceret, ob eam rem, quod eius aditus angustatus parietibus occasionem largitur iuuenibus petulantibus antecedentium puerorum, puellarumque violandarum, quia non patet refugium. Ennius: Salmaci da spolia sine sanguine, & sudore.

Saltum Gallus Aelius libro secundo significationum, quae ad ius pertinent, ita definit: Saltus est. ubi siluae, & pastiones sunt, quarum causa casae quoque. Siqua particula in eo saltu pastorum, aut custodum causa aratur, ea res non peremit nomen saluti, non magis, quam fundi, qui est in agro cultus, & eius causa habet aedificium si qua particula in eo habet siluam.

Saltares enex, quare parafati Apollinis in scaena dictitent, causam Verrius in libro quinto, quorum prima est P littera reddidit. quod C. Sulpicio, C. Fulvio consulibus M. Calpurnio Pisone Praetore Urbis faciente ludos subito ad arma exierint, nuntiato aduentu hostium, victoresque in theatrum redierint, solliciti, ne intermissi religionem adferrent, instaurati qui essent, inuentum esse ibi C. Pompinium libertinum mimum magno natu, qui ad tibicinem saltaret. Itaque gaudio non interruptae religionis editam vocem nunc quoque celebrari. At in hoc libro refert Sinnij Capitonis verba, quibus eos ludos Apollinares Claudio, & Fulvio Consulibus factos dicit ex libris Sibyllinis, & vaticinio Marcij vatis institutos, nec nominatur ullus Pomponius, ridiculeque de appellatione paraficorum Apollinis hic causam reddit, cum in eo praeteriisset. Ait enim ita appellari, quod C. Volumnius, qui ad tibicinem saltarit, secundarum partium fue-

rit, qui fere omnibus mimis paraficus inducatur. Quam inconstantiam Verrij nostri non sine rubore reuoli.

Salutari porta appellata est ab aede Salutis, quae ei proxima fuit.

S porta ap
lptis, quod ei
utationes uo
unc ludi scenicos
s primum fecisse C
lium M. Popillium.
Aediles memoriae
historici solebant
ino. hestra dum
bulae componere
scaenis.

Sambuca organi genus, a quo *sambucistriae* dicuntur. machina quoque, qua vrbs expugnatur, similiter vocatur. Nam, ut in organo chordae, sic in machina intenduntur funes.

Sam genus a quo *Sambi* dicuntur. per similitudinem eam machinam appellant. nam ut in machina funes

Samnites ab hastis appellati sunt, quas Graeci *equa* appellant, has enim ferre assueti erant. siue a colle Samnio, ubi ex Sabinis aduentantes confederunt.

mnitibus nomen
s propter genus
appellent
t Sabinis vere
hominum
comio castronio
collem, cui nomen

anates dicti sunt qui supra, infraque Romanam habitauerunt, quod nomen his fuit, quia, cum defecissent a Romanis, breui post redierunt in amicitiam, quasi sanata mente. Itaque in XII. cautum est. *Ut idem iuris esset Sanatibus, quod fortibus, id est bonis, & qui nunquam defecerant a populo Romano.*

ti appella
Sulpicius
et Opiliu
dici inferio
ut Tiburtes
populo Tibur
Tiburti ide
riorisque loc
in XII. nex
forti sanati
id est honor
qui & inf
que sunt

sita est a serendo videlicet.

Segesta, quae nunc appellatur oppidum in Sicilia est, quod videtur Aeneas condidisse praeposito ibi Egesto, qui eam Egestam nominavit. Sed praeposita est ei S. littera, ne obsceno nomine appellaretur, ut factum est in *Malvento*, quod Benevêtum dictum est, & in *Epidimno*, quod usurparunt Dyrrachium.

Segnitia

honestum. Terentius
segnitiae, neque socor

PAVL.

Segnitia dicitur, quod sine nitendo quid utile, aut honestum. Terentius: Enimvero Daue nihil loci est segnitiae, neque socordiae.

Seliguastra, genus sedillum.

FEST.

Seliguastra sedilia antiqui generis appellantur D littera in L conuersa, ut etiam in sella factum est, & subsellio, & solio, quae non minus a sedendo dicta sunt.

Sellae curulis locus

dictori posteriusque.

xime sacellum Mer

ciebant specta

PAVLVS.

Sementinae feriae fuerunt institutae, quasi ex iis fruges grandescere possint.

Semu, *semodim*, *semuncia* ex Graeco trahuntur sicut & alia nonnulla, quae S litteram pro aspiratione eorum habent, ut *isid* septem, *isid* filius. sic ista ab eo, quod illi dicunt *semu*, declinata sunt.

FEST.

Semu, *semodi*.

ione ex Grae

litteram pro

habent, ut

filuae. sic

dicunt

Sempromia horrea, qui locus dicitur, in eo fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici.

Senacula tria fuisse Romae, in quibus Senatus haberi solitus sit, memoriae prodidit Nicostratus in libro, qui inscribitur de Senatu habendo. vnum, ubi nunc est aedis Concordiae inter Capitolium & forum, in quo solebant magistratus D. T. cum senioribus deliberare. alterum ad portam Capenam. Tertium citra aedem Bellonae in quo exterarum nationum legatis, quos in urbem admittere volebant, senatus dabatur.

PAVLVS. *Senaculum* locus Senatorum.

FESTVS. *Senatores* a senectute dici satis constat, quos initio Romulus elegit centum, quorum consilio Rempublicam administraret. Itaque etiam patres appellati sunt, & nunc cum senatores adesse iubentur, quibusque in senatu sententiam dicere licet, quia ij, qui post lustrum conditum ex iunioribus magistratum ceperunt, & in senatu sen-

sentiam dicunt, & non vocantur senatores. ante, quam in senioribus sunt cens.

Senatus decretum a consulto Aelius Gallus sic distinguit, ut id dicat particulam quandam esse senatusconsulti, ut cum provincia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatusconsulti est.

Senis criminibus nubentes ornantur, quod is ornatus vetustissimus fuit. quidam quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis sponoe a ceteris. *Senium* a senili acerbitate, & vitiis dictum. posuit Caecilius in Hymnide: Sine suam senectutem ducat utique ad senium forbitio.

Senonas, Gallos, Verius ait, existimari appellari, quia noui venerint ex transalpina regione. & *seni*, postea Seno

Sentes, cum constat esse spinas, & Afranius in Abducta dixerit: quâ senticola verba pertorquet turba. pro spinosis accipi debet.

Sentinare, satagere, dictum a sentina. quia multam aquam naus cum recipit, periclitatur. Caecilius in Aethrione: cum Mercurio capit consilium, postquam sentinat satis.

Sentinare, satagere, dictum a sentina naus, quâ quis ut aqua liberet, euacuare contendit. Itaque sentinare, subtiliter periculum vitare. Caecilius: Capit consilium, postquam sentinat satis.

Seplasia

FESTVS.

uo plurimi vnguenta

cuius meminit Cicero. Seplasiam.

audiebam te, ut primum aspe

Consulem repudiavit

septem stellae appel

bus iunctis, quos trio

appellent, quod iunc

quasi terriones

quod id astrum Grae

partem quandam

Bonius. supera

et physici eum sum

conten . . . tem

aiunt quod ita sunt

ut ternae proxim

trigona.

Septimontio, ut ait Antistius Labeo hisce montibus feriae. Palatio, cui sacrificium, quod sit, *Palatuar* dicitur. Veliae, cui item sacrificium. Faguali, Suburae, Cermalio, Oppio, Coelio monti, Cispio monti. Oppius autem appellatus est, ut ait Varro Rerum humanarum libro octauo, ab Opita Oppio Tusculano, qui cum praesidio Tusculanorum missus ad Romam tuendam, dum Tullus Hostilius Veros oppugnaret, confederatus in carinis, & ibi castra habuerat. similiter Cispus a Laevo Cispio.

sex est distributa partis. in primos, secundosque Titienſes, Rammes, Luceres.

Sexagenarius

. . . cuius cauſam Mani
. . . qui incoluerint
. . . hominem ſexaginta
editi patri, quot
. . . q facere eos de
. . . ulis, ſed religio
. . . cirpeas hominum eſt.
. . . modo nuttere
. . . t, morante in Italia
. . . ius comitum habitare
. . . am haberi, atque Arga
. . . auerint arui, quorum pro
. . . am redintegrari eo ge
. . . a legatum quendam Arga
. . . is Romae moratum eſſe, his, vt
. . . t. inſtitutum a ſacerdotibus, vt
. . . ſcirpea ex omnibus, cumque publicae
. . . ntrauiſſet, per flumen, ac mare in patriam remitteretur. Sunt, qui dicant, poſt urbem a Gallis liberatam ob inopiam cibatus coeptos ſexaginta annorum homines iaci in Tiberim; ex quo numero vnus filij pietate occultatus ſaepe profuerit patriae conſilio ſub perſona filij. id vt ſit cognitum, ei iuuenti eſſe ignotum, & ſexagenariis vita conceſſa. latebras autē eius quibus arguerit ſenem, id eſt cohibuerit, & caelauerit, ſanctitate dignas eſſe viſas, indeoque, *Arcae* appellata. Sed exploratiſſimum illud eſt caulae, quo tempore primum per pontem coeperunt comitis ſuffragium ferre iuniores, conclamauerunt, vt de ponte deicerentur *ſexagenarii*, qui iam nullo publico munere fungerentur, vt ipſi potius ſibi, quam illi deligerent imperatorem. Cuius ſententiae eſt etiam *Sinnius Capito*. Vanam autem opinionem de ponte Tiberino, confirmauit *Afranius* in Repudiato.

Sextantarij aſſes in uſu eſſe coeperunt ex eo tempore, quod propter bellum Punicum ſecundum, quod cum Hannibale geſtum eſt, decreuerunt patres, vt ex aſſibus, qui tū erant *librarij*, fierent *ſextantarij*, per quos cum ſolui coeptum eſſet, & populus aere alieno liberaretur, & priuati, quibus debitum publice ſolui oportebat, non in agno detrimento adicerentur: *Septuennio* quoque (anno) uſus eſt, vt priore numero, ſed id non permanſit in uſu, nec amplius proceſſit in maiorem.

Sexus aliter ſignificat ſexu, natura, habituque ex Graeco, quam illi vocant *ἴξιν*. *Afranius* in *Pruiſigno* ſic agit: orbus virili ſexu adoptauit ſibi. *Pacuius* in *Atalanta*: Triplicē virili ſexu partum procreat.

PAVLVS. *Sexus*, natura, vel habitus, ex Graeco *ἴξιν* vo-

catur.

Sibinam appellant Illyrici telum venabuli ſimile. *Ennius*: Illyrici reſtant ſicis, ſibiniſque fodentes.

Sibini, callidus, vel acutus.

Sic verſantur

ſine voluit eodem non

pellant *Dolonem*

cation maius

Capito velut ſe

lone interioris

orte moroque cum ait

L. Terentio *Tuſciani*

iuum de ſaxo *Tarpeio*

ueniſſet commiſſatum, quod

et coactus

Sicilices haſtarum ſpicula lata. *Ennius*: Incedit *PAVLVS*,
veles vulgo ſicilibus latis.

Sicilicum dictum, quod ſemunciam ſecet.

Sicyonia genus calciamenti. *Lucilius*: Et pedibus lacua ſicyonia demit honeſta.

Si ſus

is ipſis id quod Graece

gerualicia ſic eſt

e populum. *Ser. Sulpi.*

tani, paganiue ſi

donec eam inter ſe

s iudicatio eſto

Signa, vt rerum, ita

aut lapides, aut f

adhuc aliqua, et

pantur etiam, ſed po

ſimulacra ad eſſi

Signare ſignificat modo ſcribere, modo anulo *PAVLVS*,
ſigna imprimere, modo pecora ſignis notare.

ri dicitur ſignis notare

ſed antiqui eo pro ſcribe

re, & conſignare

ere, & conſcri

Silatum antiqui pro eo, quod nunc ientaculum *PAVLVS*,
dicimus, appellabant, quia ieiuni vinum ſili conditum ante meridiem obſorbabant.

pro eo quod nunc ientaculum *FESTVS*,

dicimus . . . quia ieiuni vinum ſolicon.

obſorbabant.

Silere tacere ſignificat ſicō verbo ad *S* litte- *PAVLVS*,
ra, quae nota ſilentij eſt.

Silere, tangere.

a *S* littera, que ini

dicti, vbi qui poſt mediam

candi cauſa ex lectulo ſuo ſi

et liberatus a lecto in ſolido

letque ne quid eo tempore deiciat.

le in lectum reſoſuit, hoc enim eſt.

entium, omnis vitij in auſpiciis vacui

tas. *Veranius* ait, non vtiq̃ue ex le-

cto, ſed ex cubili, ne ruruſ ſe in lectum re-

ponere neceſſe eſſe.

Silicethiam

PAVLVS. *Silicernium* erat genus farcimionis, quo steru familia purgabatur. dictum autem silicernium, quia, cuius nomine ea res instituebatur, is iam silicem cerneret. Caecilius. credidi silicernium eius me esse esurum.

FEST.

nebrisquam
ocant, sed
errius existi
uod nos farci
letum familia
omine ea res
s iam silentium
olostate. Cre
me esse esurum

Siluij sunt appellati Albani Reges, a Laviniae filio, quem post excessum Aeneae gruida relicta timens periculum, & suae vitae, & eius, quem vtero gerebat, in siluis latens enixa est. qui restitutus in regnum est post mortem Ascanij praelatus Iulo fratris filio, cum inter eos de regno ambigeretur.

Silus appellatur naso sursum versus repando. unde galeae quoque a similitudine fileae dicebantur.

Simpludiarum funera sunt, quibus adhibentur D.T. ludi, corbitoresque quidam ea dixerunt esse, quibus neutrum genus interesset ludorum. nam indictiua sunt, quibus adhibentur non ludi modo, sed etiam desultores, quae sunt amplissima.

PAVL.

Simpludiarum funera, quibus ludos adhibebat. *Simpulum* vas paruum non dissimile cyathos, quo vinum in sacrificiis libabatur. unde & mulieres rebus diuinis deditae *simpulatrices* dicuntur.

Simulacra, id est, odium, dicta ex contrario, quia minime sint simul. potest & a simulatione dicta existimari, quia simulare loquuntur ad inuicem.

FEST.

Sinciniam, canticum solitariam.

In proverbio dici solet sine vlla incommoda appendice; quod olim sacra non solum publica curiosissime administrabant, sed etiam privata. relictaeque heres sic pecuniae etiam sacrorum erat; ut ea diligentissime administrare esset necessarium.

Sinistras aves, sinistrumque est sinistrinum aspiciendum, id est, quod sinat fieri. Varro libro quinto Epistularum quaestionum, ait; a decorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes: factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia, quam dextra esse existimeretur. idem fere sentiunt Sennius Capito, & Cincius.

Sinistrum in auspiciando significare ait Ateius Capito, laetum & prosperum auspici-
cium, at silentium dubij duntaxat vacat

vitio: igitur silentio surgere cum dicitur, significat non interpellari, quo minus rem gerat, ad sinistram hortari quoque auspicia ad agendum quod animo quis proposuerit.

Siparium genus veli mimicum.

S.

PAVL.

utuntur, dictum autem
mento quod vocetur

FEST.

Siremps dicitur, quasi similis res ipsa. habetur hoc in libris Catonis.

PAVL.

ponitur pro eadem, vel proinde
Cato in dissuadendo le
hicta est, & praeterea rogas
ea si populus condemnaue
fiet, quasi aduersus le

FEST.

Sisipitem Iunonem, quam vulgo *Sisipitem* appellant, antiqui usurpabant, cum ea vox ex Graeco videatur sumpta, quod est *ωἰζν*.

Sistere fana cum in urbe condenda dicitur, significat loca in oppido futurorum fanorum constituisse, quod Antistius Labeo ait, in commentario quindodecimo Iuris Pontificij, fana sistere esse lectisternia certis locis & diis habere.

Sistere fana cum dicerent, significabatur lectisternia certis in fano locis componere.

PAVL.

Sobrinus est patris mei consobrini filius, & matris consobrinae filius.

Sobrinus est, ut ait Gallus Aelius, patris mei consobrini filius, & matris meae consobrinae filius, femina iisdem de causis appellat fratrem & fratrem patruelem, & consobrinum, & propius consobrino, & sobrina. iisdem gradus in sobrina quoque sunt.

FEST.

Sobrinum vicum
et Aelius quod
locus, neque caue
aliquod in eo
vino solitum

Sobrinum vicum Romae dictum putant, vel quod in eo taberna nulla fuerit; vel quod in eo Mercurio lacte, non vino supplicabatur.

PAVL.

Sodales dicti, quod una sederent, & essent: vel quod ex suo dapibus vesci soliti sint: vel quod inter se iniucem suaderent, quod utile esset.

Sodalis

FEST.

tant, quod una
alii, quod ex suo
alii quod inter se
rent, quod utile est
crebro congre vocan
vocabulo, quod est

Sodes, si audes, vti si
pro in loco. Terentius
sodes, quis heri Chry

Sodes, si audes; vti si, pro si vis; & illico pro in loco. Terentius in Andria: Dic, sodes, quis heri Chrysidem habuit,

PAVL.

- FEST.** *Solari* sine praepositione dixisse antiquos, restis est Pacuvius, cum ait: solatur, auxiliatur, hortaturque me.
Solatum genus morbi, maxime a reslicantibus dicitur, cuius meminit etiam Afranius.
 . . . arquato Medo . . .
 . . . tigne . . .
- PAVL.** *Solatum* genus morbi.
Solea, vel ea dicitur, quae solo pedis subiicitur, vel genus piscis, vel materia robusta, super quam paries craticius extruitur.
Solea, ut ait Verrius, est non solum ea, quae solo pedis subiicitur, sed etiam pro materia robusta, super quam paries craticius extruitur.
- FEST.** *Solicitare* quidam dictum putant vel . . .
 . . . ex suo loco, ac sententia . . .
 . . . quin significet locum, quis . . .
 . . . quoque dicantur loca pa . . .
- PAVL.** *Solicitare* est solo citare, id est, ex suo loco movere. *solum* autem quin significet locum, quis dubitet? cum *exules* quoque dicantur loco patriae suae pulsi.
- FEST.** *Solida* sella at . . .
 iubetur, cum mane sur . . .
 lauit quod antiqui expresse . . .
 riore parte excauat . . .
 ciebant sedes, quas . . .
 in his nihil erat con . . .
 bant, inquit Verrius, quod . . .
 absurde, ut mihi videtur . . .
 sit totum ait dictum solidum. . . .
- Solino* idem ait esse consulo.
Solino intelligitur consulo.
- Sol-punga* genus bestiolae maleficae, quod acrius, concitatusque fit feruore solis. unde etiam nomen traxit.
- PAVL.** *Soli* . . .
 maleficiae quae . . .
 fit feruore . . .
- FEST.** *Solitaurilia* hostiarum trium diversi generis immolationem significant, tauri, arietis, verris, quod omnes eae solidi, integrique sunt corporis. contra Aci . . . veru eces maiiales, qui quia *solum*, Osce totum, & solidum significat. unde tela quaedam *solliferrea* vocantur tota ferrea, & homo bonarum artium *sollers*, & quae nulla parte laxata, cauaque sunt, *solida* nominantur. atque harum hostiarum omnium inuolant sunt tauri, quae pars scilicet caeditur in castratione. sunt quidem qui putent, ex tribus hostibus praecipue nomen inclusum cum solido tauri, quod amplissima sit earum. quidam dixerunt omnium trium vocabula confusa suis, ovis, tauri adfecisse id, quod vno modo appellarentur vniuersae. quod sit a sollo, & tauris earum hostiarum ductum (est) nomen antiquae con-

- suetudinis. per vnum L. enuntiarum non est mirum, quia nulla tunc geminabatur littera in scribendo. quam consuetudinem Boninus mutauisse fertur, utpote Graecus. Graeco more vsus, quod illi aeque scribentes, ac legentes duplicabant mutas Sem
- Solitaurilia* hostiarum trium diversi generis immolationem significant tauri, arietis, verris, quod omnes hi solidi, integrique sunt corporis. *Solum* enim lingua Osce significat totum, & solidum. unde tela quaedam *solliferrea* vocantur, tota ferrea: & homo bonarum artium *sollers*: & quae nulla parte laxata, cauaque, solida nominantur.
- Solla* appellantur sedilia, in quibus non plures, singulis possint sedere, ideoque *solla* sternere dicuntur, qui *sollisternium* habent, & solaria vocantur Babylonica, quibus eadem sternuntur. quae, ut ait Verrius, omnia ducta sunt solo aluei quoque lauandi gratia instituti, quo singuli descendunt, sola dicuntur. quae a sedendo potius dicta videntur, quam a sollo.
- Solla* sedilia, in quibus singuli tantum possunt sedere. ideoque solia sternere dicuntur, qui *sollisternium* habent. & solaria vocantur Babylonica, quibus eadem sternuntur.
- Solemnia* sacra dicuntur, quae certis temporibus sunt.
- Solemnia* sacra dicuntur, quae certis temporibus, annisque fieri solent.
- Sollistimum* App. Pulcher in Auguralis disciplinae libro primo ait esse tripudium, quod aui excidit ex eo, quod illa fert. saxumve solidum, aut arbor viuiradix ruit, quae nec prae vitio, humani caedanturve, iacianturve, pellanturve.
- Sollo* Osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Lucilius: suasa quoque omnino dirimit non sollo dupondi: id est non tota. Item Liuius *Solliscuria*, in omni re curiosa. & *solliferreum*, genus teli totum ferreum. *sollers* etiam in omni re prudens; & *solemne*, quod omnibus annis praestari debet.
- Sollo* Osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Liuius: *Solliferreum* genus teli, id est, totum ferreum. *Sollers* etiam in omni re prudens: & *solemne*, quod in omnibus annis praestari debet.
- Sollox*, lana crassa, vel pecus lana contextum. Titinius: Lana soloci ad purpuram data. & Lucilius: Pascali pecore, & montano hircio, atque soloce.
- Solox*, lana crassa, & pecus, quod passim passitur non rectum. Titinius in Barathro: ego ab lana soloci ad purpuram data. & Lucilius: Pascali pecore, ac montano, hircio, atque

Hercules scribere nolim, si Triumvirū sinī, spatiatorem, atque fesceninum.

PAVLVS. *Spatiatorem* pro erratorem Cato posuit.

FEST. quam nos dicimus, *εἰς*.
 ton quidem idean, n . . .
 n. tur.

Speilio in auguralibus ponitur pro aspectione, & nuntiatio. quia omne ius sacrorum habent, auguribus *spectio* dumtaxat, quorum consilio rem gererent magistratus, non ut possent impedire nuntiando, quae cum vidissent satis, *spectio* sine nuntiatione data est, ut ipsi auspicio rem gererent, non ut alios impedirent nuntiando.

Specu sine praepositione Pacuuius in Dulore. *specu* vsus est, cum ait: amplius, rubicundo colore, & *specu* proteruo ferox.

PAVL. *Specu* sine praepositione Pacuuius posuit.

FEST. *Specu* feminino genere pronuntiabant antiqui, ut metus, & nepos. tam Hercules, quā masculino stirps, aut frons. ut Ennius: Tum casu sub monte altae specus intus patebat. & Pacuuius in Chryse: Est ibi sub eo saxo penitus strata harena ingens specus.

Speres antiqui pluraliter dicebant, ut Ennius libro secundo: Et semel effugit speres ita fudit nostras. & libro sextodecimo: Spero, si speres quicquā prodesse potis sunt.

Spetile vocatur infra umbilicum suis quod est carnis proprii cuiusdam habitus, exos, quae etiam antiqui per se utebantur. Plautus enumerandis vilibus obsoniis in Carbonaria sic meminit: Ego pernam, lumen, sueres, *spetile*, callum, glandia.

PAVL. *Spetile* caro quaedam proprii cuiusdam habitus infra umbilicum suis.

FEST. *Spicit* quoque sine praepositione dixerūt antiqui. Plautus: flagitium est si nihil mittetur, quae supercilio *spicit*. & *spexit*. Ennius libro sextodecimo quod ubi rex paulo *spexit* de contibus cellis.

Spiciunt antiquos di . . .
 . . . tione testis est Cato in ea, quam . . .
 . . . septem hominibus, ut solent . . .
 . . . iuios nisi qui sempiterni sunt, quos . . .
 . . . cant, ne *spiciunt*, neque ratos . . .

Spicum masculine antiqui dicebant, ut *hunc scirpem*, & *hanc annem*. versus est antiquus: quasi messim per missim vnumquenque *spicum* collegit.

Spinther vocabatur . . .
 . . . tes antiquae ger . . .
 . . . si nistro, Plautus . . .
 . . . reconcinnarier . . .

PAVL. *Spinther* armillae genus, quo mulieres utebantur brachio summo sinistro.

Spintyrnix, genus avis turpis figurae. ea Graece *σπινθυρνίς* dicitur.

FEST. *Spintyrnix* est avis genus turpis figurae. occurratritrix artificum, perdua *spinturnix*. ea 60

Graece dicitur, ut ait Santra *σπινθυρνίς*.

Spira dicitur, & basis colūnae vnius tori, aut duorum, & genus operis pistorij, & funis nauticus in orbem conuolutus; ab eadem omnes similitudine. Pacuuius: Quid cessatis socij eicere *spiras* *sparteas*? Ennius quidem hominum multitudinem ita appellat, cum ait: *Spiras* legionibus nexunt.

Spirillum vocari ait Opellius Aurelius caprae barbam.

Spirillum barba caprae appellatur.

PAVLVS.

Spondere putatur dictum, quod sponte sua, id est voluntate promittatur.

Spondere Verrius putat dictum, quod sponte sua, id est voluntate, promittatur. deinde oblitus inferiore capite sponsum, & sponsam ex Graeco dictam ait, quod ij *σπονδαί* interpositis rebus diuinis faciant. *Spondere* antea ponebatur pro dicere. unde & respondere adh
 . . . usurpari coeptum est . . .
 . . . ne alterius.

FESTVS.

Spondere ponebatur pro dicere, unde & respondere adhuc manet, sed postea usurpari coeptum est in promisso.

PAVLVS.

Spas bene, beneque volueris, in precatione augurali Messala augur ait significare sponderis, volueris.

FEST.

Spurcum vinum dicebant, cum aqua admixta, aut igne tactum erat, mustumve antequam deferuescat.

PAVLVS.

Spurcum vinum est, quod sacris adhiberi non licet, ut ait Labco Antistius libro decimo commentarij iuris pontificij, cui aqua admixta est, defrutumve, aut igne tactum est, mustumve ante, quam deferuescat.

FEST.

Squalidum incultum & sordidum, quod proxime similitudinē habeat squamae piscium. sic appellatum

PAVL.

. . . cultum, & sord
 . . . tum quod proxime
 . . . scium accedit, it
 . . . diti paludum squ
 . . . in Telepho. Quam ve
 . . . stola

Squarros . . .
 . . . similitudine ait dic
 . . . gat ob assiduam inlu
 . . . num, ac rupicum squar
 . . . rostra.

FEST.

Squarrosi ab eadem squamarum similitudine dicti, quorum cutis exsurgit ob assiduam illuuiem. Lucilius: Varronum ac rupicum *squarrosa* incondita rostra.

PAVLVS.

Stagnum quidam dici putant, quod in eo aqua perpetuo est alij, quod is locus a Graecis *στανάγνη* dicitur, quia bene contineat aquam.

FESTVS.

Stalagmium genus inaurium videtur significare Caecilius in Karine, cum ait: ium ex aure eius *stalagmium* Domi habeo.

Stalagmium.

est reuoca fratre
plaudite, quam Gallu
finis stirp est geni
quia quoque est progr
dicuntur
abimis arbori

PAVL. *Stiricidium*, quasi *stillicidium*, cum stillae con-
cretae frigore cadunt. *Stirra* enim princi-
pale est, *stilla* diminutivum.

PAVL. *Stillicidium*, cum stel-
la cadunt. Cato pro C
TEST. nihilominus volui semper
re praesentem pugnasse

PAVL. *Stilata*, genus, nauigij latum magis, quam al-
tum, & latitudine sic appellatum, sed ea
consuetudine, qua *stlocum* pro locum, &
stlitum pro lue dicebant.

TEST. *Stila*
latum mag
appellatum
consuetudin
tem antiq

PAVL. *Stilens*, grauis, tardus, sicut Lucilius pedi-
bus *stlembum* dixit, equum pigrum, &
tardum.

TEST. grauis, tar
Apulidae pe
cum refert

Stolidus, stultus. Ennius libro primo: Nam vidi
pugnare sues, *stolidi* soli sunt, & in Ale-
xandro: Homine appellat, qui a lasciuio *stoli-*
de nō intelligit. & Caecilius in Hypobol-
maeo: Abi hinc tu *stolide*, illi ut tibi in pa-
terit & in Andronico: Sed ego *stolidus*, gra-
tularum me oportuit prius.

PAVL. *Stolidus*, stultus.
Strebula lingua Vmbrosum appellabant par-
tes carnum sacrificatarum.

TEST. *Strebula*. Vmbroco nomine Plautus appellat
coxendices hostiarum, quas G
in altaria in
tus ait in Fri
agnina tene
bulis.

Strenam vocamus, quae datur de religioso, o-
mnis boni gratia a numero, quae signifi-
catur, alterum, tertiumque venturum si-
milis commodi, veluti *strenam*, praeposita.

PAVL. *Striges* appellabantur ordines rerum inter
se coniuncte collocatarum, a stringendo
dictae.

TEST. *Stri*
ordines rerum
utae conlosa
ndo dictae

Stri
his Gaei vjma ap

maleficis mulieribus nomen inditum est.
quas volaticas etiam vocant. Itaque solent
his verbis ea; veluti auertere Graeci *στρίγμη*
στρίγμη *στρίγμη* *στρίγμη* *στρίγμη* *στρίγμη*
στρίγμη *στρίγμη* *στρίγμη* *στρίγμη* *στρίγμη*

Strigorem ne
rigoris positum
rum virium ha
ores exerciti.

10 *Strigores* densatum virium homines.
Strigam antiqui dicebant pro tritauo.

Stri
ant pro trita
ui, & atauiae

Strappus est, ut Ateius Philologus existimat.
quod Graece *στρόφιον* vocatur, & quod sa-
cerdotes pro insigni habent in capite. qui-
dam coronam esse dicunt, aut quod pro
corona insignis in caput imponatur, quale
sit *strophium*. Itaque apud Faliscos diem
festum esse, qui vocatur *Strappearia*, quia
coronati ambulant, & a Tusculanis, quod
in pulucri imponatur Castoris, *strup-*
pum vocari.

Strappus quod Graece dicitur *στρόφιον*, pro insi-
gni ponebatur in capitibus sacerdotum. a-
lij id coronam esse dixerunt.

Struere antiqui dicebant pro augere, unde in-
struere.

30 *Struere* antiqui dicebant pro adicere, augere
unde indutrios quoque M. Cato, iure, le-
ge, libertate, Republica communiter vi
oportet: gloria, atque honore quomodo
sibi quisque struxit. aut in XII quod est.
saluatur pedem vestris manum endo iacito. alij
putat significare retrorsus ire, alij in aliam
partem, alij furere, alij gradum augere; alij
minuerent vix quidem pedi praefert, otio-
se it, remoratur.

40 *Strus* genera liborum sunt, digitorum con-
iunctorum non dissimilia, qui superiecta
panicula in transversum continentur.

Strufertarios dicebant, qui quaedam sacrificia
ad arbores fulguritas faciebant, a festo sci-
licet quodam sacrificij genere.

antiqui

mincat con
arbores ful
millarum
struac, &
aciunt in muer
et vti mihi
ullo etiam
fertario
ex qua cortex
Lucilius
ti hibernacul

Struices antiqui dicebant extruiones om-
nium rerum. Plautus Cerialis cenae dar-
ita mero

ita mensas extruit, Tantas struices concinnat patuarias. & Lilius: quo Castalia, per struices saxas lapsu accidit.

PAVL. *Struices* dicebāt omnium rerū instructiones. *Struppi* vocabantur in puluinibus fasciculi de verbenis facti, qui pro decorum capitibus ponebantur.

FEST. *Struppi* vocantur in puluinibus
rum capitibus ponuntur,
bem calo Antistius
gistratum publicum

Struthem in mimis praecipue vocant obsecnam partem vitilem, a salacitate videlicet passeris, qui Graece *εγυδης* dicitur.

PAVL. *Stultorum* feriae appellabantur Quirinalia, quod eo die sacrificabant ij, qui solenni die, aut non potuerunt rem diuinam facere, aut ignorauerunt.

FEST. *Stultus*
tur Quirina
Qui prius
sacrificant ij
non potuer
re, aut iga
fornacalis
commisum.
more, at
quibus p

Stuppa linum impositum appellant Graeci Dorij.

Stuprum pro turpitudine antiquos dixisse apparet in Nelei carmine: foede, stupreque castigor cotidie. & in Appi sententiis: qui animi . . . compotem esse, nequid fraudis, stuprique ferocia pariat. Nacuius: Seseque ij perire volunt ibidem, quam cum stupro redire ad suos popularis: item, sin illos deserant fortissimos viros, magis stuprum populo fieri pergeris.

PAVL. *Stuprum* pro turpitudine antiqui dixerunt. unde est in carmine: Foede, stupreque castigor cotidie.

FEST. *Stura* flumen in agro Laurenti est.
Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam Asturam vocant
te suberiesque
Thermi.

Suadtes, idem ait esse, sic te.

Suasum, colos appellatur, qui sit ex stillicidio fumoso in vestimento albo. Plautus: quia tibi suaso infecisti propudiosa pallulam. Quidam autem legunt insuasum, nec desunt, qui dicant omnem colorem, qui fiat inficiendo, suasum vocari, quod quasi persuadetur in alium ex albo transire.

Sub cornu venire dicuntur, quia captiui coronati solebant venire, ut ait Cato in eo, qui est de re militari: ut populus suus suos opera potius ob rem bene gestam colonatus supplicatum eam, quam re male gesta eo-

ronatus veneat. Id autem signum est nihil praestari a populo. quod etiam Plautus significat in Hortulo. praeo ibi adit cum corona, cuique liceat, veneat.

Sub ingum mitti dicuntur hostes victi, ereptis omnibus armis, reliisque, cum hastis defixis duabus in terra, tertiaque ad summum eorum deligata, ipsi eam iubentur subeuntes transire.

10 *Sub ingum* mitti dicuntur hostes, cum duabus hastis in terra defixis, tertiaque superligata, inermes sub eas coguntur transire. PAVL.

Sub vineam iacere dicuntur milites, cum astantibus centurionibus, iacere coguntur sudas,
tur milites
ionibus ia

Sub vitem hastas iacere dicitur veles, cum eas sub manu sursum mittit. Lucilius: ut veles bonus sub vitem, qui submisit hastas. Veles autem velitis facit.

Sub vitem ha
manu
Lucilius. ut
m qui subit has

Sub vitem praeliari dicuntur milites, cum sub vinea militari pugnant. Lucilius: Neque prodire in altum, praeliari protul sub vite.

30
ri dicuntur
militari pug
q. prodire
ul sub vite.

Sub vos place, in precibus fere cum dicitur, significat id, quod supplico ut in legibus: Transque dato, edendoque plorate.

Sub vos place, supplico.

Subactus modo significat mollitus; modo victus, modo copulsus. ut cum dicimus, pecus sub arbore subactum, modo coactus.

molliti
ut cum dicim
subactum

Subditus dicitur iudex, qui loco mortui datur iis, qui cum habuerant iudicem in aliqua re, vel lite.

Subdit
tui in demortuis iu
datur his, qui cum hab
zar in eadem rem.

Subices Ennius in Achille pro subiectis posuit, cum dixit. Nubes per ego deum subices humidas, Unde oritur imber sonitus acrio spiritu.

Subices Ennius pro subiectis posuit.

Subierit
quod sit, ait Cincius
consulti exemplo, at
explandi gratia aries int
lus admittit poene p

Subigere arietem in eodem libro Antistius esse ait dare arietem, qui pro se agatur, caedatur.

in dicebant infir

Plautus in Persa: Ad paupertatem si immigrant infamiae, Grauior paupertas fit, *fides sublestior*. id est infirmior. Idem, in Neruolaria, vinum ait *sublestissimum*, quia infirmos faciat, vel corpore, vel animo.

PAVL. *Sublesta*, infirma, & tenuia. Plautus: Grauior paupertas fit, fides sublestior. id est, infirmior. Idē ait vinum sublestissimū, quia infirmos faciat, vel corpore vel animo.

FEST. *Sublicium* po
appellatum a
cabulo Volsc
in latitudinem
liter Formian
librorum qu
sublimes vocan
aqua liquens
in qua opinio
& meminit
qui ait in belli
quam liquidum
amnem, & alij tab
men retinet
Sallustius libro qu
ne intumendi p
sublicibus cauata
fent

Sublimavit dixit, id est, in altum extulit, Origium libro secundo: In maximum decus, atque in excellissimam claritudinem sublimavit. id autem dicitur a limine superiore, quia supra nos est.

Sublimen est in altitudinem elatum. ut Ennius in Thyeste: Aspicit hoc sublime candens, quem vocant omnes Iouem. Vergilius in Georgicis libro primo: Hic vertex nobis semper sublimis.

PAVL. *Sublimen* est in altitudinē elatū. id autē dicitur a limine superiore, quia supra nos est.

FEST. *Sublacare* arbores est ramos earum supputare, & veluti sputus lucem mittere; *conlacare* autem succis arboribus locum implere luce.

Suboles ab olefendo, id est, crescendo, ut adolescentem quoque & adultas, & *indoles* dicitur. Lucretius libro quinto: Siue virum suboles, siue est muliebris origo. Vergilius: Cara dent suboles, magnum Iouis incrementum.

Subrumari dicuntur haedi, cum ad mammam admoventur: quia ea (his vocabantur; vel quia rumine trahunt lacte sugentes.

PAVL. *Subrumari* dicuntur haedi, cum ad mammam admoventur: quia ea rumis vocatur; vel quia rumine trahunt lac sugentes.

Subsudes appellantur tabellae, quibus tabulae inter se configuntur, quia quo immittuntur succiditur. Pacuvius: Nec vlla subsesus cohibet compagem.

FEST.

ellantur cunctae ta
tabulae inter se con
a quo eae immittantur
uius in Niptris: Nec vlla subsesus cohibet compagem aluei. Plautus in Atrabab: Terebratus multum fit, & subsedes addite.

bsidium dice
lites sublide
entiq; aciei
genus militum
emeruerant
amen retine
quae erat ter
m, ut Plautus
gite nunc subf
itriario si
fidiari ante eos
rant aut in alio
nti

Subsilles dicebantur quaedam lamellae sacri-
ficiis necessariae.

PAVL.

li ipsijles uo
s, quae ad rem
ut maxime
rum

FEST.

Subsolanae

s appellantur
rei solum conferunt
ui iustum
in terram super
lum imum
sinnitur.

Substillum

it tempus ante
paene vuidum dum
m non perliccum, quod
aut non dum desisset.

Substillum tempus ante pluuiam iam paene vuidum, & post pluuiam non perliccū, quod iam stillaret, aut non dum desisset.

PAVL.

Subacula genus libi dicitur, ex halica, & oleo, & melle, & genus vestimenti.

Subaculam Achiis Stilo, & Cloatius iisdem ferre verbis demonitran vocari, quod dicitur ex halica, & oleo, & melle. Nam de tunicae genere notum est omnibus.

FEST.

Subuerbustam, veribus vstam significat Plautus cum ait: Vlcerosam, compeditam, subuerbustam, sordidam.

Subuerbustam, veribus vstam significat.

PAVL.

Subulo Tusce tibicen dicitur.

Subulo Tusce tibicen dicitur. Itaque Ennius:

FEST.

Subulo quondam marinas propter adstibat plagas.

Suburam Verrius alio libro a pago Succusano di-

no di-

no diſſi ait: hoc vero maxime probat eorum auctoritate, qui aiunt ita appellatam & regionem urbis, & tribum a ſtatio praefidio, quod ſolitum ſit ſuccurrere Eſquilis inſeſtantibus eam partem urbis Gabinis. indicioque eſſe, quod adhuc ea tribus per C litteram, non B ſcribatur.

PAVLVS. *Subura* regio Romae a pago Succuſano vocabulum traxit, quod ei vicinum fuit.

FESTVS. *Suburanam*

- Succuſanam
- nt, ex nomine
- umam illam quoque
- cuſanam dictam
- iratum eſſe
- pag. ſuccuſa
- xercentur.

Succenturiare eſt explendae centuriae gratia ſupplere, ſubiicere. Plautus in Saturione: Succenturia centum, require, qui te deleſcet domi. & Caecilius in Triumpho: nunc meae militiae aſtutia opus eſt ſuccenturia.

PAVLVS. *Succenturiare* eſt explendae centuriae gratia ſupplere. Caecilius: Nunc meae militiae aſtutia opus eſt ſuccenturia.

Succerda ſtercus ſuillum. Titinius: Quid habes niſi vnam arcam ſine clauē: eo condis ſuccerdas.

- FESTVS.**
- eſt ſtercus ſu.
 - us Simus
 - uid habes, niſi
 - ui, eo condis
 - e ſuccerda
 - homo opicer
 - nem, quem ſol
 - it.

PAVLVS. *Succidanea* hoſtia dicebatur, quae ſecundo loco caedebatur. ſic appellata eſt a ſuccedendo.

- FESTVS.**
- ppellatur, quae
 - ur, quod quaſi
 - quidam a ſuc
 - dendo dictam.

PAVLVS. *Succingulum*, balteum

- FESTVS.**
- ingulum ap.
 - lteum. Plautus
 - um Herculis
 - ti, quam abſtu

PAVLVS. *Succrotilla*, vox tenuis, & alta. Titinius: Femi-
nea fabula ſuccrotilla vocula.

- FESTVS.**
- tenuis diceba
 - Titinius in
 - fabulare ſuccr
 - nius in Epistul
 - tilla voce ſerio
 - ſcribendis muli
 - gracilibus in Syr
 - talis cum ſodellis cr
 - le quae non pedibus

- cula eſt machinae
- materiae & foratae
- quam vt ubi ſcroſe
- ſtant.

- ſtellas ruitque
- a hyadas Grae
- ſlimantes a ſubus
- uenti dixerint

10 *Sudiculum* genus flagelli dictum, quod vapu-
lantes, ſudantes facit. **PAVLVS.**

Sudum, ſiccum, quaſi ſeudum, id eſt ſine vdo.
Securus, ſine cura.

- ſignificare ſub
- um omnium fere
- us ſiccum ſignificet
- eſt ſine vdo, vt ſe

Suſes die

10 giſtratus, vt oſcor
Calidius in Oration
dium. Nonne vobis l
et fumus proſequi
videtur. Senatus cens
Suſetis.

Suſes Conſul lingua Poenorum, Calidius: **PAVLVS.**
Senatus inquit, cenſuit referentibus ſuſe-
tis.

30 *Suffibulum*, veſtimentum album praetextum,
quadrangulum, oblongum, quod in capite
Vestales virgines ſacrificantes habebant,
idque fibula comprehendebatur.

Suffibulum eſt veſtimentum al.

- drangulum oblongū, quod in ca
- eſt ales cum ſacrificant, ſemper
- quae fibula comprehenditur.

Suffimenta ſunt, quae

- molito mulſo ſpar
- re, quo vuae calcatae

40 *Suffimenta* dicebant, quae faciebant ex faba,
milioque mellito, mulſo ſparſo. ea diu eo
tempore dabatur, quo vuae calcatae prae-
lo premebantur. **PAVLVS.**

Suffiscus folliculus teſtium arietinorum, quo
utebantur pro maſupio, aſiſci ſimilitudine
dictus.

Suffiscus dicebatur folliculus teſtium arieti- **FESTVS.**
norum, qui celebris u.
pio forſitan d
ſiſci ſimilitu

50 *Suffragan* maiores hi,
qui vulgo in vſu
iuncta ſuffrag
ſieri vellet notabat
candidatorū hominu
Rerum humanarum
Varro in Libro VII.

Suffuerat, ſub eodem teſto fuerat.

Sugillatum dicitur ex Graeco, quod ea pars,
quae eſt ſub collo, aſiſci ab eis dicitur.

- dici exiſtimant
- quod ea pars, quae
- vnt ab iis dicitur.

60

Suillum genus inuilem Veneri prodiderunt poetae, ob interfectum ab apro Adonium, quem diligebat dea. quidam autem, quod immundissimi sint lues ex omni manue-
to pecore, & ardentissimae libidinis. ita, ut opprobrium mulieribus inde tractum sit, cum subare, & subire dicuntur.

Sulci appellantur, quia aratrum ducitur, vel sationis faciendae causa, vel vrbis conden-
dae, vel fossura rectis lateribus, ubi arbores
ferantur. *fulmen* quoque, quia eius vestigiū,
similiter appellatur. quod vocabulum qui-
dam ex Graeco fictum, quia illi dicant ia-
m.

PAVLVS. *Sulcus* dictus a Graeco, qui ab illis *ὄλκος* ap-
pellatur.

Sultis, pro si vultis. Plautus: Sequimini me hac
sultis. & Cato: Audite, sultis, milites.

FESTVS. *Sultis*, si vultis. Plautus in *Friuolaria*: Sequi-
mini me hac sultis, legiones omnes lauer-
nae. & in *Rudente*: Curate haec, sultis, ma-
gna diligentia. M. Cato pro L. Caesetio.
audite, sultis, milites, si quis vestrū in bello
superfuerit, si quis non inuenerit pecuniā,
egebit.

Sulin, si vultis significat composito vocabu-
lo, ita ut alia sunt, sodes, sis si vis, vlicet in
loco, scis licet scias licet, equidē ego quidē.
Ennius: pandite sulti genas, & corde relin-
quite somnum.

PAVLVS. *Sultis*, si vultis. Ennius: Pandite sulti genas: &
corde relinquite somnum.

Som pro cum vsus est Ennius.

FESTVS. *Som* pro cum vsus est Ennius libro primo: At
tu non ut sum summam seruare decet rē.
& libro secundo: At sese sum quae dederat
in lamenis oras.

Summanalia liba farinacea in modum rotae fi-
cta.

Summissiorem aliis aedem Honoris, & Virtutis
C. Marius fecit, ne si forte officeret auspi-
ciis publicis, augures eam demoliri coge-
rent.

FESTVS. *Summissi*, murmuratores. Naeuius: Odi, in-
quit, summissos, proinde aperte dice, quid
sit. Terentius mussare pro tacere posuit,
cum ait: Sile, caela, occulta, tege, tace
mussa.

PAVLVS. . . . si dicebantur
Naeuius: Odi, inquit.
inde aperte dice,
times. Ennius in sexto
ntus in occulto mussa
in Andromacha di
m est. nam mussare si
s in Agnorizomene: Quod potes si
le, caela, occulta, tege, tace, mussa, mane.

Suple (suo) ipse: ut meopte, meo ipse: tuo
pte, tuo ipse.

Supa . . . 60

disiicit

in . . . insipit

iniicit farinolam.

Supa, iacit, unde dissipat, dissiicit: & obsipat, **PAVLVS.**
obiciit: & insipat, hoc est iniicit.

Supellestilis recto casu, & senis ratione dice-
bantur, quae nunc contraria videntur esse
sinitioni proportionis, quia omnia voca-
bula x littera, finita, per declinationes obli-
quorum casuum syllabam accipiunt. Haec
autem duo desierunt ab ea, ut alia com-
plura, quae non ideo infirmare debent
praeceptum.

Supercilia in Iunonis tutela esse putabāt, quod **PAVLVS.**
eis protegantur oculi, per quos luce frui-
mur, quam tribuere putabant Iunonē. vn-
de & *Lucina* dicta est.

. . . Iunonis tu . . . **FESTVS.**
. . . tur muliere
. . . tur oculi, per q
. . . quam tribuat
. . . Lucina quoque

Supercilium dicitur, quod supra cilium sit, id
est integumentum oculi superius.

Superefcie significat supererit. Ennius: dū qui-
dem vnus homo Romae toga superescit. &
Attius in Chrysippo: Quin hinc superescit,
Spartam, atque Amyclas trado. Sed per
se super significat quidem supra, ut cum
dicimus super illum sedit, verum ponitur
etiam pro De, Graeca consuetudine ut illi
dicunt, *super*. Plautus in *Milite glorioso*:
Mea opera super hac vicina, quam ego nūc
concilio tibi. in *Phasmate*: Ehe . . .
tandem percipio, super rebus nostris loqui
te. Pacuvius in *Medo*: Qua super re interfe-
ctum esse Hippotem dixisti? Cato con-
tra Annium: Nemo antea fecit super tali re
cum hoc magistratu veique rem. Afranius
in *Virgine*: Aliis de rebus in qua coepisti
super re.

Superefcii, supererit. Ennius: Dum quidem v- **PAVL.**
nus homo Romae superescit.

Superstites antiquitus appellati sunt testes.

Superstites testes praesentes significat. cuius **FEST.**
rei testimoniū est, quod superstitionibus prae-
sentibus, ij, inter quos controuersia est, vin-
dicias sumere iubentur. Plautus in *Artemo-
ne*: Nunc mihi licet quiduis loqui, nemo
hic adest superstes. Volgari quidem cōsue-
tudine poni.

. . . superque sint
. . . liberi parentib
. . . quamobrem
. . . do quanquam o
. . . velim

Supernacaneum u.
cludit Verrius ab u

. . . antum modo.

. . . sit fami

uacaneum.

git facit compositum.

Talassionem in nuptiis Varro ait signum esse lanificij. *Talassionem* enim vocabant quasillum, qui alio modo appellatur calathus, vas utique lanificijs aptum.

FESTVS. . . sionem in nuptiis Varro ait . .
 . . fici *ταλᾶσι*, id est quasillum . .
 . . litum appellari talassionem. at . .
 . . historiarum scriptor Talassium . .
 . . uirum rapta virgine vnicae pu . .
 . . dinis, quod ei id coniugiū fuerit fe . .
 . . ominis gratia nunc redintegrari . .

Talentorum non vnum genus. *Atticum* est sex millium denarium. *Rhodium*, & *cistophorum* quattuor millium quingentorum denarium. *Alexandrinum*, duodecim millium denariū. *Neapolitanum*, sex denariū. *Syracusarum* trium denariū. *Rheginum* victoriati.

Taliam Cornificius posuit, vnde & Talassus.

Taliam alij folliculum cepe.

PAVLVS. *Talia*, folliculum cepe.

FESTVS. *Talione* mentionem fieri in XII ait Verrius, hoc modo, si membrum rapserit, ni cum eo paret, talio esto. neque id, quid significet, indicat. puto quia notum est. permittit enim lex parem vindictam.

PAVLVS. *Talipedare* antiqui dicebant pro vacillare pedibus. lassitudine, quasi trahat pedes, vt talis videat insistere, aut identidē tollere pedes.

Talipedare est vacillare pedibus, & quasi talis insistere.

Talus praenomen erat Sabinorum.

FEST. *Talus* in Sabinorum nominibus praenominis loco videtur fuisse.

Tam significationem habet, cū ponimus praepositivam quandā, cui subiungimus quam: vt cum dicimus, tam egregium opus tam paruo pretio venisse. id est, sic. ita vt apud Graecos quoque *ὅτις ἄριστος*, item ex contrario ei dicimus, quam bonus Homerus, tam malus Cherylus poeta est. At antiqui tam etiam pro tamen vsi sunt. vt Nonius. Qui, si taceat, dum videat, tam etiam sciat, quid scriptum sit. Ennius: illae meae tam potis pacis potiri. Titinius: Bene cum facimus, tam male subimus, vt quidam perhibent viri. Item: Quanquam estis nihili, tam escator simul vocis consului.

Tam significationem habet praepositivā, cui subiungimus quam. vt tam malus Cherylus, quam bonus Homerus. tam etiam pro tamen vsi sunt.

PAVL. *Tam modo* antiqui dicebant pro modo.

Tam modo antiqui ponebant pro modo. vt Attius: Tam modo, inquit, Praenestinus.

FEST. *Tam perit, quam extrema faba*, in prouerbio est, quod ea plerunque aut proteritur, aut decerpitur a praetereuntibus.

Tana dicitur, cū labore vias sanguis in cru-

ra descendit, & tumorem facit. Lucilius: Inguenne existat, papulae, tama, neboa no-

Tama in carmine positum est pro tam.

Taminia vna siluestris dicta, quod tam mira sit, quam minium.

Taminia vna siluestris generis videtur Verrio dicta, quae tam mira sit, quam minium.

10 *Tanne*, eousq. vt Aelius Stilo, & Opilius Aurelius interpretantur. itaque Afranius: Tanne arcula tua plena est araneorum?

Tanne, eousque. Afranius: Tanne arcula tua plena est araneorum?

Tandem cum significet aliquando, interdum tamen ex superuacuo ponitur. vt apud Terentium in Phormione, cum ait: Itane tandem uxorem duxit Antipho iniussu meo? non enim hic tempus vllum significat. at Cicero etiam duplicat temporalem significationem, cum ait, tandem aliquando.

Tappete ex Graeco sum

tae. Ennius cum ait. T

lius in Demetrio. Le

vetere dic tappet

Tapulla dicta est lex quaedam de conuiujs.

Tapullam legem coniualem ficto nomine conscripsit iocoso carmine Valerius Valentinus. cuius meminit Lucilius hoc modo: Tapullam ridet legem contemere opimi.

Tarmes genus vermiculi carnem exedens.

Tarpeiae etiam effigiem ita appellari putant quidam in aede Iouis Metellina. eius videlicet in memoriam virginis, quae pacta a Sabinis hostibus, quae in sinistris manibus haberent, vt sibi darent, intromiserit eos cum Rege Tatio, qui postea in pace faciēda cauerit a Romulo, vt ea Sabinis semper pateret.

40 *Tarquitis* scalas, quas rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi eius nominis gratia ita appellatas esse ait vulgo existimari Verrius.

Tartarino cum dixit Ennius, horrendo, & terribili Verrius vult accipi a Tartaro, qui locus apud inferos.

Tartarino, horrendo & terribili,

Tatium occisum ait Lauinij, ab amicis eorum legatorum quos interfecerant Tatiani latrones, sed sepultum in Auentino laureto. quod ad significationem verborum non magis pertinet, quam multa alia praeterita deinceps, quae referantur.

Tauras, vaccas steriles dici existimabant hac de causa, quod non magis, quam tauri, pariunt.

. . . uras vaccas steriles ap

. . . quae non inagis rapiant

. . . similis sit ex Graeco dic

ex appellant.

PAVLVS. *Tauri*, verbenaeque in commentario sacro-
rum significat ficta farinacea.

Taurij appellabantur ludi in honorem deo-
rum inferum facti. Instituti autem vi-
dentur hac de causa: Regnante Superbo
Tarquinio cum magna incidisset pestilen-
tia in mulieres grauidas, quae fuerat facta
ex carne diu vendita populo taurorum, ob
hoc diis inferis instituti ludi, & *Taurij* vo-
cati sunt.

FESTVS.

Tas

stituti diis inferis ex l.

Tarquinio regnante cum

pestilentia in mulieres

fetu si facti sunt ex carni

taurorum immolatorum, ob

appellati sunt, & fiunt

intra muros euocentur di

ludos Verro ait vocari, quod

lus pendens a doctore iner

solitus sit impelli, atque usque

docere, quoad confisteret

te talorum constaret pedu

Taurium res dicunt, quod in ludos tauricos
consumitur.

Taurorum specie simulacra fluminum, id est,
cum cornibus, quod sunt atrociora, ut tauri.

Taxat verbum ponitur in iis, quae finiuntur.
quoad tangi liceat, in litibus quoque, ar-
bitrove cum proscribitur, quoad eius sit
statuendi. *Taxatio* dicitur, quae sit certae
summae. a tangendo autem dici, etiam
scaenici testimonio sunt, qui *taxatores* di-
cuntur, quod alter alterum maledictis tan-
git.

PAVLVS. *Taxat* & *taxatio* a verbo tango dicuntur. vn-
de & *taxatores* a scaenicis dicuntur, qui ad
alterutrum maledictis tangunt.

Tegillum cucullunculum ex scirpo factum.

Plautus: Tegillum mihi aret, id si vis, dabo.

FESTVS. *Tela* proprie dici videntur ea, quae missilia
sunt: ex Graeco videlicet eorum nomine,
quia illi *τελῶν* missa dicunt, quae nos e-
minus. sicut arma ea, quae ab humeris de-
pendenti a retinentur manibus, quando-
quidem non minus in nobis eam partem
corporis armum vocari existimandum est.

PAVLVS. *Temerare*, violare sacra, & cōtaminare. dictum
videlicet a temeritate.

Temetum, vinum. vnde *temulentus*, & *temulen-
tia*.

FESTVS. *Temetum* vinum. Plautus in *Aulularia*: Qui
quia temeti nihil allatum. Pomponius in
Decima: Non multi temeti, sed plurimi.
Nonius in duobus doffenis: Sequimini
praeminate, sequere temeti timor. Idem
in *Funere*: Agite, exite, temulentiamque
tollite. & in *Surdo*: Filias habeo temulen-
tas, sed ecess video incedere. Afranius in *Cō-
sobrinis*: Pol magis istius temulētae futilis.

Tempesta, tempestiua.

Tempestatem pro tempore frequenter dixerūt
antiqui.

Templum significat, & aedificium deo sacratū,
& tignum, quod in aedificio transuersum
ponitur.

Tenite, credebantur esse sortium deae, dictae
quod tenendi haberent potestatem.

10 *Tensa* vehiculum argenteum, quo exuuiæ
deorum ludis Circensibus in circum ad
puluinar vehabantur.

Tensam ait vocari Sinnius Capito vehiculum
quo exuuiæ deorum ludicris Circensibus
in circum ad puluinar vehuntur. fuit & ex
ebore, ut apud Titinium in *Barbato*, & ex
argento.

Tentipellium, genus calciamenti ferratum, quo
pelles extenduntur. PAVL.

20 *Tentipellium* Artorius putat esse calciamentum
ferratum, quo pelles extenduntur. idē Afra-
nium dixisse in *Promo*. Pro manibus cre-
do habere ego illos tentipellium. Titiniū ait
Verrius existimare, id medicamentum esse,
quo rugae extenduntur, cum dicat: *Tenti-
pellium* Inducis, rugae in ore extendun-
tur. cum ille *ῥυτίτις* dixerit.

Tenus significat finem: ut cū dicimus, hacte-
nus. PAVL.

30 *Terentum* locus in cāpo Martio dictus, quod
eo loco ara Ditis patris in terra occultaretur.

in campo Martio loc
dicendum fuisse, quod Te.
saecularis Ditis patris
tur ab equis quadrigari
tilitas aequiperet mo-
nae, quod quam aniliter relat
uis manifestum est.

40 *Teres*, rotundus in longitudine.

Teres in longitudine rotundarum. quales as-
setes natura ministrat. PAVLVS.

Teretibus, qui a flumine Tere de dicti exi-
stimantur, & syllaba eius tertia mutata, &
pro Tere de Teram scribi debuisse.

Termentum pro eo, quod nunc dicitur detri-
mentum, utitur Plautus in *Bacchi-
dibus*.

Termentum apud Plautum detrimentum. PAVLVS.

50 *Termes* ramus direptus ex arbore, nec foliis
repletus, nec nimis glaber.

Termino sacrificabant, quod in eius tutela fi-
nes agrorum esse putabant. denique Nu-
ma Pompilius statuit eum, qui terminum ex-
cussisset, & ipsum, & boves sacros esse.

Terminus, quo loco colebatur. super eum so-
ramen patebat in tecto, quod nefas esse
putarent terminum intra tectum confis-
tere.

Termonem Ennius terminum dixit.

60 *Termonē* Ennius Graeca consuetudine dixit
quem.

FEST. *Trifidulum* fulgur fu
 id aut incendit. a
 rebrat.

PAVL. *Tritonia* Minerua a ripa Tritonis fluminis di-
 cta, quod ibi primitus sit visa.

Triumphales coronae sunt, quae imperatori
 victori aureae praeferebantur, quae tempo-
 ribus antiquis propter paupertatem lau-
 reae fuerunt.

Troia, & Regio Priami, & lusus puerorum e-
 questris dicitur, & locus in agro Lauren-
 te, quo primum in Italia Aeneas cum suis
 constitit.

Tromentina tribus a campo Tromento dicta.

Trossuli equites dicti, quod oppidum Tusco-
 rum Trossulum sine opera peditum cepe-
 rint.

Truo avis onocrotalus. Caccilius irridens ma-
 gnitudinem nasi: Pro di immortales, vnde
 prorepsit truo.

Tryga antiqui vinum appellabant. vnde *tryge-
 tus* adhuc dicitur.

FEST. *Tubicines* etiam ij appellantur, qui sacerdotes
 viri speciosi publice sacra faciunt tubarum
 lustrandarum gratia.

PAVL. *Tubilustria* dies appellabant, in quibus agna
FEST. tubas lustrabant.

. . . quibus diebus adscriptum in
 . . . rio sutorio agna tubae
 . . . is tubos appellant, quod genus
 . . . Arcadia Pallanteo trans

Tuditantes, tudentes

. . . entes significare ait Cinnius
 . . . nius libro secundo. Haec inter se totum
 . . . ntes, & Lucretius item lib. ij. nec
 . . . rem cessam extrinsecus vllam

PAVL. *Tuditantes* significat negotium tudentes, id
 est agentes. Lucretius: Nec tuditantia rem
 cessant extrinsecus vllam.

Tudites mallei a tundendo dicti. inde & cui-
 dam cognomen Tuditano fuit, quod ca-
 put malleo simile habuerit.

FEST. . . . alios appellant antiqui a tunden-
 . . . is, alij cruribus tudites. Inde Ateius
 . . . is, existimat Tuditano cognomen
 . . . caput malleoli simile habuerit.

Tuo, video: tueor, defendo.

. . . video, tueor, defendo.

PAVL. . . . sed iam promiscue vtuntur
FEST. . . . or prouideo, & contueo.

. . . ria tecto appellantur
 . . . sordida. Afranius in V
 . . . tugurium est turpe
 . . . bolimaeco Habitab.
 . . . periculo, quo nomina
 . . . tione X I laet etia
 . . . cari.

Tullianum quod dicitur, pars quaedam carce-

60.

ris, Ser. Tullium Regem aedificasse aiunt.
 lii dixerunt esse silanos, alij ri-
 uos, alij vehementes projectiones sangui-
 nis arcuatim fluentis, quales sunt Tiburi
 in Aniene. Ennius in Aiace. Ajax, misso
 sanguine tepido tullij efflantes volant.

Tum

milites dicuntur lecti ob subitum ti
 de etiam tumultum dici ait Vetrius, qui
 is ornatur, quam ab Italicis, & Gallicis h
 . . . Italiae, itaque nullum
 . . . quam Gallicum, aut domesti-

. . . Aelius sic definit. tumultus es.

. . . nae editus secundum mare fluctibus in
 . . . uatas. vnde similiter & manu fac
 . . . turalis proprie dici potest.

Turbellas dixisse antiquos, quas nunc turbas **PAVL.**
 appellamus, testis est Plautus in Pseudolo: **FEST.**
 quales, quantas soleam turbellas dare.

Turbellas apud Plautum turbas significat.

Turmm equitum dictam esse ait Curiatius,
 quasi terimam: quod terdeni equites ex tri-
 bus tribubus Titensium, Ramnium, Lu-
 cerum, fiebant. itaque primi singularum
 decuriarum decuriones dicti, qui ex eo in
 singulis turmis sunt etiam nunc terni.

Turthenos Etruscos appellari solitos ait Ver-
 rius, a Turrhenno duce Lydorum, a cuius
 gentis praecipua crudelitate etiam tyran-
 nos dictos.

Tusci a Tusco rege filio Herculis sunt dicti, **PAVL.**
 vel a sacrificando studiose ex Graeco *θυ-
 scίαι*: velut Tusculum dictum, quod aditum
 difficilem habet, id est *δυσκολον*.

. . . quidam dictos aiunt a Tusco **FEST.**
 . . . lis filio. alij quod vnici studiosi ita
 . . . ex Graeco velut *θυσκόλαι*. Tu
 . . . ab eadem causa sacrificiorum, in
 . . . ficilem habeat, id est *δυσκολον*.

Tusum vicum co

tores dictum aiunt a

descendente ab obs

Romae locoque his dato

entes fratres Coeles, & Vibenn

Tarquinius Romam secum ma

rint. M. Varro quod ex Coe

fiat.

Tusum vicus Romae est dictus, quod ibi habi- **PAVL.**
 bitauerunt Tusci, qui recedente ab obsi-
 dione Porrena remanserunt.

Tutulum dicebant Flaminicarum capitis or-
 namentum vitra purpurea innexa crinibus,
 & in altitudinem extractum. Bonius Fictor-
 res, Argeos, & tutulatos.

Tutulum vocari aiunt Flaminicarum capitis **FEST.**
 ornamentum, quod fiat vitta purpurea in-
 nexa crinib. & extractum in altitudinem
 quidam pileum lanatum forma e tali fia

rebant, eo quod plerumque ex agris homines evocabantur a magistratibus, & frequens erat eorum ab agris ad urbem via.

FESTVS. *Viatores* appellantur, qui magistratibus apparent, eo quia initio omnium tribuum cum agri in propinquo erant urbis, atque assidue homines rusticabantur, crebrior opera eorum erat in via, quam vrbe, quod ex agris plerumque homines vocabantur a magistratibus, & frequens eorum erat ab agris ad urbem via.

PAVLVS. *Vibres* plagae verberum in corpore humano dictae, quod vi fiunt.

Vibrissae pili in naribus hominum, dicti, quod his euulsis caput vibratur.

Vibrasse est vocem in cantando crispare. Titinius: Si erit tibi cantandum, facito, vsque exuibrisses.

FESTVS. *Vici* appellari incipiunt ex agris, qui ibi villas non habent ut Marfi, aut Peligni. Sed ex vicis partim habent rempublicam, & ius dicitur, partim nihil eorum, & tamen ibi nundinae aguntur negotij gerendi causa, & magistri vici, item magistri, paucique.

annis fuerit. Altero cum id genus aedificij, quae continentia sunt, iis, oppidisque itineribus, regionibusque distributa distant, nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt dispartita. Tertio cum id genus aedificiorum definitur, quae in oppido prius in suo quisque loco proprie ita aedificat, ut in eo aedificio peruium sit, quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum. qui non dicuntur *vicarij*, sicut ij, qui aut in oppido vias, aut hi, qui in agris sunt, *vicarij* appellantur.

Vicina, vicinorum conuersatio.

FESTVS. *Victimam* Aelius Stilo ait esse vitulum ob eius vigorem. alij autem quae vincita adducatur ad altare: aut quae ad hostis victos immoletur.

PAVLVS. *Viduitas* calamitas dicta, quod viduet bonis.

Viere, alligare, vnde *vimina*, & vasa *viminea*.

Vietus languidus, sine vi, & naturalibus priuatus viribus.

Viget dictum a vi agendo, sed in agendis hostilibus rebus: verum iis, qui concitato animo ad bonum tendunt.

FESTVS. *Viget* dictum videtur a vi agendo, sed non in agendis hostilibus rebus, verum his quae celerrimo, concitatoque animo ad bonam tendunt frugem.

Piginti quinque poenae significat viginti quinque asses.

Viminalis porta, & collis appellabantur, quod

ibi viminum silua fuisse videtur, vbi est & ara Ioui Viminio consecrata.

Viminalis porta & collis appellabantur, quod ibi viminum fuisse silua videtur. **PAVLVS.**

Vinalia diem festum habebant, quo die vinum nouum Ioui libabant.

Vinctam dicebant continentem.

Vindex, ab eo quod vindicat, quo minus is, qui pressus est, ab aliquo teneatur. **FESTVS.**

Vindiciae appellantur res eae de quibus controuersia est, quod potius dicitur ius, quia sit inter eos, qui contendunt. M. Cato in ea, quam scripsit L. Furio: De aqua Praetores secundum populum vindicias dicunt. & Lucilius: Nemo hic vindicias, neque sacra, neque numen veretur: De quo verbo Cincius sic ait: *Vindiciae* olim dicebantur illae, quae ex fundo sumptae in ius adlatae erant. At Ser. Sulpicius iam singulariter formato vindiciam esse ait. . . qua de re controuersia est, ab eo quod vindicatur. & in XII. Si vindiciam falsam tulit. . . si velit, arbitror tres doctorum arbitrij fructus duplione damnum decido.

Vineae, ut Verrius praecipit, quod vini feraces sint, etiam militares quaedam machinationes a similitudine appellantur.

Vinulus dicitur molliter se gerens, & minime quid viriliter faciens (Plautus: Oratione vinula, ac venustula.) **PAVLVS.**

Viritanus ager dicitur, qui viritim populo distribuitur.

Viritim dicitur dari, quod datur per singulos viros. Cato: praeda, quae capta est, viritim diuisa.

Vitiligo in corpore hominis macula alba, quam Graeci *αχρη* vocant, a quo nos album. siue a vitio dicta, etiam si non laedit. siue a vitulo, propter eius membranae candorem, qua nascitur inuolutus. Lucilius: Haec odiosa mihi: vitiligo est non dolet inquit.

Vitulans, laetans gaudio, ut prato vitulus. Ennius, Habet is coronam vitulans victoria.

Vinam, & viuus a vi magna dicuntur.

Vinatus & viuus a poetis dicuntur, a vi magna. **FESTVS.**

Vinissimus, superlatius a viuus.

PAVLVS.

Vls Cato pro ultra posuit.

Vmbrae vocabantur Neptunalibus caesae frondeae pro tabernaculis.

Vinctaria lex dici coepta est, quam L. Sulla, & Q. Pompeius tulerunt, qua sanctum est, ut debitores decimam partem. . . **FESTVS.**

Vngulatus vngues maghos, atque asperos Cato appellauit.

Vngulum Oscanum lingua significat anulum. **PAVLVS.**

Vngulum

FEIT. *Vngulus* Oſcorum lingua abulus, ut
liquid monimenti naſta eſt, qui eorum
requireret, eſt vngulus, quem ei detraxit e
Lirio. Pacuvius in Iliona: Repugnanti e-
go porro hunc vi detraxi vngulum, & in
Atalanta Suſpenſum in lacuo brachio o-
ſtendo vngulum.

PAVL. *Vnguſtus* fuſtis vncus.
Voisgram autem, quae ſe velit, augures hanc
eandem ſelicitatem appellant.
Vola, veſt gium medi j pedis concavum. ſed
& palma manus vola dicitur.
Volones dicti ſunt milites qui poſt Cannen-
ſem cladem uſque ad octo milia, cum eſ-
ſent ſervi, voluntarie ſe ad militiam ob-

tulerunt.

Volturnal a Volturno deo ſua ſacra faciebant,
cuius ſacerdotem Volturnalem vocabant.
Vopie pro vos ipſi Caro poſuit.

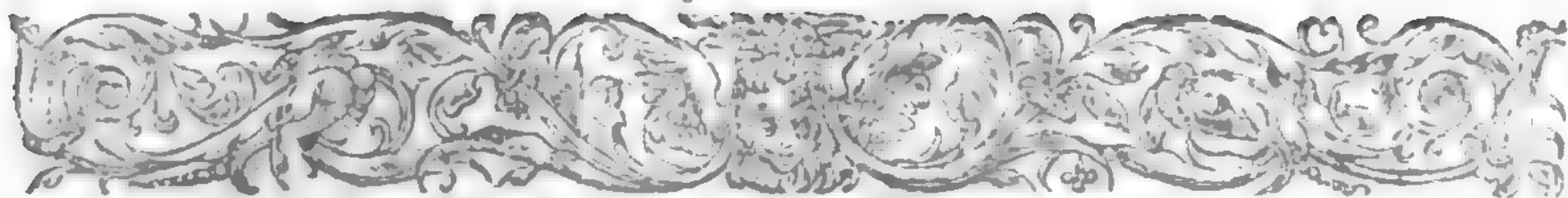
Urbanas tribus appellabant, in quas vrbs e-
rat diſpartita a Ser. Tullio rege, id eſt Su-
burrana, Palatina, Eſquilina, Collina.

Vruat Ennius in Andromeda ſignificat cir- **FEIT.**
cundat, ab eo ſulco, qui ſit in vrbe con-
denda vrvo aratri, quae ſit forma ſimilli-
ma vncini curvatione buris & dentis, cui
praefigitur vomer. ait autem: circum ſeſe
vruat ad peſterra oc . . . caput.

Vxor um pependiſſe dicitur, qui, quod vxor **PAVL.**
rem non habuerit, acs populo dedit.

F I N I S.

NONIVS MARCELLVS

DE PROPRIETATE

SERMONVM.

Summa capitum quæ in Nonio.

De compendiosa doctrina ad filium.

Cap.1.

De honestis & nonè veterum dictis.

Cap.2.

De indiscretis generibus. Cap.3.

De varia significatione sermonum.

Cap.4.

*Differentiæ nonnullarum dictionum
in significato.* Cap.5.

De improprijs. Cap.6.

De contrarijs generibus verborum.

Cap.7.

De mutata declinatione. Cap.8.

De numeris & casibus.

Cap.9.

De mutatis coniugationibus. Cap.10.

De indiscretis aduerbijs Cap.11.

De doctorum indagine. Cap.12.

De genere nauigiorum. Cap.13.

De genere vestimentorum. Cap.14.

De generibus vasorum & poculorum.

Cap.15.

De genere vel colore vestimentorum.

Cap.16.

De genere ciborū & potuum. Cap.17.

De genere armorum. Cap.18.

De propinquitate. Cap.19.

NONII MARCELLI PERIPATETICI TIBVRIENSIS DE

COMPENDIOSA DOCTRINA

per litteras ad filium.

C A P. I.

SERVM est tedium, & odium, dictum a senectute, quod senes omnibus odio sint, & tædio. Cæcil. Ephæstione: Tum etiam in senectute hoc depresso miserrimum, Sentire caritate, esse odiosum se alteri. ¶ Nam etiam malam, senectutem veteres dixerunt. Plaut. Menæch. Constitui sum senectute, onustum or- gero corpus, vires reliquere, ut ætas mala est ergo metx. Accius Amphitryone: An mala ætate maior malè multari exemplis omnibus? Turpilii Philopatro: Miserum puto, si

etiam istuc ad malam ætatem accessit mali. Pacuvius Peribæa: Parum est, quod te ætas malè habet, ni etiam hic ad malam ætatem adiungas truciaturum reticenti. Afranius Vopisco.

Si possent homines delinimentis capi,

Omnes haberent nunc amatores anus.

Ætas & corpus tenerum & morigeratio.

Hæc sunt venena formosarum mulierum.

Mala ætas nulla delinimenta inuenit.

¶ Bonam ætatem quoque dicimus adolescentiam, vel iuventutem. Marcus Tullius de senectute: Quod si ipsis voluptatibus bona ætas fruitur, lubengus primum parvulis

fruitur rebus. ¶ Nam prudentissimè noster Maro diei partes primas, quasi eius ætatem puberem, meliorem dixit nono libro. Nunc adeo melior quoniam pars acta dici est. ¶ Senium ipsum positum [pro malo] Sic Titinnius Veliterna: Quot pestes, senia & iurgia sese met diebus emigrarunt. Nonius Gallinaria: Opere, quæ actor, cantor, cursor, senium fonticum. Accius, *Eni vauit mæxi*: Mors amici subigit, quod mihi est senium 10 multo acerrimum. Pomponius Præcone posteriore; Calue apportas nuntium nobis disparem, diuisum, huic seni senium, & metum. Lucillius, Satyrarum lib. xv. In numero quorum nunc primus Trebellius multo Obmarcescebat febris, senium, vomitus, pus. Turpiliius Demiurgo: Quia enim odio, ac senio mihi hæ sunt nuptiæ. Pacuuius Peribæa. Metus, egestas, mæror, senium, exsiliumque & senectus.

2 ¶ *Velitatio* dicitur levis contentio, dicta ex congressione velitum. Plautus Asinaria: Verbis velitationem fieri compendio volo. Idem Menach. Nescio quid vos velitati estis inter vos duo. Turpiliius Lindia: Comperce verbis velitari, ad rem redi. Afranius Priuigno: Interea verba iactare, & labris inter se velitari, velificariet. Cæcilius Paulinatho: velitari te res tamen.

3 ¶ *Toga* dicta est à tegendo, & est toga 30 (sicut in consuetudine habetur) vestimentum, quo in foro amicumur, cuius & Cicero meminit in Catilinam: Velis amictos, non togis. Titinnius Fullonibus: Quæ inter decem annos nequisti vnâ togam detexerere. ¶ Dicitur & rectum. Titin, Gemina: Syrus cum scorto constituit ire, clauis illico abstrudi iubeo, rustica togæ ne sit copia, id est recti.

4 ¶ *Tollere, occidi*. Lucil. lib. xxvj. Audiui 40 quem febris vna, atque vna æmilia, vini in quam hiatus vnus potuit tollere. ¶ *Tollere mittere*. Vergil. *Æneid.* lib. ij. Clamores simul horrendos ad sidera tollit. ¶ *Tollere transferre*. Vergilius *Æneid.* lib. ij. Vnius in miseri exitum conversa tulere. ¶ *Tollere inferre*, Virgil. Georg. lib. iij. Tollentemque minas, & sibi colla tumentem Deice. ¶ *Tollere est eleuare*. Idem in xi. Tollit se ad rectum quadrupes. Idem lib. i. Et mulcere dedit fluctus & tollere vento. Marcus Tul. Philippicarum lib. xi. Vel in cælum vos, si fieri potuerit, humeris nostris tollemus. Lucilius lib. xxvij. Et sœdera tollent. Marcus Tul. Hortensio: Nihil tamen esse, in quo se animus excellens tollat. ¶ *Tollere ostendere, erigere*. Virgil. *Æneid.* libro primo: Cui mater media sese tulit obuia sylua. Idem lib. vij. laborum Prima tulit finem. ¶ *Tollere occidere*. Var. Sexagesi: Num quis patrem decem an-

norum natus non modo aufert sed tollit, nisi veneno? ¶ *Tollere est & differre*. Plautus *Pœnulo*: Omneis extollo ex hoc die in alium diem. ¶ *Tollere pati, sustinere*. Virgil. *Æneid.* lib. iij. Iuuenemque superbum Seruitio enixæ tulimus. & idem lib. xij. Non tulit instantem Phœgeus, animisque frenentem. Terentius Phormione: Ego te complures aduersum ingenium meum menses tuli. Marcus Tul. in Verrem, *Diminatione*: Tuli grauitè, & acerbè iudices. Idem de off. lib. ij. Nisi enim multorum impunitates scelorum tulissem.

5 ¶ *Tenacia est perseverantia & duritia*. Ennius Hectoris lytris: Ducet quadrupedum iugo iouitum doma in frena, & iugo valida, quorum tenacia infrenari nimis. ¶ *Tenacia parsimonia*. Afranius Priuigno: Vixisti durus, difficilis, tenax.

6 ¶ *Tempestas est turbo ventorum*. Virgilius Georg. lib. i: Quid tempestates autumnæ, & sidera dicam? ¶ *Tempestas tempus*. Sallustius Iugur. Ea tempestate in exercitu nostro fuere complures novi, atque ignobiles. Lucilius lib. xxvij. Iam qua tempestate vivo certo sine ad me recipio. Pacuuius Teucro: Quam te post multis tueor tempestatibus. Marcus Tul. de senectute: Cursus est certus ætatis, & vna via naturæ, eaque simplex, sua cuique parti ætatis *tempestinias* est data. Varro Eudæmonibus: Dum sermone crenulam variamus, Interea tonuit bene tempestate serena.

7 ¶ *Trepidare, metuere*. Virgilius lib. ix. Dum trepidant, it hasta Tago per tempus utrunque. Idem lib. ix. Trepident immisso lumine manes. Lucilius lib. xxx. Sed quid ego hæc animo trepidanti dicta profuodol ¶ *Trepidare festinare*. Virgil. lib. ix. Ne trepidate meas Teucris defendere naueis. & Georg. lib. iij. Tum trepidæ inter se cœcunt, pennisque corruscant.

8 ¶ *Tangere, ferire, commouere*. Virgilius libro nono: Nec solos tangit Atridas iste dolor. Idem lib. xij. Miseri te si qua parentis Tangere cura potest, oro. M. Tullius Frumentaria Verrinarum: Nunquam tua me cura, tuarumve fortunarum cogitatio tangeret. & Lucret. Nec bene pro meritis capitur, nec tangitur ira. ¶ *Tangere est contingere*. Lucretius lib. i. Tangere enim & tangi, nisi corpus, nulla potest res. Teren. Adelphi. Nunquam dum ego adero, hic te tanger. ¶ *Tangere inspicere*. Luc. xxvj. Neque prius, quàm venas hominis tetigit, ac præcordia. ¶ *Tangere est circumuenire*. Turpil. Demetrio: At etiam ineptus meus mihi est iratus pater, quia se talento argenti tetigi, veteri exemplo amanti. Ite Leucadia: Hoc quæro ignoscere Istic solent necis minoris noxia Serum, si fortè quasi a-

tas res vini cauo Lucil. lib. xxx. Et Musconis manu perscribere posset Aiace. Pomponius Aleonibus: At ego rusticatim tangam, urbanatim nescio. ¶ Tangere contingere. M. Tul. in Verrem actione ij. Verres simul ac tetigit prouinciam. Virg. lib. ix Sat fatis, Venerique datum, tetigere quod arua Fertilis Ausoniae Troes.

9 ¶ Triste, crudele, immite. Virgilius Aenei. lib. ij. Illi mea tristia fata, Degeneremq; Neoptolemum narrare memento. Lucilius lib. xxx. Idque tuis seuis factis & tristibus dictis. ¶ Triste est *morsum*, aut *infectum*. Virg. in Buc. Tristis at ille tamen, cantabitis Arcades, inquit. Idem Georg. lib. Aut vnde nigerrimus auster Nascitur, & pluuio contristat puluere caelum.

10 ¶ Phrygia vestis picta est. eius artifices phrygiones appellantur. hoc Virg. probat lib. ix. Vobis picta croco, & fulgenti murice vestis. Item eodem: O verè Phrygiae, neque enim Phryges. Titin. Barbato: Phrygio sui primo, beneque id opus sciri, reliqui acus, aciafque hero, atque heræ nostræ. Plaut. Menæch. Pallam ad phrygionem fert confecto prandio. Varro Cosmometryne, *αὐτὸς ὁδὸς καὶ οὐκ ἄλλου*. Phrygio qui puluinar poterat pingere soliarde vigeat.

11 ¶ Hostimentum est aquamentum, unde & hostes dicti sunt, qui ex aqua caussa pugnam ineunt. Plautus Asin. Par pari datum hostimentum est opera pro pecunia. unde & hostire dicitur. Idem in eadem, Quin promitto inquam hostire contra, vt merueris. id est, aqua reddere.

12 ¶ Tolutim dicitur quasi volutim, vel volubiliter. Plautus Asin. Demam hercle iam de ordeo, tolutim ni badizas. Nouius Gallinaria: O pestifera, Pontica, sera, trux *tolutiloquentia*. id est, volubilis locutio. Idem Macco exsule Edixi iturum hominem in Thufcos tolutim. Item Lucil. Satyr. lib. viij. Si omne iter euadit, stadiūque accliuē tolutim. Idem, Velle tolutim: hic semper incepturus videtur. Var. Triodite triphylio, *αὐτὸς ὁδὸς καὶ οὐκ ἄλλου*. Sed vt equus, qui ad vehendum est natus, tamen hic traditur magistro, vt equiso doceat tolutim. Pomp. Decuma fullonis: Et vbi insilui in coeleatum equuleum, ibi tolutim tortor. Var. Agathonē: Hæc postquam dixit, cedit citus. Celsus tolutim.

13 ¶ Capulam dicitur quidquam aliquam rem intra se capit. nam *sarcophagum*, id est, sepulchrum capulum veteres dici volunt, quod corpora capiat. Plaut. Asin. dicens de sene: Perij miser, vt osculatur carnufex, capuli decum. Idem milites: Quid ais tu? Itane tibi ego videor oppido Acherontius. *capularum*. Idem: Capulo prope. Nouius Pappo, Præterito,

dum istos inuitaueris suffragatores, patet Prius in capulo, quam in curuli sella suspendit nates. Lucill. Satyr. libro ij. Quem cum vidissent Hortensius Posthumusque, Ceteri item in capulo hunc non esse, aliūque cubare. Varro Cosmometryne, *αὐτὸς ὁδὸς καὶ οὐκ ἄλλου*. Propter cunam capulum positum nutrix tradit pollinctori.

14 ¶ Temulenta dicta est ebriosa, dicta à temeto, quod est vinum, quod attentet mentem. Plautus Aulularia: Quia temeti nihil allatum intelligo. Idem Truculento: Siue addo caret temeto, tamen ab ingenio est improbus. M. Tul. de Republic. lib. iij. Ita magnā habet vim disciplina verecundia, carent temeto omnes mulieres. Varro, Eum modus matulæ, *ματὺλῆς*. Quis in omni vita helio *ματὺλῆς* olfacet temetum? Idem Modio: Tremodiam, amphoramque eandem temeti ac farris modium.

15 ¶ Cinædi dicti sunt apud veteres saltatores, vel pantomimi *οἱ κινῆδαι*. Plaut. Aulularia: Ita fustibus sum mollior magis, quam vilus cinædus. idem Milite: Tum ad saltandum non cinædus magis vsque saltat, quam ego. Idem Stichō: Lepidam, & suauem *cantionem* aliquam occipito *cinædicam*, id est, quæ ad saltandum mouere possit. Lucilius Satyr. lib. ij. Stultè saltatum te interuenisse cinædos. Varro, *οἱ κινῆδαι*. Merito vt quietus, ac demissior probandus, *αὐτὸς ὁδὸς καὶ οὐκ ἄλλου*, *ματὺλῆς*.

16 ¶ Exercitium dicitur fatigatum, dictum ab exercitio. Sallust. Iugurthino bello: Nabdalsa exercito corpore. Plautus Bæch. Quæ sodalem, atque me exercitos habet. Lucretius libro secundo: Conciliis, & dissidiis exercita crebris. Afranius Suspecta: Ita, vt huic, ero adolescenti cui suspiriū tradidit, qui me est animi exercitus. Virg. lib. iij. Nate Iliacis exercite fatis.

17 ¶ Tenu est laqueus dictus à tendicula. Plaut. Bæc. Nunc ab trāsenna his turdus lumbricum petit, Pendebit hodie pulcrè, ita intendi tenui.

18 ¶ Illicire est proprie illaqueare. Neuius Lycurgo: Alis sublimē alios saltus illicite, vbi Bipedes volucres lino linquant luminia.

19 ¶ Pellices à Graeco vocabulo significantiam sapientes inflexam putant, quasi peller, hoc est *πῆμα*. quod si hoc non est, vana compositio hominis videri potest.

20 ¶ Caluitur dictum est frustratur, tractum à caluis mimis, quod sint omnibus frustratui. Plaut. Casina: Nam vbi domi solasum, sopor manus caluitur. Pacuuius Medo: Sentio, Pater, te vocis calui similitudine, Sed quid conspicio? num me lactans caluitur

cebatur, lardum lucebat lubens. Plautus Persa. Perenniserue, lurco, edax, furax, fugax. Lucilius Satyrarum lib. v. Viuite lurcones, comedones, viuite ventres. Varro Eumenidibus: Contra cum psalteria & cum Flora lutare, ad strepis.

35 ¶ *Toral*, & *torialum* stragulum est. Varro De vita po. Rom. lib. i. Quod frontem lecticæ struebant, ex ea herba torta torum appellatum, hoc quod iniicitur, etiamnum toral dicitur: lecticam quæ inuoluebant segestria appellabant.

36 ¶ *Concenturiare* est colligere, dictum a centuriis quæ ad suffragia cōueniebant. Plautus Pseudolo: Concenturio in corde sycophantias. Teren. Phor. Ego in insidiis hūc ero *succenturiatus*, siquid deficiēs.

37 *Finitores* dicebantur, quos nunc agri-
mensores dicimus, dicti quod fines diuiderent. Plautus Pœnu. Eius nunc regiones limites: confinia determinabo: eius rei ego sum factus finitor.

38 *Rassum* est propriè rugosum, vel sic-
cum. Plautus Scicho. In portu vento secundo, velo passo peruenit. id est, laxo & rugoso. vnde & *uia passa* dicta est, quod sit rugis implicata. Plautus Pœn. Si quid æstu mecum futurus pro *uia passa* pensili. Lucil. Sat. lib. 9. *Rugosi passique senes* eadem omnia querunt.

39 ¶ *Exspes* dicitur sine spe. Accius Euryface: Ille orbus, exspes liberum. Idem Medea: *Exsul*, inter hosteis exspes, expers, desertus, vagus.

40 ¶ *Exsules* dicuntur extra solum. Virg. Georg. lib. iij. Longèquē ignotis exulat oris, & in consequentibus: *Estabula* adspectans regis excessit auitis.

41 ¶ *Vestispici* appellabantur vestium custodes serui, quod frequenti diligentia vestes inspiciant. Plaut. Trinum. Nox datur, ducitur familia tota, vestispici, vnctor, auri custos. Afran. Vopisco: Noui non insecituram ancillulam vespere, & vestispicam. Varro Pappo, aut indigitamentis: *Nasturtium* nōne vides ab eo dici, quod nasum torqueat: *vestispicam*, quod vestem spiciat.

42 ¶ *Suppilare* est inuolare, vel rapere, a pilorum raptu. vnde & furium passi *compilati* dicuntur. Plautus Trucul. Hæc cum video fieri, suffutor, suppilo. de præda prædam capio. Cæcil. Nauc. Suppilatum esse eum, atque ornamenta omnia Pomp. Sarcularia: Alteram apportat, prodigit, patrem suppilat semper.

43 ¶ *Haustra* propriè dicuntur rotarum eadē, ab hauriendo, sicuti Græcè *ἄρται*. Lucretius lib. v. Vt fluuios versare rotas, atque haustra videmus.

44 ¶ *Veterina* animalia dicuntur omnia,

quæ vehere quid possunt. Lucretius lib. v. Et genus omne quod est veterino semine partum. Idem: Torto homine veterino semine equorum.

45 ¶ *Crepera* res propriè dicitur dubia, vnde & *crepusculum* dicitur lex dubia, & senes *decrepiti* dicti in dubio vitæ constituti. *Creperum bellum*, anceps, & dubium. Lucret. lib. v. Exæquatque sunt creperi certamina belli. Accius Phœnis. Quæ ego cuncta esse fluxa, in mea *re crepera* comperi. Idem Telepho: Nunc tu in *re crepera* tua quid capias consilij vide. Lucil. Satyr. lib. v. Salute soli mihi in magno mœrore, tristitia in summa, *crepera inuentus salutis*. Pacu. Dulo-
reste: Non vetet animum ægritudine in *re crepera* confici. Plautus Asinaria. Qui quidem cum filio potet vnā, atque vnā amicam dūctitet *decrepitus* senex. Varro Mysteriis: Pri-
sea horrida silent *oracla*, *crepera* in nemoribus.

46 ¶ *Auernus* lacus iccirco appellatus est, quia est odor eius auibis infestissimus. huius rei manifestator est Lucretius lib. vi. Principio quidem *auerna* vocantur: nomen id a re impositum est: quia sunt auibis contraria cunctis. Vnde & Virgilius lib. vi. Inde vbi venere ad fauces graue olentis Auerni, Tollunt se celeres. Et postea in eo libro: Quam super haud vllæ poterant impune volantes Tendere iter penigis, talis sese halitus aris Faucibus effundens supera ad conueta ferebat.

47 ¶ *Vitulantes* veteres gaudentes dixerunt, dictum a bonæ vitæ comodo: sicuti qui nunc est in summa lætitia viuere eum dicimus. Næu. Lycur. Vt in venatu vitulantes ex suis locis nos mittant (pœnis) decoratos feris.

48 ¶ *Extorris* dicitur extra terram, vel extra terminos. Accius Euryf. Nunc per terras vagus, extorris regno, exturbatus patri. Turp. Lemn. Neque durare possunt, ita huius inscitia, atque dementia extorrem facit. Sallust. Iugurthino bello: Sicuti videtis extorrem patria, domo inopem, & cooperum miseris effecit. Virgilius Æneid. libro iij. Finibus extorris, complexus auulsus Iuli.

49 ¶ *Enoda* significat explana, & quæ sit proprietas manifestum est, hoc est nodis exolue. Acc. Euryface: Tu autem quod quero abs te, enoda, & qui sis explica. Idem Alphes. Quid hi tam obscurum dicunt esse, tamve *inenedabile*? Enn. Telepho: Verum quorum liberi leto dati sunt in bello, non lubenter hæc enodari audiunt. Turp. Demetr. Ab initio vt res sit gesta enoda mihi. Pacu. Peribora: Gnato ordinem omnem vt dederit, enodas patri. M. Tull.

de finibus bonorum & malorum libro v. Hec igitur nobis explicanda sunt, sed si *enodatus*, vos ignoscetis eius ætati. Varro de vita populi Romani lib. i. Neque ut ita in singulis rebus diutius moremur, ut dixi, atque enodare subtilius velimus.

50 ¶ *Grumum* dicitur agger, à congerie dictus. Accius Oenomachos: Quencunque institeram grumum, aut præcisum iugum.

51 ¶ *Torris* dicitur sax, unde & *torridare* dicimus comburere. Acc. Menal. Regina erit tempus, cum hic torris, quem ambui vides. Idem Meleag. Eum suum vitæ finem, ac facti interuentionem fore Meleagro, ubi torris esset interfectus flammeus.

52 ¶ *Expectorare* est extra pectus eiicere. Accius Phœnissus: Incusant vltro, à fortuna opibusque omnibus Desertum, abiectum, afflictum ex animo expectorant. Idem Epigr. Eloquere propere, ac pauorem hunc meum expectora. Cic. de Oratore lib. iij. Tum pavor sapientiam omnem mihi ex animo expectorat.

53 ¶ *Extispices* propriè haruspices dicti sunt, quod extra spiciant. Accius Medea: Principio extispicum ex prodigiis congruens ars te arguit. Varro Serr. *mei ap' xupionem*: Ait consulem mihi pilum cedere, subilio, & hostias extispici disputanti re- 30 linquo.

54 ¶ *Lactare* est inducere, vel mungere, vellere, decipere. Acc. Medea: Nisi ut astu ingenium, linguæ laudem, & dictis lactem lenibus. Pacu. Iliona: Ne porro te error, qui nunc lactat, maceret. Cæcilius Hypobolimonæo Ralstraria: Quod proluuium, quæ voluptas, quæ te lactat largitas? Acc. Alcæone: Tanta ut frustrando lactans, vanans protrahis. Varro *mei ap' xupionem*: Quibus suam 40 delectet ipse amasiam, Et audiatem speribus lactet suis. Cicero Tuscul. lib. iij. Malevolentia lactans malo alieno, delectatio, iactatio, & similia.

55 ¶ *Succussare* est sursum frequenter ex-eutere. Acc. Philocteta: Agite, ac vulnus ne succusset gressus, cautè ingredimini. Lucilius Satyrarum libro quarto, *Succussator* tetti, tardique caballi. Idem libro quarto, Campanus sonipes *succussor* nullus se- 50 quetur.

56 ¶ *Strena* dicta est à strenuitate. Pompon. Pistoribus: Asside, siqua ventura est alia strenna strenæ.

57 ¶ *Adulatio* est blandimentum propriè canum, quod & ad homines tractum consuetudine est. M. Tul. lib. de natura Deorum ij. Canum verò tam fida custodia, tamque amans dominorum adulatio. Idem de offic. lib. i. Cauendum est ne assentationi-

bus patefaciamus aureis, nève adulari nos sinamus. Lucrer. Gannitu vocis adulat. Acc. Prometh. Sublime aduolans Pennata cauda, nostrum adulat sanguinem.

58 ¶ *Manducones*, qui & *manduci* dicti sunt, & *mandones*, edaces. Pompon. Pistoribus: Magnus Camillus manducus, canterius. Lucil. Atque omnes mandonum gulæ. Varro Bimargo: Magna ut tremiscat Roma, & magnæ mandonum gulæ.

59 ¶ *Senica* significat senes. Pompon. Pistoribus: Pappus hic medio habitat senica, non sescuncia. Idem Præcone posteriore: Sed me exerceat senica nequam, neque illo quid faciam scio.

60 ¶ *Gradarius* est molli gradu, & sine succussatura nitens. Lucil Satyr. lib. xij. Ipse equus non formosus, gradarius, optimus, victor. Varro Medio: An qui gradu colutili, te melius, quam rute molliter vectus, cito re- 10 linquat?

61 ¶ *Exdorsuare* dorso nudare. Plaut. Aulularia: Tu Machærio congrum, murenæ exdorsua quantum potes.

62 ¶ *Delirare* est de recto recedere. *lira* autem est fossa recta, quæ contra agros tuendos ducitur, & in quam vligo terræ decurrat. Pompon. Prostibulo: Iamne abi- runt? iamne obtundunt? iamne ego sum in tuto satis? num quis hic resistit, qui nondum labeas *lirari* mihi? id est, confoderit. Lu- cil. lib. xxvj. Quapropter deliro, & cupidè of- ficiū fungor rudum. Plaut. Amphit. Deli- rat vxor.

63 ¶ *Centuriatum* dictum est abundanter, & copiosè à centuriis, quæ suffragium in comitiis ferebant. Pomponius Prostibulo: Continuo ad te centuriatum current, qui p- nem petent.

64 ¶ *Rumen* dicitur locus in ventre, quo eibus sumitur, & unde redditur: unde & *ruminare* dicitur. Pomponius Prostibulo: Ego rumorem parui facio, dum sit rumen qui impleam.

65 ¶ *Rudus* stercus, quod raditur. Lucil. Satyr. lib. xi. Viam struendum, & iaciendum huc aggerent, & id genus rudus.

66 ¶ *Rutrum* dictum est à radendo. Pompon. Pannuc. Sarcolum hinc illò profectus, illum redisti rutrum. Lucilius Satyrarum lib. ix. Frumentarius est, modium hic secum atque rutullum Vnum affero. Varro Mar- gop. *mei ap' xupionem*: Cui Celer die nos lemmatos. Logos Antipatti Stoici filius rutro caput dis- plant.

67 ¶ *Nebulones*, & *tenebriones* dicti sunt, quia mendaciis, & astutiis suis nebulam quandam, & tenebras obiciant: aut quibus ad fugam fugitiuis, & furta hæc erant accom- 60 modata, & vtilia. Pomponius Pann. Quid dedi

dedi nebuloni, quem pertesum pauperem? Lucillius Satyr. libro xliij. Publius Paulus mihi Turditanus, quæstor, Hibera in terra fuit lucifugus nebulo, id genus sanè. Idem lib. xx. Nugator quidam, ac nebulo sit maximus multò. Afranius in Epistola: Huc venit fugiens tenebriorem Tyrium. Var. Papiā-papæ, *οὐκ ἰχθυοῦναι*. Si & accusator, & reus erunt tenebriones, uterque vituperato. Quod Homerus confirmat *ἰαχέει γ. εὐτ' ὁ-
ριος καὶ φῆσι τόπος κατ' ἰχθυοῦν ὁ μὲν χάλω, Παιμῶνι ὁ π-
φάλλω, καὶ πᾶσι δ' ὅτε τοῦτο δ' ἀμύνει*. Varro, *γέ-
φυτο διδασκαλῶ*. Manius Curius consul in ca-
pitolio cùm delectum haberet, nec citatus in
tribu cuius respondisset, vendidit tenebrio-
nem.

68 ¶ *Trudas* veteres à terendo, quam nos diminutiuo *trullum* dicimus, appellari volue-
runt. Pomponius Pannuceatis: Mulier ubi a-
spexit tam mirandè turulatam truem. Titin. 20
Setina: Sapientia gubernator torquet navem,
haud valentia, Cocus magnum ahenum quā-
do feruit, paulla confutat trua.

69 ¶ *Euannetur* dictum est ventiletur,
vel moueatur à vanno, in qua legumina ven-
tilantur. Pomponius Pannuceatis: Dixi ego
illud futurum, in prima valua etiam vix hæ-
ret misera, euannetur, & mea ocyus opera, vt
fiat fecero. Lucillius Satyr. libro viij. Hunc
molere, illam autem vt frumentum *vannere* 30
cunnis. Idem libro xi. Crissauit, vt fru-
mentum clunibus *vannat*. Var. de re rustica
lib. i. Vt quod leuissimum est in eo, atque
appellatur acus ac palea, euannatur foras ex-
tra aream.

70 ¶ *Vasrum* est callidum, & qua-
si valde asrum, & vrbani. Pomp. Præ-
cone posteriore: Tergum varium, lin-
guam vasram. M. Tull. de Republica li-
bro iij. Non sunt in disputando *vasri*, 40
non veteratores, non malitiosi. Afra-
nius Diuortio: Qui coner noctu clau-
culum brusire dotem, ne remittat va-
ser honestè vt latites, & nos laudas
diutius.

71 ¶ *Particulones* dicti sunt cohæ-
redes, quod partes patrimonij sumant.
Pomponius Præcone posteriore: Age
modò stagari, particulones producam
tibi.

72 ¶ *Clepere*, est furari, tractum à
κλέπτω verbo Græco. Accius Epigram.
Eaque hoc causa, vt nequis nostra auri-
bus verba cleperet. Plautus Pseud. Rape,
clepe, harpaga. M. Tul. de Republica li-
bro iij. Non modò, vt Spartæ rapere, vbi
pueri & clepere discunt. Idem de natura
deorum libro iij. Agnum inter pecudes au-
tea clarum cotina. Quendam Thyesten

clepere ausum esse è regia. Pacuuius Hermio-
na: Sermone hic nostrū ex occulto clepit,
quantum intelligo. Var. Octogesi: Si quæ o-
pificio non probiter clepere

73 ¶ *Corporare* est interficere, & quasi
corpus solum sine anima relinquere. Enn.
Andr. Corpus contemplatur, vnde corpo-
raret vulnere. Acc. *κατακτείνω*, vel Tro-
phæo libro primo, Corporare abs tergo es
ausus.

74 ¶ *Circus* dicitur omnis ambitus, vel
gyrus, cuius diminutiuum est *circulus*. Acc.
Andromeda: Quot luna circulos annuos in-
stitit.

75 ¶ *Medicinam* digimus & venenū tra-
ctum a Græcis, qui venenum *εμφύμα* appel-
lant. Accius Phoenissis: Sterilem esse illius o-
pera medicinam autumans.

76 ¶ *Cernuus* dicitur propriè inclinatus,
quasi quod terram cernat. Lucil. Satyrarum
libro tertio, Cernuus extemplo plantas
conuestit honestas. Virgilius libro x. E-
iectòque incumbit cernuus armo. Lucil. Sa-
tyrarum libro xxvij. Modò sursum, modò de-
orsum, tanquam collus cernui. Varro de vita
populi Romani libro i. Etiam pelles bubu-
las oleo perfusas percurrabant, ibique *cernua-
bant*. A quo ille versus vetus est in carmine,
Sibi pastores ludos faciunt cernui Consua-
lia.

77 ¶ *Stricturæ* dicuntur propriè scin-
tillæ, quæ de ferro feruenti exeunt, quod aut
strictè emittantur, id est, celeriter, aut oculos
sui fulgore præstringant. Virgilius libro viij.
Stricturæ chalybum, & fornacibus ignis an-
helat. Lucil. Satyr. lib. iij. Crebræ vt scintillæ
in stricturis, quod genus olim feruenti
ferro.

78 ¶ *Quiritare* est clamare, tractum ab
iis, qui Quirites inuocant. Lucil. Satyrarum
libro vi. Hic, inquam, rudet è rostris, atque e-
iulitabit, Concursum veluti arenarius, clarè-
que quiritans. Nigid. Commento grammati-
ces: Clamat quiritatum.

79 ¶ *Caries* est vetustas, vel putrilago.
vnde *caricem* veteres dixerunt. Lucil. Satyra-
rum libro vii. Ne auriculam obsidat caries,
ne vermiculique. Turp. Leucadia: Ciperi vi-
den' vt osculatur cariem? num illum illæc
pudet? Afran. Priuigno: Nemo illa viuit ca-
rie cariosior?

80 ¶ *Virosæ* mulieres dicuntur virorum
appetentes, vel luxuriosæ. Lucil. Satyr. lib. vii.
Dixi ad principium venio, vetulam, atque vi-
rosam Vxorem cædam potius, quàm castrem
egomet me. Afranius Diuortio: Vigilans, ac
sollers, sicca, sana, sobria: Vinosa non sum: &
si sum, non desunt mihi Qui vltro dent: ætas
integra est, formæ satis.

81 ¶ *Capronæ* dicuntur comæ, quæ ante frontem sunt, quasi à capite pronæ. Lucilius Satyrarum lib. vij. Aptari caput, atque comas fluitare capronas Altas frontibus immiffas, vt mos fuit illis.

82 ¶ *Crebrofi* dicuntur ad insaniam faciles, quibus frequenter cerebrum moueatur. Lucilius Satyrarum lib. xv. Te primum cum istis insanum hominem & cerebrosum.

83 ¶ *Gliscit* est congelascit, & colligitur vel crescit vel ignescit. Turp. Phil. Cum te saluum video, vt volui, glisco gaudio. Acc. Æneadis: Disumma tibi perduellum est quorum, aut quibus se à partibus gliscunt. Pacuvius Peribœa: Sed nescio quidnam est animus horrescit, gliscit gaudium. Sallustius Historiarum libro iij. Neque iam sustineri poterat immensum aucto mari, & vento gliscente. Virgil. lib. xij. Haud secus accenso gliscit violentia Turno. M. Tullius Hortensio: Ad iuuenilem libidinem copia voluptatum gliscit illa, vt ignis oleo. Plautus Asinaria: Tempus est subducere hinc me, pulchrè hoc gliscit prælium.

84 ¶ *Postomis* dicitur ferrum, quod ad cohibendum equorum tenaciam naribus, vel morsui imponitur, Græcè *ὀστῶν κοῦρα*. Lucilius Satyrarum libro xv. Trullæus postomis huic ingens de naribus pender.

85 ¶ *Tralcones* morosi, & ad reddendum duri, Lucilius Satyrarum lib. xv. Lucius Cotta senex Crassi pater huius Panæti Magnus trico fuit numarius, soluere nulli. *Lentus*, id est, facilis.

86 ¶ *Sage* mulieres dicuntur feminæ, ad libidinem virorum indagatrices. vnde & *sagaces* canes dicuntur ferarum, vel animalium quæsitores. Lucilius Satyrarum libro vij. Ætatem, & faciem, vt saga, & bona conciliatrix. Turpil. Boerhuntibus: Non ago hoc per sagam pretio conductam, vt virgo solent.

87 ¶ *Lapis* significat obdurefacit, & lapidem facit. Pacuvius Peribœa: Lapis cor cura, ærumna corpus conficit.

88 ¶ *Munes* apud veteres dicebantur non à largitione, quæ ignota erat, sed consentientes ad ea, quæ amici velint. Pacuvius Dulorestes: Animum quæ tunc largitio multis ignota erat, munificus nemo putabatur, nisi pariter volens. Lucilius libro xxvi. Munifici, comæque amici nostris videamur viri.

89 ¶ *Petulantia* dicta est à petendo. M. Tull. de Republ. libro iij. Itaque à petendo petulantia, à procando, id est, poscendo *procacitas* nominata est.

90 ¶ *Calendarum* vocabulum proprium

Varro complexus est de vita populi Romani libro primo. Itaque *calabantur*, id est vocabantur, & ab eo *Calendaræ* appellatæ, quod est tractum à Græcis, qui καλεῖν vocare dixerunt.

91 ¶ *Consulum* & prætorum proprietas, quod consulant, & præcât populis, auctoritate. Varr. ostenditur de vita populi Rom. li. ij. Quod idem dicebantur consules & prætores: quod præirent populo prætores: quod consulerent senatui consules.

92 ¶ *Procacitas* à *procando*, id est poscendo dicitur: vnde & *proci* dicti sunt matrimoniorum petitores. M. Tull. de Republ. libro iij. A *procando*, id est poscendo, *procacitas* nominata est. Terentius Hecyra Maligna multo, & magis *procax* facta ilico est. Li. Ægistho: Quin, quod parere vos maiestas mea *procat*, Toleratis, extemploque illam deducitis.

93 ¶ *Ignominia* est nominis nota. M. Tul. de Republ. libro iij. Censoris iudicium nihil ferre damnato [offerrent] nisi ruborem. Itaque, vt omnis ea iudicatio versatur tantummodo in nomine, animaduersio illa ignominia dicta est. Lucill. Satyr. lib. xxix. Apollo'st nomen, qui te antiquis non sinet Deliciis maculam, atque ignominiam imponere.

94 ¶ *Fides* proprietatem exemplo manifestavit M. Tull. de Republ. lib. iij. Fides enim nomen ipsum mihi videtur habere, cum sit, quod dicitur.

95 ¶ *Portitores* dicuntur telonarij, qui portuum obsidentes omnia sciscitarentur, vt ex eo vectigal accipiant. M. Tul. de Republ. lib. iij. Nolo enim eundem populum imperatorem, & portitorem esse terrarum. Optimum autem & in priuatis familiis, & in Re publica vectigal duco esse parsimoniam. Plautus Menæchmis: Portitorem domum duxit. Ita mihi necesse est eloqui, quidquid egi, atque ago. M. Tul. de officiis: Primum improbantur ij quæstus, qui in odia hominum incurrunt, vt portitorum, vt fœneratorum. Terent. Phormione: Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modò, & ad portitorem esse delatam. Plaut. Asin. Ego pol istum portitorem priuabo portorio. Virg. lib. vj. Portitor ille Charon. Var. Mysteris: Æs defraudalle cauponem, bonam luto obleuisse, tum portitores zra induxere.

96 ¶ *Seditionum* proprietas à M. Tul. manifesta est lib. de Republ. vj. Eaque dissensione ciuium, quod seorsum eunt alij ad alios, *seditio* dicitur.

97 ¶ *Hamiatæ* piscatores, ab hamis Varro Bimargo voluit appellari: Cohortes cocorum, atque hamiatarum, aucupumque.

98 ¶ *Valgum* est propriè intortum. Nou. Militibus Pomet mensibus: Valgus, veterinosus, genibus magnis, talis turgidis.

99 ¶ *Vatraz*, & *vatricosus* pedibus vitiosis. Lucil. lib. xxviii. Ut si progeniem antiquam, qua est Maximus Quinctus, Qua vatricosus, vatraz.

100 ¶ *Catax* dicitur, quem nunc *coxonem* vocant Lucil. Satyrarum lib. 1. Hostilibus contra Pestem, perniciemque catax, quàm & Mālius nobis.

101 ¶ *Silones* superciliis prominētibus dicti significatione manifesta. Var. γινώσκοντες. Nōne non vnum scribunt esse grandibus superciliis silonem quadratū, quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur?

102 ¶ *Bronci* sunt producto ore, & dentibus prominentibus. Lucil. Satyr. lib. 3. Broncus nouit lanus, dente aduerso eminulo, hic est Rhinoceros.

103 ¶ *Compernes* dicuntur longis pedib. Lucil. Sat. lib. 3. Nunc censes καλαπλοκαμοι, καλλίποδες illam. Non licitum esse vterum, atque etiam inguina tangere mammis Compernē, aut varam fuisse Amphitryonis ἀλκυον Alcemenam, atque alias, Ledam ipsam denique nolo Dicere, tute vide, atque dissyllabon elige quoduis, Τυρὸν ὑπατίστρα aliquam rem insignem habuisse Verucani, nazuum pictum, dētem eminulum vnum.

104 ¶ *Vari* dicuntur obortis plantis. Lucil. Satyr. lib. 17. Compernem aut Varā fuisse Amphitryonis ἀλκυον. Nam & *varices* inde dicuntur venæ in suris inflexæ, vel obortæ. Var. epist. ad Varron. Nam si tuam rhedam non habuisses, haberem varices.

105 ¶ *Lingulacæ* dicuntur verbosi. Var. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας. Quare resident lingulacæ, obrectatores cui iam nunc murmurantes dicunt: μωμίζονταί τις μᾶλλον ἢ μωμίζοντι. Plautus Casina: Lingulaca est, nam nunquam tacet.

106 ¶ *Rabule* litigiosi, à rabie dicti. Varr. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας: Ille ales gallus, qui suscitabat Atticarum musarum scriptores, an hic quia gregem rabularum?

107 ¶ *Ebullire* est efferuescere, dictum à bullis. Cic. Tusculanar. lib. 3. Qui si virtutes ebullire volent, & sapientias, nihil aliud dicēt, nisi eam vim, qua fiant vestræ voluptates, quas suprà dixi.

108 ¶ *Rapones* à rapiendo dicti. Varr. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας. Prætor noster eripuit mihi pecuniam, de ea quæstum ad annum veniam ad nouum magistratum, cum hic rapo vmbram quoque spei deuorasset.

109 ¶ *Strabones* sunt, quos *strabos* nunc dicimus. Varr. Flextabul. ἀπὸ ἰπαρχίας: Multi enim, qui limina intrarent, integris oculis strabones sunt facti. habet quiddam enim

δυσκλίαν provincialis formosula vxor. Lucil. lib. 27. Nulli me inuidere, non strabonem fieri sæpius delitiis me istorum.

110 ¶ *Exterminatum* est extra terminos missum Luc. lib. 29. Non rediret ad se, atque illam exterminaret miseram. M. Tul. de officiis lib. 3. Atque hoc omne genus pestiferum, atque impium ex hominum communitate exterminandum est.

111 ¶ *Exodium* est finis, à Græco tractum, quasi ἐξ ὁδοῦ, id est, extra viam. Varr. ἐκτόμιον, ἀπὸ θυσιῶν. Socrates cum in vinculis publicis esset, & iam b. disset καὶ οὐκ ἐν ἐξοδίοις vitæ. Idem ἐκ τῶν θυσιῶν, ἀπὸ θυσιῶν. Vitæ cursum ut cognoscere possem, & quæ seruitutis, & libertatis ab origine ad exodium adductæ. Idem τὰ ἐξ ὑπὸ θυσιῶν. Quod cæperas modò in via narrare, ut ad exodium ducas.

112 ¶ *Putus* dictus est à putando. Plaut. Pseudolo: Purus putus est ipse. Varro ἐκτόμιον, ἀπὸ θυσιῶν. Mea igitur hecatombe pura ac puta. Idem Prometheo: Chrysosandalos vocat sibi amiculam de lacte, & ceram tarentinam, quam apes Milesiæ cogerint ex omnibus floribus libantes sine osse, & neruis, sine pelle, sine pilis, puram, putam, proceram, candidam, teneram, formosam. Nam & *rationes* ea causâ putari dictæ sunt, quoties ex his fraudis, aut falsi, aut mendacij, aut iniqui aliud separatur, & ipsum nanque dubitantes cum dicimus, *puto*, significamus nos in rebus incertis, & obscuris falsis opinionibus fieri ambiguos.

113 ¶ *Compedes* non à pedibus dictæ, sed ab impedimento. Varr. Prometheo libro 2. Ego infelix non queam vim propulsare, atque inimicum Orco immittere? nequicquam sæpe ætatas manus compedes conor reuellere. Idem Flextabul. ἀπὸ ἰπαρχίας, Domo exto, intro, & pedes corrigis compedio. Idem Parmenone: Lepusculi timentes, hoc quadrágulum. Dedit Diana rete nexile, ἀπὸ νῆξος, Viscum, sagem, lineamque compedem. Idem Sesiuidylle: Quò cum ire vellemus, obuius stare vbi corpori ærinas compedes impositas video.

114 ¶ *Fulgura* dicuntur conuulsiones à fulgore. Varro ἀπὸ ἰγλαμίας: Cognitio enim tonitrum fulget, & tonitrum fulguris à flumine orta.

115 ¶ *Coagulum* à coagendo, quod est colligendo. Varro: est modus matulæ, ἀπὸ μᾶζης. Cui nihil iucundius quisquam bibit. Hoc ægritudinem ad medendam inuenerunt: Hoc hilaritatis dulce seminarium: Hoc continet coagulum conuiuia.

116 ¶ *Mulierosi* dicti sunt mulierum appetentes. Afranius Vopisco: Homo muliero-

sus confert me ilico alió.

117 ¶ *Flagriones* dicti sunt serui, quod flagris subiecti sunt: vt *verberones* à verberibus. Afranius Vopisco: Tu flagrionibus priuigno: Iucunditatis plus inest in te mihi, Quàm cōmercatis conquiritē edulibus.

118 ¶ *Merenda* dicitur cibus, qui post meridiem datur. Afranius Fratriis: Interim Merēdam, occurro cautē, cum veni iuuat.

119 ¶ *Pedetentim*, & *pedepressim* dictum est cautē, quasi lenta, & tarda itione. Mar. Tul. de officiis lib. 1. Sin minus sensim erit, pedetentimque faciendum. Idem Verrinis actione 2. Quæ tamen à me pedetentim, cautēque dicentur. Lucil. lib. 27. Ille contra omnia inter plures sensim, & pedetentim foris, ne quem lædat. *Quadrigarius Annalibus*: Exercitu instructo, pedetentim milites ducere cœpit. *Cæcilius Annalibus*: Ipse cum cætera copia pedetentim sequitur.

120 ¶ *Calces* à calcando, quod est, nitendo, dictæ sunt, non à calcitrando. Nam & de omnibus pedibus, & de hominum: & vniuersorum animantium dici potest. Nam sunt calces extrema pars pedum terræ proxima. Virgil. libro 5. Ecce volans, calcēque terit iam calce Diore. Idem libro 6. Tollit se ad rectum quadrupedes, & calcibus auras Verberat.

121 ¶ *Subligaculum* est, quod pudendę partes corporis teguntur, dictum quod subrus ligetur. M. Tul. de offi. libro 1. Scænicorum quidem mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, vt in scænam sine subligaculo prodeat nemo.

122 ¶ *Mediocritas* medium dici voluit. Mar. Tul. de offi. libro 1. Eadem ratio est habenda vestibus, in quo, sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est. Lucil. libro 27. Paullo hoc melius, quam mediocre, hoc minus malum, vt quàm pessimum. Terent. Andr. Et tamen omnia hæc mediocriter. Cicero Tusc. libro 3. At hæc mihi afferentur mediocritates, quæ si naturales sunt, quid opus est consolatione?

123 ¶ *Modestiam* à modo dictam M. Tullius auctor est de offi. lib. 1. Nam hanc, quam interpretamur modestiam, quo in verbo modestus est.

124 ¶ *Antes* sunt quadraturæ, vnde & ante dictæ sunt quadræ columnæ. Virg. Georg. libro secundo: Iam canit effœtos extremus vinitor antes.

125 ¶ *Immunus* dicitur sine officio, sine munere. Virgil. Georg. libro quarto. Immunisque sedens aliena ad pabula fucus. Mar. Tul. Philip. libro primo. Nam immunitates datæ?

126 ¶ *Camerum* obtortum, vnde & camera tecta in curuitatem formata, Virg. Georg. 60

libro 3. Et cameris hirtæ sub cornibus aures.

127 ¶ *Dirum* est triste, infestum, & quasi Deorum ira immissum. Virgil. Georg. lib. 4. Prius, quàm Dira per incautum serpent contagia vulgus. Et *Æneid.* libro quarto. Vitricēque sedet in limine diræ. Mar. Tull. de senectute: Intelligi potest ex his fratribus, qui in Adelphis sunt, quanta in altero diritas, in altero comitas.

128 ¶ *Exordium* est initium, vnde & vestes *ordari* dicitur, cum instituitur detexenda. Virg. *Æneid.* lib. 4. Quoniam reginam ambire furentem. Audeat astutu, quæ prima exordia summat? Marc. Tul. Hortensio: Perge quæso: nec enim imperitē exorsus es. Lucilius libro 29. Vtrum tristis, contorto aliquo ex Pacuiano exordio Cicero. Timæo dicit: Facillimum autem est in omni inquisitione rationis exordium. Varro *de re rústicâ*. Qui fabularum collocant exordia.

129 ¶ *Inops* dicitur sine ope, & auxilio: Virgil. libro octauo. Res inopes Euandrus habebat. Et Georg. libro primo. Atque inopi metuens formica senectæ. Terent. Adelphis: Ferte misero, atque innocenti auxilium, subuenite Inopi. Marc. Tull. de offi. libro 2. Nimirum enim inops ille, etsi bonus est vir, etiam si referre gratiam non potest, habere certè potest.

130 ¶ *Defrudare* significat fructum minuire, vel per fraudem aliquid exquirere. Terent. Phorm. Suum defrudans Genium comperit miser. Plautus *Afinaria*: Ten' ego defrudem, cui ipsi nihil est in manu, Nisi quid tu porro vxorem defrudaueris?

131 ¶ *Sudum* dicitur quasi semiudum, vt est aer post pluuias serenus & liquidus. Virg. 7. Arma inter nubes cæli regione serena, Per sudum rut. lare vident. Plautus *Milite*: Quàm Solis olim cum sudum est solent. & Lucil. Nec ventorum flamina flando suda secundent.

132 ¶ *Irritare* dictum est propriè prouocare tractum à canibus, qui cum prouocantur, irruunt. Lucilius *Satyrarum* libro primo. Irritata cane, quàm homo, quàm planius dicit. Terent. Phor. Irritor. Virg. l. lib. 10. Irritæque virum telis, & voce lacessit. Sallust. *Historiarum* libro 1. Tunc verò & posci, cum ceteri eiusdem causæ & ducem senatus rati, maximo gaudio bellum irritare. Lucilius lib. 28. Lucilli si in amore irritarit suo Plaut. *Amphitryone*. Irritabis crabrones. Varro *Sesquiuylse*: Omnes irritans ventos, omneisque procelas.

133 ¶ *Ablegare* est propriè aliò mittere, dictum à legatis qui cum legationibus mittuntur Terent. *Heecyra*: Aliquò mihi est hinc ablegandus, dum parit Philumena.

134 ¶ *Ar-*

134 ¶ *Arcanum* dicitur secretum, vel absconditum, quod quæ in arcis sunt celata sunt, & abscondita. Virgil. *Æneid.* lib. 4. Solam nam perfidus ille Te colere, arcanos etiam tibi credere sensus. Et *Æneid.* lib. 1. Longius & voluens fatorum arcana mouebo.

135 ¶ *Tormines* genus morbi dicti quod dolore torqueant. Cicero *Tuscul.* lib. 2. Quis idem forticulum se in torminibus, & in stranguria sua præbeat. Et 4. Itaque dicimus grauidinosos quosdam, quosdam torminosos.

136 ¶ *Monimenti* proprietatem a monendo M. Tul. exprimendam putauit, ad Cæsarem epistola 2. Sed ergo quæ monimenti ratio sit, nomine ipso admoneor, ad memoriam magis spectare debet posteritatis, quam ad præsentis temporis gratiam. Virgilius libro sexto: Quem candida Dido Esse sui dederat monumentum, & pignus amoris.

137 ¶ *Rinales* dicti sunt quasi in vnum *fruium* iuniorum deriuantes. Terentius *Eunucho*: Miles Thraso Phædræ rinalis.

138 ¶ *Gestire* significat lxtum esse, dictum a gesticulis facilioribus. Terent. *Eunuc.* Chærea quid est quod sic gestis aut quid hic sibi vestitus quarit? Virg. *Georg.* libro 1. Et studio incassum videas gestire lauandi.

139 ¶ *Inuolare* est irruere, insilire, aut à volatu, aut à vola, id est media manu dictum. Ter. *Eunu.* Ut ego vnguibus facile illi in oculos inuolem venefico. Lucil. lib. xxx. Inde canino ritu, oculisque inuolem.

140 ¶ *Propinare* à Græco tractum est, *propin*, post potum tradere. Ter. *Eunucho*: hunc vobis comedendum, & bibendum, & deridendum propino. Ennius *Satyrarum* libro tertio. Enni poeta salue, qui mortalibus Versus propinas flammeos medullitus.

141 ¶ *Insulsum* propriè fatuum; quasi sine sale. M. T. ad Cæsarem iuniorem epistola 2. Sed ita locutus insulse est, ut mirum Senatus conuiuium exceperit. & de *Oratore* lib. 2. Ut nihil aliud eorū, quam ipsa *insulsi* rideatur.

142 ¶ *Ignauum* & segne, torpidum, effeminatum, & sine igni. Virgil. *Georg.* libro 4. Ignauum fucos pecus à præsepibus arcere. Et *Georg.* lib. 4. En age segneis rumpe moras. M. Tull. ad Cæsarem iuniorem lib. 2. In quo tua me prouocauit oratio, mea consecuta est segnis. Et de senectute: Quæ vitia sunt, non senectutis, sed certè ignauix, & somniculosæ senectutis.

143 ¶ *Calamitosum* dicitur malis, & calamitatibus prægrauatum. M. Tul. *Verrinarum* diuinatione: Et honoris amplissimi putare esse, & accusare improbos, & miseros, calamitososque defendere.

144 ¶ *Serium* triste, & quasi sine risu. M. Afranius *Præuigno*: Non ego te noui tristem,

seruum serium? Plautus *Amphitryone*: Nunc quidem Præter nos nemo est, dic mihi verum serio.

145 ¶ *Interpolare* est immittere, & interponere, & nouā formam è vetere fingere. M. Tul. *Verr. actione* 2. Aliquid demèdo, mutandum interpolando. & est tractum ab arte *sullonia*, qui poliendo diligenter vetera quæque quasi in nouam speciem mutant. Plautus *Amphitryone*: Illic homo me interpolabit, meumque os finget denuo.

146 ¶ *Euerriculum* genus est retis piscatorii, a verrendo dictum, vel quod trahatur, vel quod siquid fuerit piscium nactum euerat. Ad hoc M. Tull. *Verrinarum* lib. v. 1. de signis: Quod vnquam, Iudices, huiuscemodi euerriculum vlla in provincia fuit?

147 ¶ *Deuaticari* dictum est distendi, dictum ab his, qui vitio naturæ ita sunt pedibus discretis, ut eos in diuersum habeant separatos. M. T. de signis: Sopatum hominem summo magistratu præditum, deuaticari ad deligari iubet.

148 ¶ *Vacillare* est trepidare, vel cum lassitudine niti, à sensibus, qui sint suo defessi, atque ad sustinendam lassitudinem baculo tarditatem leuent. M. Tul. *Philipp.* lib. 3. In Galliam mutilatum ducit exercitum cum vna legione, & ea vacillante.

149 ¶ *Præstringere* dictum est valde stringere, & claudere. Plaut. *Milite glorioso*: Præstringat oculorum aciem in acie hostibus. Lucil. lib. xxx. Præstringatque oculorum aciem splendore micanti. M. Tull. de senectute: Voluptas rationi inimica est, mentis (ut ita dicam) præstringit oculos, nec habet vllum cum virtute commercium. Varro *Andabatis*: Non mirum si excutis, aurum enim Non minus perstringit oculos, quam *moneta*. Cic. de fato, & de finibus bonorum & malorum lib. 2. Aciem animorum nostrorum virtutis splendore præstringitis.

150 ¶ *Angina* genus morbi eo quod angat, & Græcè *αἰνῆ* appellatur. Lucillius lib. xxx. Insperato abiit, quem vna angina abstulit hora.

151 ¶ *Arquatus* morbus dictus qui regius dicitur, quod arquis sit concolor de virore, vel quod ita stringat corpora, ut in arcem ducat. Lucillius, Nos esse arquatos, surgamus, eamus, agamus. Varro *Eumenidibus*: Nam ut arquis, & veteriosis quæ lutea non sunt, æquæ ut lutea videntur, sic insani sani, & furiosi videntur esse insani.

152 ¶ *Fruium* est proprium vniuscuiusque, unde & res priuata. Lucil libro xxx. Culcitra accedunt priuæ centonibus binis. Idem: Abdomina Tunni priua dabo.

153 ¶ *Nugator* nugis turbator. Lucil. lib. xxx. Quam me hoc tempore nugator co-

Ætas: Accius Euryface: Sed memet caluor, vos istum, ut iussi, ocyus Abstrahite. Lucil. Satyr. lib. xvij. Si non it, capito, inquit, eum & si caluitur ergo Fur dominum. Pacuvius Dulorestes: Me caluitur, suspicio, hoc est illud, quod fore occulte Ajax prædixit. Sallustius Iustoriarum libro iij. Contra ille caluoratus.

21. ¶ *Frigere* est & *frigutire*, & *fritinnire* subfilire cum sono, vel erigi, & excitari: quod quæcunque friguntur, vel frigent nimio calore, vel frigore, cum sono solum subfilunt. Plautus Casina: Nam quid friguttis? quid istuc tam cupide cupis? Var. Virgula diuina: Et pullos peperit frutinnientis. Idem *Trinummus*: Sæpe totius theatri tibiis crebro flectendo, commutare mentes, frigi animos eorum.

22. ¶ *Deflaccare* est atterere, tractum à vestibibus sine flacco. Plautus Casina: Perii, flacco habebit iam illic homo lumbos meos.

23. ¶ *Depexum* dictum est laceratum Terent Heaut. Nz (si uiuo) adeo exornatum dabo. Adeo depexum, usque dum uiuat, meminerit semper mei.

24. ¶ *Sartores* dici non solum à sarcendo, verum etiam à sarriendo. Plautus Captiuis: Sartor, sartorque scelerum, & melior maxime. Et in subsequentibus aperuit: Non occatorem prius debebas dicere. Nam semper occant prius, quam sarriunt rustici. Varro Vinalibus, *de ageris*: Etenim sic vide utrum mercedem accipit is, qui meas venit segetes ut sarriat, an ego ab illo. Sic ego centissim sartor, si tu plus laboras, quam ego do.

25. ¶ *Nautica* est aqua de coriis, vel, quod est verius, aqua de sentina, dicta à nautis. Plautus Curculione: Nam omnium vnguentum odor præ tuo nautica est. Idem Afinaria: Nauticam bibere malim, si necesse sit, quam illam oscularier.

26. ¶ *Trice* sunt impedimenta, & implicationes: (& *intricare* impedire, morari) dictæ quasi tericæ, quod pullos gallinaceos involuant, & impediunt capilli pedibus implicati. Plaut. Curculione: Quod argentum tu mihi quas tricas narras? Idem Epidico: Aliqua ope exsoluam, extricabor aliquâ. id est, ex impedimentis liberabor. Lucilius Satyr. lib. xi. Nec mihi amatore hoc opus, nec *tricone* vadato. Terpil. Demiurgo: Iudicia, liteis, turbas, tricas, conciones maxumas. Afranius Epist. Ita intricauit huius hanc rem teneritas Varro *de prodigiis*: Putas eos non citius tricas Atellanæ, quam id extricatuos?

27. ¶ *Caperare* est rugis frontem contrahere, & asperare, tractum à caprorum frontibus crispis. Plautus Epidico. Quid illud est, quod illi caperat frons seueritudine?

Varro Eumenidibus: Quin mihi caperatum tuam frontem Scrobile omittis?

28. ¶ *Examussim* dicitur examinatè ad regulam, vel coagmentum. est enim *amussu* regula fabrorum, quam architecti, cum opus probant, rubrica illinunt. Plautus Amphit. Si vera hæc loquitur, examussim est optima. Idem Milite: Inest in hoc emussitata sua sibi ingenua indoles. id est, examinata. Idem Menæchmis: Ut hanc rem vobis examussim disputem. Varro, *Tō πειρῇ τὸ αὐτὸν, ἢ πειρῇ πειρῆς*: Quare si diu gens est, ad *amussim*, per me licet assumas, teneo. Idem, *σιναι*: Idem Quæstionum Plaut. lib. ii. *Amussu* est æquamentum leuigatum, & est apud fabros tabula quædam, qua vtuntur ad saxa coequanda.

29. ¶ *Mutis* onomatopœa est incerte vocis, quasi mugitus. Nam mutus sonus est proprie, qui intellectum non habet. Næuius Lycin. Ducite eo cum argutis linguis mutas quadrupedes. Accius *Εἰς τὸν μῦθον*: Item ad morositiam mutam infantium quadrupedum.

30. ¶ *Dispennere* est expandere, tractum à pennis, & volatu auum. Plautus Milite: Vbi libet dispennite hominem diuersum, & distendite.

31. ¶ *Focula* dicta sunt nutrimenta, unde & *foculare* dicitur, ut fouere. Plautus Persa: At edes. nam iam intus ventris fumant focula.

32. ¶ *Bardum* est vi præpostera, & ingenio tardum. Nam Græci *βάρδος* tardos dicebant. Homerus Iliados xx. ij. *βάρδιστος γὰρ γὰρ ἴσμεν χαλκίτερος ἴσμεν. ἵμενος δὲ τὸ αὐτὸς ἴσμεν* *ἀπὸ τοῦ ἵμω*. Plautus Persa: Nimis tandem me quidè pro barda, & pro rustica reos habitari esse ab te.

33. ¶ *Illex*, & *exlex* est qui sine lege vivit. Plautus Persa: Impure, inhoneste, iniurie, illex, labes populi. Lucil. Satyr. ij. Nō dico vincat licet & vagus exulet, erret Exlex. Varro *ἡ ἀνομία, ἢ τὸ ἀνόμιμον*: Potremò quæro, parebis legibus an non? At ne exlex solus viues? Lucilius lib. xxx. Accipiunt leges populus quibus legibus exlex Cæcilius *ἀνομία*: Quid narras Barbarè cum indomitis moribus, illiteratè? illex es. Sisenna lib. iij. Armis, equis, commentatibus magis iuuerunt exleges, & minus honore dignos putabitis? Marcus Tul. pro Cluentio, Non quo illi, aut exlegem vllā, aut causam pecuniæ publicæ contemptam, atque obiectam putarunt.

34. ¶ *Larcones* dicti sunt à lurtando: lurtare est cum auiditæ cibum sumere. Lucilius Satyr. lib. ij. Nani quid Martino, subiectoque huius opus signo, Ut lurtaretur lardum, & carnaria furum, Parum conficeret. Pomponius Syris: Lapatium nullum vescebatur.

de finibus bonorum & malorum libro v. Hec igitur nobis explicanda sunt, sed si *enodarius*, vos ignoscetis eius ætati. Varro de vita populi Romani lib. i. Neque ut ita in singulis rebus diutius moremur, ut dixi, atque enodare subtilius velimus.

50 ¶ *Grumus* dicitur agger, à congerie dictus. Accius Oenomaos: Quencunque institeram grumum, aut præcisum iugum.

51 ¶ *Torris* dicitur sax, unde & *torridare* dicimus comburere. Acc. Menal. Regina erit tempus, cum hic torris, quem ambui vides. Idem Meleag. Eum suum vitæ finem, ac facti internecionem fore Meleagro, ubi torris esset interfectus flammeus.

52 ¶ *Expectorare* est extra pectus eiicere. Accius Phœnissis: Incusant ultro, à fortuna opibusque omnibus Desertum, abiectum, afflictum ex animo expectorant. Idem Epigr. Eloquere propere, ac panorem hunc meum expectora. Cic. de Oratore lib. iij. Tum paucor sapientiam omnem mihi ex animo expectorat.

53 ¶ *Extispices* propriè haruspices dicti sunt, quod extra spiciant. Accius Medea: Principio extispicum ex prodigiis congruens ars te arguit. Varro Serr. *mei ἀρχαίων*: Ait consulem mihi pilum cedere, subilio, & hostias extispici disputanti re- 30 linquo.

54 ¶ *Lactare* est inducere, vel mulcere, vellere, decipere. Acc. Medea: Nisi ut astu ingenium, linguae laudem, & dictis lactem lenibus. Pacu. Iliona: Ne porro te error, qui nunc lactat, maceret. Cæcilius Hypobolimo Rastaria: Quod proluium, quæ voluptas, quæ relactat largitas? Acc. Alcmæone: Tanta ut frustrando lactans, vanans protrahis. Varro *ἐν ἀνέξει*: Quibus suam 40 delectet ipse amasiam, Et audiatem speribus lactet suis. Cicero Tuscul. lib. iij. Malevolentia lactans malo alieno, delectatio, iactatio, & similia.

55 ¶ *Succussare* est sursum frequenter ex-
cutere. Acc. Philocteta: Agite, ac vulnus ne succussit gressus, cautè ingredimini. Lucilius Satyrarum libro quarto, *Succussator* terri, tardique caballi. Idem libro quarto, Campanus sonipes *succussor* nullus se- 50 quetur.

56 ¶ *Strena* dicta est à strenuitate. Pompon. Pistoribus: Allide, siqua ventura est alia strenna strenæ.

57 ¶ *Adulatio* est blandimentum propriè canum, quod & ad homines tractum consuetudine est. M. Tul. lib. de natura Deorum ij. Canum verò tam fida custodia, tamque amans dominorum adulatio. Idem de offic. lib. i. Cauendum est ne assentationi- 60

bus patefaciamus aureis, nève adulari nos sinamus. Lucrer. Gannitu vocis adulat. Acc. Prometh. Sublime aduolans Pennata cauda, nostrum adulat sanguinem.

58 ¶ *Manducones*, qui & *manduci* dicti sunt, & *mandones*, edaces. Pompon. Pistoribus: Magnus Camillus mandueus, canterius. Lucil. Atque omnes mandonum gulæ. Varro Bimargo: Magna ut tremiscat Roma, & magnæ mandonum gulæ.

59 ¶ *Senica* significat senes. Pompon. Pistoribus: Pappus hic medio habitat senica, non fescuncia. Idem Præcone posteriore: Sed me exerceat senica æquam, neque illò quid faciam scio.

60 ¶ *Gradarius* est molli gradu, & sine succussatura nitens. Lucil Satyr. lib. xij. Ipse equus non formosus, gradarius, optimus, victor. Varro Modio: An qui gradu tolutili, te melius, quàm rute molliter vectus, cito reliquat?

61 ¶ *Exdorsuare* dorso nudare. Plant. Aulularia: Tu Machærio congrum, murenæ exdorsua quantum potes.

62 ¶ *Delirare* est de recto recedere. *lira* autem est fossa recta, quæ contra agros tuendos ducitur, & in quam vligo terræ decurrat. Pompon. Prostibulo: Iamne abierrunt? iamne obtundunt? iamne ego sum in tuto satis? num quis hic resistit, qui nondum labeas *lirari* mihi? id est, confoderit. Lucil. lib. xxvj. Quapropter deliro, & cupidè officium fungor ruderum. Plant. Amphit. Delirant vxor.

63 ¶ *Centuriatum* dictum est abundanter, & copiosè à centuriis, quæ suffragium in comitiis ferebant. Pomponius Prostibulo: Continuo ad te centuriatum current, qui partem petent.

64 ¶ *Rumen* dicitur locus in ventre, quo cibis sumitur, & unde redditur: unde & *ruminare* dicitur. Pomponius Prostibulo: Ego rumorem paruifacio, dum sit rumen qui impleam.

65 ¶ *Rudus* stercus, quod raditur. Lucil. Satyr. lib. xi. Viam struendum, & iaciendum huc aggerent, & id genus rudus.

66 ¶ *Rutrum* dictum est à radendo. Pompon. Pannuc. Sarcolum hinc illò profectus, illum redisti rutrum. Lucillius Satyrarum lib. ix. Frumentarius est, modium hic secum atque rutullum Vnum affert. Varro Margop. *mei ἀρχαί*: Cui Celer die nos lenmator. logos Antipatri Stoici filius rutro caput displanat.

67 ¶ *Nebulones*, & *tenebriones* dicti sunt, quia mendaciis, & astutiis suis nebulam quandam, & tenebras obiciant: aut quibus ad fugam fugitiuis, & furta hæc erant accom- 60 modata, & vtilia. Pomponius Paon. Quid dedi

dedi nebuloni, quem pertesum pauperem? Lucillius Satyr. libro xiiij. Publius Pauus mihi Turditanus, quæstor, Hibera in terra fuit lucifugus nebulo, id genus sanè. Idem lib. xx. Nugator quidam, ac nebulo sit maximus multò. Afranius in Epistola: Huc venit fugiens tenebriorem Tyrium. Var. Papias, *ἡ δὲ ἰχθυόειν*. Si & accusator, & reus erunt tenebriones, vterque, vtrumque vituperato. Quod Homerus confirmat *Ἰλιάδης γ. Εὐτ' ὅ- 10*
μοι κορυφαῖον τόπος κατὰ χεῖρας ὁμίχλων, Πηλεΐδης ἔπ' ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τὸ δ' ὅτε τὸν κτεῖνε ἀμείνω. Varro, *γέ- 15*
γοντο διδασκαλῶν. Manius Curius consul in capitolio cum delectum haberet, nec citatus in tribu ciuis respondisset, vendidit tenebrionem.

68 ¶ *Trudas* veteres à terendo, quam nos diminutiuo *trullam* dicimus, appellari voluerunt. Pomponius, Pannuceatis: Mulier ubi aspexit tam mirificè tutulatam tuam. Titin. 20
Setina: Sapientia gubernator torquet nauem, haud valentia, Cocus magnum ahenum quando feruit, paulla confutat trua.

69 ¶ *Euannetur* dictum est ventiletur, vel moueatur à vanno, in qua legumina ventilantur. Pomponius Pannuceatis: Dixi ego illud futurum, in prima valua etiam vix hæret misera, euannetur, & mea ocyus opera, vt fiat fecero. Lucillius Satyr. libro viij. Hunc molere, illam autem vt frumentum *vannere* 30
cunnis. Idem libro xi. Crissauit, vt frumentum clunibus *vannat*. Var. de re rustica lib. i. Vt quod leuissimum est in eo, atque appellatur acus ac palea, euannatur foras extra aream.

70 ¶ *Vasrum* est callidum, & quasi valde astum, & urbanum. Pomp. Præcone posteriore: Tergum varium, linguam vasram. M. Tull. de Republica libro iij. Non sunt in disputando *vasri*, 40
non veteratores, non malitiosi. Afranius Diuortio: Qui coner noctu clauculum brusire dotem, ne remittat *vasfer* honestè vt latites, & nos laudas diutius.

71 ¶ *Particulones* dicti sunt cohæredes, quod partes patrimonij sumant. Pomponius Præcone posteriore: Age modò itagari, particulones producam tibi.

72 ¶ *Cleperere*, est furari, tractum à *κλέπτω* verbo Græco. Accius Epigram. Eaque hoc causa, vt nequis nostra auribus verba cleperet. Plautus Pseud. Rape, clepe, harpaga. M. Tul. de Republica libro iij. Non modò, vt Spartæ rapere, ubi pueri & cleperere discunt. Idem de natura 50
deorum libro iij. Agnum inter pecudes aurea clarum coma. Quendam Thyesten

cleperere ausum esse è regia. Pacuuius Hermiona: Sermonem hic nostrum ex occulto clepit, quantum intelligo. Var. Octogesi: Si quæ opificio non probiter cleperere

73 ¶ *Corporare* est interficere, & quasi corpus solum sine anima relinquere. Enn. Andr. Corpus contemplatur, vnde corporaret vulnere. Acc. *σπασσάν*, vel Trophæo libro primo, Corporare abs tergo es ausus.

74 ¶ *Circus* dicitur omnis ambitus, vel gyrus, cuius diminutiuum est *circulus*. Acc. Andromeda: Quot luna circulos annuos instituit.

75 ¶ *Medicinam* digimus & venenū tractum à Græcis, qui venenum *φάρμακον* appellant. Accius Phoenissis: Sterilem esse illius opera medicinam autumans.

76 ¶ *Cernuus* dicitur propriè inclinatus, quasi quod terram cernat. Lucil. Satyrarum libro tertio, Cernuus extemplo plantas conuellit honestas. Virgilius libro x. Eiectoque incumbit cernuus armo. Lucil. Satyrarum libro xxvij. Modò sursum, modò deorsum, tanquam collus cernui. Varro de vita populi Romani libro i. Etiam pelles bubulas oleo perfusas percurrabant, ibique *cernu- 10*
bant. A quo ille versus vetus est in carmine, Sibi pastores ludos faciunt cernui Consualia.

77 ¶ *Stricturæ* dicuntur propriè scintillæ, quæ de ferro feruenti exeunt, quod aut strictè emittantur, id est, celeriter, aut oculos sui fulgore præstringant. Virgilius libro viij. Stricturæ chalybum, & fornacibus ignis anhelat. Lucil. Satyr. lib. iij. Crebræ vt scintillæ in stricturis, quod genus olim feruenti ferro.

78 ¶ *Quiritare* est clamare, tractum ab iis, qui Quirites inuocant. Lucil. Satyrarum libro vi. Hic, inquam, rudet è rostris, atque eulitabit, Concurfans veluti arenarius, clarèque quiritans. Nigid. Commento grammatices: Clamat quiritatum.

79 ¶ *Caries* est vetustas, vel putrilago. vnde *caricem* veteres dixerunt. Lucil. Satyrarum libro vii. Ne auriculam obsidat caries, ne vermiculique. Turp. Leucadia: Ciperi viden' vt osculatur cariem? num illum illæc 50
pudet? Afran. Priuigno: Nemo illa viuit carie cariosior

80 ¶ *Virose* mulieres dicuntur virorum appetentes, vel luxuriosæ. Lucil. Satyr. lib. vii. Dixi ad principium venio, vetulam, atque virosam Vxorem exdam potius, quam castrem egomet me. Afranius Diuortio: Vigilans, ac sollers, sicca, sana, sobria: Vinosa non sum: & si sum, non defunt mihi Qui ultro dent. *zias* 60
integra est, formæ satis.]

81 ¶ *Caprone* dicuntur comæ, quæ ante frontem sunt, quasi à capite pronæ. Lucilius Satyrarum lib. vii. Aptari caput, atque comas fluitare capronas Altas frontibus immiffas, vt mos fuit illis.

82 ¶ *Crebrofi* dicuntur ad insaniam faciles, quibus frequenter cerebrum moueatur. Lucilius Satyrarum lib. xv. Te primum cum istis insanum hominem & cerebrosum.

83 ¶ *Gliscit* est congelascit, & colligitur vel crescit vel ignescit. Turp. Phil. Cum te saluum video, vt volui, glisco gaudio. Acc. Æneadis: Disumma tibi perduellum est quorum, aut quibus se à partibus gliscunt. Pacuvius Peribœa: Sed nescio quidnam est: animus horrescit, gliscit gaudium. Sallustius Historiarum libro iij. Neque iam sustineri poterat immensum aucto mari, & vento gliscente. Virgil. lib. xij. Haud secus accenso gliscit violentia Turno. M. Tullius Hortensio: Ad iuuenilem libidinem copia voluptatum gliscit illa, vt ignis oleo. Plautus Asinaria: Tempus est subducere hinc me, pulchrè hoc gliscit prælium.

84 ¶ *Postomis* dicitur ferrum, quod ad cohibendum equorum tenaciam naribus, vel morsui imponitur, Græcè *ὑποσπίς*. Lucilius Satyrarum libro xv. Trulleus postomis huic ingens de naribus pendet.

85 ¶ *Telones* morosi, & ad reddendum duri, Lucilius Satyrarum lib. xv. Lucius Corta senex Crassi pater huius Panæti Magnus trico fuit numarius, soluere nulli. *Lenus*, id est, facilis.

86 ¶ *Saga* mulieres dicuntur scemina, ad libidinem virorum indagatrices. vnde & *sagaces* canes dicuntur ferarum, vel animalium quæsitores. Lucilius Satyrarum libro vii. Ætatem, & faciem, vt saga, & bona conciliatrix. Turpil. Boethuntibus: Non ago hoc per sagam pretio conductam, vt vulgo solent.

87 ¶ *Lapis* significat obdurefacit, & lapidem facit. Pacuvius Peribœa: Lapis cor cura, ærumna corpus conficit.

88 ¶ *Munes* apud veteres dicebantur non à largitione, quæ ignota erat; sed consentientes ad ea, quæ amici velint. Pacuv. Daloreste: Animum quæ tum largitio multis ignota erat, munificus nemo putabatur, nisi pariter volens. Lucilius libro xxvi. Munifici, comæque amicis nostris videamur viri.

89 ¶ *Petulantia* dicta est à petendo. M. Tull. de Republ. libro iij. Itaque à petendo petulantia, à procando, id est, poscendo *procacitas* nominata est.

90 ¶ *Calendarum* vocabulum proprium

Varro complexus est de vita populi Romani libro primo. Itaque *calabantur*, id est vocabantur, & ab eo *Calendaræ* appellatæ, quod est tractum à Græcis, qui *καλέειν* vocare dicebant.

91 ¶ *Consulum* & prætorum proprietas, quod consulant, & præeant populis, auctoritate. Varr. ostenditur de vita populi Rom. li. ij. Quod idem dicebantur consules & prætores: quod præirent populo prætores: quod consulerent senatui consules.

92 ¶ *Procacitas* à *procando*, id est poscendo dicitur: vnde & *proci* dicti sunt matrimoniorum petitores. M. Tull. de Republ. libro iij. A *procando*, id est poscendo, *procacitas* nominata est. Terentius Hecyra Maligna multo, & magis *procax* facta ilico est. Li. Ægistho: Quin, quod parere vos maiestas mea *procat*, Toleratis, extemploque illam deducitis.

93 ¶ *Ignominia* est nominis nota. M. Tul. de Republ. libro iij. Censoris iudicium nihil ferre damnato [offerrent] nisi ruborem. Itaque, vt omnis ea iudicatio versatur tantummodo in nomine, animaduersio illa ignominia dicta est. Lucill. Satyr. lib. xxix. Apollo'st nomen, qui te antiquis non sinet Deliciis maculam, atque ignominiam imponere.

94 ¶ *Fides* proprietatem exemplo manifestavit M. Tull. de Republ. lib. iij. Fides enim nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur.

95 ¶ *Portitores* dicuntur telonarij, qui portum obsidentes omnia sciscitarentur, vt ex eo vectigal accipiant. M. Tul. de Republ. lib. iij. Nolo enim eundem populum imperatorem, & portitorem esse terrarum. Optimum autem & in priuatis familiis, & in Re publica vectigal duto esse parsimoniam. Plautus Menæchmis: Portitorem domum duxit. Ita mihi necesse est eloqui, quidquid egi, atque ago. M. Tul. de officiis: Primum improbantur ij quæstus, qui in odia hominum incurrunt, vt portitorum, vt sceneratorum. Terent. Phormione: Sed epistolam ab eo allatam esse audiui modò, & ad portitorem esse delatam. Plaut. Asin. Ego pol istum portitorem priuabo portorio. Virg. lib. vi. Portitor ille Charon. Var. Mysterijs: Æs defraudasse cauponem, bonam luto obleuisse, tum portitores æra induxere.

96 ¶ *Seditionis* proprietas à M. Tul. manifesta est lib. de Republ. vi. Eaque dissensione ciuium, quod seorsum eunt alij ad alios, seditio dicitur.

97 ¶ *Hamiatar* piscatores, ab hamis Varro Bimargo voluit appellari: Cohortes cocorum, atque hamiatarum, aucupumque.

98 ¶ *Kalæ*:

98 ¶ *Valgum* est proprie intortum. Nou. Militibus Pomet inensibus: Valgus, veterinosus, genibus magnis, talis turgidis.

99 ¶ *Vatrac*, & *vatricosus* pedibus vitiosis. Lucil. lib. xxviii. Vt si progeniem antiquam, qua est Maximus Quintus, Qua vatricosus, vatrac.

100 ¶ *Catax* dicitur, quem nunc *coxonem* vocant Lucil. Satyrarum lib. 1. Hostilibus contra Pestem, perniciosamque catax, quam & Mâlius nobis.

101 ¶ *Silones* superciliis prominētibus dicti significatione manifesta. Var. γινώσκουσιν αὐτοῖς. Nonne non vnum scribunt esse grandibus superciliis silonem quadratū, quod Silenus hirsutis superciliis fingeretur?

102 ¶ *Bronci* sunt productio ore, & dentibus prominentibus. Lucil. Satyr. lib. 3. Broncus nouit Ianius, dente aduerso eminulo, hic est Rhinoceros.

103 ¶ *Compernes* dicuntur longis pedib. Lucil. Sat. lib. 3. Nunc censes καλῶτα καμῶτα, καλλίστην illam. Non licitum esse vterum, atque etiam inguina tangere mammis Comperne, aut varam fuisse Amphitryonis ἀλκυονίδος Alcemenam, atque alias, Ledam ipsam denique nolo Dicere, tute vide, atque dissyllabon elige quoduis, Τυρὸν ἰσπανίαν aliquam rem insignem habuisse Verucani, naxum pictum, dētem eminulum vnum.

104 ¶ *Vari* dicuntur obtortis plantis. Lucil. Satyr. lib. 17. Compernem aut Varam fuisse Amphitryonis ἀλκυονίδος. Nam & *varices* inde dicuntur venæ in suris inflexæ, vel obtortæ. Var. epist. ad Varron. Nam si tuam rhedam non habuissē, haberem varices.

105 ¶ *Lingulacæ* dicuntur verbosi. Var. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας. Quare resident lingulacæ, obrectatores cui iam nunc murmurantes dicunt: μωμίζετε μᾶλλον ἢ μωμίζετε. Plautus Casina: Lingulaca est, nam nunquam taceat.

106 ¶ *Rabula* litigiosi, à rabie dicti. Varr. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας: Ille ales gallus, qui suscitabat Atticarum musarum scriptores, an hic quia gregem rabularum?

107 ¶ *Ebullire* est efferuescere, dictum à bullis. Cic. Tusculanar. lib. 3. Qui si virtutes ebulire volent, & sapientias, nihil aliud dicēt, nisi eam vim, qua fiant vestrae voluptates, quas supra dixi.

108 ¶ *Rapones* à rapiendo dicti. Varr. Papiapapæ, ἀπὸ ἰγλαμίας. Prætor noster eripuit mihi pecuniam, de ea quantum ad annum veniam ad nouum magistratum, scūm hic rapo umbram quoque spei deuorasset.

109 ¶ *Strabones* sunt, quos *strabos* nunc dicimus. Varr. Flextabul. ἀπὸ ἰστραβίων: Multi enim, qui limina intrant, integris oculis strabones sunt facti. habet quiddam enim

στραβίων provincialis formosula vxor. Lucil. lib. 27. Nulli me inuidere, non strabonem fieri sæpius delitiis me illorum.

110 ¶ *Exterminatum* est extra terminos missum Lucil. lib. 29. Non rediret ad se, atque illam exterminaret miseram. M. Tul. de officiis lib. 3. Atque hoc omne genus pestiferum, atque impium ex hominum communitate exterminandum est.

111 ¶ *Exodium* est finis, à Græco tractum, quasi ἐξ οὗ τῆς οἰᾶς, id est, extra viam. Varr. ἐκ τῆς οἰᾶς, ἀπὸ θυσίας. Socrates cum in vinculis publicis esset, & iam b. bisset καὶ οὖνον in exordio vitæ. Idem ἐν τῇ οἰᾷ, ἀπὸ οἰᾶς. Vitæ cursum vt cognoscere possem, & quæ seruitutis, & libertatis ab origine ad exodium adductæ. Idem κατὰ μυσίαν. Quod cæperas modò in via narrare, vt ad exodium ducas.

112 ¶ *Putus* dictus est à putando. Plaut. Pseudolo: Purus putus est ipse. Varro ἐκ τῆς οἰᾶς, ἀπὸ θυσίας. Mea igitur hecatombe puta ac puta. Idem Prometheo: Chrysosandalos vocat sibi amiculam de lacte, & ceram tarentinam, quam apes Mulesiæ coegerint ex omnibus floribus libantes sine ossibus, & nervis, sine pelle, sine pilis, puram, putam, proceram, candidam, teneram, formosam. Nam & *rationes* ea causâ putari dictæ sunt, quoties ex his fraudis, aut falsi, aut mendacij, aut iniqui aliud separatur, & ipsum nanque dubitantes cum dicimus, *puto*, significamus nos in rebus incertis, & obscuris falsis opinionibus fieri ambiguos.

113 ¶ *Compedes* non à pedibus dictæ, sed ab impedimento. Varr. Prometheo libro 1. Ego infelix non queam vim propulsare, atque inimicum Orco immittere, nequicquam sæpe ætatas manus compedes conor reuellere. Idem Flextabul. ἀπὸ ἰστραβίων, Domo exeo, intro, & pedes corrigiis compedio. Idem Parmenone: Lepusculi timentes, hoc quadrágulum. Dedit Diana rete nexile, ἀπὸ νῆξος, Viscum, lagenam, lineamque compedem. Idem Sesonilyse: Quò cum ire vellemus, obuius flare vbi corpori ærinas compedes impositas video.

114 ¶ *Fulgura* dicuntur conuscationes à fulgore. Varro ἀπὸ ἰστραβίων: Cognitio enim tonitrum fulget, & tonitrum fulguris à flumine orta.

115 ¶ *Coagulum* à coagendo, quod est colligendo. Varro: est modus matulæ, ἀπὸ μῆδης. Cui nihil iucundius quisquam bibit. Hoc ægritudinem ad medendam inuenerunt: Hoc hilaritatis dulce seminarium: Hoc continet coagulum conuiuia.

116 ¶ *Mulierosi* dicti sunt mulierum appetentes. Afranius Vopisco: Homo mulieroso.

sus confert me ilico alió.

117 ¶ *Flagriones* dicti sunt serui, quod flagris subiecti sunt: vt *verberones* à verberibus. Afranius Vopisco: Tu flagrionibus priuigno: Iucunditatis plus inest in te mihi, Quàm còmercatis conquilitè edulibus.

118 ¶ *Merenda* dicitur cibus, qui post meridiem datur. Afranius Fratriis: Interim Merèdam, occurro cautè, cum veni iuuat.

119 ¶ *Pedetentim*, & *pedepressim* dictum est cautè, quasi lenta, & tardà itione. Mar. Tul. de officiis lib. 1. Sin minus sensim erit, pedetentimque faciendum. Idem Verrinis actione 2. Quæ tamen à me pedetentim, cautèque dicentur. Lucil. lib. 27. Ille contra omnia inter plures sensim, & pedetentim foris, ne quem lædat. Quadrigarius Annalibus: Exercitu instructo, pedetentim milites ducere cœpit. Cæcilius Annalibus: Ipse cum cætera copia pedetentim sequitur.

120 ¶ *Calces* à calcando, quod est, nitendo, dictæ sunt, non à calcitrando. Nam & de omnibus pedibus, & de hominum: & vniuersorum animantium dici potest. Nam sunt calces extrema pars pedum terræ proxima. Virgil. libro 5. Ecce volans, calcemque terit iam calce Dioces. Idem libro 6. Tollit se ad rectum quadrupedes, & calcibus auras Verberat.

121 ¶ *Subligaculum* est, quod pudendæ partes corporis teguntur, dictum quod subtus ligetur. M. Tul. de offi. libro 1. Scænicorum quidem mos tantam habet vetere disciplina verecundiam, vt in scænam sine subligaculo prodeat nemo.

122 ¶ *Mediocritas* medium dici voluit. Mar. Tul. de offi. libro 1. Eadem ratio est habenda vestibus, in quo, sicut in plerisque rebus, mediocritas optima est. Lucil. libro 27. Paulò hoc melius, quam mediocre, hoc minus malum, vt quàm pessimum. Terent. Andr. Et tamen omnia hæc mediocriter. Cicero Tusc. libro 3. At hæc mihi afferentur mediocritates, quæ si naturales sunt, quid opus est consolatione?

123 ¶ *Modeltiam* à modo dictam M. Tullius auctor est de offi. lib. 1. Nam hanc, quam interpretamur modeltiam, quo in verbo modus est.

124 ¶ *Antes* sunt quadraturæ, vnde & ante dictæ sunt quadræ columnæ. Virg. Georg. libro secundo: Iam canit effætos extremus vinitor antes.

125 ¶ *Immunus* dicitur sine officio, sine munere. Virgil. Georg. libro quarto. Immunisque sedens aliena ad pabula fucus. Mar. Tul. Philip. libro primo. Nam immunitates datæ?

126 ¶ *Camerum* obtortum, vnde & camera tecta in curuitatem formata. Virg. Georg. 60

libro 3. Et cameris hirtæ sub cornibus aures.

127 ¶ *Dirum* est triste, infestum, & quasi Deorum ira immissum. Virgil. Georg. lib. 4. Prius, quàm Dira per incautum serpent contagia vulgus. Et Æneid. libro quarto. Vitricisque sedet in limine dira. Mar. Tull. de senectute: Intelligi potest ex his fratribus, qui in Adelphis sunt, quanta in altero diritas, in altero comitas.

128 ¶ *Exordium* est initium, vnde & vestes ordi dicitur, cum instituitur detexenda. Virg. Æneid. lib. 4. Quoniam reginam ambire furentem. Audeat astatu, quæ prima exordia summat? Marc. Tul. Hortensio: Perge quæso: nec enim imperitè exorsus es. Lucillius libro 29. Vtrum tristis, contorto aliquo ex Pacuiano exordio Cicero. Timæo dicit: Facillimum autem est in omni inquisitione rationis exordium. Varro *de re rustica*. Qui fabularum collocant exordia.

129 ¶ *Inops* dicitur sine ope, & auxilio: Virgil. libro octauo. Res inopes Euandrus habebat. Et Georg. libro primo. Atque inopi metuens formica senectæ. Terent. Adelphis: Ferte misero, atque innocenti auxilium, subuenite Inopi. Marc. Tull. de offi. libro 2. Nimirum enim inops ille, etsi bonus est vir, etiam si referre gratiam non potest, habere certè potest.

130 ¶ *Defrudare* significat fructum minuire, vel per fraudem aliquid exquirere. Terent. Phorm. Suum defrudans Genium comperfit miser. Plautus Aſinaria: Ten' ego defrudem, cui ipsi nihil est in manu, Nisi quid tu porro vxorem defrudaueris?

131 ¶ *Sudum* dicitur quasi semiudum, vt est aer post pluuias serenus & liquidus. Virg. 7. Arma inter nubes cæli regione serena, Per sudum rutilare vident. Plautus Milite: Quàm Solis olim cum sudum est solent. & Lucil. Nec ventorum flamina flando suda secundent.

132 ¶ *Irritare* dictum est propriè prouocare tractum à canibus, qui cum prouocantur, irruunt. Lucillius Satyrarum libro primo. Irritata cane, quàm homo, quàm planius dicit. Terent. Phor. Irritor. Virg. l. lib. 10. Irritæque virum telus, & voce læcessit. Sallust. Historiarum libro 1. Tunc verò & posci, cum ceteri eiusdem causæ & ducem senatus rati, maximo gaudio bellum irritare. Lucillius lib. 28. Lucilli si in amore irritarit suo Plaut. Amphitryone. Irritabis crabrones. Varro Sesiuiulysse: Omnes irritans ventos, omneisque procelas.

133 ¶ *Ablegare* est propriè aliò mittere, dictum à legatis qui cum legationibus mittuntur Terent. Hecyra: Aliquò mihi est hinc ablegandus, dum parit Philumena.

134 ¶ *Arcanum* dicitur secretum, vel absconditum, quod quæ in arcis sunt celata sunt, & abscondita. Virgil. *Æneid.* lib. 4. Solam nam perfidus ille Te colere, arcanos etiam tibi credere sensus. Et *Æneid.* lib. 1. Longius & voluens fatorum arcana mouebo.

135 ¶ *Tormines* genus morbi dicti quod dolore torqueant. Cicero *Tuscul.* lib. 2. Quæuis idem forniculum se in torminibus, & in stranguria sua præbeat. Et 4. Itaque dicimus grauidinosos quosdam, quosdam torminosos.

136 ¶ *Monimenti* proprietatem a monendo M. Tul. exprimendam putauit, ad Cæsarem epistola 2. Sed ergo quæ monimenti ratio sit, nomine ipso admoneor, ad memoriam magis spectare debet posteritatis, quam ad præsentis temporis gratiam. Virgilius libro sexto: Quem candida Dido Esse sui dederat monumentum, & pignus amoris.

137 ¶ *Rinales* dicti sunt quasi in vnum *(rinum)* morem deriuantes. Terentius *Eunuch.* Miles Thraso Phædræ rinalis.

138 ¶ *Gestire* significat lætum esse, dictum a gesticulis facilioribus. Terent. *Eunuch.* Chærea quid est quod sic gestis aut quid hic sibi vestitus quærit? Virg. *Georg.* libro 1. Et studio incassum videas gestire lauandi.

139 ¶ *Inuolare* est irruere, insilire, aut à volatu, aut à vola, id est media manu dictum. Ter. *Eunuch.* Ut ego vnguibus facile illi in oculos inuolem venefico. Lucil. lib. xxx. Inde caoino ritu, oculisque inuolem.

140 ¶ *Propinare* à Græco tractum est, *πομεν*, post potum tradere. Ter. *Eunuch.* hunc vobis comedendum, & bibendum, & deridendum propino. Bonius *Satyrarum* libro tertio. Enni poeta salue, qui mortalibus Versus propinas flammeos medullitus.

141 ¶ *Insulsum* propriè fatuum; quasi sine sale. M. T. ad Cæsarem iuniorem epistola 2. Sed ita locutus insulse est, ut mirum Senatus conuiuium exceperit. & de *Oratore* lib. 2. Ut nihil aliud eorū, quam ipsa *insulsum* rideatur.

142 ¶ *Ignauum* & segne, torpidum, effeminatum, & sine igni. Virgil. *Georg.* libro 4. Ignauum fucos pecus à præsepibus arcet. Et *Georg.* lib. 4. En age segneis rumpe moras. M. Tull. ad Cæsarem iuniorem lib. 2. In qua tua me prouocauit oratio, mea consecuta est segnis. Et de senectute: Quæ vitia sunt, non senectutis, sed certè ignauix, & somniculosæ senectutis.

143 ¶ *Calamitosum* dicitur malis, & calamitatibus prægrauatum. M. Tul. *Verrinarum* diuinatione: Et honoris amplissimi puto esse, & accusare improbos, & miseros, calamitososque defendere.

144 ¶ *Serium* triste, & quasi sine risu. M. *Africanus* Præsigno: Non ego te noui tristem, 60

seruum serium? Plautus *Amphitryone*: Nunc quidem Præter nos nemo est, dic mihi verum serio.

145 ¶ *Interpolare* est immittere, & interponere, & nouā formam è veteri fingere. M. Tul. *Verr. actione* 2. Aliquid demēdo, mutando: interpolando. & est tractum ab arte fullo-nia, qui poliando diligenter vetera quæque quasi in nouam speciem mutant. Plautus *Amphitryone*: Illic homo me interpolabit, meūque os finger denuo.

146 ¶ *Euerriculum* genus est retis piscatori, a verrendo dictum, vel quod trahatur, vel quod siquid fuerit piscium nactum eueirat. Ad hoc M. Tull. *Verrinarum* lib. v. de signis: Quod vnquam, Iudices, huiusmodi euerriculum vlla in prouincia fuit?

147 ¶ *Deuaticari* dictum est distendi, dictum ab his, qui vitio naturæ ita sunt pedibus discretis, ut eos in diuersum habeant separatos. M. T. de signis: Sopatum hominem summo magistratu præditum, deuaticari ad deligari iubet.

148 ¶ *Vacillare* est trepidare, vel cum lassitudine niri, à sensibus, qui sint xuo defessi, atque ad sustinendam lassitudinem baculo ta-ditatem leuent. M. Tul. *Philipp.* lib. 3. In Galliam mutilatum ducit exercitum cum vna legione, & ea vacillante.

149 ¶ *Præstringere* dictum est valde stringere, & claudere. Plaut. *Milite glorioso*: Præstringat oculorum aciem in acie hostibus. Lucil. lib. xxx. Præstringatque oculorum aciem splendore micami. M. Tull. de senectute: Voluptas rationi inimica est, mentis (ut ita dicam) præstringit oculos, nec habet vllum cum virtute commercium. Varro *Andabatis*: Non mirum si cæcutis, aurum enim Non minus perstringit oculos, quam *πῶς* *ῥα* *ῥα*. Cic. de fato, & de finibus bonorum & malorum lib. 2. Aciem animorum nostrorum virtutis splendore præstringitis.

150 ¶ *Angina* genus morbi eo quod angat, & Græcè *ἀνγίχ* appellatur. Lucillius lib. xxx. Insperato abiit, quem vna angina abstulit hora.

151 ¶ *Arquatus* morbus dictus qui regius dicitur, quod arquus sit concolor de virore, vel quod ita stringat corpora, ut in arcem ducat. Lucillius, Nos esse arquatos, surgamus, eamus, agamus. Varro *Eumeridibus*: Nam ut arquaris, & veteriosis quæ lutea non sunt, æquæ ut lutea videntur, sic insani sani, & furiosi videntur esse insani.

152 ¶ *Frium* est proprium vniuersiusque, vnde & res priuata. Lucil libro xxx. Culcitularæ accedunt priuæ centonibus binis. Idem: Abdomina Tunni priua dabo.

153 ¶ *Nugator* nugis turbator. Lucil. lib. xxx. Quam me hoc tempore nugator co-

gnosceret non vis.

154 ¶ *Foramina* quasi diminutiue à foribus dicta Cice. Tusc. lib. 1. nam nunc quidem, quanquam foramina illa, quæ patent ad animos à corpore, callidissimo artificio natura fabricata est.

155 ¶ *Discerniculum* acus, quæ capillos mulierum ante frontem diuidit, dictum à discernendo. Lucilius libro xxx. Euphramo digitis, discerniculumque capillo.

156 ¶ *Fratrium* proprietatem Nigidius acutissime dixit. Frater est, inquit, dictus quasi ferè alter.

157 ¶ *Supplantare* dictum est quasi pedem supponere. Lucil. lib. xxix. Supplantare aiunt, Græci *ἐμπαλίζω* dicunt. M. Tul. de offic. lib. 3. Contendere debet, quàm maximè potest, ut vincat, supplantare eum, qui cum ceteris at manu pellere nullo modo debet.

158 ¶ *Coniungere* copulare dictum est à iungo. Lucil. lib. xxix. Qui mihi quantum est inter humanum genus rerum quod inter se coniungat, communicat.

159 ¶ *Fenestra* à Græco vocabulo conuersum est in Latinum, *φῆνη* *φῆνη*. Cicero Tusc. lib. 1. Non eas partes, quæ quasi fenestræ sunt animi.

160 ¶ *Emungi* ex manifesta significatione manat. Lucil. lib. xxix. In mellis spem esse omnem quouis possem emungi volo. 30 Terentius Phormione: Emunxi argento senem.

161 ¶ *Agglomerare* est implicare, coniungere, dictum est à glomere. Vergil. *Æneid.* lib. secundo. Et lateri adglomerant nostro.

162 ¶ *Collare* est vinculi genus, quo collum adstringitur. Lucil. lib. xxix. Cum manicis, catulo, collarique, ut fugitium Deportem.

163 ¶ *Depilati* dictum rarefacti. Lucil. 29. Nato quid actum est, depilati omnes sumus. 40

164 ¶ *Excursari*, curia excludi. Var. *ἐκκρῖναι*. Apollonium ideo excursant, quia nihil habebat.

165 ¶ *Pensum* significat exæquatum, quod sine inclinatione sunt, quæ penduntur. Lucil. lib. 28. Nihil parui ac pensi, uti littera doceas iurum.

166 ¶ *Aqua intercus* hydropum morbus, quasi aqua inter cutem. Lucilius li. 28. Aquam te in animo habere intercutem. M. Tull. de 50 offi. lib. 3. Si quis medicamentum cuiquam dederit, ad aquam intercutem.

167 ¶ *Maltas* veteres molles appellari voluerunt à Græco, quasi *μαλακός*. Lucil. lib. 27. Infanum vocant, quem maltam, ac feminam dici videt.

168 ¶ *Monogrammi* dicti sunt homines macie pertenuis, ac decolores: tractum à *πῖον* *πῖον*, quæ prius, quàm coloribus corporatur, umbra fingitur. Lucilius libro secundo: Vix 60

villo homini, ac monogrammo. Et 27. Quæ pietas? monogrammi quinque adducti pietatem vocant.

169 ¶ *Portarium* dicitur merces, quæ portitoribus datur. Lucil. lib. 27. Facit idem quod illi, qui inscriptum è portu exportant clanculum, ne portorium dent.

170 ¶ *Impertire* est participare, & partem dare. Lucil. lib. 27. Quibus potest impertiri. 10 Nouius Decuma: Si ignotis impertit fluit facilius. M. Tul. de Republ. lib. v. Quod molestis senectutis suæ vestris familiis impertire posset. Et ad Hirceium lib. v. Et quoniam, ut hoc tempus est, nihil habeo patriæ quod impertiam.

171 ¶ *Sedulo* significat sine dolo. Lucil. libro 27. Salutem fectis versibus Lucilius, quibus potest impertit, totumque hoc studiosè & sedulo. M. Tul. de finibus bonorum, & maiorum 3. Sedulo, inquam, faciam, sed fortuna fortis: quare conare quæso.

172 ¶ *Scripturarios*, quos nunc tabularios dicimus, dici volunt veteres, quod scripturis, & commentariis omnia, vel urbium, vel provinciarum complecterentur. Lucilius lib. 26. Publicarum rerum assueham, ut scripturarius.

173 ¶ *Versipelles* dicti sunt quolibet genere se commutantes. Lucil. libro 26. At Liberrinus Tricorius Syrus ipse ad mastigias, quicum versipellis fio & quicum commuto omnia. Plautus Amphit. Versipellem se facit, quando lubet.

174 ¶ *Combibones* compotores à combibendo dicti. Lucilius lib. 26. Quandoquidem reperi magnis combibonum ex copiis.

175 ¶ *Capital*, dictum est capitis periculum, Plaut. Menæchmis: Nunquam bercule effugiet, tamen si capital fecerit. Lucilius lib. 26. Facile deridemur, scimus capital esse irascier. 40

176 ¶ *Clandestinus* est abscondite. Lucil. libro 26. At enim dicis clandestino tibi quod commissum foret, neu mutires, neu mysteria efferres foras.

177 ¶ *Idiotæ* à Græco tractum *ἰδιώτης*, inuitiles, quasi sibi tantum non plurimis utiles. Lucilius libro 26. Quidni & tu idem illiteratum me, atque idiotam diceres?

178 ¶ *Exspirare* dictum est, vel ab spiritu effuso, vel ab spiraminibus. Lucil. libro tertio: Exspirans animam pulmonibus æger agebat. Idem lib. 26. Ut si illuuiem facere per ventrem velis curare omnibus distento corpore expiret vis.

179 ¶ *Eliminare* extra limen eicere. Pacuvius Dulorestes. Vbi illic est? me miseram quoniam clam vos eliminat? Pompon. Cantabit. Istic nianet. eliminabo extra adis coniugem. Ennius Medea exsule: Antiqua, herilis fida custos corporis.

Quid

Quid sic extra ædeis examinata eliminor? Accius Meleagro: Tum vt eliminor clamore, simul ac nota vox ad aures accidet.

180 ¶ *Incoxare* in coxam fidere. Pomponius Pannuceatis: Neque interim cacandi causa vnquam incoxari nates.

181 ¶ *Condeplere* commiscere, à Græco tractum & i. q. Homerus Odysseæ *μυζαορ δὲ δάουτ μιν δάμνα*. Pomponius Nuptus: Partem insipui, conclusi, condeplui.

182 ¶ *Vituperare* dictum est vitio dare tantquam culpæ, vel displicentiæ. Terent. Andria: Nunc quam rem vitio dent quæso animaduertite. Et in sequentibus: Id isti vituperant factum. Lectum est autem & vitium dare, hoc est, vnicuique rei culpam ampliare. sed hoc incertæ auctoritatis scriptoribus inuenitur.

183 ¶ *Ordiri* est ponere, incipere. Accius Amph. Non paruam rem ordibor, ne retice, obsecro. Afranius Suspecta: Tamē animo ordiri me oportet paulla paululum.

184 ¶ *Pilare* dictum est, vt *plamere*, pilis vestiri. Afranius Compitalibus: Præterea corpus meum nunc pilare primum cœpit. Nouius Exodio: Pati dum poterunt antè, quam pugnae pilant.

185 ¶ *Populare* significat populi amorem conciliare. vnde *populares* dicti de vno populo amici. Pacuuius Chryse: Atque, vt promeruit pater, mihi patriam populauit meam. Teren. Phorm. Amicus summus meus, & popularis Geta.

186 ¶ *Rabere* dictum est à rabie. Varro, Idē Attij quod Titij. Quid est? quid blateras? quid rabes? quid vis tibi? Cæcilius Hypobolimo, Rastraria: Rabere se ait.

187 ¶ *Superfedere*, manere, perseuerare, quasi in voluntate, & consilio fidere. Turpil. Pedio: Vt ille hac sese abstineret, ego superfederem nuptiis. Plaut. Epidico: Superfede istis rebus, item tu ipse vbi lubet finem face. Sisen. 40 na Histor. lib. 4. De virtute eorum accusanda proloqui superfederunt.

188 ¶ *Tintinnire* dicitur sonare, vnde & *tintinnabula* sunt appellata. Afr. Vopisco: Tintinnire ianitoris impedimenta audio. Nigidius lib. 18. Itaque ex ære in saliaribus Altanus tintinnat: id est, sonat.

189 ¶ *Verminari* positum torqueri à verminibus, quod facile se torqueant. Pomponius hirnea, Pappi decimus mensis est, cum factum est: ita fit: ita semper solet: decumo mense detum turgens verminatur, parturit.

190 ¶ *Canatim, suatim, bouatim* canum, & suum, & bouum generis Nigidius Commento grammatico: Sunt etiam assimilanter dicta hæc, canatim, suatim, bouatim, quæ ab animalibus sumuntur.

191 ¶ *Cossim* dictum quasi coxim. Pomp. Porcaria: Sciunt hoc omnes, quantum est, qui 60

coxim cecat.

192 ¶ *Infabre* scilicet, vt est *affabre* pulcre. Pacu. Nyptris: Barbaricam pellem nauibus nostris obtulit. Noua figura factam, commissam infabre.

193 ¶ *Sepiunt* significat tenent, impediunt, dictum à sepibus, quæ obiectæ iter claudunt: vnde & *circumseptum* dicitur. Asinius Materteris: Perij, lacrymæ linguam sepiunt.

194 ¶ *Stigmatias* veteres punctos in notis dici voluerunt. M. Tul. de offi. lib. 2. O miserum, qui fideliores, & barbarum, & stigmatias putaret.

195 ¶ *Referare* aperire, à sera dictum, quæ remota valuz patehant. Marc. Tul. de offici. libro secundo. Nec ita claudenda est res familiaris, vt eam benignitas aperire non possit: nec ita referenda, vt pateat omnibus. Virgilius libro octauo. Non secus, ac si qua penitus vi terra dehiscens Infernas referet sedes.

196 ¶ *Abundare* supra modum aliquid esse. Virgilius libro quarto. Ergo apibus totis idem, atque examine multo Primus abundare tractum ex amnibus, qui quoties augentur imbris maioribus. & crebris vndis eriguntur. Virgil. Georg. libro primo: Præsertim incertis si mensibus annis abundans Exit.

197 ¶ *Tergiuersari*, fallere, & dicta mutare, & est quasi tergū vertere, vt ait Plautus. Amphit. Versipelle in se facit, quando lubet. Mar. Tul. de offi. lib. 3. Tribus generibus, quomodo possunt, non incallide tergiuersantur. Varro: Itaque illa tergiuersari non sinent, secumque rapient.

198 ¶ *Prudentiam* à providendo dictam, dilucide ostendit Marc. Tullius Hortensio: Id enim est sapientis providere, ex quo sapientia est appellata prudentia. Idem de senectute: Quid multa? sic mihi persuasi, sic sentio, cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria præteritorum, futurorumque prudentia. Et de repub. libro sexto: Totam igitur expectas prudentiam huius rectoris, quæ ipsum nomen hoc nacta est, ex providendo.

199 ¶ *Appendix* dicitur quod alij est adiunctum, quasi ex alio pendeat. Mar. Tullius Hortensio: Vidit enim quod videndum fuit, appendicem animi esse corpus, nihilque esse in eo magnum.

200 ¶ *Conuiuium* proprietatem M. Tul. de senectute demonstrat: Bene enim maiores accubationem epularem amicorum, quia vitæ coniunctionem haberet, conuiuium nominauerunt.

201 ¶ *Occasionem* ab obcecatissimis feminibus, quæ id efficitur, dici Mar. Tul. voluit de senectute.

ctute: Sparsum semē, cohibet primum id ob-
creatum: ex quo occatio, quæ hoc efficit, no-
minata est.

202 ¶ *Coagmenta* dictæ sunt conjunctio-
nes arctæ, & compares, à cogendo, id est strin-
gendo: unde & *coagulum* dicitur. Mar. Tullius
de senectute: Vivendi est finis optimus, cum
integra mente, certisque censibus opus ipsa
suum eadem, quæ coagmentabit, natura dis-
soluit.

203 ¶ *Vernaliter* pro adulatoriè, à vernis
quibus hæc vivendi ars est. Cæcilius Venato-
re: Credo, nimis tandem hoc fit vernaliter.

204 ¶ *Pecuniosorum*, & *locupletum* proprie-
tatem aperuit M. Tul. de repu. lib. 2. à pecore
pecuniosos, & à possessionibus locorum *locuple-*
tes appellatos esse asserens, multaue ditio-
ne ovium, & bouum. quod tunc erat res in peco-
re, & locorum possessionibus, ex quo pecu-
niosi, & locupletes vocabantur.

205 ¶ *Viritim* dictum est separatim, & per
singulos viros. M. Tull. de repu. lib. 2. Ac pri-
mus agros, quos bello Romulus ceperat, di-
uisit viritim civibus. Plaut. Aulul. aliter, sub
hac tamen significantia, diuidere argenti di-
xit nummos in viros. Varro de vita pop. Rom.
lib. 1. Extra urbem in regiones 16. agros viri-
tim liberis attribuit.

206 ¶ *Vernas* veteres appellabant, qui ve-
re sacro fuerant nati: & habebatur nomē hoc
pro vitabili, & maledicto. Plaut. Amph. Hic,
qui verna natus est, quæritur. Lucil. Verna a-
cer cupit hæc. Plau. Amph. Cum cruciatu tuo
istæc hodie verna verba funditas.

207 ¶ *Concinnare* est facere, vt Plaut. Amph.
Lacrymantem ex habitu concinnas tu tuam
uxorem. Sed proprietates verbi hæc est, quod
apud veteres *cinnam* potionis genus ex multis
liquoribus confectum dici solet. ¶ Rectè au-
tem concinnare & cōsentire intelligi potest,
& quasi concinere, vt multis diuerse canenti-
bus vnus efficitur modus. Plaut. Aſinaria: Au-
ceps, quando concinnauit aream, offundit ci-
bum. M. Tul. de finibus bonorum & malorum,
lib. 4. Cum iis, cum quibus re concinnabatur
verbis discrepare. Item Academicis li. 2. Quæ
cum similitudine verbi concinnare maxime
sibi videretur.

208 ¶ *Paupertas* dicta est à pecunia parua.
Varro de vita pop. Rom. lib. 1. Pecunia quæ
erat parua, ab ea paupertas dicta, cuius pauper-
tatis magnum testimonium est.

209 ¶ *Pandere* Varro existimat ea causâ
dici, quod, qui ope indigerent, & ad asylum
Cereris confugissent, panis daretur. Pandere
ergo quasi panē dare, quod nunquam sanum
talib. clauderetur. Idem de vita pop. Rom. lib.
1. Hanc deam melius putat esse Cererem, sed
quod in asylum, qui confugissent panis da-
retur, esse nomen fictum à pane dando pan-

dere, hoc est aperire.

210 ¶ *Blasus* & *blateras* confingit, aut incon-
dite, & inaniter loqueris. Plaut. Amphitr. Qui,
malum, intelligere, quisquam potis est, ita
nugas blatis. Idem Aulul. Vbi tu es, quæ de-
blaterasti iam vicinis omnibus?

211 ¶ *Percontari* diligenter inquirere Plaut.
Amph. Qui istuc in mente est tibi, ex me, mi
vir, percontarier? Et est proprietates verbi ab eo
tracta, quod vada in fluminib. cōtis exquirūt.

212 ¶ *Prodigia* dicta sunt porro adigenda.
Plaut. Amphitryone: Sed mulier, Postquā ex-
porrecta es, prodigiali Ioui aut mola. falla ho-
die, aut thure comprecatam oportuit.

213 ¶ *Ceriti*, & *Laruati* male sani, aut Cere-
ris ita, aut laruarum incursatione animo vexa-
ti. Plaut. Amphit. Laruatus ædepol hominem
miserum medicum quæritat. Idem qui supra:
Quasi adueniente morbo medicati iuuenem,
tu certè aut laruatus es, aut ceritus.

214 ¶ *Calcitrones* qui infestant calcib. Plaut.
Aſinaria: Clamat procul si quem videt ire ad
se calcitronem. Varro Sequiulyſſ. Itaque tum
equum mordacem calcitronem horridū mi-
les, ac vir non vitabat.

215 ¶ *Votiti* veteres religione aliqua pro-
hib. tum vel interdictū dici voluerunt. Plau-
tus Aſinaria: Nolo illam habere causam, &
votitam dicere.

216 ¶ *Verberare* non solum à verberibus
dictum, sed & à verbis. Plaut. Aulul. Nam cur
me miseram verberas?

217 ¶ *Cassum* veteres inane posuerunt, &
arbitrandum est eius verbi proprietatem ma-
gis ab araneorum cassibus dictam, quod sint
leuis, ac nullius ponderis; nō, vt quibusdā vi-
detur, quasi quassum. Plaut. Aulul. Virginem
habeo grandem, dote cassam, atq; illocabilē.

218 ¶ *Crocitum* propriam coruorum vocē
veteres voluerunt. Plau. Aulul. Simul radebat
pedibus terram, & voce crocibat sua.

219 ¶ *Subleui* significat illuſit, & pro ridi-
culo habuit, tractum à genere ludi, quo dor-
mientibus ora pinguntur. Plaut. Aulul. Fidei
censebam maximam multo fidem Esse, ea
subleuit os mihi penissimē.

220 ¶ *Inuelles* dicuntur impuberes, quibus
propter tenerā etatē nulla pars corporis pilat.
Hoc & Aneid. lib. 5. videtur sensisse Virg. Au-
rea cæsaries ollis, atq; aurea vestis. Sed melius
intelligi potest inuelles appellatos, quasi in
Vesta, id est, in pudicitia. & in castitate.

221 ¶ *Inferum* ab imo dictum. unde *inferi*,
quibus inferius nihil. unde inferum rectè po-
test dici quicquid desuper mittatur. Var. Mar-
cipore: Nubes aquali frigido velo leues, Cæli
cauernas aureas subduxerant, Aquam vomē-
tes inferam mortalibus.

222 ¶ *Syrus* à Græco magis tractum est. *ſyrus*
Has nos scopas, rustici eo nomine
vro

vros vocat. Var. Marcipore; Ventique frigidus se ab axe eruperant Phrenetici septentrionum filij, Secum ferentes tegulas, ramos, syros.

223 ¶ *Enirare* dicitur virilitatem amittere, & effeminari. Var. Marcipore: Spatulæ cui trauit omnes Veneriuaga pueros.

224 ¶ *Ludibria* proprietatem trahunt à leui ac sine pondere, & contemnendo: aut, quod magis verum est à ludicro, Virg. lib. vi. 10 Foliis tantum ne nomina manda, Nec turbata volent rapidis ludibria ventis.

225 ¶ *Febris* proprietatem habet à feritate morbi, vel mali, vt à calendo calorem, vel candorem. Var. Andabatis: Aperiendam putar, si que alterum appellamus à calendo calorem, alterum à feruore febrim.

226 ¶ *Vulpinari* dictum est fraudibus, & mendaciis vera pervertere, vel effingere, dictum ab inrecto, seu intorto vulpium cursu. 20 Var. Mysterijs: Vulpinare modò & concursa quâ liber, erras.

227 ¶ *Sufflatum* dicitur propriè tumidum & rectum, & quasi vento quodam elatius factum. Var. Agathone: Neque auro, aut genere, aut multiplici scientia. Sufflatus quærit Socratis vestigia.

228 ¶ *Vespertilio* animal voluere bisforme, dictum quod vespere se ad volatum præparat noctis. Var. Agathone: Quid multa? factus sum vespertilio, neque in muribus plane, neque in volucris sum. 30

229 ¶ *Exporrectum* extensum: porrectum est enim tentum, id est porro iactum. Var. Eudæmionibus: Quæ res in somnum recideris, & à me ad præteritis iterum exporrectus.

230 ¶ *Iugatum* coniunctum, à iugo dictum. Cic. Tusculanarum lib. 3. Hoc quidem est commune virtutum. omnes enim inter se iugata sunt.

231 ¶ *Prodius* dictum est interius longius, à proeundo, quasi porro eundo. Var. Virg. diuina: Primum veni in urbem, atq; intra muros, deinde accedit prodius, atque introit domum, id est, intra priuatos muros.

232 ¶ *Granaria* loca in horreis seruandis seminum granis. Var. γρανῶν δὲ ἀπὸ γράν. Vel decem Mensis, vbi vna sepiant granaria.

233 ¶ *Toreulum*, quod vsu toreular dicitur, quod intortum laticem vitis, vel solcae exprimat. Var. γρανῶν δὲ ἀπὸ γράν. Vineis ibi ampla cella toreulum reponant. 50

234 ¶ *Cingulum* à cingendo, quod *incingulum* plerumque dicitur. Var. γρανῶν δὲ ἀπὸ γράν. Nouus maritus taciturnus taximulos is soluebat cingulum.

235 ¶ *Silicernium* pessimè intelligentes, ita posuisse Terent. putant, quod incuruitate Glices cernat. Inæx silicernium est propriè conuiuium fœbre, quod senibus exhibetur. 60

Var. Meleagris: Funus exequiati laude ad sepulcrum antiquo more silicernium confecimus. Idem meī mīdus. Non quo pransi discedentes dicimus alius alij, vale.

236 ¶ *Suffundatum* dictum est subiectum, dictum a fundamentis. Var. μεφὶ μῦθον: vt antiqui nostri in domibus lateritijs paululum modò lapidibus suffundatis, vt humor effugerent, habitabant.

237 ¶ *Edones*, & *phagones* ab edacitate, vnū Latinum, alterum Græcum. Var. μεφὶ μῦθον, ὁ ἀπὸ τῆς φάγῃς: Edones Romam vt turba, intendat annona: sed propter phagones fœculam pinguem, aut turdum nili volantem non video.

238 ¶ *Elixum* quicquid ex aqua molitur, vel decoquitur. nam *lixam* aquam veteres esse dixerunt. vnde & *lixa* dicti. qui militibus aquam ad castra, vel ad tentoria solent ferre. Var. μεφὶ μῦθον: In pauimento non audes facere lacunam: at in humu calceos facis elixos.

239 ¶ *Parochus* à Græco tractum est nomen, quod vehiculo præbeat. hoc schemate enim Græcè; Latine vehicula appellantur: & est officij genus, quod administrantibus pareret. Var. Σεβήν: Hic enim omnia erat: idem sacerdos, prætor, parochus, denique idem senatus, idem populi caput.

240 ¶ *Trossuli* dicti sunt torosuli. Var. Σεβήν: Nunc emunt trossuli mardo nitidi vulgò Attico talento equum.

241 ¶ *Proboſcis* Græcum nomen est, dictum quod ante depascat; & est porrecta corporis pars inhaerens naribus, quæ excepto homine in aliis animalibus inuenitur. Var. Sexagesimo: Inuenisse se, cum dormire cepisset tam glaber, quàm Socrates, caluum esse factum ericium è pilis albis cum proboscide.

242 ¶ *Tutanus* deus à tutando. Var. ἰσχυρῶς. Tuam fidem, Noctu Annibalis cum iugavi exercitum, Tutanus, hoc Tutanus Romæ nuncupor. Hac propter omnes, qui laborant, inuocant.

243 ¶ *Tutillina* dea est à tuendo dicta. Var. ἰσχυρῶς: Tuam fieri non Tutilliam, quam ego ipse inuoco, quod meæ aures abs te obſidentur.

244 ¶ *Cetarij* genus est piscatorum, quod maiores pisces caput, dictum ab eo, quod cete in mari maiora sunt piscium genera: quod Virgil. Immania cete. Var. γρανῶν δὲ ἀπὸ γράν. Non animaduertis cetarios, cum videre volunt in mari thunnos, adscendere in malum altè, vt penitus per aquam perspiciant pisces?

245 ¶ *Tonimus* positum sonamus cum modo, à tono. Var. Eumenidibus. Tibi tympanum non inani sonitu matris deum tonimus.

246 ¶ *Tibinos* à tibiis modos. Var. Eumenidibus. Apage in directum à domo nostra

stare soleant, cum introeundi daretur copia: atque ob hanc cognitionem, & quasi stabulationem primos ingressus domorum vestibula nominatos. Cicero Oratore: Vestibula nimirum honesta, aditusque ad causam faciet illustres.

264 ¶ *Bidentes* qui æstimant ob eam causam oues à Virgil. dictas, quod duos dentes habeant, pessimè ac vitiosè intelligunt. Nam nec duos dentes habent, & hoc quidem & genus 10 monstri est, & melius intelligi potest, si bienis dixerit auctoritate Pompon. Atuellana: Mars tibi voueo facturum, si vnquam iedierit, bidenti verre. Lab. Paupert. Vilus hac nocte bidentes propter viam facere. Et Nig. Figulus dicit *bidentat* vocari, quod bimæ pecudes immolentur.

265 ¶ *Iugeri* proprietatem Varro designat de re rustica lib. 1. Apud nos in agro Rom. ac Latino metiuntur iugeris, iugum vocat, quod 20 iuncti boues vno die exarare possunt.

266 ¶ *Fenus* ab eo dictum est, quod pecuniam pariat incrementi tempore, quasi fetus, aut fetura. Nam & Græcè *τίκος* dicitur *τίκος* *τίκω*, quod est parere. Varro lib. iij. de Latino serm. Fenus autem dictum à fetu, & quasi fetura quadam pecuniae. Nam & *Catonem*, & ceteros antiquiores sine o littera fenus pronuntiasse contendit, vt fetus, & fecunditas.

267 ¶ *Receptitium* seruum quidam ab ea proprietate dictum volunt, vt si nequam, & nihili sit, qui venundatus ob aliquod vitium aut malefactum ab aliquo districtiore recipiatur. Sed vera est hæc eius nominis interpretatio, quem in data dote, aut donatione quis exceperit, quod est propriè receperit. Plautus Trinummo: Posticulum hoc recepit, cum ædes vendidit. Cato: Mulier & magnam dotem dat, & magnam pecuniam retinet. ex 40 ea igitur re familiari, ex qua sibi dote data retinuit pecuniam, à viro forte irata repetere instituit. Apponit ei flagitatorè receptitium, hoc est, proprium seruum, quos reliqua pecunia receperat, nec dederat dotis, & exceperat. Cicero de Oratore libro secundo: Sed dicis te cum ædeis venderes, ne in rutis quidem & cæsis solum tibi paternum recepisse.

268 ¶ *Siticiæ*, vt *liticiæ* à lituo, vt *tubicinæ* à tuba, ita *siticiæ*, qui apud funeratos 50 [vel vita functos] & sepultos, hoc est, iam sitos canere soliti erant, honoris causa, cantus lamentabiles. hoc in libris Coniectaneis Atteii Capitonis inuenitur, & Cato id vocabulum indubitanter apposuit.

269 ¶ *Iumentum* à iungendo veteres dictum putant, g littera in eo nomine attrita. Nam & vectabulum dicunt, quod nunc vehiculum dicitur.

270 ¶ *Aræra* plaustrum est rusticum te- 60

rum vndique quasi aræa. Hoc vocabulum & apud Varronē. & M. Tullium inuenitur. Hoc autem vehiculi genere senes, & ægroti vestari solent. Varro *περὶ τοῦ ἀνθρώπου*: Vehabatur cum vxore vehiculo semel aut bis annocum aræra: si non vellet, non sterneret.

271 ¶ *Tropæi* significantiam propriā. Var. Bimargo ostendit: Ideo fuga hostium Græcè vocatur *τροπὴ*. hinc spolia capta, fixa in stipitibus appellantur tropæa.

272 ¶ *Luxum*, id est, vulsum, & loco motum, quod nunc *luxari* ignari Latine dicimus. Inde *luxuria*, quia à recta viuendi via sit exclusa, & eiecta.

273 ¶ *Culina* veteres coquinam dixerunt, non vt nunc vulgus putat. Varro Modio: Ac hoc interest inter Epicurum, & ganeones nostros, quibus modulus est vitæ colina. Plaut. Mustellaria: Exi è colina, sis, foras, mastigia, Qui mihi inter patinas exhibes argutias. Varro de vita populi Romani libro primo: Quæ finis it, antica, & postica. in postica parte erat *culina*, dicta ad eo, quod ibi colebant ignem: locupletiorum domus quàm fuerint angustis paupertinis coactæ, ipsa nomina declarant.

274 ¶ *Modestum* à modico, hoc est, moderato positum. Varro Modio: Non eos optumè vixisse, qui diutissimè vixerint, sed qui modestissimè, id est, modicè.

275 ¶ *Infans* à non fando dictus est. Cic. Oratore: Nam & infantes actionis sæpe fractum tulerunt. Et est, quod aut dici non debeat, aut fari non possit. Nam & infantes usque eò appellandi sunt. donec ceperint fari. Curius lib. xix. Vt pueri infantes faciunt mulierculam honestā. & xv. Vt pueri infantes credunt signa omnia æna Viuere, & esse homines. Virg. Æneid. lib. ij. Infandum regina iubes renouare dolorem. Varro *ὅτις λέγεται*: Voces Amphionem tragordum, iubeas Amphionis agere parteis infantiorē, quàm meus est mulio. Acc. Athemante: Prius quàm infans esses, facinus oculi vescuntur tui. Var. Eumenid. Postremo nemo ægrotus quicquā somniat Tam infandum, quod non aliquis dicat philosophus. Cicero de Oratore lib. iij. Modo hoc cōstet, neque infantiam eius, qui rē nouerit; sed eam explicare dicēdo non queat: neque scientiam illius, cui res non suppetit, ac verba non desint, esse laudandam.

276 ¶ *Sarcinatrix*, non (vt quidam volunt) sarcitricis, quasi à sarciendo; sed magis à sarcinis, quod plurimum vestium sumant. Varro *ὅτις λέγεται*: Homines rusticos in vindemia incondita cantare, sarcinatricis in machinis.

277 ¶ *Petastæ* à veteribus dicebantur, qui salibus, vel schœnis leuioribus mouerentur; & hæc proprietas à Græca nominatur.

rotundo. & est rotundum collectum, & per omnem circuitum sine offensione asperi, aut anguli leues quam significantiam Cic. Oratore, etiam ad humani ingenij transtulit formam: Theodectes autem præfractior, nec satis (vt ita dicam) rotundus, primus instituit dilatare verbis.

298 ¶ *Rabula* a rabie dictus est, quem nunc aduocatum, vel causarum patronum dicimus: Cic. Oratore: Non enim declamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro, sed doctissimum, & perfectissimum querimus. Inde & Sallust. canina (vt ait Appius) facundia exercebatur.

299 ¶ *Meridies* manifestè medius dies. Cic. Oratore: Ipsum meridiem, cur non medidiem?

300 ¶ *Inepti* proprietatem. Cic. de Oratore lib. ij. patefecit: Quem enim nos ineptum vocamus, is mihi videtur ab hoc nomen habere ductum, quod non sit aptus.

301 ¶ *Diuersoria* dicta sunt hospitia à diuertendo. Cic. de Oratore lib. ij. Quiescam in Cæsaris sermone, quasi in aliquo opportuno diuersorio.

302 ¶ *Sanniones* dicuntur a sannis, qui sunt in dictis fatui, & in motibus, & in scænis, quos *μαργυς*, vocant Græci. Ter. Eunuchus: Solus Sannio seruat domi. Cicero de Oratore lib. ij. Quid porro tam ridiculum, quam Sannio est? qui ore, vultu imitandis moribus voce, denique corpore ridetur ipso.

303 ¶ *Hæredij* proprietatem indicat Varro de re rustica lib. i. Bina iugera, quod à Romulo primum diuisa dicebatur viritim, quæ quod hæredem sequerentur, hæredium appellarunt.

304 ¶ *Legumina* Varro de re rustica lib. j. dicta existimat, non quod secentur, sed quod vellantur à terra, quæ quod ita leguntur legumina dicta.

305 ¶ *Porca* in agris quam dicamus significantiam Varro designat de re rustica lib. j. Quæ aratrum vomere lacunam istriam fecit. *sulcus* vocatur: quod inter duos sulcos elata terra dicitur *porca*, quod ea seges frumentum porrigit. Accius Parergorum lib. j. Bene proscissas colligerare ordine porcas, bidenti ferro, tectas deruere. Porca sunt signa sulcorum, quæ ultra se iaci semina prohibeant. *porcere* enim prohibere sæpius legimus.

306 ¶ *Occationis* proprietatem his indiciis aperitur. Varro de re rustica lib. i. Et postea occare, id est comminuere ne sit gleba, quod ita occidunt occare dicunt. Serenus: Occatio occæcatio est.

307 ¶ *Pomorum* à Varrone proprietatem explanata est de re rust. lib. i. Aquam addi quo-

tidie vesperi, à quo quod indigent potu, pomata dicta esse possunt.

308 ¶ *Fractessere* tanquam friari, & putrefieri vetustate. Var. de re rust. lib. i. Hæc, de qua fit oleum, cõgeri solet acervatim per dies singulos in tabularia, vt ibi mediocriter fractescat.

309 ¶ *Lixatum* proprietatem hæc est, quod officium sustineant militibus aquæ vehendæ, *lixam* nanque aquam veteres vocauerunt. Vnde *lixum* dicimus aqua coctum. *Lix* etiam cinis dicitur, vel humor cineri mistus. Nam etiam nunc id genus *lixivium* vocatur. Varro de vita populi Romani, lib. i. Proinde & elixum panem ex farre, & aqua frigida finge-

bant.

310 ¶ *Calenum* quoque proprietatem hæc habetur, quod ligna militibus subministrat. *καλὰ* enim Græci ligna dicunt, vt Homerus. *καλὰ ξύλα* in idem.

311 ¶ *Confluges*, loca in quæ rivi diuersi confluant. Linius Andromeda: Confluges vbi conuentum campum totum inhumigant.

312 ¶ *Consedo* à consedendo, vt *assedo*, vel *assessor*. C. Hemina Annal. lib. iij. Nemo vicinus consedo.

313 ¶ *Conticinium*, noctis primum tempus, quo omnia quiescendi gratia conticescunt. Auctores multi sunt miri, sed auctoritate deficiunt.

314 ¶ *Delibratum* decorticatum; vt *dearumatum* per artus discissum. Vir. Georg. lib. ij. Vdóque docent inolescere libro.

315 ¶ *Exterebrari* est vi aliquid extorqueri, & scrutari, aut curiosius querere. Plantus Atraba: Cum incuriosum locaretur, terebratum quidem pertundis.

316 ¶ *Gruma* sunt loca media, in quæ directæ quatuor congregantur, & coueniunt viæ. Est autem gruma mensura quædam quæ flexæ viæ ad lineam diriguntur, vt est agri mensorum, & talium. Ennius lib. xvij. Grumam dirigere dixit, *degrumari ferrum*. Lucilius lib. iij. Viæque Vis *degrumari*, vt castris mensor facit olim.

317 ¶ *Luculentum*, pulchrum, & bonum, & perspicuum, dictum à luce. Licinius Macer Annal. lib. j. Auspicia pulchra, & luculenta commemorat. Plaut. Cornicu. Pulcrum & luculentum hodie euenit prælium.

318 ¶ *Logi* à Græco *λογος* sermones, vel dicta ridicula, & contemnenda. Cicero pro Gallo: Ego te certe scio omnes logos, qui ludis dicti sunt, animaduertisse. Turpil. Canephoro: Testamentum ergo celabis, logi.

319 ¶ *Fulguratorum*, vt *extispicium*, & *haruspicium*, ita hi fulgurum inspectores. Cato de moribus Claudij Neronis: Haruspicem fulguratorem si quis adducat.

320 ¶ *Moletrina* à molendo, quòd pistri-
num dicimus: vt *seratrina*, vt *setutina*. Cato in
Thermum: Neruo, carcere, moletrina.

321 ¶ *Panu* proprietatem à pascendo pu-
rant veteres existimandam. Varro de vita po-
puli Romani lib. i. Pastillos, & panes, hæc vo-
cabula pastus, quod esset pascere, dicebant.

322 ¶ *Mustulentum*, & vinolentū, vt secu-
lentum. Plaut. Cistella. Nam ita mustulentus
æstus nares attingit, Vt sit odor musti, aut mu-
sto oblitus ac madens.

323 ¶ *Comitium* dictum est, quasi è vitis
locum, qui secundum ignobilitatem loci ma-
ledictis, & dictis turpibus cauilletur.

324 ¶ *Prolubium* est patere amicitiam &
fidem. Accius Andromeda: Muliebre ingenium,
prolubium, occasio. Nouius Colace: Et volo,
& vereor, & facere in prolubio est. Laberius
Compitalibus: Quò quidem me à matronali
pudore prolubium meretricis progredi coe-
git? Varro de lingua Latina lib. v. Prolu-
bium, & prolubidinem dici ab eo quod lu-
beat. Vnde etiam lucus Veneri Lubentinae
dicatur.

325 ¶ *Pedato* positum pro repetitu, vel
accessu quasi per pedem, sicuti nunc vulgò
dicitur tertio pedato. Cato Originum lib. i.
Igitur tertio pedato bellum nobis facere. I-
dem Dissuasiōe de foeneratione. Tertio au-
tem pedato, item ex foenore discordia excre-
cebat.

326 ¶ *Præclauium* pars vestis, quæ ante
clauum textitur. Afranius Homine: Tertium
diem præclauium vnum texere. Idem Fra-
triis: Mea nutrix surge, si vis, profer purpurā,
Præclauium, contextus.

327 ¶ *Propages* est series, & affixio conti-
nua, vel longè ducta. *pages* enim compactio,
vnde *compages*, & *propagare*, id est, genus iu-
ge longè mittere. Pacuvius Antiopa: Saluete
gemini mea propages sanguinis. Ennius
Nonis: Vnde florent fructus, vitæque propa-
ginem.

328 ¶ *Prægradat*, prægreditur, anteuenit,
dictum à gradu. Pacu. Atalanta: Extremum
intra canterem ipsum prægradat Partheno-
rem.

329 ¶ *Promicare*, extendere, & porrò ia-
cere. Vnde *emicare*. Nzuius. Siquidem loqui
vis, non perdocere, multa longè promicanda
oratio est.

330 ¶ *Præuius* dictus est antecedens. Ci-
cero: Alcion genuit claris delapsus ab astris.
Præuius auroræ Solis, noctisque satelles.

331 ¶ *Digladiari* dictum est dissentire, &
dissidere dictum à gladiis. Cicero Academi-
corum lib. i. Quid autem stomachatur Mu-
sæus? quid Antipater digladietur cum Car-
neade: tot voluminibus? Idem ij. Digla-

diari autem semper & depugnare cum fa-
cinorosis, & audacibus, quis non cum
miserrimum, tum etiam stultissimum di-
xerit?

332 ¶ *Æquor* ab æquo, & plano. Cicero
Academicorum lib. ii. vocabulum accepisse
confirmat. Quid tam planum videtur, quàm
mare? ex quo etiam æquor illud poetæ vo-
cant. Lucret. lib. i. Voluitur, & plani raptim
petit æquora campi.

333 ¶ *Meniana* ab inventore eorum Me-
nio dicta sunt. Vnde & *columna Meniana*. Ci-
cero Academicorum lib. i. Interim ille
cum æstualet, veterum vt Menianorum, sic A-
cademicorum viam secutus est.

334 ¶ *Natrices* dicuntur angues natantes.
Cicero Academicorum lib. i. Sic enim vul-
tis, tantam vim natricum, viperarumque fece-
rit? Lucilius Satyrarum lib. ii. Natibus natri-
cem impressit crassam, & capitatam.

335 ¶ *Exsultare* dictum est exsilire. Cicero
Academicorum lib. i. Et vt nos nunc sede-
mus ad Lucrinum, pisciculosisque exsultantes
videmus. Virg. Æneid. lib. i. Exsultantque
vada, atque æstu miscentur arenæ.

336 ¶ *Excordes*, *concordesque* ex corde signi-
ficantiam ducunt. Cic. Tusc. lib. i. Aut vnde
magna dissensio est. Aliis cor ipsum animus
videtur, ex quo excordes, vecordes, concor-
desque dicuntur.

337 ¶ *Manum* dicitur clarum: vnde etiam
manè post tenebras noctis diei pars prima: in-
de *Matuta*, quæ Græcè *μυρτιά*. Nam inde
volunt etiam *Deos Manes* appellari, id est bo-
nos, ac prosperos, quòd melior mors sapien-
tioribus, quàm vita probetur. Cic. Tusc. lib. i.
Quid Ino Cadmi filia? nonne *μυρτιά* no-
minata à Græcis, Matuta habetur à nostris?
Inde *immanes* non boni, vt sæpe.

338 ¶ *Fodicare* est fodere, à fodiendo di-
ctum. Cicero Tusc. lib. i. Non est enim
in nostra potestate, sodicantibus iis rebus, quas
malas opinemur, dissimulatio, vel ob-
liuio.

339 ¶ *Politiones* agrorum cultus diligen-
tes, vt polita omnia dicimus exculta, & ad ni-
torem deducta. Ennius Satyrarum libro i. i.
Testes sunt lati campi, quos gerit Africa ter-
ra politos. Idem Annalium libro vi. i. Ra-
stros dente fabres capsit caussa poliendi Agri.
Varro: Quid mirum [si] ex agris depolitioni-
bus eiciuntur, hinc in coraculo polito reci-
piuntur.

340 ¶ *Præfica* dicebantur apud veteres,
quæ adhiberi solent funeri mercede con-
ductæ, vt & flerent & fortia facta laudarent.
Plaut. Friuola. Superabòque omnes arguan-
do præficas. Idem Trucul. Argutū civem mihi
habeam pro præfica. Quæ alios collaudat, ea
sc verò

e vero non potest. Lucilius xxiij. Mercede quæ Conductæ fient alieno in funere præfixæ. Multo; & capillos scindunt, & clamant magis. Varro de vita pop. Rom. Deinde natiuiam cantari solitam ad tibias & fides, eorumque ludistriceas cursitassent, Hæc mulier vocitata olim præfica vsque ad Punicum bellum.

341. ¶ *Parēctari* hi, qui de pueritia veniunt ad pubertatem, à Græco vocabulum sumptum. Lucilius lib. viij. Inde parēctato chiamydes, ac barbula prima. Idem lib. x x. Tum ephēbum quendam, quem vocant parēctation. Varro de compositione Satyrarum: Parēctate adfunt, mulierque mulier Venus caput.

342. ¶ *Proletarij* dicti sunt plebei, qui nihil reipubl. exhibeant, sed tantum prolem sufficiant. Cato de tribunis militum: Expe-

dito pauperem plebeium, atque proletarium. Cassius Hemina Annalib. lib. ij. Tunc Marcus præco primum proletarios armauit. Varro de vita populi Rom. lib. x. Quibus erant pecuniarum locupletes, assiduos, contrarios, proletarios. Idem: Assiduo neminem, vindicem voluerunt locupleti.

343. ¶ *Prosapias* generis longitudo; dicta à prosupando, aut proferendo. Cato originum lib. j. Veteres prosapias, & multa alia apud multos.

344. ¶ *Options* in cohortibus, qui sunt honesti gradus, ut optatos, quod est electos: & adoptatos, quod adscitos. Var. de vita populi Rom. lib. iij. existimat appellatos. Referentibus centurionibus adoptari, in cohortes subibant, ut semper plenæ essent legiones: à quo optiones in turmis decurionum, & in cohortibus centurionum appellati.

NONIUS MARCELLVS DE HONESTIS ET NOVE VETERVM DICTIS PER LITERAS.

CAPVT II.

AP V D iuxta. Sisen. Historiarum libro 10 iij. Dum pristinum vitium apud ignem per sudorem corpore exhauserunt. M. Tul. de offi. Cuius focum mirari solitus Cato, apud quem ille sedens Sannitum quondam hostium, iam clientium suorum munera repudiauerat. Et de orat. lib. ij. Cum etiam tum in lecto Crassus esset, & apud eum Sulpitius sederet.

2. ¶ *Apisci*, inuenire. Sisenna Hist. lib. iij. Itaque postero deligato signinum redeuntis 30 apiscitur.

3. ¶ *Abstemijs*, qui vino abstinet. Apul. In te fuisti quondam Athenis parcus, atque abstemius. In lib. Ludicrorum. Abstemijs est, imò scit quo rete leporem tenebat, lupum nō tenere. Lucil. Satyr. lib. vj. Thaumomēno inquit, valua sororem Lanificam dici siccam, atque abstemiam ubi audit. Varro de vita pop. Rom. lib. j. Quātopere abstemias mulieres voluerint Esse, vel ex vno exemplo potest 40 videri.

4. ¶ *Adipatum* veteres honestè pro pingui & succulento & opimo posuerunt. Cicero de Orat. Adsciuerunt suis artibus opimum quoddam, & tanquam adipatæ dictionis genus.

5. ¶ *Adhumare*, obligare, ab hamo tractō. Cicero Academic. libr. ij. Qui enim serijs honores adhumauerunt, vix admittuntur ad eos, nec satis commendati multitudini possunt esse.

6. ¶ *Adstipulari* positum est pro assentiri. Cic. Academic. lib. iij. Falsum esse Stoici dicunt & eorum adstipulator Antiochus.

7. ¶ *Addictum* est quasi deuotum, vel obnoxium. Cicero Tusc. lib. ij. Qui certis quibusdam, destinatisque sententijs quasi addicti, & consecrati sunt.

8. ¶ *Aquilex*, aquā colligens. Varro Quinquatribus: An hoc præstat hero filius Diogenis, quod ille è ventre aquam mittit? an hoc te iactant hoc pacto utilior te Tuscus aquilex.

9. ¶ *Aequimentum* positum est non æquamentum, quasi parem vicem; sed merces pro eo quod dicitur admissum. Var. Sexage. An si equam emisisses quadrupedem, ut meo asino Reatino admitteres, quantum poposcissem, dedisses æquimentum?

10. ¶ *Atrificium*, dictum, quod sit ex ære, Varro *prode mæriti*: Nihil sum Musæ positus, quasi ærificiæ dixi.

11. ¶ *Apladas* frumenti fursures dicunt rustici veteres. hoc in antiquis inuenitur, quorum in dubio est auctoritas: quanquam & Plaut. in Atraba fabula ita dixerit; cuius incertum est, an sit eius comœdia: atque ideo versus eisdem ponere supersedimus.

12. ¶ *Adulterionem* pro adultero. Laberius in primo, quem si quis legere voluerit, ibi inueniet, & fidem nostram sua diligentia adiuvabit.

13. *Anticipare* posuerunt veteres praeuenire, hoc est ante capere. Varro Himargopoli: Sensistis dicite labdea: & viuos contemnite viui. Anticipate, atque addite calcar, stultos contemnite docti.

14. *Aurigatur* honestè positum pro moderatur, ac regit. Varro Modio. Ad se vnum esse pulmentarium secundas, quo natura aurigatur, non necessitudo.

15. *Architectari, componere*. Cicero de Finibus bonorum & malorum libro. 2. Cur tandem sapientia tantopere laudatur? An quòd ita calida est, ut optimè possit architectari voluptates.

16. *Aiat* quod est dicat. Cic. de finibus bonorum & malorum. Et Marcus: Quasi ego id curem, quòd ille aiat, aut neget.

17. *Anellus*. M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. 5. Nec tamen Epicurum licet obliuisci, si cupiam: cuius imaginem non solum in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis, & in anellis habebant.

18. *Amatio* Plautus Rudentè: Nimis penè inepta, atque odiosa eius amatio est.

19. *Adesum* consumptum. Sisenna Histor. lib. 3. Iisdem temporibus Aesernini duplici fossa, vallòque circumdati, frumento adeso, quod ex arcis in oppidum portatum est.

20. *Attendere* pro intendere, cogitare. Cic. Orat. Nihilne vobis in mentè venit, quod praeerea à Crasso requiratis? Idem Hercules ipsum, inquit, attendo.

21. *Accomodat* adiungit, applicat. Cicero de Orat. lib. 2. Africano illi superiori coronam sibi in conuidio ad caput accommodanti. Virg. Aeneid. lib. 2. Laterique Argium accommodat ensero.

22. *Autumnitas* pro autumnus. Var. Serrano: *mei q̄ x̄ap̄m̄*. Retinet viatorem meridie praeteruentem fontem: quod autumnitas inani terra ordo mensem praeterierat. Idem Quinquatribus: Cape hanc caducam Liberi molem, depende frondem Bromij autumnitatis. vbi olim neutro. Varro Ephemeride: Natali Etesiae diutius, & vberius flauerant, & autumnum ventosum fuerat.

23. *Aritudinem* pro ariditate. Varro Pro-metheo lib. j. Humanam quandam gentem stirpis, inquit frigus, calore, atque humore aritudinem miscet.

24. *Aboriat* pro abortiat. Varro pro Callio, vel Fundanio de admirandis rebus: Vinum quod ibi natum sit in quodam loco si praegnans biberit, fieri ut aboriat.

25. *Adolescentiarum* pro luxuriarum. Varro, *Exiit q̄ p̄p̄t, mei Aem̄ias*. Tum quidem ut faciat censeo, quoniam tu quoque adhuc adolescentiarum.

26. *Ancillantur* pro seruiunt. Tircinius Prælia: Verum enim dubus deliniri, vltro

etiam vxoribus ancillantur. Accius Meleagro: Quam innita ancillans, dicto obediens viri.

27. *Alsonum* sine sono. Cicero Oratore: Sed sunt quidam, aut ita lingua hesitantes, aut ita voce absenti.

28. *Algu* pro algore. Accius Andromeda: Misera abualla saxo, senio, pudore, alguque, & fame. Varro, *Exiit q̄ p̄p̄t, mei Aem̄ias*: Leges ruina ne iacentem subdecalbet algu danti frigore. Lucillius: Nam tam algu, atque nigrore maius. Lucretius lib. iij. Morbis, algòque, famèque.

29. *Aetatem* positum pro saepe, ac diu. Plaut. Afin. Adeo ut aetatem ambo ambobus nobis sint obnoxij. Idem eadem: Aetatem velim seruire, Libanum ut conueniam modo.

30. *Altile* non solum pingue ab alendo, verum etiam opulentum. Plautus Cistellaria: Prohibet diuitiis maximis, dote altili, atque opima.

31. *Affulatum*, ut minutatim. Plaut. Captiuis: Priusquam pulsando affulatum foribus exitum dabo. Nauius Pullis escam: Hic iure inops paullo da adfinis, simul affulatum vis ais, iumit cibum. Plaut. Menzch. Nisi dedolabo affulatum viscera.

32. *Anxietudo*. Accius Euryface: Persuasit moror, anxietudo, error, dolor. Idem Armerum iudicio: Vbi cura est, branxietudo: acerbata ibi cuncta consiliorum ratio, & fortunæ. Sic M. Tul. de repub. lib. ij. Quartaque anxietudo prona ad luctum, & mærens, semperque ipsa se sollicitans. Pacuvius Hermiona: Tristitia, atque animi intoleranda anxietudine.

33. *Albitudinem* pro albore. Plaut. Trinummus: Vbi habitet & item alterum ad istanc capitis albitudinem.

34. *Adhasum* à cohzendo dixit Lucret. lib. iij. Nam neque pulueris interdum sentimus adhasum. Item lib. iij. Tenuis locis, quia non potis est affigere adhasum.

35. *Amolimini* est recedite, vel tollite. Terent. Andria: Proinde hinc vos amolimini, Nam mihi impedimento estis. Pacuvius Hermio. Non tunc hinc è conspectu amolire? Idem Antiopa: Nonne hinc vos properè stabulis amolimini? Sisenna Histor. lib. iij. Impedimentum omne de cunctis itineribus amoluntur.

36. *Acrimonia* est animi viuacitas. Nauius Lycurgo: Ne ille mei feri ingenij, atque animi acrem acrimoniam. Accius Neoptolemo: Vim, ferociam, animum, atrocitatem, iram, acrimoniam.

37. *Abingas*, separat, alienat. Pacuvius Medo: Quæ res te ab stabulis abingat, certum est loqui.

38. *Angustitatem*. Accius Oenomaos: Saxū id facit angustitatem, & sub eo facto exuberans

berans scatebra fluua eradit rupem. Augusti-
tatem dictum pro angustia. Accius Alphesi-
bora. Sed angustitatem inclusam, ac saxi squa-
lidam.

39 ¶ *Adsestrix* femininum est ab eo, quod
est affessor. Afranius Fratrius: Dimitte adse-
stricem, me ad se se voca.

40 ¶ *Atri* dies dicuntur, quos nunc ne-
fastos, vel posteros vocant. Afranius Fratrius:
Septembris heri Kalendæ, hodie atri dies.

41 ¶ *Aiutambis* pro aiutate. Pacuius
Chryse: Aiutamini, & defendite.

42 ¶ *Atra* numeri nota. Lucil. lib. xxix.
Hæc est ratio peruersa æra summa, & subdu-
cta improbe.

43 ¶ *Appetones* ab appetendo dicti. Labe-
rius Virgine, Alienum appetonibus viz per-
ditæ diuenticula sequi.

44 ¶ *Aduocasse* prouocasse. Lucil. lib. xxix.
Amicos hodie cum improbo illo aduocamus
Lucilio aduocasse.

45 ¶ *Armillum*. Lucil. lib. xxvii. Hinc ad
me, hinc licet anus rursum ad armillum.

46 ¶ *Adolescenturire*. Laberius: Incipio a-
dolescenturire, & nescio quid nugarum
facere.

47 ¶ *Auxiliatum*, vt *suppetitum*. Lucret.
lib. v. Alituum porro genus alis omne vide-
mus Fidere, & a pennis tremulum petere au-
xiliatum.

48 ¶ *Ardum* pro aridum. Lucil. lib. xxvii.
Ardum miserrimum, atque infelix lignum sâ-
bucum vocant.

49 ¶ *Auertuncare*, auertere. Lucil. lib. 26.
Dij maluerint meliora, atque amentia auer-
tuncassint tuam. Pacuius Modus: Possam ego
istam capite cladem auertuncassare M. Tull. de
finibus bonorum & malorum: Dij maluerint
meliora, atque amentiam auertuncassint
meam.

50 ¶ *Apisci*, adipisci. Lucil. lib. xxvj. Vt e-
go effuriam, quod ego te in primis cupere a-
pisci intelligo.

51 ¶ *Accepso* accipio. Pacuius Tenero:
Haud sinam Quicquam profari, prius quam
accepso, quod peto.

52 ¶ *Adiutauit* auxit. Accius Enadis:
Quibus rem summam, & patriam nostram
quondam adiuutauit pater.

53 ¶ *Adaxint* adigant. Plautus Aulularia:
Vtinam me diui adaxint ad suspendium.

54 ¶ *Affectare* afficere. Plaut. Bacch. Tua
flagitia, aut damna, aut dispoliabula, quibus
patrem, & me, teque, amicis que omneis af-
fectas tuos.

55 ¶ *Adingare*, adiungere. Pacuius Chry-
se: Mater est terra, ea parit corpus, anima ma-
ter adiugat. Idem Iliona: Blandam hortatricem
adiugat voluntatem.

56 ¶ *Aeditur*, id est, ædem tueor. Pompo-

nus Aedito: Qui postquam tibi appareo, at-
que ædituor in templo tuo nec mortalibus,
nec mortalium vllum in terra miserius
est.

57 ¶ *Aternare*. Varro Rerum humanarum
lib. ij. Litterisque, ac laudibus aternare.

58 ¶ *Albicatur*, candidatur, exalbescit. Var-
ro, Caue canem. Vbiuius præcipitatur, in ne-
more, deorsum rapitur, atque offensus aliquo
10 a scopulo lapidoso albicatur.

59 ¶ *Abseandis* pro abscondidit. Cæcil.
Exsule: nam hic in tenebris intus sese abscon-
didit. Pomponius Maccus geminis: Perij, non
puellula est, nunquid abscondidisti inter na-
tes?

60 ¶ *Attigis*, contigit. Turpil. Leucadia:
Ne me attigas, atque aufer manum. eia quam
ferocula est. Accius Erigonis: Age age amoli-
re, amitte, caue vellem attigas. Plaut. Bacchi-
dibus: Ne attigas puerum ista causa, quando
fecit itrenue.

61 ¶ *Augifcat*, auget. Ennius Andromach:
Quid sit seditio, taberne, an numeros augifi-
cat suos.

62 ¶ *Ayex* crudum. Næuius Belli Pœ-
nic. lib. iij. Simul atrociam porcicerent exta mi-
nistratores.

63 ¶ *Adquo* pro inquantum. Afranius
Promo: Vt scire possis adquo te expediat lo-
qui. Idem Priuigno: Ni tantum amarem ta-
lem tammerito patrem, Miratus essem adquo
licere.

64 ¶ *Alternatim* per vices. Quadrig. An-
nal. lib. 3. Item gaudium, atque ægritudinem
alternatim sequi.

65 ¶ *Apricari* in aprico esse. Var. Myste-
rius: licet videre multos quotidie hyeme in so-
le apricari.

66 ¶ *Absente* nobis, & *presente* nobis pro
40 *presentibus*, & *absentibus* nobis. Plaut. Am-
phit. Nec nobis presente aliquis quisquam
nisi seruus. Afran. Auctione. Ades, Si hac ab-
sente nobis venerit puer.

67 ¶ *Antiquari* obsolescere, & e memo-
ria tolli. M. Tul. de offic. lib. ii. Perniciosè enim
Philippus in tribunatu, cum legem agrariam
ferret, quam tamen antiquari facile passus
est, in eo vehementer se moderatum præ-
buit.

68 ¶ *Allectat*, illicet, delectat. M. Tull. de
senect. Asp quem fruendum non modò non
retardat, verum etiam inuitat, atque allectat
senectus.

69 ¶ *Abusa* vtendo, vel in vsum consum-
pta. Plaut. Asin. Vbi illa, quæ dedi ante? abusa
sunt. nam si ea durarent mihi mulier mitte-
retur ad te, nec te quisquam poscerem.

70 ¶ *Assa* voce sola, linguæ tantummo-
do, aut vocis humanæ, non admistis aliis vo-
cibus esse voluerunt. Varro de vita pop.

Romani libro ij. In conuiuiis pueri modesti, vt cantarent carmina antiqua, in quibus laudes erant maiorum, & assa voce, & cum tibicine. Idem Cato, vel de liberis educandis: Melos alterum in cantibus est bipartitum, vnum, quod est in assa voce, alterum quod vocant organicon. ¶ Assum autem existimandum est, vt in obsoniis sine pigmento saporis alieni, quemadmodum merum dicitur solum.

71 ¶ *Arcei*. Varro de vita pop. Rom. lib. 4. Eoque pecuniam magnam consumpsisset, quod arcei, quos summopere fecerat, fessi, perdere diu facti, celeriter corrussissent.

72 ¶ *Adminiculani* positum pro adiui. Varro Cato, vel de liberis educandis: Quod petisti, vt eius educationis fierem tibi socius, quoad potui adminiculani tuam voluntatem scribendo.

B

73 ¶ *Betere* est ire. Varr. Affanos multos, quod parere ea non poterat mulier foras betere iussit. Pacuuius Nyptris: Vos betite defensum patriam in pugnam. Idem Hedo. Bibite si resto, pergitur, iam si ire conor, prohibet betere.

74 ¶ *Bellicorn* est melioris. Varro Testamento, *api dndm*. Venio nunc ad alterum genus testamenti, quod dicitur physicon, in quo Græci bellicores, quam Romani nostri.

75 ¶ *Brutum* dicitur hebes, & obtusum. Lucr. lib. iij. An contracta suis e partibus obbrutescat. Pac. Hermiona: Et obnoxium esse, aut brutum, aut elinguem putes.

76 ¶ *Bulga* est folliculus omnis, quam & crumenam veteres appellarunt: & est sacculus ad brachium pendens. Lucil. Satyr. lib. vi. Cui neque iumentum est, nec seruus, nec comes vllus, Bulgam, & quicquid habet nummorum, secum habet ipse. Cum bulga cenat, dormit, lauit: omnis in vna Spes hominis bulga, hac deuincta est cætera vita. Varr. Octogesi *dei nupm*. In quo nobilius est philippeum, quod accipimus, quam quod bibimus, cum alterum addamus in bulgam, alterum in vesicam. Luc. lib. xxvi. Ita vt quisque nostrum e bulga matris est in lucem editus.

77 ¶ *Bacillum* M. Tull. de suppliciis: Denique proximus lictori Sextius, de quo sæpe iam dixi, conuerso bacillo oculos misero tundere vehementissime cepit. Afran. Homine. Bacillum deligatum corneolum poscit. Cic. de Finib. bonor. & malor. lib. ij. Vt bacillum aliud est inflexum, & incuruatum, aliud ita natum.

78 ¶ *Bacchari* veteres non solum Bacchi numine furere dici voluerunt, verum etiam loca, in quibus sit debacchatum, bacchata dicunt. Varg. Georg. libro ij. O vbi campi;

Sperchiusque, & virginibus bacchiata Lacæni Taygeta? Nam & quicquid vehementius commouetur, bacchari voluerunt. Santra Nuntii Bacchis: ita obsoletum sono furenter, ab omni parte bacchatur nemus.

79 ¶ *Blaterare* est confingere per mendacia. Afran. Augure: Quid est istuc te blaterare, atque obloqui. Idem Incend. Illud memeto, nequid in primis blateres. Cæcilius Hymnide: Sine blaterare, nihil agit in amore inermus.

80 ¶ *Bount* dictum a bouum mugitibus. Pacu. Medea: Clamore & sonitu colles resonantes bount. Virg. Georg. lib. iij. Reboant siluxque, & magnus olympus. Var. Parmen. Excunt citi, strepunt, bount.

81 ¶ *Baiulare*, ferre. Plaut. Asinaria: Ego baiulabo, tu, vt decet dominum, ante me ito inanis.

82 ¶ *Bipennis* manifestum est id dici, quod ex vtraque parte sit acutum. Nam nonnulli gubernaculorum partes tenuiores ad hanc similitudinem pinnae vocant eleganter. Varr. Marcipore: Delime bipennis, vt leuis passerulus. Idem eodem Annos caduci naufragij it. Cicero: Nec quarum bipennis plumas vapor perurrit altè moesti in terram cecidimus. Idem Parmenone: Ferens ferream humero bipennem securim.

83 ¶ *Biuias* quas vsus viduas appellat. Varr. Lege Menia: Ad biuiam venio, cum vellem ostendere quid vellem, Metamelos instantis filius me reprehendit.

84 ¶ *Bouinatores*, quos nunc malitiosos & tergiversatores dicimus. Lucillius lib. xi. Hic strigosus, bouinatorque, ore improbus duro.

85 ¶ *Bubulcitare*. Varro Manio: Vinicius meus, quod apud Plocium rhetorem bubulcitaret, alteri in dolore non defuit.

86 ¶ *Bases*. Varro *ens luge*. Primum cam esse physicon, quid si item phyton, vt ipsa vox basis eius.

87 ¶ *Badias*. Varr. *ens luge*. Equi colore dispares, ita dati: hic badius, iste gilvus, ille murinus.

88 ¶ *Binum* millium numero, pro binis millibus. Sifen. Histor. lib. iij. Ad binum millium numero sauciis vtrique factis.

89 ¶ *Balbe*, obscure. Varr. Rerum humanarum lib. xx. Præterquam duobus in primis est scriptum balbe spectare velit potius, quam voluntatem debeam non datum dicere magistratum.

90 ¶ *Baiulam*. Cic. de Oratore lib. iij. Remigem aliquem, aut baiulum nobis oratorem descriperis.

91 ¶ *Balbutire* est cum quadam linguæ hesitatione, & confusione trepidare. Cic. Academicorum libro iij. Planè vt supra dictus

dictus Stoicus perpauca balbutiens. Et Tusc. lib. 5. Me quidem auctore etiam Peripatetici, veteresque Academici balbutire aliquando designant.

92 ¶ *Bura* dicitur pars aratri posterior decurua. Virg. Georg. lib. 1. Continuò in siluis magna vi inflexa domatur In burim. Varr. de re rust. lib. 1. Et saepe fracta bura relinquunt vomerem in aruo. Hanc Virg burim vocauit.

93 ¶ *Blitea* inutilis, à blito herba nullius usus. Plaut. Trucul. Blitea & lutea est meretrix. Laber. Tusco: Bipedem, bliteam, belluam.

94 ¶ *Buceriae* bouum greges. Lucr. lib. 2. Lanigeræ pecudes, & equorum duellica proles, Buceriaeque greges.

95 ¶ *Baubare*, latrare, à canum voce. Lucr. lib. 3. Et cum deserti baubantur in ædibus.

96 ¶ *Bellosum*, bellicosum Cælius: Tantum bellum suscitare conari aduersarios contra bellosum genus.

97 ¶ *Buas* potionem positam paruulorū. Var. Cato, vel de liberis educandis. Cum cibū, ac potionem buas, ac papas docet, & matrem mammam, patrem tatam. Lucil. lib. 8. Cum vinulentas diceret, vini buas designauit.

C

98 ¶ *Comest* pro comedit. Varr. Margopolis, *comest* *ἀφ' ἑσθ'.* Natura humanis omnia sunt paria: Qui te plus vrget, pisces ut saepe minutos Magnus comest, ut auis enecat accipiter. Titinnius Gemina: Libram aiebant satis Esse ambobus farris nutrire. plus comest Sola vxor. Idem Fullonibus: Ego me mandatam meo viro male arbitror, Qui rem disperdit, & meam dotem comest. Afranius Aequalibus: Iste, ut tu rem narras, comest hic quotidie. Plautus Mustellaria: Sine modò venire saluum, quem absentem comest. Idem Trinummio: Quod & bibit, quod comest, quod facit sumpti. Pompon. Pistore: Decipit Vicinos quod molendam conduxit, comest. Nonius fullonibus seriat: Vortit se in omnes bestias, comest quicquid tetigit tantum. Idem Agric. Aepol paternam qui comest pecuniam. Lucilius Satyrarum libro 3. Comman-ducatur, totum complexa comestque. Ex 30. Conficit ipse, comestque. Marc. Tullius Hortensio: Se ad extremum pollicetur prolaturū, qui se ipse comest, quod efficit dialecticorum ratio.

99 ¶ *Cais* pro cuius. Lucil. lib. 30. Cuius opera troginus calix per castra cluebat.

100 ¶ *Contollere*, contra tollere. Plaut. Aul. Contollam gradum.

101 ¶ *Claritudo* pro claritas. Sallust. Iugurt. Cū præfertim tam multæ variaeque sunt artes animi, quibus summa claritudo paratur. Sifen. Histor. lib. 3. Quod fortasse an ex voluntate sua summa cum claritudine celeriter consecisset.

102 ¶ *Colluuio* labes ex immunditia. Mare. Tull. de senect. Cūque ex hac turba & colluuione discedam.

103 ¶ *Commolaxare* est exercere, ac naturè facere. Varr. Flexa. *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Nec dolorem ad aphoron esse, quod philosophia commolaxarem ea patrem, neque irato mihi habenas dedi vnquam, neque cupiditas mihi imposuit frenos.

104 ¶ *Cetra* [obstacleum, scutum] Varro: Vix victis, *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Quis rotundam facere cetram nequeat?

105 ¶ *Coracem* nouè positum pro coruo: Cicer. de Orat. lib. 3. Quare coracem istum vestrum patiamur nos quidem pullos suos excludere?

106 ¶ *Canitudinem* pro canicie. Varr. Aborig. *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Sed neque vetulus cæterius quàm nouellus melior, nec canitudinē comes virtus.

107 ¶ *Condocefacere*, Cicer. Tusculanar. libro 5. Nemo est enim, qui eorum bonorum animum putet esse iudicem, eūque condocefaciat, ut ea, quæ bona, malæ videantur, possit contemnere.

108 ¶ *Conscribillani* pro conscripsi. Varr. Columna Herculis, *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Itaque eas in cetram conscribillauit Herculis ad litem. Idem Marcip. Astrologi non sunt, qui conscribillarunt pingentes cælum.

109 ¶ *Committis* [compositi] Pomponius Præcone posteriore: Si sciam quid velis, quasi serui comici committis.

110 ¶ *Comente* parce, & continenter. Plaut. Aſina. Quanquam illum mater arte contentèque habet.

111 ¶ *Caries* est vetustas. Varr. Cosmotoryna, *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Singulos lectos stratos ubi habuimus, amissimus propter cariem, & tineam. Lucil. lib. 30. Planta vna est pedibus cariosis mensulibano.

112 ¶ *Cortes* sunt villarum intra maceriam spatia. Var. Papias *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Dum vixi, promiscaris meis in cortibus paut. Idem de re rustica libro 1. Nec minus & à pabulo cū redierint anseres, sues, porci, in corte exterior. Idem de vita populi Rom. libro 1. Ad focū hyeme, ac frigus bus canitabant: æstiuo tempore in propatulo; rure in corte; in vrbe, in tabulino, quod Mæcianum possumus intelligere tabulis fabricatum.

113 ¶ *Cupas*. Var. Est modus matulæ, *ἀπὸ τῆς ἀπ' ἑσθ'.* Cupas vinarias si pare noli, adde cyathū vini in vxorculæ opicillum. Idem Sesquialysse. Alteram viam deformasse Carneadem virtutis se cupis acris aceti.

114 ¶ *Comedim* pro comedam. Plautus Bacchidibus: Quod dem scortis, quodque in lustris comedim, congreget pater. Cicer. 60. ro ad Varr. epistola petisset: Cura si me amas,

ut valeas, ne ego te iacente bona tua comedam. Statui enim tibi ne aegroto quidem parcere. Pompon. Prohibulo: Ego quæro quod edim; has quærere quod cacent, contra ius est.

115 ¶ *Commemoramentum*. Cæcil. Plocio. Pudebat, credo, commemoramentum stupri.

116 ¶ *Conspicilium* unde conspicere possis. Plautus. Medico: In conspicilio adseruabam, pallium obseruabam.

117 ¶ *Colustra* lac nouum in mammis Lucil. libro 8. Hiberam insulam somento omni colore colustra. Laberius Virgine: Siquidem mea colustra fretus terris studere fecisset sumere aquam ex fonte.

118 ¶ *Conquiniscere*, & *nequiniscere* inclinari significat. Plautus Cistel. Faciundum est puerile officium, conquiniscam ad cistulam. Idem: & dolosi, idem conquinisce, sis, istic ceto ueto simul.

119 ¶ *Copi* pro copioso. Plautus Pseudolo: Atque ego nunc me ut gloriosum faciam, & cop. pectore. Turpil. Epicleo: Te quidem omnium iam pater copem causa rem facit. Pacu. Peribœa: O multimodis varie dubium, & prosperum copem diem.

120 ¶ *Collutulet* significat dedecoret. Plautus Trinummo: Hæc famigeratio te honestet, me collutulet, etsi sine dote duxerit.

121 ¶ *Congenerat* est adiungit, associat. Accius Fidicinis: Quam vehat grato tibi congenerat gentium, aut generum affinitas.

122 ¶ *Cette* significat dicite, vel date, ab eo quod cedo. Nzujus Lycurgo: Pro industria ne te regem prognatum patrem Lycurgum cert.: Ennius Medea: Saluete optima corpora, cette manus vestras, meâsque accipite Accius Menalippo: Æneum aliquis cette in conspectum, aut nos ubi est ducite ad eum. Pacu. A-talenta: Is vestrorum vter sit, cui signum datum est cette.

123 ¶ *Cuppedia*, cupiditas. Cic. Tusc. lib. 3. Ambitio, mulierositas, peruicacia, l. gurratio, vinolentia, cuppedia.

124 ¶ *Castitudinem* pro castitate. Acc. Phœnis. Ibi fas, ibi cunctam antiquam castitudinem.

125 ¶ *Comitasset* pro cubuisset. Acc. Erigona: Tum autem Ægithus si me esse eodem lecto comitasset patri.

126 ¶ *Cituma* sunt proxima cælo millia. Marc. Tullius de Repub. libro 6. Ex quibus erat ea minima, quæ vltima cælo, cituma terris luce lucebat aliena. Et libro 1. Quare si placeat deduc orationem tuam de eo loco ad hæc cituma.

127 ¶ *Claret*, clara est, vel clareat. Turp. Pedio: Cuius aduentu insula hodie claret Cypros Enn. Tela. Nam ita mihi Telamonis patris, atque facies proauis louis gratia ea est, at-

que hoc lumen candidum claret mihi.

128 ¶ *Casteria* locus, ubi cum navigatio conquiescit, remi, & gubernacula conquiescunt: Plaut. Afinar. Quin pol si reposui remum, sola ego in casteria: ubi quiesco, omnis familiaris causa consistit tibi.

129 ¶ *Coquinatum* ad coquendum. Plautus Aulularia: Neque ego vnquam, nisi hodie, ad Bacchas veni in bacchanal coquinatum.

130 ¶ *Curio* curiosus. Plaut. Aulul. Volo scire ego ex te, qui sit agnus curio.

131 ¶ *Culcita*. Var. Quinquatrib. Quam in testudineo lecto, culcit. plumea, in die dormire. Idem de vita pop. Rom. lib. 1. Qui primus uxorem ducebat duabus culcitis, ac duobus toris plagulis cum strasset.

132 ¶ *Citrus*. Var. *νεπιδιδουκω*. In quibus Lybia citrus fasce cingit fores.

133 ¶ *Cacutiunt*. Var. *νεπιδιδουκω*. Vtrū oculi mihi cacutiunt, an ego vidi seruos in armis contra dominos?

134 ¶ *Cabalus*. Lucil. lib. 2. Succussatoris tecti, tardique caballi. Var. Parmeno: Alius caballum arbori ramo in humili alligatum relinquit. Idem Sesquiulyse. In castris permansi, inde caballum reduxi ad censorem.

135 ¶ *Coda*. Var. *ταυρὸν ἄφ' ἑω*. Sed ut canis sine coda.

136 ¶ *Carnales*, sedules Varr. Sexagesi: Vix & fatus erat, cum more maiorum vltro carnales arripiunt, de ponte in Tiberim deturbant.

137 ¶ *Crassum* positum pro hebeti, & stulto. Var. Sexag. Senibus crassis humili non vidimus quid fiat.

138 ¶ *Canum* vetus, antiquum. Virg. libro 1. Cana fides, & Vesta Var. Eumenidib. Et ecce de improviso ad nos accedit cana veritas Atticæ philosophiæ alumna.

139 ¶ *Cisium* vehituli biroti genus. M. Tull. Philipp. lib. 2. Delituit in quadam caupona, atque ibi se occultans perpotauit ad vespertum inde cisio celeriter ad urbem adductus domum venit.

140 ¶ *Celeratim*, celeriter. Sisen. Histor. lib. 5. Quod magis celeratim poterant, in insidiis tuos disponit.

141 ¶ *Copiantur* a copia honestè positum, ut lignantur, & pabulantur, & aquantur. Cæsius lib. 1. Armis & magno comœatu prædæque ingenti copiantur. Virg. l. Georg. lib. 4. Sub nucibus urbis aquantur.

142 ¶ *Confutare* est confundere, vel committere. Var. Manio: Harum ædium summa atria confutabant architecti omnes. Titinnius Setina. Cocus magnum ahenum quando feruit, paulla confutat uria.

143 ¶ *Compluries*, frequenter. Cato Suasione in legem populi: Quod compluries vñ venit, omni tempore anteuertum est, rēp. reddid. mus. Idem Orig. lib. 4. Compluries eorum milites mœce-

mercenarij inter se multi alteri alteros castris occidere. Plaut. Persa: Quid metuis? metuo hercle verò, sensi ego compluries.

144 ¶ *Cognomen* est eiusdem nominis. Afranius Diuort. Letium genus cognominacionis morborum cognominis.

145 ¶ *Clypeat*. Pacu. Hermiona: Currum liquit, chlamide contra astu clypeat brachiū. ita & galeare. Cynna Epigrammatis: Miseras audet galeate puellas.

146 ¶ *Conuolare* dicitur furto omnia colligere. Terentius Phormione: Aliquid conuolalem, atque hinc me ego conuolarem protinus in pedes.

147 ¶ *Cluet*, nominatur. Lucil. libro xxx. Cui opera Troginus calix per castra cluebat, Enn. Ambrach. Per gentes esse cluebat omniū miserrimus. Pacu. Iliona: Sed hæc cluentur hospitum infidelissimi. Var. *Auger*: Pacu-
10 nius discipulis dicor porro is fuit Ennius, Musarum Pompilius clucor.

148 ¶ *Cibicidas*. Lucil. lib. 27. Viginti domi, an triginta: vel centum cibicidas alas.

149 ¶ *Contenturum*. Lucil. lib. 27. Tu Lucilium credis contenturum, cum me ruperint, summa omnia fecerim? Var. Cato, vel de liberis educandis: Vel maximè illic didici & sicienti videri aquam mulsum, esurienti panem cibarium siligineum, & exercitato somnum suauem.

150 ¶ *Canicas* veteres fursures esse voluerunt. Luc. lib. 27. Quanti vellet, quàm canicas & pulte, & maconis manu.

151 ¶ *Concorditas* pro concordia. Pacu. Hermiona: Concorditatem hospitio adiunctam perpetem probitatem conseruetis.

152 ¶ *Commentum* pro communium. Plaut. Amphitryon. Faciam Amphitryonem aduenientem ab ædibus, ut abeat quoniam pactio, fac commentus scies.

153 ¶ *Cribrum*. Lucil. libro 36. Cribrum, incerniculum, lucernam in laterem, in telam licium.

154 ¶ *Contemnificium*. Luc. libro 37. Ego enim contemnificus fieri & fastidire Agamemnonis.

155 *Cordi est*, honestè dictum animo sedet. Lucilius lib. 26. Et quod tibi magnopere cordi est, mihi vehementer displicet. Idem Si tibi porro istæ res iccirco est cordi, quod re-
50 re vilem.

156 ¶ *Congenualare* est flecti genibus. Cælius Annal. lib. 6. Ipse regis eminus equo feris pectus anorsum congenualat, percussus deiecit dominum.

157 ¶ *Causari*, causam dicere, vel defendere. Accius Medea: Qui potis est repelliquisquam, ubi nullus est causandi locus? Afran. Emancip. Vide ut secunde contra eius feris patrem. Pacu. Armorum iudicio: Qui
60

sele ad finem esse, ad causandum volunt, de virtute is ego cernundi do potestatem omnibus.

158 ¶ *Celebrescat*. celebris fiat. Acc. Diomedes: Et qualis fuerit fama celebrescat tua.

159 ¶ *Cæptre*, incipere. Cæcil. Peribœa, ræstraria: Aere obscuro, hercle definam, manè cœpiam. Plat. Mæneclimis: neque ego infanio, neque pugnās, nec lites cœpio. Idē Tru-
10 culento: Dum abeam quōdam, & ubi nihil cœpiam.

160 ¶ *Certissant* certa fiant. Pacu. Chryseri Aquæ eccos vnde certissent.

161 ¶ *Celebre* non solum frequens, sed etiam velox. Accius Ægistho: Celebri gradu gressum accelerasse decet.

162 ¶ *Calliscerunt* pro occaluerunt. Cato de bello Carthaginiensi: Aures nobis calliscerunt ad iniurias.

163 ¶ *Commetare* comineare. Nonius Bubulco cerdone: Cum ad lupam Nostram multi crebro commetant lupi. Atran. Virgin. Quod tu commetas? ubi confixus desides?

164 ¶ *Concalluit*. M. Tul. lib. 4. ad Atticum: Locus ille animi nostri, stomachus ubi habitat, olim concalluit. Et de Deorum natura lib. 4. Quorum tanquam manus opere, sic animus visu concalluit.

165 ¶ *Conciere*, cum perturbatione commovere. Accius Medea: Nisi quas terrestres pontus strages conciet: Afranius Deposito. Dij sunt irati tibi, Qui conciēre cogites tantum mali. Ennius Duloreste: Extemplo egisti fidem nuncupantes conciebant populum.

166 ¶ *Conglomerare*, inuoluere, superaddere. Enn. Thyeste. Hec mea fortuna, ut omnia in me conglomeras mala.

167 ¶ *Congerमानescere*, coalescere, coniungi vel consociari. Quadrigarius Annal. Facite exempla eorum, ut vos cum illis congerमानescere sciatur. Var. Rerum humanarum lib. 3. Postea cum his una reimp. coniuncti, & congerminati tenuere.

168 ¶ *Collabella*, adiunge labra. Laber. Annalium Petanna, collabella osculum.

169 *Cymbalissare*, cymbala quatere. Cassius Hemina lib. 3. Mulier catabat tibus Phrygiis, & altera cymbalissabat.

170 ¶ *Concinnare*, conficere, vel colligere. Næv. belli Pœnici lib. 4. Trāsi Melitam Rom. exercitus, infulam integram vixit, populatur, vastat, rem hostium concinnat.

171 ¶ *Catullare*, esurire, vel libidinari. Laber. Læu. Aeterno: Scinde vnam exolito impationi catullentem lupam.

172 ¶ *Caduciter*, præcipitanter. Var. Erratione: At frigidus nimbros aqua ista caduciter ruentes. Perumuerint aquatiles querquedulae natantes.

173. ¶ *Capienter*, cupidissime. Acc. Philo-

eteta: Cui potestas detur, tua Cupiente malis membra discrepat suis. Ennius Phœnice: Stultus est, qui cupida cupiens cupienter cupit.

174 ¶ *Commemorare*, commonefacere, in memoriam reducere M. T. de senectu Pythagoreumq. more, exercendæ memoriæ gratia quid quo die dixerim, audierim, egerim, commemoro vesperi. Idem de finibus bonorum, & malorum lib. 1. Sed à te opportunè mentio facta est. Sed etenim me vis audire Cicero, quænam sit istius veteris, quam cōmemoras Academicorum de finibus bonorum, Peripateticorumque sententia.

175 ¶ *Coniectarium* efficax, perfectum. M. Tul. de finib. bonorum & malorum lib. 4. Illud verò minimè coniectarium, sed in primis hebes illorum. *Concubia* nocte primi somni. Sisen. Hist. lib. 4. Ipsi legati concubia nocte oppido digressi iam supra hostium munitionem succedunt.

176 ¶ *Ciste*. Sisen. Histor. lib. 4. Cistæque, quæ erat legum ferendarum gratia paratæ, defecerant.

177 ¶ *Centones*, & cilicia. Sisen. Hist. lib. 4. Puppæ aceto madefactis cetonibus integuntur, quos supra perpetua classi suspensa cilicia obduntur.

178 ¶ *Crebritudinem* pro crebritate. Sisen. Historiarum lib. 4. Nam clandestina celeriter transigit apud notos cogitata dici decet, non explanari.

179 ¶ *Cimenta* lapides non magni modi, quibus ædificia consurgunt, Sisen. Hist. lib. 4. Formidine oppressus, quod humilem cæmentis instructum oppidi murum sciebat. Var. Bimargo: Non te pudet, Mani, cum domi tuæ vides commilitonum tuorum cohortes seruis tuis ministrare cimenta?

180 ¶ *Cis* positum pro ultra. Sallust. Cis Rhenum, atque inter mare nostrum, & Oceanum, nisi quæ fuit paludibus iniua, perdomita. Var. Rhetoricorum lib. xx. Eo die cis Tiberim redeundum est, quod de cælo auspicari ius nemini sit præter magistratum.

181 ¶ *Quadrifariam*. Varr. Rhetoric. lib. xx. Et ea, quæ ad mortales pertinent, quadrifariam dispectierim in homines, in loca, in tempora, in res.

182 ¶ *Concalfacere*, exercitare, vel incendere, vel hortari. Cic. de natura deorum lib. 3. Et ait idem, cum brachium cōcalfecerit, tum se solere pugnare. Idem ad Pansam lib. 3. Nos Ventidiansis rumoribus concalfecimus.

183 ¶ *Caillantur*, ut iocantur. Cic. de Oratore lib. 3. Caillantur, aut aliquid de oratoris arte paucis præcipiunt libellis.

184 ¶ *Catus* pro sapiente. Cic. Tuscul. lib. 2. Sed homo catus nunquam terminat, nec magnitudinis, nec diuturnitatis modum.

185 ¶ *Contrahi* dictum est honeste quadam

tristitia liberari, & sollicitudine, aut morore. Cic. Tusculan. lib. 3. Hoc detracto, quod totum est voluntarium, ægritudo erit sublata illa morrens, morsus, tamen & contractiuncula quædam animi relinquuntur. Et libro 4. Itaque hæc prima definitio est, ut ægritudo sit animi aduersante ratione contractio.

186 ¶ *Ciceres*. Cic. Tusc. libro 5. Partim solitugas, partim congregatas, immanes alias, quasdam autem cicures, nonnullas abditas, terræque testat.

187 ¶ *Cuius* vnde Cicero Tusc. libro 5. Socrates quidem, cum rogaretur cuiatem se esse diceret, mundanum inquit.

188 ¶ *Cibarium*, quod nunc aut de pane sordido, aut de alio indigno dicatur. Varro Modio: In cubiculo dormire mallem, scilicet potius vinum meum cibarium, quam ego dominus cubarem, Idem dicitur. Tuus autem ipse stater cibarius fuit Aristoxenus. Cicero Tusc. lib. 5. Cui cum peregrinanti Ægyptum comitibus non consecutis, cibarius in casa panis datus esset, nihil visum illo pane iucundius.

189 ¶ *Comedones* ab edendo. Varr. Modio: Putat fore hoc, quod hic comedonibus conuenit usu, quibus nota voluntate comedunt, duntaxat gula gaudet.

190 ¶ *Caulem* vitis robur Varro de re rust. lib. 1. Quem dicimus caulem, ut Virg. lib. 12. Puberibus caulem foliis. Varro: Ex sarmento caules qui nati sunt de iis plurimum valent primum, ac secundum, nonnunquam etiam tertium relinquere, reliquos decerpere.

191 ¶ *Continuare*, conuenire, concurrere. Sisen. historia lib. 6. Marius ostio Liris euehitur, atque Ænariam suos continuare.

192 ¶ *Cinefactum*, in cinerem dissolutum: figuratio, ut tepesfactum & labesfactum. Lucr. li. 3. At nos honorifico cinefactum te prope busto.

193 ¶ *Coxendicæ* coxas. Lucil. Caput collo sustentatur, truncus sustinetur à coxendicibus. Varro de re rustica lib. 1. Lata fronte, naribus limis, lato pectore, crassi coxendicibus.

194 ¶ *Conditaneum*, quod condi vel condiri potest, rectè dici. Varro de re rustica libro 1. In agro crasso, & calido oleam conditaneam, radium maiorem, Salentinam orchitem, pauham Serginam, colmineam albicerem.

195 ¶ *Cenatus* ut pransus, ut potus, ut lotus, id est confecta cena. Varro de vita populi Roman. lib. 3. Ut eius conuiuium, qui triumpharet in capitolio, videtur esse proprium, ut ipse potius domum reduceretur cenatus à conuiuiis.

196 ¶ *Cirri*, capitis crines. Var. Cato, vel de liberis educandis: Itaque Ambraciz primum capillum puerilem demptum, item circum ad Apollinem solere solent.

197 ¶ *Castellos*

197 ¶ *Catellus*. Var. Cato, vel de liberis educandis: Quare meliusculæ [curæ] consuetudines pueriles illorum, qui suis catellis ministrant, quod edent.

D

198 ¶ *Dextima* pro dextra. Varro *de re rustica*. Porro inde ab vno quoque compito terminæ viæ oriuntur, e quibus singulæ extumæ exitû ad caelos habent proprium: A primo compito dextimam viam munit Epicurus.

199 ¶ *Desueui* illum pro desuefeci illum, id est, consuetudinem ei abstuli. Titinnius Gemina: Parasitos amoui, lenonem ædibus absterrui, Desueui, ne quò ad cenam exiret extra consilium meum.

200 ¶ *Dapalis* cena est amplis dapibus plena. Titinnius, Varro: Toto fit in foco de lignis mihi dapalis cena.

201 ¶ *Diuitant* pro diuites faciunt. Accius Astyanaëte: Nihil credo auguribus, qui aures verbis diuitant Alienæ, suas vt auro locupletent domos. Turpilus Thrasylyonte: Dij me diuitant.

202 ¶ *Desquamat*, squamis exspoliatur. Plaut. Aul. 1. Dromo desquama pisces. tu Machærio Gongrum, murænam exdorsua quantum potes. Lucillius Satyrarum lib. 7. Sador, subellor, desquamor, punicor, ornor, Expilon, pingor.

203 ¶ *Deartuare* est quasi per artus concidere. Plautus Captiuis: Tum igitur ego deuntus, deartuatus sum miser. Idem eadem: Dilacerauisti, deartuasti, atque opes consecisti.

204 ¶ *Demoliri*, diruere. Sallustius Historiarum libro quarto: Pluteos rescindit, ac munitiones demolitur, locoque summo potitur.

205 ¶ *Diuidos*, separatos, Accius Andromeda: Nôsq; vt seorsum diuidos leto offerres.

206 ¶ *Dispuluerare* est dissoluere. Næu. Gymnastico: Saxa, siluas, lapides, montes dissicis, dispulueras.

207 ¶ *Differitas* pro differentia. Lucret. lib. 4. Tantæque in his rebus distantia, differitalque est.

208 ¶ *Debilo*, debilis. Ennius lib. 8. debilo homo.

209 ¶ *Domutionem*. Pacuuius Hermiona: Nam solus Danaus hic domutionem dedit. Lucillius lib. 26. Domutionis cupidi, imperiû regis penè imminuimus.

210 ¶ *Designare* cum nota, & ignominia aliquid facere. Terentius Adelph. Illa, quæ ante facta sunt, Omitto. modò quid designauit?

211 ¶ *Deblaterare* est obloqui, confingere. Lucillius lib. 30. Deblaterat, plenus bonus rusticus concinit vnâ.

212 ¶ *Deletile*, non quod deleatur, sed quod debeat. Varro Modio: Si displicebit, tam tibi

latum mare Partis, quantum spongiam deletilem.

213 ¶ *Datatim*, id est, inuicem dando. Plaut. Curculione: Tum isti, qui ludunt serui scurrarum datatim in via. Afranius Homine: Datatim vxorem vt ludas. Pomponius Adelph. Quod ille dicit cum datatim in lecto tecum lusi. Nonius Exodio: In molis non ludunt ratatim pila datatim morso.

214 ¶ *Diuidia* est tadium. Acci. Armorum iudicio: Huius me diuidia cogit plus, quam est pars, loqui. Turpilus Epiclero: Sperabam consilia mea diuidiæ tibi, cum ætas accesset, non fore.

215 ¶ *Dulcitas* dulcitus, pro dulcedo. Accius Tereo: O suauem linguæ sonitû, ô dulcitas conspirantis animæ. Cæcil. Syracus. Tanta huic inuasit in corda indulcitas. Cicero de deorum natura lib. 3. Quin etiam gustatus qui est sensus ex omnibus maxime voluptarius, quinque dulcedine præter ceteros sensus commouetur.

216 ¶ *Discorditas* pro discordia. Pacu. Hermiona: Quantamque ex discorditate cladem importem familiæ.

217 ¶ *Deletio*. Lucil. lib. 29. Deletionem nostri ad vnum exercitus.

218 ¶ *Depeculassere*, ac deargentassere, & decalanticare. Lucil. lib. 26. Depeculassere aliqua sperans me, ac deargentassere, decalanticare eburneo speculo depeculassere.

219 ¶ *Disflare* est flatu disturbare. Plautus: Cuius tu legiones disflauisti spiritu. Lucil. lib. 26. Pars disflatur vento, pars autem obriegescit frigore.

220 ¶ *Danunt*, dant. Pacuuius Iliona: Dij me, & si perdunt, tamen esse ad vitam expectunt, Quod priusquam intereo, spatium vicisscendi danunt. Plautus Pseudolo: Cui seruitutem dij danunt lenoniam. Næuius Belli. Pœnici li. 4. Eam carnem victoribus danunt. Cæcilus Plocio: Patiere quod datur, quando optata non danunt.

221 ¶ *Deamare* vehementius amare. Afranius Vopisco: Voluptatem capio maximam, cruciari tua te culpa, qui det, & de illa pessuma, quam deamas, promerere.

222 ¶ *Decollare*, collo deponere. Cæcilius: Notonificationi habes vide, tibi tradidi, in tuo collo est, decolles caue.

223 ¶ *Degulasse*, est gulæ dedisse. Afranius Brundisipis: Imò iam dudum occubuisse, degulasse oportuit.

224 ¶ *Delectare*, illicere, attrahere. Enni. Thyeste: Et me Apollo ipse delectat, ductat Delphicus. Quadrigarius Annalium libro quarto: Fabius de nocte cœpit hostibus castra simul oppugnare, eum hostem delectare, dum collega id caperet, quod capta-

bat.

225 ¶ *Delica*, explana, indica. Accius Achil-
le: Quare alia, ex crimine inimicorum, effu-
gere possis, delica Cæcil. Obolostate: Immo
verò hæc antè solitus sum, res delicat. Titin-
nius libro quinto: Quid istuc est? aut istic sibi
vult sermo? mater delica.

226 ¶ *Devorare* absumere, eripere. Accius
Æneadis: Patrio exemplo, & me dicabo, at-
que animam devorabo hostibus.

227 ¶ *Dignet*, dignos putet. Pacu. Iliona:
Quis deos internos, quibus cœlestis, dignet
decorare hosteis?

228 ¶ *Debilitet*, debilitat. Pacuvius. Mise-
ret me, lacrymis lingua debiliter stupet.

229 ¶ *Demagu*, valde magis. Lucilius lib.
16 Rex Corus ille duos hos ventos, Austrum,
atque Aquilonem nouissimè alebat, solos de-
magis illos ex nimbo austellos, nec nos senec-
es putare.

230 ¶ *Diu pro diu*, vnde & interdum dici-
tur. Titinnius Fullonibus: Nec noctu, nec diu
licet fullonibus, quiescant. Plaut. Casina. No-
ctūque, & diu vt viro subdola lies. Idem Au-
lul. Nec noctu, nec diu quietus vnquam eam,
nunc dormiam.

231 ¶ *Dubitatim*, dubitanter. Cælius Anna-
lium libro tertio: Imperator conclamat de
medio, vt velites è sinistro cornu remoueant-
ur, & Gallis non dubitatim immittantur. Si-
fenna Hist. lib. 4. Quod hostem non dubita-
tim cum pluteis, ac scalis iter facere cerne-
bat.

232 ¶ *Discedere*, hiri, diuidi, distendi. Mar-
Tull. de officiis lib. 3. Hinc ille Gyges induci-
tur à Platone, qui cum terra discessisset ma-
gnis quibusdam imbribus. Sisen. Hist. libro 4.
Armata dextera ducti, magisque in latitudi-
nem discedunt.

233 ¶ *Delegare* veteres dispescere posue-
runt, vel dispertire. Plaut. Amphit. Si cui fau-
tores delegatos viderint.

234 ¶ *Depfere* à Græco magis significan-
tiam, & originem trahit. Homerus Odysseæ,
μηνειν ἀφ' ἑωυτοῦ μωρεῖν ἑα. Varr. Myst. Sed tibi
fortasse alius molit, & depfit.

235 ¶ *Dolatum* quod dolatum vsu dicitur,
quod est percussum, vel abrasum, vel effossum.
Varr. Agathone: Num nam cælatus in manu
dextera scyphus cælo dolatus artem ostentat
Mentoris: Cicero, dolatum. Academicorum
lib. 4. Non enim est ex saxo sculptus, aut è ro-
bore dolatus.

236 ¶ *Descobinatis* faucibus, & abrais, ac de-
fectis. Varro Meleagris: Sin autem delectatio-
nis causa venamini, quanto satius est saluis
cruribus in circo expectare, quàm his desco-
binatis in silua cunere?

237 ¶ *Dentarpagus*, quas Græci δέντραι
vocant, Latine voluit appellari. Varro Quin-
quatribus: Hic bipensiles forcipes, dentar-

pagæ.

238 ¶ *Desubulare*, perfodere. Var. Sesqui-
lysse: Vnam veniam esse non amouisse duce
virtute, hanc esse nobilem, alteram Carne-
adem desubulasse, bona corporis secutum.

239 ¶ *Dormitio*. Var. Sexagesi, O stulta no-
stri pectoris dormitio vigilabis. Et alio loco
idem: Quid mihi cum somno, si dormitio
tollitur?

240 ¶ *Dissentaneum*, discors, & dissenties,
vt consentaneum contra. Nigidius: Eum lo-
cum facit dissentaneum.

241 ¶ *Decidua* quæ cadant, vt occidua quæ
occidant. Laberius: In altum finalium, non v-
bi caput, à foliis decidua folia pandit.

242 ¶ *Duodeuicesimo* ita vt duodecimo.
Varro Humanarum rerum libro 16. Mortuus
est anno duodeuicesimo. rex fuit 21. Cato
quarto Originum: Deinde duodeuicesimo
anno post dimissum bellum, quod 1111. & xx.
annos fuit, Carthaginensis sextum de fœdere
decernere.

243 ¶ *Diurnare* honestum verbum pro diu
vivere, & apud veterem prudentem auctori-
tatis incognita: Neque optimum quenque
inter nos sinunt diurnare.

244 ¶ *Duritus* pro duritia. Cato in Ve-
turius: Qui illius, inquit, impudentiam no-
rat, & duritudinem.

245 ¶ *Delicia* numero singulari, quod aut
rarum est, aut singulare. Plautus. Mea volu-
ptas, mea delicia.

246 ¶ *Diritas*. M. Tul. de senectute: Quã-
ta in altero diritas?

247 ¶ *Dirissimum*, senerum. Varro Bimar-
go: Scena quem senem Latina vidit dirissi-
mum.

248 ¶ *Diis diutinis*, ac iugibus. Varro de
vitiis. Quem nobilem diuinum lyras sol her-
moge quadam gubernans motibus diis vi-
get.

249 ¶ *Dieteria* quasi dicta non seria. Varro
de vitiis. Quàm mobile, Neque orto psalti-
cium attulit psalterium, Quibus sonant in
Græcia dieteria.

250 ¶ *Dispallare* est separare. Sifenna Hist.
lib. 3. Dispallati ab signis digressi omnes, ac
dissipati. Idem: Tanto plures passim dispa-
lantur.

251 ¶ *Deloricare* dictum est scindere. Cic. de
Orat. lib. 2. Qui in causa peroranda non du-
bitauit excitare reum consularem, & eius di-
loricare tunicam, & iudicibus cicatricem ad-
uersam senis imperatoris ostendere.

252 ¶ *Duitior*. Cic. de Oratore lib. 3. Inde
ille licentior, & duitior fluxit dithyrambus.

253 ¶ *Deturbare*, deicere, demouere. Sallust.
lib. 2. Mœnibus deturbat. Virgil. lib. 5. Puppi
deturbat ab alta. Et lib. 6. Inde alias animas,
quæ per iuga longa sedebant, Deturbat.

254 ¶ *Diu*

254 ¶ *Diuidia*, ut dissensiones. Accius Phœnissis: ne horum diuidiæ, & discordiæ dissipent, & disturbent: tantas etiam optumas ciuium diuitias.

255 ¶ *Deintegrare*, diminuerē. Cæcilius: Nomen virginis, nisi mirum est, deintegrauit.

256 ¶ *Deiugare*, deiungere, separare, dissociare. Pacuvius Chryse: Perque nostram egregiam unanimitatē, quam memoria deiugat.

257 ¶ *Denasci*, decrescere. Cassi. Hemina 10 Annalium libro 2. Quæ nata sunt, ea omnia denasci aiunt.

E

258 ¶ *Enirefcet*. Varro Prometheo lib. xv. Atque ex sanguibus dolore enirefcet colos.

259 ¶ *Euallare* dictum excludam, & quasi extra vallum mittam. Titinnius Prælia: Quæ ego hodie extorrem hanc domo faciam pilætricem pallia euallauit: & pulcre. Varro, *Antiquum in lucem meum inquit*. Donec foras non intus 20 euallaucunt.

260 ¶ *Excantare* significat excludere. Plaut. Bacch. Nam credo cuius excantare cor potest. Lucillius Satyra lib. 2. Quæ ego nunc æmilio, præcanto, atque exigo, atque excanto. Varro Eumenid. Vbi vident se cantando ex ara excantare non posse, deripere incipiunt.

261 ¶ *Extundere* est extorquere, vel inuenire. Afranius Epistola: Atque adeo extundo, 30 ex officio datur mihi custodiendus. Vir. Geor. lib. 1. Ut varias vsus meditando extunderet arteis Paullatim.

262 ¶ *Exculpere* est extorquere. Plaut. Ci-stellaria: In quæstione vix expulsi, ut diceret. Lucillius Satyrarum lib. 2. Nunc nomen, iamque ex testibus ipse rogando Exsculpo, hæc dicam. Idem: Ut esurienti leoni ex ore exculpere prædam.

263 ¶ *E regione* positum est ex aduerso. 40 Cic. Academ. libro 4. Nec ego, non ita vos etiam dicitis esse e regione nobis in contraria parte terræ, qui auersis vestigiis stent nostra contra vestigia?

264 ¶ *Exsorbeo* pro exsorbeam. Plaut. Epidico: Iam ego me conuortam in hirudines, atque horum exsorbebo sanguinem. Turpilus Leucadia: Iam ego istam tibi tristitiam exsorbebo.

265 ¶ *Egurgitem* exhauri significat. Plaut. 50 Epidico: Atque egurgitem: domo prosum.

266 ¶ *Expapillato* brachio, quasi vsque ad papillam renudato. Plautus Milite glorioso: Id connexum in humero, lauo expapillato brachio.

267 ¶ *Exos* dicitur sine osse. Lucret. lib. 3. Exos, & exanguis timidos perfluctuat artus.

268 ¶ *Extrarium* quasi alienum. Afranius Suspecta: Ut me esse in hac re ducat ab te extrarium.

269 ¶ *Errabundus* pro errans. Virgilius: Si qua fortè ferant oculis sese obuia nostris Errabunda bouis vestigia.

270 ¶ *Excandescencia*, iracundia, feruentia. Cicero Tuscul. lib. 4. libidini ira, excandescencia, odium, inimicitia, discordia. Idem eodem: Excandescencia autem est ira nascens, & sine modo existens.

271 ¶ *Emungere* sine labore tollere. Terentius Phorm. Emunxi argento senem.

272 ¶ *Effutire* cum mendacio dicere. Terent. Phorm. Ne vos fortè imprudentes foris effutiretis. Cicero Tusc. libro 5. Nec hæc sic agit, ut ex tempore quasi effutire videatur. Lucretius: Mæta licet similis ratione effutiat ore.

273 ¶ *Eleuit*, maculauit. Lucil. li. 6. Si hic vestimenta eleuit luto, ab eo risum magnum ad cachinnum imprudens subiicit.

274 ¶ *Eluuiem*, purgationem. Lucil. libro 26. Ut eluuiem facere per ventum velis.

275 ¶ *Exponere* pro exempla boni ostendere. Cic. Academ. lib. 2. Frangere auaritiam, scelera ponere, vitam suam exponere ad imitandum iuventuti.

276 ¶ *Expetant* pro volunt. Pacuvius Iliobæ: Dij me, etsi perdunt, tamen esse adiutam expetunt, Quod prius quam intereo, spatium vleiscendi dantur.

277 ¶ *Expalpate*, elicere. Plaut. Pænulo: Quid faciam exora, blandite, expalpa. Pompo. Collegio: Siquid expalpate possum ab illo. Plautus Videt. Nunc seruus argentum à patre expalpabitur.

278 ¶ *Expergo* pro expergefacio. Acci. Antigona: Heus vigiles properate, expergite pectora tarda Sopore, exurgite. Santra Nuntiis Bacchis: extemplo exite vadit qua genitrix, & omnis vocis expergit sono.

279 ¶ *Extrabunt* pro exhibunt, Afran. Adione: Simul limen intrabo, illi extrabunt illico.

280 ¶ *Efflictim*, vehementer. Plautus Pænulo: Earum hic adolescens alteram efflictim perit. Pompon. Dotata: Scio pol te illam amare efflictim. Laberius Belonistria: Domina nostra priuignum suum amat efflictim.

281 ¶ *Expulsum* dictum à frequenti pulsu. Varro sera parecte: Purgatum scito, quoniam videbis Romæ in foro ante ianienas pueros pilæ expulsum ludere. Nigidius Cōmen. li. 20. Cuiusmodi genus aduerbiorum aduerbij motu, qua euenit in, pulsum, cursim.

282 ¶ *Elusio* corruptus, & mordiferis operis tractus. M. Tul. de offic. lib. 2. Qui collectis cæteris causis elusionis, pestilentia, vastitatis.

283 ¶ *Exhiberi*, inferri. M. Tul. de off. lib. 3. Quod cum audiisset adolescens: filius negotium exhiberi patri.

284 ¶ *Equalis* diminutivum ab æquis.

M. Tul. Hortensio dici voluit: Vt igitur dormitores equorum non verbera solum adhibent ad domandum, sed cibum etiam saepe subtrahunt, vt fame debilitetur equuleorum nimis effrenata vis. Varro Eumenidib. Neque furentem equuleum Damacrinum insanus equiso exhibebis morbi fluctibus educat vnquam. Pomponius Decuma fullonis? Vbi insilui in cocleatum equuleum, ibi totum tortor.

285 ¶ *Emancipatum* subnixum, deditum. M. Tul. de senectute: Ita senectus nimis honesta est, si seipsa defendit, si ius suum retinet, si nemini emancipata est, si vsque ad vltimum spiritum dominatur.

286 ¶ *Exiurare*, & deiurare, id est valde iurare, vt deamare. Plaut. Amphitryone: Exiurasti te mihi dixisse per iocum.

287 ¶ *Exornare* ornare: vt exstruere, instruere. Plautus Aulul. Repudium rebus paratis, exornatis nuptiis. Vir. Aeneid. lib. 4. Pulcrumque vxorius vrbē Exstruis. Cicero Tuscul. lib. 2. Modo est aliqua patientia, si nulla est, quid exornatur philosophia?

288 ¶ *Equiso* pro equite. Varro Triodite Tripyllo: *ἵππον ἰσοῦσιν*. Nam vt equus qui ad vehendum est natus, tamen hic traditur magistro, vt equiso doceat totum: Idem Marciore: Quam nautici equisones, per viam qua ducerent loca. Idem Eumenidibus: Neque ferentem equuleum Damacrinum insanus equiso exhibebis morbi fluctibus educat vnquam.

289 ¶ *Eunuchare*. Varro Lege Mania: si qui patriam maiorem parentem extinguit, in eo est culpa, quod facit pro sua parte is, qui se eunuchat, aut aliqua liberos producit.

290 ¶ *Equilam equam*. Varro Lege Mania: Nemo est tam negligens, quin summa diligentia eligat alinum, qui suam saliat equilam.

291 ¶ *Esurigo*, fames. Varro, *ἔσθω*. Vbi lubet, ire licet accubitu, accedo strenue, subtilimus, quod esurigo sindebat costas.

292 ¶ *Ericium*. Varro Sexagesi: Se circumspexisse, atque inuenisse, cum dormire coepisset, iam glaber quam Socrates, gallum esse factum ericium pilis albis, cum proboscide.

293 ¶ *Elucifacere* dictum à luce. Laberius: Sic cito fulgentis splendore pecuniae volo Elucifacere exitum ætatis meæ.

294 ¶ *Exigor* pro à me exigitur. Caccilius Aelchuno: Ego illud minus nihilo exigor portorium.

295 ¶ *Edulescere* pro dulcius facere. Marius: Quapropter edulcare conuenit vitam, Curasque acerbis sensibus gubernare.

296 ¶ *Equitum* pro equo. Virg. Georg. lib. 3. Atque equitem docuere sub armis insultare solo, & gressus glomerare superbos.

Ennius Anna. libro 7. At non quadrupes equites.

297 ¶ *Equitare* quoque Lucillius equum dicit, cum sit hominis equum insidentis: Queis hunc currere equum nos, atque equitare videmus. His equitat, curritque: oculis equitare videmus.

298 ¶ *Exsequiantur* ab exequiis, vt conuiuantur & epulantur. Varro Bimargo: Ipsum propter vix liberti semiatrati exsequiantur.

299 ¶ *Exedra* M. Tul. de offi. & de finibus bonorum & malorum 5. Sunt in ipsis locis indicia summorum virorum, tamen ego illa moueor exedra. Et de oratore lib. 3. Tunc dedita opera quiescentibus aliis in eam tam exedram venisse, in qua Crassus posito lectulo recubuisset.

300 ¶ *Ergo* positum pro ea causa. Virgilius lib. 6. Illius ergo Venimus, & magnos Erebi transfauimus amnes. Sisenna Hist. lib. 4. Milites, vt lex Calpurnia concesserat, virtutis ergo ciuitate donati.

301 ¶ *Enixim* pro Enixè. Sisenna Hist. lib. 4. Ergo illos malos, & audaces semper enixim contra fortunas, atque honores huius ordinis omnia fecisse, ac dixisse sentio.

302 ¶ *Exinanita*, euacuata. Sisenna Hist. lib. 4. Denique exinanitas castris Romani, qui clauso se loco potuerant expedire.

303 ¶ *Exanclare* est perpeti, vel superare. Cicero Academicorum li. 4. Credoque Clitomacho ita scribenti, vt Herculis quendam laborem exanclatum. Et Tuscul. lib. 1. Quod cum exanclauisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum.

304 ¶ *Eugium* media pars inter naturalia muliebria. Lucil. Epodis Hymnis: Sine eugio ac destina. Laberius Centenario, Quare tam arduum ascendis, an concupisti eugium scindere?

305 ¶ *Exoticum*, aduentitium à Græco. Plaut. Must. Non omnes possunt olere vnguenta exotica.

306 ¶ *Ebriulare*, ebrium facere, & ebriacus ebrius. Lab. Cithera, Ebriulati mentem hilarem arripiunt. Idem Aululurio, Homo ebriacus somno sanari solet.

307 ¶ *Exfundere* à fundo auertere. Calius Antipater lib. 7. Resp. omnia exfundato pulcherrimo oppido.

308 ¶ *Externauit*, vt consternauit: id est demerem fecit. Catul. Ah misera assiduus quam luctibus externauit Spinosas Erycina ferens in pectore curas.

309 ¶ *Excissatum*, laniatum, vulneratum. Plautus Cistellaria: Capillo scisse, atque excissatis auribus.

310 ¶ *Edusam*, & Potinam deas praesides vult haberi puerorum. Varro Cato, vel de liberis educandis: Cum pro cibo, & potione initia-

nitiarent pueros, sacrificabantur ab edulibus Edulz, & a potione Potinz nutrici.

311 ¶ *Esculentum*, & *escarium* ab *escis*, & ab edendo dictum. Varro Cato, vel de liberis educandis: Fortunasse illos non natura præstare, si quid his datum sit esculentum. Plaut. Menachmis: Ea enim ferè lenta vincula sunt escaria.

312 ¶ *Ephippium* tegmen equi ad mollem vecturam paratum. Varro Cato, vel de liberis educandis: Mihi puero modica vna fuit tunica, & toga sine fasceis calciamenti, equus sine ephippio, balneum non quotidianum, alueus rarus.

F

313 ¶ *Famulantur* pro seruiunt. M. Tullius de Repub. lib. iij. Est enim genus iniustæ seruitutis, cum hi sunt alterius, qui possunt esse, cum autem hi famulantur. Et de offic. lib. iij. Quam hi seruitutis famularus, & seruientis voluntati.

314 ¶ *Firmitudo* pro firmitas. Plaut. Alinea. Si istam firmitudinem animi obtines, salui sumus. M. Tullius de Repub. libro j. Habent æquabilitatem quandam, quia carere diutius vix possunt liberi, deinde firmitudinem.

315 ¶ *Fortunare* est prosperare, & omnibus bonis augere. Plaut. Trinummo: Dij fortunabunt nostra consilia. M. Tullius ad Curionem: Tibi patrimonium dij fortunent. Afranius Emancipato: Deos ego omneis, vt fortunassint, precor.

316 ¶ *Fallam* pro fallaciam. Nonius Decumis: Me non vocauit, ob eam rem hæc feci fallam.

317 ¶ *Ficitatem* dictum, vt oliuitatem, id est, fructus fici. Nouius: Ficitores omnes capiunt ficitatem, iners sine molestia.

318 ¶ *Fimbria* sunt omnis extremitas. Neuius Lycurgo: Vt videam Vulcani opera hæc flaminis fieri flora.

319 ¶ *Famulitas* est seruitus. Accius Andromeda: Nam postquam paruos vos oppressit famulitas; Vis atque egestas, fama, formido, pudor. Pacuius Atalanta: Quæ famulitas.

320 *Fidelitatem*, id est, fidem. Acc. Myrmidonibus: Nolo equidem, sed tu huic quem sis quali in te fiet Fidelitate, ob fidam naturam viri Ignosce. Afran. Vopisco: Intro actum, petit opera, nimirum meæ Fidelitatis.

321 *Falsum* habuit, pro fefellit. Sallust. Iugurth. Neque ea res me falsum habuit.

322 ¶ *Famul*, famulus. Ennius lib. viij. Mortalem summum Fortuna repente Reddidit, vt summo regno, famul optimus esset.

323 ¶ *Flacēt*, languet, deficit. Lucilius lib. viij. Hic est Macedo si agron longius flacēt.

Accius Achille: An sceptrā iam flacēt, ferat. Afran. Diuort. Disperij perturbata sunt, iam flacēt fortitudo. Ennius Thyeste: Inflacēbunt conditiones, repudiato, & reddito.

324 ¶ *Fulgurinit*, fulgorem fecit, vel fulmine afflavit. Nouius: Sanè à suo sonitu claro fulguriuit Iupiter. Lucil. libro xxvj. Luporum exauctorem maluanum, & fulguritatem arborum.

325 ¶ *Friget*, frigidum est. Virgilius lib. vi. Corpusque lauant frigentis, & vogunt. Terentius Phorm. Abi, tange, si non totus friget, me encea.

326 ¶ *Fauitorem*, fauctorem. Lucillius libro xxix. Fauitorem me tibi, amicum, amatorem putes.

327 ¶ *Folliculam* Lucillius posuit pro corpore, libro xxvi. Ego si quis sum, & quo folliculo nunc sum indutus, non queo.

328 *Fligi*, affigi. Liuius Ægistho: Ipse se in terram laucius fligit cadens. Accius *Thyeste*: Nec perdolescit fligi socios morte, campos cotegi. Idem Ægistho: Heu cuiatis stirpem funditus fligi studet.

329 ¶ *Fragescere*, frangi. Acc. Ægisto: Neque fera hominum pectora fragescūt, donec vim persenserint imperij. Idem Eurylace: Numquam erit immanis, cum mea opera extinctū sciat, qui fragescat.

330 ¶ *Fuam*, sum vel fiam. Pacuius Duloreste: Responda explanat, mandat ne matri fiat Cognoscendi vnquam, aut contuendi copia. Titinnius Fullonia: Perij hercle verò Tiberi, nunc tecum obsecro, Vt mihi subuenias, ego ne maialis suam. Liuius Herm. Obsecro te Anticle matri ne quid tuæ aduersus suas. Afranius Promo: Caue ne pendeas, si suas in quaestione. Ennius Hectoris Lytris: At ego omnipotēs te exposco, vt hoc consilium Achiuis auxilij suat.

331 ¶ *Facul* pro faciliter. huic contrarium est difficul. Lucil. lib. vj. Peccare impune rati sunt Posse, & nobilitate facul propellere iniquos. Pacu. Teuero: Nos illum interea perficiendo propitiaturos facul remur. Afranius Auctione: Haud facul (vt ait. Pacuius) femina inuenietur bona. Accius Meleagro: Erat, vtile istuc ferre aduersum fortunam facul. Varro Bimargo: Quod vtrum sis magnū an paruum facul, an difficul.

332 ¶ *Famulanter* pro suppliciter. Acc. Teo: Deuincat mone natum semela assute, & famulanter pete.

333 ¶ *Fluctuatim*, iactanter, & solutè. Afranius Pompea: Tene tu, in medio nemo est, magnificè volo fluctuatim ire ad illum, accipe hoc tegmen tu & sustine.

334 ¶ *Fortunatim*, prosperè. Ennius Anna libus: Mi reliquæ fidei, regad vobisque Quiritibus Se fortunatim feliciter, ac bene vorat.

335. ¶ *Frustratim*, & frustillatim per frustra, ut minutatim. Pompon. Verre: Ægroto, Verum illi valent, qui luctantur cum leonibus, Ut te obiectes frustratim passerinum prandium saturarum, non frustillatim, nec minutatim dari.

336. ¶ *Fastidiliter*, fastidiosè. Var. Cras credo, hodie nihil: Quibus instabilis animus ardens mutabiliter non habere fastidiliter inconstanti pectore.

337. ¶ *Fugere* dictum est deterius fieri. M. Tull. Officiorum lib. iij. Siquis vinum fugiēs vendat sciens.

338. ¶ *Fatigare* positum pro fatigari. Virgil. lib. vii. Olli remigio noctemque diemque fatigant.

339. *Fraus* pro fraudatus, id est, ad fraudis fructum venerit. Plautus Asinaria: Non placet Metuo in commune ne quam fraudem fraus fiet.

340. ¶ *Fax* pro face. Var. *per mediam urbem*: Confluit mulierum tota Roma, quæ noctu fieri initia solita etiam nunc pinea fax indicat. Idem Sexagesi: Adest fax inuoluta incendio. Idem de vita populi Romani lib. ij. Cum à noua nupta ignis in face afferretur, foco eius sumptus fax ex pinu ablata esset, ut eam puer ingenuus afferret.

341. ¶ *Flauissae* eas dici Var. existimat, quos Græci thesauros vocat, in epistola, quam aduersus Seruium Sulpitium dedit: Quintum Valerium Soranum solitum dicere, quos thesauros Græco nomine appellaremus, priscos Latinè flauissas dixisse, quod in eas non rudeas, argentumque, sed flata, signataque pecunia conderetur.

342. ¶ *Formidolosum*, & quod ipsum formidet, & quod sit formidabile. Sallustius in Catilina: Non armatus hostis formidolosus.

343. *Fruisci* pro frui. Lucil. lib. xvij. Æquè fruiscor ego, ac tu. Caelius lib. i. Domus suas quenque ire iubet, & sua omnia fruisci. Nonius Partu: Quod magnopere quaesierunt, id fruisci non queunt.

344. ¶ *Fellare*, exlugere. Var. Manio: Tum eum ad quem veniūt in hospitium, lac humanum fellasse.

345. ¶ *Falliciloquentia*. M. Tullius de Finibus honorum & malorum lib. iij. Quæ diligentissimè contra Aristonem dicuntur à Chrysippo, ex ea difficultate illæ fallaciloquentiæ.

346. ¶ *Fabulle*. M. Tull. de finibus bonorum & malorum lib. v. Libenterque se cum his congregant, danque se ad ludendum, fabellarumque auditione ducuntur.

347. ¶ *Ferabite* positum pro agresti. Sisen. Hist. lib. iij. Et partim scribite, partim lan-

to, & ar busto, ac multa pinu, ac myrtetis abundant.

348. ¶ *Foramen*. Sisenna Hist. lib. iij. Neque porta, neque ullū foramen erat, quā posset eruptio fieri.

349. ¶ *Flexanima*. Cicero de Oratore lib. ij. Tantam vim habet illa, quæ recte à bono poeta dicta est flexanima, atque omnium regina rerum oratio. Pacunius Hermiona: O flexanima, Atque omnium regina rerum oratio.

350. ¶ *Frons* pro fronde. Virgilius Georg. lib. ij. Frons tenera imprudensque laborum. Varro de re rustica lib. j. Quod Cato ait Circum fundum vltimos, & populos, vnde fons omnibus, & bubus sit.

351. ¶ *Fale* turres sunt lignæ. Ennius lib. xv. Malos defendunt, fiunt tabulata, faleque. Hæc sunt & in Circo, quæ apud veteres propter spectatores è lignis erigebantur.

352. ¶ *Foria*, stercora liquidiora. Pomponius Macco: Conforisti me Diomedes. Laberius in Panilicis: Foriolus esse videris, in coelos cacas.

353. ¶ *Foriolus*, qui foria facilè emittat, soluti scilicet ventris.

354. ¶ *Flores*, sex vini. Cæcilius ad Pol. Ego neque florem, neque flores volo mihi, vinum volo.

355. ¶ *Febrare* positum pro purgare, purificare. Varro de vita populi Romani lib. j. In eorum enim sacris liba cum sunt facta, incensum solent farris semine, ac dicere se ea febrare, id est, pura facere.

G.

356. ¶ *Grunnare* dicuntur porci, quod eorum proprium vocis est. Varro Aboriginibus: *mei adspexi quoniam*: Grunnit tepido lacte satur, mola mactatus porcus. Cicero Tusculanarum lib. v. Aut grunonitum cum iugulatur sus. Laberius Sedigito: Grunniētem adspexi scrofam.

357. ¶ *Grandulei* lares dicuntur Romæ constituti ad honorem Porcæ, quæ triginta pepererat.

358. ¶ *Grandire* est Grandem facere. Var. Rerum diuinarum lib. j. Cum aut humus seminari incipere non possit, aut recepta non reddat, aut edita grandire nequeat. Plautus Aulularia: Testudinem istum tibi ego grandibogradum. Lucretius lib. iij. Quæ nunc vix nostro grandescunt aucta labore. Idē lib. j. Quæque sua de materia grandescere, alique. Acc. Meleagro: Fruges prohibet pergrandescere. Pacu. Dulorest. Nec grandiri frugum setum posse, nec mitescere.

359. ¶ *Granditatem*, maiorem ætatem. Sisenna Hist. lib. iij. Neque ætatis granditatem, neque ea merita, neque ordinis honestatem, aut

aut dignitatem sibi esse excusationi.

360 ¶ *Grauedinosi*. Cic. Tus. li. iij. Itaque dicimus grauedinosos, quosdam terminosos.

361 ¶ *Grallatores* sunt collobathrij. Grallæ enim sunt fustes, quibus innituntur. Varro: Mutuum muli scabunt, Græcè *αὐτοσχεύματα*. Grallatores, qui gradiuntur grallis, quæ sunt perticæ lignæ ab homine isto, qui in ista tægitantur, sicilianimi nostri sunt, galeæ crura, ac pedes nostri, efflare *αὐτοσχεύματα*, sed ab animo mouentur.

362 ¶ *Grandiloqui*. Cic. Orat. Nam & grandiloqui, ut ita dicam, fuerunt cum ampla & sententiarum grauitate, & maiestate verborum. Et Tusculanar. lib. v. Quid tandem isti grandiloqui contra hæc duo, quæ maximè angunt.

363 ¶ *Guttatim*. Plautus Mercatore: Cor. guttatim contabescit, quasi in aqua indideris salem. Enn. Hecuba: Vide, hinc meæ, inquam, lacrymæ guttatim cadunt.

364 ¶ *Gracilitudo*, & gracileus pro gracilis: & gracilentum pro gracili: & graciliū pro gracilitas. Acc. Amphitryone: Tamen ista tua gracilitudo propemodum & luctus facit ne dubitem. Ennius lib. vij. Deducunt habiles gladios filo gracilento. Næuius Protefilao: Demia gracilentis colorent, dum ex hoc gracilens sit. Turp. Canephoro: Nosti, quàm sit gracili corpore?

365 ¶ *Grandæuitas*. Acc. Alemæone: Quia nec vos nec illi impunè iriderent meā grandæuitatem. Idem Bacchis: Quia neque vetustas, neque mors, neque grandæuitas. Pacuuius Hermiona: Quod tamen ipsa orbitas grandæuitasque Pelei per penuriam stirpis subaxet.

366 ¶ *Geminitudinam*. Pacuuius Atalanta: Habeo ego istam, qui distinguam inter vos, geminitudinem.

367 ¶ *Gnaritas*, scientia. Sallustius Hist. lib. iij. Diuersa, uti solet, rebus perditis capessunt. Namque alij, fiducia gnaritatis locorū, occultam fugam sparsi globis eruptionem tentauere.

368 ¶ *Gallulare*, pubescere. Non. Exod. Puerum mulieri præstare nemo scit quanto melior sit, cuius vox gallulascit, cuius iam ramus roborascit.

369 ¶ *Gratulari*, gratias agere. Enn. Hecub. Jupiter tibi summa tandè male re gesta gratulor. Næu. Belli Pœnici li. iij. Is qui sursum ad cælum sustulit suas res Ammulus gratulabatur Diis. Afran. Ciner. Quod saluus venis, melius est, gratulor Diis.

370 ¶ *Garrere*, quasi ineptè strepere. Cic. de Orat. li. ij. Nam & seclis multis ante gymnasia inuenta sunt, quàm in his philosophi garrere cœperunt.

371 ¶ *Gargaridians*. Varr. Epist. ad Fusum

Quintiporis clodiant foris ac poemata eius, gargaridians dices, ô fortuna, ô fors fortuna.

372 ¶ *Gallinas*. Cic. Acad. lib. iij. Qui gallinas alere permultas quæstus causa solerem. Idem lib. ij. Cum ouum inspexerat, quæ gallina peperisset, dicere solebat.

373 ¶ *Gabalum* crucem dici veteres volunt. Var. *ἀμύνει μισθόν, ἀπὸ φουλαγγείας*. Nos Barbari, quod innocentes in gabalum suffigimus homines, vos non Barbari noxios absoluitis.

374 ¶ *Genialis*, hospitalis. Santra de Antiquitate verborum lib. iij. Scis enim Geniales homines ab antiquis appellatos, qui ad inuitandum, & largius apparandum cibum promptiores essent.

375 ¶ *Gangrena*, est cancer Lucil lib. i. Serpere uti gangræna malo, ad quem herpestica posset. Var. *ἀπὸ τῆς γαγγρῆνης*. Non vituperamus, cum sciamus dictum præcidi oportere, si ob eam rem gangræna non sit ad brachium ventura. Idem de vita populi Rom. lib. iij. Quod facilius animaduertatur per omnes articulos populi hanc mali gangrænam sanguinolentam permeasse.

376 ¶ *Genium*, parsimoniam. Teret. Phormione: Suum defrudans Genium comparset miser. Lucil. lib. xxvi. Curet ægrotum, sumptū homini præbeat, Genium suum defrudet, alij parcat.

377 ¶ *Genæ*, gulosi Lucil. lib. xxx. Illo quid fiat lamia, & Pitho *ἰσχυρὸν*. Quod veniunt genæ illæ vetulæ, improbæ, ineptæ.

378 ¶ *Glumam*, Varro folliculum grani frumentarij dici putat de re rustica li. i. Granum dictum, quod est intimum solidum: gluma, qui est folliculus eius: arista, quæ ut acus tenuis longè eminet [è gluma.]

379 ¶ *Gerdium*. Lucil. lib. xxx. Curare domi sint Gerdium, ancillæ, pueri, zonarius, textor.

380 ¶ *Grauidauit*, impleuit. Cæcil. Tirthe: Per mysteria hic inhonestè grauidauit probro.

381 ¶ *Germanitus*, fideliter, dictum à germanitate. Pomp. Præfecto morum: Ut si quis est amico amicus, gaudet si quid euenit boni, cui amicus est germanitus.

382 ¶ *Generosum*, nobile, vel forte. M. Tul. de offic. lib. iij. Cumque de imperio certamen esset cum rege generoso, ac potenti.

383 ¶ *Gratiosum*, multæ gratiæ. M. Tul. de offic. lib. iij. Ut argentarius qui esset apud omnes ordines gratiosus,

384 ¶ *Gratificari*, gratū facere. M. Tul. Hort. Quare egredere quæso, & gratificare reipub.

385 ¶ *Gerræ*, nugæ, ineptiæ, & sunt gerræ fascini, qui sic in Naxo insula Veneris ab incolis appellantur. Plant. Asin. Gerræ. Qui sese parere apparent huius legibus profectò. Idem: Hic aderis credo cogerito meus, ut col-

436 ¶ *Inconsulti* quibus consulentibus religio nihil diceret. Virgilius *Aeneid.* lib. vi. Inconsulti abeunt, sedemque odere Sibylla.

437 ¶ *Illuies*, sordes. Virgil. *Aeneid.* lib. iii. Respicimus, dira illuies. Lucilius libro xx. Illuies, scabies oculos huic denique petigo Conscendere. Varro Manio: Ac periret squalor, scabiēque, illuie, & vastitudine. Lucilius libro xxxvj. Hic cruciatur fame, frigore, illuie, inualnicie, improfundie, incuria.

438 ¶ *Inuidiosum*, quod sit vitabile ad videndum. Lucilius libro xxvj. Squalitate, summa scabie, summa in ætuma obrutam. Neque inimicis inuidiosam, neque amico exoptabilem.

439 ¶ *Indulgitate* pro indulgentia. Sisenna *Hist.* lib. iij. Bassus assiduitate, indulgitate victus.

440 ¶ *Ientare*. Afranius. Buccone adoptato: Iniare nulla inuitat. Plautus *Curc.* Quid antepones Veneri ientaculi? Afranius *Crimine*: Hæc ieiuna ientauit. Varro *Marcipore*: Vt eat, ac rempub. administraret, quod pulli ientent.

441 ¶ *Ignauit*, ignauum fecit. Accius *Aene.* aut Decio: Fateor, sed sæpe ignauit sortem in spe expectatio.

442 ¶ *Inaudire*, audire. M. Tullius ad *Pau-* fam. lib. i. Quorum erupit illa vox, de qua ego ex te primum quiddam inaudieram. Nonius Maleuolus: Vnde hoc tam repente iucundum inaudiui melum? Pacuvius *Armorum* iudicio: Quod ego inaudini, accipite, & quid sit facto opus, decernite. Afranius *Di-* uortio: Nouis dictis, quæso, ne ille inaudiat.

443 ¶ *Infelicitent*, infelicem faciant. Cæcilius *Nauclero*: Vt te Dij omnes infelicitent eum malè monita memoria. Plautus *Pœnu-* lo: Dij illum infelicitent omnes.

444 ¶ *Iniquat*. Laberius *Nuptiis*: Equum animum indignanti iniquat contumelia.

445 ¶ *Integrare*, redintegrare. Virgilius *Georg.* libro quarto: Ramosque sedens miserabile carmen Integrat. Accius *Antenoridis*: Nanque huic inuenio, vt mea ope opes roge integrent. Pacuvius *Chryse*: Sed cesso inimitiam integrare. Sisenna *Hist.* lib. iij. Vltro citroque integram in oppido eadem.

446 ¶ *Irascere* pro irasci. Pomponius *Arista*: Noli quæso irascere. More sit, moriti suam quisque uxorem vt velit. Negidius *Com-* mento grammatico lib. i. Ita irascere, quid nunc irascitur?

447 ¶ *Iandiu* pro olim. Turpillius *Hete-* ra: Rhodiensis est, sed istuc commigrauit iandiu. Ennius *Alemzone*: Factum est iandiu. Cæcilius *in reuol. p. 20*: Libet esse iandiu

si habuissem ingeniosos coamatores mihi. Liuius *Aiace*: Mirum videtur quod sit factum iandiu.

448 ¶ *Incursum* pro celeriter. Cæcilius *Fal-* lacia: Nullus sum, nisi mea rem iam omnem propeto incursum perdere.

449 ¶ *Indiscriminatum*, indifferenter. Varro de lingua Latina lib. xvij. Quibus nos in hoc libro, proinde vt nihil intersit, vtemur indis-

criminatum, & promiscue. 450 ¶ *Insanum* pro insanè, vt immanè pro immaniter. Plautus *Neruo*: Insanum valde vterque deamat. Sallust lib. ij. Immane quantum animi exarsere. Nomen positum pro aduerbio.

451 ¶ *Iuxtim* pro iuxta. Sisenna ab vrbe condita: Iuxtim Numicium flumen obruncatur. Liuius *Ægistho*: In sedes collocat se regias, Clytemnestra iuxtim; tertias natæ occupant.

452 ¶ *Inanima*, sine anima. M. Tul. de offic. libro ij. Quæ ergo ad vitam hominum tuendam pertinent, partim sunt inanima, vt aurum, argentum. Et Hortensio: Nam cum omnis solertia admiranda est, tum ea quæ efficit, vt inanima quæ sunt, viuere, & spirare videantur.

453 ¶ *Indolentiam* nouè. M. Tul. quod sine dolore sit, de offic. lib. ij. Vt qui rem expetendam vel voluptate, vel indolentia metiuntur.

454 ¶ *Indicare* promittere, addicere. M. Tul. de offic. lib. iij. Scæuola Publij filius cum postulasset vt sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur.

455 ¶ *Ineptitudo* pro ineptia. Cæcilius *in reuol. p. 20*: Qui homo ineptitudinis cumulatus, cultum oblitus est.

456 ¶ *Igitur* positum pro postea. Plautus *Amphit.* Sin aliter essent animati, neque dent, quæ petas: sese igitur summa vi, virisque eorum oppidum expugnassere.

457 ¶ *Inuolare*, irruere, euolare, vel insili- re, vel inuadere. Plautus *Amphit.* Cum clamore inuolant impetu alacri. Cicero de *Or-* tore lib. iij. Ista prudentia, doctrinæque possessio, in quam homines caducam quasi, atque vacuam, abundantes otio nouis occupatis inuolauerunt.

458 ¶ *Iudicatum*, atque indictum. Plaut. *Asi-* naria: Malè cubandum est: iudicatum me vxor duxit domum.

459 ¶ *Impendio* pro magis. Plautus *Aulu-* laria: Atque ille verò minus, minusque impendio Curare, minusque impetire honoribus.

460 ¶ *Indipiscere*, petere, vsurpare. Plaut. *Aulularia*: Nec partem tibi adeo cui sit indipiscere, neque furem excipies.

461 ¶ *Incrustatum*, ornatum, crustis con-

pertum

489 ¶ *Luminosum* positum pro claro. Cicero Oratore: Tum sunt maxime luminosæ, & quasi idætuosæ partes duæ.

490 ¶ *Lusus*, vel lusio, qui ab omnibus ludus dicitur. Var. Marci pore: Vtri magis sunt pueri, huiusmodi nigri, qui spectant nundinam, ut magister dimittat lusus. Idem, Cato vel de liberis educandis: Ab huiusmodi lusionibus radices crudelitas agere solet.

491 ¶ *Laboriosum*, in quo laboretur. Gal-
lus Poematis: Durum rus fugite laboriosum.

492 ¶ *Laxitas*, laxitudo. Sallust. Hist. lib. 1111 Simul eos, & cunctos iam inclinatos laxitas, & loci plures cohortes, atque omnes, ut in secunda re, pariter acie inuadunt. M. Tul. de offic. lib. 1 Et admittenda hominum cuiusque modi multitudo, adhibenda cura est laxitatis.

493 ¶ *Lamentas* pro lamentationes. Pacu. Hermiona: Lamentas fletus facere compendi licet.

494 ¶ *Latare*, & letificare, & letificare. Liuius Ægistho: Iamne oculos specie letauisti optabili? Accius Pelopidis: Et te ut triplici letarem bono. Sifen. lib. 1111. Vtrum ne viri cultu erga se mortalium letificent: an superna agentes humana neglant?

495 ¶ *Litterosus*, litteratus. Cassius Hemina Annalium lib. 1111. Homo merè litterosus.

496 ¶ *Latibulet*, & latibuletur pro lateat. 30
Næuius Erotopægnion: Nocte ut opertus amictu latibuletur. Accius Putatoribus: Progredere, & ne quis latibuletur prospice.

497 ¶ *Lupari* ut scortari, vel prostitui, Turp. Acta: Atque scalis cum meretrice e nostrorum ornatu per vias lupantur. Lucil. lib. v. Et Diuos thure precemur Consilium, fas si placeat, tunc impune superbis.

498 ¶ *Lutescit* honestè dictum in poematis, tamen si auctoritatis sit ignobilis. Sanguine 40
diluitur tellus, caua terra lutescit.

499 ¶ *Libellionem* ut tabellionem. Varr. Minio: Tum ad me fuerunt, qui libellionem esse sciebant.

500 ¶ *Limum* obtortum. Varr. Manio: Alter alieno sciens, sed limus intra limites culinæ.

501 ¶ *Lacessere* positum pro prouocare. Cicero Oratore: Et Aristoteles Socratem lacessuit, & Xenophontis voce Musas quasi locutas ferunt. Et Tus. lib. v. Impulsi sumus ad philosophiarum scriptionem, verum etiam lacessiti.

502 ¶ *Lenitudine* pro lenitate. Cicero lib. Tus. 1111. Eamque quam lenitatem nos dicimus, vitioso lenitudinis nomine appellant.

503 ¶ *Lea* pro leane. Lucret. lib. v. Irritata læ aciebant corpora saltu.

504 ¶ *Ligellum*, tuguriolum, domicilium breue. Plautus Aulular. De suo ligello fu-

mus si qua exit foras.

505 ¶ *Licitari*, congregari, pugnare. Ennius: Pars ludicre iactant, saxa inter se licitantur. Cæcilius Hymnide: Quæ narrare inepti est scitras feruentis, quin machæra licitari aduersum cum cepisti sciens.

506 ¶ *Longiscere*, longum fieri, vel frangere. Ennius lib. xvii. Neque corpora firma Longiscunt quicquam. Idem: Cum sola est, eadem 10
faciunt longiscere longè.

507 ¶ *Ligurrire*, degustare. unde abligurrire multa auidè consumere. Horatius: Semesos pisces tepidumque ligurrierit. Attius Catul. Priapo: De meo ligurrire libido est.

508 ¶ *Latrocinari*, militare mercede. Plautus Cornicularia: Latrocinatus annos decem mercedem. In Tiberio: Qui apud regem in latrocino fuisti, stipendium acceptitasti. Ennius: Fortunas quas coepere latrones iterferare. 20

509 ¶ *Lanerna* dea, cui supplicant fures Plautus Cornicularia: Litauam Lauernam in fures scelerasti manus. Lucil. lib. xvij. Si menses facis musas, si vendis Lauernæ.

510 ¶ *Luculentitatem* à luculento. Cæcilius Hymnide: Vide luculentitatem eius, & magnificentiam. Laberius Tucca: Dominus noster luculentitate captus.

511 ¶ *Lustratus*, luxuriosus à lustris abditis lucis. Plaut. Cas. Unde es, nihil ubi lustratur ibi bibatur.

512 ¶ *Lusciosi*, qui ad lucernam non videt, & *meis* vocantur à Græcis. Varro Disciplinarum libro octauo: Vesper non videre, quos appellant lusciosos. Idem Andabatis: Ædopol idem cæcus non lusciosus est.

513 ¶ *Leuures*, laræ nocturnæ, & terrificationes imaginum, & bestiarum. Varro de vita populi Romani libro primo: Quibus temporibus in sacris fabam iactant noctu, ac dicunt se leuures domo extra ianuam eicere.

M

514 ¶ *Mollitudinem* pro mollitie. Var. Papias de synonymis. Sigilla in meato impressa amoris digitulo, vestigio demonstrat mollitudinem. Cicero de Oratore lib. sexto: 50
In ipso factu modum & mollitudinis, & lenitatis.

515 ¶ *Mirum* magis mirum. Varr. yvov mirum. Subilis, ac plaudis, & ab aratro posces stiuam. oro nunquid enim hoc mirum?

516 ¶ *Mandare* positum pro commendare. Senna Histor. lib. 111. Post principia paulatim recedunt, atque inde cum paucis fugæ se mandant. Unde & procuracionem mandare, commendare, vel causam sentire poteris. 60

517 ¶ *Macri-*

stanter. Plautus Persa: Ego scio hercle vtrunque velle. Age, indica prognariter. Ennius Annalium libro 6. Diu hoc audite parumper: Vt pro Romano populo prognariter armis Certando, prudens animam de corpore mitto.

626 *Perperos*, indoctos, stultos, rudeis, & insulsos, mendaces. Acc. Pragmatic. Describere in theatro perperos populares. Idem eodem: Et eo plectuntur poëtae, quam suo vitio sapius, Ductabilitate nimia vestra aut perperitudine.

627 *Præcox*, & præcona, quod est, immatura. Ennius Annalium lib. 8. Præcox pugna est. Lucil. libro 8. Anicula aspera, atque præcox est fuga. Non. Huic puellæ præcoquis libido inest.

628 *Populatio*, per populos. Pomponius, Magnus poëta placuit populatio omnibus.

629 *Præmiatores*, nocturni prædones. Neuius Annagrennuntius: Nam in scæna nos nocturnos coepit præmiatores tollere.

630 *Populacia*, vt nugalicia, vel puerilia. Lab. Latè coquentibus hœdum populacia agimus per ludum.

631 *Possessrix*, à possidendo. Afran. Aliber totius monilis possessricem. ita tonsrix, ita impulsrix, ita curatrix, ita plaustrix, ita assessrix.

632 *Perpetuitas*, sit perpetua, æterna. Enn. Annalium lib. 9. Libertatēque vt perpetuitasint quam maximè.

633 *Præcisum*, & omasum partes carnis & viscerum. Næuius Aulularia: Præcisum, omasum, pernam, callum, glires, glandia. Lucil. libro 20. Illi præciso, atque epulis capiuntur opimis.

634 *Pisculentum*, positum piscosum, vt puluerulentum. Cato Originum lib. 5. Origine fluuium Naronem magnum, pulcrum, pisculentum. Et libro 8. Fluuium Hiberum, is oritur ex Catinatis magnus, atque pulcher, pisculentus.

635 *Pasceolus*, ex aluta sacculus. Plautus Rudent. Præterea centum denaria Philippea In pasceolo seorsum. Lucillius lib. 13. Adde Syracusis sola, pasceolum, alutam. Cato in Pansam: Pueri in ludo solent pasceolos furari.

636 *Piem*, colam, custodiam. Plaut. Asinaria: Vbi piem pietatem, si istoc more morata tibi postulem placere? Mater mihi quo pacto præcipis?

637 *Portifculus*, propriè est hortator remigum, id est, qui eandem perticam tenet, quæ portifculus dicitur, qua excursus, & exhortamenta moderatur. Plaut. Asinaria: Et meam partem loquendi, & tuam trado tibi ad loquendum, atque ad tacendum tute habes portifculum. Ennius lib. 8. Annal. Thus

ante tenentes paterent, obseruarent, portifculus signum cum dare coepisset. Lab. Cithæra: Nec palmarum pulsus, nec portifculi.

638 *Perplexabile*, figuratum, quod aliud audiatur, aliud sentiatur. Plaut. Asinaria: Nec vllum verbum faciat perplexabile.

639 *Præsemina*, propriè Plautus Aulularia: ea dici voluit, quæ vnguibus emiculis præsecantur: Quin ipsi pridem tonsor vngues dempserat, Collegit, omnia abstulit præsemina.

640 *Pipulo*, pro conuitio. Plaut. Aulularia: Ita me bene amet Lauerna, te iam, nisi reddi, Mihi vasa iubet, pipulo hic differam ante xdeis.

641 *Pici*, veteres esse voluerunt, quos Græci *γῆρας* appellant. Plaut. Aulularia: Pici diuitiis, qui aureos montes colunt, ego solus supero.

642 *Percellere*, euertere, percutere. Varro Parmenone: Alius teneram abietem solus percellit.

643 *Pinseret*, tundere, vel molere. Var. *μύσσειν*: Nec pistorem vllum nossent, nisi eū, qui in pistrino pinseret farinam. Idem de vita pop. Rom. lib. 1. Nec pistoris nomen erat, nisi eius, qui ruri far pinsebat, nominati ab eo quod pinsunt.

644 *Porcas*, Var. *μυρμαίον*. Non vides in publica nocte te tabernas, quæ populus ambulando perinde, vt in arato porcas reddit?

645 *Putidum*, putre. Var. *μυρμαίον*. Inde putidas vuas acinis electis, & comestis extendit in lectis quondam. Cato Originum lib. 2. Si inde ignauus putidas, atque senticosas comætu monere volebat. Cæcil. Andria: Conducit nauem putidam. Afran. Auguribus: Et fallaci aspectu paries pictus, putidus.

646 *Pœnitudo*. Pacuv. Teucro: Quæ desiderio alumnorum pœnitudo Squalæ, icapræque inculta vastitudine.

647 *Præbitio*, à præbendo, id est, exhibendo. Var. Eumenidibus: Quod ea die mea erat præbitio, in ianuam caue canem inscribi iubeo.

648 *Pueris* pro seruis. Var. Eumenid. Vix vulgus cõstit, non Furiarum: sed puerorum, atque ancillarum.

649 *Paxillus* diminutivum à palo. Var. Eumen. Vbi dicatur primus Zenon nouam hæresin nouo paxillo suspendisse. Idem Bimargo: Vt nouum cribrum nouo paxillo pendeat.

650 *Proximi*, id est, proximo. Cato contra Furium, die proximi hoc dicit, sed ea declinatione à veteribus & castrini & pristini, præpristini dictum.

651 *Properatim*, dictum est properanter

Cæcilius Plocto: Properatim in tenebris istuc confectum est opus.

652 ¶ **Perniciæ**, periculum, exitium. Lucil. 29. Nunc tu contra venis, vel qui in nuptiis, vel se seneces, nec sine perniciæ. Plaut. Aſinar. Pelle crebris perniciis.

653 ¶ **Parcui**, parci. Nguis. Quadrigeminis: Suo labori nullus parcuit.

654 ¶ **Perbitere**, perire. Pacuvius Peribœa: 10 Nam me perbitere, illis opitularier quovis exitio cupio, dum proſim modò. Titin. Fulſonia: Tam pridem egreſſa vt perbiteris. Liuius Tereo: Ego puerum interea ancillæ ſubdam lztantem in ex, Ne ſame perbiter. Ennius Hecuba: Nunquam ſcripſiſtis, qui parentem, aut hoſpitem nec aſſat quos quis cruciatur perviteret.

655 ¶ **Pigrare**, retinere. Acc. Erigonis: Fa- 20 teor, ſed cur propter te pigrem hæc aut huius dubitem parcere capiti? Idem Chryſippo: Melius pigraſſe, quàm properaſſe eſt neſas.

656 ¶ **Preſidere**, mouere, & ferre. Pacu. Teu. Aut me occide, illa hinc ſine vſquâ pro- uideam gradum.

657 ¶ **Puellascere**, eſſeminari, vel reuireſcere. Var. Baiis: Quòd non ſolùm innubæ ſiut communes, ſed etiam veteres puellascunt, & multi pueri puellascunt.

658 ¶ **Palæſtricos**, quaſi ex vſu paleſtræ. A- 30 fran. Excepto: Etiam depellis mihi manum per palætricos.

659 ¶ **Populatim**. Cæcil. Oboloſtate: Ego perdidit te, qui omnes ſeruos perdo popula- tim, quæſo ne ad malum hoc addas malum.

660 ¶ **Preſente**, coram, iſvel præſentibus. Pomp. Syris: Quidam apud forum præſente teſtibus mihi vendidit. Acc. Manalippo: Eſt res aliqua, quæ præſente his prius mature in- ſtitit. Feneſtella Annal. lib. 2. Et quædam ex- 40 trà præſente ſuis, quædam abſente proieciſ- ſem. Nou. Mania. Medicatè volumus dono donare pulcro præſente omnibus.

661 ¶ **Primitus**, pro primè, & primitus pro primo. Pomp. Maccis geminis: Quin bono a- nimo es video, eripis primitus dapes. Lucil. Ji. 5. Sicuti cum primitus ficos populare ſentis, i- tem pretio ingenti ad primitus paucos.

662 ¶ **Prognariſter**, audaciter. Plau. Perſa: Age, indica prognariſter.

663 ¶ **Properatim**, & pperiter, celeriter, p- peranter. Quadrigar. Annal. lib. 2. Eò conſules properè exercitum reducunt. Pomp. Bacconè adoptato: Pergis properatim. Cæcil. Plocto: Properatim in tenebris iſtuc confectum eſt opus. Pacu. Teuc. Mihi claſſe impetrat Theſ- ſalam. Noſtràmque in altum vt properiter de- ducerem. Acc. Telepho: Remiſque nixi pro- periter nauem in fugam tradunt.

664 ¶ **Præſractum**, durū, inflexibile. Marc. Tull. de offic. lib. 3. Ego etiam cum Catone 60

meo ſæpe diſſenſi. nimis mihi præſractum videbatur, ærarium veſtigaliaque defendere: omnia publicanis negare. Et Hortenſio: His contrarius Ariſtocius præſractus, ferreus, nihil bonum, niſi quod rectum atque honeſtum eſt.

665 ¶ **Pulcritas**, pro pulcritudo. Cæcil. Har- pazomene: Dij boni, quid illud eſt pulcritatis?

666 ¶ **Proletarij**, ciues dicebantur qui in 10 plebe tenuiſſima erant, & non amplius quam mille, & quingentos æris in cenſum defere- bant. Enn. Annal. Proletarij, vt publicitus ſcu- tique, ferrique ornatus.

667 ¶ **Proſpica**, & deſpica intentæ, & con- templa. Næu. Aſſitogiola: Ac ſibi proſpica, ac deſpica. Poſteſt ergo proſpicus, ac deſpic^o dici.

668 ¶ **Pollentia**, potentia à pollendo dicta. Plaut. Rudente: Ne ineptorum potior ſit pol- 20 lentia. Pollere ergo commune eſt.

669 ¶ **Propitiabilis**, ad propitiandum. Enn. Cupiuncula: Huic eſt animus propitiabilis, i- ta & adolabilis, id eſt ſine dolore.

670 ¶ **Pauxillisper**, à pauxillo. Plaut. Trucu- lento: Plus decem pondo amoris pauxillisper perdidit, id eſt, per particulas.

671 ¶ **Ponderitatem**, à pondere, vt gravita- tem. Acc. Pragmaticon lib. 2. Et cuncta ſieri cætera iubet illa, non quod ponderitatè, gra- 30 uitatèque hominis.

672 ¶ **Pueritia**, id eſt, puritas. Varr. Rerum diuin. lib. 1. Quæ pueritia eſt infrequens pol- luta.

673 ¶ **Prælumbare**, lûbos perfringere. Nou. Vindemiæ. Cœpit vnumquemque prælum- bare ſuſtibus.

674 ¶ **Pueræ**, pro puellæ. Var. Væ victis, 40 ¶ **Properate** viuere pueræ, quas ſi- nit æratula ludere, eſſe, amare, & Veneris te- nere bigas. Idem de vita populi Romani lib. 2. Sic in priuatis domibus pueri liberi, & pue- ræ miniſtrabant.

675 ¶ **Pupa**, & **Pupi**. Var. Aboriginibus, ¶ **Properate** viuere pupæ, itaque breui tempore magna pars in deſiderium puparum, & ſigillorū ve- niebat. Idem Tithono, ¶ **Properate** viuere. Ac mammam lactis ſugentem paſcere pupum.

676 ¶ **Pipare**, proprie gallinæ dicuntur. Var. Aboriginibus, ¶ **Pipare** dicuntur. Mugit 50 bos, ouis balat, equi hinnunt, gallina pipat.

677 ¶ **Procludere**, dixit prolatare, produce- re. Varro, ¶ **Procludere** dicuntur. Le- gendo autem & ſcribendo vitam procludito. Virgil. Georg. lib. 1. Durum procludit arator Vomeris obtuſi dentem.

678 ¶ **Præcox** id eſt, præcoqua. Varro Syne- phebo, ¶ **Præcox** dicuntur. Verere, ne manu nō mit- tat, cum octo medicarins honeſtos auſiſſe- mus dare poſſis. mittet, quòd ſi non mittet, fugies, ſi me audies. cum tempus reuocat, ea 60 præcox eſt fuga.

679 ¶ *Pauperavit*, id est, pauperem fecit. Plautus Milite glorioso: Quæ improba est, Pro mercis vitio dominum pretio pauperat. Idem Acari studio: Quam ego tanta pauperavi per dolum pecunia. Titinnius Priuigno: Nam quid ego feci, & aduersum, aut patrem meum, quem pauperetis ambo vestris sumptibus. Idem Varro: Æquum est me habere eos pauperem sumptu meo.

680 ¶ *Potus*, à bibendo. Lucil. lib. 30. Secus 10 cum eo medio ac ludo bene potus recessit.

681 ¶ *Paucies* pro raro dici veterum auctoritas docet. Titin. Gemina: Postquam factus maritus, hanc domum abhorres, tuam etiam vxorem paucis video. Idem eadem: Tu autem, inquit, in urbem paucies venire soles: Cælius Annalium lib. vj. Consultò non paucies accessitum.

682 ¶ *Pollinctores* sunt qui mortuos curant. Varro mutuum muli scabunt, *del. à γοργεύειν*. 20 Itaque plures dies inter medici discessum, & aduentum pollinctoris interfuerunt, & idestate videas, Varro Cosmomytine, *del. φαρμακίον*. Propter eunam capulum positum nutritrix tradit pollinctori. Plautus Aſinar. Ecquis currit pollinctorem accersere?

683 ¶ *Putamina* non solum arborum sunt, verum omnium rerum purgamenta. Nā quicquid ex quacunque re proicitur, putamen appellatur. Glaut. Capti. Nucleum amisi, reliqui 30 pigneri putamina.

684 ¶ *Pestilitas*, pestilentia. Lucillius libro vi. Atque ea vis omnis morborum pestilitasque. Lucr. libro vi. Hæ igitur clades noua pestilitasque.

685 ¶ *Pœniturum*. Accius *del. γαίης μὲν*: Quod si procedit, neque te, neque quenquam arbitror tuæ pœniturum laudis: quam ut serues vide.

686 ¶ *Pausa* est quies alicuius rei. Accius 40 Epigono: Sed iam Amphilocum huc vadere cerno, & nobis datur bona pausa loquendi. Lucil. Satyr. lib. i. Hæc ubi dicta dedit, pausam facit ore loquendi.

687 ¶ *Profferari*, impetrari. Lucillius li. 26. Nec minimo, & profferatur pax, quod Cassandram signo deripuit.

688 ¶ *Puella*, pueros. Varro Testamento, *del. ἀνδρῶν*. Sic ille puellus Veneris repente vado cecidit cruentus olim. Lucil. Satyr. lib. 4. 50 Cūque hic tam formosus tibi, ac te dignus puellus. Lucr. lib. 4. Et natæ possunt tamen inde puellorū suscipere, & partu possent dissecere dulci Ennius: Ille suos Diui meos sacrificare puellorū. Varro Marcipore: Peliam me, & permisisse, ut ceu eluuiem degluberet dum madore puellum. Idem Sexagesi: Vltra intus pectus dormitio vigilabit: quæ mi puellum impuberem cepisti.

689 ¶ *Pecus* non solum quadrupes ani-

mal, verum omnia animalia pecudes vocantur. Plaut. Rudente: Non vides referre me vuidū rete sine squamoso pecu? Liuius Ægistho. Tam autē lasciuum Nerei finum pecus. Virgilius Geor. lib. 4. de apibus: Et pecudum custodia sollers. Lucr. lib. 2. Præterea genus humanum, muræque natantes Squamigerum pecudes. Lucil. Sat. lib. 5. Lasciuire pecus iussit, rostrique repandum.

690 ¶ *Percitum* dictū est percussum. Plaut. Amp. Delirat vxor, atra bili percita est.

691 ¶ *Pecua*, & pecuda ita vt pecora veteres dixerunt. Nzuius Gymnastico: Homines pecua, belluæque. Idem Lycurgo: Sine ferro pecuda manibus vt ad mortem intant. Act. Astya: In celsis montibus pecua, atque inter colles pascunt Danaï in Phrygiæ, & terminis. Idem Medea: Vagant, pauore pecuda in tumultis deserunt, Quis nos pascet postea? M. Tul. de repub. lib. 4. Cū adhibent in pecuda pastores. Accius Diomede: Passim quæ præda pecua balabant agris. Cæcilius vmbri: Et homini, & pecudibus omnibus. Sifenna Hist. lib. 4. lumenta & pecuda locis trepidare compluribus.

692 ¶ *Putret*, putridum est. Pacuius Teucro: Quamquam annisque & ætate hoc corpus putret. Accius Erigona: Quamquam exangue est corpus mihi, atque annis putret.

693 ¶ *Protollere* est differre. Lucil. Satyr. lib. 1. Si nō amplius ad histrū hoc protolleret vnū.

694 ¶ *Priua* significat singula. Lucil. Satyr. lib. 1. Ad cenam adducam, & primum hisce abdomina thymni Aduementibus priua dabo. Lucr. lib. 3. Quod si fortè animas extrinsecus insinuari Vermibus, & priuas in corpora posse venire Credis.

695 ¶ *Prodigitas* dicta profusio: Lucil. Satyr. lib. 6. Nequitia occupat os, petulantia, prodigitasque.

696 ¶ *Porcet*, significat prohibet. Pacu. Atlanta: Migna tē, vt verear eloqui, porcet pudor. Accius Erigona: Quibus oculis quisquam nostrum poterit illorum obrui vultus, quodd iam ab armis anni porcent? Ennius Telamone: Deum me sentit sacere pietas, cinium porcet pudor. Var. Manio: Hunc Cereris tibi ministra frugibus suis porcet. Lucil. lib. 6. Non te porro procedere porcent.

697 ¶ *Prolixitudinem* à prolixo. Pacu. Dulorest: Oro mi, ne flectas laudi mi prolixitudinem.

698 ¶ *Perfice*, perfeceris. Luca. lib. 2. Deniq? ad extremum crescendi perfice finem Omnia perduxit rerum natura creatrix.

699 ¶ *Pediola* à pede diminutiue. Afran. Ex cepto: Atque adeo nolo nudo pediolo es pus.

700 ¶ *Petio* genus morbi. Lucillius lib. 30. Illuuiet, scabies, oculos hūc denique petigo. Conscendere.

701 ¶ *Porrigo* morbi genus. Lucilius lib. xxx. Tristem, & corruptum scabie & porriginis plenum.

702 ¶ *Profligare* verbum passivum ad vsum trahi coeptum est. Nam cum sit profligatum perditum, & ad internecionem adductum, nunc perfectum solum, tum aut ædificium, aut aliquod utile inceptum dicendum putant, cum affectum dici debeat, non profligatum. M. Tul. tamen Tuscul. lib. v. Profligata iam, & penè ad exitum deducta, questio est. Idem de provinciis consularibus: Bellum adfectum videmus. & infra: Nam ipse Cæsar quid est quod in ea provincia commorari velit, nisi ut ea, quæ per eum adfecta sunt perfecta reipubl. tradat. Et in Oeconomicis: Cum affecta iam prope ætate à sole miscere tempus est.

703 ¶ *Patritum*, ut auitum. Varro Manio: Funere familiari commoto, auito ac patrito more precabamur. Idem reipub. lib. 20. Secundum leges habitasset patritas. Cicero Tusc. lib. 1. Patritam illam, & auitam, ut ait Theophrastus, philosophiam.

704 ¶ *Percedere*, ut decedere. Cicero Orat. Concisum non concessum, & quod quidam percessum eam volunt.

705 ¶ *Popinones* vel hi, quos nunc dicimus tabernarios à popinis, vel luxuriosos, qui se popinis dedunt. Varro Modio: Quis populis argenteis in quorum introitu? propino. Lucil. lib. 1. Infamem honestam, turpemque odisse popinam.

706 ¶ *Putidum* non putrem, sed odoris mali. M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. v. Non in se ite illud dictum videatur in sue, animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret.

707 ¶ *Percursionem*, excursum. Cic. Tusc. lib. v. Propter animi multarum rerum breui tempore percursiones.

708 ¶ *Præstinatim*. Sisenna Hist. lib. 4. Idemque perseverauerunt: uti lex peruenit, et, ad quaestorem ac iudices, quos vellent instituerent præstinatim & cupidè.

709 ¶ *Præstolari* est expectare vel manere. Sisenna Hist. lib. 3. Occultè, tacitque advenientium cohortium præstolari accipiunt.

710 ¶ *Permittere*, promittere, incitare, vel præcipitare. Sisenna Hist. lib. 3. Et iode equum concitatum princeps ad hostium permittit aciem. Idem lib. 4. Multi præmissis armis ex summo se permitterent.

711 ¶ *Proycere*, effundere honestè positum. Sisenna Hist. libro 4. Tum postquam apud Æginos, ac Perusinos eius facti mentionem proiecit.

712 ¶ *Petulantiam* pro improbitate: Cicero de Orat. lib. 2. Illud assequor, ut si quis mihi fortè maledicat, petulans, aut sane insanus

esse videatur.

713 ¶ *Pressa* quasi compressione. Cicero de Orat. libro 3. Valerium Soranum leuitate vocis, arque ipso vocis pressu, & sono facile vincat.

714 ¶ *Paupertates* nouè positum numero plurali. Varro de vita populi Romani lib. x7. Quid inter hos Iones inter sit, & eos, qui ex marmore, ebore, auro nunc sunt, potes animo aduertere, & horum temporum diuitias & illorum paupertates.

715 ¶ *Paupertinum*, pauperem. Varro de vita populi Romani lib. 1. Ut incitet, occultèque sunt consentanea, quod sunt paupertina sine elegancia, ac cum castimonia.

716 ¶ *Plumarium* [à plumando] Varro Cato, vel de liberis educandis: Etenim nulla quæ nò didicit pingere, potest bene iudicare, quid sit bene pictum à plumario, aut textore in puluinaribus plagis.

717 ¶ *Purpura* scit. Cicero Academicorum lib. 2. Quid mare, nonne cæruleum? aut eius vnda cum est pulsa ramis, purpura scit, & quidem aqua cinctum quodammodo & infectum.

718 ¶ *Perpendiculi* & normæ. Cic. Acad. li. 2. Atqui si id crederemus, non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis.

719 ¶ *Pingue* positum pro impedito, & inepto. Cicero Academicorum libro quarto: Quod ipsi Antiocho pingue videtur, & sibi impli contrarium.

720 ¶ *Probatum* difficile. Cic. Tusc. li. 5. Quod & difficile est probatu propter tam varia & tam multa tormenta fortunæ.

721 ¶ *Palpo* quasi à palpando. Plaut. Mercatore: Palpo percutit.

722 ¶ *Peminosum* mali odoris à pedore dictum. Varro de re rustica li. 1. Solida terra pauca, maximè si est argilla, ne situ peminosa in rimis eius grana oblitescant.

723 ¶ *Pisare*, frangere vel tundere. Varro de re rustica lib. 1. Promendum hyeme, ut in pristino pisetur, ac torreatur.

724 ¶ *Præcidaneum* est præcidendum. Var. de vita populi Romani lib. 3. Quod humatus non sit, hæredi porcæ præcidanea suscipienda Telluri, & Cereri, aliter familia pura non est.

725 ¶ *Palange* dicuntur fustes teretes, qui nauibus subiiciuntur, cum attrahuntur ad pelagus, vel cum ad littora subducuntur: unde etiam, nunc palangarios dicimus, qui aliquid oneris fustibus transuehant. Varro de vita populi Ro. lib. 4. Cum Pœnus in fretum obuiam venisset nostris, & quosdam cepisset, crudelissimè pro palangis carnis subiecerat, quo metu debilitaret nostros.

726 ¶ *Pondo* ducentum nouè. Varro sæpe de vita populi Romani lib. 3. Delphos Apollini mu-

lini munera missa, corona aurea pondo ducentum.

R

727 *Rotunde* positum eleganter, coccinè, vel collectè. Cicero de finibus bonorum & malorum lib. iij. Ista ipsa, quæ tu breuiter, regem, dictatorem, diuitem solum esse sapientem, à te quidem aptè, ac rotundè, quippe habes à rhetoribus.

728 *Ruta* dicuntur diruta. Cicero de Orat. lib. 2. Et dicis te cum ædeis venderes, ne in rutis quidem & cæsis solum tibi paternum recepisse. Virgilius Georg. lib. ij. Cumulosque tuit malè pinguis arena.

729 *Rauum*, suluum. Cicero Academ. lib. iij. Quia nobismetipsis tum cæruleum, tum rauum videtur, quodque nunc [quia] à sole collueet.

730 *Rauis* est raucitas. Plaut. Aulularia: Vbi si quid poscamus, ad rauum poscamus prius. Idem Cistellaria. Expurgabo hercle omnia ad rancam rauum.

731 *Rurari* pro rusticantur. Plautus Captiuis: Dum rurant homines, quos liguriam. Varro Serrano: *mei rixarunt*. Dum in agro studiosius turot, aspicio Triptoleum sculponeatum bigas sequi cornuias.

732 *Rarenter* pro rare. Cæcilius Ploclo: Tu nunc non vis odiosam tibi esse, quam rarenter videas. Pomponius Ergastulo: Longè ab urbe villicari, quò herus rarenter venit, Non villicarier, sed dominari est mea sententia.

733 *Ructus*, à ructando dictus. Plautus. Pseudolo: Pergin' ructare in os mihi, suavis ructus mihi est, sic sine modo Lucilius Satyrarum lib. iij. Exhalas cum acidus ex pectore ructus.

734 *Resupinas*, honestè id est, ab incepto renouat, vel peruersus significat. Accius Antigona: Quid agis? perturbas rem omnem, ac resupinas loros.

735 *Ringitur*, irascitur. Terentius: Dum tibi sit quod placeat, ille ringitur, tu rideas.

736 *Riscus*, loca in parietibus angusta. Terent. Eunuchus: In riscis odiosa cessas?

737 *Reciproca*, Recipe. Reciproca animi inquam odiose. Ennius Andromeda: Riscus prorsus reciprocatur, fructus feram.

738 *Repedare*. Lucilius libro xxvj. Redille ac repedasse, ut Roma viuet gloriatoribus. Idemq. Sanctum ego à Metcho Romam repedabam munere.

739 *Redandruare*, redire. Lucilius lib. ix. Ut vulgus redandruet inde. Pacuvius Chryse: Græcos nihil mediocriter redandruare.

740 *Redhostit*, redit, Accius Amphitr. Quid hic redhostit viam, cometer obtet taciuit. Idem *Adaxarum* libro 3. Ut dum ve-

liat breuitatem consequi verborum, aliter telum redhostit sponsum.

741 *Repuerascere*, in puerum redire. Novius Agricola: Quid ita? quia enim repuerascis, fugit has personas pater. M. Tullius de Oratore lib. ij. Eosque incredibiliter repuerascere esse solitos, cum rus ex urbe tanquam ex vinculis euoluissent. Et de senectute: Et siquis Deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repuerascam, & in cunabulis vagiam. Et de Oratore lib. ij. Cum Scipione solum rusticari, eosque incredibiliter repuerascere esse solitos.

742 *Rhetorissas*, rhetorice loquitur. Pomponius Medico: Dolasti uxorem, nunc & propter me cupis concidere, & iam rhetorissas.

743 *Ramices* dicuntur pulmones, vel hernia. Plautus Mercatore: Tui causa rupi ramices strum dum spuo sanguinem. Idem Pseudolo: Neque nos quenquam flagitamus, neque nos quisquam flagitat, Tua causa nemo nostrum est suos rupurus ramices. Var. Trionite, mei *q'me*: Prius quam in orchestra Pythaulis inflet tibias domi suæ ramices rumpit. Lucilius Satyrarum lib. nono: Quod deformis senex appetitus ac podagrosus, Quod mancus, miser, exilis, ramice magno. Varro *perindis*: Rapta an nescio quò muliere, rapturis ramice rumpit.

744 *Ruspari*, est scrutari. Accius Nyctegelia: Iube nunc attentare, iube nunc animo ruspari Phrygas. Idem Meleagro: Vagent ruspantes sylvas sextam tesseras.

745 *Regredere*, reuocare. Ennius Achille: Quò nunc incerta re, atque ignorata, gradum regredere conare?

746 *Ruminare*, dictum in memoriam reuocare. Varro Tanaquile: Non modo absens quicquam de te segnius cogitauit, sed etiam ruminabitur humanitatem. Liuius Ægilho: Nemo hæc voster ruminabitur mulieri.

747 *Rusticatum*, pro rustice. Pomponius Alconibus: At ego rusticatum langam, urbana tam nescio.

748 *Rumiferare* dictum honestè rumpere, ferre. Plautus Amphitrione: Quamque adeò ciues Thebani verò rumiferant probam.

749 *Redagere*, aperire, contra id quod dicitur obturare. Varro Agathone: Pueri obscenis verbis nouæ nuptæ aures reducant.

750 *Retuba*, perturbatio. Varro Sexagesi: Ergo tunc Romæ parce, putique pudentis. Vinere cum in patriam, nunc sumus in retuba.

751 *Reuicere*, positum per vices mutuo

vocare. Varro Sexagesi: Qui nobis ministrant pueri diebus festis cicer viride, qui nos prouocare, aduocare cum audeant, nos illos reuocare timemus.

752 ¶ *Recentari* honeste positum pro nouari, quod est Græcè *ἀνανεύειν*. Marius. Iam albicaescit Phœbus, & recentatur Commune lumen hominibus voluptasque.

753 ¶ *Rapinators* pro raptoribus. Varro Mar. In inuidiam veniant in hoc ipso rapinators. Lucilius lib. ij. Homo impudicus impudens est rapinator.

754 ¶ *Rhedas*, vehiculum. Varro epist. ad Varionem: Quod si tuam heri rhedam non habuisses, varices haberem.

755 ¶ *Recentiorum*, nouorum M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. ij. Horum recentiorum nunquam dictum ab vilo, quod sciam.

756 ¶ *Rumum* veteres mammam dixerunt. Varro Cato, vel de liberis educandis: Hisce Manibus lacte fit, non vino: Cuning propter cunas, Ruming propter rumam, id est prisco vocabulo, mammam, à quo subrumi etiam nunc dicuntur agni.

757 ¶ *Reiculas* oues, aut ætate, aut morbo graues. Varro Cato, vel de liberis educandis: Ut in grege opilio oues minus idoneas remouere solet, quas reiculas appellat. Sæpe enim vnus puer petulans, atque impurus inquinat gregem puerorum.

758 ¶ *Saluatim* [& vellicatim] Sisen. Hist. lib. i. Nos vna ætate in Asia & Græcia gesta litteris iccirco continentia mandauimus, ne vellicatim, aut saluatim scribendo lectorum animos impediremus.

759 ¶ *Scapum*. Var. Margo: Mihi que diuini stylo nostro papyrino leuij scapos capiti, nouo partu poetico.

760 ¶ *Sutrinus* è suendo. Varro Hercule Socrat. Qui sutrinus facere inscius, nihil homo agis.

761 ¶ *Scabere*. Var. Manio: Ager derelinqueretur ac periret squalis, scabreque, illuie & vastitudine.

762 ¶ *Strigosus* apud veteres morbus dicitur iumentorum, qui corpora stringat, aut fame, aut alia vitij causa, quasi strigosus. Mafurius Sabinus lib. vij. Cæsores, inquit, Publius Scipio Nasica, & M. Pompilius, cum equitum censum agerent, equum nimis strigosum, & malè habitum, sed equitem eius vberissimum, & habitissimum viderent.

763 ¶ *Suspiciosum*, qui in suspitione sit. Cato de re Floriana: Sed si qui palam corpore pecuniam quæreret, aut se lenoni locauisset, & si timosus, & suspiciosus esset, vim in corpus liberum non æquum consuecisse adferri.

764 ¶ *Subijci*, non potius non à subi-

ciendo, sed altitudine. Ennius Achille: Per ego Deum sublimes subiices humidas. Vnde oritur imber. Virgilius Bucolicis: Quantum vere nouo viridis se subiicit aluis.

765 ¶ *Scrapas*, scrupedas, stritabilas exprobratio vitij, aut deformitatis meretricum. Plaut. Friuolaria: Scrapas, scrupedas, stritabilas: sordidas.

766 ¶ *Sabulum*. Varro *inquit* *inquit*: Non vides in magnis peristylis, qui cryptas domi non habent, sabulum iacere à pariete aut cryptis, vbi ambulare possint.

767 ¶ *Sueta*. Varro *inquit* *inquit*: Viere menta corpora fierent maiora paruo ut suetu candida lactis.

768 ¶ *Super*, valde, vehementer. Virgilius Æneid. lib. j. His accensa super iactatos æquore toto Troas. Et libro tertio: O mihi sola mei super Astyanactis imago: Sic oculos, sic ille manus, sic ora gerebat.

769 ¶ *Scapree*, pro scabres. Ennius Andromeda: Scrupeo inuestita saxo, atque ostreis, quam excaperent. Pacuius Teucro: Quæ desiderio alumnū, pœnitundine, Squalis, scapreeque inculta vastitudine.

770 ¶ *Secundare*, prosperare. Virgil lib. vj. Dij nostra incepta secundent. Propertius Elegiarum lib. iij. Iam liquidum nautis aura secundat iter.

771 ¶ *Sunat*, deprimit. Lucilius libro vij. Sunauit taxim ad nares, delphicus ut olim.

772 ¶ *Scurrile*, quasi vulgare, à scurris. Cicero de Oratore lib. ij. Vitandum est oratori vtrunque, ne aut scurrilis iocus sit, aut mimicus.

773 ¶ *Sordet*, sordidata est. Accius Ægistho: Cum manus materno sordet sparsa sanguine.

774 ¶ *Sublabrare*, cibum intra labra mittere. Næuius Decum: Iam ego illi subiens sublabro esui illud sincipit.

775 ¶ *Sublimare*, extollere. Ennius Medea: Sol qui candentem in cælo sublimat facem.

776 ¶ *Superstitent*, saluent. Ennius Menalippo: Regnumque nostrum ut sospitent, superstitentque.

777 ¶ *Septesè*, obscure. Liuius Antiochus: Ita septuoso dictio abs te datur, quod consecutus sapiens ægè contulit.

778 ¶ *Sempiternè*, semper. Pacuius Medo: Populoque, ut faustum, sempiternè sospitent.

779 ¶ *Septisariam*, ut multisariam. Santra de verborum antiquitate: In quod volumen vnum nos lectitauimus, & postea inuenimus septisariam diuisum.

780 ¶ *Simile*, pro similiter. Plaut. Pseud. Eroffabo ego illum simile itidem, ut murmurabo.

781 ¶ *Scriptas*, constat esse scriptum. M. Tullius

Credo quorsum iter tetinisse aiunt? Accius Clytemnest. Ut quæ tum absentem rebus dubiis coniugem tetinerit, nunc probat virorem. Pacuvius Hermione: Sub iudicio quoque omnes gradus tetinetim.

839 ¶ *Tetulit*, colit. Accius Andromeda: Donec tu auxilium Perseu tetulisti mihi. Cæcilius Hypobolus. Ærumnam pariter tetulisti meam.

840 ¶ *Taxim*, sensum, vel occulte. Pomponius Buccone adoptato: Clandestino tacitus taxim perspectavi percautum.

841 ¶ *Temerim*. Accius *ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης* lib. ij. Scævi Euripidis, qui choros temerius in fabulis.

842 ¶ *Testatim*, minutim. Pomponius Verre ægroto iam istam colaphis comminuissem testatim tibi.

843 ¶ *Tractim* ut sensum, id est, diuturne, longo tractu. Plaut. Amphitr. Quid si ego illum tractim tangam, ut dormiat?

844 ¶ *Tudiculare*, commouere. Varr. Marci: Hæcine nobis, tibi ve tudiculas?

845 ¶ *Trabs*, Var. Parmen. Alia trabs promis in humum accedens proxumē Frangit ramos cadens.

846 ¶ *Tegillum* diminutivum à recto. Var. Sæquityllæ: Vigere volitans musculus aquam è nubibus totam indicat fore, ut tegillum pastor sibi sumat.

847 ¶ *Terta* pro teresa. Var. *ἡ τῆς ἐκείνης* lib. ij. Atrei terta nitet galea. Idem, Cato, vel de liberis educand. Alij sunt circumtonsi, & terti, atque vinctuli, ut mangonis esse videantur serui.

848 ¶ *Temperatura* pro temperie. Var. *ἡ τῆς ἐκείνης* lib. ij. Quæro ex te utrum hoc adduxerit cæli temperatura, an terræ bonitas.

849 ¶ *Torto* pro tormento. Pacuvius Duloeste: Nam te in tenebris sæpe lacerabo fame, Clausum & fatigans artus torto distraham.

850 ¶ *Tonsui* pro tonsura. Plaut. Amphit. Sura pes, statura, tonsus, oculi, nasus, vel labra. Accius Amph. Sed quænam hæc est mulier, funesta veste, consui lugubri?

851 ¶ *Tuburcinari* significat raptum manducare. Titin. Prælia: Tuburcinari sine me vultis reliquias. Plaut. Persa: Tuburcinari de suo, si quid domi sit. Turpil. Boëthontibus: Melixa intus cessat, credo hercle, belluo tuburcinatur.

852 ¶ *Tabificabile* vel tabificum. Acc. Medea: Par neci orbificor liberorum leto, & tabificabili. Cic. Tuscul. lib. iij. Atque ut hæc tabificæ mentis perturbationes sunt.

853 ¶ *Tuatim*, tuo more. Plaut. Amph. Ecce rem iam tuatim facis.

854 ¶ *Tetritudo*. Act. Philost. Quod te ob-

secro, ne hæc aspernabilem tetritudo mea in occulto faxit.

855 ¶ *Temnere*, contemnere. Lucil. lib. xxx. Quodque adeo fuerint qui temnere superbum. Virgil. lib. vj. Discite iustitiam moniti, & non temnere diuos.

856 ¶ *Taxis* protetigerit. Varro Modio: Sed, ô Petrule, ne meum taxis librum.

857 ¶ *Tippula* animal leuissimum, quod aquas non nando, sed gradiendo transeat. Varro Vimarco: Levis tippula linifici frigidus transit lacus. Plaut. Leuior es quàm tippula.

858 ¶ *Tonescit* pro tonat, Varro Vimarco: Tunc repente cælum altum, tonitribus templum tonescit.

859 ¶ *Transenna*. non (ut quidam putant) transitus. sed est fenestra. Cicero de Orat. lib. j. Nunc pete à Crasso, ut illam copiam ornamentorum suorum, quam constructam uno in loco, quasi per transfennam prætereuntes strictim aspeximus. Sallust. Historiarum libro ij. Transenna demissum Victoriæ simulacrū cum machinato strepitu coronam capiti imponebat.

860 ¶ *Tironem* positum pro ignaro. Cicero de Oratore libro ij. Frater enim callidum quendam hunc, & nulla in re tironem, ac rudem, nec peregrinum, & hospitem concedo esse debere.

861 ¶ *Trutina* [Xrutinādo] Cicero de Oratore lib. ij. Ad oblectandos animos, ad impellendos, ad ea probanda, quæ non artificis statera, sed populari quadam trutina examinantur. Varro de vita populi Romani libro ij. Aut aliqua ex argentaria trutina, aut lingua pensum præ se omnes ferent.

862 ¶ *Turpari* à turpitudine. Cic. Tuscul. lib. iij. Iouis aram sanguine turpari.

863 ¶ *Tenerascere*, tenerum esse. Lucretius lib. iij. Scilicet in tenero tenerascere corpore mentes.

864 ¶ *Trichinum*, tardum, & quasi impeditum, vel siccum, & sine succo: ut sunt capilli, qui Græcè τριχες dicuntur. Var. Eumen. Quod tunc quæstus trichinus erat, nunc est vber, ut quæstus sit magnus.

865 ¶ *Tetrica* est seuera. Var. *ἡ τῆς ἐκείνης* lib. ij. Etiam si audisset, reddere potuisset mulieri tetricæ, is ducat ad Appiam, moribus bonis. Virg. Æneid. libro septimo: Qui tetricæ horrentis rupes, montemque seuerum.

866 ¶ *Tarditudinem* & tarditiem pro tarditate. Plautus Pœnulo: Quod estis pigri, cochleas vincitis tarditudine. Accius Alcmæone: Atque eccos segneis somno, & tarditudine. Idem Diomede: Multa amittuntur tarditie, & secordia.

867 ¶ *Temeritudinem* pro temeritate. Pa-

cuius Duloreste, Egon' tyrannum noui temeritudinem?

868 ¶ *Tenta* dictum pro extensa. Lucrtius libro ij. Tympana tenta sonant palmis & cymbala circum. Idem lib. vj. Duraque in ore iacens rictu frons tenta manebat. Lucillius Satyrum libro sexto. Tres à Deucalione grabati restibus tenti. Idem libro xi. Hic vbi concessum, pellésque vt in ordine tentæ. Et lib. xxx. Hic vt muscipula contenta, vt scorpius cauda Sublata.

869 ¶ *Tristitias* pro tristitia. Pacuuius Atalanta: Quid istuc est, vultum alligat quæ tristitias? Turpilius Leucadia: Ante facta in igne committo tristitias ante diuortium.

870 ¶ *Torporauit* pro torpescit. Turpilius Hetæra: Herus stupidus adstat, ita eius aspectus repens cor torporauit homini amore.

871 ¶ *Titubare*, trepidare. M. Tullius Philippicar. lib. viij. Titubare, hæsitare, quo se venteret nescire. Virgilius Æneid. lib. v. Vestigia presso Haud tenuit titubata solo. Tentent. *iautem pugnare*: Verum illa nequid titubet.

872 ¶ *Tortor* pro torqueor. Pompon. Decuma fullonis: Et vbi insilui in concleatum equuleum, vbi tolutim tortor.

873 ¶ *Tunicare* pro vestire. Varro *linguæ*. Hæc lanigeras detonderi docuit, tunicareque hominum.

874 ¶ *Titiumem*, fustem ardentem. Var. de vita populi Romani lib. ij. Contra nouo marito cum irem è foco in titione ex felici arbore, & iam qualis qua allata esset.

V

885 ¶ *Vulgauit* honestè positum vile habuit, & quasi in vulgus dedit. Plautus Amphit. Cuique me absente corpus vulgauit suum. Vulgare in vulgus dare, & quasi multis audientibus, ac nō taciturnis dicere. Virgil. lib. x. Quid me alta silentia cogis Rumpere, & obductum verbis vulgare dolorem? Ennius: Quæ scis, In vulgum vulgas, artēque expromis incertem.

876 ¶ *Veget* pro vegetat, vel erigit, vel vegetum est. Pomponius Marali: Animos Venus veget voluptatibus: Ennius Ambracia: Æquora salsa veges ingētibus ventis. Varro Manio: Nec natus est, nec morietur: viget, veget, vtpote plurimum. Idem *o. l. u. g. e. r.*: Quam mobile Diuum lyram sola roge quædam gubernans moribus Diis veget.

878 ¶ *Verecundum* est audax, & confidens. Plautus Amphit. Sic est, vera prædico, nisi etiam hoc falso dici insimulaturus es. nimis Verecunda es.

878r ¶ *Venor*, circumuenior. Enn. Nemæa: Teneor conspecta, vndique venor.

879 ¶ *Vicissatim*, per vices. Næuius belli Ponici lib. iij. Vicissatim volui victoriam,

880 ¶ *Visceratim*, per viscera. Ennius Androm. Alia fluctus differt, dissipat visceratim membra maria salsa spumant sanguine.

881 ¶ *Vnose*, id est, simul. Pacuuius Iliona: Occidisti, vt multa paucis verba vnose obnuntiem.

882 ¶ *Vtraque* pro vtrunque, vel vtroque. Hemina Histor. lib. iij. In Hispania pugnatū his, vtrāque nostri loco mori, eade vili, hæc atq; hercle, vtraque & cum ad nos venis, suffraginatam vidi.

883 ¶ *Vinum* pro vehementi, vel nouo. Virg. Æneid. lib. j. Paullatim abolere Sicheum Incipit, & vino tentat præuerrere amore.

884 ¶ *Vegrande* valde grande. Lucillius lib. xvj. Non iccirco extollitur, nec vitæ vegrandi datur.

885 ¶ *Vanans* dictum pro fallens. Accius Alcmena: Tanta vt frustrando lactans, vanans protrahit.

886 ¶ *Vanitudo* pro vanitate. Plaut. Pol e-go, vt rem video, tu inuentus verò à vanitudine. Pacuuius Duloreste: Primum hoc abs te oro, nimis inexorabilem Faxis, ni turpassis vanitudine ætatem tuam.

887 ¶ *Variantia* pro varietas. Lucretius lib. j. Talibus in causis, necdum variantia rerum.

888 ¶ *Viscus* positum pro viscere. Lucret. lib. i. Visceribus viscus gigni, sanguenque creari. i. Virgil. Georg. lib. j. Tum laqueis captare feras, & fallere visco Inuentum. id est, tractu visceris. Lucil. Satyr. lib. xij. Id ne ægri est magis, an quod pane & viscere priuo. Quod visus dederas, tu primum hæc viscera largi.

889 ¶ *Vagor* dictum pro vagitus. Lucret. lib. ij. Et superantur, item miscetur funere vagor.

890 ¶ *Vetustas*, & antiquitas vel felix, vel sapiens, vel mansueta est habita. Terent. Hecyra: Quis me est fortunatior, vetustatisque adeo plenior.

891 ¶ *Vastities* & vastitudo, & vastitas, horror, & desertio, & contagium. Plaut. Pseudolo: Distractio, discidium, vastities venit. Acc. Euryface: Sed vt ratusta & raueste, & vastitudine tardè forma tuis. Idē Meleagr. Quæ vastitudo hæc, aut vnde inuasit mihi? M. Tull. de offic. lib. ij. Qui collectis cæteris causis eluionis, pestilentiæ, vastitatis. Pacu. Teucro: Quæ desiderio alumnū, pœnitundine, quales scabres, quæ inculta vastitudine.

892 ¶ *Vastescant* significat inhorrescant, vel descerantur, Acc. Phœmissis: Iussu proficisci exilium quouis gentium, Ne scelere tuo Thebani vastescant agri. M. Tullius de Oratore lib. ij. Quid iam de hominum genere dicam, qui quasi cultores terræ con-
stipui non patiuntur eam, nec immanitate bellua-

belluarum ceterari, nec stirpium asperitate vastescere. Sallust. Iugurtha: Aberat mons fere millia passuum xxx. tractu pari vastus, & humano cultu. Var. Manio: Asperum valde scabre atque illuue, & vastitudine.

893 *Vicissitatem*, pro vicissitudine. Acc. Phœnissæ: Vicissitatēq. imperandi tradidit.

894 *Vllo*, pro vlus fuero. Acc. Epigone: Qui nisi genitorem vllo, nullum meis dat finem miseriis.

895 *Verruncant*, id est vertant. Acc. Æneadis, aut Decio: Te sancte venerans precibus, inuicte inuoco, Portenta vt populo, patriæ verruncant bene. Pacu. Peribora: Precor veniam, petens vt quæ egi, ago, axim, verruncant bene. Afran. Diuor. Et puncto auerruncant cur Syriam simul.

896 *Vilitant*, vilem faciunt. Turpil. LINDIA: Quin moneam, quin clamem, & querar tua vitia, quæ te vilitant.

897 *Villicari*, est rusticari, vel villæ præesse. Pomp. Ergast. Nam longè ab vrbe villicarier, quò herus rarenter venit, Non villicarier, sed dominari mea est sententia. Afran. Suspecta: In Arpinos iam, quantum pote, explodam hominem, vt villicetur. Turp. Parater. Ego nondum etiam hic villabar Phædria. Idem Hætera: Hic villicor ante urbem, nunc rus eo.

898 *Vinnulum*, senfilocum, id est, illecebrum: Plaut. Asinaria: Compellando blanditer, Osculando, oratione vinnula, venustula.

899 *Vitabundus* pro vitans. Sallust. Hist. li. 111. Duos quàm maximos vtreis leui tabulæ subiecit, quâ super omni corpore quietus inuicem tracto pede quasi gubernator existeret, ea inter molem, atque insulam, mari, vitabundus classem hostium, ad oppidum peruenit.

900 *Volentia* id est, quæ vellent, a voluntate. Sallust. Hist. lib. 1111. Multisq. suspitionibus volentia plebi facturus habebatur.

901 *Valentia*, fortitudo: Næuius Danaë: Omnes formidant hominis eius valentiam. Titinnius Setina: Sapientia gubernator naue torquet, non valentia.

902 *Vomica*, concaua loca, vetustate exesa. Lucil. lib. xxix. Tyroneo, & non mortifero adiectus vomica, & vulnere.

903 *Viriatum*, dictum est magnarum virium. Lucil. lib. xxvi. Contra flagitium nescire bello vinci a barbaro viriato Annibale.

904 *Vescum*, nimis obscurum. Lucil. lib. xxvi. Quam fastidiosum ac vescum cum fastidio viuere. Virg. Georg. lib. 1111. Nec vescas salicum frondes Afran. Sororibus: At puer est vescus imbecillus viribus.

905 *Vlup*, pro voluptate. Plau. Asin. Hic senex siquid a vxore sua animo fecit vlup.

906 *Vindemiam*, vt vindemiam, hoc est, virgarum apparatus, vel demptio-

nem, vel decerptionem ob verbera, Varro Agathone: Quid tristiores video te esse, quam angit hæc Lampadion, Quid familiaris filius Amat? Hæc spes est aux. li argentaria, Ideoque scapulæ metuunt virgindemiam.

907 *Viratium*, magnarum virium. Var. Meleag. Si non malit vir viratium vxorem habere Atalantam.

908 *Vulga* capacitas, vel sinus cum laxitate. Lucil. lib. ij. In vulgam penetrare pilosam. Var. Sexagesi: Eo vt viaticum ex arcula adderem in vulgam.

909 *Verrucam* positum pro loco edito. Cato libris originum. Censeo, inquit, si rem seruare vis, faciundum, vt quadringentos aliquos milites ad verrucam illam ire iubeas, eamque vti occupent imperes.

910 *Vibices*, plagarum vulnera. Cato de falsis pugnis: Vbi societas? vbi fides? maiorum insignitas iniurias, plagas, verbera, vibices, vis dolores, atque carnificinas per dedecus, atque maximam contumeliam inspectantibus.

911 *Vellicatim*, & saltuatim. Sisen. Hist. lib. i. Nos vna æstate in Græcia, & Asia gesta litteris idcirco continentia mandauimus, ne vellicatim, ac saltuatim scribendo lectorum animos impediremus.

912 *Victurus*, victoriam potiturus auctoritas prudentium putauit esse. Pyrrhusne Rex, an Manius Curius prælio victurus esset.

913 *Virescit*, maiorum virium fit, Furius Poematis: Excrescunt animi, virescit vulnere virtus.

914 *Viro* etiam pro virtute naturali. Luc. libro 11. Concoctasque suo seruare & perdere viro.

915 *Venerata* pro veneranda. Virgilius libro 6. Cursusque dabit venerata sacerdos.

916 *Vter* pro vtero. Cæcilius Umbris Nunc vter crescit, non potest celari.

917 *Vicatum*, per vicos. Sisen. Hist. lib. iij. Cum complures menses barba immissa, & toso capillo, lugubri vestitu populum vicatim flens vna cum liberis circumiret.

918 *Vultuosum*, tristem. Cic. Orat. In quo cum effeceris, ne quid ineptum sit, aut vultuosum.

919 *Vermiculatum* pro minuto atque miniato. Cic. de Oratore lib. iij. Quam lepidè leteis compositæ, vt tessellæ omnes Arte, pauimento, atque emblemate vermiculato.

920 *Venality*, venditores. Cic. Oratione Cornelia lib. ij. Neque me diuitiæ mouent, quibus omnes Africanos, & Lælios multi venality, mercatoresque superarunt.

921 *Vocare*, positum pro trahere, ducere. Cic. Orat. Si de iure civili tecum serâ, vocauit te hominē prudentissimū his ipsis rebus, quas abs te didicerit, dicundi arte superauit.

Vndas Inachi. Varro, *ἀνταλὸν* lib. 1. In hac ciuitate agros colunt arenosos, propter hos fluere amnis, quam olim Albulam dicunt vocitatum.

12 ¶ *Aranea* & *fem.* sunt generis. Titin. Gemina. Evertite ardeis, abtergite araneas. Virg. Georg. lib. 4. Laxos in foribus suspendit aranea casses. Ennius: Buxus araneæ. *Mascul.* Plaut. Stich. Ut operam omnem araneorum tergam, & texturam improbem, deiciamque eorum omneis telas. Idem Asinar. Iussum columinis deici operas araneorum?

13 ¶ *Ætas*, *femin.* est generis. Plaut. Menæchmis: Ut ætas mala est, merx mala est ergo. *ætas mascul.* Plautus Trinummio: Propter eosdem; quorum causa fui hoc ætate exercitus.

14 ¶ *Accipiter*, generis est *mascul.* Virg. lib. 11. Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto. *Feminino*: Lucretius lib. 4. Accipitres somno in leni, sic prælia pugnasque, Edere sunt perfectantes, visæque volantes.

15 ¶ *Arua neutri* sunt generis. Virg. Arua aliena iugo premere. *Fem.* Næuius Lycurgo li. 2. Quaque incedunt omneis aruas obterunt. Pacuvius: Postquam calamitas plures annos aruas caluitur.

16 ¶ *Anfractum*, *masculino* genere dici putant. *Neutro*: Accius Euryface: Super Oceani stagna alta patris terrarum anfracta reuisam. Varro Parmenone: Cavo fonte, ut cum irrigauit cauita aurium anfracta in syluam vocans.

17 ¶ *Acuum*, generis *neutri*. *æuitas feminini*. Varro Tithono, *ἀκὴ γῆρας*. Qua voluntatem æuitatis extrema attingit metam æuitas.

18 ¶ *Æra neutri*. Marc. Tull. Hortensio: Quid tu, inquam, soles, cum rationem ad dispensatorem accipis, si æra singula probasti, summam, quæ ex his confecta fit, non probare?

19 ¶ *Acina* genere *neutro* frequenter Varr. posuit. ¶ *Acinus mascul.* M. Tull. de senectute: Quæ ex fici tantulo grano, aut ex acini vinaceo. Et alij obscuræ auctoritatis: Pressusque labris vnus acinus arebat.

20 ¶ *Autumnus*, generis *mascul.* *Feminini*: Varro Serrano, *ἀὐτὸν ἀκαρπῆν*: Retinet viatorem meridie prætereuntem fontem, quod autumnitas in anni tetrachordo mensum præterierat.

21 ¶ *Aluus* generis *femin.* Virgil. Æneid. li. 2. In latus, inque feri curuam compagibus aluum Contorsit. *Mascul.* Accius Annalibus: Ut quam frigidissimus aluus, Sed alij auctoritatis obscuræ: Mala nemus retinens grauido concepit in aluo.

22 ¶ *Accubitionem* genere *feminino*. Marc. Tull. de senectute: Bene enim maiores accubitionem epularem amicorum, quasi vitæ con-

iunctionem haberet, cōuiuium nominarunt.

II

23 ¶ *Bubo* generis *Femin.* Æneid. lib. 4. Seraque culminibus ferali carmine bubo. *Genere masculino*: Agellius Hist. lib. 1. Et quod bubo in columna ædis Iouis sedens conspectus est.

24 ¶ *Balneæ*, nominis *feminin.* Marc. Tull. pro Sexto Roscio: Occisus est ad balneas palatinas rediens à cena Sex. Roscius. Plaut. Asinaria: Ille in balneas iturus est, inde huc veniet postea. Cæcil. Vmbris: Quid mihi non sunt balneæ? *Neutri*: Marc. Tullius Hortensio: Primus balneola suspendit, inclusit pisces.

25 ¶ *Balteus mascul.* generis: Virg. lib. 12. Humero cum apparuit alto Balteus. *Neutro*: Varr. rerum diuinarum lib. 11. Tragica vincula baltea sunt. Accius *ἀδελφὰ μαχαιρῶν* lib. 8. Actoribus manuleos, baltea, machæras. Liuius lib. 9. Auratæ vaginæ, aurata baltea illis erant.

26 ¶ *Buxum*, generis *neutri*: Virgil. Georg. lib. 2. Et torno rasile buxum, *Feminini*: Ennius: Buxus victa taxo tonsa.

27 ¶ *Blandimentum* generis *neutri*: ut sæpe *femin.* Cic. de repub. lib. 4. In ciue excelsa, atque homine nobili blanditiam, ostentationem, ambitionem meam esse leuitatis.

C

28 ¶ *Clivus* generis *mascul.* ut plerunque. *Neutri*: apud Memmiam inuenimus, cuius auctoritas dubia est: Ille ardua nitens fortunæ scandere clivus. Cato de tribunis militum. Loca ardua, & clivus depressa.

29 ¶ *Cyma neutro*, ut Lucillius: Asparagi molles, sed viride cyma. *Femin.* Cornelius Celsus, etsi minoris auctoritatis posuit: Latam formosamque cymam.

30 ¶ *Consitura* generis *femin.* Marc. Tull. de repub. libro 1. Quæ videlicet ille non ex agri consitura, quam cernebat, sed ex doctrinæ indicis interpretabatur.

31 ¶ *Crux* generis *feminini* sæpe. *Mascul.* Ennius Annal. lib. 11. Malo cruce satum uti des Iupiter.

32 ¶ *Cultro*, & *cultellus* generis sunt *mascul.* Varro *γερνιδὸν ἀκαρπῆν*. Noctu cultro coquinari se traiecit. Nondum enim mihi inuenti erant cultelli empestati in Bithynia.

33 ¶ *Cor* generis est *neutri*, ut dubium non est. *Masculini*: Ennius lib. 13. Annibal audax: dū pectore de me hortatur, Ne bellum faciam: quem credit esse meum cor.

34 ¶ *Cupressus* generis *femin.* ut dubium non est. *Masculini*, Ennius: Caputibus nutanteis pinos, rectosque cupressos.

35 ¶ *Carra neutri* generis esse consuetudine persuasum est. *Mascul.* Sisenna Hist. lib. 4. Impedimenta collocant omnia, construunt carros, & sarracea crebra disponunt. Varr. Cæli. lib. 2. Gallica porta carros adcurat vsque politos.

ria *fem.* M. Tul. de offi. libro 1. Ergo hæc de-
spicientia admirabilitatem magnam facit, Et
Tul. lib. 4. Omnium rerum humanarum
contemptione ac despicientia in omni virtu-
te ponamus.

82 ¶ *Dominatio*, gen. *fem.* ut plerūq. *Masc.*
M. Tul. de republ. lib. 1. Quid tum, cū es iratus,
permittis illi iracūdiæ dominatum animi tui?
Et de offi. lib. 2. Quorum est levis fructus, in-
certus dominatus.

83 ¶ *Debitum* generis est, ut manifestum
est, *neutri.* *Feminini.* M. Tul. pro Plantio: Nam
alia est debitis pecuniarum, alia gratiarum.

84 ¶ *Diluvium* generis est, ut saepius habe-
tur, *neutri.* Virg. libro 8. Diluvio ex illo. *Fem.*
Lucr. lib. 6. Pars etiam glebarum ad diluviem
renocatur Imbribus. Horatius carminum lib.
4. Horrendamque cultus Diluviem minitatur
agris.

E

85 ¶ *Euentus* generis est *mascul.* *Neutri.* Lu-
cretius lib. 1. Nam quaecunque eluent, aut his
coniuncta duabus Rebus, ea inuenies, aut ho-
rum euenta videbis. Idem lib. 1. Euentum di-
ci poterit, quodcunque erit actum. Mar. Tul.
Hortensio: Tu me & alias nonnunquam, & paul-
lo ante adhortatus es, aliorum facta, & euen-
ta conquirerem. Idem consulatus sui libro
1. Atque animo pendens noctu euenta ti-
mebat.

86 ¶ *Error* *masc.* est generis. Virg. Æneid.
lib. 10. Gratulque parentibus error. *Fem.* Ac-
cius Neoptolemo. Satis iam dictum est, neq.
ego errantia animi prauè morderabor. Neu-
rri; M. Tul. ad Hirtium lib. 2. Qua in re si me-
diocriter lapsus sum, defendes mecum tole-
rabile erratum.

87 ¶ *Epulam* generis *neutri* est. *Fem.* Lucil.
Satyr. lib. 14. Idem epulo cibus, atque epula-
tio Iouis omnipotentis, qui versus utrunque
designat. Virg. lib. 6. Epulæque ante ora paratæ
Regifico luxu.

88 ¶ *Eruum* generis *neutri* est, ut plerumque
Fem. Varro, Longè fugit, qui suos fugit; Sed ut
his erat, hæc legumina ante praua pauca cicer,
ermillam, ac paregia alia spiria cæteris.

F

89 ¶ *Frontem* *fem.* gen. Virg. Et frontē ob-
sextam rugis arat. *Masc.* Titin. Se. ina: Quasi
Hermaphroditus simbriarum frontē gestas. 50
Fem. Pacu. Voce suppressa, innata fronte, vultu
turpido. Cato de re militari: Vna repugnatio
est, fronte longo: quadrato exercitu. Cæcilius
Subditio: Nam hi sunt inimici pessimi, fron-
te hilato, corde tristi: Quos neque ut appre-
hendas, neque vitare scias. Plaut. Nam colora-
tum frontem habet petilis.

90 ¶ *Finem* *masc.* genere dicimus. Virg. Æ-
neid. lib. 10. Hic finis sandi. solio tum luppi-
jæ aureo surgit. *Fem.* Lucretius: Et merito. nā 60

si certam finem esse viderent. Acc. Phœnissis:
Neque vlla inter ea finis curis datur. Virg. Æ-
neid. lib. 4. Quam fessis finem rebus ferat. Cæ-
cilius Annal. lib. 5. In aliquā huic bello finem
facere. Cassius Hemina Hist. libro 4. Qua fine
omnis res, atque omnes artes, humanitasque
aguntur. Var. Meleagris: Currere, vigilare, e-
surire, quando hæc facere oportet quam ad
finem. Sisenna Hist. lib. 4. Et propè mediam
ad finem ripæ peruenerant. Varro de vita pop.
Rom. libro 4. Ita huius belli horribilis finis
facta.

91 ¶ *Funus* *masc.* est generis *Feminini.* Lucr.
lib. 9. Aurea de cælo demisit funis.

92 ¶ *Fretum* *neutri* tantum generis esse vo-
lumus. Virg. lib. 3. Et crebris legitimus freta
concita terris. *Masc.* Lucretius lib. 6. Nā fre-
tus ipse anni permisceet frigus ad æstum. No-
nius: Dubij sauentem per fretum introcurri-
mus. Ennius: Crassa pulvis oritur, omnē per-
uolat cæli fretum Lucillius Serrano: Cæli no-
mine, & salis fretus. Varro Gallo, aut Fuda-
nio: Inter Italiam & Siciliam, qui est fretus
inter Rhegium, & Messanam.

93 ¶ *Fauor* est generis *mascul.* *Fem.* Accius
Oenomao: Augustam adhibeat Fauentiam
more obscena dictis segregans.

94 ¶ *Fetus* *masc.* Virg. Georgic lib. 3. Aut
ouium fetus, aut vrentes culta capellas. Virg.
Bucolic. *fem.* At tu, Si fetura gregem suppleue-
rit, aureus esto. Idem Geog. lib. 3. Cætera nec
fetura habilis, nec sortis araribus.

95 ¶ *Frenos* *mascul.* Virg. libro 3. Et stabulis
frenos audire sonanteis. *Neutro* Virgil. lib. 9.
Frenaque bina eius, quæ nunc habet aurea
Pallas, Accius Paride: Frena thesauri equorum
accommodant.

96 ¶ *Forum* generis *neutri.* *Masc.* Lucil. lib.
3. Romanis ludis forus olim ornatus lucer-
nis. Sallust. lib. 1. Illum nautis forum. Pomp.
Petitore: Balnea, torus, macellus, fana, portus,
porticus.

97 ¶ *Frigus* *neutri* gen. ut plerumque. *Fem.*
Varro, cras credo, hodie nihil: Atque ut igni
seruido medullitus aquiloniam intus seruat
frigidinem.

98 ¶ *Fulmentum* *neutro*, ut est in proverbio
veteri, quo Varro. vitur saepius, fulmentum
lectum scandunt. *Femin.* Lucillius libro 28.
Fulmentas eis atque zueis subducere. Et lib.
4. Sufficit huic dum fulmentas quattuor ad-
dit. Plaut. Trinummus: Fulmentas iubeam sup-
poni foco.

99 ¶ *Famulatio*, ut dominatio plerumque
generi *feminino.* *Masc.* Cic. de amicitia: Aut
in fabulis, qui aliquandiu propter ignoratio-
nem stirpis & generis in famulatu fuerint,
cogniti sunt, & aut Deorum, aut regum filij
inuenti sunt.

100 ¶ *Fluvium* *masculini* generis. *Femin.* ut
annis

Marcipore: Maiores sunt pueri, hi pusilluli nigri, qui spectant nundinas, ut magister dimittat suum. *Mase.* Lucil. lib. 26. Paucorum atq. hoc pacto si nihil gustat inter nundinā. Varr. *De re rustica* lib. 4. Quoties priscus homo, ac rusticus Romanus inter nundinum barbam radebat. Idem *De re rustica* lib. 1. Romam ipsam in arce fice, non qui in orbe inter nundinum calumniarentur. Idem rerum humanarum libro 20. Decemviri cum fuissent arbitri binos 10 nundinum diuisum habuisse.

146 ¶ *Nasus mase.* *Neut.* Lucil. 7. Quos oculi non sunt, neque nasum, & qualia sunt. Idem lib. 22. Nasum rectius nunc homini est sursum, nec pedes dici.

147 ¶ *Nepos* dici & *femina* potest, Ennio auctore quæ nunc neptis dicitur. *Diada* Nepos quis arumnas retulisti?

148 ¶ *Nuntius* generis *mascul.* *Neutro* apud antiquos nō recepit auctoritatis lectum est, 20 sed doctos.

149 ¶ *Nervi masculini* sunt generis, sicut plerumque. ¶ *Nervia femin.* apud doctos lectū est sæpe. Verum Varr. *De re rustica* lib. 4. Scientia doceat, quemadmodum in psalterio est, tendamus nervias. *Neut.* Varr. *De re rustica* lib. 4. Et id dicunt suam Briscidem producere, quæ eius nervias tractare solebat.

150 ¶ *Novalia* genere *neut.* Virg. Bucolicis: Impius hæc tam culta novalia miles habebit: 30 *Femin.* Virg. Georg. lib. 2. Alternis consas idem cessare novales.

151 ¶ *Obsequium neutro* genere habetur. Terent. Andria: Obsequiū amico, veritas odium parit. Obsequela *femin.* Plaut. Asinaria, Qui mihi ausculabūt, facient obsequelam. Turp. Epich. Neq. offerre hunc diutius errari, & conqueri necesse suz obsequelz. Idem Trasileone: Cum interea nihil quicquam à me est premij, neque erat tuæ benignitatis, atque obsequelz. Sallust. Historiarum lib. 2. Ibi Fimbria na seditione, qui regi per obsequelam orationis, & maxime odium Syllæ graues, carique erant: Afran. Prunigno: Quam mihi sit grata ipsius obsequela.

152 ¶ *Ostrea* generis *femin.* Lucil. Sat. lib. 3. Ostrea nulla fuit, non purpura, nulla feloris. Turpil. Demetrio: In acta cooperta age in oras ostreas. Varr. *De re rustica* lib. 4. Nec multum numus piscis ex salo captus belops, neque ostrea vlla magna capta quiuit palatum suscitare. Afranius Excepto, Conchas: echinos, ostreas marinas. M. Tul. Hortensio: Sollertiaque eam, qua posset vel in regulis profeminare ostreas. Varr. Sexagesi: Tunc nuptiæ videbantur ostreas Lucinas. *Neutri.* Lucil. Satyrarum lib. 2. Quis ergo si cerno ostrea Cognorim stium, limum, ac cœnum sapere ipsum? Idem lib. 23. His in eadem in cena, da-

his ostrea millibus nummum Empta. Var. *De re rustica* lib. 4. Non possit ostrea se Romæ præbere & echinos.

153 ¶ *Oves* generis *femin.* ut plerumque. *Mase.* Varr. Rerum human. lib. 3. Ut etiam putantibus qui oves duos, non duas dicunt, Homer. securos, qui ait *οὐκ οἷς*. Idem Terentio: Quando citatus neque respondit, neque excitatus est, eum ego vnum ovem multam dico.

154 ¶ *Obsidio* *fem.* genere. Virgil. *Æneid.* lib. 3. Cingique urbem obsidione videret: *Neut.* Ennius: Cum sibi obsidio magnus Titium premebat.

P

155 ¶ *Putei* sunt generis *mase.* Virg. Georg. lib. 3. Ad putcos, aut alta greges ad stagna iubeto, Currentem ilignis potare canalibus undam. *Neut.* Varr. Gallo vel Fundanio: De miris, secundo de statuis, aquis, ut sunt lacus, & stagna, & putea & maria.

156 ¶ *Piscatio* generis, ut sæpe, *feminini.* ¶ *Piscatus mase.* Cic. de finibus bonorū & malorum lib. 2. Istius generis aforos iucundè putat vivere, mundos, elegantes, optimis cocis, pistioribus, piscatu, aucupio, venatione.

157 ¶ *Pulvis* genere *masculino*, ut sæpe. *Femin.* Ennius lib. 8. Annalium: Iamque ferè pulvis ad celum vasta videtur. Idem lib. 8. Iamque ferè pulvis fulva volat.

158 ¶ *Postica* *femin.* genere consuetudine appellamus. Lucil. Satyr. libro 3. Non peperit, verum postica parte protundat. Varr. *De re rustica* lib. 4. Pertexit interiores partes domus posticæ (ut ait Plautus) penitissimè. Titiinius *neutro* in Veliterna dici probat. Atque duo postica, quæ loco mercede. Idem Fullon. Siquis hodie præter has posticum nostrum pepulerit. Lucil. libro 8. Pistrinum appositum, posticum, cella, culina. Varr. Prometheo lib. 2. Retrimenta cibi, quæ exierunt per posticum, vallem fecerunt.

159 ¶ *Partus masculi* est generis Virgil. Quis idem Veneri partus suus & Paris alter. ¶ *Partitudo & partio femin.* Plaut. Aulularia: Probrum, propinqua partitudo cui appetit. Idem eadem: Nam probrum atque partitudo propè adest. Afran. Vopisco: Non dolorum partitionis veniet in mentem tibi, Quos misera perculisti, ut partum proliceret pater? Plaut. Truculentio: Horresco misera, mentio quò sit partitionis.

160 ¶ *Præsepia neutri* sunt generis. Virgil. lib. 11. Qualis ubi abruptis fugit præsepia vinculis. *Femin.* Plaut. Curculione: Quin reciperet se huc cessum ad præsepia suam. Idem ad mentem herum arbitrum vocat me hic intra præsepia meas. Varr. de Republ. lib. 2. Contra hic laudabatur ab illis. Is habebat culinam rusticam vna præsepia latam, cellam vinariam.

161 ¶ *Pani* consuetudine masculino genere appellatur. *Neut.* Plaut. Curculione: Hæc sunt ventris stabilimenta, pane, & assa bubula.

162 ¶ *Pingue* est, pro pinguis est, neutrum pro alio genere positum. Novius Triperdita: Si autem pingue est, malè cubandum est putrem panucas.

163 ¶ *Perdix* & masculino genere dici potest. Varro Admirandis: Perdicas Boetio.

164 ¶ *Palpebrum* genere neutro consuetudo dici vult. *Palpebra* femin. Lucretius lib. 3. Brachia, Palpebraeque cadunt, popliteque cubanti. Var. Papias, *mei iynupian*: Quot talibilepharo naturali palpebrae Tinēta, Vallato mobili septos tenent. M. Tul. de Orat. lib. 2. Munitæque sunt palpebrae, tanquam vallo pilorum.

165 ¶ *Pannus* vsu generis masc. *Neut.* Næu. Tabel. qui habet uxorem sine dote, pannum positum in purpura est.

166 ¶ *Purpurissum* genere neutro, Afranius Homine: Cedo purpurissum. *Femin.* Næuius Sannionibus; In licio, cretam, cerussam, purpurissum.

167 ¶ *Pernicies* generis feminini, Lucillius Satyr. li. 2. Pestem, perciciemque catax, quam & Manlius Nou. *Neut.* Acc. Menalippo: Paratus sum vbi vis, petere pestem, perniciem.

168 ¶ *Palumbi* femin. Virg. Bucolicis: Nec tamen interea rauez tua cura palumbes. *Masc.* Lucil. lib. 14. Macroque palumbos. Plaut. Bacchidibus: Qui enim intelligo duæ vnū expetitis palumbem. Pompon. de Vite: Quo expalumbem vnū ex ore tollit.

169 ¶ *Pigros* generis mascul. Lucil. Sat. lib. 1. Languor, & oppressit pigros, torporque quietis.

170 ¶ *Pigne* Ennius lib. 27. Potestate pigne sufferre laborem. Acc. Clytemnestra: Omnes gaudent facere rectè mali pignem. *Femin.* pigrizia.

171 ¶ *Pali* genere femin. *Neut.* Var. Flexabulis, *epi iynupian*: Quid tu non vides in vineis, quod tria pala habeant, tripales dici.

172 ¶ *Periculum* generis neutri. Ter. Andr. At istuc periculum fieri in filia graue est. Periclitatio femin. M. Tul. de Deorum natura li. 2. Sicut ex quibusdam stirpibus, & herbis quarum vtilitates longinqui temporis vsu & periclitatione percipimus.

173 ¶ *Paratus* generis masc. Paratio femin. Afranius Priuigno: Silentio opus est, nulla inest paratio.

174 ¶ *Penus* generis femin. Lucil. Magna penus paruo spatio consumpta peribit. *Masc.* Pomp. Dogali: Vnum penum, quæ omnem: ceterum aliam præberem penum. Næuius: Do facta meum in penum componam satius est. Neutri etiam lectum est apud plurimos, quorum auctoritas non probatur.

175 ¶ *Polypus* generis femin. Lucil. lib. 29. Paulisper cui medentia in dem hæc se vt polypus ipsa.

176 ¶ *Paupertas* generis femin. *Neut.* Cæcilius Plocio: Ibo ad forum, & pauperi tatem geram.

177 ¶ *Papauer* neut. Virg. Spargens humida mela, soporiferumque papauer. *Masc.* Varro Admirandis: Infria seni papauerem. Plautus Afinaria: Formicis obicias papauerem.

178 ¶ *Pileus* generis masc. Plaut. Captiuis: Pileum, quem habuit, diripuit, eumque ad exilium tollit. *Neutri*, Plaut. Cornicul. Te obsecro, Lyde Pileum meum, mi sodalis, mea salubritas.

179 ¶ *Prosecta* exta, quæ aris dantur ex fibris pecudum dissecta, sunt generis neutri. Licinius Macer Ornithogonia: Vulgari costa vapore Cum virgis prosecta ferunt. *Femin.* Lucil. libro 14. Cenam, inquit, nullam, neque Diuo prosectam villam. Var. Re. um diuin. lib. 11. Proficiem extorum vel in mensam porrigere.

180 ¶ *Pedis*, quem nos pediculum dicimus, generis masculini est. Nonius: Est pedis vovus ingens in naso. *Femin.* Plaut. Vidularia: Vbi quamque pedem videbar, suffurabatur omnis.

181 ¶ *Pluvia*, vt saepe generis femin. Virg. Georg. lib. 1. Tunc cornix plena pluuiam vocat improba voce. *Masc.* Laberius: Latè loquente qui pedem ex taberna tulimus, tantus cum staret pluor.

182 ¶ *Pistillus* masc. Nou. minia medica: Lacrymæ cadent, calet pistillus. Idem Fullo-nibus: Testes pestinas pistillos mihi cantent. *Neut.* Muntius: Pistillum grande est.

183 ¶ *Propago* propages, vt saepe, generis femin. Tacuius Antiopa: Saluete gemini, mea propages sanguinis. *Neut.* Ennius: Boni secundè forent fructus, vt æquæ propaginem.

184 ¶ *Patibulum* genere neut. *Masc.* Lucil. Rerum humanarum li. 21. Deligata ad patibulos, deligantur & circumferuntur, cruci defiguntur. Plautus Carbonaria: Patibulum ferat per urbem, deinde affigat cruci.

A

185 ¶ *Rictus* generis est masc. Titinnius: Caue, exporge frontem habeat semper factos rictus. *Ricta* neutri, Lucil. libro 5. Mollia ricta tremunt duos nudantia dentes. M. Tul. de Signis: Vt rictum mentumque eius paulo sit attritus.

186 ¶ *Rogus* masc. generis, Virg. Æneid. lib. 4. Hoc rognis iste mihi, hoc ignes arxque parabant. *Neut.* Afran. Epistola: Pulcrè hoc incendi rogum, ardet, tenetur, hoc sepulcro sepeli licet.

187 ¶ *Rudens* generis est masculini, Virg. Æneid. lib. 3. Excussosque iubet laxare rudentes, *Femip.*

In gymnasio vt schema antiquo est, peccatores retinerem.

207 ¶ *Scrobes*, *femin* genere. *Masc.* Plautus Amph. Ibi scrobes fodito sexagenos in dies. Idem Aulularia: Ego eesodiebam in die denos scrobes. Varro Rusticarum rerum libro primo, scrobiculum dicit. Idem Manio: Quod dum administrant in scrobe fodiendo, inueniunt arcam.

208 ¶ *Syngraphas* *fem. gen.* M. Tul. auctore dicimus: Præ negotiatoribus Achæis syngraphas, quas nostra voluntate conscripsimus. *Mascul.* Plautus Asinaria: Agedum istum ostende: quem conscripsisti, syngraphum.

209 *Silex*, omnium consensu *femin.* appellatur genere. Virgilius Bucolico: Ah silice in nuda. *Masc.* Lucret. lib. 1. Vnde queant validi silices, ferrumque creari. Idem libro quinto: Non rueret auulso silices à montibus aliis.

230 ¶ *Spica*, generis sunt *feminini*. Varro Sexagesi: Si canis sit è catello, sic è tritico spica, M. Tul. de finibus bonorum & malorum lib. quarto: Non enim quod facit in frugibus victum ad spicam perduxerit. *Masc.* Tul. de senectute: Calomôque erecta geniculato, virginis iam quasi pubescens includitur, ex quibus cum fundit fruges spici ordine structas. Varro lege Mania: Neque in bona segete nullum est spicum nequam; neq; in mala non aliquod bonum.

231 ¶ *Squalor*, *mascul.* est generis. *Femin.* Accius Euryface: Prò dij immortales speciem humanam, iouitatam egregiam, Indignam clade & squalitudine. Idem Telepho: Nam et si opera squalitate est, luctuque horrificalli. Var. Manio: Ager dereliqueretur, ac periret squalle, scabre atque illuue & vastitudine. Lucil. Squalitate summa, scabie summa, etumna obrutam.

232 ¶ *Suasiones*, *gen. fem.* *Neutri*; Accius Clytemnestra: Sciebam hanc mihi supremam lucem, & seruitutis finem dari.

233 ¶ *Scutum* generis *neutri*. *Mascul.* Tullius Demurgo: Quia non minus res hominem, quam scutus regit.

234 ¶ *Seplasia*, generis *neutri*. Varro de *seplasia*, *dei seplasia*. Doti dato insulam Chium, agrum Cæcubum, Seplasia Capuz, macellum Romuli. Seplasia *fem.* Varro Synephebo, *dei seplasia*: Hic narium seplasia, hic hedycus Neapolis. Pomponius Quinquatribus: Venit, inquit, rogatum nos, quando nostræ essent seplasia.

235 ¶ *Stupor*, generis *mascul.* ¶ *Stupidatem* *f. m.* Accius Epigono: Ita imperitus stupiditate erumpit se, impos consilij.

236 ¶ *Statura* *gen. fem.* Lucillius lib. xxviii. Quare pro facie, pro statura, status. *Masc.* M.

Tul. de offic. lib. 1. In corporis denique motu, & statu cernitur.

337 ¶ *Stirpem* generis *femin.* Virg. Æneid. lib. viij. Heu stirpem inuisam, & satis contraria nostris Fata Phrygum. *Masc.* Ennius Annal. lib. v. Omnes Pyrrhus, vt memorant, à stirpe supremo. Pacuvius Atalanta: Dubito quam insistam viam, aut quod primordium
10 Capissam ad stirpem exquirendum. Virgil. Æneid. lib. xij. Nanque diu luctans, leotoque in stirpe moratus.

238 ¶ *Satio*, *gener. femin.* Virg. Geor. lib. j. Vere fabis satio. *Masc.* tamen M. Tul. de senectute: Quid ergo vitium ortus, satus, incrementa commemorem;

T

239 ¶ *Tactus*, generis *masc.* vt sæpe *Femin.* Cicero Tusc. lib. iij. Qualis hæc aurium, tales sunt & oculorum, & tactionum, & odoratio-
20 num & saporum.

240 ¶ *Tale*, positum pro talis. Titinnius Setina: Accede ad sponsum audaciter, virgo nulla est, tale etiam est.

241 ¶ *Tonitrus* positum pro tonitru. Plautus Amph. Strepitus, crepitus, sonitus, tonitrus.

242 ¶ *Tergum*, *neutro* genere dici, & consuetudo, & veterum confirmat auctoritas. Plautus Pseudolo: Nunquam adepol vestrum durum tergum erit, quam hoc terginum meum. *Masc.* Plaut. Asinaria: Habeo opinor familiarem tergum, ne quæram foris.

243 ¶ *Textus*, *masc.* est generis. *Neutri*; Lucret. lib. v. Tres species tam dissimileis, tria talia texta. Idem libro sexto: Propter dissimilem naturam, textaque rerum. Accius Nyctegresia: Scendit hora laterum texta Vulcani vorax.

244 ¶ *Terricula*, *gener. femin.* *Neutri*; Acc. *ἐν τῇ τῆς γῆς*: Vbi nunc terricula sua sunt. Idem Telepho: Proinde hæc ista tua aufer terricula: atque animum iratum comprime.

245 ¶ *Torquem*, *gen. masc.* Lucil. Satyr. lib. xi. Conuentus, pulcer, brace, saga, fulgere torques Magni. M. Tull. de offic. lib. iij. Atque hic Titus Manlius is est, qui ad Anienum, Galli, quem ab eo prouocatus occiderat, torque detracto cognomen inuenit. *Fem.* Varro *τὸν ἐν τῇ δεξιᾷ*: Tela dextra vibrant, rursatia emicant, atque insignibus Martis torques aureæ, & scuta celata Hiberno argento graui crebra fulgent. Claudius Quadrigarius describens Manlij Torquati pugnam: Vbi eum evertit, caput præcidit, torquem detraxit, candemque sanguinolentam sibi in collum ponit. Varro de vita populi Rom. lib. 1. Auri pondus duo millia acceperunt ex ædibus sacris, & matronarum ornamenti, à quibus postea id aurum, & torques aureæ multæ relata Romanam, atque consecrata.

246 ¶ *Ti-*

Ceterum & tempora metendis frugibus, & percipiendis accommodata sunt.

31 ¶ *Aridum* dicitur *secum*. Virg. *Aeneid.* lib. 1. Atque arida circum Nutrimenta dedit. ¶ *Aridum, horridum, acutum*. Virg. *Georg.* lib. 1. Et aridus altis Montibus audiri fragor. Lucret. Aridus vnde aures terget sonus. ¶ *Aridum durum, lucidum*. Plaut. *Rudent.* Argento arido.

32 ¶ *Anceps* est *dubium*. Virg. *Aeneid.* lib. 1. Anceps pugna diu. ¶ *Anceps, duplex*. Luci. lib. 29. Nemo hos ancipites ferro effringat cardines. Virg. *Aeneid.* lib. 11. Agnouit prolem ambiguum, geminosque parentes. Var. de vita populi Romani lib. 111. Caesar reuersionem fecit, ne post occipitium in Hispania exercitus qui erant, relinquerent: quod se coniceret Pompeius, ut ancipiti vrgeretur bello. ¶ *Anceps, acutum ex utraque parte*. Lucil. lib. 29. Vecte, atque ancipiti ferro effringam cardines.

33 ¶ *Aura* est *ventorum* [vi] Virg. *Georg.* lib. 111. At illi Dulcis compositis spirauit crinibus aura. Idem *Aeneid.* lib. 6. Distolor vnde auri per ramos aura refulsit. ¶ *Aura adactus*, Var. *Eumenidibus*: Simul ac languido corpore solis calidior visa est aura.

34 ¶ *Argutari* dicitur *loquaciter proloqui*. Ennius: Quem incertum tu isti credere, atque exercere lingua, ut argutarier possis. Nouius *Exodio*: Quando ad ludos venit, alij cum tacent, totum diem argutatur, quasi cicada. ¶ *Argutari, subsilire*. Titinnius *Fullonibus*: Terra haec est noua, qua ubi tu solitus argutari pedibus, cretam dum compescis, vestimenta quoque lauas.

35 ¶ *Attollere* significat *erigere, fundere*. Virg. *Aeneid.* lib. 11. Attollit se diua Lacinia cōtra. ¶ *Attollere, afferre*. Pacu. *Medo*: Custodite istum vos, ne eum quis attollat, neve attingat. Idem *Armorum iudicio*: Pro imperio agendum est. quis vetat, quisve attollat. Virg. *Aeneid.* lib. 10. Attulit & nobis aliquando optantibus aras.

36 ¶ *Auscultare* est *obsequi*. Pacu. Quis se magis audiendum, quam auscultandum censeo. Ennius *Menalippa*: Mihi ausculta nate, Pueros cremari iube. Cæcil. *Embono*: Audire ignoti quod imperant, soleo, non auscultare. ¶ *Auscultare, audire*. Afran. *Simulante*: Næ ego illos vel tantis ausculto lubens. Pomponius *Asia*: Atque auscultare disce, si nescis loqui. ¶ *Auscultare, videre, spectare*. Afranius *Pruiigno*: Videt ludos, hinc auscultauit procul.

37 ¶ *Adducere, ducere*. Terent. *Iuuenis*. Adducimus ad te tuam Bacchidem. ¶ *Adduci, cogi*. M. Tul. de senectute: Nullo imbri, nullo frigore adduci, ut capite aperto sis. ¶ *Adducere, intorquere, rotare*. Virg. lib. 11. Ipse ter adducta circum caput egit habena. ¶ *Adducere*

producere. Virg. lib. 10. Ocyus adducto torquens hastile lacerto.

38 ¶ *Aequor, campus*. Virg. lib. 11. Illi æquore aperto, Ante notos, Zephyrūque volant. ¶ *Aequor, mare*. Virg. *Aeneid.* lib. 1. Et vastas aperit Syrtes, & temperat æquor. ¶ *Aequor, fluvius*. Virg. lib. 111. Viridesque secant placido æquore sylvas.

39 ¶ *Aduenire, venire*. Cæcil. *Plocio*: Aedepol senectus ut si nihil aliud apportes tecum cum aduenis, vnum id sat est. ¶ *Aduenire, incipere*. Plaut. *Amph.* Quæso aduenienti morbo iure medicabis.

40 ¶ *Æstus, solis & æstiu temporis flammula*. Virg. *Georg.* lib. 111. Æstibus in mediis vmbrosam exquirere vallem. ¶ *Æstus, marini impetus, vel commotiones*. Lucr. lib. 111. Frigus ut à pluuiis, calor ab sole, æstus ab vndis æquoris. Plaut. *Afin.* Quo magis te in altum capestis, æstus te in portum reuert. Virg. Fundoque exæstuat iuno.

41 ¶ *Acerbum, horrendum, infandum, immitis*. Virg. *Aeneid.* lib. 111. & lib. 6. Et funere meritis acerbo. ¶ *Acerbum, incustum, præcoquum*, & de pomis frequentius dicitur. Varro *Agath.* Virgo de conuiuio abdicatur ideo, quod maiores nostri virginis acerbæ aureis Veneris vocabulis imbui noluerunt.

42 ¶ *Album*, significatione manifesta est, ut Virg. *Georg.* lib. 111. Color deterrimus albis, Et giluo. ¶ *Album, mite, vel placidum*. Var. *Sesquiulyse*: Aduersi venti ceciderunt. quod si pergunt diutius mare volvere, vereor, ne me quoque, cum domum ab Ilio cæsus reuertero, præter canem cognoscat nemo.

43 ¶ *Adolere* est *verere*. Virg. *Bucol.* Verbenasque adole pingueis, & mascula thura.

44 ¶ *Adolere, angere, honorare, propitiare*, & est verbum sacratum, ut magis aucte. Virg. *Aeneid.* lib. 1. Quinquaginta intus famulæ, quibus ordine longo Cura penum struere, & flammis adolere penateis. Et lib. 7. Præterea castis adolet cum altaria reds. ¶ *Adolescere, crescere* vnde adolescentem dicit Lucret. lib. 2. Dumque adolescendi summum tetigere cacumen. *Laber, Soror. Laus nomine gloriæ adolescit.*

45 ¶ *Bellum* est, ut plerumque pugna. ¶ *Bellum, elegans, vtilis, prudens*. Lucil. lib. 29. Ætatem istuc tibi laturam, & bellum, si hoc bellum putat. Varro *republicæ*. Diogenem litteras scisse dum visioni quod satis esset, nunc quod etiam acta bellorum hominum. Idem eodem: In carco statito *Antipias* lego, a quo qui certasset animo bellus homo magis delectatur Stoicorum *Panratio*, quam athletarum. Idem *Sesquiulyse*: Quid enim est, quod homo masculus lubetius videre debeat, quam bella vxorem. Idem *Bimargo*: Socius es hosti-

temere coëgit, quine hortatus quidem est. Terentius Eunuchio: Iubéne? iubeo, iminò cogo, atque impero. ¶ Cogere, *mollire, subigere*. Var. Virgula diuina: Sed pauca otio coacto Libamenta legens caduca verus. ¶ Cogere, *in vnum colligere*. Sisenna Hist. libro 4. Summoti & intra moenia rursum coacti. Cicero Tuscul. li. 1. Cælum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur. Terentius E. aut. 1. Quasi talenta ad quindecim coëgi. M. Tull. ad M. Catonem: Coactoque in vnum locum exercitu, castra in Lycaonia apud Iconium faceret Virgil. Bucolicis: Cogere donec oueis stabulis. Lucil. lib. 26. Ruco concionem sonitu, & curuis cogant cornibus. ¶ Cogere, *mulgere*. Virgilius Bucolicis: Cogite oues puerili lac præceperit æstus, Vt nuper, frustra prestabimus vbera pulmis. ¶ Cogere, *stringere*. Virgilius Georg. lib. 4. Nam frigore mella, Cogit hyems, eadèmq; calor liquefacta remittit. ¶ Cogere, *est imprimere, coarctare*. Virgilius lib. 8. Quadridam quercum cuneis vt fortè coactis Scindebant.

80 ¶ Claudere, significat includere. Virgilius Georg. lib. 3. Aut intus clausos satura ad præsepia seruant. ¶ Claudere rursus, *obstare*. Virg. Æneid. lib. 9. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. ¶ Claudere, *circumuenire*. Idem Bucolicis: Claudite Nymphæ, Dicter Nymphæ nemorum iam claudite saltus. Siqua fortè ferant oculis sese obuia nostis Errabunda bouis vestigia.

81 ¶ Citum, *celere*. Sallust. Catilinæ bello: Modò citus, modò tardus incessus eius. ¶ Citum, *diuisum, vel separatum*: vnde & oscitare dictum est. Virgilius libro 8. At procul inde citæ Metium in diuersa quadrigæ Distulerant.

82 ¶ Citare est vocare. Marc. Tull. in Verrem: Citat reum, non respondit: Citat accusatorem. ¶ Citare, *incitare, prouocare*. Marc. Tull. de diuinatione: Quorum studium legendi, nò scribendi, studium vehementius indies citant. ¶ Citare, *laudare*. Marc. Tull. de offic. l. b. 1. Citeturque Salamis clarissimè testis victoriæ, quæ anteponatur consilio Solonis.

83 ¶ Cadere, *est rueri*. Virgil. Georg. lib. 1. Illa cadens raucum per læua murmur Saxa ciet. ¶ Cadere, *occidere*. Virgil. Æneid. libro 2. Cadit & Rhipheus, iustissimus vnus. Qui fuit in Tencris. ¶ Cadere, *cuenire*. Marc. Tull. de offic. lib. 3. Et vt iidem dicunt, omnes numeros habet, nec præter sapientem cadere in quenquam potest.

84 ¶ Capessere, *perficere*. Virgilius Æneidos libro primo: Mihi iussa capessere sis est. Plautus Aulul. In herum matura, in se sera concedet capessere. ¶ Capessere, *immittere*. Plautus Asinaria: Quo magis te in altum capeffis, æstus te in portum refert. ¶ Capessere, *recipere*.

re. Plaut. Amph. Nunc tamen heri imperium persequar. & me domum capeffam.

85 ¶ Commodum, sicuti plerunque, *vile commodum, aptum, conueniens*. Virgil. libro 12. Accommoda fraudi. ¶ Commodum, *integrum, totum*. Lucilius Busquinò octoginta videbis commodas de Capua quinquaginta atque octo. Plautus Asinaria: Viginti argenti commodas minas, eius quas dem matri.

86 ¶ Candet, *ignitum est*. Marc. Tullius de offic. lib. 2. Candente carbone adurebat capillum. ¶ Candet, *candidum est*. Virgilius Æneid. lib. 4. Candentis vaccæ media inter cornua fundit. Varro *propterea*. Candens corpore taurus trivio lumine lunæ.

87 ¶ Castum, *sine libidine & turpitudine*. Virgilius Georg. libro 2. Casta pudicitiam seruat domus. ¶ Castum, *religiosum*. Virgilius libro 6. Quique sacerdotes casti dum vita maneret. Varro *propterea*. Ergo tum sacra, religiosa, castæque fuerunt res omnes. Idem Eumenidibus: Nam quæ venustas: hic adest gallantibus, Quæ casta vestis? ¶ Castum, *à furtis & rapinis abstinens*. Varro Andabatis: Nec manus visco tenaci tinxerat viri casta. ¶ Castum, *suauè, iucundum*. Varro Parmenone: Demittis acreis pectore luctus cantu, castaque poesi.

88 ¶ Censere, significat existimare, arbitrari. Accius Euryface: Nam eo oblectat spes ærumnosum hospitem, Dum id quòd miser est, clam esse censet alteros. Nru. Pœnici Belli libro 6. Censent cò venturum obuiam Pœnum. Cassius Hemina Histor. lib. 2. Censuit sese regem Porfennam occidere. Quadrigarius Annal. lib. 7. Ne nos ad certationem censeas hæc incepisse. ¶ Censere, *succensere*. Varr. Caprino prælio, *propterea*. Ne vobis censeam, si ad me referretis.

89 ¶ Coniicere, *est iacere*. Virgil. Æneidos libro secundo: Telumque imbelles sine ictu Coniicit Afran. Simulante: Vellem interuenissem antè, nam vt signa indicant, Hi coniecere verba inter sese acrius. ¶ Coniicere, *colligere, certare*. Afran: Simulante: Nolim mater me præsentè cum patre coniicere, non si me non vis, vel meum. ¶ Coniicere, *agere*. Afranius Materteris: Caussam conicere hodie ad te volo, ambo adestis, profuturos arbitror. ¶ Coniicere, *furari, auferre*. Afranius Incendio: Seruus est mihi in casio sceleratus, curiosus, is cum blio ei coniicere ad nescio quicquid de latratuncula. Lucil. libro 2. Quid dicis? cur est factum, quòd conicis istuc?

90 ¶ Contingere, *est tangere*. Virgilius Æneidos libro secundo: Funemque manu contingere gaudent. ¶ Contingere, *cuenire*. Marc. Tullius libro 5. Quod non modò singulis hominibus, sed potentissimis populis sæpe contin-

contingit. Eonius Thyeste: Quam mihi maxime hic hodie contigerit malum.

91 *Conferre* significationem habet manifestam. Marc. Tul. de offic. libro 2. Omnes meas curas, cogitationesque in eum conferebam. *Conferre, contollere*. Virgilius: Et conferre gradum, & procedere longius audent. *Conferre, conferere*. Virgil. libro 9. Ergo & si conferre manum furor, iraque monstrat.

Conferre, comparare. M. Tul. de offic. libro 2. Quae conferri, & comparari cum eorum studiis potest? *Conferre, transferre*. M. Tul. de offic. lib. 2. Ad hoc potissimum studium nos contulissimus.

92 *Confectum* dicitur occisum, exanimatum. Virgilius lib. 11. Haecenus Acca soror potius nunc vulnus acerbum Conficit. M. Tul. de Suppliciis: Plagis confectum dico à lictoribus tuis, pater, ante oculos tuos occidisse. *Confectum, defessum*. Virg. lib. 11. Ducitur infelix tuo confectus aletes. Lucil. lib. 26. Tum doloribus confectum corpus animo obistere. M. Tull. de officiis lib. 2. Nec me angonibus dedi, quibus essem confectus.

93 *Conficere, frangere*. Lucil. libro 28. Malo hercle vestro confectores cardinum. *Conficere, colligere*. Terent. Phorm. Id ut conficerem, confeci: affero. M. Tull. ad Caesarem iuniorem libro 1. In singulas regulas impositis sexcentis sexcenties confici posse. Et in Verr. actione 2. Per magnam eum dicere ex illa re pecuniam confici posse. Lucil. libro 26. Non te multitudinem tuorum, quam in album involyta dextra confici sibi. *Conficere, facere*. Ter. Phor. Bonas me absente hic confecistis nuptias. M. Tullius Hortensio: Ea facultas maioribus nostris erat, qui confectis senatusconsultis. Et Tusculanarum libro 5. Nihil est enim apud istos, quod non eorum turba conficiat. *Conficere, explicare*. M. Tullius de offic. lib. 2. Honestatis pars confecta est, quam tibi cupio esse notissimam. *Conficere, consumere, finire*. Terent. Phorm. Cum hic non videant, me credant conficere argentum suum. M. Tullius ad Caesarem iuniorem lib. 2. Bellum, ut opinio mea fert, & consensu civitatis confectum iam haberemus. Lucil. lib. 30. Conficit ipse, comestque. M. Tullius Hortensio: Quae est enim confectio valetudinis? quae deformatio corporis?

94 *Concedere, dare, vel permittere*. M. Tul. in Verrem actione 2. Da mihi hoc, concede quod facile est. Virg. libro 7. Concessit in iras Ipse Deum antiquam genitor Calydonia Dianæ. Terentius Adelphis: Hui metuisti, non si de tuo iure concessisses paullulum. Lucil. libro 29. Concedat homini, id quod velit delectari. M. Tul. de officiis libro 3. Si negligent omnia turpia per se ipsa, fugienda esse concedant. *Concedere, trahere, vel consentire*. Te-

rent. Phorm. Nunquam ne hodie concedes mihi neque intelliges? Lucil. libro 28. Concedere vnum atque in eo dicere, quo separatur manus. *Concedere, recedere, vel cedere*. Terent. Heecyra. Hic video me inuisam esse merito. tempus est concedere. Afranius Incendio: Atque etiam incendit hoc, procul concessero. Caelius Tithe: Hic dum abis, huc concessero. Cicero Tusculanarum lib. 4. Ut cum magnitudine medicinae, doloris magnitudo concederet.

95 *Consequi* significat sequi. Virg. libro 5. Quem deinde Cleanthus Consequitur. M. Tul. de offic. libro 3. Ex quo intelligi debet, illum mentis agitatione, inuestigationeque earum rerum, quas cogitando consequebatur, neque otiosum, nec solum vanaquum fuisse. *Consequi, adipisci*. M. Tul. Epist. ad Caesarem lib. 1. Tunc cum ea, quae ex ab senatu summo eum honore tuo consecutus Idem in Verrem actione prima: Quod ego meo labore, & vigiliis consecutus sum. *Consequi, exprimere, definire*. M. Tullius ad Caesarem: Extrema verò nec quantà, nec qualia sunt, verbis consequi possum.

96 *Conserere* dictum est miscere. Virgilius Aeneid. lib. 2. Multaque per caecam congressi praelia noctem Conserimus. *Conserere, inserere*. Virg. Georg. lib. 2. Iuvat Ismara Baccho Conserere.

97 *Cedere, est verberibus dedere*. Terent. And. Verberibus caesum te in pristinum Dædæ Dedam. M. Tul. de suppliciis: Cadebatur virgis medio in foro Messana. *Cedere, exidere*. Virg. Georg. lib. 1. Caditur & tilia ante iugo levis. Lucil. libro 27. Lignum cadat, pensum faciat, & deis verrat, vapulet. M. Tul. Hortens. Aut ibi id ipsum pervertendum fuit, quod tu ne attigisti quidem, aut eius partes, quasi membra quaedam cadenda. *Cedere, occidere, vel mactare*. Virg. Georg. lib. 2. Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris Caditur. Et Aeneid. lib. 2. Caduntur vigiles. Var. Eumenid. Maximum cadit, ferro, sed cadere Vlysem, Cum bacca syluam cadit, porcosque trucidat. *Cedere, immolare*. Plaut. Aulul. Cadendum conduxi ego illum. Virg. Aeneid. li. 4. Cadunt quinas de more bidēteis. *Cedere, frangere*. Virg. Georg. lib. 3. Caduntque securibus humida vina. M. Tul. in Verrem actione 2. Cadere ianuam saxo instare ferro. Lucil. lib. 29. Cade ostium, grato urgere istam perimus. *Cedere, consumere*. Lucil. li. 30. Lana opus omne perit, squalor, sine omnia cadunt.

98 *Quatere* significat percutere. Virgil. lib. 11. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. *Quatit, infestat*. Virg. libro 11. Aut rastis terram domat, aut quatit oppida bello. *Quatit, exclydit*. Terent. Eunuchos.

Nimium homo quascietur certe cum dono foras. ¶ *Quatit, mouet.* Virg. lib. 10. At verò ingentem quatens Mezentius hastam.

99 ¶ *Constat, valet, consistit.* Lucil. li. 28. Trado ergo alias minimo, porro quod mihi constat carius. Cic. Tusc. lib. 1. Animus, qui si est quatuor horum generum, unde omnia constare dicuntur. ¶ *Constat, compositum est.* Lucil. lib. 26. Principio Physici omnes homines ex anima & corpore constare dicunt. Sisen. Hist. lib. 4. Multitudinem procul hostium constare viderunt. ¶ *Constat, conuenit, manifestum est.* M. Tul. ad Cæsarem Iulorem lib. 2. Cum constet Cæsarem Lupercis id vectigal dedisse, qui ante poterat id constare? Et Tusc. lib. 1. Siue quod à grauioribus leuiora natura repellantur, quæ cum constet.

100 ¶ *Constitit, dicitur stetit.* Virg. Æn. lib. 4. Hic primum paribus nitens Cyllenius alis Constitit. ¶ *Constitit, erectus est.* Plaut. Amphit. 20. Premittit virum, & spiritu atque anheliu nebula constar. Virg. lib. 5. Constitit in digitos. Cic. Tusc. lib. 1. Vbi rigida constat crassa caligo inferum.

101 ¶ *Colligere, in vnum redigere.* Virg. Æn. li. 6. Colligere arma iubet, validisque incumbere remis. M. Tul. Philippicis lib. 6. Succurrendum est de Bruto, omnes vndique copias colligenda. ¶ *Colligere, reficere.* Cic. in Verrem actione 2. Sed manifesto furto perturbatus, vbi se colligit. ¶ *Colligere, calare, suppressere.* Virg. lib. 12. Substitit Æneas, & se colligit in arma Poplite subsidens. ¶ *Colligere, auferre.* Lucil. lib. 30. Ruis hæc, & colligis omnia furim. Plautus Aulularia: Quin ipsi pridem tonsor vagueis dempserat. Collegit, omnia abstulit prælegmina.

102 ¶ *Continens, est abstinens, integer.* M. Tul. ad M. Catonem: Vt quæ copiis, & opibus ferre vix possumus, ea mansuetudine, & continentia nostra, sociorum fidelitate recamur. ¶ *Continens, continuus, continuum.* M. Tul. Epist. ad senatum: Itaque cum exercitu per Cappadociæ partem eam, quæ cum Ciliciâ continens est, iter feci. Idem Hortensio: In continentibus quidem terris vestrum nomen dilatarî potest.

103 ¶ *Curatum, est natum.* Curatum, post laborum refectum. Virg. Corpora curamus, tefosos sopor irrigat artus. ¶ *Curatum, cum delectu apparatus.* Lucil. lib. 30. Et circum volitant ficedulæ, turdi, curatis coci.

104 ¶ *Conducere, emere.* Plaut. Aulul. Credendum conduxî ego illum. ¶ *Conducere est sicuti vsu.* Lucilius libro 29. Magno, non magna mercede, magno quidem conduxeris. Tull. de offic. libro 2. Vt sæpe in nostra republ. videmus mercede conducti.

¶ *Conducere, colligere, conuocare.* Varr. Manio: Manius manè suscitauit nos, tum in rostra ad-

fert: populum in forum conduxit. ¶ *Conducere, conuocare.* Lucil. libro 30. Et virtute tua & claris conducere chartis. ¶ *Conducere, utile esse:* Solus verò soli quid re, quæstu conducatur suo. Marc. Tul. de offic. libro 3. Quomodo stultus? etiamne si reipub. conducebat? Potest autem, quod reipub. inutile sit, id cuiquam utile esse? Idem de republ. lib. 1. Facillimum autem in ea republ. esse posse concordiam, in qua idem conducatur omnibus. Sisen. Hist. lib. 4. Quid in rempub. suam maximè conducere videretur.

105 ¶ *Concelebrare dicitur commonere.* Lucil. lib. 1. Quæ mare nauigerum, quæ terras frugiferentes Concelebras. ¶ *Concelebrare, diu amare:* D. Num à celebritate. Lucil. lib. 30. Multis indoctis sermonibus concelebrarunt.

106 ¶ *Credere, est fidem habere dictis vel factis.* Lucil. lib. 27. Hymnis velim te id, quod verum est, credere. Virg. Æneid. libro 2. Ora Dei iussu non vnquam credita Teueris. ¶ *Credere, fidei committere.* lib. 28. Vitam ac fortunas cui crederem meas. ¶ *Credere, est seruandum commendare.* Plaut. Aulul. Vbi is obiit mortem, qui mihi id aurum credidit.

107 ¶ *Commodare est mutare.* Lucil. lib. 27. Certa sunt sine detrimento, quæ inter se commodant. M. Tul. de officiis libro 2. Atque vendendo, & accipiendo, mutandisque facultatibus, & comodandis, nulla re egeremus. Commodare, cum commodo dare. M. Tul. ad filium li. 2. Cui ego quibuscunque rebus potero, libentissime comodabo.

108 ¶ *Captare, capere.* Lucil. lib. 27. Quod si paullisper captare, atque obseruare hæc volueris.

109 ¶ *Cognoscere, est audire, estimare.* Lucil. libro 26. Rem cognoscas simul & dictis animum attendas, postulo. Pomp. Pansa Papipolæ: Magis curabo vbi cognorit, omnes vnâ assentant. Terent. Andria: Eo pacto & gnati vitam & consilium meum cognoscet. Vir. Geor. lib. 1. Ni refugis, tenuisque piget cognoscere curas. ¶ *Cognoscere, nosse, vel perspicere.* Virg. lib. 9. Venatu assiduo, & totum cognouimus amnem. Idem Geog. lib. 2. Nunc quo quæque modo possis cognoscere, dicam M. Tull. Hortensio, Vnde autem facilius, quàm ex animalium moimentis, aut bellicæ res, aut omnis reipub. disciplina cognoscitur? Idem de senectute: Neque verò eos ipse cognoui, sed illos etiam, de quibus & audiui, & legi, & ipse conscripsi. ¶ *Cognoscere, agnoscere.* Virg. Bucolicis: Incipe parue puer risu cognoscere matrem. M. Tull. de republ. lib. 1. Cognoscere me hercle inquit, consuetudinem istam, & studium sermonemque. Varr. Sescuiulysse: Vereor, ne me quoque, cum domum ab Ilio cessim reuertero, præter canem cognoscat nemo.

110 ¶ *Compe-*

146 ¶ *Destinare*, dicitur *parare*. ¶ *Destinare*, *empere*. Lucilius lib. xxvij. Facio, ad lenonem venio, tribus in libertatem millibus destinet.

147 ¶ *Docere*, significat disciplinam vel artem quampiam magisterio dare. Virg. *Æneid.* lib. v. Docuit post exitus ingens. ¶ *Docere*, *dicere*. Lucilius lib. xxix. At non sunt similes, neque dant: quid si dare vellent, Acceperis ne, doce.

148 ¶ *Diligere*, manifestam habet significationem, ut plerunque. Diligit, *diuidit*. Plautus *Curcul.* Clypeatus elephantum ibi machæra diligit. Tiunnius *Prælia*: Per piam totam diligit.

149 ¶ *Dextrum*, dicitur *dextera partis*. Virgil. lib. quinto: Quò tantum mihi dexterabis? ¶ *Dextrum* dicitur *felix, propitium*. Virg. lib. viij. Et nos, & tua dexter ad pede sacra secundo.

150 ¶ *Deprecor*, amolior, depello, propulso. Tul. de *Repub.* lib. vj. Non modò inuidia pari non erit, sed etiam Claudij inuidiam Gracchi carissas deprecabatur. Ennius: Eripite ò cui nunc ærumnam, à libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor.

151 ¶ *Diuortium*, est rerum omnium separatio. Cicero de *Oratore* lib. iij. Sic è communis sapientie iugo sunt doctrinarum facta diuortia. *Diuortium*, *deflexum de via, à diuertendo*. Virgilius lib. ix. Obiciunt equites sese ad diuortia nota.

E

152 ¶ *Exigere*, vi extorquere. M. Tullius in diuinatione: Et cum esset tritici modius sestertius duobus pro frumento in modios singulos duodenos sestertius exegisse. ¶ *Exigere*, *inquinare, rerum perdiscere*. Virgilius *Æneid.* lib. primo: Quærere constituit, sociisque exacta referre. ¶ *Erigere* est *excludere*. Plautus *Aulularia*: Itaque omneis exigit foras. Terent. *Andr.* Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius. Afranius *Fratriis*: Retinebitur vir ut voluntate vna probabili prægnatem quod non exigat. Næuius *Danaë*: Indignè exigor patria innocens. M. Tull. *Philippicis* lib. ij. Claves ademit, forasque exegit. Lucil. lib. xxvj. Vestimentis frigus, atque horrorem exacturum putet. ¶ *Exigere*, *debitum repetere*. M. Tull. *Epistola ad Cassium*: Sed non vrgeo. Longiores enim spectabo, vel potius exigam, quando hercle ego temerè exigam. ¶ *Exigere*, *facere, cogere*. Virgilius *Æneid.* lib. ij. Quos improba ventris Exegit: cæcos rabies. ¶ *Exigere*, significat *agere*. Plautus *Captiuus*: Salve Tyndare, & tu cuius causa hanc ærumnam exigo. Virgil. *Æneid.* lib. j. Omneis ut tecum meritis pro talibus annos exigat. Terentius

Hecyra: Illique exopto, ut reliquam vitam exigat. Lucilius lib. xxvij. Cum cognoueris vitam sine cura exigat. ¶ *Exigere*, *desiderare, confutere*. Virgilius *Æneid.* lib. 4. Decernitque mori, tempus secum ipsa, modumque Exegit.

153 ¶ *Exactum, transcursum, præteritum*. Virgilius *Georg.* lib. tertio: At tribus exactis, ubi quarta accesserit æstas. Et eodem: Exactis grauidæ cum mensibus errant.

154 ¶ *Elidere, excludere* significat. Virgilius libro viij. Elisos oculos, & siccum sanguine guttur. Plautus *Rudente*: Inbeo oculos elidere, idem ut sæpius faciunt coci. Lucilius *Satyr.* lib. ij. Iniuriarum hunc in fauces inuolasse, animamque elisisse illi. ¶ *Elidere*, *suffocare, vel occidere*. Virgilius lib. octauo: Geminisque premens eliserit angues. ¶ *Elidere, collidere*. Virgilius *Æneid.* lib. iij. Ter spumam elisam, & rorantia vidimus astra. Cicero *Tuscul.* lib. v. Qui rebus his fractus ægritudine eliditur, potest tamen esse non miser. ¶ *Elidere, deicere*. M. Tul. de *Rep.* lib. ij. Ut auriga indoctus è curru trahitur, operitur, eliditur, laniatur.

155 ¶ *Exanclare, significat exhumare*. Plaut. *Sticho*: Næ iste ædepol vinum poculo paululo Exanclauit. Idem *Pœnulo*: Sæpe exanclatum merum scitissimè. ¶ *Exanclari, perfici*. Pacuuius *Peribœa*: Non potest, Menalippe, hic sine tua opera exanclari clauos. ¶ *Exanclari* etiam significat *perpeti*. Ennius *Andromacha*: Malo torqueris cum ærumnis illum exanclari diem. Accius *Diomede*: Ferè exanclauimus Tyranni scruum ingenium, atque execrabile. Idem *Amph.* Pertolerarem vitam, cladisque exanclarem impatibileis. Lucilius libro xxx. Quantasque modo ærumnas, quantosque labores Exanclaris. ¶ *Exanclare, effundere*. Ennius *Eumenidibus*: N. si patrem materno sanguine exanclando vlcisceretur.

156 ¶ *Eliminare, est exire*. Ennius *Menea* exsule: Antiqua ædilis filia custos corporis, Quid sic extra ædeis exanimata eliminat? Accius *Phœnissis*: Egredere, exi, effer te, elimina vrbe. Idem *Meleagro*: Timidè eliminor clamore, simul agnita vox ad aureis accioit. Varro *Serrano*, & *ἀπαρτίζω*: Occipitium ariuodeo ostendo, ex oraculo elimino me. ¶ *Eliminare* rursum *excludere*. Pacuuius *Dulorestes*: Vbi ille est? me miseram quoniam clamor eliminat. Pomponius: Conclauos istic manet, eliminabo extra ædeis coniugem.

157 ¶ *Euadere, exire, tendere*. Terentius *Phormione*: Quid hic ceptat, aut quo euadet hodie? Lucilius lib. xxvj. Euadat saltem aliquid aliquà, quod conatus sum. Plautus *Asinaria*: Demiror quid sit, & quò euadat sum in metu. ¶ *Euadere, fieri, prædici*.

tenere coëgit, quine hortatus quidem est. Terentius Eunuchus: Iubéne? iubeo, immodico, atque impero. ¶ Cogere, *mollire, subigere*. Var. Virgula diuina: Sed pauca otio coacta Libamenta legens caduca verus. ¶ Cogere, *in unum colligere*. Sisenna Hist. libro 4. Summorum & intra nicenia rursus coacti. Cicero Tuscul. lib. 1. Cælum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur. Terentius *Eunuchus*. Quasi talenta ad quindecim coëgi. M. Tull. ad M. Catonem: Coactoque in unum locum exercitu, castra in Lycaonia apud Iconium faceret Virgil. Bucolicis: Cogere donec oueis stabulis. Lucil. lib. 26. Rauco concionem sonitu, & curuis cogant cornibus. ¶ Cogere, *mulgere*. Virgilius Bucolicis: Cogite oues pueri: si lac præceperit æstus, Vt nuper, frustra pressabimus vbera palmis. ¶ Cogere, *stringere*. Virgilius Georg. lib. 4. Nam frigore mella, Cogit huius, eademque calor liquefacta remittit. ¶ Cogere, *est imprimere, coactare*. Virgilius lib. 8. Quadrifidam quercum cuneis vt forte coactis Scindebant.

80 ¶ Claudere, *significat includere*. Virgilius Georg. lib. 3. Aut intus clausos satura ad præsepia seruant. ¶ Claudere rursus, *obsistere*. Virg. Æneid. lib. 9. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. ¶ Claudere, *circumuenire*. Idem Bucolicis: Claudite Nymphæ, Dictæ Nymphæ nemorum iam claudite saltus. Siqua forte ferant oculis sese obuia nostris Errabunda bouis vestigia.

81 ¶ Citum, *celere*. Sallust. Catilinæ bello: Modò citus, modò tardus incessus eius. ¶ Citum, *diuisum, vel separatum*: vnde & oscitare dictum est. Virgilius libro 8. At procul inde citæ Metium in diuersa quadrigæ Distulerant.

82 ¶ Citare *est vocare*. Marc. Tull. in Verrem: Citat reum, non respondit: Citat accusatorem. ¶ Citare, *incitare, prouocare*. Marc. Tull. de diuinatione: Quorum studium legendi, nō scribendi studium vehementius indies citant. ¶ Citare, *laudare*. Marc. Tull. de offic. lib. 1. Citeturque Salamis clarissimæ testis victoriæ, quæ anteponatur consilio Solonis.

83 ¶ Cadere, *est rueri*. Virgil. Georg. lib. 1. Illa cadens raucum per læuia murmur Saxa ciet. ¶ Cadere, *occidere*. Virgil. Æneid. libro 2. Cadit & Ripheus, iustissimus vnus. Qui fuit in Tencriis. ¶ Cadere, *euenire*. Marc. Tull. de offic. lib. 3. Et vt iidem dicunt, omnes numeros habet, nec præter sapientem cadere in quenquam potest.

84 ¶ Capessere, *perficere*. Virgilius Æneidos libro primo: Mihi iussa capessere fas est. Plautus Aulul. In herum matura, in se sera concedet capessere. ¶ Capessere, *immittere*. Plautus Asinaria: Quo magis te in altum capellis, æstus te in portum refert. ¶ Capessere, *reperire*.

re. Plaut. Amph. Nunc tamen heri imperium persequar. & me domum capessam.

85 ¶ Commodum, *sicuti pierunque, vtile commodum, aptum, conueniens*. Virgil. libro 12. Accommoda fraudi. ¶ Commodum, *integrum, totum*. Lucilius Busquinodoginta videbis commodas de Capua quinquaginta atque octo. Plautus Asinaria: Viginti argenti commodas minas, eius quas dem matri.

86 ¶ Candet, *ignitum est*. Marc. Tullius de offic. lib. 2. Candente carbone adurebat capillum. ¶ Candet, *candidum est*. Virgilius Æneid. lib. 4. Candentis vaccae media inter cornua fundit. Varro *quædam*. Candens corpore taurus trinitio lumine lunæ.

87 ¶ Castum, *sine libidinis & turpitudinis nota*. Virgilius Georg. libro 2. Casta pudicitiam seruat domus. ¶ Castum, *religiosum*. Virgilius libro 6. Quique sacerdotes casti dum vita maneret. Varro *quædam*. Ergo tum sacre, religiosæ, castæque fuerunt res omnes. Idem Eumenidibus: Nam quæ venustas: hic adest gallantibus, Quæ casta vestis? ¶ Castum, *a furtis & rapinis abstinens*. Varro Andabatis: Nec manus visco tenaci tinxerat viri casta. ¶ Castum, *suauis, iucundum*. Varro Parmenone: Demittis acreis pectore luctus cantu, castaque poesi.

88 ¶ Censere, *significat existimare, arbitrari*. Accius Euryface: Nam eo oblectat spes ærumnosum hospitem, Dum id quod miser est, clam esse censet alteros. Nzu. Pœnici Belli libro 6. Censent eo venturum obuiam Pœnum. Cassius Hemina Histor. lib. 2. Censuit sese regem Porfennam occidere. Quadrigarius Annal. lib. 7. Ne nos ad certationem censeas hæc incepisse. ¶ Censere, *succensere*. Varr. Caprino prælio, *quædam*. Ne vobis censeam, si ad me refertis.

89 ¶ Coniicere, *est iacere*. Virgil. Æneidos libro secundo: Telumque imbelles sine ictu Coniicit Afran. Simulante: Vellem interuenissem antè, nam vt signa indicant, Hi coniecere verba inter sese acrius. ¶ Coniicere, *colligere, certare*. Afran: Simulante: Nolim mater me præsentem cum patre coniicere, non si me non vis, vel meum. ¶ Coniicere, *agere*. Afranius Materteris: Caussam coniecere hodie ad te volo, ambo adestis, profuturor arbitror. ¶ Coniicere, *furari, auferre*. Afranius Incendio: Seruus est mihi in casio sceleratus, curiosus, is cum hlio ei coniicere ad nescio quicquid de latratione. Lucil. libro 2. Quid dicis? cur est factum, quod conicis istuc?

90 ¶ Contingere, *est tangere*. Virgilius Æneidos libro secundo: Funemque manu contingere gaudent. ¶ Contingere, *euenire*. Marc. Tullius libro 5. Quod non modò singulis hominibus, sed potentissimis populis sæpe contingit.

contingit. Ennius Thyeste: Quam mihi maxime hic hodie contigerit malum.

91 *Conferre* significationem habet manifestam. Marc. Tul. de offic. libro 2. Omnes meas curas, cogitationesque in eum conferebam. *Conferre, contouere*. Virgilius: Et conferre gradum, & procedere longius audent. *Conferre, conferere*. Virgil. libro 9. Ergo & si conferre manum furor, iraque monstrat. *Conferre, comparare*. M. Tul. de offic. libro 2. Quæ conferri, & comparari cum eorum studiis potest? *Conferre, transferre*. M. Tul. de offic. lib. 2. Ad hoc potissimum studium nos contulissimus.

92 *Confectum* dicitur occisum, exanimatum. Virgilius lib. 11. Hactenus Acca soror potius nunc vulnus acerbum Conficit. M. Tul. de Suppliciis: Plagis confectum dico à lictoribus tuis, pater, ante oculos tuos occidisse. *Confectum, defessum*. Virg. lib. 11. Ducitur infelix xuo confectus aletes. Lucil. lib. 26. Tum doloribus confectum corpus animo obsistere. M. Tull. de officiis lib. 2. Nec me angoribus dedi, quibus essem confectus.

93 *Conficere, frangere*. Lucil. libro 28. Malo hercle vestro confectores cardinum. *Conficere, colligere*. Terent. Phorm. Id ut conficerem, confeci: affero. M. Tull. ad Cæsarem iuniorem libro 1. In singulas regulas impositis sexcentis sexcenties confici posse. Et in Verr. actione 2. Permagnam eum dicere ex illa pecuniam confici posse. Lucil. libro 26. Non te multitudinem tuorum, quam in album indyta dextra confici tibi. *Conficere, facere*. Ter. Phor. Bonas me absente hic confecistis nuptias. M. Tullius Hortensio: Ea facultas maioribus nostris erat, qui confectis senatusconsultis. Et Tusculanarum libro 5. Nihil est enim apud istos, quod non eorum turba conficiat. *Conficere, explicare*. M. Tullius de offic. lib. 2. Honestatis pars confecta est, quam tibi cupio esse notissimam. *Conficere, consumere, finire*. Terent. Phorm. Cum hic non videant, me credant conficere argentum suum. M. Tullius ad Cæsarem iuniorem lib. 2. Bellum, ut opinio mea fert, & consensu civitatis confectum iam haberemus. Lucil. lib. 30. Conficit ipse, comestque. M. Tullius Hortensio: Quæ est enim confectio valetudinis? quæ deformatio corporis?

94 *Concedere, dare, vel permittere*. M. Tul. in Verrem actione 2. Da mihi hoc, concede quod facile est. Virg. libro 7. Concessit in iras Ipse Deum antiquam genitor Calydonæ Dianæ. Terentius Adelphis: Hui metuisti, ne si de tuo iure concessisses paullulum. Lucil. libro 29. Concedat homini, id quod velit deleniat. M. Tul. de officiis libro 3. Si negligent omnia turpia per se ipsa, fugienda esse concedant. *Concedere, cedere, vel consentire*. Te-

rent. Phorm. Nunquam ne hodie concedes mihi neque intelliges? Lucil. libro 28. Concedere vnum atque in eo dicere, quo separatur manus. *Concedere, recedere, vel cedere*. Terent. Hecyra. Hic video me inuisam esse merito. tempus est concedere. Afranius Incendio. Atque etiam incendit hoc, procul concessero. Cæcilius Tithe: Hic dum abit, huc concessero. Cicero Tusculanarum lib. 4. Ut cum magnitudine medicinæ, doloris magnitudo concederet.

95 *Consequi* significat sequi. Virg. libro 5. Quem deinde Cleanthus Consequitur. M. Tul. de offic. libro 3. Ex quo intelligi debet, illum mentis agitatione, inuestigationeque earum rerum, quas cogitando conseqnebatur, neque otiosum, nec solum vnaquam fuisse. *Consequi, adipisci*. M. Tul. Epist. ad Cæsarem lib. 1. Tunc cum ea, quæ es ab senatu summo cum honore tuo consecutus Idem in Verrem actione prima: Quod ego meo labore, & vigiliis consecutus sum. *Consequi, exprimere, definire*. M. Tullius ad Cæsarem: Extrema verò nec quanta, nec qualia sunt, verbis consequi possum.

96 *Conserere* dictum est miscere. Virgilius Æneid. lib. 1. Multaque per cæcam congressi proelia noctem Conserimus. *Conserere, inserere*. Virg. Georg. lib. 2. Iuuat Ismara Baccho Conserere.

97 *Cedere, est verberibus dedere*. Terent. And. Verberibus cæsum te in pristinum Dæue Dedam. M. Tul. de suppliciis: Cædebatur virgis medio in foro Mellanæ. *Cedere, exidere*. Virg. Georg. lib. 1. Cæditur & tilia ante iugo levis. Lucil. libro 27. Lignum cædat, pensum faciat, ædeis verrat, vapulet. M. Tul. Hortens. Aut ibi id ipsum peruertendum fuit, quod tu ne attigisti quidem, aut eius partes, quasi membra quædam cædenda. *Cedere, occidere, vel massare*. Virg. Georg. lib. 2. Nou aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris Cæditur. Et Æneid. lib. 2. Cæduntur vigilles. Var. Eumenid. Maximum cædit, ferro, sed cædere Vlysem, Cum bacca syluam cædit, porcosque trucidat. *Cedere, immolare*. Plaut. Aulul. Cædendum conduxi ego illum. Virg. Æneid. li. 4. Cædunt quinas de more bidæcis. *Cedere, frangere*. Virg. Georg. lib. 3. Cædantque securibus humida vina. M. Tul. in Verrem actione 2. Cædere ianuam faxis instare ferro. Lucil. lib. 29. Cæde ostium, grato urgere istam perimus. *Cedere, consumere*. Lucil. li. 30. Lana opus omne perit, squalor, tinea omnia cædunt.

98 *Quatere* significat percutere. Virgil. lib. 11. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. *Quatit, infestat*. Virg. libro 11. Aut rastro terram domat, aut quatit oppida bello. *Quatit, excidit*. Terent. Eunuch.

Nimium homo quatiatur certe cum dono foras. ¶ *Quati, mouer.* Virg. lib. 10. At verò ingentem quatiens Mezentius hastam.

99 ¶ *Constat, valet, consistit.* Lucil. li. 28. Trado ergo alias minimo, portò quod mihi constet carius. Cic. Tusc. lib. 1. Animus, qui si est quatuor horum generum, vnde omnia constare dicuntur. ¶ *Constat, compositum est.* Lucil. lib. 26. Principio Physici omnes homines ex anima & corpore constare dicunt. Sisen. Hist. lib. 4. Multitudinem procul hostium constare viderunt. ¶ *Constat, conuenit, manifestum est.* M. Tul. ad Cæsarem Iumorem lib. 2. Cum constet Cæsarem Lupercis id vectigal dedisse, qui ante poterat id constare? Et Tusc. lib. 1. Siue quod à grauioribus leuiora natura repellantur, quæ cum constet.

100 ¶ *Constitit, dicitur stetit.* Virg. Æn. lib. 4. Hic primum paribus nitens Cyllenius alis Constitit. ¶ *Constitit, erectum est.* Plaut. Amphit. 20. Fremitu virum, & spiritu atque anheliu nebula constar. Virg. lib. 5. Constitit in digitos. Cic. Tusc. lib. 1. Vbi rigida constar crassa caligo inferum.

101 ¶ *Colligere, in vnum redigere.* Virg. Æn. li. 6. Colligere arma iubet, validisque incumbere remis. M. Tul. Philippicis lib. 6. Succurrendum est de Bruto, omnes vndique copias colligédæ. ¶ *Colligere, reficere.* Cic. in Verrem actione 2. Sed manifesto furto perturbatus, vbi se colligit. ¶ *Colligere, calare, suppressere.* Virg. lib. 12. Subsistit Æneas, & se colligit in arma Poplite subsidens. ¶ *Colligere, auferre.* Lucil. lib. 30. Ruis hæc, & colligis omnia furim. Plautus Aulularia: Quin ipsi pridem confors vagueis dempserat. Collegit, omnia abstulit præsegmina.

102 ¶ *Continens, est abstinens, integer.* M. Tul. ad M. Catonem: Vt quæ copiis, & opibus ferre vix possumus, ea mansuetudine, & continentia nostra, sociorum fidelitate recamur. ¶ *Continens, continuus, continuum.* M. Tul. Epist. ad senatum: Itaque cum exercitu per Cappadociæ partem eam, quæ cum Cilicia continens est, iter feci. Idem Hortensio: In continentibus quidem terris vestrum nomen dilari potest.

103 ¶ *Curatum, est natum.* ¶ *Curatum, post laborum refectionem.* Virg. Corpora curamus, si flos sopor irrigat artus. ¶ *Curatum, cum delectu apparatus.* Lucil. lib. 30. Et circum volitant ficedulæ, turdi, curatis coci.

104 ¶ *Conducere, emere.* Plaut. Aulul. Credendum conduxit ego illum. ¶ *Conducere est sicuti vñ.* Lucilius libro 29. Magno, non magna mercede, magno quidem conduxeris. Tull. de offic. libro 2. Vt sæpe in nostra republ. videmus mercede conducti.

¶ *Conducere, colligere, conuocare.* Varr. Manio: Manius manè suscitauit nos, tum in rostra ad-

fert: populum in forum conuecit. ¶ *Conducere, conuocare.* Lucil. libro 30. Et virtute tua & claris conducere chartis. ¶ *Conducere, vile esse:* Solus verò soli quid re, quæstu conducatur suo. Marc. Tul. de offic. libro 3. Quomodo stultè etiamne si reipub. conducebat? Potest autem, quod reipub. inutile sit, id cuiquam vile esse? Idem de republ. lib. 1. Facillimum autem in ea republ. esse posse concordiam, in qua idem conducatur omnibus. Sisen. Hist. lib. 4. Quid in rempub. suam maximè conducere videretur.

105 ¶ *Concelebrare dicitur commonere.* Lucil. lib. 1. Quæ mare nauigerum, quæ terras frugiferentes Concelebras. ¶ *Concelebrare, diu amare.* D. Æm. à celebritate. Lucil. lib. 30. Multis indoctis sermonibus concelebrarunt.

106 ¶ *Credere, est fidem habere dictis vel factis.* Lucil. lib. 27. Hymnis velim te id, quod verum est, credere. Virg. Æneid. libro 2. Ora Dei iussu non vnquam credita Teueris. ¶ *Credere, fidei committere.* lib. 28. Vitam ac fortunam cui crederem meas. ¶ *Credere, est seruandum commendare.* Plaut. Aulul. Vbi is obiit mortem, qui mihi id aurum credidit.

107 ¶ *Commodare est mutare.* Lucil. lib. 27. Certa sunt sine detrimento, quæ inter se commodent. M. Tul. de officiis libro 2. Atque vendendo, & accipiendo, mutandisque facultatibus, & comodandis, nulla re egerimus. Commodare, cum comodo dare. M. Tul. ad filium li. 2. Cui ego quibuscunque rebus potero, libentissime commodabo.

108 ¶ *Captare, capere.* Lucil. lib. 27. Quod si paulisper captare, atque obseruare hæc volueris.

109 ¶ *Cognoscere, est audire, æstimare.* Lucil. libro 26. Rem cognoscas simul & dictis animum attendas, postulo. Pomp. Pansa Papipolæ: Magis curabo vbi cognorit, omnes vnà assentant. Terent. Andria: Eo pacto & gnati vitam & consilium meum cognoscet Vir. Geor. lib. 1. Ni refugis, tenuisque piget cognoscere curat. ¶ *Cognoscere, nosse, vel perspicere.* Virg. lib. 9. Venatu assiduo, & totum cognouimus amnem. Idem Geog. lib. 2. Nunc quo quamque modo possis cognoscere, dicam M. Tull. Hortensio. Vnde autem facilius, quam ex annalium monumentis, aut bellicæ res, aut omnis reipub. disciplina cognoscitur? Idem de senectute: Neque verò eos ipse cognoui, sed illos etiam, de quibus & audiui, & legi, & ipse conscripsi. ¶ *Cognoscere, agnoscere.* Virg. Bucolicis: Incipe parue puer risu cognoscere matrem. M. Tul. de republ. lib. 1. Cognoscere me hercle inquit, consuetudinem istam, & studium sermonemque. Varr. Sæquiulysse: Vtæor, ne me quoque, cum domum ab Illo cessum reuertero, præter canem cognoscat nemo.

110 ¶ *Compe-*

146 ¶ *Destinare*, dicitur *parare*. ¶ *Destinare*, *empere*. Lucilius lib. xxvij. Facio, ad lenonem venio, tribus in libertatem millibus destinet.

147 ¶ *Docere*, significat disciplinam vel artem quamquam magisterio dare. Virg. Æneid. lib. v. Docuit post exitus ingens. ¶ *Docere*, *dicere*. Lucilius lib. xxix. At non sunt similes, neque dant: quid si dare vellent, Acceperis ne, doce.

148 ¶ *Diligere*, manifestam habet significationem, ut plerunque. Diligit, *diuidit*. Plautus Curcul. Clypeatus elephantum ibi machara diligit. Titianus Prælia: Peripam totam diligit.

149 ¶ *Dextrum*, dicitur *dextera pars*. Virgil. lib. quinto: Quò tantum mihi dexterabis? ¶ *Dextrum* dicitur *felix, propitium*. Virg. lib. viij. Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.

150 ¶ *Deprecor*, amolior, depello, propulso. Tul. de Repub. lib. vj. Non modò inuidia pari non erat, sed etiam Claudij inuidiam Gracchi caritas deprecabatur. Ennius: Ecipite ò cui nunc ærumnam, à libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor.

151 ¶ *Diuortium*, est rerum omnium separatio. Cicero de Oratore lib. iij. Sic è communis sapientie iugo sunt doctrinarum facta diuortia. *Diuortium*, *deflexus de via, à diuertendo*. Virgilius lib. ix. Obiciunt equites sese ad diuortia nota.

E

152 ¶ *Exigere*, vi extorqueri. M. Tullius in diuinatione: Et cum esset tritici modius sestertius duobus pro frumento in modios singulos duodenos sestertius exegisse. ¶ *Exigere*, *inquinare*, *rerum perdiscere*. Virgilius Æneid. lib. primo: Quærere constituit, sociisque exacta referre. ¶ *Erigere* est *excludere*. Plautus Aulularia: Itaque omneis exigit foras. Terent. Andr. Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius. Afranius Fratrius: Retinebitur vir ut voluntate vna probabili prægnatem quod non exigat. Næuius Danæ: Indignè exigor patria innocens. M. Tull. Philippicis lib. ij. Claves ademit, forasque exegit. Lucil. lib. xxvj. Vestimentis frigus, atque horrorem exacturum putet. ¶ *Exigere*, *debitum repetere*. M. Tull. Epistola ad Cassium: Sed non urgeo. Longiores enim spectabo, vel potius exigam, quando hercle ego temerè exigam. ¶ *Exigere*, *facere*, *cogere*. Virgilius Æneid. lib. ij. Quos improba ventris Exegit cæcos rabies. ¶ *Exigere*, significat *egere*. Plautus Captiuis: Salve Tyndare, & tu cuius causa hanc ærumnam exigo. Virgil. Æneid. lib. j. Omneis ut tecum meritis pro talibus rebus exigat. Terentius 60

Hecyra: Illique exopto, ut reliquam vitam exigat. Lucilius lib. xxvij. Cui cognoueris vitam sine cura exigat. ¶ *Exigere*, *desistere, confiteri*. Virgilius Æneid. lib. 4. Decremique mori, tempus secum ipsa, modumque Exegit.

153 ¶ *Exactum*, *transcursum, præteritum*. Virgilius Georg. lib. tertio: At tribus exactis, ubi quarta accesserit æstas. Et eodem: Exactis grauidæ cum mensibus errant.

154 ¶ *Elidere*, *excludere* significat. Virgilius libro viij. Elisos oculos, & siccum sanguine guttur. Plautus Rudente: Inbeo oculos elidere, idem ut sæpius faciunt coci. Lucilius Satyr. lib. ij. Iniuriarum hunc in fauces inuolasse, animamque elisisse illi. ¶ *Elidere*, *suffocare*, vel *occidere*. Virgilius lib. octauo: Geminisque premens eliserit angues. ¶ *Elidere*, *collidere*. Virgilius Æneid. lib. iij. Ter spumam elisam, & rorantia vidimus astra. Cicero Tuscul. lib. v. Qui rebus his fractus ægritudine eliditur, potest tamen esse non miser. ¶ *Elidere*, *deicere*. M. Tul. de Rep. lib. ij. Ut auriga indoctus è curru trahitur, operitur, eliditur, laniatur.

155 ¶ *Exanclare*, significat *exaurire*. Plaut. Stich. Næ iste ædepol vinum poculo paucillulo Exanclauit. Idem Pœnulo: Sæpe exanclatum merum scitissimè. ¶ *Exanclari*, *perficere*. Pacuuius Peribœa: Non potest, Menalippe, hic sine tua opera exanclari clauos. ¶ *Exanclari* etiam significat *perpeti*. Ennius Andromacha: Malo torquetis cum ærumnis illum exanclari diem. Accius Diomede: Ferè exanclauimus Tyranni ærum ingenium, atque exspectabile. Idem Amph. Per tolerarem vitam, cladisque exanclarem impatibilibus. Lucilius libro xxx. Quantasque modo ærumnas, quantosque labores Exanclaris. ¶ *Exanclare*, *effundere*. Ennius Eumenidibus: Næ si patrem materno sanguine exanclando vlciscer.

156 ¶ *Eliminare*, est *exire*. Ennius Meneas exsule: Antiqua ædilis filia custos corporis, Quid sic extra ædeis exanimata eliminat? Accius Phœnissis: Egredere, exi, effer te, elimina vrbe. Idem Meleagro: Timidè eliminor clamore, simul agnita vox ad aureis accinit. Varro Serrano, æti *ἐξαρπάζειν*: Occipitium arioudeco ostendo, ex oraculo elimino me. ¶ *Eliminare* rursus *excludere*. Pacuuius Doloreste: Vbi ille est? me miseram quoniam clamor eliminat. Pomponius: Conclauos istic manet, eliminabo extra ædeis coniugem.

157 ¶ *Euadere*, *exire*, *tendere*. Terentius Phormione: Quid hic ceptat, aut quo euadet hodie? Lucilius lib. xxvj. Euadat saltem aliquid aliquā, quod conatus sum. Plautus Asinaria: Demiror quid sit, & quò euadat sum in metu. ¶ *Euadere*, *fieri*, *produci*.

Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis Exit. ¶ Exire, prohibere. Virg. Æneid. lib. 11. Sustinet à iugulo dextram, & vim viribus exit.

165 ¶ Expedire, utile esse. Terent. Heaut. Expedit bonas esse vobis: nos, quibus cum est res, non sinunt. Lucil. lib. 27. Ego enim à pueritia, ut me amare expediat. Tul. de offic. lib. 2. Sæpe enim aut eos laudant, quos non debeant; aut eos, quos non expedit. ¶ Expedire est definire. Vir. Æneid. lib. 4. Et Ausonio possis considerare portu Expediam dictis. Terent. Phorm. Atque id, si potes, verbo expedi vno. ¶ Expediri, liberari. Virgil. Æneid. lib. 2. Flammam inter & hosteis Expedior. Terent. Hecyr. Teque hoc crimine expedi. Sisenna Hist. lib. 4. Funeis expediunt, claustra foribus imposita periclitantur. ¶ Expedire, proferre. Virg. Æneid. lib. 1. Cereremque canistris Expediunt. M. Tull. in Verrem de suppliciis: Hominem proripi, atque in foro medio nudari, ac deligari, & virgas expediri iubet. ¶ Expedire, colligere. M. Tull. ad Cæsarem iuniorem lib. 1. Ex cæteris autem generibus tunc pecunia expeditur, cum legionibus victricibus erunt, quæ spopondimus, persoluenda.

166 ¶ Enixa dicitur partu leuata. Vir. Æn. lib. 3. Triginta capitum fetus enixa iacebit. ¶ Enixa, subiugata. Virg. Æneid. lib. 3. Seruitio enixa tulinius.

167 ¶ Efferre, subdere. Lucil. lib. xxvi. Depugnabunt pro te ipsi, & morientur, ac se ultro efferent. ¶ Efferre significat proferre. Vir. li. v. Tunc satus Anchisa cestus pater extulit æquos. Et lib. 2. Mene efferre pedem genitor? Lucil. lib. 26. Ego ubi quem ex præcordiis versu effero. Ennius Medea: Utinam ne unquam me de cordis cupido corde pedem extulisse. ¶ Efferre, ostendere. Virg. lib. 8. Ut belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit. ¶ Efferre, eligere, leuare. Virgil. Æneid. lib. v. Ostendit dextram insurgens Entellus, & altè Extulit. Lucil. lib. xxx. Continuo simul ac paullo vehementius aura inflauit fluctus, erexit, extuleritque. ¶ Efferre, edere, prouehere. Virg. Georg. lib. 2. Extulit hæc Decios, Marios. Lucillius li. xxvi. Non idcirco extollitur, vel ira, vel gaudij dator. M. Tull. Hortensio: Præter cæteros nostra extulit ciuitas. ¶ Efferre, extollere. M. Tul. de signis: Nimirum forsitan hæc illi mirentur, atque efferant. Idem de offic. lib. 2. Itaque eos viros suscipiunt, maximisque efferunt laudibus. Lucillius lib. xxx. Omnia alia, in quibus efferimur rebus, ne ego multis loquar.

168 ¶ Extollere, differre. Cæcilius Plancio: Abi intro, atque ista hæc aufer, tamen hodie extollat nuptias.

169 ¶ Explere, dicitur implere. Lucr. lib. 3.

Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam. Virgil. Georg. libro 3. Improbis ingluuiem, rarisque loquacibus explet. Explere, minuire. Virg. libro sexto: Discedam, explebo numerum, reddarque tenebris.

170 ¶ Educere, erigere. Virgil. lib. 6. Aramque sepulcri Congerere arboribus, cæloque educere certant. ¶ Educere dicitur exuere. Virgilius libro 10. Hoc dicens, eduxit corpore telum. ¶ Educere, educare. Terentius Adelphis: Eduxi à paruulo, habui, amavi pro meo.

171 ¶ Excutere, dicitur commouere. Virgil. lib. 12. Gaudetque comanteis Excutiens ceruice toros. M. Tul. de offic. lib. 2. Explica, atque excute intelligentiam tuam. ¶ Excutere, emittere. Virg. 9. Excussus Aconteus Fulminis in morem. Excutere, excludere, deicere. Virg. Æneid. lib. 4. Excutimur cursu, & cæcis erramus in vndis. Idem lib. 9. Excussi manibus radij, reuolutaque pensa. Lucillius libro 30. Ipso cum domino calce omneis excutiamus. ¶ Excutere, eligere. M. Tull. Philipp. lib. 12. Iuuentutem omnem ex tota Italia excussimus.

172 ¶ Exponere, extollere. M. Tul. de signis: Vocat ad cenam deinde ipse prætorem, exponit suas copias omneis. ¶ Exponere, deponere. Virg. lib. 11. Socios de puppibus aliis Pontibus exponunt. ¶ Exponere, differere. M. Tull. Philippic. lib. 1. Exponam vobis breuiter consiliū profectionis, & regressionis meæ. ¶ Exponere, abiicere. Terent. Heautont. Erat hic Corinthia anus haud impura ei dedi Exponendam. ¶ Expositum subiectum. M. Tul. in Verrem actione 2. Cum tibi exposita esset ad prædandū omnis Pamphylia.

173 ¶ Exornare, sedare. Terentius Heaut. Egone? si viuo adeo exornatum dabo, Aded depexum; ut dum viuat, meminerit semper mei. ¶ Exornare, ornare. M. Tull. in Verrem de signis: Exornat amplè, magnificèque triclinium. Terent. Eunuchus: Ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit. Cicero de Orat. lib. 1. Qui omnes eloquentes fuerunt, orationem suam, & Reipublicæ dignitatem exornabant.

174 ¶ Explicare, ostendere, explanare. M. Tul. in Verrem de signis: Vitam alterius totam explicare. Idem de officiis lib. 3. Ut quædam sibi concedantur, quò facilius, quæ volunt, explicent. ¶ Explicare, emittere, extendere. Virgilius Georg. lib. secundo: Sed trudit gemmas, & frondeis explicat omneis. M. Tul. de Repub. lib. 1. Quæ virtus præter cæteras, totam se ad alienas utilitates porrigit, atque explicat. Var. Sesiuius: Vias stell' geras ætheris explicans ære cauo sonitum hic in cothurnis.

¶ Explicare, exercere. M. Tul. de offic. lib. 3.

Explica, atque excute. intelligentiam tuam, ut videas quæ sit in ea species, forma, & notio viri boni.

175 ¶ *Exui* est *exsolui*. Virg. Æneid. li. 2. Sustulit exutas vinculis ad sidera palmas. ¶ *Exui*, *nudari*. Virg. li. v. Magna ossa, lacertosque Exuit. ¶ *Exuere*, *deponere*. Virgil. Æneid. libro 4. Et si quis adhuc precibus locus, exue mentem. ¶ *Exui*, *liberari*. Lucil. lib. xxix. Vnde domum vix redeat, vixque hoc exuat se.

176 ¶ *Excidere*, *cedere*. M. Tul. Philip. lib. 2. Excident gladij cruenta arma de manibus. ¶ *Excidere*, *in oblivionem dare*. Virg. Æneid. lib. 1. Nec dum etiam causæ irarum, sænque dolores Exciderant animo.

177 ¶ *Eiectum*, *exclusum*. Virg. lib. ix. Nec non Tarquinius eiectum Porlena iubebat Accipere. Lucil. lib. xxix. Ibi erat scopios Eiecere istum abs te, quamprimum, & perdere a morem. ¶ *Eiectum*, *extensum*. Virg. lib. x. Eiectoque incumbit cernuus armo.

178 ¶ *Exsultare*, *sanire*. M. Tul. de Repub. lib. 2. Quæ sanguine alitur, quæ in omni crudelitate sic exsultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur. ¶ *Exsultare* est *gestu vel dictu iniuriam facere*. Lucil. lib. xxx. Quin totum purges, debelles me, atque deauras, exsultes, sollicites. Virg. lib. v. Exsultantiaque haurit Corda paupor pulsans. ¶ *Exsultare*, *gloriarum cum iactantia*. Virg. Æneid. lib. x. Exsultat Amazon. M. Tul. Hort. Imbecillis autem est pudoris magister timor, qui, si quando paululum aberravit, statim spe impunitatis exsultat. Et de senectute: Et Annibalem iuveniliter exsultantem patientia sua mollebat. ¶ *Exsultare*, *supra modum exsilire*, & *efferr*. M. Tul. de Republica: Est igitur quiddam turbulentum in hominibus singulis, quod vel exsultat voluptate, vel molestia frangitur.

179 ¶ *Eligere*, *significatione* habet apertâ. ¶ *Eligere*, *defatigare*. Lucil. lib. xxix. Corruptat prorsus, ac nervos omneis eligat.

180 ¶ *Excludere*, *liberare*. Lucil. 27. Primum qua virtute servitutem excluderit. ¶ *Excludere*, *dicitur eicere*. Terent. Eunuchus: Exclusit, reuocat, redeam?

181 ¶ *Excidere*, *dissensire*. Lucil. lib. 27. Metuo ut fieri possit, egone ab Archilocho excido.

182 ¶ *Exspectare*, *dicitur manere, observare*. Terent. And. Exspecto quid velis. ¶ *Exspectare*, *sperare*. M. Tul. de offic. lib. 2. Est enim deterior, qui accipit, atque etiam ad expectandum semper paratior. Virg. Georg. lib. 1. Sed illos Expectata leges vanis elusit arstis. ¶ *Exspectare*, est à Deo *poscere*.

183 ¶ *Expetere*, *accipere*. Plaut. Amphitr. Ergo in servitute expetunt multa iniqua.

¶ *Expetere*, *transferre*, *cadere*. Plaut. Amphit. Suamque ut culpam immortalem expetere ut sinat.

F

184 ¶ *Felix*, *dicitur fortunatus, beatus*. Virg. Æneid. lib. 3. O felix una ante alias Priameia virgo. ¶ *Felix*, *propitius*. Virg. Æneid. libro 1. An Phœbi soror, an nympharum sanguinis una, sis felix. ¶ *Felix*, *fructuosus, ferax*. Virg. Georg. lib. 2. Exiit ad cælum ramis felicibus arbor. Varro de vita populi Romani lib. 2. Contra nouo marito cum item è foco in titione ex felici arbore, & inæquali aqua allata esset.

185 ¶ *Fastigium*, *ima altitudo*. Virg. Georg. li. 2. Forsitan, & scrobibus quæ sint fastigia, quaras. Varro de re rustica lib. 1. Folia ita idonea fiat, ut omnem aquam, quæ de cælo venit, recipere possit, aut fastigium habeat, ut exeat è fundo agg eris.

186 ¶ *Ferre*, *ostentare*. Virg. lib. xi. Captiuo siue ut se ferret in auro Venatrix. ¶ *Ferre*, *consuetudine portare dicimus*. Vir lib. v. Vix illam famuli Phegeus. Sabarisque ferebant. ¶ *Ferre*, *habere*. Virg. lib. v. In magno munere Cylleus Ferre sui dederat monumentum, & p gnus amoris, cum filium nomen suum ferre voluisset. ¶ *Ferre*, *pati*. Virg. Æneid. lib. 2. Miserere animi non digna ferentis. Lucill. lib. 27. Ceterum quicquid sit, qui non sit ferro æquo animo, ac fortiter proelio captiuos prædones non posses iam amplius perferre, tamen suadet, ut notat Terent. Heaut. Nam quem ferret, si parentem non refert suum? Cic. in Verrem: De prætura Siciliensi, prout Thermitani hominis facultates ferebant. Et de Orat. lib. 2. Est autem vetustum verbum quod tamen consuetudo ferre possit. ¶ *Ferre*, *conferre*. Virg. lib. v. Quibus acer Eryx in prælia fuetus Ferre manum. ¶ *Ferre*, *disturbare*. Virg. Æneid. lib. 1. Quippe ferant rapidi secum, verrantque per auras. Et lib. 2. Alij rapiunt incensa feruntque Pergama.

¶ *Ferre*, *dicere, nominare*. Virgil. Æneid. lib. 2. Et scelus expendisse merentem Laocoonta ferunt. Et lib. 3. Quæ nunc Samothracia fertur. ¶ *Ferre*, *dare, exhibere*. Virg. Æneid. lib. 3. Sacra Dioneæ matri, diuisque ferebant. ¶ *Ferre*, *offerre*. Virg. lib. xi. Legati responsa ferunt. M. Tul. de suppliciis: Prohibetur suis liberis cibum, vestitumque ferre. Lucil. libro 29. Colligere auxilium, tametsi est indignum ut feram. ¶ *Ferre*, *dirigere, ducere*. Virg. lib. 6. Hinc via Tartarei quæ fert Acherontis ad undam. Lucill. lib. xxx. Quid sibi vult, quare sit, ut intro versus, ut ad te spectent, atque ferant vestigia, sed omnia prorsus? ¶ *Ferre*, *laudare*. Idem eodem: Et sola ex multis nunc nostra poemata ferri.

187 ¶ *Eluere*, *est decurrere*. Virg. Georgic. lib. 2.

¶ *Fatigare, commouere, perturbare.* Virg. *Æn.* lib. 1. Quæ mare nuoc terrâq. metu, æz lumq. fatigat.

207 ¶ *Frigoris*, quæ sit significatio, manifestum est. Virg. *Georg.* lib. 1. Frigûsque calorûmque Inter. Et Lucr. *Frigus*, ut à fluiis, calor ab sole, æstus ab undis *Æquoris*. ¶ *Frigus*, metus. Virgilius *Æneid.* lib. 1. Extemplo *Æneæ* soluantur frigore membra. ¶ *Frigus*, æstus nota. Virg. *Georg.* lib. 2. At sceleratum exquirere frigus Difficile est.

208 ¶ *Frigidum, venenatum.* Virgil. *Bucol.* Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. ¶ *Frigidus, mortuus.* Virgil. *Æneid.* lib. 9. Voluitur ille vomens calidum de pectore flumen Frigidus. ¶ *Frigidum, segne, imbecille.* Virg. lib. 11. Largus opus, & lingua melior, sed frigida bello Dextera.

209 ¶ *Ferire*, vsu significat percutere. Virg. *Bucol.* Cornu ferit ille, caueto. M. Full. de suppliciis: Feriuntur securi: stataris tu in omnium gemitu, & triumphis. ¶ *Ferire, sancire, firmare.* Virg. *Æneid.* lib. 10. Haud mora Tarcon Iungit opes, sedûsque ferit.

210 ¶ *Fouere, est nutrire, prouidere.* Virgilius *Georgic.* lib. 3. Hinc nescio qua dulcedine lacti, Progeniem, nidûsque fouent. Et *Æneid.* lib. 1. Iam rum tenditque, fouetque. Lucil. lib. 29. Ventrem alienum mæstum fouere exmolito ordeo, uti cataplasmo. ¶ *Fouere, adspargere.* Virg. libro 12. Fouit ea vulnus lymphæ longæ: uis Iapix. ¶ *Fouere, constituere.* Virg. *Georg.* lib. 3. Sub terra fouere larem. Virg. lib. 1. Et interdum gremio fouet insecta Dido, Infidest quantus miseræ Deus. ¶ *Fouere: tueri.* Virg. *Æneid.* lib. 9. Obuia non ferre arma viros, sed castra fouere.

211 ¶ *Fetum*, significat plenum. Virgil *Æn.* lib. 1. Lota feta furentibus austris. Et lib. 2. Scandit fatalis machina muros Feta armis. Var. *grauis*: Nô videris vnus ut paruulus Amor arditeta lampade. ¶ *Fetum, onere leuati.* Virg. lib. 9. Fecerat & viridi setum Mauortis in antro. Et *Georg.* lib. 3. Nec tibi setæ More patrum ninez implebunt mulctaria vacca. Varr. de vita populi Rom. lib. 1. Mensæ anteponebantur cum culina ac vino, in quo quæ veniebant ad setam amice gratulatum, Dis ma- stabant.

212 ¶ *Fasces*, quam habeant significatio- nem, manifestum est. Virg. *Georg.* lib. 2. Illum non populi fasces, non purpura regum flexit. ¶ *Fasces, consulem posuit.* Virg. *Georg.* lib. 2. Iniusto sub fasce viam dnm cepit. ¶ *Fasces, mæ.* Idem *Bucol.* Ego te hoc fasce leuabo. Idem *Georg.* lib. 3. Vltroque animas sub fasce dedere.

213 ¶ *Fundere, est liquorem defundere.* Virg. *Georg.* lib. 3. Hic duo rite mero libans Car- chesiæ Baccho Fundit humi. ¶ *Fundere, pro-*

gentia victor Corpora fundat humi. Et *Æn.* lib. 1. Fusus sine mente sine villo subiace- rent. M. Tul. Philip. libro 1. Sceleratissimorum hostium exercitum fustum, calumque co- gnoui. ¶ *Fundere, d. re.* Virg. *Bucol.* Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores. Cic. *Tusc.* lib. 9. Vt aut flores, aut fruges fundant, aut bac- cas. ¶ *Fondere, dicere.* Virgil. *Æneid.* lib. 3. Talia fundebat lacrymans. Plautus *Asinaria*: Næ il- la æcastor funerato fundit. ¶ *Fundere, fugare.* Virg. *Æneid.* lib. 2. Illi etiam, siquos obicura nocte per vmbra- sudimus insidiis, totaque agitantibus vrbe, Apparent. ¶ *Fundere, dimitte- re.* Virg. *Georg.* lib. 4. Ruuntque effusi carcere cuspis. Et lib. 10. Cristisquo à vertice flamma Funditur.

214 ¶ *Filum, oris linamentum.* Lucil. lib. 29. Surge mulier, ducito filum non malum. ¶ *Fi-* lum dicitur ducta res quæque ad tenuitatem. Vir- lib. 10. Extremâque Lauso paræ fila legunt.

215 ¶ *Flagitium, periculum.* Lucil. li. 29. Quie- te poscente minus, & præbent rectius multo, & sine flagitio. ¶ *Flagitium veteres, vitium, quod virgini inferretur, dici voluerunt.*

216 ¶ *Fides*, quid sit manifestum est. Vt Vir. *Æneid.* lib. 1. Cana fides, & Vesta, ut plerunq. fides chordæ appellantur. Tul. Hor. Ponendæ sunt fides, & tibiæ. & Vir. lib. 6. Threicia fretus cithara, fidibusque canoris.

217 ¶ *Facere*, apertam habet significati- onem. ¶ *Facere rem diuinam*, religionibus exhibere, Plautus *Aulularia*: Mulsi, congialem plenam faciam tibi fideliam. Virg. *Bucol.* Cum faciam vitula pro frugibus, ipse venito.

218 ¶ *Graue, grauidum.* Virg. *Æn.* lib. 1. Do- nec regina sacerdos Marte grauis. ¶ *Grane, plenum.* Virg. *Bac.* Non insueta graueis tenta- bunt pabula feras. Et *Georg.* libro 4. Et gra- uido superant vix vbera lumen. Et *Æn.* lib. 1. Tunc pietate grauem, ac meritis. ¶ *Grave, e-* randum, ac frugiferum. Virg. libro 3. Quid labor aut benefacta iuuant? quid vomere terras In- uertisse graueis? Graue secundum consue- tudinem, ponderosum. Virgilius *Georgic.* lib. 1. Vomis & inflexi primum graue robur ara- tri. Terent. Heaut. Hui tam graueis hos qua- so? M. Tul. de offic. lib. 1. Aut certe omni pon- dere grauior habenda est. ¶ *Grave, amarum.* Var. *Quinquatribus*: Absynthium uti bibam grauem, & castoreum, leuèque robur? Virgil. Et graneolentia centaurea. ¶ *Grane, multum valde*, significare veteres probant. Titin. *Psala-* tria: Grauisque opsonio conuiuias. Nam & gra- uiter multum intelligitur. Cæcil. *Plocio*: Pla- cere hoc cepit graniter, postquam est mor- tua. Acc. *Deiphobo*: Aut infando homi- ne Ignatula serat, aut arena, & ex sole, quæ neque amico amicus vnquam grauis, neque hosti hostis fuit. Sallust. *hystor.* libro 3. Nanque

¶ Limen non solum, quod sub pedibus est, dicitur, sed etiam quod *superius est ingressus*. Nou. Macco exsule: Limen superum, quod mihi misero saepe confregit caput: inferum autem ubi ego omneis digitos defregi meos.

279 ¶ *Lenare, solvere.* Virgil. *Aeneid.* lib. 2.
Atque arcta leuati Vincula iubet Priamus.

¶ *Leuare rursus, releuare.* Cic. Tusc. lib. 5. *Alia nulla potuit inueniri leuatio.* Virg. Bucol. *Ego hoc te fasce leuabo.* M. Tul. Epist. ad Cæsarem : *Iam amplitudinem, gloriâque tuam magno mihi ornamento fore existimo, quòd me leuas cura.* Pacu. Periboræ : *Neque tuum te ingenium moderat, neque fraternum ita exsilium leuat.* Var. Virg. diu. *Quos nos iacta nouo leuata pascat.* ¶ *Leuare etiam animare.*

Acc. Meleagr. Cave lassitudo poplitum cur-
sum leuet. Idem Nyctegresia: Illos suapte in-
duxit virtus: tu laudem illorum leuas. Var. *et*
ἐξαρῶν: Quémnam te esse dicam feram, qui
manu corporis feruidos fontium aperis lacus
sanguinis, réque vita leuas ferreo case? Virg.
Georg. lib. 2. Omne leuandum Prodimus. Tur-
pil. Demet. Nunc me ex aliorum ingeniis iu-
dicat, Intercapedo quorum amicitias leuat.
Var. Quinquatr. Absynthium vti bibam gra-
uem, & castoreum, leuémque robur.

280 ¶ *Lautum*, significat *lotum*. Terentius Phorm. Tene ad symbolum venire unctum, atque lautum è balneis? ¶ *Lautum, nudum*. Lucil. lib. 26. Malis necesse est lautum è mensa purè capere cibum. ¶ *Lautum, abundans, competens*. Var. *Agriusdum agrius*: Video quòd habeat satis, si vix putant lautum. ¶ *Lautum etiam inquinatum, vel maculatum*. Virg. Georg. lib. 3. Lautit ater vulnere sanguis. Acc. Stasistis: vel Tropæo: Vulnere terro deformatum suo sibi lautum sanguine tepido. ¶ *Lautum, elegans, suave*. Terent. Eunuch. Faciè, lautè, lepidè, nihil suprà. Afran. Vopisco: Equidem te nunquam mihi Parasitum, verum amicum, æqualem atque hospitem Quotidianum, & lautum etiam conuiuium domi. M. Tin Verrem actione 2. Romam vt ex Sicilia redij, comites istius, atque amici, homines lauti, & urbani. Et Hortens. Quæ est igitur philosophia? Socrate nec dubito quid, quæcūque sit lautitia, cui ictum elegantem magnificè, neq; minus quàm deceret, colere instituissent.

281 ¶ *Lentum*, significat *tardum*. M. Tul. de
republic. li. v. Marcellus ut taceret pugnax ; ma-
ximus ut consideratus, ut lentus. Et Hortens.
Hunc Crassum qui lectius (ut scitis) dicere
solebat , ad imitationem quasi nostri generis
contendisse. ¶ *Lentum*, *securum*, *otiosum*. Vir-
gil. Bucol. Nos patriam fugimus , tu Tityre
lentus in umbra. ¶ *Lentum*, *flexuosum*. Virgil.
Bucol. Lenta salix quantum pallenti cedit oli-
væ. Idem Geor. i. Atque Amerina parant lentæ
æquina cula viti. ¶ *Lentum*, *patiens*, *placidum*.

M. Tul. Hortensio : Qui, cum publicas iniurias lentè tulisset, suam non tulit. ¶ *Lentum, facile.* Lucyl. Satyr. li. ii. Corra senex Crassi pater huius Panæti Magni critico fuit nummarius soluere nulli Lentus. ¶ *Lentum, tenax.* Plautus Menæchmis : Nimis lenta sunt vincula. Virg. Georg. lib. 4. Et visco, & Phrygiæ servant pice lentius Idæ. ¶ *Lentum, frigidum.* Virg. Georg. lib. 1. Nocte leues melius stipulæ, nocte arida prata Tondentur, noctis lentus non deficit humor. Cic. Orat. lib. 2. Neque enim est facile perficere, ut irascatur ei, cui tu velis, si vel iudex, vel ipse ferre id lentè videre.

282 ¶ *Locus*, *decus* significare vult Accius
Diomed. Non genus virum ornat, generi vir
fortis loco. ¶ *Locus*, significationis manife-
stus est. Virg. *Æneid.* lib. 3. Hæc loca vi quodam.
Et: Hic locus urbis erit. ¶ *Locus*, *genus*, *mobili-
tas*, *dignitas*. Acc. Euryface: Atque, ut vides, non
tenui de loco. Sallustius *Catilina*: Natus haud
obsuro loco.

283 ¶ *Languor, est torpor, & inertia.* M. Tul. de offi. li. 1. Nihil autem magis cauendum est senectuti; quam ne languori se; desidizque dedat. ¶ *Languor, defectio, & dissolutio.* Vir. li. 9. Purpureus veluti cum flos succisus atro Languescit moriens. Idem lib. x. Qualem virgineo demessum pollice florem, seu molles violæ, seu languentes hyacinthi.

284 ¶ *Longum, est per plunum porrectum.* Virg. Georg. lib. 3. Tum longo nullus lateri modus.
 ¶ *Longum, altum, erectum.* Virg. Æneid. lib. 9. Stant longis innixi hastis, & scuta tenentes.
 ¶ *Longum, diuturnum, perseverans.* Virg. Æneid. lib. 3. Et longum Andromache restatur amore.
 ¶ *Longum, sanum, perniciosum.* Virgil. Æneid. lib. 1. Infelix Dido, longumque bibe-
 bat amorem.

285 ¶ Longè etiam *valde*, Virgil. libro v. Ante omnes super ipse Dares, longèque recusat. M. Tul. in Verrem de prætura Siciliensè Hic longè primus ciuitatis est Epicrates. Et de offi. lib. 1. In his & nobilissimi philosophi longè principes. Lucil. lib. xxx. Cui vbi decimuria meæ epitegina appedi longè opera ante alia omnia. Siscn. Hist. lib. 4. Egregias & longè præstantes, ac metuendas aduersariorum opes esse. Terentius Adelph. Exerrat longè, mea quidem sententia. ¶ Longè etiam significat aut *temporis prolixitatem*, vt Virgil. Geor. li. 2. Nec longum tempus, & ingès Exiæ ac cælum ramis felicibus arbor. Aut *spatij æstimationem*. M. Tull. in Clodium, & Curionem: Credò, postquam tibi speculum allatum est longè, & à pulcris abesse sensisti. Virg. lib. 12. Longè illi Dea mater erit, quæ nube fugacem Feminea regat.

286 *Luxuria, est contra pudorē, & supremo-
dum profusio. M. Tul. de offi. lib. 1. Intelligimus
o-quāta sit turpe diffluere luxuria, delicatē &c
mollicie*

lib. 2. Et mæstas expromere voces. Lucillius
xxix. Cohibet & domi mæstus se Albinus.
¶ Mæstum, est *tum fame*. Lucillius libro xxix.
Ventre alienum, mæstum, fouere ex molito
ordeo, vti cataplasma.

315 ¶ *Mutare, derelinquere*. Lucil. libr. xxvj.
Mihi quidem nō persuadetur, publicè vt mu-
tem meos. ¶ *Mutare, transferre*. Lucil. lib. 28.
Doctior cæteris isalamitis mutes aliquò te-
cum sacra facta vitia. ¶ *Mutare, aliud pro alio*
accipere. Lucil. lib. xxvj. Publicanus verò, vt A-
fix siam scripturarius pro Lucillio, id ego no-
lo; & vno hoc non muto omnia.

316 ¶ *Mouere, manifestum est, quam ha-*
beat significationem. ¶ *Mouere, excludere*.
M. Tull. de offic. libr. 3. Atqui quodam quasi
veneno perficiat, vt veros heredes moueat,
in eorum locum ipse succedat.

317 ¶ *Meditari, est discere, perdoceri*. Plant.
Amph. Prius ipse mecum etiam volo hic me-
ditari, si hoc pro hoc loquar. ¶ *Meditari, ex-*
cogitare. Terent. Andria: Venit meditatus ali-
cunde ex solo loco.

N

318 ¶ *Nobile, ad dignitatem generis refertur*.
Sall. Lucius Catilina, nobili genere natus
fuit. ¶ *Nobilis dicitur & notus*. M. Tul. de of-
fic. lib. 2. Testis est Phalaris, cuius est præter
cæteros nobilitata crudelitas. Lucil. Satyr. lib.
7. Phryne nobilis illa vbi amatorem impro-
bius quæ. Varro *de re rustica*: Tum contremu-
la aquilenta apud alta litora Oiris, ac relu-
ces nobilis omnibus. Acc. Diomede: Me At-
gos referam: nam hic suam nobilis, necui co-
gnoscar noto. Teren. Heauton. Mea est po-
tens, magnifica, sumptuosa, nobilis. Virgilius
libr. 3. Est locus Italix medio sub montibus
altis Nobilis. M. Tul. in Verrem actione 2. Op-
pidum est in Hellesponto Lampfacum. id in
primis Asiæ prouinciæ clarum, & nobile. Lu-
cil. l. xxix. Tum illud Epiphoni, quod etiam
tum nobile est. Vnde nobilitaret, notificarent
dictum est. Titinnius Prælia: Magisque fame
obiectarent, ne eam malefactis nobilitarent.
Accius Telepho: Nam is demum miser est,
cuius nobilitas miseria debilitat. Pacuuius
Duloreste: Hicne is est, quem fame gratia
ante omnes nobilitat viros?

319 ¶ *Numerum, ordinem*. M. Tul. de Deo-
rum natura lib. 2. Nihil est enim vt oratio-
nem numero moueri possit sine consilio, in
quo nihil est temerarium. Virg. Æneid. lib. 3.
Digerit in numerum. ¶ *Número, signo*. Acc.
Oenomaio: Numero te expurgasti. Idem Antigo-
na: Ne istum numerum amittas subitū obla-
tū. Turpil Demetrio: Nunquā nimis numero
quenquam vidi facere, quā facto est opus.
Idem Lindia: Ego interim in turba foras sub-
duxi cum hac me, Nequis ad numero mihi
videbat currere. Varro *de re rustica*: Quid

puer rogasset, & petasatus capite annuisset: ac
discedens numero venire ait adolescentem.
Afran. Priuigno: Numero inepti pertimui-
stis cassam terriulam aduersarij. Plaut. Am-
phit. Numero mihi in mentem fuit. Var. Ca-
to, vel de liberis educandis: Vt qui contra ce-
leriter erant nati, ferè numerariis præmunie-
bant: quod, qui citò facturum quid se osten-
dere volebat, dicebat numero id fore, quod
etiam in partu precabantur numeri, & quam
deam solent indigetare etiā pontifices. ¶ Nu-
meros modos. Virg. Bocol. Numeros memi-
ni, si verba tenerem. Tul. de offic. lib. 3. Perse-
ctum atque absolutum est, & vt idem dicitur,
omnes numeros habet.

320 ¶ *Niti, est conari sub onere*. Virg. Georg.
lib. 3. Post valido nitens sub pondere faginus
axis increpat. Cic. Tusc. li. 1. Num illud, quod
Sisyphus versat Saxum, sudans nitendo, neque
proficit hilum? ¶ *Niti, fultum esse*. Lucil. libro
26. Summis niti naturæ opibus, at ego con-
trā, vt dissimilis siem. ¶ *Niti, est incumbere*. Vir-
gil. lib. 6. Ille vides pura iuuenis qui nititur
hasta. ¶ *Niti rursus, ambulare*. Pacuuius Peri-
bora: Ardua per loca agresti, ac trepidante gra-
du nititur. Virg. Æneid. lib. 2. Pressit humi ni-
tens. Varro Pranso parato: Contra coactus
seruus latratu canum fertur bisulcis vngulis
nitens humo. ¶ *Niti, volare*. Virgil. Æneid.
lib. 3. Hic primū paribus nitens Cylleus a-
lis Constitit.

321 ¶ *Nare, est natare*. Virg. li. 8. Et fluium
vinclis innaret Cælia ruptis. ¶ *Nare rursus*
volare. Virg. Georg. lib. quarto: Hinc vbi iam
emissum caueis ad sidera cæli Nare per asta-
tem liquidam suspexeris agmen. ¶ *Natare i-*
terum trepidare. Virg. Georg. lib. 4. Condite
natantia lumina somnus.

322 ¶ *Necessitudo, pro necessitas*. Sallust. Iu-
gurthæ bello: Etiam iam ante Iugurthæ filia
Boccho nupserat, verū ea necessitudo, quæ
etiā timidos fortes facit. Idem eodē: Coactus
rerum necessitudine, statuit armis certare.
Var. Modio: Asse vinum, asse pulmentarium
sedas, quod natura aurigatur, non necessitu-
do. Sisen. Hist. li. 4. Id me neque metu, neque
calamitatis necessitudine inductum facere.

323 ¶ *Necessitas, vis quædam, quæ alterum co-*
gere inuitum potest, vt plerumque. ¶ *Necessitas,*
affinitas, vnde & hoc iure coniuncti necessa-
rii appellantur. C. Cæsar, cū Plautiam sua-
rit rogationem: Equidem mihi videor, pro
nostra necessitate, non labore, non opera, non
industria defuisse.

324 ¶ *Nomen, est proprium vocabulum singu-*
larum. Virg. lib. 7. Cui nomina mille, Mille
nocendi artes. Et: Nomen aui referens Pri-
mus. ¶ *Nomen, decus, dignitas*. Virgil. Æneid.
lib. 2. Annullumq. humeris caput, & sine nomi-
ne corpus. ¶ *Nomen etiam, debitum dicitur*.

325 ¶ *No-*

Afranius Suspecta : Non amatorem olim defensorum per eum volet.

334 ¶ Optare, est precibus à dijs aliquid postulare. Virg. Æneid. lib. vj. Et reor, & si quid veri mens augurat, opto. ¶ Optare, eligere. Lucil. Satyr. lib. xix. Aurum vis, hominemve habeas hominem : quid ad aurum? Quare (ut dicimus) non video hic quid magnopere optem Sallust. Hist. lib. 3. Atque cum cupio laudatum accensum, quæ præmiorum spes, quibus cum optauisset, ire iubet. Virg. Æneid. lib. 3. Optauitque locum regno. M. Tul. de offic. li. 1. Quæque maiori parti pulcherrima videantur, ea maxime optant. Terent. Eunuch. Hoc si effeceris, Quoduis præmium donum à me optato. Varro Marci pore: Diogenes, qui amicos, qui ab Alexandro rege iussus optare, quid vellet se facturum.

335 ¶ Offendere, est percutere. Turpil. Pariterusa: Caput ut offendit ad limen poli. Lucil. lib. xxxix. Crus lapide, nihil est, credi mihi te offenderit. Varro Marci pore: Dein mittit virile veretrum in flumen, offendit buccam bolumnio. ¶ Offendere, ledere. M. Tul. de suppliciis lib. iij. Cum ille cum pallio purpureo, parique tunica versaretur in conuiuiis cum mulieribus, non offendeabantur homines in eo, neque moleste ferebant. Lucill. lib. xxvij. Nam hic quidem redditum [suum] talem portendebant, neque alia in re vlla offendere. ¶ Offendere, inuenire. Pacuu. Iliona: Quos ego ita, ut volui, offendo incolumis. Afran. Homine: Ea memoriter cum venero confecta ut offendam. Quadrigarius Annal. lib. ij. Inde postquam aliquantum recessit, offendit mortem loca munera, resque omnes habere, quæ militibus opus sunt, ligna, aquam, pabulum. Et Terent. Eun. Offendi adueniens quendam mei loci, atque ordinis hominem. M. Tul. de signis: Quod nondum perfectum templum offenderant, neque ponere, neque vulgò offendere voluerunt. Lucill. lib. xxvi. Si quod verum, inusitatum autem & inusitatum offenderam. M. Tul. de Repub. lib. ij. Sed imitor Achitam illum Tarentinum, qui, cum ad villam venisset, & omnia aliter offendisset, ac ferat. Plaut. Amphit. Eo more expergefatum, adueniens tenebrosum offendi domum. Varro Sexagesi: Romam regressus, ibi nihil offendi, quod ante annos quinquaginta, cum primum dormire cœpi, reliqui.

336 ¶ Obscurum, est sine lumine. Virg. Georg. li. 1. Si nigrum obscuro com præderit aera cornu. ¶ Obscurum, ignobile. M. Tul. de offic. lib. iij. Qui magna sibi proponunt obscuris optimatioribus. ¶ Obscurum, absconditum, latens. Virg. nono: Vidimus obsecris, primum sub vallibus talem.

337 ¶ Observare, suspicere, magnificare. Tul.

de offic. li. 1. Sicut aliquo honore aut imperio affectos observare, & colere debemus. ¶ Observare, calare, & intus tegere. Plaut. Aulul. Vbi is obiit mortem, qui mihi id aurum credidit, Cœpi observare. ¶ Observare, cognoscere. Virg. Æneid. lib. ij. Et vestigia retrò Observata sequor per noctem. ¶ Observare, curiosè, & suspiciter circum adspicere. Plaut. Aulul. Oculos ego istos improbè effodiam tibi, Ne me observare possis, quid rerum geram. ¶ Observare, captare. Virg. Georg. lib. 3. Quos durus arator Observans nido implumeis detrahit. Lucil. lib. xxvij. Quod si observas hominem qui pro commodo, & regno gaudeat. Ter. And. Perterrefacias Dauum, observas filiū Quid agat.

338 ¶ Occurrere dicitur obvium fieri. Vir. Æn. lib. vi. Hic illi occurrit Tydeus. ¶ Occurrere, subvenire, commovere. M. Tul. de suppliciis: Occurrebat illa ratio.

339 ¶ Offerre, inuenire. Lucil. li. xxvi. Homines ipsi hanc sibi molestiam vltro, atque ærumnam offerunt, ducunt uxores. ¶ Offerre, afferre. Lucil. li. xxix. Ut nunc hac re mihi opem, atque auxilium offeras. ¶ Offerre, ostendere. Virg. Æneid. libro vi. Strictamque aciem venientibus offert.

340 ¶ Obducere, aperire. Luc. lib. xxix. Vos interea lumen afferre, atque aula obducite. ¶ Obducere, tegere. Vir. Bucol. Obducatur pascua iunco.

341 ¶ Orator, significatione manifesta est. ¶ Oratores, legatos. Virg. Æneid. lib. xi. Centum oratores prima de gente Latina Ire placet.

342 ¶ Orare, est precibus postulare. M. Tul. Verinarum in divinatione: Rogare & orare, ne eos supplices adspernarer. ¶ Orare, agere. M. Tul. de offic. lib. 3. Ut veram amici causam esse malit, ut orandæ litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet.

343 ¶ Oppido valde. Plaut. Amp. Oppidò interij. obsecro hercle quantus, & quam validus est.

344 ¶ Oppetere, occumbere, mori. Virg. Æn. li. 1. Quis ante ora patrum Troiæ sub mœnibus altis Contigit oppetere. ¶ Oppetere, incidere. Plaut. Asin. Atque illa viua viuis ut pestem oppetas.

345 ¶ Obesum, pro vberè & crasso sapius ponitur. Virg. Georg. lib. 3. Argotumque caput, brevis alius, obesaque terga ¶ Obesum, grave, & axile. Nævius Alceſtyde: Corpore, pectoreque vndique obeso, ac mente cœcensa, tardis gemulo senio oppressum.

346 ¶ Proprium, distictum. Sisenna Hist. libro iij. Tum subito tacuit: atque metu, & suspitione propriâ capere non poterat quietem. ¶ Proprium est suum vniuersumque. Virg.

tueri, bene prædicare. M. Tull. de offic. libro 3. Nec omnino quicquam de eo genere præcipiendum fuisset. Et Hortensio: Præcipiunt hæc istis, & facit nemo. Præcipere præuenire. Virg. lib. xi. Exultetque animis, & spe iam præcipit hostem. Et libro sexto: Omnia præcepi, atq. animo mecum ante peregi.

370 ¶ *Pulsatum* significat, *percutsum*. Vir. li. vi. Pulsatūve parens, aut fraus innixa clienti. M. Tull. de suppliciis: Liētores circumfistūt valentissimi, & ad pulsandos, verberandosque homines excitatissimi. ¶ *Pulsatum*, *violatum*, Virg. lib. ii. Pulsatus referens infecto fœdere diuos.

371 ¶ *Producere*, dicitur *longius ducere*. Virg. Æneid. libro 2. Abnegat excilā vitam producere Troia. Lucilius lib. xxix. Si retinere hunc voles, si longius te producturum, & diutius. M. Tull. de senectute: Conuiuiūque vicinorum quotidie compleo, quod ad multam noctem, quā maximē possumus, vario sermone producimus. Varro *de re rustica*: Valete, & me palmulis producite. ¶ *Producere*, *prosequi*. Virgilius lib. viii. Nec te tua funera mater Produxi. ¶ *Producere*, *instituire*. Terent. Adelph. Seni animam primūm exinguerem ipsi, qui illud produxit scelus. Lucil. lib. xxvi. Ducunt vxores, producunt quibus hæc faciant liberos. ¶ *Producere*, *deducere*. Terent. Adelph. O, qui regem produxi. ¶ *Producere*, *foras ducere*. Terent. Heaut. Produxi, ac vendidi. M. Tull. in Verrem frumentaria: Quid opus est Lollio? nemo tuorum amicorum, nemo abs te productus, nemo interrogatus. Lucil. lib. xxx. Producent me ad te, tibi me hæc ostendere cogunt.

372 ¶ *Proluies*, & illuies significantiam habent parem: & est immunditia. Virg. Georg. lib. 3. Fœdissima ventris Proluies. Et: Respicimus, dira illuies. Terent. Heauton. Pannis obsita, Neglecta, immunda illuie.

373 ¶ *Proluuium*, *profusio*. Terent. Adelph. Quod proluuium? quæ hæc subito largitas?

374 ¶ *Proiectum*, dicitur & *dimissum* & *derelictum*. Virg. lib. vi. Proiice tela manu. Idem Bucolicis: Non ego vos posthac viridi proiectus in antro. ¶ *Proiectum*, *longè iactum*, *extensum*. M. Tul. de signis: Sed quod erat huiusmodi loco, atque ita proiecta in altum. Vir. Æn. lib. 3. Proiectaque saxa Pachyni Radinius. M. Tul. de repub. lib. 2. Iustitia foras expectat, & proiecta tota est, atque eminet. Et Orat. lib. 3. Brachium procerius proiectum, quasi quoddam telum orationis. ¶ *Proiectum*, *subtrattum*, M. Tul. Philip. li. 4. Quid hoc, sicut facit clam te ex vrbe proieceris?

375 ¶ *Præstringere*, *obtenebrare*. Plautus Miliite glorioso. Præstringat oculorum aciem in acie hostibus.

376 ¶ *Perstringere*, *attingere*. M. Tul. de li.

gnis: Ignoscite, rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis non finit. ¶ *Perstringere*, *radere*. M. Tul. Philip. lib. 3. Cuius quidem vomere portam Capuæ penè perstrinxisti.

377 ¶ *Poscere*, *accipere*. Varro Parmenone: In argumentis Cæcilius poscit palmam, in ethesi Terentius, in sermonibus Plautus. ¶ *Poscere*, significat *petere*. Virg. lib. xii. Poscit equos, gaudetque iuens ante ora frementis. Plaut. Aul. Vbi siquid poscas, vsque adraim poscas prius. Varro *de re rustica*. Non sub tiliis ac plaudes, & ab aratro posces astrictā coronam. ¶ *Poscere*, *pronocare*. Virg. lib. 8. Aut aciem dubites in prælia poscere Turnum. M. Tul. prima & secunda actione in Verrē: Poscunt maioribus poculis. ¶ *Poscere*, *aduersari*. Vir. li. v. Equidem sic poscere ventos lamdudum & frustra cerno te tendere contrā.

378 ¶ *Proferre*, *palam facere*. Lucil. li. 2. Proferat ergo iam vestet ordo scelera, quæ in se admiserit. ¶ *Proferre*, *protendere*. M. Tul. de Rep. li. 3. Sapientia iubet proferre opes, amplificat diuitias.

379 ¶ *Penetrare*, *cum vi ingredi*, sicuti plerumque. ¶ *Penetrare*, *exire proripere*. Plautus Trinummio: Quo illic homo fortasse penetrauit adibus.

382 ¶ *Pariter*, *ex aquo*. Næuius Decuma: Quid prophanari modo, si treis menses in æde, vt pariter dispertiam. Afra. Abducta: Dispartiantur patris bona pariter. Pariter, *conuenienter*. Titin. Prælia: Ne tu istum ædepol inedia extulisti pariter, vt dignus fuit. Pariter, *similiter*. Afranius Homine, tibi in vtraque parte pollet, & pariter potest. Pacuuius Nyptris: Pariter te esse erga illum video, vt illum te erga scio. Plant. Aulularia: Is ex se hunc reliquit, qui hic habitat, filium Pariter moratum, vt pater, atq. auus eius fuit.

381 ¶ *Posterius*, dicitur *tardius*, vel *secundo*. Posterius, *minus*. Plautus Asinaria: Posterius istuc dicis: quā credo tibi.

382 ¶ *Postulare*, intelligitur apertissimè quam habeat significationem, vt est *poscere*. Ter. Andr. Alios mores postulat. Et: Dehinc postulo, & si æquum est, te oro Daue. Postulare, *velle*. Plautus Asin. Vbi picem pietatem, si istoc more morata tibi postulem placere, mater, mihi quo pacto præcipis? Idem Aulul. Nam qui heri ex sententia seruite seruns postulat. Paret, *obsequitur*. Virgil. Æneid. lib. i. Paret amor dictis caræ genitricis. Paret, *videtur*, *ostenditur*. Virg. li. x. Cui pecudum fibra, cæli cui sidera parent.

383 ¶ *Portenta*, dicuntur, quæ aliquid portentant, vt *sæpe*. Portenta, *inania quadam & irridenda*. Cic. Tuscul. lib. i. Aut quid negotij est hæc portarum, & pictorum portenta con-

60 uincere?

384 ¶ *Pro-*

Ad hoc genus castigandi raro, inuitique venia-
nius. ¶ *Rarum, electum.* Virg. Georg. lib. 4. Hc
rarum tamen in dumis olus.

389 ¶ *Ruere, est decipi.* M. Tul. de offic. lib.
3. Si hoc non est emptorem pati ruere, & per
venditorem in maximam fraudem incurrere.
¶ *Ruere significat cadere.* Virg. Æneid. lib. 2.
Ruit alto à culmine Troia. M. Tul. de suppli-
cis: Quæ cum accidunt, nemo est, qui intelli-
gat ruere illam Remp. ¶ *Ruere, effundi.*
Virgilius libro sexto: Vnde ruunt totidem
voces responsa Sibyllæ. Idem Georg. lib. 3.
Ruit arduus æther. ¶ *Ruere, irrumpere sine cau-
sela.* Virg. lib. 10. Quo morituro ruis, maiora-
que viribus audes? Lucil. lib. 30. Ruis hæc,
& colligis omnia furtim. ¶ *Ruere, eruere, le-
uare.* Virg. lib. 11. Et confusa ruebant Ossa fo-
cis. Idem Æneid. lib. 1. Totumque à sedibus i-
mis Vnà curūque, notūque ruunt. ¶ *Ruere,
diruere, complanare.* Virg. Georg. libro 1. Quid
dicam, iacto qui semine comminus atua In-
sequitur, cumulosque ruit malè pinguis are-
næ? Terent. Adelph. Cæteros ruerem, agerem,
raperem, tunderem, & prosternerem. ¶ *Ruere,
erigere, extollere.* Virg. Georg. lib. 2. Et ruit atrā
Ad cælum picea crassius caligine nubem. Idem
Æneid. libro secundo: Vertitur interea cæ-
lum, & ruit oceano nox. ¶ *Ruere, diuidere.* Vir-
gilius Æneid. lib. 1. Et spumas salis ære rue-
bant.

390 ¶ *Rigidum, frigidum.* Virg. Georg. lib.
2. Tellurem borea rigidam spirante moueri.
¶ *Rigidum, erectum.* Virg. Bucolicis: Tunc ri-
gidas nutare cacumina quercus. Idem Georg.
lib. 1. Et curuæ rigidum falces formantur in
ensem. ¶ *Rigidum, durum.* Virg. Georg. lib. 3.
Vestis que rigescunt Indutæ, caduntque secu-
ribus humida vina.

391 ¶ *Relatum, dicitur perlatum, dictum.* M.
Tul. ad Cæsa rem iuniorem lib. 1. Sed hæc vi-
debimus, cum legati responsa retulerint.
¶ *Relatum, conuersum.* Virg. lib. 11. Multa dies,
variūque labor mutabilis æui Retulit in
melius.

392 ¶ *Reddere, reponere.* Plautus Mustel. Tē-
peltas venit, confringit regulas, imbricēque.
ibi dominus indiligens reddere alias neult:
¶ *Reddere, dicitur acceptum restituere.* Terent.
Phorm. Si quid quis reddit, magna habenda
est gratia. ¶ *Reddere, facere.* Lucil. lib. 29. Plu-
tos excutit, testaque & testitudines reddit.
¶ *Reddere, aduehi.* Virg. Æn. 6. Redditur his
primum terris. Reddere, exponere, & dare. Plau.
Aulul. Tibi ego rationem reddam stimulo-
rum seges?

393 ¶ *Remi, sunt nauales pedes, sicuti ple-
runque reinus remigis.* Virg. 3. Quam deinde
Cloanthus Consequitur melior remis, sed
pondere pinus Tardu tenet.

394 ¶ *Referre, recensere.* Virg. Bucol. Cogere

donec oues stabulis, numerūq; referre Ius-
sit. ¶ *Referre, adscribere.* Var. Eumen. Forenses
decernunt, vt exstimatione nomē meum in sa-
norum numerū referat. ¶ *Referre, perferre, in-
dicare.* Virg. Æn. lib. 2. Referes ergo hæc, & nū-
tus ibis Pelidæ genitori. Lucil. lib. 26. Quid is
intelligebat posse haud paucos retuli. ¶ *Re-
ferre, ostendere.* Lucr. lib. 1. Vnde refer nobis vi-
dior quid posset oriri, Quid nequeat. ¶ *Refer-
re, renocare.* Vir. lib. 11. Ille pedē referens, & in-
utilis, inque ligatus Cedebat. M. Tul. de signis:
Cū iā satis perspexisse videretur, tollere inci-
piunt, vt referret Idem de offi. lib. 2. Vt eò, vnde
digressa est, referat. Plaut. Asin. Quo magis te
in altū capessis, æstus te in portū refert. ¶ *Re-
ferre, reddere.* Vir. 8. O mihi præteritos referat
si Iuppitur annos, Qualis eram. Lucil. lib. 29.
Quod te intromisi, gratiam referat mihi.

395 ¶ *Rimari, dicitur scrutari, querere.* Virg.
lib. 11. Et parteis rimatur apertas. Idem lib. 7.
20 Quod cuiq; repertū Rimati telum ira facit. Pa-
cuu. Atalāta: Cum incultos peruestigans inri-
mare sinus. Acc. Ilione: Aut stagnorū humorē
rimaretur loca. Var. lege Menia: Admirantes
quod sereno lumine tonuisset oculis cæli ri-
mari plagas. ¶ *Rimari, expleri.* Virg. lib. 6. Ri-
matūque oculis, habitatque sub alto Pectore.
¶ *Rimari, inhabitare.* Virg. Georg. lib. 1. Dulci-
bus in stagnis rimantur prata Caystri.

396 ¶ *Rumpere, significantiam habet mani-
festam.* Virg. 7. Rumpimus inuitē tua vincula,
vt plerūque. ¶ *Rumpere, defaigare.* Terent.
Hecyr. Vt me ambulando rumperet. Afran.
Epist. Ego misera risu clandestino rumperer.
Lucil. lib. 30. Quæ quondam populi oris au-
res pectora rumpit. Idem lib. 27. Contemptū
cū meruperim, summa omnia fecerim.
Rumpere, disficere. Vir. Buc. Frigidus in pratis
cantando rumpitur anguis. Rumpere, retentū
proferre diu tacita dicere. Vir. lib. 10. Quid me alta
40 silentia cogis Rumpere? Ter. Eunuc. Iam me
rumpere hoc mihi licet gaudium. Rumpere,
intromere. Idē eadem: Cesso huc intrō rumpere?

397 ¶ *Rogare, p. scere.* Luc. lib. 26. Ferri tantū si
roget me, non dē, quātū auri petit, si se cupit,
& si quoq; à me, quē roget nō impetret. Plau.
Asin. Spectādū me cui annulū det, neq. roget.
¶ *Rogare, dicitur deprecari, poscere.* Tul. Verr. in
diuinatione. Rogare & orare ne eos supplices
aspernaret. Virgil. Æneid. j. Litūque rogamus
Innocuū. ¶ *Rogare, querere, suscitari.* M. Tul.
ad Cæsare iuniorem lib. 1. Roga ipsum quem-
admodum ego cum Arimini acceperim. Ter.
Andr. Accedo ad pedissequas, Quæ sit rogo.
¶ *Rogare, instituere.* M. Tul. Philipp. lib. 2. Ego
ad eam belli ciuilem causam attuli, ego leges
perniciosas rogauī? Lucil. lib. 27. Consilium
patriæ, legūque oriundus rogator.

398 ¶ *Remissum, latum.* Marc. Tull. de Ora-
tore, Quis vnquam leges præter hūc tragicas
pene

pende comice, tristis remissus. *Remissum*, significat concessum. Virgilius lib. 1. Manibus, & cineri, si qua est ea cura, remitto. *Remissum*, *missum*. Lucil. libro 21. Cohibet domi mæstus se Albinus: repudium quod filix remisit. *Remittere*, *delectare*. M. Tul. Hortens. Quæro enim non quibus intendam animum rebus, sed quibus relaxem, ac remittam. Idem de senectute: Sed tamen est senis sermo quietus ac remissus.

399 *Recipere*, *promittere*, *polliceri*. Varro Bimargo: Ebrius est Marce, idcirco enim Homeri ruminari incipis, cum mei scripturum te scio receperis. *Recipere*, *extinguere*, *proflernere*. Virgilius lib. 9. Pectore in adverso totum cui cominus enses Condidit assurgenti, & multa morte recepit. *Recipere*, dictum est datum accipere. *Recipere*, *accipere*. M. Tul. de offic. lib. 3. Cyrillum quendam suadentem, ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt. Varro Meleagris: Quem idcirco terra non cepit, & cælum recepit. *Recipere*, *remocare*. Lucil. lib. 29. Primum ex adverso, si quod est cenaculum, quod recipiat te. Virg. *Æneid.* lib. 2. Sic ore effata recepit Ad sese. M. Tul. de offic. libro 3. Qui cum ad diem se recepisset, admiratus eorum fidem tyrannus. *Recipere*, *exceptum facere*. Plaut. *Trinum.* Vbi nunc adolescens habet Posticulum, hoc recepit cum ædeis venderet. Cic. de Orat. lib. 2. Sed dicis te, cum ædes venderes, ne in rusis quidem, & casis solum tibi paternum recepisse.

400 *Redundare*, *redire*. *Redundare*, *abundare*, *superesse*. Lucil. lib. 28. Primum redundat aurum, & thesauri patent. M. Tul. de offic. libro 3. Nunc fugientes conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant. Et Hortens. Tum intelligas, quam illud non sit necessarium, quod redundat.

401 *Redire*, manifestam habet significationem. Terent. *Andria*: Redeo inde iratus, atque ægrè ferens. *Redire*, *referri*, *renocari*. Luc. lib. 27. Si tamen non ad te hoc rediit, hoc carebis commodo. Virg. *Georg.* lib. 2. Redit agricolis labor actus in orbem.

402 *Rursus*, significat iterum. Virg. *Æneid.* lib. 2. Rursus in arma ferat. *Rursus*, *retro*. Virgilius *Georg.* lib. 3. Rursus cura patrum cadere. Varro *Andab.* Mortales multi rursus, ac prorsus meant. Ennius *Andromeda*: Rursus prorsus reciprocatur fluctus feram.

403 *Rumor*, uterqueque, opinio est, Sallust. *Histor.* lib. 2. Ad hæc rumoribus adversa in pravitatem, secunda in casum, fortunam in temeritatem declinando corrumpunt. *Rumor*, *favor*, *assensio*. Virg. lib. 8. Et iter inceptum peragunt rumore secundo, id est, prospero favore, & auxilio fluminis. Fenestella *Annal.* lib. 21. Itaque ut magistratum tribuni

inierunt. C. Cato turbulentus adolescens, & audax, nec imparatus ad dicendum, initionibus assiduus inuideat, & Ptolemæo, qui iam profectus ex urbe erat, & P. Lentulo consuli patenti iam iter cogitare, secundo quidem populi rumore cepit. Ennius *Annal.* lib. 7. Legio reditu rumore ruinas Mox auferre domos populi rumore secundo.

404 *Sublatum*, *susceptum*. Virgil. libro 9. Troizque labores Sublatum erudit. *Sublatum*, dicimus remotum. Virgil. lib. 12. Sine me hæc aut mollia satum Sublatis aperire dolis. M. Tullius Philip. lib. 1. Non modò regno, sed etiam regni timore sublato. Lucil. lib. 30. Sublatus pudor omnis, licentia scænis refertur. M. Tul. de offi. lib. 3. Sustulit quos obstare intelligebat. *Sublatum*, *erectum*. Vir. li. v. Sublatique procul dextra connixa coruscat. Terent. *Hecyra*: Quia vobis paululum accessit pecuniae, sublatis animum sunt. Lucil. li. xxx. Hic ut muscipula tenta, atque ut scorpius cauda sublata. M. Tul. Hort. Bloquentiam tuam, quam tu in cælum Hortensi, credo, ut ipse cum ea simul ascenderis, sustulisses.

405 *Sufficit*, significat consuetudine sat est. Virg. *Æneid.* 12. Idque dudum dum terga dabant pallantis Teueri Sufficiat. *Sufficit*, *subministrat*. Virg. *Æneid.* lib. 2. Ipse pater Danais animos, virisque secundas Sufficit. *Sufficit*, *durat*. Virg. lib. v. Nec nos cœniti contra, nec rendere tantum Sufficimus. Idem 9. Nec sufficit umbo ictibus. *Sufficere*, ab *iniciendo*. M. Tul. Hortens. Veis, qui conviviij purpuram etiam sufficiunt, prius sanè medicamentis quibusdam.

406 *Suspensum*, *placidum*, *silens*. Terent. *Phon.* Hæc ubi ego audiui, ad fores Suspenso gradu placide ire perrexi. *Suspensum*, dicitur *altè ligatum*. M. Tul. in Verrem, Caput obnubito, arbori infelici suspēdit. Virg. lib. 5. Quo tendit ferrum malo suspendit ab alto. *Suspensum*, *solicitum*. Virg. *Æneid.* li. 2. Suspensi Euripylum scitatum oracula Phœbi Mictimus. M. Tul. Philip. 7. Aberrat à sententia, suspensus à curis maioribus.

407 *Species*, dicitur effigies, facies Lio *Ægist.* Iam ne oculis specie lata viam optabili. *Species*, *factum*, *spectaculum*. Virg. *Æn.* lib. 2. Non tulit hanc speciem furiosa mente Coræbus. *Species*, *imago*. Cic. de offi. lib. 3. Tum scribis quia is bonum iudicet quod honestum, quæ autem huic repugnent specie quadam utilitatis. *Species*, *pulchritudo*. Varr. *Eumen.* Quæ casta ætas, quæ vestis adolescentium, Quæ teneris species.

408 *Segne*, *tardum*. Virg. *Georg.* 3. En age segnes rumpe moras. Et segne dissimile. Virg. *Æneid.* 3. Haud illo segnior ibat Æneas.

409 *Salus*, consuetudine à *salendo* di-

citur. Virgil. viii. Tum demum salto præcepit,
sele omnibus armis in fluvium dedit. ¶ Saltus
campi spatium. Virg. Geor. lib. 3. Saltibus in va-
cuus pascunt, & plena secundum Flumina.

410 ¶ Subijcere, est subitum iacere, supponere.
Virg. Geor. l. 3. Et ramea costis Subiiciunt frag-
menta. Et lib. xi. Caudamque remulcens, Sub-
iecit pavitantiem vtero. M. Tull. Philip. lib. 2.
Cervicisque suas ei subiecit securi, qui multi
minoribus in peccatis occiderunt. ¶ Subiice-
re, sursum iacere, excrecere. Virg. Bucolicis: Quā-
tum vere novo viridis se subiicit alnus. Idem
Geor. l. 4. Ter flamma ad summum tecti sub-
iecta reluxit. Lib. xii. Aut corpora salu Sub-
iiciunt in equos.

411 ¶ Servare liberare. Virg. Æneid. lib. 3.
Servatum ex undis Strophadum: me littora
primum accipiunt. ¶ Servare, dicitur custodi-
re, tueri. Virg. Æneid. lib. 2. Servate domum,
servate nepotem. Idem libro nono: Sola do-
mum, & tantas servabit filia sedes. ¶ Servare,
solicite, & suspiciose observare. Lucil. libro xxx.
Quid servas, quod eam, quid agam? quid id
attinet ad te? Plautus Aīnar. Tuus sermo ser-
uet, Veneri an eas det, an viro. Virgil. Geor.
lib. i. Hoc metuens exli menses, & sidera ser-
ua quod est Menandri. τῶν τοῦ ἀλίου τῆ τ' ὄψα.
¶ Servare, inhabitare, possidere. Virgil. Geor. 4.
Centum quæ sylvas, centum quæ flumina
servant. Idem: Immanem ante pedes hydram
moritura puella Servantem ripas. ¶ Servare,
tenere. Virg. lib. vii. Curvam servans sub ima-
gine falcem.

412 ¶ Supremum, significat extremum. Virg.
lib. xi. Qui supremum comitentur honorem.
¶ Supremum, sursum, altum. Virg. Geor. lib. 4.
Clamore supremos implerunt montes Te-
rent. Adelph. Proh supreme Iupiter. Plautus
Amphit. Ut Iouis supremi vultis hosteis pa-
cem expetam.

413 Scæum, iratum. Virg. Æneid. libro i. Et
scæum ambobus Achillem. ¶ Scæum, dicitur
immitte. Vir. Æneid. lib. i. Scæz memorem Iu-
honis ob iram. Lucilius lib. xxx. Et scæo ac
duro in bello multo optimus hostis. Idem li-
bro xxvi. Quod quæ te in tranquillum ex scæ-
uis transfer tempestatibus. ¶ Scæum, forte.
Virgil. i. Æneid. Scæus ubi Acacidae telo iacet
Hector. ¶ Scæum, potens. Idem eodem: Non
illi imperium pelagi, scæumque tridentem,
Sed mihi forte datum. ¶ Scæum, durum. Virg.
lib. v. Cum scæo scopulo multa vix arte re-
uulsus. Lucil. lib. xx. Idque tuis fæctis scæis, &
tristibus dictis.

414 ¶ Superare, est vincere. Terent. Eunu-
cho: Superat ipsam Thaidem. Virgil. Bucol.
Quid si idem ceter Phœbum superare ca-
nendo? Superare, abundare. Virg. Geor. lib. i.
Si superant ferus, pariter frumenta sequen-
tur. ¶ Superare, vincere, superare. Virg. Æneid. li.

3. Quid puer Ascanius, superatne, & vescitur
aura? Idem 2. Satis vna superque Vidimus ex-
cidia, & capte superavimus urbi. ¶ Superare
superesse. Virg. Geor. 3. Præterea superat gre-
gibus cum lata iuventus ¶ Superare, ascende-
re. Idem eodem: Superant montes, & flumina
tranant. Et: Grauido superant vix vbera li-
men. ¶ Superare, occidere. Virg. Æneid. i. Clam
ferro incautum superat.

415 Stratum, significat iacens. Virg. Geor.
4. Sternunt se somno diverso in litore epho-
cæ. ¶ Stratum, deiectum. Virgil. lib. x. Sternitur
infelix Acton. Idem Bucol. Strata iacent pas-
sim sua quæque sub arbore poma. ¶ Stratum,
placatum, lenitum. Virg. Buc. Omne tibi stratum
silet æquor. ¶ Stratum, tectum. Virg. Geor. 3.
Multorum stipula, silicūque manipulis Ster-
nere subter. Et Æneid. 8. Sternitur omne so-
lum telis. ¶ Stratum, compositum, exstructum.
Virg. Æn. i. Minatur portas, strepitūque, &
strata viarum.

416 ¶ Secundum, est numero, aut ordine secun-
dum. ¶ Secundum, iuxta. Virg. Geor. lib. 3. Sal-
tibus in vacuis pascunt, & plena secundum
Flumina. ¶ Secundum, prosperum. Vir. lib. x. Et
servare modum rebus sublata secundis. M.
Tull. de offic. lib. x. Sic homines secundis re-
bus effrenatos. Terent. iantr. Sic mihi se-
cundæ res de amore meo essent. M. Tull. ad
Cæsarem iuniorem lib. i. Scriptum erat e-
questre prælium valde secundum, in his po-
tius aduersum. ¶ Secundum, lenè placidum.
Virg. Geor. lib. 3. Mersusque secundo defluit
amni.

417 ¶ Summissum, significat humile. M. Tull.
de officiis libro i. Neque summissum & abie-
ctum, neque sese efferentem. Virg. Æneid. li.
3. Summissi petimus terram, & vox fertur
ad aureis. ¶ Summittere, subdere, supponere. Lu-
cil. lib. xxviii. Summittas alios si quos possis
censeas. ¶ Summittere, demittere. Virgil. Bucol.
Pascite ut ante boues pueri, summittere tau-
ros. Idem Geor. lib. 3. Tu modo quos in spem
statuis summittere gentis.

418 ¶ Severum, triste. Var. Eumen. Tertia
pœnarum Infamia stans neza in vulgi pecto-
re, fluctuanti intonsa, coma sordido vestitu, o-
re severo. ¶ Severum, grave, censorium. Vir. li. 7.
Romulidis, Tatiisque seni, Curibusque seue-
ris. ¶ Severum, asperum, frugem. M. Tul. Horten-
sio: Aliud ex sylvis severum, & triste. Virg. lib.
7. Qui terricæ horrentis rupes, montemque
severum. ¶ Severum, senum, implacidum, vira-
bile. Virgilius Geor. libro 3. Invidia infelix
furias, amnemque severum Cocyti mutuet.
M. Tullius de officiis libro 3. Et, qui perin-
dulgens in patrem, idem acerbè severus in
filium.

419 ¶ Solvere, vsu significat enodare. Virgil.
7. Soluite crinales vittas, capite orgia mecum.
¶ Solvere,

penè comicè, tristes remissè? ¶ *Remissum*, significat *concessum*. Virgilius lib. x. Manibus, & cineribus si qua est ea cura, remitto. ¶ *Remissum*, *missum*. Lucil. libro xxix. Cohibet domi mæstus se Albinus: repudium quod filia remisit. ¶ *Remittere*, *delectare*. M. Tul. Hortens. Quæro enim non quibus intendam animum rebus, sed quibus relaxem, ac remittam. Idem de senectute: Sed tamen est senis sermo quietus ac remissus.

399 ¶ *Recipere*, *promittere*, *polliceri*. Varro Bimargo: Ebrius est Marce, id est, enim Homeri ruminati incipis, cum me scripsum te scio receperis. ¶ *Recipere*, *extinguere*, *prostrare*. Virgilius lib. 9. Pectore in aduerso totum cui cominus enses Condidit assurgenti, & multa morte recepit. ¶ *Recipere*, dictum est *datum accipere*. ¶ *Recipere*, *accipere*. M. Tul. de offic. lib. 3. Cyrillum quendam suadentem, ut in vrbe manerent, Xerxemque recipere, lapidibus obruerunt. Varro Meleagris: Quem idcirco terra non cepit, & cælum recepit. ¶ *Recipere*, *renocare*. Lucil. lib. 29. Primum ex aduerso, si quod est cenaculum, quod recipiat te. Virg. Æneid. lib. 2. Sic ore effusa recepit Ad sese. M. Tul. de offic. libro 3. Qui cum ad diem se recepit, admiratus eorum fidem tyrannus. ¶ *Recipere*, *exceptum facere*. Plaut. Trinum. Vbi nunc adolescens habet Posticulum, hoc recepit cum ædeis venderet. Cic. de Orat. lib. 2. Sed dicis te, cum ædes venderes, ne in rutis quidem, & cæcis solum tibi paternum recepisse.

400 ¶ *Redundare*, *redire*. ¶ *Redundare*, *abundare*, *superesse*. Lucil. lib. 28. Primum redundat aurum, & thesauri patent. M. Tul. de offic. libro 3. Nunc fugientes conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant. Et Hortens. Tum intelligas, quam illud non sit necessarium, quod redundat.

401 ¶ *Redire*, manifestam habet significationem. Terent. Andria: Redeo inde iratus, atque ægrè ferens. ¶ *Redire*, *referri*, *reuerari*. Luc. lib. 27. Si tamen non ad te hoc rediit, hoc carebis commodo. Virg. Georg. lib. 2. Redit agricolis labor actus in orbem.

402 ¶ *Rursus*, significat *iterum*. Virg. Æneid. lib. 2. Rursus in arma feror. ¶ *Rursus*, *retro*. Virgilius Georg. lib. 3. Rursus cura patrum cadere. Varro Andab. Mortales multi rursus, ac prorsus meant. Ennius Andromeda: Rursus prorsus reciprocatur fluctus feram.

403 ¶ *Rumor*, ut plerumque, *opinio est*, Sallust. Histor. lib. 2. Ad hæc rumoribus aduersa in prauitatem, secunda in casum, fortunam in temeritatem declinando corrumpunt. ¶ *Rumor*, *favor*, *auxiliatio*. Virg. lib. 8. Et iter inceptum peragunt rumore secundo, id est, prospero favore, & auxilio fluminis. Fenestella Annal. lib. 22. Itaque ut magistratum tribuni

inierunt. C. Cato turbulentus adolescens, & audax, nec imparatus ad dicendum, initionibus assiduus inuideat, & Ptolemæo, qui iam profectus ex vrbe erat, & P. Lentulo consuli parenti iam iter cogitare, secundo quidem populi rumore copit. Ennius Annal. lib. 7. Legio reditu rumore ruinas Mox auferre domos populi rumore secundo.

S

494 ¶ *Sublatum*, *susceptum*. Virgil. libro 9. Troizque labores Sublatum erudit. ¶ *Sublatum*, dicimus *remotum*. Virgil. lib. 12. Sine me hæc aut mollia fati Sublatis aperire dolis. M. Tullius Philip. lib. 1. Non modò regno, sed etiam regni timore sublato. Lucil. lib. 30. Sublatus pudor omnis, licentia scenus refertur. M. Tul. de offi. lib. 3. Sustulit quos ob stare intelligebat. ¶ *Sublatum*, *erectum*. Vir. h. v. Sublataque procul de xera connixa coruscat. Terent. Hecyra: Quia vobis paululum accessit pecuniae, sublatis animi sunt. Lucil. li. xxx. Hic ut muscula tenta, atque ut scorpius canda sublata. M. Tul. Hort. Eloquentiam tuori, quam tu in cælum Hortensi, credo, ut ipse cum ea simul ascenderis, sustulisti.

405 ¶ *Sufficit*, significat *consuetudine sat est*. Virg. Æneid. 12. Idque dudum dum terga dabant pallantis Teucri Sufficiat. ¶ *Sufficit*, *subministrat*. Virg. Æneid. lib. 2. Ipse pater Danais animos, virisque secundas Sufficit. ¶ *Sufficit*, *durat*. Virg. lib. v. Nec nos obniti contra, nec tendere tantum Sufficimus. Idem 9. Nec sufficit vmbro iectibus. ¶ *Sufficere*, *ab injiciendo*. M. Tul. Hortens. Ut ij, qui conuiuij purpuram tuo sufficiunt, prius sanè medicamentis quibusdam.

406 ¶ *Suspensum*, *placidum*, *sileus*. Terent. Phorm. Hæc ubi ego audiui, ad fores Suspenso gradu placidè ire perrexi. ¶ *Suspensum*, dicitur *alio ligatum*. M. Tul. in Verrem, Caput obnubito, arbori infelici suspēdit. Virg. lib. 5. Quo tendit ferrum malo suspendit ab alto. ¶ *Suspensum*, *solicitum*. Virg. Æneid. li. 2. Suspensi Euripyloti scitatum oracula Phœbi Mutimus. M. Tul. Philip. 7. Aberrat à sententia, suspensus à curis maioribus.

407 ¶ *Species*, dicitur *effigies*, *facies*. L. A. Ag. Iam ne oculis specie lata viri oprabili. ¶ *Species*, *fictum*, *spectaculum*. Virg. Æn. lib. 2. Non tulit hanc speciem furiosa mente Coræbus. ¶ *Species*, *imago*. Cic. de offi. lib. 3. Tum scribis quia is bonum iudices quod honestum, quæ autem huic repugnent specie quadam utilitatis. ¶ *Species*, *pulchritudo*. Varr. Eumen. Quæ casta ætas, quæ vestis adolescentium, Quæ teneris species.

408 ¶ *Segne*, *tardum*. Virg. Georg. 3. Enage segnes Rumpere moras. Et segne distinde. Virg. Æneid. 3. Haud illo segnior ibat Æneas.

409 ¶ *Salum*, *consuetudine à saliendo di-*

mihî ingenio opus est, vt agro non semel arato, sed nouato, & iterato. ¶ Subigere, est *subigere*, & *sub ditione habere*. Vir. Æneid. lib. 1. Ternaque transferint Rutulis hiberna subactis. Silenna Hist. lib. 4. Terrore perturbatam multitudinem subigunt. ¶ Subigere, *exarare*. M. Tul. de senect. Cū autem admiraretur Lyfander procetitatem arborum, & directos in quicuncem ordines, & humum subactam atque puram. ¶ Subigere, *mollire*, vel *exercere*. Virgil. Georg. lib. 2. Aut scrobibus mandet mutata subactis. Lucil. lib. xxx. An ego te acuam, atque animosam Theffalam, vt andomitam frenis subigam antè, domemque? M. Tul. Hortensio: Vt enim segetes agricolæ subigunt aratris multo ante, quàm serant. Idem de senectute: Sed etiam ipsius terræ vis ac natura delictat, quæ cum gremio mollito, & subacto sparsum semen excepit. ¶ Subigere, *gere*. Virg. Georg. lib. 3. Et sæpe superbos Cornibus inter se subigit decernere amantem. Idem lib. 6. C. st. gâtque, auditque dolos, subigitque fateri. Lucillius libro xxx. Tūc iugo iungas me antè, & succedere aratro Idem, & glebas subigas proscindere ferro Plaut. Mercatore: Mirum quid me subagitar.

440 ¶ *Summum*, significat quod omnibus sit *altissimū*. Virg. Æneid. lib. 4. Summòque vlularunt vertice nymphæ. Idem lib. xij. Apicem tamen incita summum Hasta tulit, summamque excussit vertice cristas. ¶ *Summum*, *proximum*. Cic. Tusc. lib. 1. Summam aquam attingens enectus siti Tantalus? ¶ *Summum*, *extremum*. Virg. Æneid. lib. 2. Venit summa dies, & ineluctabile tempus Dardanix. Lucil. lib. xvi. Squalitate, summa scabie, summa in ærumna obrutam. M. Tul. Hortensio: Vixit ad summam senectutem, valetudine optima.

¶ *Summum*, *gloriosum*, *laudabile*. Virg. libro 2. Mene igitur socium summis adiungere rebus Nise fugis? Ennius Andromacha: Hæc malos annos, multosque, longinquè ab domo bellum gerentes summum, summa industria.

441 ¶ *Spektare*, *dirigere*. Lucil. lib. xxx. Quid sibi vult, quare sit, vt intrò versus, & ad te Spectent, atque ferat vestigia, & omnia prorsus? M. Tul. de offic. lib. 3. Ad extremum si ad perniciem patriæ res spectabit, patriæ salutem anteponet saluti patris. ¶ *Spektare*, est *videre*. Virg. Georg. lib. 1. Heu magnam alterius frustra spectabis acervum Lucret. lib. 2. E terra magnum alterius spectare laborem, Virg. lib. xij. Sedeant spectantque Latini. M. Tul. Hortensio: Cæli signorum admirabilem ordinem, insatiabilemque pulcritudinem magis spectat. ¶ *Spektare*, *inspicere*, *cautere*. Plaut. A. 1. Spectandum, necui annulum der, neque

roget. ¶ *Spektare*, *probare*. Cic. Tusc. libro v. Non igitur ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt. Terentius prologo Andrix. Spectandæ, an exigendæ sint vobis prius. Virg. lib. 8. Sunt nobis fortia bello Pectora, sunt animi, & rebus spectata iuuentus. M. Tul. de offic. lib. 1. Qui simul ac iuvenes esse ceperunt, magna spectare, atque ad ea rectis studiis debent contendere. Varro *pro re rustica*. Qui sunt secundum naturam perfecti homines, vt non modò eos spectemus, sed etiam imitemur.

442 ¶ *Stringere*, *percutere*. Vir. Æneid. lib. x. Atque animum patriæ strinxit pietatis imago. ¶ *Stringere*, *nudare*, vel *exercere*. Virg. Æneid. lib. xi. Strictum rotat acer Lucagus ens. ¶ *Stringere*, *rarefacere*, *excindere*. Virg. Bucol. Hic vbi densas Agricola stringunt frondes. Et Georg. lib. 2. Tunc stringe comas, tunc brachia tonde. ¶ *Stringere*, *decerpere*. Vir. Georg. lib. 1. Sed tamen & quernas glandes tunc stringere tempus Et lauri baccas. Varro de re rustica lib. 1. Quod non solum celeriter præterire stringere vocant, sed etiam te transglubit. ¶ *Stringere*, *radere*. Virg. lib. 8. Ego sum, plenum quem flumine cernis Stringentem ripas. ¶ *Stringere*, *vulnerare*. Virg. lib. 8. Hunc primo leuis hasta Camillæ strinxerat.

443 ¶ *Succedere*, dicitur in alterius locum venire. Virg. lib. x. Interea soror alma monet succedere Lauso Turnum. M. Tul. de offic. lib. 3. Atqui quodam quasi veneno perficiat, vt veros hæredes moueat, vt in eorum locum ipse succedat. ¶ *Succedere*, *ingredi*. Vir. lib. 8. Et nostris succede penatibus hospes. Afranius Excerpto: Audite pueri pauca, vos succedite.

444 ¶ *Subire*, in memoriam reducitur. Virg. Æneid. lib. 2. Subiit deserta Creusa, Ascaniūque, omnisque domus. Subire, significat *ingredi*. Virg. lib. 8. Hæc, inquit, limina victor Alcides subiit. Lucillius lib. 28. Puer præterea nostris qui subeant iubet. ¶ *Subire*, *succedere*. Var. Sexagesi: In quarum locum subierunt iniquitæ impietas, perfidia, impudicitia, impudentia. ¶ *Subire*, *subdere*, *supponere*. Virg. Æneas subiit mucronem, ipsumque morando sustinuit. ¶ *Subire*, *nasci*, *succrescere*. Virg. Georg. lib. 1. Ne subeant herba, neu puluere vitta fatiscat. ¶ *Subire*, *aggredi*, *succedere*. Virg. Ph. dumque Hebesumque subit. ¶ *Subire*, *resistere*, *respondere*. M. Tul. in Verrem diuinatione: Poterisne eius orationem subire?

445 ¶ *Secare*, dicitur excidere. Virg. lib. 8. Qualis Nereia Clotho, Et Galatea secant spumantem pectore pontum. ¶ *Secare*, *sequi*, unde & *sectatores* bonorum *sectores* dicti sunt. Virg. lib. x. Quæ cuique est fortuna hodie, quam quisque secat spem,

446. ¶ *Squali-*

tenditur neque miluo. ¶ Tendere est proprie laxitatem distendere, & sine rugis facere. Virgilius *Aeneid.* lib. 3. Tendunt vela noti. Idem libro sexto: Tendebantque manus ripae ulterius amore. ¶ Tendere, est dirigere. Virgilius *Aeneid.* lib. 1. Per tot discrimina rerum Tendimus in Latium. Idem lib. secundo: Ad caelum tendens ardentia lumina. Lucretius libro primo: Primum Graius homo mortalis tendere contra Est oculos ausus.

¶ Tendere, contendere. Virgil. *Aeneid.* libro secundo: Ille simul manibus tendit diuellere nodos. Idem lib. quinto: Aequo discrimine Pistris: Centaurisque locum tendunt superare priorem.

459 ¶ Turpe, est indecorum, informe. Virgil. *Aeneid.* libro sexto: Et metus, malesuada famae, & turpis egestas. Idem *Georg.* lib. 3. Scabiemque serat, turpeisque podagras. ¶ Turpe, grande. Virg. *Georg.* lib. 3. Optima torum Forma bouis, cui turpe caput. Idem *Georg.* lib. 4. Et turpeis pascit sub gurgite phocas.

460 ¶ Teneram, significat gracile, lentum. Virg. *Georg.* lib. 3. Et ros in tenera pectori gratissimus herba.

461 ¶ Tenuis, rehemens. Virg. *Georg.* libro 2. Tenuisque Lageos Tentatura pedes olim, vincturaque linguam. ¶ Tenue, infacundum. Virgil. lib. 2. Tenuis ubi argilla, & dumosis calculus aruis. ¶ Tenue, tenerum. M. Tul. de *suppl.* in Verrem: Reticulumque sibi ad naribus admovebat tenuissimo limo. ¶ Tenue, frigidum. Virgil. *Georg.* libro primo: Ne tenues pluuiarum, rapidive potentia solis Acrior. Idem lib. 3. Tum tenues dare rursus aquas. ¶ Tenue, paruum, exiguum. M. Tul. Hortensio: Eundem non mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus. Virgil. lib. 7. Et tenuis Teucrium res eripe leto. Idem *Georg.* lib. 1. Ni resugis, tenuisque piget cognoscere curas.

462. ¶ Tenet, sicuti est usus, significat comprehendit, detinet. Virgil. *Aeneid.* lib. quarto: Verum ubi correptum manibus, vinctisque tenebris. M. Tull. in Verrem diuinatione: Non te, sed hunc librum esse responsurum, quem monitor tuus tenet hic. ¶ Tenet, inhabitat, possidet. Virg. *Georg.* lib. 4. Quae gurgitis huius Ima tenes. ¶ Tenet, prohibet. Virgil. *Georg.* lib. 3. Texendae sepes, etiam pecus omne tenendum. ¶ Tenet, compescit, supprimit. Virgil. *Georg.* lib. 4. Tenuisque inhians tria Cerberus ora. ¶ Tenet, regit. Virgilius *Georg.* lib. 1. Amnis abundans Exit, & obducto late tenet omnia limo. ¶ Tenet, dirigit. Virgil. *Aeneid.* libro primo: Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris? Quove teneris iter? ¶ Tenet, intelligit, dicit Terentius Andria: Id puer, ne dicas illam; tu autem ut ducas, rem tenes.

463. ¶ Tremere, dicitur commoveri, agitari.

Virgilius lib. 11. Cur ante tubam tremor occupat artus? ¶ Tremere, timere. Virgilius *Aeneid.* lib. 2. Hic aliud maius miseris, multoque tremendum. Plaut. *Afinaria*: Non placet, pro monstro est, quando sudat qui tremat.

464 ¶ Trahere, consuetudine manifestam habet significationem. Virgil. *Aeneid.* lib. 21. Altaria ad ipsa tementem Traxit. ¶ Trahere. Virgil. *Aeneid.* lib. 1. Partibus aquabat iustis, aut forte trahebat.

465 ¶ Tentare, est exerceri. Virgil. *Georg.* lib. tertio: Et tentat sese, atque irasci in cornua discit Arboris obnixus trunco. ¶ Tentare, experiri. Virgilius libro octavo: His fretus non legatos, neque prima per artem Tentamenta tui pepigi. ¶ Tentare, aggredi. Virg. *Aeneid.* lib. 2. Extemplo tentanda fuga, canit aquora Calchas. ¶ Tentare, petere, dare. Virg. *Aeneid.* lib. 3. Vnde laborum Tentare auxilium iubet.

466 ¶ Tetrum, vitabile. M. Tul. de offic. lib. tertio: Postremo haec iam in liberis ciuitatibus regnandi existunt cupiditates, quibus nihil tetrius, nihil foedius excogitari potest.

¶ Tetrum, dicitur illuiesum, fatidum. Virgilius *Aeneid.* lib. 3. Tunc vox tetrum dira inter odorem. Idem lib. 10. Lauit improba teter Ora cruor. M. Tul. in Verrem actione secunda: Quam multis istum ingenuis, quam multis matribus familias, in illa tetra, atque impura legatione vim attulisse existimatis? Lucil. lib. xxx. Qui non expectans spectandi studio, Sed hominis tetri impulsu ingressus.

¶ Tetrum, amarum. Lucretius libro quarto: Ac veluti pueris absinthia tetra medentes Cum dare conantur. ¶ Tetrum, impium, crudele. M. Tul. de off. lib. 3. Promissum potius non faciendum, quam tetrum facinus admitendum fuit.

467 ¶ Torquere, significat inflectere. Virgil. *Georg.* lib. 2. Ilyreos taxi torquentur in arcus. Terent. *Eunuch.* Illud vide os ut sibi distorsit carnifex. ¶ Torquere, gyro celeri rotare. Virgilius *Aeneid.* libro primo: Ast illam ter fluctus ibidem Torquet agens circum. ¶ Torquere, iacere, mittere: Virgilius libro quinto: In medios telum torsisti primus Achiuos.

468 ¶ Tueri, dicitur seruire, custodire. M. Tul. *Epistol.* ad Caesarem lib. 1. Ut sciret tuenda maiore cura esse, quae parata sunt. Virgil. libro octavo: Succedunt, variantque vices, quod cuique tuendum est. ¶ Tueri, videre. Virgilius lib. 6. Excipiunt plausu pauidos, gaudentque tuentes Dardanidae Paeu. Teucros: Quam te post multis tuor tempestatibus.

469 ¶ Tergora, dicitur coria. Virg. *Aeneid.* lib. 1. Tergora diripiunt costis. ¶ Terga, dorsa: Virg. 7. Hinc raptae fugientibus ingerit hastas in tergum. Lucil. lib. 28. Orationem facere.

le sit suauitati.

12 ¶ *Inter Sacrificare, & Litare*, hoc interest. *Sacrificare*, est veniam petere: *Litare*, est propitiare, & votum impetrare. Virg. *Aeneid.* 4. Tu modò posce Deos veniam, sacrisque litatis, id est, impetratis. Plant. *Pœnulo* Si hercule istuc vnquam factum est, tum me Iupiter faciat, vt semper sacrificem, neque vnquam litem.

13 ¶ *Expleri, & Satiari*, hanc habent differentiam. *Expleri*, est tantummodo plenū esse: *Satiari*, supra modum, & abundantiam. Lucr. lib. 6. Deinde animi ingrata naturam pascere semper, Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam. M. Tull. de repub. lib. 6. Graues enim dominæ cogitationum libidines, infinita quædam cogunt, atque imperant: quæ, quia nec expleri, nec satiari vllō modo possunt, ad omne facinus impellunt eos, qui illecebris suis incenduntur.

14 ¶ *Arx, & Arquis*, hoc distant, *Arx*, enim suspensus fornix appellatur: *Arquis* non nisi qui in cælo apparet, quem Irim poete dixerunt: vnde & *Arquisi* dicuntur, quibus color, & oculi virent quasi in arqui similitudinem. Lucr. lib. 6. Tum color in nigris exibat nubibus arquis.

15 ¶ *Fors, & Fortuna*, hoc distant. *Fors* est casus tēporalis: *Fortuna* dea. Acc. *Astyan.* Itera in quibus partibus (nanque audire volo) si est quem exopto, Et quo captus modo, fortunane an forte reperitur. Idem *Andromeda*: Multi in quo mulier animo sibi mala auferre in malis, Quibus natura praua magis, quam fors, aut Fortuna obsuit. Lucil. *Satyr.* lib. 12. Cui parilem Fortuna locum, fatūque tulit fors. Idem eodem: Aut fortē omnino, ac Fortuna vincere bello. Si fortē ac temerē omnino, quid cursum ad honorem? Var. *Epist.* ad Fufium: Dij quæso, fors fortuna quantis commoditatibus hunc diem.

16 ¶ *Ferus, & Ferox*, hanc habent distantiam. *Ferus*, est saeuus, *Ferox*, est fortis. Acc. *Tereo*: Nouus nouo dabunt, aduena animo, audaci in medium proripit sese ferox. Sallust. *Iugurth.* bello: Ille animo feroci negat se toties solum Numidam pertimescere. Virg. *Aeneidos* lib. 2. Ferus omnia Iupiter Argos Trastulit. Idem libro 4. Et frena ferox spumantia mandit.

17 ¶ *Antiquus, & Antiquior*, vt gradu, ita & intellectu distāt Nam *antiquus*, significat vetus. Virg. *Georg.* lib. 2. Antiquasque domos auium. *Antiquior* melior. Varr. rerum humanarum lib. 10. Neque idonei ciues aliquid habent antiquius salute communi. Acc. *Phœnissis* abdracontis: Surpe amata exoratus, genere antiquior. Lucil. libro 14. Quin potius vitam degas sedatus quietam, Quam tu antiquius facere, quam vt hoc fecisse videaris.

Marc. Tull. de amicitia: Hoc quidem est proprium amicitiae, sed antiquior, & pulchrior, & magis à natura profecta. Idem. de repub. lib. 1. Sed quoniam plurima beneficia continet pater, & est antiquior parens, quam si quis (vt aiunt) curauerit: maior ei profectò quam parenti debetur gratia.

18 ¶ *Faustum, & Festum*, his intellectibus discernuntur. etenim *Faustum* quasi à fauendo dictum, ac per hoc prosperum & propitium. vnde contra infustum minax, & improsperrum: *Festum*, verò solenniter lætum, & feriatum. Virg. *Aeneid.* libro 6. Festosque dies de nomine Phœbi. Terent. O faustum & felicem hunc diem.

19 ¶ *Cuius, & Cuius*, hæc est differentia. *Cuius* ad personam refertur hominis: *Cuius*, vnde significat. Acc. *Teleph.* Qui neque cuius esset, vnquam potuimus multi rogantes scire.

20 ¶ *Animus, & Anima*, hoc distant. *Animus* est, quo sapimus: *Anima*, qua viuimus. Acc. *Epig.* Sapimus animo, fruimur anima. sine animo anima est debilis. Var. *Andab.* In reliquo corpore ab hoc fonte diffusa est anima. Hinc animus ad intelligentiam tributus.

21 ¶ *Vultus, & Facies*, hoc distant. *Vultus*, est voluntas, quæ pro motu animi in facie ostenditur: *Facies* ipsa oris species. Sallust. *Cat.* Prorsus in facie, vultūque vecordia inerat. Lucil. *Satyr.* lib. 1. Vultus item vt facies mors ceter morbus venenum. Tul. de offic. lib. 1. Præclaræque esse æquabilitas in omni vita, & idem sæpe vultus, eademque frons.

22 ¶ *Sebum, & Unguentum*, habent hanc diuersitatem. *Sebum*, fit ex adipe ruminantiū. Lucil. *Satyr.* lib. 4. Tisiphone te pulmonibus adirem, vnguentum Excoctum attuli Eumenidibus, sanctissima Erinnyes.

23 ¶ *Mussare, & Murmurare*, ita discernitur: quod *Mussare*, hominum sit occultè, & depressa voce loquentium, quod cælaturū velint. Virgil. 10. Quid fortuna ferat, populi sed dicere mussant. Et alibi: Flent inæsti, mussantque patres. *Murmurare*, autem maioris soni est proximi ad tumultum. Virgil. *Georg.* 1. Et resonantia longè Litora misceri, & nemorum increbrescere marmur.

24 ¶ *Priores, & Primores*, hanc habent diuersitatem. *Priores* enim comparatiui sūt gradus: *Primores* summæ quæque res. Lucil. *Satyr.* lib. 8. Gallinaceus cum victor se gallus honestè Sustulit in digitos, primoresque erigit vngueis. Turpil. *Demet.* Sandalio innixa digitis primoribus. Varr. *Armorum* iudicio: Vt in litore cancri digitis primoribus stare. Lucil. *Satyr.* lib. 10. Calphurnij sæua lege in Pisonis reprehendi, Eduxique animam in primoribus naribus. Afran. *Vopisc.* Apagesis clientum animum in naribus primoribus vix perituli.

perstitit essent, *superstitiosi* sunt appellati, quod nomen patuit postea latius. Qui autem omnia, quæ ad cultum deorum pertinerent, diligenter retractarent, & tanquam relegerent, dicti sunt *religiosi*, ex eligendo. Sed verè *superstitiosi* proprietatem ex hoc habent, quod præ cultura deorum supersedeant cetera, id est negligent. Idem & *religiosi*, quasi religiosi omnium exterorum sacrificiis deseruiant.

37 ¶ *Peius*, & *Deterius* hic sensibus discernuntur: quod sit *Peius* à malo, quod in usu est, & creberrimè frequentatur: *Deterius* verò à bono, ut minoris sit meriti, quàm id, quod placet. Virgil. Geor. libro 4. Deterior qui visus, eum ne prodigus obsit Dede neci. Idem libro VIII. Deterior donec paulatim ac decolor ætas. Hæc enim melioribus comparata sunt.

38 ¶ Inter *Circum*, & *Globum* hoc interest: quod *Circus* est planities rotunda, ut circuitus: *Globus* soliditas undique versum rotunda, ut est sphaera. M. Tullius de natura deorū libro 2. Cumque duæ formæ præstantissimæ sint ex solidis globis, sic enim sphaeram interpretari placet. ex planis autem (aut est) circus, aut orbis. Virgilius libr. v. Mediæque in valle theatri Circus erat. Et: Lucentemque globum lunæ Titanique astra.

39 ¶ *Manubias*, à *Præda* hoc distare veteres existimarunt, ut sit *Præda* corpora ipsa rerum, quæ capiuntur: *Manubias* verò pecuniæ ex præda vendita redactæ, & sic apud plurimos. nam & Marcus Tullium de lege agraria, ita sensisse voluerunt. Prædam, manubias scetiles castra denique Cn. Pompeij sedente imperatore censores.

40 ¶ *Peruicacia*, & *Pertinacia* hoc distant: *Peruicacia* est interdum bouarum rerum perseverantia, *Pertinacia* semper malarum. Accius Myrmidonibus: Tu pertinaciam esse Archilochæ hanc prædicas, Ego peruicaciam aio, & à me uti volo. Nam peruicacem dicis me esse, & vincere Persacile patior, pertinacem nil moror: Hæc forteis dicitur, illam indocti possident, Tu addis quod vitio est, demis quod laudi datur.

41 ¶ *Sensus*, & *sensa* hoc separantur: *Sensus* enim sunt, qui sentiunt: *Sensa* quæ sentiuntur. Cicero de oratore: & quod exprimere dicendo *sensa* possumus, nam primum manifestum est, & sapere nos, cum incitatio sit, vel sensus.

42 ¶ *Iuventus* & *Iuuenta* & *Iuuenilitas* hoc differunt. *Iuventus* iuvenes: *Iuuenta* ætas impleta, *Iuuenilitas*, quod *ἰππύς*, vel *ῥώτης* vocant Græci. Virg. Geor. lib. 3. Et patiens operis, parvobus assuetus iuventus: Idem eodem: Inter cæca superat gregibus dum læta iuventus, Solue mares. Sallustius Catilinæ bello: Ibique iuuentutem suam exercuit. Idem Catilina: Scio tuis-

se nonnullos, qui ita existimarent, iuuentutem, quæ domum Catilinæ frequentabat. Varro Tithono, πῆλ' ἰππῆος: Quam dereliquit multicipida iuuenilitas.

43 ¶ *Mora*, *morigera*, & *morosa* hanc habent distantiam: quod *Morosa* est contrariis, peruersisque moribus. Afranius Vopisco: Dū morigeram, dum morosam præbeo, Deinde aliquid dedita opera controuersiz Concinnio, lædo interdum contumeliis. M. Tull. de senectute: Ac sunt morosi, & anxij & iracundi, & difficiles senes. Plautus Aulul. Dum modo Morata rectè veniat, dotata est satis.

44 ¶ Inter *Vegetum*, & *Vigens* hoc iniest quod *Vegetum* sit incolume, *Vigens*, forte. Nā vegetum corporis, vigens etiam animi possumus dicere, ut in multis.

45 ¶ *Profesti*, & *Festi* dies discernuntur: *Profesti*, sunt à festiuitate vacui. Afran. Priviagno: Quæ festiuitas nos facere solemus die, quotidiano opere promiscuè omnia, atque profesto concelebras focum.

46 ¶ *Quætere*, & *requirere* hoc differunt: quoniam *Requirere* est diu quætere. Afranius Fratriis: Proin tutum quæram, ne requisam te vide.

47 ¶ *Specula*, & *speculum* sicut genere, ita significantia differunt. Nam *Specula* despicientiam significat. Virgil. libro decimo: Atque leo specula cum vidit ab alta Stare procul campis meditantem prælia taurum. *Speculum*, quod imago redditur. M. Tullius in Clodium, & Cutionem: Sed credo postquam tibi speculum allatum est, longè te à pulchris abesse sensisti. Varro Eumenidibus: Sed nos simul atque in summam speculam peruenimus, Videmus populum futuris incinctum tribus.

48 ¶ *Confiteri*, & *Profteri* hoc distant: quod *Profteri* voluntatis est: *Confiteri*, necessitatis, & coactus: quod ita positum sæpius legimus. Cicero pro Manlio: Hic ego non solum confiteor, verum etiam profiteor. Honestius profiteri, quàm confiteri.

49 ¶ *Vlcus*, & *vulnus* hoc distant: quod *Vlcus* reclusa, & clausa est malignitas. Virg. Geor. libro 3. Quam si quis ferro potuit rescindere summum Vlcus os, alitur vitium, vivitque regendo. *Vulnus*, hians, & patens. Idem libro nono: Produxi pressive oculos, aut vulnera laui Veste regens.

50 ¶ *Quartum* & *quarto* prudentes differre dixerunt. Varro Disciplinarum quinto: Aliud est quartum prætorem fieri, aliud quartum. Et *Quartum* locum significat, & tres ante factus: *Quarto* tempus signat, & ter ante factum. Eonius rectè Quintus pater quartum sit Consul.

51 ¶ *Turpis*, & *scdum* quam habeant distantiam, manifestum est. Nam *turpis* lenior res est,

84 ¶ *Audacia*, & *Audentia* hoc differunt quod *Audentia* fortitudinis sit, *Audacia* temeritatis. Vt Sallustius: *Audacia* pro muro habetur: & apud veteres sæpe sic. *Audentia*. Virg. *Audente*is fortuna iuuat. Et: *Audentior* ibo in casus omneis. quanquam & *audacia* pro fortitudine legimus, vt Virg. lib. ix. Irim de exlo misit Saturnia Iuno *Audacem* ad Turnum. Et: *Aude* hospes contemnere opes, quod humanitatis sit potius, quam temeritatis.

85 ¶ *Prospicere*, & *Respicere* distant: vt aduersum videre. *Prospicere* rectè dicatur, *Respicere* quasi retrò aspicere. Varr. Manio: Sedens altus alieno sumptu, neque post respiciens neque ante prospiciens.

86 ¶ *Furor*, ab *Insania* distare Cic. Tusc. lib. 3. ostendit: Itaque non est scriptum, si *insanus*: sed, si *furiosus* esse incipit. *Insaniam* enim censuerunt inconstantiam, id est, sanitate vacantem, tamen posse tueri mediocritatem officiorum, & vitæ communem cultum, atq. vñtatum. *furorem* autem esse rati sunt mentis ad omnia excitatem, quod cum maius esse videatur, quam *insania*, tamen eiusmodi est, vt *furor* in sapientem cadere possit, *insania* non possit.

87 ¶ *Confidentia*, & *Fidentia* discretionem pandit M. Tul. Tusc. lib. 3. Qui fortis est, idem *fidens*, quoniam *confidens* mala consuetudine loquendum in vitio ponitur, ductum verbum à *confidendo*, quod laudis est. Qui autem est *confidens*, is profectò non extimescit. discrepat enim à timendo *fidens*.

88 ¶ *Inuidia*, & *Inuidencia*. Cic. Tusc. lib. 3. Posset etiam in misericordiam, posset in inuidiam. Non dixi in *inuidiam*, quæ tum est, cum inuidetur. Ab inuidendo autem *inuidencia* rectè dici potest, vt fugiamus ambiguum nomen *Inuidia*. Et lib. 3. Vt ægritudini *inuidencia*. vtendum est enim docendi causa verbo minus vsitato: quoniam *inuidencia* non in eo, qui inuidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui inuidetur.

89 ¶ *Ægrotatio*, & *Ægritudo*. Cic. Tusc. lib. 3. Sed propriè vt *ægrotatio* in corpore, sic *ægritudo* in animo nomen habet.

90 ¶ *Iracundus*, & *Iratus*, ebrius & ebriosus, amator & amans quid inter se distent, Cicero discreuit Tusc. lib. 4. Aliud *iracundus* esse, aliud *iratus*, vt differt anxietas ab angore. neque enim omnes *anxi*, qui anguntur aliquando. ¶ Inter ebrietatem, & ebriositatem hoc interest, aliud est amatorem esse, aliud amantem.

91 ¶ *Læteri*, & *Gaudere* distant: vt Cicero Tusc. lib. 4. Atque vt confidere decet, timere non decet, sic quidem gaudere decet, lætari non decet: quoniam docendi causa à gaudio lætitiâ distinguimus. vt autem inuit idem Cicero, *Gaudium* in sapiente, & in rebus

bonis semper est, *lætitiâ* etiam in malis, & turpibus rebus esse potest.

92 ¶ *Pernicitatem*, & *Velocitatem* Cic. discreuit Tusc. li. v. Præstans valetudine, viribus, forma, acerrimisque sensibus: adde etiam, si lubet, *pernicitatem*. Virgil. Georg. lib. 3. hoc sensit, *Dura* iacet *pernix* instrato laxa cubili. vt illud sit *celeritatis*, hoc *patientissimæ* fortitudinis,

93 ¶ *Metum*, *Timorem*, *Formidinem*, *Pauorem* Cicero discreuit Tusc. libro quinto: In quem autem metus, in eum *formido*, *timiditas*, *pauor*, *ignauia*.

94 ¶ *Innocens*, & *innocuum* hoc distat: quod sit *Innocens* non nocens, & *Innocuum* illæsum. Virgilius libro decimo: Et sedere carinæ Omnes *innocua*.

95 ¶ *Legere*, & *Eligere* non sub ea significatione intelligi vult Varro de re rustica lib. i. *Aprica* prius debet descendere de vite: in vindemia diligentis, *vua* non solum legitur ad bibendum, sed etiam eligitur ad edendum. vt sit *legitur*, colligitur, vt plerunque eligitur melior quæque de plurimis.

96 ¶ *Miserari*, & *Misereri* ceteri his sensibus esse voluerunt: vt sit *Miserari*, flere & lamentari: *Misereri*, miserationem alienis casibus exhibere, & actiuo ad primum affectum: passiuo ad secundum. Acc. Euryface. Heu mihi, vt etiam hæc ærumna mihi luctum addit luctibus. alia persona: Quid *miserari* id me Euryfacem tuam sodalitatem memoras? formidas tibi? te cōmiserabar magis, quam *miserabar* mei. & multis mei & aliquando *veraxata* generibus?

97 ¶ *Acerosum*, & *Aceratum* vtrunque nouè positum: sed distant proprietate signatum. *Acerosum* namque panem farre minus purgato, nec sordibus à candido separato dicendum veteres putauerunt. Lucillius li. xxv. Quæ gallam bibere, ac rugis conducere ventris farre *aceroso*, oleo decumano, pane cumano coegit, tunc Græci *ἀκρωγῆ* vocant. *Aceratum* verò est lutum paleis mistum, vt laterarij vsus est. Lucil. lib. 9. Latere qui ducit habet nihil amplius. Nam quam commune lutum à paleis, cœnũque *aceroso*.

98 ¶ *Multum*, & *Satis* eo distant: quod *Multum* infinitum est: *Satis* finitum. Auaris illud, hoc parcis se continentibus applicandum est. Lucil. lib. 7. Nam si quid satis est hominid *satis* esse potisset: Hoc *satis* erat: nunc cum hoc non est, qui credimus potè Diuitias vllas animum mi explere posse? Et libro xvi. Denique vti *stulto* nil sit *satis*, omnia cum sint.

99 ¶ *Omne*, atque *Totum*, vt ab omni plus esse *Totum* putent, volunt quidam esse seium. cum indiseretè inter auctores frequenter positum legerimus, & vtrunque cum si-

gnificantiā *universitatis*. Lucrēt. l. 1. Totum video per inane geri res. Virgilius Bucolicis: Omnia vincit amor. Et idem Georg. libr. 3. Omne adeo genus in terris hominumq., ferarūque. Et genus æquoreum, pecudes, piæque volucres in furias, ignemque ruunt, amor omnibus idem. Et Æneid. lib. 6. Totāque infusa per artus Mens agitat molem, & magno se corpore miscet. Quid quod totum, quod plus putatur, nō *pro cunctis* alicubi accipi potest? Vir Georg. li. 3. Totas Advoluere focis vltimos, igniq. dedere, ut sit totas integras: non omnes, quæ in mundo sunt, vltimos.

100 ¶ *Niti*, & *Obniti* cum ex vno sint intellectu, acceptis tamen præpositionibus fit diuersum. *Niti* enim potest videri, aut aliquā gratiam, aut honorem, aut vtilitatem ærumnoso tendere sine labore: quanquam in aliquibus grauius audiat, ut sint enixæ parienti labore defunctæ. *Obniti* autem incumbere manifestū est. Vir. li. 6. Ille vides pura iuuenis qui nititur hasta. *Obniti* verò est cōtra aduersa obluetari. Virgil. Sæpe vltque adco obniti non cedere. Et alibi: *Obniti* torquent spumas, cœrula verrunt. Terent. Andria: Pedibus, manibusque obnixè omnia facturum.

101 ¶ *Illex* & *illex* hoc discernuntur. ab illicendo, *Illex*, *Illex* verò à quo lex nō seruetur. Plautus Pœnulo: Qui illi tantæ rei ante fuimus illices. Idem Persa: In iure illex, hoc est, viuens sine lege, sine iure labeis populi.

102 ¶ *Ergastulum*, & *Ergastulus* ut genere, ita & intellectibus differunt. Nam *neutro* carceris locus est, *masculino* custos pœnalis loci.

Lucil. lib. xv. Non ergastulus vnus, & alius iudicem opposuit, ut nemo sententiam liberè, quasi ergastulus possit dicere.

103 ¶ *Fremere*, & *Frendere* hoc disseparantur: quod est *Fremere* magnum sonare. Virg. Georgicorum lib. 2. Fluctibus, & fremitu assurgēs, Benace, marino. *Frendere* alicubi cum gemitu, vel iracūdia miserum, aut minax sonare. Virg. Æneid. lib. 3. Luminis effossi fluitum lauit inde cruorem Dentibus infrendens gemitu. Pacu. Antiop. *Frendere* noctes misera, quas perpeisa sum. Plaut. Nec machazram audes dentes frendere. Pacu. Antiopa: Fruges scendo solos, ac sic probo te. Accius Troadiabus: Saxo fruges frendas.

104 ¶ *Fora*, & *Fori*, ut genere, & ita intellectibus discernuntur. *neutro* enim loca sunt, quibus ius dicitur, *masculino* spacia in nauibus, ut Virg. 6. Inde alias animas, quæ per iuga longa sedebant, Deturbat, laxatque foros, simul accipit aluco Ingeniū Æneam. vel locus apertus, ac patens, vnde & gladiatores foros facere dicuntur, cum longo circuitu sectantur.

105 ¶ *Educere*, & *Educare* hanc habent distantiam. *Educere* est extra trahere, *Educare* enutrire, vel prouehere. Var. de liberis educandis: Educit enim obstetrix, educat nutrix, instituit pædagogus, hoc & magister.

106 ¶ *Abortus*, & *Abortus* varias habet significationes. *Abortus* enim ille dicendus est, qui in primis mensibus, cum conceptu exordium factum est; *Abortus* propè tempus, pariendi: tunc enim moritur quod nascitur. in plurimis hoc reconditum inuenimus.

DE IMPROPRIIS.

CAPVT VI.

E Dolare fabrorum est verum verbum cum materialium complanatur asperitas. Vbi sunt eo laudandi scriptores vetustatis, etiam ad alias fabricas rerum. Varro Bimarg. Cum tot comedias sine vlla fecerimus, ego vnum libellum non edolem, ut ait Ennius.

1 ¶ *Sulcus* omne quicquid in longitudine aculeatum est, dici potest veterum auctoritate doctorum. Var. Bimarg. Et pater diuū trifulcum fulmen igni feruido acturum mirat in tholum Marcelli. Virg. Æneid. lib. 2. Et linguis micat ore trifulcis.

2 ¶ *Penulam*, abusiue omne quicquid regit, nobilissimi veteres transtulerunt. Varr. Manio: Cum corrigias disruptas tenet, penula reliquum pedem scortea perlegere.

3 ¶ *Viduum*, pertenuē, & perlucidū quicquid est, auctoritate veterum dici potest. Varr.

40 Mod. Quam istorum vitrea æstate ostendat vnicè clauos.

5 ¶ *Telis*, etiam lapides dici posse auctoritas docuit, & omnia quæ iaciuntur. Siseno. Histor. libro 4. Manualeis lapides dispartit, propterea quod is ager omnis eiusmodi telis indigebat.

6 ¶ *Silentium*, fieri consuetudine sumptū est. Sisen. Histor. lib. 4. Oriri de contrario silentium.

7 ¶ *Cæcum* non solum oculis captum, sed & insidiosum, & occultè malum, vel latens, & tacitum quid veteres dicendum existimauerunt. Sisen. Histor. lib. 4. Subito mare subhorrescere, cæcōsque fluctus in se prouoluer leniter occipit. Vir. Æn. 6. Cæca regens silo vestigia.

8 ¶ *Labra*, non hominum solum, sed & margines, vel fines dici posse. auctoritas prouidet

dicitur, sed auctoritas vetustatis liberio-
rem vsum loquendi dedit. ut Sallust. Hist. 1. & de
iis qui nauigassent, & ipsis nauibus, eo ver-
bo uti volunt, in quibus gradus non sit deser-
tio: Naustus obscuram noctem, aestu secundo,
ac inde transgressos omnes recipit modos
præcepturus à Lusitanis. Alibi de scaphis: Ea-
rum alix paulum nimio progressæ interim
sicco onere, cum paucior corpora agitauerat,
deprimebantur. Lucretius: Præterea paut,
vortexque, facitque, Asperiora foras gradiens
arteria clamor.

28 ¶ *Bibere*, rectè dici ea omnia, quæ hau-
stus habent, ut animalia, & terræ, ut Virgil.
Bucol. Sat prata biberunt. Verùm auctoritate
litterata etiam arida, aut sicca, & quibus hau-
stus non sit, bibere possumus inuenimus. Vir-
gil. xi. Hasta sub exsertam donec perlata pa-
pillam hæsit, virgineumque altè bibit acta
cruorem.

29 ¶ *Libidinem*, & *Appetitum*, vel *Aemula-
tionem* etiam honestæ rei possumus dicere, ut
sit libido omne quod libuerit. Sallust. Catili-
næ bello: Magis in decoris armis, & mili-
taribus equis, quàm in scortis, atque conui-
uiis libidinem habent.

30 ¶ *Vsus*, ab utendo, unde & usurpare di-
ctum est obtinere. Posuit quoque vetustas
vsum perire, hoc est non utendo aliquid posse.
Plaut. Amphit. Est profectò, caue sis, ne tu te
vsum perdis.

31 ¶ *Furtum*, etiam non ablata res solum,
sed etiam quicquid occultè geritur, auctori-
tate veterum dici potest. Virg. Geor. lib. 4.
Vulcani, Martisq; dolos, & dulcia furti. Plau-
tus Amphit. Manifesto hunc obtorto collo
teneo furem flagitij.

32 ¶ *Ingrederi*, non solum, ut est manifesta e-
ius verbi significatio, sed etiam venire, ac se
ostendere auctoritate Plauti possumus dice-
re in Amphit. Nihil te pudet, scelestè, populi
in conspectum ingredi?

33 ¶ *Obsequia*, non solum minores maiori-
bus exhibere, sed etiam minoribus per vicem
veterum excellens auctoritas voluit. Plaut.
Afin. Ego sanè cupio obsequi gnato meo.

34 ¶ *Versutos*, non solum ad malitiam cal-
lidos, verùm & rectè peritos intelligi posse,
Plautus informat Afinaria: Nec magis versu-
tum, nec quo caneas ægrius. Idè: Homini ver-
suto, si quid rectè curatum velis, mandes.

35 ¶ *Devorari*, nō solum cibo gutture, sed
& vox auribus potest. Plaut. Afin. Auscultato,
atq; operam date, & mea dicta devorate. Et
Aulul. Nimiū libenter edi sermonem tuum.

36 ¶ *Bicipitem*, quoq; rerum incorporearū
posse dici Varro de vita pop. Rom. lib. 4. apt-
ruit: In spem adducebat, non plus soluturos,
quàm vellent, iniquus equestri ordini iudicia
tradidit, ac bicipitem ciuitatem fecit. discor-

diarum civilium fontem.

37 ¶ *Defacata*, omnia pura, & inturbata, &
sine sordibus possumus dicere, ut vinum sine
fecibus. Plautus Aulular. Nunc defacato de-
mum animo egredior domo.

38 ¶ *Malitiam*, veteres, ut dolū mediū, po-
nendā esse duxerunt, quasi sit & bona. Plaut.
Aulul. Certè edepol equidē te ciuē sine mala
omni malitia, adē ut improbum propoluerit
malo, quod gratius putatur. In eadem: Quid
factis, neque malis, neque improbis.

39 ¶ *Belluam*, indifferenter posuit auctori-
tas veterum. Plaut. Aulularia: In quo quidem
Agnoscat scio, magis nusquam curiosam es-
se vllam belluam.

40 ¶ *Crocire*, cum sit coruorum, Plaut. Au-
lul. cantare eos dixit: Non temerè est, quod
coruus cantat nunc mihi ab læua manu.

41 ¶ *Rostrum*, hominis dici non debere
consuetudo præsumpsit apud Plautum Mc-
næchmis positum: Apud mensam plenam
homini rostrum deliges. Turpilus pedio:
Nec vnquam vidit rostrum trageedia tan-
tū uti. Lucillius Satyr. lib. quinto: Ne desi-
gnati rostrum prætoris, pedesque Spectes.
Idem libro nono: Arripio & rostrum labe, at-
que hoc zeferiatim percutio, dentesque ad-
uersos discutio omneis. Varro *de rei rustice* libro
secundo *de arboribus*. Itaque videas barba ro-
stro illum commentari, & vnumquodque
verbum statim auraria pendere. Idem Serra-
no *de arboribus*: Rostrum in protrudendum
cesserent.

42 ¶ *Fatum*, sicuti communiter intelli-
gitur, significantiam decreti habet, à doctis ta-
men indaganter inuenimus positum pro vo-
luntate. Virgilius libro vi. Heu stirpem inui-
sam, & fati contraria nostris, Fata phrygū.
Nec enim Iuno, aut quisquam Deorum fa-
rum habet, quod ipsi faciunt. Et eodem: Fi-
lius huic fato diuū, prolesque virilis Nul-
la fuit. Et alio: Et si fata Iouis poscunt, hic ter-
minus hæret.

43 ¶ *Rictum*, ferarum dici volunt, cum Ti-
tinnius etiam auctor sit hominis dici debe-
re: Caue ex corde frontem labeat semper fa-
cto rictus. Item Pomponius Prostitula. Quis
hic est quamobrem hic prostat, rictum & la-
beas cum considero? Lucillius Satyr. lib. iij.
Malas tollimus nos atque vtimur rictu. Var-
ro *de re rustica*, *de iumentis*: Antè auris
modo ex sobolibus paruuli intorti dimitte-
bantur, sed cinctinni oculis suppetulis, nigel-
lis, pupillis, quam hilaritatem significanter
animi rictus paruissimus, ut refrænato risu
rosen.

44 ¶ *Stuprum*, quod cum viduis commit-
titur hoc solū dici putant: veteres pro adul-
terio & vitio ponunt, Plaut. Amphit. Stupri,
dedecoris à viro argutam meo. Sallustius
Histor.

Ore ferunt dulcem nidus immitibus escam.

64 ¶ *Imbres*, consuetudo agmen celestium aquarum : & pluuiarum induxit solum dici, cum auctoritas variet. Virgilius omnium quarum dixit, Geor. libro quarto: Ipse feraces Figat humo planta, & amicos irriget imbres.

65 ¶ *Pecudes*, non solum quadrupedes, sed etiam alia animalia dicere Virgilio auctore possumus Georg. libro quarto: Quem mihi vix frugum, & pecudum custodia sollers. Et alibi: Ignauum fucos pecus à præsepibus arcent. Varro sexagesi: Neque quas agi pennis anates tremipedas, buxeis rostris pecudes, paludibus, nocte nigra, ad lumina lampadis sequens. Lucet lib. 1. Mutæque natantes Squamigerum pecudes.

66 ¶ *Profundum*, non solum in imum altum, sed etiam summum dici posse auctoritas usurpauit. Virg. Æneid. lib. 1. Maria, ac terras, coelumque profundum.

67 ¶ *Procacitatem*, non animantium solum à procando, & poscendo dici posse Virgilius auctoritatem dedit Æneid. lib. 1. Penitusque procacibus austris. quod est saeuientibus procellosis.

68 ¶ *Putidum* non solum ab ore fetido, & graui, quod naribus præbetur, sed & quod auribus triste & insuauē, austerum, rancidum, ad putidum dici posse auctoritas vetustatis, admisit. Cicero Orat. Quonam igitur modo audiretur Mysus, aut Phryx Athenis, cum etiā Demosthenes agitur putidus.

69 ¶ *Pacem peti*, & à diis posse Virg. significat Georg. libro quarto: Tu munera supplex Tende petens pacem. Et Æneid. lib. 3. Hic Helenus cæcis primū de more iuuenis Exorat pacem diuinam Plaut. Amph. Vt Iouis Supremi multis hostis pacem ex petam.

70 ¶ *Densum*, ad prosperum tantum usus trahit. sed auctoritas & aduersus significare voluit. Virg. Æneidos lib. 1. Præcipue infelix pesti deuota futuræ.

71 ¶ *Reos*, non solum crimini & culpæ obnoxios, sed etiam honesti, vel voti debitores promissi auctoritas voluit. Virg. lib. 5. Constituam ante aras voti reus.

72 ¶ *Dapes*, non solum opiparos apparatus, aut religiosos, sicuti plerumque, significare, sed & vitabiles & infandos cibos, auctore Virgilio possumus dicere Æneid lib. 3. De Cyclope: Nam simul expletus dapibus, vinoque sepultus. Et Bucol. Quas illi Philomena dapes, quæ dona pararit.

73 ¶ *Domum*, consuetudo hominum tantum habitacula dici putat, cum auctoritas & templum, & nidos domos dixerit. Virgil. Æneid. lib. 7. Hostia iamque domus patuere ingentia centū Sponte sua. Et Geor. lib. 1. Antiquas domos aut cum stirpibus imis Erunt.

74 ¶ *Incestum*, usu dicitur flagitium in affines admissū, sed & *incestare*, funere polluere auctore Virgilio possumus dicere libro 7. Præterea iacet exanimum tibi corpus amici. Heu nescis totamque incestat funere classē.

75 ¶ *Renocare*, pedem cum hominum, & aliorum animantium dici manifestum sit, Virgilius libro nono, etiam fluuiorum dici posse ostendit: Cunctatur & amnis Rauca sonas reuocatque pedē Tiberinus ab alto. Et Plautus remos nauum pedes dixit.

76 ¶ *Murices*, vetustas etiam saxorum asperitates tela omnia voluit posse dici. Virg. libro 5. Et acuto in murice reini Obnixi crepuere.

77 ¶ *Dentes*, non solum quibus cibis atteritur, sed omne quo aliquid exsecari, vel teneri potest Virgilius dici voluit Georg. lib. 5. de falce: Et curuo Saturni dente relicta Persequitur vitem attondens, fingitque putado. Et Æneid. lib. 6. Tum dente tenaci Ancora fundabat naueis.

78 ¶ *Locupletes*, non magnarum opum tantummodo, sed & ad quamlibet rem firmos, & certos M. Tul. dici voluit, ad Cæsarem Iuniorum lib. 5. Nihil omnino certi, nec locupletem ad hoc auctorem habebamus. Et de offic. lib. 3. Accedit eodem testis locuples Possidonius.

79 ¶ *Monimenta* & templa dici posse M. Tul. auctor est in Verr. actio. 2. Ausum esse in eade Castoris celeberrimo, clarissimoque monumento.

80 ¶ *Promeritum*, etiam in mala parte posuit Plaut. Amphit. Quid mali sum here tanta ex re promeritus?

81 ¶ *Pallorem*, vetustatem, & negligentiam Lucil. lib. 33. voluit dici posse: Lana opus omne perit, pallor, tinea omnia cadunt.

82 ¶ *Bonus*, & fortis, & pius dici potest. Lucil. lib. 33. Calvus Palantino quidam vir nobilis bonus bello. Virg. Georg. lib. 5. Et bona bello Cornus.

83 ¶ *Mulare*, eum sit condemnare, positum est augere, voti compotem reddere. Næu. Colac: Et asseri laudes ago. cum votis me multatis meis. Quod præter spem quem vellem audiebam, hoc mihi Ennius.

84 ¶ *Disciplinosus* etiam pessima arte potest dici. Cato de re militari: Quam gladiator disciplinosus.

85 ¶ *Propitias*, & placatos homines dici vetustas voluit. Lucil. lib. 37. In bonis, porro est viris, si irati, seu cui propitij sunt dii, ut diutius eadem via maneat in sententia, nam cum benignitate sollicito propositus. Teren. Adelph. Quam ut ea, quæ parentes propitij.

86 ¶ *Cachinnare*, non risu tantum, sed & de sono vehementiore vetustas dici voluit. Accius Phœnissis: Simul & circum magna sonare

sonantibus excitata saxa sua sonando cum crepitu clagentes cachinnant.

87 ¶ *Tacere* etiam ea possumus dicere, quæ sine voce, vel sono sunt. Virgilius. *Æneid.* libro quarto: Totumque pererrat Luminibus tacitis. Et: Cum tacet omnis ager.

88 ¶ *Affari*, non solum respondere, vel fabulari, sed etiam rogare possumus. Accius Tereus: Deum Cadmo generatum semel affare, & famularent perpetuere. Virg. *Æneid.* lib. quarto: I soror, atque hostem supplex affare superbum.

89 ¶ *Fastigia*, consuetudinē summæ altitudines dici putantur, cum sint & imæ, significant & sineis. Virgilius *Georg.* lib. ij. Forsitan & serobibus quæ sint fastigia quæras. M. Tul. de offi. li. iij. Sed quoniam operi inchoato & propè iam absoluto fastigiū imponimus.

90 ¶ *Numerum*, & de iis, quæ non numerantur, sed admetiuntur, dici auctoritas voluit. M. Tul. de offi. lib. tertio: Si exempli gratia, vir bonus Alexandria Rhodum magnum frumenti numerum aduexerit.

91 ¶ *Feruer*, cum ex igni sit, & ex flammis, ex contrario & frigoribus positus inuenitur, ut sit feruere, non solum ex incendio calere, sed ex quibuscunque molestiis perturbari. unde & ictus marini, & exæstatio animi sub hac significantia rectè positi sentiuntur. Virgilius *Georg.* lib. i. Omnia tunc pariter vento, nimbisque videbis Feruere.

92 ¶ *Templum*, & sepulchrum dici potest veterum auctoritate. Virgilius *Æneid.* lib. iij. Præterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui.

93 ¶ *Vestigia*, consuetudine signa impressorum pedum dicimus, lectum inuenimus partes extremas pedum dicta vestigia. Virg. lib. v. Vestigia primi Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.

94 ¶ *Parere*, etiam viros dici posse Cæcilius auctor est Calchis sat hic vicinus, se autem peperisse. & vobis datum id prudenter & natum ab Hom. *il. i. 2.* αὐτὰρ γλαυκὸς ἴππευ ἀπὸ ποταμῶν ἀντιγέγονεν. Parere etiam dictum ea, quæ non concipiant. Virgilius lib. vnde cimo: Itē ait, egregias animas, quæ sanguine nobis. Hanc patriam peperere suo.

95 ¶ *Viros*, etiam de animalibus posse dici Virgilij auctoritas iubet in *Bucol.* Vir gregis ipse caper deerrauerat, cum posset maritum dicere, sicut *Georg.* lib. iij. Quem legere ducem, & pecori dixere maritum.

96 ¶ *Grundire*, cum sit propriè suum, ut Laberius in sue dicit: Grundientem aspexi seropham. Et Claudius lib. xvj. Agni grundibat dixit, grumiter pecus suillum. etiam hominum esse grunditum, Cæcilius ex Diomede in vmbis designauit. Cruento in ore grundibat miser.

97 ¶ *Infantiam* non hominibus solum, aut animalibus, sed & his, quæ sine anima sunt. Virgil. *Bucol.* Huc ades, infanti feriant sine litore fluctus.

98 ¶ *Elegantes*, non solum ut consuetudine ab elegantia ingenij, aut cultus electione, & delectus plerumque dici potest, sed à veteribus etiam vitio datur. M. Tul. in Clodium, & Curionem: Tu elegans. tu solus urbanus, quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriæ, qui leuare vultum, mollire vocem potes. Cato de Moribus: Auaritiam omnia vitia habere putant, sumptuosus, cupidus, elegans, vitiosus.

99 ¶ *Amarum*, non solum ex sapore triste, sed ex quacunque causa terribile, & impensum Maronis auctoritate dicimus lib. x. Hostis amare quid increpitas? mortemque minaris?

100 ¶ *Multitudo*, cum sit numeri populorum, ut quidam volunt, Var. pro multo non absurde adscripsit de vita populi Rom. lib. ij. Nihilo magis propter argenti facti multitudinem miserat furandum, quod propter censoriam seueritatem nihil luxuriosum habere licebat.

101 ¶ *Sanguinolentum*, corporum potest esse. lectum est & de incorporeis. Varro de vita pop. Rom. lib. iij. Itaque propter amorē imperij magistratus grauatim seditionibus sanguinolentis, aut dominatus quo appellarent.

102 ¶ *Pondus* pro numero. Varro de vita pop. R. li. iij. E Græcia Asiaticas in villas comportasse magnum pondus omnium artificū.

103 ¶ *Audiendi* sensum etiam iis rebus Virgilius dedit, quæ nec aures habent, nec sensum, *Georgic.* lib. i. Et frustra retinacula tendens Fertur equis auriga, neque audit currus habenas.

104 ¶ *Carere*, etiam rem bonam dici potest. Turpil. Demetrio: Dolentis persona eos parentes careo.

105 ¶ *Causi* proprietas est sinuosi, & concaui, ac per hoc sine dubitatione corporalis. Virgilius verò etiam de incorporalibus, quæ sunt inania tantum vel obscura, dici posse testatur lib. vj. Et ni docta comes tenuis sine corpore vitas Admoneat volitare caua sub imagine formæ. Et lib. x. Tum dea nube caua tenuem, & sine viribus vmbra.

106 ¶ *Lauare*, cum sit eluere, & sordida quæque purgare, vetustatis etiam auctoritas posuit pro polluere. Virg. *Geor.* lib. iij. Lauit ater vulnera sanguis. Et lib. x. Lauit improba teter Ora cruor. Plaut. *Pseudolo.* Eas lacrymis laui. Ennius *Hecuba*: Heu me miseram, interij, pergunt lauare sanguen sanguine. Varro *ix. iij.* Pater ut cruore laueret aratrum aggerem. Afran. *Suspecta*: Vident lauerelachrymis me tuum collum pater.

Athenas antiquum opulentum oppidum Cō
templa. Plaut. Asin. Meum caput cōtemples.

12 *¶ Altercata est*, passivum. Pacu. Iliona:
Cur illa hic mecum altercata est?

13 *¶ Arbitrabunt*. Plautus Stichos: Probio-
res verò arbitrabunt, si probis narraueris.

14 *¶ Amplexa*, pro amplexare. Acc. Ale-
mzone: Postremo amplexa, fructum quem
dij dant cape.

15 *¶ Amplexari*, pro amplecti. Cicero de
Orat. lib. iij. Nec voluptatem tuentur, quam
amplexari possunt.

16 *¶ Criminas*. Ennius Satyr. libro tertio:
Nam is non bene vult tibi, qui falso crimi-
nat apud te.

17 *¶ Dignauit*, pro dignatus sum, vel dignū
duxi. Accius Meleagro: Remanet gloria apud
me: exuias dignauit Atalantē dare. Pacuuius
Hermiona: Cum neque me aspicere æquales
dignarent me.

18 *¶ Miserarent*, pro miserarentur. Accius
Athamante: Atque ita de illis merui, ut iure
hæc nunquam miserarent mala.

19 *¶ Largi*, pro largire. Lucilius lib. xiiij.
Quod viscus dederas tu quidem, hoc est vis-
cera largi. Accius Diomedes: Benignè, & pro
beneficio largito atque ampliter. Cato lege
Bæbia: Pecuniam inlargibo tibi.

20 *¶ Intui*, & *Contui* pro contueri. Turp.
pedio: Tamen oculis longa intercapedine ap-
petunt cupidè intui. Pomponius Maccis ge-
minis: Incœpi contui, conspicio coleatam
cuspidem.

21 *¶ Proficisceret*, pro proficisceretur. Tur-
pilius Hetzra: Hortatur hominem, quam pri-
mam proficisceret.

22 *¶ Sortirent*, pro sortirentur. Varro Re-
rum humanarum lib. xi. Cum venerint cen-
sores, inter se sortiant.

23 *¶ Moderant*, pro moderantur. Pacu. 40
Peribœa: Neque tuum te ingenium moderat,
neque fraternum ita exsilium leuat.

24 *¶ Sortiunt*. Ennius Cresphonte: An inter
se sortiunt urbem, atque agros?

25 *¶ Polliceres*, pro polliceretur. Varro A-
nuputio *παρρησιασθαι* id est *παρρησιασθαι*. Nam in omnibus
legi *παρρησιασθαι* *παρρησιασθαι*. Ne dares, ne pollice-
res quid datum est.

26 *¶ Populat*, & passivum *populatur*. Virg.
Geor. lib. i. Populatque ingentem farris acer-
num Curculio. Cæcilius Asoto: Iamdudum
depopulat macellum. Ennius Ambracia: A-
gros audaces depopulant serui dominorum
domini. Quadrigarius: Agrum Nolanum po-
pulare cœperunt. Accius Astyanacte: Qui no-
strâ per vim patria populauit bona. Sisen.
Hist. libro quarto: Protinus agros populabū-
dus ad Numeriam conuertit.

27 *¶ Punitur* aliquem, pro punit. M. Tull.
de offic. li. i. Neque ad eum, qui punitur ali-

quum, aut verbis fatigat? sed ad Reipub. vri-
litatem referri. Et Tusc. li. i. Quo multi ini-
micos etiam mortuos puniuntur.

28 *¶ Ruminat*. Vir. Bucol. Illice sub nigra
pallenteis ruminat herbas.

29 *¶ Fabricantur*. M. Tul. de offi. li. i. Ut e-
nim pictores, & ij, qui signa fabricantur. Plau-
tus Asin. Fabricare, quid vis comminiscere.
Cic. de orat. lib. iij. Capitoli fastigium illud,
& cæterarum ædium non venustas, sed neces-
sitas ipsa fabricata est,

30 *¶ Palpatur*, pro palpat. Lucil. lib. xix.
Hic me ubi videt, subblanditur, palpatur, ca-
put scabit.

31 *¶ Luctant*, pro luctantur. Ennius li. ix.
Viri validis viribus luctant.

32 *¶ Bellantur*, pro bellant. Virg. li. x. Et pi-
etis bellantur Amazones armis.

33 *¶ Partiret*, pro partiretur. Lucil. li. xix.
10 Quid quas partiret ipse pro doctrina boni
Plaut. Asinaria: Hanc quidem, quam nactus
prædam, cum illis partiam.

34 *¶ Impertit*. Lucil. lib. xxviiij. Sospitat, Im-
pertit salutem plurimam, & plenissimam.

35 *¶ Cohortarent*. Quadrigarius Annal. lib.
v. Et dicerent castra facta esse, atque hos co-
hortarent, uti maturarent.

36 *¶ Moderant*, pro moderantur. Acc. Epi-
gonis: Viden' ut te impietas stimulat? nec mo-
derat metus? Pacuuius Peribœa: Neque tuum
te ingenium moderat, neque fraternum ita
exsilium leuat.

37 *¶ Commiserescim*. Vir. Æneid. lib. ij. His
lacrymis vitandamus, & miserescimus vltro.
Ennius Hectoris Lytris: Seruos & nostrum
imperium, & fidem Myrmidonum vigiles
commiserescite.

38 *¶ Præliant*. Ennius Achille Aristarchi: Ita
mortales inter sese pugnant, præliant.

39 *¶ Complectite*. Pomponius Fullonibus:
Quin ergo, quando conuenit, complectite.
Mi frater salve, o soror salve mea.

40 *¶ Expergisceret*, pro expergisceretur.
Pomp. Aganemnone supposito: Nequis mi-
raretur, cum tam clarè tōuerit, ut si quis dor-
mitaret expergisceret.

41 *¶ Labascor* pro labor. Accius: Nullum
est ingenium tantum, neque cor tam serum,
quod non labascatur lingua, mitescat malo.
50 Varro Rerum diuinarum lib. vij. Postquam
vidit misericordia labasci mentem infirmam
populi.

42 *¶ Congredias*. Plaut. Epid. Quid si adeam?
haud scio an congredias, si hæc ea est.

43 *¶ Certatur*, pro certat. Pacu. Armorum
iudicio: An quis est, qui te esse dignum, qui-
cum certeretur, puer?

44 *¶ Frustror*, pro frustror. Pomp. Maiali:
Miseret me eorum, qui sine frustis ventrem
frustrarent suum,

45 ¶ *Exsecrarent*. Afran. Incendio: Per-
iurabant, exsecrabant, se, ac suos.

46 ¶ *Imitat*. Varro Epistola Latina lib. ij.
Tuum opus nemo imitare potest. Liuius A-
chille: Si malos Imitabo, tum tu pretium pro
noxa dabis.

47 ¶ *Progredi*, pro progredere. Nouius
Vindemiatoribus: Quid istas, age, moue te i-
nanem primus, progredi.

48 ¶ *Mutuet*, mutuū sumat. Cæcil. Afoto: 10
Ad amicū curret mutuātū mutuet mea causa

49 ¶ *Suauies*. Pomponius Munda: Ego il-
lam non amplectar, non suauem? Nouius
Quæstione: Mammæ teneas, pedes extollas,
suauies cum gemit.

50 ¶ *Consolare*. Varro Oedipothyeste: Per
idem tempus Oedipus Athenas exsul venire
dicebatur, qui consolaret.

51 ¶ *Minitas*, pro minaris. Næuius Danaë:
Etiam minitas? mitte ea, quæ tua sunt magis, 20
quàm mea. Plautus Amph. Quid minitabas te
facturum, si istas pepulisses fores?

52 ¶ *Percontat*. Næuius Maleuolis: Si per-
contassem, malum hoc me præterisset. Næ-
uius Belli Punici lib. ij. Blandè, & doctè per-
contat Ennius quo pacto Troiam urbem re-
liquisset.

53 ¶ *Ominas*. Pomponius Cretula: Nil pe-
tituræ bene eueniat. Ita sit, & tibi bene sit, qui 30
rectè ominas.

54 ¶ *Paciscunt*. Næuius belli Punici libro
septimo: Id quoque paciscunt mœnia sint,
quæ Læstatiū recedebant captiuos plurimos.
Idem: Sicilienses pascit, obsides vt reddant.

55 ¶ *Conuiuant* pro conuiuantur. Pompo-
nius Munda: Si calendis conuiuent, idibus ce-
nant foris. Ennius Satyr lib. j. Malo hercle suo
magno conuiuat, sine modo.

56 ¶ *Mirabis*. Pomponius Patruo: Mirum
facies fatuæ si studium mirabis diu.

57 ¶ *Vrinatur*. Cicero Academicis lib. ij. Si
quando enim nos demersimus, vt qui vrinā-
tur, aut nihil superum, aut obscure admodū
cernimus.

58 ¶ *Miserete*. Ennius Hecuba: Miserete
manus, date ferrum, qui me anima priuem.

59 ¶ *Opino*, pro opinor. Plaut. Bacch. Præ-
nestinum opino esse, ita erat gloriosus. Pacu.
Chryse: Inueni, opino esse optumū, Orestes
vt hæres sit, sed tamen. Enn. Eumenid. Tace-
te opino esse optimum, & pro viribus sape-
re, atque fabulari tute noueris. Cæcilius Afo-
to: Nihil fore opino inter me, atque illum.

60 ¶ *Promeres*, pro promereris. Plaut. Tri-
nummo: Nam retinere nequeo, quin dicam
ea, quæ promeres.

61 ¶ *Opitula*. Liuius Equo Troiano: Da
mihi hæc opes, quas peto, quas precor, cor-
rige, opitula.

62 ¶ *Fite*, imperatiuo modò. Cato de præda 60

militum diuidēda: Tu diues fite. Crassus lib.
xvi. Iliados: O socij nunc fite viri. Liuius O-
dyssæas: fit quoque situm est.

63 ¶ *Pœnitebāt*. Pac. Arm. iud. prologo. Nūc
pœnitebunt, libant liberi grato ex loco.

64 ¶ *Partiret*, pro partiretur. Afr. Diuor-
tio: Cum testamento patria partisset bona.
Lucil. lib. iii. Tu patrē laudis caperes. tu gau-
dia mecum partisses. Accius Chrysippos: Æ-
ternabilem diuitiam partissent. Ennius Tela-
mon: Eandem me in suspicionem sceleris
partiuit pater.

65 ¶ *Recordauit*. Quadrigari⁹ Anna. li. v. Is,
vbi Daciū cognouit, & patria eū recordauit.

66 ¶ *Poti* pro potiri. Pac. Iliona: Vt si one-
re credo adhuc sceptrum patienter poti.

67 ¶ *Præstolat*, pro præstolatur. Turpilius
Pedio: Ego præstolabo illi, eo citante opiciū.
Liuius Tereo: Nimis pol imprudenter suis
præstolaras.

68 ¶ *Reuertit*. Pomponius Maiali: Cenam
quæritat. si eum nemo vocat, reuertit mœ-
stus ad me, nam miser.

69 ¶ *Rethoricaſti*, pro rethoricatus es. No-
uius Asinio: Age nunc, quando rethoricaſti,
responde, quod te rogo.

70 ¶ *Tutant*. Plaut. Mercatore: Inuoco vos
Lares diales, vt me tutetis. Næuius Lycurgō:
Tuos qui celsos terminos tutant. Pomp. Pa-
truo: Nō erat Quod corpus tremulum famu-
la tutaret toga. Pacu. Peribœa: Tu mulier te-
ge te, & tuta templa Liberi.

71 ¶ *Fatitor*, pro patere. Plaut. Aſi. Patitor
tu item, cum ego te referiam.

72 ¶ *Copulantur*, pro copulant, passinum
pro actiuo. Plaut. Aulul. Adeunt, consistunt,
copulantur dextras.

73 ¶ *Præſagitur* p præſagit. Plaut. Bacch. Oc-
cidi. anim⁹ iā isto dicto plus præſagitur mali.

74 ¶ *Expalpabitur*, pro expalpabit, quod
est extorquebit. Plaut. Vidul. Seruus a patre
argentum expalpabitur.

75 ¶ *Reddibo*, pro reddam. Plaut. Casina.
Ruri reddibo. Idem Menæchmis Saluum ti-
bi ita, vt mihi dedisti, reddibo.

76 ¶ *Ludipicata* ero hominē, pro, ludifica-
ta lepidē ero, culpā omnem in me imponit.

77 ¶ *Oſculauit*. Titinnius Ilarubra. Laudor,
quod oſculauit priuignæ caput.

78 ¶ *Expedibo*, pro expediam. Plaut. Truc.
Ego expedibo, rem perdidici apud vos. Pacu.
Peribœa: Mane, expedibo factum, mihi quod
contrā rogo respondeas.

79 ¶ *Manducatur*, pro māducatur. P. P. P. P.
agricola: Nescio qui sellam virget, quasi a-
linus vxorem tuam, ita apertis oculis simul
māducatur, ac molit. Lucil. Satyr. libro quar-
to: Aſſequitur neque opinantem, in caput in-
ſilit, ipſum Commanducatur totum. I-
dem libro xiiij. Cum illud quid faciat
quod

quod manducamur in ore. Afranius Fratrius. Facile manducari qui potest.

80 *¶ Miseretur*, pro miseret. Turpil. Epicle ro: Quam matris, nunc patris me miseretur magis. Pacuvius: At accepisti me isto cū verbo, miseretur tui.

81 *¶ Muneratur*, pro muneratur. Turpil. Thra sileone: Dat ultro, ac muneratur, quod ab illo abstulit.

82 *¶ Rixatur*, pro rixatur. Varro Armorum iudicio: Ille viros hortari, ut rixarent, præclari philosophi. Idem Serrano, *οὗτοι ἀρξαιστὸν*: Dormit alius, nimirum vigilant, clamant, calent, rixant. Idem de rerum natura lib. j. Ne familiæ rixent cum vicinis.

83 *¶ Adiutatur*, pro adiutat. Pacu. Duloreste: Illum quero, qui adiutatur, Afranius Inimicis: Hæc obsecro igitur agite, & me adiutamini. Lucill. lib. xxvij. Nec si paulo minus vsuras, & magna adiutatus diu.

84 *¶ Pigneraretur*, pro pigneraret. M. Tull. de Rep. lib. i. Sed ut plurimas, & maximas nostri animi, ingenij, consilij partes ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur.

85 *¶ Murmuratur*, pro murmurare. Varro *οὐρεὶ ὁ λαὸς τὸ μῦθον, οὗτοι δὲ γὰρ μὲν ὀνομασμένοι*: Ita ut soliti eramus, Romæ in balneis plodere cœpimus, & murmurari. Quadrigarius Annal. li. viii. In eo loco populus murmurari cœpit, Var. *οὐρεὶ ὁ λαὸς τὸ μῦθον, οὗτοι δὲ γὰρ μὲν ὀνομασμένοι*: Hoc Græcis renuntiato, ut faciliè intelligeres, nos ab his amari, commurmurantur. Auctor idem Virgula divina: Præsertim, cum ventrem meum coërceam, nec murmurari patiar.

86 *¶ Excalceatur*, pro excalceat. Varro Pseudo Apolline, *οὗτοι δὲ γὰρ μὲν ὀνομασμένοι*: Quod in eius Dei templa calceati introeunt. Nam in oppido, quæ est ædes Apollinis, & qui ibi ad Herculis introeat, nemo se excalcietur.

87 *¶ Nutritur*, & nutricatur pro nutrit, & nutricat. Varr. Testamento, *οὗτοι δὲ γὰρ μὲν ὀνομασμένοι*: Natis quos Menippe hæresis nutrita, & tutores do, Qui rem Romanâ, Latiumque adsciscere vultis. M. Tul. de Deorum natura lib. ii. Omnium autem rerum, quæ natura administrantur, seminator, & sator, & parens (ut ita dicâ) atque educator, atque altor est mundus, omniâque sicut membra, suas & partes nutritur, & cōtinet. Afranius Vopisco: Nā nutritur oliva. Lucil. lib. xxx. Sensus nutritum sanè, caput opprimit ipse.

88 *¶ Volam*, pro velim. Lucil. lib. xxvij. Atque dolo attonitos vincere. Epicuri volam. Plaut. A sin. Meo modo loquar quæ volam, quoniam intus non licitum est mihi.

89 *¶ Commanducatur*. Lucil. Satyr. lib. iiii. Assequitur nec opinantem, in caput insilit, ipsum Commanducatur totum complexa, comestque. Idem libro xxv. Villicum Aristotratem mediastinum, atque bubulcum Com

manducatus corrumpit, ad incita adegit.

90 *¶ Esuribo*, pro esuriâ. Pompo. Augure: Immo mane non esuribis diutius, quare roga. Nouius Mortis & vitæ iudicio: Ita vobis otiosus sum: mihi algebo, & mihi esuribo.

91 *¶ Fatiscuntur*, pro fatiscunt. Acci, *οὗτοι δὲ γὰρ μὲν ὀνομασμένοι*: Tamen haud fatiscar quin tuam implorem fidem. Varro Antiquitate humana libro xiiii. Altera ira, altera vulneribus fatiscuntur. Pacuvius Duloreste: Vereor si vnquam fatiscar facere quidquam, quod quibo, boni.

92 *¶ Consecrabor*, pro consecrabo. Plautus Persa: Sed quis hic ansatus ambulat magnificè consecrabor.

93 *¶ Fruticari*, pro fruticare. Cicero ad Atticum lib. xv. Excisa enim est arbor, nō evulsa, itaque quàm fruticetur, vides.

94 *¶ Exsugebo*. Plautus Epidico: Iam ego me vortam in hirudinem, Atque eorum exsugebo sanguinem.

95 *¶ Copulantur*, pro cōiungunt. Plaut. Aul. Adeunt, consistunt, copulantur destras.

96 *¶ Inuenibo*, pro inueniâ. Propertius Buccone adoptato: Sæpe annuit, inuenibit sæpe.

97 *¶ Puniuntur*, pro puniūt. M. Tull. Tuscul. lib. i. Tenendum est igitur, nihil curandum esse post mortem, cum multi inimicos, & mortuos puniuntur.

98 *¶ Sacrificantur*, pro sacrificant. Varro antiquitatum rerū diuinarum libro xiiii. Viris nuptis sacrificabantur in cubiculo viduæ. Sacrificari. Varro Manio: Nō maledicere, pedem in focum non imponere, non maledicere, sacrificari. Idem Varro de liberis educandis: Cum primores cibo, & potione initiati pueros, sacrificabantur ab Idibus Eduæ, & Potinæ.

99 *¶ Discrepuit*, pro discrepauit. Cicero de orat. libro tertio: Nihil sanè ad rem pertinet, siqua in re discrepuit ab Antonij diuisione.

100 *¶ Spolior*, pro spolio. Afranius Crimine: Quos impunè depopulatur, & dispoliatur dedecus. Quadrigarius Annal. Ita per sexennium lugatiam polam, atque agrum Campanum, quod his per militē licebat, exspoliabantur.

101 *¶ Verecundantur*. Marc. Tull. Hortensio: Hi nostri amici verecundantur capti splendore virtutis.

102 *¶ Conuertitur*, pro cōuertit. Plaut. Amph. Sed fugam in se tamen nemo conuertitur.

103 *¶ Ruminatur*. Varro Sexagesi: Erras, inquit, Marce, accusare nos ruminari antiquitates. Idem Bimargo: Odysseam enim Homeri ruminari incipies.

104 *¶ Precantur*. Varro Eumenid. Ego medicina Serapi vtor, quotidie precantur. intelligo rectè scriptum esse Delphis Theo herac.

105 *¶ Miras*, pro miraris. Varro Eumenidibus: Holpes quid miras animo curare Seraphim. Quod quasi nō curat tantidem Aristot-

teles, Idem eisdem: Aut ambos mira, aut noli mirare de eodem.

106 ¶ *Nolite*, pro nolite. Sisen. Hist. lib. iij. Nolite mirari, quàm desperata voluntate ad vnam belli faciendi viam.

107 ¶ *Gliscitur*, pro gliscit. Sempronius Asellio Hist. lib. iij. Vt maior inuidia Lepido glisceretur.

108 ¶ *Ignescitur*, pro ignescit. Laberius Coclacc: Figura humana inimici ardore ignescitur.

109 ¶ *Luxuriabat*, pro luxuriabatur. Tuberro Hist. lib. xiiij. Pars omnis luxuriabat. Virg. lib. ij. Luxuriatque toris animosum pectus.

110 ¶ *Facillatur*, pro fouet. Varro de vita pop. Rom. lib. 2. Propter secundas sublato metu, non in communi spectant: sed suum quisque diuersi commodum socillantur.

111 ¶ *Emungerentur*. Varro de liberis educandis: Eam sunt consecuti corporis siccitatem, ut neque spuerent, neque emungerentur.

112 ¶ *Libertatem vti*, pro, vti libertate. Titinnius lib. v. Item vti cum oportet libertatē,

qui sapit. Novius Zona: Atque facilitatem video vteris vulgariam. Lucil. Satyr. libro 14. Quem metuas sepe, interdum quem vtare libenter. Sic potior illam rem, pro, illa re potior. Terent. Adelph. Mille potior gaudia. Lucret. lib. 3. Adde Heliconiadum comites, quorum vnus Homerus Sceptra potitur. Næuius Lycurg. Dic quo pacto cum potiti, pugna, an dolis? Accius Phœmisis: Natus virtute sceptrum potiretur patris. Pacuuius Atalanta: Regi ut memorabis, nunc regnum potitur transmissu patris.

113 ¶ *Opus est illam rem*, pro opus est illa re. Plautus Cistellaria: Malum aufer, bonum mihi opus est. Et Captiuis: Omnes maritimi milites iam opus sunt tibi. Lucretius lib. 2. Scire licet nil principis opus esse colores. Turpilus Lindia: Me vis potiri? Fac ergo potiar quod volo. Sic & callet illam rem pro, illa re: Pomponius Piscatoribus: Mirum ni hæc Marfa est, in colubras callet canteculam. Afran. Epistola: Quanquam isthæc malitiosa non tam calleo, tamen non sefelli.

DE MUTATA DECLINATIONE

CAPIT Vili.

1 ¶ *Apricatio*, pro apricitas. M. Tul. de senectute: Vbi enim potest illa ætas aut calefcere apricatione melius, vel igni?

2 ¶ *Itiner*, dictum pro iter. Varro Pranso parato: Luna exspectante Adria se iter longum sermone leuare. Plaut. Mercatore: Quin tu ergo itiner exsequi meum me fines? Equidem mutata declinatio non est ab eo, quod est iter iteris, sed est ab eo, quod est iter itinerris. Lucretius lib. 6. Obuia discutiat gladius, itinerque sequatur. Accius Oenomaos: Coniugium Tisis pater eat te iter tendere. Idem Meleagro: Labore aut minuat iter ingressum via Turpili Thrasileone. Age, age, egredere: atque vti istuc perpetuum iter sit tibi.

3 ¶ *Festinem*, pro festinantem. Titinn. lib. 5. Nunc hoc vror, nunc hæc res me facit festinē.

4 ¶ *Lacte*, nominatiuo casu, ab eo, quod est lac. Ennius lib. 11. Et si mulier erubuit, ceu lacte & purpura mista. Hemina Annalium lib. 4. Ex tiberi lacte haurire. Cæcilius Titthe: Prefertim, quæ non peperit, lacte non habet. Varr. Andabatis: Cæcidum lacte papilla cum fluit.

5 ¶ *Manfuerit*, & *mansuer*, pro mansuerus, ut sit nominatiuus mansues. Plaut. A sin. Reddam ego te ex fera fame mansuetum. Accius Meleagro: Nunc si me matrem mansues misericordia capsit. Varro de ædific. Non vidisti simulacrum leonis ad Idam è loco, vbi quondam subito eum cum vidisset, quadrupedem Galli tympanis ad eum ferunt mansuem, ut tractarent manibus?

6 ¶ *Quæsti*, vel *Quæstus*, dictum pro quæstus.

Titinnius Fullonibus: Ni nos texamus, nihil est fullones nobis quæsti. Plautus Aulul. Nā hic apud nos nihil est quæsti furibus. Novius: Per deam sanctam Lauernam, quæ cultrix quæstus sit Terent. Hecyra: Nunquam animum quæsti gratia ad malas inducam parietis. Pomp. Pistore: Nam plus quæsti facerem, quàm quadrinas si haberem molas. Turpilus Demiurgo: Mulier meretrix, quæ me quæsti causa cognouit sui. Idem Hecyra: Simulauit me à se amari quæsti gratia: Cæcilius Venatore: Satisne huic ordini, & si nihil egi quæsti, quia sunt æmuli? Var. de liberis educandis: Non in suarum manuum opificio: quibus almo lino quid faciunt aut palma. Nam lib. 2. Quæstus causa deridebant suas res pueris.

7 ¶ *Tumultu* pro tumultus. Plautus Casina: Quid intus tumultus fuit? Ter. Andr. Nihil ornati, nihil tumultus. Pomponius Piscatoribus: Quid hoc est tumultus? Acc. A Eneadis, vel Decio: Nihil neque periculi, neque tumultus est, quod sciam. Idem Nyctegressia: Cuius vos tumultus causa acie timeo quid parum aduorti.

8 ¶ *Victi*, pro victus. Plautus Captiuis: pro victi quotidiani ventrem ad me afferas.

9 ¶ *Aesti*, pro æstus. Pacuuius Chryse: Aesti fortè ex arido.

10 ¶ *Senatus*, vel *Senatus*, pro senatus. Plaut. Epidico: Senatus qui columæ cluet. Sallu. Catilinæ bello: Igitur senatus decreto, Q. Martius Rex Fesulas Metel. Creticus in Apuliam, circumque ea loca missi. Sisen. Hist. lib. 3. Lucius Calpurnius Piso ex senatus consulto duas nouas tribus.

tribus. Idem: simul & senatis consultis clarissimis amplificati. Varr. de vita po. Ro. li. 1. Posteaquam Q. Fabio Maximo dictatore.

11 ¶ *Vas*, pro vades. M. Tul. de offic. lib. 1. Vas factus est alter eius sustendi, ut si ille non reuertisset, moriendum esset ipsi.

12 ¶ *Sumpti*, pro sumptus. Plaut. Trinūmo: Quod ebibit, quod comest, quod facit sumpti. Turpilius Philopatro: Ecce autē tuo more, uti soles videre mihi aegre id pati: quia hos dies cōpluscūlos intercapedo sumpti faciundi fuit. Lucil. lib. 222. Quid dare, quid sumpti facere, ac praeberē potisset. Cæcilius Plocio: Quid hoc futurum obsonio, & vbitantum sumpti factum? Varro Bimargo: Cū nouissimē mitteret, quantum sumpti feceris.

13 ¶ *Iteris*, positum pro itineris, & quidem recte: ab eo, quod est iter iteris, facit iter itineris. Nouius Lyncurgo: Ignotis iteris sumus, tute scis. Acc. Oenomaos: Præsto etiam adsum, exprome quid fers: nam te lingo itere cerno vadere. Idem Telepho: Studiumque iteris reptime. Varro de i. m. q. 1: Tua templa ad aliam pham properans citus itere.

14 ¶ *Exerciti*, vel *exercitus*, pro exercitus. Acc. Armorum iudicio: In quo salutis spes summas sibi habet exerciti. Idem de i. m. q. 1: Contra quantum obfueris, si victus sis, considera, & quō reuoces summam exerciti. Var. de vita pop. Rom. lib. 2. Quibus cū turpe fecerant fœdus sine publico consilio dederunt hosti quotquot Decius imperator pro exerciti salute se diis manibus deuouit.

15 ¶ *Adspēcti*, pro adspēctus. Accius Astyanacte: Abducite intro, nam mihi Misericordine commouit animum excelsa adspēcti dignitas. Idem Alphesibœa: Odiorum hosti cumque diem obuium, turbam, adspēcti atque horribilem.

16 ¶ *Scriptio*, pro scriptura. Cicero de Orat. libro secundo: Illud autem est huius instituti, scriptionis, ac temporis.

17 ¶ *Lucti*, pro luctus. Accius Pelopidix Cello hinc ire, & rapere lucti vestem in lecto coniugis. Idem Nyctegresia: tunc quod superest, socium mittis leto, an lucti poenitet.

18 ¶ *Saltri*, pro saltus. Acc. Menalippo: Hi Menalippum interea traiectus nemorum in salti faucibus.

19 ¶ *Parti*, & *partui*, pro partus. Pacu. Arantia: Vbi me gravidam sentio aggrauescere Propinquitate parti. Varro Andabatis: Candidum lacte papilla cūm fuit, signum putant partui, quod hic sequatur mulierem ē partu liquor.

20 ¶ *Frans*, pro fronde, ut Virgil. Georg. lib. 2. Præterea cum frons tenera, imprudensque laborum. Varro Pammenone: Creditur lucos alta frons decidit platanos remis.

21 ¶ *Hum*, pro his minus Latinum putat cō-

suetudo, cū veterum auctoritate plurimum valeat. Titinnius Gemina: Eux Castor si moratz sitis ambaz, ibus, ut pro ego maioribus. Plaut. Milite: Latrones ibus denuerem stipendiū. Pomponius Pappo agricola: Nunc quando voluisti facere, fac voluptati sis ib?

22 ¶ *Excelsitas*. M. Tul. de off. lib. 3. Etenim magis est secundum naturam excelsitas animi & magnitudo.

23 ¶ *Campani* pro campanū Plaut. Trinūmo: Credo ego istuc Stasime ita esse, sed campani genus multo Syrorum iā antea patiētia.

24 ¶ *Pernici*, pro pernicipi. M. Tul. pro Sexto Roscio: Quorum nihil pernicipi causa diuino consilio, & vi ipsa ac magnitudine rerum factum putemus. Sisenna Hist. lib. vi. Romanos in re cerne pernicipi causa venisse.

25 ¶ *Hærem*, pro hæredem. Næuius Gymnastico: Atque meis bonis omnibus ego te hærem faciam.

26 ¶ *Geli*, atque monoptoton esse vult, contra sentit auctoritas. Lucretius lib. v. Assiduūque geli casus mortalibus aufert. Idem lib. vi. Denique sepe geli multus fragor, atque ruina.

27 ¶ *Vapores*, & vapor, & timor, & labor & labor ita sunt, ut color & colos. Lucretius lib. v. Peruolans permanat oculos frigusque, vaporesque. Næuius Lyncurgo: Iam ubi nos duplicant adueniētis timos, vaporesque Accius Andromeda: Qui neque terræ est datns, nec cineris causa vnquam euasit vapores. Var. Manio: Sternitur iuuenens, quem labor mollem facit.

28 ¶ *Peruico*, pro peruicaci. Accius Armorum iudicio: Sed peruico Ajax animo atque morabilioni. Plaut. Aulul. Hic quidam peruicus custodem addidit.

29 ¶ *Antistitam*. Accius Astyanacte: Vtinā unicam mihi antistitā acquitenēs suā turetur.

30 ¶ *Gemiti*. Plautus Aulul. Tantum gemitu mali, mœstitiæque hic dies mihi obtulit.

31 ¶ *Specis* pro specubus. Accius Alcmæone: Quod dii interdum inferam penitus depressum altis clausere specis?

32 ¶ *Gallum*, pro gallorum. Varro Eumenidibus: Peditatem, an pudorem gallum cepit mihi videri.

33 ¶ *Generibus*, pro generis. Accius Alcmæone: Qui ducat, cū te viderit locerum, generibus tantam esse impietatem?

34 ¶ *Argus*, pro Argiuis. Plautus Amph. Amphitryo natus Argus ex Argo patre. Virg. Æneid. lib. 4. Hauriat hunc oculis ignem crudelis ab alto Dardanus.

35 ¶ *Augura*, pro Auguria. Accius Telepho: Pro certo arbitror sortis oracula adytus augura.

36 ¶ *Humum*, pro humo. Varro Pranso parato: Contra coactus seruus latratu canum. Fertur bisulcis ungulis, ne se humo videant. Varro de i. m. q. 1: In pavimento nō audet.

facere lacunam: at in humu calcos facis o-
livos.

37 ¶ *Flucti*, pro fluctus. Accius Telepho:
Flucti cruoris voluerent mihi. Idem Clyte-
mnestra: Flucti immisericordes iacere, & æ-
tra ad saxa allidere. Pacuvius Chryse: Interea
loca flucti flacciscunt, uilescunt venti, molli-
tur mare.

38 ¶ *Piscati*, pro piscatus. Pomponius Pi-
scatoribus: Quid habes in scirpiculis calue?
omne piscati genus. Turpilius Demetrio: An-
te hac sufflabat aquilo, aut auster, inopia tum
erat Piscati.

39 ¶ *Poematis*. M. Tul. lib. 3. Quod idem in
poematis, in picturis usu venit.

40 ¶ *Cultio*, pro cultura. M. Tul. de sene-
ctute: Num igitur horum senectus misera-
bilis, qui se agriculture oblectabantur.

41 ¶ *Vulgariam*, pro vulgarem. Næuius Zo-
na: Atque facilitatem video uti vulgariam.
Turpilius Thrasycone: Non est mediocris
res, neque vulgaria fallacia hæc. Afranius Pri-
nigno: Dehinc temeritatē repudio vulgariā.

42 ¶ *Pannibus*, pro pannis. Pomponius
Maccis Geminis: Bono animo es video, eri-
puisti primitus de pannibus.

43 ¶ *Indecoris*, pro indecora. Acc. Atha-
mante: Cuius sit vita indecori, mortem fu-
gere turpem conuenit. Vāgil. lib. xii. Nec
genus indecoris.

44 ¶ *Fortis*, pro fortibus. Accius Bacchis:
Vbi sanctus Cytheron frondet viridantibus
fortis.

45 ¶ *Sublima*, pro sublimis. Accius Phœ-
nissis: Aut sæpe ex humili sede sublima euo-
lat. Sallust. Hist. lib. 3. Nam terna tunc erat, &
sublima nebula cælum obscurabat.

46 ¶ *Ab eo*, quod est labor. *Labosum* facit,
non laboriosum. Lucil. Satyr. lib. 3. Præterea
omne iter hoc est labosum. Idem: Tantalus
labosas pœnas.

47 ¶ *Nefantia*, pro nefanda. Lucil. Satyr.
lib. 3. Tantalus, qui pœnas ob facta nefantia
pendit. Idem libro xxix. Dissociat atque o-
mnia ac nefantia. Varro *de re rustica* lib. 1. Ego, inquit, eam suppetias, quæ tunc mihi
nec res, nec ratio est dissociat atque omnia
nefantia.

48 ¶ *Gracila* est pro gracilis. Lucil. Satyr.
lib. viii. Quod gracila est, pernix, quod pe-
ctore puro, Quod puero similis.

49 ¶ *Bacchanaliorum*, pro bacchanalium,
ut vestigaliorum, compitaliorum, & noua-
liorum, Vulcanaliorum. Sallustius: Exaudiri-
que sonus Bacchanaliorum. Idem Hist. lib. 4.
Curio Vulcanaliorum die ibidem moratus.

50 ¶ *Tumulus*, pro tumultus. Ennius Hec-
toris Lytris: Quis hoc hic clamoris? quid tumu-
li est? nomen qui usurpat meum? Turpilius
Pedio: Progredior foras visere, quid hinc

tumulti ante fores. Sallust. Catilinæ bello: Il-
le cohorteis veteranas, quas tumulti causa
conscripterat in frontem positas, ceterum
exercitum in subsidio locat. Afranius Vopi-
sco, Hem quid hoc, perij, pertimui, quid tu-
multi exaudij?

51 ¶ *Progenij*, pro progeniei. Pacu. Paulo:
Pater supremæ nostræ progenij patris.

52 ¶ *Strepiti*, pro strepitus. Ennius Hec-
toris Lytris: Quid in castris strepiti est?

53 ¶ *Mirabilitas*, pro admiratio. Tul. de
offic. lib. 2. Ergo & hæc animi despicientia
admirabilitatem magnam facit.

54 ¶ *Itiner*, pro iter. Enn. Telepho: Deum-
que de consilio hoc itiner credo conatū mo-
do. Pacuvius Atalanta: Dolet: pigetque ma-
gis, magisque me conatum hoc nequicquam
itiner. Idem Daloreste: Delphos venum pe-
cus secundæ abstabula, ac itiner contuli.

55 ¶ *Ferocia*, pro ferocitate, Pacuvius Teu-
cro: Nisi citia ferocitate, atque ferocia. M.
Tul. de Repub. li. quinto: Qui comperit eius
vim, & effrenatam illam ferociam.

56 ¶ *Deliritas*, pro deliratio. Laberius:
Quænam mens, quæ deliritas vos supposito-
res facit, cum cano eugio velitari?

57 ¶ *Holerorum*, pro holerum. Lucil. Satyr.
lib. xv. Tintinnabulum abest hinc, suspiculi-
que holerorum.

58 ¶ *Mistura*, pro moderatura. Varro de
vita pop. Rom. lib. 1. Sed quod ea & propter
talem misturam immoderatam ex aquis cun-
ctis: quod temperatura moderatur in Romu-
li vita tripliceis ciuitates.

59 ¶ *Guberna*, pro gubernacula. Lucil. Sa-
tyr. libr. xx. Proras despoliate, & detundite
guberna.

60 ¶ *Singularia*, pro singulari. Turpil. De-
metrio: Homo vnica est natura, & singularia.

61 ¶ *Lubidinitas*, pro lubidine. Laberius
Sylace, Lubidinitate labitur.

62 ¶ *Fructi*, vel fructuis pro fructus. Tur-
pil. Canephoro: Satis fructi reddunt. Idem
Hetæra: Hæc si impetro abs te, ut faciat, satis
fructi cepero ex te. Varro de re rustica lib. 1.
Eius enim saluam esse fructuis venenum.

63 ¶ *Mensionem*, pro mensura. Cic. de ora-
tore. Aures enim, vel animus aurium nuntio
naturalem quandam in se continet omnium
vocum mentionem.

64 ¶ *Volubundus*, pro volutans. M. Tul.
de Repub. libro 1. Cupido autem & experien-
ti, & lubidinoso, & volubundo in volu-
ptatibus.

65 ¶ *Porti*, pro portus. Turpilius Demiu-
go, Neque nautæ cum essent circumuenti
ventis, incerto itinere, porti indigentes.

66 ¶ *Domus*, pro domus. Varro *de re rustica* lib. 1.
Perroxit in interiores partes domus.

67 ¶ *Sonus*, & sonus pro sonitus, & sonus,
Pacu.

Pacu. Duloreste. Quidnā autē hoc soniti est, quod stridūt fores? Cæcilius Calcis: Nā quidnam fores facere soniti? Sisenna Hist. lib. iij. Postquā in sonu signorū prælum magno cum clamore virorum commissum est.

68 ¶ *Glutino*, pro glutine. Lucil. lib. xxvj. Præterito tepido glutinator glutino.

69 ¶ *Cautio*, pro cautela. Cic. de orat. li. ij. Neq; illa mihi cautio, & timiditas in causis, propter præstantē prudentiam Crassi negligenda est. Terent. Andria: Puerum autem ne resciscat mihi esse ex illa cautio est.

70 ¶ *Gelo*, pro gelu. Varr. Sesiui. Pueri dū comitēsque tenēt cata gelo putri mōtiū saxa.

71 ¶ *Cestis*, pro cestibus. Varr. Vx victis, *cestis* pugilis spectatoris, qui miserū putatis vinci, quēro à vobis, si aduersarius super eilia micestis discobinarit, nunquis vestrum suam mihi est daturus?

72 ¶ *Fructus*, pro fructus. Varr. Meleagris: Quæro utrū fructus, an delectationis causa, fructus ut vendatis. Idē *fructus* *adipiscitur*: Aliquot Romæ sunt, qui cellas vinarias fructus parant, ut vendant.

73 ¶ *Quæsti*, pro quæstus. Var. Prometheor: Emulum illius artis, atque obstrigilatorem, qui per aliquot annos quæsti nihil fecerit.

74 ¶ *Senectā*, pro senectute. Virg. li. vj. Vires ultra, sortemque senectæ. Lucil. di. xxviii. Prospiciendū ergo in senectā, nunc adolescentia est.

75 ¶ *Inermis*, pro inermibus. Sallu. Iugurthæ bello: Neq; quēquā decere, qui man^a armauerat, ab inermis pedibus auxiliū petere. Sisenn. Hist. li. iij. Pleriq; inermi in castra perfugit.

76 ¶ *Gallia*, pro Gallice. Sallust. Hist. li. iij. Cum interim lumine etiam tū incerto, duæ Gallia mulieres conuentum vitantes ad mēstrua soluenda montem adscendunt.

77 ¶ *Effigia*, pro effigies. Afran. Vopisco: Cui⁹ te suscitatur imago: cui⁹ effigia cognat⁹ patre?

78 ¶ *Intemperia*, pro intemperantia apud veterem auctoritatis obscuræ: Hæc eius intemperias in maritum.

79 ¶ *Poematorum*, pro poematū. Afran. Præbigno: Poematorum nō bonorum. Plaut. A. sin. Nam neque fictum vnquam est, neque pictum, neque scriptum in poematis.

80 ¶ *Acritas*. Accius Neoptolemos: Vis veritatis, atque acritas.

81 ¶ *Largitas*, pro largitio. Ter. Adelph. Quod⁹ proluuium? quæ isthæc subita est largitas?

82 ¶ *Dextrabus*, pro dexteris. Liuius Odysea: Deque manibus dextrabus.

83 ¶ *Curatura*, & *Curatio*, pro cura. Ter. Eun. Tametsi bona est natura: reddūt curatura iūceas. Cic. Tusc. li. iij. Nā ut medici causa morborum curationem esse inuentam putant.

84 ¶ *Imberbi*, pro imberbis. Lucil. li. xxx. Maximus si argēto in verbo androgyni barbati mæcho cinædi. Varro Epist. ad Pabiū: Quod facis Saturnorum similes sunt, quod maxima sunt, idēque imberbi.

85 ¶ *Sexcentum*, pro sexcentorum. Lucil. lib. xxx. Maximus si argenti sexcentū, ac mille reliquit. Idē lib. xxx. Quid verò est, centum, ac ducentum possideas si Millium?

86 ¶ *Pauperies*, pro paupertate. Enn. Hecuba: Senex sum, utinam mortē oppetam Priusquam eueniat, quod in pauperie mea senex grauitur gemam.

87 ¶ *Adis* nominatiuo singulari. Varr. de vita pop. Rom. lib. i. Hæc ædis, quæ nunc est, multis annis post facta sit, in qua omnia regis temporibus delubra parua facta.

88 ¶ *Vitui*, pro victus. Varro de vita pop. Rom. li. i. Primum de re familiari ab patrib⁹. secundò de victus consuetudine primigenia, tertio de disciplinis prisca necessariis vitæ.

89 ¶ *Gradus*, pro gradus. Varr. de vita pop. Rom. li. ii. Multo præditi pudore, & pudicitia adolescentes, dixerunt cū maiore patre eius gradus, & [ætate] ad te stipendia facerent.

90 ¶ *Puerilitas*, pro pueritia. Varro de liberis educandis: Velim me hercules, inquit, ipse vsu magno puerilitatis formulam audire.

91 ¶ *Anus*, pro anus. Var. Cato, vel de liberis educandis: Eam nutricem oportet esse adolescentem. Anus enim ut sanguis deterior, sic lac. Lac enim ut quidam dicunt phyci, sanguinis spuma est.

92 ¶ *Præcantrix*. Varr. de liberis educandis: Ut faciunt pleræque ut adhibeant præcantrices, nec medico ostendunt.

93 ¶ *Ritus*, pro rit⁹. Var. Cato, vel de liberis educandis: Itaq; domi ritus nostri, qui per Deū fidiū iurare vult, prodire solet in cōpluuium.

94 ¶ *Pronis*, positū pro prona. Varr. Parmenone: Alia trabs pronis in humum accedens proximè frangit ramos cadens.

95 ¶ *Teneritas*, teneritudo. Cic. de finib⁹ bonorum & malorum lib. v. In primo enim ortu inest teneritas, ac mollitia quædam.

DE NVMERIS, ET CASIBVS.

CAPVT IX.

¶ *Accusationes*, numeri singularis positus pro genitiuo plurali. Sisenn. Hist. lib. quarto: Qui tamen, quibus litibus scelerata maiorum suū dissoluta. Titonius Veli-

terna: Omnium virium expertem, consilij plenum prohibui. Idem Gemina: Non caseratis parasitum, nec virum aspellit domo. Lucanus lib. vi. Flammea tempestas Siculæ

dominata per agros Plautus Persa: PolDeum virtutem dicam & maiorum meum. Toront. Hecyra: Propè iam remotum ab iniuria aduersarium. Accius Euryface: Reprime parum per citatum quadrupedem. Nouius Euryface: Milla sex nummum in arcam dimisi nummariam. Accius *Ab classe ad urbem tendunt, neque quisquam potest Fulgentium armum armatus ardore obtui.* Turpilus Epiclero: In Caliphonis nunc te miser *liberum* Pacuius Atalanta: Parentum, incertum inuestigandum gratia. Idem Peribœa: Regum imperator *atrum* morum sator. Varro *mi optati ministerio inuidiam* tabes. Idem de vita populi Romani libro quarto: Hortensius supra decem millia cadum heredi reliquit, *medum* vini mille cadum. Sallust. Histor. libro nono: Cuius duas insulas propinquas inter se, & decem *stadium* procul à Gadibus satis constabat suo te ingenio alimenta mortalibus gignere. Afranius Vopisco: Antiquitas peteda in principio est mihi. maiores nostri incupidiore *liberum* fuere. M. Tul. de offic. li. iij. An emat denario, quod sit mille *denarium*.

2. ¶ *Accusatiuum*, positus pro datiuo: *ignoscamus illam rem*, pro illi rei ignoscant. Plautus Amphit. Velatis manibus orant, *ignoscamus peccatum suum*. Terentius Eunuchus: An, ne comparandus hic quidem ad illum est.

3. ¶ *Genitiuum* casus positus pro accusatiuo. Titinnius Plautia: Dicis tu quæso, quò te auortisti? *mei fastidit*? meæ delitiæ. Plautus Aulul. Abiit, neque certiore fecit. *Fastidit mei*, pro, me fastidit. Lucillius Satyr. libro septimo: Tristes difficiles sumus, *fastidimus bonorum*. Turpilus Leucadia: Vide nunc *fastidit mei*. Lucillius libro xxvij. Cui sepe *mihi* imposui *plagarum* in diem. Idem: *Si argenti indiges*. Plautus Aulul. Deinde egomet mecum cogitare interdum occœpi. Sic *veretur illam rem*, sicuti & consuetudo, & Terentius Phorm. auctor est dicens: Non similitudinem meam vereri saltem. ¶ *Veteribus gentium* pro accusatiuo poni placet. Afranius Comitalibus: Si non verear, nemo *veretur tui*. Idem Simulante: *Tui veretur*, me ad te misit. oratum peteret. Idem Emancipato: Optandum uxorem, quæ non *veretur viri*. Pacuius Hermiona: Tyndareo fieri contumeliam: cuius à te *veretur* maxime acta gratulatione: Nihilne te *populi veretur*, qui vociferare in via? Varro Sardis Venalibus: Non te tui saltem pudet, si nihil *mei reueretur*? Accius Alphesibœa: Si *tui veretur* progenitoris, cedo.

4. ¶ *Accusatiuum*, positus pro ablatiuo. Titinnius Gemina: Adepot hominis ignaui *functum officium*. Plautus Menæchmis: Nam 60

parasitus octo hominum *munia* facile *fungitur*: Idem Trinummo: Sequere hac me, gnata, *ut munus fungaris tuum*. Lucillius Satyr. libro primo: *Munus* tamen *fungi*, & muros seruare possent. Idem libro quinto: Liuius pauperem ait se ingentia *muna* *fungi*. Turpilus Epiclero: Sed vola, *ut familia nostra officia fungatur* sua. Idem Pedio: Nuptias abieci, amicos *et primores viros*. Pacuius Dulorestes: Nonne *officium* *fungar* vulgi, atque ægrè madefactum feram?

5. ¶ *Accusatiuum*, v. l. nominatiuus positus pro ablatiuo. Turpilus Demetrio: Meos *parentes* careo. Marcus Tullius de Repub. libro quinto: Sed tamen ut bono patrifamilias, colendi, ædificandi, ratiocinandi quidam *opus est*. Varro *mihi*, *dei more*. Deniq; si *vestimenta* ei *opus sunt*, quæ fers? Idem Prometheus lib. primo: Id ut scias, audi hoc, quod falsum dicis esse, nemini *oculos opus esse*, si habet. Sallust. Histor. libro secundo: Ruina quæ pars magna, suis met, aut proxumorum telis ceteri vice pecorum obtruncabantur. Afranius Vopisco: Tandem ut possimus nostra *fungi munera*. Idem Fratriis: Id aurum me cõdonat litteris. Lucil. li. xxvj. Tu si voles, per aureis pectus irrigarier.

6. ¶ *Genitiuum*, positus pro ablatiuo, vel aduerbio loci. Plautus Trinummo: Nò ego sum *dignus saluti*? Cicero Tuscul. libro quarto: Aliquod malum metuit exanimatus, *pendet animi*. Plautus Amph. Ut salui *potremur domi*. Pompon. Pappo agricola, Domus hæc fuerit placit. Accius Epigonis: Locorum latè viridia, & fugum vbera. Lucillius Satyr. libro sexto: Hortare illorum si possim capi sortiri. Idem libro octauo: Quarum & *abundemus rerum* & *quarum indigemus*. Idem libro nono. Si nihil ad faciem, & si olim lupa prostibulū quæ Numini opus, atq. ablit. Pacu. Peribœa: Postquam est *honoratus frugum*, & *floris liberi*. Marcus Tullius de Repub. li. tertio: No ster autem populus sociis defendendis terrarū tam *omnium potius* est. Afranius Excepto: Quod vitæ studiū, aut quod præsidium in posterū mihi supponebas, mecum *præsum tui*? Varro de vita populi Romani libro secundo: Ut no ster exercitus ita sit fugatus, ut Galli Romæ *Capitolij sint potius*, neque inde ante sex menses gesserint Significata ad genitiuum in potestatem venit. Plautus Capt. Ille alter *potius hostis* est. Sallust. Iugurthæ bello: Ut priusquam legatos conueniret, *Adherbali potius* *est*. Idem eodem: Ager autem aridus, & *frugum vacuus*. Marcus Tullius de officiis libro primo: Hæc sunt opera magni animi, & excellentis, & *prudencia æquæ, consilioq; fidentis*. Idem: Omnium autem rerum, ex quibus aliquid acquiritur, nihil est agricultura melius. Virgilius Aeneidos libro primo: *Implentur veteris*

Veteris Bacchi, pinguisq, serina. Marc. Tull. Hor-
tensio: Et qui expectat, pendet animi: quia
semper quid futurum sit, incertum est. Varro
Eumenidibus: Ego autem qui essem *plenus*
Vini, & Veneris. Sic *desipiebam mentis*, pro
mente. Plaut. Epidico: Desipiebam mentis,
cū illa scripta mitterem. Sic *mille annorum*
viuunt, pro mille annis viuunt. Plautus Mili-
te: Qui mille annorum perpetuū viuunt.

7 *Datiuus*, pro accusatiuo. Titin. Barath. 10
Vbi ambitionem *Virtuti* videas *antecedere*,
pro virtutem antecedere. Plaut. Truculento:
Quia tu vestimento. & cibo *alienis rebus en-*
tas. Acc. Meleag. Cuius exuias, & coronam
huic *numerauit Virgini* [legendum munera-
uit] M. Tul. de repub. lib. 4. Hic verō mulierib-
us praeffectis reponatur, qui apud Graecos
creari solet: sed sit cēsor, qui viros doceat *mo-*
derari Vxoribus. Sallustius Catilinæ bello: Bre-
ui spacio legiones numero hominum exple-
uerat, cū initio non amplius *duobus milli-*
bus habuisset. Lucilius libro vigesimo sexto:
Si *miserantur se ipsi*, vide ne illorum causa su-
periore loco coll. cauerit. Terent. Facite ita
ut *vobis decet.* Terent. Andr. Interea mulier
quædam ab hinc triennium. Ex Andro *com-*
migravit huic Sicilia. Varro de vita populi
Romani lib. 4. Tanta porro *inuast* cupiditas
honorum *plerisque*, ut vel cælum ruere: dum-
modo magistratum adipiscantur exoptent. 30

8 *Accusatiuus*, pro genitiuo. M. Tul. de
offi. lib. 2. Dum homines cruenti *hastam illam*
cruentam meminere, & sperabunt. Virg.
Bucol. *Alcerno*, Musæ *meminisse* volebāt. Plau.
Cistellaria: *Meminere officium suum.* Et Me-
næchmis: Propterea illius *nomen memini* faci-
lius. Accius Euryface: Heu me miserum: cū
hæc recordor, cū *illos reminiscor dies.* Idē *Ἰ-
ναοὶ καὶ Χρῆς*: Eos mortalis scēdis libro 1. Mise-
reor sæpe studitor volo. Et Athamante. Veri-
tus sum arbitror, atque vtinam *memes* possim
obliscier. Et Nyctegresia: An ego *Vlysses o-*
blisciar vnquam, aut quenquam proponi ve-
lim? Turpil. Pedio: Iam define *meminisse* il-
lius *formam.* M. Tul. de Republ. lib. 4. Atque
ipsa mens, quæ futura videt, *præterita memi-*
nit. Varro vā victis *Ἰνὶ quidam*: Libet me
epigrammata facere: & quoniam *nomina non*
memini, quod insolum mihi venerit ponam.

9 *Inuidit illam rem*, pro illa re. Accius 30
Menalippo: Vnde, qui mortalis florem libe-
rū *inuidit* meūm? *Præuatur illam rem*, pro
illa re. Næuius Pedio: Quod res vis hanc pri-
uari pulcras, quas vti solet?

10 *Ablatiuus*, pro genitiuo. Plaut. Pseu-
dolo: *Vno modo cupidi* estis. Lucil. Satyr. lib.
1. Potrō quæcūque & cuiusque, ut diximus
antē Obstitera primo hoc minuendi refert.
res. Idem lib. 6. Et id solum aduersæ fortunæ
aci quæ *resistit.* Turpil. Pedio: Neque virum 40

educta, ut par est, *expers malitia.* Virg. Geor.
lib. 1. Illa ferax oleo est.

11 *Accusatiuus*, pro nominatiuo. Pomp.
Præcone posteriore: Quod *latissimas insperatas*
modō mihi *irrepere* in sinum. Virg. Æneid.
lib. 1. *Urbe* quam statuo, *vestra* est.

12 *Nominatiuus*, pro datiuo. Nonius A-
gricola: Lernete duo verbis etiam primo, &
postremo. Plautus Aulul. Credo ego illum
iam inaudiuisse mihi esse thesaurum domi.
idmhiæ. Cic. Tusc. lib. 1. Multaque secula post
retinguit Pythagoreorum nomen. Varro de
re rustica lib. 1. Centum iugeribus vinearum
opus esse quindecim mancipia.

13 *Genitiuus*, pro datiuo. Accius Neopto-
lemo: Quid si ex Græcia omne nomen illum
par nemo reperiri potest? Turpil. Pedio:
Neque mirum educta, ut par est, *expers ma-*
litiis, metuens sui. Virg. Æneid. libro 1. *Dimes-*
opum, studiisque asperissima belli. Plaut. Asin.
Volo amoris obsecutum illius, volo amet me
patrem. Idem Pseudolo: Duorum labori ego
hominem parissimē iubens, Me interrogan-
di, & tui respondendi mihi. Cic. de orat. lib. 1.
Bonorum virorum plenum forum. Varro de vi-
ta pop. Ro. lib. 4. Ipsa Italix oppida sunt va-
stata, quæ prius fuerunt *hominum referta.*

14 *Nominatiuus*, pro genitiuo. Turp. E-
picl. Ad edim scies *ea*, quæ *fuisse inscius.* Te-
ren. Phorm. Ita plerique ingenio sumus om-
nes, *nostri nosmet pariter.* Sic & potior *illam*
rem. Pacu. Peribœa: Regnum potior, coniu-
gem maſto inferis.

15 *Ablatiuus*, pro datiuo. Lucil. Quod
sumptum, atque epulas *dictu præponi* hone-
sto. Virg. libr. vi. Tēque *ad spectu*, ne *subtrahere*
nostro.

16 *Genitiuus*, pro nominatiuo. M. Tul. de
Repub. libro vi. Ut quemadmodum scribit
ille, quotidiano in forum *mille hominum* cum
pallis conchylio tinctis discederent.

17 *Ablatiuus*, pro accusatiuo. Virgil. lib.
v. Grator & pulcro *veniens in corpore virtus.*
Adiuuat.

18 *Accusatiuus*, pro genitiuo. Acc. Myr-
midonibus: *Mea fata* in acie *obliti.* Sallu. Hist.
libr. 3. Sed Pompeius à prima adolescentia
sermone fautorum similem fore credens A-
lexandro regi. Virg. Æneid. lib. 8. Et vocem.
Anchisæ magni, *vultumque* recordor.

19 *Accusatiuus*, pro datiuo. Lucil. xvi.
Suspēdat ne se, an in *gladium* incumbat, ne can-
lum videat. Plaut. Amph. Velatis manibus o-
rant, *ignoscant peccatum suum.* Afran. Vopi-
ſco: Malè merētur de nobis heri, qui nos tan-
toperē *indigent* in pueritia. Cæcil. Plocio: Dū
ego eius mortem inibo. Virg. Æneid. libr. 4.
Tren adeo incertos cæca caligine *soles Erra-*
mus pelago, totidem sine fidere noctes. Cic-
ro de Orat. lib. 3. *Locutus* esse dicitur homo

copiosus aliquot horas.

20 ¶ *Datus*, pro ablatiuo. Sifenna Histor. libro III. *Alij saltui, ac velocitati certare*. Var. de re rust. lib. 1. A quo quod *indigent porui*, poma dicta esse possunt. Idem Varro de liberis educandis: Non solum qui primus in al-

terutra re praestet alios, sed etiam qui sit secundus, & tertius.

21 ¶ *Nominatus*, pro ablatiuo. Sifenna Histor. lib. III. Omnia quae diximus *loca*, statim *positus*. Idem: Hostis *loca superiora positi*. Virg. Aenei. li. x. Saxumq; vndis immane minatur.

DE MUTATIONIBVS.

CAP. X.

Feruit, pro feruet. Lucillius lib. nono: Feruit nunc, feruit ad annum. Acc. Nyctegresia: Classis adit, clauditur, feruit. Titinnius Serina: Sapientia gubernator torquet nauem non valentia. Cocus magnum ahenum quando feruit: paulla confutat trua. Accius Meleagro: Heu cor ira feruit caecum, amentia rapior ferorque. Pomponius Agricola: Domus haec feruit flagitiis. Afranius Pruvigno: Hoc potius hoc nunc feruit minus. haec volo. Varro Sexagesi: Quod leges iubent, non faciunt, faciant do scelave feruit omnino. Ab eo quod est feruit breuiato accentu feruere facit, ut spernit spernere. Afranius Epistola: Ego miso Clandestinatorum pictor fere matera menstrua feruere. Lucil. Satyr. lib. VIII. Feruere ne longum verò hoc litoribus tradam. Virg. Aeneid. lib. III. Iam. Litora feruere flammis. Lucret. li. II. Feruere cum videas classem lateque vagari. Nauius Lycurgo: Late, longeque trans nostros feruere Accius Telepho: Aere, atque ferro feruere igni, insignibus florere. Varro Desultorio: *ἡ δὲ πρῶτη*, Feruere piratis, vastarique omnia circum.

2 ¶ *Lauit*, pro lauat. Virg. Georg. lib. III. Lauit improba teter Ora cruor. Plaut. Pseud. Eas lacrymis lauit Lucret. lib. II. Litoris incurui bibulam lauit aequor arenam. Acc. Phoenissis: Salsis cruorem guttis lacrymarum lauit. Var. Cosmolorina, *ἡ δὲ ἀπορροή*: Atque Aegeus fluctus, quam lauit ante aquilo Saeuus ubi posuit Neptuni filius urbem. Salust. Hist. lib. II. Dubium an insula sit, quod euri, atq; austri superiectis fluctibus circum lauit. Nauius Danaë. Animi iubeo fonte lauere memini manum. Lauere inde tractum est. Ennius Telamone strata terra, lauere lacrymis vestem squalam, & sordidam. Idem Hecuba: Heu me miserum, interij, pergunt lauere sanguinem. Lucret. lib. V. Lubrica prolunice larga lauere humida saxa. Accius Medea: Lauere salsis vultum lacrymis. Var. *ἡ δὲ ἀπορροή* *ἡ δὲ ἀπορροή*. Et Hymenaeus, qui primo lauere aluum marsupio solet. Idem *ἡ δὲ ἀπορροή*, *ἡ δὲ ἀπορροή*: Pater, ut cruore laueret aruum aggerem. Afran. Suspecta: Vident lauere

lacrymis me tuum collum, pater. Lauent etiam inde manuit. Enn. Andromeda: Nam ubi introducta est, puerumque ut lauere, locant in clypeo. Afran. Fratr. Aquam ex ceno haurire, qui lauere manus. Plaut. Amphitr. Postquam peperit, pueros lauere iussit nos. Inde imperatio modo laute facit. Titinn. Psaltria: Manus laute mulieris, & capita velate. Laui etiam positum pro lauari. Pompon. Petitore haerede: Ita velim facias, iam pridem volo latrinam laui.

3 ¶ *Fervat*, pro ferueat. Pomp. Fullone: Facite, ut ignis fervat, ligna instipite, sar concidite. Acc. Aphil. Ne cum cum feruat pectus iracundia.

4 ¶ *Sonit*, pro sonat. Acc. Aeneadis, aut Decio: Clamore, & gemitu templum resonit coelitum. Idem Phœnis. Ac ubi curuo litore larratu vnda sub vndis labunda sonit. Enn. Hectoris Lytris: Et sonit, Franguntur hastae, terra sudit sanguine. Pacuu. Dulorest. Hymenaeum fremunt aequales, aura resonit crepitu musico. Sonere inde tractum est. Lucr. li. I. Caligare oculos, sonere aureis, succidere artus. Accius Neopt. Atque adeo valuas sonere sensi regias. Idem Atreo: Sed quid tonitru turbida toruo Concussa repente aequora celi Sensimus sonere? Soniuit etiam inde manuit. Ennius Andromach. & Hermaphrodito: Nam neque irati, neque blandi quicquam sincere sonunt. Acc. Iliona: Ibo ad eam, ut sciscam quid velint: valuae sonunt.

5 ¶ *Expedibo*, pro expediam. Pacuu. Atalant. Nam quod conabar, cum interuentum est, dicere. Nunc expedibo. Acc. Nycteg. Cuncta pedibo id modo iusiurandum date. Pompon. Vernion. Sed qui utroque error vos agitat, expedibo. Enn. Eumenid. Id ego aequum aptius fecisse expedibo, atque eloquar.

6 ¶ *Nolito*, pro noli. Lucil. lib. trigesimo, Nolito, tibi me maledicere posso putare.

7 ¶ *Axim*, pro egerim. Pacuu. Perib. Ut quae egi, ago, vel axim verruncent bene.

8 ¶ *Fervitur*, pro feruit. Afran. Vopisc. Quanta vociferatione feruitur? Hei misere mei.

9 ¶ *Fervitur*

9 ¶ *Maneat*, pro manet. Cæcilius Hypo-
limæo, R. astr. in vultu eodem, in eadem man-
eat militia.

10 ¶ *Artiuit*, pro artauit. Nou. Dotata: Ar-
tiuit linguam in palatum, cœpit labia sugere.
Idem Het. Conatus artiuit matris inter fe-
mina fortiter.

11 ¶ *Audibo*, pro audiam. Ennius Telamo-
ne: More antiquo audibo, neque aureis tibi
contrâ vtendas dabo. Idem Pancratias. Quod
nunc me ducis? vbi molarum strepitum au-
dibis maximum? Cæcil. Naucles. Num ab eo
audibus præterea, si dicis, filia redeat Per-
gamo.

12 ¶ *Fulgit*, pro fulget. Lucil. Satyr lib. vij.
Primum fulgit vti caldum, & fornaceum fer-
rum. Pomponius Macco sequest. Simile est,
quali cum in cælo fulgit propter lunam lu-
cifer. Lucretius vj. Fulgit item nubes ignis
cum semina multa Excussere. Idem: Fulgit
item cum rareseunt quoque nubila cæli Ful-
gere correptè pro fulgère. Lucret. lib. v. Mul-
ta videmus enim cælestibus incita flammis
Fulgere, cum cæli donauit plaga vapores.
Pacuius Medo: Lingux bisuleis actu crispo
fulgere. Accius Bacchis: Latum in Parnasso
inter pinos tripudiantem, in circulis ludæ,
atque tedè fulgere. Lucillius Satyrarum lib.
xj. Conuentus pulcer brachæ saga fulgere tor-
ques Magni.

13 ¶ *Es*, pro esto. Lucillius lib. xxvij. Con-
flicite intro, ac bono animo es. Pomponius
Maccis geminis: Bono animo es, video, deri-
pis tibi primitè de pannibus.

14 ¶ *Amplant*, pro amplificat. Pacuvius
Teucro: Vbi poëtæ pro sua parte falsa confi-
ctæque cauant. Qui causam humilem dictis
amplant.

15 ¶ *Aperibo*, pro aperiam. Pomponius
Vernion. Aperibo, non possum ciuem pati.
Orcus est, quem amare cœpi, pinguis non
pulcer puer.

16 ¶ *Cupires*, pro cuperet. Lucret. lib. j. Per-
fringere vt arcta Naturæ primus portarum
claustra cuperet.

17 ¶ *Dicebo*, pro dicam. Næuius Pathicis:
Primum quod dicebo rectè, secundum, quod
dicebo eo melius.

18 ¶ *Edim*, pro edam. Cæcil. Asot. Nihilne
tibi esse, quod edim? Nou. Buccula: Quod
editis nihil est, si vultis, quod cacetis, copia
est. Pompon. Cõdition. Vix nunc quod edim
inuenio; quid nam fiet, si quam duxero? Plaut.
Pænulo: Est domi quod edimus, ne nos tam
contemptim conteras.

19 ¶ *Facitur*, pro fit. Nigid. Commenta-
tione grammatices lib. xix. Id quod dico, est
huiusmodi: *non* facit, *non* facitur. Titin-
nius: Quanta stultitia cupidinis petunt consi-
lium bona gratia, vt parui faciat.

20 ¶ *Euenat*, pro eueniat. Ennius Hecub.
Senex sum, vtinam mortem oppetam, Prius
quàm euenat, quod in pauperie mea Senex
grauiter gemam.

21 ¶ *Faxim*, pro fecerim. Ennius Phœnicæ:
Plus miser sum, si scelestum faxim, quod di-
cam fore.

22 ¶ *Moneris*, pro monueris. Pacuvius Ar-
mor. iudic. Die quid faciam, quod me mone-
ris effectum da. Item Chryse: Dij monerint
meliora.

23 ¶ *Niuit*, pro ningit. Pacuvius Paulo: Sa-
gittis, plumbo, & saxis grandinat, niuit.

24 ¶ *Obedibo*, pro obediam. Afranius
Maritis: Meo vt obsequar amori, obedibo
tibi.

25 ¶ *Operibo*, pro operiam. Pompon. Pra-
fect. Morum pater at est negato esse, hic me
operibo caput.

26 ¶ *Paribis*, pro pariet. Pompon. Buccone
auctorato: Si prægnans non es, paribis num-
quam.

27 ¶ *Pervenibunt*. Pomponius Pithone
gorgonio: Hominem beatum, quod illæ per-
uenibunt diuitiæ.

28 ¶ *Redibo*. Plautus Vidular. Ego Teruabo,
quali sequestri detis, neutri reddibo.

29 ¶ *Reperibitur* pro reperietur. Pompon. A-
nulo posteriore. id credo, metuis, ne inuidia
desit tibi. Cum nemo, qui à te recipiat repe-
ribitur. Plautus Epidico: Quid illa fiet fidici-
na igitur? aliqua res reperibitur. Cæcilius
Obol. Nunc enim uero est, cum meæ morti
remedium reperibit nemo.

30 ¶ *Possetur*, pro posset. Quadrigarius An-
nialium lib. j. Cum non possetur decerni v-
trius putaretur victoria esse.

31 ¶ *Sapiui*, pro sapiui. Nouius Virgine præ-
gnante: Quando ego plus sapiui, qui fullo-
nem compressi quinquatribus.

32 ¶ *Venibo*, pro veniam. Pomponius Mac-
cis geminis: Serò est, sexta, si tibi placet, ve-
nibo.

33 ¶ *Poteratur*, pro poterat. Cælius Annal.
lib. j. Cum iure sine periculo bello geri po-
teratur.

34 ¶ *Potestur*, pro potest. Pacuvius Chry-
se: Si qua potestur inuestigari via. Quadriga-
rius Annalium libro tertio: Ad eò memorari
vix potestur, vt omnes simul suum quisque
negotium adorti essent.

35 ¶ *Solueris*, pro solitus sit. Cælius Anna-
lium libro vij. Duos & septuaginta lictores
domum ante deportauisse facis, qui ductori-
bus hostium soluerint ferri.

36 ¶ *Fidebo*. Næu. De pathicis: Tibi cum
fidebo, fidelis ero.

37 ¶ *Deplorabundus*, pro deplorans. Plau-
tus Aulularia: Homo ad prætorem venit de-
plorabundus.

38 ¶ *Coctum*, pro ad coquendum. Plautus
Aulularia: Solet ire coctum.

39 ¶ *Macer*, pro macilentus est. Plautus

Aulularia: Qui ossa, ac pellis totus est: ita cura macet.

DE INDISCRETIS ADVERBIIS.

CAP. XL

Humaniter. Tul. ad Pansam lib. j. De animo fecisti humaniter, quem quidem ego semper dilexi, meque ab eo diligere sensi. Ad Atticum lib. ij. Inuitus litteras tuas scindem: ita sunt humaniter scriptae.

2 ¶ *Disertè*, & consuetudine dicitur, & Afran. autore in Diuort. Quod vult disertè pactum, aut dictum.

3 ¶ *Disertim*, dicere planè, palàm Titinnio auctore possumus Veliterna: Habui rectè disertim. Plautus Stich. Fuit disertim, verum id vsu perdidit. Accius Euryf. Disertim id vnum in commodis defuit meis. Liuius. Tùmque mihi narrato omnia disertim.

4 ¶ *Insaniter*, Pompon. auctore: Metuo illum, iocari nescit, ludit nimium insaniter.

5 ¶ *Seueriter*, pro seuerè dici auctoritas veterum iubet. Titinnius Proelia: Seueriter Hodie sermonem amica mecum contulit.

6 ¶ *Communiter*, pro communiter. Varro 20 Rerum diuinar. Etenim vt Deos colere debet communis ciuitas sic singulae familiae debemus.

7 ¶ *Blanditer*, pro blandè. Titin. Gemin. Iucunda primum blanditer comparamus colloquia.

8 ¶ *Celerè*, pro celeriter. Næu. Paul. Nunc ac obtestor, celerè facto subueni censori. Ennius Satyr. lib. j. Dum quicquid des celerè.

9 ¶ *Benigniter*, pro benignè. Titinnius 30 Gemin. Nimium te patrocinari censeo benigniter.

10 ¶ *Festiuiter*, pro festiuè. Næu. Gemin. O domus parata pulchrae familiae festiuiter.

11 ¶ *Auariter*, pro auarè. Plaut. Curcul. Hoc vide, vt ingurgitas, impura in se merum auariter. Quadrig. Anna lib. xij. Crudeliter ille, nos misericorditer: auariter illi, nos largimur. Cat. de præda militum diuidenda: Fraudulenter atque auariter.

12 ¶ *Amiciter*, pro amicè. Plautus Persa: Quam meo amico amiciter hanc commoditatis copiam danut. Pacu. Dulorest. Nunc ne illum expectes, quado amico amiciter fecisti.

13 ¶ *Probitè*, pro probè. Varro Octogesi: Postquam auida libido rapere, ac contidere cepit, seque opificè non probiter sseperere.

14 ¶ *Munditer*, pro mundè. Plaut. Pœnulo: Nam cum sedulo munditer nos habemus, vix,

agréque amatorculos inuenimus.

15 ¶ *Sauiter*, pro saue, Plaut. Pœnulo: Aha tam sauter. Idem Trinummio: Ah nimium Stasime, sauter. Accius Astyan. Ferum feroci contundendum sauter.

16 ¶ *Seueriter*, pro sauter. Ennius Phœnice, Seueriter suspicionem ferre falsam, futilium est. Afran. Simulante: Seueriter ferre hæc, te simul ac gnatum ab illo abducere. Ennius Hectoris Lytris: Seueriter fortuna ferri cernunt de victoria.

17 ¶ *Mœstiter*, pro mœstè. Plaut. Rudentes: Sed vnde vos ire cum vuida veste dicam obsecro, tam mœstiter vestitas?

18 ¶ *Propritim*, pro propriè. Lucet. lib. ij. Quid genus humanum proprium de quibus actum est.

19 ¶ *Ampliter*. Lucil. lib. iij. Nam sumptibus magnis, Et structam ampliter, atque cum accumbimus mensam. Pompon. Hæredè petitor: Heus apta te pueri nunc mundè, atque ampliter conuiuium. Plaut. Stich. Sat est seruo homini modestè melius facere sumptum, quam ampliter. Accius Diomed. Benignè, & pro beneficio largi, atque ampli liter.

20 ¶ *Aliquantisper*. Quadrigarius Anna- 40 tum lib. vj. Aliquantisper pugnate, nihil promouet pœnus. Cæcil. Fallac. Nam si illi, postquam rem paternam amiserant, Ægestate aliquantisper iactati forent. Idem Fallac. Velim paulisper experiri te, quantisper non plus triduum. Pomp. Dorat. possum exorare te, vt recedas à me paulisper modò. Quantisper sat habes.

21 ¶ *Duriter*, pro durè. Terent. Andr. primo hæc publicè vitam parçè, ac duriter agebat. Noui. Zona: Duriter me habere, vigilasse. Afran. priuig. Viuax vetus quam duriter nunc consuiro tergo meo. Enn. Phœnic.

40 Quam tibi ex ore orationem duriter dictam dedit. Cæcil. Fallac. Nam quam duriter vos educeuit, atque asperè, non negat.

22 ¶ *Cautim*, pro cautè. Acc. Alphesib. Sed tibi cautim est adeundum ad virum. Idem Philoct. Contra est eundem cautim, & captandum mihi.

23 ¶ *Strictim*. Cic. de Orat. lib. j. Quasi per transennam prætereuntes strictim adspeximus. Sallust. Strictim, vt quæque memoria digna.

digna videbantur, præferberem.

24 ¶ *Firmiter*, pro firmè. Lucill. Sat. lib. x. Fluctibus, à ventis que aduersis firmiter esset. Idem libro duodecimo: Firmiter hoc pariter que tuo sit pectore fixum. Afran. Augur. Hic haret ut clamor oritur, sed spiritu firmiter instat. M. Tul. de republic. lib. vj. Firmiter enim maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt.

25 ¶ *Fidèle*, pro fideliter. Plau. Captiu. Fac 10 fidelè: caue fidem fluxam feras.

26 ¶ *Æquiter*, pro æquè. Pacu. Atalanta: Concertare, ac dissentire partim da cursum æquiter. Accius Antenorid. Ad populum intelligo referendum, quoniam horum æquiter sententiae fuerunt. Liuius Ægist. Nam ut pergam accensa, & prædam per participes æquiter partita est.

27 ¶ *Publicitus*, pro publicè. Lucil. Satyr. lib. xij. Huic homini quæstore aliquæ esse o- 20 pus, atque chorago Publicitus, qui mihi atque Episcopo præbeat aurum. Idem libro xvi. Publicitus vendis tamen atque extrema liguris. Plau. Amphit. Ita peregrè veniens hospitio publicitus accipiar. Cæcil. Ploc. Ibo domum, ad plebem pergitur, publicitus defendendum est. Pomp. Campanis: Dat ordo senio, & fullonibus publicitus cibaria.

28 ¶ *Proteruiter*. Ennius Paneratiast. Quis est, qui nostris foribus tam proteruiter.

29 ¶ *Ignauiter*, pro ignauè. Lucill. Satyr. lib. xvj. Cur tam ignauiter hoc præsertim tempore quæris? Quadrigarius Annalium libro ii. Et qui ibi erant, non ignauiter putando, eundem diem pro meliore habuerunt.

30 ¶ *Mutuius*, pro mutuo. Varr. Octogesi, 30 *mutui* *mutuius*: Viue, meque ama mutuius.

31 ¶ *Perspicacè*, pro perspicaciter. Afranius Diuort. Quàm perspicacè, quàm benignè, quàm citò, Quàm blandè, quàm miti est pe- 40 ctore.

32 ¶ *Asperiter*, Næuius pullis: Vbi tu nequaquam cubares asperiter.

33 ¶ *Celeranter*, pro celeriter. Acc. Anten. Sed quis hic est, qui matutinum cursum huc celeranter rapit?

34 ¶ *Dapsile*. Pomp. Rustico: Quid nunc vis fieri? verrem sume dapsilè ac dilucidè.

35 ¶ *Exquisitum*. Varro Aiace stramentitio acre æger medicos exquisitum conuocabas, 50 ut conualesceret.

36 ¶ *Hilarè*. Tul. de Orat. Quis vnquam res præter hunc tragicas penè comicè, tristeis remissè, serias hilarè. Afran. Priuig. Et propter patruelem tuam Constituit hilarè anhelans, deiecta coma.

37 ¶ *Festinatim*, pro festinanter. Pomp. A- 60 sin. Exsilui de nocte ad molam fullone festinatim. Sifen. Hist. li. iiii. Prætor festinatim de castellis ad castra maxima pedites cōduxit

38 ¶ *Pugnitus*, pro pugnīs. Cæcil. Fallacia, Nisi quidam qui se malit pugnitus pellundari.

39 ¶ *Futile*, futiliter. Ennius Phœnice: Ut quod factum est futile, anuci nos feramus fortiter.

40 ¶ *Humanitus*, pro humaniter. Turpil. pedio: Quare esse dicat quisquam illum hominem, haud quicquam facere humanitus? Cassius Hemin. Histor. lib. iiii. Quare si omnes artes atque humanitus aguntur. Afran. Repud. Quanto facilius ego, qui ex equo venio, adducor ferre humana humanitus?

41 ¶ *Inimiciter*. Acc. *diduxi* *inimiciter* lib. i. Placare hostem ferocè, inimiciterque accèsum.

42 ¶ *Memore*, pro memoriter. Pomp. Philosoph. Sed ne cū ista hæc memore meministi, indica, qui illud aurum abstulerit, non didici hariolari gratis.

43 ¶ *Immortalitus*. Turp. Hetera: Sat me, ut meum cor voluptatibus dat, immortalitus se obtulit mihi hæc facultas.

44 ¶ *Largitus*, pro largè. Afranius Mater- teris: Quid istuc est? quid hies? quid lacrymas? largitus proloquere.

45 ¶ *Iracunditer*. Cæcil. Subd. tino: Quæso ne temerè hanc rem agas, & ne iracunditer.

46 ¶ *Minutim*, pro minutè. Lucil. lib. v. Dic quam cogitat vis ire minutim Per commul- 30 ras rimatum noctis nigrore.

47 ¶ *Parciter*, pro parcè. Pomp. Verre: Salbeolo parciter tanquam frater mihi sis, medium abdomen cum diuidam.

48 ¶ *Superbiter*. Afran. purgamento: Illa superbiter imperat. Næu. belli pœnici libro vi. Superbiter contèptim conterit legiones.

49 ¶ *Longinquè*, & *longiter*, pro longè. Acc. Andromache: Hæc malos annos multos longinquè à domo Bellū gerentes summū summa industria. Lucil. lib. tertio: Nō (ut opinor) id à lecto iam longiter rati.

50 ¶ *Perplexim*, pro perplexè. Plau. Stich. Verum ego perplexim lacerissam orationē ad hunc modum. Hemin. Histor. lib. i. Prudens perplexim scotino scribit.

51 ¶ *Saniter*. Afran. Megalensibus: Adesto, assentio te amare, me adorare saniter.

52 ¶ *Rarenter*. Cæcil. pausimach. Ædepol voluntas homini rarenter venit. Næu. Fæo- dio: Multum ames, paulum des crebrò, venias rarenter. Ennius Androm. Sed quasi ferum, aut lapis durat rarenter gemitum conatur trabem ergastulo: Longè ab urbe villicarier, quò herus rarenter venit. Liu. Terco: Rarenter venio.

53 ¶ *Contemptim*, pro contemnenter. Næuius belli pœnici lib. vi. Superbiter, contèptim conterit legiones.

54 ¶ *Temeriter*. Accius Amphitryon. Hoc in re est, quod tu tam temeriter meam bo-

nevolentiam intoruisse es ratus.

55 ¶ *Restrictum*. pro restrictè. Afran. Thaidè: Eaque firmè sedere melius cōsultoribus, quàm restrictim cogitata, atque omnibus rationibus.

56 ¶ *Præclariter*. Quadrigarius Annalium libro iij. Et ita rebus præclariter gestis Romanam reuerterunt.

57 ¶ *Torruiter*. Pomp. Auctorato: Occidit taurum torruiter me amores amavit. Ennius Lupiast. Quem nunc tu tam torruiter increpuisti.

58 ¶ *Puriter*. Pomponius Haruspice: Fac puriter, bucco, vel pectore rustico Vti tractes, laui iam dudum manus. Nou. Virgine præ-

gnante: Sequere me, puriter volo facias, igni atque aqua volo hunc accipere.

59 ¶ *Verecunditer*. Pomp. Macco: Virgine præteriens vidit duos sensim in ludo, verecunditer non docentem discipulum, verum scalpentem nateis.

60 ¶ *Certatim*. Virg. Æneid. lib. iij. Certatim socij feriunt mare, & æquora verrunt.

61 ¶ *Abunde*. Sisen. Histor. lib. iij. Perfusè atque abundè sparsi vñ magnum pondus auri argentique.

62 ¶ *Miseriter*. pro miserè. Laberius Macco: Mens incorrupta miseriter corrumpitur.

63 ¶ *Properiter*. Catullus: Animula miserala properiter abit.

DE DOCTORVM INDAGINE.

C A P. XII.

Omnēs artem secuti negant aduerbiis præpositionem addi oportere, sed auctoritas veterum præponi iubet. *Desubito*. Titin Prælia: Sed amahò, quid desubito tam repentè ad me venisti? Ennius Panerat. Cùm desubito me orat mulier, lacrymansque ad genua accidit. Afran. Emancip. Quàm beatæ scenicæ videntur mihi mulieres, quæ iurgio, & benevolentia terrent de subito viros. Cæcil. Afoto. Nam ego duabus vigiliis transactis duco desubito domum. Quadrigar. Annal. libro ij. His desubito vtrisque nuntiatur ipsorum copias adesse. Næu. Tripartita: Postquam se vidit heredem, desubito diuortium fecerūt. Lucret. lib. ij. Vim cupidam tam desubito, quàm mens habet ipsa. Lucil. Satyrar. libro x. Quāuis desubito trinus deducere scælis. Tullius de republica lib. vj. In his, vt meministis, concursu leuissimæ multitudinis, & gre congesto funus desubito esset ornatum. Acc. Eurycl. Tot tropæa tam desubito summam gloriam eueris fines? Pom. Pappo agricola: Volo scire ex te, cur urbanas res tam desubito deseris. Idem Pistore: Fit desubito hilarus, tristis saltat, ridens ringitur. Næuius Danae: De subito famam tollunt, si quam solam videre in via.

2. ¶ *Derepente*. Turp. Boethunt. Eum derepente uxorem audio ducere. Enn. Phœnic. Ibi tum derepente ex alto in altum despexit mare. Afran. Incen. Non vsquequaque idoneum inuenias locum, Vbi derepente, cùm velis, facias lutum. Idem Homin. Atque ille derepente in iumentum exsistit, Cõtendit oculos, derepente abit cælo. Enn. Hectoris lytris: Ecce autem caligo oborta est, omnem prospectum abstulit, derepente contulit sese in pedes. Varro Selsquilysse: In Thespiadum ore derepente. Acc. Astyanacte: Hic per ma-

tutinum lumen, tardo properantem gradu Derepente aspicio ex nemore pavidum, & properantem egredi. Nouius Macco: Scalpis dentes derepente, in cornam si peccaueris. Terent. Hecyra, Ita corripuit derepente tacitus se ad filiam. Pomp. Præcone posteriore: Vis facere, vt nouerca vetulū derepente deserat?

3. *Picum*, est avis Marti dicata, quam picum, vel picam vocant. & Deus, qui sacris Romanis adhibetur. Æmil. Maecr Theog. lib. j. Et nunc agrestis inter picumous habetur. Higinius: Picumnus est parua veste picus Martis. Fabius pictor rerum naturalium lib. j. Et simul videbant picum Martium. Idem iuris pontificij lib. iij. Pilumno. & Picunno. Varro de vita populi Romani lib. iij. Pedius Pœtus cùm esset prætor urbanus, & sedens in sella curuli ius diceret populo, picus Martius aduolauit, atque in capite eius assedit.

4. ¶ *Veterum memorabilis scientia* *Pauca* numerum pro bonis ponebat, *Multas*, contra malos appellabat. Terent. Eunuch. Si quisquam est qui placere se studeat bonis, quàm plurimis. Acc. Tereo: Video ego te mulier more multarum vtier, Vt vim contendas tuam ad maiestatem viri. Idem *Hi iuveniles*, Probis probatum potius quàm multis fore. Lucil. Satyr. lib. xij. Non paucis malè, sed sapientibus esse probatum, & *non videri* *non* *dispositi* *de* *ven*. Idem libro iij. Vnus modò de multis, qui ingenio sit. M. Tul. de Repub. lib. quarto: Nec in hac dissensione suscepi populi causam, sed bonorū. Idè de Repub. libro sexto: Enimuerò in dissensione ciuili, cū boni plusquàm multi valent, expendendos ab his, non numerandos puto. Afran. Suspecta: Noli ex stultitia multarum credere esse animum meum.

5 ¶ *Censere, & arbitrari*: veteres cognatione quadam socias ac similia esse verba voluerunt. Varro de Repub. lib. xx. Quod verbum cenſeo & arbitror idem poterat ac valebat. Plautus Rudente: Non vidisse vndas maiores cenſeo. Idem Menæchmis: nemam hanc coronam, atque abiiciam ad læuam manum, Vt si sequetur me hæc, abiisse cenſeat. Varro de vita pop. Rom. lib. ij. Itaque quod hos arbitros instituerunt, populi cenſores appellauerunt. Idem enim valet cenſere, & arbitrari.

6 ¶ *Affectus*, malis tantum consuetudo præſumpſit, cum sit positum & bonis. M. Tul. de offi. libro j. Si quo aliquo honore, aut imperio affectos obſeruare, & colere debemus. Varro Eumenidibus: Coronam ex auro, & gemmis fulgentem gerit, Luce locum afficiens.

7 ¶ *Decuriones, & Centuriones*, à numero, cui in militia præerant, dicebantur.

8 ¶ *Accenſi*, qui his accenſebantur, id est attribuebantur. Varro de vita populi Romani libro ij. Quid ea ſcripti vis. Cum erant attributi decurionibus, & centurionibus, qui eorum habent numerum, accenſi vocabantur. Eos ſem etiam quidam vocabant ferentarios, qui depugnabant pugnis & lapidibus, his armis, quæ ferrentur, non quæ tenerentur.

9 ¶ *Lateres*, apud quosdam, vt ſerobes, cuius generis habeantur, interitum eſt. ſunt autem generis masculini. Varro de vita populi Rom. lib. iij. Nam lateres argentei, atque aurei primitum conflati, atque in ærarium conditi. Alio loco idem: Later quod conquadrauit regius.

10 ¶ *Modestia*, moderatio, modus, modicum, mediocre, hunc habent ordinem, quod *Modestia*, fundamentum, ſoliditas, batis ipſa virtutis eſt, è qua gignitur *Moderatio*, quæ temperat: aurigæque *modos*, qui ex ſuprà memoratis diſciplinis in factis, & in dictis, & in cæteris talibus, quæ agendi officia ſunt, reguntur.

11 ¶ *Modicum*, verò moderatum eſt: *Mediare* quod medium. Ita ſæpe poſitum in magnis auctoribus aucupauimus. Varro Cato, vel de liberis educandis: Omnia, inquam, in docendis pueris, quæ damna non prohibent verum bonum fieri, mediocria modica ſunt.

12 ¶ *Prouentum*, etiam malarum rerum dici veteres voluerunt. Lucil. lib. xxvj. Deſequæ aded malè me accipiunt decimæ, & proueniunt malè.

13 ¶ *Inducere*, conſuetudo inducere, vel inficere exiſtimat, cum ſit propriè maculare, vel polluerè, vel inficere. Accius Armorum iudicio: Inter quoſcunque & multo imbutos ſanguine. Idem Menæchmis: Credite me a-

mici morte imbuturum manus. Paenuius Peribœa: Nam ſi te regeres pudor, ſiue aded cor ſapientia imbutum foret. M. Tullius de Repub. lib. v. Quæ cum Scipio dixiſſet, admodum probans, nimis enim erat odio rhetorum imbutus. Varro in *ſatyræ*, de *ſuauitate*: At regis enſis ſanguine imbutus nigro. Salluſtius Catilinæ bello: Ea quaſi venenis malis imbuta, corpus, animumque virilem effeminat. Virgilius vj. Quæ ſors prima dedit, ſanguis nouus imbuunt arma. M. Tullius Hortenſio: Vti qui combibi purpuram volunt, ſufficiunt prius lanam medicamentis quibuſdam; ſic litteris, talibuſque doctrinis antè excoli animos, & ad ſapientiam concipiendam imbui, & præparari decet. Varro Agath. Ideo quod maiores noſtri virginis acerbæ aureis Veneris vocabulis imbui noluerunt.

14 ¶ *Compotem*, bonæ rei ſolum dici exiſtimatur, cum etiam mala re poſitum ſit. Accius Clytemneſtra: Cur me miſeram irridet magis compotem & multis malis?

15 ¶ *Mira, & Miracula*, veteres pro monſtris, vel horrendis ponebant. Lucil. Satyrum libro i. Miracula ciet thelephantas. Plautus Amphit. Nimia memoras miras; ſed vidisti vxorem meam? Virgil. Georg. lib. iij. Omnia commutat ſeſe in miracula rerum.

16 ¶ *Diem* volunt cum feminino genere dicimus, tempus ſignificare; masculino diem ipſum. Nos contra inuenimus. Turpil. Pedio: Quando equidem amorem intercapedine imple leniuit dies, id eſt, ipſum tempus. Paenuius duloreſte: Gnatham deſpondit nuptiis, hanc dat diem. Virg. Æneid. li. ij. Ergo dies infanda aderat, mihi ſacra parari.

17 ¶ *Victorem*, altæ rei ſuperatorem dici voluit Virgilius Georg. ſecundo: Inde ſecutus Per montes victor, atque alta cacumina regnat.

18 ¶ *Verſacrum*, quidam dictum putant, vt plerunque vitabile, & exſecrandum. Sed Siſenna religioſum dicit Hiftoriarum libro quarto: Quondam Sabinuſque feruntur vouiſſe, ſi res communis melioribus locis conſtituſſet, ſe ver ſacrum facturos.

19 ¶ *Apud*, ad. Lucilius libro xxx. Aut cum iter eſt aliq. & cauſam commentari, vt apud *ſuſcepſum*, ad matrem, cognatam, ad amicam. Error conſuetudinis apud pro *ſuſcepſum* itaque vitioſè dicimus; cum nos in foro fuiſſe dicamus, apud forum fuiſſe, cum apud *ſuſcepſum* ſignificet. Accius Euryſ. Apud ipſum addiſcas. Turpilus Lencadia: Vtinam nunc apud ignem aliquem magnum affidam. M. Tullius de republic. libro tertio: cuius etiam forum Cato ille noſter, cum venerat ad ſe in Sabinos, vt ex ipſo audiebamus, viſere ſolebat, apud quem ſedens Sannio quondam hoſtium, cum iam clien-

tium suorum dona relegauerat. Accius, Diomede: Adsum apud te, genitor. Sallustius Iugurthino bello: Ceterum apud equam Syllam cum equitibus nocte agitari iubet. Apud pro in etiam dictum inuenimus: vt Terentius Andria: Apud forum modò è Dauo audiui. M. Tul. de signis: Cenam isti dabat apud villam in Tyndaritano.

20 ¶ *Pro*, etiam ante significat. vt Virgilius libro octauo: Stabat pro templo & capitolia celsa tenebat.

21 ¶ *Operari*, est deos religiosè, & cum summa veneratione sacrificiis litare, vel conuiuari. Pomponius Præc. posteriore: Ad Veneris profectus est manè vetulus, votum vt solueret: ibi nunc operatus est. Afran. Excepto: Proficiscor. res, tempus, locus, simul orium hortabatur, vt operatum illum Dianæ degerem sanctum diem. Idem eadem: Iubeo hominem tolli, & collocari, & confoueri, soluo operam Dianæ. Virgilius Georg. lib. primo: Lætis operatus in herbis. Lucil. lib. x x x. Aut operatu aliquo in celebri cum æqualibus fano.

22 ¶ *Sexagenarios*, per pontem mittendos malè diu popularitas intellexit, cum Varro de vita populi Rom. libro secundo honestam causam, religio samque patefecerit. Cum in quintum gradum peruenerant, atque habebant sexaginta annos, tum denique erant à publicis negotiis liberi, atque otiosi. Ideo in proverbium quidam putant venisse, vt diceretur sexagenarios de ponte deiici oportere, id est, quòd suffragium non serant, quod per pontem ferebant.

23 ¶ *Strictura*, propriè dictæ sunt scintillæ, quæ de ferro feruenti micant, cum massa malleis cuditur: vnde & incus est appellata. dictæ autem quòd aut strictius emittantur, aut quòd oculos fulgore perstringant. Virgilius libro octauo: Stricturæ chalybum, & fornacibus ignis anhelat.

24 ¶ *Proximum*, dicebant veteres non solum adhaerens, & adiunctum, verum etiam longè remotum, si tamen inter duo discreta nihil medium exstitisset, Virg. Æneid. lib. v. Proximus huic, longa sed proximus intervallo insequitur Salius. Ita & Sallustius in situ Ponti, de promontoriis Paphlagonum, & quod *apud pontem* appellauit, posuit.

25 ¶ *Memento illam rem*, difficilius dictu, putant plurimi. Virgil. Bucol. Numeros meminisse volebam. Et, Alternos Musæ meminisse volebant. Cicero de Orat. libro iij. Quod fuit in Graeco, quem tu melius. Catule, meministi, quòd me puero tantopere ferretur.

26 ¶ *Turbam, & Turbas*, diuersam volunt habere significationē, vt sit turba populi cōuentus, turbæ,urbationes. Nos contra lectū

inuenimus & indiscretè possum, & pro turbis turbā. Acc. Athamāte: Ah dubito, ah quid agis? caue ne in turbam te implices. Idem *sumasque*, vel Trophæo: non vides, Quantam turbam, quantosve fluctus concites? Turpil. Thrasyleone: Nemo vnquam vidit ebrium ire interdiu, Neque turbam facere, neque fores exurere? Terent. Eunuchio: Ne quam ille hodie insanus turbam faciat, aut vim Thaidi. M. Tul. de senectute: Cum in illud diuinorū animorum concilium, cœtūque proficiscar, cumque ex hac turba, & colluione discedam. Plaut. Aulul. Redeo intro, nequid hinc turbæ fiat. Cæcilius Vmbris: Mirum aded, nisi frater domi ebrius turbam aliquam dedit.

27 ¶ *Demensum*, Terent. Phorm. quasi deminutum posuit: Quod ille vnciatum vix demenso suo suum defrudans Genium comperit miser. Cicero de Orat. Æstimatum, vel æquatum dicit, quæ non ex insidiis, sed apertè palam elaborat, vt verba verbis quasi demens, & paria respondeant.

28 ¶ *Supervacuum*, non putat oportere dici Varro de vita populi Romani lib. iij. sed supervacaneum, in quo est supervacuum pro supervacaneo.

29 ¶ *Cacum*, veteres pro improvido dixerunt. Varro de vita populi Romani lib. iij. Neque id cæci consules fecissent, quæ mandata aream tam pio sedissent, aut diuidi centum G N. magnum.

30 ¶ *Quoties per Accusatum casum annos vel dies loquimur*, iuges annos, vel dies significamus: quoties per *Ablatum*, per intervallum interfectis aliquibus annis, vel diebus. Itaque qui optantes multis annis dicunt, multos annos meliùs dixerint. Virgilius Georgic. lib. 2. Ergo non hyemes illam, non flabra, neque imbres Conuellunt, immota manet, multosque per annos, Multa virum voluens, durando secula vincit. Plaut. Trinum. Quia ruri dum sum ego, vno sex dies Me absente: atque insciente inconsultu meo Ædes venales hisce inscribit litteris. Turpilus Philopat. Ecce autem tuo more, vt soles videre mihi Ægrè id pati, quia hos dies complusculos Intercapedo sumpti faciendi fuit. Idem Hæter. Rus ad illas commigrat. Habitamus hyemē totam cum mulierculis. Virg. Geor. lib. iij. Septem illos totos perhibent ex ordine menses Fleuisse. Cicero de repub. lib. 1. Nec tantum Carthago habuisset opum sexcentos ferè annos sine consiliis, & disciplina. Idem de repub. lib. ii. Itaque illa præclara institutio Romuli, cum ducentos annos & triginta ferè firma mansisset. Sallustius Hist. lib. 1. Et ponere validam urbem multos dies restantem pugnando vicat. Lucil. lib. xxvi. Qui sex menses vitam ducunt, Orco spondent septimū. Inuenimus & in Var-

tores vocabant. Idem libro iij. Si cuius legati violati essent, qui id fecissent, quanuis nobiles essent, vt dederentur ciuitati, statuerunt, socialesque viginti, qui de his rebus cognoscerent, iudicarent, & statuerent, & constituerent.

44 ¶ *Atque* particula, si dil gentius intelligitur, multam habet significantiam, vt vel illud est Ennij: Atque atque adscendit muros Romana iuuentus, quod est festiuè, & intrepidanter ascendit. Significat etiam celeriter, & statim, vt Virg. Georgic. j. Si brachia fortè remisit, Atque istum in præcepis prono rapit alneus amni. Habet etiam huiusmodi intellectum, vt dicas, aliter ego feci, & locutus sum atque tu. hoc est, aliter ego ac tu, vel quam tu.

45 ¶ *Intra*, non solum id significat, quod consuetudine persuasum est, vt intra modum, hoc est, à modo minus, sed etiam in ipso modo, vt intra calendas dies etiam ipse Calendæ accipi debeant: vt intra oppidum, etiam intra cubiculum cum dicitur, in oppido, & in cubiculo dictum esse videatur. Idque ita positum in multis veteribus, sed non tam clavis scriptoribus inuenitur.

46 ¶ *Negatiuae duae* negatiuam nonè significantiam habere. Varro Bim. *negatiuae duae*: Quæ non modò ignorasse me clamat, sed omnino omnes hercas negat nescisse.

47 ¶ *Ludius*, quod ludis pueri præfules essent glabri, ac depiles propter ætatem, quos antiqui Romani Lydios appellabant, vt est in libro j. Varronis de vita populi Romani. Idè Plaut. Aulul. Tu istum gallum si sapi, Glabriorem reddes mihi, quam vultus Ludius.

48 ¶ *Deinsuper*. Sallust. Hist. lib. j. Sertorius Parthis turbam orantibus, & nullo (vt in terrore solet) generis, aut imperij discrimine per calorum corpora ad medium, quasi indeinsuper stantium manibus, in murum, attollitur.

49 ¶ *Sifilare*, quod nos vilitatem verbi vitanter sibilare dicimus, & est maledica vocis significatio, vel contumeliosa popularium, cum sifilationibus quis exploditur, à Græco ducere originem inuenimus. Huius rei auctor est venerabilis Hom. Iliad. xij. *Αἰὲς ὁ γὰρ ἐς Σιφίλῃ, οὗτος δὲ ἰσχυρὸς ἐστίν.*

50 ¶ *Nubentes*, veteri lege Romana affec-

treis ad maritum venientes solebant ferre, atque vnum, quem in manu tenerent, tanquam emendi causa, marito dare: alium quæ in pede haberent, in foco Larium familiarium ponere: tertium in saccipione cum condidissent compito vicinali solere resonare. Inde Virg. Georg. j. Tæque sibi generum Tethys erat omnibus vndis, quos ritus Varro libro j. de vita populi Romani diligentissime percurrit.

51 ¶ *Secundum*, non solum numeri, & ordinis, vel prosperum, quod plerunque positum legimus, sed etiam iuxta. Varro de vita populi Romani lib. j. Tullum Hostilium in velis, vbi nunc est ædes deum Penatium: Ancum in palatio ad portam Mugionis secundum viam sub sinistra. Virg. Georg. iij. Pascuntur verò sylvas, & plena secundum Flumina.

52 ¶ *Fernum & Fornaces* dicuntur à forno, quod est, calido. inde *Fercipes*, quod candentes teneant ferrum, vt Virg. lib. viii. Versantque tenaci forcipe massam. Varro de vita populi Romani lib. i. Locula quæ coquebat panem, primum sub cinere, postea in forno: [cuius] vtriusque vocabulum à forno ductum, id est, à calore.

53 ¶ *Ære diruti*, appellabantur milites, quibus propter ignominiam stipendium, id est, merces menstrualis, aut annua, quæ esset in nummis æreis, subtrahabatur. Var. de vita populi Ro. lib. ii. stipendium appellabatur, quod æs militi semestrem, aut annuum dabatur: cui datum non sit propter ignominiam, ære dirutus esset.

54 ¶ *Negatiuae duae* pro negatiua vna accipiendas Varro monstrauit de vita populi Ro. lib. ii. Qua abstinentia viri, mulieresque Romanæ fuerint, quod à rege munera eorum noluerit nemo accipere.

55 ¶ *Tabernae*, non vinarias solum, vt nunc dicimus, sed omnes, quæ sunt popularis usus, auctoritas Romana patefecit. Varro de vita populi Ro. lib. ii. Hoc intervallo primum forensis dignitas creuit, atque ex tabernis lincis argentariae factæ.

56 ¶ *Statilinum, & Statanum, & Fabulinum*, præfides Deos Varro Cato, vel de liberis educandis puerilitatis affirmat. Alii Statano, & Statilino, quorum nomina habent scripta Pontifices. Sic cum primo fari incipiebant, sacrificabant diuo Fabulino.

DE GENERE NAVIGIORVM

CAPVT XIII.

Celer, est nauigium breue, dictum à celeritudine. Plautus Aſinaria: Vnde su-

mam quem interuortam? quod hanc celocem conferam? Idem Captiuis: Vidi in publica celocem.

celocem, ibidem illum adolescentulū. Idem Pœnulo: Obsecro hercle operam celocē hāc mihi, ne corbitam date. Turpil. Lemnius: Remuli sensim celox ab oppido processerat. Varr. Hercules: Tuam fidem procella frigida arte obruat celocem. Idem Bimarg. Nautæ remiugam mouent celocem.

1. ¶ *Corbita*, est genus nauigij tardum, & grande. Plaut. Pœnulo: Tardiores, quam corbitæ sunt in tranquillo mari. Idem eadem: Obsecro hercle operam celocem hanc mihi, ne corbitam date. Lucillius Satyrarum libro xv. Multa homines portenta in Homero verificata. Monstra putant, quorum in primis Polyphemus ducentos Cyclopes coclites, & porro huic maius bacillum, Quam malus nauis in coacta maximus villa.

3. ¶ *Horia*, dicitur naucula piscatoria. Plautus Rudente: Saluete horia mari fluctuoso. Idem eadem: Mea operā laboratur, & rate, & horia.

4. ¶ *Cercurum*, nauis est Asiana pergrandis. Plautus Stichus: Cum percontor portitores, ecquæ nauis venerit ex Asia negant venisse. conspicatus sum interim cercurum, quo ego me maiorem non vidisse cenleo. Lucius Satyr. libro octauo: Rerum flumen, atque uti ipso diuortio ligneis pedibus cercurum concurreret aquis. Idem libro xliij. Ad regem legatus Rhodum, Ecbatanam, ac Babylonem ibo, cercurum sumam. Plaut. Mercatore: Edificat nauem cercurum, & merces emit.

5. ¶ *Lembus*, naucula brevis piscatoria. Accius Deiphobus: Eo autem, nocte extrema retia ut prouherem, & statuerem, Fortè aliquāto quā solitus lembus sum progressus longius. Turpil. Leucadia: Hortari nostros cepi ilico ut celerarent lembum. Idem Lemnius: Lembi redeuntes domum duo ad nos certam accelerarunt ratem. Virgil. Georgic. libro primo: Quam qui aduerso via flumine lembum Remigis subigit. Sisen. Histor. libro tertio: Otacilium legatum cum scaphis, ac lembis. Plaut. Mercatore: Dum hæc aguntur, lembo aduehitur tuus pater pauxillulo.

6. ¶ *Myoparone*, est naucula piratarum. Marcus Tullius de Repub. libro tertio: Nam cum quæreretur ex eo, quo scelere impulsus mare haberet infestum vno myoparone, eodē inquit, quo tu orbem terræ. Sallust. Hist. libro tertio: Et fortè in nauigando cohors vna grādi faselo vecta à cæteris decerrauit, marique placido à duobus prædonum myoparonibus circumuenta. Sisen. Histor. libro quarto: Nauisque triginta biremes, totidem myoparones.

7. ¶ *Faselo*, nauigium Campanum. Varro Deultorio: In aliis domini delicias faselo nactum tunc remū vilem fassam

soluit. Sallust. Hist. libro tertio: Et fortè in nauigando cohors vna grandi faselo vecta à cæteris decerrauit. Sisen. Histor. libro quarto: Proræ actuariæ trahi grandes, ac faseli primò.

8. ¶ *Lenunculus*, nauigium piscatorium Sallust. Hist. lib. ii. Primo indicit fortè super noctem in lenunculo piscantis.

9. ¶ *Actuaria*, nauculæ celeses, dictæ quòd citò agi possent. Sallust. Hist. libro secundus: Ad hoc pauca piratica actuariæ nauigia. Sisen. Histor. libro iii. Quibus necis actuarias ad viginti, naues item complures onerarias incendunt.

10. ¶ *Lintres*, naues fluminales. Vir. Georg. lib. i. Cauat arbore lintres.

11. ¶ *Scapha*, sunt nauculæ, quæ maiores naues consequuntur. Sallust. Histor. libro quarto: Eum atque Metrophanen senatus magna industria perquirebat, cum per tot scaphas, quas ad ostia cum paucis fidis percontatum miserant.

12. ¶ *Codicariae*, naues etiam nunc consuetudo appellat, eo quòd in fluminibus sint vsui. Sallust. Hist. lib. iij. Quam maximis itineribus per regnum Ariobarzani contendit ad flumen Euphratem, qua in parte Cappadocia ab Armenia disiungitur. & quanquam ad id naues codicariæ occultè per hyemen fabricata aderant. Varro de vita populi Romani libro tertio: Quod antiqui plureis tabulas coniunctas codices dicebant, à quo in Tyberi naues codicarias appellamus.

13. ¶ *Pristis*, nauigij genus à forma pristium marinarum, quæ longi corporis sunt, sed angusti. Claudius rerum Romanarum lib. xii. Quinque pristis, nauigium ea forma à marina belua dictum est. Virgilius libro quintus: Velocem Mnestheus agit acri remige pristim. Et: Frons hominem præfert, in pristim desinit alius.

14. ¶ *Cymba*. Afranius Excerpto: Tum conscendo cymbam interibi lucis piscatoriam, venio, iacitur ancora, inhibent leuiter Marcus Tullius de officiis libro tertio: Cymbarū ante pedes multitudo, pro se quisque quod ceperat afferebat.

15. ¶ *Onerariae*, de oneribus tardas Sisen. Histor. libro iii. Quibus occis actuarias ad viginti, naues item complures onerarias incendunt.

16. ¶ *Ancora*, vincula, quibus antennæ repentur. Lucillius: Armamenta tamen vel omnia seruo. Funis enim præcisus citò, atque ancora soluta.

17. ¶ *Prosumia*, nauigij genus. Cæcil. Mercator: Qui pro gubernatore propè evertit prosumiam. Idem Amphitryone: De nocte ad portum sum prouectus prosumia.

DE GENERE VESTI- MENTORVM.

CAP. XIV.

1 **Tunica**, est vestimentum sine mani-
eis. Titinnius Veliterna: Tunica &
cingula obuncula adimetur, pannos posside-
bit foetidos. Cicero in Cati. Manicatis ac ta-
laribus tunicis. Virgilius: Et tunicæ manicas,
& habent redimicula mitræ. Titinnius. Quin
togis cum candidis, tunicis sordidis sint, &
dicis. Plautus Pseudolo: Manuleatam tunicā
habere hominem addocet. Et ideo manule-
atam addidit, ne improprie vteretur. Lucil.
Satyr. lib. primo: Prætextæ, ac tunicę Lydorū
opus sordidum id omne. Idem libro xv. Scit
poeticon esse, videt tunica, & toga quid sit.
Varro Meleagris: Cum etiam aliis Menandri
tunicam demissam habeat ad talos. Ennius
probro Carthaginensium tunicatam iuuen-
tutem voluit dicere. Varro Modio: Quam i-
storum quorundam vitreę togę ostentant tu-
nicę clauos.

2 **Calantica**, est tegmen muliebre, quod
capiti innectitur. M. Tul. in Clodium: Tūne,
cūm vincerentur pedes fasciis, cūm calanti-
cam capiti accommodares?

3 **Penula**, est vestis, quam supra tunicam
accipimus. Pomp. Pannuceatis: Penulam in
caput induce, ne te noſcat. Lucil. Satyr. lib. xv.
Penula si quæris, canterius, seruus, segeſtre
Vtilior mihi quā sapiens. Varro Virgula di-
uina: Non quærenda est homini, qui habet
virtutem, penula in imbri.

4 **Aulæa**, genus vēstis peregrinum. Varr.
de vita populi Romani lib. iij. Quod ex hæ-
reditate. Attalica aulæa, chlamydes, pallæ au-
ræ. Virg. Georg. iij. Purpurea intexti tollant
aulæa Britāni. & est tanquam paludamentum
Barbarici habitus militaris.

5 **Plaga**, grande lintheum tegmen, quod
nunc torale, vel lectuariam sindonem dici-
mus, quarum diminutium est plagulæ. Var.
de vita populi Rom. lib. iij. Chlamydes, pla-
gæ, vela aurea.

6 **Stola**, veteres non honesta vestem so-
lūm, sed etiam omnem, quæ corpus tegeret.
Enn. Teleph. Cedo, & caueo vestitus squalida
septus stola. Idem eadem: Regnum reliqui se-
ptus medici stola. Varro Cosmot. *dei obſer-
uatio*: Mulieres, aliam cerneret cum stola ho-
loſerica. Idem Eumen. Partum venusta mulie-
bri ornat stola.

7 **Palla**, est honestæ mulieris vestimen-
tum, hoc est, tunicæ pallium. Plautus Menæ-
chmis: Pallam ad phrygionem fert confecto
prandio. Lucillius Satyrarum libro xv. Cūm
tectum est quiduis? satis est: visuri alieni. Sint
homines, spiram, pallas, redimicula promit.
Virgilius Aeneidos j. Pallam signis, aurōque

rigentem.

8 **Strophium**, est fascia brevis, quæ, virginia-
lem tumorem cohibet papillarum. Turpil.
Philop. Me miseram, quid agam? inter vias
epistola excidit mihi, Infelix inter tuniculā,
ac strophium quam collocaueram. Tullius
in Clod. Cum strophio accuratē præcingere.
Plautus Aulul. Pro illis crocotis strophius, sum-
ptu vxorio. Var. Sesquiul. Suspendit Laribus
marinas molles pilas, reticula, ac strophia.

9 **Abolla**, vestis militaris. Varr. Cosmotor.
*dei obſer-
uatio*. Toga tracta est, & abolla da-
ta est ad turbam, vbi sera militia in munera
velli vt præstarem.

10 **Sagum**, vestimentum militare. Sallust.
Hist. libro ij. Occurrere duci & prælium ar-
cendere, adeo vti Metello in sagum, Hercu-
leio in brachium tela venirent: Virgil. lib.
viii. Virgatis lucent sagulis. M. Tul. ad Cæsa-
rem iuniorem libro primo: Pridie nonas Fe-
bruarias, cūm ad te litteras manē dedissem,
descendi ad forum togatus, cūm reliqui con-
sulares sagati vellent descendere. Var. Virgu-
la diuina: Cūm neque aptam mollis humeris
fibulam sagus ferret. Sisenn. Hist. lib. iij. Sena-
tus auctoritate sagaria nunc.

11 **Paludamentum**, est vestis, quæ nunc
chlamys dicitur. Sallust. Hist. libro iij. Eo-
dem tempore Lentulus duplici acie locum
editum multo sanguine suorū defensus, post-
quam ex sarcinis paludamenta adſtari, & de-
lectæ cohortes intelligi cœpere. Tul. ad Cæ-
sarem iuniorem lib. ii. Antonius demens an-
te lucem paludatus.

12 **Chlamys**. Virg. Aeneidos libro quarto:
Sidoniam pacto chlamydem circumdata lim-
bo. Var. Hercule Socrat. Cubo in Sardinia ista
pedibus chlamyda, sed purpurea amicula.

13 **Regilla**, vestis diminutiue à regia dicta,
vt & basilica. Plaut. Epid. An regillam tunicu-
lam induam, an mendiculam? Var. *varia vici-
tio*, *dei iudicium*: Collum procerum fictū leui
marmore Regillā tunicā diffingitur purpura.

14 **Ralla**, vestis dicta à raritate. Plautus
Epidico: Tunicam rallam, tunicam spissam.

15 **Rica**, est quod nunc sudariū dicimus.
Plaut. Epidico: Ricā, basilicū, aut exoricū. Se-
renus opusculo lib. i. Aut zonulam, aut acū,
aut ricam. Nonius Pedio: Mollicinā, croco-
tam, chiridotam, ricam.

16 **Ricinum**. Lucil. Satyr. lib. ii. Ricini au-
rati cicę, & oraria mitrę. Turp. Veliterna: Du-
cit me secū: postquā ad ædē venimus, venera-
tur deos. interea adspexit virginē gestantē in
capite riculā indutā ostrinā Varr. Prometheo
lib. i. Alię mitrā ricinā, aut mitrā melitensem.

17 **Casium**

17 ¶ *Casium*, linteolum dicitur purum, & candidum à cædendo, quod ita ad candorem perveniat, vel quod oras circuncilas habeat. Plaut. Epidico: Linteolum casium.

18 ¶ *Indusium*, est vestimentum, quod corpori intra plurimas vestes adhæret, quasi intusium. Plautus Epidico: Indusiatam, patagiatam, calculam, aut crocotulam.

19 ¶ *Patagium*, aurea chlamys, quæ pretiosis vestibus immitti solet. Plaut. Epidico: Indusiatam, patagiatam. Nævius Lycurgo: Pallis patagiis, crocotis, manicis mortualibus.

20 ¶ *Supparum*, est linteum femorale usque ad talos pendens, dictum quod subtus appareat. Plautus Epidico: Supparum autem subnimum est ricam. Basilicum, aut exoticum. Nonius Pedio: Supparum purum bellicensem interim escam meram. Afranius Epistola: Tace, puella non sum, supparo si induta sum. Varro Eumenidibus: Hic indutus supparum, Coronam ex auro, & gemmis fulgentem gerit.

21 ¶ *Exoticum*, dicitur peregrinum. Plaut. Epidico: Basilicum, aut exoticum.

22 ¶ *Plumatile*, aut clauatum, aut ex plumis factum. Plaut. Epidico: Cumatile, aut plumatile.

23 ¶ *Mollicina* vestis à mollicie dicta. Nonius Pedio: Mollicinam, crocotam, chiridotam, ricam, ricinium.

24 ¶ *Amphitapa*, vestes dicuntur utrinque habentes villos. Lucil. lib. 1. Pilaæ atque amphitapæ, villis ingentibus molles. Idem lib. vi. Pluma atque amphitapæ, etsi aliud quid deliciarum. Varro. Manio: Alterum bene acceptum dormire super amphitapa bene molli.

25 ¶ *Toga*, non solum viri, sed etiam feminæ utebantur. Afr. Fratriis: Equidem prandere stantem nobiscum incinctam togam. Varro de vita pop. Ro. lib. 1. Præterea quod intellecto togas ante habebant. antè enim olim fuit commune vestimentum, & diurnum, & nocturnum, & muliebre, & virile.

26 ¶ *Lana*, vestimentum militare, quod supra omnia vestimenta sumitur. Virg. Æneid. lib. 111. Tyriôque ardebat murice lana.

27 ¶ *Meretrices*, apud veteres succinctiore veste utebantur. Afranius Excepto: Meretrix cum veste longa, peregrino in loco Solet tuitandi causa se se sumere.

28 ¶ *Carbasus*, pallium, quo fluvij amiciuntur, vel opulentia causa, ut sericū, aut lino tepui. Virg. lib. viii. Eū tenuis glauco velabis amictu Carbasus. Idem lib. xi. Tunc croceam

chlamidēque, sinisque erepantis Carbaseos fuluo in nodum collegerat auro. M. T. in Verrem de suppliciis: Tabernacula carbaseis intenta velis collocabat. Varro de vita populi Romani lib. 1111. Eadem postea carbasea magis, ut pellibus tegerentur togæ.

29 ¶ *Prætexta*, insigne Romanum, quod supra tunicas honorati quique sumunt. M. Tul. de suppliciis: Sententiæ dicendæ loco togam prætextam, sellam curulem ius imaginis ad memoriam, posteritatēque prodendam.

30 ¶ *Limbus*, ut annotatum invenimus, muliebre vestimentum, quod purpuram in imo habet. Plautus Aulul. Textores limborij, arcularij.

31 ¶ *Flammens*, vestis, vel tegmen, quo capita matronæ tegunt. Plautus Aulul. Flammearij, violarij, carinarij.

32 ¶ *Reticulum*, tegmen capitis muliebre. Varro Sesiuiulys. Suspendit Laribus marinas molleis pilas, reticula, ac strophia.

33 ¶ *Ricinium*, quod nunc mafurtium dicitur, palliolum femineum breve. Varro ~~adpinu~~ *adpinu*: Nihil magis dicere muliebre, quàm de muliebri ricinio palliolum simplex. Idem de vita pop. Romani libro j. Et quo mulieres in aduersis rebus, ac luctibus cum omnem vestitum delatorem, ac luxuriosum postea institutum ponunt, ricinia sumunt.

34 ¶ *Tapete*, tegmen vnicè pictum de coloribus variis. Var. Hercule Socratico: In omnibus rebus bonis quotidianis cubo in Sardinianis tapetibus. Virg. lib. ix. Qui sortè tapetibus altis Extructus toto proflabat pectore somnum. Turpilus: Glabrum tapete.

35 ¶ *Culcita*. Cic. Tuscul. lib. 1111. Eripiamus huic ægritudinem. quomodo? collocemus in culcita plumea: psalteriam adducamus.

36 ¶ *Subucula*. Varro de vita pop. Rom. li. 1. Postea quàm binas tunicas habere ceperunt, instituerunt vocare subuculam, & indusium.

37 ¶ *Capitia*, capitem tegmina. Varro de vita populi Rom. lib. 1111. Tunicas, neque capitia, neque zonas. Idem eodem: Neque id ab orbita matrum familiâs instituti quod ex pectore, ac lacertis erant apertis, nec capitia habebant hæc & capitula appellavit.

38 ¶ *Encombomata*, & *Parnacidas*, genera vestium puellarum. Varro de liberis educandis: Vt puellæ habeant potius in vestitu chlamydas, encombomata, ac parnacidas, quàm togas.

DE GENERIBVS VASORVM.
ET POCVLORVM.

CAP. XIX.

Aula, vel olla, quod nos ollam dicimus, sed est capacissimum vas. Plaut. Amph. Optimo iure infringatur aula cineris in caput. Varro *μεγιστὴν οὐκ αἶψα*. Sed simul manibus trahere lanam, nec non simul oculis observare ollam pultis ne aduratur. Idem Bimargo: Vulcanum, nec cum nouę lagenę ollarum frangantur, ter precatur.

1. **Matella**, aquarium vas. Plautus Amphitr. Ne tu postules matellam vnam tibi a-¹⁰ quę infundi in caput. Varro Endymionibus: Diuitum Aphocaschiaz ad communem reuocat matellam. Idem Manio: Lecto strato, matellam, lucernam, ceteras res huius vbi-
que prę se portant.

2. **Mortarium**, in quo teruntur quę sol-
uenda sunt. Plautus Aulul. Cultrum, securim,
pistillum, mortarium.

3. **Peluis**, sinus aquarius, in quo varia per-²⁰ luuntur, vnde ei nomen est. Laberius Vir-
gine: Amore cecidi, tanquā blatta in peluim.
Coelius Fœnerator: Peluim sibi poposcit.

4. **Fidelia**, Samium vas ad vsus plurimos.
Plaut. Aulul. Mulsi congialem, plenam fa-
ciam tibi fideliam.

5. **Patella**. Varro Eumenid. Patella esu-
rienti posita, prouocat Neapolitanas piscinas.
Idem Manio: Quocirca oportet bonum ci-
uem legibus parere, & deos colere, in patel-
lam dare *μικρὴν κρήνην*.

6. **Cupae, & Tineae**. Varro de vita pop. Ro.
lib. j. Antiquissimi in conuiuiis vt res vini pri-
mo, postea cinas ponebant. Idem: Mori longi
cum operculo ad cupas, tertio amphoras.

7. **Vrnula**, est vas aquarium. Varr. de vita
pop. Rom. lib. i. Item ex ære, vt urnulę aqua-
les, matulę, sic ceteras.

8. **Cadis**, vasa quibus vina conduntur. Lu-⁴⁰ cil. lib. xvij. Milia ducentum frumenti tolle
medimnū. Vini mille cadum. Virg. Ænei.
lib. j. Vina bonus, quę deinde cadis onerarat
Acestes. Var. de vita pop. Rom. libro iij. Hor-
tensio supra decem millia cadum hæredi re-
linquit.

9. **Vrnarium**. Varro *μικρὴν ὑδρίαν*. Sed
quę necessitas te iuuat aquam effundere do-
mituę, si vasa habes pertusa, plumbum non
habent? ad quam rem nobis est confluuium,
ad quam rem urnarium?

10. **Polubrum**, quod Gręci *χρυσὸν*, nos trul-
leum vocamus. Liuius: Argenteo polubro, &
aureo gutto. Fabius Pictor lib. xvi. Aquam
manibus pedibūque dato, polubrum sinistra
manu teneto, dextera vasum cum aqua.

11. **Simpuium**, est vas ligneum. Var. Est
modus matulę, *οἰκίαν*, Non vides ipsos
deos, siquando volunt gustare vinum, deri-
pere ad hominum fana, & tamen tum ipsi illi
libero simpuiuo vinitari?

12. **Lenis**, vasis genus. Afran. Fratriis: La-
bella lenis. Laberius cophino: Cūm prouin-
cias dispoliauit, columnas monolithas, label-
la lenis.

13. **Obba**, poculi genus, vel ligneum, vel
ex sparto. Varro, Est modus matulę, *οἰκίαν*,
Dolia, atque apothecę tricliniaries, meli-
cas, calenas obbas, & Cumanos calices. Idem,
epistola ad Marullium: Vtrum meridie, an
vesperi libentius ad obbam accedas, locus,
actus, aduentus declarabit.

14. **Cantharus**. Virgil. Bucolicis: Et grauis
attrita pendebat cantharus ansa.

15. **Dolia**, vasa grandia, quibus vinum re-²⁰ conditur. Varro. Est modus matulę, *οἰκίαν*,
Dolia, atque apothecę tricliniaries, melicas,
Calenas. Idem Manio: Hęc aduentibus ac-
cedunt cellę, clauēs, claustra, carnaria, dolia.

16. **Alabaster**. Cicero Academicorum
libro ii. Quibus etiam alabaster plenus vn-
guenti putere videatur.

17. **Scyphus**. Virg. Et sacer impleuit dex-
tram scyphus.

18. **Batiola**. Plautus Colace: Batiolam au-³⁰ ream octo pondo habebat, accipere voluit.

19. **Calices**, Varro. Est modus matulę,
οἰκίαν, Apothecę tricliniaries, melicas, ca-
lenas, obbas, & Cumanos calices. Cic. Tusc.
lib. iij. Quid huic calix mulsi impingendus
est, vt plorare desinat?

20. **Cymbia**. Virgilius libro v Cymbiāque
argento perfecta, atque aspera signis. Varro
de vita populi Rom. lib. i. Item erant vasa vi-
naria, fini, cymbia, aquilinę paterę, gutti, sex-
tarij, simpuium.

21. **Cratera**, vasa vini, Virg. Æneid. lib. i.
Crateras læti statuunt, & vina coronant.

22. **Crateres**, vasa olearia. Virg. Bucolicis:
Crateresque statuam tibi pinguis oliui. Idem
Æneid. lib. vj. Fusco crateres oliuo.

23. **Orcæ**. Varro de re rust. lib. i. Sæpe vbi
conditum vinum nouum, orcæ in Hulpānia
feruore musti ruptę.

24. **Nasiterna**, vas aquatile. Var. de re rust.
lib. i. Vt ex ære athena, vrceos, & nasiternam,
item alia.

25. **Carinus**. Varro de re rust lib. i. Pro-
mendum enim frumentum, quod curculio-
nes excessu incipiunt. Id enim cūm promptū
est, in

est, in sole ponere oportet aquæ catinos, quæ eò conueniunt, ut ipsi se necent Idem de vita populi Rom. lib. j. Dicuntur enim patellæ, salini, acetabula, catini, patenæ.

27 ¶ *Calamistrum*, fistula brevis, qua cirri continentur. Cicero Oratore. Remouebitur omnis insignis ornatus, quasi margaritarum, nec calamistri quidem adhibebuntur.

28 ¶ *Carchesia*, genera poculorum. Virgil. *Aeneidos* libro primo: Hic duo rite mero libans carchesia Baccho: Et Georg. lib. quarto: Mater cape Mæoniæ carchesia Bacchi. Alias summa pars mali, id est, foramina, quæ summo mali funes recipiunt. Lucilius, Tertius hic mali superat carchesia summa. Catullus Veronensis. Lucida qua splendent summi carchesia mali.

29 ¶ *Cyrnea*, vas vinarium. Plautus Amph. Cadus erat vini, inde impleui cyrneam.

30 ¶ *Mistarium*, quo miscemus. Lucil. lib. 20 V. Vreus, aut lōga geminus mistarius ansa.

31 ¶ *Calpar*, nomine antiquo dolum, Varro de vita. po. Rom. libro j. Quod ante, quàm nomen dolij prolatum esset, cùm id genus vasorum calpar diceretur, id vinum calpar appellatum.

32 ¶ *Trulleum*, quo manus perluuntur. Varro de vita populi Romani libro j. Itaque ea sibi modo ponere, ac suspendere, quæ utilitas postularet, trulleum, matellionē, peluim, nasternam: non quæ luxuriæ causa esse parata

eius vrecolum aquæ manalē vocamus, quod ea aqua in trulleum effundatur. Vnde *Manalis* lapis appellatur in pōtiscalibus sacris, qui tunc mouetur, cùm pluuie exoptantur. ita apud antiquissimos manalem sacrum vocari quis non nouerit, vnde nomen illius?

33 ¶ *Armillum*, vrecoli genus vinarij. Varro de vita populi Romani lib. j. Etia nūc pocula, quæ vocant capulas, ac capides, quod est poculi genus. item armillum, quod est vrecoli genus vinarij.

34 ¶ *Sinum*, & *Galeola*, vasa sinuosa. Virgil. Buc. Sinu lactis, & hæc tibi liba Priape quotannis Exspectare sat est. Varr. de vita populi Romani libro j. Vbi erat vinum in mensa positum, aut galeola, aut sinum.

35 ¶ *Lepista*, Varr. de vita populi Romani libro j. Vt ferè habent æneum aliqui venditent oleum. lepistæ etiam nunc Sabinorum fanis pauperioribus plerisque, aut fictiles sunt, aut æneæ.

36 ¶ *Craterra*, est quam nunc situlam vocant. Næu. Lycurg. Nam ut ludere lætanteis inter se vidimus propter amnem crateris fūmere aquam ex ponte. Varro de vita populi Romani libro tertio: Ad Sybaritanam prædam, in qua sunt tripodes, crateræ, anaucea populo nobilium Tarentinarum. Cicero de Deorum natura libro secundo: In mediocque sinu fulgens cratera relect.

DE GENERE VEL COLORE VESTIMENTORVM.

CAP. XVI.

1 ¶ *Cumatilis*, aut marinus, aut cæruleus à Græco tractum, quasi fluctuum simili 40 lis. Fluctus enim Græcè *κύματα* dicuntur. Titin. Setina: Et quem colos cumatilis deceat. Plaut. Epidico: Cumatile, & plumatile.

2 ¶ *Molochinum*, à Græco color est flori similis malux. Cæcil. Pausimach. Carbasina, molochina, ampelina. Plaut. Aulul. Infectores molochini coloris, molochinarios appellauit.

3 ¶ *Impluiatilis*, color quasi fumato stillicidio impletus, qui est Mutinensis, quem nunc dicimus. Plaut. Epidic. Impluiatas ut istæ faciunt vestimentis nomina.

4 ¶ *Calculam*, & *Crocotulam*, vtrunq; à generibus florum trāslatum à calta, & à croco. Virgil. Bucol. Mollia luteola pingit vacinia calta Plaut. Epidico: indufiatam, patagiata, calculam, aut crocotulam. Nou. Pedio: Mollicinam, crocotam, chiridotam, ricam, riciniū. Næuius Lycurg. pallis, patagiis crocotis, malatis, mortualibus. Sed calculam Var. de vita

pop. Rom. lib. j. palliolū breue voluit haberi.

5 ¶ *Cassula*, est palliolum præcinctus, quod nudæ infra papillas præcinguntur, quo mulieres nunc & eò magis vtuntur, postquam subuculis desierunt.

6 ¶ *Cerinum*, à ceræ colore. Plaut. Epidico: plumatile, aut cumatile cerinū, aut melinū.

7 ¶ *Ferrugineum*, colorem ferri similem esse volunt. Verè autem ferrugineus color cæruleus est. Virg. Georg. lib. iij. Et ferrugineos hyacinthos. Plaut. Milite: palliolum habes ferrugineum: nam is colos thalassicus est.

8 ¶ *Ostrinam*, ab ostro colore, qui est subruheus. Turpil. Veliterna: Interea adspexit virginem gestantem in capite riculam indutā ostrinam. Varro Eumenidibus: aurora ostrinam hic indutus supparum.

9 ¶ *Murex*, color purpureus. Virgil. Bucol. Ipse sed in pratis arces iam suæ rubet Murex. Et *Aeneid.* lib. iij. Tyrioque ardebat Murex lena.

10 ¶ *Læuæ*, color propriè croceus est. Virg.

Bucolicis: Iam croceo mutabit vellera luto. Et Æneid. lib. vij. Aurora in roseis fulgebat lutea bigis. Varr. Eumen. Nam ut arquatis & veternotis lutea quæ non sunt, æquæ & lutea videntur, sic infans sani, & furiosus esse videtur infans. Idem Mod. Sed cynicis involucrū, & pallium luteum non est.

11 ¶ *Crocota*, crocei coloris vestis. Plautus Aul. Cum incedunt infectores crocotarij.

12 ¶ *Violata*, à violæ colore. Plaut. Aulul. Flammearij, violarij, coriarij.

13 ¶ *Pallus*, color est, quem nunc Hispanū, vel natiū dicimus. Varr. de vita populi Romani lib. iij. Ut dum supra terram essent, vicini lugerent funere ipso, ut pallis pallis amictæ.

14 ¶ *Anthracinus*, niger à Græco. anthracis enim Græcè, carbones Latine appellantur, & est lugētium vestis. Var. de vita populi Rom. lib. iij. Propinquæ adolescentulæ etiā anthracinis proximo amiculo nigello, capillo demisso sequerentur luctum.

DE GENERE CIBORVM ET POTVM.

CAPVT XVII.

1 ¶ *Paragos*. Varr. Virgul. diuin. Oleum in slucubrationē seruauimus, quod in sparagos totum legitime vertamus.

2 ¶ *Blitum*, est holus lene. Var. Eumen. Empedocles natos homines ex terra ait, ut blitū.

3 ¶ *Lapathium*. Varro Mod. Hanc eandem voluptatem tacitulus taxim, consequi lapathio, & ptisana possum.

4 ¶ *Mena*. Tul. de finib. bonor. & mal. lib. ij. Qui enim voluptates ipsas cōtēnunt, eis licet dicere, se acipenserem menē nō anteponere.

5 ¶ *Acipenser*, piscis genus. Cic. Tuscul. lib. j. Et si quem tuorum affectum merore videris, huic acipenserem potius, quā aliquem Socraticum libellum dabis.

6 ¶ *Nasturtium*. Cicer. Tuscul. lib. v. Quos negat ad panem adhibere quicquam, præter nasturtium.

7 ¶ *Marisca*. Varr. de re rustica lib. j. Ut nucleos Græcæ, ac mariscæ fici.

8 ¶ *Ocymum*, quod ocymum dicimus. Var. de re rust. li. j. Primum ocymum, farraginem, viciam nouissimè fœnum vocari. Ocymum dictum à Græco verbo, αὖν, quod venit citò, similiter quod ocymum in horto.

9 ¶ *Lopades*, genus conchæ marinæ. Plant. Parasito medico: Adde lopades echinos, ostreas.

10 ¶ *Murrhina*, potio confecta. Varr. Anthropol. Non modò vinum dare, sed etiā (ut Plautus ait) murrhina, passum, defrutum.

Varr. de vita populi Romani lib. i. Tum autē Murrhina.

11 ¶ *Loram*, dicebant in vindemia, cum expressissent acinis mustum, & folliculos in dolium coniecissent.

12 ¶ *Portulaca*. Varr. Disciplinæ libro viii. Manducata portulaca citò tollit.

13 ¶ *Lora*, confectæ potionis genus grandæuis aptum. Var. de vita populi Rom. lib. i. Antiquæ mulieres maiores natu bibebant lorā, aut sapam, aut defrutū, aut passum, quā murrhinam quidam Plautum appellare putant.

14 ¶ *Sapa*, quod nunc mellaceum dicimus, mustum ad mediam partem decoctum. Var. de vita populi Rom. lib. i. Sapā appellabāt, quod de musto ad mediam partem decoxerant.

15 ¶ *Defrutum*, si ex duabus partibus ad tertiam redegerant, defrutefaciendo.

16 ¶ *Passum*. Varr. de vita populi Romani lib. i. Passum nominabant, si in vindemia uia diutius coctam legerent, eamque passi essent in sole aduri.

17 ¶ *Moriolam*. Varro de vita populi Romani lib. i. Vino addito lorā passi vocare ceperunt: moriolam nominabant, quod ex uvis expressum erat passum ad folliculos rei, quos & vinacea ea dicebant sapam.

18 ¶ *Turunda*, ut libum sacrum quoddam, & farre genus panificij. Varr. Cato vel de liberis educandis: Alij afferunt libum, ac turundam.

DE GENERE ARMORVM.

CAPVT XVIII.

¶ *Catapulta*, iaculum celer, vel sagitta. Plautus Curcul. Atque ita te neruo torqueo, ut catapulæ solent. Titin. Setina: Quem procul aspexit, immittere voluit, reuortit, quoniam catapulta volat. Plautus Captiuis: Nam meus est balista pugnus, cubitus catapulta est mihi. Næuius Paccus

Ut sole horrescit cera, castra crebro catapulta impulit. Luc. Sat. li. v. Custodē classis catapulæ instila sarissas. Sisen. Hist. lib. iii. Præterea catapulæ xvi. iiii. balistas. xxx. plaustra coriis, ac minorib⁹ sagittis onusta. Var. de vita populi Rom. li. iiii. Nā postea C. Lutatio cōsuli ad Ægades insulas, cum ipse catapulta iectus esset.

1 ¶ *Veles*

2 ¶ *Velites*, levis armatura. Titin. Barbatos ita Spurius animatur in prælium, velites equis recepit se, nec ferit quenquam hostem. Sallustius Iugurthæ bello: Cumque his permisti velites. Varro *ἀπὸ τοῦ ῥοτάειν* *ὅθεν ῥοτάριοι*, Quem sequuntur cum rotundis velites leues parmis.

3 ¶ *Rorarii*, appellabantur milites, qui antè, quam congressæ essent acies, primò non multis: iaculis inibant prælium: tractum, quòd antè maximas pluvias cælum rorare incipiat. Lucil. Satyr. lib. vij. Quinque hastæ aureolo cinctu rorarius velox. Idem lib. x. Pone paludatus stabat rorarius velox. Varro de vita populi Rom. lib. iij. Rorarii appellati, quòd imbris ferè primùm rorare incipiat.

4 ¶ *Antesignanorum*, proprietates apertas. Varro *ἀπὸ τοῦ ῥοτάειν*, *ὅθεν ῥοτάριοι*. Quem sequuntur cum rotundis velites leues parmis, antesignani quadratis multis insignibus tecti.

5 ¶ *Funditores* sunt, qui fundis magnis dimicant. Sallust. Iugurthæ bello: Ipse cum expeditis cohortibus, dehinc funditorum & sagittariorum delecta manu apud primos erat. Sisenn. Hist. lib. iij. Ac post armatos funditores, & sagittarios ponit.

6 ¶ *Glandis*, est plumbum in modum glandis informatum. Sallust. Iugurthæ bello: Pars eminus glande, aut lapidibus pugnare. Virg. lib. vij. Pars maxima glandes Liuentis plumbi spargit.

7 ¶ *Scorpio*, est genus teli. Sallust. Hist. lib. iij. Quarum una epistola fortè cum seruo nacti prædatores Valeriani scorpione in castra misere. Sisenna Hist. lib. iij. Longius scorpiones catapultas concitat.

8 ¶ *Tragula* est hasta. Sallust. Hist. lib. iij. Audissimis, atque promptis ducibus, ut Metellus ictu tragulæ sauciaretur. Vac. Meleag. 40 Aut ille seruum, qui volabile currens, sparos secutus, tragulæ traiecit.

9 ¶ *Pugio*, est gladius brevis. Sallust. Hist. lib. iij. At Oppius, postquam orans nihil proficiebat, timidè veste tectum pugionem expedire conatus, à Cotta, Vulciòque impeditur.

10 ¶ *Aclides*, iacula brevia. Virg. lib. vij. Tereetes sunt aclides illi Tela, sed hæc lento more est aptare flagello.

11 ¶ *Ancyle*, scutum grande: unde etiam nunc arma & ancyle appellatur. Virg. lib. vij. Læuæque ancyle gerebat.

12 ¶ *Sparos*, lanceæ tela sunt non bellica, Sallust. Catilinæ bello. Sed ex omni copia circiter pars quarta erat militaribus armis instructa: ceteri, ut quosque casus armauerat, sparos, aut lanceas, alij præacutas fudes portabant.

13 ¶ *Phalera*, sunt belli ornamenta. Sallust.

Iugurthæ bello: Ac sibi restitui, & hastas, vexillum, phaleras, alia militaria dona. Virgil. viii. Eurialus phaleras Ramnetis, & aurea bullis Cingula.

14 ¶ *Parma* est scutum breue. Sallust. Hist. lib. iij. Hi locorum perignari, & soliti necesse ex viminibus vasa agrestia, ibi tum, quod inopia scutorum fuerat, ad ea arte se quisquam in formam parmæ equestris armabat. Virg. lib. viii. Ense leui nudo, parmaque inglorius alba.

15 ¶ *Ferentarii*, levis armatura, quòd quicquid opus esset, auxilio ferrent excursu leui, armis grauius non impediti. Cato de re militari: Inde partem equitatus, atque ferentarios prædatum misit. Sallust. Catilinæ bello: Postquam è ventum est, unde à ferentariis prælia committi possent.

16 ¶ *Verrum*, est telum breue & acutum. Sallust. Hist. lib. iij. Saxæque ingentia, & axe iunctæ trabes per pronum incitabantur, axibusque eminebant in modum ericij militaris veruta binum pedum, Varro *ἰσὺς ἄγος*, Acerbus, qui tibi nihil mali fecit veritus ob artem præclaram.

17 ¶ *Cetra*, scutum breue. Virg. lib. vij. Læuas cetra regit.

18 ¶ *Pelica*, scuta Amazonica. Virg. Ænei. lib. i. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis.

19 ¶ *Gesa*, tela Galliarum. Virg. lib. ix. Alphina coruscat Gesa manu. Varro de vita populi Rom. lib. iij. Qui gladiis cincti sine scuto cum binis gesis essent.

20 ¶ *Falarica*, telum maximum. Virgil. Æneid. lib. x. Sed magnum stridens contorta falarica venit Fulminis acta modo. Enn. Quæ validè veniunt falarica missa, & dictum hoc genus teli à falis, id est, turribus ligneis.

21 ¶ *Sparus*, telum agreste. Virg. lib. xi. Agrestesque manus armat sparos. Varro Meleagris: Aut ille ceruum, qui volabile currens, Sparo secutus tragulæ traiecit. Sisenna Hist. lib. iij. Sparis, ac lanceis eminus peterent hostes.

22 ¶ *Balista*, saxa maiora & grauiora quibus iaciuntur. Lucillius lib. xviii. Quid sit balistas iactas, centenarias. Sisenn. Hist. libro iij. Balistas quatuor talentarias.

23 ¶ *Venabulum*, venantium telum latissimum à ceteris aciei longissimæ. Virg. lib. ix. Supra venabula fertur. Varro *ἰσὺς ἄγος*, Nempe sues syluaticos in montibus sectaris venabulo, aut ceruos.

24 ¶ *Contis*, hastæ longiores, & robustæ. Virg. lib. ix. Ac duris detrudere contis.

25 ¶ *Manipuli*, sunt manus militum, vel collecti viri. Sisenna Hist. lib. iij. Conuictus tamen & tempora singula constituit, & sicut steterat, manipulos obuerti iussit. Idem lib. iij.

Matertera graua bellica manipulorum.

26 ¶ *Lancea*. Sisen. Histor. libro iij. Gallia materibus, Sueui lanceis configunt. Idem lib. iij. Alij materibus, aut lanceis tamen medium perturbant agmen.

27 ¶ *Malleoli*, manipuli spartei pice contecti, qui incensi aut in muros, aut in testudines iaciuntur. Sisenna Hist. lib. iij. De quibus partim malleolos, partim fasces sarmentorum incensos supra vallum frequentes.

28 ¶ *Cataphrasti*. Sisen. Histor. libro iij.

Custodiae in muro statuuntur cataphrastiorum Sallust. Hist. lib. iij. Dui praegrediebantur equites cataphratti ferrea omni specie.

29 ¶ *Falces*, & harpagæ armorum genera murorum oppugnationi apta. Sisenna Hist. lib. iij. Falces injectas comminuunt: puteos propius collocatis harpagis, deiciunt.

30 ¶ *Anсата*. iaculamenta cum ansis. Ennius lib. v. Ansatas mittunt è curribus.

31 ¶ *Corisci*, leue missile in modum sagittarum. Vir. Corisci que leues humeris, & leuiter arcus.

DE PROPINQVITATE

CAP. XIX.

Cæsares dicti qui ex ea matre nascuntur.

2 ¶ *Agrippa*, qui cum labore matris educuntur, hoc est, per pedes contra naturam, non per caput, quasi ab ægro partu.

3 ¶ *Vopiscus*, qui ex duobus conceptis, vno abortu excluso, ad partum legitimum deducitur.

4 ¶ *Glos*, appellatur mariti soror, atque eadem fratris vxor.

5 ¶ *Lenir*, dicitur frater mariti, quasi le-

uus vir.

6 ¶ *Fratria*, appellantur fratrum inter se vxores.

7 ¶ *Amitini*, fratrum maris, & sceminæ filij.

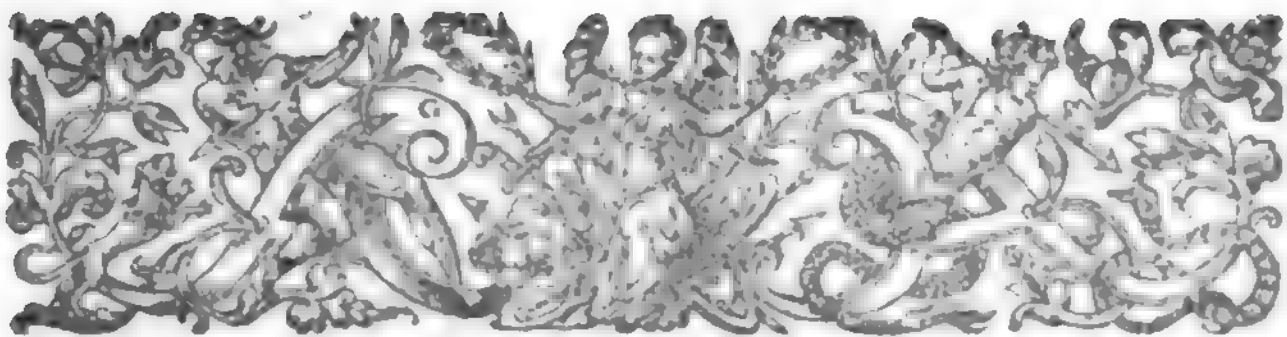
8 ¶ *Patrueles*, marium fratrum filij.

9 ¶ *Consobrimi*, ex duabus editi sororibus, quasi consorroiini: de quibus exempla multa sunt in antiquis auctoribus, & maxime in Afranio, & iuris vetustissimis scriptoribus.

FINIS.

FVLGEN.

FVLGENTII LIBELLVS

DE PRISCO SERMONE,

AD CHALCIDIVM GRAMMA-

TICVM TIMAEI PLATO-

nis Ecphrasten.

SANDAPILA antiqui dici voluerunt feretrum mortuorum, id est, loculum, non in quo nobilem corpora, sed in quo plebeiorum atque damnatorum cadauera portabatur, sicut Stesimbrotus Thasius de morte Poly-cratis Samiorum regis scripsit, dicens, Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam de portatus est.

2 *Vespillones*, dicti sunt baiuli, quauis Antidamus Heracleopolites vespillones dixerit cadauerum nudatores: sicut in Historia Alexandri Macedonis scripsit: Plusquam trecentos cadauerum vespillones reperiens crucibus affixit. Mnaseas tamen in Cecrope scripsit, Apollinem postquam ab Ioue victus, atque interfectus est, à vespillonibus ad sepulturam elatum esse.

3 *Pollinctores*, qui funera morientium accurant, dicti sunt. Plautus in Poenulo: Quia mihi pollinctor dixerat, qui eum pollinzerat. Dicti autem pollinctores, quasi polutorum vinctores, id est, cadauerum curatores: vnde Apuleius in Hermagora ait: Pollinctor eius funeri dum vinctorem parat.

4 *Manales*. Labeo qui disciplinas Hertruscas Tagetis & Bacchetidis quindecim voluminibus explicauit, ita scribit: Fibrae iocinoris sandaracei coloris dum fuat, manales tunc vertere opus est petras, hoc est, quas antiqui solebat in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ cõmutanda inopia.

5 *Nesfrendes*. Diophantus Lacedaemonius, qui de sacris Deorum scripsit, ait apud Messenios Ioui solere sacrificari sacrum, quod *ἱερὸν φῶνα* appellatur. Si quis enim centum hostes interfecisset, Ioui homine sacrificabat apud Ithomen, quod sacrificatum est à duobus, Aristomene Gortynensi, & Theo-

clo Elæo, sicut Solierates scribit. Sed postquam hoc Atheniensibus displicuit, ceperunt efferre porcum castratum, quem nesfrendem vocabant, quasi sine *ἱερίῳ*, id est, renibus. At apud Romanos Varro scribit Sici-nium Dentatum centies, & vices pugnae singulari certamine, cicatrices habuisse aduersas quadraginta quinque, post tergum nullam, coronas accepisse xxvj. armillas cxl. & istum primum sacrum fecisse Marti.

6 *Ambegna oues*. Bæb. Macer, qui fastos dies scripsit, ait Iunoni eas, quæ geminas parerent oues, sacrificare cum duobus agnis alterinsecus alligatis, quas oues ambegnas vocari, quasi ex vtraque parte agnos habentes.

7 *Suggrundaria*, antiqui dicebant sepulera infantium, qui necdum xl. dies impleissent. quæ nec iam busta dici poterant: quia ossa quæ comburerentur, non erant, nec tanta cadaueris immanitas, qua locus tumesceret. vnde Rutil. Geminus Astyan. ait: Melius suggrundarium quæreret, quàm sepulcrum.

8 *Silicernios*, dici voluerunt senes incuruos, quasi iam sepulcrorum suorum silices adspicientes. Vnde Cincius Alimetus Hist. de Gorgia Leont. scribit dicens: Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, etsi mori non potuit, tamen infirmitatibus insultauit.

9 *Aruales Fratres*. Acca Larentia Romuli nutrix consueuerat pro agris semel in anno sacrificare, xij. filiis suis sacrificiū precedentibus: vnde cum ex iis vnus esset mortuus, propter nutricis gratiam Romulus in vicem defuncti se succedere pollicetur: vnde & ritus processit, cum xij. iam deinceps sacrificare, eosque Aruales dici fratres, sicut Rutil. Gemin. in libris Pontificalibus memorat.

10 *Iuuges boues*. Manil. Chrestus lib.

quem de Deorum hymnis scripsit, ait Minervæ iniuges boues sacrificari, id est, iugum nunquam ferentes, illa videlicet de causa, quod & virginitas iugum nesciat maritale, & virtus nunquam sit iugo prementi subiecta.

11 ¶ *Semones*, dici voluerunt deos, quos nec caelo dignos adscriberent ob meriti paupertatem, sicut sunt Priapus, Hippona, Vertumnus: nec terrenos eos deputare vellent, pro gratiæ veneratione, sicut Varr. in Mystagog. ait: Semonēque inferius derelicto, Deum de pineto attollam orationis eloquio.

12 ¶ *Blaterare*, quasi verba trepidantia metu balbutire dixerunt. Pacu. Pseudone comœdia inducit Sceparnionem servum ancillæ dicentem: Niego te blaterantem adspicere, hic nuncium indicassem.

13 ¶ *Luscitiosus*, dici voluerunt interdum parum videntes, quos Græci *μυωπες* vocant. Plautus. Milit. Mirum est lolio vixitare te tam vili tritico, Quid iam? quia luscitiosus. Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obscurantur.

14 ¶ *Tutuli*. Varro in Pontificalibus ait Tutulos sacerdotes dici brevium deorum. Numa verò Pompilius & ipse de Pontificalibus scribens, Tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput tectabant, cum ad sacrificium accessissent sicut & Virgilius ait: Et capita ante aras Phrygio velamur amictu.

15 ¶ *Oriam*, dicunt naviculam modicam piscatoriam. Plautus Cæcisto: Malo hunc aligari ad oriam, ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

16 ¶ *Problema*, est propositio in capite libri questionallyter posita. Demosthenes ad Philippum, (Sed ne quid Græcum te turbet exemplum, ego pro eo Latinum tibi faciam, ait enim) Problematis autem gradum tradamus adstanti, cui nostra subsequens occurset oratio. Nam & Tertullianus libro quem de Fato scripsit ita ait: Redde huic fati primum problematis mancipatum.

17 ¶ *Pumilus*. Apul. Asino aureo introducit sorores Pŷches marito detrahentis, dicitque: Patre meo seniore marito sortita sum, dein quovis puero pumiliorem, & cucurbita glabriorem, Pumulos dicunt molles atque enervēs: glabrum verò levem, & imberbem.

18 ¶ *Sutela*. Sutelam dici voluerunt astutiam, quasi subtilem telam. Vnde & Plautus Casina: Possisne, necne, clam me sutelistuis. Præripere Casinam uxorem, proinde ut postulas?

19 ¶ *Friguttire*, dicitur subtiliter adgarrere. Plaut. Casina: Quidnam friguttis? Ennius Alcestide: Hæc anus admodum friguttis, nimum se sauciavit flore Liberi.

20 ¶ *Titivillitium*, dici voluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. Plautus Casina: Non ego istud verbum emissem titivillitio. id est, re admodum vili. Nam & M. Cornutus in Satyra ait: Titivillitij sat cedo tibi.

21 ¶ *Sculponeas*, dici volunt cæstus plumbo ligatos. Vnde Nævius Philemporo comœdia ait: Sculponeis batuenda sunt hinc latera probè. Et Plaut. Casina: simili modo: Qui quæso patius, quàm sculponeas, Quibus batuatur tibi os, senex nequissime.

22 ¶ *Catillare*, est per alienas domos gyrrare: tractum à catulis, quod per omnes domos circumcant. Vnde Propertius: Catillata geris vadimonia publicum prostibulum. Et Plautus similiter Casina: Operam vxoris polliceos foras Quasi catillatum.

23 ¶ *Capularem*, nominari volunt senem iam morti contiguum: quin & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerunt, vnde & Lucilius ait: pergit capulare cadauer. Statius Cæcilius Melæne comœdia: Tunc amare aude edentule & capularis senex: Edentulum autem quasi sine dentibus dici placuit.

24 ¶ *Promus*, & *Candus*, appellari voluerunt cellarios, eò quod inde promant, & eò rursus condant. Plautus Pseudolo: Ego sum promus, condus, procurator peni. Penum autem cellariam dicimus.

25 ¶ *Suppetias*, dicimus auxilium. Memor in Tragœdia Hercules: Ferte suppetias optimi comites.

26 ¶ *Auctio*, dicitur venditio, quasi quod & eminentem augeat & vendentem. Plautus Curculione: Auctionem facio parasiticam.

27 ¶ *Nasiterna*, est aquæ vena, id est, virens. vnde Calpurnius Phronesi fabula: Vbi tu nasiternatus aquam petas. Plaut. Bacchid. Effer nasiternam cum aqua foras.

28 ¶ *Antistare*, dicimus præcellere. Crispinus Heraclea: Divinis virtutibus antistas Alcides.

29 ¶ *Stega*, est navis proscenium, siue tabulatum, super quod nautæ ambulant. Plautus Chrysalis: Fortè ut assedi in stega.

30 ¶ *Lembus*, genus naviculæ, velocissimæ, quod & dromonis nomine appellamus. Virgilius Georgic. Non aliter quàm qui aduerso vix flumine lembum Remigiis subiigir. Limbus verò est ora vestimenti cuiusque.

31 ¶ *Ramentum*, dici volvere quasi proietitium quoddam purgamentum. Quintus Fabius Lucillus Epico carm. Vilissimum ramentum, proluuiosa pestis.

32 ¶ *Diobolares*, dicuntur vilissimæ meretrices, quæ paruo stipendio prostant. Rammachius: Diobolare prostibulum, quam ego a-

- Eutim

Autum ut Dirceam partitam reddam. Pacuv.
Non ego sic fui, ut nunc sunt meretrices dio-
bolæ, Quæ suam nummi causa parvipen-
dunt gratiam.

33 ¶ *Veruina*, iaculi genus longum, quod
aliqui verutum nominant. Galbius Bassus Sa-
tyra, Veruina confodiende non te nauci fa-
cio. Nauci enim pro nihilo posuerunt. Plaut.
Bacchid. Si tibi machæra est, & nobis varuina
est domi, Quæ quidem te faciam, si me irrita-
ueris, Confolliorem Soricina nenia.

34 ¶ *Diuidias*, dixerunt tristitiam. Propert.
Diuidias mentis conficit omnis amor.

35 ¶ *Iustitium*, dicitur luctus publicus. Vn-
de Fonteius Orat. pro Nucerinis ait: Denique
iustitium plebi indicitur.

36 ¶ *Choragium*, virginale funus vocatur.
Apuleius Metamorph. Choragio itaque per-
fecto domuitionem parant.

37 ¶ *Desiduo*, pro diuturnè. Varr. Corol-
lario: Diuidiæ mihi fuerunt, tam desiduo ab-
fuisse te.

38 ¶ *Flocci*, quasi nihili. Plautus Flocci est,
quid rerum geras.

39 ¶ *Lentaculum*, cibi degustatio. Callim.
Astius lentaculum proferto Ioui.

40 ¶ *Eduium*, ab edendo, dicitur prægu-
statiua comestio. Apuleius Asino aureo: Edu-
liis opiparè excepta, opiparè, id est, lucidè, &
delitiosè.

41 ¶ *Ruceta*, dicuntur esæ regiz. Callim.
Pisces: Ambrosio redolent ruceta sapore.

42 ¶ *Ferculum*, missus carniū. Petron.
Arbiter: Postquam ferculum allatum.

43 ¶ *Myropola*, sunt qui vnguenta vendunt,
& sunt pigmentarij. Vnde Næuius Diabola-
ria: Myropola affatim mihi vnguentum lar-
gitus est, quo me venustarem. Affatim dixit
abundanter.

44 ¶ *Celocem*, dicunt genus nauiculæ mo-
dicum quod baplum dicimus. Apul. lib. de
republic. Qui celocem regere nequit, onera-
riam petit.

45 ¶ *Celibatum*, dici voluerunt virginita-
tis abstinentiam. Vnde Felix Capella lib. de
nuptiis Mercurij & Philologiæ: Placuit Mi-
neruz petere celibatum.

46 ¶ *Exercitum*, pro contempto. Plaut. Mi-
lit. glor. Itaque nos, nostramque familiam ha-
bes exercitam.

47 ¶ *Valgia*, sunt labellorum obtortiones
in supinatione, vel subatione peractæ. Plaut.
Milite glorioso: Maiorem partem videas val-
gis suauis. Sic Petron. Arbiter: Abroso valgi-
ter labello.

48 ¶ *Summates*, dicuntur viri potentes.

49 ¶ *Simplones* dicuntur conuiuæ: nam &
amicus sponsi, qui cum eo per conuiuia am-
bulat, Simplator dicitur. Surrius Piscatoria:
Summates viri simplones facti sunt ganci.
est autem ganeum taberna.

50 ¶ *Præsegmina*, sunt partes corporis inci-
sæ, ut Tages in Haruspicina ait: Præsegmini-
bus amputatis.

51 ¶ *Congerrones*, quia aliena ad se congre-
gant. Vnde apud Romanos Gerones Brutia-
ni dicti sunt.

52 ¶ *Cistella*, dicitur capsella. Plautus: Ci-
stellam effer cum crepundiis, ad est, cum re-
tilibus ornamentis.

53 ¶ *Fabre*, perfectè dicitur. Antidamus in
Moralibus: Fabre compactum animal ho-
minem quis ferat, sic ex re pecuatum? quis
auerruncasset tam Aretinas hominum men-
tes? Porro auerruncare dixit pro eradicare, A-
retinas verò testas, vel argillaceas: & Pecua-
tum stultum.

54 ¶ *Hallucinari*, dicitur vana somniare.
tractum ab allucitis, quos nos *uisiones* dici-
mus, sicut Petronius Arbiter asserit: Nam cæ-
tum vernaes me allucitæ molestabant.

55 ¶ *Culleus*, dicitur saccus in quo rei con-
clusi in mare mittuntur. Plaut. Vidularia: lu-
be nunc insui Culleo, atque in altum depor-
tari, si vis annonam bonam.

56 ¶ *Elogium*, est hæreditas in malo. Cor-
nelius Tacitus libro facietiarum: Cui itaque
morum elogio in filiis relicto.

57 ¶ *Lixa*, mercenarius. Lucanus: Stat, dū
lixa bibat.

58 ¶ *Sudum*, dicitur serenum. Tiberianus:
Aureos subducit ignes, sudus ora lucifer.

59 ¶ *Luteum*, dicitur splendidum. Pacuv.
Thyeste: Non illic luteis aurora bigis.

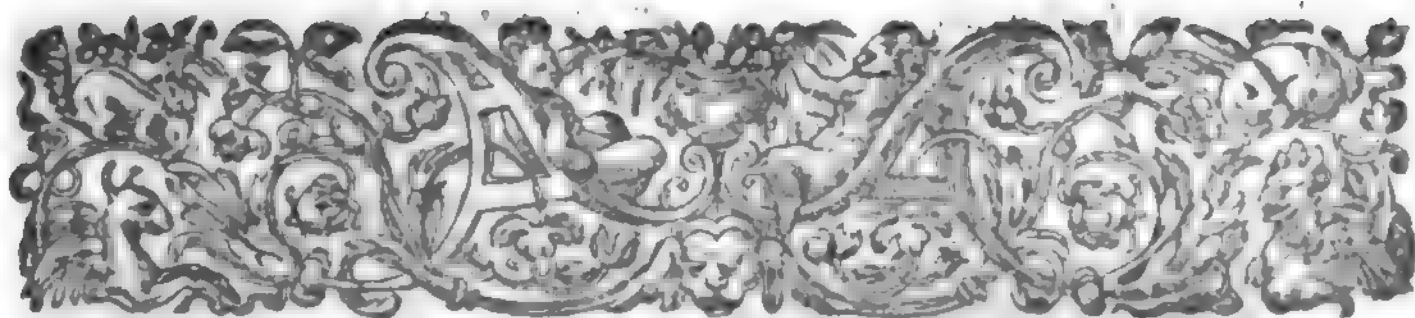
60 ¶ *Abstemium*, observans. Rubrius in Sa-
tyra: Abstemium merulenta fugit Metenia
nomen.

61 ¶ *Vadatus*, obstrictus, vel sub fide, aut
fideiussione ambulans, sicut Funestella ait:
Apud quem vadatus amicitia nodulo tene-
batur.

62 ¶ *Manubia*, sunt ornamenta regum.
Petronius Arbiter: Tot regum manubiæ pe-
nes fugitium repertæ.

63 ¶ *Aumarium*, dicitur locus secretus pu-
blicus, sicut in theatris, aut circo. Petro-
nius Arbiter: In aumarium memetipsum
conieci.

64 ¶ *Delenificus*, blandiloquus. Lucil. Co-
micus Nummularia: Nescio quorsum mihi
eueniunt tua verba, tam delenifica.

ISIDORI HISPAN- SENSIS EPISCOPI, ORIGI- NUM SIVE ETYMOLOGIARVM

LIBRI VIGINTI, EX

antiquitate eruti.

*SUMMA CAPITVM QVÆ SINGVLIS
ISIDORI LIBRIS CONTINENTVR.*

Capita libri primi.

- 1 De disciplina & arte.
- 2 De septem liberalibus disciplinis.
- 3 De literis communibus.
- 4 De literis Latinis.
- 5 De *Grammatica*.
- 6 De partibus orationis, & de nomine.
- 7 De pronomine.
- 8 De verbo.
- 9 De adverbio.
- 10 De participio.
- 11 De coniunctione.
- 12 De præpositione.
- 13 De interiectione.
- 14 De voce.
- 15 De syllaba.
- 16 De pedibus.
- 17 De accentibus.
- 18 De figuris accentum.
- 19 De positura.
- 20 De notis sententiarum.
- 21 De notis vulgaribus.
- 22 De notis iuridicis.
- 23 De notis militaribus.
- 24 De notis literarum.
- 25 De notis digitorum.
- 26 De orthographia.
- 27 De analogia.
- 28 De etymologia.
- 29 De glossis.
- 30 De differentiis.
- 31 De barbarismo.
- 32 De solæcismo.
- 33 De cæteris vitiis.
- 34 De metaplasmis.
- 35 De schematibus.
- 36 De tropis.

- 37 De prosa.
- 38 De metris.
- 39 De fabula.
- 40 De vocabulo historiarum.
- 41 De primis auctoribus historiarum.
- 42 De utilitate historiarum.
- 43 De generibus historiarum.

Capita libri secundi.

- 1 De *Rhetorica* & eius nomine.
- 2 De inuentoribus rhetoricæ artis.
- 3 De nomine oratoris, & partibus rhetori-
- 4 De tribus generibus causarum. (cæ.
- 5 De gemino statu causarum.
- 6 De tripartita controuersia.
- 7 De quatuor partibus orationis.
- 8 De quinque modis causarum.
- 9 De syllogismis.
- 10 De lege.
- 11 De sententia.
- 12 De cataſceua & anafœua.
- 13 De prosopopeia.
- 14 De ethopeia.
- 15 De generibus quæſtionum.
- 16 De elocutione.
- 17 De trimodo genere dicendi.
- 18 De colo, commate & periodia.
- 19 De vitiis literarum & verborum & sen-
tentiarum cauendis.
- 20 De iuncturis verborum.
- 21 De figuris verborum & sententiarum.
- 22 De *Dialectica*.
- 23 De differentia dialecticæ & rhetoricæ
artis.
- 24 De diffinitione philosophiarum.
- 25 De isagogis Porphyrij.
- 26 De categoriis Aristotelis.

cc ij

- 27 De perihermenis Aristotelis.
- 28 De syllogismis dialecticis.
- 29 De diuisione definitionum ex Marij Victorini libro, abbreviata.
- 30 De topicis.
- 31 De oppositis.
- Capita libri tertij, in quo Mathematica.*
- 1 De vocabulo *Arithmetica* disciplinæ.
- 2 De auctoribus eius.
- 3 Quid sit numerus & unde dicatur.
- 4 Quid præstent numeri.
- 5 De prima diuisione parium & imparium.
- 6 De secunda diuisione totius numeri.
- 7 De tertia diuisione totius numeri.
- 8 De differentia arithmetice, geometrice & musicæ.
- 9 Quot numeri infiniti existunt.
- 10 Quid sit *Geometria* & de inuentoribus & vocabulo eius.
- 11 De quadripartita diuisione geometrice.
- 12 De figuris geometrice.
- 13 De numeris secundum geometriam querendis.
- 14 De *Musica*, & eius nomine.
- 15 De inuentoribus eius.
- 16 Quid possit musica.
- 17 De tribus partibus musicæ.
- 18 De triformi musicæ diuisione.
- 19 De prima diuisione musicæ quæ harmonica dicitur.
- 20 De secunda diuisione quæ organica dicitur.
- 21 De tertia diuisione quæ rythmica nuncupatur.
- 22 De musicis numeris.
- 23 De *Astronomia*.
- 24 De inuentoribus eius.
- 25 De scriptoribus astronomiæ.
- 26 De differentia astronomiæ & astrologiæ.
- 27 De astronomiæ ratione.
- 28 De mundo & eius nomine.
- 29 De forma mundi.
- 30 De cælo & eius nomine.
- 31 De situ sphaeræ cælestis.
- 32 De motu eiusdem.
- 33 De cursu eiusdem sphaeræ.
- 34 De celeritate cæli.
- 35 De axe cæli.
- 36 De cælestibus polis.
- 37 De cardinibus cæli.
- 38 De connexis cæli.
- 39 De ianuis cæli.
- 40 De gemina cæli facie.
- 41 De quatuor partibus cæli.
- 42 De hemisphaeriis.
- 43 De quinque circulis cæli.
- 44 De zodiaco circulo.
- 45 De cædendo circulo.
- 46 De magnitudine solis.
- 47 De magnitudine lunæ.

- 48 De natura solis.
- 49 De cursu solis.
- 50 De defectu solis.
- 51 De itinere solis.
- 52 De lumine lunæ.
- 53 De formis lunæ.
- 54 De interlunio lunæ.
- 55 De cursu lunæ.
- 56 De vicinitate lunæ ad terras.
- 57 De eclipfi solis.
- 58 De eclipfi lunæ.
- 59 De differentia stellarum, siderum & astrorum.
- 60 De lumine stellarum.
- 61 De situ stellarum.
- 62 De cursu stellarum.
- 63 De vario cursu stellarum.
- 64 De inæqualis stellarum.
- 65 De numero circulari stellarum.
- 66 De stellis planetis.
- 67 De præcedentia & antegradatione stellarum.
- 68 De remotione vel retrogradatione stellarum.
- 69 De statu stellarum.
- 70 De nominibus stellarum, quibus ex causis nomina acceperunt.

Capita libri quarti, in quo de Medicinis.

- 1 De *Medicina*.
- 2 De nomine eius.
- 3 De inuentoribus eius.
- 4 De tribus hæresibus medicorum.
- 5 De quatuor humoribus corporum.
- 6 De acutis morbis.
- 7 De chronicis morbis.
- 8 De morbis qui in superficie cutis videntur.
- 9 De remediis & medicaminibus.
- 10 De libris medicinalibus.
- 11 De instrumentis medicorum.
- 12 De odoribus & vnguentis.
- 13 De initio medicinæ.
- Capita libri quinti, in quo, quæ ad ius pertinent.*
- 1 De auctoribus legum.
- 2 De legibus diuinis & humanis.
- 3 Quid differunt inter se ius, & leges & mores.
- 4 Quid sit ius naturale.
- 5 Quid sit ius civile.
- 6 Quid sit ius gentium.
- 7 Quid sit ius militare.
- 8 Quid sit ius publicum.
- 9 Quid sit ius Quiritum.
- 10 Quid lex.
- 11 Quid sententia plebeium.
- 12 Quid senatus consultum.
- 13 Quid constitutio & edictum.
- 14 Quid responsa prudentum.
- 15 De legibus consularibus & tribuniciis.

- 16 De lege satyra.
 - 17 De legibus Rhodiis.
 - 18 De priuilegiis.
 - 19 Quid possit lex.
 - 20 Quare lex facta sit.
 - 21 Qualis debeat fieri lex.
 - 22 De causis.
 - 23 De testibus.
 - 24 De instrumentis legalibus.
 - 25 De rebus.
 - 26 De criminibus.
 - 27 De pœnis in legibus constitutis.
 - 28 De *Chronica* vocabulo.
 - 29 De momentis & horis.
 - 30 De diebus.
 - 31 De nocte.
 - 32 De hebdomada.
 - 33 De mensibus.
 - 34 De solstitiis & æquinoctiis.
 - 35 De temporibus anni.
 - 36 De annis.
 - 37 De olympiadibus & lustris & iubileis.
 - 38 De seculis & ætatibus.
 - 39 De discretione temporum.
- Capita libri sexti. in quo Theologica tractat.*
- 1 De veteri & nouo Testamento.
 - 2 De scriptoribus & vocabulis sanctorum librorum.
 - 3 De bibliothecis.
 - 4 De interpretibus.
 - 5 De eo qui primùm Romã libros aduexit.
 - 6 Qui apud nos bibliothecas instituerunt.
 - 7 Qui multa scripserunt.
 - 8 De generibus opusculorum.
 - 9 De ceris.
 - 10 De chartis.
 - 11 De pergamenis.
 - 12 De libris conficiendis.
 - 13 De librorum vocabulis.
 - 14 De librariis & eorum instrumentis.
 - 15 De canonibus euangeliorum.
 - 16 De canonibus conciliorum.
 - 17 De cyclo paschali.
 - 18 De reliquis festiuitatibus.
 - 19 De officiis.

Capita libri septimi.

- 1 De deo.
- 2 De filio Dei.
- 3 De Spiritu sancto.
- 4 De eadem Trinitate.
- 5 De hominibus qui quodam prælagio nomen acceperunt.
- 7 De patriarchis.
- 8 De prophetis.
- 9 De apostolis.
- 10 De reliquis in Euangelio nominibus.
- 11 De martyribus.
- 12 De clericis.
- 13 De monachis.

14 De cæteris fidelium nominibus.

Capita libri octau.

- 1 De ecclesia & synagoga.
- 2 De religione & fide.
- 3 De hæresi & schismate.
- 4 De hæresibus Iudeorum.
- 5 De hæresibus Christianorum.
- 6 De philosophis gentium.
- 7 De poetis.
- 8 De sibyllis.
- 9 De magis.
- 10 De paganis.
- 11 De diis gentium.

Capita libri noni. in quo de iis que ad personas.

- 1 De linguis gentium.
- 2 De gentium vocabulis.
- 3 De regnis & militum vocabulis.
- 4 De ciuibus.
- 5 De affinitatibus & gradibus.
- 6 De agnatis & cognatis.
- 7 De prædictis affinitatibus.
- 8 De coniugiis.

Liber decimus tractat de quibusdã vocabulis per alphabetum distinctis.

Capita libri undecimi. in quo de homine.

- 1 De homine & partibus eius.
- 2 De ætatibus hominis.
- 3 De portentis.
- 4 De transformatis.

Capita libri duodecimi. in quo de brutis animalibus.

- 1 De pectoribus & iumentis.
- 2 De bestiis.
- 3 De minutis animantibus.
- 4 De serpentibus.
- 5 De vermibus.
- 6 De piscibus.
- 7 De auibus.
- 8 De minutis volatilibus.

Capita libri tertijdecimi. in quo de Mundo.

- 1 De Mundo.
- 2 De atomis.
- 3 De elementis.
- 4 De cælo.
- 5 De partibus cæli.
- 6 De circulis cæli.
- 7 De ære & nube.
- 8 De tonitruo.
- 9 De fulminibus.
- 10 De arcu & nubium effectibus.
- 11 De ventis.
- 12 De aquis.
- 13 De diuersitate aquarum.
- 14 De maris nomine.
- 15 De oceano.
- 16 De mediterraneo mari.
- 17 De sinibus maris.

18 De aestibus & fretis.

19 De lacis & stagnis.

20 De abyſſo.

21 De fluminibus.

22 De diluviis.

(phica.

Capita libri quartidecimi in quo de Geogra

1 De terra.

2 De orbe.

3 De Asia & partibus eius.

4 De Europa.

5 De Libya.

6 De insulis.

7 De promontoriis.

8 De montibus ceterisque terræ vocabulis.

9 De inferioribus terræ.

Capita libri quintidecimi in quo de locis publicis & privatis.

1 De ciuitatibus.

2 De ædificiis publicis.

3 De habitaculis.

4 De ædificiis sacris.

5 De repositoriis.

6 De operariis.

7 De aditibus.

8 De partibus ædificiorum.

9 De munitionibus.

10 De tentoriis.

11 De sepulchris.

12 De ædificiis rusticis.

13 De agris.

14 De finibus agrorum.

15 De mensuris agrorum.

16 De itineribus.

Capita libri sextidecimi in quo de metallis, ponderibus & mensuris.

1 De pulueribus & glebis terræ.

2 De glebis ex aqua.

3 De lapidibus vulgaribus.

4 De lapidibus insignioribus.

5 De marmoribus.

6 De gemmis.

7 De viridioribus gemmis.

8 De rubris gemmis.

9 De purpureis.

10 De candidis.

11 De nigris.

12 De variis.

13 De cristallinis.

14 De aureis.

15 De vitro.

16 De metallis.

17 De auro.

18 De argento.

19 De ære.

20 De ferro.

21 De plumbo.

22 De stanno.

23 De electo.

24 De ponderibus.

25 De mensuris.

26 De signis.

Capita libri decimiseptimi in quo de re Rustica.

1 De auctoribus rerum rusticarum.

2 De cultura agrorum.

3 De frumentis.

4 De leguminibus.

5 De vitibus.

6 De arboribus.

7 De propriis nominibus arborum.

8 De arboribus aromaticis.

9 De herbis aromaticis siue communibus.

10 De oleribus.

11 De odoratis oleribus.

Capita libri decimioctavi in quo de re militari & ludis veterum.

1 De bellis.

2 De triumphis.

3 De signis.

4 De buccinis.

5 De armis.

6 De gladiis.

7 De hastis.

8 De sagittis.

9 De pharetris.

10 De fundis.

11 De ariete.

12 De clypeis.

13 De loriceis.

14 De galeis.

15 De foro.

16 De spectaculis.

17 De ludo gymnico.

18 De generibus gymnasticorum.

19 De saltu.

20 De cursu.

21 De iactu.

22 De virtute.

23 De luctatione.

24 De palestra.

25 De agone.

26 De generibus agonum.

27 De ludis circensibus.

28 De circo.

29 De ornamentis.

30 De metis.

31 De obelisco.

32 De carceribus.

33 De aurigis.

34 De quadrigis.

35 De curre.

36 De equis quibus currunt.

37 De septem spaciis.

38 De equitibus.

39 De desultoribus.

40 De peditibus.

41 De coloribus equorum.

42 De rheatro.

43 De scena.

44 De orchestra.

45 De tragædis.

46 De comædis.

- 47 De themelicis.
- 48 De histrionibus.
- 49 De mimis.
- 50 De saltatoribus.
- 51 Quid pro patrono agatur.
- 52 De amphiteatro.
- 53 De ludo equestri.
- 54 De retiariis.
- 55 De secutoribus.
- 56 De laqueatoribus.
- 57 De vehitibus.
- 58 De ferali certamine.
- 59 De horum execratione ludorum.
- 60 De alea.
- 61 De pirgis.
- 62 De calculis.
- 63 De tesseris.
- 64 De figuris aleæ.
- 65 De vocabulis tesserarum.
- 66 De iactibus tesserarum.
- 67 De calculorum motu.
- 68 De interdictione aleæ.
- 69 De pila.

• *Capita libri decimimodii in quo de iis que ad naues, ædificia & vestes.*

- 1 De nauibus.
- 2 De partibus nauium & armamentis.
- 3 De velis.
- 4 De funibus.
- 5 De retibus.
- 6 De fabricis siue fornacibus.
- 7 De instrumentis fabrorum.
- 8 De fabricis parietum.
- 9 De dispositione.
- 10 De constructione.
- 11 De venustate.
- 12 De laqueariis.
- 13 De crustis.
- 14 De lichopstratis.

- 15 De plastis.
- 16 De pictura.
- 17 De coloribus.
- 18 De instrumentis ædificiorum.
- 19 De lignariis.
- 20 De inuentione lanificij.
- 21 De veste sacerdotali.
- 22 De nominibus vestium cæterarum.
- 23 De vestibus quarundam gentium.
- 24 De palliis virorum.
- 25 De palliis foeminarum.
- 26 De stratu & reliquis vestibus quæ in vñ habentur.
- 27 De lanis.
- 28 De coloribus vestium.
- 29 De instrumentis vestium.
- 30 De ornamentis.
- 31 De ornamentis capitis foeminarum.
- 32 De anulis.
- 33 De cingulis.
- 34 De calciamentis.

Capita libri vigesimi & vltimi in quo de iis quæ ad victum, sedes & instrumenta.

- 1 De mensis.
- 2 De escis.
- 3 De potu.
- 4 De vasis escariis.
- 5 De vasis potatoriis.
- 6 De vasis vinariis & aquariis.
- 7 De vasis oleariis.
- 8 De vasis coquinariis.
- 9 De vasis repositoriis.
- 10 De vasis luminarium.
- 11 De lecticis & sellis.
- 12 De vehiculis.
- 13 De reliquis quæ in vñ habentur.
- 14 De instrumentis rusticis.
- 15 De instrumentis hororum.
- 16 De instrumentis equorum.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINVM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBRI.

DE DISCIPLINA ET ARTE.

CAPVT PRIMVM.

DISCIPLINA à discendo nomen accepit: vnde & scientia dici potest. Nam scire dictum est à discere: quia nemo nostrum scit, nisi qui discit. Aliter disciplina, quia discitur plena.

Artem vero dicta est, quod artis præceptis regulis que constat. Alij dicunt à Græcis hoc

tractum esse vocabulum ἀρτή: ἀρτή, id est, à virtute, quam scientiam vocauerunt. Inter artem & disciplinam Plato & Aristoteles hanc differentiam esse voluerunt, dicentes, *Artem* esse in iis quæ se & aliter habere possunt: *disciplina* vero est quæ de iis agit, quæ aliter euenire non possunt. Nam quando veris disputationibus aliquid differitur, *disciplina* sentiri quando aliquid verisimile atque opi-

nabile tractatur, nomen artis habebit.

De septem liberalibus disciplinis.

C A P. I I.

Disciplinæ liberalium artium septē sunt. Prima *Grammatica*, id est, loquendi peritia. Secunda *Rhetorica*, quæ propter nitore & copiam eloquentiæ suæ, maximè in civilibus questionibus necessaria existimatur. Tertia *Dialectica* cognomento *Logica*, quæ disputationibus subtilissimis vera secernit à falsis. Quarta *Arithmetica*, quæ continet numerorum causas & diuisiones. Quinta *Musica*, quæ in carminibus cantibusque cōsistit. Sexta *Geometria*, quæ mensuras terræ, dimensionēque cōplectitur. Septima *Astronomia*, quæ continet legem astrorum.

De literis communibus.

C A P. I I I.

Primordia Grammaticæ artis, *litera* communes existunt, quas librarij & calculatores sequuntur, quorū disciplina velut quædam Grammaticæ artis infantia est. vnde & eam Varro *literationem* vocat. ¶ Literæ autem sunt indices rerum, signa verborum, quibus tanta vis est, ut nobis dicta absentiū sine voce loquantur. Verba enim per oculos non per aures introducuntur. ¶ Vñs literarum repertus est propter memoriam rerum. Nam ne obliuione fugiant, literis alligantur. In tanta enim rerum varietate nec disci audiendo poterant omnia, nec memoria cōtineri. ¶ Literæ autem dicuntur quasi *legiteræ*, quòd iter legentibus præstent, vel quòd in legendo iterentur. ¶ Literæ Latinæ & Græcæ ab Hebræis videntur exortæ. Apud illos enim prius dictum est *aleph*, deinde ex simili enunciatione apud Græcos tractum est *alpha*, idem apud Latinos *A*. Translator enim ex simili sono alterius linguæ literam condidit, ut nosse possimus linguam Hebraicam omnium linguarum ac literarum esse matrem. ¶ Sed Hebræi viginti duobus elementis literarum secundum veteris Testamenti libros vtuntur: Græci verò, xiiij. Latini inter utranque linguam progredientes, xxi. elementa habent. ¶ *Hebræorum* literas à lege coepisse per Moysen: *Syrorum* autem & *Chaldæorum* per Abraham. Vnde cū Hebræis & numero & sono concordant, solis characteribus discrepant. *Aegyptiorum* literas Ytis regina Inachis filia de Græcia veniens in Aegyptum, reperit, & Aegyptiis tradidit. Apud Aegyptios autem alias habuisse literas sacerdotes dicunt, alias vulgus. sacerdotales ipsæ, vulgares *rudiores*. ¶ *Græcarum* literarum vñm primi Phœnices inuenerunt: vnde & Luca-

nus: Phœnices primi (fama si creditur) ausi Mansuram rudibus vocem signare figuris. Phœnices dicti à rubro mari, quod profluit in Syriam, qui Sidonem urbem inibi condiderunt. Hinc est quòd & Phœniceo colore librorum capita describuntur, quia ab ipsis literæ initium habuerunt. Cadmus Agenoris filius Græcas literas à Phœnice in Græciam xviij. primus attulit: A. B. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Λ. Μ. Ν. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Θ. His Palamedes Troiano bello tres adiecit H. x. n. Post quem Simonides milles similiter tres alias adiecit ξ. θ. ι. Y literam Pythagoras Samius ad exemplum vitæ humanæ primus formauit, cuius virgula subterior significat primam ætatem, incertam quippe, & quæ adhuc se nec vitis nec virtutibus dedit. Biniū autem quod superest, ab adolescentia incipit: cuius dextera pars ardua est, sed, ad vitam beatam tendens: sinistra faciliior, sed ad labem interitūque deducens. de qua sic ait Pers. Et tibi quæ Samios deduxit litera ramos, Surgentem dextro monstrauit limite callem. ¶ Quinque autem esse apud Græcos *mysticas* literas, prima y quæ humanam vitam significat, de qua nunc diximus. Secunda θ, quæ mortem significat. Nam iudices eandem literam theta apponebant ad eorum nomina quos supplicio affliciebāt. Et dicitur theta *θνησκάνω*, id est, à morte. Vnde & habet per medium telum, id est, mortis signum. de qua quidam sic ait: O multum ante alias infelix litera theta. Tertia T figuram demonstrans dominicæ crucis. Vnde & Hebraicè signum interpretatur. de qua dictum est in Ezechiele angelo: Transi per medium Ierusalem, & signa thau in fronte virorum gementium & dolentium. Reliquas verò duas summam & ultimam sibi vendicat Christus. Ipse est enim principium & finis, dicens: Ego sum A & n. Concurrentibus enim in se inuicem A ad n vsque deuoluitur: & rursus n ad A replicatur: ut ostenderet in se dominus & initij decursum ad finem, & finis decursum ad initium. Omnes autē literæ apud Græcos & verba cōponūt & numeros faciūt. Nā alphaliterale apud eos vocatur in numeris vñm. Vbi autem scribunt beta, vocantur duo. vbi scribunt gamma, vocantur in numeris ipsorum tria. vbi scribunt delta, vocantur quatuor. & sic omnes literæ apud eos numeros habent. Latini autem numeros ad literas non computant, sed sola verba componunt, exceptis I, quæ vñm, & X, litera, quæ & in figura crucem significat, & in numero decem demonstrat.

De literis Latinis. C A P. I V.

Latinas literas Carmentis nympha prima Italus tradidit. Carmentis autem dicta

dicta, quia carminibus futura canebat. Ceterum proprie vocata Nicostрата. Literæ autem, aut sunt communes aut liberales. *Communes* dicendæ, quia multi eis utuntur in commune, ut in scribere & legere. *Liberales*, quia eas tantum illi nouerunt, qui liberos conscribunt: recteque loquendi, dictandique rationem nouerunt. Literarum duplex modus est: diuiduntur enim principaliter in duas partes, in vocales & consonantes. *Vocales*, sunt quæ directo hiatu faucium sine vlla collisione variè emittuntur. Et dictæ, vocales, quod per se vocem impleant, & per se syllabam faciant nulla adhærente consonante. *Consonantes* sunt, quæ diuerso motu linguæ vel impressione labiorum efficiuntur. Et dictæ consonantes, quia per se non sonant, sed iunctis vocalibus consonant. Hæ in duabus partibus diuiduntur: in semiuocalibus & in mutis. *Semiuocales* dictæ, eo quod quiddam semisonum de vocalibus habeant. Ab equipe vocali incipiunt, & desinunt in naturalem sonum. ut f, l, m. *Muta* autem dictæ, quia nisi subiectis sibi vocalibus nequaquam erumpunt. Si enim eis extremum vocalis detraxeris sonum, inclusum, literæ murmur sonabit, ut b, c, d. *Vocales* autem & semiuocales, & mutæ à veteribus *sona* & *semisona* & *insona* dictæ sunt. Inter vocales autem apud Grammaticos, I & V, varias habent significationes. nam modò vocales sunt, modò semiuocales, modò mediz sunt. *Vocales* ideo sunt, quia solæ positæ syllabas faciunt, & aliis consonantibus coniunguntur. *Consonantes* habentur ideo, quia interdum habent post se vocales in eisdem syllabis constitutas. ut luno, vates. & habentur pro consonantibus. *Media* autem idcirco dicuntur, quoniam naturaliter solæ medium sonum habent, ut illius, vnus. Coniunctæ aliis pinguius sonant, ut Ianus, vanus. Solæ autem positæ aliter sonant, aliter iunctæ. I verò propterea interdum duplex dicitur, quia quotiescunque inter duas vocales inuenitur, pro duabus consonantibus habetur. ut Troia. Geminatur enim ibi sonus eius. V quoque litera proinde interdum est nihil, quia alicubi nec consonans est, ut quis. Vocalis enim non est, quia i sequitur. consonans non est, quia q præcedit. ideoque quando nec vocalis nec consonans est, sine dubio nihil est. Eadē & digamma à Græcis vocatur, quando sibi met a hisque vocalibus iungitur: quæ ideo digamma dicitur, quia duplex est instar P literæ quæ duplex gamma habet: ad cuius similitudinem coniunctas vocales digamma appellari Grammatici voluerunt, ut votum, virgo. Inter semiuocales quædam *liquida* dicuntur, quia interdum in vna syllaba postpositæ aliis consonantibus deficiunt, & à meteo excluduntur: ex quibus duæ apud Latini-

nos liquefcunt, L & R, ut fragor, & flatus. reliquæ M & N apud Græcos liquefcunt: ut Mnestheus. Decem & septem autem Latinis literis vetus scriptura cōstabat. Vnde & Latine nominantur illa ratione, scilicet vel quod ab E vocali incipiunt, & in mutum sonum desinunt, ut sunt semiuocales, vel quod à suo sono incipiunt, & in vocalem E desinunt, ut sunt mutæ. H autē litera pro sola aspiratione adiecta est postea. Vnde & à plerisque aspiratio putatur esse, non litera: quæ proinde aspirationis nota dicitur, quia vocem eleuat. *Aspiratio* enim est sonus vberius eleuatus, cui contraria est *profodia* sonus æqualiter flexus. K literam Sallustius ludimagister postea Latinis adiecit, ut in sono discrimen faceret duarum literarum C & Q. quæ ideo superuacua dicitur, quia exceptis Karta, Kalendis superflua iudicatur. per C enim vniuersa exprimimus. Q literam nec Græci resonant, nec Hebræi: exceptis enim Latinis nulla alia lingua hanc habet. Hæc prius non erat. Vnde & ipsa superuacua est vocata, quia per C cuncta veteres scripserunt. X litera vsque ad Augusti tempora nondum apud Latinos erat, sed pro ea C & S scribebant. vnde & duplex vocatur, quia pro C & S ponitur. vnde & ex eisdem literis compositum nomen habet.

A Græcis duas literas mutauit Latinitas, Y & Z. propter nomina Græca. & hæc apud Romanos vsque ad Augusti tempus non scribebantur. sed pro Z si ponebant, ut hilarissat. pro y verò i scribebant. Vnicuique autem literæ tria accidunt, *nomen*, quomodo vocetur. *figura*, quo charactere signetur. *potestas*, quæ vocalis, quæ consonans habeatur. A quibusdam & *ordo*, adiecitur, quæ præcedat, quæ sequatur: ut a prior sit, sequens b. A autem in omnibus gentibus ideo prior est litera, pro eo quod ipsa prior nascentibus vocem aperiat. *Nomina* autem literarum gentes ex sono propriè linguæ dederunt notatis oris sonis atque discretis. Nam postquam eas animaduertenterunt, & nomina illis & figuras imposuerunt: *figuras* autem partim ex placito, partim ex sono literarum formauerunt: ut puta i & o, quarum vnus sicut exilis sonus est, ita tenuis virgula: alterius pinguis sonus, sicut & plena figura. *Potestatem* autem natura voluntas *ordinem* dedit. Inter figuras literarum & *apices*, veteres dixerunt, apicem dictum pro eo quod longè sit à pedibus, sed in cacumine literarum opponitur. Est enim linea iacens super literam æqualiter ducta.

De Grammatica. CAP. F.

Grammatica est scientia rectè loquendi, & origo & fundamentum liberalium artium. Hæc autem in disciplinis post lito-

ras communes inuenta est, ut iam qui didicerant literas, per eam recte loquendi rationem sciant. Grammatica autem à literis nomen accepit. *ἡ γράμμα* enim Græci literas vocant. *Arts* verò dicta est quòd artis præceptis regulisque consistat. Alij dicunt à Græcis hoc tractum esse vocabulum *ἀρτή* ἡ τέχνη, id est à virtute, quam scientiam vocauerunt. *Oratio* dicta est quasi oris ratio. nam *orare* est loqui & dicere. Est autem *oratio* contextus verborum cum sensu. Contextus autem sine sensu non est oratio, quia non est oris ratio. Oratio autem plena est sensu, & voce, & litera. *Divisiones* autem *Grammaticæ artis* à quibusdam triginta dinumerantur, & partes orationis octo: vox articulata, litera, syllaba, pedes, accentus, positura, notæ, orthographia, analogia, etymologia, glossæ, differentia, barbarismi, solæcismi, vitia, metaplasmata, schemata, tropi, prosæ, metra, fabulæ, historiarum.

De partibus orationis, & de Nominibus.

C A P. VI.

Partes orationis primus Aristoteles duas tradidit, *nomen & verbum*. deinde Donatus octo definiuit. sed omnes ad illa duo principalia referuntur, hoc est, ad nomen & verbum, quæ significant personam & actum. Reliquæ appendices sunt, & ex his originem trahunt. Nam *pronomen* ex nomine nascitur, cuius officio fungitur: ut Orator ille, *Adverbum* de nomine nascitur: ut doctus, docte. *Participium* de nomine & verbo: ut lego, legens. *Coniunctio* verò & *propositio*, vel *interiectio* in complexum istarum cadunt. Ideò & nonnulli quinque partes definiunt: quia istæ superflue sunt. ¶ *Nomen* dictum quasi *notamen*, quòd nobis vocabulo suo notas efficiat. Nisi enim nomen scieris, cognitio rerum perit. ¶ *Propria nomina* dicta sunt, quia specialia sunt. Vnius enim tamē personam significant. *Species propriorum nominum* quatuor sunt: prænomen, nomen, cognomen, agnomen. *Prænomen* dictum, eo quòd nemini præponatur. Ut Lucius, Quintus. *Nomen* vocatum quia notat genus, ut Cornelius. Cornelij enim omnes in eo genere vocantur. *Cognomen*, quia nomini coniungitur, ut Scipio. *Agnomen* verò quasi accedens nomen, ut Metellus Creticus, quia Cretam subegit. Extrinsicus enim venit agnomen ab aliqua ratione. *Cognomentum* autem vulgò, eo quòd nomini cognitionis causa super additur, siue quòd cum nomine est. ¶ *Appellativa nomina* inde vocantur, quia communia sunt, & multorum significatione consistunt. Hæc in viginti octo species diuiduntur. ex quib. *Corporalia* dicta, quia vel videntur vel tanguntur, ut, cælum, terra, *incorporalia*, quia carent corpore

unde nec videri, neque tangi possunt, ut veritas, iustitia, &c. *Generalia*, quia multarum rerum sunt, ut animal. Nam & homo, & equus, & auis animalia sunt. *Specialia*, quia partem demonstrant, ut homo. *Species* enim animalium homo. *Principalia*, quia primam positionem habent, nec aliunde nascuntur, ut mōs, fōs. *Derivativa*, eo quòd ex alio nomine deducuntur: ut à monte, montanus. *Diminutiva*, quia minuuntur sensu: ut græculus, scholasticulus. *Sono diminutiva*, quia sonant sicut diminutiva, sed intellectu principalia sunt, ut fabula, tabula. *Tota græca*, quia ex toto, Græcè declinantur: ut Calisto. Sic enim Græcus & Latinus dicit. *Tota latina*, quia ex toto in latinum vertuntur. Græcus dicit Odysseus. Latinus Vlysses. *Media* dicta, quia ex parte græca sunt, & ex parte latina. Eadē & *notha*, quia corrumpunt ultimas syllabas manentibus prioribus, ut apud Græcos, Alexandros, Menandros: apud Latinos verò Alexander, Menander. Dicta autem notha, quemadmodum nothus dicitur quisquis de dispari genere nascitur. *Synonyma*, hoc est plurinomina: eo quòd sit in pluribus nominibus significatio una: ut terra, humus, tellus. Idem enim sunt nomina. *Homonyma*, hoc est uninomina, eo quòd sit in vno nomine significatio plurima: ut tumulus, nunc mons brevis est, nunc tumulus tellus, nunc sepulchrum. Est enim in vno nomine significatio diuersa. *Relativa* dicta, eo quòd ad aliam referantur personam: ut magister, pater, Dominus. Illa autem quæ dicuntur *ad aliquid* aliter se habentia, à contraria significatione dicta sunt, ut dexter. Dicit enim dexter non poterit, nisi sinister fuerit. Porro *qualitatis* nomina ex eo dicta, quia per ea qualis quisque sit ostenditur: ut sapiens, formosus, diues. *Quantitatis*, quia à mensura trahuntur: ut longus, brevis. *Patronymica* dicuntur, eo quòd trahuntur à patribus: ut Tides, Tideo filius: Aeneades Aeneas filius, quauis & à maioribus & à matribus ducantur. *Thetica*, vel *possessiva*, à possessione dicuntur, ut Euandrius ensis. *Epitheta*, quæ latinè adiectiva vel supposita appellantur, eo quòd ad implendam sui significationem nominibus aduciantur: ut magnus, doctus. Adice ea personis, ut magnus philosophus, doctus homo, & plenus est sensus. *Actualia* ab actu descendunt: ut rex, dux, cursor, nutrix, orator. *Ventis*, à gente veniunt, ut Græcus, Romanus. *Patria*, à patria descendunt: ut Atheniensis, Thebanus. *Loci*, à loco: ut suburbanus. *Verbalia* dicuntur, quia de verbo nascuntur, ut lector. *Participalia*, quæ sic sonant sicut participia: ut clemens, prudens. *Verbis similia*: à verbi similitudine dicta, ut contemplator. Nam & verbum est imperatiui modi, futuri temporis, & nomen, quia comparisonem recipit.

Hæc au-

Hæ autem omnes species à nominum appellatione descendunt. ¶ Secunda pars nominis *Comparatio*. Comparatio dicta, quia ex alterius comparatione alterum præfert. Cuius gradus tres sunt: positivus, comparativus, & superlativus. *Positivus* dictus, quia primus ponitur in comparationis gradu, ut doctus. *Comparativus*, ab eo quod comparatus positivus præfertur illi ut doctior. Plus enim doctior novit, quam doctus. *Superlativus* eo quod comparativus superferatur, ut doctissimus. plus enim scit quam doctior. ¶ *Genera* dicta sunt eo quod generent: ut *masculinum*, *femininum*. Cætera nomina non sunt genera, sed hoc nominum ratio & autoritas voluit. *Neutrum* dictum, quia nec hoc est, nec illud, id est, nec masculinum nec femininum. *Commune* dictum, quod duobus generibus nomen unum communicat: ut hic & hæc canis. Cui contrarium est *Episcenum*. quia utriusque sexum sub vno genere enunciat, ut hic passer. Est enim incerti sexus, quod nec natura nec oculis discernitur, sed sensus tamen peritia. *Omne* genus dictum, quia cunctis generibus servit: masculino, & feminino, neutro & communi. ¶ *Numerus* dictus, quia per eum vel singularia vel pluralia nomina ostenduntur. ¶ *Figura*, quia vel simplicia vel composita sunt. ¶ *Casus* à cadendo dicti. per eos enim inflexa nomina variantur & cadunt. *Nominativus* casus dictus: quia per eundem aliquid nominamus, ut hic magister. *Genitivus*, quia per eum genus cuiuscunque querimus: ut huius magistri filius. vel quod rem significamus: ut huius magistri. *Dativus*, quia per eum alicui aliquid nos dare demonstramus, ut da huic magistro. *Accusativus*, quia per eum aliquem accusamus: ut, accuso hunc magistrum. *Vocativus*, quia per eum aliquem vocamus, ut o magister. *Ablativus*, quia per eum nos auferre aliquid cuiquam significamus, ut auferam à magistro. ¶ *Hexapota* nomina dicta, quia per sex casus varietates habent, ut est unus. *Pentapota*, quod tantum in quinque casibus variantur, ut doctus. *Tetrapota*, quod tantum in quatuor casibus declinantur, ut latus. *Tripta*, quod tantum in tribus, ut templum. *Diptota*, quod tantum in duobus, ut Iupiter. *Monapota*, quod vno tantum casu utuntur, ut frugi.

De pronomine. CAP. VII.

Pronomen dictum, quia pro vice nominis ponitur, ne fastidium faciat nomen ipsum dum iteratur. Nam cum dicimus, Virgilius scripsit Bucolica, addimus pronomen, ipse scripsit & Georgica, sic varietatis significationis, & fastidium tollit, & ornatum in-

ducit. ¶ Pronomina autem finita sunt, aut infinita: *Finita pronomina* dicta, eo quod definiunt certam personam: ut ego, me enim statim intelligis. *Infinita* dicuntur, quia non sunt certæ personæ. De absentibus enim dicitur & incertis: ut quis, quæ, quod. *Minus quam finita* appellantur, quia commemorationem faciunt notæ personæ, ut ipse, iste. Certum est enim de quo dicitur. *Possessiva* vocantur, eo quod nos aliquid possidere ostendunt. Nam cum dico meus, tuus, diffinio aliquid meum esse vel tuum. *Relativa* dicuntur, quia ad interrogationem referuntur, ut quis est? respondetur, is est. *Demonstrativa*, eo quod habent demonstrationis significationem. Aliquem enim præsentem his demonstramus: ut hic, hæc, hoc: quæ tria & articuli nominantur. ¶ Articuli autem dicti, quod nominibus coarctantur. i. colligantur, cum dicimus: hic orator. Inter articulum autem & pronomen hoc interest, quod *articulus* tunc est, quando nomini iungitur: ut hic sapiens. Cum verò non coniungitur, demonstrativum *pronomen* est: ut hic & hæc & hoc. ¶ Omnia autem pronomina aut primigenia aut deductiva sunt. *Primigenia* dicta sunt, quia aliunde originem non trahunt. Hæc viginti unum sunt. *Finita* tria: ego, tu, ille. *Infinita* vij. quis, qualis, talis, quantus, tantus, quotus, totus. *Minus quam finita* sex: Iste, ipse, hic, is, idem, suus. *Possessiva* quinque: Meus, tuus, suus, noster, & vester. Reliqua autem *deductiva* dicuntur, quia ex illis deducta atque composita existunt: ut quispiam, aliquis, &c.

De Verbo. CAP. VIII.

Verbum dictum eo quod verberato ære sonet: vel quod hæc pars frequenter in oratione versetur. ¶ Sunt autem verborum signa, quibus homines cogitationes suas invicem loquendo demonstrant. Sicut autem nomen significat personam: ita *verbum* dictum factumque personæ. ¶ In persona verbi, agentis & patientis significatio est. Nam scribo, personæ factum est. Item scribor non personæ factum indicat, sed eius à quo patitur. ¶ *Verborum genera* duo sunt: Grammaticorum atque Rhetorum. *Grammaticorum* in tria cadunt tempora: instans, præteritum, & futurum. ut facit, fecit, faciet. *Rhetorum* autem universa oratio. Verba dicuntur, veluti, Verbis bonis nos cepit. verba bona habuit. Vbi non tantum verba quæ in tria cadunt tempora sed universa oratio est. ¶ *Verborum species* sunt, formæ, modi, coniugationes, & genera. ¶ *Forma* verborum inde dicta, eo quod nos ad unamquamque rem

informant. per has enim ostendimus quid agamus. *Perfecta forma* dicitur à perficiendo: ut lego. tunc enim dicendum est quando in presenti tempore legimus. *Meditativa* dicta à meditâti sensu, ut lectorio, id est, legere meditator. *Inchoativa* post meditationem ab inchoantis iudicio: ut caleſco. *Frequentativa* à sæpius agendo, ut lectito. Formæ enim sensum tenent: modi declinationem. Nam nescis quid sit declinatio, nisi prius didiceris quid sit sensus. ¶ *Modi* dicti ab eo: quem admodum sint in suis significationibus. *Indicativus* modus dicitur: quia significationem indicandi habet, ut lego. *Imperativus*, quia sonum habet imperandi, ut lege. *Optativus*, quia per ipsum optamus aliquid agere, ut utinam legerem. *Coniunctivus*, quia ei coniungitur aliquid, ut locutio plena sit. Nam quando dicis, cum clamem, pendet sensus: quod si dicam, cum clamem, quare putas quod taceam? plenus est sensus. *Infinitiuus* dicitur, eo quod tempora definiens personam verbi non definit: ut clamare, clamasse. Cui si adiungas personam: clamare debeo, debes, debet, sit *quasi finitum*. *Impersonalis* dicitur, quia indiget persona nominis vel pronominis: ut, legitur, addis personam à me, à te, ab illo, & plene sentitur. Sed *infinitiuus* modus persona tantum verbi eget: *Impersonalis* verò vel pronominis persona, vel nominis. ¶ *Coniugatio* dicitur eo quod per eam ad unum sonum multa coniunguntur. Docet enim in quam syllabam exeat futurum tempus, ne per imperitiam quis dicat legebo, pro legam. Harum prima & secunda mittunt futurum tempus in bo, & in bor: tertia in am, & in ar. ¶ Genera verborum ideo dicta, quia gignunt. Nam actiuo adieciſ r, & gignit passiuum. rursum passiuo adimis r & parit actiuum. Ipsa autem *actiua* dicuntur, quia agunt: ut verbero. Et *passiua*, quia patiuntur, ut verberor. *Neutra*, quia nec agunt nec patiuntur, ut iaceo, sedeo. His si r literam adieciſ, non sonant Latine. *Communia* autem dicuntur, quia & agunt & patiuntur, ut amplector. Hæc similiter deposita r litera Latina non sunt. *Deponentia* verò dicuntur, quia deponunt futuri temporis participium à significatione passiva, quod exit in dus, ut glorandus.

De Aduerbio. CAP. IX.

Aduerbiu dictum est eo quod verbis accidat. ut puta, bene legi. Bene aduerbiu est, legi verbum. Inde ergo dictum aduerbiu quod semper verbo iunctum adimpletur. Verbum enim solum sensum implet, ut scribo. Aduerbiu autem sine verbo non

habet significationem plenam ut hodie. Adieciſ illi verbum, hodie scribo. & iuncto verbo impleſti sensum.

De participio. CAP. X.

Participium dictum quod nominis & verbi capiat partes, quasi participium. A nomine enim vendicat sibi genera & casus. à verbo tempora & significationes: ab utroque numerum & figuram.

De coniunctione. CAP. XI.

Coniunctio dicta quod sensus sententiaque coniungat. Hæc enim per se nihil valet: sed in copulatione sermonum quasi quoddam exhibet glutinum. Aut enim nomina sociat, ut Augustinus & Hieronymus: aut verba, ut scribit & legit. ¶ Una autem vis omnium: siue copulent, siue disiungant. *Copulativa* autem coniunctiones dictæ, eo quod sensum vel personas coniungant: ut ego & tu eamus ad forum ipsum, & sensum coniunxit. *Disiunctiva* dictæ, quia disiungunt res aut personas: ut ego aut tu faciamus, *Subiunctiva* dicuntur, quia subiunguntur: ut que dicimus enim regique hominique Deoque: non dicimus, que regique hominique Deo. *Expletiva* dictæ, quia expleant propositam rem, ut puta, si hoc non vis, saltem illud fac. *Communes* nominantur: quia ubi vis præponuntur & subiunguntur: ut igitur hoc faciam, hoc igitur faciam. *Causales* dicuntur à causa: eo quod aliquid cogitent facere, ut puta, Occido illum, quia habet aurum: causa est. *Rationales* dicuntur à ratione, qua quisque utitur in faciendo: ut quomodo eam occidam ne agnoscar, veneno an ferro?

De præpositionibus. CAP. XII.

Præpositio dicta, quod nominibus præponatur & verbis. *Accusativa* autem & *ablativa* præpositiones à casibus quibus seruiunt dictæ. *Loquelares* verò, quia loquelis, id est, verbis semper coherent, nec aliquid valent solæ positæ: ut di, dis. *Communia* verò verbis figuram faciunt, ut diduco, distraho.

De Interiectione. CAP. XIII.

Interiectio est vocata, quia sermonibus interiecta, id est, interposita, affectum commoti animi exprimit: sicut cum dicitur *exultante cia. dolente heu. ab irascente hem.*
à sumente

à rimente hei. Quæ voces quaruncumque linguarum propriæ sunt, nec in aliam linguam facile transferuntur.

De Voce. CAP. XIV.

Vox est aer ictu sensibilis auditu quantum in ipso est. Omnis vox aut est articulata aut confusa. *Articulata* est hominum: *confusa* animalium. *Articulata* est quæ scribi potest: *confusa* quæ scribi non potest.

De Syllaba. CAP. XV.

Syllaba Græcè, Latine conceptio dicitur, siue completio. Nam syllaba dicta est *σύνταξις* id est, à cōceptione literarum. *σύνταξις* enim dicitur concipere. Vnde verè illa est syllaba quæ ex pluribus nascitur literis. Nam vnā vocalem pro syllaba abusiue, non propriè dicimus: quæ non tam syllaba dicenda est, quàm ratio temporum. Syllabæ autem aut breues, aut longæ, aut communes sunt. *Breues* vocantur, quia nunquam produci possunt. *Longæ*, quia semper producantur: & nunquam corripuntur. *Communes* autem quia pro scribentis arbitrio cum necessitas cogit & producantur, & corripuntur. Lege Donatum. Ideo autem syllabæ longæ breuēsque dicuntur, quia varias vocum moras aut dupla aut simplicia spatia temporis habere videntur. Syllabæ Græcæ nomine dictæ, quod in eis binæ vocales iungantur. Ex his apud nos *seruasse* scimus quatuor, æ, œ, au, eu. Ei verò apud maiores tantummodo celebrata fuit. Syllabæ autem apud metricos ideo *semipes* nominatur, quod sit dimidius pes. Nam pes duabus constat syllabis. Cum ergo syllaba vna est, quasi dimidius pes est. Dionysius Lintius syllabarum omnium singulas formas aptissimas fecit, & ob id statua honoratus est.

De Pedibus. CAP. XVI.

Pedes sunt qui certis syllabarum temporibus consistunt, nec à legitimo spatio vnquā recedunt. *Pedes* dicti eo quod per ipsos metra ambulēt. Nā sicut nos pedibus incedimus, ita metra quasi pedibus gradiuntur. *Pedes* autē omnes cxxiiij. sunt. dissyllabi iij. trisyllabi viij. tetrasyllabi xvj. pētasyllabi xxij. hexasyllabi lxiiij. Vsq. ad iij. autē syllabas pedes dicuntur. reliquæ *σύνταξις* vocantur. Ipsi autē pedes habent speciales causas nominū quare ita vocantur. *Pyrrichius* dictus est, quia hic assidue vel in certamine vel in ludo puerili sepius frequentabatur, siue ab igne appellatur, qui Græcè *πύρ* dicitur, qui veluti ignis celeriter la-

bitur. *Spondæus* dicitur, quia tractim sonat. Nam *spondæus* tractus quidam dicitur, id est, sonus, qui fundebatur circa aures sacrificantium. Vnde hi & qui tibus canebant, in sacris *gētilium spondiales* nominabantur. *Trochæus* verò ab eo dictus est, quod celerè cōversionem faciat cantilenæ, & quasi rota velociter currat in metris. *ῥότος* enim Græcè rota dicitur. *Iambus* dictus est, quod *ἰαμίζω* Græci detrahere dixerunt. Huiusmodi enim carmine omnes inuersiones vel detractiones implere poetæ sunt soliti. Dictum autem nomen ab eo quod velut venenum quodam modo maledicti aut liuoris infundat. *Tribrachæus* qui & *Choriambus* appellatur, dictus, quia sit ex tribus breuibus. *Molossus* dictus à salutatione molossorum, quam exerceverunt armati. *Anapaestus* Græcè dicitur percussus. Græci enim *ἀνάπτω* percussionem dicunt. Quia ideo dicitur percussus, eo quod repercutiatur à dactylo. Est enim illi contrarius. *Dactylus* à digito dictus, quod à longiore nodo in choans in duas desinat breues. Sic & iste per iuncturam vnā habet longam, & duas breues. Vnde & manus oppansa palma dicitur, & pendentes digiti dactyli. *Amphibrachæus*, quod in vtraque parte breuem habeat in medio longa interiacente. *Βεζύς* enim brevis dicitur. *Amphimacerus* dicitur, quod duæ hinc inde longæ habeant in medio inclusam breuem. *ῥυπός* enim Græcè longus dicitur. *Bacchius* appellatus est, eo quod isto pede *Bacchia*, id est, Liberi sacra celebrabantur. *Antibacchius*, vel *Palimbacchius* dictus, quia tractus à *Bacchio* est. *Proceleumaticus* eo quod sit ad *celeuma* canendum aptus. *Dispondæus* autem & *ditrochæus*, & *dijambus* dictus, quod geminis consistit iambis, spondæis vel trochæis. *Antisphaestus*, quod sit ex contrariis syllabis, ex breui & longa, ex longa & breui. *Choriambus* verò, quia ex hoc pede compositum carmen choris aptissimum sit. *Senici* sanè propter numerorum inæqualem sonum dicti. habent enim binas longas syllabas, binasque breues. *Pæones* autem à *Pæone* poeta suo inventore vocati sunt. Constant ipsi ex vna longa & tribus breuibus: quæ longa iuxta nomina eorū variatim est constituta. *Epitritus* quatuor ex diuisione sua nomina acceperunt, & ideo *Epitriti* vocati, quod semper tres longas habeant syllabas & vnā breuem. Syzygiæ autem sunt pentasyllabi & hexasyllabi pedes, dicti apud Græcos *σύνταξις*, quasi quædam declinationes, sed hi non sunt pedes, sed appellantur pentasyllabi & hexasyllabi: quia ultra v. & vj. syllabis non procedunt. vnde non oportet in carmine has syllabas quodlibet excedere nomen. vt Carthaginensium Hierosolymitanorum, & Constantinopolitanorum. Accidunt vnicuique pedi *arsis* & *thesis*, id

est eleuatio & positio vocis. neque enim iter dirigere poterunt pedes, nisi alterna vice leuētur & deponantur, ut arma: ar, eleuatio est. ma, positio. In his duobus per diuisionem pedes legitimi colliguntur. *Aequa diuisio* est quoties artis & thelis æquali temporum diuisione ceduntur. *Dupla* quoties ex his vnum alterum duplo vincit. *Sescupla* verò est quoties vnum alterum sescuplo superat. In simpla enim eius parte vnum plus inuenitur: in dupla vno minus habetur. Sescuplum enim dimidium dicitur. Triplum est quādo maior pars ter continet totum minus, id est tria & vñ. *Epitrita* est quando minus continetur à maiore, & eius tertia pars. Ceduntur enim pedum membra vel per æqualitatem, vel per duplum, vel per sescuplum, vel per triplum, vel per epitritum. Partimur ergo inæquales hos pedes.

Pyrrichium 6j 6j

Spondæum

Dactylum

Anapaestum

Dispondæum

Proceleumaticum

Dyambum

Distrochaum

Antispastum

Choriambum

Ut fuga. aqua.

Ut astas. aqua.

Ut Menalm. aqua.

Ut Erato. aqua.

Ut oratores. aqua.

Ut auicula. aqua.

Ut propinquitas. aqua.

Ut cantilena. aqua.

Ut Salomonius. aqua.

Ut armipotens. aqua.

Item in dupla partimur hos pedes.

Trochaum,

Iambum,

Molossium

Tribrachum

Ionicum maiorem

Ionicum minorem

Vnus vero tantum est qui tripla partitione diuiditur, quæ est maxima, atque ideo minimæ metris adest.

Amphibrachius 6j carina

Ut meta. dupla

Ut parens. dupla

Ut Aeneas. dupla

Ut macula. dupla

Ut Iunonius. dupla

Ut Diomedes. dupla

tripla.

Sescupli autem ij sunt.

Amphimacrus

Bacchius

Antibacchius

Paon primus

Paon secundus

Paon tertius

Paon quartus

Ut insula. sescupla.

Ut Achates sescupla

Ut natura. sescupla

Ut legitimus. sescupla

Ut colonia. sescupla

Ut Menedemus sescupla

Ut celeritas. sescupla.

Restant quos epitrita partitione diuidimus.

Epitritus primus,

Epitritus secundus,

Epitritus tertius,

Epitritus quartus,

Ut sacerdotes. epitri,

Ut conditores. epitri.

Ut Demosthenes. epitri.

Ut Fescennius. epitri.

Sunt igitur æqui x. dupli verò vj. triplus vnus sescupli vij. Epitriti iij.

Numerus syllabarum in pedibus à duabus vsque ad sex protenditur. vltterius enim non procedit: quia ad vsque sex syllabas tenduntur pedes. *Temporarij* pedibus sunt, ut quanta vnusquisque pes habeat. *Resoluti* est pedum quando pro vna longa duæ breues ponuntur, aut pro duabus longis quatuor breues ponuntur: ut Virgilius. *Sextaq; intertextu abiecte costæ.* Abiete nunc resolutio est spondei in proceleumaticum: in qua resolutione semper episynelepha sequitur. Ex vna autem longa duæ breues fiunt: Ex duabus autem breuibz longa nunquam fit. Fandi autem solida possunt, solidari scissa non possunt. *Figura* est, cuius nota syllabæ agnoscuntur. Vbi enim circuli partem inferiorem bis positam aspicias, pirrichius est v v vbi i geminum iacens spondeus ij-ij.

Nam nota brevis inferior semicirculus o. nota longa j iacens.

¶ Metra pedibus accidunt, ut à trochæo trochaicum, à dactilo dactylicum, à iambo iambicum, de quibus paulo post dicendum est.

De accentibus. CAP. XVII.

Accentus, qui Græcè prosodia dicitur. ex Græco nomen accepit. Nam Græcè *ᾠδή* Latinè ad; *ᾠδή* Græcè, Latinè cantus est. Hoc enim nomen de verbo ad verbum expressum est. Latini autem habent & alia nomina. Nam accentus, & tonos & tenores dicunt, quia ibi sonus crescit & desinit. *Accentus* autem dictus, quod iuxta cantum sit: sicut aduerbium, quia iuxta verbum est. *Acutus* accentus dictus, quod acuat & erigat syllabam. *Gravis* quod deprimat & deponat. Est enim contrarius acuto *circumflexus*, quia de acuto & graui constat. Incipiens enim ab acuto in grauem desinit: atque ita dum ascendit & descendit circumflexus efficitur. Acutus autem & circumflexus similes sunt. Nam vtrique leuat syllabam. grauis contrarius est ambobus. Nam semper deprimat syllabas cum illi leuent, ut, Vnde venit Titan, & nox vbi sidera condit. vnde hic grauis est. minus enim sonat quàm acutus & circumflexus.

¶ Monosyllaba autem pars orationis si naturaliter brevis est, ut vir, aut positione longa, ut ars, acutum accentum habebit. Si verò naturaliter longa, ut res, circumflexum. ¶ Dissyllaba pars orationis si priorem naturaliter longam habet, & vltimam breuem, circumflectitur, ut Musa, aliter acuitur. ¶ Trissyllaba pars orationis si mediam breuem habet, ut tibia, tunc primam acuius. Si verò naturaliter longam habet secundam, & vltimam

ultimam breuem, vt Metellus, tunc mediam circumflectimus. ¶ Tetrasyllaba autem & pentasyllaba ratione trisyllabarū retinentur. ¶ Grauis accentus cū vno accentu poni potest in dictione vna: cū vtrisque nunquam, vt Catullus. In composita dictione vnus accentus est, vt armipotens, omnipotens. Accentus autem reperti sunt vel propter distinctionem: vt Viridique in littore conspicitur sus, ne dicas vrsus, vel propter pronunciationem, ne dicas meta breuiter, & non producta me. vel discernendæ ambiguitatis causa, vt ergo. Nam cū producitur, go, causam significat, cū corripitur, coniunctionem.

De figuris accentuum. CAP. XII.

Figura accentuum decem sunt, quæ à Grammaticis pro verborū distinctionibus apponuntur. *Oxiac*, id est, acutus accentus, linea à sinistra parte in dexteram partem sursum ducta: fit ita *᾿*. *Basis*, id est, grauis linea, à summo sinistra in dexteram deposita, fit ita *˘*. *Pieris*, id est, circumflexus, linea de acuto & graui facta exprimitur ita *ˆ*. *Macra*, id est, longa virgula iacens, est ita *—*. *Breuis*, id est breuis, pars est circuli inferior iacens ita *⋈*. *Obiunctio*, quia duo verba coniungit, subiecta virgula versui circumflexa fit ita *⋈*. *Diafole*, id est, distinctio, quæ è contrario separat, dextera pars circuli supposita versui, fit ita *⋈*. *Apostrophos*, pars item circuli dextera, & ad summam literam apposita, fit ita *⋈*. qua nota deesse ostenditur in sermone vltimas vocales, vt tribunal pro tribunale. *Aspiratio*, quod interpretatur aspiratio, id est, vbi h litera poni debet, tali figura notatur *⋈*. *Aspiratio*, quod interpretatur siccitas, siue purum: id est, vbi h litera esse non debet, tali nota ostenditur. Quorū duorū accentuum figurā Latini ex ipsa litera aspirationis fecerunt. Vnde si iungas has, facis eandem aspirationis notam, h. Rursus si medium eius apicem scindis, *Aspiratio* & *Aspiratio* facis.

De positura. Cap. XIII.

Positura est figura ad distinguendos sensus per cola, & commata, & periodos. quæ dū ordine suo apponitur, sensum nobis lectionis ostendit. ¶ Dicitur autem positura, vel quia punctis positis annotatur: vel quia ibi vox pro interuallo distinctionis deponitur. Has Græci *diacritica* vocant, Latini posituras. ¶ *Prima positura subdistinctio* dicitur eadem & *comma*. *Media distinctio* sequens est ipsa & *colon*. *Vltima distinctio* quæ totam sententiam claudit ipsa est *periodus*.

cuius vt diximus partes sunt *κατακομμα*: quarum diuersitas punctis diuerso loco positis demonstratur, Vbi enim in initio pronunciationis necdum plena pars sensus est, & tamen respirare oportet, fit *comma*, id est particula sensus, punctusque ad vnam literam ponitur, & vocatur subdistinctio *ο*, ab eo quod punctum subtrus, id est, ad vnam literam accipit. vbi autem in sequentibus iam sententia sensum præstat, sed adhuc aliquid superest de sententiæ plenitudine, fit *colon*, mediāque literam puncto notamus, & mediam distinctionem vocamus, quia punctū ad mediam literam ponimus. Vbi verò iam per gradus pronuntiando plenam sententiæ clausulam facimus, fit *periodus*: punctūque ad caput literæ ponimus, & vocatur *distinctio*, id est, *disiunctio*: quia integram separat sententiam. Hoc quidem apud oratores. ¶ Ceterum apud poetas vbi in versu post duos pedes syllaba remanet, *comma* est, quia ibi post scansionem præcisio verbi facta est. Vbi verò post duos pedes de parte orationis nihil superest, *colon* est. Totus autem versus *periodus* est.

De notis sententiarum. CAP. XIV.

Praterea, quædam sententiarum notæ apud celeberrimos auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Nota, est figura propria in literæ modum posita, ad demonstrandam vnamquæque verbi sententiæque ac versuum rationem. Notæ autem versibus apponuntur numero xxvj. quæ sunt nominibus infra scriptis.

Asteriscus, apponitur in iis quæ omissa sunt, vt illucescant per eam notam quæ deesse videntur. Stella enim *ἀστρον* Græco sermone dicitur. à quo Asteriscus stellula est deriuatus.

Obelus, id est virgula iacens apponitur in verbis vel sententiis superflue iteratis, siue in iis locis vbi lectio aliqua falsitate notata est. vt, quasi sagitta iugulet superuacua, atque falsa contodiat. Sagitta enim Græcè *ὀβελος* dicitur.

Obelus, supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur vtrum tolli debeant, necne.

Limbscus, id est virgula inter geminos punctos iacens, apponitur in iis locis quæ sacræ Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diuersis sermonibus transtulerunt.

Antigraphum, cum puncto apponitur, vbi in translationibus diuersus sensus habetur.

*— *Asteriscus* cum obelo: hac proprie Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

Γ *Paragraphus*, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diuersis certaminibus separantur.

⌈ *Positura*, est figura paragrapho contraria. ideo sicut formata, quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

⌒ *Cryphia*, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solui non potuit.

⌒ *Antisigma*, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum inuenitur.

⌒ *Antisigma*, cum puncto ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potius eligendus sit.

⌒ *Diple*, hanc scriptores nostri apponunt in libris ecclesiasticorum virorum ad separanda vel demonstranda testimonia sanctorum scripturarum.

⌒ *Diple*, *πλευρά* vel *δευτέρα*, hanc primus Leogaras Siracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à celo.

⌒ *Diple*, *δευτέρα*, id est, cum geminis punctis, hanc antiqui in iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non recte adiecerat, aut detraxerat aut permutauerat, in iis & nostri eam videri.

⌒ *Diple*, *δευτέρα* interponitur ad separandas in comædiis vel tragædiis periodos.

⌒ *Versa* obelismene quoties strophe & antistrophus infertur.

⌒ *Aduersa* cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, Nos ne tibi fluxas Frigis res vertere fundo Conamur nos, am miseros qui Troas Achiuis Obiecit.

⌒ *Diple*, supernè obelata ponitur ad condiciones locorum, ac temporum, personarumque mutatas.

⌒ *Recta* & aduersa supernè obelata ponitur finita loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

⌒ *Ceraunium*, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur, uerum enim fulmen dicitur.

Kelamus, hæc sola ex voluntate vniuscuiusque ad aliquid notandum ponitur.

PHI & K O, id est fortis vel frontes. hæc ubi aliquid obscuritatis est ob sollicitudinem ponitur.

Anchora, superior ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

Anchora inferior ubi aliquid vilissimè aut inconuenientiùs denuntiatur.

Kappa, nota tantum in fine libri apponitur.

Ala, nota quæ ad mendas adhibetur. Fuerunt & aliæ librorum notæ pro agnoscendis iis quæ per extremitates paginarum exponuntur. ut ibi lector in liminari huiusmodi signum inuenerit ad textum recurrens eiusdem sermonis vel versiculi, sciat esse expositionem cuius similem superiacentem notam inuenerit.

De notis vulgaribus. CAP. XXI.

Vulgares notas Ennius primus mille & ceterum inuenit. Notarum usus erat, ut quicquid pro concione vel contentione, aut in iudiciis diceretur, librarij scriberent coplures simul astantes, diuisis inter se partibus, quot quisque verba, & quo ordine exciperet. Romæ primus Tullius Tiro Ciceronis libertus commentatus est notas, sed tantum præpositionum. Post eum Tertius Persennius, Philargius, & Aquila libertus Mecænatius alius alias addiderunt. Deinde Seneca, contracto omnium digestoque & aucto numero, opus effecit in quinque milia. Notæ autem dictæ, eò quod verba vel syllabas præfixis characteribus notent, & ad notitiâ legentium reuocent, quas qui didicerunt proprie iâ notarij appellantur.

De notis iuridicis. CAP. XXII.

Quædam autem literæ in libris iuris verborum suorum notæ sunt, quo scriptio celebris breuior fiat. Scribebatur enim verbi gratia per B & F bonum factum, per S & C senatus consultum, per R & P respublica, per P & R populus Romanus, per D & T duntaxat, per supinam u literam mulier, per p secundum naturam pupillus, per q verso capite, pupilla per vñ k k apud, per duo k k iuncta kaluniz causa, per I & E iudex esto, per D & M dolum malum. Cuius generis plurimæ consimiles notæ in libris antiquis inueniuntur. Hæc iuris

iuris notas novit; imperatores à codicibus legum abolendas sanxerunt: quia multos per has callidi ingenio ignorantes decipiebant, atque ita iusserunt scribendas in legibus literas, ut nullos errores, nullas ambages afferant, sed sequenda & vitanda aperte demonstrent.

De notis militarium.

CAP. XXIII.

In breviculis quoque quibus militum nomina continebantur, propria nota erat apud veteres, quæ inspiceretur, quanti ex militibus superessent, quantique in bello excidissent. T, nota in capite versiculi posita superstitie designabat. Θ verò ad uniuscuiusque defuncti nomen apponebatur. Unde & habet per medium telum, id est mortis signum, de qua Persius ait, Et potis est nigrum vitio præfigere theta. Cum autem pueritiam significare vellent, A litera usi sunt: sicut mortem significabant cum ponebant theta ad caput. In stipendiorum quoque largitione propriæ erant notæ.

De notis literarum.

CAP. XXIV.

Notæ etiam literarum inter se veteres faciebant, ut si quid occulte inuicem scriptura significare vellent mutuo scriberent. testis est Brutus qui usus iis literis ea quæ acturus erat, notabat, ignorantibus aliis quid sibi vellent ex literæ. Cæsar quoque Augustus ad filium, cum inquit, Innumerabilia incidunt assidue quæ scribi ad alterutrum oportet, & esse secreta. habemus ergo inter nos notas si vis tales, ut cum aliquid notis scribendum erit, pro una quaque litera scribamus sequentem hoc modo, pro a, b. pro b, c. & deinceps eadē ratione cæteras. pro z autem litera redeundum erit ad duplex aa. Quidam etiā versis verbis scribebant.

De notis digitorum.

CAP. XXV.

Sunt quædam & digitorum notæ, sunt & oculorum, quibus secum taciti proculque distantes colloquuntur: sic mos est militaris, ut quoties consentiat exercitus, quia voce non potest, manu promittat. alij quia voce non possunt, gladiatorum motu salutet. Ennius de quadam impadica, Quasi in choro pila ludens, dotatum dat sese, & communem facit. Alium tenet, alij adnutat, alibi manus est occupata, alij percellit pedem, alij dat

anulum spectandum, & à labris alium invocatur. cum alio cantat, attamen aliis dat digito literas. Et Salomon: Annuat oculo, terit pede, digito loquitur.

De orthographia.

CAP. XXVI.

O Orthographia Græcè, Latine recta scriptura interpretatur. Si enim Græcè rectat γαρι, scriptura dicitur. Hæc disciplina docet quemadmodum scribere debeamus. Nam sicut ars tractat de partium declinatione, ita orthographia de scribendi peritiis: ut puta ad, cum est præpositio, d litteram: cum est coniunctio, t litteram accipit. ¶ Haud, quando adverbium est negandi, d littera terminatur, & aspiratur in capite. ¶ quando autem coniunctio disiunctiva est, per t litteram sine aspiratione scribitur. ¶ Apud præpositio per d, scribitur, sicut ad, ut apud patrem. quoniam veteres sæpe apud pro ad usi sunt, duabus ex iis mediis literis subtractis. ¶ Interdum autem aliæ literæ in locum aliarum literarum rite ponuntur. B, & p, literis quædam cognatio est. Nam pro Pyrrho dicimus Birrhum. C, & g, quandam cognationem habent. Nam cum dicimus centum & trecentos, postea dicimus quadringentos, gponentes pro c. porro inter e & q, quædam cognatio est. nam huiusce per e, cuiusque per q, scribimus. Cum autem præpositio per c, scribenda est, si autem adverbium fuerit, per q. ¶ Dicimus enim quæ lego, Deus per e solam: dæmon per æ diphthongum est notandus. ¶ Equus quod est animal, per e scribendus. Æquus, quod est iustus, per æ, diphthongum est scribendus. ¶ Exul addita s, debet scribi: quia exul dicitur, qui extra solum est. ¶ Exultat, melius sine s, littera scribitur. Nam cum ipsa x, ex c, & s, constat, quomodo cum in ea sit s, rursus ei additur alia? ¶ Equor per diphthongum scribendum, quia non ab aqua sed ab equalitate nomen est factum. ¶ Forsitan per n, in fine scribendum, quia integrum eius est Fortè si tandem. ¶ Pedus quod est deformis, per e solam scribendum: fœdus quod est pactum, cum æ diphthongo scribendum. ¶ Formosus sine n scribitur: quia à forma vocatur. ¶ Gnatus quod est filius, per g, scribendum: quia facit generatus. ¶ H, quæ aspirationis nota est, in Latino tantum vocalibus iungitur: ut honor, homo, humus. A spiratur autem & consonantibus. sed in Græcis & Hebræis nominibus. Heus autem & heu interiectiones per h scribenda. ¶ I, litteram inter duas voces si iunctam bis scribi quidam existimant, ut Troia, Maia, sed hoc ratio non potest.

N^{on} quā enim tres vocales in vna syllaba scribuntur. Sed l^{iter}a inter duas vocales constituta, pro dupla habetur. ¶ Id pronomen neutri generis per describitur, ab eo quod est is, ea, id: quia facit idem. Quod si verbum est tertiæ personæ, per t, notabitur, ab eo quod est eo, is, it: quia facit i-
tur. ¶ K, literam antiqui præponebāt quor-
ies a, sequebatur, vt kaput, kama, kala-
mus. Nunc autem kartago & kalendæ per
eandem tantum scribuntur. Omnia au-
tem Græca nomina qualicunque sequen-
te vocali per k sunt scribenda. ¶ Lætus
per æ, diphthongon scribitur: quia lætitia
à latitudine vocata est, cui contraria est
tristitia, quæ angustiam facit. ¶ L autem
litera interdum pro d litera vimur: vt
latum pro datum & calamitate pro cada-
mitate. à cadendo enim nomen assumpsit
calamitas. Maxumus, an maximus, & si
quæ similia sunt, qualiter scribi debeant,
quæsitum est. Varro tradidit Cæsarem per
i huiusmodi verba enunciare & scribere
solitum esse. inde propter auctoritatem
tanti viri consuetudinem factam, vt maxi-
mus, optimus, pessimus scribatur. ¶ Ma-
lo per vnum l scribendum: quia magis est
volo, Malle per duo ll, quia est magis vel-
le: Volo, nolo per vnum l. velle & nolle
per duo. Nolo enim, non volo est, nolle
non velle. ¶ Os si vultum aut ossa significat
per o solam scribendum est, si personam
h. præponenda est. ¶ Ora finium per o. ho-
ra diei, per h scribendum. ¶ Onus si de o-
nere venit per o solam scribendum, si de
honore, cum h, aspiratione. ¶ Præpositio,
& præterea, per æ diphthongon scribendū.
¶ Penē verò quod est coniunctio per e.
¶ Piena quod est supplicium, per æ. ¶ Q
litera tunc recte præponitur, cum illā sta-
tim u litera sequitur, & alia quælibet vna
plurēve vocales iunguntur, ita vt vna syl-
laba fiat. Cætera per c scribuntur. ¶ Quæ,
pronomen cum a scribendum. que con-
iunctio, sine a. ¶ Quid, per d literam scri-
bitur cum pronomen est, per t, cum ver-
bum: cuius positio prima est queo, quis,
quit, & in compositione nequeo, nequis,
nequit. ¶ Quod quando Pronomen est,
per d scribendum. quando numerus, per
t: quia totidem per t scribitur. ¶ Quorsidie,
per q scribendum non per c, vt si quot
diebus. ¶ R, litera communionem habet
cum s, litera. Itaque apud antiquos, honos,
labos, arbos dicebatur. nunc honor, la-
bor, arbor. ¶ Sæ per t, scribi oportet, quia
integrum, eius facit satis. Sed, per d, o-
portet scribi. apud antiquos enim sedum
dicebatur, nos finales duas literas absci-

dimus. ¶ Tantum, sicut & quantum, in me-
dio m habebant. Quam enim & tam, vnde
& quantitas, quantus, tantus. ¶ Va, interie-
ctio cum a scribenda. Ve coniunctio, sine
a. ¶ Christum, quia Græcum est, per X, id
est Ch scribendum. ita Chrisma. ¶ Y & Z
literis sola Græca nomina scribuntur.
Nam cum iustitia z literæ sonum expri-
mat, tamen quia Latinum est, per t scri-
bendum est. Sicut militia, malitia, nequi-
ria, & cætera similia. In dubiis quoque
verbis consuetudo veterum erat, vt cum
eadem litera alium intellectum corre-
pta, alium producta, haberet, longæ syl-
labe apicem apponebant, vt puta populus
an arborem significaret, an hominū mul-
titudinem, apice distinguebatur. sic & vbi
literæ consonantes geminabantur. Sicili-
cum superponebant, vt sella, serra, asseres.
Vereres enim non duplicabant literas, sed
supra sicilicos apponebant. qua nota ad-
monebatur lector geminandam esse lite-
ram: & Sicilem, quia in Sicilia inuentus
est primò.

De Analogia.

CAP. XXVII.

A Nalogia Græcè, Latine similis com-
paratio, siue, proportio nominatur.
Cuius hæc vis est, vt quod dubium est, ad
aliquod simile quod non est dubiū refera-
tur, vt incerta certis probentur. ¶ Octo au-
tem modis cōparatio analogiæ colligitur,
id est qualitate, comparatione, genere, numero,
figura, casu, extremitatibus similium syllaba-
rum, & similitudine temporum. Siquidem do-
iis vnum defuerit, iam non est analogia,
id est similitudo, sed est anomalia, id est,
extra regulam, vt lupus & lepus, totum
conuenit, sed dissentit casu: fecit enim
lupo, leporis. Nam regulariter est, dum
quæris vtrum trames masculinum an fœ-
mininum sit, similis est illi in omni decli-
natione limes. & erit masculinum. Item
funis si incerti generis esse credis, similis
est illi panis in declinatione, & erit mas-
culinum. Item ex comparatione positiuo-
rum: vt si dicas, doctus, magnus, positiui
sunt & sui similes. Fit & per diminutio-
nem, vt puta funem masculinū esse funi-
culus ostendit. sicut marmor neutri gene-
ris esse marmusculū indicat. Nam quod
genus in principalitate est, id esse solet in
diminutione. sed hoc non semper, vt pi-
strinum pistrilla. sed scire debemus expo-
sitione, id est, primitiuo, declinationem, &
ex diminutione genus colligere.

De Etymo

De Etymologia. CAP. XXVIII.

Etymologia, est origo vocabulorum, cum vis verbi vel nominis per interpretationem colligitur. Hanc Aristoteles οὐσιολογίαν, Cicero annotationem nominavit: quia nomina & verba rerum nota facit exemplo proposito, ut puta *flumen*, quia fluendo crevit, à fluendo dictum. ¶ Cuius cognitio sæpe vsum necessarium habet in interpretatione sua. Nam cum videris unde ortum est nomen, citius vim eius intelligis. Omnis enim rei inspectio etymologia cognita planior est. ¶ Non autem omnia nomina à veteribus secundum naturam imposita sunt, sed quædam & secundum placitum: sicut & nos servis & possessionibus interdum secundum quod placet nostræ voluntati nomina damus. Hinc est quod omnium nominum etymologiæ non reperiuntur: quia quædam non secundum qualitatem qua genita sunt, sed iuxta arbitrium humanæ voluntatis vocabula acceperunt. ¶ Sunt autem etymologiæ nominum, aut ex causa datæ, ut *reges* à rectè agendo: aut ex origine, ut *homo*, quia sit ex humo: aut ex contrariis, ut à lauando *lutum*, dum lutum non sit mundum, & *lucus*, quia umbra opacus, parum luceat. Quædam enim facta sunt ex nominum derivatione, ut à prudentia *prudens*, quædam etiam ex vocibus, ut à garrulitate *garrulus*. ¶ Quædam ex Græca etymologia orta & declinata sunt in Latinum, ut *sylva*, *domus*, Græcè ὕλη, οἶκος. Alia quoque ex nominibus locorum, *verbum* vel *fluminum* traxerunt vocabula. Multa etiam ex diversarum gentium sermone vocantur. Unde & origo eorum vix cernitur. Sunt enim pleraque: barbara nomina incognita Latinis & Græcis.

De glossis. CAP. XXIX.

Glossa, Græca interpretatione linguæ sortitur nomen. Hanc Philosophi *adverbium* dicunt: quia vocem illam de cuius qualitate requiritur: vno & singulari verbo designat. Quid enim illud sit in vno verbo positum declarat, ut *Conticescere* est tacere. Item, *Latus* haurit apertum, haurit, percutit. Item cum terminum dicimus finem: aut populas interpretamur esse vastatas, & omnino cum vnius verbi rem vno verbo manifestamus.

De differentiis. CAP. XXX.

Differentia, est species definitionis, quam scriptores artium de eodem & de altero nominant. Hæc enim duo quadam inter se communione confusa, coniecta differentia discernuntur, per quam quid sit utrunque

cognoscitur: ut cum quaeritur, quid inter regem sit & tyrannum, adiecta differentia quid uterque sit definitur, ut *Rex* modestus & temperans, *tyrannus* vero crudelis. Inter hæc enim duo differentia cum posita fuerit, quid sit utrunque cognoscitur. sic & cætera.

De barbarismo. CAP. XXXI.

Barbarismus, est verbum corrupta littera vel sono enunciatum. *Littera*, ut floriet, dum florebit dicere oporteat. *sono*, si pro media, prima syllaba producat, ut *latebræ*, *renebræ*. ¶ Appellatus autem barbarismus à barbaris gentibus, dum Latinæ orationis integritatem nescirent. vna quæque enim gens facta Romanorum cum iuss operibus, vitia quoque & verborum & morum Romam transmisit. ¶ Inter barbarismum autem & barbarolexism hoc interest, quod barbarismus, in verbo Latino fit, dum corrumpitur: quando autem barbara verba Latinis eloquiis inferuntur, barbarolexis dicitur. Item quando in prosa vitium fit sermonis, barbarismus vocatur: quando in metro, *metaplasmus* dicitur. ¶ Barbarismus autem fit scripto & pronuntiatione. *Scripto* iij. modis, si quis in verbo litteram vel syllabam adiciat, mutet, transmutet, vel minuat. *Pronuntiatione* autem fit in temporibus, tonis, aspirationibus, & reliquis quæ sequuntur. *Per tempora* quippe fit barbarismus, si pro longa syllaba brevis ponatur, aut pro breui longa. *Per tonos*, si accentus in alia syllaba commutetur. *Per aspirationem*, si adiciatur h littera ubi non debet, aut detrahatur ubi esse oportet. *Per hiatum*, quoties in pronuntiatione scinditur versus antequam compleatur: siue quoties vocalis vocalem sequitur. ut *Mosæ* *Æonides*. Fit barbarismus & per *Metacismos*, *Iotacismos*, & *Labdacismos*. *Metacismus*, est quoties in m litteram vocalis sequitur: ut *bonum aurum*, *iustum amicum*, sed & hoc vitium aut suspensione in litteræ, aut detractioe vitamus. *Iotacismus* est, quoties in iota littera duplicatur sonus, ut *Troia*, *Majia*. ubi earum litterarum aded exilis erit pronuntiatio ut vnum iota non duo sonare videatur. *Labdacismus* est, si pro vno l duo pronuncientur, ut *Afri* faciunt. sicut *Colloquium* pro conloquium: vel quoties vnum l exilius, duo largius proferimus, quod contra est. Nam vnum largius, duo exilius proferre debemus. *Collisio* est, quoties novissimæ syllabæ finis in alterius principio est, ut *materia*.

De solacismo. CAP. XXXII.

Solacismus est plurimorum verborum inter se inconueniens compositio: sicut *bar-*
dd iij

N^{on} quæ enim tres vocales in vna syllaba scribuntur. Sed l^{iter}a inter duas vocales constituta, pro dupla habetur. ¶ Id pronomen neutri generis per d^{escribitur}, ab eo quod est is, ea, id; quia facit idem. Quod si verbum est tertie personæ, per t^{er}, notabitur, ab eo quod est eo, is, it; quia facit itur. ¶ K^{aput}, literam antiqui præponebāt quoties a, sequebatur, vt kaput, kama, kalamus. Nunc autem kartago & kalendæ per eandem tantum scribuntur. Omnia autem Græca nomina qualicunque sequente vocali per k sunt scribenda. ¶ L^{atus} per æ, diphthongon scribitur: quia lætitia à latitudine vocata est, cui contraria est tristitia, quæ angustiam facit. ¶ L^{iter}a autem interdum pro d^{escribitur} litera vtimur: vt latum pro datum & calamitate pro calamitate. à cadendo enim nomen assumpsit calamitas. Maxumus, an maximus, & si quæ similia sunt, qualiter scribi debeant, quæsitum est. Varro tradidit Cæsarem per i huiusmodi verba enunciare & scribere solitum esse. inde propter auctoritatem tanti viri consuetudinem factam, vt maximus, optimus, pessimus scribatur. ¶ Malo per vnum l^{iter}a scribendum: quia magis est volo, Malle per duo ll, quia est magis velle: Volo, nolo per vnum l^{iter}a velle & nolle per duo. Nolo enim, non volo est, nolle non velle. ¶ Os si vultum aut ossa significat per o solam scribendum est, si personam h^{ab}et, præponenda est. ¶ Ora finium per o. hora diei, per h scribendum. ¶ Onus si de onere venit per n solam scribendum, si de honore, cum h, aspiratione. ¶ Præpositio, & præterea, per æ diphthongon scribendum. ¶ Penè verò quod est coniunctio per e. ¶ Pena quod est supplicium, per æ. ¶ Q^{uod} litera tunc rectè præponitur, cum illā statim u^{el} litera sequitur, & alia quælibet vna pluresve vocales iunguntur, ita vt vna syllaba fiat. Cætera per c scribuntur. ¶ Quæ, pronomen cum a scribendum. quæ coniunctio, sine a. ¶ Quid, per d^{escribitur} literam scribitur cum pronomen est, per t, cum verbum: cuius positio prima est queo, quis, quit, & in compositione nequeo, nequis, nequit. ¶ Quod quando Pronomen est, per d^{escribitur} scribendum. quando numerus, per t: quia totidem per t scribitur. ¶ Quotidie, per q scribendum non per c, vt si quot diebus. ¶ R^{ed}, litera communionem habet cum s, litera. Itaque apud antiquos, honor, labor, arbor dicebatur. nunc honor, labor, arbor. ¶ S^{ed}, per t, scribi oportet, quia integrum, eius facit satis. Sed, per d, oportet scribi. apud antiquos enim sedum dicebatur, nos finales duas literas absci-

dimus. ¶ T^{antum}, sicut & quantus, in medio m habebant. Quam enim & tam, unde & quantitas, quantus, tantus. ¶ V^{er}, interiectio cum a scribenda. Ve coniunctio, sine a. ¶ Ch^{risma}, quia Græcum est, per X, id est Ch scribendum. ita Chisma. ¶ Y & Z literis sola Græca nomina scribuntur. Nam cum iustitia z literæ sonum exprimat, tamen quia Latinum est, per t scribendum est. Sicut militia, malitia, nequitia, & cætera similia. In dubiis quoque verbis consuetudo veterum erat, vt cum eadem litera alium intellectum correpta, alium producta, haberet, longæ syllabæ apicem apponebant, vt puta papulus an arborem significaret, an hominū multitudinem, apice distinguebatur. sic & vbi literæ consonantes geminabantur. Sicilicum superponebant, vt sella, terra, asseres. Vereres enim non duplicabant literas, sed supra siclicos apponebant. qua nota admoneretur lector geminandam esse literam: & Sicilicum, quia in Sicilia inuentus est primò.

De Analogia.

CAP. XXVII.

A Analogia Græcè, Latine similis comparatio, siue, proportio nominatur. Cuius hæc vis est, vt quod dubium est, aliquid simile quod non est dubiū referatur, vt incerta certis probentur. ¶ Octo autem modis cōparatio analogiæ colligitur, id est qualitate, comparatione, genere, numero, figura, casu, extremitatibus similium syllabarum, & similitudine temporum. Siquidem de iis vnum defuerit, iam non est analogia, id est similitudo, sed est anomalia, id est, extra regulam, vt lupus & lepus, totum conuenit, sed dissentit casu: fecit enim lupo, leporis. Nam regulariter est, dum quæris vtrum trames masculinum an femininum sit, similis est illi in omni declinatione limes. & erit masculinum. Item funis si incerti generis esse credis, similis est illi panis in declinatione, & erit masculinum. Item ex comparatione positiuorum: vt si dicas, doctus, magnus, positiui sunt & sui similes. Fit & per diminutionem, vt puta funem masculinū esse funiculus ostendit. sicut marmor neutri generis esse marmusculū indicat. Nam quod genus in principalitate est, id esse solet in diminutione. sed hoc non semper, vt pistrinum pistrilla. sed scire debemus expositione, id est, primitiuo, declinationem, & ex diminutione genus colligere.

De Etymo

De Etymologia. CAP. XXVIII.

Etymologia, est origo vocabulorum, cum vis verbi vel nominis per interpretationem colligitur. Hanc Aristoteles *ὑμῶν*, Cicero *annotationem* nominavit: quia nomina & verba rerum nota facit exemplo proposito, ut puta *flumen*, quia fluendo crevit, à fluendo dictum. ¶ Cuius cognitio sæpe vsum necessarium habet in interpretatione sua. Nam cum videris unde ortum est nomen, citius vim eius intelligis. Omnis enim rei inspectio etymologia cognita planior est. ¶ Non autem omnia nomina à veteribus secundum naturam imposita sunt, sed quædam & secundum placitum: sicut & nos servis & possessionibus interdum secundum quod placet nostræ voluntati nomina damus. Hinc est quod omnium nominum etymologiæ non reperiuntur: quia quædam non secundum qualitatem qua genita sunt, sed iuxta arbitrium humanæ voluntatis vocabula acceperunt. ¶ Sunt autem etymologiæ nominum, aut *ex causa* datæ, ut *reges* à rectè agendo: aut *ex origine*, ut *homo*, quia sit ex humo: aut *ex contrariis*, ut à lavando *lutum*, dum lutum non sit mundum, & *lucus*, quia umbra opacus, parum luceat. Quædam enim facta sunt *ex nominum derivatione*, ut à prudentia *prudens*, quædam etiam *ex vocibus*, ut à garrulitate *garrulus*. Quædam *ex Græca etymologia* orta & declinata sunt in Latinum, ut *sylva*, *domus*, Græcè *ἄλυσ*, *δομος*. Alia quoque *ex nominibus locorum*, *verbum* vel *fluminum* traxerunt vocabula. Multa etiam *ex diversarum gentium sermone* vocantur. Unde & origo eorum vix cernitur. Sunt enim pleraque barbara nomina incognita Latinis & Græcis.

De glossis. CAP. XXIX.

Glossa, Græca interpretatione lingue sortitur nomen. Hanc Philosophi *adverbium* dicunt: quia vocem illam de cuius qualitate requiritur: vno & singulari verbo designat. Quid enim illud sit in vno verbo positum declarat, ut *Conticescere* est tacere. Item, *Latus* haurit apertum, haurit, percussit. Item cum terminum dicimus finem: aut populas interpretamur esse vastatas, & omnino cum vnius verbi rem vno verbo manifestamus.

De differentiis. CAP. XXX.

Differentia, est species definitionis, quam scriptores artium de eodem & de altero nominant. Hæc enim duo quadam inter se communione confusa, coniecta differentiæ secernuntur, per quam quid sit utrunque

cognoscitur: ut cum quaeritur, quid inter regem sit & tyrannum, adiecta differentia quid uterque sit definitur, ut *Rex* modestus & temperans, *Tyrannus* verò crudelis. Inter hæc enim duo differentia cum posita fuerit, quid sit utrunque cognoscitur. sic & cetera.

De barbarismo. CAP. XXXI.

Barbarismus, est verbum corrupta littera vel sono enunciatum. *littera*, ut *flouet*, dum *forebit* dicere oporteat. *sono*, si pro media, prima syllaba producat, ut *latebræ*, *tenebræ*. ¶ Appellatus autem barbarismus à barbaris gentibus, dum Latinæ orationis integritatem nescirent. vna quæque enim gens facta Romanorum cum suis operibus, vitia quoque & verborum & morum Romam transmisit. ¶ Inter barbarismum autem & barbarolexism hoc interest, quod barbarismus, in verbo Latino fit, dum corrumpitur: quando autem barbara verba Latinis eloquiis inferuntur, barbarolexis dicitur. Item quando in prosa vitium fit sermonis, barbarismus vocatur: quando in metro, *metaplasmus* dicitur. ¶ Barbarismus autem fit scripto & pronuntiatione. *Scripto* iij. modis, si quis in verbo litteram vel syllabam adiciat, mutet, transmutet, vel minuat. *Pronuntiatione* autem fit in temporibus, tonis, aspirationibus, & reliquis quæ sequuntur. *Per tempora* quippe fit barbarismus, si pro longa syllaba brevis ponatur, aut pro brevi longa. *Per tonos*, si accentus in alia syllaba commutetur. *Per aspirationem*, si adiciatur h littera ubi non debet, aut detrahatur ubi esse oportet. *Per hiatum*, quoties in pronuntiatione scinditur versus antequam compleatur: siue quoties vocalis vocalem sequitur, ut *Musæ* *Æonides*. Fit barbarismus & per *Motacismos*, *Iotacismos*, & *Labdacismos*. *Motacismus*, est quoties in m litteram vocalis sequitur: ut *bonum aurum*, *iustum amicum*, sed & hoc vitium aut suspensione m litteræ, aut detractioe vitamus. *Iotacismus* est, quoties in iota littera duplicatur sonus, ut *Troia*, *Maiia*. ubi earum litterarum aded exilis erit pronuntiatio ut vnum iota non duo sonare videatur. *Labdacismus* est, si pro vno l duo pronuncientur, ut *Afri* faciunt. sicut *Colloquium* pro *conloquium*: vel quoties vnum l exilius, duo largius proferimus, quod contra est. Nam vnum largius, duo exilius proferre debemus. *Collisio* est, quoties nouissimæ syllabæ finis in alterius principio est, ut *materia*.

De solacismo. CAP. XXXII.

Solacismus est plurimorum verborum inter se inconueniens compositio: sicut *bar-*
dd iij

barissimus vnius verbi corruptio. Verba enim non recta lege coniuncta *solæcismus* est. ut si quis dicat, inter nobis, pro inter nos. aut dare veniam sceleratorum, pro sceleratis. Dictus autem *solæcismus* à ciuibus Silicibus: qui ex vrbe Solæ quæ nunc Pompeiopolis appellatur, profecti, cum apud Italos commorantes, suam & illorum linguam vitiosè inconuenientèrque confunderent, solæcismo nomen dederunt. Vnde & similiter loquentes, solæcismos facere dicuntur. ¶ *Solæcismus* autem apud poetas schema dicitur, quoties in versu necessitate metri factus inuenitur. Cum autem non inuenitur necessitas, permanet solæcismi culpa. ¶ Solæcismus fit duobus modis: aut per partes orationis, aut per accidentia partium orationis. Per partes orationis fit, si alteram pro altera ponamus: ut puta si præpositiones aduerbiis applicemus. Per accidentia fit, id est per ea quæ accidunt partibus orationis, ut puta per qualitates, genera, numeros, figuram, casus. Per ista igitur omnia fiunt solæcismi, sicut Donatus exposuit. fiunt præterea & plurimis modis. Nam Lucilius *centum genera solæcismorum* dixit, quos omnes vitare potius quàm sequi debet, qui regulam rectè loquendi illudet tenere.

De vitis. CAP. XXXIII.

Vitia, apud Grammaticos illa dicuntur quæ in eloquio cauere debemus. Sunt autè hæc, barbarissimus, solæcismus, acyrologia, cacemphaton, & reliqua. *Barbarissimus*, est corruptio verbi vnius. ut si tertiam syllabam quis producat in Ignoscere. *Solæcismus* compositio vitiosa verborum, ut si aliquis dicat, inter hominibus, pro inter homines. *Acyrologia*, non propria dictio, ut, Liceat sperare timentis. Proprium est autem timenti formidare, non sperare: & gramineo in campo. Proprium est graminosum dicere campum, non gramineum. *Cacemphaton*, dictio obscœna vel incompositè sonans. Obscœna, ut, His animum arrectis dictis. Incomposita, ut, Iuuat ire & Dorica castra videre. Mala enim compositio fit ab ea syllaba incipere, qua superior finierat. sed & si alio modo quolibet incomposita dictio proferatur, cacemphaton dicitur. ¶ *Pleonasmus*, adiectio vnius verbi superuacua: ut in Virgilio: Hactenus aruorum cultus & sidera cœli. Neque enim alibi nisi in cœlo sunt sidera. *Persifologia*, adiectio plurimorum verborum superuacua, ut uiuat Ruben & non moriatur: dum non sit aliud vivere quàm non mori. Est in Esaiâ, Aure audietis. Et apud Ioannem, Quod vidimus oculis nostris, dum non aliter vide-

mus nisi oculis. Et, Lotutus sum lingua mea, *Macrologia*, longiloquium, res non necessarias comprehendens, ut Legati non impetrata pace retrò vnde venerant domum reuersi sunt. *Tautologia*, id est eloquium iteratum, ut Si fata virum seruant, si velsit aura etherea, neque adhuc crudelibus occupat umbris. Totum enim quod repetitur vna res est, sed crebro sermone enunciata. *Echypsis*, est defectus dictionis, in quo necessaria verba desunt, ut, Cui pharetra ex auro: deest enim, erat. *Tapinosis*, est humilitas, statum magnæ rei dictis infirmans: ut, Apparent rantes in gurgite vasto. Gurgitem posuit pro mari, *Cacemphaton*, vitiosa compositio, ut Versaque iuuenicum Terga fatigamus hasta. *Amphibologia*, ambigua dictio: quæ fit aut per casum accusatiuum, ut illud responsum Apollinis ad Pyrrhum: Aio te *Æacida* Romanos vincere posse. In quo non est certum, quem in illo versu monstrauerit esse victorem. Fit & amphibologia: per incertam distinctionem: ut Bellum ingens geret Italia. Incerta distinctio, vtrum bellum ingens, aut ingens Italia. Fit & per communem verbum, ut si quis dicat, Criminatur Cator vadatur Cicero: præstolatur Brutus: designatur Antonius, nec addat quem, vel à quo. Cato enim Philosophus aliorum crimina reprehendebat: Cicero defensor causarum erat. Vades enim dicuntur, qui legaliter causas agunt. Sed in hac ambiguitate non ostendit quem criminetur Cato, pro quo agat Cicero. Vadat enim id est causam agit, & non dicit cuius. Fit & per homonymiam, quando vno nomine multa significantur: ut acies, & non addas aut ferri, aut oculorum aut militum.

De metaplasmi. CAP. XXXIII.

Metaplasmi, Græca lingua. Latine dicitur transformatio. qui fit in vno verbo propter metri necessitatem, & licentiam poetarum, cuius species hæc sunt. *Prothesis*, appositio in principio verbi, ut gnato pronato. *Epanthesis*: appositio in medio, ut reliquias, pro reliquias. & maneat in relligione nepotes, pro relligione. *Paragoge*: appositio in fine, ut admittier, pro admitti. & potestur, pro potest. *Apheresis*, abscisio de principio, ut temno pro contemno. *Syncope*, abscisio de medio, ut forsan, pro forsitan. *Apocope*, abscisio de fine, ut sat pro satis. *Eclipsis*, productio contra naturam, ut, Italiam fato profugus. &, Exercet Diana choros. *Synstole*, correptio contra naturam. A quo sus Orion, &, Urbemque Fidenam, cum prima syllaba produci debeat. *Diarexis*, discessio vnius syllabæ in

hæ in duas, vt Diues pictæ vestis, pro pictæ, & aulæ, pro aulæ. *Epi-synalæphe*, conglutinatione duarum in vnam, vt prende coronas, & ianua pro ianua. *Synalæphe*, collisio vocaliū ad iuncta vocalibus: vt, Atque ea diuersa penitus dum parte geruntur. *Eclipsis*, collisio consonantium cum vocalibus: vt, Multum ille & terris iactatus & alto. *Anastrophe*, contraria positio literæ pro alia litera. impete pro impetu, & olli pro illi. *Metasthe-sis*, transpositio literæ, vt Euandre pro Euander, Timbre pro Timber. Inter *barbarissimum*, & *figuras*, hoc est latinam & perfectam elocutionem esse dicunt Metaplasum, qui in vno sermone, ratione sit vitiosus. Item inter *solacissimum*, & *schemata*, id est, perfectam connexionem sermonum, figura est, quæ sit contextu sermonum ratione vitiosa. Ergo metaplasmi & schemata media sunt: & discernuntur peritia & imperitia. Fiunt autem ad ornatum.

De schematibus. CAP. XXV.

S*chemata*, ex Græco in Latinum eloquiū figuræ interpretantur, quæ fiunt in verbis vel sententiis per varias distributionum formas propter eloquiū ornatum. Hæc dū multa sunt apud Grammaticos, ista inueniuntur. *Prolepsis*, est præsumptio, vbi ea quæ sequi dicunt, anteponuntur: vt, Interea reges ingenti mole Latinus. Debit enim sic dicere, Interea reges ingenti mole, & statim adicere quod sequitur, Procedunt castris. deinde dicere Latinus, &c. sed facta est pro ornamento præsumptio rei, & qui sequi debueret reges interpositi sunt in septem versibus, & postea additum est, Procedunt castris. Inde præsumptio, quia anteposita sunt quæ sequi debueret. *Zengma*, est clausula, cum plures sensus vno verbo clauduntur, quæ sit tribus modis. Nam aut in primo, aut in postremo, aut in medio id verbum ponitur, quod sententias iungit. In primo, vt, Vertitur ænophori fundus sententia nobis. In medio, vt, Græcia Sulpitio sorti data, Galha Cottæ. In postremo, vt, Namque hoc tempore obsequium amicos, veritas odium parit. *Hypocuxis*, est figura superiori contraria, vbi in singulis sensibus propria unicuique clausula est: vt, Regē adit, & regi memorat nomēque, genūque. *Syllepsis*, est in dissimilibus clausulis, aut pluralis dictio singulari verbo finita, vt Socus & rege recepto aut singularis dictio plurali verbo expleta, vt, Sunt nobis mitia poma, Castaneq; molles, & pressi copia lactis. Supra. n. sunt dixit. Hic debuit dicere. Est pressi copia lactis. Fit aut Syllepsis nō solum per partes orationis, sed & per accidentia partibus orationis. Nam vbi & pro multis vnus, & pro vno multi ponuntur, syllepsis est. pro multis vnus, vt

est illud, Vterūq; armato milite complet. cum non vno, sed multis militibus. Item pro vno multi, vt in Euangelio, Latrones qui crucifixi erant cum eo improperabant ei. vbi pro vno vterque inducitur blasphemasse. *Anadiplosis*, est quando ab eodem verbo quo prior versus finiuit, sequens versus incipit, vt est illud, Certent & cignis vlulæ, sit Tityrus Orpheus, Orpheus in syluis, inter delphinas Orion. *Anaphora*, est repetitio eiusdem verbi per principia versuum plurimorum, vt, Nos te Dardania incensa tua qui arma secuti, Nos tumidum sub te permentū classibus æquor. *Epanaphora*, est in vno versu per principia sensuum eiusdē verbi repetitio, vt Te nemus Angitiæ vitrea te Focinus vnda, Te liquidi flevere lacus. *Epizusis*, in vno sensu congeminatione verbi, vt, Sic sic iuuat ire sub umbras. *Epanalepsis*, est sermonis in principio versus positi, eiusdem in fine replicatio, vt est illud, Crescit amor nummi quantum ipsa pecunia crescit. *Paranomasia*, est in significatione diuersa dictio penē ipsa, vt illud, Abire an obire te conuenit, id est exulem fieri, an mori. *Schesis anamaton*, multitudo nominum coniunctorum quodam ambitu copulata, vt, Nubila, nix, grando, procellæ, fulmina, venti. *Paromaton*, est multitudo verborum ex vna litera inchoantium, quale est apud Ennium, O Tite tute Tati tibi tanta tiranne tulisti. Sed hoc bene temperat Virgilius dum non toto versu vitur hac figura, vt Ennius, sed nunc in principio versus tantum, vt est illud, Sæua sedens super arma. nunc in medio, vt, Quæque lacus latē liquidos, quæque aspera dumis. Nunc autem in fine, vt Sala mihi tales casus Cassandra canebar. *Homoprosen*, est cum plurima nomina per vnum casum denunciantur, vt est illud, Sed neque currentem, sed nec cognoscit euntem, Tollentēque manus saxūque immane mouentem. *Homorelenten*, est cum vno modo verba plurima finiuntur, vt abiit, abcessit, euasit, erupit. *Polyprosen*, est cum diuersis casibus sententia variatur. vt, Ex nihilo nihil, in nihilum nil posse reuerti. Marci dona papæ Marco spondente reculas. Marcus dixit ita est, assigna Marce tabellas. *Hirmos*, est sententia continuata orationis, tenorem suum vsque ad vltimum seruans: vt, Est in secessu longo locus, insula portum, & reliqua. Hinc enim in longum vadit sensus vsq; ad illud, De super horrendis atrū nemus imminet umbris. *Poly-synthesen* est dictio multis concatenata coniunctionibus: vt, Tectūq; latēque, armāque, Amiclēūque canem. *Dialyton* vel *asynthesen* figura est, quæ ē contraria sine coniunctionibus solutē ac simpliciter effertur: vt, Venimus, vidimus, placuit. *Antistheton* est, vbi contraria contrariis

opponuntur, & sententiæ pulchritudinem reddunt: ut illud, Frigida pugnabant calidis, humentia siccis: Mollia cum duris: sine pondere, habentia pondus. *Hypallage*, est quotiescunque per contrarium verba intelliguntur, ut, Dare clatibus Austros, cum ventis naues demus, non nauibus ventos.

De tropis. CAP. XXXVI.

T*Ropos*, Græco nomine Grammatici vocant, qui Latine modi locutionum interpretantur. Fiunt autem à propria significatione ad non propriam similitudinē. Quorum omnium nomina difficillimum est annotare, sed ex omnibus Donatus xij. vsui tradendos conscripsit. *Metaphora*, est verbi aliquis usurpata translatio, sicut dicimus, fluctuare segetes, gemmare vites, dum in iis rebus fluctus & gemmas non inuenimus, in quibus hæc verba aliunde transferuntur: sed hæc atque aliæ tropicæ locutiones ad ea quæ intelligenda sunt propterea figuratis amictibus obteguntur, ut sensum legētis exerceat, & ne nuda atque in promptu posita vilescant. Fiunt autem metaphoræ quatuor modis: *ab animali, ad animale*, ut Aligeros conscendit equos. Metaphoricè loquens miscuit quadrupedi alas auis, & quo cursu deserta petiuit, miscuit volatili cursum quadrupedis. *Ab inanimato, ad inanimale*: ut, Pontum pinus arat sulcum premit alta carina. Miscuit vsum terræ aquis, dum arare & sulcum premere, ad terram pertineat, non ad mare. *Ab inanimato ad animale*, ut florida iuuentus: miscuit flores inanimales, iuuentuti quæ animam habet: *Ab animali ad inanimale*: ut, Tu Neptune pater cui tempora cana crepanti Cincta salsò resonant, magnus cui perpetemento Profluit Oceanus, & flumina crinibus errant. Mentum enim & tempora & crines non ad Oceanum pertinent, sed ad homines. Sic & alia rerum nomina de alio genere in aliud genus decentissimè decoris gratia transferuntur, ut oratio perorinetur. Metaphora autem aut *partis vnius* est, ut fluctuare segetes, non potes dicere segetare fluctus: aut *antistropa* est, id est, reciproca, ut remigium alarum. Nam & alæ nauium & alarum remigia dicuntur. *Catachresis*, est alienæ rei nomen appositum: & eo à metaphora differt, quod illa vocabulum habenti largitur aliud: hæc quia non habet proprium, alieno utitur: ut, Faciemque simillima lauro: & Nunc vna ambæ iunctisque feruntur, Frontibus, & longa sulcant vada salsa carina: Dum facies, & front, tantum animalium & hominum sint. Quod nomen si poeta non apposuisset naui, quid proprium eidem

parti diceret non haberet. *Metalepsis*, tropus à precedente indicis quod sequitur. Inque manus caræ nodosæque venit arundo. Nam per manum verba, per arundinem literæ significatæ sunt. *Metonymia*, est transnominatio ab alia significatione ad aliam proximitatem translata. Fit autem multis modis, aut enim *per id quod continet*, id quod continetur ostendit, ut theatra plaudunt, patria mugiunt: dum illic homines plaudant, hic boues mugiant: aut contrà, *per id quod continetur id quod continet*: ut, iam proximus ardet Vcalegon, dum non ille, sed domus eius arderet. Item *per inuentorem id quod inuentum est*: ut Sine Cerere & Libero friget Venus: & Commixtam Vulcanus mittit ab astra fauillam. Vult enim per Cererem frumenti inuentricem intelligere panem: per Liberum inuentorem vitis, vinum: per Venerem libidinem: per Vulcanum, ignem. At contrà *per inuentum inuentorem demonstrans*. Ut, vinum precamur pro Libero qui vinum apud Græcos inuenit. Item *per efficientem id quod efficitur*, sicut Pigrum frigus, quod pigros homines faciat: & timor pallidus, eo quod pallidos homines reddat. At contrà *per id quod efficitur efficiens*: ut, lūgit equos auri genitor, spumantiæque addit frena loris. Spumantia frena dixit, cum utique non ipsa faciant spumas, sed equus, qui ea gerit, spumis conspergat infusus. *Antonomasia*, est pro nomine, id est vice nominis posita, ut Maia genitus pro Mercurio. Qui tropus fit tribus modis ab animo, ut magnanmūsque Anchisiades, à corpore: ut ipse arduus: extrinsecus, ut, Infelix puer atque impar congressus Achilli. *Epitheton*, suprapositum nomen, præponitur enim proprio nomini: ut, Alma Ceres, obscenique canes, importunæque volucres. Inter antonomasian autem & epitheton hoc differt, quod antonomasia, pro vice nominis ponitur: Epitheton autem nunquam sine nomine est. Quibus duobus tropis vel vituperamus aliquem, vel ostendimus, vel laudamus. *Synecdoche*, est conceptio: cum à parte totum, vel à toto pars intelligitur. Eo enim & per speciem genus, & per genus species demonstratur: sed species pars est, genus autem totum. *A toto enim pars intelligitur*: ut, Quum multæ glomerantur aues, ubi frigidus annus Transpontum fugat. Non enim totus annus est frigidus, sed pars anni, id est hiems. At contrà *à parte totum*: ut, Flammæ cum regia puppis Extulerat. Vbi non solum puppis, sed naus: & non naus, sed qui in ea: & non omnis, sed vnus flammæ extulit. *Onomatopœia*, nomen fictum ad imitandum sonum vocis confusæ, ut stridor valuarum, mugitus bouum, balatus ouium.

¶ *Peri-*

Periphrasis est circumloquium: dum res una plurimis verbis significatur, ut aures vitales carpit. Significavit enim per copulationem verborum unam rem, hoc est, vivit. Hic autem tropus geminus est. Nam aut veritatē splendide producit, aut foeditatem circuitu euitat. *Veritatem splendide producit*: sicut, Et iam prima novo spargebat lumine terras Titoni troceum linquens aurora cubile. Vult enim dicere, iam luceſcebat, aut dies ortus erat. *Foeditatem circuitu denotat*: sicut, Placitumque petiuit Coniugis infusus gremio per membra soporem. Hoc enim circuitu euitat obscenitatem & decenter ostendit concubitū.

Hyperbaton est transcensio, cum verbum aut sententia commutatur. Huius species quinque sunt, Anastrophe, Hysteron proteron, Parenthesis, Tmesis, Synthesis. *Anastrophe* verborum ordo praeposterus: ut, littora circum, pro circum littora. *Hysteron proteron*, sententia ordine commutata: ut, Postquam altos tetigit fluctus, & ad aequora venit. Ante enim ad aequora venit, & sic tetigit fluctus. *Parenthesis*, ubi interponimus sententiam nostram, quae ex medio remota integer sensus perducatur: ut, Aeneas (neque enim patrius consistere mentem Passus amor) rapidum ad naues praemittit Achatem. Est enim ordo, Aeneas rapidum praemittit Achatem. Nam illud in medio parenthesis est. *Tmesis* est sectio unius nominis per interpositionem verborum: ut, Multum nebulae circum Dea fudit amictum, Pro circumfudit. *Synthesis* est, ubi ex omni parte confusa sunt verba: ut illud, Iuvenes, fortissima frustra pectora, si vobis audendi extrema cupido est. Certa sequi, quae sit rebus fortuna videtis. Excessere omnes aditis arisque relictis Diis quibus imperium hoc steterat, succurritis urbi Incensae, moriamur, & in media arma ruamus. Ordo talis est, Iuvenes fortissima pectora, frustra succurritis urbi Incensae, quia excessere dii quibus hoc imperium steterat. Vnde si vobis cupido certa est me sequi, audentem extrema, ruamus in media arma & moriamur.

Hyperbole est excelsitas fidem excedens ultra quam credendum est: ut, Sydera verberat unda: & Terram inter fluctus aperit. Hoc enim modo ultra fidem aliquid augetur: nec tamen a tramite significandae veritatis erratur, quamvis verba quibus indicatur excedant, ut voluntas loquentis non fallentis appareat. quo tropo non solum augetur aliquid, sed & minuitur: *augetur*, ut velocior aura: *minuitur*, ut, mollior pluma, durior saxo.

Allegoria est alieniloquium, aliud enim sonat, aliud intelligitur: ut, Tres in litore ceruos Conspicit errantes. Vbi tres duces belli Punici, vel tria bella Punica significantur. Et in Bucolicis, Aurea mala decem mihi, id est ad Augustum decem e-

glogas pastorum. Huius tropi plures sunt species, ex quibus eminent vij. Ironia, Antiphrasis, Aenigma, Charientismus, Paroemia, Sarcasmus, Astismus. *Ironia* est sententia per pronuntiationem contrarium habens intellectum, Hoc enim tropo callide aut per accusationem, aut per insultationem aliquid dicitur. ut est illud, Vestras Eure domos, illa se iactet in aula Aeolus, & clauso ventorum carcere regnet. Et quomodo aula, si carcer est? Soluitur enim pronuntiatione. Nam carcer pronuntiatio est: iactet in aula, Ironia est, & totum per contrariam pronuntiationem enuntiatur per Ironiae speciem, quae laudando deridet. *Antiphrasis* est sermo de contrario intelligendus: ut lucus, quia caret luce per nimiam nemorum umbram. & manes, id est mites & modesti, cum sint terribiles & immanes, & Parcae & Eumenides, id est Furiae quod nulli parcant vel benefaciant. Hoc tropo & nani Athlantes, & caeci videntes, & vulgo Aethiopes argentei appellantur. Inter Ironiam autem & Antiphrasin hoc distat, quod Ironia pronuntiatione sola indicat quod intelligi vult, sicut cum dicimus homini agenti male, Bonum est quod facis. Antiphrasis vero non voce pronuntiantis significat contrarium, sed his tantum verbis quorum origo contraria est. *Aenigma* est questio obscura, quae difficile intelligitur, nisi aperiatur: ut est illud, De comedente exiit eibus, & de forti egressa est dulcedo: significans ex ore leonis fauam extractum. Inter allegoriam autem & aenigma hoc interest: quod allegoria bis gemina est: & sub re alia aliud figuraliter indicat: Aenigma vero tantum sensus obscurus est, & per quasdam imagines adumbratus est: ut, Quaedam filia mater matris, & mater filiarum filiae suae. *Charientismus* est tropus, quo dura dictu gratius proferuntur. uti cum interrogantibus nobis, numquid nos quaesierit aliquis? respondetur, bona fortuna. Vnde intelligitur, neminem nos quaesivisse. *Paroemia* est rebus & temporibus accommodatum proverbium. Rebus, ut Contra stimulum calces: dum significatur aduersis resistendum. Temporibus, ut, Lupus est in fabula. Aiunt enim rustici vocem hominem perdere, si cum prior lupus viderit. Vnde & subito tacenti dicitur illud proverbium, Lupus in fabula. *Sarcasmus* est hostilis irrisio, cum amaritudine: ut, Referes ergo haec & nuntius ibis Pelidae genitori, illi mea tristitia facta Degeneremque Neoptolemum narrare memento. Huic contrarius est *Astismus*, id est, urbanitas sine iracundia: ut id, Qui Bauium non odit, amet tua carmina Meui, Atque idem iungat vulpes & mulgeat hircos. id est, qui Bauium non odit, pro poena ei contingat ut diligat Meuium. Fuerit autem Meuius & Bauius poetae pessimi, & ini-

mici Virgilij. Qui hos ergo diligit, faciat quæ contra naturam sunt, id est, iungat vulpes & mulgeat hircos. *Quinismus* est, quæ Latinè interpretatur similitudo, per quam minus notæ rei per similitudinē eius quæ magis nota est panditur demonstratio. Huius species sunt tres, icon, parabolæ, paradigma, id est cōparatio, exemplum. *Icon* est imago, cū figuram rei ex simili genere conamur exprimere: vt, Omnia Mercurio similia, vocemque colorēque, Et crines flauos, & membra decora iuuentæ. Congrua enim est similitudo de specie, cuius persona inducitur. *Parabola* est comparatio ex dissimilibus rebus: vt, Qualis in aruis est ferè Libyæ visus leo, cominus hostem confedit: vbi leoni Cæsarem comparauit, non ex suo, sed ex alio genere comparisonem faciens. *Paradigma* est exemplum dicti vel facti alicuius, aut ex simili, aut ex dissimili genere, conueniens ei, quā proponimus rei. ita, Tam fortiter perijt apud Hipponam Scipio, quā Vtiæ Cato. Similitudo autem tribus modis fit, à pari, à maiore, à minore. *A pari*, Ac veluti magno in populo cū sæpè coorta est Seditio, à maiore ad minus, Qualiter expressum ventis per nubila fulmē, à minore ad maius, Si potuit manes arcessere coniugis Orpheus, Threicia fretus cithara, fidibusque canoris, quasi dicat, re parua & breui, id est, si ille cithara fretus, ego pietate.

De prosa. CAP. XXXVII.

Profa est producta oratio, & à lege metri soluta. *Prosum* enim antiqui productum dicebāt & rectū. Vnde ait Varro. Apud Plautum prosis lectis significare rectis. vnde etiā quæ non est perflexa numero, sed recta *prosa oratio* dicitur, in rectum producendo. Alij *prosam* aiunt dictam ab eo, quod sit profusa, vel ab eo quod spatiosius proruat & excurrat, nullo sibi termino præfinito. Præterea sciendum tam apud Græcos, quā apud Latinos longè antiquiorem curam fuisse carminum, quā prosæ. Omnia enim prius versibus condebantur, prosæ autem studium serò viguit. Primus apud Græcos Pherecides Syrus soluta oratione scripsit, apud Romanos autem Appius Cæcus aduersus Pyrrhum solutam orationem, primus exercuit. Iam ex hinc & ceteri prosam orationem condiderunt.

De Metri. CAP. XXXVIII.

Metra vocata, quia certis pedum mensuris atque spaciis terminatur, neq; ultra dimensionē temporū constitutā procedunt. Mēsurā enim Græcè *metron* dicitur. *Versus* dicti ab eo, quod pedibus in ordine suo dispositis, certo sine moderantur per articulos: qui

cæsa, & membra nominantur. Qui ne lōgius prouoluerentur, quā iudiciū posset sustinere, modum statuit ratio vnde reuerteretur, & ab eo ipso versum vocatū dicunt, quod reuertatur. Huic adhæret *rythmus*, qui nō est certo sine moderatus: sed tamē rationabiliter ordinatis pedibus currit: qui Latinè nihil aliud quā numerus dicitur, de quo est illud, Numeros memini si verba tenerē. *Carmen* vocatur quicquid pedibus cōtinetur: cui datū nomen existimāt, seu quod carptim pronuntiaretur, vnde hodie laudā quā purgātes discerpunt, carminare dicimus: seu quod qui illa canerēt, carere mēte existimabantur. *Metra* vel à pedibus nūcupata, vel à numero syllabarū, vel ab inuētoribus, vel à frequentatoribus, vel à rebus quæ scribuntur. *A pedibus* metra vocata, vt dactilica, iambica, trochaica. A trocheo enim trochaicū metrū nascitur, à dactilo dactilicū: sic & alia à suis pedib⁹. *A numero* verò exametrum, pētametrū, trimetrū. Nam senarios vers⁹ nos ex numero pedum vocamus. Hos Græci quia gemmos ferūt, trimetros dicūt. Exametros autē Latinos primū fecisse Ennius traditur, cōsq; lōgos vocat. *Ab inuētoribus* metra vocata dicitur, vt Anacreonticū, Sapphicū, Archiloicū. Nā Anacreontica metra Anacreō Teius cōposuit. Sapphica. Sappho mulier edidit. Archiloicū, Archilochus quidam scripsit. Colophonīū, Colophon⁹ quidā exercuit. Sota deorū quoque repertor est Sotades genere Cretēsis. Simonidia quoq; metra Simonides poeta lyricus cōposuit. *A frequentatoribus*, vt Asclepiadea. Nō enim ea Asclepius inuenit: sed proinde ita vocata sunt, quod eis idē frequentissimē, & elegantissimē vsus sit. *A rebus* quæ scribuntur, vt heroicū, elegiacū, bucolicū. *Heroicū* enim carmē dictum, quod eo viro rū fortiū res & facta narrētur. Nā *heroes* appellātur viri quasi aeri, & cælo digni propter sapientiā & fortitudinē: quod metrū auctoritate cetera metra præcedit, vnū ex omnibus, tā maximis operibus aptū quā paruis suauitatis & dulcedinis æquē capax. Quibus virtutibus nomē solū obtinuit, vt heroicū vocaretur ad memorādas scilicet heroū res, hoc est fortiū. Nā & præ ceteris simplissimū habetur, cōstātq; duobus pedibus, dactilo & spondeo, ac sæpe penē vel ex hoc, vel ex illo, nisi quod temperantius sit vtriusq; mixtura, quā si instruat a singulis. Omnibus quoque metris prius est. Hoc primū Moyses in cātico Deuteronomij, lōgē ante Pherecidē & Homerū cecinisse, pbatur. Vnde & apparet antiqui⁹ fuisse apud Hebræos studiū carminū, quā apud Gentiles. Siquidē & Iob Moyſi rēporibus adæquat⁹ hexametro versu dactilo spōdæoq; decurrit. Hoc apud Græcos Achatēſius Milesius fertur prim⁹ cōposuisse: vel, vt alij putāt, Pherecides Syrus, quod metrū ante Homerū Pythium

thum dictum est: post Homerum heroicum nominatum. Pythium autem vocatum volunt, eo quod hoc genere metri oracula Apollinis sint edita. Nam cum in Parnasso monte Pythionem serpentem in vindictam matris sagittis insequeretur, accolæ Delphici hoc illum metro hortati sunt, ut ait Terentianus. *Elegiacum* autem dictum, eo quod modulatio eiusdem carminis conveniat miseris. Terentianus hos elegos dicere solet: quod clausula talis tristibus, ut tradit, aptior esset modis. Hoc autem vix omnino constat à quo sit inventum: nisi quia apud nos Ennius eo prior usus est. Nam apud Græcos sic adhuc lex Grammaticorum pendet: ut sub iudice res relegata sit. Nam quidam eorum Colophonium quendam, quidam Archilochum auctorem atque inventorem voluit. *Bucolicum*, id est, pastorale carmen plerique Syracusis primum compositum à pastoribus opinantur: nonnulli Lacedæmone. Namque transiente in Thraciam Xerxe rege Persarum, cum Spartanz virgines, sub hostili metu neque egredi urbem auderent, neque pompam chorumque agrestem Dianæ deæ pro more exercerent: turba pastorum ne religio periret, eundem in conditis cantibus celebrarunt. Appellatur autem Bucolicum de maiore parte: quanvis opilionum caprariorumque sermones in iis & cantica inferantur. *Hymnus*, primum David propheta in laudem Dei composuisse, ac cecinisse manifestum est. Deinde apud Gentiles prima Memmia Timothe fecit in Apollinem & Musas, quæ fuit temporibus Ennij longe post David. Hymni autem ex Græco in Latinum laudes interpretantur. *Epithalamia* sunt carmina nubentium, quæ decantantur à scholasticis in honorem sponsi & sponsæ. Hæc primum Salomon edidit in laudem ecclesiæ & Christi. Ex quo Gentiles sibi Epithalamium vindicarunt, & istius generis carmen assumptum hæsit. Quod genus primum à Gentilibus in scenis celebrabatur, postea tantum in nuptiis hæsit. Vocatur autem epithalamium, eo quod super thalamum decantetur. *Threnus*, quod Latine lamentum vocamus, primum Ieremias versus composuit super urbem Hierusalem & populum, quando captivus ductus est. Post hunc apud Græcos Simonides poeta lyricus. Adhibebantur autem funeribus atque lamenti: similiter & nunc. *Epitaphium* Græcè, Latine supra tumulum. Est enim titulus mortuorum, qui in dormitione eorum sit qui iam defuncti sunt. Scribuntur enim ibi vita & mores & ætas eorum. *Poesis* dicitur Græco nomine opus multorum librorum: *poema* unius. *Idilium* paucorum versuum. *distichon* duorum: *monostichon* unius. *Epigramma* est titulus, quod in Latinum superscriptio interpretatur: ut c.

nam super. *ὑμνὸς* litera vel scriptio nominatur. *Epodon* in poemate clausula brevis est. Dictum autem epodon quod adunatur ad speciem elegiaci, ubi præmissio vno longiori, alter brevior componitur, atque ita in singulis quibusque maioribus sequentes minores quasi clausulæ recinunt. *Clausulas* autem Lyrici appellant, quasi præcisos versus integris subiectos, ut est apud Horatium: *Beatus ille qui procul negotiis*, deinde sequitur præcisus, *ut prisca gens mortalium*: sic & deinceps alterni, quibus aliqua pars deest: & ipsi præcedentibus similes, sed minores: *Centones* apud Grammaticos vocari solent, qui de carminibus Homeri vel Virgilij ad propria opera more centenario, ea multis hic inde compositis in unum sarciuntur. corpus ad facultatē cuiusque materiæ. Denique Proba uxor Adelphi centonem ex Virgilio de Fabrica mundi, & evangelis plenissime expressit, materia composita secundum versus, & versibus secundum materiam concinnatis: sic quoque & quidam Pomponius ex eo demum poemate inter cetera stili sui otia Titulum in Christi honorem composuit: similiter & *Aneidos*.

De fabula. CAP. XXXIX.

Fabulas poetæ à fando nominaverunt: quia non sunt res factæ, sed tantum fando fictæ. Quæ ideo sunt inductæ, ut ficto motorum animalium inter se colloquio imago quædam vitæ hominum nosceretur. Has primus invenisse traditur Alemon Crotonensis: appellantur *Æsopice*, quia is apud Phrygiam in hac re pollebat. Sunt autem fabulæ aut *Æsopica*, aut *Libyfica*. *Æsopica* sunt, cum animalia muta inter se sermocinasse finguntur, vel quæ animam non habet: ut vires, arbores, montes, petreæ, flumina. *Libyfica* autem dum hominū cum bestiis, aut bestiarum hominibus fingitur vocis esse commercium. Fabulas poetæ quasdam delectandi causa finxerunt: quasdam ad naturas rerum: nonnullas ad mores hominum interpretati sunt. *Delectandi* causas fictas, ut eas quas vulgò dicunt, vel quas Plautus & Terentius composuerunt. *Ad naturam rerum fabulas* fingunt: ut, Vulcanus claudus, quia per naturam nunquam rectus est ignis, ut illa triformis bestia, prima leo, postrema draco, media ipsa Chimera: id est caprea, ætates hominum per eam volentes distinguere: quarum ferox & horrens prima adolescentia, ut Leorchmidium vitæ tempus lucidissimum, ut caprea, eo quod acutissime videat: tunc sit senectus casibus inflexis, ut draco. Sic & Hippocentauri fabulam esse confictam, id est, hominum equo mixtum ad exprimendam humanæ vitæ velocitatem: quia equum constat esse velocissi-

num. *Ad mores*, ut apud Horatium mus loquitur muri: mustella vulpecula: ut per narrationem fictam ad id quod agitur verax significatio referatur. Vnde & Æsopi tales fabulæ sunt ad morum finem relatae, vel sicut in libro Iudicum ligna sibi regem requirunt, & loquuntur ad oliuam, & ad ficum, & ad vitem, & ad rubum: quod totum utique ad mores finguntur: ut ad rem quæ intenditur, ficta quidem narratione, sed veraci significatione veniatur. Sic & Demosthenes orator fabula abusus est aduersus Philippum, qui cum ab Atheniensibus postularer, ut sibi decem oratores darentur, vel discederet, finxit ille hanc fabulam, qua dissuaderet, dicens: lupos aliquorum pastoribus, quorum diligentiam decipere voluissent, suasisse, ut in amicitiam conuenirent: ea tamen conditione, ut canes in quibus erat causa iurgiorum, iure illis traderentur: annuisse pastores, & in spem securitatis dedisse canes, quos ouium suarum vigilantissimos custodes habebant. Tunc lupi adempta omni formidine, omne quod in gregibus illis erat, non pro satietate tantum, verum etiam pro libidine lacerauerunt, Philippum hoc quoque princeps populi postulare, quo facilius posset opprimere spoliata custodibus urbem.

De historia. CAP. XL.

Historia est narratio rei gestæ, per quam hæc quæ in præterito facta sunt dignoscuntur. Dicta autem Græcè Historia ἱστορία, vel à videre, vel à cognoscere. Apud veteres enim nemo conscribebat Historiam, nisi is qui interfuisset, & ea quæ scribenda essent vidisset. Melius enim oculis quæ sunt deprehendimus, quàm ea quæ auditione colligimus. Quæ enim videntur, sine mendacio proferuntur. Hæc disciplina ad Grammaticam pertinet, quia quicquid dignum memoria est, literis mandatur. Historiæ autem ideo *mnemoria* dicuntur, quod memoriam tribuunt rerum gestarum. *Series* autem dicta per translationem à sertis florum inuicem comprehensorum.

De primis auctoribus historiæ.

CAP. XLI.

Historiam autem primus apud nos Moyses de initio mundi conscripsit. Apud Gentiles verò primus Dares Phrygius de Græcis & Troianis historiam edidit: quam in foliis palmarum ab eo conscriptam esse ferunt. Post Daretem autem in Græcia Herodotus primus historiographus habitus. Post quem Phærecides claruit iis temporibus quibus Esdras legem conscripsit.

De utilitate historia.

CAP. XLII.

Historiæ gentium non impediunt legentes in iis quæ utilia dixerunt. Multi enim sapientes præterita hominum gesta ad institutionem præsentium historiis tradiderunt. Siquidem & per Historiam summa retrò temporum annorumque supputatio comprehenditur: & per consulum regumque successum multa necessaria perferuntur.

De generibus historia. CAP. XLIII.

Genus historiæ triplex est. *Ephemeris* namque appellatur vnius diei digestio: hoc apud nos *Diarium*, vocatur. Nam quod Latini diurnum, Græci Ephemerida dicunt. *Kalendaria* appellantur, quæ in menses singulos digeruntur, *Annales*, sunt res singulorum annorum. Quæcunque enim digna memorie domi militæque mari ac terræ per annos in commentariis acta sunt, ab anniuersariis gestis annales nominauerunt. *Historia* autem multorum annorum vel temporum est: cuius diligentia annui commentarij in libris delati sunt. Inter *Historiam* autem & *Annales* hoc interest, quod *historia* est eorum temporum quæ vidimus: *annales* verò sunt annorum quos ætas nostra non nouit. Vnde Sallustius ex historialibus, Eusebius & Hieronymus ex annalibus & historia constat. Inter *Historiam*, & argumentum & fabulam interest: Nam *Historia* sunt res veræ, quæ factæ sunt. *argumenta* sunt, quæ etsi facta non sunt, fieri tamen possunt. *fabula* verò sunt, quæ nec facta sunt, nec fieri possunt, quia contra naturam sunt.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINUM SIVE ETYMOLOGIARUM LIBER II.

CAPITA SECUNDI LIBRI.

1 De Rhetorica eiusque nomine.	11 De Catasena & Anasena.
2 De inventis Rhetorica.	13 De prosopopeia.
3 De nomine oratoris & partibus Rhetorica.	14 De Esbiopoeia.
4 De tribus generibus causarum.	15 De generibus quaestionum.
5 De gemmo statu causarum.	16 De locutione.
6 De triperita controversia.	17 De trimodo genere dicendi.
7 De quatuor partibus orationis.	18 De colo & commate & periodo.
8 De quinque modis causarum.	19 De vitis literarum, & verborum & sententiarum cavendis.
9 De syllogismo Rhetorico.	20 De iunctura verborum.
10 De Loge.	21 De figura verborum & sententiarum.
11 De sententia.	

DE RHETORICA.

CAP. I.

RHETORICA est bene dicendi scientia, in civilibus quaestionibus, ad persuadendum iusta & bona in rerum personarumque negotio, & causa. ¶ Dicta autem Rhetorica Græca appellatione *ῥητορικὴ*, id est, à copia locutionis. *ῥήτωρ* enim apud Græcos locutio dicitur *ῥήτωρ* orator. ¶ Coniuncta est autem Grammaticæ arti P. rhetorica. in Grammatica enim scientiam recte loquendi discimus. In Rhetorica verò percipimus qualiter ea quæ didicimus proferamus.

De inventis Rhetorica artis.

CAP. II.

HÆc autem disciplina à Græcis inuenta est à Gorgia, Aristotele, Hermagora: translata in Latinum à Tullio videlicet & Ticiano, & Quintiliano, sed ita copiose, ita variè, vel pro scientia, vel pro loquacitate verborum, ut eam lectori admirari in promptu sit, comprehendere impossibile. Nam membranis retentis, quasi accrescit memoriae series dictionis: ac mox repositis recordatio omnis elabatur. Huius disci-

plinæ perfecta cognitio oratorem facit.

De nomine oratoris & partibus Rhetorica.

CAP. III.

ORATOR est igitur vir bonus dicendi peritus. ¶ *Vir bonus* consistit natura, moribus, vita, artibus. *Dicendi peritus* consistit artificiosa eloquentia, quæ constat partibus quinque, Inventionem, Dispositionem, Elocutionem, Memoriam, Pronuntiationem, & fine officij, quod est aliquid persuadere. Ipsa autem *peritia dicendi* in tribus rebus consistit, natura, doctrina, usu. *Natura*, ingenio: *doctrina*, scientia & *usu*, assiduitate. Hæc sunt enim quæ non solum in oratore, sed in vnoquoque homine artifice spectantur, ut aliquid efficiat.

De tribus generibus causarum.

CAP. IV.

GENERA causarum tria sunt, deliberativum, demonstrativum, iudiciale. *Deliberativum*, genus est, in quo de quibuslibet utilitatibus vitæ, quod aut debeat aut non debeat fieri tractatur. *Demonstrativum*, in quo laudabilis persona aut reprehensibilis ostenditur. *Iudiciale*,

in quo de ipsius personæ factō : aut pœnæ aut præmij sententiā datur. ¶ *Dictum autem iudiciale*, eo quod iudicet hominē, & sententiā suā ostēdat, utrū laudabilis præmio dignus sit, aut certe reus condēnari, liberari ve supplicio debeat. ¶ *Deliberatiuum* genus vocatur, eo quod de vnaquaq; re in eo deliberatur. Huius genus duplex est, suasio & dissuasio, id est, de expectādo & fugiēdo, id est, de faciēdo & nō faciēdo. Suasoria autē in tribus locis diuiditur, honesto, utili, & possibili. Hæc differt aliquid à deliberatiua: quia *suasoria* eget altera persona, *deliberatiua* interdū & apud se agit. In suasoria autē due sunt, quæ plus valēt, spes & metus. ¶ *Demonstratiuum* dictū quod vnamquamque re aut laudādo aut vituperādo demonstrat. quod genus duas habet species, laudē & vituperationē. *Laudis ordo tribus sēporibus* distinguitur, ante ipsū, in ipsū, post ipsū. *Ante ipsū*: vt, quæ te tā læta rulerunt *Secula*: *In ipsū*: vt, O sola infādos Troiæ miserrata labores *Post ipsū*: vt, In frera dū fluij current, dunt montibus vimbæ Lustrabūt, conuexa polus dum sydera pascet: Sēper honos nomēque tuum laudēque manebūt. Pari ordine ē contrariū & in vituperatione hominis hæc forma seruanda est, an hominē, in hominem, post hominē. ¶ *Locus cōmunis*, locus rhetoricus nullus est alius, nisi argumēti sedes. Hæc verō cōmunitas ad inquisitionē pertinet: vt nunquā manducaui cōmune, etiam immundū. Locus cōmunis demonstratiuum vituperationis genus pertinet. Quod tamen ab eo in aliquo differt. Nā vituperatio quæ contraria est laudi, specialiter ad certam facientis personam adhibetur. Cōmunis verō locus generaliter in facti crimine præponitur. Vnde & cōmunis locus dicitur: quia absente persona non tantū in hominē, quantum in ipsum crimen exponitur. Omne enim vitium non in vno tātū, sed etiam commune in plurimis inuenitur.

De genuino statu causarum.

C A P. V.

Status causarū, apud Rhetores dicitur ea res, in qua causa cōsistit, id est, constitutio. Græci enim statū à contentione *ἵκον* dicunt. Latini autē non solū à pugna per quam expugnēt propositionē aduersarij, sed quod in eo pars vtraq; cōsistat. Fit autē ex intentione & depulsiōe. ¶ *Status* autē causarū duo sunt, *rationalis* & *legalis*. De rationali oriuntur coniectura, finis, qualitas, translatio. De fine, iudicialis & negotialis. De iudiciali, absolutiua & assumptiua. De assumptiua, concessio, remotio criminis, relatio criminis, compensatio. De

concessione, purgatio & deprecatio. *Concessio* *status* est cū factum quod alij obicitur, ab alio pernegatur. *Diffinitiuus status* est, cū id quod obicitur, non hoc esse contenditur, sed quid illud sit adhibitis diffinitionibus approbatur. *Qualitas* est dū qualis sit res quæritur: & quia de vi & genere negotij controuersia agitur, cōstitutio generalis appellatur. *Translatio* est, cū causa pendet ab eo: quod aut non is agere videtur quem oportet, aut nō apud quos, quo tēpore, qua lege, quo crimine, qua pœna oporteat. Translatiua constitutio est: quod actio translationis & commutationis indigere videtur. ¶ *Iudicialis* est, in qua æqui & recti natura & præmij aut pœnæ ratio quæritur. *Negotialis* est in qua quid iuris ex civili more & æquitate sit consideratur. ¶ *Assumptiua* est, quæ ipsa ex se nihil dat firmi ad recusationem, foris autem aliquid defensionis assumit. *Concessio* est, cū reus omnis non id quod factū est defendit, sed vt ignoscatur postulat, quod nos ad pœnitētes probauimus pertinere. *Remotio criminis* est, cū id crimen quod infertur ab se & ab sua culpa, vi & potestate in aliū reus dimouere conatur. *Relatio criminis* est, cū ideo iure factū dicitur, qd alius ante iniuria laesit sit. *Cōparatio* est, cū aliud aliquod alterius factum honestum aut vtile contenditur, quod vt fieret illud quod arguitur, dicitur esse commissum. ¶ *Purgatio* est, cū factum quidē conceditur, sed culpa remouetur. Hæc partes habet tres, imprudentiam, casum, necessitatem. *Deprecatio* est, cū & peccasse se, & consultu peccasse reus confitetur, & tamen vt ignoscatur postulat: quod genus perraro potest accidere. ¶ Itē ex legali statu hæc oriuntur, id est, scriptum & voluntas, leges contrariæ, ambiguitas, collectio siue ratiocinatio & diffinitio legalis. *Scriptum* & *voluntas* est, quando verba ipsa videntur cum sententia scriptoris dissidere. *Leges contrariæ status* est: quando inter se duæ leges aut plures discrepare videntur. *Ambiguitas* est, cū id quod scriptū est, duas aut plures res significare videtur. *Collectio* vel *ratiocinatio* est: quando ex eo quod scriptū est, aliud quoque quod non scriptū est, inuenitur. *Diffinitio legalis* est, cū vis verbi quasi in diffinitiuā constitutione in qua posita sit quæritur. ¶ Status ergo tā rationales quā legales à quibusdam certius xvij cōnumerati sunt, cæterum secundū rhetoricos libros Tullij xix. reperiuntur propterea, quia translationem inter rationales principaliter affixit status. Inde se ipse etiam Cicero reprehendens, translationem legalibus statibus applicauit.

Detriper-

De tripartita controuersia. CAP. LXI.

Tripertita controuersia, iuxta Ciceronem aut simplex est, aut iuncta. Et si iuncta est, considerandum est, vtrum ex pluribus quæstionibus iuncta sit, an ex aliqua cõparatione. ¶ *Controuersia simplex* est, quæ absolutam continet vnã quæstionẽ hoc modo: Corinthiis bellum indicimus, an non? *Iuncta* est ex pluribus quæstionibus, in qua plura quærentur hoc pacto: Vtrum Carthago diruatur, aut Carthaginensibus reddatur, an eò colonia deducatur? Ex cõparatione, in qua per contentionem vtrum potius, aut quid potissimum quæritur, ad hunc modũ: Vtrũ exercitus in Macedoniã contra Philippum mittatur, qui sociis sit auxilio, an teneatur in Italia, vt quã maximã cõtra Annibalem positã copiarũ sint.

*De quatuor partibus orationis.**CAP. VII.*

Partes orationis in Rhetorica arte quatuor sunt, Exordium, Narratio, Argumentatio, Cõclusio. ¶ Harum *prima* auditoris animum prouocat, *secunda* res gestas explicat, *tertia* fidem assertionibus facit, *quarta* finem rotius orationis complectitur. ¶ *Inchoandum* est itaque taliter, vt beneuolum docilem vel attentum auditorẽ faciamus. *beneuolum*, precando, *docilem* instruendo, *attentum* excitando. ¶ *Narrandum* est ita, vt breuiter atque apertẽ loquamur. ¶ *Argumentandũ* ita, vt primũ nostra firmemus, dehinc aduersa confringamus. ¶ *Concludendũ* est ita, vt concitemus animum audientis implere quæ dicimus.

De quinque modis causarum. CAP. VIII

Species causarum sunt quinque, id est, honestum, admirabile, humile, anceps, obscurum. *Honestum* causarũ genus est, cui statim sine oratione nostra fauet animus auditoris. *Admirabile* est, quo attentus sit animus eorum qui audituri sunt. *Humile* est, quod negligitur ab auditore, & nõ magno perẽ attẽdẽdum videtur. *Anceps* est, in quo aut iudicatio dubia est, aut causa honestatis & turpitudinis particeps, vt & beneuolentiam pariat & offensam. *Obscurum* est, in quo aut tardi auditores sunt, aut difficilius ad cognoscendum negotius causa cernitur implicata.

De syllogismo. CAP. IX.

Syllogismus Græcẽ, Latine argumentatio appellatur. *Argumentatio* autẽ dicta est, quasi argutẽ mentis oratio, qua inuẽtum probabile exequimur. *Syllogismus* igitur

est propositionis & assumptionis, cõfirmationisque extrema conclusio: aut ex ambigẽtis incerto, aut ex fiducia comprobãtis. ¶ Cõstat enim tribus partibus, propositione, assumptione, cõclusionẽ. *Propositio*, vt puta, quod bonum est, turpẽ vsum habere nõ potest. Consentit audiẽs, assumpsit ille: Pecunia turpem vsum habet. Cõcluditur, Ergo pecunia non est bonũ. ¶ Syllogismis autẽ non solum rhetores, sed maxime Dialectici vtuntur, licet Apostolus sæpe proponat, assumat, confirmet, atque cõcludat: quæ, vt diximus, propriẽ artis Dialecticæ, atque Rhetoricæ sunt. ¶ Syllogismorum apud rhetores principaliter genera duo sunt, *Inductio* & *ratiocinatio*. ¶ *Inductionis* membra tria sunt, *prima propositio*, *secunda illatio*, quæ & assumptio dicitur, *tertia conclusio*. *Inductio* est, quæ rebus nõ dubiis captat assensionem eius cum quo instituta est: siue inter Philosophos, siue inter Rhetores, siue inter sermocinantes, *Propositio inductionis* est, quæ similitudines concedendæ rei necessariò vnus inducit aut plurimorum. *Illatio inductionis* est: quæ & assumptio dicitur: quæ rẽ de qua cõtenditur, & cuius causa similitudines habitæ sunt, introducit. *Conclusio inductionis* est, quæ aut concessionẽ illationis confirmat: aut quid ex ea cõficiatur declarat. ¶ *Ratiocinatio* est oratio, qua id, de quo quæstio, cõprobatur. ¶ *Ratiocinationis* duo sunt modi. Primus *enthymema*, qui est imperfectus syllogismus atque rhetoricus. Secundus *Epichirisma*, qui est in Rhetoricis latior syllogismus. *Enthymema* igitur Latine interpretatur mentis cõceptio, quã imperfectum syllogismum solẽt Antigraphi nuncupare. Nã in duabus partibus eius argumenti forma consistit, quãdo eo quo ad fidem pertinet faciendã vitur syllogismorum lege præterita, vt est illud: Si tempestas vitanda est: non igitur nauigandum. Ex sola enim propositione constat esse perfectum: vnde magis Rhetoribus quã Dialecticis conuenire iudicatum est. *Enthymematis* membra sunt quinque, primum conuincibile: secundum ostensibile: tertium sententiale: quartum exemplabile: quintum collectiuum. *Conuincibile* est, quod euidentis ratione cõuincit, sicut fecit Cicero pro Milone: Eius igitur mortis sedetis vltiores: cuius virã si putaretis per vos restitui posse, nolletis. *Ostensibile* est, quod certa rei demõstratione constringit: sicut Cicero in Catilina: Hic tamen viuit, imò viuit, & iam in senatum venit. *Sententiale* est, quod sententia generalis adiicit: vt apud Terẽtium: Obsequiũ amicos, veritas odium parit. *Exemplabile* est, quod alicuius exempli compa-

ratione euentum similem cōminatur: sicut Cicero in Philip. Te miror, Antoni, quorū exēpla imitaris, eorū exitus non pertimescere *Collectivum* est, cū in vnū quē argumēta sunt, colligūtur, sicut ait Cicero pro Milone: Quem igitur cū gratia noluit, hūc voluit cum aliquorum querela. Quē iure, quem loco, quem tempore non est ausus, hunc iniuria, alieno tempore, cum piaculo capitis non dubitauit occidere. Præterea ¹⁰ secundū Victorinū *enthimema* est altera *diffinitio ex sola propositione*, sicut iā dictum est: quæ ita constat: Si tempestas vitāda est, nō est nauigatio requirenda. *Ex sola assumptione*, vt est illud: Si inimicus est, occidit, inimicus autē est. Et quia illi deest conclusio, *enthimema* vocatur. ¶ Sequitur *epichirema*, deicēdēs de ratiocinatione latior & executior rhetoricis syllogismis, latitudine distans & productione sermonis à *Dialecticis* syllogismis, propter quod rhetoricis datur. Hic autē constat modis tri- ²⁰ bus, primus modus tripartitus est. secundus quadripartitus: tertius quinque partitus. *Tripartitus epichirema* syllogismus est, qui cōstat mēbris tribus, id est, propositione, assumptione, conclusione. *Quadripartitus* est, qui cōstat ex mēbris quattuor: prima propositione, secūda assumptione, & vna propositionis siue assumptionis cōiunctione: tertia probatione & conclusione. ³⁰ *Quinque partitus* est, qui cōstat ex membris quinque: id est, prima propositione: secūda eius probatione: tertia assumptione: quarta eius probatione: quinta cōclusionē. Hunc Cicero ita facit in arte Rhetorica: Si deliberatio & demonstratio genera sunt causarū, nō possunt rectē partes alicuius generis causæ putari. eadem enim res aliis genus, aliis pars esse potest. Idem genus & pars non potest. cætera quousque syllogismi huius membra clauduntur.

De lege. CAP. X.

Lex est cōstitutio populi, quā maiores natu cū plebibus sanxerūt. Nam quid Rex aut Imperator edicit, Cōstitutio vel edictū vocatur. ¶ *Institutio æquitatis* duplex est, nūc in legibus, nūc in moribus. ¶ Inter legem autē & mores hoc interest, quod lex scripta est: *mos* verò est vetustate probata ⁵⁰ cōsuetudo: siue lex nō scripta: Nā lex à legendo vocata, quia scripta est. *Mos* autem lōga cōsuetudo est, de moribus tracta tantundē. *Cōsuetudo* autem ius quoddā moribus institutum, quod pro lege suscipitur cū deficit *lex*, nec scriptura aut ratione consistat: quando & legem ratio comēdat. Porro si ratione lex consistat, lex erit

omne iam quod ratione constiterit, duntaxat quod religioni cōgruat, quod disciplinæ cōueniat, quod salutis proficiat. ¶ Vocata autē *cōsuetudo* quia est in communi vsu. ¶ Omnis autē lex aut *permittit* aliquid, vt est illud, Vir fortis petat præmiū: aut *vetat*, vt Sacrarum virginū nuptias nulli potere liceat: aut *punit*, vt, Qui cædē fecerit, capite plectatur. ¶ Factæ sunt autē leges, vt earum metu humana coerceatur audacia, tutāque sit inter improbos innocētia: & in ipsis improbis formidato supplicio refrenetur nocendi facultas. Legis enim præmio aut poena vita moderatur humana. ¶ Erit autem lex honesta, iusta, possibilibis, secundum naturam, secundū consuetudinem patriæ, loco temporique cōueniēs, necessaria, utilis, manifestāque, ne aliquid per obscuritatem, captionem contineat, nullo priuato commodo, sed pro communi ciuium utilitate conscripta.

De sententia & Chria. CAP. XI.

Sententia est dictum impersonale, vt, obsequium amicos, veritas odium parit. Hinc si persona fuerat adiecta, id est, iudicium, *chria* erit: ita offendit Achilles Agamemnonem vera dicendo: Metrophanes promeruit gratiam Mirhridatis obsequēdo. Nam inter *chria* & *sententiam* hoc interest, quod *sententia* sine persona profer- ³⁰ tur, *chria* sine persona nunquam dicitur. Vnde si sententiæ persona adiiciatur, fit *chria*: si detrahatur, fit *sententia*.

De Catasceue & Anasceue. CAP. XII.

Catasceue est confirmatio propositæ rei. *anasceue* autē contraria superiori est. Reuincit enim non fuisse aut non esse ⁴⁰ quod natum, aut factum, aut dictum esse proponitur: vt si quis Chimeram neget fuisse: aut fuisse confirmet. Inter has & *the* *sin* hoc interest, quod *thebesis* quamuis & ipsa habeat disputationem in vtranque partem scilicet negandi & confirmandi, tamen incertæ rei quasi quædam deliberatio vel coarctatio est. *Catasceue* autem & *anasceue* in his rebus quæ verisimiles non sunt, sed pro veris ponuntur, plerumque versantur. ¶ *Anasceue* prima diuisio est, ⁵⁰ *inconueniens* & *mendacium*. *Inconueniens* species sunt, quod inhonestum est, & quod inutile. Item inhonestum tractatur, aut in dictis, aut in factis. In dictis, vt si quis indecora & nō respōdētia auctoritati dixisse dicatur, velut si aliquis infamet Catonem illū Censorium, iuuentutem illam ad nequitiam & luxuriam coarctatam. In factis, vt si quis

si quis abhorrens aliquid à sanctimonia & nomine suo fecisse dicatur, ut est fabula de adulterio Martis & Veneris. *Mendacium* autem tres habet species: *incredibile*, quod factum non esse credatur: ut adolescentem qui de Siculo littore ingredientem Africā classes videret. *impossibile* est, ut Clodius insidias Miloni fecerit, & idem occisus sit à Milone. *Contrarium* est: Nam si insidias fecit, occidit. Qui occisus est, non fecit insidias. Hæc distributio in contrarium, ut Clodius insidias fecit miloni, & occidit. Cōfirmatio est. Reformata cataſceue proderit. Oportebit tamen principia sic ordinare, ut aut credendum esse veterū auctoritari, aut fabulis fidem non habendā esse dicamus. Et id postremum in anasceue requiramus, ne quid aliud significare voluerint, qui ista finxerunt: ut Scillam nō marinam, sed maritimam foeminam: nec succinctam canibus, sed rapacem aliquam & inhospitalem venientibus extitisse.

De proſopopœia.

CAP. XIII.

Proſopopœia, est cū in animalium rerū & persona & sermo fingitur: sicut Cicero in Catilina: Etenim si mecum patria mea, quæ mihi vita mea multo est charior loqueretur, dicens, &c. Sic & montes, & flumina vel arbores loquentes inducimus, personam imponentes rei, quæ non habet naturam loquendi: quod & tragædis vſitatum est, & in orationibus frequentissime inuenitur.

de Ethopœia. CAP. XIII.

Ethopœiam verò illam vocamus, in qua hominis personam fingimus, pro exprimendis affectibus ætatis, Audij, fortunæ, lætitiæ, sexus, mœroris, audaciæ. Nam cū piratæ persona suscipitur, audax, abrupta, temeraria erit oratio: cū fœminæ sermo simulatur, sexui conuenire debet oratio: iam verò adolescentis improuida: & senis, debilis: & militis fortis: & imperatoris grauis & parafiti suauis: & rustici, inculta: & philosophi perornata, diuersa oratio dicenda est. Aliter enim loquitur gaudio affectus, aliter vulneratus. In quo genere dictionis illa sunt maxime cogitanda, quis loquatur, & apud quem, & de quo, & ubi, & quo tempore: quid egerit, quid acturus sit aut quid pati possit, si hæc consulta neglexerit.

De generibus questionum. CAP. XV.

Genera questionum duo sunt: quorum vnum est finitum, alterum infinitum. *Finitum* hypothesis Græcè, Latine causa dicitur, ubi cum certa persona controuersia

est. *Infinitum* quod Græcè thesis, Latine propositum nominatur. hoc personā non habet certam, nec inest in aliqua certa circumstantia. id est, nec locus, nec tempus. In causa verò certa omnia sunt, vnde quasi pars causæ est propositum.

De elocutione. CAP. XVI.

Iam verò in elocutionibus illo ut oportebit, ut res, locus, tempus, persona audientis efflagitat, ne profana religiosus, ne inuerecunda castis, ne leuia grauibus, ne lasciuiia seriis, ne ridicula tristibus misceantur. Latine autem & perspicue loquendum. Latine autem loquitur, qui verba rerum vera & naturalia persequitur, nec à sermone atque cultu presentis temporis discrepat. Huic nō sit satis videre quid dicat: nisi id quoque suauiter & aperte dicere, ne id quidē tātum: nisi id quod dicit & facere

De trimodo dicendi genere. CAP. XVII.

*D*icenda sunt quoque summissa leniter, incitata grauiter, inflexa moderate. Hoc est enim illud trimodum genus dicendi, humile, medium, grandiloquum. Cū enim magna dicimus, *granditer* proferenda sunt: cū parua *subtiliter*: cū mediocria *temperate*. Nam in paruis causis nihil grande, nihil sublime dicendum est, sed leni ac pedestri more loquendum. In causis autem maioribus, ubi de Deo vel hominum salute referimus, plus magnificentiæ & fulgoris exhibendum. In temperatis verò causis ubi nihil agitur ut agat, sed tantummodo ut delectetur auditor, inter utrūque est moderate dicendum: sed & quāuis de magnis rebus quisque dicat, non tamen semper granditer docere debet, sed summissè cū docet, temperatè cū aliquid vel laudat, vel vituperat: granditer cū ad conuersionē auersos animos prouocat. Ut eda tamē verba in summisso genere sufficiētia, in temperato splendentia, in grādi vehementia.

De colo, themate, & periodo.

CAP. XVIII.

*C*omponitur autē, instruiturque omnis oratio, verbis, cōmate, colo & periodo. *Cōma* particula est sententiæ *Colo* mēbrum. *Periodos* ambitus vel circuitus. Fit autē ex cōiunctione verborum cōma, ex commate colon, ex colis periodos. *Cōma* est iuncturæ finitio, ut puta, Etsi vereor, iudices, ecce vnum cōma. sequitur & aliud comma, ne turpe sit pro fortissimo viro dicere: & factum est colo, id est, membrum, quod intellectum sensui præstat, sed adhuc pendet

oratio. sicque deinde ex pluribus membris fit *periodas*, id est, extremae sententiae clausula: ita veterem iudiciorum more requirunt. *Periodas* autem longior esse non debet, quam vi vno spiritu proferatur.

De vitio litterarum & verborum, & sententiarum cauendum. CAP. XIX.

Praeterea purum & honestum oratoris eloquium carere debet omnibus vitiis tam in literis quam in verbis, quam etiam in sententiis. In literis, ut iunctura apta & conueniens sit, & sic obseruandum, ne praecedentis verbi extrema vocalis in eadem vocalem primam incidat verbi sequentis, ut foeminae Aegyptiae, quae structura melior sit, si consonantes vocalibus applicentur: triumque consonantium, quae in se incidentes stridere, & quasi rixari videtur, vitanda iunctura est, id est, r, l, x. ut est ars studiorum, rex Xerxes, error Romuli. Fugienda est & consonans m, illisa vocalibus, ut verum enim. Praeterea carere debet oratio & omnibus vitiis, quae inter prima Grammaticorum studia cognoscuntur.

De iunctura verborum. CAP. XX.

In verbis quoque cauenda sunt vitia, ut non impropria verba ponantur, quae Graeci *Acyrologia* vocant. Amada est ergo *proprietas*: sic tamen ut aliquando propter humilitatem sordidi aut spurci vocabuli translatis nominibus sit vitendum. non tamen longè accitis, sed ut veris proxima & cognata videantur. Fugienda etiam *Hyperbatia* longiora, quae fieri sine aliorum sensuum confusione non possunt. *Ambiguitas* quoque & vitium illud cauendum: cum quidam iactatione eloquentiae ducti, quod vno aut duobus verbis significare poterant, interpositis inanibus vocibus longa & circumflexa ambage concludunt: quod vitium *Perissologia* vocatur. Cui contrarium vitium est *breuitatis* studio etiam necessaria verba furari. Fugienda sunt quoque sicut in literis & verbis, ita & in sententiis vitia, quae inter prima Grammaticorum studia cognoscuntur. Sunt autem *Cacemphasia*, *Tautologia*, *Ellipsis*, *Acyrologia*, *Metalepsis*, *Perissologia*, *Pleonasmus*, & his similia. At contra, oratione extollit & exornat *Energia* & *Emphasis*, quae plus quiddam, quam dixerat, intelligi facit: ut si dicas, Ad gloriam Scipionis ascendet & Virgilius, De missum lapsi per funem. Cum enim dicit lapsi, altitudinem imaginis suggerit. Huic contraria virtus est, verbis minuere quae natura sua magna sunt.

De figuris verborum & sententiarum.

CAP. XXI.

Avetur & ornatur oratio etiam figuris verborum ac sententiarum. Nam quia directa & perpetua oratio fatigationem atque fastidium tam dicendi quam audiendi creat: reflectenda est, & in alias versanda formas, ut & dicentem reficiat & ornatio fiat, & iudicem diuerso vultu auditumque delectet. De quibus plurimae superius à Donato in schematibus artis Grammaticae annotatae sunt. Vnde tantum illa hic interponi oportuit, quae in poemate aut nunquam aut difficulter sunt, in oratione autem libera sunt. *Anadiplosis*, est congeminationis verborum, ut, Hic tamē viuit, imò viuit, & iam in senatum venit. *Chiasmus*, est gradatio cum ab eo verbo quo sensus superior terminatur, inferior incipit: ac dehinc quasi per gradus dicendi ordo seruatur, ut est illud Africani: Ex innocentia nascitur dignitas: ex dignitate honor: ex honore imperium, ex imperio libertas. Hanc figuram nonnulli *catenam* appellant, propter quod aliud in alio quasi nectitur nomine, atque ita res plures in geminatione verborum trahuntur. Fit autem schema non solum in singulis verbis, sed etiam in coniectione verborum, ut apud Gracchum, Pueritia tua adolescentiae tuae inhonestamentum fuit, adolescentia senectutis dedecoramentum, senectus reipublicae flagitium. Sic & apud Scipionem: Vi atque gratis coactus cum illo sponsonem feci, facta sponsonem ad iudicem adduxi, adductum primo coetu damnauimus, damnatum ex voluntate dimisi. *Antithesis*, quae Latine contrapositione appellatur: quae dum ex aduerso ponuntur, sententiae pulchritudinem faciunt, & in ornamento locutionis decantissima existunt. ut Cicero, Ex hac parte pudor expugnat, illinc perulatia: hinc pudicitia, illinc stuprum: hinc fides, illinc fraudatio: hinc pietas, illinc scelus: hinc constantia, illinc furor: hinc potestas, illinc turpitudine: hinc continentia, illinc libido: hinc denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, & virtutes omnes certant: cum iniquitate, luxuria, ignauia cum temeritate, & cum vitiis omnibus: postremo copia cum egestate: bona ratio cum perdita: mens sana cum amantia: bona denique spes cum omnium rerum desperatione configit. In huiusmodi certamine ac praelio, huiusmodi locutionis ornamento liber Ecclesiasticus usus est, dicens: Contra malum bonum, & contra mortem vita: sic contra piū peccator: & sic intrare in omnia opera altissimi. bina & bina, vnum contra vnum. *Synonymia*, est, quoties in connexa oratione pluribus verbis vnam rem significamus, ut ait Cicero: Nihil agis, nihil moliris, nihil cogitas. Item,

rem, Non feram, non patiar, non sinam. *Epanados*, quam regressionem nostri vocant, Principiū dignitatis erat penē par, nō par fortasse eorū quæ sequebantur. *Antapodosis*, quoties media primis & ultimis conueniunt, vt ibi: Vestrum hoc factū reprehendo Patres conscripti, nō meū, ac pulcherri-
 mum quidē factū: verū, vt dixi, non meū sed vestrū. *Paradiastole* est quoties id quod dicimus interpretatione discernimus, cū te pro astuto sapientem appellas: pro inconsiderato fortem, pro inliberali diligētem. *Antanaclassis*, est quæ eodem verbo contrariū exprimit sensum. Querebatur quidam de filio cur mortē suam expectaret: respondēte, Nō expecto: imō peto inquit, vt expectes. *Antimetabole*, est conuersio verborū, quæ ordine mutato contrariū efficit sensum: Nō vt edā viuo, sed vt viuam edo. Et illud: Si consul Antonius, Brutus hostis: Si conseruator reipublicæ Brutus, hostis Antonius. *Excebe*, Quis eos appellauit Appius. Quis produxit? Appius. *Quæ figuræ sententiarū*, quas operepretiū est cognoscere, persequamur. *Sētētia*, est dictum impersonale, vt, Obsequiū amicos, veritas odium parit. Huic si persona fuerit adiecta, *Chria* erit, ita: Offendit Achilles Agamemnonē vera dicēdo. Metrophanes promeruit gratiā Mithridatis, obsequendo. Nā inter chriā & sententiā hoc interest, quod *sententia* sine persona profertur, *chria* sine persona nunquam dicitur. Vnde si sententiæ persona adiiciatur, fit chria: si detrahatur, fit sententia. *Sententiarum species* multæ sunt: Aliæ enim *indicatiua*, aliæ *pronunciatiua*: vt, Nusquā tuta fides. aliæ *imperatiua*: vt, Vade, age nā e, voca zephyros, & labere pennis. Aliæ *admiratiua*. vt, Tantæne animis cœlestibus iræ? Aliæ *cōparatiua*, vt est: Si vinco & pereō, quid ibi me vincere præstat? Aliæ *superlatiua*, quæ cū aliquo motu animi & indignatione promuntur. vt ibi: Quid nō mortalia pectora cogis, Auri sacra fames. Aliæ *interrogatiua*: vt, iuuenes quæ causa subegit Ignotas tentare vias? Quod genus, vnde domus? pacēne huc fertis an arma? Aliæ *responsiua*, vt illinc, istinc. Aliæ *deprecatiua*: vt, Eripe me his inuictis malis. Aliæ *Promissiua*: vt, Parte metu Cytheræ, manēt immota tuorū. Aliæ *concessiua*, quæ cū impulsione prohibeant: vt, Sequere Italiā vētis pete regna per vnda. quæ tamen ne non intellecta sit persuasio, permixta sunt aliqua quæ vērent latēter, vt, ventis pete regna per vnda. Aliæ *demonstratiua*. vt, en, ecce. Aliæ *operatiua*. vt, O mihi præteritos referat si Iupiter annos. Aliæ *derogatiua*: vt nequaquā Aliæ *quæ cū exclamatione proferuntur*: vt, Quis furor ō ciues pacē cōuertit in arma? Et Cicero, O dii im-

mortales, vbinā gentiū sumus? Aliæ *exhortatiua*, cū ad sententiā prouocamus: vt, Aude hospes cōtēnere opes. Aliæ *dehortatiua*, cū à contrario vitio peccatōque reducimus. Sūt & *affirmatiua*. vt, Quidni, quippe. *Præceptiua*: vt, Nudus ara, sere nudus, habebis frigore melle. *Vetatiua*: vt, Nēve inter vites corilū sere, nēve flagella summa pete. *Negatiua*: vt, Nō, minime. Sūt & *miratiua*, vt Pape, viuere nō licet, & fornicari libet? *Doleūtiua*, Heu mihi, q̄ nullis amor est sanabilis herbis. *Flentiu* similitudinis sic: vt, Creta, vt fertur quondā labyrinthus in alta. *Admonētiua*, *irridentiua*, *gementiua*, *exhortatiua*, *consolatiua*, *cōmiserantiua*: quorum quot sunt genera vel figuræ. tot & in pronunciando voces. Sunt & *Amphidoxa*: quarū pars honesta est, pars inhonesta: vt, nō est tua ruta voluntas. Magna petis Phaeton. Sūt & aliæ *procatalepsis*: cū id quod nobis obici poterat, antē præsumimus ad diluēdum: vt, Si quis vestrum iudices, aut eorū qui assunt fortē miratur. Sūt & *aporia*, dubitatio simulantis nescire se quæ scit, aut quomodo dicatur. *Kanosis* autē dicitur cōmunicatio consilij cum iudicib. aut aduersariis, vt si dicas: Vos consulo iudices, aut vos aduersarij: quid me facere cōuenit, aut quid vos facturi fueritis. *Paradoxon*, est cū dicimus inopinatum aliquid accidisse, vt pro Flacco Cicero Cuius laudis prædicator esse debuerit, eius periculi deprecatorē se esse factū. *Epitrope*, i. permissio, cū aliquid ipsis iudicibus aut aduersariis permittimus existimāda: vt Caluus in Vaticinio: Perfrica frontē, & dic te digniorē qui prætor fieres quā Catonē. *Parrhesia*, est oratio libertatis & fiducia plena, vt ibi, Occidi non Spuriū Melium, & cætera. Quæ figura cautē vtēdum est, vt Cicero: præmisit enim rationē. *Ethopæia* est, cū sermonem ex aliena persona inducimus: vt pro Cælio Tullius facit Appiū Cæcum cum Clodio loquentem. *Energia*, est rerum gestarum aut quasi gestarū sub oculis inductio, de qua loquuti iam sumus. *Metathesis* est, quæ mittit animos iudicum in res præteritas aut futuras, hoc modo: Reuocate mentes ad spectaculū expugnatae miserę ciuitatis, & videre vos credite incendia, cedes, rapinas, direptiones, liberorum corporū iniurias, captiuitates matronarū, trucidationes senum. In futurum autem, anticipatio eorum quæ dicturus est aduersarius: vt Tullius pro Milone, cū mittit animos iudicū in eum reipublice statum, qui futurus est, etiam si occiso Milone Clodius viueret. *Aposiopesis* est, cū id quod dicturi videbamur: silentio intercipimus, ita: Quos ego, sed moros præstat componere fluctus. *Epanalepsis*, est digressio, ita:

Tulit calor me dicendi & dignitas rerum paulò longius quam volebam: sed redeo ad causam. *Anamnesis* est, commemoratio eius rei quam oblitus fuisse nos fingimus. *Apatesis* est, cum id quod in animos iudicū quali deposueramus, opportunè repositimus. *Ætiologia* est, cum proponimus aliquid, eiusque causam & rationem reddimus. *Characterismus*, est descriptio figuræ alicuius expressa: ut, Omnia Mercurio similis vocemque colorē, Et crines & flauos & membra decora iuuenta. *Ἀσπασμὸς*, cum plures sensus breuiter expeditos in vnum locum coaceruat, & cum quadam festinatione deturrit: ut Cicero, sic: Reipublicam Quirites vitamque omnium vestrum, bona, fortunas, coniuges, liberosque vestros, &c. *Ἰσχυρία* est, cum per simulationem diuersum, quam dicit, intelligi cupit. Fit autem, aut cum laudamus eum quē vituperare volumus, aut vituperamus quem laudare volumus. Vtriusque exemplū erit: si dicas, Ama-

torē reipublicæ Catilinā: hostem reipublicæ Scipionē. *Διασχυρμός*, ea quę magna sunt verbis minuit: aut minima extollit. *Ἥψη* est, quoties in eodem sensu diutius ininoratur, sic: Cui tandem pepercit? cuius amicitia fidem custodiuit? cui bono inimicus nō fuit? quando non aut accusauit aliquē, aut verberauit, aut prodidit? *Ἐπαγγελία* est promissio, qua iudicē attentū facimus: pollicentes nos aliqua magna aut minima dicturos. *Προσώποποιία* est, cum in animalium & persona & sermo fingitur. Cicero in Catilina: Etenim si mecum patria mea, quæ mihi vita mea multo est charior loqueretur, dicens, &c. *Παραthesis* est, cum quasi deponimus aliquid imperfectū apud memoriam iudicū repetituros nos dicentes cum opportunum fuerit. *Πένσις*, id est, soliloquium, cum ad interrogata ipsi nobis respondemus. *Συναresis* est, cum differimus aliquid petentes, ut aliud interim nos non permittant dicere.

Incipiunt capitula de Dialectica.

21 De Dialectica.

23 De differentia Dialecticæ & Rhetoricæ artis.

24 De Diffinitione Philosophiæ.

25 De Isagogis Porphyry.

26 De categoriis Aristotelis.

27 De peribermenis Aristotelis.

28 De syllogismis Dialecticis.

29 De diuisionibus diffinitionum.

30 De topicis.

31 De oppositis.

De Dialectica. CAP. XXII.

Dialectica est disciplina ad discernendas rerum causas inuenta. Ipsa est Philosophiæ species, quæ Logica dicitur, id est, rationalis, diffiniendi, querendi & differendi potens. Docet enim in pluribus generibus questionum, quemadmodum disputando vera & falsa diiudicentur. Hanc quidam primi Philosophi in suis distionibus habuerunt, non tamen ad artis rede gere peritiā. Post hos Aristoteles ad regulas quasdam huius doctrinæ argumenta produxit, & Dialecticam nuncupauit, pro eo quod in ea de distis disputatur. Nam *ἀλγεῖς* dictio dicitur. Ideo autē post Rhetoricam disciplinam Dialectica sequitur: quia in multis vtriusque communia existunt.

De Differentia Dialecticæ & Rhetoricæ artis. CAP. XXIII.

Dialecticam verò & Rhetoricā Varro in nonem disciplinarum libris, tali similitudine diffiniuit. *Dialectica* & *Rhetorica* est quod in manu hominis pugnus & strictus & palma distensa: illa verba con-

trahens, ista distendens. *Dialectica* quidē ad differendas res acutior. *Rhetorica* ad illa quæ nititur docenda facundior. Illa ad scholas, nonnunquam venit: ista iugiter procedit in forū. Illa requirit rarissimos studiosos: hæc autem frequenter & populos. Solent autem Philosophi antequā ad isagogen veniant exponendam, diffinitionem Philosophi ostēdere: quò facilius ea, quæ ad eam pertinent demonstrantur.

De diffinitione philosophiæ. CAP. XXIV.

Philosophia, est rerum humanarum diuinarumque cognitio cum studio bene viuendi coniuncta. Hæc autem duabus ex rebus constare videtur, scientia & opinatione. *Scientia* est cum res aliqua certa ratione percipitur. *Opinatio* autem cum adhuc incerta res latet, & nulla ratione firmata videtur, vrputa: Sol verūmne tantus quātus videtur, an maior sit quā omnis terra: item luna globosa sit an concaua, & stellæ vtrūmne adhæreāt cælo an per ærem libero cursu ferantur: cælum ipsum qua magnitudine, qua materia cōstat vtrū quietum & immobile sit: an incredibili celeritate voluatur: quāta sit terræ crassitudo: aut

do: aut quibus fundamentis librata & suspensa permaneat. *¶* Ipsum autem nomen *Philosophia*, Latine interpretatum, amorem sapientiae proficitur. Nam graeci φιλοσοφία amicum, σοφία sapientiam dicunt. *¶* *Philosophia* species tripartita est: una *naturalis*, quae Graece *physica* appellatur: in qua de naturae inquisitione differitur: altera *moralis*, quae Graece *ethica* dicitur, in qua de moribus agitur: tertia *rationalis*, quae graeco vocabulo *logica* appellatur, in qua disputatur quemadmodum in rerum causis vel vitae moribus veritas ipsa quaeratur. In *Physica* igitur causa quaerendi, in *Ethica* ordo viuendi, in *Logica* ratio intelligendi versatur. *¶* *Physica* apud graecos primus persequutus est Thales Milesius, unus ex septem sapientibus. Hic enim ante alios caeli causas atque vim rerum naturalium contemplata ratione suspexit, quam postmodum Plato in quatuor definitiones distribuit, scilicet *Arithmetica*, *Geometrica*, *Musica*, & *Astronomia*. *¶* *Ethica* Socrates primus ad corrigendos componendosque mores instituit, atque omne studium eius ad bene viuendi disputationem perduxit: diuidens eam in quatuor virtutes, id est, prudentiam, iustitiam, fortitudinem & temperantiam. *Prudentia* est in rebus, quae discernuntur à bonis mala. *Fortitudo*, quae aduersa aequanimiter tolerantur. *Temperantia*, quae libido, concupiscentiaque frenatur. *Iustitia*, quae rectè iudicando sua cuique distribuuntur. *¶* *Logica*, quae rationalis vocatur, Plato subiunxit, per quam discussis rerum morumque causis, vim earum rationabiliter persequutus est: diuidens eam in *Dialecticam* & *Rhetoricam*, dicta autem *Logica*, id est, rationalis. *Ab* enim apud graecos & sermonem significat & rationem. *¶* In his quippe tribus generibus Philosophiae, etiam eloquia diuina consistunt. Nam aut de natura disputare solent, ut in *Genesis* & *Ecclesiaste*: aut de moribus, ut in *Proverbis* & in omnibus sparsim libris: aut de *Logica*, pro qua nostri Theologicam sibi vendicant, ut in *Cantico canticorum*, & euangelio. *¶* Item aliqui doctorum philosophiam in nomine & partibus suis ita diffinierunt. *Philosophia* est diuinarum, humanarumque rerum, in quantum homini possibile est, probabilis scientia. aliter: philosophia est ars artium, & disciplina disciplinarum. Rursus: philosophia est meditatio mortis: quod magis conuenit Christianis, qui seculi ambitione calcata conuersatione disciplinabili, similitudine futurae patriae viuunt. *¶* Philosophia diuiditur in duas partes: prima in inspectiuam: secunda in actiuam. Alij diffinierunt philosophiam rationem in duabus consistere partibus, quarum prior inspectiua est, secunda, actua-

lis. *Inspectiua* diuiditur in tribus modis, id est, prima in naturalem: secunda in doctrinalem: tertia in diuinalem. [*¶* *Doctrinalis* diuiditur in quatuor partes id est, prima in *Arithmetica*, secunda in *Musica*, tertia in *Geometria*, quarta in *Astronomia*. *Actiua* diuiditur in tres, id est, prima in *moralis*, secunda in *dispensatiua*, tertia in *ciuilem*. *Inspectiua* dicitur quae supergressi visibilia, de diuinis aliquid & coelestibus contemplamur eaque mente solummodo inspicimus, quae corporeum supergrediuntur obtutum. *¶* *Naturalis* dicitur, ubi vniuscuiusque rei natura discutitur: quia nihil generatur in vita: sed vnumquodque in iis visibus deputatur, in quibus à creatore diffinitum est: nisi forte cum voluntate Dei aliquod miraculum provenire monstratur. *¶* *Doctrinalis* dicitur scientia, quae abstractam considerat quantitatem. *Abstracta* enim quantitas dicitur, quam intellectu à materia separantes, vel ab aliis accidentibus, ut est par, impar, vel ab huiusmodi, in sola ratiocinatione tractamus. Cuius species sunt quatuor, scilicet, *Arithmetica*, *Geometria*, *Musica*, & *Astronomia*. *Arithmetica* est disciplina quantitatis numerabilis secundum se. *Geometria*, est disciplina magnitudinis immobiliumque formarum. *Musica*, est disciplina quae de numeris loquitur, qui ad aliquid sunt his qui inveniuntur in sonis. *Astronomia*, est disciplina, quae cursus caelestium siderumque figuras contemplatur omnes, & habitudines stellarum circa se & circa terram indagabili ratione percurrit. *¶* *Diuinale* dicitur, quando aut ineffabilem naturam Dei: aut spiritales creaturas ex aliqua parte profundissima qualitate differimus. *¶* Porro *actiua* dicitur, quae res propositas operationibus suis explicat. Cuius partes sunt tres, *moralis*, *dispensatiua*, & *ciuile*. *¶* *Moralis* dicitur, per quam viuendi mos honestus appetitur, & instituta ad virtutem tendentia praeparatur. *Dispensatiua* dicitur, cum domesticarum rerum sapienter ordo disponitur. *Ciuilis* dicitur, per quam totius ciuitatis utilitas administratur.

De Isagogis Porphyrij. CAP. XXV.

Post Philosophiae diffinitiones, in quibus generaliter omnia continentur, nunc Isagogas Porphyrij expediamus. *¶* *Isagoga* quippe Graece, Latine introductio dicitur, eorum scilicet qui philosophiam incipiunt: continens in se demonstrationem primarum rationum de qualibet re quid sit, suaeque certa ac substantiali diffinitione declaratur. Nam, posito primo genere, deinde species & alia quae vicina esse possunt subiungimus, ac discretis communibus separamus: tandem interpo-

nentes differentias, quousque ad proprium de quo querimus signata eius expressione perueniamus, ut puta: Homo est animal rationale, mortale, terrenum, bipes, risibileque capax. *Genus* animal cum dictum est, substantia ipsius hominis declarata est. Est enim ad hominem genus animal, sed quia late patebat, adiecta est *species*, terrenum: & iam exclusum est id quod aut æthereum aut humidum. *Differentia* verò, ut bipes, quæ propter animalia posita est, quæ multis pedibus nituntur. Item rationale, propter illa quæ ratione egeant, mortale autem propter id quod non angelus est. Postea discretis atque disclusis adiectum est *proprium* in parte postrema, risus capax: est enim solum hominis quod ridet. sic perfecta est omnis ex parte diffinitio, ad hominem declarandum. ¶ Cuius disciplinæ diffinitionem plenam existimarunt Aristoteles & Tullius ex genere & differentiis consistere. ¶ Quidam postea pleniores in docendo, eius perfectam *substantialem diffinitionem* in quinque partibus velut in membris suis diuiserunt. quarum prima est de genere: secunda de specie: tertia de differentia: quarta de proprio: quinta de accidente. *Genus*, ut animal. Est enim animal commune & generale omnium animam habentium. *Species*, ut homo. est enim specialitas, quæ separatur à cæteris animantibus. *Differentia*, ut rationale, mortale. His enim duobus differt homo à cæteris. Cum enim dicitur rationale: discernitur ab irrationabilibus & mutis, quæ non habent rationem. Cum mortale, discernitur ab angelis, qui nesciunt mortem. *Proprium*, ut risibile. Homo est enim qui ridet, & hoc præter hominem nullius animalis est. *Accidens*, ut color in corpore, doctrina in animo. Hæc enim temporum varietate & accedunt & mutantur: ut est ex omnibus his quinque partibus oratio plenæ sententiæ, ita: Homo est animal rationale, mortale, risibile, boni malique capax. sic enim an omni oratione substantiali tamdiu interponere debemus species & doctrinas: quam diu seclusis omnibus, quæ hoc idem possunt esse: ad id perueniatur, ut proprietas iam certa teneatur. ¶ *Isagogæ* autem ex Græco in Latinum transtulit Victorinus orator, commentumque eius quinque libris Boetius edidit.

De categoriis Aristotelis.

CAP. XXVI.

Sequuntur Aristotelis categoriæ: quæ Latine *prædicamenta* dicuntur: quibus per varias significationes omnis sermo conclusus est. ¶ *Instrumenta categoriarum* sunt tria, sci-

licet prima æquiuoca: secunda vniuoca: tertia denominatiua. *Æquiuoca* sunt, quando multarum rerum nomen vnum est: sed non eadem diffinitio, ut leo. Nam quantum ad nomen pertinet, & verus & pictus & cælestis leo dicitur. Quantum ad diffinitionem pertinet, aliter verus diffinitur, aliter pictus, & aliter cælestis. *Vniuoca* sunt, quando duarum aut plurimarum rerum vnum nomen est & diffinitio, ut vestis. nam & birrus & tunica nomen vestis possunt accipere & eius diffinitionem. Ergo hoc vniuocum in generibus esse intelligitur: quia & nomen & diffinitionem dant formis suis. *Denominatiua & derivatiua* dicuntur quæcunque ab aliquo solo differentia casu secundum nomen habent & appellationem: ut à bonitate bonus, à malitia malus. ¶ *Categoriarum* autem *species* decem sunt, scilicet: *Substantia, quantitas, qualitas, relatio, situs, locus, tempus, habitus, agere & pati.* *Substantia*, est, quæ propriè & principaliter substatre dicitur, quæ neque de subiecto prædicatur, neque in subiecto est, ut aliquis homo, aliquis equus. *Secunda autem substantia* dicuntur, in quibus illæ quæ principaliter substantiæ primò dictæ insunt atque clauduntur: ut in homine Cicerro. *Quantitas* est mensura, per quam aliquid vel magnum vel minus ostenditur: ut longus, brevis. *Qualitas* est: ut qualis sit orator, aut rusticus niger, aut candidus. *Relatio* est, quæ refertur ad aliquid. Cum enim dicitur filius: demonstratur & pater. Hæc relatiua simul incipiunt. Nam seruus & dominus vno tempore exordium nominis sumunt: nec aliquando inuenitur dominus prior seruo, nec seruus prior domino. Alterum enim alteri præesse non potest. Porro *situs* à positione dictus est, ut quis aut stet: aut sedeat, aut iaceat. *Locus* est ubi sit, in foro, in platea. Loci autem motus habet sex partes, dexteram & sinistram, antè & retrò: sursum & deorsum. Partes quoque istæ sex duo habent, longè & propè. *Tempus*: ut hodie, heri. *Habitus* ab habendo aliquid dictus, ut habere scientiam in mente, virtutem in corpore. circa corpus vestimentum & cætera quæ ad habendi modum designato à doctoribus numero comprehenduntur. Iam verò *agere & pati* ab agentis & patientis significatione consistunt. Nam scribo vocis actum, habet: quum facientis rem indicat. Scribor patientis est, quum pati se ostendit. In his enim novem generibus, quorum exempli gratia quædam posita sunt, vel in ipso substantiæ genere, quod est *genus*, innumerabilia reperiuntur. Nam & ea quæ intellectu capimus, id ad alterum horum decem prædicamentorum sermone vulgamus. Plena enim sententia de his ita est. Augustinus magnus prædicator, filius illius.

illius, stans in templo, hodie insulatus, prædicando fatigatur. *verba* autem substantia est, id est, proprium. quæ cæteris subiaceret: reliqua nouem accidentia sunt. *Substantia* autem dicitur ab eo, quod omnis res ad se ipsam subsistit. corpus enim subsistit, & ideo substantia est. Illa verò *accidentia*, quæ in subsistente atque subiecto sunt, substantiæ non sunt: quia non subsistunt, sed mutantur, ut color vel forma. *De subiecto* autem & *in subiecto*: quasi de ipso & in ipso. Vbi enim dicitur *de subiecto*, substantia est, quasi dicatur de substantia. Vbi autem dicitur *in subiecto*, accidentia sunt, id est, quæ accidunt in substantia, ut quantitas, qualitas, vel figura. *De subiecto* igitur genera & species. *in subiecto* accidentia sunt. ex his enim accidentibus tria *intra ensiam* sunt, scilicet quantitas, qualitas & situs. hæc enim sine ensia esse non possunt. *Extra ensiam* verò sunt locus, tempus & habitus. *intra*, & *extra ensiam* sunt relatio, facere & pati. Appellatas autem *categorias* constat: quia non possunt nisi ex subiectis agnosci. quis enim quid sit homo possit agnoscere, nisi aliquem hominem sibi ponat ante oculos, quasi subiectum nonini? Hoc opus Aristotelis intelligendum est, quoniam sicut dictum est, quicquid homo loquitur, inter decem prædicamenta habetur. proficiet etiam ad libros intelligendos, qui sine auctoribus & dialecticis apponuntur.

De perihermenias Aristotelis.

CAP. XXVII.

Siquitur dehinc *liber Perihermenias* subtilissimus nimis, & per varias formas iterationesque cantissimus de quo dicitur: Aristoteles quando perihermenias scriptabat, calamum in mente tingebat. Omnis quippe res quæ una est, & uno significatur sermone, aut per *nomen* significatur, aut per *verbum*: quæ duæ partes orationis interpretantur totum quicquid concepit mens ad eloquendum. Omnis enim elocutio conceptæ rei mentis interpretis est. hanc Aristoteles vir rerum expressione & faciendis sermonibus peritissimus. *Perihermeniam* nominat, quam Interpretationem nos appellamus, scilicet quod res mente conceptas prolatis sermonibus interpretatur per *cataphasim*, & *apophasim*, id est, per affirmationem & negationem. *Per affirmationem*, ut homo currit: *per negationem*, ut homo non currit. In his itaque perihermenias, supradictus philosophus de septem speciebus tractat, id est, de *Nomine*, de *Verbo*, de *Oratione*, de *Enunciatione*, de *Affirmatione*, de *Negatione*, de *Contradictione*. *Nomen* est vox significatiua secundum pla-

citum, sine tempore: cuius nulla pars significatiua separata, ut Socrates. *Verbum*, est quod significat tempus, cuius pars nihil extra significat: sed semper eorum quæ de altero dicuntur notata, ut cogitar, disputat. *Oratio*, est vox significatiua ad placitum: cuius partium aliquid separatum significatum est, ut Socrates disputat. *Enunciatio*, oratio est vox significatiua, de eo quod est aliquid vel non est: ut Socrates est, Socrates non est. *Affirmatio*, est enuntiatio alicuius de aliquo, ut Socrates est. *Negatio* est alicuius ab aliquo, ut Socrates non est. *Contradictio*, est affirmationis & negationis oppositio, ut Socrates disputat, Socrates non disputat. *Utilitas perihermeniarum* hæc est, quod ex his interpretamentis *sylogismi* fiunt. Vnde & *analytica* pertractantur.

De sylogismi Dial. Arist.

CAP. XXVIII.

Siquitur dehinc *Dialectici sylogismi*, ubi Stotius eius artis utilitas & virtus ostenditur: quorum conclusio plurimum adiuuat lectorem ad veritatem inuestigandam: tantum ut absit ille error decipiendi aduersarium per sophismata falsarum conclusionum. *Formula categoricorum*, id est, prædicamentorum sylogismorum sunt tres. *Primæ formulæ* modi sunt nouem: *Primus* modus est, qui conducit, id est, qui colligit ex vniuersalibus dedicatiuis, dedicatiuum vniuersale directum: ut, Omne iustum honestum: omne honestum bonum: ergo omne iustum bonum. *Secundus* modus est, qui conducit ex vniuersalibus dedicatiuo & abdicatiuo, abdicatiuum vniuersale directum: ut, Omne iustum est honestum: nullum honestum turpe: ergo nullum iustum turpe. *Tertius* modus est, qui conducit ex dedicatiuis particulari & vniuersali, dedicatiuum particulare directum: ut, Quoddam iustum honestum. omne honestum utile: ergo quoddam iustum utile. *Quartus* modus est, qui conducit ex particulari dedicatiua, & vniuersali abdicatiua, dedicatiuum particulare directum: ut, Quoddam honestum iustum: nullum honestum turpe: ergo quoddam iustum non est turpe. *Quintus* modus est, qui conducit ex vniuersalibus dedicatiuis particulare dedicatiuum per reflexionem: ut, Omne iustum honestum: omne honestum bonum: ergo quoddam bonum iustum. *Sextus* modus est, qui conducit ex vniuersali dedicatiua & vniuersali abdicatiua, abdicatiuum vniuersale per reflexionem: ut, Omne iustum honestum: nullum honestum turpe, ergo nullum turpe iustum. *Septimus* modus est, qui

conducit ex particulari & vniuersali dedicati-
tuis, dedicatium particulare per reflexio-
nem: vt, quoddam iustum honestum: omne
honestum vtile: igitur quoddam vtile iustum.
Octauus modus est, qui cōducit ex vniuersa-
libus, abdicatio & dedicatio, particulare
abdicatum per reflexionem: vt, nullum
turpe honestum: omne honestum iustum: er-
go quoddam turpe non est iustum. *Nonus*
modus est, qui conducit ex vniuersali abdi-
catio & particulari dedicatio, dedicatium
particulare per reflexionem: vt, Nullum tur-
pe honestum, quoddam honestum iustum: igitur
quoddam iustum non est turpe. *Formulæ*
secundi modi sunt quatuor. *Primus*
modus est, qui conducit ex vniuersalibus de-
dicatio & abdicatio abdicatum vniuer-
sale directum: vt, Omne iustum honestum:
nihil turpe honestum: ergo nullum turpe ius-
tum. *Secundus* modus est, qui conducit ex
vniuersalibus abdicatio & dedicatio, abdi-
catum vniuersale directum: vt, nullum turpe
honestum: omne iustum honestum: ergo nul-
lum turpe iustum. *Tertius* modus est, qui
conducit ex particulari dedicatio & vniuer-
sali abdicatio, particulare abdicatum di-
rectum: vt, quoddam iustum honestum: nullum
turpe honestum: igitur quoddam iustum non
est turpe. *Quartus* modus est, qui conducit ex
vniuersali dedicatio, & particulari abdicatio,
abdicatum particulare directum: vt, O-
mne iustum est turpe: quoddam malum non
est turpe: quoddam ergo malum non est ius-
tum. *Formulæ* tertij modi sunt sex: *Primus*
modus, qui conducit ex dedicatiis vniuer-
salibus, dedicatium particulare tam dire-
ctum quam reflexum: vt Omne iustum hone-
stum: omne honestum iustum: omne iustum
bonum: quoddam ergo honestum bonum,
quoddam bonum honestum. *Secundus* mo-
dus est, qui conducit ex dedicatiis particu-
lari & vniuersali dedicatium particulare di-
rectum: vt, Quoddam iustum honestum: om-
ne iustum bonum: quoddam ergo honestum
bonum. *Tertius* modus est, qui conducit ex
dedicatiis vniuersali & particulari, dedica-
tium particulare directum: vt, Omne ius-
tum honestum: quoddam iustum bonum:
ergo quoddam honestum bonum. *Quartus*
modus est, qui conducit ex vniuersali dedi-
catio, & particulari abdicatio, abdicatum
particulare directum: vt, Omne iustum ho-
nestum: nullum iustum malum: ergo quod-
dam honestum non est malum. *Quintus*
modus est, qui conducit ex dedicatio par-
ticulari & abdicatio vniuersali, abdicati-
um vniuersale directum: vt, Quoddam ius-
tum honestum: nullum iustum malum:
ergo quoddam iustum non est malum. *Sex-*

tus modus est, qui conducit ex dedicatio v-
niuersali, & abdicatio particulari, abdi-
catum particulare directum: vt, Omne iustum
honestum: quoddam iustum non est malum:
ergo quoddam honestum non est malum.
Has formulas categoricorum syllogismorum,
qui plenè nosse desiderat, librum legat qui
inscribitur Peri hermenias Apulei, & quæ
subtilius sunt tractata cognoscat. Distincta
enim atque considerata ad magnas intelli-
gentiæ vias lectorem, præstante domino, vti-
liter introducant. *Nunc ad Hypotheticos syl-*
logismos ordine sequenti veniamus. *Modi syl-*
logismorum hypotheticorum qui sunt cum
aliqua conclusione sunt sex. *Primus* modus
est, Si dies est lucet: si autem dies: ergo
lucet. *Secundus* modus est, Si dies est, lucet:
non autem lucet: ergo non est dies. *Ter-*
tius modus est ita, non est dies, ergo non
lucet. atqui dies est, lucet igitur. *Quartus*
modus est ita: Aut dies est aut nox, Vtique
dies est: nox ergo non est. *Quintus* modus
est ita: Aut dies est aut nox: Vtique nox non
est, Igitur dies est. *Sextus* modus est ita:
non est dies: ergo non lucet: dies autem
est: nox ergo non est. *Septimus* modus est
ita: non est dies & nox: Vtique nox non
est: ergo dies est. *Modos* autem syllogis-
morum hypotheticorum si quis plenius nos-
se desiderat, librum legat Marij Victorini,
qui inscribitur de Syllogismis hypotheticis.
Nunc ad dialecticas diffinitionum spe-
cies accedamus, quæ tanta dignitate præ-
cellunt, vt possint iudiciorum apertè mani-
festationes & quædam indicia dictionum o-
stendere.

De diuisione diffinitionum ex Marij Victorini li-
bro abbreviata. CAP. XXIIX.

Diffinitio, est philosophorum, quæ in re-
bus exprimendis explicat quod res ipsa
sit, qualis sit, & quemadmodum mēbris suis
constare debeat. Est enim oratio brevis v-
niuscuiusque naturam à communione diui-
sam propria significatione concludens. *Di-*
uinitio diffinitionum in partes xiiij. habetur.
Prima species diffinitionis est *idiotica*, id est
substantialis: quæ propriè & verè dicitur diffi-
nitio, vt est: Homo est animal rationale,
mortale, sensus disciplinæque capax. Hæc e-
nim diffinitio per species & differentias des-
cendens venit ad proprium, & designat ple-
nissimè quid sit homo. *Secunda species* dif-
finitionis est, quæ græcè *ἐννοια* dicitur,
latine *notio* nuncupatur: quam, notionem,
communi non proprio nomine possumus
dicere. Hæc isto modo semper efficitur.
Homo

homo est quod rationali conceptione & exercitio præest animalibus cunctis. non enim dixit quid sit homo, sed quid agat: quasi quodam signo in notitiam devocato. Ista enim & reliquis notitia rei profertur, non substantialis explicatio declaratur. & quia illa substantialis est, diffinitionum omnium obtinet principatum. ¶ *Tertia* species diffinitionis est, quæ Græcè *ποιήσις* dicitur, Latine *qualitativa* vocatur: quia ex qualitate nomē accepit pro eo quod, quale sit id quod quaeritur, evidenter ostendit. cuius exemplum tale est. homo est qui ingenio valet, artibus pollet, & cognitione rerum: aut quod agere debet, eligit, aut animadversione quid inutile sit contemnit. his enim qualitatibus expressus ac diffinitus est homo. ¶ *Quarta* species diffinitionis est, quæ Græcè *ὑπογραφή*, Latine à tullio *descriptio* nuncupatur: quæ adhibita circutione dictorum factorumque rem, quæ sit, descriptione declarat. Quæritur enim, quid sit avarus, quid crudelis, quid luxuriosus, & universa luxuriosi, avari & crudelis natura describitur. ut si luxuriosum volumus diffinire, dicimus: luxuriosus est victus non necessarij, sed sumptuosi & honoris appetēs, in deliciis affluēs, in libidine promptus. hæc & alia diffiniunt luxuriosum: sed per descriptionem diffiniunt. Quæ species diffinitionis Oratoribus magis apta est quàm dialecticis: quia latitudines habet, quæ simili modo in bonis rebus ponitur & malis. ¶ *Quinta* species diffinitionis est, quam Græcè *ἀντιλογία*, Latine *adverbiū* dicimus. hæc vocem illam de cuius re quaeritur, alio sermone designat, vno & singulari, & quodāmodo quid illud sit in vno verbo positum, vno verbo alio declarat: ut, conticescere est tacere. Item cum terminum dicimus finem: aut populas interpretamur esse vastatas. ¶ *Sexta* species diffinitionis est, quam Græci *διαφερεσις*, nos per *differentiam* dicimus. Scriptores verò artium de eodem & de altero nomināt: ut cum quaeritur, quid sit inter regem & tyrannum: adiecta differentia quid uterque sit diffinitur, id est, rex est modestus & temperans, tyrannus verò impius & immitis. ¶ *Septima* species diffinitionis est, quam Græci *μεταφορά*, Latini per *translationem* dicunt: ut cicero in topicis. Littus est, quia fluctus elidit, hoc variè tractari potest. modò enim ut moneat, modò ut designet, modò ut laudet ac vituperet. Ut moneat, nobilitas est virtutis, modorum apud posteros sarcina. Ut designet, apex est arx corporis. Ut laudet, a adolescentia est flos ætatis. Ut vituperet, divitiæ sunt brevis vitæ longum viaticum. ¶ *Octava* species diffinitionis est, quam Græci *ἀντιθέσις* dicunt. Latini per *privantiam* contrarij eius quod diffinitur, dicunt, Bonum est, quod malum non

est. Iustum est, quod iniustum non est, & his similia. Hoc autem genere diffinitionis uti debemus cum contrarium est notum: ut, Si bonum est quod prodest cum honestate, id quod tale non est, malum est. ¶ *Nona* species diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον*, Latini per *quandam imaginationem* dicunt: ut, Æneas est Veneris & Anchisæ filius. hæc semper in diivis versatur, quæ Græci *ἀπὸ τοῦ ὀνόματος* appellant. ¶ *Decima* species ipsius diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον*, Latini per *indigentiam plenæ ex eodem genere* dicunt. ut si quaeratur, quid sit thesis? respondeatur, cui vis deest, ut sit artis. ¶ *Undecima* species diffinitionis est, quam Græci *ἀντιλογία*, Latini *iuxta rationem* dicunt, ut si quaeratur, quid sit animal? respondeatur, ut homo. rem enim quaeritam prædictum declaravit exemplum. hoc est autem proprium definitionis quid sit illud quod quaeritur declarare. ¶ *Duodecima* species diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον* vocant, id est, per *laudem*: ut tullius pro cluentio: lex est mens & consilium, & animus, & sententia civitatis. Et alter: pax est tranquilla libertas. fit & per *vituperationem*, quam Græci *ὑποκείμενον* vocant: ut, Servitus est postremum omnium malorum, non modò bello, sed morte quoque repellenda. ¶ *Tertiadecima* species diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον*, Latini *ad aliquid* vocant, ut est illud, pater est, cui est filius dominus est, cui est servus. ¶ *Quartadecima* species diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον*, Latine *generalis*, cicero in a heticis: genus est, quod plures amplectitur partes. licet pars est, quæ subest generi. ¶ *Quintadecima* species diffinitionis est, quam Græci *ὑποκείμενον*, Latini *secundum rei rationem* vocant: ut, dies est sol supra terras. nox est sol sub terris. ¶ Scire autem debemus prædictas species diffinitionum topicis meritò esse sociatas: quoniam inter quædam argumenta sunt positæ, & nonnullis locis commemorantur in topicis. nunc autem ad *Topica* veniamus, quæ sunt argumentorum sedes, fontes sensuum, & origines dictionum.

De Topicis. CAP. XXXI.

Topica est disciplina inveniendorum argumentorum. ¶ Divisio topicorum siue locorum, ex quibus argumenta dicuntur, triplex est. nam alia in eo ipso de quo agitur *hærent*: alia quæ dicuntur *effecta*, quæ quodāmodo ex rebus aliis tracta noscuntur alia quæ assumuntur *extrinsecus*. ¶ Argumenta quæ in eo ipso de quo agitur, hærent in tribus divisa sunt. prima à toto: secunda à parte: tertia à nota. *Argumentum à toto*, cum diffinitio adhibetur ad id quod quaeritur, si-

cut ait cicerō: gloria est laus recte factorū,
 magnorūque in republica fama meritōrū.
A partibus est argumētum, cūm is qui se de-
 fendit, aut negat factum, aut factum esse iure
 defendit. *A nota* est argumentum, cūm sui
 nominis argumento aliquod dicitur, ut cice-
 ro: cōsulem inquit, quæreham, quem in isto
 magali inuenire non poteram. ¶ *Effecta*
 argumenta sunt, quæ quodammodo ex re-
 bus aliis tracta noscuntur. Sunt autem nu-
 mero xiiij, id est, primū a coniugatis argu-
 mentum est, cūm declinatur à nomine & sit
 verbum, ut cicerō Verrem dicit evertisse pro-
 uinciam: vel nomen à verbo, cūm latrocina-
 ri dicitur latro. Nomen est à nomine, & ter-
 entius: Inceptio est amentium, aut amantium.
 dummodo distat vnius appellationis postre-
 mitas, in alia vocis declinatione formata. Se-
 cundum argumētum à genere est, cūm de eo-
 dem genere sententia dicitur, ut Virgilius: 20
 Varium & mutabile semper femina. Ter-
 tium à specie argumentum est, cūm generali
 quæstioni fidem species facit: ut, At non sic
 Phrygius penetrat Lacedæmona pastor. *A si-*
mili argumentum est, quando rebus aliqui-
 bus similia proferuntur: ut, Suggere tela mi-
 hi, non illum dextera frustra torserit in a-
 utulos, steteritque in corpore grauiū Iliacis
 campis. *A differentia* argumentum est, quan-
 do per differentiam aliqua separantur, ut Vir- 30
 gilius, Nō nioniedis equos, nec currum cer-
 nis Achillis. *A contrariis* argumentum dici-
 tur, quando res discrepantes sibi met oppo-
 nuntur: ut Virgilius, Mortali ne manu factæ,
 immortalæ carinæ fas habeant, certūque in-
 certa pericula lustret Æneas, *A consequenti-*
bus argumentum ducitur, quando positam
 rem aliquid inuitabiliter consequitur, ut
 Virgilius: Non ea vis animo, nec tanta super-
 bia victis. *Ab antecedentibus* argumentum 40
 est, quando aliqua ex iis quæ prius gesta sunt,
 comprobantur, ut cicerō pro milone, cūm
 non dubitauerit aperire quod cogitauerit,
 vos potestis dubitare quid fecerit? *A repu-*
gnantibus argumentum est, quādo illud quod
 obicitur, aliqua contrarietate destruitur, ut
 cicerō: Is igitur non modò de tali periculo
 liberatus, sed honore amplissimo ditatus, do-
 mi te interficere voluisset? *A coniugatis* argu-
 mentum est, cū probabiliter ostenditur quid 50
 sit ex re quaque venturum, ut Virgilius: Nos
 si pellant, nihil abfore credunt, quin omnem
 hisperiam sua sub iuga mittant. *A causis* ar-
 gumentum est, quando consuetudine com-
 muni res quæque tractatur, ut Terentius, E-
 go non nihil veritus sum dudum abs te ca-
 uere: ne faceres quod vulgus seruorum so-
 let, dolis ut me deluderet. *Ab effectis* argu-
 mentum est: cum ex iis quæ facta sunt ali- 60
 quid approbatur, ut Virgilius: Degeneres a-

animos timor arguit. *A comparatione* argu-
 mentum est, quando per collationem perso-
 narum sine causarum, sententiæ ratio sub im-
 putatione formatur, ut Virgilius: Tu poter
 Æneam manibus subducere grauiū, nos
 aliquid contrā nutulos inuasse nefandum
 est? ¶ Item argumenta quæ ducuntur ex-
 trinsecus, quæ Græcè ἀνὰ, id est, artis ex-
 pertia vocantur, ut est testimonium. *Testimo-*
nium verò constat re & diuiditur quinque mo-
 dis, id est, primo ex persona, secundo ex natu-
 ra auctoritate, tertio ex temporibus auctori-
 tatem, quarto ex dictis factisque, maiorum, quinto
 ex tormentis. Tertius ergo superior modus
 qui est ex temporibus; in octo species deriva-
 tur. Prima ingenio, secunda opibus, tertia a-
 tate, quarta fortuna, quinta arte, sexta usu, septi-
 ma necessitate, octaua concursione fortuitorum.
 Testimonium omne est quod ab aliqua ex-
 terna re sumitur ad faciendam fidem. *Perso-*
na non qualiscūque est, quæ testimonij pon-
 dus habet ad faciendam fidem, sed morum
 probitate debet esse laudabilis. *Natura au-*
toritatis est, quæ maxima virtute consistit. Te-
 stimonia multa sunt quæ afferunt auctori-
 tatem, id est, ingenium, opes, ætas, fortuna,
 ars, usus, necessitas & concursio rerum fortui-
 tarum. *A dictis factisque, maiorum* petitur fides,
 cūm priscorum dicta factaque memorantur.
A tormentis fides præbetur, post quæ nemo
 creditur velle mentiri. Ea vero quæ tractan-
 tur in tempore, quia suis nominibus plena
 sunt, definitione non indigent. ¶ *Memoriæ*
 quoque condendum est, *Topica* oratoribus,
 dialecticis, poetis, & iurisperitis communiter
 quidem argumenta præstare: sed quando a-
 liquid specialiter probant, ad rhetores, poe-
 tas, iurisperitosque pertinet: quando verò ge-
 neraliter disputant, ad philosophos pertine-
 re manifestum est. ¶ Mirabile planè genus o-
 peris, id vnum potuisse colligi quicquid mo-
 bilitas ac varietas humanæ mentis in sensi-
 bus exquirendis per diuersas causas poterat
 inuenire conclusum liberum ac volutarium
 intellectum. Nam quocūque se verterit,
 quascūque cogitationes intrauerit: in aliquid
 eorum quæ prædicta sunt necesse est ut cadat
 ingenium.

De oppositis. CAP. XXXI.

Contrariorum genera quatuor sunt: quæ
 Aristoteles ἀντιπαρα, id est, opposita vo-
 cat. Propter quod sibi velut ex aduerso vi-
 dentur obistere, ut contraria: nec tamen o-
 mnia quæ sibi opponuntur, contraria sunt,
 sed omnia contraria opposita sunt. ¶ Primum
 genus est contrarium, quod iuxta ciceronē
 diuersum vocatur, pro eo quod tantū cōtraria
 sibi

sibi opponuntur, ut non eorum sint quibus opponuntur, ut sapientia, stultitia. Quod genus in tres species diuiditur. Nam sunt quædam ex eis quæ medium habent: & sunt quædam quæ sine medio sunt: & quædam sunt quæ habent medium. *Et tamen sine nomine sunt:* nisi utrumque contrariorum ei vocabulum creet. Candidum & nigrum medium habent. quia inter eos sæpe color pallidus vel fuscus inuenitur. sine medio sunt quoties vnum de duobus accidit, ut sanitas vel infirmitas. Horum nihil est medium. Ea autem quorum media sine nomine sunt, ut felix, infelix, medium habent. videlicet, neque à toto felix, neque in toto infelix. Secundum genus est *relatiuum*: quæ ita sibi opponuntur, ut ad se conferantur, sicut duplum, simplex. Horum solum oppositorum genus ad se refertur. Non enim est maius, nisi referatur ad minus, & simplex nisi ad duplum: aut eius cui opponitur. Nam *relatiuum* relatiuo ita opponitur: ut hoc ipsum quod opponitur, aut eius sit cui opponitur, aut ad id quocunque modo referatur. Dimidium enim opponitur duplo, eiusque dupli medium est: sed ita illi opponitur, ut eius sit cui opponitur. Sic & paruum opponitur magno: ita ut ipsum paruum ad magnū cui opponitur, sit paruum. Nam quæ superiora dicuntur contraria ita sibi opponuntur, ut eorum non sint quibus opponuntur, nec ad ea quocunque modo referantur. Siquidem

iniquitas iustitiæ ita contraria est, ut non eiusdem iustitiæ iniquitas sit, aut ad illam sit iniquitas. Tertium genus oppositorum est *habitus vel oratio*. Quod genus Cicero *privatorem* vocat, quæ ostendit aliquid quempiam habuisse, unde privatus est. Cuius species sunt tres: quarum prima est in re, secunda in loco, tertia in tempore congruo. *In re*, ut cæcitas & visio in oculis. *In loco*, ut cæcitas & visio in oculis locus est. *In tempore congruo*, ut infantem non dicere, sine dentibus: cum cui dentes ætas adhuc parua negavit. Non enim est privatus dentibus quos nondum habuit. Quartum verò genus ex *confirmatione* & *negatione* opponitur, ut: Socrates disputat, Socrates non disputat. Hæc à superioribus ideo differunt, quod illa sigillatim dici possunt, hæc nisi connexè dici non possunt. Quod genus quareum apud dialecticos multum habet conflictum, & appellatur ab eis valde oppositum: siquidem & tertium non recipit. Nam ex illis quædam habere tertium possunt, ut in contrariis, candidum & nigrum. Tertium eius nec candidum nec nigrum, sed fuscum vel pallidum. In *relatiuis* quoque, ut multa & pauca. Tertium eius, nec multa nec pauca, sed mediocra. In *habitu vel oratione*, ut visio, & cæcitas. Tertium eius, nec cæcitas, nec visio, sed lippitudo. Sic ergo legit, non legit. tertium nihil habet.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINVM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER III.

Prefatio lib. Terti de quatuor sequensibus disciplinis.

Mathematica Latine dicitur doctrinalis scientia, quæ abstractam considerat quantitatem. *Abstracta* enim *quantitas* est, quam intellectu à materia separantes vel ab aliis accidentibus, ut est, par, impar: vel ab aliis huiusmodi in sola ratiocinatione tractamus. Cuius species sunt quatuor, id est, Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia. *Arithmetica* est disciplina quantitatis numerabilis secundum se. *Musica* est disciplina quæ de numeris loquitur, qui inveniuntur in sonis. *Geometria* est disciplina magnitudinis & formarum. *Astronomia* est disciplina quæ cursus cælestium siderum atque figurarum contemplatur, atque omnes habitudines stellarum. Quas disciplinas deinceps paulò latius indicabimus, ut earum causæ competenter possint agnosci.

Incipiunt capitula de Arithmetica.

- 1 De vocabulo Arithmetica disciplina.
- 2 De auctoribus eius.
- 3 Quid sit numerus.
- 4 Unde numeri sunt dicti.
- 5 Quid praestent numeri.

DE VOCABULO ARITHMETICA disciplina. CAP. I.

Arithmetica est disciplina numerorum. Graeci enim numerum ἀριθμὸν dicunt. Quam scriptores secularium literarum inter disciplinas mathematicas ideo primam esse voluerunt, quoniam ipsa ut sit, nulla alia indiget disciplina. Musica autem & Geometria, & astronomia quae sequuntur, ut sint, atque subsistant, istius egent auxilio.

De auctoribus eius. CAP. II.

Numeri disciplinarum apud Graecos primum Pythagoram autumant conscripsisse: ac deinde à Nicomacho diffusius esse compositam: quam apud Latinos primus Apuleius, deinde Boetius transtulerunt.

Quid sit numerus & unde dicatur. CAP. III.

Numerus autem est multitudo ex unitatibus constituta. Nam unum semen numeri esse non numerum volunt. Numerus nummus nomen dedit, & à sui frequentatione vocabulum indidit. Unus ex Graeco nomen trahit, Graeci enim unitatem μονάδα dicunt: sic duae & tres, quos illi δύο & τρία appellant. Quatuor verò à figura quadrata nomen sumplerunt. Quinque autem non secundum naturam: sed secundum placitum voluntatis vocabulum acceperunt ab eo, qui numeris nomina indidit. Sex autem & septem à Graeco veniunt. Multis enim nominibus quae in Graeco aspirationem habent, nos aspiratione s. literam ponimus. Inde pro ἑξ sex pro ἑπτά septem. sicut pro herpillo herba, scerpillum. Octo verò per translationem, sicut illi οὐκτώ, & nos octonarius dicimus, nos novem illi νένα, nos decem. Dicti autem decem à Graeca etymologia, eo quod ligent & coniungant infra iacentes numeros. Nam δεκάς, coniungere vel ligare apud eos dicitur: Porro viginti dicti, quod sint decem bis geniti, ὡς pro β, litera polita. Triginta, quod à ternario denario gignantur: sic usque ad nonaginta. Centum verò vocati à cento, quod est circulus. ducenti à duo & centum: sic & reliqui usque ad mille. Mille autem à multitudine,

- 6 De prima divisione parium & imparium.
- 7 De secunda divisione totius numeri.
- 8 De doctrina Arithmetica, Musica & Geometria artis.
- 9 Quot numeri infiniti existunt.

unde & militia, quasi multicia: inde & milia, quae Graeci mutata litera scilicet pro L. myriades vocant.

Quid praestent numeri, & quid eorum sitilitas. CAP. IIII.

Ratio numerorum contemnenda non est. In multis enim sacrarum Scripturarum locis, quantum mysterium habeant, elucet. Non enim frustra in laudibus Dei dictum est, Omnia in mensura & numero & pondere fecisti. Senarius namque, qui partibus suis perfectus est, perfectionem mundi quadam numeri sui significatione declarat. Similiter & xl. dies quibus Moyses & Elias, & ipse dominus ieiunaverunt, sine numerorum cognitione non intelliguntur. Sic & alij in scripturis sanctis numeri existunt: quorum figuras non nisi huius artis scientia solvere possumus. Datum est etiam nobis ex aliqua parte sub numerorum consistere disciplina: quando horas per eam discimus, quando de mensium curriculo disputamus, quando anni spacium redeuntis agnoscimus. Per numerum siquidem ne confundamur, instrui-mur. Tolle numerum in rebus omnibus, & omnia pereunt. Adime seculo computum, & cuncta ignorantiae creatio complectitur nec differre potest à ceteris animalibus qui calculi nescit rationem.

De prima divisione parium & imparium. CAP. V.

Numerus diuiditur paribus & imparibus. Par numerus diuiditur in iis: pariter par, & pariter impar, & impariter par, & impariter impar. Impar numerus diuiditur in iis, primum & simplicum, secundum & compositum, tertium mediocrem, qui quodammodo primus & incompositus est. Alio verò modo secundus & compositus est. Numerus par est, qui in duabus æquis partibus diuidi potest, ut ii. iiii. viii. Impar verò numerus est, qui diuidi æquis partibus nequit, vno medio vel deficiente vel superante, ut iii. v. vii. ix. & sic de alijs. Pariter par numerus est qui secundum parem numerum pariter diuiditur, quousque ad indivisibilem perveniat unitatem: ut puta sexaginta quatuor habet medium xxxii. hic autem xvi. Sedecim verò, viii. octonarius iiii. quaternarius ii. binarius unum, qui singularis induit.

indivisibilis est. *Pariter impar* est: qui in partes æquas recipit sectionē, sed partes eius mox indisscibiles permanēt. vt vj. & x. & xij. triginta & quinquaginta. Mox enim vt hūc numerū diuideris, incurris in numerū quē secare non possis. *Impariter par* numerus est, cuius partes etiā diuidi possūt: sed vsq; ad vnitatē non perueniunt, vt xxiiij. Hi autē in medietatē diuisi, faciūt xij rursumq; in aliā medietatem, vj. deinde in aliā tres, & vltra diuisionē nō recipit sectio illa, sed ante vnitatē inuenitur terminus quē secare nō possis. *Impariter impar* est, qui ab impari numero impariter mensuratur, vt xxv. xlix. qui dum sint impares numeri: ab imparibus etiā partibus diuiduntur, vt septies septem, quadragies nouies & quinquies quini xxv. *Imparium numerorum*: alij simplices sunt, alij cōpositi, alij mediores. *Simplices* sunt qui nullā aliam partem habent nisi solam vnitatem, vt ternarius solā tertiam, & quinaris solā quintam, & septenarius solā septimam. His enim vna pars sola est. *Cōpositi* sunt qui nō solū vnitatē metiuntur, sed etiā alieno numero procreantur: vt nouem, xv. xxj. & xxv. Dicimus enim ter nouem: & septies ter xxj. ter quini xv. & quinquies quini xxv. *Mediocres* numeri sunt, qui quodammodo simplices & incōpositi esse vidētur. Alio verō modo secundi & incōpositi. Verbi gratia: Nouem ad xxv. dum cōparatus fuerit, primus est & incōpositus: quia nō habet cōmunē numerū, nisi solū monadicū, xv. verō si cōparatus fuerit: secundus est & cōpositus: quoniā inest illi cōmunis numerus præter monadicū, i. ternarius numerus: quia nouē mēsurat ter terni & quindecim ter quini. *Itē pariū numerorū* alij sunt superflui, alij diminuti, alij perfecti. *Superflui* sunt quorū partes simul ductæ plenitudinē suā excedūt: vt puta duodenarius. habet enim partes quinque. Duodecimā, quod est vnum: sextā, quod duo: quartā quod tria: tertiam quod quatuor: dimidiā quod sex. Vnum enim & dūb. & tria, & quatuor, & sex simul ductæ faciunt xvj. & lōgē à duodenario excedūt: sic & alij similes plurimi, vt duodeuicesimus & multi superflui tales. *Diminuti* numeri sūt, qui partibus suis cōputati, minorē summā efficiūt: vt puta denarius, cuius partes sunt tres: Decima quod est vñ: quinta, quod duo: dimidia quod quinque. Vnum enim & duo & quinque simul ductæ, octonariū faciūt, lōgē à denario minorem. Similis est huic octonarius vel alij plurimi: qui in partes redacti infra cōstunt. *Perfecti* numerus est, qui suis partibus adimpletur, vt senarius, habet enim tres partes, sextā, tertiam & dimidiā. Sexta

enim eius est vñ, tertia dūo, dimidia tres. Hæ partes in summā ductæ, i. vnum & duo & tres simul eundē cōsumināt perficiūtq; senarium. Sunt autem perfecti numeri inter denariū sex, inter centenarium xxvij. inter millenarium. CCCxcvj.

De secunda diuisione totius numeri.

CAP. VI.

Omnis numerus aut secundum se cōsideratur, aut ad aliquid refertur. *Iste* qui est secundū se, diuiditur sic: Alij enim sunt *æquales*, vt duo: alij sunt *inaequales*, vt tres. *Iste* qui refertur ad aliquid diuiditur sic: Alij sunt *maiores*, vt duo, alij sunt *minores*, vt vñ. Duo enim ad vñ duplū. Maiores diuidūtur sic, multiplices, superparticulares, superpartientes, multiplices, superparticulares multiplices superpartientes. Minores diuidūtur sic, submultiplices, subsuperparticulares, subsuperpartientes, submultiplices, subsuperparticulares: submultiplices subsuperpartientes. *Per se numerus* est, qui sine relatione aliqua elicitur: vt, ij. iij. iij. v. vj. & ceteri similes. *Ad aliquid est numerus* qui relatiuē ad alios numeros cōparatur. Verbi gratia, iij. ad ij. dū cōparatus fuerit duplex dicitur & multiplex. sex ad iij. octo ad iij. & iterum tres ad vñ triplex. sex ad ij. ix ad tria, & c. *Æquales numeri* dicuntur, qui secundū quantitatem æquales sunt. Verbi gratia, duo ad ij. tria ad tria. x. ad x. c. ad c. *Inæquales numeri* sunt, qui ad inuicem cōparati inæqualitatem demonstrant, vt iij. ad ij. iij. ad ij. v. ad iij. x. ad vij. & vniuersaliter maior minori, aut minor maiori. huiusmodi dū cōparatus fuerit inæqualis dicitur. *Minor numerus* est qui habet in se illū minorē numerum ad quē cōparatur, & aliquid plus: vt, verbi gratia: quinaris numerus trinario numero fortior est, eo qd quinaris numerus habet in se trinarium & alias partes eius duas, & reliqui tales. *Minor numerus* est qui cōtinetur à maiore ad quē cōparatur cum aliqua parte sui, vt ternarius ad quinarū cōtinetur ab eo cū duabus partibus suis. *Multiplex numerus* est, qui habet in se illū minorē numerum bis aut ter aut quater, aut multipliciter. Verbi gratia, duo ad vñ dū cōparati fuerint, duplex est. iij. ad vñ triplex. iij. ad vñ, quadruplex, & reliqui. E-cōtra & illi superiores qui cōtinet intra se minores, appellantur *duces*, isti verō *comites*. *Submultiplex numerus* est, qui inter multiplicē cōtinetur bis, aut ter, aut quater, aut multipliciter. Verbi gratia, Vnus à duob. bis cōtinetur, à tribus ter, à quatuor quater, & ab aliis multipliciter. *Superparticularis numerus* est, dū fortior cōtinet inter se inferiorē numerū circa quē cōparatur,

Incipiunt capitula de Arithmetica.

- 1 De vocabulo Arithmetica disciplina.
- 2 De auctoribus eius.
- 3 Quid sit numerus.
- 4 Unde numeri sunt dicti.
- 5 Quid praestent numeri.

DE VOCABULO ARITHMETICA disciplina. CAP. I.

Arithmetica est disciplina numerorum. Graeci enim numerum ἀριθμὸς dicunt. Quam scriptiores secularium literarum inter disciplinas mathematicas ideo primam esse voluerunt, quoniam ipsa ut sit, nulla alia indiget disciplina. Musica autem & Geometria, & Astronomia quae sequuntur, ut sint, atque subsistant, istius egent auxilio.

De auctoribus eius. CAP. II.

Numeri disciplinarum apud Graecos primum Pythagoram autumant conscripsisse: ac deinde à Nicomacho diffusius esse compositam: quam apud Latinos primus Apuleius, deinde Boetius transtulerunt.

Quid sit numerus & unde dicatur. CAP. III.

Numerus autem est multitudo ex unitatibus constituta. Nam unum semen numeri esse non numerum volunt. *Numerus* nummus nomen dedit, & à sui frequentatione vocabulum indidit. *Unus* ex Graeco nomen trahit, Graeci enim unitatem μονάδα dicunt: sic duae & tres, quos illi δύο & τρεῖς appellant. *Quatuor* verò à figura quadrata nomen sumplerunt. *Quinque* autem non secundum naturam: sed secundum placitum voluntatis vocabulum acceperunt ab eo, qui numeris nomina indidit. *Sex* autem & *septem* à Graeco veniunt. Multis enim nominibus quae in Graeco aspirationem habent, nos aspiratione s. literam ponimus. Inde pro *sex* pro *septa* *septem*. sicut pro herpillo herba, serpillum. *Octo* verò per translationem, sicut illi ὀκτώ, & nos octonarius dixit, nos *nonem*: illi *δέκα*, nos *decem*. Dicti autem *decem* à Graeca etymologia, eo quod ligent & coniungant infra iacentes numeros. Nam *δέκα*, coniungere vel ligare apud eos dicitur: porro *viginti* dicti, quod sint decem his geniti, & pro *b*, litera posita. *Triginta*, quod à ternario denario gignantur: sic usque ad nonaginta. *Centum* verò vocati à cento, quod est circulus. *ducenti* à duo & centum: sic & reliqui usque ad mille. *Mille* autem à multitudine, &

- 6 De prima diuisione parium & imparium.
- 7 De secunda diuisione totius numeri.
- 8 De doctrina Arithmetica, Musica & Geometria artis.
- 9 Quot numeri infiniti existunt.

unde & militia, quasi multicia: inde & milia, quae Graeci mutata litera scilicet pro *Λ* myriades vocant.

Quid praestent numeri, & quid eorum utilitas. CAP. IIII.

Ratio numerorum contemnenda non est. In multis enim sacrarum Scripturarum locis, quantum mysterium habeant, elucet. Non enim frustra in laudibus Dei dictum est, Omnia in mensura & numero & pondere fecisti. Senarius namque qui partibus suis perfectus est, perfectionem mundi quadam numeri sui significatione declarat. Similiter & xl. dies quibus Moyses & Helias, & ipse dominus ieiunauerunt, sine numerorum cognitione non intelliguntur. Sic & alij in scripturis sanctis numeri existunt: quorum figuras non nisi huius artis scientia soluere possumus. Datum est etiam nobis ex aliqua parte sub numerorum consistere disciplina: quando horas per eam discimus, quando de mensium curriculo disputamus, quando anni spacium redeuntis agnoscimus. Per numerum siquidem ne confundamur, instrui-
mur. Tolle numerum in rebus omnibus, & omnia pereunt. Adime seculo computum, & cuncta ignorantiae creatio complectitur nec differre potest à ceteris animalibus qui calculi nescit rationem.

De prima diuisione parium & imparium. CAP. V.

Numerus diuiditur paribus & imparibus. *Par numerus* diuiditur in iis: pariter par, & pariter impar, & impariter par, & impariter impar. *Impar numerus* diuiditur in iis, primum & simplicem, secundum & compositum, tertium mediocrem, qui quodammodo primus & incompositus est. Alio verò modo secundus & compositus est. *Numerus par* est, qui in duabus aequis partibus diuidi potest, ut ii. iiii. viii. *Impar* verò *numerus* est, qui diuidi aequis partibus nequit, vno medio vel deficiente vel superante, ut iii. v. vii. ix. & sic de alijs. *Pariter* par numerus est qui secundum parem numerum pariter diuiditur, quousque ad indiuisibilem perveniat unitatem: ut puta sexaginta quatuor habet medium xxxii. hic autem xvi. Sedecim verò, viii. octonarius iiii. quaternarius ii. binarius vnum, qui singularis indiuisi-

indivisibilis est. *Pariter impar* est: qui in partes æquas recipit sectionē, sed partes eius mox indisscibiles permanēt. vt vi. & x. & xij. triginta & quinquaginta. Mox enim vt hūc numerū diuiseris, incurris in numerū quē secare non possis. *Impariter par* numerus est, cuius partes etiā diuidi possāt: sed vsq; ad vnitatē non perueniunt, vt xxiiij. Hi autē in medietatē diuisi, faciūt xij. rursūq; in aliā medietatē, vi. deinde in aliā tres, & vltra diuisionē nō recipit sectio illa, sed ante vnitatē inuenitur terminus quē secare nō possis. *Impariter impar* est, qui ab impari numero impariter mensuratur, vt xv. xlix. qui dum sint impares numeri: ab imparibus etiā partibus diuiduntur, vt septies septem, quadragies nouies & quinquies quini xv. *Imparium numerorum*: alij simplices sunt, alij cōpositi, alij mediores. *Simplices* sunt qui nullā aliam partem habent nisi solam vnitatem, vt ternarius solā tertiam, & quinaris solā quintam, & septenarius solā septimam. His enim vna pars sola est. *Cōpositi* sunt qui nō solū vnitatē metiuntur, sed etiā alieno numero procreantur: vt nouem, xv. xxi. & xxv. Dicimus enim ter nouem: & septies ter xxi. ter quini xv. & quinquies quini xxv. *Mediores* numeri sunt, qui quodammodo simplices & incōpositi esse vidētur. Alio verō modo secundi & incōpositi. Verbi gratia: Nouem ad xxv. dum cōparatus fuerit, primus est & incōpositus: quia nō habet cōmunē numerū, nisi solū monadicū, xv. verō si cōparatus fuerit: secundus est & cōpositus: quoniā inest illi cōmunis numerus præter monadicū, i. ternarius numerus: quia nouē mēsurat ter terni & quindecim ter quini. *Ite* pariū numerorū alij sunt superflui, alij diminuti, alij perfecti. *Superflui* sunt quorū partes simul ductæ plenitudinē suā excedūt: vt puta duodenarius. habet enim partes quinque. Duodecimā, quod est vnum: sextā, quod duo: quartā quod tria: tertiam quod quatuor: dimidiā quod sex. Vnum enim & duo & tria, & quatuor, & sex simul ductæ faciunt xvj. & lōgē à duodenario excedūt: sic & alij similes plurimi, vt duodevicesimus & multi superflui tales. *Diminuti* numeri sūt, qui partibus suis cōputati, minorē summā efficiūt: vt puta denarius, cuius partes sunt tres: Decima quod est vnū: quinta, quod duo: dimidiā quod quinque. Vnum enim & duo & quinque simul ductæ, octonariū faciūt, lōgē à denario minorem. Similis est huic octonarius vel alij plurimi: qui in partes redacti infra cōstant. *Perfecti* numerus est, qui suis partibus adimpletur, vt senarius, habet enim tres partes, sextā, tertiam & dimidiā. Sexta

enim eius est vnū, tertia duo, dimidiā tres. Hæ partes in summā ductæ, i. vnum & duo & tres simul eundē cōsummāt perficiūtq; senarium. Sunt autem perfecti numeri inter denariū sex, inter centenarium xxvij. inter millenarium. CCCcxvj.

De secunda diuisione totius numeri.

CAP. VI.

Omnis numerus aut secundum se cōsideratur, aut ad aliquid refertur. *Iste* qui est secundū se, diuiditur sic: Alij enim sunt *æquales*, vt duo: alij sunt *inaequales*, vt tres. *Iste* qui refertur ad aliquid diuiditur sic: Alij sunt *maiores*, vt duo, alij sunt *minores*, vt vnū. Duo enim ad vnū duplu. Maiores diuidūtur sic, multiplices, superparticulares, superpartientes, multiplices, superparticulares multiplices superpartientes. Minores diuidūtur sic, submultiplices, subsuperparticulares, subsuperpartientes, submultiplices, subsuperpartientes: submultiplices subsuperpartientes. *Per se numerus* est, qui sine relatione aliqua elicitur: vt, i. ij. iij. iij. v. vi. & ceteri similes. *Ad aliquid est numerus* qui relatiuē ad alios numeros cōparatur. Verbi gratia, iij. ad ij. dū cōparatus fuerit duplex dicitur & multiplex. Sex ad iij. octo ad iij. & iterum tres ad vnū triplex. Sex ad ij. ix ad tria, &c. *Æquales numeri* dicuntur, qui secundū quantitātē æquales sunt. Verbi gratia, duo ad ij. tria ad tria. x. ad x. c. ad c. *Inæquales numeri* sunt, qui ad inuicem cōparati inæqualitatē demonstrant, vt iij. ad ij. iij. ad iij. v. ad iij. x. ad vij. & vniuersaliter maior minori, aut minor maiori. huiuscemodī dū cōparatus fuerit inæqualis dicitur. *Minor numerus* est qui habet in se illū minorē numerum ad quē cōparatur, & aliquid plus: vt, verbi gratia: quinaris numerus trinario numero fortior est, eo qd quinaris numerus habet in se trinarium & alias partes eius duas, & reliqui tales. *Minor numerus* est qui cōtinetur à maiore ad quē cōparatur cum aliqua parte sui, vt ternarius ad quinarū cōtinetur ab eo cū duabus partibus suis. *Multiplex numerus* est, qui habet in se illū minorē numerum bis aut ter aut quater, aut multipliciter. Verbi gratia, duo ad vnū dū cōparati fuerint, duplex est. iij. ad vnū triplex. iij. ad vnū, quadruplex, & reliqui. E-cōtra & illi superiores qui cōtinent intra se minores, appellantur *duces*, isti verō *comites*. *Submultiplex numerus* est, qui inter multiplicē cōtinetur bis, aut ter, aut quater, aut multipliciter. Verbi gratia, Vnus à duob. bis cōtinetur, à tribus ter, à quatuor quater, & ab aliis multipliciter. *Superparticularis numerus* est, dū fortior cōtinet inter se inferiorē numerū circa quē cōparatur,

similiter & vna partem eius. Verbi gratia, iij. ad ij. dū cōparata fuerint, continent inter se duos & alium vnum, qui media pars est duorū. Quatuor ad iij. dum comparati fuerint, cōtinent in se iij. & alium vnū qui est tertia pars trium. Itē quinq; ad iij. dū cōparati fuerint, habent in se quaternariū numerum, & alium vnum qui quarta pars esse dicitur quaternarij numeri, & ceteri tales. *Superparties numerus* est, qui in se inferiorē numerum totum continet, & super hoc alteras partes eius duas, aut iij. aut iij. aut v. aut alias. Verbi gratia, v. ad iij. dū comparati fuerint, habet in se quinarij numerus trinariū, & super hoc alias partes ei⁹ duas, vij. ad iij. dum cōparati fuerint, habent in se quatuor, & alias tres partes eius, & vocatur supertriparties quartas. Nouē ad v. dū cōparati fuerint, habent in se quinque, & alias quatuor partes ei⁹. Iste dicitur supertriparties quintus, *Subsuperparties numerus* est, qui cōtinetur in numero superparties cū aliquibus partibus suis duabus aut tribus aut pluribus. Verbi gratia, Tria continentur a v, cum aliis duab. partibus suis: v, a ix, cū iij. partibus suis. *Subsuperparticularis numerus* est minor, qui cōtinetur in fortiori numero cū aliqua parte sua, aut media, aut tertia, aut quarta, aut quinta. Verbi gratia, Duo ad iij. iij. ad iij. iij. ad v. & ceteri similes. *Multiplex superparticularis numerus* est, qui dū comparatus fuerit ad numerum sibi inferiorē, cōtinet in se totum inferiorē numerū multipliciter, aut dupliciter, aut tripliciter, aut quadrupliciter cū aliqua parte eius. Verbi gratia, v. ad duo dū cōparati fuerint, continet in se bis binos & vnā partem eius. Nouem ad iij. dum comparati fuerint, continet in se bis quaternos octo, & vnā partem eius, videlicet quæ est vnū. *Submultiplex superparticularis numerus* est, qui dū comparatus ad inferiorē sibi numerum fuerit, cōtinet eum multipliciter cū aliis partibus eius. Verbi gratia, vij. ad tria dum cōparati fuerint, continet in se bis ternos, cum aliis duab. partibus eius. xij. ad xij. dū cōparati fuerint, cōtinent in se bis senos cum aliis duabus partibus eius. xv. ad vij. dum comparati fuerint cōtinent inter se bis vij. cum aliis tribus partibus eius. xx. ad ix. dum cōparati fuerint, cōtinent inter se bis ix. cū aliis tribus partibus eius. *Submultiplex superpartialis numerus* est, qui dum ad fortiorē sibi comparatus fuerit, continetur ab eo multipliciter, cum aliquibus partibus suis. Verbi gratia, iij. ad vij. continentur bis cū duabus partibus eius. iij. ad x. continentur bis cum tribus partibus suis.

De tertia diuisione totius numeri.

CAP. VII.

Numeri aut discreti sunt, aut cōtinentes. Iste diuiditur sic, *linealis*, vt vnus, duo. *Superficialis*, vt tres. Ternarius enim primus latitudinē pandit. *Solidus*, vt octo. Is enim est primus cubus. *Discretus numerus* est, quia discretis monadibus continetur. Verbi gratia, ij. iij. v. vi. & reliqui. *Cōtinens numerus* est, qui coniunctis monadibus cōtinetur. Vt verbi gratia, Ternarius numerus in magnitudine intelligitur, i. linea aut spatium, aut solidū dicitur. Continens similiter: vt quaternarius & quinarij numeri. *Linealis numerus* est, qui inchoans a monade linealiter describitur vsq. ad infinitū. Vnde alpha ponitur pro designatione linearū. quoniā hæc litera vnū significat apud Græcos. ista est figura linealis. *Superficialis numerus* est, qui nō solū lōgitudine, sed & latitudine cōtinetur, vt trigonus, quadrat⁹, quinquāgulus vel circulares numeri, & ceteri: qui semper in plano pede, i. superficie cōtinentur. *Circularis* dum similiter multiplicatus fuerit, a se inchoans ad se cōuertitur. Verbi gratia, quinquies quini, vices quinq;. *Solidus numerus* est qui lōgitudine & altitudine cōtinetur, vt sunt pyramides, qui in modū flammæ consurgunt. Cubus sunt tessellæ. Sphæræ quib. est equalis vndiq. rotunditas. *Sphæricus* autē numerus est, qui circulato numero multiplicatus a se inchoat, & in se cōuertitur, vt quinquies quini, viginti quinque. Hic circulus dum in seipso multiplicatus fuerit: facit sphæram, id est, quinquies xxv. C. xxv.

De differentia Arithmetica, Geometria, & Musica, in medio inueniendo proportionem Arithmetica, Geometria, Musica.

CAP. VIII.

Inter Arithmetica autem, & Geometria, & Musicam hoc interest, vt media inuenias. In Arithmetica primo sic quæris. Coniungis extrema, & diuidis, & facis mediū: vt puta fac extrema esse vj. & xij. simul iungis & faciūt xvij. partiris media & facis ix. quod est analogicū arithmetice, vt medi⁹, quot monadibus superat primū, iis superetur ab extremo. Superat enim ix. vi. trib. monadibus, iis superatur a xij. *Secundū* verò geometriam ita quæris. Extrema multiplicata tantū faciūt, quantū & media multiplicata, vt puta, vi. & xij. multiplicata facient septuagesies dipodius, media, vij. & ix. multiplicata tantundem faciunt, *Secundū* musicam ita: Qua parte superat medi⁹ primum, eadem parte superatur medi⁹ ab extremo, vt puta, vi. & vij. duabus partibus media superant: quæ duæ partes tertia media vij. superantur ab vlt. nona. Quæ

Quot numeri infiniti existant. CAP. IX.

Numeros autem infinitos esse certissimum est, quoniam in quocunque numero finem faciendum putaveris, id est, posse non dico vnde addito augeri: sed quamlibet sit magnus, & quamlibet ingentem multitudinem continens: in ipsa ratione atque scientia numerorum non solum duplicari, verum etiam multiplicari potest. Ita vero suis quisque numerus proprietatibus terminatur, ut nullus eorum par esse cuicunque alteri possit. Ergo & distantes inter se atque diversi sunt, & singuli quisque finiti sunt, & omnes infiniti sunt.

Capita Geometriae.

- 10 De inventis Geometriae & vocabulo eius.
- 11 De quadripartita divisione Geometriae.
- 12 De figuris Geometriae.
- 13 De numeris Geometriae.

DE GEOMETRIÆ INVENTORIBUS & VOCABULO EIUS.

CAP. X.

Geometria disciplina primum ab Aegyptiis reperta dicitur. quia inundante Nilo & omnibus possessionibus eius limo obductis, initium terræ diuidendæ per lineas & mēsuras nomen arti dedit. Quæ deinde longius acumine sapientum producta, & maris & cæli, & aeris spacia metitur. Nā provocati studiosi coeperunt post terræ dimensionem & cæli, spacia quærere: quanto intervallo luna à terris, à luna sol ipse distaret, & vsque ad verticem cæli quanta se mensura distenderet. sicque intervalla ipsa cæli, orbisque ambitum per numerū stadiorum ratione probabili distinxerūt. ¶ Sed quia ex terræ dimensione hæc disciplina cepit: ex initio sui & nomen servavit. Nam *Geometria* de terra & de mensura nuncupatur. Terra enim Græcè γῆ vocatur. μέτρον mensura. ¶ Huius disciplinæ ars continet in se lineamenta, intervalla & magnitudines, & figuras, & in figuris dimensiones & numeros.

De quadripartita divisione artis Geometriae. CAP. XI.

Geometriae quadripartita divisio est, in planum, in magnitudinem numerabilem, in magnitudinem rationabilem, & in figuras solidas. Plana figuræ sunt quæ longitudine & latitudine continentur, quæ sunt iuxta Platonem numero quinque: Trigonus, retronus, pentagonus, hexagonus, &

heptagonus. Iam octonarius in cubum, id est, in solidam pergit figuram. Numerus huius magnitudo est: quæ numeris arithmetice diuidi potest. Magnitudines rationales sunt, quarum mensuram scire possumus: irrationales vero sunt, quarum mensuræ quantitas cognita non habetur.

De planis & solidis figuris Geometriae.

CAP. XII.

Figura solida sunt quæ longitudine & latitudine & altitudine continentur, ut est cubus, cuius species sunt quinque in plano. Quarum prima circulus est, plano pede figura plana, quæ vocatur circumducta. cuius in medio punctus est, quo cuncta cōvergunt, quod centrum Geometriae, Latini punctum circuli nuncupant. Quadrilatera figura est plano pede quadrata quæ sub quatuor lineis rectis iacet. Diametron grammaton, figura plana. Orthogonion, id est, rectangulum figura plana in plano pede Est. n. triangulum, & habet angulum rectum. Isopleuron: figura est plana, recta & subtiliter constituta in solidum. ¶ Sphæra est figura in rotundum formata, partibus cunctis æqualis in solidum. Cubus est figura propria solida: quæ longitudine & latitudine & altitudine continetur in solidum. Cilindrus est figura quadrata, habens superius semicirculum in solidum. Conus, figura quæ ab amplo in angustum finit, sicut orthogonion. Pyramis est figura, quæ in modum ignis ab amplo in acumen cōsurgit. Ignis enim apud Græcos πῦρ appellatur. Sicut enim intra x. omnis est numerus, ita intra circulum omnium figurarum concluditur ambitus. ¶ Prima autem figura huius artis punctus est, cuius pars nulla est. Secunda est linea præter latitudinem. Longitudo recta linea est: quæ ex æquo in suis punctis iacet. Superficies vero, quod longitudines & latitudines solas habet. Superficie vero fines lineæ sunt, quarum formæ ideò in superioribus x. figuris positæ nō sunt, quia inter eas inveniuntur.

De Numeris Geometriae. CAP. XIII.

Numeros autem secundum Geometriā ita quæris: Extrema quippe eius multiplicata tantum faciunt, quantum & media multiplicata: ut puta, vi. & xij. multiplicata faciunt septuagies dipondo, media vij. & ix. multiplicata tantundem faciunt.

Incipiunt capitula Musicae artis.

- 14 De Musica & eius nomine.
- 15 De inventis eius.

- 16 *Quid possit Musica.*
- 17 *De tribus partibus Musica.*
- 18 *De triformi Musica diuisione.*
- 19 *De prima diuisione Musica qua harmonica dicitur.*
- 20 *De secunda diuisione, qua organica dicitur.*
- 21 *De tertia, qua rythmica nuncupatur.*
- 22 *De numero Musica.*

De Musica & eius nomine.
CAP. XIII.

Musica est peritia modulationis sono cantuque consistens: Et dicta Musica per derivationem à Musis. *Musa* autem appellatur à *μῦθος*, id est, à querendo; quod per eas, sicut antiqui voluerunt, vis earminum & vocis modulatio quereretur. Quarum sonus quia sensibilis res est, præterit in præteritum tempus, imprimaturque memoriæ. Inde à poetis Iouis & Mineræ filias Musas esse confectum est. Nisi enim ab homine memoria teneantur soni, pereunt, quia scribi non possunt.

De inuentoribus eius. CAP. XV.

Moyses dicit repertorem Musicæ artis fuisse *Tubal*, qui fuit de stirpe Cain ante diluuium. Græci verò *Pythagoram* dicunt huius artis inuenisse primordia, ex malleorum sonitu & cordarum extensione percussa. Alij *Linum Thebenum* & *Zetum* & *Amphionem* in arte musica primos claruisse ferunt. Post quos paulatim directa est præcipue hæc disciplina & aucta multis modis. eratque tam turpe Musicam nescire, quam literas. Interponebatur autem non modò sacris, sed & omnibus solennibus, omnibusque lætis, vel tristioribus rebus. Ut enim in veneratione diuina *hymni*; ita in nuptiis *Hymenæi* & in funeribus *threni*, & lamenta ad tibias canebantur. In convitiis verò lyra vel cithara circumferebatur, & accubantibus singulis ordinabatur conuiuiale genus canticorum.

Quid possit Musica. CAP. XVI.

Itaque sine Musica nulla disciplina potest esse perfecta: nihil enim est sine illa. Nam & ipse mundus quadam harmonia sonorum fertur esse cõpositus, & cælum ipsum sub harmoniæ modulatione reuoluitur. Musica mouet affectus, prouocat in diuersum habitum sensus. In præliis quoque tubæ concentus pugnantem accendit, & quanto vehementior fuerit clangor, tanto fit fortior ad certamen animus. Siquidem & remi-

ges cantus hortatur, ad tolerandos quoque labores, musica animum mulcet, & singulorum operum fatigationem modulatio vocis solatur. Excitos quoque animos musica sedat, sicut legitur de David, qui à Spiritu immundo Saulē arte modulationis eripuit. Ipsas quoque bestias, necnò & serpentes, volucres, atque delphinos ad auditum suę modulationis musica prouocauit. Sed & quicquid loquimur, vel intrinsecus venarum pulsibus commonemur, per musicos rythmos harmoniæ virtutibus probatur esse sociatum.

De tribus partibus Musica. CAP. XVI.

Musica partes sunt tres, id est, harmonica, rythmica, metrica. *Harmonica* est quæ discernit in sonis acutum & grauem. *Rythmica* est quæ requirit incursum verborum, utrum bene sonus an malè cohercat. *Metrica* est, quæ mensuram diuersorum metrorum probabili ratione cognoscit: ut verbi gratia heroicum, iambicum, elegiacum, &c.

De triformi Musica diuisione. CAP. XVIII.

Ad omnem autem somnum qui materies cantilenarum est, triformem constat esse naturam. Prima est *harmonica*, quæ ex vocum cantibus constat. Secunda *organica*, quæ ex flatu consistit. Tertia *rythmica*, quæ impulsu digitorum numerus recipit. Nam aut voce editur sonus, sicut per fautes, aut flatu, sicut per tubam, vel tibiā: aut impulsu, sicut per citharam: aut per quodlibet aliud quod percutiendo sonorum est.

De prima diuisione musica, qua Harmonica dicitur. CAP. XIX.

Prima diuisio Musicæ quæ *harmonica* dicitur, id est, modulatio vocis, pertinet ad comædos, tragædos, vel choros, vel ad omnes qui voce propria canunt. Hæc ex animo & corpore motum facit, & ex motu sonum, ex quo colligitur Musica, quæ in homine vox appellatur. Vox est aer spiritu verberatus. unde & verba sunt nuncupata. Proprie autem vox hominum est, seu irrationabilium animantium. Nam in aliis abusuè non proprie sonitus vox vocatur: ut, Vox tubæ infremuit, fractasque ad littora voces. Nam proprium est, ut littore resonet scopuli: & At tuba terribile sonitum procul ære canoro. *Harmonica* est modulatio vocis & cheordantia plurimorum sonorum, vel cõpositio. *Symphonia* est moderationis temperamentum ex graui & acuto concordantibus sonis, siue in voce, siue in

sive in datu, sive in pulsu. Per hanc quippe voces acutiores, grauiorēque concordant, ita ut quisque ab ea dissonuerit, sensum auditoris offendat. Cuius contraria est *diaphonia*, id est, voces discrepantes vel dissonæ. *Euphonia* est suauitas vocis. Hæc & *melos* à suauitate & melle dicta. *Diastema* est vocis spatium ex duobus vel pluribus sonis aptatum. *Diesis* est spatium quoddam, & deductio-
 nes modulandi atque vergentes de vno in alterum sonum. *Tonus*, est acuta enunciatio vocis. Est enim harmoniæ differentia & quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit: cuius genera in xv. partibus musici diuiserunt: ex quibus *hyperlidius* nouissimus & acutissimus. *hypodori* omnium grauiissimus est. *Cantus*, est inflexio vocis: nam sonus directus est. præcedit autem sonus cantum. *Arsis*, est vocis eleuatio, id est, initium. *Thesis*, vocis positio, hoc est finis. *Suauis*, voces sunt subtiles & spissæ, claræ atque acutæ. *Perspicua*, voces sunt quæ longius protrahuntur: ita ut omnem impleant continui locum, sicut clangor tubarum. *Subtiles*, voces sunt quibus non est spiritus spissus, qualis est infantium, vel mulierum, vel ægrotantium, sicut in neruis. Quæ enim subtilissimæ cordæ sunt, subtiles ac tenues sonos emittunt. *Pingues*, sunt voces, quando spiritus multus simul egreditur, sicut virorum. *Acuta*, vox tenuis: alta, sicut in chordis videmus. *Dura vox*, est quæ violenter emittit sonos, sicut tonitruum, sicut incudis sonus, quoties in durum malleus percutit ferrum. *Aspera vox*, est rauca, & quæ dispergitur per minutos & indistinctos pulsus. *Cæca vox* est quæ mox ut emissæ fuerit, conticescit, atque suffocata nequaquam longius producit, sicut est in fictilibus. *Vinnolata vox*, est leuis & mollis, atque flexibilis. Et vinnolata dicta à vinno, hoc est cincinnino, molliter flexo. *Perfecta* autem vox, est alta suavis & clara. *Alta*, ut in sublimi sufficiat: *Clara*, ut aures impleat. *Suavis*, ut animos audientium blandiat. Si ex his aliquid defuerit, vox perfecta non erit.

De secunda diuisione qua Organica dicitur.
 CAP. XX.

Secunda diuisione organica est in iis quæ spiritu reflante completa, in sonum vocis animantur: ut sunt tubæ, calami, fistulæ, organa, pandoria, & iis similia instrumenta. *Organum*, vocabulum est generale vasorum omnium musicorum. Hoc autem cui folles adhibentur, alio Græci nomine appellant. Ut autem organum dicatur: magis ea vulgaris est consuetudo Græcorum. *Tuba*, primum à Tyrrenis inuenta, de quibus Virgilius. Tyrrenusque tubæ mugire per æthera clangor.

Adhibebatur autem non solum in præliis, sed & in omnibus festis diebus propter laudes vel gaudij claritatem. Vnde & in Psalterio dicitur, Canite initio mensis tuba, in die insigni solemnitatis vestræ. Præceptum enim fuerat Iudæis, ut initio nouæ lunæ tuba clangerent, quod etiam hucusque faciunt. *Tibia* excogitata in Phrygia ferunt: has quidem diu funeribus tantum adhibitas: mox & sacris gentium. Tibias autem appellatas putant, quod primum de ceruinis tibiis cruribusque hinnulorum fierent: deinde per abusionem ita ceptas vocari etiam, quæ non de cruribus ossibusque essent. Hinc & *tibicen* quasi tibiæ cantor. *Calamus*, nomen est arboris proprium, à calendo, id est, fundendo voces vocatum. *Fistulam* quidam putant à Mercurio inuentam: alij à Fauno, quem Græci vocant Pana. Nonnulli eam ab Idi pastore Agrigentino ex Sicilia. *Fistula* autem dicta, quod vocem emittat. *Sambuca*, in musicis species est symphoniarum. Est enim genus ligni fragilis, unde & tibiæ componuntur, *Pandorium*, ab inuentore vocatus. de quo Virgilius, Pan primus calamos cera coniungere plures instituit, Pan curat oues, ouiumque magistros. Fuit enim apud gentiles Deus pastoralis, qui primus dispares calamos ad cautum aptauit, & studiola arte composuit.

De tertia diuisione, qua Rithmica nuncupatur. CAP. XXI.

Tertia est diuisione rithmica pertinet ad nervos & pulsus, cui dantur species cithararum diuersarum, tympanum, & cymbalum, sistrum, acitabula ænea & argentea, vel alia quæ metallico rigore percussa reddunt cum suauitate tinnitum, & cætera huiusmodi. *Cithara* ac *psalterij* repertor Tubal, ut prædictum est, perhibetur. Iuxta opinionem autem Græcorum citharæ usus repertus fuisse ab Apolline creditur. Forma citharæ initio similis fuisse traditur pectori humano, quod veluti vox de pectore, ita ex ipsa cantus ederetur, appellatæque eadem de causa. Nam pectus Dorica lingua *rudia* vocatur. Paulatim autem plures eius species extiterunt, ut *psalteria*, *lira*, *barbita*, *pharices*, & *perides*, & quæ dicuntur *Indica*, & feruntur à duobus simul. Item aliz autem & aliz, & quadrata forma vel trigonali. *Cardarum* etiam numerus multiplicatus est. & commutatum genus. Veteres autem citharam fidiculam, vel fidicen nominauerunt: quia tam concinunt inter tot corda eius, quam bene conueniunt inter quos fides sit. Antiquitus autem *cithara septemcordis* erat. Vnde Vergilius, *Septem discrimina vocum*. *Discrimina* autem ideo, quod nulla corda vicinæ cordæ simili-

lem vocem reddat. sed ideo vij. cordæ, vel quia totam vocem implent: vel, quodd septem motibus sonat cælum. *Cordæ* autem dictas à corde: quia sicut pulsus est cordis in pectore, ita pulsus cordæ in cithara. Has primus Mercurius excogitavit: idemque prior in nervos sonum strinxit *Psalterium*, quod vulgo *canticum* dicitur, à psallendo nominatū: quodd ad eius vocem chorus consonando respondeat. Est autem similitudo citharæ barbaricæ in modum Δ literæ: sed psalterij & citharæ hæc est differentia, quodd *psalterium* lignum illud concavum vnde sonus redditur superius habet, & deorsum feriuntur cordæ, & desuper sonant. *Cithara* autem e contra concavitatem ligni inferius habet. Psalterio autem Hebræi decachordo vti sunt propter numerum decalogi legis. *Lyra* dicta à varietate vocum, quodd diversos tonos efficiat. Lyram primum à Mercurio dicunt inventam fuisse, hoc modo: Cū n. regrediens Nilus in suos meatus varia in campis reliquisset animalia, relicta etiam testudo est. Quæ cū esset putrefacta, & nervi eius remanissent extenti inter corium percussa à Mercurio sonitum dedit, ad cuius speciem Mercurius lyram fecit, & Orpheo tradidit, qui erat huius rei maximè studiosus. Vnde & æstimatur eadem arte non seras tantum, sed & saxa atque sylvas cantus modulatione applicuisse. Hanc musici propter studij amorem & carminis laudem, etiam inter sidera suarum fabularum commentis collocatam esse sinxerunt. *Tympanum* est pellis vel corium ligno ex vna parte extensum. Est enim pars media symphoniz in similitudinem cribri. Tymphanum autem dictum, quodd medium est. Vnde & margaritarum medium tympanum dicitur, & ipsum ut symphonia ad virgulam percutitur. *Cymbala* & *acastabula* quædā sunt, quæ percussa inuicē

se tangunt & sonum faciunt. Dicta autem cymbala, quia cum ballematica simul percutiuntur. Ita enim Græci dicunt cymbala ballematica. *Sistrum* ab inuentrice vocatum. Isis enim Ægyptiorum regina id genus inuenisse probatur. Iuuenalis, Isis & irato feriat mea lumina sistro. Inde & hoc mulieres percutiunt, quia inuentrix huius generis est mulier. Vnde & apud Amazonas sistro ad bellū feminarum exercitus vocabatur. *Tintinnabulum* de sono vocis nomen habet, sicut & plausus manuum, stridor valuarum. *Symphonia* vulgo appellatur lignum cauum ex vtraque parte: pelle extensa, quam virgulis hinc & inde musici feriunt. Fitque in ea ex concordia grauis & acuti suauissimus cantus.

De musicū numerū. CAP. XXII.

Numeros autem secundum musicam ita quæris. Positis extremis, vtputa vj. & decies dipondius, vides quot monadibus superetur, vj. à xij. & vj. monadibus dictis per quadratum, sexies senī faciunt xxxvj. Coniungis extrema illa, vjad xij. simul efficiunt xvij. Partis tricies sexies per decies octo, efficit dipondius. Hos iungis cum summa minore scilicet, sexies, erunt viij. & erit medium inter vi. & xii. Quapropter viij. superant vi. duabus monadibus, id est tertia de sexies, & superantur viij. à xii. iiii. monadibus, tertia portione. Qua parte ergo superat, eadem superatur. Sed hæc ratio quemadmodum in mundo est ex volubilitate circulorum: ita & in microcosmo in tantum præter vocem valet, vt sine ipsius perfectione etiam homo symphonis carens non consistat. Eiusdem musicæ perfectione, etiam metra constant, in arsi & thesi, id est, elevatione & positione.

De Astronomia.

- 22 De Astronomia nomine.
- 23 De inuentoribus eius.
- 24 De scriptoribus astronomia.
- 25 De differentia astronomia & astrologia.
- 26 De astronomia ratione.
- 27 De mundo & eius nomine.
- 28 De forma mundi.
- 29 De calo eiusque nomine.
- 30 De sua sphaera celestis.
- 31 De motu eiusdem.
- 32 De cursu eiusdem sphaera.
- 33 De celeritate cali.
- 34 De axe cali.
- 35 De celestibus polis.
- 36 De cardinibus cali.
- 37 De conuexis cali.
- 38 De cavitatibus cali.

- 39 De gemina facie cali.
- 40 De quatuor partibus cali.
- 41 De hemisphaeriis.
- 42 De quinque circulis cali.
- 43 De zodiaci circulo.
- 44 De candido circulo.
- 45 De magnitudine solis.
- 46 De magnitudine luna.
- 47 De natura solis.
- 48 De cursu solis.
- 49 De defectu solis.
- 50 De itinere solis.
- 51 De lumine luna.
- 52 De formis luna.
- 53 De interlunio luna.
- 54 De cursu luna.
- 55 De vicinitate luna ad terras.

- 57 De eclipsi solis.
 58 De eclipsi luna.
 59 De differentia siderum, stellarum atque
 astrorum.
 60 De lumine stellarum.
 61 De situ stellarum.
 62 De cursu stellarum.
 63 De vario cursu stellarum.
 64 De intervallu stellarum.

De Astronomia nomine.

CAP. XXIII.

Astronomia est astrorum lex, quæ cursus siderum ac figuras & habitudines stellarum circa se, & circa terram indagabili ratione percurrit.

De inventoribus eius. CAP. XXIV.

Astronomiam primi Ægyptij inveniunt. Astrologiam verò & natiuitatis observantiam Chaldei primi docuerunt. Abraham autem instituisse Ægyptios Astrologiam, Iosephus asseverat. Græci autem dicunt, hanc artem ab Atlante prius excogitatam: idèque dictus est sustinuisse cælum. Quisquis autem ille fuit motu cæli & ratione animæ excitatus per temporum vices, per astrorum rotatus definitosque cursus, per intervallorum spacia moderata, consideravit dimensiones quasdam & numeros, quæ diffiniendo ac discernendo in ordinem neccens, Astrologiam reperit.

De scriptoribus Astronomia. CAP. XXV.

In utraque autem lingua diversorum quidem sunt de astronomia scripta volumina: inter quos tamen Ptolemæus rex Alexandria apud Græcos habetur præcipuus: hic etiam & canones instituit: quibus cursus astrorum inveniatur.

De differentia Astronomiæ & Astrologiæ.

CAP. XXVI.

Inter Astronomiam autem & Astrologiam aliquid differt. Nam *Astronomia* conversionem cæli ortus, obitus, motusque siderum continet: vel qua ex causa ita vocentur. *Astrologia* verò partim naturalis, partim superstitiosa est. *Naturalis* dum exequitur solis & lunæ cursus, vel stellarum, certasque temporum stationes *Superstitiosa* verò est illa quam mathematici sequuntur, qui in stellis augurantur, quisque etiam xij. cæli signa per singula animæ vel corporis membra disponunt, siderumque cursu necessitates hominum & mores prædicere conantur.

- 65 De circulari numero stellarum.
 66 De stellis planetis.
 67 De præcedentia & antegradatione stellarum.
 68 De remotione vel retrogradatione stellarum.
 69 De statu stellarum.
 70 De nominibus stellarum quibus ex causis nomina acceperunt.

De Astronomiaratione. CAP. XXVII.

Astronomiæ ratio modis plurimis constat. Diffinit enim quid sit mundus, quid cælum, quid sphaeræ situs & cursus, & quid axis cæli & poli, quæ sint climata cæli, qui cursus solis & lunæ atque astrorum, &c.

De mundo & eius nomine.

CAP. XXVIII.

Mundus est hic, qui constat ex cælo & terra, & mari, cunctisque sideribus. Qui ideo mundus est appellatus, quia semper in motu est: nulla enim requies eius elementis concessa est.

De forma mundi. CAP. XXIX.

Formatio mundi ita demonstratur. Nam quemadmodum erigitur mundus in septentrionalem plagam, ita declinat in australem. Caput autem eius & quasi facies, orientalis regio est, ultima pars septentrionalis.

De cælo & eius nomine.

CAP. XXX.

Cælum physici rotundum, volubile atque ardens esse dixerunt: vocatumque hoc nomine, eò quod tanquam vas cælatum impressas habeat figuras stellarum. Distinxit enim id Deus claris luminibus, & implevit sole scilicet, & lunæ orbe fulgenti, & astrorum micantium splendentibus signis adornavit. Hoc autem Græcè *ὠρα* dicitur *ὠρα* id est à videndo, eò quod aer perspicuus sit, & ad speculandum purior.

De situ sphaeræ cælestis.

CAP. XXXI.

Sphaera, cæli est species quædam in rotundum formata, cuius centrum terra est ex omnibus partibus æqualiter conclusa. Hanc sphaeram nec principium habere dicunt, nec terminum, idè quod in rotundum quasi circulus, unde incipiat, vel ubi desinat non facile comprehenditur. Philosophi autem

mundi septem cœlos, id est, planetas globorum consono motu introduxerunt, quorum orbibus connexa memorant omnia, quos sibi innexos & velut insertos versari retro, & contrario cæteris motibus suis ferri arbitrantur.

De motis eiusdem. CAP. XXXII.

Sphæra motus duobus axibus voluitur: Quorum vnus *septentrionalis*, qui nunquā occidit: appellaturque *Borealis*: alter *Australis*, qui nunquam videtur, & *Austronotus* dicitur. His duobus polis moueri sphæram cœli dicunt, & cum motu eius sidera in ea fixa ab oriente vsque ad occidentem circum ire: septentrionibus breuiiores giros iuxta cardinem peragentibus.

De cursis eiusdem sphæra. CAP. XXXIII.

Sphæra cœli ab oriente & occidente semel in die & nocte vertitur xxiiij horarum spatiis, quibus sol cursum suum supra terras & sub terra sua volubilitate concludit.

De celeritate cœli. CAP. XXXIV.

Tanta celeritate cœli sphæra dicitur currere, vt nisi aduersus præcipitem eius cursum astra currerent, quæ eam remorarentur, mundi ruinam facerent.

De axe cœli. CAP. XXXV.

Axis, est septentrionalis linea recta, quæ per mediam pilam sphærae tendit, & dicta axis, quod in ea sphæra, vt rota voluitur, vel quia ibi plaustrum est.

De polis cælestibus. CAP. XXXVI.

Poli sunt circuli qui currunt per axem. Horum alter est *Septentrionalis*: qui nunquam occidit, appellaturque *Boreus*: alter *Australis*, qui nunquam videtur. Et *Austronotus* dicitur. & dicti poli, quod sint axium cœli ex vsu plaustrorum, à poliando scilicet nomina. sed polus Boreus semper videtur, Austronotus nunquam: quia dextra cœli altiora sunt pressa Austri.

De cardinibus cœli. CAP. XXXVII.

Cardines cœli extremæ partes sunt axis. Et dicti cardines, eod quod per eos vertitur cœlum, vel quia sicut cor voluuntur.

De conuexis cœli. CAP. XXXVIII.

Connexa autem cœli, extrema eius sunt, à curuitate dicta, vt est illud: Cōuexum quoties claudit nox humida cœlum Conuexum enim curuum est quasi conuersum seu inclinatum, & ad modum circuli flexum.

De iannibus cœli. CAP. XXXIX.

Ianua cœli duæ sunt, oriens & occidentens. Nam vna parte sol procedit, alia se recipit.

De gemina facie cœli. CAP. XL.

Facies cœli vel caput, orientalis regio: vltima, septentrionalis. De qua Lucanus, Sic mundi pars ima iacet, quam zona nivalis Perpetuæque premunt hiemes.

De quatuor partibus cœli. CAP. XLI.

Climata cœli, id est plagæ, vel partes quatuor sunt, ex quibus prima pars *orientalis* est, vnde aliquæ stellæ oriuntur. Secunda, *occidentalis*, vbi nobis aliquæ stellæ occidunt. Tertia, *septentrionalis*, vbi peruenit sol in diebus maioribus. Quarta *Australis*, vbi sol peruenit noctibus maioribus. *Oriens* autem ab exortu solis est nuncupatus. *Occidens* quod diem faciat occidere & interire. Abscondit enim lumen mundo, & tenebras superinducit. *Septentrio* autem, à septem stellis axis vocatus, quæ in ipso reuolutæ rotantur. Hic propriè & *Vertex* dicitur, eod quod vertitur. *Meridies* autem vocatur, vel quod ibi sol facit medium diem quasi mididies, vel quia tunc purius micat æther. *Merum* enim purum dicitur. ¶ Sunt & alia vij *climata cœli* quasi vij lineæ ab oriente in occidentem, sub quibus & mores hominum dispares, atque animalia specialiter diuersa nascuntur: quæ vocata sunt à locis quibusdam famosis, quorū primum est *Meros*, secundum *Sonus* vel *Siene*, tertium *catacorius* id est, *Aphrica*. quartum *Rhodus*. quintum *Hellepontus*. sextum *Mesopotus*. septimum *Borisphenes*.

De hemisphæris. CAP. XLII.

Hemisphærium, dimidia pars sphærae est. *Hemisphærium supraterræ* est ea pars cœli, quæ à nobis tota videtur. *Hemisphærium sub terra* est, quæ videri non potest, quamdiu sub terra fuerit.

De quinque circulis cœli. CAP. XLIII.

Zona cœli quinque sunt: quarum distinctionibus quædam partes temperie sua incoluntur, quædam immanitate frigoris aut caloris inhabitabiles existunt. Quæ idè &

zonæ

zonæ vel circuli appellantur, eo quod in circumductione sphaeræ existunt. Quorum *primus circulus* ideo *Arcticus* appellatur, eo quod inter eum Arcturi signa inclusa prospiciuntur. *Secundus circulus* dicitur, qui & *tropicus* dicitur, quia in eo circueiens sol Aquilonis finibus æstatem facit, & ultra eum circulum non transit, sed statim reuertitur, & inde *tropicus* appellatur. *Tertius circulus*, *bimernus*, qui à Latinis ideo *æquinoccialis* appellatur, eo quod sol cum ad eum orbem peruenit, æquinoccium facit. *Quartus circulus* *Antarcticus* vocatus: eo quod contrarius sit circulo: quem *Arcticum* nominamus. *Quintus circulus* *æquinoctialis tropicus*, qui à Latinis *hiemalis* siue *brumalis* appellatur. ideo sol cum ad eum circulum peruenit, hyemem facit, & æstatem iis qui in Austri partibus commorantur.

De circulo zodiaci. CAP. 44.

Zodiacus autem circulus est, qui ex linearum quinque angulis & ex una linea constat.

De candido circulo. CAP. 45.

Latens circulus via est, quæ in sphaera videtur, à candore dicta, quia alba est, quæ aliqui dicunt viam esse qua circuit sol, & ex splendoris ipsius transitu ita lucere.

De magnitudine solis. CAP. 46.

Magnitudo solis fortior est terra, unde & eodem momento quo oritur, & orienti simul & occidenti æqualiter apparet. Quia verò tanquam cubitalis nobis videtur, considerare oportet quantum sol distat à terris: quæ longitudo facit, ut parvus videatur nobis.

De magnitudine luna. CAP. 47.

Magnitudo quoque lune minor fertur esse quam solis. Nam dum sol superior sit à luna, & tamen à nobis maior quam luna videatur: iam si prope nos accessisset: multo maior quam luna conspiceretur. Sicut autem fortior est sol terra: ita terra fortior est luna: per aliquam quantitatem.

De natura solis. CAP. 48.

Sol dum igneus sit: præ nimio motu conuersionis suæ amplius incalefcit. Cuius ignem dicunt philosophi aqua nutriri, & contrario elemento virtutem luminis & caloris accipere. Unde dicimus eum sæpius inardidum & rorantem.

De cursu solis. CAP. 49.

Solem per seipsum moueri, non cum mundo verti dicunt. Nam si fixus cælo maneret omnes dies & noctes æquales existerent: sed cum alio loco cras occasurum: alio occidisse hesterno videmus: apparet eum per seipsum moueri, non cum mundo verti. spatio enim inæqualibus orbem annuos conficit propter temporum mutationes. Oriens diem facit: occidens noctem inducit. Nam vadens longius ad meridiem hyemem facit, ut hibernis humoribus atque pruinis terra pinguescat. Accedens propius ad Septentrionem, æstatem reddit, ut fruges maturitate durentur, & quæ sunt in humidis incocta: seruefacta mitescant.

De effectu solis. CAP. 50.

Sol oriens diem facit, occidens noctem inducit: nam *dies* est sol super terras, *nox* est sol sub terra. Ex ipso enim sunt horæ: ex ipso dies, cum ascenderit: ex ipso etiam nox, cum occiderit: ex ipso menses & anni numerantur: ex ipso vicissitudines fiunt temporum. Quando autem per meridiem currit, vicinior est terræ: quando vero iuxta septentrionem, sublimis attollitur. Cui ideo Deus diuersos cursus constituit, loca & tempora, ne dum semper eisdem moraretur locis, quotidiano vapore eius vniuersa consumerentur, sicut Clemens ait, Cursus diuersos accipit quibus aeris temperies pro ratione temporum dispensatur, & ordo vicissitudinum permutationumque seruetur. Nam dum ad superiora conscenderit, ver temperat: ubi autem ad summum cæli venerit, æstiuos accendit calores: descendens rursus autumnio temperiem reddit. Vbi verò ad inferiorem rediit circulum: ex glaciali compage cæli rigorem nobis hiberni frigoris derelinquit.

De itinere solis. CAP. 51.

Sol oriens per meridiem iter habet: qui postquam ad occasum venerit, & Oceano se intinxerit, per incognitas sub terra vias vadit, & rursus ad orientem recurrit.

De lumine luna. CAP. 52.

Vnam quidam philosophi dicunt proprium lumen habere, globique eius unam partem esse lucifram, aliam verò obscuram, & paulatim se vertendo diuersas formas effigere. Alij econtra aiunt, lunam non suum lumen habere, sed solis radiis illuminari. Unde & *eclipsim* patitur: si inter ipsam & solem umbra terræ interueniat. Sol enim longè ipsa superior est. Hinc evenit, ut quoniam sub

illo est, parte superiore luceat, inferiore vero quam habet ad terras parte obscura sit.

De formis luna. CAP. 53.

Prima figura lunæ bicornis est. Secunda scutalis. Tertia dimidia. Quarta plena. Quinta iterum dimidia ex maiore. Sexta iterum scutalis. Septima bicornis. Septima autem semis, & vicesima secunda semis in suo ordine mediæ sunt: cæteræ autem proportionales sunt.

De interlunio luna. CAP. 54.

Interlunium lunæ, est tempus illud inter deficientem & nascentem lunam. Est autem trigessimus dies, quo luna non lucet. Quæ ideo videri non potest, quia soli coniuncta obscuratur: sed eodem momento renascens paulatim ab eo recedendo videtur.

De cursu luna. CAP. 55.

Luna amissi ac recepti luminis vicibus mensura spacia moderatur. Quæ ideo obliquo & non recto incedit cursu, ut sol: ne incidat in centrum terræ & frequenter patiatur eclipsim. Vicinus est enim circulus eius terræ. Crescens autem orientem cornibus spectat: decrescens, occidentem: merito, quia occasura & amissura est lumen.

De vicinitate luna ad terras. CAP. 56.

Luna terris vicinior est quam sol. Inde & breviori orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter quod sol in diebus cccxv. ista per xxx. dies percurrit. Vnde & antiqui 40 menses in luna, annos autem in solis cursu posuerunt.

De eclipsi solis. CAP. 57.

Eclypsis solis, est quoties luna trigesima ad eandem lineam qua sol vehitur pervenit, etque se obiciens solem obscurat. Nā deficere nobis sol videtur, dum illis orbi lunæ opponitur.

De eclipsi luna. CAP. 58.

Eclypsis luna est quoties in umbram terræ luna incurrit. Non enim suum lumen habere, sed à sole illuminari putatur. vnde & defectum patitur si inter ipsam & solem umbra terræ interueniat. Patitur autem hoc decimaquinta luna etusque, quam diu centrum atque umbra obstantis terræ exeat, videaturque solem, vel à sole videatur.

De differentia stellarum, siderum, & astrorum. CAP. 59.

Stellæ, & sidera, & astra inter se differunt. Nam stella est quælibet singularis. Sidera vero sunt stellis plurimis facta, ut Hyades, Pleiades. Astra autem sunt stellæ grandes, ut Orion, Bootes, Sed hæc nomina scriptores confundunt, & astra pro stellis, & stellas pro sideribus ponunt.

De lumine stellarum. CAP. 60.

Stellæ non habere proprium lumen: sed à sole illuminari dicuntur, sicut & luna.

De stellarum motu. CAP. 61.

Stellæ immobiles sunt, & cum cælo fixæ perperuo motu feruntur: neque cadunt per diem, sed à solis splendore obscurantur.

De cursu stellarum. CAP. 62.

Sidera autem feruntur, aut moventur. Feruntur, quæ cælo fixa sunt, & cum cælo voluuntur. Movenentur vero quædam, sicut planetæ, id est erraticæ, quæ cursus suos vagos certa tamen diffinitione conficiunt.

De vario cursu stellarum. CAP. 63.

Stellæ dicuntur pro eo quod per diversos Sorbes cælestium planetarum feruntur. nā quædam celerius exortæ, tardius occidunt: quædam tardius exortæ citius ad occasum perveniunt. aliæ pariter oriuntur & non simul occidunt, omnes autem suo tempore ad suum cursum proprium reuertuntur.

De intervallis stellarum. CAP. 64.

Stellæ inter se diversis intervallis distant à terra: propterea dispari claritate magis minusve nostris oculis apparent. Nam multæ maiores sunt iis quas videmus conspicuas, sed longius positæ parvæ videntur à nobis.

De numero circulari stellarum. CAP. 65.

Numerus circularis stellarum est, per quæ cognosci dicitur, in quanto tempore circulum suum unaqueque stella percurrat, siue per longitudinem, siue per latitudinem. Latitudo intelligitur per signiferum, longitudo per proprium excursum. Nā luna viij. annis fertur explere circulum suum. Mercurius annis ix. lucifer annis ix. Sol annis xix. Vesper xv. Phaeton xij. Saturnus xxx. Quibus peractis ad reversionem circuli sui iisdem signis & 60 partibus reuertuntur. Quædam sidera radiis solis

Solis prædicta *anomala* sunt, aut *retrograda* aut *stationaria*: iuxta quod & poeta meminit dicent, Sol tempora dividit ævi: Mutat nocte diem, radiisque potentibus astra Ire vetat, cur sulque vago ratione moratur.

De stellis planetis. CAP. LXVI.

Quædam stellæ idcirco *planeta* dicuntur, id est errantes, quia per totum mundum vario motu discunt. Vnde pro eo quod errant, *retrograda* dicuntur: vel *anomala* efficiuntur, id est, quando particulas addunt & detrahunt. Cæterum quando tantum detrahunt *retrograda* dicuntur: *stationem* autem faciunt quando stant.

De præcedentia & antegradatione stellarum. CAP. LXVII.

Præcedentia, vel antegradatio stellarum est dum stella motum suum consuetum agere videtur, & aliquid præter consuetudinem præcedit.

De remissione vel retrogradatione stellarum. CAP. LXVIII.

Remissio, vel retrogradatio stellarum est, quando stella dum motum suum agit, simul & retrorsum moveri videtur. Ista omnia in absidibus colliguntur.

De statu stellarum. CAP. LXIX.

Status stellarum est, dum stella semper movetur: tamen in aliquibus locis stare videtur.

De nominibus stellarum, quibus ex causis nomina acceperunt. CAP. LXX.

Sol appellatus eo quod solus appareat, obscuratis fulgore suo cunctis sideribus. *Luna* dicta quasi *Lucina*, ablata media syllaba: de qua Virgilius: Casta fauo. *Lucina* Sumpsit autem nomen per derivationem à solis luce: eo quod ab eo lumē accipiat, acceptumque reddat. *Stella* dicta à stando, quia semper fixæ stant in cælo: nec cadunt. Nam quod videmus de cælo stellas quasi labi, non sunt stellæ, sed igniculi ab æthere lapsi: qui sunt dum ventus altiora petens æthereum ignem secum trahit, qui tractu suo imitatur stellas cadentes. Nam stellæ cadere non possunt: immobiles enim (ut prædictum est) sunt, & cum cælo fixæ feruntur. *Sidera* dicta, eo quod ea navigantes considerando iter dirigunt ad cursus consilium, ne fallacibus vendis aut ventis aliud deducantur. Quædam autem stellæ idcirco *signa* dicuntur, quia eas nauta obser-

vant in gubernandis remigiis, contemplantes aciem fulgoremque eorum, quibus rebus status cæli futurus ostenditur. sed & omnes homines ea intendunt ad prævidendum æris qualitates per æstatem & hyemem vernalemque temperiem. Ortu enim vel occasu suo certis stationibus temporum qualitates significant, *Signorum* primus *Arctus*, qui in axe fixus, vij. stellis in se reuolutis rotatur. nomen est Græcum quod Latine *Vrsa* dicitur: quæ quod in modum plaustrum vertitur, nostri eam septentrionem dixerunt, *Triones* enim proprie sunt boues aratorij dicti eo quod terram terant: q. teriones. Septentriones autem non occidere axis vicinitas facit: quia in eo sunt. *Arctophylax* dicitur, quod *Arcton*, id est Helicem vrsam sequitur. Eundemque & *Boatē* dixerunt, eo quod plaustro hæret: signum multis spectabile stellis, inter quas *Arcturus* est, sidus post caudam maioris vrsæ positum in signo Bootis. Vnde & *Arcturus* dictus est, quasi *ἀρκυρὸς*: quia Bootis præcordiis socia collocata est. Oritur autem autumnali tempore *Orion* astrum antè Tauri vestigia fulget: & dictus *Orion* ab vrina, id est, ab inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Latini *Iugulam* vocant, quod sit armatus, ut gladius, & stellarum luce terribilis atque clarissimus: in quo si hæc fulgeant omnia, serenitas portenditur, si obsecratur huius acies tempestas cernitur imminere. *Hyades* dictæ à *ἕω*, id est, à succo & à pluuiis. Nam pluviæ Græcè *ἕω* dicitur, Ortu quippe suo efficiunt pluuias. vnde & eas Latini *suculas* appellauerunt: quia quando nascuntur pluviarum signa monstrantur: de quibus Virgil. *Arcturū, pluuiasque Hyadas geminosque Triones*. Sunt autem in fronte Tauri vij. & oriuntur tempore vernali. *Pleiades* à pluralitate dictæ. Sunt autem stellæ septē ante genua Tauri, ex quibus sex videtur: nam latet vna. Hæc latini *Vergilæ* dicunt, à tēporis significatione, quod vere exoritur. Nam occasu suo hyemē, ortu æstatem primæque navigationis tēpus ostendunt. *Canicula stella*, quæ & *Sirius* dicitur, æstivis mensibus in medio cætro cæli est: & diu sol ad eā ascenderit, coniuncta quæ sole duplicatur calor ipsius, & dissolvuntur corpora & vaporantur. Vnde & ex ipsa stella *dies caniculares* dicuntur: quando & molestæ sunt purgationes. *Comæ* autem vocatur propterea quod corpora morbo afficiat: siue propter flammæ candorē, quod eiusmodi sit, ut præ cæteris lucere videatur. Itaque quo magis eā cognoscerent, *Sirian* appellasse. *Cometes* stella dicta est, eo quod comas luminis fundat ex se. Quod genus sideris quando apparuerit, aut pestilentia, aut famē, aut bella significat. *Cometæ* autē Latine cri-

nitæ appellantur, quodd in modum erinium
 flamas spargunt, quas Stoici dicunt esse vltra
 xxx. quarum nomina & effectus quidam Astro-
 logi scripserunt. *Lucifer* dictus, eò quod inter
 omnia sidera plus lucem ferat. Lucifer enim
 est vna ex planetis. Hæc propriè & *iubar* dici-
 tur, eò quod iubar lucis ex se fundat: sed &
 splendor Solis & lunæ ac stellarum iubar vo-
 catur: quodd in modum iubar radij ipsorū ex-
 tendantur. *Vesperus* stella occidentalis, quam
 cognominatā perhibet ab Hespero rege His-
 panie. Est autē & ipsa ex quinque stellis pla-
 netis, noctē ducens & sequens solem. Fertur
 autem quodd hæc stella oriens luciferum, oc-
 cidens vesperum facit. de qua Statius: & alter
 no deperditur vnus in ortu. ¶ *Planeta* stellæ
 sunt, quæ non sunt fixæ in cælo, vt reliquæ,
 sed in aere feruntur. Dicti autē planetæ *van-
 itæ* *vanitas*, id est, ab errore. Nam interdum in
 Austrum, interdum in Septentrionē, plerun-
 que contra mundum, nonnunquam cū mun-
 do feruntur. Hos Romani nominibus deo-
 rum suorum, scilicet Saturni, Lunæ, Iouis,
 Martis, Veneris & Mercurij sacrauerunt. De-
 cepti enim & decipere volentes, in eorū adu-
 lationem, qui sibi aliquid secundum amorem
 præstitissent, sidera ostendebant in cælo, di-
 centes, quodd illud sidus esset Iouis, & illud
 Mercurij, & concepta est opinio vanitatis.
 Hanc opinionem erroris diabolus confirma-
 uit, Christus euertit. ¶ Iam verò illa, quæ ab
 ipsis gentilibus *signa* dicuntur, in quibus & a-
 nimatū imago de stellis formatur: vt, *Aries*,
Taurus, *Libra* & huiusmodi alia, ij qui sidera
 prævident, in numerum stellarū speciem
 corporis superstitiosa vanitate permoti fin-
 xerunt, ex causis quibusdam deorū suorum
 & imagines & nomina conformantes. Nam
Arietem primum signum, cui vt libræ mediā
 mundi lineam tradunt, propter Amnū nem,
 id est Iouem vocauerunt: quia in eius capite,
 qui simulachra faciunt Arietis cornua fin-
 gunt. Quodd signum Gentiles ideò inter si-
 gna primum constituerunt, quodd in mense
 Martio, qui est anni principium, solem in si-
 gno illo cursum suum peragere dicunt: sed &
Taurum inter sidera collocant, & ipsum in
 honorem Iouis, eò quodd in bouem sit fabu-
 lose conuersus, quando Europam transuexit.
 Castorem quoque & Pollucem post mortem
 inter notissima sidera constituerunt: quodd si-
 gnum *Gemini* dicitur. *Cancerum* quoque inde
 dixerunt, eò quodd cū ad signum mense Iu-
 nio sol venerit, retro graditur in modū can-
 cri, breuiorēque facit dies. Hoc enim ani-
 mal incertam habet partem primam, deniq;
 ad vtramque partem gressum dirigit, ita vt
 prior pars sit posterior, & posterior prior. *Leo-
 nem* ingentem Hercules in Græcia occidit &
 propter virtutē suam hunc inter duodecim

signa constituit. Hoc signum sol cū attige-
 rit, nimium calorem mūdo reddit, & annuos
 flatus & æstus facit maiores quā in toto
 reliquo anno. *Virginis* etiam signum ideir-
 co inter astra collocauerunt, propter quodd
 eisdem diebus in quibus sol per illud decur-
 rit, terra exusta solis ardore nihil pariat. Est
 enim hoc tempus canicularium dierum. *Li-
 bram* autem vocauerunt ab æqualitate men-
 sis ipsius, quodd viij kal. Octobris sol per illud
 signum currens æquinoctium facit. Vnde &
 Lucanus. Ad iustæ pondera libræ. *Scorpium*
 quoque & *sagittarium*, propter fulgura men-
 sis ipsius appellauerunt. *Sagittarius* vir equi-
 nis cruribus deformatur, cui sagittam & ar-
 cum adiungunt, vt ex eo mensis ipsius fulmi-
 na demonstrētur. Vnde & sagittarius est vo-
 catus. *Capricornus* figurā ideò inter sidera fin-
 xerunt propter capram Iouis nutricem: cuius
 posteriorem partem corporis in effigiem
 piscis ideò finxerunt, vt pluuias eiusdem tem-
 poris designarent, quas solet idem mensis
 plerunque in extremis habere. Porro *Aqua-
 rium* & *pisces*, ab imbris temporum voca-
 uerunt, quodd hyeme quando in his signis sol
 vertitur, maiores pluuiæ profunduntur. Et
 miranda gentilium dementia, qui non so-
 lūm pisces, sed etiam arietes, & hircos, & tau-
 ros, vrsas & canes, cæcos, & scorpiones tran-
 stulerūt. Nam & *aquilam* & *cygnum* propter
 Iouis fabulas inter cæli astra eius memorie
 causa collocauerunt. *Perseum* quoque & vxo-
 rē eius *Andromedam* postea quā sunt mor-
 tui in cælum receptos esse crediderūt: ita vt
 imagines eorum stellis designarent, eorū-
 que appellare nominibus non erubescerent.
Aurigam etiam *Eriphonium* inter cæli astra
 collocauerunt: propter quodd vidissent eum
 primum quadrigam iunxisse. Mirati sunt e-
 nim ingenium eius ad imitationem Solis ac-
 cessisse: & propter hoc nomen eius post mor-
 tem inter sidera posuerunt. sic *Calisto* Licao-
 nis filia, dum ab Ioue compressa, & fabulose
 ab Iunone in vrsæ fuisset speciem conuersa,
 quæ Græcè *arctos* appellatur, post interfectio-
 nem ipsius nomen eius Iouis cū filio in stel-
 lis Septentrionalibus transtulit, eāque *Ar-
 ctos*: filium autem eius *Arctophylax* ea appel-
 lauit. Sic *lira* pro Mercurio in cælum locata.
 sic *Centaurus Chiron* propter quodd nutrierat
 Æsculapium & Achillem, inter astra dinu-
 meratus est: sed quolibet modo superstitiones
 hæc ab hominibus nuncupentur, sunt ta-
 men sydera quæ Deus in mundi principio
 condidit, ac certo motu distinguere tempo-
 ra ordinauit. ¶ Horū igitur signorum obserua-
 tiones, vel *genesis*, vel cætera superstitiosa, quæ
 se ad cognitionē syderū coniungunt, id est,
 ad notitiam factorū, quæ fidei nostræ sine du-
 bitatione contraria sunt, sic ignorari debent
 à Chri-

à Christianis, ut nec scripta esse videantur, sed nonnulli syderum pulchritudine & claritate pelli, in lapsus stellarum creatis mentibus corruerunt, ita ut per supputationes noxias, quæ *mathesis* dicitur, euentus rerum præscire conentur: quos non solum Christianæ religionis doctores, sed etiam gentiliū Plato, Aristoteles, atque alij rerum veritate commoti concordi sententia damnauerunt, dicentes: Confusionem rerum potius de tali persuasione generari. Nam si genus humanum

ad varios actus nascendi necessitate premeretur, cur aut laudem mereatur boni, aut mali legum percipiant ultionem? Et quamuis ipsi non fuerint cœlesti sapientiæ dediti, veritatis tamen testimonio errores eorum merito perculerunt. ¶ Ordo autem iste septem secularium disciplinarum ideo à Philosophis usque ad astra perductus est, scilicet ut animos seculari sapientia implicatos à terrenis rebus abduceret, & in superna contemplatione collocaret.

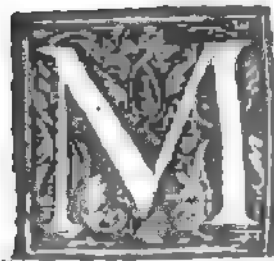
ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINVM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER IIII.

CAPITA LIBRI QVARTI.

- 1 De Medicina.
- 2 De nomine eius.
- 3 De inuentoribus eius.
- 4 De tribus hæresibus medicorum.
- 5 De quatuor humoribus corporis.
- 6 De acutis morbis.
- 7 De chronicis morbis.

- 8 De morbis qui in superficie corporis & cutis videntur.
- 9 De medicinis & medicaminibus.
- 10 De libris medicinalibus.
- 11 De instrumentis medicorum.
- 12 De odoribus & Unguentis.
- 13 De initio Medicina.

DE MEDICINA. CAP. I.

MEDICINA est quæ corporis vel tuetur vel restituit salutem: cuius materia versatur in morbis & vulneribus. Ad hanc itaque pertinent, non ea tantum quæ ars eorum exhibet, qui proprie Medici nominantur, sed etiam cibus & potus, regimen & regimen. Defensio denique omnis atque munio qua sanum corpus nostrum aduersus externos ictus casusque seruatur.

De nomine eius. CAP. II.

Nomen autem Medicina à modo, id est, temperamento impositum æstimatur, ut non satis, sed paulatim adhibeatur. Nam in multo contristatur natura, mediocri autem gaudet. vnde & qui pigmenta & antidota satis vel assidue biberint, vexantur. Immoderatio enim omnis non salutem, sed periculum affert.

De inuentoribus Medicina. CAP. III.

Medicinæ autem artis auctor ac reparator apud Græcos perhibetur Apollo.

Hanc filius eius *Æsculapius* laude vel opere ampliauit. Sed postquam fulminis ictu *Æsculapius* interiit, interdicta fertur medendi cura, & ars simul cum auctore defecit, latuitque per annos penè quingentos usque ad tempus Artaxerxis regis Persarum. Tunc eam revocauit ad lucem *Hippocrates* *Asclepio* patre genitus in insula Coo.

De tribus hæresibus Medicorum.

CAP. IIII.

Itaque tres viri totidem hæreses inueniunt. Prima *methodica* inuenta est ab Apolline: quæ remedia sectatur & carmina. Secunda *Empirica*, id est, experientissima, inuenta est ab *Æsculapio*, quæ non indiciorum signis, sed solis constat experimentis. Tertia *Logica*, id est, *rationabilis*, inuenta ab Hippocrate. Ille enim discussis ætatum, regionum, vel ægritudinum qualitatibus, artis curam rationabiliter persequutus est. *Empirici* ergo experientiam solam sectantur: *Logici* experientiæ rationem adiungunt: *Methodici* nec elementorum rationem obseruant, nec tempora, nec ætates, nec causas, sed solas morborum substantias.

De quatuor humoribus.

CAP. V.

Sanitas est integritas corporis, & temperantia naturæ ex calido & humido, quod est sanguis. unde & *sanitas* dicta est, quasi sanguinis status. Morbi generali vocabulo omnes passionis corporis continentur, quod inde veteres morbum nominauerunt: ut ipsa 10 appellatione, mortis vim, quæ ex ea nascitur demonstrent. Inter sanitatem autem & morbum media est curatio, quæ nisi morbo congruat, non producit ad sanitatem. Morbi enim omnes ex quatuor nascuntur humoribus, id est, ex sanguine & felle, melancholia & phlegmate. Ex ipsis enim reguntur sani, ex ipsis læduntur infirmi. Dum enim amplius extra cursum naturæ creuerint, ægritudines faciunt. Sicut enim quatuor elementa, sic & quatuor humores, & unusquisque humor suū 20 elementum imitatur. *sanguis* aerem, *cholera*, ignem, *melancholia* terram, *phlegma* aquam. Et sunt quatuor humores, sicut quatuor elementa, quæ conseruant corpora nostra. *Sanguis* ex Græca etymologia vocabulū sumpsit, quod ex eo corpus vegetetur & sustentetur & viuat. *Cholera* Græci vocauerunt, quod vnius diei spacio terminetur: unde & cholera, id est fellicula nominata est, hoc est, fellis effusio. 30 Græci enim fel *χολή* dicunt. *Melancholia* dicta, eo quod ex nigri sanguinis fecce admixta sit abundantia fellis. Græci enim *μύλον* nigrū vocant, fel autem *χολή* appellant. *Sanguis* Latine vocat^r quod sit suavis. unde & homines quibus dominatur sanguis, dulces ac blandi sunt. *Phlegma* autem dixerūt quod sit frigida. Ex his quatuor humoribus reguntur sani: ex his læduntur infirmi. Dum enim amplius excursus naturæ creuerint, ægritudines faciunt. Ex sanguine autem & felle acutæ passionis nascuntur, quas Græci *ἰξία* vocant. Ex phlegmate verò & melancholia veteres causas procedunt, quas Græci *χρόνικα* dicunt.

De acutis morbis. CAP. VI.

Omnis est acutus morbus, qui aut citò transit, aut celeriter interficit, ut *pleuritis*, *phre-* 50 *nesis*. *ἰξία* enim acutum apud Græcos & velocē significat. *χρόνικα* est prolix^r corporis morbus, qui multis temporibus remoratur, ut *podagra*, *phthisis*. *χρόνικα* enim apud Græcos tempus dicitur. Quædam autē passionis ex propriis causis nomen acceperunt. *Febris* à feruore dicta est, est enim abundantia caloris. *ἁπνομένη* appellata siue ab impedimento mentis: quia Græci mentem *ἁπνομένη* vocant. seu quod dentibus infrendant. Nam *frendere* est dentes concutere. Est autem perturbatio cum exagi-

tatione & dementia ex cholericæ vi effecta. *Cardiaca* vocabulum à corde sumpsit, dum ex aliquo tumore aut dolore afficitur. *Cor* enim Græci *καρδία* vocant. Est enim cordis passio cū formidabili metu. *Lethargus* à somno vocata. Est enim oppressio cerebri cū obliuione & somno iugi, velut stertentis. *Synanche* à continentia spiritus & præfocatione dicta. Græci enim *σύνανχον* continere dicunt. Qui enim hoc vitio laborant, dolore faucium præfocantur. *Phlegmone* est feruor stomachi cum extensione & dolore, siue *φλεγμονή* est inquietudo cum rubore & dolore & extensione, & duricia & vastitate. Quæ cū ceperit fieri, inquietudo & febris consequitur. Unde & dicta est *φλεγμονή* ἀπὸ τοῦ φλέγειν. Sic enim scitur, & inde nomen accepit. *Pleuritis* est dolor lateris acutus cum febre & spato sanguinolento. Latus enim Græcè *πλευρά* dicitur: unde & pleuritica passio nomen accepit. *Peripneumonia* est pulmonis vitium cum dolore vehementi & suspirio. Græci enim pulmonem *πνεύμων* vocant. inde & ægritudo dicta est. *Apoplexia* est subita effusio sanguinis, qua suffocati intereunt. Dicta autem apoplexia, quod ex letali percussu repentinus calus fiat. Græci enim percussione *ἀπὸ πλάγης* vocant. *Spasmus* Latine contractio subita partium aut nervorum cum dolore vehementi. Quam passionem à corde nominatam dixerūt: quia in nobis principatū vigoris habet. Fit autem duobus modis: aut ex repletionem, aut ex inanitionem. *Tetanus* maior est contractio nervorum à ceruice ad dorsum. *Telum* lateris dolor est. dictum est autem ita à medicis, quod dolore corpus transuerberet, quasi gladius. *Ileos* dolor intestinorum. Unde & *ίλος* dicta sunt. Græcè enim *ἰλόν* obuoluere dicitur, quod se intestina præ dolore inuoluant. Hi & torminosis dicuntur ab intestinorum tormento. *ἰδρωσία*, id est, aquæ metus. Græci enim *ἰδρῶς* aquam vocant: *ὄψος* timorem dicunt. unde & Latini hunc morbum ob aquæ metum *limphaticum* vocant. Fit autem vel ex canis rabidi morfu, aut ex aeris spuma in terram proiecta, quam si homo vel bestia tetigerit, aut dementia repletur, aut in rabiem vertitur. *Carbunculus* dictus, quod in ortu suo rubens sit ut ignis: postea niger, ut carbo extinctus. *Pestilentia* est contagium, quod dum vnum apprehenderit, celeriter ad plures transit. Gignitur autem ex corrupto aere, & in visceribus penetrando innititur. Hæc etsi plerumque per aeris potestates fiat, tamen sine arbitrio omnipotentis Dei omnino non fit. dicta autem *pestilentia* quasi pastulencia, quod veluti incendium depascat: Et toto descendit corpore pestis. Idem & *contagium* à contingendo: quia quem tetigerit, polluit,

polluit. Ipsa & *ingravis* ab inguinum percussione. Eadem & *lues* à labe & luctu vocata, quæ tantopere acuta est, ut non habeat spacium temporis, quo aut vita speretur aut mors, sed repentinus languor simul cum morte venit.

De Chronicis morbis. CAP. VII.

Chronica est prolixus morbus, qui multis temporibus remoratur, ut podagra, phthisis. *χρόνι* enim apud Græcos tempus dicitur. *Cephalæa* ex capite vocabulum habet. capitis enim passio est. Græci enim caput *κεφαλή* vocant. *Scotoma* ab accidente nomen sumpsit, quod repentinas tenebras ingerat oculis cum vertigine capitis. *Vertigo* autem est, quotiescunque ventus consurgit, & terrâ in circuitu mouet. Sic & in vertice hominis arteriæ & venæ ventositatem ex resoluta humectatione gignunt, & in oculis girum faciunt. Vnde & vertigo nuncupata est. *Epilepsia* vocabulum sumpsit, quod mentem apprehendens pariter etiam corpus possideat. Græci enim apprehensionem *ἐπιληψία* vocant; Fit autem ex melancholico humore quoties exuberaverit, & ad cerebrum aduersus fuerit. Hæc passio & *caduca* vocatur, eod quod cadens æger spasmus patiatur. Hoc etiam vulgus *lunaticus* vocat, quod per hunc eursum comitetur eos insania demonum. Eadem & *lunaticus*: ipse est & *morbus comitialis*, id est, maior & diutinus, quo caduci tenentur. Cuius tanta vis est, ut homo vadens concidat spumetque. *Comitialis* autem dictus, quod gentiles cum comitiorum die cuiquam accidisset, comitia dimittebantur. Erat autem apud Romanos comitiorum dies solennis in Kalendis Ianuariis. *Mania* ab insania vel furore vocata. Nam Græcorum vetustas furorē *μανία* appellabat, siue à diuinatione, quia diuinare Græcè *μαννύναι* dicitur. *Melancholia* dicta est à nigro felle. Græci enim nigrum *μύλα* vocant: fel autem *χολή* appellant. *Epilepsia* autem in fantasia fit, melancholia in ratione, mania in memoria. *Typhi* sunt frigida febres, quæ abusiue typhi appellantur ab herba quæ nascit in aqua, quæ Latine *forma* atque status dicitur. Est enim accessionum reuolutio per statuta temporum interualla. *Reuma* Græcè, Latine eruptio siue fluor appellatur. *Catarrhus* est fluor reumæ iugis ex naribus, quæ dum ad fauces venerit *ῥινορροία* vocatur. dum ad thoracem vel pulmonem *ῥινοπνευμονία* dicitur. *Coriza* est quoties infusa capitis in ossa venerit narium & præfocationem fecerit cum sternutatione. vnde & *coriza* nomen accepit. *Branchia* est præfocatio faucium à frigido humore. Græci enim guttur *βράγχια* dicunt. circa quod fauces sunt, quos nos cor-

rupte *branchia* dicimus. *Ranecdo* amputatio vocis. Hæc & *arterialis* vocatur. eod quod vocem raucam & clauam reddat ab arteriarum iniuriis. *Suffirium* nomen sumpsit, quia inspirationis difficultas est, quam Græci *ἀσπνία* dicunt, id est, *suffocationem*. *Peripneumonia* à pulmonibus nomen accepit. Est enim pulmonis tumor cum spumarum sanguinearum effusione. *Hæmoptysis*, emissio sanguinis per os, vnde & nomen accepit *ἡμὸν* enim sanguis dicitur. *Ptyphus* est ulceratio & tumor in pulmonibus qui iuuenibus facilius euenire solet. *ἄσθμα* autem apud Græcos dicta, quod sit totius corporis cōsumptio. *Tussis* Græcè ab altitudine vocatur, quod à profundo pectoris veniat. cuius contraria est superior in faucibus ubi vna distillat. *Apoltema* à collectione nomen accepit. nam collectiones Græci *ἀποστήματα* vocant. *Eumonia* dicta est *apoltema* intrinsecus vel in latere, vel in stomacho cū dolore & febribus, & tussis abundantibus spumis & purulentiis. *ἰκτερίτις* morbus à iecoris passione nomē accepit. Græci enim *ἰκτερ* iecur vocant. *Lienum* à splene vocabulum sumpsit. Græci enim *μύλον* lien vocant. *Hydrops* nomen sumpsit ab aquoso humore cutis. Nam Græci *ὑδρῶς* aquam vocauerunt, est enim humor subcutaneus cum inflatione turgente & anhelitu fetido. *Nephritis*, à renium languore nomen accepit. Renes enim Græci *νεφρίτις* dicunt. *Paralysis* dicta à corporis impenetratione: facta ex multa in frigidatione, aut in toto corpore, aut in parte. *Cachexia* nomen sumpsit à corporis iniuria vel malo habitu. *ῥαχίτις* enim Græci malam vexationem vocauerunt. Fit autem hæc passio ex intemperantia ægrotantis, vel curatione medicaminis: aut post ægritudinem tarda resumptio. *Atrophia* nomē accepit à diminutione corporis. Nam Græci nutrimenti cessationē *ἀτροφία* dicunt. Est enim tenuitas corporis ex causis latentibus, & paulatim conualescentibus. *Sarcoma* est superfluum carnis incrementum, quo ultra modum corpora saginantur. Græci enim carnem *σάρκα* vocant. *ἰχθυή* vocata à parte corporis quæ vexat. Nā vestibulorum ossa quorum summities aliorum initio terminatur, Græci *ἰχθυή* vocant. Fit autem quoties descenderit in recta ossa, & efficitur ibi glutinatio. *Podagram* Græci à retetione pedum dicunt nominatam, & à ferali dolore. Si quidem omne quod immixte fuerit, abusiue agreste vocamus. *Arthritis* morbus ab articulorum passione vocabulum sumpsit. *Calculus* lapis est qui in vesica fit. vnde & nomen accepit. Gignitur autem ex materia phlegmatica. *Stranguria* dicta est, eod quod stringat vrinarum difficultatē. *Satyrismus* iuge desiderium Veneris cum extetione naturalium locorum: dicta passio à Satyris. *Diarrhæa* iugis

ventris cursus sine vomitu, *Dysenteria* est divisio continuationis, id est, ulceratio intestini. *Autem* enim difficultatem significat. *Imperiga* intestina. Fit autem antecedente fluore, quam Græci *αἰσχυρὰ* vocant. *Lienteria* dicta, quod cibum tanquam per lineam intestina nullis obstantibus facit prolabi: *Colica* passio nomen sumpsit ab intestino, quæ Græci *κόλιος* appellant. *Rapades* dicuntur, eo quod fissuræ sint rugis collectæ circa orificium. Hæ & hæmorroides à sanguinis fluore dictæ. Græci enim sanguinem *αἷμα* dicunt.

De morbis, qui in superficie cutis videntur.
CAP. VIII.

A *Leprosia* est capillorum fluor circūscriptis pilis fulvis æris qualitatem habentibus: vocata hoc nomine à similitudine animalis vulpeculæ, quam Græci *ἀλεπούρα* vocant. *Parasides* sunt duritiæ vel collectiones, quæ ex febribus vel ex aliquo alio nascuntur in aurium vicinitates: vnde & *αὐρίδες* sunt appellatæ. *Sim* enim Græci auriculam dicunt. *Lentigo* est vestigia macularum parvula in rotunditatem formata, à specie lenticulæ dicta. *Erysipelas* est quam Latini sacrum igne appellant, id est, execrandum per antiphrasim. Siquidem in superficie rubore flammeo cytes rubescunt. Tunc multo rubore quasi ab igne vicina invaduntur loca: ita ut etiam febris excitetur. *Serpedo* est robor cutis cum pustularum extantia, & nomen sumpsit à serpendo, eo quod serpat per membra. *Impetigo* est sicca scabies: prominens à corpore cum asperitate & rotunditate formæ. Hanc vulgus sarnam appellat. *Prurigo* vocata à perurendo & ardendo. *Nuxallania* est passio quæ per diem visus patentibus oculis denegatur, & nocturnis irruentibus tenebris redditur, aut versa vice (ut plerique volunt) die redditur, nocte negatur. *Verruca* aliud sunt, *Satyrasis* aliud. *Verruca* singulati sunt: *satyrasis* verò illa fortior, ac circa ipsam plures inveniuntur. *Scabies* quoque & *lepra* utraque passio asperitas cutis cum pruritu atque squamatione: sed scabies tenuis asperitas & squamatio est. Hinc denique nomen accepit, quæ ita veluti purgamenta admittat. Nam *scabies* quasi squamice. *Lepra* verò cutis asperitas squamosa lepidæ herbæ similis, vnde & nomen sumpsit: cuius color nunc in nigredine vertitur, nunc in alborè, nunc in ruborè. In corpore hominis ita lepra dignoscitur, si variatim inter sanas cutis partes color diversis appareat: aut si ita se ubique diffundat, ut omnia unius coloris quamvis adulterini faciat. *Elephantiasis* morbus dicitur ex similitudine elephantis: cuius naturaliter dura & aspera pellis, nomen morbo in hominibus de-

ditur quia corporis superficiem similem facit elephantorum cuti: siue quia ingens passio est, sicut animal ipsum ex quo derivatum ducit nomen. *Mteris* Græci appellant à cuiusdam animalis nomine, quod sit coloris fellei. Hunc morbum Latini *arcuatum* appellant ad similitudinem celestis arcus. *Auriginem* verò Varro appellari ait à colore auri. *Regium* autem *morbum* inde æstimant dictum, quod vino bono & regalibus cibis citius curetur. *Cancer* à similitudine maritimi animalis vocatum, vulnus sic medici dicunt nullis medicamentis sanabile. Aut ei go præcidi debet à corpore membrum ubi nascitur, ut aliquantulum vivat: tamen inde mortem quamlibet tardius affuturam. *Ordeolus* est parvissima & purulenta collectio in capillis palpebrarum constituta, in medio lata, & ex utroque conducta, hordei granum similans: vnde & nomen accepit. *Furunculus* est tumor in acutum surgens dictus, quod serpeat, quasi ferunculus: vnde & Græcè *αἰσχυρὰ* dicitur, quod sit ignitus. *Oscedo* est, in quâ infantum ora exulcerantur, dicta ex languore oscitantium. *Frenusculi* vlcora circa rictum oris: similia his, quæ sunt iumentis asperitate frenorum. *Vlcus* putredo ipsa: vulnus quod ferro sit quasi vi vlcus. Et vlcus quod olet quasi oleus. *Pustula* est in superficie corporis turgida veluti collectio. *Papula* est parvissima cutis erectio circūscripta cum rubore: & ideo papula dicta, quasi pupula sirimpia. *Sanies* dicta quod ex sanguine nascitur: excitato enim calore vulneris, sanguis in sanie vertitur. Nam sanies non fit in quocunque loco, nisi ubi sanguis advenierit: quia omne quod putrescit, nisi calidum & humidum fuerit, quod est sanguis, putrescere non potest. Sanies autem & tabes sibi differunt. Fluere enim sanie vivorum est, tabe mortuorum. *Cicatrix* est obductio vulneris, naturalè colorè partibus servans: dicta quod obducat vulnera & obteat.

De remediis & medicaminibus.
CAP. IX.

Medicinæ curatio non est spernenda. Meminimus enim & Esaiam Ezechiel languenti aliquid medicinale mandasse: & Paulus Apostolus Timotheo modicum vini prodesse dixit. Curatio autem morborum tribus generibus constat: *Pharmacia*, quam Latini medicamina vocant: *Chirurgia*, quam Latini manuum operationem appellant: manus enim apud Græcos *χείρ* vocatur: *diasa*, quam Latini regulam appellant: est enim observatio legis & vitæ. Sunt autem omni curationi species tres: primum genus *diaseticon*: secundum *pharmaceuticon*: tertium *chirurgicon*. *Diasa* est observatio legis & vitæ. *Pharmaceutica* est

rica est medicamentorum curatio. *Chirurgia* est ferramentorum incisio. nam ferro exci-
duntur quæ medicamentorum non senserint
medicinam. ¶ Antiquior autem medicina
herbis tantum ex succis erat. Talis enim me-
dendi usus cepit: deinde ferro & cæteris me-
dicamentis. ¶ *Omnis* autem *curatio* aut ex

contrariis aut ex similibus adhibetur. *Ex con-*
trariis, ut frigidum calido. vel siccum humi-
do. sicut & in homine superbia sanari non po-
test, nisi humilitate sanetur. *Ex similibus* ve-
rò, sicut ligamentum vel rotundo vulnere ro-
tundum: vel oblongo oblongum apponitur.
Ligatura enim ipsa non eadem membris &
vulneribus omnibus, sed similis simili coapta-
tur, quæ duo etiam ipsa adiutoria nominibus
suis significant. Nam *antidotum* Græcè, Latine
ex contrario datum dicitur. Contraria e-
nim contrariis medicinæ ratione curantur. At
contra ex simili: ut *mei*, quod interpretatur
amara: quia gustus eius amarus est. Ex con-
venienti enim nomen accepit, quia amaritu-
do amaritudinem morbi solvere solet. ¶ Om-
nia autem medicamenta ex propriis causis
habent vocabula. *Hiera* enim dicta quasi di-
vina. *Arteriaca*, quod apta sint gutturis mea-
tui, & tumores faucium & arteriarum leniât.
Thersaca est antidotum serpentinum, quo
venena pelluntur, ut pestis peste solvatur. *Ca-*
thartica Græcè, Latine purgatoria dicuntur.
Catapota, eò quod modicum potetur seu in-
glutitur. *Diamorem* à succo mora nomen
sumpsit, ex quo conficitur. sicut *diacodium*: qua
in *meandris*, id est, ex papauere fit. sicut dia-
spermaton: quia ex seminibus componitur.
Electuarium vocatum, eò quod molle sorbea-
tur. *Trosciscos* dictus, quia in modum rotulæ
deformatur. *rota* enim Græcè rota dicitur.
Collyria Latinum sonat, quod vitia oculo-
rum detergant, *Epithema*, eò quod suppona-
tur, aliis adiutoris præcedentibus. *Cataplas-*
ma, eò quod inductio sola sit. *Emplastrum*, eò
quod inducatur. *Malagma*, eò quod sine igne
maceretur & comprehendatur. *Enema* Græ-
cè, Latine relaxatio dicitur. *Pressaria* dicta
quod intus intiantur. ¶ *Medicinam inuen-*
tarum. Chiron quidam Græcus inuenit. inde
pingitur dimidia parte homo: dimidia equus.
dictus autem Chiron *χίρων*, quia
Chirurgus fuisse dicitur: unde appellatus.
Criticos dies medici vocant, quibus, ut credo,
ex iudicio infirmitatis illud nomen imposi-
tum est. quod quasi iudicent hominem, & sen-
tentia sua aut puniant aut liberent.

De libris medicinalibus. CAP. X.

A *Phorismus* est sermo brevis, integrum sen-
sum propositæ rei scribens. *Pronostica*
transmissio ægritudinum, à prænoscedo vocata.

Oportet enim medicum & præterita agnos-
cere, & præsentia scire, & futura prævidere.
Dynamia, potentia herbarum & vis & possi-
bilitas. Nā in herbarum cura vis ipsa *δυναμις*
dicitur. unde & *δυναμια* nuncupatur, ubi eo-
rum medicinæ scribuntur. *Botanicum* herba-
rium dicitur, quod ibi herbarum notentur.

De instrumentis Medicorum. CAP. XI.

E *Nehiridium* dictum, quod manu astringa-
tur, dum plurima contineat ferramenta.
χρης enim Græcè manus vocatur. *Phlebotomia*
ab incisione vocatum. Nam incisio Latine,
Græcè *τομή* dicitur. *Similaria angustum*. *Spa-*
tum elegum, quæ à Latinis à similitudine cu-
cubitæ, à suspirio *semiosa* vocatur. Denique
animata spiritu per igniculum, dehinc præci-
so corpori superposita omne quod inter cu-
tē vel altius æstuat, siue humorē, siue sangui-
nem, vocat in superficiem gliscere. *Pisa* à pin-
sendis seminibus & terendis. Hinc & *pigmen-*
ta, eò quod in pila & pilo aguntur quasi pili-
menta. Est enim *pila* vas concavum & me-
dicorum aptum usui, in qua propriè *ptisana*
fieri & pigmenta concidi solēt. Varro autem
refert *Pilaminum* quendam in Italia fuisse,
qui pinsendis præfuit arvis: unde & *pilaminis*
pistores. Ab hoc ergo pilum & pila inuenta,
quibus far pinsitur, & ex eius nomine ita ap-
pellata. *Pilum* autem est unde contunditur
quicquid in pila mittitur. *Mortarium*, quod i-
bi iam semina in pulverem redacta & mor-
tua condiantur. *Cistula* est, in qua circundu-
cta collyria resolvuntur. erit enim lenis. Nam
aspera frangi potius quam resolui collyrium
facit.

De odoribus & Unguentis. CAP. XII.

O *Dir* vocatus ab aere. *Thymiana* lingua
Græca vocatur, quod sit odorabile. Nā
timos dicitur flos qui odorem refert. de quo
Virgilius: redolentque timo flagrantia mella.
Incensum dictum: quia igne consumitur dum
offertur. *Tetraides* formulæ incensi in longi-
tudinem porrectæ, quæ sunt ex quatuor pi-
gmentis. Quatuor enim Græcè *τέτρας*, for-
mula *ἰσος* dicitur. *Stacte* est incensum quod
ex pressura manat, dictum à Græcis *στάξ*, quod
est manare & distillare. *Morabala-*
nus: quia fit ex glande odorata. de quo Hora-
tius. Et pressa tuis balanus capillis. *Unguentum*
verò est omne quod ex communi oleo con-
fectum, aliarum specierum cōmixtione au-
getur, odoris iocunditatem sumens, & longius
redolens. *Unguenta* autem quædam dicuntur
à locis ut telinum, cuius Iulius Cæsar memi-
nit, dicens: Corpus suavi telino unguimus.
Hoc conficiebatur in insula Deio, quæ est

vna ex Cycladibus. Sūt & quædam ab inuentorum nomine, vt *amaracinū*. Nam quidam tradunt regium quendam puerum Amaracū nomine quamplura vnguētorum genera ferentem, casu prolapsū esse, & maiorem ex commixtione odorē creasse. Vnde nunc optima vnguēta amaracina dicuntur: sunt autem ex genere florum. Item quæ à materiæ suæ qualitate dicuntur: vt *rosaceum* à rosa: *cyprium* à flore Cypri: quæ proinde & propriæ materiæ odorem referunt. Ex his quædam simplicia vnguenta sunt, quæ vna tantū specie existunt: vnde & sui nominis referunt odoratum, vt *anetinum*: est enim syncerum ex oleo & aneto tantum. Composita autem sunt quæ pluribus admixtis fiunt: vnde & nominis sui odorem non habent: quia obtinentibus aliis quæ admiscuntur, incertum odorem ducunt: vt *cerotum*, *calesticum*, *marciatum*.

De initio Medicina. CAP. XIII.

QUæritur à quibusdam, quare inter ceteras artes liberales ars Medicinæ nō cōtineatur. Propterea, quia illæ singulares continent causas: ista verō omniū. Nam & *Gram-*

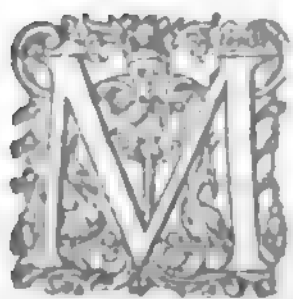
maticam medicus scire iubetur, vt intelligere vel exponere possit quæ legit. similiter & Rhetoricam, vt veracibus argumentis valeat definire quæ tractat: necnō & Dialecticam propter infirmitatū causas ratione adhibita perscrutandas atque curandas. Sic & Arithmetica propter numerum horarū in accessionibus, & periodis dierū: nō aliter & Geometriam propter qualitates regionum, & locorum situs: in quibus doceat, quid quisque obseruare debeat. Porro Musica incognita illi non erit, nā multa sunt quæ in Græcis hominibus per hanc disciplinam facta leguntur: sicut habetur de David, qui à spiritu immundo. Saulem arte modulationis eripuit. Asclepiades quoque medicus Phreneticum quendā per symphoniam pristinae sanitati restituit. Postremò & Astronomiam notam habebit, per quam contempletur rationem astrorum & mutationē temporum. nam sicut ait quidam medicorū, cum ipsorum qualitatibus & nostra corpora commutantur, hinc est quod Medicina secunda Philosophia dicitur. Vtraque enim disciplina totum sibi hominem vendicat. Nā sicut per illam anima, ita per hanc corpus curatur.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINUM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER V.

CAPITA LIBRI QVINTI.

1	<i>De auctoribus legum.</i>	30	14	<i>Quid responsi prudentium.</i>
2	<i>De legibus diuinis & humanis.</i>	15	<i>De legibus consularibus & tribunitiis.</i>	
3	<i>Quid differunt inter se ius, leges, & mores.</i>	16	<i>De lege Satyra.</i>	
4	<i>Quid sit ius naturale.</i>	17	<i>De legibus Rhodis.</i>	
5	<i>Quid ius ciuile.</i>	18	<i>De priuilegiis.</i>	
6	<i>Quid ius gentium.</i>	19	<i>Quid possit lex.</i>	
7	<i>Quid ius militare.</i>	20	<i>Quare facta est lex.</i>	
8	<i>Quid sit ius publicum.</i>	21	<i>Quali debeat fieri lex.</i>	
9	<i>Quid sit ius Quiritium.</i>	22	<i>De causis.</i>	
10	<i>Quid lex.</i>	23	<i>De testibus.</i>	
11	<i>Quid scita plebium.</i>	24	<i>De instrumentis legalibus.</i>	
12	<i>Quid senatus consultum.</i>	40	25	<i>De rebus.</i>
13	<i>Quid constitutio & editum.</i>	26	<i>De criminibus in lege conscriptis.</i>	
		27	<i>De penis in legibus constitutis.</i>	

De auctoribus legum. CAP. I.

MOYSES genti Hebraicæ primus omnium diuinas leges sacris literis explicauit. Foronens rex Græcis primus legis iudiciæque constituit. Mercurius Trismegistus primus leges Ægyptiis tradidit. Solon primus leges Athe-

niensibus dedit. Lycurgus primus Lacedæmoniis iura legum ex Apollinis auctoritate confluxit. Numa Pompilius qui Romulo successit in regno, primus leges Romanis edidit: deinde cū populus seditiosos magistratus ferre non posset, Decem-viros legibus scribendis creauit, qui leges ex libris Solonis in Latinum sermonem translatae
xij

xij. tabulis exposuerunt. Fuerunt autem hi Appius Claudius, Genutius, Veterius Iulius, Manilius, Sulpitius, Sextius, Curatius, Romelius, Posthumius. Hi Decem viri legum conscribendarum electi sunt. *Leges autem redigere in libris* primus consul Pompeius instituerere voluit, sed non perseveravit, obrectatorum metu: deinde Cæsar cepit id facere, sed antè interfectus est. Paulatim autem antiquæ leges vetustate atque incuria exoleverunt. ¹⁰ quarum etsi nullus iam usus est, notitia tamen necessaria videtur. *Leges novæ* à Constantino Cæsare ceperunt, & reliquis succedentibus: erantque permixtæ & inordinatæ. Postea Theodosius minor Augustus ad similitudinem *Gregorianæ & Hermogenianæ* codicem factum constitutionum à Constantini temporibus, sub proprio cuiusque Imperatoris titulo disposuit, quem à suo nomine *Theodosianum* vocavit.

De legibus divinis & humanis.

CAP. II.

OMnes autem *leges* aut divinx sunt, aut humanæ. *Divina* naturæ: *humana* moribus constant: idcirco hæc discrepant, quoniam aliæ aliis gentibus placent. *Fas* lex divina est: *ius* lex humana. Transire per agrum alienum *fas* est, *ius* non est.

Quid differunt inter se ius, leges, & mores.

CAP. III.

Ius generale nomen est: *lex* autem iuris est species. *Ius* autem dictum, quia iustum est: omne autem ius legibus & moribus constat. *Lex* est constitutio scripta. *Mos* est vetustate probata consuetudo: siue, *lex* non scripta. Nam *lex* à legendo vocata est: quia scripta est. *Mos* autem longa consuetudo de moribus tracta tantum. *Consuetudo* autem est ius quoddam moribus institutum: quod pro lege suscipitur, cum deficit *lex*: nec differt scriptura an ratione consistat, quando & legem ratio commendat. Porro si ratione *lex* constat, *lex* erit omne quod iam ratione constiterit, duntaxat quod religioni congruat: quod disciplinæ conveniat: quod salutis proficiat, vocata autem *consuetudo*, quia in communi est usu. ³⁰

Quid sit ius naturale. CAP. IIII.

Ius naturale est, aut civile, aut gentium. *Ius naturale* est commune omnium nationum, eò quod ubique instinctu naturæ, non constitutione aliqua, habeatur, ut viri & foeminae coniunctio, liberorum successio, & educatio: communis omnium possessio: & om-

nium una libertas, acquisitio eorum, quæ cælo, terra marique capiuntur. Item depositæ rei vel commendatæ pecuniæ restitutio: violentiæ per vim repulsio. Nam hoc aut si quid simile est, nunquam iniustum, sed naturale æquumque habetur.

Quid sit ius civile. CAP. V.

Ius civile est, quod quisque populus vel civitas sibi proprium, humana diviniæque causa constituit.

Quid sit ius gentium. CAP. VI.

Ius gentium est sedium occupatio, ædificatio, munitio, bella, captivitates, servitutes, postliminia, fœdera pacis, induciæ, legatorum non violandorum religio, connubia inter alienigenas prohibita, & inde ius gentium, quod eo iure omnes fere gentes utuntur. ²⁰

Quid sit ius militare. CAP. VII.

Ius militare est belli inferendi sollemnitas: fœderis faciendi nexus, signo dato congressio in hostem vel commissio. Item signo dato receptio: item flagitij militaris disciplina, si locus deseratur: item stipendiorum modus: dignitatum gradus: præmiorum honor, veluti cum corona vel torques donatur. Item prædæ decisio: & pro personarum qualitatibus & laboribus iusta divisio ac principis portio. ³⁰

Quid sit ius publicum. CAP. VIII.

Ius publicum est in sacris & sacerdotibus & in magistratibus.

Quid sit ius Quiritium. CAP. IX.

Ius Quiritium est propriè Romanorum, quod non hi tenent nisi Quirites, id est, Romani tanquam de legitimis hæreditatibus, decretionibus: de tutelis: de usucapione, quæ iura apud nullum alium populum reperiuntur, sed propria sunt Romanorum: & in eisdem solis constituta. Constat autem Quiritium ius ex legibus & plebiscitis, constitutionibus principum & edictis, siue prudentium responsis.

Quid lex. CAP. X.

Lex est constitutio populi, qua maiores nati simul cum plebibus aliquid sanxerunt.

Quid sit a plebium. CAP. XI.

Scita sunt quæ plebs tantum constituit: & vocata scita, quod ea plebs sciat, vel

quodd sciscitatur & rogat ut fiat.

Quid senatusconsultum.
CAP. XII.

Senatusconsultum, est quodd tantum senator-
es populis consulendo decernunt.

Quid constitutio & edictum.
CAP. XIII.

Constitutio vel edictum quodd rex vel Im-
perator constituit vel edicit.

Quid responsa prudentium.
CAP. XIII.

Responsa sunt quæ iurisperiti respon-
dere dicuntur consulentibus : unde &
responsa Pauli dicta. fuerunt enim quidam
prudentes & arbitri æquitatis, qui *institutio-
nes civiles iuris* compositas ediderunt: quibus
diligentium lites contentionesque sopirent.

De legibus consularibus & tribuniciis.
CAP. XV.

Quædam esse *leges* dicuntur ab iis qui
condiderunt, ut *consulares, tribunicia, Ju-
lia, Cornelia*. Nam & sub Octavio Cæsare sus-
cepti consules Papius & Pompeius legem tu-
lerunt: quæ à nominibus eorum appellatur
Papia & Pompeia, continens primum præ-
mia pro suscipiendis liberis. Sub eodem quo-
que Imperatore *Falcidius* tribunus plebis
legem fecit, ne quis plus in extraneis testa-
mento legaret, quam ut quarta pars superes-
set hæredibus. Ex cuius nomine lex Falcidia
nuncupata est. *Aquilus* quoque legem con-
didit, quæ hætenus Aquilia vocatur.

De Lege satyra. CAP. XVI.

Satyra verò lex est, quæ de pluribus re-
bus simul loquitur, dicta, à copia rerum, &
quasi à satietate: unde & *satyræ scribere* est
poemata varia condere, ut Horatij, Iuvenalis
& Persij.

De legibus Rhodis. CAP. XVII.

Rhodia *leges* navalium commerciorum
sunt, ab insula Rhodo cognominatæ, in
qua antiquitus mercatorum fuit usus.

De privilegiis. CAP. XVIII.

Privilegia autem sunt *leges* privatorum,
quasi privatæ *leges*. Nam privilegium
inde dictum, quodd in privato feratur.

Quid possit lex. CAP. XIX.

Omnis autem *lex* aut *permittit* aliquid,
ut, Vir fortis petat præmium, aut *vetat*,
ut, Sacrarum virginum nuptias nulli petere
liceat: aut *punit*. ut, Qui eadem fecerit capite
plectatur: aut enim *præmio*, aut *pæna*, vita mo-
deratur humana.

¹⁰ *Quare facta sit lex.* CAP. XX.

Facta sunt *leges*, ut earum metu humana
coerceatur audacia, tutaque sit inter im-
probos innocentia, & in ipsis improbis for-
midato supplicio, refrenetur nocendi facul-
tas.

Qualis debeat fieri lex.
CAP. XXI.

Erit autem *lex* honesta, iusta, possibilis,
secundum naturam, secundum patriæ
consuetudinem, loco temporisque conve-
niens, necessaria, utilis, manifesta quoque, ne
aliquid per obscuritatem in captione conti-
neat, nullo privato commodo, sed pro com-
muni civium utilitate conscripta.

De causis. CAP. XXII.

Pragma Græcum est, quodd Latine causa
dicitur: unde & *pragmatica*, negotia di-
cuntur, & actor causarum & negotiorum
pragmaticus nuncupatur.

De testibus. CAP. XXIII.

Testes sunt à quibus quæritur veritas in
iudicio, quos quisque ante iudicium si-
bi placitis alligat: nec cui sit postea liberum
aut dissimulare, aut subtrahere se: unde & *al-
ligati*, appellantur. Item testes dicti, quodd te-
stamento adhiberi solent: sicut *signatores*, qui
testamenta signant.

De instrumentis legalibus.
CAP. XXIV.

Voluntas generale nomen omnium lega-
lium instrumentorum, quæ quia non vi,
sed voluntate procedit, ideo tale nomen ac-
cepit. *Testamentum* vocatum: quia nisi testa-
tor mortuus fuerit, nec confirmari potest,
nec sciri quidd in eo scriptum sit: quia clau-
sum & obsignatum est, & inde dictum testa-
mentum: quia non valet nisi post testatoris
monumentum: unde Apostolus, Testamentum,
inquit, in mortuis confirmatur. *Testamentum*
sanè in scripturis sacris non hoc solù dicitur
quodd non valet nisi testatoribus mortuis,
sed om-

sed omne pactum & placitum, testamentum vocabant: nam Laban & Iacob testamentum fecerunt, quod utique etiam inter vivos valeret. & in Psalmis legitur. Aduersum te testamentum disposuerunt, hoc est, pactū: & innumerabilia talia. *Tabula* testamēti ideo appellatae sunt: quia ante chartae & membranarum usum in tabulis doliatis non solum testamentum, sed etiam epistolarū alloquia scribebantur: unde & portitores earum *tabularij* vocantur. *Testamentum iuris civilis*, est quinque testium signis signatum, subscriptione firmatum. *Testamentum iuris praetorij*, est septem testium signis signatum: sed illud apud ciues fit, inde *civile*, istud apud praetores, inde *iuris praetorij*. *Testamentum autem signare*, notare est, ut notum sit quod scriptum est. *Holographū testamentum*, est manu auctoris totum conscriptum atque subscriptum: unde & nomen accepit. Graeci enim *ὅλως* totam, *γράφω* litteram dicunt. *Irritum testamentum*, est si is qui testatus est, capite diminutus est, aut si non ritē factum sit. *Inofficiosum testamentum* est, quod frustra liberis exhaeredatis, sine officio naturalis pietatis in extraneas personas redactum est. *Ruptum testamentum*, inde vocatur, eo quod nascente posthumo, neque exhaeredito nominatim, neque haerede instituto dirumpitur. *Suppressum testamentum* est, quod in fraudem haeredum vel legatariorum seu liberorum non est palam prolatum: quod si non latet, tamen si praedictis personis non proferatur, suppressum tamen videtur. *Nuncupatio* est, quam in tabulis cerisque testator recitat, dicens: Haec ut in his tabulis cerisque scripta sunt, ita videtur, ita dico, ita lego: itaque vos ciues Romani testimonium mihi perhibete, & hoc dicitur nuncupatio, *nuncupare* enim est in palam nominare & confirmare. *Ius liberarum*, est coniugium sine liberis inuicem pro loco pignorum hereditatis alterna conscriptio. *Codicellum*, ut veteres aiunt, sine dubio ab autore dictum, qui hoc scripturae genus instituit. Est autem scriptura nulla indigens solennitate verborum, sed sola testatoris voluntate qualicunque scripturae significatione expressa: cuius beneficio voluntatibus defunctorum esse constat subuentum propter legalium verborum difficultatem, aut certē propter necessitatem adhibendorum solennium: ita ut qui titulum scribit eiusdem scripturae codicellum vocet: sicut autem *codicellus* sit vice testamēti: ita *epistola* vice codicellorum. *Cretio*, est certus dierum numerus, in quo institutus haeres aut accipit hereditatem, aut finito tempore cretionis excluditur, nec liberum est illi ultra capiendi hereditates. *Cretio* autem appellata est quasi decretio, id est, deter-

nere, vel constituere: vixit, ille haeres esto mihi: additur, cerniturque infra tot dies. Adquandarum autem hereditatum centesimus statutus erat dies, quibus non esset cretio adiecta. *Fideicommissum* dictum, ut fiat quod a defuncto committitur. Nam *fides* dicta, eo quod fiat: quod tamen non in directis verbis, sed precativis exposcitur. *Pactum*, dicitur, inter partes ex pace conveniens scriptura legibus ac moribus comprobata: & dictum pactum quasi ex pace factum. ab eo quod est *pango*, unde & pepigit foedus. *Placitum*, quoque similiter ab eo quod placet. Alij dicunt *pactum* esse quod volens quis facit: *placitum* verò quo quisquam nolens compellitur, veluti quando quisquam paratus sit in iudicio ad respondendum: quod nemo potest dicere pactum, sed placitum. *Mandatum*, dictum quod olim in commisso negotio, alter alteri manum dabat. *Ratum* verò quasi rationabile & rectum: unde & qui pollicetur dicit: *Ratum* esse profiteor, hoc est, firmum atque perpetuum: ritē autem esse non rectē, sed ex more. *Chirographum*, cautio vel scriptio duarum instar chartarum. Graecē enim manuscriptum, Latine dicitur cautio. *Emptio & venditio*, est rerum commutatio atque contractus, ex convenientia veniens. *Emptio* autem dicta, quod a me tibi sit. *Venditio* quasi venundatio, id est, a nundinis. *Donatio* est cuiuslibet rei transactio. Dictam autem dicunt donationem, quasi domi actionem: & *dos* item, quasi do item. Praecedente enim in nuptiis donatione, dos sequitur. Nam antiquus nuptiarum erat ritus, quod se maritus & vxor inuicem emebant, ne videretur ancilla vxor: sicut habemus in iure. Inde est quod praecedente donatione viri, sequitur dos vxoris. *Donatio usufructuaria*, ideo dicitur: quia donator ex ea usufructum adhuc retinet, seruatō cui donatum est iure. *Donatio directa*, ideo nuncupatur: quia & iure & usu statim transit in alterum: nec ultra inde aliquid ad ius donatoris retorquetur. *Conditiones*, testium sunt proprie: & dictae conditiones a condicendo, quasi conditiones: quia non ibi testis vnus iurat, sed vel duo vel plures. Non enim in vnus ore, sed in duorum aut trium testium stat omne verbum. Item conditiones, quod inter se conveniat sermo testium, quasi conditiones. *Stipulatio*, est quasi promissio vel sponsio: unde & promissores *stipulatores* vocantur: dicta autem *stipulatio* a stipula. veteres enim quando sibi aliquid promittebant, stipulam tenentes frangebant: quam iterum iungentes, sponsiones suas agnoscebant. *Sacramentum*, est pignus sponsionis: vocatum autem sacramentum, quia violare quod quisque promittit perfidiae est.

Hæreditas, est res quæ morte alicuius ad quempiam pervenit: vel legato testamento, vel possessione retenta. Dicta autem hæreditas à rebus additis: siue ab ere, quia qui possidet agrum & censum soluit: inde & res. Res sunt quæ in nostro iure consistunt. *Iura* autem sunt, quæ à nobis iuste possidentur, nec aliena sunt. Dicta autem res à rectè habendo *iura* à iuste possidendo. Hoc enim iure possidetur quod iuste: hoc rectè quod bene. Quod autem malè possidetur alienum est. *Malè* autem possidet, qui vel suis malè utitur, vel aliena præsumit. *Possidet* autem iuste, qui non irritatur cupiditate. Qui autem cupiditate tenetur, *possessus* est non possessor. *Bona*, sunt honestorum seu nobilium: quæ proinde bona dicuntur, ut non habeant turpem vsum, sed ea homines ad res bonas utantur. *Peculium*, propriè minorum est personarum siue servorum. Nam peculium est, quod pater vel dominus filium suum vel servum pro suo tractare arbitrio patitur. Peculium autem à pecudibus dictum in quibus veterum constabat universa substantia. *Bonorum possessio*, est ius possessionis, certo ordine certoque titulo acquisita. *Intestata hæreditas*, est quæ testamento scripta non est: aut si scripta sit, iure tamen nequaquam est edita. *Caduca*, inde dicuntur, quia eius hæredes ceciderunt. *Familia heriscunda*, est divisio hæreditatis inter hæredes. *Heriscunda* enim apud veteres divisio nuncupatur. *Communis divisio*, est inter eos quibus communis res est: quæ actio iubet postulantibus iis arbitrum dari, cuius arbitrati res dividantur. *Finium regundorum actio* dicta, eo quod per eam regantur fines utrique ne dissipentur: dummodo non angustiore quinque pedum loco ea controuersia sit. *Locatio*, est res ad vsum data cum diffinitione mercedis. *Conductio*, est res in vsum accepta, cum constituta mercede. *Res credita*, est quæ in obligatione ita deducta est, ut ex tempore quo res contrahabatur, certum sit eas deferri. *Vsuræ*, est incrementum scænoris, ab usu æris crediti nuncupata. *Commodum*, est id quod nostri iuris est, & ad alios temporaliter translatum est commodum temporis quamdiu apud eum sit: unde & commodum dictum est. *Precarium*, est dum prece creditor rogatus permittit debitorem in possessione fundi sibi obligati demorari, & ex eo fructus capere, Et dictum precarium, quia prece additur: quasi dictum precadium, & pro d litera cōmutata. *Mutuum*, appellatum est: quia id quod à me tibi datur, ex meo tuum fit. *Depositum*, est pignus commendatum ad tempus, quasi depositum. *Deponere* autem quis videtur, cum

aliquid metu furti, incendij, naufragij, apud alium custodiæ causa deponit. Interest autem in loquendi usu inter *pignus* & *arram*. Nam *pignus* est quod datur propter rem creditam: quæ dum redditur, statim pignus auferitur. *Arra* verò est primum quod pro re bonæ fidei contracta empta, ex parte datur, & postea completur. Est enim arra complenda, non auferenda: unde qui habet arram, non reddit sicut pignus, sed desiderat plenitudinem, & dicta arra à re pro qua traditur. Item inter pignus & fiduciam & hypothecam hoc interest. *Pignus*, est enim quod propter rem creditam obligatur: cuius rei possessionem solam ad tempus consequitur creditor. *Ceterum* dominium penes debitorem est. *Fiducia*, est cum res aliqua sumendæ mutux pecuniæ gratia vel mancipatur: vel in iure creditur. *Hypotheca*, est cum res aliqua commodatur sine depositione pignoris, pacto vel cautione sola interveniente. *Momentum*, dictum à temporis breuitate, ut tam citò quam statim salvo negotio referretur, nec in ullam moram produci debeat quod repetitur: sicut nec vllum spatium est momenti, cuius tam brevis est temporis punctus, ut in aliquam moram nullo modo producat. *Instrumentum*, est unde aliquid construimus: ut calamus, ascia, culter. *Instructum*, quod per instrumentum efficitur: ut baculus, codex, tabula. *Vsus*, quo in re instructa utimur: ut in haculo inniti, in codice legere: in tabula ludere: sed & ipse fructus agrorum, quia eo utimur, usus vocatur. Hæc sunt tria illa. *Vsusfructus* autem vocatus: quia solo usu habetur eius fructus, manente apud alium iure. *Vsucapio*, est adeptio dominij per continuationem iustæ possessionis, vel biennij, vel alicuius temporis. *Mancipatio*, dicta est: quia res manu capitur. Unde oportet eum qui mancipium accipit, comprehendere idipsum, quod ei mancipio datur. *Cessio*, est propriè rei concessio, sicut est illud: Cedo iure propinquitatis. *Cedere* enim dicimus quasi concedere, & quæ propria sunt: nam aliena restituimus, non cedimus. Nam cedere propriè dicitur, qui contra veritatem alicui consensit: ut Cicero, Cessit, inquit, amplissimi viri authoritati, vel potius paruit. *Interdictum* est, quod à iudice non in perpetuum, sed pro reformando momento ad tempus interim dicitur: salva propositione actionis eius. *Precium* vocatum, eo quod prius illud damus, ut pro eius vice rem quam appetimus possidere debeamus. *Commercium*, dictum à mercibus, quo nomine res vanales appellamus. Unde *mercatus* dicitur coetus multorum hominum, qui res vendere & emere solent. *Integri restitutio*, est causæ vel rei reparatio. *Causa redintegratur*, quæ vi potestatis expleta

expleta non est. *Res redintegratur* quæ vi potestatis ablata atque extorta est.

De criminibus in lege constitutis.

CAP. XXVI.

Crimen à carendo nomen accepit: ut furtum, falsitas, &c. quæ non occidunt, sed infamant. *Facinus* dictum à faciendo malum, quod noceat alteri. *Flagitium* à flagitando corruptelam libidinis, quod noceat tibi. Hæc duo sunt genera omnium peccatorum. *Vis* est virtus potestatis, per quam causa siue res vel aufertur vel extorquetur. *Vis privata* est si quisquam ante iudicium armatis hominibus, quenquam à suo deiecerit vel expugnauerit. *Vis publica* est, si quis ciuem ante populum vel iudicem vel regem appellan-tem necauerit, aut torserit, siue verberauerit, vel vinxerit. *Dolus* est mentis calliditas, ab eo quod deludat. Aliud enim agit & aliud simulat. Petronius aliter æstimat, dicens: Quid est iudicis dolus? Nimirum ubi aliquid factum est quod legi dolet: habetis dolum, accipite nunc malum. *Calumniæ* est iurgium alienæ litis: à caluendo id est, decipiendo dicta. *Falsitas* appellata à fando aliud quàm verum est. *Iniuria* est iniustitia: hinc est apud Comicos: In iure sequi vel, Iniuria est qui audet aliquid contra ordinem iuris. *Seditio* dicitur dissensio ciuium, quod seorsum alij ad alios eunt. Nam hi maximè turbatione rerum & tumultu gaudent. *Sacrilegium* propriè est sacrarum rerum furtum: postea & in idolorum cultu hæsit hoc nomen. *Adulterium* est illusio alieni coniugij, quod quia alter alterius torum commaculauit: adulterij nomen accepit. *Stuprum*, id est, raptus, propriè est illicitus coitus, à corrumpeudo dictus: vnde & qui rapto potitur, stupro fruitur. *Homicidium* vocabulum compositum est ex homine & eade. Qui enim eadem in hominem fecisse compertus erat: homicidam veteres appellabant. *Parricidium* aliis non solum in eum dabatur, qui parentem, id est, qui patrem vel matrem interemisset: sed & in eum qui fratrem occiderat, & dictum parricidium quasi parentis credium. *Interneciei iudicium* in eum dabatur, qui falsum testimonium fecerat, & ob id hominem occiderat. Accusatorem eius possitio honorum sequebatur. *Interneciei* autem significatio est, quasi hominis qui ædā necatio. Nam propositionem *Inter*, ponebāt antiqui pro E. Nazius: Mare interbibere. Et Plautus: Interluere mare, id est, ebibere & eluere. *Furtum* est rei alienæ clandestina contractio, à furis, id est, fusco vocatum: quia in obscuro fit. Furtum autem capitale crimen apud maiores fuit ante pœnam quadrupli. *Persuasio* est rei alienæ manifesta præsum-

ptio. Furtum autem earundem rerum si, quæ de loco in locum transferri possunt: per suasio autem & earum quæ transferuntur, & earum quæ immobiles sunt. *Inficiatio* est negatio debite rei cum à creditore deposcitur. Item & *abiuratio*, id est, rei creditæ abnegatio. *Ambitus* iudicium in eum est, qui largiorem honorem capit & ambit, amissurus dignitatem quam munere inuadit. *Peculatus* iudicium in eos datur, qui fraudem ærario faciunt, pecuniæque publicæ interuertunt. Nam à pecunia *peculatus* est dictus. Non autem sic iudicatur furtum publicæ rei, sicut rei private. Nam ille sic iudicatur ut sacrilegus, quia fur est sacrarum. *Repetundarum* accusatur, qui pecunias à sociis cepit. In hoc iudicio reus si ante moriatur, in bona eius iudicium redditur. *Incestus* iudicium in virgines sacratas, siue in propinquas sanguine, constitutum est. Qui enim talibus miscetur, incestus id est, incestus habentur. *Maiestatis* reatu tenentur ij, qui regiam maiestatem deseruerunt, vel violauerunt, vel qui rempublicam prodiderunt, vel cum hostibus consenserunt. *Peculatum* dictum quod expiari potest: commissa sunt enim quæ erant quoquo ordine expianda.

De penis in legibus constitutis.

CAP. XXVII.

Dupliciter malum appellatur: vnū quod homo facit: alterū quod patitur. Quod facit, peccatum est, quod patitur pœna. Malum autem tunc plenum est, cum & præteritum est, & impetitur vel impendet, ut sit dolor & metus. *Pœna* dicta quod puniat. Est autem epithetū nomen, & sine adiectione non habet plenum sensum: adiciis pœna carceris, pœna exilij, pœna mortis, & implet sensum. *Supplicium* propriè dicitur non quo quis puniatur: sed qui ita damnatur ut bona eius consecrentur & in publico redigantur. Nam *supplicia* dicebantur supplicamenta. Et supplicium dicitur de cuius damnatione delibatur aliquid Deo: vnde & *supplicare*. Octo genera pœnarum in legibus contineri Tullius scribit, scil. damnū, vincula verbera, talionē, ignominiam, exilium, seruitutē & mortem. His namque pœnis vindicatur omne peccatum. *Damnū* à diminutione rei vocatum. *Vincula* à vinciendo, id est, at-ctando dicta, eo quod cōstringant atque retineant: vel quia vi ligant colla. *Compedes* dictæ, quia continent pedes. *Pedice* sunt laquei quibus pedes illaqueantur, dictæ à pedibus capiendis. *Catena* autem quod accipiendo tenent vtræque vestigia, ne progrediantur. Item catenæ quod se capiendo teneant plurimis nodis. *Manica* sunt vincula, quibus ma-

nus capiuntur, licet & manicæ tunicarum sint. *Nervus* est vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. *Boys* est torques damnatorum, quasi iugum bouum: ex genere vinculorum est. *Carcer*, in quo custodiuntur noxij. Et dictus carcer, quod eo homines coerceantur, includanturque: quasi arcens, ab arcendo scilicet. Locum autem in quo seruantur noxij *carcerem* dicimus numero tantum singulari: unde verò emittuntur quadrigæ, *carceres* vocamus numero tantum plurali. *Verbera* dicta: quia cum agitantur, aerem verberant. Hinc *flagra*, & *plaga*, & *flagella*: quia cum flitu & strepitu in corpore sonant. Nam *plaga* quasi flaga: sed *plaga* & *flagra* primæ positionis sunt: *flagella* autem per diminutionem dicta. *Angusta* est, qua coercentur in scholis pueri, quæ vulgò *sentica* dicitur. *Fustes* sunt, quibus pro criminibus iuvenes feriuntur: appellati quod præfixi in fossis stent, quos *palos* rustici vocant. *Vestes* dicti, quod manibus vestentur: unde ostia saxaque velluntur: sed hi ad pœnas legum non pertinent. *Virga* sunt summitates frondium arborumque, dictæ quod virides sunt: vel quod vim habeant arguendi: quæ si lenis fuerit, *virga* est. si certe nodosa vel aculeata, *scorpio* rectissime nomine vocatur: quia arcuato vulnere in corpus infigitur. *Illos* propriè flagellorum sunt ab agitando vocati. *Ungula* dictæ, quod effodiant: hæc & *fidicula*, quia his rei in oculo torquetur, ut fides inueniatur. *Eculeni* autem dictus, quod extendatur. Tormenta verò quod torquendo mentem inueniant. Est & *laurumna* supplicij genus ad verberandum aptum, inuentum à Tarquinio Superbo ad pœnas sceleratorum. Iste enim prior *laurumna*, tormenta, fustes, metella atque exilia adinuenit, & ipse prior ex regibus exilium meruit. *Talis* est similitudo vindictæ, ut taliter quis patiatur: ut fecit. Hoc enim & natura & lege est institutum: ut lædentem similis vindicta sequatur. Unde & illud est legis: Oculum pro oculo, & dentem pro dente. *Talis* autem non solùm ad iniuriam referendam: sed etiam pro beneficio reddendo ponitur. Est enim communis sermo & iniuriæ & beneficentiæ. *Ignominium* dictum eo quod designat habere honestatis nomen, is qui in aliquo crimine deprehenditur. Dictum autem *ignominium* quasi sine nomine: sicut *ignarus* sine scientia, sicut *ignobilis* sine nobilitate. Hoc quoque & *infamium*, quasi sine bona fama: *fama* autem dicta: quia fando & loquendo peruagatur per traduces linguarum & aurium serpens. Est autem *nomen* & bonarum rerum & malarum. Nam *fama*

felicitatis interdum est, ut illud est, *Illustris fama* quod laus est: malarum, ut *Virgil.* *Fama* malum quo non aliud velocius ullum. *Fama* autem nomen certi locum non habet, quia plurimum mendax est, adiciens multa, vel demutans de veritate: quæ tamdiu viuit quandiu non probatur. At ubi probaueris, esse cessat, & exinde res nominatur: non fama. *Exilium* dictum quasi extra solum. Nam exul dicitur qui extra solum est. Unde *postliminium* redeuntibus hoc est de exilio reducendis, qui sunt eiectioni iniuria, id est extra limen patriæ. Diuiditur autem exilium in relegatis & deportatis. *Relegatus* est quem bona sua sequuntur. *Deportatus* quem non sequuntur. *Proscriptio* exilij procul damnatio, quasi portio scriptio. Item *proscriptus*, quia palam scriptus. *Metallum* est ubi exules deputantur ad eruendam venam, marmoræque scandæ in crustis. *Servitus* à seruando vocata: apud antiquos enim qui in bello à morte seruabantur, serui vocabantur. Hæc est sola malarum omnium postrema, quæ liberis omni supplicio grauior est: nam ubi libertas perit, vna ibi perierunt & omnia. *Martium* verò diuersificus, ex quibus *crux* vel *patibulum* in quo homines appensi cruciantur vel patiuntur. Unde & nomina habent. *Patibulum* enim vulgò *furca* dicitur, quasi ferens caput. *Suspensum* enim & strangulatum hæc exanimat: sed *patibuli* minor pœna, quam *crucis*. Nam *patibulum* appensos statim exanimat, *crux* autem suffixos diu cruciat. Unde & in Evangelio latronibus, ut morerentur, & de ligno ante sabbatum deponerentur, *crura* confecta sunt: quia ligno suspensi citò mori non poterant. In ipso quoque genere necis differt. Crudelius est enim in aqua spiritum torquentis extinguere: ignibus vri, frigore & fame necari, canibus & bestiis exponi. Nam ferro mori, ætas quoque maior optauit. *Glandium* enim sine grauiori cruciatu compendiosa morte vitam finire nouit. *Culeni* est parricidale vasculum ab occulendo, id est claudendo dictum. Est autem vter ex corio factus, in quo parricida cum simia & gallo & serpente inclusi, in mare præcipitantur. Omnium autem istarum mortium genus *animaduersio* nominatur. *Animaduersio* est, quando iudex reum punit, & dicitur animaduertere, id est animum illuc vertere, intendere utique ad puniendum reum, quia iudex est. Idem autem Romani *aquam* & *ignem* *interdicebant* quibusdam damnatis: quia aer & aqua cunctis patet, & omnibus data sunt: ut illi non fruerentur, quod omnibus per naturam concessum est.

De temporibus.

De temporibus.

28 De Chronica Vocabulo.

29 De momentis & horis.

30 De diebus.

31 De nocte.

32 De hebdomada.

33 De mensibus.

34 De solstitiis & aequinoctiis.

35 De temporibus annis.

36 De annis & iubilis.

37 De olympiadicis & lustris.

38 De seculis & aetatibus.

39 De discretione temporum, & de prima aetate.

40 De secunda aetate.

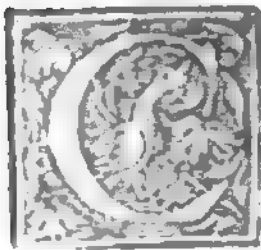
41 De tertia aetate.

42 De quarta aetate.

43 De quinta aetate.

44 De sexta aetate.

De Chronica Vocabulo. CAP. XVIII.

Chronica, Græcè dicitur quæ Latinè temporum series appellatur: qualem apud Græcos Eusebius Cæsariensis episcopus edidit, & Hieronymus presbyter in Latinam

linguam conuertit: αἰών enim Græcè, Latinè tempus interpretatur.

De momentis & horis. CAP. XIX.

Tempora autem momentis, horis, diebus, mensibus, annis, lustris, seculis, aetatibus diuiduntur. *Momentum* est minimum atque angustissimum tempus, à motu siderum dictum. Est enim extremitas horæ in breuibus interuallis, cum sol aliquid sibi cedit atque succedit. *Hora* Græcum est nomen & tamen Latinum sonat. *Ora* enim finis est temporis: sicut & *ora* sunt fines maris, fluuiorum & vestimentorum.

De diebus. CAP. XX.

Dies, est præsentia Solis: siue sol super terras, sicut nox, sol sub terris. Vt enim dies aut nox sit: causa est, aut super terram sol, aut sub terris. *Dies legitimus* xxiii. horarum est, vsque dum dies & nox spatia sui cursus ab oriente vsque ad alium orientalem solem cæli volubilitate concludat. *Abusivè* autem *dies* vnus est spatium ab oriente sole vsque ad occidentem. Sunt autem *dies spatia* duo *interdiurnum* & *nocturnum*: & est dies quidem horarum xxiii. spatium autem horarum xij. Vocatus autem *dies* à parte meliore. Vnde & in vsu est, vt sine commemoratione noctis, numerum dicamus dierum: sicut & in lege diuina scriptum est: Factum est vespere & mane dies vnus. *Dies* secundum Ægyptios inchoat ab occasu solis: secundum Persas, ab ortu solis: secundum Athenienses, à sexta hora diei: secundum Romanos à media nocte. Vnde & tunc *gallicinium* est, quarum vox diei ostendit prætonium, quando & *mesonctium* afflatus sit. *Dies* dicti à diis, quorum

nomina Romani quibusdam sideribus sacrauerunt. *Primum* enim diem à sole appellauerunt: qui princeps est omnium siderum: sicut & idem dies caput est cunctorum. *Secundum* à luna, quæ soli & splendore & magnitudine proxima est: & ex eo mutuatur lumen. *Tertium*, à stella Martis, quæ Vesper vocatur. *Quartum*, à stella Mercurij, quam quidam candidum circulum dicunt. *Quintum*, à stella Iouis, quam Phaetontem aiunt. *Sextum* à Veneris stella, quam Luciferum asserunt: quia inter omnia sidera plus lucis habet. *Septimum* à stella Saturni, quæ sexto cælo locata, xxx. annis fertur explere cursum suum. Proinde autem ex his septem stellis nomina diebus gentiles dederunt, eo quod per eosdem aliquid sibi effici æstimarent, dicentes habere à sole spiritum, à luna corpus, à Mercurio ingenium & linguam, à Venere voluptatem, à Marte sanguinem, à Ioue temperantiam, à Saturno humorem. Talis quippe exitit gentiliū stultitia: qui sibi finxerant tam ridiculosa signēta. Apud Hebræos autem dies prima, *Una sabbati* dicitur: quæ apud nos dies Dominicus est, quem Gentiles soli dedicauerunt. *Secunda sabbati*, secunda feria: quem seculares diem lunæ vocant. *Tertia sabbati*, tertia feria: quem illi diem Martis vocant. *Quarta sabbati*, quarta feria: qui Mercurij dies dicitur à paganis. *Quinta sabbati*, quinta feria est: id est quintus à die dominica, qui apud gentiles Iouis vocatur. *Sexta sabbati*, sexta feria est, quæ apud eosdem paganos Veneris nuncupatur. *Sabbatum* autem septimus à dominico die est: quem gentiles Saturno dedicauerunt, & Saturnū nominauerunt. *Sabbatum* autem ex Hebræo in Latinum requies interpretatur, eo quod Deus in eo requieuisset ab omnibus operibus suis. Melius autem in vocabulis dierum de ore Christiano ritus loquēdi Ecclesiasticus procedit. Tamen si quem fortè consuetudo traxerit, vt illud exeat ex ore quod improbat corderintelligat illos omnes, de quorum nominibus appellati sunt hi dies homines fuisse, & propter beneficia quædā mortalia, quæ

plurimum potuerunt & inuenerunt in hoc seculo, delati sunt eis ab amatoribus suis diuini honores, & in diebus, & in sideribus: sed prius à nominibus hominum *sidera* nuncupata, & à sideribus *dies* sunt appellati. A fando autem *feria* nuncupatae sunt, quod in eis nobis sit tempus distractionis, id est, in diuino vel humano officio fari. sed ex his *festi dies* hominū causa instituti sunt: *feriati* causa diuinorū sacrorū. *Partes dies* tres sunt: mane, merides & suprema. *Mane*, lux matura & plenae iam crepusculum. Et dictum *mane* à manu *manum* enim antiqui bonum dicebāt. Quid enim melius luce? Alij *mane* existimant vocari à manibus, id est, à diis quorū conuersatio à luna ad terram est. Alij putat ab aere: quia manūs, id est rarus est atque perspicuus. *Meridies* dictus quasi medidies, hoc est medius dies: vel quia tunc prior dies est. *Merum* enim purum dicitur. In toto enim die nihil clarius meridie: quando sol è medio caelo rutilat: & omnem terrā pari claritate illustrat. *Suprema* est postrema pars diei, quando sol cursum suū in occasum vertit: dicta eo quod superest ad partem ultimam diei. *Serum* vocatū à clausis seris, quando iam nox venit ut unusquisque somno tutior sit. *Hodie*, quasi hoc die, & quotidie nō totidie, ut sit quot diebus. *Cras*, quod est postea *Hesternū*, est pridie: & dictum *hesternum* ab eo quod iam dies ipse sit à nobis extraneus, & praetereundo alienus. *Pridie* autem quasi priori die. *Perendie*, id est per ante die vel in antecessu, id est prius.

De nocte. CAP. XXXI.

Nox à nocendo dicta, eo quod oculis noceat. quae idcirco lunae ac siderū lucem habet, ne indecora esset, & ut consolaretur omnes nocte operantes: & ut quibusdam animantibus quae lucem solis ferre non possunt ad sufficiētiā temperaretur. Noctis autē & diei alternatio propter vicissitudinē dormiendi & vigilandi effecta est, & ut operis diurni laborē noctis requies temperet. Noctem autem fieri dicunt, aut quia longo itinere lassatur sol, & cum ad ultimū celi spatiū pervenit, elāuescit, ac tabefactus efflat suos ignes: aut quia eadem vi sub terras cogitur, quae super terras pertulit lumen, & sic umbra terrae noctem facit. Vnde & Virgilius, ruit Oceano nox, Involuens umbra magna terramque polūmque. *Noctis partes* septē sunt, id est vesp̄r, crepusculū, conticinium, intempestum, gallicinium, matutinum, diluculum. *Vesp̄r* à stella occidentali vocatur, quae solē occidū sequitur, & tenebras sequentes praecedit. De qua Virgilius, Ante diē clauso cōponet vesp̄r Olympo. *Tenebra* autem dicta, quod teneant umbras. *Crepusculum* est dubia lux. Nam creperum dubium dicimus, hoc est inter lucem & tenebras. *Conticinium* est quā-

do omnia silent. *Cōticescere* enim *glere* est. *Intempestum*, est medium & inactuosum noctis tēpus: quando agi nihil potest, & omnia sopore quiescunt. Nam tempus per se non intelligitur, nisi per actus humanos. *Medium* autem *noctis* actu caret. Ergo intempesta, inactiosa quasi sine tempore, hoc est sine actu per quē dignoscitur tempus. Vnde est, *Intempestiue* venisti. ergo intempesta dicitur, quod caret tempore, id est actu. *Gallicinium*, propter Gallos lucis praenuncios dictum. *Matutinum*, est inter abscissum tenebrarum, & aurorae aduentum: & dictum matutinum, quod hoc tempus inchoantes manē sit. *Diluculum* quasi iam incipiens parua diei lux. Haec autem aurora quae solem praecedit. Est autem *aurora* diei clarescentis exordiū, & primus splendor aeris, qui Graecē *ἠὴρ* dicitur, quam ne per derivationem auroram vocamus: quia eo rorant. Vnde est illud, Latus Eois Buraeq̄ equis. & Eoasque acies.

De hebdomada. CAP. XXXII.

Hebdomada, dicta à numero septē diei, quorum repetitione, & menses, & anni & secula peraguntur. *ἑβδομα* enim Graeci septem dicunt hanc nos *septimanam* vocamus, quia septem lucet. Nam *mane* lux est. Octaua autem dies, id primus est, ad quem reditur, à quo rursus hebdomadis series orditur.

De mensibus. CAP. XXXIII.

Mensis, nomen est Graecum de lunae nomine tractum. Luna enim *μήνη* Graeco sermone vocatur. vnde & apud Hebraeos *mensēs legitimi*, non ex solis circulo, sed ex lunae cursu enumerantur, quod est de noua in nouam. Aegyptij autem propter lunae velocitatem currendi, & ne error computationis eius velocitate accideret, ex solis cursu die mensis adinuenerunt: quo tardior solis motus facilius poterat comprehendere. *Ianuarius mensis*, à Iano dictus, cui fuit à gentilibus consecratus, vel quia Ianes & ianua sit anni. Vnde & bis Ianus idem Ianus pingitur: ut introitus anni & exitus demonstraretur. *Februarius* nuncupatur à Februo, id est Plutone, cui mensis sacrificabatur. Nam Ianuariū diis superis, Februariū diis manibus Romani consecrauerūt. Ergo Februarius à Februo, id est à Plutone, non à febre, id est, aegritudine, nominatur. *Martius*, appellatur propter Martem Romanae gentis auctore, vel quod eo tempore cuncta animantia ad mare agantur, & concumbendi voluptatem. Idē appellatur *mensis nouorum*, quia anni initium mensis est. *Martius*. Idem & *November* ab indicis scilicet germinum: quia in eo virentibus fructibus nouis transactorū probatur occasus. *Aprilis*, pro Venere dicitur, quasi *Afrodite* Graeco.

oracē enim dicitur Venus dicitur, vel quia hoc mense omnia aperiuntur in florem: quasi aperilis. *Maia* dictus à *Maia* matre *Mercurij*, vel à maioribus natus: qui erant principes reipublice. nam hunc mensem maioribus, sequentē verò minoribus Romani consecrauerunt. Vnde & *Iunius* dicitur, Antē enim populus in centurias seniorum, & iuniorum diuisus erat. *Julius* verò & *Augustus* de honoribus hominum *Iulij* & *Augusti* Cæsaris nuncupati sunt. nam prius *Quintilis* & *Sextilis* vocabantur: *quintilis*, quia quintus erat à *Martio*: quem principem anni testantur esse Romani. *Sextilis* similiter quod sextus sit. *September*, nomē habet à numero & imbre quia septimus est à *Martio* & imbres habet. Sic & *October*, *November*, atque *December* ex numero & imbris acceperūt vocabula: quem numerum decurrentem *december* finit: pro eo quod denarius numerus præcedentes numeros claudit. *Kalendas* autē *Nonas* & *Idas* propter festos dies Romani instituerunt, vel propter officia magistratuum. In his enim diebus conueniebatur in vrbibus. Quidam autē *Kalendas* à colendo appellari existimant. Apud veteres enim omnium mensium principia colebantur: sicut & apud Hebræos. *Idas* autem plerique Latinorum ab edendo dictas putāt: quod ii dies apud veteres epularum essent. *Nona* à nundinis vocata: nundinæ enim sunt publicæ conuentiones, siue mercimonia.

De solstitijs & æquinoctijs. CAP. XXXIV.

Solstitium dictū: quasi solis statū: quod tūc sole stante crescant dies vel noctes. *Æquinoctium* appellatū, quod tunc dies & nox horarū spatio equali consistunt. Duo autem sunt solstitia. vnum *æstiuum* octauo *Kalendarū* *Iuliarum*, de quo tempore remeare sol ad inferiores incipit circulos: aliud *hyemale*, octauo *Kalendarum* *Ianuariarū*, quo tempore sol altiores incipit circulos petere. Vnde & hyemalis solstitij dies minimus, sicut æstiuus maximus inuenitur. Item duo sunt æquinoctia, vnum *vermale* & aliud *autūnale*, quæ Greci *isoperia* vocant. Sunt autem hæc æquinoctia die octaua *Kalendarum* *Aprilium*, & octauo *Kalendarū* *Octobrium*, quia annus in duas partes tantū diuidebatur: hoc est in æstiuū & in hyemale solstitium & in duo hemisphæria.

De temporibus anni. CAP. XXXV.

Tempora anni, sunt quatuor: ver, æstas, autūnus, & hyems. dicta sunt autem tempora à communione temperamento, quod inuicem se humore, siccitate, calore & frigore temperent. Hæc & *curricula* dicuntur: quia non stant sed currunt. constat autem post fa-

ctum mundum ex qualitate cursus solis tempora in ternos menses fuisse diuisa. Quorum temporum talem veteres discretionem faciunt, ut primo mense *ver nouū* dicatur, secundo *adulūm*, tertio *præceps*. Sic & *æstas* in tribus mensibus, *noua*, *adulta*, & *præceps* siue extrema. Vnde & illud: extrema sub calum hyemis. *Ver* autem dictum quod vireat. tunc enim post hyemem vestitur tellus herbis, & in florem cuncta prorumpunt. *Æstas* dicitur ab æstu, id est à calore, & æstas quasi vsta, id est exusta & arida. nam calor aridus est. *Autūnus* à tempestate vocatur: quando & folia arborum cadunt, & omnia matureseunt. *Hyemem* autē ratio hæmisphærij nūcupauit, quia tunc breuiori sol voluitur circulo. Vnde & hoc tempus *bruma* dicitur: quasi *breuis* quinquages, id est brevis, vel à cibo, quod maior tunc sit vescendi appetitus. Edacitas præceps *bruma* appellatur. vnde & *imbrumasi* dicuntur quibus fastidium est ciborum. *Hybernus* autem inter hyemem & vernum est quasi hyernus: qui plerumque à parte totam hyemem significat. Hæc tempora singulis etiam celi partibus ascribuntur. *Ver* quippe *orienti* datur, quia tunc ex terris omnia oriuntur. *æstas* tō meridiano, eò quod pars eius calore flagrat: sit. *hyems*, *Septentrioni*, eò quod frigus & perpetuo gelu torpeat. *Autūnus*, occiduo, propter quod graues morbos habet. vnde & tunc folia arborum defluunt. Ut autem abundet morbis facit hoc confinium frigoris & caloris, & compugnantia inter se contrariorum aerum.

De annis. CAP. XXXVI.

Annus est solis anfractus: cum peractis trecentis lxx. diebus ad eadem loca siderum redit. *Annus* autem dictus: quia mensibus in se recurrentibus voluitur. Vnde & *annulus*, quasi annuus, id est circulus, quod in se redeat. *Virgilius*: atque in se sua per vestigia voluitur annus. Sic enim apud *Ægyptios* indicabatur ante inuentas literas, picto dracōe caudam suam mordente, quia in se recurrit. Alij annum dicunt, *ἀννὸς ἀναστροφῆς*, id est, ab innouatione: renouatur enim semper. Tria sunt autem tempora annorum. Aut enim *lunaris annus* est triginta dierum: aut *solstitialis* qui xii continet menses: aut *magis*, omnibus planetis in eundem locum recurrentibus, qui fit post annos solstitiales plurimos. *Era* singulorum annorum constituta est à Cæsare Augusto: quando primum censum exogit: ac Romanum orbem descripsit. dicta autem *Era* ex eo quod omnis orbis, ac reddere professus est reipublice.

De olympiadicis & lustris & iubilis.

CAP. XXXVII.

Olympias apud Græcos constituta apud
eandem Græciæ civitatem. aliis agentibus
agonem: & quinquennale certamen qua-
tuor mediis annis vacantibus: & ob hoc ali-
dum certaminis tempus olympiadem voca-
uerunt, quadriennio in una olympiade sup-
putato. *Lustrum* vero est *πυρργεῖς*, id est quin-
quennium, quod quinto anno dicitur condi-
propter olympiadas à Romanis: adhuc enim
consules, adhuc æra nondum erant. Est enim
quinquennale tempus. Idcirco verò sic vocatur:
eo quod censu per quinquennium in repu-
blica peracto, urbs Roma lustrabatur. *Iubileum*
interpretatur remissionis annus. Est enim
Hebraicus & sermo & numerus, qui septenis
annorum hebdomadibus, id est, quadraginta
nouem annis textitur, in quo clangebatur tu-
bis, & ad omnes reuertebatur antiqua posse-
ssio, debita absoluebantur, confirmabantur
libertates. Hunc numerum etiam in diebus
pentecostes & ipsi celebramus post domini
resurrectionem remissa culpa: & totius debi-
ti chirographo euacuato, ab omni nexu libe-
ri suscipientes, aduenientem in nos gratiam
Spiritus sancti.

De seculis & ætatibus.

CAP. XXXVIII.

Secula generationibus constant: & inde
secula quod se sequantur. Abeuntibus e-
nim aliis, alia succedunt. Hunc quidam quin-
quagesimum annum dicunt, quem Hebræi
iubileum vocant. ob hanc causam & ille He-
bræus qui propter uxorem & liberos amat
dominum suum, aure pertusa, seruitio subiugatus,
seruire iubetur in seculum: hoc est usque
ad annum quinquagesimum. *Ætas* ple-
runque dicitur & pro vno anno, ut in annali-
bus, & pro septem, ut hominis: & pro cæto,
& pro quouis tempore. unde & ætas tempus
quod de multis seculis instruitur. Et dicta æ-
tas quasi æuitas, id est similitudo æui. Nam æ-
uitas est ætas perpetua: cuius neque initium
neque extremitas nascitur: quod Græci *αἰς*
vocant: quod aliquando apud eos pro seculo, a-
liquando pro æterno ponitur. unde & apud
Latinos est deriuatum. *Ætas* autem proprie
duobus modis dicitur: aut enim hominis, sicut
infantia, iuuentus, senectus: aut mundi, cuius
prima ætas est ab Adam usque ad Noe. secun-
da à Noe usque ab Abraham. tertia ab Abra-
ham usque ad Dauid. quarta à Dauid usque ad
transmigrationem Iudæ in Babyloniā. quin-
ta deinde ad aduentum Saluatoris in carne.

sexta quæ nunc agitur usquequo mundus i-
ste finiatur. quarum decursus per generatio-
nes & regna ita inspicitur.

De discretionis temporum.

CAP. XXXIX.

Prima ætas continet in exordio sui creatio-
nem mundi. Primo enim die deus in lu-
cis nomine condidit angelos. secundo in fir-
mamenti appellatione cælos. tertio in discre-
tionis vocabulo speciem aquarum & terræ.
quarto luminaria cæli. quinto animantia ex
aquis. sexto animantia ex terra, & hominem,
quem appellauit Adam.

Adam anno cccxx genuit Seth à quo fi-
lij dei. cccxx.

Seth anno cccv genuit Enos: qui primus co-
pit inuocare nomen domini. ccccxv.

Enos anno clxxx genuit Cain. dccxxv.

Cain anno centesimo lxx genuit Malaleel.

ccccxv.

Malaleel anno clxv genuit Iareth. dcccc.lx.

Iareth anno cccesimo lxxi genuit Enoch qui
translatus est. m cxxij.

Enoch anno lxxv genuit Matusalem. m cc
lxxxvij.

Matusalem anno clxvij genuit Lamech.

m cccclij.

Lamech anno clxxxvij genuit Noe. arca æ-
dificatur. m dclxij.

Noe autem anno dc. factum est diluuium.
m cccxij.

Secunda ætas. CAP. XL.

Sam post diluuium secundo anno genuit
Arfaxat, à quo caldæi. m cclxij.

Arfaxat anno cxxxv genuit Sala: à quo anti-
qui samaritæ vel Indi fuerunt. m
cccxxxix.

Sala anno cxxx genuit Deber à quo Hebræi
m dxx.

Deber anno cxxxiiij genuit Raleg. turris æ-
dificatur. m dclxij.

Raleg anno cxxx genuit Ragau. dii primum
adorantur. m dclxxiiij.

Ragau anno cxxxii genuit Seruch. regnum
inchoat Scytharum. m dccccv.

Seruch anno cxxx genuit Nachor. regnum
Egyptiorum nascitur. m xxxv.

Nachor anno lxxix. genuit Tharam. regnum
Assyriorum & Siciuorum exoritur.

m cccxiiij.

Thara anno lxx. genuit Abraham.

Zoroaster magicam artem reperit. m
clxxxiiij.

Tertia

Tercia Aet. CAP. XLI.

Abraham an. centesimo genuit Isaac ex sara libera. nam prius & Ismahel à quo & Ismahelitar. IIIMCCCLXXXIIJ.
 Isaac an. sexagesimo genuit Iacob. Argiuorum regnum inchoat. IIIMCCCLXIIJ.
 Iacob an. xxi. genuit Ioseph.
 Phoroneus graeciae leges dedit. IIIMCCCLXXXV. 10

Ioseph an. cv. vixit. graecia segetes habere cepit. IIIMDCLV.
 hebraeorum seruitutis in Aegypto an. cxliij. Atlas astrologiam inuenit. IIIMDCLXXXIX.
 Moyses an. xl. rexit populum in heremo. hebraei legem & literas habere ceperunt. IIIMDCCXIX.

Iosue an. xxviij. & rictonius in troia quadrigam iunxit. IIIMDCCLV.
 Othoniel an. xl. cadmus literas graecis dedit. IIIMDCCXV. 10

Aeth anno lxxx. fabulae fictae sunt. IIIMDCCCLXV.

Debora ann. xl. Apollo medicinae artem inuenit & citharam reperit. IIIMDCCCLXVJ.
 Oedeon anno xl. mercurius lyram reperit & Orpheo tradidit. IIIMDCCCLXVJ.
 Abimelech an. tres choros in graecia inuentus est. IIIMDCCCLXIX.

Thola an. xxij. Priamus regnavit in troia. IIIMDCCCLXXXJ.

Iair an. xxij. carmentis latinas literas reperit. IIIMDCCCLXIIJ.

Iephthae an. vj. Hercules se flammis iniecit. IIIMDCCCLXIX.

Abeson an. vij. Alexander helenam rapuit. IIIMDCCCLXVJ.

Abdon an. viij. troia capta est & Aeneas in italiam venit. IIIMDCCCLXIIJ.

Samson an. xx. Ascanius Albam condidit civitatem à qua Albani. IIIMDCCCLXIIJ.

Heli sacerdos an. xl. a rege testamenti capitur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Samuel & saul an. xl. homerus fuisse putatur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Quinta Aet. CAP. XLII.

David ann. quadrag. cartago à didone conditur. cad. Nathan & Asaph prophetaverunt. IIIMDCCCLXIIJ.

Salomon an. xl. templum hierosolymis edificatur. IIIMDCCCLXIIJ.

Roboam an. xvij. Regnum Israel & iuda diuiditur. IIIMDCCCLXIIJ.

Abia an. tribus, sub quo Abimelech pontifex fuit. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Asa an. xli. Achias Amos Iehu. Zohel Azarias prophetaverunt. IIIMDCCCLXV.

Zolaphat an. xxv. prophetavit Helias & he-

lizeus Abdias & Micheas. IIIMDCCCLXV.
 Ioram ann. viij. prophetavit Helias & Heliseus. IIIMDCCCLXIX.

Ochozias anno vno. Helias rapitur. IIIMDCCCLXIX.

Athalia an. vij. Ionadab sacerdos claruit. IIIMDCCCLXVJ.

Ioas an. xl. Zacharias propheta occiditur inter templum & altare. Heliseus moritur. IIIMDCCCLXVJ.

Amasias an. xxix. cartago condita est. IIIMDCCCLXXXV.

Ozias ann. liij. Olimpias à graecis instituitur. Affiriorumque regnum in medos transfertur. IIIMDCCCLXXXVJ.

Ioathan ann. xvi. Remus & Romulus nascuntur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Achaz anno xvi. Roma conditur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Ezechias an. xxix. senatus Romanus fit. IIIMDCCCLXXXVIIJ.

Manasses an. lv. sibilla samia claruit. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Amon an. xli. census primum agitur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Iosias an. xxxii. Thales philosophus agnoscitur. IIIMDCCCLXXXVIIJ.

Iechim ann. xi. Nabuchodonosor iudaeam capit. IIIMDCCCLXXXVIIJ.

Sedechias an. xi. templum hierosolymis incensum. sappho mulier diuerso poemate claruit. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Quinta Aet. CAP. XLIII.

Hebraeorum captiuitas ann. septuaginta. Iudith historia scribitur. IIIMDCCCLXXXIX.

Darius an. xxxiii. Iudaeorum captiuitas soluitur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Xerxes an. xx. Sophocles & Euripides, tragcedi celebrantur insignes. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Artaxerxes an. xl. Isdras incensam legem renouat. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Darius qui & nothus an. xix. haec aetas habuit Platonem primum rhetorem. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Artaxerxes an. xl. Hester historia scribitur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Artaxerxes qui & Ochus an. xxvi. Demosthenes & Aristoteles praedicantur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Xerxes an. liij. Xenocrates illustris habetur. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Darius an. vi. Alexander hierosolymam cepit. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Alexander magnus an. v. Asiam obtinuit. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Ptolemaeus ann. xl. Machabaeorum liber inchoat primus. IIIMDCCCLXXXIIJ.

Philadelphus an. xxvii. Septuaginta inter-

preter agnoscuntur. IIIIM DCCCCI.
 euergetes an. xxvi. Iesus sapientie librū cō-
 ponit. IIIIM DCCCCXVII.
 philopator an. xvii. machabæorum secundi
 libri historia componitur. IIIIM DCCCCXCIII.

epiphanes an. xxiii. romani græcos obti-
 nuerunt. V M XIX.
 philometor an. xxv. scipio africam vicit. V M LIII.

euergetes an. xxiii. brutus hispaniam sube-
 git. V M LXXXII.

soter an. xvii. thraces romanis subiiciun-
 tur. V M XCIX.
 alexander an. x. syria romanis subiecta est. V M CIX.

ptolemus an. viii. rhetorica ars romæ ce-
 pit. V M CXVII.

olonysius an. xxx. pompeius iudæam capit. V M CXLVII.

cleopatra an. ii. egyptus romanis subditur V M CLIX.

iulius cæsar an. v. hic primus monarchiam V M CLIII.

tenuit.

Sexta ætas. CAP. XLIV.

Octavianus an. lvi. christus nascitur. V M CXX.

tiberius an. xxiii. christus crucifigitur. V M CXXIII.

caius caligula an. iiii. matthæus euangelium V M CXXVII.

scripsit. V M CXXVII.
 claudius an. xiiii. marcus euangelium edidit. V M CCLII.

nero an. xiiii. petrus & paulus necantur. V M CCLXV.

vespasianus an. x. ierosolyma à tito subuer-
 titur. V M CCLXXV.

titus an. ii. hic facundus & pius fuit. V M CCLXXVII.

domitianus an. xvi. ioannes in pathmos re-
 legatur. V M CXCIII.

nerua an. i. ioannes ephefum redit. V M CXCIII.

traianus an. xviii. ioannes apostolus requi-
 escit. V M CCCCIII.

adrianus an. xxi. aquila interpret habetur. V M CCCCXXX.

antoninus pius an. xxii. valentinus & marciō V M CCLVI.

agnoscuntur. V M CCLVI.
 antonius verus an. xix. catafrigarum heresis V M CCLXXV.

oritur. V M CCLXXV.
 commodus an. xiii. theodotion tertius in-
 terpres habetur. V M CCLXXXVIII.

alius pertinax an. i. nihil habet historiz. V M CCLXXXVIII.

seuerus an. xviii. symmachus interpret quar-
 tus habetur. V M CCCCVII.

antoninus caracalla an. vii. quinta editio V M CCCCXIII.

ierosolymis inuenitur, V M CCCCXIII.

maerinus ann. i. huius breuitas vite nihil ge-
 storum habetur. V M CCCCXV.

aurelius antonius ann. iiii. sabelhi heresis V M CCCCXIX.

oritur. V M CCCCXIX.
 alexander ann. xiii. origenes insignis habe-
 tur. V M CCCCXXXII.

maximus an. iiii. iste germanos vicit. V M CCCCXXXV.

Gordianus an. vi. iste de parthis & persis triū-
 phauit. V M CCCCXLI.

philippus an. vii. hic primus christianus im-
 perator fuit. V M CCCCXLVIII.

decius an. j. antonius monachus clauit. V M CCCCXLIX.

gallus an. ii. nouatus heresim condit. V M CCCCCLJ.

valerianus an. xv. cyprianus martyrio coro-
 natur. V M CCCCCLXVI.

claudius an. ii. iste gothos ab illyrico expu-
 lit. V M CCCCCLXVIII.

aurelianus an. v. iste christianos persequitur. V M CCCCCLXXXIII.

tatius ann. i. huius breuitas vite nihil habet V M CCCCCLXXV.

historiz. V M CCCCCLXXV.
 probus an. vi. manichæorum heresis orta est. V M CCCCCLXXXI.

carus an. ii. iste de persis triumphauit. V M CCCCCLXXXIII.

diocletianus ann. xx. iste diuinis libris adu-
 stis martyria facit. V M DIII.

galerius ann. ii. huius breuitas vite nihil di-
 gnum historiz contulit. V M DV.

constantinus ann. xxx. nicæna synodus con-
 gregatur. V M DXXXV.

constantinus an. xiiii. anthropomorphitarū V M DLVIII.

heresis oritur. V M DLVIII.
 iulianus annis ii. hic ex christiano paganus V M DLXI.

effectus est. V M DLXI.
 iouinianus an. i. iste iterum christianus effe-
 ctus est. V M DLVI.

valentinianus ann. xiiii. gothi heretici effi-
 ciuntur. V M DLXXVI.

gratianus an. vi. priscillianus agnoscitur. V M DLXXXII.

valentinianus ann. vii. hieronymus in beth-
 leem prædicatur. V M DLXXXIX.

theodosius ann. iii. ioannes anachoreta cla-
 ruit. V M DXCII.

areadius an. xiii. ioannes chrysostomus do-
 cuit. V M DCCV.

honorius ann. xv. augustinus episcopus cla-
 ruit. V M DCCXX.

theodosius an. xxvii. nestorius heresiarches V M DCCXLVII.

extitit. V M DCCXLVII.
 martianus ann. vi. chalcedonensis synodus a-
 gitur. V M DCLIII.

leo maior an. xvi. egyptus errore dioscori V M DCLXIX.

linguet. V M DCLXIX.
 zenō an. xvii. accephalorum heresis orta est. V M DCLXXXVI.

a nastā.

Anastasio an. xvii. Fulgentius Episcopus
prædicatur, v m dccciii.

Iustinus an. vii. Acephalorum hæresis abdicatur. v m dcccxi.

Iustinianus xxix. an. Vvandalii in Africa à Belisario extinguuntur. v m dcccix.

Iustinus an. xi. Armenij fidem Christi suscipiunt. v m dcccxi.

Tiberius an. vij Longobardi Italiam capiunt. v m dcccxviii.

Mauritius an. xxi. Gothi catholici effecti sunt. v m dcccxi.

Focas an. viii. Romani cæduntur à Persis. v m dcccvi.

Erasmus an. xxvii. Residuum sextæ ætatis tempus Deo soli est cognitum. Colligitur omne tempus ab exordio mundi usque in præsentem annum decimum gloriosissimæ principis, qui est Erasmus. v m dcccxvii. Huius quarto & quinto religiosissimi principes Siseburi, in Hispania Iudei baptizantur. quarum decursus per generationes & re-

gna: primus ex nostris Iulianus Africanus sub Imperatore Marco Aurelio Antonino, simplicis historiæ stilo elicit. dehinc Eusebius episcopus cæsariensis: atque sanctæ memoriæ Hieronymus presbyter, chronicorum canonem multiplicem ediderunt, Historiam regnis simul & temporibus ordinatam. dehinc alij atque alij inter quos præcipue Victor ruronensis ecclesiæ episcopus recensitis priorum historiis gesta sequentium ætatum usque ad consulatum Iustini iunioris imperatoris ex leuit, Horum nos temporum summam ab exordio mundi ad Augusti Heraclij Imperatoris vel Sumptilani regis Gottorum, quanta potuimus breuitate notauimus tempora adiacente è latere descendente linea temporum cuius indicio summa præterita seculi cognoscatur.

Sequentia habentur in quodam codice excusante titulum. de discretionem temporum: in manuscriptis vero exemplaribus non leguntur.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINVM. SIVE ETYMOLOGIARVM. LIBER VL

Capita libri sexti.

- 1 De nouo & Veteri testamento.
- 2 De scriptoribus & vocabulis sanctorum librorum.
- 3 De bibliothecis.
- 4 De interpretibus.
- 5 De eo qui primum Romam libros aduexit.
- 6 Qui apud nos bibliothecas instituerunt.
- 7 Qui multa scripserunt.
- 8 De generibus opusculorum.
- 9 De ceteris.

- 10 De cartis.
- 11 De pergamenis.
- 12 De libris conficiendis.
- 13 De librorum vocabulis.
- 14 De libris & eorum instrumentis.
- 15 De canonibus euangeliorum.
- 16 De canonibus conciliorum.
- 17 De cyclo paschali.
- 18 De reliquis festiuitatibus.
- 19 De officiis.

LIBER SEXTVS DE VETERI & nouo testamento.

Etus testamentum ideo dicitur: quia veniente nouo cessauit: de quo apostolus meminit, dicens: Vetera transierunt. & ecce omnia facta sunt noua. Testamentum autem nouum ideo nuncupatur, quia innouat. Non enim illud discunt, nisi homines renouati ex

ueteritate per gratiam, & pertinentes iam ad

testamentum nouum: quod est regnum cælorum Hebræi autem vetus testamentum, Esdra auctore, iuxta numerum literarum suarum, viginti duobus libris accipiunt: diuidentes eos in tres ordines, legum scilicet, & prophetarum, & agiographorum. Primus ordo legum in quinque libris accipitur: quorum primus est Beresith quod est *Genesis*. secundus. Veella-lemoth, quod est *Exodus*, tertius Vaira, quod est *Leuiticus*. quartus Vaiedabber, quod est *Numeri*. quintus Elle-addebarim, quod est *Deuteronomium*. Hi sunt quinque li-

Septuaginta interpretes transferre curavit: quas in Alexandrina bibliotheca habuit. Si quidem singuli in singulis separati, ita omnia per Spiritum sanctum interpretati sunt, ut nihil in alicuius eorum codice inuentum esset, quod in ceteris vel in verborum ordine discreparet. Fuerunt & alij interpretes, qui ex Hebraica lingua in Græcum sacra eloquia transferunt. Sicut *Aquila*, *Symmachus*, & *Theodorus*. Sicut etiam & *Vulgaris* illa interpretatio, cuius autor non apparet: & ob hoc sine nomine interpretis *Quinta editio* nuncupatur. Præterea *sextam* & *septimam editionem* Origenes miro labore reperit, & cum cæteris editionibus comparauit. Præster quoque *Hieronymus* trium linguarum peritus: ex Hebræo in Latinum eloquium eisdem scripturas conuertit, eloquenterque transfudit. Cuius interpretatio merito cæteris antefertur. Nam est & verborum tenacior, & perspicuitate sententiæ clarior, atque utpote Christiana interpretatione verior.

De eo quis primum Romam libros aduenit.

CAP. V.

ROMÆ primus librorum copiam aduenit Aemilius Paulus, Perse Macedonum rege deuicto, deinde Lucullus à Pontica præda. Post hos Cæsar dedit Marco Varroni negotiorum causâ maximè bibliothecæ construendæ. Primum autem Romæ bibliothecæ publicauit: Pollio, Græcas simul atque Latinas, additis autorum imaginibus in atro quod de manubiis magnificentiissimum instruxerat.

Qui apud nos bibliothecæ infiruerunt.

CAP. VI.

APUD nos quoque *Pamphilus Martyr*, cuius vitam Eusebius Cæsariensis conscripsit, Pufistratum in sacre bibliothecæ studio adæquare primus contendit. Hic enim in bibliotheca sua prope triginta voluminum milia habuit. *Hieronymus* quoque atque *Gratianus* ecclesiasticos scriptores toto orbe quas rentes ordine persecuti sunt, eorumque studia in vno voluminis indiculo comprehenderunt.

Qui multa scripserunt. CAP. VII.

MARCUS TERENCE VARRUS apud Latinos innumerabiles libros scripsit. Apud Græcos quoque *Calistegius* mirum attollitur laudibus, quod tantos libros ediderit, quos quisque nostrum aliena & scribere propria manu vix possit. De nostris quoque apud Græcos *Origenes* in scripturarum labore tã Græcos quam Latinos operum suorum numero 60

superavit. Denique *Hieronymus* sex milia librorum eius se legisse facit. Horum tamen omnium studia *Augustinus* ingenio vel scientia sua vicit. Nam tanta scripsit, ut diebus ac noctibus non solum scribere libros eius ququam, sed nec legere quidem possit.

De generibus opusculorum.

CAP. VIII.

Opusculorum genera sunt tria. Primum genus excerpta sunt: quæ Græcè *scholia* nuncupantur, in quibus ea quæ videntur obscura vel difficilia, summam ac breuiter perstringuntur. Secundum genus, *homelia* sunt, quas Latini verba appellant, quæ profertur in populis. Tertium, *summe*: quos nos libros vel volumina nuncupamus. *Homelia* autem ad vulgus loquuntur: tomî verò, id est libri maioris sunt disputationis. *Dialogus* est collatio duorum vel plurimorum, quem Latini sermonem dicunt. Nam quos Græci *dialogos* vocant, nos sermones vocamus. *Sermo* autem dictus, quia inter virosque fertur. Vnde & in Virgilio, Multa inter se longo sermone ferebant. *Tractatus*, est vnus rei multiplex expositio, eo quod trahat sensum in multa, sentiendo, contrahendo secum. Differt autem sermo, tractatus, & verbum. *Sermo* enim altera eger persona: *tractatus* specialiter ad seipsum est: *verbum* autem ad omnes. Vnde & dicitur, Verbum fecit ad populum. *Commentaria* dicta quasi cum mente. Sunt enim interpretationes, ut commenta iuris, commenta euangelij. Nam quicquid breuiter componitur commentarium dicitur: quod verò elongatur expositio nominatur. *Apologeticum* est excusatio, in quo solent quidam accusantibus respondere. In defensione enim aut negatione sola positum est, & est nomen Græcum. *Panagiticum* est licentiosum & lasciuiosum genus dicendi in laudibus regum: in cuius compositione homines multis mendaciis adulantur. Quod malum à Græcis exortum est: quorû leuitas instructa dicendi facilitate & copia incredibiles multas mendaciorum nebulas suscitauit. *Fastorum libri* sunt, in quibus reges vel consules scribuntur, à fascibus dicti id est potestatibus. Vnde & Ouidij libri *Fastorum* dicuntur, quia de regibus & consulibus editi sunt. *Proemium* est initium dicendi. Sunt enim proemia principia librorum, quæ ante causæ narrationem ad instruendum audientium aures coaptantur. Cuius nomen plerique Latinitatis periti sine translatione posuerunt. Hoc autem vocabulum apud nos interpretatum, præfatus nuncupatur, quasi prælocutio. *Præcepta* sunt, quæ aut quid faciendum, aut quid non faciendum sit doceant. Quid faciendum, ut Di-

Ige Deum tuum: & honora patrem tuum, & matrem tuam. Quid non faciendum, vt Non mœchaberis, non furtum facies. Similiter & gentilium præcepta vel iubent vel vetant. Iubent faciendum, vt Nudus ara, fere nudus. Vetant, vt Nêve inter vites corilum fere, nêve flagella. Summa pete. Primus autem præcepta apud Hebræos Moyses scripsit: apud Latinos Martius vates primus præcepta composuit. Ex quibus est illud, Postremus dicas, primus taceas. *Parabola* & *problemata* nominibus suis indicant altius se persequari oportere. *Parabola* quippe alicuius rei similitudinem per se gerit. quod licet sit vocabulum Græcum, iam tamen pro Latino vsurpatur. Et notum est quod in parabolis quæ dicuntur per rerum similitudines, rebus de quibus agitur comparantur. *Problemata* autem quæ Latine appellantur propositiones, quæstiones sunt habentes aliquid quod disputatione solvendum sit. *Quæstio* aut est quæstio cum quaeritur, an sit, aut quid sit, aut quale sit. *Argumentum* verò dictum quasi argutum, vel quasi argutè inventum, ad comprobandas res. *Epistolæ* propriè Græci vocant, quod interpretatur Latine missa. Antè cartæ & membranarum vsum, in dolatis ex ligno codicellis epistolarum colloquia scribebantur. Vnde & portiores earum *tabellariæ* vocaverunt.

De ceris. CAP. IX.

Cera literarum materies paruulorum nutrices. Ipse dant ingenium pueris primordia sensus, quarum studium primi Græci tradidisse produntur. Græci enim & Tusci primum ferro in ceris scripserunt. postea Romani iusserunt, ne graphium ferreum qui haberet. Vnde & apud scribas dicebatur. *Ceram ferro ne caduro*. postea institutum est, vt in cera ossibus scriberent, sicut indicat Atta in satyra dicens, Vertamus vomerem in ceram mucronèque aremus. Oileo — *Graphium* autem Græcè: Latine *scriptorium* dicitur. Nam *γραφο* dicitur scriptura.

De cartis. CAP. X.

Cartarum vsum primum Aegyptios monstravit, ceptum apud Memphiticam urbem. Memphis namque ciuitas Aegyptiorum est. vbi cartæ vsum inuentus est primum, sicut ait Lucanus. Conficitur bibula Memphitis carta papiro. *Bibulam* autem *papirum* dixit quod humorem bibat. *Carta* autem dicta, quod carptim papiri tegmen decerptum glutinatur. Cuius genera quàm plura sunt. Prima & præcipua *Augustea* regis maioris formæ in honorem Octauiani Augusti appellata, secunda *Lybiana* ad honorem Lybiæ provincie, tertia *hieratica* dicta, eo quod ad sa-

eros libros eligebatur, similis Augustæ, sed subcolorata. Quarta *Tenentia* à loco Alexandriæ qui ita vocatur vbi fiebat. Quinta *Salonica* ab oppido Salo. sexta *Carneliana* à Cornelio Gallo præfecto Aegypti primum confecta septima *emporetica*, quod ea merces inuoluntur, cum sit scripturis minus idonea.

De pergamenis. CAP. XI.

Pergameni reges cum carta indigerent, membranas primum excogitauerunt. Vnde & *pergamenum* nomen hucusque tradente posteritate sibi seruatum est. Hæc & *membrana* dicuntur, quia ex membris pecudum detrahuntur. Fiebant autem primum *caloris lutei*, id est crocei, postea verò Romæ candida membrana reperta sunt: quod apparuit inhabile esse: quod & facile sordescant, aciemque legentium ledât cum peritiores architecti neque aurea lacunaria ponenda in bibliothecis putent, neque pauimenta alia quàm eucaristeo marmore, quod auri fulgor hebetat. & eucharisti viriditas reficiat oculos. Nam & qui nummulariam discunt, denariorum formis mirteos pannos subiiciunt, & gemmarum sculptores, scarabæorum terga quibus nihil est viridius subinde respiciunt. & pictores idem faciunt vt laborem visus eorum viriditate recreent. *Membrana* autè aut candida: aut lutea: aut purpurea sunt. Candida naturaliter exsiliunt. *Luteum membranum* bicolor est: quod à cœlestiore vna tingitur parte, id est crocatorum, de quo Persius, iam liber & positus bicolor membrana capillis. *Purpurea* verò insciuntur colore purpureo in quibus aurum & argentum liquefcens, patefcet in literis.

De libris conficiendis. CAP. XII.

Quædam nomina librorum apud gentiles certis modulis conficiebantur. breuiore forma, carmina atque epistolæ. At verò historiarum maiore modulo scribebantur. & non solum in carta vel membranis, sed etiam & in momentis elephantinis textilibusque maluarum foliis atque palmarum. Cuius generis Cinna sic meminit, Hæc tibi areteis multum inuigilata lucernis Carmina, quæ ignes nouimus æreos, Leuis in aridulo malug descripta libello Persicæ vexi munera nauicula. Circumcidi libros Siciliæ primum increbuit. Nam initio pumicebantur. Vnde & ait Catullus, Cum dono lepidum nouum libellum Arido modo pumice expositum?

De librorum vocabulis. CAP. XIII.

Codex multorum librorum est: liber vnus voluminis. Et dictus codex, pter translationem

substantialem Deo patri Deum filium eadem sancta synodus per symbolum definiuit. *Secunda* synodus centum quinquaginta patrum sub Theodosio seniore *Constantinopoli* congregata est, quæ Macedonium, Spiritum sanctum Deum esse negantem, condemnans, consubstantialem Patri & Filio Spiritum sanctum demonstravit, dans symboli formam, quam tota Græcorum & Latinorum confessio in Ecclesiis prædicat. *Tertia* synodus *Ephesina prima*, concientorū Episcoporum sub iuniorē Theodosio Augusto edita est, quæ Nestoriū duas personarū in Christo ailerentem iusto anathemate condemnauit: ostendens manere in duabus naturis, vnā Domini nostri Iesu Christi personam. *Quarta* synodus *Chalcedonensis* sexcentorum triginta sacerdotū sub Martino principe habita est, in qua Eutychem Constantinopolitanum abbate Verbi Dei & carnis vnā naturā pronūtiante & eius defensorē Dioscorū quondā Alexandrinū Episcopum, & ipsum rursus Nestoriū cum reliquis hæreticis vna Patrum sententia prædamnavit, prædicans eadem synodus Christum Dominum de virgine sic natum, vt in eo substantiam diuinā & humanā cōstetatur naturæ. Hæ quatuor sunt synodi principales, fidei doctrinam plenissime prædicantes: sed & si, quæ sunt concilia quæ sancti Patres spiritu Dei pleni sanxerunt, post istorum quatuor auctoritatē omni manent stabilita vigore: quorū gesta in hoc opere condita continentur. *Synodus* autē ex Græco interpretatur comitatus vel cœtus. *Concilij* autem nomen tractū est ex Romano more. Tēpore enim quo causæ agebantur, cōueniebant omnes in vnum, communique intentione tractabant. Vnde & concilium à communi intēctione dictum. *Nācilia* oculorum sunt. Vnde & *confidum*, id est, consiliū. d in fliteram transeunte. *Cœtus* verò conuentus est, vel congregatio à cœuendo, id est, conueniendo in vnum. Vnde & conuentus est nuncupatus: sicut à conuentu cœtus vel cōcilium à societate multorum in vnum.

De cyclo Paschali. CAP. XVII.

Paschalem cyclum, Hyppolitus Episcopus tēporibus Alexandri Imperatoris primus conscripsit. Post quē probatissimi auctores Eusebius Cæsariensis, Theophilus Alexandrinus, Prosper quoque natione Aquitanus atque Victorinus amplificatis eiusdē festiuitatis rationibus, multiplices circulos ediderunt. Cuius quidem rationem beatissimus Cyrillus Alexandriensis Episcopus in xcv. annos per quinquies decem nouies calculans: quoto Kalendas

vel luna debeat paschalis sollemnitas celebrari, summa breuitate norauit. *Cyclus* autē vocatus, eo quod in orbe digressus sit, & quasi in circulo dispositum ordinem complectatur annorū sine varietate, & sine vlla arte. Vnde factū est, vt cuiusque materiz *carmina* simplici formitate facta *cyclica* vocarentur. Hinc & *laterculum* dictū, quod ordinem habeant stratum annorum.

Primus cyclus Decem Nouenalis.

II. Com. an ij. Idus	April.	xx.
C. vj. kal.	April.	xvj.
Em. xvj. Kal.	Maij	xvij.
C. vj. Idus	April.	xx.
B. C. ix. kal.	April.	xv.
E. ij. Idus	April.	xvj.
C. ij. Non.	April.	xix.
E. viij. Kal.	Maij	xx.
B. C. v. Idus	April.	xv.
C. ij. Kal.	April.	xvij.
E. xij. Kal.	Maij	xix.
C. Non.	April.	xv.
B. C. v. Kal.	April.	xvij.
E. xvj. Kal.	Maij	xvj.
C. vj. Idus	April.	xxj.
C. ix. Kal.	April.	xvij.
B. E. Idus	April.	xvij.
C. ij. Non.	April.	xx.
E. viij. kal.	Maij	xxj.

Secundus cyclus luna.

C. v. Idus	April.	luna.
B. ij. kal.	April.	xvij.
E. xij. kal.	Kal. Maij	xx.
C. Non.	April.	xxj.
C. v. Kal.	April.	xx.
B. E. xvj. kal.	Maij	xx.
C. Kal.	April.	xvj.
E. xj. Kal.	Maij	xvij.
C. Idus	April.	xx.
B. C. v. Kal.	April.	xv.
E. xv. Kal.	Maij	xvj.
C. v. Idus	April.	xx.
C. viij. kal.	April.	xv.
B. E. Idus	April.	xv.
C. Non.	April.	xvij.
C. v. Kal.	April.	xxj.
E. iij. Idus	April.	xv.
B. C. kal.	April.	xvij.
E. xj. Kal.	Maij	xvij.

Tertius cyclus luna.

C. viij. Idus	April.	Luna.
C. iij. Kal.	April.	xv.
B. xv. kal.	Maij	xvij.
C. v. Idus	April.	xvij.

G. viij.

Encenia autem est nova templi dedicatio. Græcè enim *enai* dicitur novum. Quando enim aliquid novum dedicatur, encenia dicitur. Hanc dedicationis templi solennitatem ludæi Octobri mense colebant. *Dies palmarum* ideo dicitur, quia in eo Dominus & saluator noster, sicut Propheta cecinit, Hierusalem tendens afflato sedisse perhibetur. Tunc gradienti cum ramis palmarum multitudo plebeium obviam ei clamauerunt: Osanna, benedictus qui venit in nomine Domini rex Israel. *Vulgus* autem ideo diem hunc *Capitulum* vocant: quia tunc moris est, lavandi capita infantium, qui vngendi sunt: ne observatione quadragessimæ sordidita, ad unctionem accederent. hoc autem die symbolum consentientibus traditur propter consuetudinem Dominicæ paschæ solennitatem: ut qui iam ad Dei gratiam percipientem festinant, fidem quam constituit ænonoscant. *Cena Dominica* dicta est, eo quod in illo die Saluator pascha cum discipulis suis fecerit, quod & vsque hodie sicut est traditum, celebratur, sanctumque in eo christus conficitur. *Sabbatum*, ab Hebræis ex interpretatione vocabuli sui requies nominatur: quod Deus in ipso, perfectio mundo, requievisset. Siquidem & eo die requieuit in sepulchro Dominus, ut quietis illius mysterium confirmaret: quod ludæis observandum in umbra futuri præceptum est. Sed postquam Christus in sepultura sua eius figuram adimplevit, observatio eius quieuit. *Dominicus dies* proinde vocatur: quia in eo resurrectionis Domini nostri gaudium celebratur. Qui dies non ludæis, sed Christianis in resurrectionem Domini declaratus est, & ex illo eripit habere festivitatem suam. Illis enim solum celebrandum sabbatum traditum est: quia erat ante requies mortuorum: resurrectio autem illius erat: qui resurgens à mortuis non moreretur. Postquam autem facta est talis resurrectio in corpore Domini, ut præiret in opite Ecclesiæ, quod corpus Ecclesiæ speraret in fine, iam dies Dominicus, id est octavius, qui & primus, celebrari cepit.

De officiis. CAP. XIX.

Officiorum plurima sunt genera: sed præcipuum illud quod in sacris divinisque rebus habetur. Officium autem ab efficiendo dictum, quasi officium: propter decorem sermonis una mutata litera: vel certe ut quisque illa agat, quæ nulli officii, sed propriæ omnibus. *Vespertinum officium*, est in noctis initio vocatum, à stella vespere quæ surgit oriente nocte. *Matutinum* verò officium, est in lucis initio à stella lucifero appellatum, quæ inchoante mane oritur. Quorum duorum temporum significatione ostendi-

tur, ut die ac nocte semper Deus laudetur. *Missa*, tempore sacrificij est: quando cathedrami foras miteuntur, clamante levita, *Qui cathedramini remansit, exeat foras*. & in de missa: quia sacramentis altaris interesse non possunt, qui nondum regenerati non seuntur. *Chorus*, est multitudo in sacris collectus & distinctus chorus, quod initio in modum coronæ circa aras starent & ita psallerent. Alij chorus dixerunt à concordia, quæ in charitate consistit, quia si charitatem non habeat, respondere convenienter non potest. Cum autem unus canit Græcè *monodia*, Latine *scimus* dicitur: cum verò duo canunt, *bicinium* appellatur: cum multi *chorus*. Nam *chora* ludicrum cantilenæ, vel lationes classium sunt. *Antiphona*, ex Græco interpretatur vox reciproca: duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine commutato: sive de uno ad unum. quod genus psallendi Græci invenisse traduntur. *Responsoris* Itali tradiderunt. Quod carmen inde *responsorius canticus* vocatur, quod alio desinente id alter respondeat. Inter responsorios autem & antiphonas hoc differt, quod in *responsorio* unus versum dicit: in *antiphona* autem versibus alternant chori. *Lectio*, dicitur, quia non cantatur ut psalmus vel hymnus: sed legitur tantum. Illic enim modulatio, hic sola pronuntiatio quaeritur. *Canticum*, est vox cantantis in latinitate. *Psalmus* autem dicitur, qui cantatur ad psalterium, quo usus esse prophetam David in magno mysterio prodit historia. Hæc autem duo in quibusdam Psalmorum titulis iuncta musicam autem alternatim sibi apponuntur. Nam *canticum Psalmi* est id quod cum organum modulatur, vox postea canticis reloquitur. *Psalmus* verò canticum quod humana vox præloquitur, ars organi modulantis imitatur. *Psalmus* enim à psalterio dicitur: unde nec mos est ex alio opere cum coponi. Tres autem gradus sunt in cantando: primus *succentoriorum*, secundus *incentorum*, tertius *accetorum*. *Diapsalma*, Hebræum verbum quidam esse volunt: quo significatur, semper, id est, quod illa quibus hoc interponitur sempiterna esse confirmant. Quidam verò Græcum verbum existimant, quo significatur intervallum psallendi: ut *psalma* sit quod psallitur: *diapsalma* verò interpositum in psallendo silentium: ut quemadmodum *sympsalma* dicitur vocis copulatio in cantando: ita *diapsalma* distinctio earum, ubi quædam requies distinctæ continuationis ostenditur. Unde illud probabile est, non coniungendas sententias in psallendo, ubi *diapsalma* interposita fuerit: quia ideo interponitur ut conversio sensuum vel personarum esse noscatur. *Hymnus*, est canticum laudantium, quod de Græco in Latine interpretatur, pro eo, quod sit car-

amplificantur hæc dona, nec malorum attenuantur: quia neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus: Vnde & Græcè mysterium dicitur, quod secretam & reconditam habet dispensationem. *Baptismum* Græcè, Latine tinctio interpretatur, quæ idcirco tinctio dicitur: quia ibi homo spiritu gratiæ in melius immutatur, & id quod aliud quam erat, efficitur. Prius enim deformitate peccatorum fœdi eramus: in ipsa tinctioe reddimur pulchri dealbatione virtutum: vnde in Canticis scribitur canticorum, Quæ est ista quæ ascendit dealbata? Cuius mysterium non aliter nisi sub Trinitatis designatione, id est, Patris & Filij & Spiritus sancti cognominatione completur, dicente Domino ad apostolos: Ite docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Sicut enim in tribus testibus stat omne verbum, ita hoc sacramentum confirmat ternarius numerus nominum divinorum. Quod autem per aquam baptismum datur, hæc ratio est. Voluit enim Dominus ut res illa inuisibilis, per congruens, sed profecto contractibile & visibile impenderetur elementum, super quod etiam in principio ferebatur Spiritus sanctus. Nam sicut aqua purgatur exterius corpus, ita latèter eius mysterio per Spiritum purificatur & animas. Cuius sanctificatio ita est. Inuocato enim Deo descendit Spiritus sanctus de cælis, & medicatis aquis sanctificat eos de semetipso & accipit vim purgationis, & in eis ut earo & anima delictis inquinata mundaetur. *Chrisma* Græcè, Latine vasculum nominatur: ex cuius nomine & Christus dicitur, & homo post lauerum sanctificatur. Nā sicut in baptismo peccatorum remissio datur: ita per vunctionem sanctificationis spiritus adhibetur: & hoc de pristina disciplina, qua vngi in sacerdotium & in regnum solebat: ex quo & Aaron à Moysè vinctus est. Quæ dum carnaliter fit, spiritualiter proficit: quomodo & in ipsa baptismi gratia, visibilis actus est quod in aqua mergimur: sed spiritualis effectus, quod delictis mundamur. Hoc significat illud vnguentum: quod peccatrix mulier super pedes, & ea quæ dicitur non fuisse peccatrix super caput Iesu fuisse scribitur. *Annus imperatoris* id est fit ut per benedictionem advocatus inuocetur Spiritus sanctus. Tunc enim ille paraclætus post munda & benedicta corpora libens à Patre descendit, & quasi super baptismi aquam tantquam super pristinam sedem recognoscens quiescit. Nam legitur quod in principio aqua superferebatur Spiritus sanctus. *Exorcismus* Græcè, Latine coniuratio siue sermo increpationis est aduersus diabolum ut discedat: est illud in Zacharia: Et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem

coram angelo Domini, & Sathan stabat à dextris eius, ut aduersaretur ei: & dixit Dominus ad Sathan: Increpet Dominus in te Sathan, & increpet Dominus in te qui elegit Hierusalem. Hoc est exorcismus: increpare & coniurare aduersus diabolum: vnde sciendum quod non creatura Dei in infantibus exorcizatur aut exussatur, sed ille sub quo sunt omnes qui in peccato nascuntur. Est enim princeps peccatorum. *Symbolum* per linguam Græcam signum vel cognitio interpretatur. Discelsuri enim apostoli ad euangelizandum in gentibus: hoc sibi prædicationis signum vel indicium posuerunt. Continet enim confessionem Trinitatis, & vnitatem Ecclesiæ, & omne Christiani dogmatis sacramentum. Quod symbolum fidei & spei nostræ non scribitur in charta & atramento, sed in tabulis cordis carnalibus. *Oratio* petitio dicitur. Nam orare est petere, sicut exorare impetrare. Constat autem oratio loco & tempore. Loco, quia non ubique, cum prohibeamur à Christo orare in publico: sed ubi opportunitas dederit, aut necessitas importauerit. Neque enim contra præceptum reputatur ab apostolis factum, quia in carcere audientibus custodibus orabant & canebant Deo. De tempore verò dictum est: Sine intermissione orare, sed hoc in singularibus. Nam est observatio quarundam horarum communium: quæ diei interspacia signant, tertia, sexta & nona: Similiter & noctis. sed id est orandi hæc horæ diuise sunt: ut si forte aliquo fuerimus opere detenti: ipsum nos ad officium tempus admoneat: quæ tempora in Scripturis inveniuntur. Primum enim Sanctus Spiritus congregatis discipulis hora tertia est in susus. Petrus qua die visionem communicationis in illo vasculo expertus est, sexta hora orandi gratia ascenderat. Idem etiam cum Iohanne hora nona templum adiit quando claudum sanitate reformauit. Sed & Daniele legimus hæc tempora in oratione obseruasse: & utique ex Israelis disciplina, ut ne minus quam ter in die adoremus. Debitores enim sumus trium personarum, Patris & filij & Spiritus sancti, exceptis utique & aliis legitimis orationibus, quæ sine vlla admonitione debentur in ingressu lucis ac noctis siue vigiliarum: si d & cibum non prius sumere, quam interposita oratione debemus. Priora enim habenda sunt spiritus refrigeria: quia priora ecclesiastica quam terrena. Qui autem vult orationem suam volare ad Dominum, faciat illi duas alas, ieiunium & elemosynam, & ascendet celeriter & exaudietur. *Ieiunium* est parsimonia victus abstinentiæque ciborum, cui nomen est inditum ex quadam parte viscerum tenui semper & vacua: quod vulgò ieiunium vocatur.

stolidus dedit, ut idonei efficerentur fideiū
studione populorū. Quod verò supra sin-
gulos sedisse memoratur, id causæ est, ut
intelligatur per plures non fuisse diuisus,
sed mansisse in singulis totus, sicut verè a-
gnib. mos est. Hic n. naturā habet ignis ac-
census: ut quanti ad eū, quāti ad crinē pur-
purei splendoris aspexerint: tantis visu suæ
locus impertiat, cūti mitteriū sui mune-
ris tribuat, & nihilominus ipse in sua inte-
gritate permaneat. Spiritus sanctus nomi-
ne *aqua* appellatur. in Euāgelib. Domino
clamante & dicente, Si quis sitit, veniat ad
me & bibat. Qui credit in me, flumina aque
vivæ fluēt de ventre eius. Evangelista autē
exposuit vnde diceret. Secutus n. ait, Hoc
autē dicebat de spiritu quē accepturi erāt
credētes in eū, sed aliud est aqua sacramēti
aliud aqua quæ significat spiritū Dei. Aqua
n. sacramenti visibilis est aqua Spiritus scā-
cti invisibilis est. Ista abluit corpus, & signi-
ficat quod sit in anima per illū autē spiritū
sanctū ipsa anima mundatur & saginatur.
Spiritus sanctus ideo *vinū* dicitur, Ioāne
apostolo testate, quia, sicut oleum naturali
ponere superferretur omni liquori, ita in
principio superferrebat Spiritus sanctus
aquis. Vnde & Dominus oleo exultationis,
hoc est spiritū scāto legitur tūille vinctus:
sed & Ioanes apostolus spiritu scāto vñ-
ctiōne vocat dicens, Et vos inquit vñctio-
nē quam accepistis ab eo permaneat in vo-
bis, & nō necesse habetis, ut aliquis doceat
vos: sed sicut vñctio eius docet vos de om-
ni re. Ipse n. spiritus scāto vñctio est invisibilis.

De eadem Trinitate CAP. IIII.

Trinitas appellatur, quod fiat totū vñū
ex quibusdam tribus, quali Trinitas,
ut *memoria, intelligentia, & voluntas*, in quib-
mens habet in se quādam imaginē diui-
næ Trinitatis. Nā dum tria sint, vñū sunt:
quia & singula in se manēt, & omnia in o-
mnib. Pater igitur & Filius & Spiritus san-
ctus Trinitas & vñitas. Idem n. vñum, idem
& *tria*. In natura *vñū* in personis tria. Vñū
propter maiestatis cōmunionem, tria pro-
pter personarū proprietatem. Nā alius pa-
ter, alius filius, alius Spiritus s. sed *aliū*
quidē non aliud, quia pariter simplex, pari-
terq. incommutabile bonum & coeternū.
Pater solus, nō est de alio: ideo solus appel-
latur ingenitus. Filius solus de patre est na-
tus: ideo solus dicitur genitus, spiritus s. so-
lus de patre & filio procedit: ideo solus am-
borū nūcupatur spiritus. In hac Trinita-
te, alia sunt appellatiua nomina, alia pro-
pria sunt. *Propria* n. sunt scāctalia, ut Deus
Dominus, omnipotens, incommutabilis, im-
mortalis. Et inde *propria*, quia ipsa substā-
tia significant, quæ vñum sunt. Appellatiua
verō pater & filius & Spiritus s. ingenitus,

& genitus, & procedens. Eadem & *relatiua*
quia ad se inuicē referuntur. Cū n. Deus
dicitur, essentia est, quia ad seipsū dicitur.
Cū verō dicitur pater & filius & Spiritus s.,
relatiuē dicuntur, quia ad se inuicē refe-
rūt. Nā pater nō ad seipsū, sed ad filiū,
relatiuē dicitur, quia est ei filius: sic & filius
relatiuē dicitur, quia est ei pater sic s. san-
ctus, quia est patris filius. Spiritus. His n. ap-
pellationib. hoc significatur, quod ad se in-
uicē referuntur, non ipsa substātia quæ v-
nū sunt. Proinde Trinitas in relatiuis per-
sonarū nominib. est, deitas nō triplicatur,
sed in singularitate est: quia si triplicatur,
deorū inducimur pluralitate. Nomen autē
deorū in angelis & sanctis hominibus ideo
pluraliter dicitur, propter quod non sint
merito æquales: De quib. psalmus, Ego di-
xi dii esis. De patre autē & filio & spiritu
s. propter vñā & æquale diuinationem nō
nomē deorum: sed Dei esse ostēditur: sicut
ait apostolus, Nobis tamē vnus Deus, vel si-
cut vocē diuina dicitur, Audi Israel, Domi-
nus Deus tuus, Deus vnus est, ut scilicet
Trinitas sit, & vnus Dominus Deus sit. Fi-
des apud Græcos de Trinitate hoc modo
est vñā *trinitas* si dicitur vñā natura, aut v-
nā essētia. Tres *hypostases*, quod resonat in
Latinū vel tres personas, vel tres substā-
tias. Nā latinitas propriē non dicit de Deo
nisi *essētia*, substātia verō non propriē di-
citur sed abutitur: quoniam verē substātia apud
Græcos persona intelligitur, non natura.

De angelis. CAP. V.

Angeli Græcē vocātur, Hebraicē dicū-
tur malooth: Latine verō nūcij inter-
pretātur, ab eo q. Domini voluntatē po-
pulis nūnciāt. Angelorum autē vocabulū
officij nomē est, nō naturæ: semper n. spi-
ritus sunt, sed cum mittūtur vocatur ange-
li. Quib. iaco pictorū licentia pēnas facit,
ut celerē eorū in cuncta discursum signifi-
cēt sicut & iuxta fabulas poetarū vñi pen-
nas habere dicūtur, propter velocitatē sei-
licet. Vnde scriptura sacra dicit, Qui ambu-
lat super pēnas vñorū Nouē autē ordines
esse angelorū sacra scriptura testatur, i.
angeli, archangeli, throni, dominationes, virtutes,
principatus, potestates, cherubim & seraphim.
Quorū officiorū vocabula eor ita dicta sint
interpretādo exequipus. Angelus vocatur
propter q. de coelis ad annuntiandū homini-
bus mittitur. Angelus enī in Græcē Latine
nūcius dicitur. Archangelus Græca lingua, La-
tina summi nūncij interpretantur. Qui n.
parua vel minūta annūciāt, angeli: qui ve-
rō summa, archangeli nūcupātur. Archan-
geli dicti quod primatum teneāt inter an-
gelos. *Apz* enim Græcē, Latine principatus
interpretatur. Sunt n. duces & principes,
sub quorum ordine vñicūque angelorū

officia deputata sunt. Nā quia archāgeli angelis præsunt, Zacharias propheta testatur dicens: Et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur, & alius angelus egrediebatur in occursum eius, & dixit ad eū, Cur re, & loquere ad puerum istum dicens: Abique muro habitabitur Hierusalem. Si enim in ipsis officiis angelorū nequaquā potestates superiores interiores disponent, nullo modo hoc quod homini diceret angelus ab angelo cognouissent. Quidā autem archangelorū priuatis nominibus appellantur, vt per vocabula ipsa in opere suo quod valeant designetur. *Gabriel* Hebraicē in lingua nostrā vertitur fortitudo Dei. Vbi. n. potētia diuina vel fortitudo manifestatur: *Gabriel* mittitur. Vnde & eo tēpore quo erat Dominus nasciturus & triphaturus de mūdo *Gabriel* mittitur ad Mariā, vt illū annūtiaret, qui ad debellandas aereas potestates humilis venire dignatus est. *Michael* interpretatur, quis vt Deus? Quando n. aliquid in mundo miræ virtutis sit, hic archāgelus mittitur. Et ex ipso opere nomen est eius: quia nemo valet facere quod facere præuolat Deus. *Raphael* interpretatur curatio, vel medicina Dei. Vbi quē enim curādi & medēdi opus necessariū est, hic archāgelus à Deo mittitur, & inde medicina Dei vocatur. Vnde & ad Tobīā idē archāgelus missus oculis eius curationem adhibuit; & cæcitāte deterſa visum eius restituit. Nominis. n. interpretatione & angelicū officiū designatur. *Vriel* interpretatur ignis Dei, sicut legimus apparuisse ignē in rubo. Legimus etiā ignē missum de super, & impleſse quod præceptū est. *Throni* aure, & dominationes, & principatus, & potestates, & virtutes, quibus vniuersā celestē societate Apostolus completitur, ordines angelorū & dignitates intelligūt, & pro hac ipsa distributione officiorū alijs throni, alijs dominationes, alijs principatus, alijs potestates dicūtur pro certis dignitatib. quibus inuicē distinguūt. *Virtutes* angelica quādam ministeria perhibēt, per quæ signa & miracula in mundo fiunt: propter quod & virtutes dicūtur. *Potestates* sunt, quibus virtutes aduersæ subiectæ sunt, & inde Potestātū nomine nuncupantur quia magis spiritus eorū potestate coercēt, ne tantū mundo noceāt, quantum cupiūt. *Principatus* sunt hi, qui angelorū agminibus præsunt. Qui pro eo quod subditos angelos ad expleū ministerii diuinū disponūt, principatus vocabulū acceperūt. Nam alijs sunt qui administrā, alijs qui assistunt, sicut per Danielē dicitur. Milia miliū ministrabāt ei, & decies milies centena milia assistebat ei. *Dominationes* sunt ij, qui etiā

qui pro eo & ceteris angelorū agminibus dominātur, Dominationes vocātur *Throni* sunt agmina angelorū, qui latino eloquiū sedes dicūtur: & vocati *Throni*, quia illis cōditor præsidet, & per eos iudicia sua decernit vel disponit. *Cherubim* autem & ipsæ sublimis celorū potestates, & angelica ministeria perhibēt: qui ex Hebræo in lingua nostrā interpretātur sciētia multitudine. Sūt autē sublimiora agmina angelorū: qui pro eo quod vicinijs positi diuina sciētia ceteris amplius sunt, *Cherubim*, hoc est plenitudo sciētiæ appellātur. Ipsa sunt duo illa animalia super propiciatoriū arcē facta ex metallo, propter significandā angelorū præsentia, in quorū medio ostēditur Deus. *Seraphim* quoque similiter multitudo angelorū est, qui ex Hebræo in Latīnū ardētes vel incēdentes interpretantur. Qui idcirco ardētes vocantur, quia inter eos & Deū nulli alij angeli cōsistunt: & idcirco quāto vicinijs corā Deo cōsistūt, tāto magis claritate diuini luminis inflāmātur. Vnde & ipsi velāt faciē & pedes sedētis in throno Dei: & idcirco cetera angelorum turba videre Dei essentia plenē nō valet: quoniā *Seraphim* eā tegit. Hec igitur vocabula agminū angelorū ita sunt specialia ordinū singulorū, vt tamē sint ex parte cōmunia omnium. Nā dū *Throni* sedes Dei in quorundā angelorū ordine specialiter designentur, tamē per Psalmistam, Qui sedes super *Cherubim*, dicitur. Sed idcirco isti ordines angelorū priuatis nominibus appellantur: quia hoc ipsum officiū in proprio ordine acceperunt. Et cū sint omnibus cōmunia, propria tamē hæc nomina suis ordinibus deputantur. Vnicuique etiam, sicut prædictū est, propria officia sunt iniuncta: quæ eos promeruisse in mūdi cōstat exordio. Nā quia angeli & locis & hominibus præsunt, per prophetā testatur angelus dicens, Princeps regni Persarū restitit mihi. Vnde apparet, nullū esse locū cui angeli non præsint. Præsunt n. & auspicijs operū omnium. Hic est ordo vel distinctio angelorū: qui post lapsum malorū in celesti vigore steterūt. Nā postquā apostata angelī ceciderūt, hi in perseverantia æternæ beatitudinis solidati sunt. Vnde & post celi creationē in principio reperitur. Fiat firmamentū, & vocatū est firmamentū celū. nimirū ostendēs: quod post ruinā angelorū malorū, hi qui permāserunt, firmitatem æternæ perseverantiæ consecuti sunt. Nullo iā lapsu auersī, nulla superbia cadentes, sed firmiter in Dei amore & cōtemplatione manentes, nihil aliud dulce habent, nisi eum à quo creati sunt. Quod autem duo *Seraphim* in Esaiā leguntur, figurati ter veteris & noui testamenti signifi-

enim à quo dicti sunt Ammanitæ, vocatur populus meus. *Sara*, interpretatur princeps ætæ, eo quod esset variis tantummodo domus materfamilias. Postea causa nominis immutata ablata de sine litera dicitur Sara, id est princeps Omnium quippe gentium futura princeps eras, sicut & Dominus pollicitus fuerat Abraham: Dabo tibi ex Sara filium, & benedicam ei, & erit in gentes, sed & reges populorum erunt ex eo. *Agar*, advena vel conuersa. Fuit enim Ægyptia. *Cethora*, rhytmia interpretatur. *Ismael*, interpretatur auditio Dei: sic enim scriptum est, Et vocauit nomen eius Ismael, quia exaudivit eum Deus. *Esau*, trinomius est, & ex propriis causa variè nuncupatur. dicitur enim Esau, id est rufus ob coctionem rufæ lentis ita appellatus, cuius edulio primogenita perdidit. *Edom*, aut ob ruborem corporis dictus est, quod Latine sanguineus dicitur. *Sem* verò quod fuerit hîpîdus, & pilosus: quoniam enim natus est, totus sicut pellis pilosus erat. atque idem eribus nominibus appellatur. *Esau*, id est rufus. *Edom*, id est sanguineus. *Sarr*, id est pilosus: quia non habuit lenitatem. *Rebecca*, patientia: siue quæ multum accepit. *Lia*, laboriosa utique generando. Plurimos enim dolores quàm Rachel fecunditate pariendi experta est. *Rachel*, interpretatur ovis, pro ea enim Iacob paviit oves Laban. *Zilpa*, os hians. *Bala*, inueterata. *Dina*, transfertur in caulam Iurgij enim in Sichimis caula extitit. *Thamar*, amaritudo pro viris mortuis. Eadem & comutata. Mutavit enim se in habitum meretricis, quando cum socero suo concubuit. *Phares*, diuisio, ab eo quod diuiserit membranulam secundarum diuerforis. Inde & Phares sortitus est nomen. Vnde & Pharisei qui se quasi iustos à populo separabant, diuisi appellabatur. *Zara*, frater eius in cuius manu erat coccinû, interpretatur oriens, siue quia primus apparuit, siue quod plurimi ex eo iusti nati sunt, ut in libro Paralipomenon continetur. *Zara*, id est oriens appellatus est. *Ab*, in Latinum vertitur dolens, & rectè: propter percussione carnis & passionem dolorû. Calamitates enim suas nominis etymologia præfigurant. *Pharao*, nomen est nō hominis sed honoris sicut & apud nos Augusti appellantur reges eum propriis nominibus censantur. Exprimitur autem in Latinum Pharao denegans eum, utique Deum, siue dissipator eivæ. Populi enim Dei sunt afflictor. *Iam*, marinus, siue vbi est signû eius. Cessit & defecit signum eius coram signis Moysi vnde & dixerunt Magi, Hic dignus Dei est. *Ambræ*, mare pelliceum, siue mare in capite. Denique Moyses interpretatur sumptus ex aqua. Invenit enim eum ad ripâ fluminis expositû filia Pharaonis, quæ colligens adoptauit filium suum, vocavitque nomen eo secundum Deum: sed ite hndû suâ voluntatem,

eius Moyses, eo quod de aqua sompississet eum. *Aaron*, mons fortitudinis interpretatur, propter quod thuribulum accipies in medio superstitum & interemptorum obuiam stetit, & ruinam mortis quasi quidam mons fortis exclusit. *Eleazar*, Dei adiutorium. *Balaam*, præcipitâ siue devorans. *Balaam*, vanus populus. *Phinees*, ori parcens, transiit enim pugione Zambrî cum scorto Madianitide, & Domini furorē placavit, ut parceret. *Zambrî*, stella læciliis vel amaricans. Proprie enim est nomen ab amaritudine vocatum: quod peccando amaricauit populum. *Raah*, latitudo vel fames siue impetus *Isue* interpretatur saluator. Ipse enim in figura Christi populum à deserto salvavit, & in terram repromissionis induxit. *Caleb*, quasi cor aut canis. *Oroniel*, tempus eius Deus, vel responsio Dei. *Aod*, gloriosus. *Barach*, fulgurans. *Debora*, Apis vel loquax. Apis, quia fuit ad bellum promptissima, dimicans adversus Sisaram: quo perempto cecinit canticum: inde loquax. *Isabel*, ascensio. *Gedron*, experimentum iniquitatis eorum. Frequentibus enim documentis informatus est quasi prælagio contra hostes futuram victoriam expediret: ex quo futuro experimento etymologiam nominis sumpsit. *Abimelech*, pater meus Rex. *Tbala*, vermiculus vel coccinû. *Iur*, illuminas. *Iephre*, aperies vel apertus. *Eseban*, cogitatio siue vinculum meroris. *Abdo*, servus eius. *Samsen*, sol vel solis fortitudo. Fuit enim virtute clarus, & liberauit Israel de hostibus eorum. *Dalila*, paucitudo vel situla. *Booz*, in fortitudine: siue in quo robur. *Nacem*, quem interpretari possumus consolati: eo quod marito & liberis peregrè mortuis, nurû Moabitidæ in consolationem suâ tenuit. *Ruth*, interpretatur festinans. Alienigena enim erat ex populo gentili: quæ relicta patria festinavit transire in terram Israel dicens socerui suæ, Quocunque perrexeris, pergam. *Anna*, gratia eius interpretatur, quia dum esset prius sterilis natura, postremò Dei gratia fecundata est. *Eli*, Deus meus. *Osai*, discalcarius. Filius enim fuit Heli electus in ministerium sacerdotij: cuius amissionem suam expressit vocabulo. Apostolus enim ait, Calciaui pedes in præparationem Evangelij pacis. Et propheta: Quàm speciosi pedes qui annuntiant pacem! Iste ergo discalcarius interpretatur, ut eius nomine veteris Testamenti sacerdotium à veteri populo significaretur ablatum. *Phinees*, frater Osni, os mutum interpretatur, quo significatur sacerdos: veteris & doctrinæ silentiû. *Sammuel*, nomen eius Deus. *Gessari*, in sole sacrificium vel incensum. *Saul*, petitio interpretatur. Notum est enim quomodo Hebræorû populus eum sibi regem petierit, & accepit nomē nō secundum Deum: sed ite hndû suâ voluntatem,

ἀντιπαραστήσαντες Latinè nuntij vocantur: ita Græcè Apostoli, & Latinè missi appellantur. Ipsos enim misit Christus evangelizare per uniuersum mundum: ita ut quidam Persas Indosque penetrarent: docentes gentes, & faciētes in nomine Christi magna & incredibilia miracula, ut attestantibus signis & prodigiis crederetur illis in eis quæ dicebant & viderant. Habent enim plerique eorum ex his causis suorum vocabulorum. *Petrus* à petra nomen accepit, hoc est à Christo super quem fundata est Ecclesia. non enim à petro petra, sed Petrus à petra nomen sortitus est: sicut non Christus à christiano, sed christianus à christo vocatur. idēque ait dominus: tu es Petrus, & super hanc petram, & cetera, quia dixerat Petrus, tu es Christus filius Dei viui. deinde ei dominus, Super hanc petram, quam confitebor es, ædificabo, inquit, Ecclesiam meam. Petra enim erat Christus super quod fundamentum etiam ipse ædificatus est Petrus. *Cephas* dictus, eo quod in capite sit constitutus apostolorum. *Ἀρχαγιος* enim Græcè, caput dicitur, & ipsum nomen in Petro Syrum est. *Σίμων Βαρθολομαῖος*, in lingua nostra sonat filius columbæ, & est nomen Syrum pariter & Hebræum. *Bar* quippe Syra lingua filius, *ἰωάννης* Hebraicè columba, utroque sermone dicitur bariona. Alij simpliciter accipiunt quod Symon, id est Petrus filius sit Iohannis, iuxta illam interrogationem: Simon Iohannis diligis me? & volunt scriptorum vitio deprauatum, ut pro bar Iohanna, hoc est filius Iohannis, bariona scriptum sit, vna detracta syllaba Iohanna autem interpretatur Domini gratia. Et fuisse constat petrum, trinomium: *Petrum*, *Cepham*, & *Simonem Barionam*. Simon autem Hebraicè interpretatur obediens. *Σαουλ*, Hebraico sermone tentatio dictus, eo quod prius in tentatione Ecclesie sit versatus. Persecutor enim erat, & inde nomen habebat istud, quando persequabatur christianos. postea mutato nomine de Saul factus est paulus, quod interpretatur mirabilis siue electus. Mirabilis, vel quia multa signa fecit, vel quia ab oriente vsque ad occidentem Evangelium Christi in omnibus gentibus prædicauit. electus, sicut in Actibus apostolorum Spiritus sanctus dicit: Segregate mihi Barnabam & paulum ad opus ad quod elegi eos. Latino autem sermone *Paulus* à modico dictus: unde & ipse ait, Ego sum minimus Apostolorum omnium. quando enim Saulus, superbus, elatus, quando Paulus, humilis & modestus. Ideo sic loquimur, paulo post videbo te, id est post modicum. Nam quia modicus factus, ipse dicit, Ego enim sum nouissimus apostolorum: & mihi minimo omnium sanctorum. *Cephas* autē & *Saulus* ideo mutato nomine sunt renati, ut essent etiam ipso no-

mine noui, sicut Abraham & Sara. *Andreas* frater Petri carne, & coheres gratiæ, secundum Hebræam etymologiam interpretatur decorus, siue respondens. sermone autem Græco à viro virilis appellatur. *Ἰωάννης*, quodam vaticinio ex merito nomine accepit. Interpretatur enim, In quo est gratia, vel Domini gratia. Amplius enim eum ceteris Apostolis dilexit Iesus. *Iacobus Zebedæus* à patre cognominatur, quæ relinquens, cum Ioanne verum patrem secuti sunt. Hi sunt filij tonitru, qui etiam Boanerges ex firmitate & magnitudine fidei nominati sunt. Hic est Iacobus filius Zebedæi, frater Ioannis: qui post ascensionem domini ab Herode manifestatur occisus. *Iacobus Alphæi*, ob distinctionem prioris cognominatus, qui dicitur filius Zebedæi sicut iste filius Alphæi. cognomentum igitur ambo à patre sumpserunt. Iste est Iacobus minor, qui in Evangelio frater Domini nominatur, quia Maria vxor Alphæi soror fuit matris domini, quam Mariam Cleopha Ioannes Euangelista cognominat: à patre siue à gentilitate familie, aut quacunque alia causa ei nomen imponens. Alphæus autem Hebræorum, sermone in Latinum exponitur millesimus siue doctus. *Philippus*, os lampadarum, vel os manuum. *Thomas*, abyssus vel geminus, unde Græcè Didymus appellatur. *Bartholomæus*, filius suspendentis aquas, ut filius suspendentis me: Syrum est non Hebræum. *Matthæus*, in Hebræo donatus exprimitur. Idem & appellatus Levi ex tribu à qua ortus fuit. In Latino autem ex opere publicani nomen accepit, quia ex eis fuit electus, & in apostolatum translatus. *Simone Cananem*, ad distinctionem Simonis Petri, de vico galilee cana, ubi aquas dominus mutauit in vinum. Ipse est qui in alio euangelista scribitur *Zelotes*. Cana quippe zelus interpretatur. *Iudas Iacobi*, qui alibi vocatur Lebheus, figuratum nomen habet à corde: quod nos diminutiue corculum possumus appellare. Ipse in alio Euangelista Thaddæus scribitur, quem ecclesiastica tradit historia missum. Edessam ad Abgarum regem. *Iudas Iscariotes*, vel à vico in quo ortus est, vel ex tribu Itachar vocabulum sumpsit, quod prælagio futuri in condemnatione sui. Itachar enim interpretatur merces, ut significaretur pretium proditoris, quo vendidit Dominum, sicut scriptum est. Et acceperunt mercedem meam, triginta argenteos, &c. *Matthias*, qui inter apostolos sine cognomine solus habetur interpretatur donatus, ut subaudiatur pro Iuda. Ipse enim in locum eius electus est ab apostolis, cum pro duobus fors mitteretur. *Marcus* excelsus mandato. utique propter Evangelium altissimi quod prædicauit. *Lucas* ipse surgens, siue eleuans, eo quod eleuauerit per prædicationem Evangelium post alios.

nomen habet compositum ex oræco & latino, quasi sacerdos dant. sicut enim rex à regendo, ita sacerdos à sacrificando vocatus est. consecrat enim & sanctificat. Sacerdotes gentilium *flamines* dicebantur. Hi in capite habebant pileum in quo erat brevis virga desuper, habens lance aliquid: quod cum pro æstu ferre non possent, filo tantum capita religare ceperunt. Nam nudis eos penitus capitis incedere nefas erat. unde à filo quo utebantur, *flamines* dicti sunt: quasi filamines. verum sesti diebus filo deposito: pileum imponebant pro sacerdotij eminentia. *Presbyter* oræcè, latine senior interpretatur. non pro ætate vel decrepita senectute: sed propter honorem & dignitatem quam acceperunt, presbyteri nominantur. unde & apud veteres idem episcopi, & presbyteri fuerunt, quia illud nomen dignitatis: hoc est ætatis. Ideo autem & presbyteri sacerdotes vocantur, quia sacrum dant, sicut & episcopi: qui licet sint sacerdotes, tamen pontificatus apicem non habent, quia nec chrismate frontem signant nec paracletum spiritum dant: quod solum debet episcopis lectio actuum apostolorum demonstrat. *Leuita* ex nomine auctoris vocati. de leui enim leuitæ exorti sunt, à quibus in templo dei mystici sacramenti mysteria explebantur. Hi oræcediaconi: latine ministri dicuntur, quia sicut in sacerdote consecratio: ita in diacono ministerij dispensatio habetur. *Hypodiscami* oræcè: quos nos subdiaconos dicimus, qui ideo sic appellantur, quia subiacent præceptis, & officii leuitarum: qui in iudra nathanaei appellantur, id est in humilitate domino seruientes. oblationes enim in templo dei à fidelibus ipsi suscipiunt, & leuitis superponendas altaribus deferunt. Hi apud hebræos nathinaei vocantur. *Lectores* à legendo & psalmistæ à psalmis canendis vocati. Illi enim prædicant populo quid sequantur. isti canunt ut excitent ad compunctionem animos auditum. licet & quidam lectores ita miseranter pronuntient, ut quosdam ad luctum lamentatio nemque compellant. Idem etiam pronuntiatores vocantur, quod porro annuntient. Tanta enim & tam clara erit vox eorum, ut quantum longè positorum aures adimpleant. *Cantor* autem vocatus, quia vocem modulatur in cantu. Huius duo genera dicuntur in arte musica, sicut ea docti homines latine dicere poterunt, præcentor & succentor. *Præcentor*, qui vocem præmittit in cantu. *Succentor* autem qui subsequenter canendo respondet. *Concantor* autem dicitur qui consonat, qui autem non consonat, nec concinit, nec cantor, nec succentor erit. *Acolyti* oræcè, latine ceterarii dicuntur à deportandis ceteris quando euangelium legendum est,

aut sacrificium offerendum. tunc enim accenduntur luminaria ab eis & deportantur non ad fugandas tenebras, dum sol eodè tempore rutilat: sed ad signum lætitiæ demonstrandum, ut sub typo luminis corporalis, illa lux ostendatur de qua in euangelio legitur: erat lux vera que illuminat, & cetera. *Exorcista* ex oræco in latinum adiutores siue increpantes vocantur. Inuocant enim super catechumenos, vel super eos qui habent spiritum inmundum, nomen domini Iesu, adiutores per eum, ut egrediatur ab eis. *Ostiarii*, id est ianitores qui inter iudra custodes templi dicuntur seruorum Salomonis filij: qui in veteri testamento electi sunt ad custodiam templi, ut non ingrederetur eum immundus in omni re. dicti autè ostiarii, quod præfint ostii templi. Ipsi enim tenentes clauem, omnia intus extrahunt: custodiunt atque inter bonos & malos habentes iudicium, fideles recipiunt, respuunt infideles.

De monachis. CAP. XIII.

Monachus oræca etymologia vocatur, sed quod sit singularis, *monachos* n. oræcè singularitas dicitur. ergo si solitarius interpretatur vocabulum monachi, quid facit in turba, qui solus est? plura autem sunt genera monachorum. *Cenobita*: quos nos in commune viuentes possumus appellare. cœnobium enim plurimorum est. *Anachorita* sunt, qui post cœnobialem vitam deserti petunt & soli habitant per deserti: & ab eo quod procul ab hominibus recesserunt, tali nomine nuncupantur: sed anchoritæ melius & Ioannem cœnobitæ apostolos imitantur. *Heremita* ipsi sunt: qui & anchoritæ, ab hominum conspectu remoti: heremum & desertas solitudines appetentes. Nam heremum dicitur quasi remotum. *Abba* autem Syrum nomen, significat in latinum pater: quod Paulus a romanis scribens exposuit dicens: In quo clamamus abba pater: in vno nomine duabus vsus linguis. dicit enim Abba Syro nomine patrem, & rursus latine nominat, id est, patrem.

De ceteris fidelium nominibus. CAP. IV.

Christianum quantum interpretatio ostendit, de vocatione dicitur, siue de nomine auctoris & creatoris. A christo enim christiani sunt cognominati, sicut à Iuda Iudæi. de magistri quippe nomine cognomen sectatoribus datum est. christiani autem olim à Iudæis quasi ob opprobrium *Nazæreni* vocabantur, pro eo quod dominus noster atque saluator à vico quodam galilee nazærus sit appellatus. non se autem gloriatur

eam vni Deo religamus animas nostras ad cultum diuinum vinculo seruendi. quod verbum compositum est à religendo, id est, eligendo, vt ita latinum videatur religio sicut eligio. tria sunt autem: quæ in religionem cultu ad colendum deum in hominibus perquiruntur, id est, *fides, spes, charitas*. In fide quid credendum, in spe quid sperandum, in charitate quid sit amandum. *Fides* est, quia veraciter credimus id quod nequaquam videre valeamus. nã credere iã non possumus quod videmus. Propriè autè nomè fidei inde est dictum: si omnino fiat quod dictum est, aut promissum. ut inde fides vocata, ab eo quod sit illud quod inter vtrosque placitum est, quasi inter deũ & hominem, hinc & fœdus. *Spes* vocata quod sit spes progrediendi, quasi, est pes. vnde contrarium desperatio. deest enim ibi pes, nullaque progrediendi facultas est. quia dum quisque pũctum amat, futuram gloriam non superat. charitas græcè: *latine dilectio* interpretatur, quod duo in se ligant. nam dilectio à duobus incipit: quod est amor dei & proximi. de qua apostolus, plenitudo, inquit, legis dilectio. maior est autem hæc omnibus: quia qui diligit, & credit & sperat. qui autem non diligit, quãuis multa bona faciat, frustra laborat. omnis autè dilectio carnalis non dilectio: sed magis amor dici solet. dilectionis autem nomen tantum in melioribus rebus accipit solet.

De hæresi & schismate. CAP. III.

HÆresis græcè ab electione vocatur, quod scilicet vniuersique id sibi eligat quod melius sibi esse videtur, vt philosophi peripatetici, academici, epicurei & stoici: vel sicut alij qui peruersum dogma cogitantes, arbitrio suo de ecclesia recesserunt. inde ergo hæresis dicta græca voce, ex interpretatione electionis qua quisque arbitrio suo ad instituenda siue ad suscipienda quælibet ipse sibi eligit. nobis verò nihil nostro ex arbitrio inducere licet: sed nec eligere quod aliqui de arbitrio suo induxerint. Apostolos autè dei habemus auctores: qui nec ipsi quicquam ex suo arbitrio quod inducendum elegerunt, sed acceptam à christo disciplinam fideliter nationibus assignauerunt. itaque etiã angelus de cœlis alter euangelizauit: anathema vocabitur. *Sectæ* autè à sequendo & tenendo nominata. nã sectas dicimus habitus animorũ, ac instituta circa disciplinã vel positum quem tenendo sequuntur. longè alia in religionis cultu opinantes quàm cæteri. *Schisma* à scissura animorũ nomè accepit. eo dè in cultu eodẽmq; ritu credit vt cæteri: solo cõgregatiõis delectatur dissidio. vt aut schisma cum dicitur homines, nos iusti sumus, nos sanctificamus immundos, & cætera similia. *Supersticio* dicta, eo quod sit superflua, aut su-

perstatuta observatio. Alij dicunt à senibus quia multis annis superstites per ætate delirant, & errant superstitione quadam, nescientes quæ vetera colant, aut quæ veterum ignari asciscunt. Lucretius autem superstitionem dicit superstantium rerum, id est cœlestium & diuinorum quæ super nos stant: sed malè dicit. hæreticorum autem dogmata, vt faciliè possint agnoscere causas eorum vel nomina demonstrare oportuit.

De hæresibus iudeorum. CAP. IIII.

Iudei, confessores interpretantur. Multos enim ex iis sequitur confessio: quos antea perfidia possidebat. *Hebraei*, transitores dicuntur. quo nomine admonentur, vt de peioribus ad meliora transeant, & pristinos errores relinquunt. *Pharisæi* & *Sadducæi* inter se contrarij sunt. Nam *Pharisæi* ex hebræo in latinum interpretantur diuini, eo quod traditionum & observationum suarum quas illos *regulam* vocant, iustitiam præferunt. vnde & diuini vocantur à populo, quasi per iustitiam, *Sadducæi*, interpretantur iusti. vendicant enim sibi quod non sunt: corporis resurrectionem negant, & animam interire cum corpore prædicant. hi quinque tantum libros legis recipiunt, prophetarum vaticinia respuunt. *Essæi*, dicunt ipsum esse christum, qui docuit illos omnem abstinentiam. *Morbores*, dicunt ipsum esse christum, qui docuit illos in omni re sabbatizare. *Genissæi*, dicitur eo quod de genere abrahæ esse se gloriantur. nam cum in babiloniam venisset populus dei: plerique relinquentes uxores suas, babilonicis mulieribus adhaeserunt: quidam autem israeliticis tantum coniugiis contenti vel ex eis geniti, dum reuersi essent de babilonia, diuiserunt se ab omni populo, & assumpserunt sibi hoc nomen iactantia. *Merissæi*, appellati, eo quod separant Scripturas, non credentes omnibus prophetis, dicentes aliis & aliis spiritibus illos prophetaisse. *pietæ* enim græcè, latine pars dicitur. *Samaritanæ* dicti, quod legem solam custodiunt. nam prophetas non recipiunt. *Hemerobaptistæ*, eo quod quotidie vestimenta sua & corpora lauant.

De hæresibus christianorum.

CAP. V.

Quidam etiam hæretici qui de ecclesia recesserunt ex nomine auctorum suorum nuncupantur. quidam verò ex causis quas diligentes instituerunt. *Simoniani*, dicitur à Simone magicæ disciplinæ perito, cui petrus in actibus apostolorum maledixit, pro eo quod ab apostolis spiritus sancti gratiam pecunia emere voluisset. hi dicunt creatur-

eam vni Deo religamus animas nostras ad cultum diuinum vinculo seruendi. quod verbum compositum est à religendo, id est, eligendo, vt ita latinum videatur religio si- cut eligio. tria sunt autem. quæ in religionis cultu ad colendum deum in hominibus perquiruntur, id est, *fides, spes, charitas. In fide* quid credendum, *in spe* quid sperandum, *in charitate* quid sit amandum. *Fides* est, quia veraciter credimus id quod nequaquam videre valeamus. nã credere iã non possumus quod videmus. propriè autè nomè fidei inde est dictu: si omnino fiat quod dictum est, aut proni- sum. at inde fides vocata, ab eo quod sit illud quod inter vtrosque placitum est, quasi inter deũ & hominem, hinc & scõdus. *Spes* vocata quod sit spes progrediendi, quasi est pes. vnde contrarium desperatio. deest enim ibi pes, nullaq; progrediendi facultas est, quia dum quisque pũctum amat, futuram gloriam non superat. *charitas* græcè: latine dilectio interpretatur, quod duo in se ligant. nam dilectio à duobus incipit: quod est amor dei & proximi. de qua apostolus, plenitudo, inquit, legis dilectio. maior est autem hæc omnibus: quia qui diligit, & credit & sperat. qui autem non diligit, quãuis multa bona faciat, frustra laborat. omnis autè dilectio carnalis non dilectio: sed magis amor dici solet. dilectionis autem nomen tantum in melioribus rebus accipi solet.

De hæresi & schismate. CAP. III.

HÆRESIS græcè ab electione vocatur, quod scilicet vniuscuique id sibi eligat quod melius sibi esse videtur, vt philosophi peripatetici, academici, epicurei & stoici: vel sicut alij qui peruersum dogma cogitantes, arbitrio suo de ecclesia recesserunt. inde ergo hæresis dicta græca voce, ex interpretatione electionis qua quisque arbitrio suo ad instituenda siue ad suscipienda quælibet ipse sibi eligit. nobis verò nihil nostro ex arbitrio inducere licet: sed nec eligere quod aliqui de arbitrio suo induxerint. apostolos autè dei habemus autores: qui nec ipsi quicquam ex suo arbitrio quod inducerent elegerunt, sed acceptam à christo disciplinam fideliter nationibus assignauerunt. itaque etiã angelus de coelis aliter euangelizauerit: anathema vocabitur. *Schisma* autè à sequendo & tenendo nominata. nã sectas dicimus habitus animorũ, ac instituta circa disciplinã vel propositum quem tenendo sequuntur. longè alia in religionis cultu opinantes quàm ceteri. *Schisma* à scissura animorũ nomè accepit. *id est*, in cultu eodẽm: ritu credie vt ceteri: solo cõgregatiõis delectatur diffidio. sit aut schisma cum dicũt homines, nos iusti sumus, nos sanctificamus immundos, & cetera similia. *Supersticia* dicta, id quod sit superflua, aut su-

perstatura observatio. Alij dicunt à senibus: quia multis annis superstites per ætate delirant, & errant superstitione quadam, nescientes quæ vetera colant, aut quæ veterum ignari asciscunt. Lucretius autem superstitionem dicit superstantium rerum, id est celestium & diuinorum quæ super nos stant: sed male dicit. hæreticorum autem dogmata, vt facillè possint agnosci: causas eorum vel nomina demonstrare oportuit.

De hæresibus iudaicorum. CAP. IIII.

Iudaï, confessores interpretantur. Multos enim ex iis sequitur confessio: quos antea perfidia possidebat. *Hebraï*, transitores dicuntur. quo nomine admonentur, vt de peioribus ad meliora transeant, & pristinos errores relinquunt. *Pharisæi* & *Sadducæi* inter se contrarij sunt. Nam *Pharisæi* ex hebreo in latinum interpretantur diuini, eo quod traditio- num & observationum suarum quas illos & *regem* vocant, iustitiam præferunt. vnde & diuini vocantur à populo, quasi per iustitiam, *Sadducæi*, interpretantur iusti, vendicant enim sibi quod non sunt: corporis resurrectionem negant, & animam interire cum corpore prædicant. hi quinque tantum libros legis recipiunt, prophetarum vancinia respuunt. *Essenæ*, dicunt ipsum esse christum, qui docuit illos omnem abstinentiam. *Assi bonæ*, dicunt ipsum esse christum, qui docuit illos in omni se labbatizare. *Genistæ*, dicti eo quod de genere abrahæ esse se gloriantur. nam cum in babiloniam venisset populus dei: plerique relinquentes viros suas, babilonicis mulieribus adhæserunt: quidam autem israeliticis tantum coniugiis contenti vel ex eis geniti, dum reuersi essent de babilonia, diuiserunt se ab omni populo, & assumpserunt sibi hoc nomen iactantia. *Messicæ*, appellati, eo quod separant Scripturas, non credentes omnibus prophetis, dicentes aliis & aliis spiritibus illos prophetaisse. *plegi* enim græcè, latine pars dicitur. *Samaritanæ* dicti, quod legem solam custodiunt. nam prophetas non recipiunt. *Emenobaptistæ*, eo quod quotidie vestimenta sua & corpora lauant.

De hæresibus christianorum.

CAP. V.

Quidam etiam hæretici qui de ecclesia recesserunt ex nomine autorum suorum nuncupantur. quidam verò ex causis quas eligentes instituerunt. *Simoniani*, dicti à Simone magicæ disciplinæ perito, cui petrus in actibus apostolorum maledixit, pro eo quod ab apostolis spiritus sancti gratiam pecunia emere voluisset. hi dicunt creatu-

inationes reuertuntur. Est autem nomen Græcum.

De dii gentium. CAP. XI.

Q Vos autem pagani deus asserunt, homines olim fuisse produntur: & pro-
pitiis cuiusque una vel meritis coli apud suos
post mortem creperunt, ut apud Ægyptum
Ius: apud Cretam Iouis: apud Mauros Iubar:
apud Latinos Faunus: apud Romanos Quiri-
nus. Eodem quaque modo apud Athenas
Minerva: apud Samum Iuno: apud Paphos
Venus: apud Lemnos Vulcanus: apud Naxos
Liber: apud Delos Apollo. In quorum etiam
laudibus accesserunt poete, & compositis
carminebus in cælum eos sustulerunt. Nam
quorundam inventiones artium cultu pepe-
risset dicuntur, ut Esculapio medicina, Volca-
no fabrica. Ab ædibus autem vocantur, ut
Mercurius, quod mercedibus præstet: *Liber* à li-
bertate. Fuerunt etiam & quidam viri fortes
aut urbium conditores: quibus mortuis ho-
mines, qui eos dilexerunt, simulacra finxerunt:
ut haberent aliquod ex imaginum contem-
platione solatium: sed paulatim hunc errorē
persuadentibus dæmonibus, ita in posteris
constat irrepsisse, ut quos illi pro sola nomi-
nis memoria honorauerunt, successores deos
existimarent atque colerent. *Simulacrorū*
usus exortus est, cum ex desiderio mortuo-
rum constituerentur imagines vel effigies,
tanquam in cælum receptæ pro quibus se ter-
ris dæmones colendi supposuerunt, & sibi sa-
crificari à deceptis & perditis persuaserunt.
Simulacra autem à similitudine nuncupata,
eā quod manu artificis ex lapide alivē ma-
teria eorum vultus imitantur, in quorum
honorem finguntur. Ego simulacra, vel
pro eo quod sunt similia, vel pro eo quod
simulata atque conficta, vnde & falsa sunt.
Et notandum quod Latinus sermo sit, & non
Hebræus. Apud eos enim idolum siue simu-
lacrum semel dicitur. Iudæi dicunt quod
Ismael primus simulacrum luto fecerit. Gen-
tiles autem primum Prometheum simula-
cra hominum de luto finxisse perhibent: ab
eōque natam esse artem simulacra & statuas
figendi. Vnde & poete ab eo homines pri-
mum fictos esse consingunt figuratē pro-
pter effigies. Apud Græcos autem Cecrops
sub quo primum in arce olivæ orta est, & A-
theniensium urbis ex Mineræ appellatione
nomen sortita est. Hic primus omnium Iovem
appellavit simulacra reperit, aras statuit, vi-
ctimas immolavit: nequaquam istiusmodi
rebus in Græcia unquam visit. *Idolatriæ* ido-
lorum servitus siue cultura interpretatur.
Nam a Græcis Græcè, Latine servitus dicitur:
quæ quantum ad veram religionem attinet,
nonnulli vni & soli Deo debetur. Hanc sicut

impia superbia, siue hominum, siue dæmonū
sibi exhiberi vel iubet vel cupiscit pia humi-
litas vel hominum vel angelorum sanctorū
sibi oblatam recusat, & cui debetur ostendit.
Idolum autem est simulacrum quod humana
effigie factum & consecratum est: iuxta vo-
cabuli interpretationē. *Idolum* enim Græcè for-
mam sonat, & ab eo per diminutionem ido-
lum deductum: quod apud nos formulam faci-
cit. Igitur omnis forma vel formula idolum
se dici expolcit. Inde *idolatriæ* omnis circa
idolum lunum & servitus. Quidam verò
Latine ignorantes, Græcè imperitè dicunt,
idolum ex dolo sumpsisse nomen, quod dia-
bolus creaturæ cultum divini nominis inue-
xit. *Dæmones* à Græcis dictos aiunt, quasi *sal-
pares*, id est peritos ac rerum præfices. Præ-
sciunt enim futura multa: vnde & solent res-
ponsa aliqua dare. Inest enim illis cognitio
rerum plusquam infirmitati humanæ: par-
tim subtilioris sensus acumine, partim experi-
entia longissimæ vitæ: partim per Dei ius-
sum angelica revelatione. hi corporum æ-
reorum natura vigent. Ante transgressionem
quidem cælestia corpora gerebant. Lapsi ve-
rò, in æream qualitatem conversi sunt: nec
aeris illius puriora spatia, sed ista caliginosa
tenere perpessi sunt. qui eis quasi carcer est
vsque ad tempus iudicii. Hi sunt prævarica-
tores angeli: quorum princeps diabolus est.
Diabolus Hebræicè dicitur deorsum fluens:
quia quietus in cæli culmine stare cōtemnis
sed superbiæ pondere deorsum corruens ce-
cidit. Græcè verò diabolus criminator voca-
tur, vel quod crimina quæ ipse inlicitè ad
Deum referat: vel quia electorum innocen-
tiam criminibus acuter ficitis: vnde & in A-
pocalypsi voce angelica dicitur: proiectus est
accusator fratrum nostrorum qui accusabat
illos in conspectu Dei nostri die ac nocte. Sa-
tanus in Latinum sonat aduersarius siue
transgressor. Ipse enim est aduersarius, qui est
veritatis inimicus: & semper sanctorum vir-
tutibus contrā ire nititur. Ipse & transgressor
quia prævaricator effectus in veritate quā
conditus est, non stetit. Idem & tentator, quis
tentandam iustorum innocentiam postulat:
sicut in Iob scribitur. *Antichristus* appella-
tur, quod contra Christum venturus est: non
quomodo quidam simplices intelligunt. An-
tichristum ideo dictum, quod ante Christum
venturus sit, & post eum veniat Christus. Nō
sic, sed antichristus Græcè dicitur: quod est
Latine contrarius Christo. vni enim Græcè
in Latinum contra significat Christum enim
se mentietur dum venerit, & contra eum di-
micabit: & aduersabitur sacramentis Christi,
ut veritatis eius euangelium soluat. Nam &
templum Hierosolymis reparare, & omnes
veteris legis ceremonias restaurare tentabit.

Sed &

possit ex eo: quippe qui omnia quæ arripuerit absumat. Ouidius in Fastis: Nec tu aliud Vestî, quàm viuum intellige flammam, Natq; de flamma corpora nuda vides. ppter ea, & virgines ei seruire dicuntur, eò quòd sicut de virgine: ita nihil ex igne nascatur. *Lunam* dicunt quasi Ianonē, Ianuam, pro purgationib; feminarū, eò quòd quasi portas matrum natorū pendat, i. nubentiū maritis. Sed hoc philosophi. Poetæ autē *Lunonē* Iouis asserūt sororē & coniugē: ignem n. & aerem Iouem: aquā & terram Lunonē interpretantur, quorum duorum permixtione vniuersa gignuntur. Et *sororem* dicunt, quòd mundi pars est. *Coniugem*, quòd commixta corda tundi. Vnde & Virgilius: Tum pater omnipotens fecundis imbrib; ætheri Coniugis in gremiū descendit. *Minerva* apud Græcos *Adin* dicitur, i. femina. Apud Latinos autem *Minerua* vocatur, quasi deam & munus artium variarū. Hanc n. inuentricem multorum ingeniorū perhibent, & inde eam artem & rationem interpretantur, quia sine ratione nihil potest contineri. Quæ ratio, quia ex solo animo nascitur, animūq; putant esse in capite & in cerebro: idē eam dicunt de capite Iouis esse natā: quia sensus sapientis qui inuenit omnia in capite est. In cuius pectore idē caput Gorgonis fingitur, quòd illic est omnis prudentia quæ cōfundit alios & imperitos ac fæcos comprobatur: quod & in antiquis Imperatorū statuis cernimus in medio pectore lorice, ppter insinuandam sapientiā & virtutem. hæc *Minerva* & *Tritonia* dicitur. Triton n. Africa palus est, circa quam fertur virginali apparuisse ætate: ppter quod Tritonia nuncupata est. Vnde & tantō procliuus dea credita est: quantum Iouis origo eius innouit. *Pallus* autem dicta vel ab insula Pallene in Thracia, in qua nutrita est: vel *Διὸς τοῦ πατρὸς* n. ab hæc concussione, vel quòd *Pallantem* gigantē occiderit. *Venerem* exinde dicunt nuncupatam, quòd sine vi formi n. esse virgo nō desinat. Hanc Græci *Ἄφροδίτην* vocant ppter spūmā sanguinis generantem. *Ἄφρ.* enim Græcē spuma vocatur. Quod autē fingunt Iouē Saturno Caelo patri genitalia abscidisse: & sanguinē fluxisse in mare: atq; ex spuma maris concreta *Venus* nata est: illud aiunt, quòd per coitum falsi humoris substantia est & inde *ἄφροδιτήν* Venerem dici, quia coitus spuma est sanguinis, quæ ex succo viscerum liquido salsoq; constat. Idē autē *Venerem*, *Vulcani* dicunt vxorē, quia *Venerem* officium non sine calore constitit. vnde & frigidus in *Venerē* senior. Nam Saturnus dicitur Caelo patri virilia amputasse, quæ in mare

cadentia *Venerem* creauerunt. Idē fingitur, quia nisi humor de cælo in terrā descenderet, nihil creatur. *Cupidinē* vocatū fuerunt ppter amorē. Est n. dæmon fornicationis. Qui idē alatus pingitur: quia nihil amantibus leuius, nihil mutabilius inuenitur. Puer pingitur, quia stultus & irrationabilis amor. Sagittā & facē tenere fingitur. Sagittā, quia amor cor vulnerat: facē, quia inflāmat. *Pan* dicunt Græci. Latini *Sylvanū*: deum rusticorū, quem in naturæ similitudinē formauerunt: vnde *Pā* dictus est, i. omne. Fingunt n. eum ex vniuersali elementorū specie. Habet n. cornua in similitudinē radiorū solis & lunæ. Distinctā maculis habet pellē, ppter cœli sidera. Rubet eius facies, ad similitudinē ætheris. *Fistulam* septem calamorū gestat, ppter armoniam cœli in qua septē sunt soni & septem discrimina vocum. *Villosus* est, quia tellus est conuestita & agitur ventis. Pars eius inferior fœda est, ppter arbores & feras & pecudes. *Caprinās* ungulas habet, vt soliditatem terræ ostendat, quæ voluit rerū & totius naturæ deum: vnde & *Pā* quasi omnia dicunt. *Isis* lingua *Ægyptiorū* terra appellatur: quæ sibi volunt esse. Fuit n. *Isis* regina *Ægyptiorū* *Inachi* regis filia, quæ de Græcia veniens *Ægyptios* literas docuit, & terras colere instituit, ppter q; & terrā eius nomine appellauerūt. *Serapis* omnium maximus *Ægyptiorum* Deus. Ipse est *Apis* rex *Argiuorū* qui nauibus transuectus in *Ægyptum*, cum ibidem mortuus fuisset, *Serapis* appellatus est, propterea quia arca in qua mortuus ponitur, quā *Sarcophagū* vocant, *ἑρμῆς* Græcē dicitur, & ibi eum venerari sepultū ceperunt, priusquā templum eius esset instructum, velut *ἑρμῆς*. Sed *Apis* *Serapis* primò, deinde vna litera cōmutata *Serapis* dictus est. *Ἀπῖς* fuit apud *Ægyptios* taurus *Serapi* consecratus, & ab eo ita cognominatus: quem *Ægyptus* ad instar naminis colebat, eò quòd de futuris daret quædam manifesta signa. Apparebat enim in Memphis. Quem centum antistites prosequébantur & repente velut limphatici præcinebant. Huius capitis imaginē sibi in heremo videri fecerunt. *Favni* a fando velut *Διὸς τοῦ πατρὸς* dicti, quòd voce nō signis ostendere viderentur futura. In laeis n. consulebantur à paganis: & responsa illis non signis, sed vocibus dabant. *Genium* dicunt, quòd quasi vim habere omnium rerum gignendarum, seu à gignēdis liberis: vnde & geniales lecti dicebantur à gentibus, qui nouo marito sternebantur. Hæc & alia sunt gentilium fabulosa signamenta, quæ interpretata sic habentur, vt ex non intellecta damnabiliter tamen ado-

Lacedæmones à Lacedæmone Semelæ filio dicti. Hi diu perseuerantes in bello cōtra Mæcenis veriti ne diuturnitate prælij prolis spē perderent: præceperunt, vt virgines eorum cū iuuenibus domi relictis concumberent, si- que ex promiscuo virginum & maritorū cōcubitu iuuenes de incertis parentibus nati sunt, & ex nota matris pudoris *Spartani* vocati sunt. Nam ipsos esse Spartanos quos & Lacedæmones *Thracæ* ex filio Iaphet qui vo-
catus est Tiras & orti & cognominati, vt superius dictum est perhibentur. hec gentiles eos ex moribus ita dictos existimant, quod sint truces. Sequissimi enim omnium gētium fuerunt, vnde & multa de iis fabulosa mem-
orantur: quod captiuos diis suis litarent, & hu- manum sanguinem in ossibus capitum por-
tare soliti sunt. De quibus Virgilius: Heu su-
ge crudelēs terras, fuge litus avarum: quasi
crudelium & avarorum. *Istrorum* gens originē
à locis ducit: qui missi ad Argonautas perse-
quendos, vt à ponto intrauerunt Istrum flu-
uium à vocabulo amoris quo à mari recesser-
ant, appellati sunt. *Romani* à Romuli nomi-
ne nuncupati qui urbem Romam condidit,
gentique & ciuitati nomen dedit. Hiantē à
Saturno *Saturni*, à Latino *Latini* vocati sunt.
Nam Latinus Italix rex fuit qui ex suo no-
mine Latinos appellauit, qui postea Romani
nuncupati sunt. Hi & *Quirites* dicti, quia Qui-
rinus dictus est Romulus, quod semper hasta
vtebatur, quæ Sabinorum lingua *quiris* dici-
tur, *Italus* quoque & Sabinus, & Sicanius, fra-
tres fuerūt ex quibus nomina populis im-
posita & regionibus sunt. Nam ab Italo *Itale*, à
Sabino *Sabini*, à Sicano *Sicani*: qui & *Siculi*,
cognominati sunt, iidem & *Sicelsenses*. *Tusci*
Italix gens est à frequentia factorum, & thu-
ris vocata, id est *Thuri* in diem. *Vmbri* Italix ge-
nus est: sed Gallorum veterum propago: qui
Apeninū montem incolūt, de quibus histo-
rix perhibent quod tempore aquosæ cladis
imbribus superfuissent, & ob hoc *Umbri*. Græ-
cè nominatos. *Marsi* gens Italix dicta à co-
mite Liberi Maris: qui vsum illis vitium o-
stendit, & ob hoc illi statum fecerunt, quam
postea Romani victis Marsis tulerunt. Mar-
sos autem Græci Tuscos vocant quasi *Umbri*:
quod multos serpentes habeant, & *Umbri* ser-
pens dicitur. Illis autem esse carminum
maleficiis. Inhabitantes autem plagam Apen-
ni ai montis simul cū Vmbriis. *Gothi* à Magog
filio Iaphet nominati putantur, de similitudi-
ne vltimæ syllabæ, quos veteres magis Getas
quam Gothos vocauerunt: gens fortis & po-
tentissima, corporū mole ardua, armorū ge-
nere terribilis, de quibus Lucanus, Hinc Da-
cus premit inde Getes occurrat Iberis, *Dari*
autē Gothorum soboles fuerit, & dictos pu-
tant Dacus quia dagos, quia de Gothorum

stirpe creati sunt. De quibus ille, Ibis Aretos
procul vsque Dagos. *Bessi* barbari fuerūt: qui
à multitudine bouū sic vocati creduntur. De
quibus quidam: Qui colit terræ medio vel il-
le Diuitis multo bone pilleatus Accola ripæ.
Gipeder pedestri prælio magis quàm equestri
sunt vsi, & ex hac causa ita vocati. *Sarmata*
parentibus campū armati inequbitabant prius
quàm eos Lentulus Danubio prohiberet, at-
que inde ob studium armorū Sarmatæ nun-
cupati existimantur. Lanus fluuius fertur vi-
tra Danubium, à quo *Alani* dicti sunt, sicut &
populi habitantes iuxta Lemannū fluuiū *A-*
lemanni vocantur: De quibus Lucanus, Dele-
ruere cauo tentoria fixa Lemanno: *Longobar-*
dos, vulgo ferunt nominatos à proluxa barba
& nūquam tonsa. Vandelicus amnis ab extre-
mis Gallix erumpēs, iuxta quem fluuium ha-
bitasse, & ex eo traxisse nomen *Vandali* per-
hibentur. *Germanica* gentes dictæ, quod sint
immania corpora, immanēque nationes sa-
uissimis duratq; singoribus, qui mores ex ipso
coeli rigore traxerunt, ferocis animi & sem-
per indomiti: rapto venatūque viuentes. Ho-
rū plurimæ gētes variæ armis, discolorēs ha-
bitu, linguis dissonæ, & origine vocabulorū
incertæ, vt *Tolerates*, *Samsi*, *Varigardi*, *Tugri*,
Marcomanni, *Bructi*, *Cannasi*, *Blangiani*, *Tu-*
bātes, quorū immanitas barbarie etiā in ip-
sis vocabulis horrorem quendā significat. *Sueui*
pars Germanorū fuerūt in fine Septentrionis,
quibus Lucanus, Fudit ab extremo flauo: A-
quilone Sueuos. Quorū fuisse centū pagos &
populos multi tradiderūt. Dicti autem *Sueui*
putantur à mōte Sueuo, qui ab ortu initium
Germanix facit, cuius loca incoluerunt. *Bur-*
gundiones quondā à Romanis subacta interio-
re Germania per castrorū limites positi à Ti-
berio Cæsare in magnā coluerunt gentē, at-
que ita nomen ex locis sumpserunt: quia cre-
bra per limites habitacula constituta burgos
vulgò vocant. Hi postea rebelles effecti Ro-
manis: plusquā octoginta milia armatorū ri-
pæ Rheni fluminis infederat, & nomen gen-
tis obtinuerunt. *Saxonum* gens in oceanī ma-
ris littoribus & paludibus inuini sita, virtute
atq; agilitate habilis. Vnde & appellata, quod
sit durum & validissimum genus hominum
& præstans ceteris piraticis. *Fraui* à quodam
proprio duce vocari putantur. Alij eos à feri-
tate morū nuncupatos existimāt. Sunt enim
in illis mores inconditi, naturalisque feroci-
tas animorū. *Britones* quidā Latine nomina-
tos suspicantur: eo quod bruti sint gēs inter
oceanū interfuso mari quasi extra orbem po-
sita, de quibus Virgilius, Toto diuisis orbe
Britannos. *Scoti* propria lingua nomen ha-
bent à picto corpore, eo quod aculeis ferreis
cum arramento variarum figurarum stigma-
te annotentur. *Galli*, à candore corporis num-

Mancipium est quicquid manu capi subdiq; potest, ut homo, equus, ovīs. Hęc enim animalia statim ut nata sunt, mācipiū esse putantur. Nam & ea quę in bestiarū numero sunt, tūc videntur mācipium esse. quādo capi siue domari ceperint. *Ingeni* dicti qui in genere habēt libertatem, non in facto, sicut liberi. Vnde & eos Gręci *δύσπον* vocant, quōd sint boni generis. *Libertus* autē vocatus quasi liberatus. Erat enim prius iugo servitutis additus *Libertorū* autem filij apud antiquos libertini appellabātur, quasi de libertis nati. Nūc verō *libertinus* aut a liberto factus, aut postellus. *Manumissus* dicitur, quasi manu emissus. Apud veteres enim, quādo manu mittebant, alapa percussos circumgebant, & liberos cōfir-
mabant. vnde & *manumissi* dicti, eo quōd de manu mitterentur. *Dediti* primum a deditioe sunt nūcupati. *Dediti* enim dicitur, quando se victi aut vincendi hostes
victoribus tradūt: quibus hec origo nominis fuit. Dū quondā aduersus populū Romanū serui armis sumptis dimicassent, victi se dederūt, cōprehensique varia turpitudine affecti sunt. Ex his quidam postea a Dominis manumissi propter suppliciorū notas quas manifestē perpessi sunt, ad dignitatē ciuiū Romanorū nō peruenērunt. *Latini* ante Romā conditam apud Latinos fiebant, nunquam per testamentū, sed per
epitola libertatē sumentes. Inde quia per testamentū nō fiebant: nec ex testamento aliquid capere, nec suos hāeres facere poterāt, ciues Romani postea sub cōsulib.
per testamēta in vrbe Romana effecti sūt. Dicti autē *ciues* Romani quia in testamēto liberi effecti: in numerū Romanorū ciuiū rediguntur. His prīmū aditus erat in vrbe
Romā cōmorari, ceteris autē libertis prohibebatur, ne vel in vrbe Roma, vel intra septimā ab vrbe milliariū commancerent.

De affirmatib. & gradib. CAP. V.

Heredis nomē imposuit cēsus xris. Soluit enim tributū auctoris. In hoc enim vocabulo prima successio est *hereditas* & generis, ut sunt filij & nepotes. *Proba-*
tus est qui loco hāredis fingitur: quasi pro hārede. Est enim aut institutus aut substitutus. *Pater* est a quo nascitur initiū generis: itaque is *paterfamilias* vocatur. *Pater*
autem dictus eo quōd patratiōe perfecta filiū procreet. Patratiō enim est rei Venerę cōsummatio. *Lucrētius*. Et bene patra patrū. *Genitores* autē a gignendo: & parētes
quasi parietes. Idē & *creatores*. *Cremētum* enim est semē masculi, vnde animalium & hominū corpora concipiūtur. Hinc *creatores* parētes dicitur. *Mater* dicitur quōd
exinde efficiatur aliquid. *Mater* enim est

quasi materia: nā pater causa est. *Paterfamilias* autē dictus, quōd omnibus in familia sua positis seruis tanquā pater filiis patria dilectione consulit, seruatorūque cōditionem a filiorū affectu nō discernit: sed quasi vnū mēbrū amplectitur. Hinc enim exortū est nomē patrisfamilias. Qui autē dominatur in seruis, hoc se nomine nequaquam reputē appellari. *Materfamilias* inde vocatur, quia per quādam iuris solēnitatem in familiam transit mariti. Tabulę enim matrimoniales instrumenta emptionis suę sunt. Aliās sicut *matrona* est mater primi pueri, id est quasi mater nati: ita *materfamilias*, illa est, quę plures enixa est. Nam familia ex duobus esse incipit. *Au-*
um patris pater est, ab auo dictus est, id est ab antiquitate. *Proauus* aui pater est, quasi prope auum. *Abauus* proauis pater, iā longē ab auo. *Atauus* abauis pater. *Tritauus* at: ui pater: quasi tetrauius, id est quartus supra abauum. Sed tritauus vltimū cognationis nomē est. *Familia* autē *tritur* a patre: *terminatur* in tritauo. *Filius* & *filia* a familia dicti sunt, ipsi. n. primi in ordine nācentiū existūt. Vnde & *Cornelia* familia stirps ipsa omnis a *Cornelio* orta. *Familia* autē a femore. *Femur* enim genus est & stirps ostēditur. Nā familia pro seruis abusive nō propriē dicitur: *stirps* ex longa generis significatione vocatur. *Quatus* dictus quasi generatus. Vnde & per gseribitur. *Scholer* eo q. substitutio sit generis. *Quadripartitus* est autē ordo filiorū ita: *Vnigenitus*, primogenitus, medius, nouissimus. *Vnigenitus* quōd sit vnicus, nec antē, nec post vllus. *Primogenitus* ante quē nullus, *Medius*, inter omnes. *Nouissimus*, post omnes. Idem & *minimus* a monade. *Nouissimus* autē propter q. nouus: quia ceteri precedēdo antiquiores existūt. *Quatuor* etiā *modi* filij appellātur, natura, imitatione, adoptione, doctrina. *Natura*, veluti dicūt filij *Abrahę* iudęi, *Imitatione*, ut ipsius *Abrahę* fidē imitantes ex gētib., dicente Euangelio, Potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios *Abrahę*, vel sicut eosdē iudęos Dominus filios esse dicit diaboli, a quo non nominati, vel nati, sed quē fuerant imitati. *Adoptiōe* quoque, quod humana cōsuetudine nulli licet nescire, vel sicut nos Deo nō natura sed adoptione dicimus, *Pater* noster qui es in celis. *Doctrina*, sicut *Apostolus* filios suos appellat eos quibus Euāgelij prędicauit. Filij autē idē in legibus *liberi* appellātur, ut isto vocabulo scernantur a seruis: quia sicut seruus in potestate domini, sic filius in potestate est patris. Inter etiā filios sit *emancipatio*, ut sit liber a patre: sicut fit seruus *manumissus*, ut sit liberatus a domino.

vocari, qui aut ex sorore & fratre, aut ex duabus fororibus sunt nati: quasi consororini. *Frateruli*, autum materteræ filii sunt. *Sobrius* consobrinorum filij. *Tius* cræcum nomen est. *Patruus* frater patris est: quasi pater alius. Vnde & decedente patre pupillum prior patruus suscipit, & quasi filium legectetur. *Auunculus* est matris frater, cuius nomen suam diminutiu habere videtur: quia ab auo venire monstratur. *Amita* est soror patris quasi altera mater. *Soror* est qui filiam dedit. *Gener*, est qui filiam duxit. *Gener* autem dictus, quod ascribatur ad augendum genus: *Socer* autem & *forus* quod generum vel numerum sibi associavit. *Patricus* autem qui uxorem ex alio viro filium aut filiam habentem duxit. Et dictus vitricus quasi nutritius, quod à matre superducatur novus. *Privigenus*, est qui ex alio patre natus est, & privigenus dici putatur: quasi privigenus: quia prius genitus. Vnde & vulgo antenatus. Vocabula autem à gente hæc videntur declinata genitor genitrix, agnati agnatæ cognati cognatæ, progenitores progenitricæ, germani germanæ.

In quibusdam exempli hæc adiciuntur.

* Hæc consanguinitas dum se paulatim propaginum ordinibus dirimens, usque ad vicinum gradum subtraxerit, & propinquitas esse desierit: eam rursus lex matrimonij vinculo repetit, & quodammodo reuocat fugientem. Ideo autem usque ad sextum generis gradum consanguinitas constituta est, ut sicut sex ætatibus mundi generatio & hominis status finitur ita propinquitas generis tot gradibus terminaretur.

Item de gradibus affinitatibus.

Auctor mei generis pater mihi est, ego illi filius aut filia. Patris mei pater, mihi 40

auus est, ego illi nepos, aut neptis. Patris mei auus mihi proauus est: ego illi pronepos aut proneptis. Patris mei proauus: mihi abauus est, ego illi abnepos aut abneptis. Patris mei abauus, mihi abauus est, ego illi adnepos aut adneptis. Patris mei ataus mihi tritauius est, ego illi trinepos aut trineptis.

De patruis.

Patris mei frater mihi patruus est, ego illi fratris filius aut filia. Patris mei pater mihi patruus magnus est: ego illi filij fratris filius aut filia. Patris mei, auus, mihi propatruus est, ego illi filij aut filia nepos aut neptis. Patris mei proauus mihi adpatruus est: ego illi nepotis aut neptis filius aut filia.

De amittis.

Matris meæ soror mihi amita est, ego illi fratris filius aut filia. Amita meæ mater, mihi amita magna est: ego illi filia fratris filius aut filia. Amita meæ avia mihi proamita est, ego illi neptis filius aut filia. Amita meæ proavia mihi abamita est, ego illi neptis, nepos, aut neptis.

De auunculis.

Matris meæ frater mihi auunculus est, ego illi sororis filius aut filia. Auunculi mei pater mihi auunculus magnus est, ego illi sororis filius aut filia. Auunculi mei auus mihi proauunculus est, ego illi neptis filius aut filia.

De materteris.

Matris meæ soror mihi matertera est, ego illi sororis filius aut filia. Matertera meæ soror mihi matertera magna est, ego illi sororis nepos aut neptis. Avia meæ soror mihi abmaterteræ est, ego illi pronepos sororis aut pronepotis. Proavia meæ soror mihi promatertera est, ego illi neptis filius aut filia.

Auceps huc illucque fluctus ac dubius istud aut illud capiat, & in qua parte declinet an-
 aius. *Atrax*, quod sit tectis moribus. *Abste-*
mus à remeto, id est, vino, quasi abstinentis à
 vino. *Absternus*, quod sit à lacte ablati-
 us. *AEger*, quod agatur infirmitate, vel tristitia
 a tempore. *AEgrus*, quod sit æger sic frequen-
 tius, sicut iratus & iracundus. *Ærummosus*,
 à ramine dictus, quod per inopiam miser fa-
 ctus esuriat & sitiat. *Auipex*, eo quod anum
 auspiciis intendat, sicut auceps, quod aves ca-
 pias. *Astrosus* ab astro dictus, quasi malo si-
 dere natus. *Ænormis*, eo quod normam &
 mensuram excedat. *Abator* est for iumentor-
 um & pecorum, quem vulgè ab'geum vo-
 cant, ab abigendo scilicet *Atratus*, & *Albatus*, ille
 à veste nigrante ab alba *Aduenas*, eo quod a-
 liunde adueniat. *Alienigena*, qui ex alia gente
 genitor est: & non ex ea ubi est. Item alieni-
 gena, quod alienæ regionis sit, & non eius v-
 bi est. *Acicla*, eo quod adueniens terram co-
 lat. *Agricola* à colendo agro, sicut syluicola.
Affecula, eo quod sequatur aliquè lucri causa.
Astidius dicebatur apud antiquos, qui alibus
 ad zracium expensum conferendis præce-
 rat, & in negotiis quoque publicis frequens:
 unde & per se, non per se scribendum est. *Ap-*
paritor nominatus, quod appareat & videat-
 ur, & præsto sit ad obsequiū. *Attentus*, ut ali-
 quid audiens teneat. *Attonitus*, veluti furore
 quodam instinctus atque stupefactus: dictus
 attonitus à tonitruo strepitu: quasi tonitruo
 stupefactus & vicino fulgore, aut à tacta pro-
 ximus. *Allectus* quod sit palam electus. *Ab-*
atus quod sit ab actu remotus. *Abortivus*, eo
 quod non oriatur, sed abortiatur & excidat.
Adoptivus, quia est palam adoptatus in filiū.
Ambo ab eo quod *Ambo*, nomen de Græco La-
 tinum factum, littera tertia demutata. *Alnus*
 de multis dicitur: alter verò de duobus dici-
 tur. *Æquimanus* appellatus, qui utraque ma-
 nu gladio incunctanter utatur.

B

Beatus dictus quasi bene auctus, scilicet
 ab habendo quod velit, & nihil patien-
 do quod nolit. Ille autè verè beatus est, qui
 & habet omnia quæ vult bona, & nihil vult
 mali. Ex his enim duobus beatus homo effi-
 citur. *Bonus* à venustate corporis creditur
 dictus: postea & ad animum transfatus no-
 men est. Eum autem dicimus bonum, cui nō
 prævalet malum: eūque optimum, qui pec-
 cat minimum. *Benignus* est vir spontè ad be-
 nefaciendum paratus & dulcis alloquio.
 Non autem multum distat benignus à bo-
 no, quia & ipse ad benefaciendum videtur
 expositus. Sed in eo differt, quia potest bo-
 nus esse & tristior, & bene quidem facere &

præstare quod poscitur, non tamen suavis ef-
 se novit consortio. Benignus autem sua cun-
 ctos novit invitare dulcedine. *Beneficus* à be-
 nefaciendo alteri dictus. unde & beneficen-
 tia vocatur, quæ proximo prodest. *Benivulus*
 quia bene vult. Non tamen dicimus benevo-
 lus sicut nec malevolus. Sæpe enim ex dua-
 bus partibus compositum nomen, aut prio-
 rem aut sequentem litteram corrumpit. Nam
 benevolentia absurdum sonat. *Blandus*, dui-
 cis & invitans ad familiaritatem sui. *Brutus*
 quasi obrutus, quia sensu caret. Est enim sine
 ratione, sine prudentia. Unde & ille Iunius
 Brutus ex sorore Tarquinij Superbi genitus,
 eū eundè casum timeret in quem frater in-
 ciderat, qui ob divitiarum & prudentiæ ab auu-
 culo fuerat occisus, vilem temporis simula-
 vit stultitiam. Unde etiam Brutus est cogno-
 minatus, dum vocaretur Iunius. *Balbus* à ba-
 lando potius quàm loquendo dictus. Verba
 enim non explicat. Inde & *blesus*, quia verba
 frangit. *Buteo* garrulus, quod ceteros oris lo-
 quacitate, non sensu exsuperet. *Bilisus*, quod
 semper sit tristis, ab humore nigro, qui bilis
 vocatur. *Babruus*, stultus, ineptus. *Biethana-*
us, quod est bis mortuus. *Dumet* enim Græ-
 co sermone mors dicitur.

C

Clarus à Cælo, quod splendet. Unde &
Celara dies, pro splendore cæli. *Celsus*
 à cælo dictus, quod sit sublimis & altus, qua-
 si cælestis. *Castus* primum à castratione nun-
 cupatus: postea placuit veteribus etiam eos
 sic nominari, qui perpetuam libidinis absti-
 nentiam pollicebantur. *Cæles* dictus, quia
 iter sibi facit ad cælum. *Cælestis* connubij ex-
 perts, qualia sunt nomina in cælo, quæ abs-
 que coniugibus sunt. Et cælebs, dicitur, qua-
 si cælo beatus. *Cælicola*, eo quod cælum co-
 lat: est enim angelus. *Continens* non solum in
 castitate dicitur, sed & in cibo & potu: in ira
 quoque & vexatione mentis & detrahendi
 libidine. Et continens dicitur, quod se à mul-
 tis malis absteineat. *Clemens*, misericors ab eo
 quod eluat, id est, protegat & tueatur: sicut
 solet patronus clientem. *Concors* à commiste-
 one cordis appellatus. Nam sicut consors di-
 citur, qui sortem iungit: ita ille concors dici-
 tur, qui corde iungitur. *Concensator*, multitu-
 dinis allocutor. *Consolator*, vnius allocutor. Et
 inde dictus consolator, quod soli se applicat
 cui loquitur, & solitudinem leuat alloquio
 suo. Hinc & solatium. *Consultus* est qui con-
 sultitur, cui contrarius est inconsultus, qui nō
 accipit consilium. *Consilium* dictus, quod vndi-
 que stat: nec in aliquam partem declinari
 potest. *Confidens* quod sit in cunctis fiducia
 plenus. Unde & Cæcilius: Si confidentiam

habes, confide omnia. *Cattus* à cauendo dictus. *Callidus* fraudulentus, quia celare nouit, & male peritus. *Callidum* autem veteres non pro astuto tantum, sed etiam pro astute docto ponebant. Huc & versutu, ab eo quod animu cito vertat. *Cupidus* à cupiendo multum, id est, accipiendo vocatus. *Clamosus*, quasi calamofus à calamo, scilicet quod sonet. *Calumniator* falsi criminis accusator, à caluendo, id est, frustrando & decipiendo dictus. *Calculator* à calculis, id est, lapillis minutis, quos antiqui in manu tenentes numeros componebant. *Compilator* qui aliena dicta suis permiscet: sicut solent pigmentarii in pila diuersa mixta contudere. Hoc scelere quodam accusabatur Mantuanus ille vates, cum quosdam versus Homeri transferens suis permiscuit: & cum compilator veterum ab æmulis diceretur, ille respondit: Magnarum esse virum clauam Herculi extorquere de manu. *Contumax* ab eo quod contemnat. *Chromaticus*, quia non confunditur, nec colorem mutat. Græcè enim *χρῆμα* color vocatur. *Contumeliosus*, quia velox est & timet in verbis iniuriæ. *Contentiosus* ab intentione vocatus, qui non ratione aliqua, sed sola pertinacia vindicat. *Contemptibilis*, vel quia contemptui habilis, vel quia contemptus & vilis, id est, sine honore. *Crudelis* hoc est, crudus, quæ Græci *δύρος* appellant per translationem, quasi non coctus nec esui habilis. Est enim asper & durus. *Carnifex* quod carnem afficiat. *Cruciaris*, eo quod sit cruce dignus. *Collega* à colligatione societatis & complexu amicitie dictus. *Coetanus* quasi compar ætatis. *Complex*, qui vno peccato vel crimine alteri est applicatus ad malum: ad locum verò nunquam complicem dicimus. *Confors*, eo quod ad eum pars pertinet bonorum. Nam sortem veteres pro parte ponebant. *Confors* ergo quod sit communis sorte, sicut dissors dissimilis sorte. *Celer* appellatus à celeritate, quia quod vsus exigit velocius facit. *Confusalis* ab eo quod sit genere vel loco affinis. *Colonus* à colonia, vel ab agro colendo dictus. *Curator* quod curam ferat pueris, qui adhuc eras ætatis sunt, vt negotia sua satis administrare non possint. *Cognitor* à cognoscendo causam dictus. *Clumens* prius colentes dicebantur, à colendis patronis. *Captus*, captiuus dicitur, quasi capite diminutus ingenuitatis: fortuna enim ab eo excedit: vnde & à viris peritis capite diminutus dicitur. *Columna* à columna vocatus, eo quod erectus & firmissimus sit. *Comatus* à coma dictus, quod sit formosus capillis, vel quia comam nutrit. *Calamistratus* à calamistro, id est, acu ferreo in calami similitudine factus, in quo crines obtrahuntur, vt crispi sint: quem ad cinere ca-

lesacere solent qui capillos crispant, vt calamistrati sint. *Corpulentus* quod sit corpore validus & lentis carnibus. *Craesus* à sagina corporis à creando carnes. *Comisor* à comedendo satis. Est enim gulæ ac ventri immoderate deditus. *Caupo* pessimus de vino aquam faciens. *Candidus*, canus dictus candore, & candidus quasi candor datus. Studio enim accedit candor. Nam album vocari, nature est. *Clodius*, curuus, crispus. *Cæcus* appellatus quod careat visu. Est enim luminibus amissus. *Cæcus* est qui utroque oculo non videt. *Caducus* à cadendo dictus, id est, lunaticus, eo quod certo lunæ tempore patiatur. *Confusus* a confessione sceleris appellatus. Inde & confitio. *Conuulsus* dicitur, cuiusua, vi aliqua adimuntur. Vnde & conuulsus nauis, cuius eminentia vi tempestatis adimuntur: vnde & Virgilius: Vix septem conuulsæ vndæ, quasi mutilatæ. *Consumptus* totus sumptus & devoratus. *Conciliatrix* ob societatem flagitiæ consensionis dicta, eo quod intererat, alienum quod nundinet corpus. Hæc etiam & læonem vocant. *Circumforamus*, qui aduocationum causa circum fora & conuentus vagatur. *Colligatus*. *Carpenarius*.

D

Dominus per derivationem dictus, quod domui præsit, & cunctæ familiæ dominetur. *Disertus*, doctus à disserendo dictus: dispositus enim disserit. *Dedus* à docendo, inde & doctor. *Docilis* non quod sit doctus, sed quia doceri potest: est enim ingeniosus, & ad discendum aptus. *Discipulus* à disciplina dictus: disciplina autem à discendo vocatur, dispensator vocatur cui creditur administratio pecuniarum. Et ideo dispensator, quia prius qui dabat pecuniâ, non numerabat eam, sed appendebant. *Dives* ab are vocatur, vel diu velcens. *Decorus*, perfectus, à decem dicitur. *Decens*, compositus, à numero decem dictus. Hinc & decorus & decibilis. *Directus*, eo quod in rectum vadit. *Dilectus* à diligentia. Hæc sunt enim signa diligendi. *Delibutus*, de oleo vinctus, vt athleteæ solent, vel in cereumate pueri. Hinc & delibium gaudio, id est, persusum vel plenû. *Delicatus* quod sit delitius pastus: vniens in epulis & nitore corporis. *Deffessus*, semper infirmus, quasi diu fessus. *Debilis*, quod per bilem factus sit fragilis. Bilis enim humor est afficiens corpus. *Decolor*, quod desit illi color. *Desperatus* vulgo vocatur malus ac perditus, nec iam vilius prosperæ spei. Dicitur autem per similitudinem ægroti, qui affecti & sine spe deponuntur. Consectatio autem erat apud veteres, vt desperati ante ianuas suas collocarentur, vel vt extremû spiritum redderent terræ, vel vt

vel ut possent à trāseuntibus fortē curari, qui aliquando simili laborauerāt morbo. *Degen* aut ignobilis, aut quod sit impari genere, aut si dum sit optimo genere natus, inhonestē tamen vixit. *Decreptus*, quod mortī sit propior, & quasi ad mortis tenebras erepat sicut crepusculum tempus noctis. Alij dicunt decrepitum, nō qui senectute auius est, sed qui iam crepare desierit, id est, loqui cessauerit. *Deprecatus* ab eo quod sit vilis, nec aliquo precio dignus. *Dirus* p̄pareus & teter, quasi diuina ira in id actus. Nam dirum dicitur, quod diuina refertur ira. Alijs dirus, magnus. *Dehiscens* valde hiscens. Hic enim *De* augmentis est, ut deamare, desiderare. *Despicies* eo quod deorsum aspiciat, vel cōtemptui habeat. *Dolosus*, infidiosus vel malignus, ab eo quod deludat. Vt enim decipiat, oculos malitiam blandis sermonibus ornat. *Dubius*, incertus, quasi duarū viarū. *Delator* dictus, eo quod detegat quod latebat. *Dilator*, quia differt ad proferendum. *Desidiosus*, tardus, piger, à desidendo vocatus, id est, valde sedēdo. Idem & residens à residēdo. de, enim hic augmentis est. *Delirum* mente delectus per statem *Dei* iūgiū, vel quod à recto ordine & quasi à lira aberret. *Lira* enim est arationis genus, cum agricolæ factā semente dirigunt sulcos, in quos omnis seges decurrit. *Demens* idem qui amens, id est, sine mente, vel quod diminutionem habeat mentis. *Desipiens*, eo quod minus sapere incipit, quā solēbat. *Damnatus* & damnabilis: quorū prior iam additus est, sequens potest addici. *Degulator*, quod gulae sit deditus.

E

Eloquentis, profusus eloquio. *Exortus* in loquendo expeditus. *Exerere* enim proferre vel expedire est. *Eruditus*, quia non rudis, sed iam doctus. *Expertus*, multum peritus. *Es* enim hic pro valde ponitur. *Exper*, verò, qui est extra peritiam & intellectum. *Exornatus*, valde ornatus. *Es*, enim pro valde ponitur: sicut excelsus, quasi valde cellus. *Eximius*, quasi si valde eminens. *Effrax* dictus, quia nullam difficultatem habet in qualibet re faciēda. Hinc & efficiens à faciēdo dictus. *Expes* quod sine spe. *Exper*, quia extra partem: caruit enim parte. *Exors*, quia extra sortem est. *Exsul*, quia extra solum situm est: quia trans solum missus: aut extra solum vagus. Nam *exulare* dicuntur qui extra solum eunt. *Extorris*, quia extra terram suā est, quasi ex terris. Sed proprie extorris, cum vi expulsus sit: & cum terrore solo patrio eiectus: & extorris, ex terra sua pulsus. *Exterris*, extra terram: aut extra terminos suos, quia exterretur. *Exterminator* non ille, qui vulgo dicitur *exteris*, eo fessus animo, ut Terentius: Fessus valde re-

sed qui deiecit & expellit à terminis ciuitatis. *Exterminatus*, ab eo quod sit extra terminos suos eiectus. Sic & externus, eo quod sit alienae terrae. *Egens* & egenus, sine gente & sine genere, indigens. *Exiguus* multum egens. *Es* enim pro valde ponitur. *Exilis*, tenuis, quod possit quamuis per angustum exire. *Exesus* quasi percomelus. Est enim aridus, tenuis & exilis. *Exhaustus*, quia consumptus est & inaniseffectus. *Exanguis*, quod sit extra sanguinem. *Exanimis* est mortuus. *Exanimis* autem & exanimus dicimus, sicut vnanimus & vnanimis: inermis, inermis: & hoc nostro arbitrio subiacet. *Exustus* dicitur, de quo nō h. l. superest, quasi valde vstus. *Es* enim pro valde ponitur. *Exasus* ab odio dictus. Nam antiqui & odi dicebant & osus fons. Hinc est *exasus*, quo vtimur, licet iam osus non dicamus. *Effractor*, quod sit expugnator claustrorum. *Exissus*, eo quod multis exitio sit. *Exequor*, ab exequendo. Idem & exactor. *Esperatus*, me te serina effectus, & ultra humanum modum excedens. *Effrenatus*, ab eo quod sit præceps & pronus, & sine freno rationis. *Eumichus* Graecum nomen est, quod est spado. Horum quidam coeunt, sed tamen virtus in femine nulla est. Liqueorem enim habent & emittunt, sed ad gignēdum inanem atque inualidum. *Effra*, quod sit frequenti fortē exhausta. Partus enim eam assiduus debilem reddit.

F

Facundus dictus, quia facile fieri possit. *Facetus*, qui iocos & lusus gestis & factis commendat, à faciēdo dictus. *Fragilis* à fruge nominatus, id est, à fructu vel parsimonia, siue, ut alij volunt, à modestiae temperantia. *Fenerator* qui pecuniam deponit apud debitore, quasi scenoris actor: nam scenus pecunia est. *Fenerator* autē Latine dicitur, & qui dat mutuum, & qui accipit. *Flamines*, pontifices idolorum. *Felix* dicitur, quae felicitatem dat: felix qui accipit: & felix, per quem datur felicitas: ut felix tempus, felix locus. *Fidelis* pro eo quod sit ab eo id quod dicit, vel promittit bonū. *Facilis*, à faciēdo, nec tardus. *Firmus*, vnde & formosus. *Fortis*, quia fert aduersa, vel quaecunque acciderint: siue à ferro, quod sit durus, nec molliatus. *Formosus* à forma dictus. Formum enim veteres calidum & feruens dixerunt. Feruor enim sanguinem mouet: sanguis pulchritudinem. *Fedus* nomen habet ab hircō & hircō, si littera addita. Hunc veteres in graui significatione ponebant: ut, sanguine foedantem quos ipse sacrauerat ignes. *Fragilis* dictus, eo quod facile frangi possit. *Fessus*, quasi fissus: nec iam integer salute: est autem generale. Dicimus enim

quia mollior: non durus aut ferreus: nam me-
hus quasi mollis. *Minax* à facie oculorum
quando furiosè ardescunt, vt videns amplius
perumescat. *Minator* est monitor, sed moni-
tor dicitur cum prænunciat bona: minator
cum prænunciat aduersa. *Mulcator*, eo quòd
blandis verbis mulceat ad declinandum ani-
mum. transitio à mulso, id est, quod acceptū
lenire solet fauces dolenti, aut oppletum for-
dibus stomachum. *Metator* appellatur, qui
castra designant, à metiendo scilicet. Lucanus,
Hesperios audax veniat metator in agros.
Mollis, quòd vigorem sexus, eueruat corporis
dedecore, & quasi mulier emolliat. *Mor-
cer* à Macie: & macies à macia, eo quòd im-
moderata libido macros faciat. *Mancus*, manu
ancus, vel manu cassus. *Morbundus* morienti
similis: sicut vitabundus viuenti similis. Quā-
do enim dicimus, moriturus est, verè mortu-
rus est: moribundus autem non verè, sed verè
similis morienti est. *Meretrix* dicta, eo quòd
precium libidinis mereatur. Inde & merito-
rie tabernæ: nam & milites cum stipendia ac-
cipiunt, mereri dicuntur. *Moris* à monte voca-
tus, eo quòd nō viget intellectu. *Mullos* dicti
à mulis, eo quòd per quod insidit vehiculis. *Ma-
nifestus* dicitur, quod in manu est promptum.

N

Nobile non vile, cuius & nomen & ge-
nus scitur. *Nubilis* ad nubem habuit.
Nemo ab homine tractū est, id est, ne homō,
quod est pro nullo. *Nullus*, autem, quasi ne
villus. *Nihil* compositum est ex nil & hilo. Hi-
lum autem Varro ait significare medullam e-
ius ferule quam Græci alphodelon vocant: &
sic dici apud nos nihilum, quomodo apud
Græcos oydegry. *Nequam* à malo plerique
distingunt: alium perniciosum: alium nuga-
cem existimantes, vt ait Monatius: Hic aro-
lescens nequam non malus, id est, nugax, non
perniciōsus. Alij confundunt, quasi vtrunque
vñ idēq; significet. *Nequaquam*, eo quòd
nec quicquam sit, id est, ex eo quòd nihil sit,
veteres esse dictum voluerunt. *Neuter* neque
iste, neque ille, quasi dicat nec vterque. *Nes-
arius*, non dignus farre, quo primo cibi gene-
re vita hominum sustentabatur. *Nefandus*, id
est, nec nominandus quidem. *Nuncius* enim
& qui nunciat & quod nunciatur, id est, & si-
gnificatio, sed nuncius ipse homo genere
masculino: id verò quod nunciat genere neu-
tro, vt hoc nuncium, & hæc nuncia. *Naza-
rus*, id est, sanctus Dei. nazareus olim dice-
batur qui sanctam comam nutrebat, & nihil
contaminatum conspicebat, abstinens se à
vino omnique siccra, quæ mentem ab integra
sanitate peruerit. *Nugas* autem Hebræum
nomen est. Ita enim Prophetis est expō-

tum, vbi dicit Sophonias: nugas, qui à lege
recesserunt; vt nosse possimus linguam He-
braicam omnium linguarum esse matrem.

Nugigerulus appellatur, ab eo quòd sit gar-
ulus turpis nuncius. *Negligens*, quasi nec le-
gens. *Nepos* dictus à genere quodam scorpio-
num, qui natos suos cōsumit, excepto eo, qui
dorso eius infederit: nam rursus ipse qui ser-
uatus fuerit cōsumit patrem: vnde homines
qui bona parentum per luxuriam cōsumunt,
nepotes dicuntur. Hinc quoque nepotatio
pro luxuria ponitur, qua certè quæ res
cōsumuntur, *Niger*, quasi nubiger: quia non
serenus, sed fusco coopertus est. Vnde & nu-
bilum diem, tetrum dicimus.

O

Orhodoxus rectæ gloriæ. *Orator* ab ore
vocatus, à perorando nominatus. I. di-
cendo. nam orare dicere est. *Obaudiens*, ab
aure, eo quòd audiat imperatē. *Osper*, quòd
inferat ostiis pedes. *Osper* facili, apertus & o-
stio pateas. vnde & ospitalis homo dicitur. *O-
fer* inimicus ab odio dictus: sicut amator ab
amore, & est generis communis. *Odibilis*, o-
dio habilis. *Obscurus*, obfessus, id est, vndique
insidiis cōuallatus. *Obscenus* impure libi-
dinis, à vitio obscuro dictus. *Obtusius*, hebe-
tior & obtusior, quasi ex omni parte tunsus.
Obuius, contrarius & conabundus. *Obno-
xius*, quia obligatus est nexibus culpe. *Obli-
uatus*, quasi cum lacte & fraude, vt Teren-
tius: nisi me lactasses amantem. vnde & obli-
tare dictum est. *Obtrudatur*, malignus, &
qui obstringillando officiendūque non sinat
quēpiam progredi & augescere. *Orbus*, quòd
liberos non habeat, quasi oculis amissis. *Opi-
fer*, quòd opus faciat aliquid. *Opilus*, custos o-
uium, quasi ouilio.

P.

Prudens, quasi portò videns, perspicax e-
nim est, & incertorum prævidet casus.
Patiens dictus à pauendo: pauere enim ferri
est: percutitur enim & tolerat. *Perspicuus*, cui
nihil iam addici potest. Huic nomini apud
Grammaticos comparatio nō adicitur, quia
si dixerit: illa perfectior est: iste perfectus nō
erit. *Pulcher* à specie cutis dictus, quod est
rubens pellis: postea transit hoc nomen in
genus. nam pulchritudo hominis aut in vul-
tu est, vt: Os humerūque Deo similis, aut in
capillis, vt: namque ipse decoram Cæsariem.
aut in oculis, vt: Lætos oculos afflarat hono-
res. aut in candore, vt: Quale manus adduxit
ebori decus, aut in lineamentis, vt: Te mul-
tò plus figura & lineamenta hospitis dele-
ctabant, aut in proceritate, vt: Turnus.

ISIDORI HISPAN- SENSIS EPISCOPI, ORIGI- NVM SIVE ETYMOLOGIARVM

LIBER XI.

CAPITA LIBRI VNDECIMI.

- 1 De homine & partibus eius.
- 2 De attributis hominis.

- 3 De portentis.
- 4 De transformatis.

De homine & partibus eius. CAP. I.

ATTIRA dicta est ab eo quodd nasci aliquid faciat. Gignendi enim & faciendi potens est. Hanc quidam Deum esse dixerunt, à quo omnia creata sunt & existunt. *Gemma*, à gignendo dictum, cui derivatum nomen, à terra ex qua omnia gignuntur. & enim Græcè terra dicitur. *Vita*, dicta propter vigorem, vel quodd vim teneat nascendi atque crescendi. Vnde & arbores vitam habere dicuntur, quia gignuntur & crescunt. *Humus*, dictus quia ex humo factus est, sicut dicitur in Genesi. Et creavit Deus hominē de limo terræ. Abusuē autem pronuntiatur ex viraque substantia totus homo, id est ex societate corporis & animæ. Nam propriè homo ab humo. Græci verò hominem *antrōpōn* appellauerunt: eo quodd sursum spectet subleuatus ab humo ad contemplationem artificis sui. Quod Ouidius poeta designat cum dicit, Pronaque cūm spectent animalia cætera terram, Os homini sublime dedit cæliūque videre iussit, & erectos ad sidera tollere vultus. Qui ideo erectus cælum aspexit, ut Deum quærat, non ut terram intendat, veluti pecora quæ natura prona & ventri obedientia sinxit. *Duplex* est autē homo: interior & exterior. *Interior* homo anima, *exterior* 30 homo corpus. *Anima* autem à ventis nomen accepit, eo quodd ventus sit. Vnde & ventus Græcè *anipus* dicitur, quodd ore trahentes aërem vivere videamur: sed aperitissimè falsum est, quia multo prius gignitur anima quàm concipi aër possit: quia iam in genitricis utero vivit. Non est ergo aër anima, quodd quidam putauerunt, qui non potuerunt in-

corpoream eius cogitare naturam. *Spiritus* idem esse quodd animam Evangelista pronuntiat, dicens, Potestatem habeo ponendi animam meam & rursus potestatem habeo sumendi eam. De hac quoque ipsa Domini anima passionis tempore memoratus evangelista ita protulit, dicens, Et inclinato capite emisit spiritum. Quid est enim emitte-
re spiritum, nisi quodd animam ponere? sed anima dicta propter quodd vivit, spiritus autem vel pro speciali natura, vel pro eo quodd spiret in corpore. Itē *animum* idē esse quodd animam: sed *anima* vitæ est, *animus* consilij. Vnde dicunt philosophi etiam *sine animo vitam manere*, & *sine mente animam durare*. Vnde & *amentes*. nam *mentem* vocari volunt ut sciat: *animum* ut velit, *Mens* autem vocata quodd emineat in anima, vel quodd meminit. Vnde & immemores amentes, quapropter non anima, sed quodd excellit in anima mens vocatur, tanquam caput eius vel oculus. Vnde ipse homo secundum mentem imago Dei dicitur. Ita autem hæc omnia adiuncta sunt animæ, ut vna res sit. Pro efficientis enim causarum diuersa nomina sortita est anima. Nam & *memoria* mens est, vnde & *immemores* amentes. dum ergo viuificat corpus, *anima* est. dum scit, *mens* est, dum vult, *animus* est. dum recollit, *memoria* est. dum re-
ctum iudicat, *ratio* est. dum spirat, *spiritus* est. dum aliquid sentit, *sensu* est. Nam inde animus sensus dicitur pro iis quæ sentit. vnde & sententia nomen accepit. *Corpus*, dictum pro eo quodd corruptum reperit, Solubile enim atque mortale est, & aliquando soluendum. *Cars* autem à creando est appellata. *Cremens* enim semen masculi, vnde animalium & hominum corpora concipiuntur. Hinc &
m m j

caim inuicem, vt affiduo motu reficiant ob-
 turū. Muniz sunt autem vallo capillorum,
 vt & apertis oculis si quid inciderit repella-
 tur, & somno conuulsiuibus tanquam inuo-
 luti quiescant latentes. In summitate autem
 palpebrarum locis quibus se vtraque clau-
 su contingunt erant ad moti ordine serua-
 to capilli, tutelam oculis ministrantes, ne ir-
 ruente forde facile iniurias excipiant, & ex
 eo nocetur, vt pulueris vel cuiusquam cras-
 sioris materie arceant contactum: aut ipsum
 quoque aerem concidendo mitescunt, quod
 tenuem atque serenum faciant visum. *Lacry-
 mæ* quidam à laceratione mentis putant
 dictas, alij existimant ideo quod Græci *Λα-
 ρυμæ* vocant. *Cilia* sunt tegmina quibus coo-
 periantur oculi, & dicta cilia quod elecent o-
 culos, regantque tota custodia. *Supercilia* di-
 cta, quia superposita sunt ciliis, quæ idcirco
 pilis vestita sunt, vt oculis munimenta præ-
 tectant, & sudorem à capite deluentem de-
 pellat. *Intercilium* verò est medium illud in-
 ter supercilia quod sine pilis est. *Gena* sunt
 inferiores oculorum partes, vnde barbæ in-
 choant. Nam Græcè *γεννη* barbæ. Hinc & ge-
 næ quod inde incipiant gigni barbæ. *Mala*
 sunt eminentes sub oculis partes, ad prote-
 ctionem eorum suppositæ. Vocatæ autem
 malæ siue quod infra oculos prominent, in
 rotunditatem quæ Græci *μαλα* appellant, si-
 ne quod sint super maxillas. *Maxilla* per di-
 minutionem à malis, sicut paxillus à palo, ra-
 zillus à talo. *Mandibula* sunt maxillarum par-
 tes, ex quo & nomen factum. *Barbam* vete-
 res vocauerunt quod vireum sit, non im-
 herum. *Aurium* inde dictum nomen à voci-
 bus hauriendis. vnde & Virgilius, vocem
 que his auribus hauri. Aut quia vocem ipsam
 Græci *αὐτί* vocant, ab auditu. Per immuta-
 tionem enim litteræ aures, quasi aures nūcu-
 paræ sunt. Vox enim repercussa per anfra-
 ctus earum sonū facit qui sensum excipiant
 audiendi. *Pinnula* summa pars auris ab acu-
 mine dicta. Pinnam equum antiqui acutū di-
 cebant, vnde & bipennis & pinna. *Nares* id-
 circo nominantur, quia per eas vel odor vel
 spiritus manare nō desinit, quia nos odore ad-
 monent, vt norimus aliquid & sciamus. Vn-
 de contrā inscij ac rudes ignari dicuntur.
 Olfecisse enim veteres scisse dicebant. Te-
 rentius, Ac non totis sex mensibus prius ol-
 fecissent quā ille quicquam cepit. *Nar-
 rium* recta pars propter quod equaliter sit in
 longitudine & rotunditate porrecta, colum-
 na vocatur, extremitas eius, pirula à formula
 positi piri. Quæ verò destra leuique sunt,
 pinnule ab alarum similitudine: medium
 autem interfinium. Quæ dictum quod per i-
 psum quasi per ostium & cibos intus mitti-
 mus, & spiritum foris proficimus, vel quia

ibi ingrediuntur cibi, & inde egrediuntur seu-
 mones. *Labia* à lambendo nominata. quod
 autem superius est, labium dicimus, quod in-
 ferius eo quod grossius sit, labrum. Alij viro-
 rum labra, mulierum labia dicunt. *Lingua*
 lingendo cibum patit Varro nomen imposi-
 tum. Alij quoddam per articulares sonos verba
 ligat. Sicut enim plectrum cordis, ita lingua
 solidit dentibus & vocalem efficit sonum.
Dentes Græci *δόντες* vocant, & inde in lati-
 num nomen trahere videntur. Horum primi
præcisors dicuntur, quia omne quod accipi-
 tur ipsi prius incidunt. Sequentes *canines* vo-
 cantur, quorum duo in dextra maxilla, &
 duo in sinistra sunt. Et dicti canini, quia ad
 similitudinem caninorum existunt, & canes
 ex ipsis ossa frangit, sicut & homo, & quod
 non possunt priores præcidere, illis tradunt,
 vt confringant. Hos vulgus pro longitudine
 & rotunditate *colomellas* vocant. Vltimi sunt
molares, qui concisa à prioribus atque cōsta-
 ta subigunt, & molūt, atque immassant, vnde
 & molares vocati sunt. Dentium autem
 numerum dūcunt qualitas sexus. Nam in
 viris plures, in feminis pauciores existunt.
Gingiva à gignendis dentibus nominata.
 Factæ autem sunt, etiam ad decorem den-
 tium: ne nudi horrore potius, quam orna-
 mento existerent. *Palatum* nostrū sicut cæ-
 lum sursum est positum, & inde palatum à
 polo per derivationem: sed & Græci simili-
 ter palatum *ἐγκέλιον* appellant, eo quod pro
 sui concanitate cæli similitudinem habeat.
Fasciæ à suspendendis vocibus nominatæ, vel
 quod per eas famur voces. *Arteria* vocatæ,
 siue quod per eas à pulmone aer, hoc est spi-
 ritus fertur, seu quod archis & angustis me-
 atibus spiritum vitalem retineant, vnde vocis
 sonos emittunt: qui soni vno modo sona-
 rent, nisi linguae motus distantias vocis effi-
 ceret. *Toler* Gallica lingua dicitur, quas vul-
 gō per diminutionem *rufillas* vocant, quæ in
 laucibus turgescere solent. *Mentum* dictum
 quod inde mandibula oriantur, vel quod ibi
 iunguntur. *Gurgilio* à gutture nomen trahit,
 cuius meatus ad os & nares pertendit: habet
 viam qua vox ad linguam transmittitur: vt
 possit verba collidere. Vnde & *gurgire* dici-
 mus. *Rumen* proximum gurgulioni, quoniam ci-
 bus & potio deuoratur. Hinc bestiarum quæ ci-
 bos reuocant ac remanent: ruminare dic-
 tur. *Sublinguum* operculum gurgulionis,
 quasi parua lingua, quod foramen linguæ
 recludit operative. *Callum* dictum quod sit
 rigidum & rotundum, vt columna, basium
 caput & sustentans, quasi capitulum: cuius
 anterior pars gula vocatur, posterior ceruix.
Cervix autem vocata, quod per eam partem
 cerebrum ad medullam spinæ dirigatur, qua
 si cerebrum. Veteres autem plurali tan-

Et vocatur alius quod abluatur, id est purgetur. Ex ipsa enim sordes stercoreum desunt. *Vterum* solæ mulieres habent in quo concipiunt, ad similitudinem cauliculi. Tamē autem uterum pro utriusque sexus ventre plerūque ponunt, nec poetæ tantummodo, sed & ceteri. Vocatus autem *uterum*, quod duplex sit, & ab utraque in duas se dividit partes, quæ in diversum diffusæ ac replexæ circumplicantur in modum cornuū arietis, vel quod interius impletur, factu. Hinc & uter quod aliquod extrinsecus habuerit, ut membra & viscera. *Aqualiculus* autem propriè porci est, hinc ad ventrem translatio. *Matriæ* dicitur quod fetus in ea generetur, semen enim receptu confouet, confotū corporat, corporatum in membra distinguit. *Vulva* vocata quasi valva ventris, id est ianua, vel quod semen recipiat, vel quod ex ea fetus procedat. *Vesica* quasi vas aquæ, quia sicut vas aqua, ita de renibus urina collecta completur, & humore distenditur. Cuius usus in volucribus non habetur. *Prima* autem dicta, siue quod vratur, siue quod ex renibus egeritur. Cuius indicio & salus & ægritudo futura monstratur. Qui humor vulgo lotium dicitur, quod eo lota, id est munda vestimenta efficiantur. *Semen* est quod iactu sumitur, aut terra aut ab utero ad gignendum vel fructus vel fetus. Est enim liquor ex cibi & corporis decoctione factus, ac diffusus per venas atque medullas, qui inde defudatus in modum sentinæ concrevit in renibus eiectioneque per coitum & in utero mulieris susceptus calorem quodammodo viscerum, & menstrualis sanguinis irrigatione formatur in corpore. *Menstrua* superuacua mulierum sanguis. Dicta autem menstrua propter circuitū lunaris luminis, quo solet hoc venire profluuiū. Luna enim Græcè *μην* dicitur, hæc & muliebri nuncupantur. Nam mulier solum menstruale est animal. Cuius cruoris contactu fruges non germinant, acescit musta, monuntur herbarum, amittunt arbores fructus, rubigo ferrum corrumpit, nigrescunt æramenta. Si qui canes inde edunt, in rabiem efferuntur. Glutinum asphalti quod nec ferro, nec aquis dissolvitur pollutum cruore ipso sponte dispergitur. Post plurimos autem dies menstruos ideo semen non est germinabile, quia iam non est menstrualis sanguis à quo perfusum irrigetur. Tenue semen locis muliebribus non potest adherere. Labitur enim nec habet vim adherendi. Similiter & crassum vim non habet gignendi, quia muliebri sanguini miscere se non potest propter nimiam sui spissitudinem. Hinc & steriles matres & feminas dicunt fieri, vel per nimiam feminis vel sanguinis crassitudinem, vel propter nimiam ra-

ritatem. *Primum* autem aint cor hominis fingi, quod in eo sit & vita hominis & sapientia: deinde quadragesimo die totum corpus expleri: quod ex abortionibus, ut fertur, collectum est. Alij fetus à capite sumere dicunt exordium. Vnde & in auiū fortibus primum oculos fingi in ovīs videmus. *Fetus* autem nominatus, quod adhuc in utero foueatur. Cuius secundæ dicuntur *folliculus* qui simul cum infante nascitur, continetque eum: dictus ita, quia cum eum editur, sequitur. *Nasci* autem patribus similes aiunt, si paternum semen validius sit: matribus si matris, hac ratione similes exprimi vultus. Qui autem utriusque parentis figuram reddunt, æqualiter mixto paterno maternoque semine concipiuntur, auiorum proauorum similes fieri, quia sicut in terra multa semina occulta, ita & in hominibus semina celantur, figuræ parentū redditura. ex paterno autem semine puellas nasci, & ex materno pueros: quia omnis partus constat duplici semine: cuius pars maior cum inualuerit, occupat similitudinem sexus. *In corpore nostro quadam tantum utilitatis causa facta sunt: ut viscera: quædam & utilitatis & decoris, ut sensus in facie, & in corpore manus ac pedes. quorum membrorum & utilitas magna est, & species decentissima. Quadam tantum decoris, ut mamillæ in viris, & in utroque sexu umbilicus. Quadam discretiois, ut in viris genitalia, barba prolixa, pectus amplum: in mulieribus lenes genæ, & angustum pectus: ad concipiendos autem & portandos fetus renes & latera dilatata. Quod ad hominem, & ad partes attinet corporis ex parte dictum est, nunc quæ res eius subiungamus.*

De ætatibus hominis. CAP. II.

Gradus ætatis sex sunt, infantia, pueritia, adolescentia, iuuentus, gravitas atque senectus. Prima ætas *infantia* est pueri nascentis ad lucem, quæ porrigitur in septē annis. Secunda ætas *pueritia*, id est pura & needū ad generandum apta, tendens usque ad decimum quartum annum. Tertia *adolescentia* ad gignendū adulta, quæ porrigitur usque ad vigesimum octavū annū. Quarta *iunventus* firmissima omnium ætatū, anniens in quinquagesimo anno. Quinta ætas *senioris*, id est gravitas, quæ est inclinatio à iuventute in senectutem: nondū senectus, sed iam nondum iuventus, quia senioris ætas est quæ Græci *πρεβύτης* vocant. Nam senes apud Græcos non presbyter, sed *πρεβ* dicitur. Quæ ætas à quinquagesimo anno incipit septuagesimo terminatur. Sexta ætas est *senectus*, quæ nullo annorū tempore finitur: sed post illas quinque ætates quantuncque vitæ est, senectuti deputa-

quasi mortui laeche, tempore æstiuo reniuescant. *Eritus*, animal spinis coopertum, quod exinde dicitur nominatum, eo quod subrigit se quando spinis suis clauditur, quibus vndique protectus est contra insidias. Nam statim ut aliquid senserit, primum se subrigit atque in globum conuersus, in sua se arma recolligit. Huius prudentia quædam est. Nam dum abscederit vnam de vite, supinus sese volutat super eam, & sic eam exhibet nativis suis. *Grillus*, nomen à sono vocis habet. Hic retrò ambulat, terram terebrat, stridet noctibus, venatur eum formica circumligata capillo in cavernam eius coniecta, amara prius pulvere ne se abscondat. Ita formicæ complexibus trahitur. *Formica* dicta, eo quod ferat micas farris, cuius solertia multa. Providet enim in futurum, & præparat in æstate quoddam hyeme comedat. In messe autem eligit triticum: hordeum non tangit. Dum pluit ei super frumentum, totum eiicit. *Dicuntur in Æthiopia esse formica ad canem formam*, quæ arenas aureas pedibus eruunt, quæ custodiunt ne quis auferat, captantes ad necem persequuntur. *Formicoleon*, ob hoc vocatus, quia est vel formicarum leo, vel certe formica pariter & leo. Est enim animal paruum formicis satis infestum, quod se in pulvere abscondit, & formicas frumenta gestantes interficit. Proinde autem leo & formica vocatur, quia aliis animalibus vel formica est: formicis autem vel leo est.

De serpentibus. CAP. IIII.

Anguis vocabulum omnium serpentium genus, quod plicari & contorqueri potest. Et inde anguis, quod angulosus & nunquam sit rectus. Angues autem apud gentiles pro genitiis lucorum erant habiti semper: vnde & Persius: Pinget duos angues pueri sacer est locus. *Colubrum*, constat ab eo dictum, quod colat umbras, vel quod in lubricis tractus flexibus sinuosis labatur. Nam *lubricum* dicitur, quicquid labitur dum tenetur, ut pisces & serpentes. *Serpens* autem nomen accepit, quia occultis accessibus serpit: non apertis passibus, sed squamarum minutissimis assibus repit. Illa autem quæ quatuor pedibus nituntur, sicut lacerti & stelliones, non serpentes sed *reptilia* nominantur. Serpentes autem reptilia sunt, quia ventre & pectore reptant. Quorum tot venena, quot genera: tot perniciës, quot species: tot dolores, quot colores habentur. *Draco*, maior cunctorum serpentium, siue omnium animantium super terram. Hunc Græci *phânium* vocant. Vnde & derivatum est in Latino ut diceretur draco, quia sæpe à speluncis abstractus fertur in ærem, concitatusque properat cum aër. Est autem crista-60

tus ore paruo: & artis fistulis per quas trahit spiritum, & linguam exerit. Vim autem non in dentibus, sed in cauda habet, & verberare potius quàm rictu nocet. Innoxius autem est à venenis: sed ideo huic ad mortem faciendam venena non esse necessaria, quia si quem ligauerit, occidit. A quo nec elephas tutus est sui magnitudine corporis. Nam circa semitas delitescens, per quas elephanti solito graduntur: crura eorum nodis elgat, ac suffocatos perimit. Gignitur autem in Æthiopia & India, in ipso incendio iugis æstus. *Basiliscus*, Græcè, Latine interpretatur regulus, eo quod rex serpentium sit: adeo ut eum videntes fugiant, quia olfactu suo eos necat: nam & hominem, vel si aspiciat, interimit. Siquidem ad eius aspectum nulla avis volans illæsa transit sed quamvis procul sit, eius ore combusta deuoratur. A muscelis tamen vincitur, quas illic homines inferunt cavernis, in quibus delitescit. Itaque ea visa fugit, quem illa persequitur & occidit. Nihil enim parens ille rerum sine remedio constituit. Est autem longitudine semipedalis: albis maculis lineatus. *Regulus* autem, sicut scorpiones, arentia quæque sectantur, & postquam ad aquas venerint, ibique aliquem momorderint, *aspidotus* & lymphaticos faciunt. *Sibilus*, idem est qui & regulus. Sibilus enim occidit antequam mordeat vel exurat. *Vipera* dicta, quod vi pariat. Nam cum venter eius ad partum intumuerit, catuli non expectantes naturæ maturam solutionem, sed corrosis eius lateribus vi erumpunt cum matris interitu, Lucanus: Viperei coeunt abrupto corpore nati. Fertur autem quod masculus ore inserto viperæ seminem expuat. Illa autem ex voluptate libidinis in rabiem versa, caput maris ore receptum præcidit. Ita fit ut parens vterque pereat, masculus dum coit, femina cum parturit. Ex vipera autem pastilli fiunt, qui *mezeu* vocantur à Græcis. *Aspis* vocata, quod morfu venena immittat & aspergat: is enim Græci venenum dicunt: & inde aspis quod morfu venenato interimat. Huius diuersa genera & species, & dispares effectus ad nocendum: fertur enim aspis cum ceperit pati incantantem, qui eam quibusdam carminibus propriis euocat, ut eam de caverna educat: illa autem cum exire noluerit, vnam aurem ad terram premit, alteram cauda obturat & operit: que ita voces illas magicas non audiens, non exit ad incantantem. *Dipsas*, genus est aspidis, quæ Latine situla dicitur, quia quem momorderit, siti perit. *Hypnalis*, genus aspidis dicta, quod somno necat. Hæc sibi Cleopatra apposuit, ac ita morte quasi somno soluta est. *Hemorrhous aspis* nuncupatur, eo quod sanguinem suadet qui ab eo moritur

aspicientis contra Orientem, & orto sole in-
 zendit & illuminatur. *Stellæ* de colore nomē
 habet inditum. Est enim tergore pictus lu-
 centibus guttis in modum stellarum. De quo
 Ouidius, Aptumque color. Nomen habet,
 variis stellatus corpore guttis. Hic autē scor-
 pionibus aded contrariis traditur, vt valo eo
 pavore iis afferat & torporem. Sunt & al-
 lia genera serpentium vt *Admodia*, *Elephan-
 tia*, *Camadracanes*. Postremo quantus nomi-
 num, tantus mortium numerus. ¶ Omnes
 autem serpentes natura sua frigidi sunt, nec
 percutiunt, nisi quando calescunt. Nam quā-
 do sunt frigidi, nullum tangunt. Vnde & ve-
 aena eorū plus die quā nocte nocent. Tor-
 pent enim noctis algore, & merito, quia fri-
 gidi sunt nocturno rore. In seientia addu-
 cunt vaporem corporis gelidæ pestes, & na-
 tura frigida. Vnde & hyeme in nodos tor-
 queuntur æstate solvuntur. Inde est, quod dum
 quicquam serpentium veneno percutitur,
 primum obstupefcit: & postea vbi in illo ca-
 lesctum ipsum virus exarlerit, statim & ho-
 minem extinguit. *Venenum* autem dictum,
 eo quod per venas vadit. Infusa enim pestis
 eius per venas vegetatione aucta discurrit, &
 animam extinguit. Vnde non potest venenū
 nocere, nisi hominis tetigerit sanguinem,
 Lucanus, Noxia serpentum est admixto san-
 guine pestis. Omne autem venenum frigi-
 dum est, & ideo anima quæ ignea est, fugit
 venenum frigidum. In naturalibus bonis,
 quæ nobis & irrationabilibus animalibus
 videmus esse communia, vivacitate quadam
 sensus serpens excellit. Vnde & legitur in Ge-
 nesi Serpens autem erat sapientior omnibus
 peccatoribus terræ. Dicit autem Plinius: Si cre-
 ditur, quod serpentis caput etiam si cum duo-
 bus euaserit digitis, nihilominus vivit. Vnde
 & totum corpus obicit pro capite ferienti-
 bus. *Anguis* vniuersis hebes visus est. Ra-
 rō in aduersum cōtuentur, nec frustra, cum
 oculos non in fronte habeant sed in tempor-
 ribus, aded vt citius audiant quā aspiciant.
 Nullum autem animal in tanta celeritate
 linguam mouet, vt serpens aded vt triplicem
 linguam habere videatur cum vna sit. Ser-
 pentium vda sunt corpora: adeo vt quacun-
 que eunt, viam humore designent. Vestigia
 serpentium talia sunt, vt cum pedibus carere
 videantur: costis tamen & squamarum nisi
 bus crepant: quas à summo gutture vsque ad
 imam aluum parili modo dispositas habent.
 Squamis enim quasi vnguibus, costis quasi
 curibus innituntur. Vnde si in qualibet cor-
 poris parte ab aluo vsque ad caput ictu cap-
 ut aliquo collidatur, debilis reddita cursum
 habere non possit: quia vbiunque ictus ille
 inciderit, spinam soluit, per quam costarum
 pedes & motus corporis agebantur. Serpen-

tes autem diu vivere dicuntur, adeo vt depo-
 sita vetere tunica, senectutem deponere. at-
 que in iuuentutem redire perhibeantur. Tu-
 nicæ serpentum *exuvia* nuncupatur, eo quod
 iis quando senescunt sese exuit, quibus exui-
 ti in iuuentutem redeunt. Dicuntur autem
exuvia & *induvia*, quia exuuntur & induuntur.
 ¶ Pythagoras, dicit de medulla hominis
 mortui quæ in spina est, serpentem creati,
 quod etiam Ouidius in Metamorphosis libris
 commemorat, dicens: Sunt qui cum clauo
 putrefacta est spina sepulchro Mutari, cre-
 dant humanas angue medullas. Quod si cre-
 datur, merito euenit, vt sicut per serpentem
 mors hominis: ita per hominis mortem ser-
 pens. Fertur autem quod serpens hominem
 nudum non sit ausus attingere.

De Vermibus. C. A. P. II.

Vermis est animal quod plerumque de
 carne vel de ligno, vel de quacunque re
 terrena sine vilo concubitu gignitur: licet
 nonnuquam & de ouis nascantur, vt scor-
 pio. Sūt autem *vermes* aut *aeris*, aut *aquæ*, aut
terre, aut *carumini*, aut *frondium*, aut *ignorum*, aut
vestimentorum. ¶ *Arauca* vermis *aeris*: ab
 aeris nutrimento cognominata quæ exiguo
 corpore longa fila deducit: & telæ semper
 intenta nunquam desinit laborare, perpetuū
 sustinens in suo labore, suspensum. ¶ *San-
 guisuga* vermis *aquatilis*, dicitur quia sanguine
 sugit. Potantibus enim iniliatur, eūque il-
 labitur faucebus, vel vbi vspiam adhæserit,
 sanguinem haurit: & cum nimio cruore ma-
 duent, id euomit quod hausit, vt recentiorē
 denud sugat. ¶ *Scorpio* vermis *terrenus*, qui
 potius vermibus ascribitur quā serpentibus:
 animal armatum aculeo: & ex eo Græcè vo-
 catum, quod cauda figat: atque arguato vul-
 nere diffundat venena. Proprium autem est
 scorpionis, quod manus palmam non feriat.
Cantarida vermis terrenus, qui humano cor-
 pori statim vt fuerit applicatus, sui adustione
 vesicas efficit plenas humore. *Multipes* ver-
 mis terrenus, ex multitudine pedum vocatus
 qui contra ictum contractus in globū com-
 plicatur. Nascitur sub petris ex humore &
 terra. *Limax* vermis limi dictus, quod in li-
 mo, vel de limo nascatur: vnde & sordidus
 semper & immundus habetur. ¶ *Bombyx*
 vermis *frondium*: ex cuius textura bombyci-
 num conficitur. Appellatur autem hoc no-
 mine ab eo quod euacuetur dū sila generat,
 & aer solus in eo remaneat. *Eruca* fron-
 dium vermis oleribus vel pampinis inuolu-
 ta: ab erodendo dicta, quia meminit Plau-
 tus, Imitatus nequam bestiam & maleficam
 inuolutam in pampino. Impicat se ca-
 dem: nec aduolat vt locusta, vt huc il-

omnibus partibus æquale, concludens terrā in media mundi mole librata. Hoc moueri dicunt, & motu eius sidera in eo fixa ab oriente vsque ad occidentem circuire, septentrionibus breuiores giros iuxta cardinem peragentibus. *Axi* est septentrionis linea recta: quæ per mediam pilam Sphæræ tendit, & dictus axis: quod in eo Sphæra vt rota voluitur, vel quia ibi plaustrum est. *Cardines* extremæ partes sunt axis, & dicti cardines, eo quod per eos vertitur cælum. *Poli* sunt circuli qui currunt per axem. Horum alter est *septentrionalis*, qui nūquam occidit, appellaturque *Boreus*; alter *australis* qui nūquam videtur, & *austrotrialis* dicitur & dicti *poli* quod sint axium circuli ex vsu plaustrorum, à poliēdo seshcet nominati, sed *poli* Boreus semper videtur; Austrotrialis nūquā, quia dextra cœli altiora sunt, pressa Austri. *Cœlex* extrema cœli sunt, à curuitate dicta. Nam conuexum curuum est & inelatum, & in modum circuli flexū. *Latus circulus* via est quæ in Sphæra videtur, à candore dicta, quia alba est: quam aliqui dicunt viam esse quam circueit sol, & ex splendoris ipsius transitu ita lucere.

De circulis calis. CAP. VI.

Habitatio ista *circulorum* distincta *zonis*, quasdam partes temperie sua incolere permittit, quasdam negauit, enormitate frigoris aut caloris. *Zona* autem ipse quinque sunt, quæ ideo *zonæ* vel circuli appellantur, eo quod in circumductione Sphæræ existunt. Quorum *primus circulus* ideo *arcticus* appellatur, eo quod inter eum Arctici signa inclusa perspicuntur, quæ à nobis in vsarum speciem sistit septentriones appellantur. *Secundus circulus* ex eo *temperatus* dicitur, quia in eo circulo sol aequilonis sinibus æstatem faciens ultra eum circulum non transit: sed statim reuertitur, & inde tropic^{us} appellatur. *Tertius circulus* *temperatus*, qui à Latinis ideo æquinoctialis appellatur, eo quod sol eum ad eum orbem peruenit: æquinoctium facit: *apogæ* enim Latine dies dicitur atque nox quo circulo dimidia Sphæræ pars constituta prospicitur. *Quartus circulus* antarctic^{us} vocatur: eo quod contrarius sit circulo quem arctic^{us} nominamus. *Quintus circulus* *temperatus* dicitur, qui à Latinis hiemalis siue brumalis appellatur, ideo quia cum sol ad eum circulum peruenit, hiemem iis qui ad Aquilonem sunt facit, æstatem autem iis qui in Austri partibus cōmorantur. *Zodiacus autem circulus* est, qui duodecim continet signa, *Sol* & *Luna*, id est ab animalibus, ita dictus.

De aere & nube. CAP. VII.

Aer est inanitas plurimum habet admixtum raritatis quam cetera elementa,

De quo Virgilius, Longum per inane secutus. Aer dictus *Seri* à *seris*, ab eo quod ferat terram, vel ab eo quod feratur. Hic autem partim ad cælestem, partim ad terrenam materiam pertinet. Nam ille subtilis, ubi ventosi ac protellofi motus non possunt existere, ad cælestem pertinet partem, iste verò turbulenti^{or}, qui exhalationib^{us} humidis corporeis, terræ deputatur, quique ex se multas species reddit, nam commotus ventos facit, vehementius concitatus, ignes & tonitrua: contractus, nubila: conspissatus, pluuiam: congelantibus nubibus niuem: turbulentius congelantibus densioribus nubibus, grandinem. distentus, serenum efficit. nā aerem densum nubem esse cōstat: *nubem* rarefactam *est solutam*, aerē. *Nubes* dictæ ab obnubendo, id est operiendo cælum, vnde & *nupta* quod vnctus suos vellet, vnde & *Neptunus* quod nubatur, id est mare & terram tegat. *Nubes* autem aeris densitas facit. *Venti* enim aerem conglobant, nubemque faciunt, vnde est illud, Atque in nubem cogitur aer.

De tonitruo. CAP. VIII.

Tonitruum dictum quod sonus eius terreat, nam tonus, sonus. Qui ideo interdam tam grauiter cōcutit omnia, ita vt cœli discidisse videatur, quia cum procella vehementissimi venti nubibus se repēte immiserit: turbine inualecente, exitūque querentes nubē quam excauauit, impetu magno profcindit, ac sic cum horrento fragore defertur ad aures. Quod mirari quis nō debet, cum vesicula quantis parua, magnum tamen sonitū displosa emittit. Cum tonitruo autē simul & *fulgura* exprimit: sed illud celerius videtur, quia clarum est: hoc autem ad aures tardius peruenit. Lux autem quæ appareret ante tonitruum, alibi *fulgor* vocatur. Quæ vt diximus, ideo antē videtur, quia clarum est lumen, tonitruum autem ad aures tardius peruenit.

De fulminibus. CAP. IX.

Fulgur & fulmen ictus cælestis isculi à feriendo dicti. *Fulgere* enim ferire est ac percutere. *Fulgura* autem collisa nubila faciunt, nam omnium rerum collisio igne creat, vt in lapidibus cernimus, vel attritu rotarū, vel in siluis arborū: simili modo in nubibus ignis, vnde & prius nubila sūt, deinde ignes. Ex vento autem & igne fulmina certum est in nubibus fieri & impulsu vectorum emitti. Ideo autem fulminis igne vim habere maiorem ad penetrandum, quia subtilioribus elementis factus est, quam noster, id est qui nobis in vsu est. Tria sunt autem eius nomina, fulgur, fulgor, & fulmen. *Fulgur*, quia tangit;

fulgor, quia incendit & urit: *fulmen*, quia findit, ideo & cum trinis radiis pinguntur.

De arcu & nubium effectibus.

C A P. X.

Arcus celestis dictus à similitudine curuati arcus. *Iris* huic proprium nomen est. Et dicitur iris quasi aeris, id est quod per aerem ad terras descendit. Hic autem à sole resplendet dum cauae nubes ex aduerso radium solis accipiunt, & arcus speciem fingunt, cui varios colores illa dat res, quia aqua tenuis, aer lucidus, & nubes caligantes irradiata ista varios creat colores. *Pluvia* dicta, quod fluat quasi flumina. Nascuntur enim de terre & maris anhelitu quae, cum altius eleuatae fuerint, aut solis calore resolutae, aut vi ventorum compressae stillantur in terras. *Nimbus* est densitas nubis intempesta & obscura, & inde nimbus à nube. Sunt autem nimbi repentinae & precipites pluviae. nam pluias vocamus lentas & iuges quasi flumina, vel quasi fluentes. *Imbres* autem & ad nubes & ad pluias pertinent: dicti à Graeco vocabulo quod terram inebrient ad germinandum. Ex his enim cuncta creantur. vnde & Lucretius, Ex igni terra atque anima nascuntur & imbris. est autem nomen Graecum. *Grando* appellata, quod forma eius granorum similitudinem habeat. Haec autem ventorum rigore durantur in nube, & solidantur in niuem, ruptoque aere solvuntur. *Nix* à nube vnde venit. *Glacies* à gelu & aqua quasi gelacies, id est gelata aqua. *Cela* autem quod eo stringatur tellus. 30 quippe terra dicitur. Tunc autem maiori gelu stringitur terra, cum fuerit nox serena *Pruiua* est matutini temporis frigus: quod inde pruinae nomen accepit, quia sicut ignis urit. 40 enim ignis, urere verò & ad solem & ad frigus pertinet. Nam vno sermone duo diuersa significantur, pro eo quod vnum effectum habent. Similis enim est vis & caloris & frigoris. vnde & utraque saxa rumpunt. Nam & calor urit ut est, uritur infelix Dido. Item frigus urit ut est, Aut boreae penetrabile frigus adurat. *Ros* Graecum est quod illi *ophros* dicunt. Alij ros putant dictum, quia rarus est non spissus, ut pluvia. *Nebula* inde dicta, vnde & nubila, ab obnubendo, hoc est operiendo terram, siue quod nubes volans faciat. Exhalant enim valles humidae nebulae & fiunt nubes, inde 50 nubilum, inde niues. Nebulae autem ima petunt cum serenitas est, summa. cum nubilum. *Caligo* umbra est de spissitudine aeris effecta. Et dicta caligo, quod maxime aeris calore gignatur. *Tenebrae* dicuntur quod teneant umbras. Nihil enim sunt tenebrae, sed ipsa lucis absentia tenebrae dicuntur: sicut silentium non aliqua res est: sed ubi sonus non est, silentium dicitur, sic tenebrae non aliquid sunt: sed ubi lux non est, tenebrae dicuntur. *Umbra* est aer 60

carens sole dictum autem quod fiat lis obicimur radiis. Est autem mobilita, & ex solis circuitu, & ex motu ventorum. Nanque quoties mouetur in sole, non moueri videtur: quia ubi quoque lucis solis obicimus, proinde illi luminis, sicque ingredi nobiscum umbras nostros videtur imitari. *Lux* ipsa: lumen quod à luce manat, id est lucis. sed hoc confundunt autores.

De ventis. C A P. XI.

Ventus aer commotus & agitatedi diuersis partibus coeli, nomina diuersa dicitur autem ventus, quod mens & violentus. Vis enim eius tantum non solum saxa & arbores euellat, sed celum terramque conturbet, maria eueat. *Ventorum quatuor principales spiritus.* Quorum primus ab oriente *Subsolanus* 10 dicitur *Auster*, ab occidente *Fauonius*, à trione eiusdem nominis *ventus* aspirat geminos hinc inde ventorum spiritus. *Ianus* à latere dextro *Vulturnus* habetur, *Eurus*, *Auster* à dextris *Euroauster*, à *Austrafricus*. *Fauonius* à parte dextra à leua *Corus*. Porro *Septentrio* à dextris à sinistris *Aquilonem*. Hi duodecim venti di globum flatibus circumagunt. Quorum nomina propriis ex causis signata sunt. *Subsolanus* ventus, eo quod sub ortu solis catur: *Eurus*, eo quod ab Eoo flat: id est oriente. Est enim *Subsolanus* coniunctus *Auster*, quod altè tonat: de quo Lucretius tonans *Vulturnus* & *Auster* fulmine. *Auster* ab hauriendo aquas vocatus, vnde crassum aerem facit, & nubila nutrit. Hic *ceres* appellatur, propter quod intererumpat aerem. Nam pestilentiam quae ex rupto aere nascitur, *Auster* flans in regiones transmittit: sed sicut *Auster* peritiam gignit, sic *Aquilo* repellit. *Euroauster*, 20 ctus, quod ex vna parte habeat *Eurum* & altera *Austrum*. *Austrafricus*: quod iungit hinc inde *Austro* & *Africo*. Ipse & *Libus* quod sit ei *Libus* hinc & inde *Notus*. *Zephyrus* Graeco nomine appellatus, eo quod flatus germina eius flatu viuificentur. Hic *Fauonius* dicitur propter quod fouea nascuntur. vnde est illud Et zephyro per globa resoluit. *Austro* autem flores solis zephyro fiunt. *Africus* à propria regione catus. In Africa enim initium flandi sumit: 30 *Corus* est qui ab occidente aestiuo flat. & dicitur *Corus*, quod ipse ventorum circuitum dat, & quasi chorum faciat. Hic antea dicitur, quem plerique *Argestes* dicunt. *imprudens* vulgus *Agreste*. *Septentrio* dicitur quod à circulo septem stellarum consurgit: quod tunc se mundo resupinato capite ferri videtur. *Circius* dictus, eo quod *Coro* sit iustus

Hispani *Gallia* vocant, propter quod eis à parte Gallie fiat. *Aquilo* dictus, eo quod aquas stringat & nubes dissipet. Est enim gelidus ventus & siccus. Idem & Boreas, qui ab Hyperboreis montibus fiat. Inde enim origo eiusdem venti est, vnde & frigidus. Natura enim omnium septentrionalium ventorum frigida & sicca est: australium humida & calida. Ex omnibus autem ventis duo cardinales sunt, *Septentrio* & *Auster*. *Etesia* autem ¹⁰ *habra* Aquilonis sunt, quibus nomen inditum est, quod certo anni tempore flatus agere incipiunt. *in autem* enim Græcè, annus Latine dicitur. Hæc autem cursum rectum à Borea in Ægyptum ferunt: quibus Auster contrarius est. Duo sunt autem extra hos ubique spiritus ²⁰ *magis quam venti*, aura & altanus *Aura* ab aere dicta, quasi aerea, quod lenis sit motus aeris. Agitatus enim aer auram facit, vnde & Lucretius, *Aereas auras*. *Altanus*, qui in pelago est per derivationem ab alto, id est mari vocatus. Nam altus est flatus in ripis quem diximus auram. Nam aura terræ est. Turbo est volubilitas ventorum, & turbo dictus à terra quoties ventus confurgit, & terram in circuitum mittit. *Tempestas* aut pro tempore dicitur, sicut ubique historiographi solent, dum dicunt, ea tempestate: aut ab statu cæli, quia magnitudine sui multis diebus oritur. Verno autem & autumnali tempore quam ³⁰ maximæ sunt tempestates: quando nec plena est æstas, nec plena hyems: vnde medium & confine utriusque temporis ex coniunctione aerum contrariorum efficiuntur tempestates, *Fragor* à fractarum rerum nominatus est sonitus: quia sicca quæque & arida frangit facile. *Procella* ab eo quod percellat, id est percutiat & euellat. Est enim vis venti cum pluvia. *Procellæ* enim aut de fluminibus aut de ventis fiunt. Nihil autem velocius ventis. ⁴⁰ vnde & propter celeritatem tam ventos quam fulmina alata fingunt poëtæ, ut *Alatis viribus Austri*.

De aquis. CAP. XII.

Aquidicta quod superficies eius æqualis sit. Hinc & æquor appellatum, quia æqualiter sursum est. Duo autem sunt validissima vitæ humanæ elementa ignis & aqua. vnde grauitèr damnantur quibus ignis & aqua interdicatur. Aquarum elementum ⁵⁰ cæteris omnibus imperat. Aquæ enim cælum temperant, terram fecundant, aerem exhalationibus suis incorporant, scandunt in sublime, & cælum sibi vendicant: quod enim mirabilius aquis in celo stantibus? Parum sit in tantam peruenisse altitudinem: rapiunt & socum piscium examina: effusæ, omnium in terra nascentium causa fiunt. Fruges gignunt, arbores frutices herbæque producunt, sordes detergant, peccata abluunt, potum cunctis ⁶⁰

animantibus tribuunt.

De diuersitate aquarum. CAP. XIII.

Aquarum natura multa est diuersitas. Aliæ enim salinæ, aliæ nitæ, aliæ aluminis, aliæ sulphuris, aliæ bituminis, aliæ curam morborum adhibentes. Nam iuxta Romam *Albulæ* aquæ vulneribus medentur. In Italia fons *Cicer*, oculorum vulnera curat. In Æthiopia lacus est quo perfusa corpora velut oleo nitescunt. *Zamæ* fons in Africa, canoras voces facit. Ex *Clitorio* lacu Italiæ qui biberint, vini tædium habent. In *Chio* insula fontem esse dicunt, quo hebetes fiunt. In *Boeotia* duo fontes alter memoriam, alter obliuionem affert. *Cizici* fons, amorem *Veneris* tollit. *Boeotix* lacus furialis est: de quo qui biberit ardore libidinis exardescit. In *Campania* sunt aquæ, quæ sterilitatem ¹⁰ feminarum, & virorum insaniam abolere dicuntur. In Æthiopiæ fonte rubro qui biberit *limphaticus* fit. *Lechnus* fons *Arcad* & abortus fieri non patitur. In *Sicilia* fontes sunt duo, quorum vnus sterilem facundat: alter secundam sterilem facit. In *Thessalia* duo sunt flumina: ex vno bibentes oves nigras fieri ferunt: ex altero albas, ex utroque variæ. *Clitumnus* lacus in *Vmbria* maximos boves gignit. *Reatinis* paludibus iumentorum ungulas indurari dicunt. In *Asphaltite* lacu *Iudææ* nihil mergi potest quicquid animam habens. In *India* *Siden* vocatur stagnum, in quo nihil innatat, sed omnia merguntur. At contra in *Alce* lacu per *Porcidam* omnia fluitant, nihil mergitur. *Marsidæ* fons in *Phrygia* saxa generat. In *Achaia* aqua profuit è saxis *Strix* appellata, quod ilico ²⁰ potata interficit. *Celomum* stagnum *Siciliæ* fetore odore abigit proximantes. Fons est in *Africa* circa templum *Ammonis* qui humoris nexibus humum stringit. *Fauillæ* etiam in cæssuè *soldat* Fons *Iob* in *Idumæa* quater in anno colorem mutasse dicitur, id est puluerulentum, sanguineum, viridem, & limpidum. trinis mensibus in anno tenes ex his vnum colorem. In *Trogodytis* lacus est, ter in die fit amarus & deinde toties dulcis. Fons *Siloa* ad radicem montis *Sion* non iugibus aquis sed in certis horis diebusq; ebullit. In *Iudæa* quondam riuus *sabbati* omnibus siccabatur. In *Sardinia* fontes calidi oculis medentur, fures arguunt. Nā ex citate detegitur eorum facinus. In *Epiro* esse ferunt fontem, in quo faces extinguuntur accēsa: & acceduntur ³⁰ extincta. Apud *Garamantes* fontem esse aiunt ita algentem die, ut non bibatur: ita ardentem nocte, ut non tangatur. Iam verò in multis locis aquæ manant perpetim feruentes, tanta vi ut balnea calefaciant. Quædam enim terræ sunt quæ multum sulphuris & aluminis habent. Itaque cum per venas calentes aqua frigida venit vicino sulphuris calore cōtacta exardescit: nec talis ab origine effluit, sed permuat ⁴⁰ dum venit. Sulphur enim alumenque

secum ferunt aquæ, utranque materiam igne.
pienam maris motibus incalescentem.

De mari nomine. CAP. XIII.

Mare est aquarum generalis collectio.
Omnis enim congregatio aquarum si-
ue salæ sint, siue dulces, abusive maria nun-
cupantur, iuxta illud, Et congregationes a-
quarum vocavit maria. Proprie autem mare
appellatum: eo quod aquæ eius amaræ sint.
Æquor autem vocatum, quia æqualiter sur-
sum est: & quanvis aquæ fluctuantes velut
montes erigantur: sedatis rursus tempestati-
bus adæquantur. Altitudo enim maris diuer-
sa est indiscreta tamen dorsum eius æqualitas.
Ideo autem mare incrementum non capere,
cum omnia flumina & omnes fontes reci-
piat, hæc causa est: partim, quod influentes
vndas ipsa magnitudo eius non sentiat, dein-
de quod amara aqua dulces fluentum consu-
mat, vel quod ipsæ nubes multum aquarum
ad se attrahant, siue quod illam partim venti
auferant, partim sol exsiccat, postremum quod
per occulta quædam terræ foramina perco-
latur, & ad caput amnium fontesque reuolu-
tum recurrat. Maris autem certum non esse
colorem: sed pro qualitate ventorum muta-
ri. Nam modò flauum est, modò luculentum,
modò atrum.

De Oceano. CAP. XV.

Oceanum Græci & Latini ideo nominant
eo quod in circuli modo ambiat orbem:
siue à celeritate, eo quod ocyus currat. Item
quia ut cælum purpureo colore nitet. Ocean-
us quasi *ωκεανος*. Iste est qui oras terrarum
amplectitur, alternisque æstibus accedit at-
que recedit. Respirantibus enim in profun-
dum ventis aut remouet maria, aut resorbet.
Quique à proximis regionibus diuersa vo-
cabula sumpsit: ut Gallicus, Germanicus, Scy-
thicus, Caspius, Hircanus, Atlanticus, Gadi-
tanus. Nam *Gaditanum fretum* à Gadibus di-
ctum, ubi primò ab Oceano maris magni li-
men aperitur. Vnde & Hercules cum Gadi-
bus peruenisset, columnas ibi posuit, sperans
illic esse orbis terrarum finem.

De mediterraneo mari. CAP. XVI.

Mare magnum est quod ab occasu ex
Oceano fluit, & in meridiem vergit,
deinde ad septentrionem tendit. Quod inde
magnum appellatur, quia cætera maria in
comparatione eius minora sunt. Istud est me-
diterraneum: quia per mediam terram usque
ad orientem perfunditur, Europam & Afri-
cam Asiâque determinans: Cuius primæ

partis sinus, qui Hispaniis perfunditur
cuius & *Balearius* appellatur. Deinde
qui Narbonensem provinciam alit
Ligusticus, qui iuxta Genuam urben
ximus. Post hæc *Tyrrhenus* qui Itali-
git: quem Græci Ionium, Itali infen-
cant. Deinde *Siculus*, qui à Sicilia
Cretam vadit. Deinde *Ægeus*, qui
philiam & Ægyptum pertendit. It
spontus, qui in septentrionem retorq
fractibus magnis iuxta Græcias & I
in angustias septem stadiorum str
quo Xerxes ponte nauibus factis in-
comeauit. ibi est Abydos. Inde de
equore patente rursus stringitur & I
pontidem, qui mox in quingētos passi-
tatur, sitque *Bosphorus Thracius*, qui
copias transportauit. Inde Ponticus si-
philimus à tergo *Meotidis paludis*, qui
re ex multitudine fluminum dulces
cetera, nebulosumque & breuius est
Ponticum vocatum, quod sit breuius
præter phocas & thymos atque de
alias belluas maiores non patitur. Qu-
tem terra dum vna sit, pro diuersis
riis appellatur vocabulis: ita & pro
bus hoc mare magnum diuersis nomi-
nuncupatur. Nam Ibericum & Asia
provinciis dictum: ab insulis, Balearic
culum, Creticum, Cyprium, Ægeum
tium. Nam inter Tenedum & Chios
est in mari potius quam in insula, qui
dentibus procut capræ simili creditur
nuncupant, unde & Ægeum mare
ctum, sic & Carpatium mare inter Æg
& Rhodum ab insula Carpatho illic
Argentibus, Gallicum, Ausonium, Dal-
Ligusticum. Ab oppidis Argolicon,
thium, Tyrium, Adriaticum. Nā Adri-
dam ciuitas Illyrico mari proxima fu-
Adriatico mari nomen dedit. *Apositi*
ut superum & inferum, quod sit orien-
rior, occidentis inferior. Est autem Tu-
Adriaticum. *A memoria regis*, ut Ioni-
quippe rex fuit Græciæ, unde Ioni-
nientes. Hoc mare & Tyrrhenum dic-
ue quod Tusciam alluit: id est Tyrrhe-
ue à Tyrrhenis nautis qui se in hoc
præcipitauerunt. Et sciendum Ionium
esse immensum, ab Ionia usque ad S
& huius partes esse Adriaticum, Ac-
& Epiroticum, *A moribus accolarum*
Euxinus, A xenus antea appellatus est
bus hominum qui ceciderunt in mari, v-
lesponticum, Icarium, Myrtilum. Nam My-
mare dictum à Myrtili lapsu, quod i-
Oenomaos præcipitatus sit. Icarus ve-
tensis, ut fabulæ ferunt, altiora petens
solis calore solutis mari in quo cecidi-
imposuit. frigus quoque, cum Helle

sua fugiens insidias nouercales, conscendit nauem signum arietis habentem, qua liberatus est. Helles autem soror eius perperla naufragium decidit in mare, & mortua Hellesponto mari dedit nomen. *Ab ordine*, fluente Propontidis. Nam dictum Propontum, quia pontum præuenit. Idem & à *transitu* vel *angustis meatibus* boum Bosphorus. Ægyptiū autem pelagus Afix datur, Gallicum Europæ, Africum Libyæ. His ut quæque proxima sunt, venerunt in partes. *Pelagus*, autem est latitudo maris sine litore & portu. Græco nomine *ἡ πλῆξις*, hoc est à latitudine dictū, unde & *plagia*, eo quod sint importuosa.

De finibus maris. CAP. XVII.

Sinus, dicuntur maiores recessus maris, ut Sin mari magno *Ionius*, in Oceano, *Caspius*, *Indicus*, *Persicus*, *Arabicus*, qui & *mare rubrū*, qui Oceano ascribitur. *Rubrum* autem *mare* vocatum, eo quod sit roseis undis infectum: non talem naturam habet, qualem videtur ostendere, sed vicinis litoribus vitatur gurges atque inficitur, quia omnis terra quæ circumstat pelago rubra est & sanguineo color proxima. Ideoque inde minium acutissimum excerpitur, & alij colores quibus pictura variatur. Ergo cum terra habeat hanc naturam fluctibus subinde diluitur, & quicquid adhæsum est, in colorem cadit. Ob hoc etiam in iis litoribus gemmæ rubræ inveniuntur. Lapillus enim huiusmodi humo inuolutus cum inter arenas attritus est, & terræ colorem habet & maris. Hoc mare in duos scinditur sinus. Ex iis qui ab oriente est *Persicus* appellatur, quia ora illius Persiæ inhabitant. Alter verò *Arabicus* dicitur, quod sit circa Arabiam.

De aestibus & fretis. CAP. XVIII.

Aestus, ad Oceanum pertinet: fretum ad utrumque mare. Nam aestus est maris accessus vel recessus, id est inquietudo, unde & æstuarium per quæ mare vicissim tam accedit quam recedit. *Fretum* autem appellatum, quod ibi semper mare ferueat. Nam fretum est angustū & quasi feruens mare, ab vndarū feruore nominatū, ut Gaditanū vel Siculum. Nam freta dicta Varro ait, quasi feruida, id est feruentia, & motū feruoris habentia. *Fretum Sicilia* quod Rhegiū dicitur. Salustius ex tali causa vocari scribit dicens, Italiam olim Siciliam coniunctam fuisse, & dum esset una tellus, medium spatium aut per humiditatem abruptum est aquis, aut per angustiam scissum. Et inde *ῥήγιον* nominatum, quia Græcè abruptum hoc nomine nuncupatur. Est autē arctissimum strium millium spatio Siciliam ab

Italia diuidēs, fabulosi infame monstris, quibus hinc inde Scilla & Charibdis ostenditur. *Scillam*, accolæ saxum in mari imminens appellant, simile celebratæ formæ procul visentibus. Unde & monstruosam speciem fabulæ illi dederunt, quasi formā hominis, capitibus succinctam caninis, quia collisi ibi fluctus latratus videntur exprimere. *Charibdis* dicta, quod gurgitibus occultis naues absorbeat. Est enim mare verticosum, & inde ibi laniata naufragia, profundo emergunt. Ter autem in die erigit fluctus, & ter absorbet. Nam accipit aquas, ut vomat: vomit, ut rursus accipiat. *Sirtes* autem sunt onerosa in mari loca. *Sirtes* autem Salustius à tractu vocari dicit, quod omnia ad se trahant, & appropinquantes vadoso mari hæreant. Hæ autem ad mare Ægyptium vicinæ sunt, & pariter admiscuntur. *Vada* verò sunt per quæ in mari vel in fluminibus homines vel animalia pedibus vadant: quæ Virgilius *Breuia* appellat, Græci *ῥαχία*.

De lacu & stagnis. CAP. XIX.

Sunt & quedam maria quæ non miscentur Oceani fluctibus aut mari magno, & dicuntur lacus & stagna. *Lacus*, est receptaculū in quo aqua retinetur, nec miscetur fluctibus ut lacus Asphalei, lacus Benacus & Larius, & ceteri quos Græci *αὐδῆς*, id est stagna vocant. Nam fontes labuntur in flumina: flumina in freta discurrunt. Lacus stat in loco, nec profuit. Et dictus lacus quasi aquæ locus. *Lacus Asphalites*, idem & mare mortuū vocatum, propter quod nihil gignit viuum, nihil recipit ex genere viventium. Nam neque pisces habet, neque assuetas aquis & lætas mergendi usu patitur aues: sed & quæcunque viuentia mergenda tentaueris: quacunque arte dimersa statim retiliunt: & quanuis vehementer illisa cōfestim excutuntur. sed neque vetis mouetur resistēte turbinibus bitumine, quo aqua omnis stagnatur. neque navigationis patiens est, quia omnia vita carētia in profundū merguntur: nec materiā vllā sustinet, nisi quæ bitumine illustratur. Lucernam accensam ferūt supernatare: extincto lumine demergi. Hoc & mare Salinarum dicitur, siue lacus Asphalti, id est, bituminis. & est in Iudæa inter Hierico & Zoaran. Longitudo vsque ad Zoaras Arabiæ, dirigitur stadiis septingentis octoginta: latitudo stadiis centum quinquaginta vsque ad vicinia Sodomorum. *Lacus Tiberiadis* ab oppido Tiberiade vocatus, quod quondam Herodes in honorem Tiberij Cæsaris condidit. Est autem in Iudæa omnibus lacis salubrior, & ad sanitatem corporum quodammodo efficacior. *Genesar lacus*, amplissimus in Iudæa longitudine centum quadraginta extenditur stadiis, latitudine quadraginta diffundi-

tur, crispantibus aquis: auram non ventis, sed de seipso sibi excreans. Vnde & Genesar dicitur Græco vocabulo, quasi generans sibi aurā. denique per diffusiora spatia lacus frequentibus auris spirantibus agitur. Vnde & purior haustus eius, & ad potandum dulcis & habilis. *Benacus lacus*, Italix in Venetia, de quo fluuius nascitur Mincius, qui lacus magnitudine sui tempestates imitatur marinas. *Lucrinus & Avernus lacus* Campaniæ sunt. *Lucrinus* autē dictus, quia olim propter copiam piscium vectigalia magna præstabat. *Avernus* autem lacus vocatus, quia aves ibi superuolare non possent. Nam antea silvarum densitate sic ambiebatur, ut exhalantis inde per angustias aque sulphureæ fetor grauissimus supernolantes aves halitu suo necaret. Quam rem Augustus Cæsar intelligens, deiecit siluis ex pestilentibus amœna reddidit loca. Lacus autem idem & *stagnum* ubi immensa aqua conuenit. Nam dictū est stagnū, ab eo quod illic aqua stet, nec decurrat.

De abyssu. CAP. XX.

Abyssus, profunditas aquarū impenetrabilis: huc speluncæ aquarū latentium, de quibus fontes & flumina procedunt, vel quæ occultē subtereunt. vnde & abyssus dictus. Nam omnes aquas siue torrentes per occultas venas ad matricem abyssum reuertuntur. *Fluctus*, dicti quod statibus fiant. Ventorum enim impulsu agitatae aquæ fluctuant. *Aqua*, est statua & sine motu æqualis. *Vnda* verò eminent liquor, qui semper in motu est. *Lucretius*, *Aerias vndas*, id est motus, & corpus illud quod refluat. Nam nec vnda per se aqua est: sed aqua in motu quodam & agitatione quasi abeundo & redeundo vnda vocata. *Latex* propriè liquor fontis est. Et dictus latex quod in venis terræ lateat. *Gutta*, est quæ stat: stilla, quæ cadit. Hinc & stillicidium, quasi stilla cadens. *Stiria* enim Græcum est, id est gutta, inde fit diminutiuum, ut dicimus stilla: dum autem stat aut pendet de rectis vel arboribus, quasi glutinosa est: dum ceciderit, stilla est. *Spuma* dicta eo quod spuatur. fordes enim sunt vndarum. vnde & mustum, & ea quæ coguntur spuma purgantur. Hinc & sputum.

De fluminibus. CAP. XXI.

Fluuius, est perennis aquarum decursus, à fluendo perpetim dictus. Propriè autem *flumen* ipsa aqua, *fluminis* cursus aquæ. Pri⁹ autem flumen quàm fluuius, id est, prior aqua quàm decursus. *Duo* sunt *fluminum genera*: vñ *torrens*: alterū *uiuū*, de quo Virgilius, donec me flumine uiuo, Abluero —. *Torrens*, est aqua veniens cum impetu. Dictus autem torrens, quia pluuia crescit, siccitate torrescit,

id est, arefcit, de quo Pacuuius, Flammeo vapore torrens torret. Cui Græci ab hyeme nomen dederunt, nos ab æstate: illi à tempore quo succrescit, non à tempore quo siccatur. *Amnis*, fluuius est nemore ac frondibus, redimitus, & ex ipsa amœnitate amnis vocatur. *Decursus*, propriè finis cursus, siue aquarum sit, seu quarumlibet rerum. *Riuus* dicti, quod deriuentur ad irrigandum, id est inducendū aquas in agris. Nam *irrigare* inducere est. *Gurges*, propriè locus altus in flumine: *Puteus*, est locus defossus ex quo hauritur aqua, à potatione dictus. *Fons*, caput aquæ est nascētis, quasi fundens aquas. Quidam autem fluuiorum propriis ex causis nomina acceperunt: ex quibus nonnulli nominandi sunt qui in historiis celebres memorantur. *Geon*, fluuius de paradiso exiens atque vniuersam Æthiopiam cingēs, vocatus hoc nomine quod incremento suæ inundationis terram Ægypti irriget: ð enim Græcè, Latine terrā significat. Hic apud Ægyptios Nilus vocatur, propter limum quem trahit, qui efficit fecunditatē. Vnde & *Nilus* dictus est quasi *nil in uide* trahens. Nam antea Nilus Latine Melo dicebatur. Apparet autem in Nilide lacu, de quo in meridiem versus excipitur Ægypto, ubi Aquilonis flatibus repercussus aquis retro fluctantibus intumescit, & inundationem Ægypti facit. *Ganges*, fluuius, quem *Physon*, scriptura sacra nominat, exiens de paradiso pergit ad Indiæ regiones. Dictus autem *Physon*, id est, caterua, quia decem fluminibus magnis sibi adiunctis impletur & efficitur vnus. *Ganges* autem vocatus à Gangaro rege Indiæ. Fertur autem Nili modo exaltari, & super Orientis terras erumpere. *Tigris*, fluuius Mesopotamiæ de paradiso exurgens, & pergens contra Assyrios, & post multos circuitus in mare mortuum influens. Vocatur autem Tigris propter velocitatem instar bestię Tigridis, nimia pernecitate curretis. *Euphrates*, fluuius Mesopotamiæ de paradiso exurgens, copiosissimus gemmis, qui per mediam Babyloniam influit: hic à frugibus vel ab ubertate nomen accepit. Nam Hebraicè Euphrata fertilitas interpretatur. Mesopotamiam enim in quibusdam locis ita irrigat, sicut Nilus Alexandriam. Salustius autem autor certissimus asserit, Tigrim & Euphratem vno fonte manare in Armenia, qui per diuersa cunctes longius diuiduntur spacio medio derelicto multorum millium: quæ tamen terra quæ ab ipsis ambitur, Mesopotamia dicitur. Ex quo Hieronymus animaduertit, aliter de paradisi fluminibus intelligendum. *Indus*, fluuius orientis, qui à rubro mari accipitur. *Hidaspes*, fuit Medorum rex antiquissimus, ex quo amnis orientis nomen accepit, qui nunc Hidaspes dicitur, de quo Lucanus Vastis

Vastis Indus aquis mixtum non sentit Hidaspen. Et, quā Medus Hidaspes Accedit pelago, Phœbi surgentis ab igne. Qui dum sit fluius Persarum, dicitur tamen contra orientem decurrere. *Araris* fluius Germaniæ. De quo Virgilius: aut Ararim Parthus bibit, aut Germania Tigrim. Currit enim Tigris per Parthiam & Assyriam. *Bactrus* fluius orientis à rege Bactro vocatus fertur, à quo & Bactriani, & vrbs eorum. *Chaspiis* fluius Persarum, vocatus eorum lingua, quod miram aquæ dulcedinē habeat: adeo vt Persici reges quamdiu inter ripas Persidis fuerunt, sibi ex eo pocula vendicant. Ex hoc amne quidam Cygnum Ciliciæ fluium deriuari existimant. *Araxis* amnis Armeniæ, qui ab vno monte cum Euphrate diuersa specie oritur, dictus quod rapacitate cuncta prosternat. Vnde & cum Alexander eum transgredi vellet ponte fabricato, tanta vi inundaui vt pontem dirueret. Hic breuibus interuallis ab Euphratis ortu caput tollit: ac deinde Caspium fertur in mare. Fluius Scythiæ qui vocatur *Orontes* iuxta Antiochiæ muros decurrens, qui à solis ortu oriens non longè ab vrbe mari conditur, quem de originis sue tractu orientem veteres Latine appellauerunt. Cuius fluentis ex ipso impetu frigidioribus, & zephiris assidue ibi spirantibus, tota ciuitas momentis propè omnibus refrigeratur. *Iordanis* Iudææ fluius, à duobus fontibus nominatus: quorum alter vocatur Ior, alter Dan. His igitur procul à se distantibus in vnum alueum foderatis, Iordanis deinceps appellatur. Nascitur autem sub Libano monte, & diuidit Iudæam & Arabiam, qui per multos circuitus iuxta Iericho in mare Mortuum influit. *Euphris* Canaseis montibus fusus cum pluribus aliis in Euxinum se precipitat mare. Vnde & nuncupatur. *Cydnus* amnis Ciliciæ, à Tauro monte progrediens, miram aquarum habens suauitatem, & quicquid candidum est, Cydum gentili lingua Siriticunt. Vnde cydnus anni huic nomen datum, quia tumet æstate quando niues soluitur: reliquis anni temporibus tenuis est & quietus. *Ilus* fluius Asiæ. *Pactolus* fluius Asiæ, arenas aureas trahens: de quo Virgilius, Pactolusque irrigat auro. quem pro aurato fluore alij Chrysooram vocant. *Erimus* fluius Asiæ, qui Smirneos secat campos, & ipse fluctibus aureis & arenis plenus, à quo Smirna vocata est. *Meander* amnis Asiæ flexuosus, qui recurrentibus ripis inter Asiam & Ionium precipitatur in sinum, qui Miletum diuidit & Prienen. Meander autem vocatus, quod sit flexuosus: & nunquam currat rectos. De quo Ouidius, Quisque recuruatus ludit Meander in vndis. *Tanais* fuit rex Scytharum primus, à quo Tanais fertur fluius nuncu-

patus, qui ex Riphæis syluis veniens, dirigit Europam ab Asia inter duas mundi partes medius currens, atque in Pontum fluens. *Inachus* Achaïæ amnis, Argolicos irrigans campos, quem rex Inachus à se nominauit, qui exordium Argiæ genti primus dedit. Iste est & Erimantus ab Erinonto monte dimissus. *Padus* Italiæ fluius à iugis alpium fusus, ex tribus fontibus oritur: ex quibus vni vocabulum est Padus, qui diffusus in modum stagni amnem suum dirigit, à quo & Padus est nuncupatus. Hic à Græcis *Eridanus* cognominatur, ab Eridano Solis filio, quem Phaëtonem dicunt, qui fulmine percussus in eodem fluuiio desectus est, & extinctus. Augetur autem ex ortu Canis liquefcentibus niuib, & cum accessione triginta fluminum circa Rauennam in Adriaticum mare deferretur. *Tiberis* Italiæ fluius à Tiberino rege Albanorum dicitur appellatus, qui in hunc fluium cecidit, de exitu suo nomen dedit. Nam antea *Albola* antiquum nomen à colore habuit, quod niuib, albus sit. Ipse est autem *Tibris*, qui & *Tiberis*, sed Tiberis in quotidiano sermone: *Tibris* in versu dicitur. *Danubius* Germaniæ fluius vocari fertur à niuium copia, quibus magis augetur. Iste est qui in Europa plus omnibus famam habet. Idem & *Ister*, quia dum per innumeras vadit gentes, mutat & nomen, & maiores sibi ambigendo colligit vires. Oritur à Germanici iugis & occidentalibus partibus barbarorum, pergens contra orientem: sexaginta in se fluios recipit. septem ostiis in Phorum influit. *Rhodanus* Galliæ fluius ab oppido Rhodo cognominatus est, quæ coloni Rhodiorum vocauerunt, qui rapido concitus cursu, Tyrrheni æquoris freta scandens, non modicum sæpe nauigantium facit periculum, dum inter se maris fluctus & amnis fluentia decertant. *Rhenus* à Rhodani societate fertur vocatus: quoniam cum eodem ex vna provincia oritur. Est autem Germaniæ fluius inter tres Europæ maximos fluios computatus, qui à iugo Alpium vsque in Oceani profunda cursus suos dirigit. *Iberus* amnis qui quondam totius Hispaniæ nomen dedit. *Minus* fluius Galliciæ nomen à colore pigmenti sumpsit, qui in eo plurimus inuenitur: *Durius* à Græcis quasi Doricus cognominatus. *Tagus* fluium Carthago Hispaniæ nuncupauit, ex qua ortus procedit, fluius arenis aureis copiosius, & ob hoc ceteris fluiis Hispaniarum prælatus. *Betis* fluius, qui & Beteæ provinciæ nomen dedit: de quo Martialis: Betis oliuifera crinem redimite corona, Aurea qui nitidis vellera tingit aquis, eò quod ibi lanæ pulchro colore tinguntur. Betis autem dictus, eò quod humi solo decurrat. *Sasus* enim Græci hu-

... vocant. Quædam autem
... soluta mole terrarum præ-
... quædam verò quæ non erant abis-
... præruptis meatibus eruperunt.

De diluvio. CAP. XXII.

Diluvium dictum, quod aquarum clade
omnia quæ inundaverit deleat. Primum
diluvium extitit sub Noe, quando hominum
sceleribus offensus omnipotens, toto orbe
confecto, deletis cunctis, unum spacium co-
eli fuit ac pelagi. Cuius hætenus indicium
videmus in lapidibus, quos in remotis mon-
tibus conchis & ostreis concretos, sæpe etiã
cavatos aquis visere solemus. Secundum dilu-
vium fuit in Achaia, Iacob patriarchæ, & O-
gigi temporibus, qui Eleusinae conditor &
rex fuit, nomenque loco & tempori dedit.

Tertium diluvium in Thessalia Moyfi vel Am-
phitryonis temporibus, qui tertius post Ce-
cropem regnavit. Cuius temporibus aqua-
rum diluvies maiorem partem populorum
Thessaliæ absumpsit: paucis per refugia mō-
tium liberatis: maximè in monte Parnaso, in
cuius circuitu Deucalion tunc regno potie-
batur: qui tunc ad se ratibus confugientes
susceptos, per gemina Parnasi iuga fovit &
aluit. A quo propterea genus hominum Græ-
corum fabulæ ex lapidibus reparatum ferunt,
propter hominum insitam cordis duritiam.
Sed & flumina cum in solitis aucta imbri-
bus ultra cōsuetudinem, vel diuturnitatem,
vel magnitudinem redundat, multaque pro-
sternunt, & ipsa diluvium dicuntur. Scien-
dum autem flumina cum super modum cre-
scunt, non tantum ad præsens inferre damna,
sed etiam & aliqua significare futura.

ISIDORI HISPANA

LENSIS EPISCOPI, ORIGI-

NVM SIVE ETYMOLOGIARVM

LIBER XIV.

CAPITA LIBRI DECIMIQUARTI.

- 1 De terra.
- 2 De orbe.
- 3 De Asia & partibus eius.
- 4 De Europa & partibus eius.
- 5 De Libya & partibus eius.

- 6 De insulis.
- 7 De promontoriis.
- 8 De montibus cæterisque terra vocabulis.
- 9 De inferioribus terra.

De Terra CAP. I.

TERRA est in media mun-
di regione posita, omnibus
partibus cœli in modum
centri æquali intervallo
consistens, quæ singulari
numero totum orbem si-
gnificat: plurali verò singulas partes, cui no-
mina diversâ dat ratio. Nam terra dicta à su-
periori parte, quæ teritur: humus ab inferiore
vel humida terra, ut sub mari: tellus au-
tem, quia fructus eius tollimus: hæc & Ops di-
cta, eo quod opem fert frugibus. Eadem & a-
rida, ab arando & colendo vocata. Proprie
autem terra ad distinctionem aquæ, arida
nuncupatur: sicut Scriptura ait: Quia vocave-
rit Deus terram, aridam. Naturalis enim pro-
prietas siccitas est terræ. Nam ut humida sit,
hoc aquarum affinitate sortitur. Cuius

... alij dicunt ventum esse in concavis eius,
30 qui motus eam movet Salustius, Venti per
cœcava terræ præcipitati rupta aliquot mon-
tes tumulique sedere. Alij aquam dicunt ge-
neralem in terris moveri, & eas simul concu-
tere, sicut vas, ut dicit Lucretius. Alij æquosam
eamdem terram vocant: cuius plerunque la-
tentes ruinae superposita cuncta concutunt.
Terra quoque biata aut motu aquæ inferioris
fit, aut crebris tonitruis, aut de concavis
40 terræ erumpentibus ventis.

De Orbe CAP. II.

Orbis à rotunditate circuli dictus, quia fi-
cut rota est. Unde brevis etiam rotella
orbiculus appellatur. Undique enim Oceanus
circūfluens eius in circulo ambit fines. Di-
visus est autem trifariè. Ex quibus una pars
Asia: altera Europa: tertia Africa, quæ &
Libya

Libya nuncupatur. Quas tres partes orbis veteres non aequaliter diuiserint. Nam *Asia* à meridie per orientem vsque ad septentrionem peruenit *Europa* verò à septentrione vsque ad occidentem: atque inde *Africa* ab occidente vsque ad meridiem. Vnde euidenter orbem dimidium duæ tenent *Europa* & *Africa*: alium verò dimidium sola *Asia*: sed ideo istæ duæ partes factæ sunt, quia inter veramque ab Oceano mare magnum ingreditur, quod eas interfecat. Quapropter si in duas partes orientis & occidentis orbem diuidas, *Asia* erit in vna: in altera verò *Europa* & *Africa*.

De Asia. CAP. III.

A*sia*, ex nomine cuiusdam mulieris appellata, quæ apud antiquos imperium tenuit Orientis. Hæc in tertia orbis parte disposita, ab oriente ortu Solis, à meridie Oceano, ab occiduo nostro mari finitur: à septentrione Mæotide lacu & Tanai fluuio terminatur. Habet autem provincias multas & regiones quarum breuiter nomina & situs expediam: sumpto initio à paradiso. *Paradisus*, est locus in orientis partibus constitutus, cuius vocabulum ex Græco in Latinum vertitur, hortus. Porro Hebraicè Edem dicitur, quod in nostra lingua delitiæ interpretatur. Quod vtrunque iunctum facit hortum deliciarum. Est enim omni genere ligni & pomiferarum arborum confusus, habens etiam lignum vitæ. Non ibi frigus, non æstas: sed perpetua aeris temperies. E cuius medio fons prorumpens totum nemus irrigat: diuiditurque in quatuor nascentia flumina: cuius loci post peccatum hominis aditus interclusus est. Septus est enim vndique romphea flamma, id est, muro igneo accinctus, ita ut eius tum cælo penè iungatur incendium. Cherubin quoque, id est, angelorum præsidium arcèdis spiritibus malis super rōpheæ flagrantiam ordinatum est, ut homines flammæ, angelos verò malos angeli boni submoueant, ne cui carni vel spiritui trāsgressionis aditus paradisi pateat. *India* vocata ab Indo flumine quod ex parte occidentali clauditur. Hæc à meridiano mari porrecta vsq; ad ortū Solis, & à septentrione vsque ad montem Caucasum peruenit, habens gentes multas & oppida: insulam quoque *Taprobanā* è gēmis & elephāntis refertam. *Chrysen* & *Argyreā* auro argenteoque fecundas, vtilem quoq; arboribus foliis nunquam carentē. Habet & fluuios *Gangetem* & *Nidanem* & *Hypanem* illustrantes Indos. Terra *Indiæ* Fauonij spiritu saluberrima, in anno bis meret fruges: vice hyemis & æstatis *Etiopias* patitur. Gignit autem tinēti coloris homines, elephantes ingentes, monoceron

bestiam, plicacum autem, ebenum quoque lignum, & cinnamomū, & piper, & calamum aromaticum. Mittit & ebur lapides quoque preciosos, herillos, chrysoprasios & adamantē, carbūculos, lychnites, margaritas, & vniones, quibus nobilium foeminarū ardet ambitio. Vbi sunt & mōtes aurei, quos adire propter dracones, & gryphas, & immensorū hominū monstra impossibile est. *Parthia* ab Indis finibus vsque ad Mesopotamiā generaliter nominatur. Propter inuictā enim virtutē Parthorū, & *Assyria* & reliquæ proximæ regiones in eius nomē trāsierūt. Sunt enim ea *Aracusia*, *Parthia*, *Assyria*, *Media* & *Persia*: quæ regiones inuicem sibi coniunctæ initium ab Indo flumine sumunt. *Tigri* clauduntur, locis montuosis & asperioribus sitæ, habentes fluuios *Hydaspen* & *Aiben*. Sunt enim inter se finibus suis discretæ, nomina à propriis authoribus ita trahentes. *Aracusia*, ab oppido suo nuncupata. *Parthia*, Parthi à Scythia venientes occupauerunt, eamque ex suo nomine vocauerunt. Huius à meridie rubrū mare est, à septentrione *Hircanum* salum: ab occidua Solis plaga, *Media*. Regna in ea octodecim sunt, porrecta à Caspio littore vsque ad terras *Scytharum*. *Assyria* vocata ab *Assur* filio *Sem*, qui eam regionē post diluuiū primus incoluit. Hæc ab ortu *Indiæ* à meridie *Mediam* tangit: ab occiduo, *Tigrim*, à septentrione montem *Caucasum*, vbi portæ Caspiæ sunt. In hac regione primus inuētus est vsus purpuræ: inde primum crinium & corporū vnguenta venerūt, ac odores quibus Romanorū atq; Græcorū effluxit luxuria. *Media* & *Persia*, à regibus *Medo* & *Perso* cognominatæ, qui scilicet easdem provincias bellando aggressi sunt. Ex quibus *Media* ab Occasu transuersa *Parthia* regna amplectitur: à septentrione *Armenia* circūdatur: ab Ortū Caspius videt: à meridie *Persiam*. Huius terra *Medicam* arborem gignit, quam alia regio minimè parturit. Sunt autē *Mediæ* duæ, maior & minor. *Persida*, tendēs ab ortu vsq; ad Indos: ab occasu rubrum mare habet: ab aquilone verò *Mediam* tangit: ab austro *Armenia*, quæ *Persidæ* annectitur, quibus est *Susa* oppidum nobilissimū. In *Persia* primum orta est ars magica, ad quam *Nemroth* gigas post cōfusionē linguarum abiit, ibique *Persas* ignem colere docuit. Nam omnes in illis partibus solem colunt, qui ipsorum lingua *El* dicitur. *Mesopotamia*, *Cræcam* etymologiam possidet: quod duobus fluuiis ambiatur. Nam ab oriente *Tigrim* habet, ab occiduo *Euphatem*: incipit autem à septentrione inter montem *Taurum* & *Caucasum*: cuius à meridie sequitur *Babylonia*, deinde *Chaldaea*, nouissimè *Arabia* & *Syria*. *Babylonia* regionis caput *Babylon*

vrbs est, à qua nuncupata, tam nobilis, ut Chaldaea & Assyria & Mesopotamia in eius nomen aliquando transierint. *Arabia* appellata, id est, sacra. Hoc enim significare interpretatur, eo quod sit regio thurifera, olores creans. Hinc eam Graeci & *Iuano*, nostri beatam nominauerunt. In cuius salubus, & myrrha & cinamomum provenit. Ibi nascitur avis Phœnix, Sardonia gemma, iugis, Molochites & Pæderos ibi inveniuntur. Ipsa est 10 Saba appellata, à filio Chus, qui nuncupatus est Saba. Hæc autem angusto terræ tractu ad orientem versus ad Persicum sinum extenditur, cuius septentrionalia Chaldaea claudit: Occasum, sinus Arabicus. *Syriam*, Syrus quidam perhibetur indigena à suo vocabulo nuncupasse. Hæc ab oriente, fluvio Euphrate ab occasu, mari nostro & Ægyptio terminatur, habens à septentrione Armeniam & Cappadociam: à meridie sinum Arabicum. 20 Situs eius porrectus in immensam longitudinem, in lato angustior. Habet enim in se provincias Commagenam, Phœniciam, & Palæstinam: cuius pars est Iudæa absque Sarracenis, & Nabatheis. Commagena prima provincia Syriæ à vocabulo Commagæ vrbs nuncupata, quæ quondam ibi metropolis habebatur. Huius est à septentrione Cappadocia: ab ortu Mesopotamia: à meridie Syria: ab occasu mare magnum. 30 Phœnix Cadmi frater de Thebis Ægyptiorum in Syriam profectus, apud Sydonem regnavit, eamque provinciam ex nomine suo Phœniciam appellavit. Ipsa est ubi Tyrus est, ad quam Esaias loquitur. Habet autem ab oriente Arabiam: à meridie mare rubrum. *Palæstina*, provincia Philistinam urbem metropolim habuit, quæ nunc dicitur Ascalon: ex qua ciuitate omnis circa eam regio Palæstina est nuncupata. Huius 40 ab oriente mare rubrum occurrit: à meridiano latere Iudæa excipitur: à septentrionali plaga Tyriorum finibus clauditur: ab occasu Ægyptio limite terminatur. *Iudæa*, regio Palæstinæ ex nomine Iudæ appellata: ex cuius tribu reges habuit. Hæc prius Chanaan dicta est, à filio Cham, siue à decem Chanaanæorum gentibus: quibus expulsi eandem terram Iudæi possederunt. Initium longitudinis eius à vico Arsa vsque 50 ad vicum Iuliamen porrigitur: in quo Iudæorum pariter & Tyriorum habitatio communis est. Latitudo autem eius à monte Libani vsque ad Tiberiadis lacum extenditur. In medio autem Iudææ ciuitas Hierosolyma est, quasi umbilicus regionis totius terræ: variarum opum diues, frugibus fertilis, aquis illustris, optima balsamis. Vnde secundum elementorum gratiam æstimauerunt Iudæi eam promissam patribus terram

fluentem lacte & melle: cum hinc illi resurrectionis prærogatiuam pollicetur. *ria*, regio Palæstinæ ab oppido quodam accepit quod vocabatur Samaria: cuius dā regalis in Israel quæ nunc ab Augmine Sebastia nuncupatur. Hæc regio Iudæa & Galilæa media iacet: incipiens cui nomen est Eleas, deficiens in terra. Situs eius natura consimilis: nec ferens à Iudæa. *Galilæa*, regio Palæstinæ, quod gignat candidiores homines Palæstina. Hæc autem duplex est, superior: sibi tamen cōnexa, Syriæ & Phœnicie adherentes. Terra earum opima & feracibus satis fecunda. *Pentapoli*, regio finio Arabiæ & Palæstinæ sita. Dieta que ciuitatibus impiorum, quæ cælo consumptæ sunt: terra amplius olim Ierosolymis vberissima: nunc autem de qua exusta. Nam pro scelere incolæ cælo descendit ignis, qui regionem illam neres æternos dissoluit. Cuius umbræ & species in fauillis & arboribus ipsæ adhuc videtur. Nascuntur enim ibi præsentia sub tanta specie maturitatis, vnde desiderium gignant. Si carpas fatiscunt soluantur in cinerem, fumumque non quasi adhuc ardeant. *Nabathæa*, regio bath filio Ismael nuncupata. Iacet ab Iudæam & Arabiam & surgens ab Euphrate in mare rubrum porrigitur, & est in Arabia. *Ægyptus*, quæ prius Ærea dicebatur Ægypto Danaï fratre postea ibi nomen accepit. Hæc ab oriente Syriæ rubro coniuncta, ab occasu Libyæ à septentrione mare magnum: à meridie retro versus recedit, pertendens in Æthiopiam: regio cæli imbribus & pluuiarum ignara. Nilus solus cumfluens irrigat, & inundatione cundat: unde & ferax frugibus multam terrarum frumeto alit: ceterorumque negotiorum adeo copiosa, vnde necessariis mercibus omnem etiam terrarum. Finis Ægypti *Canopia* à Menelai gubernatore sepulto in eam quæ Libyæ principium & ostium Nilius, oppidum orientis: à quo & Syriæ & regis nuncupata est. Hæc ab Oceano & mari Caspio ad Oceanum orientalem inflectitur, nobilibus fertilibus: à quibus vellera decerpuntur, quæ gentibus Seres ad vsum vestium. *Bactria*, regioni proprius amnis Bactriæ cabulū dedit. Partes eius quæ planitie panis iugis ambiuntur: quæ aduersa diuini fluij fontibus terminantur. Recludit Ochus fluuius. Mittit Bactriam finos camelos nunquam atterentes. *Scythia* sicut & *Gobria* à Magog filio

fertur cognominata: cuius terra olim ingens fuit: nam ab oriente India: à septentrione per paludes Mæotides inter Danubium & Oceanum usque ad Germaniæ fines porrigebatur. Postea verò minor effecta à dextra orientis parte quæ Oceanus Syrius tenditur usque ad mare Caspium, quod est ad occasum: dehinc à meridie usque ad Caucasi iugum deducta est: cui subiacet Hircania, ab occasu habens pariter gentes multas propter terrarum infœcunditatem latè vagantes. Ex quibus quædam agros incolunt, quædā portentuosæ ac truces carnibus humanis & eorum sanguine viuunt. Scythiæ plures terræ sunt locupletes: inhabitabiles tamen plures: nam dum in plerisque locis auro & gemmis affluat gryphorum immanitate accessus hominum rarus est. Smaragdis autem optimis hæc patria est. Cyaneus quoque lapis & crystallus purissimus Scythiæ est. Habet & flumina magna Oisoron, Phasiden atque Araxen. *Hircania* dicta à sylva Hircana, quæ Scythiæ subiacet, habens ab oriente mare Caspium: à meridie Armeniam: à septentrione Albaniam: ab occasu Iberiam. Est autem sylva aspera, copiosa immanibus feris, tigribus, pantherisque ac pardis. de qua Virgilius. *Hircanæque* admorunt vbera tigres. *Albania* à colore populi nuncupata, eo quod albo crine nascentur. Hæc ab oriente sub mari Caspio surgens per ora Oceani septentrionalis usque ad Mæotides paludes per deserta & inculta extenditur. Huic terræ canes ingentes sunt, tantæque feritatis, ut tauros premant, leones perimant. *Armenia* nuncupata ab Armeno Iasonis Thessali comite, qui amisso rege Iasone collecta multitudo eius, quæ passim vagabatur, Armeniam cepit, & ex suo nomine nuncupauit. Sitæ est inter Taurum & Caucasum à Cappadocia usque ad Caspium mare protensa, habens à septentrione Ceraurios montes, ex cuius collibus Tigris nascitur: & in cuius montibus arca post diluuium relesse perhibetur. Duplex est autem Armenia superior & inferior: sicut duæ Pannoniæ. *Hiberia* regio Asiæ est, prope Pontum Armeniæ iuncta. In hac herbæ tincturæ utiles nascuntur. *Cappadociam* vrbs propria nominauit. Hæc in capite Syriæ sita, ab oriente Armeniam tangit: ab occasu, Asiæ minoris: ab aquilone, mare Cimmericū: & Hemiscirios campos, quos habuere Amazones: à meridie verò, Taurum montem cui subiacet Cilicia & Isauria usque ad Cilicum sinum, qui spectat contra insulam Cyprum. Terra eius ante alias nutritrix equorum. Halys amnis per eam fluit, qui quondam Lydiæ regna disiuinxit à Persis. *Asia minor* ab Oriente Cappadocia cingitur: ab aliis partibus vndique mari circumdatur. Nam à septentrione

pontum Euxinum habet: ab occasu Propontidem: à meridie Ægyptium mare. Habet prouincias Bithiniam, Phrygiam, Galatiam, Lydiam, Cariam, Pamphiliam & Isauriam, Liciam atque Ciliciam. Prima Asiæ minoris *Bithinia* in Ponti exordio ad Solis orientis partem, aduersa Thraciæ iacet: multis antea nominibus appellata. Nam prius Beritia dicta, deinde Migdonia, mox à Bithinio rege Bithinia nuncupata. Ipsa est & maior Phrygia. Nicomedia vrbs in ea est. vbi Hannibal fugiens veneni haustu animam exhalauit. *Galatia* dicta à priscis Gallorum gentibus à quibus exiit occupata. Nam Galli in auxilium à rege Bithiniæ euocati, regnum cum eo peracta victoria diuiserunt: sicque deinde Græcis admixti, primum Gallogræci, nunc ex antiquo Gallorum nomine Galatæ dicuntur, & eorum regio Galatia nuncupatur. *Phrygia* dicta à Phrygia Europis filia. Hæc *Dardania* à Dardano Iouis filio dicta. De quo Homerus ait: Quem primum genuit cœlesti Iupiter arce. Hic enim profectus de Corintho ciuitate primus venit in Phrygiam. Est autem regio *Troadis* superiecta ab Aquilonis parte Galatiæ: à meridiana, vicina est Lycioniæ: ab oriente Lydiæ ad hæret: ab occidente Hellesponto mari terminatur. Huius regio Troia est, quam ex suo nomine appellauit Tros Troianorū rex Ganimedis pater. *Dua* sunt autem *Phrygia*, maior & minor. *Mayor Phrygia* Smirnam habet. *Minor* verò Ilium, Licaoniam, *Cariam* Hermus fluius discernit à Phrygia. *Lydia* sedes antiqua regum, quam Pæctoli vnda extulit in diuitias, torrentibus aureis. hæc antea Mæonia dicebatur, quæ dum pro breuitate duos fratres reges Lydum & Tyrchenū ferre non posset: hinc ex sorte Tyrchenus cum ingenti multitudine profectus loca Galliæ occupauit, & Tyrcheniam nuncupauit. Lydia autem à Lydo regis fratre, qui in prouincia remanserat, cognominata est. Coniungitur ab occidente minori Phrygiæ: ab ortu Smirnam urbem habet, quam Helles fluius cingit, cuius cæpos Pæctolus, & Hermus circumfluunt, arenis aureis ditissimæ. *Isauria* ex situ loci perhibetur cognominata, quod vndique aurarum aperta flatibus pateat. Metropolitim urbem Seleuciam habet. *Cilicia* à Cilice quodam nomine traxit, quæ ortum Phœnice dicunt, antiquiorem Ioue fuisse asserunt. Flurima iacet campis, recipiens ab occiduo Lyciam: à meridie mare Persicum: à tergo montis Tauri iuga. Hanc Cygnus amnis interfecat: matrem urbium habet Tarsum. In ea & Coriscos oppidū est: vnde crocum plurimum & optimum venit: spiramine flagrantior & colore pulchrior auro. *Lycia* nuncupata, quod ab oriente ad-

iuncta Ciliciæ sit. Nam habet ab ortu Ciliciam, ab occasu & meridie mare: à septentrione Cariam. Ibi est mons Chimera, qui nocturnis estibus ignem exhalat: sicut in Sicilia Ætna & Neseus in Campania.

De Europa. C A P. I III.

Post Asiam ad Europam stilus vertendus est. *Europa* quippe Agenoris regis Libyæ filia fuit, quam Iouis ab Africa raptam Cretam aduexit, & tertiam partem orbis ex eius nomine appellauit. Iste autem est Agenor Libyæ filius, ex qua & Libya, id est, Africa fertur cognominata. Vnde apparet prius Libyam accepisse vocabulū, postea Europam. Europa autem in tertiam partem orbis diuisa, incipit à flumine Tanais, descendens ab occasu per septentrionalem Oceanum vsque ad fines Hispaniæ, cuius pars orientalis & meridiana à Ponto confurgens, tota mari magno coniungitur, & in insulis Gadibus finitur. ¶ Prima Europæ regio *Scythia* inferior, quæ à Meotidis paludibus incipiens, iuxta Danubium & Oceanum septentrionalem vsque ad Germaniam porrigitur: quæ terra generaliter propter barbaras gentes, quibus inhabitatur, barbarica dicitur. Huius pars prima *Alania* est, quæ ad Meotidas paludes pertingit. Post hæc *Dacia*, ubi & *Gothia*: inde *Germania*, ubi plurimam partem Sueui incoluerunt. *Germania* post *Scythiam* inferiorem à Danubio inter Rhenum fluvium Oceanumque conclusa, cingitur à septentrione & occasu (Oceanus): ab ortu verò, Danubio: à meridie Rheno flumine dirimitur: terra diues virium, ac populis numerosis & immanibus. Vnde & propter fecunditatem gignendorum populorum, *Germania* dicta est. Gignit aues hircinas, quarum pennis noctu perlucet. Bisontes quoque feras & viscos atque alces parturit. Mittit & gemmas, crystallum, & succinum, calla: cum quoque viridem, & ceraunium candidum. *Dua* sunt autem *Germania* superior iuxta septentrionalem Oceanum: inferior circa Rhenum. ¶ Prouincias autem quas Danubius à Barbarico ad mediterraneum mare seclufit: prima est *Mesia*, à messium prouentu vocata. Vnde eam veteres Cereris horreum nuncupabant. Hæc autem ab oriente ostiis Danubij iungitur, ab Euro verò, Thraciæ: à meridie Macedoniæ ab occasu Histriæ copulatur. Post *Mesiam* autem *Pannonia* est. Inde *Noricus* ager frigidus, & parcius fructuosus. Post quem *Rheticus* ferax frugibus, qui excipit Galliam Belgicam. ¶ *Thracia* Tyras Iaphet filius veniens nomen dedisse perhibetur. Alij à scythia incolarum Thraciam appellatam dixerunt. Huius

ab Oriente Propontis & vrbs Constantinopolis opposita est: à septentrione verò Ister obtendit: à meridie verò Ægeæ mari adhæret: ab occasu Macedonia illi subiacet. Cuius regionem olim Bessorum populus Mesagetae, Sarmatae, Scythæ, & aliæ plurimæ nationes incoluerunt. Ampla est enim, ideoque plurimas continuit gentes. Ebrum fluvium Thracia fundit, qui etiam gentes barbarorum plurimas tangit. ¶ *Græcia* à Græco rege vocata, qui cunctam eam regionem regno incoluit. Sunt autem prouinciæ Græciæ vij, quarum prima ab occidente *Dalmatia*, inde *Epirus*, inde *Hellas*, inde *Thessalia*, inde *Macedonia*, inde *Achaia*, & dux in mari *Creta* & *Cyclades*. *Illiricum* autem generaliter omnis Græcia est. *Dalmatiam* à Delmi maxima eiusdem prouinciæ ciuitate traxisse nomen existimant. Adhæret ab oriente Macedoniæ: à septentrione, *Misia*: ab occasu *Histria* terminatur: à meridie verò Adriatico sinu clauditur. *Epirus* à Pyrrho Achillis filio cognominata, cuius pars *Chaonia*, quæ ante *Molossia* dicta est, à Molosso filio Pyrrhi, quem de Andromacha habuit. Sed postquam occisus est Pyrrhus Orestis insidiis, Andromacham Helenus suscepit, tenuitque regnum priuigni qui successerat patri, à quo *Molossia* dicta pars Epiri, quam Helenus postea à fratre Chaone, quem in venatu per ignorantiam dicitur occidisse, *Chaoniam* nominauit, quasi ad solatium fratris extincti. *Hellas* dicta à rege Hellene Deucalionis & Pyrrhi filio, à quo & prius Græci Hellenes nuncupati à rege Hellene sunt. Ipsa est & Attica terra Attæ prius dicta. Nam Graius quidam Græciæ indigena fuit, ex cuius filia Attis nomine Attica terra vocata est. Hæc inter Macedoniam & Achaïam media iacet, ¶ *Arcadiæ* à septentrionali parte coniuncta. Ipsa est & vera Græcia, ubi fuit Atheniensis ciuitas mater liberalium literarum philosophorum nutritrix, qua nihil habuit Græcia clarius atque nobilius. In ea est & Maratonius campus opinione quondam prælii cruentissimus. *Hellades* autem duæ sunt prouinciæ *Boeotia* & *Peloponensis*. *Boeotia* autem dicta hac ex causa: Dum Cadmus Agenoris filius Europam sororem à Ioue raptam ex præcepto genitoris quæreretur nec reperiret, patris iram formidans exilium elegit. Nam bouis fortè conspectæ secutus vestigia, amplexus est sedem ubi recubauerat: sicque locum de nomine bouis *Boeotiam* nominauit: ubi & Thebas urbem construxit, in qua olim ciuilia bella detonnerunt: & ubi nati sunt Apollo & Hercules maior ille Thebanus. Eadem est Aonia vocata, à fonte quodam Apollini & Musis consecrato, qui in eadem *Boeotia* est. *Peloponensis* secunda pars

Hellades

Helladis à Pelope regnata atque vocata. *Thessalia* à Thessalo rege cognominata, quæ ad meridianam plagam Macedoniae coniuncta est, cuius à tergo Pieria est. Multa in Thessalia flumina & oppida: inter quæ præcipuè Thessalonica & Thebæ. Ibi est mons Parnassus quondam Apollini consecratus. Thessalia patria Achillis, & origo Lapitarum fuit, de quibus fertur, quod hi primò equos frenis domuerunt. unde & Cætauri dicti sunt. In Thessalia primùm solidi aurei facti sunt: domandorum quoque equorum vsus primùm repertus est. *Macedonia* in exordio ab Emathio rege Emathie nomen erat, sed Macedo Deucalionis maternus nepos postquam ibi accepit principatum, mutauit vocabulum, Macedoniaque à suo nomine dixit. Est autem confinis ab oriente Aegeo mari: à meridie Achaiae: ab occasu Dalmatiae: à Septentrione Misiae: patriæ Alexandri Magni, & regio aureis venis argentòque opima. Lapidem quem peranitum vocant, ista gignit. Mons Olympus in ea est, qui excellenti vertice tantus attollitur, ut in cacumine eius nec nubes nec venti sentiantur. *Achaia* ab Acheo rege & vrbs & prouincia appellata. Hæc penè insula est. Nam absque Septentrionali parte qua Macedoniae iungitur, vndique septa est mari. Ab oriente enim habet Mireum mare: ab Euro Creticum: & meridie Ionium: ab Africo & occasu Cassiopas insulas: à sola septentrionali parte Macedoniae vel Atticæ terræ adiungitur: huius caput est vrbs Corinthus Græcæ decus. Inachus est Achaie fluius. *Arcadia* sinus Achaie est, ut platani solium, inter Ionium & Aegeum mare exposita, quam Arcas Iouis & Calistæ filius, Pelasgis in ditionem redactis, ex suo nomine Arcadiam nuncupavit. Ipsa est & Sicyonia à Sicyone rege, à quo & regnum Sicyoniorum est dictum. Habet autem Arcadia fluium magnum Erimantum: Asbeston quoque lapidem, qui semel accensus nunquam extinguitur. Candidissimæ etiam merulæ ibi nascuntur. *Pannonia* ab Alpibus Appenninis est nuncupata, quibus ab Italia secernitur: regio verò fortis & solida duobus satis acerbis fluiis Drabo Saboque vallata. Coniungitur autem cum Norico & Rhetia, habens ab oriente Misiam: ab Euro Istriam: ab Africo verò alpes Apenninas: ab occasu Galliam Belgicam: à septentrione Danubij fontem, vel limitem, qui Germaniam Galliamque secernit. *Istriam* Ister amnis vocauit, qui eius terram influit. Ipse est Danubius. Habet autem Istria à septentrione Pannoniam. *Italia* olim à Græcis populis occupata, magna Græcia appellata est: deinde à regis nomine *Saturnia*, mox & Latium dicta, eò quod idem Saturnus à Ioue sedibus suis pulsus ibi latue-

rit: postremò ab Italo Siculorum rege ibi regnante, *Italia* nuncupata est. Cuius situs longitudine amplius quàm latitudine à Circio in Eum extenditur: meridie Tyrrhenomari: ab Aquilone Adriatico clauditur: ab occiduo Alpium iugis finitur: terra in rebus omnibus pulcherrima: soli fertilitate, pabuli vbertate gratissima. Habet lacus Benacum, Avernum, atque Lucrinum: fluios, Eridanum & Tiberim, & repêtes fontibus Baias. Gignit gemmas Serciten, Ligurium, & corallium: Boam quoque serpentem, lynceem feram, & Diomedias aues. Italia autem & Hispania idcirco *Hesperia* dictæ, quod Græci Hespero stella nauigent, & in Italia & in Hispania, duæque hac ratione discernuntur. Aut enim Hesperiam solam dicis, & significas Italiam: aut addis vltimam, & significas Hispaniam, quia in fine occidentis est. *Tuscia* pars Italiae: *Vmbria* verò pars Tusciae. Tuscia autem à frequentia sacrorum & thuris vocata *ἡ τῆς θυρίδος ἡ τῆς θυρίδος*. *Vmbria* verò historiz narrant, eò quod tempore aquosæ cladis imbris superfuerit, & ob hoc Vmbria Græcè cognominata. Est enim in iugis Appennini montis sita, in parte Italiae iuxta meridiem. *Hebronia* pars Italiae dicta, quod eius fines tendebantur vsque ad ripam Tiberis, quasi *ἡ τῆς ἑβρῶνος*. Nam *ἡ τῆς ἑβρῶνος* alter, *ἑβρῶνος* finis vocatur. Romæ enim finis antea vnam tantum Tiberis ripam tenebat. Alij *Etruriam* ab Etrusco principe putant. Itæ & *Tyrrhemia* à Tyrrhene Lidijs fratre, qui ex sorte cum populi parte de Maxonia venit ad Italiam. Hæc est & *Tuscia*, sed Thusciam dicere nō debemus, quia nusquā legimus. Thusciam autem à frequentia sacrificij & thuris dicta est *ἡ τῆς θυρίδος ἡ τῆς θυρίδος*. Illic & acuspiciā dicunt esse repectam. *Apulia* est vbi Brundisium situm est, quam Etholi secuti Diomedem ducē cōdiderunt. *Campania* habet terras hyeme atque æstate vernantes. Sol ibi miris temperies grata, aer purus & blandus. *Gallia* à candore populi nuncupata est *γᾶλα* enim Græcè lac dicitur. Montes enim & rigor cæli ab ea parte Solis ardorem excludunt, quo fit ut cādor corporum non coloretur. Hanc ab oriente alpium iuga tuentur: ab occasu Oceanus includit: à meridie prærupta Pyrenæi: à septentrione Rheni fluua atque Germania: cuius initium Belgica, finis Aquitania est, regio gleba vberi ac pabulosa ad vsum animalium apta, fluminibus quoque & fontibus irrigua, perfusa duobus magnis Rheno & Rhodano fluiis. *Belgi* autem ciuitas est Galliarum à qua Belgica prouincia dicta est. *Cisalpina*, quia citra alpes. *Transalpina*, id est trans alpes, contra Septentrionem. *Rhetia* verò quod sit iuxta Rhenum. *Aquitania* autem ab obliquis aquis Ligeri fluminis appellata, quia ex plurima parte

terminus eius est, eamque penè in orbe cingit. ¶ *Hispania* prius ab Ibero amne Iberia nuncupata. Postea ab Hispano Hispania cognominata est. Ipsa est & vera Hesperia, ab hesperia stella Occidentali dicta. Sitae autè inter Africam & Galliam, à Septentrione Pyrenæis montibus clausa: à reliquis partibus undique mari conclusa salubritate coeli æqualis, omnium frugum generibus fecunda, gemmarum, metallorumque copiis ditissima. Interfluunt eam flumina magna. Betis Mineus, Ibero & Tagus aurum trahens ut Paestolus. Habet provincias sex, *Taracensem, Carthaginensem, Lusitaniam, Galiciam, Beticam*, & transieta in regione Africæ *Tingitaniam*, *Dua sunt Hispania, Citerior*, quæ in Septentrionali plaga à Pyrenæo usque ad Carthaginem porrigitur: *Vltior*, quæ in meridiem à Celtiberis usque ad Gaditanum fretum extenditur. Citerior autem & vltior dicta, 20 quasi citra & ultra: sed citra, quasi circa terras: & ultra, vel quòd sit vltima, vel quòd non sit post hanc vlla, hoc est, alia terra.

De Libya. C A P. V.

Libya dicta, quòd inde Libys fiat, hoc est, Africus. Alij aiunt Epaphum Iouis filium, qui Memphim in Ægypto condidit, 30 ex Cassiota vxore procreasse filiam Libyam, quæ postea in Africa regnum possedit. Cuius ex nomine terra Libya est appellata. *Africam* autem nominatam quidam inde existimant, quasi apricam, quòd sit aperta cælo vel Soli, & sine horrore frigoris. Alij dicunt Africam appellari ab vno ex posteris Abraham de Cethura, qui vocatus est Afer, de quo supra meminimus. Incipit autem à finibus Ægypti pergens iuxta meridiem per Æthiopiam usque ad Athalantem montem. A septentrionali verò parte, mediterraneo mari coniuncta clauditur, & in Gaditano fretum finitur, habens provincias *Libyæ Cyrenensem, Pentapolim, Tripolim, Bizantiæ Carthaginem, Numidiam, Mauritaniam Seseensem, Mauritaniam Casariensem, Mauritaniam Tingitanam*, & circa Solis ardorem *Æthiopiam*. ¶ *Libyæ Cyrenensis* in parte Africæ prima est, à Cyrene vrbe metropoli, quæ est in eius finibus nuncupata. Hinc ab oriente Ægyptus est: ab 40 occasu Sirtes maiores & Troglodytæ: à septentrione mare Lybicum: à meridie Æthiopia, & barbarorum variorum nationes, & solitudines inaccessibiles, quæ etiam basiliscos serpentes creant. ¶ *Pentapoli* Græca lingua à quinque vrbibus nuncupata, id est, Berenice, Ceutria, Apollonia, Ptolomais, ex quibus, Ptolomais, & Berenice à regibus nominatæ sunt. Est autem Pentapolis Libyæ Cyrenen-

si adiuncta, & eius finibus deputata. ¶ *Tripolitana* quoque provinciam Græci lingua sua designant de numero trium magnarum vrbium: Occa, Tabracæ, Leptis magnæ: hæc habet ab oriente Sirtes maiores & Troglodytas, à septentrione mare Adriaticum: ab occasu Bizantium: à meridie Getulos & Garamantes usque ad Oceanum Æthiopicum pertendentes. ¶ *Bizantena* regio ex duabus nobilissimis vrbibus nomen sortita est, ex quibus vna Adrumetus vocatur, altera Bizantium. Hæc sub Tripoli est, patens passuum ducenta vel amplius millia, fecunda oleis, & glebis ita præpinguis ut iacto ibi semine, incremento penè centesimo fruges renascantur. ¶ *Zeugis* vbi *Carthago* magna ipsa est & vera Africa inter Bizantium & Numidiam sita, à septentrione mari Siculo iuncta, & à meridie usque ad Getulorum regionem porrecta: cuius proxima quæque frugifera sunt: vltiora autem bestiis & serpentibus plena, atque onagris magnis in deserto vagantibus. ¶ *Getulia* autem Africæ pars mediterranea est. ¶ *Numidia* ab incolis passim vagantibus sic vocata, quòd nullam certam haberent sedem. Nam lingua eorum incertæ sedes & vagæ, Numidiæ dicuntur. Incipit autem à flumine Amisiga, & Zeugitanum litem definit: habens ab ortu Sirtes 50 minores à septentrione mare quòd intendit Sardiniam: ab occasu Mauritaniam Sitisensem: à meridie Æthiopum gentes. regio campis præpinguis. Vbi autem sylvestris est, feras educat, vbi iugis ardua, equos & onagros procreat: eximio etiam marmore prædicatur, quòd Numidicum dicitur. Habet vrbes præcipuas Hipponen, Regium & Susicadam. ¶ *Mauritania* vocata à colore populorum Græci enim nigrum *μαύρος* vocant. Sicut enim Gallia à candore populi, ita Mauritania à nigredine nomen sortita est. Cuius prima provincia Mauritania Sitisensis est, quæ Sitis habet oppidum: à quo & vocabulum traxisse regio perhibetur. ¶ *Mauritania* verò *Casariensis* coloniarum, Cæsaricæ ciuitas fuit, & nomen provincie ex ea datum. Vtræque igitur sibi coniunctæ ab oriente Numidiam habent: à septentrione mare magnum: ab occasu flumen Maluam: à meridie montem Astrixim, qui discernit inter fecundam terram & arenas iacentes usque ad Oceanum. ¶ *Mauritania Tingitana* à Tingi metropolitana huius provincie ciuitate vocata. 4.æc vltima Africæ exurgit à montibus vij, habens ab oriente flumen Maluam: à septentrione fretum Gaditanum: ab occiduo Oceanum Athlanticum: à meridie Gaulalum gentes usque ad Oceanum hesperium pererrantes. regio gignens feras, 60 limas, dracones, & struthiones. Olimetiam &

tiam & elephantis plena fuit, quos sola nunc India parturit. ¶ *Garamani* regionis caput *Garama* oppidum fuit. Est autem inter Cirenensem & Æthiopiam, ubi est fons qui friget calore diei, & calet frigore noctis. ¶ *Æthiopia* dicta à calore populorum, quos Solis vicinitas torret. Denique vim sideris prodit hominum color: est enim ibi iugis æstus. Nā quicquid estus est sub meridiano cardine est. Circa occidentum autem montuosa est, arenosa in medio, ad orientalem verò plagam deserta: cuius situs ab occiduo *Athlatis* montis ad orientem usque in Ægypti fines porrigitur: à meridie Oceano: à septentrione Nilo flumine clauditur: plurimas habens gentes, diuerso vultu & monstruosa specie horribiles. Ferarum quoque & serpentium referta est multitudine. Ibi quippe *Rhinoceros* bestia: & *camelopardus*, *basiliscus*, *dracones* ingentes, ex quorum cerebro gemmæ extrahuntur. *Iacynthus* quoque & *chrysoprassus* ibi reperiuntur. *Cinamomum* ibi colligitur. *Dua* sunt autem *Æthiopia*, vna circa solis ortum: altera circa occasum in *Mauritania*. ¶ Extra tres autem partes orbis, *Quarta pars trans Oceanum* interior est in meridie, quæ Solis ardore nobis incognita est, in cuius finibus antipodes fabulosè inhabitare produntur. ¶ Proxima autem Hispaniæ *Mauritania* est deinde *Numidia*: inde regio *Carthaginensis*, post quæ, *Getuliam* accipimus, postea *Æthiopia* inde loca exusta Solis ardoribus. ¶ Sciendum sanè quòd quædam prouinciæ primùm de nomine auctoris appellatæ sunt: postea à prouincia gentis nomen est factum. Nam ab *Italo* *Italia*, & rursus ab *Italia* *Italus*, & sic vitimur ipso nomine gentis, quomodo fuit ipsum nomen auctoris: vnde derivatum est nomen prouinciæ. Ex quo accidit ex vno homine nominari & ciuitatem & regionem & gentem. *Prouincia* autem ex causa vocabulū, acceperunt. Principatus namque gentium qui ad alios reges pertinebant, cum in ius suum *Romani* vincendo redigerent, procul positas regiones prouincias appellauerunt. *Patria* autem vocata, quòd communis sit omnium, qui in ea nati sunt. *Terram* autem significari, vt prædiximus, elementum: *terras* verò singulas partes, vt *Africa*, *Italia*. Eadem & loca. Nam *loca*, & terræ spatia in orbe terrarū, multas in se continent prouincias, sicut in corpore locus est pars vna multa in se continens membra: sicut & domus multa in se continens cubicula: sic terra & loca dicuntur terrarum spatia, quorum partes sunt prouinciæ, sicut in *Asia*, *Phrygia*: in *Gallia*, *Rhetia*, in *Hispania*, *Betica*. Nam *Asia* locus est: prouincia *Asiæ* *Phrygia*, *Troia* regio *Phrygiæ*. Illū ciuitas *Troie*. Itē *regiones* partes sūt prouinciarum, quas vulgus cōuentus vocat: sicut

in *Phrygia* *Troia*: sicut in *Gallicia* *Cātabria*, *Asturia*. A rectoribus autem regio nuncupata est: cuius partes territoria sunt. *Territorium* autem vocatum, quasi *causitorium*, *crisū bonū* & *aratro*. Antiquis enim sulco ducto, possessionem & territorium limites designabāt.

De insulis. CAP. VI.

Insula dicta, quòd in salo sint, id est in mari. Ex iis quoque notissimæ & maximæ, quas plurimi veterum solerti studio indagauerunt, notandæ sunt *Britannia* Oceani insula interfuso mari toto orbe diuisa, à vocabulo suæ gentis cognominata. Hæc aduersa Galliarum parte ad prospectum Hispaniæ sita est: circuitus eius quadragies octies septuaginta quinque millia: multa & magna flumina in ea: fontes calidi, metallorum larga & varia copia *Gagates* lapis ibi plurimus & margaritæ. *Thannatos* insula Oceani freto Gallia à *Britannia* est, varia, tenuis, separata frumentariis campis & gleba vberi. Dicta autē *Thannatos*, à morte serpentum, quos dum ipsa nescia, asportata inde terra quoque gentium vecta sit, angues ilico perimit. *Thyle* vltima insula Oceani inter septentrionalem & occidentalem plagam vltra *Britanniam*, à Sole nomen habens, qui in ea æstiuum solstitium sol facit, & nullus vltra eam dies est. Vnde & pigrum & concretum est eius mare. *Orchades* insulæ Oceani vltra *Britanniam* positæ numero octoginta tres, quarum duodecim desertæ sunt: tredecim coluntur. *Scotia* eadem & *Ibernia* proxima *Britanniæ* insula: spacio terrarum angustior, sed situ fecundior. Hæc ab *Africo* in *Boream* porrigitur, cuius partes priores *Iberiam* & *Cātabricum* Oceanum intendunt. Vnde & *Ibernia* dicta. *Scotia* autem quòd ab *Scotorum* gentibus colitur appellata. Illi c nullus anguis, avis rara, apis nulla: adeò vt aduectos inde pulueres seu lapillos si quis alibi sparserit inter aluaria, examina fauos deserant. *Gades* insula in fine *Betiæ* prouinciæ sita, quæ dirimit Europam ab *Africa*, in qua *Herculis* columnæ visuntur, & vnde *Tyrrheni* maris faucibus Oceani æstus immittitur. Est autem à continenti terra centum viginti passibus diuisa, quam *Tyrii* à rubro profecti mare occupantes in lingua sua *Gades*, id est, septem nominauerunt, pro eo quòd circumseptæ sit mari. Nascitur in ea arbor similis palmæ, cuius gummi infectum vitrum. *Ceraunium* gemmam reddit. *Fortunata* insula vocabulo suo significant omnia fere bona, quasi felices & beatæ fructuum vbertate. Sua enim aptè natura preciosarum poma sylvarum parturiunt. Fortuitis viribus iuga collium vestiuntur. Ad herbapum vicem messis & olus vulgò est

Vnde gentiliū error & ſecularia carmina poetarum propter ſoli ſcē ſūditatem eaſdem eſſe paradīſum putauerunt. Sitæ ſunt autem in Oceano contra læuam Mauritanie occiduo proximæ, & inter ſe interiecto mari diſcretæ. *Gorgones* inſulæ Oceani obuerſæ promontorio quod vocatur *Heſperuceras*, quas incoluerunt *Gorgones* feminæ aliti pernicitate, hirsuto & alpero corpore, & ex iis inſulæ cognominatæ. Diſtant autem continenti tria bidui nauigatione. *Heſperidum inſula* vocatæ à ciuitate *Heſperide*, quæ fuit in fine Mauritanie. Sunt enim vltra *Gorgones* litæ ſub *Athlanteum* litus in intimis maris finibus, in quarum hortis fingunt ſabulæ draconem perungilem aurea mala ſeruantem. Fertur ibi eſſe maris æſtuarium adeo ſinuofis lateribus tortuoſum, vt viſentibus procul lapſus angueos imitetur. *Chryſe* & *Argyre* inſulæ in Indico Oceano litæ, adeo ſecundæ copia metallorum, vt plerique eas auream ſuperficiem & argenteam habere prodiderint, vnde & vocabula ſortita ſunt. *Taprobana* inſula Indie ſubiacens ad Eurum, ex quo Oceanus Indicus incipit, patens in longitudine octingentis ſeptuaginta quinque millibus paſſuum, in latitudine ſexcentis xxv. millibus ſtadiorum. Scinditur amne interfluo, tota margaritis repleta & gemmis. Pars eius beſtiis & elephantis repleta eſt: partem verò homines tenent. In hac inſula dicunt in vno anno duas eſſe æſtates & duas hyemes, & bis locum vernare floribus. *Telos* inſula eſt Indie ſerens omni tempore folia. Hucusque inſulæ Oceani. ¶ Item inſulæ quæ ab Hellesponto vſque ad Gades in mari magno conſtitutæ ſunt. *Cyprus* inſula à ciuitate *Cypro* quæ in ea eſt, nomen accepit: ipſa eſt & *Paphos* Veneri conſecrata in *Carpathio* mari, vicina *Auſtro*, famoſa quondam diuitiis, & maximæ æris. Ibi enim prima huius metalli inuentio & vtilitas fuit. *Creta* inſula Græciæ pars eſt iungens contra *Peloponnēſem* Hæc primū à temperie cæli *Macaronēſum* ſiue *μακαρον νῆος* appellata eſt: deinde *Creta* dicta à *Crete* quodam indigena, quem aiunt vnum *Cretarum* fuiſſe à quibus *Iupiter* ibi abſconditus eſt enutritus. Eſt autem inſula Græciæ inter ortum & occaſum longiſſimo tractu porrecta, à ſeptentrione Græciæ æſtibus, ab *Auſtro* *Ægyptiis* vndis perfulſa. Fuit autē quondam centum vrbibus nobilis. vnde & hæc *Hecatompolis* dicta eſt. Prima etiam hæc inſula remis & ſagittis claruit. prima literis iura finxit. equeſtres turmas docuit. Studium muſicum ab *Idæis* dactylis in ea ceptum: capris copioſa, ceruis eger, lupos & vulpes aliæque ſerarum noxia nuſquam gignit, ſerpens ibi nullus, & noctua nulla, & ſi inueniatur, ſtatim moritur. Larga eſt autem viti-

bus & arboribus. *Dyſtamnus* herba naſcitur & *Alimus*, quæ ad morſa famem prohibet. *Phalangos* autem ros gignit & lapidem qui *Idæus* dactilur. *Abydos* inſula in Europa ſuſpenta ſpontum poſita, anguſtior & periculofa ſeparata & *ἀβυδος* Græcè dicta, quod tus *Hellesponti* maris, in quo *Xerxes* ex nauibus fecit, & in Græciam *Cos* inſula adiacens prouincie *Atticæ* *Hippocrates* medicus natus eſt, quæ ſuo teſtis eſt, arte lanificij prima in orbe ſecminarum inclaruit. *Cyclades* inſulæ antiquitus Græciæ fuerunt, quas inde *Cyclades* autumant dictas, quod licet ſpaciis tribus à *Delo* proiectæ, in orbem tamen ea *Delum* litæ ſint. Nam orbem *Cycladum* ci loquuntur. Quidam verò, non quæ orbem digeſtæ, ſed propter ſcopulos, eandem ſunt, dictas putant *Cyclades* in *Hellesponto* inter *Ægeum* & *Mææum* mare conſtitutæ circundantur etiam *Mirteo*. Sunt autem omnes numero quaginta tres, tendentes à *Septentrione* meridie millia quingenta: ab oriente occaſum millia ducentia: metropolis *Rhodus*. *Delos* inſula in medio *Cycladum*. Et dicta *Delos* fertur, quod poſt *Ogygij* temporibus notatur, cum multis menſibus continua nox inuenerat ante omnes terra radiis *Solis* illuminata fore, fortitæque ex ea nomen, quod prima ſtata ſit viſibus. Nam *ἰνῶς* Græci maxime dicunt. Ipſa eſt & *Ortygia*, eo quod ibi viſæ ſunt coturnices aues, quæ *ὀρτυγες* vocant. In hac inſula *Latona* & *Apollinem* & *Dianam*. *Delos* autem ſanctitas dicitur & inſula. *Rhodes* *Cycladum* ab oriente, in qua roſæ capitoliū eſſe inuentum, dum ibi ciuitas conſtituta ex quo & vrbis & inſula *Rhodos* eſt facta. In hac vrbe *Solis* *Coloſſus* fuit æreæ ſtatue cubitorum altitudine. Fuerunt & inſulæ numero in eadem inſula *Coloſſus* res. *Tenedos* vna ex *Cycladibus* ad ſeptentrionem ſita, in qua olim ciuitas à *Tene* condita eſt. Vnde nomen vrbis illius inſulæ fuit. Nam *Tenes* iſte inſula vel quod cum non erca ſua concubuit, ſed ſiſtens in hanc inſulam, vacuum eum obtinuit. Vnde & *Tenedos* inſula dicta ſic *Cicero*, *Tenen* ipſum, cuius ex *Tenedos* nominatur. *Carpathos* vna ex *Cycladibus* in meridie poſita contra *Ægyptum* qua *Carpathium* mare appellatum eſt facta propter celerem fructuum maturitatem. Eſt enim inter *Ægyptum* & *Rhodem* hæc inſula dicuntur & *Carpathæ* nomen & ſpacioſæ. *Citherea* inſula vna ex *Cycladibus* à parte occidua ſita: cuius l-

ris antea nomen fuit. Citherea autem vocata, quod ibi Venus orta sit: *Icaria* insula una de Cycladibus, quæ Icario mari nomen dedit. Hæc inter Samum & Miconium procurrentibus saxis inhospitalis est, & nullis sinibus portuosa. Dicitur autem Icarum Creten-
 10 sē ibi naufragio interiisse, & de exitu hominis impositum nomen loco. *Naxos* insula à Dionysio dicta, quasi Dionaxos, quod fertilitate vitium vincat ceteras: est autem à Delo-
 nouemdecim millia passuum separata, ex qua olim Iouis fertur aduersus Titanas fuisse profectus. *Melos* ex numero Cycladum, una omnium insularum rotundissima, unde & nuncupata. Historia dicit ex Iafone natum fuisse Philomelum & Plutum: ex Philomelo Parentum genitum: qui de suo nomine *Paron* insulam & oppidum appellauit. prius autem *Minora*, deinde *Paros* dicta. De qua Virgilius: Niveumque *Paron*. Gignit enim marmor candidissimum, quod *Parium* dicunt. Miscit & Sardan lapidem marmoribus quidem præstantiorem, & inter gemmas vilissimum. *Chios* insula *Syra* lingua appellatur, eod quod ibi mastix gignitur. Syri enim multicē *Chion* vocant. *Samos* insula est in mari Æge-
 20 geo, ubi nata est Iuno: ex qua fuit Sibylla Samia, & Pythagoras Samius, à quo philosophiæ nomen inuentum est. in hac insula reperta prius fictilia vasa traduntur. Unde & vasa Sa-
 30 mia appellata sunt. *Sicilia* à Sicano rege Sicania cognominata est: deinde à Siculo Itali fratre Sicilia. Prius autem Trinacria dicta propter tria *αἶα*, id est, promontoria, *Pelorum*, *Pachinum*, & *Lilibæum*. Trinacria enim Græcum est, quod Latine, triquetra dicitur, quasi in tres quadras diuisa. hæc ab Italia exiguo freto discreta, Africum mare prospectans, terris frugifera, auro abundans: caver-
 nis tamen & fistulis penetrabilis, ventisque
 & sulphure plena. Unde & ibi *Ætnæ* monti extant incendia: in cuius freto *Scilla* est & *Charibdis*, quibus nauigia aut absorbentur aut colliduntur. Fuit autem quondam patria *Cyclo-
 40 pum*, & postea nutritrix tyrannorum, frugum fertilis, ac primum terris omnibus commissis seminibus aratro proscissa. Principem urbium *Syracusas* habet: fontem *Aretusam*, & *Alphæum* fluuium magnorum generatorem equorum. In ea insula primum est inuenta comædia. *Achate* lapidem ipsa primum ex *Achate* flumine edidit. Parturit & mare eius corallum: gignit & sales *Agrigentinos* in igne solubiles, crepitantes in aquis. Omnis ambitus eius clauditur stadiorum trium mil-
 50 lium. *Salustius*, autem dicit Italiæ coniunctam Siciliam fuisse: sed medium spacium impetu maris diuisum & per angustiam scis-
 sum. *Tapsus* insula, stadiis decem à Sicilia remota iacens & planior, unde & nuncupa-

ta. de qua Virgilius, *Tapsus*que iacentem.
 ¶ *Æolia* insula *Sicilia*, appellatur ab *Æolo* Hippotæ filio: quem poetas finxerunt regem fuisse ventorum: sed ut Varro dicit, rector fuit istarum insularum: & quia ex earum nebulis & fumo futuros prædicebat flatus ventorum, ab imperitis visus est ventos sua potestate retinuisse. Eadem insula & *Vulcania* vocantur, quod & ipsæ sicut *Ætna* ardeant. Sunt autem nouem habentes propria nomina: quarum primam *Liparus* quidam *Liparen* vocauit, qui eam ante *Æolum* rexit. Altera *Hiera* vocatur, quod sit collibus eminentissimis: reliquæ verò, id est, *Strongyle*, *Didyme*, *Ericusa*, *Phenicsa*, *Enonymos*, *Ericodes*, *Phacicodes*: quæ quoniam nocte ardent, *Æolia* sine *Vulcania* dicuntur. Ex his quædam ab initio non fuerunt, quædam postea mari editæ usque nunc permanent.
 20 ¶ *Stæchades* insulæ Massiliensium sexaginta millium spacio à continenti in fronte *Narbonensis* provincie, quæ *Rhodanus* fluuius in mare exit. Dictæ autem Græcè *Stæchades*, quasi opere in ordinem sint positæ.
 ¶ *Sardis* Hercule procreatus cum magna multitudine à *Libya* profectus *Sardiniam* occupauit, & ex suo vocabulo insulæ nomen dedit. Hæc in Africo mari facie vestigij humani, in oriente quam occidente latior prominet: ferme paribus lateribus, quæ in meridiem & septentrionem vertunt: ex quo ante commercium à nauigantibus Græcorum *ixar* appellata est. Terra patet in longitudine millia cxi. latitudine xl. In ea neque serpens gignitur, neque lupus, sed solifuga tantum, animal exiguum hominibus perniciosum. Veniunt ibi quoque non nascitur, nisi herba per scriptores plurimos & poetas memorata, *apiastro* similis, quæ hominibus rictus contrahit, & quasi ridentes interimit. Fontes habet *Sardinia* calidos, infirmis medelam præbentes: furibus cæcitate, si sacramento dato *æulæ* aquæ eius tetigerint.
 40 ¶ *Corfica* insulæ exordium incolæ *Ligures* dederunt, appellantes eam ex nomine ducis. Nam quædam *Corfa* nomine *Ligus* mulier, cum taurum ex grege, quem prope litorea regebat transnatare solitum, atque per intervalla corpore aucto remeare videret: cupiens scire incognita sibi pabula, taurum à cæteris digredientem usque ad insulam nauigio profecta est. Cuius regressu insulæ fertilitatem cognoscentes *Ligures*, ratibus ibi profecti sunt, eamque nomine mulieris auctoris & ducis appellauerunt. Hæc autem insula Græcè *αἶα* dicitur, à *Cyrno* Herculis filio habitata, de qua Virgilius: *Cyrnia* *Taxos*. Diuiditur autem à *Sardinia* xx. millium freto, cincta *Ligustici* æ-
 50 quoris sinu ad prospectum Italiæ. Est autem

multis promontoriis angulosa, gignens letissima pabula & lapidem, quem Catochiten Græci vocant. *Etolus* insula Hispaniæ dicta quod à tonis non procul sit, quasi ebozos. Nam lxx. stadiis ab ea distat, cuius terrâ serpentes fugiunt. Huic contraria est Colubaria, quæ referta est anguibus. *Barbares* insule Hispaniæ duæ sunt, *Aphroliades*, & *Gymnastides*, maior & minor. Vnde & eas vulgus Majoricam & Minoricam nuncupant. In his primum insulis inuenta est funda qua lapides emittuntur, vnde & *Baleares* dictæ: *Balaia* enim Græcè emittere dicitur: vnde & ballista quasi missa, & fundibulum. Virgilius: *Balearis* verberare fundæ.

De Promontoriis. CAP. VII.

Commune est insulis, ut promineant. Inde & loca earum *promontoria* dicuntur. Sic Salustius de Sardinia: In Oriente latior prominet quam in Occidente. *Sigæum promontorium* Asiæ, ubi Hellespôtus apertius dilatatur. Dictum autem *Sigæum* propter Herculis taciturnitatem, quia prohibitus hospitio à Laomedôte Troianorum rege, simulavit abscissum, & inde contra Troiam cum silentio venit, quod dicitur *ἤσῃ*. *Malæum promontorium* Græciæ, quod intrat mare, & per millia quinquaginta protenditur, ubi vnda ita sæua est, ut prosequi navigantes videatur. Hoc autem promontorium à Malco rege Argiivorum nomen accepit. *Pelorum promontorium* Siciliæ respiciens ad Aquilonem, secundum Salustium, dictum à gubernatore Hannibalis illic sepulto. *Pachinû promontoriû* Siciliæ Austrû spectans ab aeris crassitudine dictû. Nam *παχὺ* est pinguis & crassus. Austro enim perflatur. *Lilybaeum promontorium* Siciliæ, Solis occasum intendens: vocatum ab eiusdem nomine civitatis, quæ ibi est sita. *Borsio promontorium* Numidiæ vocatum, eo quod Aquilonem intendat. Hoc Hippone regium postea dictum, pro eo quod sit æquore interruptum. *Calps* Hispaniæ promontorium.

De ceteris terra vocabulis. CAP. VIII.

Montes sunt tumores terrarum altissimi dicti, quod sint eminentes. Quidam autem propriis ex causis vocati sunt, ex quibus notandi sunt qui opinione maximi celebrantur. *Mons Caucasus* ab India usque ad Taurû porrectus, pro gentium & linguarum varietate quoquo versum vadit, diversis nominibus nuncupatur. Vbi autem ad orientem in excelsiorem cõsurgit sublimitatem: propter nimium candorem *Caucasus* nuncupatur. Nâ orientali lingua *Caucasum* significat candidum: id est, niuib. dẽssissimus candidantem. Vnde & eum Scythæ qui eidem monti iun-

guntur, *Calim* vocauerunt. *Calim* enim eos candor siue nix dicitur. Montes plerisque idem vocatur qui & *Cabanius* mons Phœn. cum altissimus, manerunt propheta: dictus à thure colligitur, cuius ea pars quæ est super orientalem plagam respiciens, *Ara* appellatur, id est, contra Libanum mons Armeniæ in quo arcam his diluvium resedisse testantur. Vnde hodie ibidem lignorum eius videtur *gĩa*. *Acroceramus* montes propter altitudinem & fulminum iactus vocati sunt. *Γαλαξιδες* fulmen dicitur. Sunt autem *Armeniam* & *Iberiam*, incipientes à *Pyris* usque ad fontem Tigridis fluvii. *Boreas montes* Scythiæ dicti, quod sunt ultra eos fluit *Boreas*. *Riphas montes* Germaniæ sunt à perpetuo vento nominati. Nam *ῥίπας* Græcè impetum dicitur, *ῥίπας* ὁ πῆλμος. *Olympus Mons* nix nimium præcellus, ita ut subesse dicatur. De quo Virgilius, *Nul sit Olympus*. Dictus autem *Olympus*, *ὀλυμπος*, id est quasi cælum. Hic *montes* doniam diuidit à Thracia. *Athos montes*, & ipse altior nubibus, tantumnis, ut in Lemoum umbra eius per quæ ab eo lxxvi. millibus separatur. *Mons* est Thessaliæ iuxta Bœotiam, nono vertice est erectus in cælum. Hic finditur iuga Cirra & Nisa. vnde & *Pyrius*, eo quod in singulis iugis colebatur *pollo* & *Liber*. Hæc iuga à duobus *Cithæron* & *Helicon* appellantur. *Helicon* dictus ab *Helicone* fratre *Cithæron*. Item *Ceraunij sunt montes* Epiri, à cæti fulminibus: Græcè enim fulmen dicitur. *Apenninus* mons appellatus *pes Penina*: quia Hannibal veniens easdẽ alpes aperuit, vnde & Virgilius immittit apertas. Has enim Hannibal bella Hispaniæ aceto rupit Iuvenalitem rupit aceto. Et inde loca ipsa quæ *Apenninæ alpes* vocantur. *Mons Agne* & *sulphureus* dictus: vnde & *Geber* stat autem hunc ab ea parte qua *Euphraticus* fluit, habere speluncas plenas *sulphure* & usque ad mare deductis: quæ speluncæ incipientes in se ductus ventû creantur, tatus igne gignit ex sulphure, vnde videtur incendium. *Pireneus* & ipse fulminum ignibus nuncupatus. *Græci* ignis *ῥίπας* vocatur, Iste est qui inter *Pyris* & *Armeniam* quasi de industria montem interiacet. *Solaris* à singularitate, quod omnibus Hispaniæ montibus altior videatur, siue quod orientem radius eius in eo quàm ipse cælum *Calpes* mons in ultimis finibus Oc-

dirimit Europam ab Africa, quem Athlantis finem esse dicunt, de quo Lucanus, Hesperiam Calpen: summumque implevit Athlantem. *Athlas* Promethei frater fuit & rex Africae, à quo astrologiae artem, prius dicunt excogitatam. ideoque dictus est sustinuisse caelum. Ob eruditionem igitur eius disciplinae & scientiam caeli nomen eius in montem Africae derivatum est: qui nunc Athlas cognominatur, qui propter altitudinem suam quasi caeli machinam atque astra sustentare videtur. *Alpes* autem proprie montes Galliae sunt, de quibus Virgilius, Aeriae Alpes. Et dicendo aeriae, verbum expressit à verbo. Nam Gallorum lingua Alpes montes alti vocantur. Hae sunt enim quae Italiae murorum exhibent vicem. *Colles* sunt praeminentiora iuga montium, quasi colla. *Iuga* autem montium ex eo appellata sunt: quod propinquitate sui iungantur. Tumulus est mons brevis, quasi tumens tellus. Item tumulus terra congesta, ubi nulla memoria est. *Valles* sunt humilia loca, quasi vultus. Hinc & conualles, depressa loca terrarum inter montes. *Campus* est terrarum planities. Dictus autem campus quod brevis sit pedibus, nec erectus ut montes sed patens & spatio suo porrectus & iacens. unde & Graece *μαδία* dicitur. Sumpsit autem nomen ex Graeca etymologia. *χαμαί* enim Graeci humi dicunt. *Solum* est omne quod sustinet, à soliditate dictum scilicet. unde & de mari Virgilius ait, Subtrahiturque solum. *Saltes* sunt vasta & sylvestria loca, ubi arbores exiliunt in altum. *Fauces* sunt angustorum locorum aditus inter arduos montes loca angusta & brevia, dicta à faucium similitudine, quasi focae. *Confrages* loca in qua undique venti currunt, ac laxa frangunt: ut Nevius ait: In montes ubi venti frangebant locum. *Scabra* sunt loca situ aspera. Unde & scabies dicitur, à corporis asperitate. *Lustra* obscura latibula ferarum & luporum cubilia sunt, unde & lupanaria lustra dicuntur, per contrarium videlicet, quia parum lustrantur. *Lucus* est locus densis arboribus septus, soli lucem detrahens. Potest & à collucendo crebris luminibus dici, quae ibi propter religionem Gentilium cultumque fiebant. *Deserta* vocata, quia non feruntur, & ideo quasi deseruntur: ut sunt loca silvarum & montium, contraria uberrimarum terrarum quae sunt uberrimae glebae. *Deserta* sunt loca secreta & abdita, quasi extra viam. Ipsa sunt & inuia. Inde & auaria secreta loca, & à via remota: aut tantum adibilia auiibus. Unde est illud, Incultra rubent auaria baccis. *Amena* loca Varro dicta ait, eo quod solum amorem praestent, & ad se amanda alluciant. Verrius Flaccus, quod sine munere sunt, nec quicquam in his officij, quasi amunia, hoc est, sine fructu, vnde nullus fructus

exsoluitur. Inde etiam nihil praestantes, immunes vocantur. *Aprica* loca quae sole gaudent, quasi *ἀπὸ χειμῶτος*, id est, sine frigore: siue quod sint aperto caelo. *Opaca* vero loca quasi operto caelo, aprico contraria. *Lubricum* dici constat locum ab eo quod ibi quis labitur: & lubricum dicitur, non quod labitur, sed in quo labitur. *Aestiva* sunt loca umbrata, quibus per aestatem vitant pecora solis ardorem. Statius, Et umbroso patuere aestiva Lincei. *Navalia* sunt loca ubi naues fabricantur. Hoc & texetrium vocatur. *Portus* autem locus est ab accessu ventorum remotus, ubi hiberna opponere solent. Et portus dictus à deportandis commerciis. Hunc veteres à bauilandis mercibus baias vocabant, illa declinatione à baia baias, ut à familia familiās. *Litus*, est terra aquae & mari vicina. Et dictum litus, quia fluctu eluditur, vel quod aqua alluitur. Cicero in Topicis, Litus est quod fluctus alidit. *Circumlitum* locus quem aqua circumluit. Alluvium consumptio riparum ex aquis. *Margo* est pars cuiuslibet loci, ut puta maris, unde & nomen accepit. *Maritima* quasi maris intima. *Offia* ab ingressu & exitu fluminis dicta in mari. *Continens* perpetua terra, nec villo mari discreta: quem Graeci *ἡνίοπον* vocant.

De inferioribus terra. CAP. IX.

Specus est fossa sub terra quae prospici potest. *σπηλαια* Graece, spelunca Latine. *Spiracula* appellata omnia loca pestiferi spiritus, quem Graeci *χαμαί* appellant, vel Acheronrea. Etiam Varro spiraculum dicit huiusmodi locum, & spiracula ex eo dicuntur loca: quae terra spiritum edit. *Hiatus* praeruptio terrae profunda, quasi hiatus. Proprie autem hiatus est hominis oris apertio, translata à feris, quarum aviditas oris ad apertione monstratur. *Profundum* proprie quasi cuius porro sit fundus. Abusue autem profundum vel sursum vel deorsum dicitur. ut. Maria ac terras caelumque profundum. *Baratrum* nimiae altitudinis nomen est, & dictum baratrum quasi vorago atra, scilicet à profunditate. *Erebus* inferorum profunditas atque processus. *Στυγὴ* *ἡνιόπος*, id est à tristitia dicta, eo quod tristes faciat, vel quod tristitiam gignat. *Cocytus* locus inferi. Cocytus autem nomen accepit. Graeca interpretatione, à luctu & gemitu. *Tartarus* vel quia illic omnia turbata sunt *ἡνιόπος*, vel quod verius, *ἡνιόπος*, id est à timore frigoris, quod est algere, scilicet quia luce solique caret. Nam neque illic vapores sunt, qui ex solis luce gignuntur: neque flatus qui eiusdem motibus incitantur, sed perpetuus stupor. *ἡνιόπος* enim horret & tremere apud Graecos

legitur. Ille enim erit fletus & stridor dentium. *Gehenna* est locus ignis & sulphuris, quem putant ita nominatum à valle idolis consecrata, quæ est iuxta murum Hierusalem, repleta olim cadaueribus mortuorum. Ibi enim Hebræi filios suos immolabant demonibus, & appellabatur locus ipse *Gehennon*. Futuri ergo supplicij locus ubi peccatores cruciandi sunt, huius loci vocabulo designatur. Duplicem autem esse gehennam & ignis & frigoris in Iob legimus. *Inferus* appellatur eo quod infra sit. Sicut autem secundum eor-

pus si ponderis sui ordinem teneant, inferiora sunt omnia grauiora: ita secundum spiritum inferiora sunt omnia tritiora, unde & in Græca lingua origo nominis quo appellabatur inferus: ex eo quod nihil suauit habeat, resonare perhibetur. Sicut autem cor animalis in medio eius est, ita & infernus in medio terræ esse perhibetur. Unde & in Euangelio legimus, in corde terræ. Philosophi autem dicunt, quod inferi pro eo dicantur, quod animæ hinc illuc ferantur.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINUM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER XV.

CAPITA LIBRI QVINTIDECIMI.

- 1 De ciuitatibus.
- 2 De adificijs publicis.
- 3 De habitaculis.
- 4 De adificijs sacris.
- 5 De repositorijs.
- 6 De operarijs.
- 7 De aditibus.
- 8 De partibus adificiorum.

- 9 De munitionibus.
- 10 De tentorijs.
- 11 De sepulchris.
- 12 De adificijs rusticis.
- 13 De finibus agrorum.
- 14 De mensuris agrorum.
- 15 De itineribus.

De ciuitatibus. CAP. I.

DE autoribus conditarum urbium plerunque dissensio inuenitur: adeo ut nec urbis quidem *Roma* origo diligenter possit agnosci. Nam *Salustius* dicit: urbem *Romam* sicuti ego accepi condidere atque habitauere in initio *Troiani*, & cum iis *Aborigines*. Alij dicunt ab *Euandro*, secundum quod *Virgilius* dicit, Tunc rex *Euandrus* *Romanæ* conditor arcis. Alij à *Romulo*, ut *Ennius*, His nata auspicijs illa inclita *Roma*. Si igitur tantæ ciuitatis certa ratio non apparet, non mirum si in aliarum opinione dubitatur. Unde nec historicos nec commentatores varia dicentes imperitè condemnare debemus, quia antiquitas ipsa creauit errorem. Sanè quasdam de quibus aut Sanctæ scripturæ, aut historiæ gentium certam originem referunt, paucis admodum verbis retexere oportet. Primus ante diluuiū *Cain* ciuitatem *Enoch* ex nomine filij sui in India condidit: quam urbem sola multitudine suæ posteritatis impleuit. Primus post diluuiōē

Nembroth gigas *Babylonem* urbem *Mesopotamiæ* fundauit. Hanc *Semiramis* regina *Assyriorum* ampliauit, murumque urbis bitumine & cocto latere fecit. Vocabulum autem sumpsit à confusione: eo quod ibi confusæ sint atque permixtæ linguæ ædificantium turrim. Iudæi asserunt *Sem* filium *Noe*, quæ dicunt *Melchisedech*, primum post diluuiū in *Syria* condidisse urbem *Salem*: in qua regnum fuit eiuldem *Melchisedech*. Hanc postea tenuerunt *Iebusæi*: ex quibus & sortita est vocabulum *Iebus*: sicque duobus nominibus copulatis, *Iebus* & *Salé*, vocata est *Hierusalem*, quæ postea à *Salomone* *Hierosolyma* quasi *Ierosolomonia* dicta est. Hæc & corruptè à poetis *Solima* nūcupata est, & postea ab *Ælio Adriano* *Elia* vocitata est. Inde ipsa est & *Sion*, quæ *Hebraicè* speculatio interpretatur, eo quod in sublimi constructa sit, & de longè venientia contempletur. *Hierusalem* autem pacifica in nostro sermone transfertur. Oppida nobilia, qui vel quæ constituerunt. *Dionysius* qui & *Liber* pater, cum *Indiam* victor perambulasset, *Nisam* urbem ex suo nomine iuxta *Indum* fluiū condidit, & quinquaginta milibus hominū impleuit.

Medus

Medus autem Egæi filius *Mediam* construxit. unde & regio eius *Medie* nomen sortita est. *Persipolim*, urbem caput Persici regni Perseus Adæ filius condidit, formosissimam confertissimamque opibus, à quo & Persia dicta est. *Ctesiphontem* quoque Parthi apud Parthiam condiderunt, in æmulationem Babylonis urbis. *Susis*, oppidum Persidæ aiunt Memnonis fratrem constituisse. Dictum autem Susis quod imminet Susæ fluvio. Ibi est regia Cyri, lapide candido & vario cum columnis aureis, & lacunaribus gemmisque distincta, continens etiam simulacrum cæli, stellis micantibus præsignatum, & cætera humanis mentibus incredibilia. *Bactrum*, oppidum Bactriani condiderunt ex proprio amne illud cognominantes, qui Bactrus vocatur. *Carræ*, civitas Mesopotamiæ trans Euphratem condita à Parthis, ubi quondam Romanus est cæsus exercitus, & Crassus dux captus. *Edissum* urbem Mesopotamiæ condidit Nembroth filius Chus postquam de Babylone migravit, in qua & regnavit, quæ antè Iare cognominata est. Ipse construxit & *Calanie*, quæ postea verso nomine à Seleuco regè dicta est Seleucia. *Philadelphiam* urbem Arabiæ condidit Raphaim gens antiquissima, quam interfecerunt filij Loth. *Selenem*, unus ex pueris Alexandri post mortem eiusdem Alexandri occupato regno orientis urbem in Syria condidit, eamque ex Antiochi patris sui nomine *Antiochiam* nuncupavit, & Syriæ caput instituit. Ipse quoque *Laodiciam* & *Seleuciam*: ipse *Apamiam* & *Edissum* urbem construxit. *Damascum*, Syriæ condita & nuncupata à Damasco dispensatore Abraham filio. Hæc antea in omni Syria tenuit principatum. Necdum enim efflorebant ibi Antiochia, Laodicia, & Apamia: quas urbes post Alexandrum constructas esse cognoscimus. Hic est Damascus, quem Abraham futurum sibi hærodem dixerat, antequam esset illi promissus Isaac. *Gazam*, oppidum Palæstinæ condiderunt Euzi, in qua habitauerunt Cappadoces pristinis cultoribus interfectis. Vocata autem Gaza, eo quod ibi Cambyser rex Persarum thesauros suos posuit, cum bellum Aegyptiis intulisset Persarum enim lingua thesaurus Gaza nominatur. *Philistin* urbem condiderunt Allophili, ipsa est *Ascalon*, de qua superius memorauimus nuncupata ex nomine Celloim, qui fuit nepos Cain & filius Misraim. *Deir* urbs fuit quondam potētissima, & versa vice *Stratonis turris* postea ab Herode rege Iudææ in honorem Cæsaris Augusti Cæsarea nuncupata, in qua Cornelij domum Christi vidit Ecclesia, & Philippi edículas, & cubiculum quatuor virginum prophetarum. *Sephor*, oppidum Palæstinæ maritimum de Palæstina edificauerunt, ubi saxum ostendit, quod

vinculorum Andromedæ adhuc vestigia retinet: cuius beluæ forma eminentior elephantis fuit. *Iericho*, à Iebusæis condita traditur: à quibus & nomen traxisse perhibetur. hanc subuertit Iesus. Postquam instruxit aliam *Ozam* de Bethel ex tribu Ephraim. Sed & hæc eo tempore quo Hierusalem oppugnabatur à Romanis, propter perfidiam ciuium capta atque destructa est. postquā tertia ædificata est urbs, quæ usque hodie permanet. *Sichem*, Samaritæ urbem, quæ Latine & Græcè Sicima vocatur, ædificauit Emor, appellavitque eam nomine Sichem filij sui. Ipsa est nunc Neopolis ciuitas Samaritanorum. *Bethel*, urbem Samaritæ condiderunt Iebusæi: quæ prius vocabatur Luz, sed postquam dormiens ibi Iacob vidit scalam innitentem cælo & dixit, Verè hæc domus Dei est & porta cæli: hæc ex caysa nomen locus accepit Bethel: id est domus Dei. Quando autem ibi ab Ieroboam vituli fabricati sunt, vocata est Bethaven, id est domus idoli, quæ antea vocabatur domus Dei. *Bethleem Iuda*, ciuitas David, quæ mundi genuit saluatorem. à Iebusæis condita fertur, & vocata primum Ephrata. Quando autem Iacob ibi pectora sua pavit, eodem loco Bethleem nomen, quodam vaticinio futuro imposuit, quod domus panis interpretatur, propter eum panem qui ibi de cælo descendit. *Ebron*, ciuitas Iudææ, quæ quondam vocabatur Arbe, condita est à gigantibus ante septem annos quam ab eis Tanis urbs Aegypti condere-tur. Ipsa est Arbe à numero ita vocata, quod ibi tres patriarchæ sepulti sunt, & quartus Adam. Ipsa est Mambre vocata: ex quo amico Abraham, *Samaritan*, à qua omnis regio quæ circa eam fuit, nomen accepit. Sennacherib rex Assyriorum construxit, vocauitque Samaritan, id est, custodiam, quam quando Israel transtulit, ibi constituit. Hanc obsidione captam Antiochus solo coarqua-uit. Quam postea Herodes à fundamentis instaurans in honorem Augusti, Augustiæ id est Sebastie Græco sermone vocauit, ibi sepulti sunt Helisæus, & Abdias Prophetæ, & quo maior inter natos mulierem non fuit Baptista Ioannes. *Tiberiadem* vero Herodes alius in Iudæa in nomine Tiberij Cæsaris condidit. *Tyrus*, urbs Phœnicum condita à Phœnicibus fuit. Hæc est ciuitas, ex qua aurum regi Salomoni deferrebat, in qua optima purpura tingitur. Unde & Tyria dicitur nobilis purpura. Phœnices à Rubro mari profecti, *Sidonem* urbem opulentissimam condiderunt: quam à piscum copia Sidonem appellauerunt. Nam piscem Phœnices *Sidonem* vocant. Ipsi etiam *Tyrum* in Syria: ipsi *Vin-cam* in Africa, *Hippocam* in *Leptis* abasque urbes in ora maritima condiderunt. Ipsi *Tiberias* in *Galilæa* *Canan* ipsi *po-*

stremò in vltima orbis tendentes urbem in Oceano condiderunt, eamque lingua sua Gades nominauerunt. Nam mos erat antiquus Phœnicum gentis, cum multis simul mercandi causa à domo proficisci, & cum incolarum animos commercio rerum iis antè incognitarum sibi conciliaissent: loca quæ condendis urbibus idonea videbantur, capere. Ex iis profecta & Dido in litus Africæ urbem condidit, & *Carthadam* nominauit, ¹⁰ quod Phœnica lingua exprimit ciuitatem nouam. mox sermone verbo Cartago est dicta hanc Scipio deleuit. Quæ autem nunc est, postea à Romanis est condita. Cartago autem antea *Birsa*, postea *Tyrus* dicta est, deinde Cartago. *Memphim*, ciuitatem Ægypti ædificauit Epaphus Iouis filius, cum in secunda Ægypto regnaret. Hæc est vrbis in qua charta nascitur, vbi etiã optimi mathematici fuerunt. Nam hanc urbem magicis ²⁰ artibus deditam, pristini vsque ad præsens tempus vestigia erroris ostendunt. *Tanis*, Metropolis Ægypti, vbi Pharao fuit, & Moyses cuncta signa fecit, quæ in Exodo scribuntur. Hanc construxisse perhibentur Titanes, id est gigantes, & ex suo nomine nuncupauerunt. *Aeliopolis*, vrbis Ægypti, quæ Latine interpretatur solis ciuitas, sicut lxx. interpretes arbitrantur. Ædificata est autem à filiis Israel, in qua Phutifares sacerdos fuit, cuius ³⁰ meminit Ezechiel. *Urbem Alexandriam* condidit Alexander magnus, cuius & nomen detinet. Hanc enim idem in terminis regionis Africæ & Ægypti constituit, & caput esse regionis Africæ & Ægypti iussit. Interiacet autem inter Ægyptum & mare: quasi claustrum, importuosa. Hæc est vrbis Ægypti, postea versa in Alexandriam. *Thebas Ægyptias* condidit Cadmus, quæ inter Ægyptias vrbes numero portarum nobi- ⁴⁰ liores habentur, ad quas commercia Arabes undique subuehunt. Hinc regio Ægypti Thebais dicta est. Thebæ autem & Bæotia sunt & Ægyptiæ, vno tamen auctore sunt conditæ. *Ptolamam* & *Berenice* à regibus Ægyptiis nominatæ à quibus & ædificatæ fuerunt. *Cæsaream Cappadocia*, Philippus in honorem Cæsaris ædificauit. *Tarsum Cilicia*, Danaes proles Perseus ædificauit. de qua ciuitate Paulus Apostolus. Natus, inquit, Tarsus Ciliciæ. Quidam etiam locus Indici Tarsus vocatur. *Seleuciam Mauria* condidit Seleucus, qui & Antiochiam. Hæc autem Apollinis filius in Phrygia *Ilion* condidit. Amazones *Ephesum* in Asia construxerunt. Theseus vero *Smurnam* construxit, quæ Homero poetæ patria extitit, & Smirna vocata, quod eius campos Ermus fluius secat. *Dioscoriam*, Colchorum urbem Amphiteus & Circius aurigæ ⁵⁰ Castoris & Pollucis fabricauerunt, ex eo

rum nomine eam cognominantes. Nam Castor & Pollux Græcè *Διόσκουροι* appellantur. *Nicomedia* à Nicomedo rege Bithiniæ ædificata est. *Bithinia*, condita à Phœnice, quæ primùm Mirandina vocabatur. *Constantinopolim*, urbem Thraciæ Constantinus ex nomine suo instituit, solam Romæ meritis & potentia adæquatam. Hæc condita primùm à Pausina rege Spartanorum, & vocata *Bizantium*, vel quod tantum pateat inter Adriaticum mare & Propontidem, vel quod sit receptaculum terræ marisque copiis. Vnde & eam Constantinus apertissimam concedere iudicauit, vt receptaculum sibi terra marisque fieret. Vnde & nunc Romani imperij sedes & totius caput est orientis: sicut & Roma occidentis. *Epirus*, Thraciæ condita est à Pyrrho & cognominata. *Athenas*, in Helade Cecrops condidit, & ex suo nomine Cecropiam nominauit: hanc Amphion qui in Græcia tertius post Cecropem regnauit, Minervæ sacrauit, & nomen ciuitati Athenas dedit. Nam Minerva Græcè *Αθηνά* dicitur. Vnde & Mineruam Græci inuentricem multarum artium asserunt, quia & literæ & artes diversorum studiorum, & ipsa Philosophia veluti templum Athenas habuerunt. *Corinthum*, in Achaia condidit Corinthus Orestis filius. Hanc Græci Corintheam vocant, hoc est administrationem reipublicæ. *Thebas Bæotia*. Cadmus veniens à Phœnicibus condidit, Thebis Ægyptiis prius ab eo constructis. *Mycenas* Lacedæmonia condita à Lacedæmone Semele filio. *Sparta*, à Sparto filio Phoronei vocata: qui fuit filius Inachi. Ipsam autem esse Spartam, quam & Lacedæmoniam ciuitatem, atque inde Lacedæmonios Spartanos dici, *Achaia*, ab Achæo constructa. Pelops qui apud Argos regnauit. *Peloponensem urbem* condidit. *Cecrops*, in insula Rhodo, *Rhodium* ædificauit. *Carpatus Cæcus*, Aeos Tifonis filius, *Paphum*. Angæus Licurgi filius, *Samum*. Dardanus autem condidit *Dardaniam*. *Thessalonicam* Thessalus Græci filius ædificauit, in qua etiam regnauit. *Brundisium*, construxerunt Græci. Brundisium autem dictum est Græcè, quod *brunda* caput cerui diceatur: sic est enim vt & cornua videantur: & caput & lingua in positione ipsius ciuitatis. In Italia autem à Iano *Ianiculum*: à Saturno *Saturnia* atque *Latium* conditum, eo quod ibi fugiens latuisset, cognominatū. Ab Hercule in Campania *Pompeia*, qui victor ex Hispania pompam bouum duxerat. AENEAS autem post exidum Troiæ in eandem Italiam veniens, ab vxoris nomine *Lausimiam* condidit. Aescanius vero relicto Lauiniæ nouæ regno, *Albam longam* ædificauit. Alba autem vocata propter colorem, ⁶⁰ suis longa, quia longum oppidum est, iuxta prolix-

prolixitatem collis in quo positum est. Ex hac etiam vrbe reges Albanorum appellari ceperunt. *Capuam* Capis Siluius rex Albanorum construxit, appellatam nomine conditoris, licet & sint qui dicant à capacitate eam Capuā dictam, quod eius terra omnem vitæ fructum capiat: alij, à locis campestribus in quibus sita est. Est autem caput vrbium Campaniæ, inter tres maximas Romam, Cartaginēque numerata: ex qua & provincia Italiæ Campania dicta est. Romulus cum interfecto apud Albam Anulip, auum Numitorem in regnum constituit, in eum locum vbi nunc Roma est deuenit: ibique sedes posuit, moenia construxit, urbemque ex nomine suo *Romam* vocauit. Hanc autem antè Euander dicitur condidisse, vt est illud, Tunc pater Euander Romanæ conditor arcis. Ancus Martius ex filia Numæ Pompilij natus, hic urbem in exitu Tiberis condidit, quæ & peregrinas merces exciperet, & hostem moraretur, quam ab ipso situ *Ostiam* appellauit. Galli quidam intestina discordia & assiduis dissensionibus suorum permoti, sedes novas querentes Italiam profecti sunt: sedibusque propriis Tuscis expulsis, *Mediolanum* atque alias vrbes condiderunt. Vocatum autem Mediolanum, ab eo quod ibi sus in medio lanea perhibetur inuenta. Historiis placet à Melappo Græco *Mesappia* datam originem, versa post modum in nomen Calabriæ, quam in exordio Oenotri frater Peucetius Peucetiam nominauerat. Manto Tiresiæ filia post interitum Thebanorum dicitur delata in Italiam *Mantuanam* condidisse. Est autem in Venetia quæ Gallia Cisalpina dicitur. Et Mænua dicta, quod manes tuetur. *Parthenopia* à Parthenope virgine quadam illic sepulta, *Parthenopia* appellata: quod oppidum postea Augustus *Neapolim* esse maluit. Ad promontorium Leucate in quo tractu Apollinis templum fuit, bellum Augustus contra Antonium gessit. Quo victo, urbem in Actiaco sinu condidit: quam à victoria *Neapolim* appellauit. Palantus Partheniorum dux *Parthenos* constituit. Taras Neptuni filius fuit, à quo *Tarentum* ciuitas & condita & appellata est. Cum Cyrus maritimas vrbes Græciæ occuparet, & Phocenses ab eo expugnati omnibus angustiis premerentur, iurauerunt vt profugerent quàm longissimè ab imperio Persarum, vbi ne nomen quidem eorum audirent: atque ita in vltimos Galliarum sinus nauibus profecti, armisque se aduersus Gallicam feritatem tuentes, *Massiliam* condiderunt, & ex nomine ducis nuncupauerunt. Hos Varro trilingues esse dicit: quod & Græcè loquantur, & Latine & Gallicè. *Narbonam* & *Arclanum* & *Pellannum* coloni proprii con-

diderunt. *Burdegalum* appellatam ferunt, quod *Burgos* Gallos primum colonos habuerit: quibus antea cultoribus impleta est. *Terraconam* in Hispania Scipiones construxerunt: idè caput est Terraconensis provinciae. *Casaraugusta* Terraconensis Hispaniæ oppidum à Casare Augusto & situm & nominatum, loci amenitate & delitiis præstantius ciuitatibus Hispaniæ cunctis, atque illustrius, florens sanctorum martyrum sepulchris. Afri sub Hannibale maritima Hispaniæ occupantes, *Carthaginem Spartariam* construxerunt, quæ mox à Romanis capta & colonia facta, nomen etiam provinciae dedit. Nunc autem à Gothis subuersa atque in desolationem redacta est. *Saguntum* Græci ex insula Zacyntho profecti in Hispaniam condiderunt: quam Afri postea bello impetitam deleuerunt. *Emeritam* Caesar Augustus edificauit, postquam Lusitaniam & quasdam Oceanus insulas cepit: dans ei nomē ab eo quod ibi milites veteranos constituit. Nam emeriti dicuntur veterani solutique à militia. *Vlyssipona* ab Vlysse condita & nuncupata: quo loco, sicut historiographi dicunt, cæli à terra, & maria disiunguntur à terris. *Hispalim* Caesar Iulius condidit, quam ex suo nomine, & Romæ vrbis vocabulo *Iuliam Romulam* nuncupauit. *Hispalis* autem à situ cognominata est, eo quod in solo palustri suffixis profundo palis locata sit: ne lubrico atque instabili fundamento caderet. *Gades* oppidum à Pœnis conditum: qui & Carthaginem Spartariam condiderunt. *Septa* oppidum à montibus septem: qui à similitudine fratres vocati Gaditano imminet fretu. *Timga* ciuitas & *Lixis* Anteus auctor est, quem Hercules fertur luctæ certamine superatum interfecisse. Lix autem à Lixo flumine Mauritanie nuncupata, vbi antea regia fuit & Sala quod imminet Salæ flumini. *Casaream* Mauritanie oppidum Iuba rex Maurorum in honorem Caesaris Augusti condidit: quam ex eius nomine Casaream appellauit: sicut Herodes aliam Casaream in Palestina, quæ nunc est vrbs clarissima. *Icosium* Caesar entis Mauritanie oppidum, Hercule illic transiente, viginti à comitatu eius discedentes construxerunt. Hanc ne quis imposito à se nomine privatim gloriaretur, de cōdentium numero vrbi Icolio nomen est datum. Cyrene regina fuit Libyæ quæ ex suo nomine ciuitatem *Cyrenem* condidit: ex qua & Libyam Cyrenensem vocauit.

De adificiis publicis.

C A P. II.

Ciuitas est hominū multitudo societatis vinculo adunata, dicta à ciuib. id est ab

incolis ipsiſ vrbis, pro eò quòd plurimorum
conſciſcat & contineat vitas. Nam vrbs ipſa
mœnia ſunt: ciuitas autem non ſaxa, ſed ha-
bitatores vocantur. ¶ Tres autem ſunt ſo-
cietates: familiarum, vrbium, gentium. *Vrbs*
vocata ab *orbe*, quòd antiquæ ciuitates in or-
bes fiebant: vel ab *vrbo* parte aratri quo mu-
ri designabantur, vnde eſt illud, Optauitque
locum regno & concludere ſulco. Locus e-
nim futuræ ciuitatis ſulco designabatur, id
eſt, aratro. Cato, *Qui urbem*, inquit, *novam cõ-*
dit, Taurò & vacca aret, vbi arauerit, murum
faciat: vbi portam vult eſſe, aratrum ſuſtollat
& porcet, & portam vocet. Ideò autem vrbs
aratro circumdabatur diſpari ſexu iuuenco-
rum, propter coinmixtionem familiarum, &
imaginem ſerentis, fruſtūque reddentis.
Vrbs autem aratro conditur: aratro vertitur.
Vnde Horatius, Imprimeretque muris ho-
ſtile aratrum. *Oppidum* quidam ab oppoſitio-
ne murorum dixerunt: alij ab opibus recon-
dendis: eo quòd ſit munitum, alij quòd ſit in
eo conuentus habitantium, & opem det mu-
tuam contra hoſtem. Nam primum homines
tanquam nudi & inermes, nec contra beluas
præſidia habebant, nec receptacula frigoris
& caloris, nec ipſi inter ſe homines ab homi-
nibus ſatis erant tuti. Tandem naturali ſo-
lertia ſpeluncis ſilueſtribusque regumentis
ruguria ſibi & caſas virgultis arundinibus-
que contexuerunt, quò eſſet vita tutior, ne
iſ qui nocere poſſent aditus eſſet. Hæc eſt o-
rigo oppidorum, quæ quòd opem darent, id-
circo oppida nōminata dixerunt. *Oppidum*
autem magnitudine & mœnib. diſcrepat à
vico, & caſtello & pago. Ciuitates autem aut
colonia, aut *municipia*, aut *vici*, aut *caſtella*, aut
pagi appellantur. *Ciuitas* propriè dicitur
quam non aduenæ, ſed eodem innati ſolo
condiderunt. Ideòque vrbs à propriis ciuib. 40
conditur, ciuitates non coloniarum nuncupan-
tur. *Colonia* verò eſt quæ defectu indigena-
rum nouis cultoribus adimpletur. Vnde &
Colonia à cultu agri eſt dicta. *Municipium*
eſt quod manente ſtatu ciuitatis ius aliquod
minoris aut maioris officij à principe impe-
trat. Dictum autem *municipium* à munis,
id eſt officiis, quòd tantum munia, id eſt tri-
buta debita, vel munera reddant. Nam libe-
rales & famoſiſſimæ cauſæ, & quæ ex princi-
pe proficiſcuntur, ibi non aguntur. Hæc e-
nim ad dignitatē ciuitatum pertinent. *Vici*
& *caſtella* & *pagi* iſ ſunt, qui nulla dignitate
ciuitatis ornantur, ſed vulgari hominū con-
uentu incoluntur, & propter paruitatem ſui
maioribus ciuitatibus attribuuntur. *Vicus*
autem dictus à vicinis tantum habitatoribus,
vel quòd vias habeat tantum ſine muris.
Eſt autem ſine munitione murorum, licet &
vici dicantur ipſæ habitationes vrbis. Dictus 60

autē vicus, eo quòd ſit vice ciuitatis, vel quòd
vias habeat tantum ſine muris. *Caſtrum* anti-
qui dicebant oppidum loco altiſſimo ſitum,
quaſi caſam altam: cuius pluralis numerus
caſtra diminutiuum caſtellum eſt: ſive quòd
caſtrabatur licentia inibi habitantium, ne
paſſim vaga hoſti pateret. *Pagi* ſunt apta æ-
dificiis loca inter agros habitantibus. Hæc &
conciliabula dicta, à conuentu & ſocietate
multorum in vnum. *Competa* ſunt vbi vſus
eſt conuentus fieri ruſticorum, & dicta com-
peta quia multa loca in agris eodem compe-
tunt & quò conuenitur à ruſticis. *Suburbana*
ſunt circumiecta ciuitatis ædificia, quaſi ſub
vrbe. *Mœnia* ſunt muri ciuitatis, dicti ab eo
quòd muniant ciuitatem, quaſi munimenta
ciuitatis, id eſt, tutamenta. *Munium* autem di-
ctum, quaſi manu factum: ſic & *muri* à mu-
nitione dicti, quaſi muniti: eo quòd muniant
& tueantur interiora vrbis. *Mœnia* autē du-
plicem habent ſignificationem. Nam inter-
dum mœnia abuliuè dici ſolent omnia ædi-
ficia publica ciuitatis vt, Diuidimus muros,
& mœnia pandimus vrbis. Propriè autem
mœnia ſunt tantum muri. *Murus* autem tur-
ribus propugnaculisque ornatur. *Turres* vo-
cata quòd teretes ſint & longæ. *Teres* enim
eſt aliquid rotundum cum proceritate, vt co-
lumna. Nam quanuis quadratæ aut latæ cõ-
ſtruantur, procul tamen videntibus rotundæ
exiſtimantur, ideò quia omne cuiusque an-
guli ſimulachrum per longum aeris ſpaciū
evaneſcit atque conſumitur, & rotundū vi-
detur. *Propugnacula* pinnæ murorū ſunt di-
cta, quia ex his propugnatur. *Promurale* verò
eo quòd ſit pro munitione muri. Eſt enim
murus proximus ante murum. *Porta* dicitur:
quia poteſt vel importari vel exportari ali-
quid. Propriè autem porta aut vrbis aut ca-
ſtrogum vocatur, ſicut ſuperius dictum eſt.
Vicus, vt prædictum eſt, ipſæ habitationes vr-
bis ſunt, vnde & vicini dicti. Vix ipſa ſpatia
angūſta quæ inter vicos ſunt. *Platea* perpe-
tux ac latiores ciuitatum viæ ſunt: iuxta pro-
prietatem linguæ Græcæ à latitudine non-
cupata. *Platea* enim Græci latum dicunt.
Quintana pars plateæ quinta eſt: qua carpen-
tum progredi poteſt. *Cloaca* dicta, quòd iſ
percolantur aquæ. Hæc primum Romæ feciſ-
ſe dicunt Tarquinium Priſcum, vt quotiens
pluiarum inundatio exiſteret, per eas aquæ
extra ciuitatem emitterentur, ne maximis
perpetuiſque tempeſtatibus planitiem vel
fundamenta vrbium ſtrages aquarum ſub-
uerteret. *Imbuli*, vel quia ſub volumine ſunt,
vel quia ſub iſ ambulant. Sunt enim porti-
cus hinc inde platearum. *Forus* eſt exercen-
darum litium locus à ſando dictus: ſive
à Phoroneo rege, qui primus Græcis leges
dedit. Hæc loca & proroſta vocantur, ideò
quòd

quod ex bello Punico captis nauibus Carthaginensium, rostra ablata sunt, & in foro Romano præfixa, ut essent huius insignie victoriæ. *Curia* dicitur, eo quod ibi cura per senatum de cunctis administraretur. *Prætorium*, eo quod ibi prætor sedeat ad discutiendum. *Gymnasium*, generalis est exercitiorum locus. Tamen apud Athenas locus erat ubi disceretur philosophia, & sapientiæ exercebatur studium. Nam *γυμνάσιον* Græcè vocatur, quod Latine exercitium dicitur, hoc est meditatio. Sed & balnea, & loca cursorum & athletarum gymnasia sunt, eo quod illic omnes in suæ artis studio exercentur. *Capitolium*, Romæ vocatum, eo quod fuerit Romanæ urbis & religionis caput summum. Alij aiunt, cum Tarquinius Priscus Capitolij fundamenta Romæ aperiret, in loco fundamenti caput hominis literis Tusculis notatum inuenit, & proinde Capitolium appellauit. *Arces*, sunt partes urbis excelsæ atque munitæ. Nam quæcunque tutissima urbium sunt, ab arcendo hostem arces vocantur. Vnde & arcus & arca. *Circum*, Romani dictum putant à circuitu equorum, eo quod ibi circū metas equi currant. *Theatrum* autem à spectaculo nominatum, *ἄνι τῷ θεῷ*, quod in eo populus stans desuper atque spectans, ludos scenicos contemplaretur. *Amphitheatrum* verò vocatum, quod ex duobus sit theatri compositum. Nam amphitheatrum rotundum est, theatrum verò ex medio amphitheatri est, semicirculi figuram habens. *Labyrinthus*, est perplexis parietibus ædificium, qualis est apud Cretam à Dedalo factus, ubi fuerit Minotaurus inclusus: in quo si quis introierit sine glomere lini, exitum inuenire non valet. Cuius ædificij talis est situs, ut aperientibus fores, conitruum intus terribile audiat. Descenditur centenis ultra gradibus, intus simulacra & monstriferæ effigies, in partes diuersas transitus innumeri per tenebras, & cætera ad errorem ingredientium facta, ita ut de tenebris eius ad lucem venire impossibile esse videatur. Quatuor sunt labyrinthi. Primus *Aegyptius*: secundus *Creticus*: tertius in *Lemno*: quartus in *Italia*, omnes ita constructi, ut dissolvere eos nec vlla secula quidem possint. *Pharus*, turris est maxima: quam Græci & Latini in commune ab ipsius rei usu Pharum appellauerint: eo quod flammæ indicio longè videatur à nauigantibus, qualem Ptolemæus iuxta Alexandriam construxisse octingentis talentis traditur. Usus eius est nocturno nauis cursui ignes ostendere, ad pronuntianda vada, portusque introitus, ne decepti tenebris nauigantes in scopulos incidunt. Nam Alexandria fallacibus vadis insidiosos accessus habet. Hinc igitur in portibus machinas ad præluendi ministerium fa-

bricatas pharos dicunt. Nam *φῶς* lux est. *ἰσθίον* videre. Vnde & lucifer Græcè *φωσφόρος* appellatur. *Coclea*, sunt altæ & rotundæ turres, & dictæ cocleæ, quasi cycleæ, quod in eis tanquam per circulum orbemque conscendatur, qualis est Romæ clxxxv. pedibus. *Therma*, appellatæ quod caleant. Græci enim *θερμὸν* calorem vocant. Balneis verò nomen inditum à leuatione mororis. Nam Græci *βαλάνιον* dixerunt, quod anxietatem animi tollat. Hæc & gymnasia dicuntur, quia ibi athletæ victo corpore & perfricato manibus exercitantur. Nam *γυμνῶσις* Græcè, Latine exercitium dicitur. *γυμνός* verò nudus, *Apodyterium*, ubi lauantium vestimenta ponuntur, ab exuendo dictum, *Ἀποδυτήριον* enim Græcè exuere dicitur. *Propina*, Græcus sermo est, qui apud nos corruptè popina dicitur. Est autem locus iuxta balnea publica, ubi post lauacrum à fame & siti reficiuntur. Vnde & pro popina & propinare dicitur. *Πείνα* enim Græcè famem significat, eo quod hic locus famem tollat. *Taberna*, olim vocabantur ædiculæ plebeiorum paruæ & simplices in vicis, aribus, & tabulis clausæ, vnde & tabernariæ, quod ibi soleant confedere. dictæ autem tabernæ quod ex tabulis ligneis erant constructæ: quæ nunc etiam non speciem: nomen tamen pristinum retinent. *Macellum* dictum, quod ibi macentur pecora, quæ mercantibus venundantur. *Mercatum* autem à commercio nominatum. Ibi enim res vendere vel emere solitum est, sicut & telonium dicitur, ubi merces nauium & nautarum emolumenta redduntur. Ibi enim vestigalis exactor sedet, precium rebus impositurus, & voce à mercatoribus flagitans. *Carcer*, est à quo prohibentur exire, & dictus carcer à coercendo. Hinc Fronto, Ut pergræcari potius amœnis locis, quàm coerceri carcere videretur.

De habitaculis. CAP. III.

Habitatio, ab habitando vocata, ut Habitare casas. *Domus*, ex Græca appellatione vocata. Nam *δῶμα* Græci tecta dicunt. Est autem domus vnius familiæ habitatio: sicut urbs vnius populi: sicut orbis, domicilium totius generis humani. Omne ædificium antiqui *ædem* appellauerunt. Alij ædem ab ædendo quidem sumpsisse nomen existimant, dantes exemplum de Plauto, Si vocassem vos in ædem ad prandium. Hinc & ædificium, eo quod fuerit prius ad edendum factum. *Aula*, domus est regia siue spaciosum habitaculum, porticibusque quatuor conclusum. *Atrium*, magna ædes est, siue amplior & spaciola domus, & dictum est atrium, eo quod addantur ei tres porticus extrinsecus. Aliis atrium quasi ab igne & ligno atrum dixerunt.

Arrum enim fit ex fumo. *Palatium*, à Palante principe Arcadum dictum: in cuius honore Arcades Palanteum oppidum construxerunt, & regiam in ipsius nomine conditam palatium vocauerunt. *Thalamum*, hac ex causa vocatum ferunt. Cum enim raptæ fuissent à Romanis Sabinæ, ex quibus cum vna ante alias specie nobilis cum magna omnium admiratione raperetur, Talamoni duci eam oraculo responsum est dari: & quoniam hæ nuptiæ feliciter cesserant, institutum est, ut in omnibus nuptiis thalami nomen iteretur. Ægyptij quoque lingua sua loca in quibus nubentes succedunt & incubant, thalamum nominant. *Cenaculum*, dictum à communione vescendi: unde & cœnobium, congregatio. Antiqui enim publicè & in commune vescabantur, nec vilius conuiuium singulare erat, ne in occulto deliciae luxuriam gignerent. *Triclinium*, est cœnaculum, à tribus lectulis discumbentium dictum. Apud veteres enim in loco ubi conuiuij apparatus exponebatur, tres lectuli strati erant, in quibus discumbentes epulabantur, καλὸν enim Græcè lectus vel accubitus dicitur, ex quo confectum est, ut triclinium diceretur. *Cella*, dicta quod nos occultet & celet. *Cubiculum* verò, quod eo cubemus, ibique dormientes requiescimus. *Cubile* autem cubandi locus est. *Secessus* quod sit locus secretus, id est sine accessu. *Diuerforium* dictum, eo quod ex diuersis viis ibi conueniatur. *Hospitium*, sermo Græcus est: ubi quis ad tempus hospitali iure inhabitat, & iterum inde transiens migrat. Inde & metratum, quia mutatur. Unde & legitur, & Castra metati sunt pro mutauerunt. Non enim illic permanet exercitus, sed pertransit. *Mæniana*, dicta sunt quod maneamus. Mœnianus collega Crassi in foro proiecit materias, ut essent loca in quibus spectantes insisterent, quæ ex nomine eius mœniana appellata est. Hæc & solaria, quia patent soli: post hæc alij lapide, alij materia ædificare porticibus mœniana, & foribus, & domibus adiecerunt. *Tabulata*, olim lignæ domus fiebant. Inde nomen permanet tabulatorum. *Apogeu*, est constructum sub terris ædificium, quod nos antrium vel speluncam dicimus. *Solarium*, quod soli & auræ pateat, qualis fuit locus in quo David Bersabeam lauantem aspexit & adamauit. Cum Hierosolymam Antiochus obsideret, Hircanus princeps Iudæorum reſerato David sepulcro, tria millia auræ talenta inde abstraxit: ex quibus ccc. Antiocho dedit, ut obſidionem relinqueret, atque ut facti inuidiam deimeret, fertur ex reliqua pecunia instituisse primus *Xenodochia*, quibus aduentum susceperet pauperum & peregrinorum, unde & vocabulum sumpsit. Nam ex Græco in Latinam *ξενόδοχος*

ξένον peregrinorum susceptio nuncupatur. Vbi autem ægrotantes de plateis colliguntur: *κοινωνίον* Græcè dicitur: iniquo consumpta languoribus atque inediis miserorum membra fouentur.

De adificiis sacris. CAP. IIII.

10 *Sacra* sunt loca, diuinis cultibus instituta, utpote ea in quibus altaria litantibus de more pontificibus consecrantur. *Sancta*, iuxta veteres exteriora templi sunt. *Sancta* autem sanctorum locus templi secretior, ad quem nulli erat accessus, nisi tantum sacerdoti. Dicta autem *Sancta sanctorum*, quia exteriori oraculo sanctiora sunt, vel quia sanctorum comparatione sanctiora sunt, sicut Cantica canticorum, quia cantica vniuersa præcellunt. Sanctum autem à sanguine hostiæ nuncupatum. Nihil enim sanctum apud veteres dicebatur, nisi quod hostiæ sanguine esset consecratum aut conspersum. Item sanctum quod extat esse sancitum. *Sancire* autem est confirmare & irrogatione peccatæ ab iniuria defendere, sic & leges sanctæ, & mores sancti esse dicuntur. *Propitiatorium*, oraculum inter duo Cherubin. Et dictum propitiatorium quasi propitiationis oratorium. Propitiatio enim placatio est. *Oracula*, dicta eo quod inde responsa redduntur, & oracula ab ore. *Penetralia*, secreta sunt oraculorum, & penetralia dicta ab eo quod est penitus, hoc est penè intus. *Oratorium*, orationi tantum est consecratum, in quo nemo aliud agere debet, nisi ad quod est factum, unde nomen accepit. *Monasterium* vnius monachi, id est solitarij habitatio. *Cœnobium*, ex Græco & Latino videtur esse compositum. Est enim habitaculum plurimorum in commune viuentium. *Μονή* enim Græcè commune dicitur. *Templi*, nomen generale, pro locis enim quibuscunque magnis antiqui templa dicebant. Et templa dicta quasi tecta ampla. Sed & locus designatus ad orientem, à contemplatione templum dicebatur. Cuius partes quatuor erant: antica ad ortum, postica ad occasum, sinistra ad septentrionem, dextra ad meridiem spectans, unde & quando templum construebant, orientem spectabant æquinoctialem, ita ut lineæ ab ortu ad occidentem missæ fierent partes cæli dextra sinistra æquales, ut qui consuleret ac deprecaretur rectum aspiceret orientem. *Fana*, dicta à Faunis quibus templa error gentilium construebat, unde consulentes dæmonium, responsa audirent. *Delubra*, veteres dicebant templa fontes habentia, quibus ante ingressum diluebantur, & appellati delubra à diluendo. Ipsa nunc sunt ædes cum sacris fontibus in quibus

fideles

fideles regenerati purificantur, & bene quodam prælagio delubra sunt appellata. Sunt enim in ablutionem peccatorum. Fons autem in delubris locus regenerantium est, in quo septem gradus in Spiritus sancti mysterio formantur, tres in descensu, & tres in ascensu. Septimus verò is est qui & quartus, id est similis Filio hominis: extinguens fornacem ignis, stabilimentum pedum, fundamentum aquæ, in quo plenitudo diuinitatis habitat corporaliter: *Basilica* prius vocabantur regum habitacula, vnde & nomen habent. Nā *Βασιλεὺς* rex, & *basilikæ* regiarum habitationes. Nunc autem idèò diuina templa basilicæ nominantur, quia ibi regi omnium deo cultus & sacrificia offeruntur. *Martyrium* locus martyrum Græca derivatione, eo quòd in memoriam martyris sit constructum, vel quòd sepulchra sanctorum ibi sint martyrum. *Aram* quidam vocatam dixerunt, quòd incensæ ibi victimæ ardeant. Alij aras dicunt à precationibus, id est, quas Græci *αἵραι* vocant, vnde contrā imprecatio satura dicitur. Alij volunt ab altitudine aras: sed malè. *Altare* autem ab altitudine constat esse nominatum, quasi alta ara. *Pulpitum* quòd in eo lector vel psalmista positus in publico conspici à populo possit, quòd liberius audiat. *Tribunal*, eo quòd inde à sacerdote tribuantur præcepta viuendi. Est enim locus in sublimi constitutus, vnde vniuersa exaudiri possint. Aliàs tribunal à tribubus denominatum: quòd ad illum tribus conuocentur. *Analogium* dictum quòd sermo inde prædicetur. Nam *ἀναλογία* Græcè sermo dicitur: quòd & ipsum altius situm est.

De repositoriis. C A P. V.

Sacrarium propriè est locus templi in quo sacra reponuntur: sicut donarium est in quo collocantur oblata, sicut lectisternia dicuntur, vbi homines sedere consueverunt. Ab inferendis ergo & deportandis sacris sacrarium nuncupatur. *Donaria* verò eo quòd ibi dona reponantur, quæ in templis offerri consueverunt. *Acrarium* vocatum, quia prius æs signatum ibi recondebatur. Hoc enim olim in vsu erat auro argenti quæque nondum signato, ex quorum metallis quauis postea facta fuisset pecunia, nomen tamen ærarij permanfit ab eo metallo vnde pecunia initium sumpsit. *Armamentarium* locus vbi quarumcunque artium instrumenta ponuntur. *Armamentorum* verò vbi tantum tela armorum. Vnde Iuuenalis, Quicquid habent telorum armamentaria cœli. Dicta autem vtraque ab armis, id est brachijs quibus exercentur. *Bibliotheca* est locus vbi reponuntur libri. *Βιβλίον* enim Græcè liber, *θήκη* repositorium dicitur.

Promptuarium dictum eo quòd inde necessaria victui promuntur, id est, proferuntur. *Cellarium* quòd in eo colligantur ministeria mensarum: vel quæ necessaria victui supersunt. Inter promptuarium autem & cellarium hoc interest, quòd cellarium est paucorum dierum, promptuarium verò temporis longi. *Apotheca* autem vel horrea à Græco verbum ex verbo repositoria vel reconditoria dici possunt, eo quòd in iis homines elaboratas fruges reponunt. Vnde & *ἀποθήκη* Græco sermone repositam rei copiosam substantiam appellamus.

De operariis. C A P. VI.

Ergasterium locus est vbi opus aliquod fit. Græco enim sermone *ἐργαστήριον* operor significat. *Ergastula* quoque & ipsa à Græco vocabulo nuncupantur, vbi deputantur noxij ad aliquod opus faciendum, vt solent gladiatores & exules qui marmora secant, & tamen vinculorum custodijs alligati sunt. *Gynæceum* Græcè dictum, eo quòd ibi conuentus foeminarum ad opus lanificij exercendū conuenit. Mulier enim Græcè *γυνή* nuncupatur. *Pistrinum* quasi pilistrinum, quia pilo antea tundeant granum. Vnde & apud veteres non molitores, sed pistori dicti sunt quasi siniores, à findendis granis frumenti: molæ enim nondum vsus erat, sed granum pilo tundeant: vnde Virgilius, Nunc torrete igni fruges, nunc frangite saxo. *Clibanum* fornax à *κλίβανος* dictus, ab eo quòd in erectione sit collectus. *Climum* enim ascensum dicimus siue flexuosum. *Furnus* per derivationem à *farre* dictus, quoniam panis ex eo factus ibi coquitur. *Torcular* dictum, eo quòd ibi vva calcantur, atque extortæ exprimantur. *Forma* est locus vbi vva calcatur, dictus quòd ibi feriatur vva, vel propter quod ibi teratur pedibus. Vnde & calcatorium dicitur: sed hoc nomen multa significat. Prima species fori, locus est in ciuitate ad exercendas nuditas relictus. Secunda, vbi magistratus iudicare solet. Tertia, quam supra diximus, quam calcatorium nominamus. Quarta, spacia plana in nauibus, de quibus Virgilius, Laxatque fores. *Lacus* dictus quòd ibi decurrit frugum liquor.

De aditibus. C A P. VII.

Aditus ab eundo dictus, per quem ingredimur & admittimur. *Vestibulum* est vel aditus domus priuatæ, vel spatium adiacens ædibus publicis. Et vestibulum dictum, eo quòd vestiuntur fores, aut quòd aditum tecto vestiatur, aut à stando. *Porticus* quòd transitus sit magis quàm ad standum

sita sit, quasi porta, & porticus eo quod sit aperta. *Ianua* à Iano quodam appellatur, cui gentiles omne introitum vel exitum sacrauerunt. Vnde Lucanus, Ferrea Belligeri cōpescat limina Iani. Est autem primus domus ingressus: cætera intra ianuam ostia vocantur. Generaliter quidem ostium est, per quod ab aliquo arcemur ingressu, ab obstando dictum, siue ostium, quia ostendit aliquid intus. Alij aiunt ostium appellari, quia hostem moratur. Ibi enim aduersariis nos obicimus. hinc & Ostia Tiberina, quia hostibus sunt opposita. *Fores* & *Valua* claustra sunt. Sed fores dicuntur quæ foras: valua, quæ intus reuoluuntur, & duplices complicabilesq; sunt: sed generaliter vsus vocabula ista corrumpit. *Claustra* ab eo quod claudantur dicta. *Fenestra* sunt quibus pars exterior angusta & interior diffusa est, quales in horreis videmus dictæ, eo quod lucem fenerentur. Lux enim Græcè *φῶς* dicitur: vel quia per eas intus positus homo foras videt. Alij fenestram putant dictam, eo quod domui lucem ministrat, compositum nomen ex Græco Latinoque sermone. *φῶς* enim Græcè lux est. *Cardo* est locus in quo ostium vertitur: & semper mouetur, dictus *καρδία*, quod quasi cor hominem totum, ita ille cuneus ianuam regat ac moueat. Vnde & prouerbiale est, In cardine rem esse. *Limina* ostiorum dicta, eo quod transuersæ sunt, vt limes, & per ea sicut in agro aut introeatur, aut foris eatur. *Postes* & *antes* quasi post & ante stantes. Et antes quia ante stant, vel quia antea ad eas accedimus priusquam domum ingrediamur. *Postes* eo quod post ostium stent.

De partibus adificiorum.

C A P. VIII.

Fundamentum dictū quod fundus sit domui. Idem & cementū à cedendo dictū, quod crasso lapide surgat. *Paries* nuncupatus, quia semper duo sunt pares, vel à fronte, vel à latere. Sive enim tetragonū siue hexagonum sit, qui se conspiciunt ex pari erunt. Aliter enim structura facta deformis est. *Parietinas* dicimus quasi parietum ruinas. Sunt enim parietes stantes sine tecto & sine habitantibus. *Angulus* quod duos parietes in vnum coniungat, *Culina* dicta sunt, quia apud antiquos tecta tegebantur culmo, vt nūc rustica. Hinc tecti summitas culmen dicitur. *Camera* sunt volumina introsum respicientia appellatæ à curuo. *καμπύλιον* enim Græcè curuum est. *Laquearia* sunt quæ camerā subtegunt & ornant: quæ & lacunaria dicuntur. Principaliter autem lacus dicitur: vt Lucilius, Resultant ædēsque lacūsque. Cuius di-

minutio lacunar facit: vt Horatius, Neq; aureum mea renidet in domo lacunar. Inde fit alia diminutio lacunarum, & per *ἀνίστημι* laquearium facit. *Abſida* Græco sermone, Latine interpretatur lucida, eo quod lumine accepto per arcum resplendeat. Sed vtrum abſidam an abſidem dicere debeamus, hoc verbi genus ambiguum quidam doctorum existimant. *Testudo* est camera templi obliqua. nam in modum testudinis veteres templorum tecta faciebant: quæ idē sic fiebant, vt cœli imaginem redderet, quod constat esse conuexum. Alij testudinem volunt esse locū in partem atrij aduersum venientibus. *Arcus* dicti quod sint arta conclusionē curuati. ipsi & fornices. *Pauimenta* originem apud Græcos habent elaborata arte picturæ. *Litostrota* paruulis crustis ac tessellis tinctis in varios colores. vocata autem pauimenta, eo quod pauiantur, id est cædantur. Vnde & pavor, quia cædit cor. *Ostracus* est pauimentum testaceum, eo quod fractis testis calce admixta feriat. Testamentum Græci *ὄρεα* dicunt. *Compluuium* dictum, quia aquæ partes quæ circa sunt eō conueniant. *Tessella* sunt è quibus domicilia sternuntur, à tessleris nominata, id est quadratis lapillis, per diminutionē. *Bases* futuræ sunt columnarum, quæ à fundamento consurgunt, & superpositæ fabricæ sustinent pondus. Bases autem nomen petrae est fortissimæ Syro sermone. *Columna* pro longitudine & rotunditate vocatæ, in quibus totius fabricæ pondus erigitur. Antiqua ratio columnarū erat altitudinis, tertia pars latitudinis. Genera rotundarum quatuor: *Dorica*, *Ionica*, *Tuscanica*, *Corinthæa*, mensura grossitudinis & altitudinis inter se distantes. Quintum genus est earum quæ vocantur *Attica*, quaternis angulis aut amplius, paribus laterum internallis. *Capitola* dicta, quod sint columnarum capita: sicut super collum, caput. *Epistilia* sunt, quæ super capitella columnarum ponuntur: & est Græcum, id est supermissa. *Tegula* quod tegant ædes, & *imbrices*, quod accipiant imbres. *Lateres* & *Laterculi*, quod lati formentur circumactis vndique, quatuor tabulis. *Canalis* ab eo quod cava sit in modum cannae. Sanè canalem melius genere fœminino quā masculino proferimus. *Fistula* aquarum sunt dictæ, quod aquas fundant, & emittant. Nam *στῆναι* Græcè mittere est. Formæ earum pro magnitudine aquæ & capacitatis modo sunt.

De munitionibus. C A P. IX.

Munitum vel munimentum dictum, quia manu est factū. *Cohors* vocata, vel quod coartet cuncta quæ interius sunt, id est conclu-

concludat, vel quod coerceat obiectu suo extraneos, & adire prohibeat. *Vallum* est, quod mole terræ erigitur, ut custodia prætedatur. dictum autem vallum à vallis. Nam *valli fustes* sunt, quibus vallum munitur. Et valli dicti, quod figantur & euellantur. *Intervalla* spacia sunt inter capita vallorum, id est stipitum quibus vallum fit, vnde & cætera quoque spacia dicuntur, à stipitibus scilicet. *Agger* est cuiuslibet rei acervatio, vnde fossæ aut valles possunt repleri. *Agger* propriè dicitur terra aggesta, quæ vallo factò propius ponitur, sed abusive & muros & munimenta omnia aggerem dicimus. *Maceria* sunt parietes longi, quibus vineæ aliquæ clauduntur. Longum enim Græci *μακρὸν* dicunt. *Formatum* siue *formatum* in Africa vel Hispaniæ parietes de terra appellant, quomodo in forma circumdatis duabus utrinque tabulis infertuntur verius quàm instruuntur. *Ævis* durant incorrupti, ventis, ignibus, omni cimento fortiores. *Sepes* munimenta satorum sunt, vnde & appellatur. *Caule* munimenta ovium, vel sepimenta ovium. Est enim Græcum nomen e. detracta. Nam Græci *αἰνῶν* vocant animalium receptacula.

De tentoriis. CAP. X.

Tabernacula tentoria sunt militum, quibus in itinere solis ardores tempestatè que imbrium frigorisque iniurias vitant. Dicta autem tabernacula, quod cortinæ distentæ funibus, tabulis instantibus appenderentur, quæ tentoria sustinerent. *Tentarium* vocatum, quod tendatur funibus & palis, vnde & hodie prætere dicitur. *Papiliones* vocantur à similitudine parvuli animalis volantis, quod maximè abundat florentibus maluis. Hæ sunt aviculæ quæ lumine accenso conveniunt, & circa volitantes ab igne proximo interire coguntur.

De sepulchris. CAP. XI.

Sepulchrum à sepulto dictum. Prius autem quisque in domo sua sepeliebatur. Postea vetitum est legibus, ne foetore ipso corpora viventium contacta inficerentur. *Monumentum* ideo nuncupatur, eo quod mentem moneat ad defuncti memoriã. Cū enim nō videris monumentum, obliuisceris mortuū. Hoc est illud quod scriptum est, Excidit tanquam mortuus à corde. Cū autem videris, monet mentem & ad memoriã te reducit, ut mortuum recorderis. Monumenta itaque & memoriz, pro mentis admonitione dictæ. *Tumulus* dictus quasi tumens tellus. *Sarcophagus* Græcum nomē est, eo quod ibi corpora assu- mantur, *σάρξ* enim Græcè, caro, *φάγῃ* come-

dere dicitur. *Mausolea* sunt sepulchra seu monumenta regum, à Mausoleo rege Ægyptiorum dicta. Nam eo defuncto vxor eius miræ magnitudinis & pulchritudinis sepulchrum extruxit, in tantum ut vsque hodie omnia monumenta preciosa ex eius nomine mausolea nuncupentur. *Pyra* est genus sepulchrorum quadratum & fastigiatum ultra omnem celsitudinem quæ fieri manu possit, vnde & mensuram vnam umbrarum egressæ nullam habere umbram dicuntur. Tali autem edificio surgunt, ut à lato incipiant & in angusto finiantur, sicut ignis. *πῦρ* enim dicitur ignis, has Ægyptus habet. Apud maiores enim, potentes aut sub montibus aut in montibus sepeliebantur. Inde tractum est ut super cadauera aut pyramides fierent, aut ingentes columnæ collocarentur.

De edificiis rusticis. CAP. XII.

Casa est agreste habitaculum palis atque virgultis, arundinibusque contextum, quibus possint homines tueri à vi frigoris, vel caloris iniuria. *Tuguriū* casula est, quæ faciunt sibi custodes vinearū ad regimen sui quasi tegurium, siue propter ardorem solis & radios declinandos, siue ut inde homines vel bestiolas, quæ insidiari solent natis frugibus, abigant. Hanc rustici *capannam* vocant: quod vnum tantum capiat. *Tescua* quidam putant esse tuguria, quædam loca prærupta & aspera. *Magalia* edificiaria Numidarum agrestium ob longa incuruis lateribus recta, quasi navium carinæ sint: siue rotunda in modum furnorū. Et magalia dicta, quasi magaria, quia *Magar* Pānici novam villam dicunt, vna litera commutata l pro r magaria, tuguria.

De agris. CAP. XIII.

Ager Latine appellari dicitur, eo quod in eo agatur aliquid. Alij agrum ex Græco nominari manifestius credunt. Vnde & villa Græcè *αἰχμή* dicitur. *Villa* à vallo, id est aggere terræ nūcupata, quod pro limite constitui solet. *Possessiones* sunt agri latè patentes publici privati que: quos initio non māsipatione, sed quisque ut potuit occupavit, atque possedit, vnde & nuncupati. *Fundus* dictus, quod eo fundatur vel stabilizatur patrimonium. Fundus autem, & urbanum edificiū & rusticum intelligendum est. *Pradium*, quod ex omnibus patrisfamilias maximè prævidetur, id est apparet, quasi prævidiū, vel quod antiqui agros, quos bello ceperant, ut *prada* nomine habebant. Omnis autem ager, ut Varro docet, quadrarius diuiditur. Aut enim *arvus* est ager, id est sationalis: aut *confusus*, id est aptus arboribus: aut *pascuus*, qui herbis tantum,

& animalibus vacat: aut *florens*, quod sunt horti apibus congruentes & floribus. Quod etiam Virgilius in quatuor libris Georgicorum secutus est. *Rura* veteres incultos agros dicebant, id est silvas & pascua, agrum verò qui colebatur. Nam rus est quo mel, quo lac, quo pecus haberi potest. Vnde & rusticus nominatur. hæc agrestium prima & otiosa felicitas. *Seges* ager est in quo seritur. vnde & Virgilius, Illa seges demum votis respondet auari Agricole. *Compascuus* ager dictus, qui à diuisoribus agrorum relictus est ad pascendum communiter vicinis. *Alluvius* ager, est quem paulatim fluminis in agrum reddit. *Ar-cifinius* ager dictus est, quia certis linearum mensuris continetur: sed arcentur fines eius obiectu fluminum, montium, arborum. vnde & in iis agris nihil subcisiuorum interuenit. *Novalis* ager est primum profectus, siue qui alternis annis vacat, nouandarum sibi virium causa. Noualia enim semel cum fructu erant, & semel vacua. *Squalidus* ager quasi excolidus, eo quod iam à cultura exierit, sicut exconsul, quod à consulatu discesserit. *Vlginosus* ager est semper vuidus. Nam vuidus dicitur, qui aliquando siccat. Vligo enim humor terræ naturalis est, ab ea nunquam recedens. *Subsiciua* sunt propriè quæ de materia præcedens sutor quasi superuacua abiicit. Inde & subsiciui agri, quos in pertica diuisos recusant, quasi steriles vel palustres. Itè subsiciua, quæ in diuisura agri non efficiunt centurias, id est iugera cc. *Area* dicitur tabularum æqualitas. dicta autem area à planicie atque æqualitate, vnde & ara. Alij aream vocatam dicunt, quod pro tritrandis frugibus eradatur, vel quod non trituratur in ea nisi arida. *Pratum* est cuius fœni copia armenta tuentur, cui veteres Romani nomen indiderunt ab eo quod pro-tinus sit paratum: nec magnam laborem cul-turæ desideret. Prata autem sunt quæ secari possunt. *Paludes* dictæ à Pale pastoralis dea, quod paleam, id est pabula nutrant iumentorum.

De finibus agrorum. CAP. XIII.

Fines dicti, eo quod agri finiculis sunt diuisi. Mensurarum enim linearum in terrarum partitione tenduntur, ut dimensionis æqualitas teneatur. *Limites* appellati antiquo verbo transuersi. Nam transuersa omnia antiqui lima dicebant: à quo & limina ostiorum per quæ foris & intus itur: & limites quod per eos foras in agros eatur. Hinc & *limus* vocabulum accepit, cingulum quo serui publici cingebantur obliqua purpura. *Termini* dicti, quod terre mensuras distinguunt atque declarant. His enim testimonia finium intelliguntur, &

agrorum intentio & certamen auferitur. *Limites maximi* in agris sunt duo, *cardo* & *decumanus*. *Cardo* qui à septentrione directus à cardine cœli est: nam sine dubio cœlum vertitur in septentrionali orbe. *Decumanus* est qui ab oriente in occidentem per transuersum dirigitur, qui pro eo quod formam X faciat, decumanus est vocatus. Ager enim bis diuisus figuram numeri dignarij efficit. *Area* ab arcendo vocata. *Fines* enim agri custodiri, eosque adire prohibet. *Trifinium* dictum, eo quod trium possessionum vim fines astringit. Hinc & *quadrifinium*, quod quatuor. Reliqui limites angustiores & inter se distant imparibus intervallis & nominibus designatis.

De mensuris agrorum. CAP. XV.

Mensura est quicquid pondere, capacitate, longitudine, altitudine, animoque finitur. Maiores itaque orbem in partibus: *partes*, in provinciis: *provincias* in regionibus: *regiones*, in locis: *loca*, in territoriis: *territoria*, in agris: *agros*, in cœturiis: *centurias*, in iugeribus: *iugera*, in climatibus: deinde *climata* in *allui*, *perticas*, *passus*, *gradus*, *cubitos*, *pedes*, *palmas*, *uncia*, & *digitos* diuiserunt: Tanta enim fuit eorum solertia. *Digitus* est minima pars agrestium mensurarum. Inde uncia habens digitos tres. *Palmas* autem quatuor habet digitos: *pes* sedecim digitos: *passus* pedes quinque: *pertica* passus duos, id est, decem pedes. *Pertica* autem à portando dicta, quasi portica. Omnes autem præcedentes mensuræ in corpore sunt, ut palmus, pes, passus, & reliquæ: sola pertica portatur. Est enim decem pedum ad instar calami in Ezechiele templum mensurantis. *Allui* est minimus, latitudine pedum quatuor, longitudine cœtum sexaginta. *Climata* quoque undique versum habent sexaginta pedes. *Allui quadratus* undique finitur pedibus centum viginti. Hunc Betici arapennem dicunt, ab arando scilicet. *Allui duplicatus* iugerum facit: & ab eo quod est iunctum, iugeri nomen accepit. *Iugerum* autem constat longitudine pedum ducentorum quadraginta, latitudine cœtum viginti. *Allui* provincie Betice rustici agrum vocant. *Perca* iudem Betici triginta pedum latitudine, & octoginta longitudine definiunt. Sed porta est quod in arando extat. *Lira* quod deorsum est. At Galli *candesum* appellant in areis urbanis spacium centum pedum, quasi centetum. In agrestibus autem pedum C L. quod aratores candetum vocant. Porro *stadialis* ager habet passus cxv, id est, pedes dcxxv, cuius mensura octies computata miliare facit, quod constat quinque millibus pedum. *Centuria* autem ager est ducentorum iugerum, qui

rum, qui apud antiquos è centum iugeribus vocabatur: sed postea duplicata est, noménque pristinum retinuit. In numero enim centuriæ multiplicatæ sunt. nomen mutare non potuerunt.

De itineribus. CAP. XVI.

Mensuras viarum nos miliaria dicimus, Græci *stadia*, Galli *leucas*, Ægyptij *stades*, Persæ *parasanges*. Sunt autem propriè quæque spacia *Miliarium* mille passibus terminatur: & dictum miliarium, quasi mille adium, habens pedes quinque millia. *Leuca* finitur passibus quingentis. *Stadium* octaua pars miliarium est, constans passibus cxxv. Hoc primum Herculé statuisse dicunt, eumque eo spacio determinasse, quod ipse sub vino spiritu confecisset: ac proinde stadium appellasset, quod in fine respirasset, simulque stetisset. *Via* est, qua potest ire vehiculum: & via dicta à vehiculorum incurso. Nam duos actus capit, propter euntium & venientium vehiculorum occursum. Omnis autem via aut publica est, aut priuata. *Publica* est quæ in solo publico est, qua iter actus populo patet. Hæc autem ad mare, aut ad oppida pertinet. *Priuata* est quæ vicino municipio data est. *Strata* dicta, quasi vulgi pedibus trita. *Lucretius*: Strataque iam vulgi pedibus detrita viarum. Ipsa est & *delapidata*, id est, lapidibus strata. Primum autem Pœni dicuntur lapidibus vias strauisse: postea Romani eas per om-

nem penè orbem disposuerunt, propter re-
ctitudinem itinerum, & ne plebs esset ocio-
sa. *Agger* est media strata eminentia, coacer-
uatis lapidibus strata, ab aggere, id est, co-
ceruatione dicta, quam historici viam mili-
tarem dicunt: ut, Qualis sæpe via deprensus
in aggere serpens. *Iter* vel itus est via, qua iri
ab homine quaquaversum potest. Iter autem
& itiner diuersam habent significationem:
Iter enim locus est transitu facilis. vnde & ap-
pellamus itum. *Itiner* autem est itus longa
via: & ipse labor ambulandi, ut quod velis per-
uenias. *Semita* itineris dimidium est, à semi-
itu dicta. *Semita* autem hominum est: callis
ferarum & pecudum. *Callis* est iter pecudum
inter montes angustum & tritum à callo pe-
cudum vocatum, siue callo pecudum perdu-
ratum. *Tramites* sunt transversa in agris iti-
nera, siue recta via, dicti quod transmittant.
Diuertia sunt flexus viarum, hoc est, viae in
diuersa tendentes: eadem *diuerticula* sunt,
hoc est, diuersæ ac diuisæ viae: siue semitæ
transversæ, quæ sunt alteræ viae. *Binium*, quia
duplex est via. *Competa*, quia plures in ea cõ-
petunt viae, quasi *trinia*, *quadrinia*. *Ambitus*
inter vicinorum ædificia locus, duorum pe-
dum & *semipedis* ad circumeundi facultatem
relictus, & ab ambulando dictus. *Orbita* ve-
stigium carri, ab orbe rotæ dicta. Porro *actus*
quo pecus agi solet. *Clinosum* iter flexuosum.
Vestigia sunt pedum signa primis plantis ex-
pressa, vocata quod iis viae præcurrentium
inuestigentur, id est, cognoscantur.

ISIDORI HISPAN-
LENSIS EPISCOPI, ORIGI-
NUM SIVE ETYMOLOGIARVM
LIBER XVI.

CAPITA LIBRI DECIMISEXTI.

- 1 De pulueribus & glebis terra.
- 2 De glebis ex aquis.
- 3 De lapidibus vulgaribus.
- 4 De lapidibus insignioribus.
- 5 De marmoribus.
- 6 De gemmis.
- 7 De viridioribus gemmis.
- 8 De rubris gemmis.
- 9 De purpureis.
- 10 De candidis.
- 11 De nigris.
- 12 De variis.
- 13 De crystallinis.

- 14 De auris.
- 15 De vitro.
- 16 De metallis.
- 17 De auro.
- 18 De argento.
- 19 De ære.
- 20 De ferro.
- 21 De plumbo.
- 22 De stanna.
- 23 De electro.
- 24 De ponderibus.
- 25 De mensuris.
- 26 De signis ponderum.

De pulueribus & glebis terra.

CAP. I.

PULVIS dictus, quod vi venti pellatur. Tollitur enim eius flatu nec resistit: nec stare nouit sicut ait propheta: Tanquam pulvis, quem proiecit ventus à facie terræ. *Limus* vocatus, quod leuis sit. *Cannum* est vorago luti. *Cinis* ex incendio dicitur ab eo enim sit. *Fauilla*, quod per ignem effecta sit. Nam *quis* ignis est. *Gleba*, quod globus sit. Pulueris enim collectione compingitur, & in vno glomere adunatur. Terra autem ligata gleba est, soluta pulvis. *Labeina* eo quod ambulantibus lapsum in ferat, dicta per derivationem à labe. *Lurum* vocatum quidam per antiphrasin putant, quod non sit mundum: nam omne lotum mundum est. *Volutabra* appellata, quod ibi apri volutentur. *Visgo* sordes limi vel aquæ sunt. *Sabulum* leuissimum terræ genus. *Argilla* ab Argis vocata: apud quos primum ex ea vasa confecta sunt. *Creta*, ab insula *Creta*, ubi melior est. *Creta Cimolia* candida est: à Cimæa Italiæ insula dicta: quarum altera vestimentorum preciosos colores emollit: & confricato sulphure quodam nitore exhilarat: altera gemmis nitorem præstat. *Creta argentaria* & ipsa candida appellata, eo quod nitorem argento reddat. *Terra Samia* à Samo insula dicta, glutinosa & candida, & linguæ lenis: medicamentis & vasculis necessaria. *Pulvis Puteolanus* in Puteolanis Italiæ colligitur collibus, opponiturque ad sustinenda maria fluctusque frangendos. Nammersus aquis protinus lapis fit, vndisque cotidie fortior effectus in saxum mutatur, sicut argilla igne in lapidem vertitur. *Sulphur* vocatum, quia igne accenditur. *Uis* enim ignis est. Nam vis eius in aquis feruentibus sentitur, nec alia res facilius accenditur. Nascitur in insulis Æolis inter Siciliam & Italiam, quas ardere dicunt. Inuenitur & in aliis locis effossum. Huius genera quatuor. *Unum* quod foditur translucet & viret, quo solo ex omnibus medici vtuntur. *Alterum* quod appellant glebam vsibus tantum fullo num familiare. *Tertium* liquor est, vsus eius ad lanas suffiendas, quia tandoré mollietique præstat. *Quartum* ad lincia conficienda maximè aptum. Sulphuris tanta vis est, vt morbos comitiales deprehendat nitore suo impositis ignibus in calice vini, prunæque subdita circumferens exardescitibus percussio pallorem dirum velut defunctorum effundit.

De glebis ex aqua. CAP. II.

Bitumen in Iudæa de lacu Asphaltite emergit, cuius glebas supernatantes, nau-

ta scaphis appropinquantes colligunt. In Syria autem limus est passim à terra exæstuant. Spissantur autem vtræque & dësitate cœunt. & vtræque Græci *μασπικατοι* appellant. Natura eius ardens & igni cognata, & neque aqua neque ferro rumpitur, nisi solis muliebribus inquinamentis: utilis ad compages nauium. *Alumen* vocatum à lumine, quod lumen coloribus præstat tingendis. Est autem salugo terræ, efficiturque hyeme ex aqua & limo, & æstiuis solibus maturatur. Huius species duæ sunt, liquidum & spissum. *Sal* quidam dictum putant, quod in igne exiliat. Fugit enim ignem dum sit igneus, sed naturam sequitur, quia ignis & aqua semper inter se inimica sunt. Alij sal à salo & sole vocatum existimant: nam *aquis maris sponte gignitur*, spuma in extremis littoribus vel scopulis derelicta & sole decocta. Sunt & *lacus* & *flumina* & *putei* à quibus hauritur. Dehinc in salinis ingestus solè siccatur, sed & flumina densantur in sale, amne reliquo sub gelu fluente. *Alibi quoque detrahis arenis colligitur*, crescens cum lunæ noctibus: nam in Cyreneæ Ammoniacus sub arenis inuenitur. Sunt & montes *natus salis*, in quibus ferro ceditur, vt lapis renascens maius: tantæ alicubi duritiæ, vt muros domosque massis salis faciant, sicut in Arabia. In natura quoque salis differentia sunt. Nam alibi suavis, alibi salissimus: *commune sal* in igne crepitat. *Tragasal* nec crepitat in igne, nec exilit. *Agrigentum* Siciliæ flammis patiens in aqua exilit, in igne fluit contra naturam. Sunt & colorum differentia. *Memphiticus rufus* est: in parte quadam Siciliæ *purpureus*, ubi Æterna mons est. Item in eadem Sicilia in Pachyno adeo *splendidus & lucidus*, vt imagines reddat. In Cappadocia *cracinus* effoditur. Salis natura necessaria est ad omnem escam. Fulmentis enim saporem dat: excitat auaritatem, & appetitum in omnibus cibis facit. Ex eo quippe omnis victus, delectatio & summa hilaritas. Hinc & salis nomen accepisse putatur. Nihil enim utilius sale & sole. Denique cornea videmus corpora nauticorum. Quinetiam pecudes, armenta, & iumenta sale maximè prouocantur ad pastum: multum largiores lacte, multoque gratiores casei dote. Corpora etiam sal astringit, siccatur & alligat. Defuncta etiam à putrescendi labe vindicat, vt durent. *Nitrum* à loco sumpsit vocabulum. Nascitur enim in oppido vel regione Ægypti Nitria, ex quo & medicinæ sunt, & sordes corporum vestiumque lauantur. Huius natura non multum à sale distat. Habet enim virtutem salis & similiter oritur canescitibus littoribus siccitate. *Aphronitrum* Græcè, Latine spuma nitri est, de quo quidam ait, Rusticus es, nescis quid Græco nomine dicar, Spuma vocor nitri, Græ-

tri, Græcus est aphronitrum. Colligitur autem in Asia, in speluncis distillans, dehinc siccatur sole. Optimum putatur, si minimè fuerit ponderosum & maximè fricabile, colore penè purpureo. *Chalcantum* dictum, quia chalcidis est timum, id est, flos: unde & apud Latinos aeris flos appellatur. Fit autem nunc multis in regionibus: olim in Hispaniæ puteis vel stagnis id genus aquæ habentibus, quam decoquebant, & in piscinas ligneas fundebant, appendentes super eas reſtes, lapillis extensas, quibus limus in similitudinem vitreis acinis adhærebat: sicque eiectum siccabatur diebus xxx. Fit autem nunc alibi in speluncis, quod liquidè collectum dehinc diffusum in quosdam solidatur botros: fit & in scrobibus cavatis, quarum de lateribus decedentes guttæ coalescunt: fit & salis modo, ex flagrantissimo sole. Adeo autem constrictæ virtutis est, ut in leonum & vrsorum ora sparsum tantam vim habeat ad stringendum ut non valeant mordere. In codice quodam manuscripto ante vocabulum Aphronitrum habentur hæc: Nam sicut salem in littore maris feror conficit Solis, durando in petram aquas marinas, quas maior vis ventorum vel ipsius maris feruor in littora vltiora proiecerit: ita in Nitria, ubi estate pluuiæ prolixiores tellurem infundunt, adurit sideris ardor tantus, qui ipsas pluuias per latitudinem arenarum concoquat in petram: salis quidem vel glaciei aspectu simillimæ, sed nihil rigidi rigoris, nil salis saporis habentem, quæ tamen iuxta naturam salis in caumate durare atque nubiloso aere fluere ac liqueſcere solet. Hanc indigenæ sumentes seruant, & ubi opus fuerit, pro lauamento vtuntur. Unde Iudææ peccanti dicit propheta: Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam Borith, maculata es in iniquitate tua, dicit Dominus. Crepitar autem in aqua, quomodo calx viua, & ipsa quidem disperit, sed aquam lauationi aptam reddit.

De lapidibus vulgaribus. CAP. III.

Lapis à terra tanquam densior etiam vult discernitur. Lapis autem dictus, quod lædatur pedem. Lapis mollis est & sparsus. Saxa hærent & à montibus exciduntur. Petra Græcum est. Silex est lapis durus, eo quod exilis ignis, ab eo dictus. *Stipulus* à saxo emittitur, quasi à speculando dictus: siue à tegimento nauium, unde & dicitur. *Spelæa* Græcè, spelunca Latine. Est autem rupis caua. *Crepida* extremitas saxi abrupti. unde & crepida vocata, quod sit abrupti saxi altitudo: hæret pede per densos, unde & vocatur. *Cantres* aspera saxa in mari, dictæ à cauendo, quasi cauatæ. *Morices* petreæ in littore similes mu-

ricibus viuis, acutissimæ & nauibus perniciosæ. *Icon* saxum est, quod humanæ vocis sonum captans, etiam, verba loquentium imitatur. *Imago* autem Græcè, Latine imago vocatur, eo quod ad vocem respondens alieni efficitur imago sermonis: licet hoc quidem & locorum natura eueniat, ac plerumque conuallium. *Calculus* est lapillus terræ admixtus, rotundus atque durissimus, & omni puritate lenissimus. Dictus autem calculus, quod sine molestia breuitate sui calcetur: cui contrarius est scrupus, lapillus minutus & asper: qui si inciderit in calciamentum, nocet, & molestia est animo: unde & molestia animi dicimus scrupulum: hinc & scrupæ saxa, id est, aspera. *Cal* nomen accepit, quod ferrum ad incidendum acuat, Cos enim Græco sermone inquisio, nominatur. Ex his aliæ aquariæ sunt: aliæ oleo indigent in acuendo, sed oleum lenem, aquariæ aciem acerrimam reddunt. *Pumex* vocatur, eo quod spumæ densitate concretus fiat, & est aridus, candore paruus: tantamque naturam refrigerandi habens, ut in vase missus, musta deferuere desinant. *Rudos* artifices appellant lapides contusos & calci admixtos, quos in pavimentis faciendis superfundunt: unde & rudera dicuntur. *Gypsum* cognatum calci est, & est Græcum nomen: plura eius genera. Omnium autem optimum *lapis speculari*. Est enim signis ædificiorum & coronis gratissimus. *Calx viua* dicta, quia dum sit tactu frigida, intus occultum continet ignem. Unde & perfusa aqua statim latens ignis erumpit. Natura eius mirum aliquid facit. Postquam enim arſerit, aquis incenditur, quibus solet ignis extinguere: oleo extinguitur, quo solet ignis accendi. Vſus eius structuris fabricæ necessarius. Nam lapis lapidi non potest adhærere fortius, nisi calce coniunctus. *Calx* è lapide albo & duro melior structuræ: ex molli, vtilis tectoriis. *Arena* ab ariditate dicta, non adhærendo in fabricis, ut volunt quidam. Huius probatio, si manu impressa stridat: aut si in vestem candidam sparsa nihil sordis relinquat.

De lapidibus insignioribus. CAP. IIII.

Magnes lapis Indicus ab inuentore vocatur. Fuit autem in India primum repertus. Clauis crepidarum, bæntique cuspidi hærens cum armenta idem Magnes palceret postea & passim inuentus. Est autem colore ferrugineus, sed probatur cum ferro adiunctus: eius fecerit raptum. Nunc adeo apprehendit ferrum, ut catenans faciat annulorum. Unde & æpi vulgus ferrum vixum appellat. Liquorem quoque vitri, & ferum trahere credunt, vnde & canis vis huius refert beatissimus Augustinus) quod quidam eundem

Magnetem lapidem tenuerit sub vase argenteo, ferrumque super argentum posuerit: deinde subtermouente manu cum lapide ferrum cursu desuper mouebatur. Vnde factum est, ut in templo quodam simulachrum ex ferro pendere in aere videretur. Est quippe & alius in Æthiopia Magnes, qui ferrum non ambit, sed respuit. Omnis autem Magnes tanto melior est, quanto magis cœruleus. *Gagates* lapis primùm inuentus est in Sicilia: *Gagatis* fluminis fluore reiectus. Vnde & nominatus, licet in Britannia sit plurimus. Est autem niger, planus, lenis & ardens igni admotus. Fictilia ex eo scripta non delentur: incensus serpentes fugat: dæmoniacos perdit, virginitatem deprehendit: mirum, quia accenditur aqua, oleo restinguitur. *Asbeston* Arcadiæ lapis, ferrei coloris: ab igne nomen sortitus, eo quod accensus semel, nunquam extinguitur. De quo lapide mechanicum aliquid humana ars molita est: quod gentiles capti sacrilegio mirarentur. Denique in templo quodam fuisse Veneris sanum dicunt, ibique candelabrum & in eo lucernam sub diuo sic ardentem, ut eam nulla tempestas nullus imber extinguere. *Pyrites* Persicus lapis fuluus aeris simulans qualitatem, cuius plurimus ignis: siquidem facillè scintillas emittit: hic tenentis manum si vehementius prematur adurit: propter quod ab igne nomen accepit. Est alius *Pyrites* vulgaris, quem viuum lapidem appellant, qui ferro vel lapide percussus scintillas emittit, quæ excipiuntur sulphure vel aliis sugis vel foliis, & dicto celerius præbet ignem. Hunc vulgus focarem petram vocat. *Selenites* Latine lunaris interpretatur, eo quod interiorum eius candorem cum luna crescere atque deficere aiunt. Gignitur in Perside. *Dioryssus* lapis fuscus & rubentibus notis sparsus. Vocatur autem ita, quia si aqua mixtus conteratur, vinum flagrat: & quod in illo mirum est, ebrietati resistit. *Thracius* niger & sonorus: nascitur in flumine, cuius nomen est pontus in Equitia. *Phrygius* lapis ex loco traxit vocabulum. Nascitur enim in Phrygia, colore pallidus, mediocriter grauis. Est autem gleba pumicola. Vritur ante à vino perfusus, statimque foliis donec rubescat: ac rursus vino dulci intingitur, trinis vicibus, tingendis tantum vestibus utilis. *Syrus* lapis à Syria, ubi reperitur appellatur: hic integer fluctuari traditur: comminutus mergi. *Arabiens* similis est ebori sine vlla macula. Hic defricatus ad eutem, succum demittit croco similem. *Iudaicus* lapis albus est, atque in schemate grandis scripturis sub inuicem modulatus, quas Græci *ἡγυμνὰς* appellant. *Samo* à Samo insula, ubi reperitur, vocatur, & est grauis & candidus, poliendi aurum utilis.

Memphitis vocatus à loco Ægypti, & est gemmans naturæ: hic tritus, atque in iis quæ vrenda & secanda sunt ex aceto illinitus ita obstupescere facit corpus, ut non sentiat cruciatum. *Sarcophagus* lapis dictus, eo quod corpora defunctorum condita in eo infra quadraginta dies absumentur. *ἰσφίς* enim Græcè caro dicitur, *φάγω* comedere. Nascitur autem in Troade, fissilique vena scinditur. Sunt & eiusdem generis in Oriente saxa, quæ etiam viuientibus alligata, erodunt corpora. *Æmathites* appellatus, eo quod cure resolutus in colorem veniat sanguinis. Est autem admodum luidius. Est & ferrugineus. Nascitur in vltima Ægypto, Babylonia & Hispania. *Androdamantus* colore niger, pondere & duritia insignis, vnde & nomen traxit, præcipuus reperitur in Africa. Trahere autem in se argentum vel æs dicitur, quique attritus ut hæmathites in colorem redigitur sanguinis. *Isistos* inuenitur in vltima Hispania croco similis cum leui fulgore, facillè friabilis. *Amiantos* appellatus à veteribus, eo quod si ex ipso vestis fuerit contexta, contra ignem resistat, & igni imposita non ardeat, sed splendore accepto nutescat, & est scissi aluminis similis: veneficiis resistens omnibus, specialiter magorum. *Batrachites* similis est testæ laminosæ scissibilis. *Galactites* colore cinereus, gustu suavis, sed ideo sic vocatus, quod quiddam de se lacteum attritus dimittat. *Obsidius* lapis niger est translucidus, & vitri habens similitudinem. Ponitur in speculis parietum propter imaginum umbras reddendas. Gemmas multi ex eo faciunt: nascitur in India & in Samo Italix. *Myrtidas* lapis Euphratis Sole percussus coloribus micat variis. *Æthides* lapides reperiuntur in nidis aquilarum: aiunt binos inueniri, marem & foeminam: nec sine iis parere aquilas. Horum masculus durus similis gallæ, subrutillus: femineus verò pusillus ac mollis. Alligati, partus celeritatem faciunt: etiam à quibus vuluæ excidunt, nisi citò parturientibus auferantur. *Phengites* Cappadociæ lapis, duritia marmoris candidus atque translucens: ex quo quondam templum constructum est à quodam rege foribus aureis, quibus clausis claritas intus diurna erat. *Emites* eboris similis, in quo Darium conditum fertur, Parisque similis candore & duritia, minus tamen ponderosus, qui Porus vocatur. *Ostracites* vocatus, quod similitudinem testæ habeat. vsus eius est pro pumice. *Melantes* lapis dictus, eo quod melleum & dulcem succum emittat. *Isimirus* lapis asper & indomitus, & omnia atterens: ex quo gemmæ teruntur. *Chrysites* colore similis ocree, inuenitur in Ægypto.

Amantius

Amnites, similis nitro, sed durior: gignitur in *Aegypto* & *Arabia*: qui nascitur in *Aethiopia* veluti viridis, sed lacteus, cum resoluitur, remordens vehementer. *Coronae* albus est, duriorque *Parior*. *Atelatus* veluti viridis & grādis inuenitur in *Aegypto*. *Tusculanus* à loco *Italiae* dictus, dissilire igne traditur. *Saxinus* lapis fuscus addito oleo etiam lucere fertur. Est & quidam viridis lapis vehementer igni resistens. *Sisum* mollis & candidus, ex calefactus oleo nigrescit atque durefcit. *Lapides* quoque medicinalium mortariorum & pigmentorum vñbus apti. *Edesius* praecepius & inde *colaticus*. *Thebaicus* quoque & *basanites* lapides vel ex sese remittentes. *Specularis* lapis vocatus est, quod vitri more transluceat: repertus primum in *Hispania* citeriore & circa *Segobricam* urbem. Inuenitur enim sub terra & effossus exciditur, atque finditur in quamlibet tenues crustas.

De marmoribus. CAP. V.

Post lapidum genera veniamus ad marmora. Nam inter lapides & marmora differentia. Nam marmora dicuntur eximij lapides, qui maculis & coloribus commedantur. Marmor sermo Graecus est à viriditate vocatus, & quamvis postea & alij colores inueniantur: nomen tamen pristinum à viriditate retinuerunt. *Marmorum* colores & genera innumerable sunt. Non tamen omnia è rupibus exciduntur, sed multa sub terra sparsa sunt. *Preciosissimi* generis sicut *Lacedaemonium* viride cunctis hilarius: repertum prius apud *Lacedaemones*, unde & vocabulum traxit. *Ophites* serpentis maculis simile est, unde & vocabulum sumpsit: duo eius genera, molle cādium, nigrum durum. *Augustum* & *Tiberium* in *Aegypto* *Augusti* & *Tiberij* primum principatu reperta sunt. Differentia eorum est ab *Ophite*: cum illud ut praediximus, serpentium maculis sit simile: haec maculas diverso modo colligunt. Nā *Augustum* undatum est crispum in vertice: *Tiberium* sparsa non conuoluta canitie. *Purpurites* ex *Aegypto*, est rubens, candidis interuenientibus punctis. Nominis eius causa quod rubeat ut purpura. *Basanites* ferrei coloris sine duritia. Unde & nomen ei datum est: inuentus in *Aegypto* & *Aethiopia*. *Alabastrites* lapis candidus: intertinctus variis coloribus: ex quo *Euangelici* illius vnguenti vasculum fuit. Cauant enim hunc ad vasa vnguentaria: quoniam optimè seruari incorrupta dicitur. Nascitur circa *Thebas* *Aegyptias* & *Damascum* *Syriae*, ceteris candidior: probatissimus verò in *India*. *Parus* candoris eximij *Lydius* cognomento hic apud *Paron* insulam nascitur: unde & *Parus* nuncupatus. Magnitudo eius quae lancea cra-

terisque non excedat. vnguētis & ipse aptus. *Corallitius* in *Asia* repertus, mensuram non ultra cubitos binos candore proximo eboris ad quandam similitudinem è diuerso niger. *Alabandicus* terrae suae nomine nuncupatus: purpurae aspectu similis. Iste in oriente igni liquatur, atque ad vsum vitri funditur. *Thebaicus* intertinctus aureis guttis inuenitur in parte *Aegypti* ascriptus corticulis ad terenda collyria quadam veritate naturali cōueniens. *Sienites* circa *Sienem* vel *Thebas* nascitur: trabes ex eo fecere reges. *Marmora* autē quae in officinis sunt, rupibus gignuntur: ex quibus istae *Sienites* diuersi coloris maculis distinctus est: cuius primum vsum insulae *Cyclades* dederunt. *Lesbius* huiusmodi est paulò hoc, sed & ipse diuersi coloris maculas habent. *Corinthensis* *Ammoniacae* guttae similis eū varietate diuersorum colorum. *Corintho* primum repertus: ex eo columnae ingentes liminaque sunt ac trabes. *Charistum* viride, optimum nomen ab aspectu habens, eo quod gratum sit iis qui gemmas sculpunt: eius enim viriditas reficit oculos. *Numidicum* marmor *Numidia* mittit, ad cutem luccum dimittit, croco simile: unde & nomen accepit, non crustis, sed in massa & liminum vsu aptum. *Lucullum* marmor nascitur in *Choo* insula, cui *Lucullus* consul nomen dedit, qui delectatus illo primum *Romam* inuexit, solumque penè hoc marmor ab amore nomen accepit. Est & *Limenis* niger appellatus à colore cineris, cuius lapidis albugatio contra serpentes laudatur. *Ebur* à *barro*, id est, elephante dictum. *Horatius*, Quid tibi vis mulier nigris dignissima barrist

De gemmis. CAP. VI.

Post marmorum genera gemmae sequuntur, quae multum aut decorum tribuunt venustate colorum. Primordia earum à rope *Caucasi*. Fabulae ferunt. *Prometheum* primum fragmentum saxi eiusdem inclusisse ferro ac digito circumdedit: hincque initis cepisse mulam atque gemmas. Genera gemmarum innumerable esse traduntur, è quibus non ea tantum quae principalia sunt siue notissima annocabimus. *Gemma* vocatur, quod instar gummi transluceant. *Preciosi lapides*, ideo quia carere valent: siue ut à valibus discerni possint: seu quod rari sint. Omne enim quod ratum est, magnum & preciosum vocatur: sicut & in *Samuelis* volumine legitur: Et sermo Domini preciosus erat in *Israel*, hoc est, rarus.

De viridioribus gemmis. CAP. VII.

Maiores gemmarum virētium. *Emeraldus* principatum habet, cui veteres den-

riam post margaritas & uniones tribunt dignitatem. Smaragdus à nimia viriditate dicitur. Omne enim satis viride Smaragdum dicitur. Nullis enim gemmis vel herbis maior hoc austeritas est. Nam herbas virentes frondescque exuperat inficiens circa se viriditate repercussum aerem. Sculptentibus quoque gemas nulla gratior oculorum refectio est. Cuius corpus si extentum fuerit, sicut speculum, ita imagines reddit. Quippe Nero Caesar gladiatorum pugnas in smaragdo spectabat. Genera eius duodecim, sed nobiliores Scythici, qui in Scythica gente reperiuntur. Secundum locum tenent *Babriani*. Colliguntur enim in commissuris saxorum flant Aquilone. Tunc enim tellure deoperta intermucant, quia iis ventis arenæ maximè moventur: Tertium *Aegyptij* habent. Reliqui in metallis arariis inveniuntur, sed vitiosi. Nam aut ære aut plumbo aut lapillamentis vel salis similes notas habent. *Smaragdi* autem mero & viridi proficiunt oleo, quamvis natura imbuatur. *Chalcosmaragdus* dicta, quod viridis sit & turbida, aeris venis. Hæc in Ægypto vel Cypro insula nascitur. *Prasinus* pro viridante colore dictus, sed vilis. Cuius alterum genus sanguineis punctis abhorret. Tertium distinctum virgulis tribus candidis, *Berillus* in India gignitur, gentis suæ lingua nomen habens, viriditate similis smaragdo, sed cum pallore. Politur autem ab Indis in sexangulas formas, ut hebetudo coloris repercussione angulorum excitetur. Aliter politus non habet fulgorem. Genera eius nomē *Chrysoberillus* dictus, eo quod pallida eius viriditas in aureum colorem resplendat: & hunc India mittit. *Chrysoprassus* Indicus est, colore porri succi referens, aureis interuenientibus guttis, unde & nomen accepit, quem quidam Berillorum generis indicauerunt. *Iaspis* de Græco in Latinum viridis gemma interpretatur. Est autem smaragdo subsimilis & crassi coloris. Species eius xvij. Volunt autem quidam Iaspidem gemmam, & gratæ & tutelæ esse gestantibus, quod credere non fidei, sed superstitionis est. *Topazus* ex virenti genere est omnique colore resplendens: inuenta primum in Arabia insula, in qua Troglodytæ prædones fame & tempestate fessi cum herbarum radices effoderent, leuauerunt. Quæ insula postea quæsitæ nebulis deoperta, tandem à nauigantibus inuenta est. Sed ob hoc locus & gemma nomen ex causa accepit. Nam *troglodytes* Troglodytarum lingua significationem habet quærendi. Est autem amplissima gemmarum: eadem sola nobiliorum limam sentit. Genera eius duo. *Callica* colore viridis, sed pallens & nimis crassa nihil iocundius aurum decens, unde & appellata. Nascitur in India vel Germania in

pibus gelidis, oculi modo extuberans. *Molochites* spissius virens & crassior quam smaragdus, à colore malux nomen accepit: in reddendis laudata signis. Nascitur in Arabia: *Heliotropium* viridi colore & nubilo stellis puniceis supersparsa cum sanguineis venis. Causa nominis de effectu lapidis est. Nam deiecta in labris æneis radio Solis mutat sanguineo repercussu. Extra aquam autem speculi modo Solem excipit, deprehenditque defectus eius subeuntem lunam ostendens. Magorum impudentiæ manifestissimum in hoc quoque exemplum est, quod admixta herba Heliotropio quibusdam additis præcantationibus gerentem conspici negent. Gignitur in Cypro & Africa, sed melior in Æthiopia. *Sagda* gemma prasinæ coloris apud Chaldaeos. Cuius tanta vis est, ut permeantes naues è profundo petat, & carinis ita tenaciter adhæreat, ut nisi abrasa parte ligni vix separetur. *Myrrhites* dicta est, quod in eo myrrhæ color est: Compræssus autem usque ad colorem nardi, spirat suauitatem aromatis. Repertur in Arabia vel Ægypto myrrhæ coloris & odoris, unde & nomen accepit. *Melichlorus* bicolor ex vna parte viridis: ex altera meli similis. *Chouspates* à flumine Persarum dicta est, ex viriditate fulgoris aurei.

De rubri gemmis. CAP. VIII.

Corallium gignitur in mari, forma ramulosus colore viridis & maximè rubens: baccæ eius vel vix candidæ sub aqua & molles: detractæ confestim durantur & rubescunt, tactuque protinus lapidescunt. Itaque occupari euellique retibus solet, aut acri ferramento præcidi: qua de causa corallius vocatur. Quantum autem apud nos margaritum Indicum preciosum est, tantum apud Indos corallium. Hunc Magi fulminibus resistere affirmant, si creditur. *Sardinus* dicta, eo quod primum reperta sit à Sardis: hæc rubrum habet colorem marmoribus præstans, sed inter gemmas vilissima: Genera eius quinque, *Onyx* appellata, quod habeat in se permixtum candorem in similitudinem vnguis humanæ. Græci enim vnguem *onyx* dicunt. Hanc India & Arabia gignit: distant autem inuicem. Nam Indica igniculos habet albis cingentibus zonis: Arabica autem nigra est cum candidis zonis, genera eius quinque. *Sardonix* ex duobus nominum locietate vocata est. Est enim ex onychis candore & Sardo. Constat autem tribus coloribus: subterius nigra, medio candido, superius minco. Hæc sola in signando nihil ceræ euellit. Repertur autem apud Indos & Arabes detracta torrentibus. Genera eius quinque. *Hemantides* rubescit sanguineus ac propterea *Hemantides* vocatur.

Succinum quippe sanguis est. Gignitur in Æthiopia quidem, sed principalis in Arabia & in Africa inuenitur. De qua promittunt Magi quiddam ad coarguendas barbarorum insidias. *Succinum*, quem appellant Græci *ἤλεκτρον*, fului cereique coloris, fertur, arboris succus esse: & ob id succinum appellari. Electrum autem vocari fabulosa argumentatio dedit. Namque Phaetonte fulminis ictu interempto sorores eius luctu mutatas in arbores populos, lachrymis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem: & electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit *ἤλεκτρον* plurimi poetæ dixerunt. Constat autem non esse succum populi, sed pinæ arboris. Nam accensus tedæ nidore flagrat. Nascitur autem in insulis Oceani septentrionalis sicut gummi, densaturque ut crystallum rigore vel tempore. Ex ea fiunt decoris gratia agrestium sceminarum monilia. Vocari autem à quibusdam harpaga, eo quod attritu digitorum accepta caloris anima folia paleasque vestium fimbrias rapiat: sicut magnes ferrum. Quocumque autem modo libeat tingitur. Nam Anchusæ radice conchilioque inficitur. *Ligninus* vocatus, quod fiat ex vrina lyncis bestiae tempore indurata. Est autem sicut & succinum fulua, attrahens spiritu folia propinquantia.

De purpureis. CAP. IX.

Inter purpureas gemmas principatum *Ametistus* Indicus tenet. *Ametistus* purpureus est permixto violaceo colore, & quasi rosæ nitor, & leniter quasdam flammulas fundens. Alterum eius genus descendit ad hyacinthos. Causam nominis eius afferunt, quia sit quiddam in purpura illius non ex toto igneum, sed vini colorem habens. Est autem sculpturis facilis: genera eius quinque, *Saphirus*, ceruleus est cum purpura, habens pulueres aureos sparso: apud Medos optimus, nusquam tamen perlucidus. *Hyacinthus*, ex nominis sui flore vocatur. Hic in Æthiopia inuenitur, ceruleum colorem habens. Optimus qui nec rarus est, nec densitate obtusus, sed ex utroque temperamento laevis purpuræque refulgens: hic autem non rutilat æqualiter, sed cum facie cæli mutatur. Sereno enim perspicuus est atque gratus, nubo coram oculis euanescent atque marcescit: in os missus frigidus est, in sculpturis durissimus, nec tamen inuictus. Nam adamante scribitur & signatur. *Hyacinthizon*, Indicus est hyacinthum propè referens. Quidam autem eorum crystallis similes, capillamentis intercurrentibus obscurantur, ex quo etiam vitio nomen illorum est. *Ametistis* non appellatur, quia eius extremus igniculus in a-

metisti violam exit. *Chelidonia*, ex hirundinū vocata colore, & duum est generum, quarum una ex altera parte purpurea, & altera purpurea nigris interuenientibus maculis, *Cyanea*, Scythiæ gemma cæruleo coruscans nitore purpura interdum & punctulis intermicantibus auratis puluisculis varians, *Rodius*, rosea est, & ex eo nomen accepit.

De candidis. CAP. X.

Margarita, prima candidarum gemmarum, quam inde margaritam aiunt vocatam, quod in conchulis maris hoc genus lapidum inueniatur. Inest enim in carne cochleæ calculus natus, sicut in cerebro piscis lapillus. Gignitur autem de cælesti rore, quæ certo anni tempore conchulæ hauriunt. Ex quibus margaritis quædam vniones vocantur: aptum nomen habentes, quod tantum vnus nunquam duo vel plures simul reperiantur. Meliores autem candidæ margaritæ, quàm quæ flauescunt. Illas enim aut iuuentus aut maturitatis roris conceptio reddit candidas: has senectus vel vespertinus aer gignit obscuras. *Pederna*, secunda post margaritam candidarum gemmarum: de qua quæritur in quo colore numerari debeat: toties iactati per alienas pulchritudines nominis: adeo ut decoris prærogatiua vocabulo facta sit. *Asterites*, candida est: inclusam lucem continet, veluti stellam intus ambulantem, redditque Solis candidantes radios, vnde & nomen inuenit. *Galactites*, lactea est, quæ attrita reddit succum album ad lacteum saporem: sceminiis nutrientibus illigata fecundat vbera. Infantium quoque collo suspensa saliuam facere fertur: in ore autem liquefcere, & memoriam adimere. Mittunt eam Nilus & Achelous amnes. Sunt qui smaragdum albis venis circumligatum *Galactitem* vocant. *Galatias*, grandinis & candorem præfert & figuram, duritie quoque inuicta ut adamas: etiam in igne posita, manet suum frigus. *Solus gemma*, candida est, traxitque nomen quod ad Solis speciem in orbem fulgentes spargit radios. *Selenites*, transluet candido malleoque fulgore, continens lunæ imaginem quæ iuxta cursum astri ipsius perhibent in dies singulos minus atque augeri. Nascitur in Perside. *Cimædia*, inuenitur in cerebro piscis eiusdem nominis: candida & oblonga. Prælagire iis ferunt Magi signa tranquillitatis vel tempestatis. *Beloculus* albicans pupillam cingit, nigra medio aureo fulgore lucentem, & propter speciem Assyriorum regi Belo dictam, vnde & appellata. *Epimelas*, dicitur cum in candida gemma supernè nigricat color vnde & nomen habet: *Erebetus*, speciosa & candida, qua aurifices aurum poliunt.

De nigris. CAP. XI.

A *Chates*, reperta primum in Sicilia iuxta flumen eiusdem nominis, postea plurimis in terris. Est autem nigra habens in medio circulos nigros & albos iunctos & variatos, similis *Hæmathiti*. Magi fuscitu earum, si creditur, tempestates evertunt: flumina sistunt. *Abscessos*, nigra & ponderosa distincta venis rubentibus. Hæc excalescens igni septem diebus calorem tenet. *Aegyptilla*, nigra est radice, cærulea facie, ex Ægypto ubi inuenitur vocata. *Medea*, nigra est, à Medea illa fabulosa inuenta. Habet venas aeris coloris, sudorem reddit croci, saporem vini. *Vicientana* Italica gemma est, à Vicientibus reperta. nigra facie, albis intermicantibus notis. *Barristos*, nigra est cum sanguineis & albis notis. *Meramelas*, nigra vena, quemlibet colorem secans per medium. *Veneru crinis*, nigerrimi nitoris: continens in se speciem rufi crinis. *Triscus*, ex Africa nigra est, sed tres succos reddit: ab radice nigrum est, medio sanguineum, è summo ocreæ. *Dionysia* nigro mixtis rubentibus notis ex aqua trita vinum flagrat, & odore suo ebrietati resistere putatur. *Pyritus*: nigra quidem, sed attritu digitos adurit.

De variis. CAP. XII.

S *Agrus*, varius ex omnibus penè coloribus constans, vnde & nominatur. *Olea*, barbaris nominis ex fuluo & nigro, viridiquo & candido est. *Miridax*, Sole percussas coloribus micat varius. Gignitur in Perside. *Drafcetus* varius nominis causa: quia si ad ignem applicetur velut sudorem mittit. *Opalus* distinctus, diversarum colore gemmarum. Est enim in eo carbunculi tenuior ignis: ametisti fulgens purpura: smaragdi nitens viriditas, & cuncta pariter sub quadam varietate lucentia. Nomen habet ex patria. Sola enim eum parturit India. *Pontica*, à Ponto dicuntur: genere diuerso, nunc sanguineis, nunc auratis guttis micantes: alie habentes stellas, alie longis colorum ductibus lineatae. *Exocentilibus*, in parua magnitudine multicolor: vnde & hoc nomen sibi adoptauit. Tam diuersis enim notis sparsus est, ut sexaginta gemmarum colores in paruo eius orbiculo deprehendantur. Nascitur autem in Libya apud Trogloditas. *Murina*, apud Parthos gignitur, sed præcipua in Germania, humorem sub terra putant calore defatum, vnde & nomen sumpsit. Varietas eius in purpuram candoremque & ignem cum quibusdam colorum repercussionibus, quales in cælesti arcu spectantur. Cuius contraria causa crystallum facit, gelu concreto vehementiore.

De crystallinis. CAP. XIII.

C *Ristallus*, resplendens & æquosus colore. Traditur, quod nix sit glacie durata per annos. Vnde & nomen ei Græci dederunt. Gignitur autem in Asia & Cypro: maxime in Septentrionum alpibus, ubi nec æstate sol feruentissimus inuenitur. Ideo ipsa diurna & annosa duritia reddit hanc speciem quæ crystallus dicitur. Hic oppositus radiis Solis adeo rapit flammam, ut aridis fungis vel foliis ignem præbeat. Vfus eius etiam ad pocula destinatur. Nihil autem aliud quam frigidum pati potest. *Adamas Indicus*, lapis parvus & indecorus, ferrugineum habens colorem & splendorem crystalli. Nunquam autem ultra magnitudinem nuclei auellani repertus. Hic nulli cedit materię, nec ferro nec igni, nec vnquam incalescit: vnde & nomen Græca interpretatione, indomita vis, accepit. Sed dum sit inuictus ferri ignisque contemptor, hircino rumpitur sanguine, recenti & calido maceratur, sicque multis ictibus ferri perfringitur. Cuius fragmentis sculptores pro gemmis insigniendis perforandisque vuntur. Hic autem dissidet cum Magnete lapide, in tantum ut iuxta positus, ferrum non patiaturs abstrahi Magneti, aut si admotus Magnes comprehenderit, rapiat atque auferat. Fertur quoque in electri similitudine venena deprehendere: metus vanos expellere: maleficis resistere artibus. Genera eius sex. *Galatias*, grandinum & candorem & figuram adamantinæ duritiæ habet. Etiam in igne positus manet suum frigus. *Cerauniorum* duo genera sunt. Vnum quem Carmania mittit crystallini similem, splendet tamen cæruleo, & si sub diuo positus fuerit, fulgorem rapit sidereum. Ceraunium alterum Hispania in Lusitanis littoribus gignit, cui color Pyropo rubenti, & qualitas ut ignis. Hæc aduersus vim fulgurum opitulari fertur, si credimus. Dicta autem Ceraunia, quoniam alibi non inuenitur, quam in loco fulminis ictui proximo. Græcè enim fulmen *αἰὼν* dicitur. *Iris*, apud Arabiam in mari rubro nascitur coloris crystallini, sexangulata, dicta ex argumento iris. Nam sub recto percussa Sole, species & colores arcus cælestis in proximis parietes imitatur. *Astron*, ex India est, crystallo propinqua: in cuius centro stella lucescit fulgore lunæ plenæ. Sumpsit autem nomen quod astris opposita, fulgorem rapit ac egerit. *Electria*, quasi electoria. In ventriculis enim gallinacis inuenitur, crystallina specie, magnitudine fabæ. Hæc in certaminibus inuictos fieri Magi volunt, si credimus. *Enhydras*, ab aqua vocata. Exundat enim aquam, ita ut clausam in ea putes fontaneam scaturiginem. Omnium ardentium gemmarum princi-

principatum *carbunculus* habet. Carbunculus autem dictus, quod sit ignitus ut carbo, cuius fulgor nec nocte vincitur. Lucet enim in tenebris, adeo ut flammam ad oculos vibret. Genera eius xij. sed præstantiores qui videntur fulgere, & velut ignem effundere. Carbunculus autem Græce *ἀνθράξ* dicitur. Gignitur in Libya apud Troglodytas. *Anthracites* vocatus, quod sit & ipse coloris ignei, ut carbunculus, sed candida vena præcinctus, cuius proprium est quod iactatus in ignem velut inter mortuos extinguitur: at contra aquis perfusus exardescit. *Sandalirus* nascitur in India loco eiusdem nominis. Species eius, quod veluti intro lucido igne intus fulgent aureæ guttæ. Constat autem inter omnes quantus numerus sit. Illarum accedit, tanto & precium accedere. *Lignus* ex eodem genere ardentium est appellata à lucernarum fragrantia. Gignitur in multis locis, sed probatissima apud Indos. Quidam eam remissiorem carbunculum esse dixerunt. Huius duplex facies: una quæ purpura radiat: altera quæ cocci rubore. A Sole exalefacta, aut digitorum attritu paleas & chartarum fila ad se rapere dicitur. Sculpturis resistit, ac siquâdo sculpta fuerit, dum signa imprimat, quasi quodam animali morsu partem teræ retineat. Genera eius quatuor. *Carchedonius* hoc quod & *Lychnites* facere dicitur, quanquam multum vilior prædictis. Nascitur apud Nalamonas imbre, ut ferunt, diuino. Inuenitur ad repercussum lunæ plenæ. Omnia autem genera sculpture resistunt. *Alabandina* dicta ab Alabanda Asiæ regione, cuius color ad Carchedonium vadit, sed rarus. *Dracontites* ex cerebro draconis eruitur, quæ nisi viuenti abscissa fuerit, non ingemmescit: vnde & eam Magi dormientibus draconibus amputant. Audaces enim viri explorant draconum specus, & spargunt ibi gramina medicata ad incitandum draconum soporem, atque ita somno sopitis capita desecant, & gemmas detrahunt. Sunt autem candore transluendo. Vsu earum orientis reges præcipue gloriantur. *Chrysoprasinus* Æthiopicus est, quem lapidem lux celat, prodit obscuritas. Nocte enim igneus, est die aureus. *Flagites* ex Persida est, ostentans intra se quasi flammam æstuantem quæ non exeat. *Syrtes* vocata quoniam in littore Syrtium inuenta primum est in parte Lucaniæ. Color eius croceus, intus stellas continens elanguidas, sub nubilo renitentes, *Ermiscus* inter gratissimas aspicitur, & ex igneo colore radians auro, portans secum in extremitatibus candidam lucem.

De auro. C. A. P. XIIII.

Sunt quædam gemmarum genera ex specie metallorum vel lapidum cognominata.

Chrysolus aurum tantum videtur esse. *Chrysolitus* auro similis est cum masini coloris similitudine: hunc Æthiopia gignit. *Chrysolithus* similis auro, sed in colorem electri vergens, matutino tantum aspectu iocundus, rapacissimus ignium, & si iuxta fuerit, celerrime ardescens. *Chrysolampis* ex auro & igne vocata. Aurea est enim die, & nocte ignea. hanc Æthiopia gignit. *Amnochrysus* arenis auro intermixtis nunc bractearum, nunc pulueris habet quadrulas. Gignitur in Perside. *Leucrysus* colore aureo interveniente candida vena. *Meletrasis* dicta, quod veluti per aurum sincerum: sic hæc gemma transluceat. *Chrysocolla* gignitur in India, ubi formicæ eruant aurum. Est autem auro similis & habet naturam Magnetis, nisi quod augere aurum traditur, vnde & nuncupatur. *Argyrites* similis argento, habens stigmata aurea. *Androdamas* argenti nitorem habet, & penè adamas, quadrata semper telluris. Magi putant nomen impositum ab eo quod animorum impetus vel iracundias domare & refrenare dicatur, si credimus. Gignitur in mari Rubro. *Chalcites* aeris coloris est. *Calcosanus* nigra est, sed lapidi illi æris tinnitum reddit. *Balanites* duo sunt genera, subuirdes & Corinthij æris similitudine, mediam secante flammea vena. *Siderites* à contemplatione ferri nihil dissonat. In maleficiis quoque modo si inferatur discordias excitat. *Idcus dactylus* ex insula Creta est, ferri coloris, causa nominis eius, quia pollicem humanum exprimit. *Æthiopicus* ferrei coloris est, qui dum teritur, succum emittit. *Similiarius* in Euphratis aluo legitur pro connectione marmoris similis, medio colore glauco, veluti oculi pupilla internitens. *Arabica* ex patria dicta, aspectu eburnea est. *Hephestus* speculi naturam habet in reddendis imaginibus, quanquam rutilat: experimentum eius si feruenti aquæ addita statim refrigeret: aut si Soli opposita aridam materiam accendat. Nascitur in Coryco. *Ostracites* lapidosus colore testaceo durior. *Altera* Achati similis, nisi quod Achates politura pinguescit. Duriori tanta inest vis, ut alæ gemmarum sculptantur fragmentis eius. *Glossopetra* similis est linguæ humanæ, vnde & nomen sumptum. Festur autem deficiente luna cælo cadere, cui non modicam Magi tribuunt potestatem. Nam ex eo lunares motus excitari putant. Sunt & quædam gemmarum genera cognominata ab animalibus. *Echites* vipereas maculas exprimit. *Carcina* marini cancri coloris est. *Scorpius* scorpionem & colore & effigie refert. *Myrmecites* formicæ reptantis effigiem imitatur. *Tarsus* pavoni est similis. *Hieracites* accipitris coloris. *Æntes* aquilæ. *Æ-*

gophthalmos, caprino oculo similis. *Lycophthalmos* quatuor est colorum, ex rutilo sanguineum, in medio nigrum candidus cingit ut luporum oculus. *Mecometes* papauer exprimit. ¶ Sunt & quædam gemmæ quibus gentiles in superstitionibus quibuldam utuntur. *Liparia* suffita, omnes bestias euocare tradunt. *Anuncutida* in necromantia demonum imagines euocare dicuntur. *Sinobrisida* umbras inferarum euocatas tenere dicuntur. *Chelonites* oculus est Indicę testudinis, varius & purpureus. Per hunc Magi impositum linguae futura prænunciare fingunt. *Bronia* à capite testudinum, è tonitruis cadi putatur, & restinguere fulminis ictus. *Hienia* lapis in oculis hienæ bestię inuenitur: qui si sub lingua hominum subditus fuerit, futura eum præcognere dicunt. Sed & *corallum* tempestatu & grandini resistere fertur. *Pontica* est gemma quædam liuore perlucida: habens stellas rubras, interdum & aureas. Dicunt per eam interrogari dæmones & fugari. ¶ In quibusdam gemmarum generibus vera à falsis discernere magna difficultas est: quippe cum inuentum sit ex vero genere alterius in alia falsa transducere, ut Sardoniches, quæ trinis glutinantur gemmis, ita ut deprehendi non possint. Fingunt enim eas ex diuerso genere, nigro, candido minioque colore. Nam & pro lapide preciosissimo smaragdo quidam vitrum arte inficiunt, & fallit oculos sub dolo quædam falsa viriditas, quo adusque non est qui probet simulatum & arguat: hic & alia alio atque alio modo. Neque enim est sine fraude vlla vita mortalium. Omnes autem non translucentes gemmas *cacæ* appellant, eò quòd densitate sua obscurentur.

De vitro. C A P. XV.

Vitrum dictum, quòd visui perspicuitate transluceat. In aliis enim metallis quicquid intrinsecus continetur, absconditur. in vitro verò quilibet liquor vel species qualis est interius, talis exterius declaratur, & quodammodo clausus patet. Cuius origo hæc fuit. In parte Syriæ quæ Phœnicie vocatur finitima Iudææ, circa radicem montis Carmeli palus est, ex qua nascitur Belus amnis, quinque millium passuum spacio in mare fluens iuxta Ptolemaidom: cuius arenæ de torrente fluctu sordibus eluuntur. Hic fama est pulsa naue mercatorum nitri, cum sparsim per litus epulas pararent, nec essent pro attollendis vasis lapides: glebas nitri ex naue subderunt, quibus accensis permixta arena litoris, translucentes noui liquoris fluxisse riuos, & hanc fuisse originem vitri. Mox ut est ingeniosa solertia, non fuit contenta solo nitro, sed & aliis mixturis hanc artem studuit.

Leuibz enim aridisque lignis concoquitur, adiecto cupro ac nitro, contrivisque fornacibus, ut æs liquatur massæque fiunt. Postea ex massis rursus funditur in officinis, & aliud statu figuratur: aliud torno teritur: aliud argenti modo tælatur. Tingitur etiam multis modis, ita ut hyacinthos saphirosque & virides imitetur, & oniches vel aliarum gemmarum colores: neque est alia speculis aptior materia vel picturæ accommodatio. Maximam tamen honor in candido vitro, proximo in crystalli similitudine. Vnde & ad potandum argenti metalla & auri vitrum repulit. Olim fiebat & in Italia, & per Gallias & Hispaniam arena alba & mollissima pila molæque terebatur. Dehinc miscebatur tribus partibus, nitri pondere & mensura: ac liquata in alias fornaces transfundebatur, quæ massa vocabatur admonitrum, atque hæc recocta fiebat vitrum purum & candidum. In genere vitri & obsianus lapis annumeratur. Est autem virens, interdum & niger, aliquando & translucentis, crassiore visu & in speculis parietum pro imagine umbras reddente: gemmas ex eo multi faciunt. Hunc lapidem & in India, & in Italia, & ad Oceanum in Hispania nasci tradunt. Fertur autem sub Tiberio Cæsare quendam artificem excogitasse vitri temperamentum, ut flexibile esset & ductile. Qui dum admissus fuisset ad Cæsarem, porrexit phialam Cæsari. Quam ille indignatus in pavimentum proiecit. Artifex autem sustulit phialam de pavimento, quæ complicauerat se tanquam vas æneum: deinde malleum de sinu protulit, & phialam correxit. Hoc facto Cæsar dixit artificei, Nunquid alius scit hanc condituram vitrorum? Postquam ille iurans negauit alterum hoc scire, iussit eum Cæsar decollari, ne dum hoc cognitum fieret, aurum pro luto haberetur, & omnium metallorum precia abstraherentur. Reuera, quia si vasa vitrea non frangerentur meliora essent quàm aurum & argentum.

De metallis. C A P. XVI.

Metallum dictum Græcè *σμερ* & *μῆτα*, quòd natura eius ea sit, ut ubi vna vena apparuerit, ibi spes sit alterius inquirendi. Septem autem sunt genera metallorum: aurum, argentum, æs, electrum, stannum, plumbum, & quòd domat omnia ferrum.

De auro. C A P. XVII.

Aurum ab aurâ dictum, id est, à splendore quòd repertusque plus fulget. Vnde & Virgi-

& Virgilius: Discolor inde auri per ramos
aura refulsit, hoc est splendor auri. Naturale
enim est ut metallorum splendor plus ful-
geat luce alia repercussus. Hinc & aurarii di-
cti, quorum fulgor splendor reddit. *Oby-*
sum aurum dictum, quod obradiet splendo-
re: est enim coloris optimi, quod Hebræi *O-*
phax, Græci *cation* vocant. *Bractea*, dicitur
tenuissima lamina, *ἀρι δὲ βραχὺν*, quod est
ἀρι, id est à crepitando. *Pecunia*, prius de pe-
cudibus, & proprietatem habebat & nomen.
De corio enim pecudum *nummi* incideban-
tur & signabantur. Postea à Saturno *areus*
nummus inuentus est. Ipse enim signari nū-
mos & scribi constituit. Propterea & *ara-*
rium Saturno à gentilibus consecratum est.
Alij, ut superius, pecuniam à pecudibus appel-
lauerunt: sicut à iuuando *iumenta* dicta sunt.
Omne enim patrimonium apud antiquos
peculium dicebatur à pecudibus, in quibus
eorum constabat vniuersa substantia. unde
& *pecuarius* dicebatur qui erat diues: modò
verò *pecuniosus*. Antiquissimi nondum auro
argentoque inuento, ære utebantur. Nam
prius *area* pecunia in usu hominum fuit: post
argentea: deinde *aurea* subsecuta: sed ab
ea qua cepit nomen retinuit. Unde & *ara-*
rium dictum, quia prius æs tantum in usu
fuit, & ipsum solum recondebatur, auro
argentoque nondum signato. ex quorum
metallis quamuis postea facta fuisset pecu-
nia, nomen tamen ararii permansit ab eo
metallo, unde initium sumpsit. *Thesaurus* iux-
ta Græcam proprietatem *θησαυρος* à po-
sitione, hoc est, à reposito nominatur. Nam
θησαυρος positio dicitur, & est nomen ex Græco
Latinoque sermone compositum. Nam sic
Græci repositum dicunt: *θησαυρος* aurum quod
iunctum sonat repositum aurum. *Auaria*,
nomen habet ab auro. *Tributa* verò, eo quod
antea per tribus singulas exigebantur. sicut
nunc per singula territoria. Sic autem in tres
partes diuisum fuisse Romanum populum
constat, ut qui præerant in singulis parti-
bus, *Tribuni* dicerentur. Unde etiam sum-
ptus, quos dabant populi *tributa* nominaue-
runt. *Vestigalia*, sunt tributa, à vehendo di-
cta. *Stipendium*, à stipe pendenda nominatū.
Antiqui enim appendere pecuniam soliti e-
rant magis quàm annumerare. *Moneta* appel-
lata est, quia monet ne qua fraus in metallo
vel pondere fiat. *Numisma*, est solidus aureus
vel argenteus siue æreus, qui ideo numisma
dicitur, quia nominibus principū effigiebus-
que signabatur. Prius nummus *ἀργυρος* nun-
cupabatur, quia quamprimum ex argento
percutiebatur. *Numi* autem à Numa Roma-
norum rege vocati sunt, qui eos primum ap-
ud Latinos imaginibus notauit, & titulo
nominis sui præscripsit. *Sesulis*, dicitur à sac-

culo, quo conduntur, à continente, id quod
continetur appellatum. ¶ In numismate tria
quæruntur, *metallum*, *figura*, & *pondus*. Si ex
iis aliquid defuerit, numisma non erit. ¶ Tri-
a sunt autem genera argenti, & auri, & æris: *si-*
gnatum, *factum*, *infectum*. *Signatum*, est quod
in nummis est, *factum*, est quod in valis & si-
gnis: *infectum*, quod in massis est, quod & gra-
ue dicitur, id est, massa. ¶ In notitiam autem
formarum metalla ita venerunt. Dum enim
quacunque causa ardentes sylvæ excoque-
rent terram, ex calcactis venis fudit riuus,
cuiuscunque structuræ. Siue igitur æs illud
fuerat, siue aurum cum in loca terræ depret-
siora decurreret, sumpsit figuram, in quam
illud vel profluens riuus vel excipiens lacu-
na formauerat. Quarum rerum splendore
capri homines cum ligatas attollerent mas-
sas, viderunt in ea terræ vestigia figurata, in
quæ excogitauerunt liquefactas ad omnem
formam posse deduci.

De argente. CAP. XVIII.

Argentum, non longè à Græca appella-
tione distat. Hoc autem illi *ἀργυρος* vo-
cant. Cum mirum in modum illud dum can-
didum sit, impressum corpori lineas nigras
reddit. *Argētum viuum* dictum, quod exleu-
dat materias, in quibus iniicitur: hoc & liqui-
dum, quia percurrit. Inuenitur specialiter in
metallis, siue in argentariis fornacibus gut-
tarum concretionem testis inhærens: sæpe e-
tiam & in stercore vetustissimo cloacarum
vel puteorum limo. Fit etiā & ex minio im-
posito conchulæ ferreæ patena testea super-
posita: tum circumlito vasculo circumdantur
carbones, sicque argentum viuum ex minio
stillat: sine hoc neque argentum, neque æs
inaurari potest. Tantæ autem virtutis est, ut
si super sextarium argenti viui centenarium
saxum superponas: oneri statim resistat. Sin
verò auri scrupulum, leuitatem eius raptim
sinu recipit: ex quo intelligitur non pondus,
sed naturam esse cui cedit. Seruatur autem
melius in vitreis vasis: nam ceteras materias
perforat. Potui autem datum interficit, pon-
deris causa. *Argenti purgantia* *ἀδάρμωσις*,
quam nos spumam argenti appellamus. Fit
autem ex argento & plumbo.

De ære. CAP. XIX.

Æs, à splendore æris vocatum sicut au-
rum & argentum. Apud antiquos au-
tem prius æris quàm ferri cognitus usus. Æ-
re quippe prius scindebant terram, ære cer-
tamina belligerebant: eratque in pretio ma-
gis æs: aurum verò & argentum propter in-
utilitatem reiciebantur. Nunc versa vice

iacet æs, aurum summo cessit honori: Sic voluenda ætas commutat tempora rerum. Et, Quod fuit in pretio, fit denique nullo in honore. Vfus æris postea transit in simulacris, in vasis, in ædificiorum structuris: maxime & ad perpetuitatem monumentorum etiam publicæ in eis constitutiones scriptæ sunt. *Cyprium æs*, in Cyprio insula prius repertum, unde & vocatum: factum ex lapide eroso, quem Cadmiam vocant, & est ductile: huic si addatur plumbum, colore purpureo fit. *Aurichalcum* dictum, quod & splendorem auri & duritiam æris possideat. Est autem nomen compositum ex lingua Latina & Græca. *Æs* enim sermone Græcorum χαλκός vocatur. Fit autem ex ære & igne multo, ac medicaminibus perducitur ad aureum colorem. *Corinthium*, est omnium conmixtio metallorum quod casus primum miscuit, Corintho cum caperetur incensa. Nam dum hanc ciuitatem Hannibal cepisset: omnes statuas æneas & aureas & argenteas in vnum rogi congescit, & eas incendit. Ita ex hac commixtione fabri sustulerunt & fecerunt paraphides. Sic Corinthia nata sunt ex omnibus in vnum, nec hoc nec illud. Vnde & vsque in hodiernum diem: siue ex ipso, siue ex imitatione eius æs Corinthium vel Corinthia vasa dicuntur. Huius tria genera, candidum vnum ad argenti nitorem accedens, alterum in quo ipsius auri fulua natura est: tertium in quo æqualis cunctorum temperies. *Coronarium*, ex ductili ære tenuatur in laminas: taurorumque felle tinctum speciem auri coronis histrionum præbet, unde & appellatum. *Pyropum*, igneus color vocauit. Nanque in singulas vncias æris additis auri scrupulis senis prætenui bractea ignescit, flammæque imitatur, unde & pyropum dicitur. *Regulare æs* dicitur, quod ab aliis ductile appellatur: quale omne Cyprium est. *Ductile* autem dicitur, eo quod malleo producat: sicut contra *fusile*, quod tantum funditur. Hoc & *caldarium* quod tantum funditur. Nam malleis fragile est. Siquidem omne æs diligentius purgatis igne vitis excoctisque, regulare efficitur. *Campanum* quoque inter omnia genera æris vocatur à Campania provincia, quæ est in Italiae partibus, vtenilibus & vasis omnibus probatissimum. *Æs* omne frigore magno melius funditur. *Æs* rubiginem celerius trahit nisi oleo perungatur, seruari autem id optime in liquida pice tradunt. ¶ Inter omnia metalla æs viliissimum est, & maximæ potestatis, ideo & *anea* nomina: unde & Virgilius, Hinc foribus cardo stridebat ahenis. *Origo æris*, Cadmia & Chalcitis. *Purgamentum æris*, Cadmia, & origo, & *æriflos*. *Cadmia*, gignitur in metallorum æris atque argenti fornacibus insidente nidore. Namque ut ipse lapis

ex quo fit, æs. Cadmia vocatur: sic rursus in fornacibus existit, & nominis sui originem recipit. *Æriflos*, fit seu gignitur conflationibus, resoluta atque liquata ære, superfusa frigida aqua. Repentina enim densatione tanquam de succo reparatur flos. *Æruginem* æs quoque creat. Nam laminæ ærez super vas aceti acerrimi sarmentis superpositæ, atque ita distillantibus: quod ex eo cecidit in ipsum acetum teritur & cribratur.

De ferro. CAP. XX.

Ferrum, dictum quod farra, id est semina frugum terræ condant. Idem & chalybs à Chalybe flumine ubi ferrum optima acie temperatur. Vnde & abusiue dicitur chalybs ipsa materies, ut, *Vulnificus*que chalybs. *Ferrifusus*, post alia metalla repertus est. Cuius postea versa in opprobrium species. Nam vnde prius tellus tractabatur, inde modò cruor effunditur. Nullum autem corpus tam densis inter se coherentibus & implicitis elementis quam ferrum: unde inest illi duritia cum frigore. Ferri autem metallum penè vbique reperitur: sed ex omnibus generibus palma *Serico ferro* datur. Seres enim hoc cum vestibis suis pellibusque mittunt, *Secunda Parthico*, neque alia genera ferri ex mera acie temperantur. Ceteris enim admiscetur mollior complexus. ¶ Differentia ferri plurima iuxta terræ genus. Nam aliud *molle plumboque vicinè*, rotarum & clauorum vsibus aptum. *aliud fragile & erosum*, culturæ terræ conueniens. *aliud sola breuitate placet clauisque caligariis* *aliud rubiginem celerius sentit*. *Strictura* vocantur hæc omnes, quod non in aliis metallis à stringendo aptè vocabulo imposito. ¶ Aquarum verò summa differentia est quibus ferrum candens immergitur quo utilior fiat: sicut *Biblis* in Hispania & *Tirrasona*, *Comus* in Italia. ¶ In acuendo ferro, oleo delectatior fit acies, unde & tenuiora ferramenta oleo restringi mos est: ne aqua in fragilitatem dureretur. A ferro sanguis humanus sese vleiscitur. Contactum nanque celerius rubiginem trahit. Cum ferro *magnes* lapis concordiam habet. Sola enim hæc materia vim ab hoc lapide accipit, retinetque longo tempore. Ex eodem lapide architectus quidam Alexandria templum concameravit: unde & in eo simulacrum ferro in aere pedere videretur. ¶ Ferrum accensum igni nisi dureretur ictibus, corrumpitur. Rubens non est habile ad tundendum, neque antequam albescere incipiat, aceto vel alumine illitum ferrum, fit æris simile. *Purgamentum ferri*, rubigo & scoria. *Rubigo*, est vitium rodens ferrum ipsum vel etiam fovegetes, quasi rodigo mutata vna litera: hæc & erugo ab erodendo. Nam erugo vitium est ferri

est ferri ab erodendo dicta, nō ab eramento. *Scoria* verò purgamenta & sordes sunt quæ igne excoquuntur, dicta scoria, quia de ferro excutitur. *Rubigine* autem caret ferrum & cerussa & gipso & liquida pice perungitur. Item rubigo ferramenta non vitiat, si eadem medulla ceruina, vel cerussa mixta rosaceo vngatur.

De plumbo CAP. XXI.

Plumbum dictum quod ex eo primum pilis factis maris altitudo tēta est. Huius verò genera duo sunt *nigrum* & *candidum*, sed melius candidum, quod prius in insulis Atlantici maris inuentum est. Siquidem & in Lusitania & in Galicia gignitur, summa terra arenosa, & coloris nigri, & pōderis grauis: interueniunt & minuti calculi, maxime torrētibus siccatis lauant eas arenas, & quod subfidit, coquunt in fornacibus. Inueniuntur & in aurariis metallis aqua missa calculi nigri, & graues, & dum aurum colligitur cum eo remanent, postea separati conflantur, & in plumbum album resoluuntur. Inde & eadem grauitas plumbi quæ auri. *Nigrum plumbum* circa Cantabriā abundat, cuius origo duplex est. Aut enim solum ex sua vena prodit, aut cum argento nascitur, mixtisque venis conflatur. Huius primus in fornacibus liquor stannū est, secundus argētum: quod remanet super addita vena rursusque conflata, fit nigrum plumbum. India neque plumbum neque æs habet, gemmis tantum & margaritis hæc permutat. Nigro plumbo fistulis laminisque vtitur. Laboriosius in Hispania & Gallia eruitur plumbum. Nam in Britannia summo terræ corio.

De stanno. CAP. XXII.

Stanni etymologia *σταννός*, id est separans dicitur & secernens. Mixta enim & adulterata inter se per ignem metalla dissociat, & ab auro & argento æs plumbūque secernit, alia quoque metalla ab igne defendit, & cum sit natura grise ferrique durissima, si absque stanno fuerit, vritur & crematur. Stannum illitum æreis vasis saporem facit gratiorem, & compescit virus eruginis. Specula etiam ex eo temperantur. Cerussa quoque ex eo sicut ex plumbo conficitur.

De electro. CAP. XXIII.

Electrum vocatum quod ad radium solis clarius auro argentōque reluceat. Sol. n. à poetis electron vocatur. Defecatius est enim hoc metallum omnibus metallis. Huius tria sunt genera. Vnum quod ex pini arbo-

ribus fluit, quod succinum dicitur. *Alterum* metallum, quod naturaliter inuenitur, & in precio habetur. *Tertium* quod fit de tribus partibus auri & argenti vna. Quas partes, etiam si naturam resoluas, inuenies. Vnde & nihil interest natum sit an factum, vtrunque enim eiusdem naturæ est. *Electrum* quod est naturale, eiusmodi natura est, vt in conuiuio & ad lumina clarius cunctis metallis fulgeat, & venenū prodat. Nam si ei infundas venenum: stridorem edit, & colores varios in modum arcus cœlestis emittit.

De ponderibus. CAP. XXIII.

Ponderum ac mensurarum iuuat cognoscere modū. Nam omnia corporalia sicut scriptum est à summis vsque ad ima in mensura, & numero, & pondere disposita sunt atque formata. Cunctis corporeis rebus pondus natura dedit. Suum regit omnia pondus. ¶ Primus Moyses in heremo filiis Israel pondera & mensuras dedit. Primus Sidon Argiuis ponderum rationem in Græcia constituit, & licet alij antiquiores extiterint, iste hac arte experientior fuit. ¶ *Pondus* dictum, eo quod in statera libratum pendeat, hinc & pensum. Abusiue autem pondus libra vna est. Vnde etiam *dipondium* dictum est, quasi duo pondera, quod nomen adhuc in vsu retinetur. *Trutina* est gemina ponderum lances æquali examine pendens, facta propter talenta & centenaria appendenda, sicut *momentana* pro parua modicæque pecunia. Hæc & *moneta* vocata. Eadem & *statera* nomen ex numero habens, quod duabus lancibus & vno in medio stilo librata æqualiter flet. *Examen* est filum mediū quo trutinæ statera regitur, & lances æquantur. Vnde in lanceis *amentū* dicitur. *Campana* à regione Italiæ nomen accepit, vbi primū eius vsus repertus est. Hæc duas lances non habet: sed virga est signata libris & vncis, & vago pondere mensurata. Vnicuique autem ponderi certus est modus nominibus propriis designatis. *Calculus* minima pars ponderis, quarta pars oboli est, constans lentis geminis granis. Appellatur autem calculus quod sit paruulus, sicut & lapis calculus, qui adeo minimus est, vt sine molestia sui calcetur. *Siliqua* vigesima quarta pars solidi est, ab arboris semine vocabulum tenens. *Cerates* oboli pars media est, siliquam habens vnam semis. Hunc latinitas *semitobolū* vocat. *Cerates* aut Græcè, Latine *siliqua* cornu interpretatur. Obolus siliquis tribus appenditur, habet cerates duos calcos quatuor. Fiebat enim olim ex gre ad instar sagitte. Vnde & nomen à Græcis accepit, hoc est sagitta. *Scrupulus* sex siliquarum pondere constat. Hic apud Græcos *dramma* vocatur. *Scrupulus*

autem dictus per diminutionē à lapillo breui: qui scrupus vocatur. *Dragma* octaua pars vnciæ est, & denarij pondus argenti tribus constans scrupulis, id est xvij. siliquis. *Denarius* autem à dando dictus, quia pro decem nummis imputatur. *Solidus* nuncupatur, quia nihil illi deesse videtur. Solidum enim antiqui integrum dicebant & totum. Ipse quoque *nomisma* vocatur, pro eo quod nomini-bus principum effigiebúsque signetur. Ab initio verò vnum nomisma vnus argenteus erat. Hoc enim ab Assyriis cepit. Dicunt enim Iudæi, quod Abraham in terram Chanaan primus hanc aduexit formam. *Solidus* apud Latinos alio nomine *sextula* dicitur, quod de iis sex vncia cōpleatur. Hunc, ut diximus, vulgus aureum solidum vocat. cuius tertiam partem idē dixerunt *tremissem*: eo quod solidum faciat *termissem*. *Sextula* bis assumpta duellum facit, ter posita staterē reddit. *Stater* autem medietas vnciæ est, appendens aureos tres, vnde & vocatur stater, quod tribus solidis ster. Hic & *semincia*, quia semis habet de vncia. Hic & *semis*, quia ponderis semissem quasi semis assis. *Quadrans* similiter Hebræi eadrem vocant. & vocatur quadra quod vnciæ quartam partem appendant. *Sicel* qui Latino sermone siclus corrupte appellatur: Hebræum nomen est, habens apud eos vnciæ pondus. Apud Latinos autem & Græcos quarta pars vnciæ est, & stateris medietas, dragmas appendens duas. Vnde cum in literis diuinis legitur siclus, vncia est: cum verò in gentiliū libris, quarta pars vnciæ est. *Vncia* dicta quod vniuersitatem minorū ponderū sua vnitatem vnciat, id est completatur. Cōstat autem dragmis viij, id est scrupulis xxiij. Quod proinde legitimum pondus habetur, quia numerus scrupulorum eius horas diei noctisque metitur, vel quia libram efficit duodecies computatus XL. vnciis perficitur, & inde habentur perfecti ponderis genus: quia tot constat vnciis quot mē-sibus annus. Dicta autem *libra* quod sit libera, & cuncta inter se pondera prædicta concludat. *Mina* in ponderibus centum dragmis appenditur, & est nomen Græcum. *Talentum* autem summum esse pondus perhibetur in Græcis, nam nihil est chalcō minus, nihil talento maius. Cuius variū apud diuersas gentes pōdus habetur. Apud Romanos enim talentū est lxxij. librarū, sicut Plautus ostendit, qui ait duo talenta esse CXLIII. libras. Est autem triplex, id est minor, medius, summus. Minor quinquaginta, medius lxxij. librarum: summus cxx. constat. *Centenarium* numeri nomen est, eo quod centum librarum ponderis sit. Quod pondus propter perfectionem centenarij numeri Romani intruerunt.

De mensuris. CAP. XXV.

Mensura est res aliqua modo suo vel tē-pore circumscripta. Hæc aut corporis est, aut temporis. *Corporis* est, ut hominum, lignorum, & columnarum lōgitudō, vel breuitas. Sed & solum istum propriam sui orbis habere mēsuram, quod Geometrici perscrutari audent. *Temporis*, ut horarum, dierum, & annorum. Vnde & metiri pedes horarum dicimus, hoc est mensurare. *Proprie* autem *mensura* vocata, quod ea fruges metiuntur atque frumentum, id est humida & sicca, ut modius, vna, & amphora. *Mensurarum* pars minima *cochlear*, quod est dimidia pars dragmæ, appendens siliquas nouem. Qui triplicatus conculam facit. *Concula* dragma vna & dimidia adimpletur. *Cyathus* pondus decem dragmis appenditur: qui etiam à quibusdam *colacus* dicitur. *Oxifalus* fit si quinque dragmæ adduntur ad x. *Acistabubus* quarta pars hemina est, xij dragmas appendens. *Cotula* hemina est habens cyathos sex, quæ idcirco cotula vocatur, quia Græco sermone cote incisio dicitur, & hemina sextarij in duo æqua inciditur, & cotulam facit. *Hemina* autem appendit libram vnā, quæ geminata sextarium facit. *Sextarius* duarum librarum est, qui bis assumptus bilibris nominatur assumptus quater, fit Græco nomine Chœnix. quin-quies complicatus quinarum siue gomor facit. Adice sextum, congiū reddit. Nam congius sex metitur sextariis: à quo & sextarij nomen dederunt. *Congium* autem à congiendo, id est per augmentum crescendo vocatur. Vnde postea pecunia beneficij gratia dari cœpta, congiarium appellatum est. Vnusquisque enim sui temporis imperator fauorem populi captans, adiciebat ut largior videretur in donis. *Congiarium* autem specialiter mēsuram est liquidorum, cuius & rem simul & nomen à Romanis impositum inuenimus. *Metreta* est mensura liquidorum Hæc à mensura accepit nomen. *metre* enim mensuram dicunt Græci: & inde appellata metreta, licet & vna & amphora & reliqua huiusmodi nomina mensurarum sint: tamen ista hoc nomen à denarij numeri perfectione accepit. *Metrum* ad omnem mensuram pertinet. *metre* enim Græcè: Latine mensura dicitur. Nam & cyathus mensura est, & amphora mensura est, & quicquid plus minúsve capit, mensura est. Sed idē hoc nomen specialiter sibi assumpsit, quod sit mensura perfecti numeri, id est denarij. *Modius* dictus ab eo quod sit suo modo perfectus. Est autem mensura librarum XLIIII. id est sextariorum xxij. Cuius numeri causa inde tracta est, eo quod in principio Deus xxij. opera fecerit. Nam prima die vij. opera fecit, id est materiam in formam, angelos, lucem, celos superiores

periores, terram, aquam atque aerem. Secunda die firmamentum solum. Tertia die quatuor: maria, semina, sationes atque plataria. Quarta die tria: solem & lunam & stellas. Quinta die tria: pisces & reptilia aquarum, & volatilia. Sexta die quatuor: bestias, pecudes, reptilia terre & hominē. Et facta sunt omnia xxij. genera in diebus sex. Et xxij. generationes sunt ab Adam usque ad Iacob, ex cuius semine nascitur omnis gens Israel. Et xxij. libri veteris testamenti usque ad Hester. Et xxij. litterarum sunt elementa quibus constat diuinę legis doctrina. His igitur exemplis modius xxij. sextariorum à Moyse secundum sacrę legis mensuram effectus est. Et quamuis diuersę gentes huic mensurę pondus vel adiiciant ignoranter vel detrahant: apud Hebręos cōstitutione diuina tali ratione seruat. Modius enim à modo dictus. Hinc & modica, id est moderata. Modicis enim modius non men imposuit. Nam modica pro paruis abusive non proprię dicimus. *Satum* genus est mensurę iuxta morem prouincię Palęstine, vnum & dimidium modium capiens: cuius nomen ex Hebręo sermone tractum est. *Satum* enim apud eos nominatur sumptio, siue leuatio: eo quod qui meretur, eandem mensuramumat ac leuet. Est & aliud *satum* mensura sextariorum xxij. capax quasi modius. *Bath* vocatur Hebręica lingua ab olearia mola quę bath apud eos vel batha nominatur, capiens quinquaginta sextaria, quę mensura, vna molarum vice proteritur. *Amphora* vocata quod hinc & inde leuetur. Hęc Gręcę à figura sui dicitur: quod eius ansę geminata videantur aures imitari. Recipit autem vini vel aquę pedem quadratum, frumenti vero modios Italicos tres. *Cadus* Gręca amphora est continēs vinas tres. *Vna* mensura est: quam quidam quartarium dicunt. Proprię autem vna vas est quod pro condendis defunctorum cineribus adhiberi solet: de quo poeta, Caelo regitur qui non habet vnam. *Medimna* est mensura quinque modiorum. *Medimna* autem Latina lingua vocatur, id est dimidia, eo quod quinque modis metiatur, qui est dimidius numerus à perfecto de-

nario. *Artaba* mensura est apud Aegyptios sextariorum lxxij. cōposita ex numero, propter lxxij. gentes vel linguas, quę orbem impleuerunt. *Gomer* xv. modiorum onus appendit. *Corus* xxx. modis impletur. Hic ab Hebręico sermone descendit: qui vocatur cora similitudine collis. Cora enim Hebręicę colles appellantur. Coaceruati enim modij xxx. instar collis videtur, & onus cameli efficiunt.

De signis ponderum. CAP. XXVI.

Ponderis signa plerisque ignota sunt, & inde errorem legentibus faciunt. Quapropter formas eorum & characteres ita ut à veteribus signata sunt subiiciamus. *Zeta* litera significat dimidium obolum. *Virgula* æqualiter iacens & porrecta simpliciter significat obolum. *Geminata virgula* duo oboli sunt. *T* *Latium* significat obolos tres. *F* *Latium* significat obolos quatuor. *E* *Latium* demonstrat obolos quinque. Oboli vero sex propterea characterem non habent quod in vna dragma sex veniāt, quod est pondus denarij argentei. *Heta* litera significat siliquas viij. id est tremissem. *N* *Latium* significat nomisma Græcum, id est solidum. *Iota* adiuncta beta significat dimidium solidum. *Virgula* duæ ex vno angulo à leua in dextram se diuidentes, significant dragmam: quam etiam olcem appellant. *N* *Latium* adiuncto gamma Græco significat semiunciam. *Gamma* autem Gręcz literę o *Latium* in fine adiunctum, significat vnciam. *Lambda* Græcum per medium sui i *Latium* adiectum, significat libram. *Kappa* Græcum circa finem cornuum adiuncto y Græco significat cyatrum. Si vero n *Latium* habuerit adiunctum heminam demonstrat, quam Gręci corylen vocant. *X* *Græcum* si habuerit iunctum E *Latium*, significat sextarium. Si vero n *Latium* habuerit adiunctum, indicat acetabulum, quod Gręci oxifalon vocant. *M* *Græcum* superposita n *Latino* significat mna. *A* *Latium* in fine habens *Lambda* Græcum significat talentum. *Alpha* Græcum in dextro brachio superiori o litera coniuncta chœnix est.

Z

III

TF.

B.

H.

N.

IB.

S

NT.

TO.

A

KT.

KO.

HE.

SO.

n

μ

AV.

n

A

V.

n

n

ISIDORI HISP A- LENSIS EPISCOPI, ORIGI- NVM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER XVII.

CAPITA LIBRI DECIMISEPTIMI.

- 1 De autoribus rerum rusticarum.
- 2 De cultura agrorum.
- 3 De frumentis.
- 4 De leguminibus.
- 5 De vitibus.
- 6 De arboribus.

- 7 De propriis nominibus arborum.
- 8 De arboribus aromaticis.
- 9 De herbis aromaticis vel communibus.
- 10 De oleribus.
- 11 De odoratis oleribus.

De autoribus rerum rusticarum.

CAP. I.

RERVM rusticarum scribendi solertiam apud Græcos primus Hesiodus Boeotius humanis studiis contulit, deinde Democritus magnus quoque Carthaginensis in xvj. voluminibus studiū agricolationis conscripsit. Apud Romanos autem de agricultura primus Cato instituit, quam inde Marcus Terentius expoliuit, mox Virgilius laude carminum extulit. Nec minus studium habuerunt postmodum Cornelius Celsus & Iulius Agricola, Aemilius siue Columella, insignis orator, qui totū corpus eiusdem disciplinae complexus est. Primū ad aratrum boues iungisse ferunt quendam priuatum hominem & fulminatē nominet Homogirum. Quidam autem Osirim dicunt esse artis huius inuentorem. quidā Triptolemus. Et hic quæstio est, quomodo prima Ceres ferro in Græcia vertere terrā instituit, sed ferro qualicunque, non specialiter vomere aut aratro. Stercorandi agri rationem primus induxit quidā nomine Stercutus in Italia, cuius ara apico dedicata est Romæ. Hic plura instrumēta agriculturæ reperit, primūque agros firmavit. Eundem quidam Saturnum putauerūt: ut maiorem illi nobilitatem facerent hoc nomine, quo splendide sonaret, & dignitatem tituli compararet.

De cultura agrorum. CAP. II.

Cultura est qua frumēta vel vina magno labore quærantur, ab incolendo voca-

ta. Diuitia enim antiquorum in iis duobus orant, bene pascere, & bene arare. Cultura agris cinis, aratio, intermissio, incensio stipularum, stercoratio, occatio, runcatio. Censio est incendiū per quod ager inutilem humorem exudat. Aratio dicta, quia de ære prius terræ culturam exercebant, antequam ferri fuisset vsus repertus. duplex est autem aratio, vernalis & autumnalis. Intermissio est qua alternis annis vacuus ager vires recipit. Stercoratio est letaminis aspersio. Stercus autem vocatum, vel quia sternitur in agris, vel quod extergi oporteat quicquid sordium in ciuitate redundat. Idem & finus est, qui per agros iacitur. Et dictus finus quod fiat imus, id est stercus quod vulgo latamē vocatur, eo quod suo nutrimento laxe faciat germina, reddatque pingua arua & fecunda. Occatio est cum rustici satione facta bubus dimissis grandes glebas cædunt & ligonibus frangunt: & dicta occatio quasi obcæcatio, quod operiat semina. Occare igitur est operire semina terra, vites vel arbores. Runcatio est à terra herbas euellere. Nam rus terra est. Sulcus à sole vocatus, quod profectus solem capiat. Vernalium dicitur, quasi verè actum, id est verno aratum. Profectio est aratio prima cum adhuc durus est ager. Satio dicta quasi seminis actio, vel quæ sit satorum actio. Serere autem vocatum, quia hoc celo sereno faciendum est: non per imbres. Hinc est & illud Virgilianum Nudus ara sere nudus. Messis à metendo, id est recidendo dicta. Seges autem de semine dicta quod iacimus, siue à sectione.

De frumen-

De frumentis. CAP. III.

Prima Ceres, cepit uti frugibus in Græcia, & habere segetes translatis aliunde seminibus. Huius meminit Ovidius dicens, Prima Ceres vno glebam dimouit aratro, Prima dedit fruges alimentaque mitia terris. *Frumenta* sunt propriè quæ aristas habent: *fruges* autem reliquæ: frumenta autem vel fruges à *frumendo*, hoc est à vescendo dictæ. Nā *frumē* dicitur summa pars gulæ. *Primitia* propriè sunt quæ de frugibus præcerpuntur. *Triticum* vel à tritura dictum, quod purissimum horreo condatur, vel quia granum eius commolitur & teritur. *Far* dicitur, eo quod initio frangeretur. Apud antiquos enim molarum usus nondum erat: sed frumentum in pila missum frangebant, & hoc erat genus molendi. *Adoreum* tritici genus, quod idem vulgo semen dicitur. *Edor* quondam appellatum ab edendo, quia primo eo uti sunt homines, siue quia in sacrificio ipsius generis panis ad aras offerebatur. Vnde *adorea* sacrificia dicuntur. *Siligo* genus tritici à selecto dictum. Nam in pane eius specie præcipua est. *Trimense triticum* ideo nuncupatum, quia satum post tres menses colligitur. Nam ubi propter aquam aliāve causam matura satio omissa est, præsidium ab hoc petitur. *Alicæ* Græcum nomen est *Aluastrium* simile est alicæ, pōdere & bonitate præcipuum. *Hordeum* dictum, quod præ ceteris generibus frumenti aridū antè fiat, vel quod spica eius ordines habeat. *Hordeum tria genera*. Primum exaticum vocatur, eo quod spica eius sex ordines habeat, quod quidam cæterinum appellant, quoniam animalia melius quàm triticum pascit, & homines salubrius quàm malum triticum. Alterum *diarchon*, eo quod duos ordines habeat, hoc plerique calaticū vocant. Tertium *trimense*, quia dum cogit necessitas verno seminatur, & celeriter colligitur. *Scindula* à diuisione vocata. Duplex enim est, scinditur, id est diuiditur, *Centenium* appellatū, eo quod in plerisque locis iactus seminis eius in incrementū frugis centesimū renascatur. Hinc & *miliū* à multitudine fructus vocatum. *Pancium* dictum, quod in multis regionibus ex eo panis vice homines sustententur, quasi panis vituli. *Pistū* à pastu. *Sisamum*, Græcum nomē est. *Farrago* dicta à farre. Est enim herba hordeacea adhuc viridis: necdū granis ad maturitatē turgentibus. *Spicā* de maturis frugibus abusuè dicimus. Nā propriè spica est, cum per culmi folliculum, id est extremum tumorem aristæ adhuc tennes in modū spiculi eminet. *Arista* appellata, quod prius ipsa arefcat. *Culmus* est ipse calamus spicæ qui à radicibus nascitur. Et dictus culmus, quasi calamus. *Folliculus* est hec frumenti, in qua granum seruat in-

terius. Hæc super spicā vallo instructa munimen præcedit, ne aurum minorum moribus spica suis fructibus exuatur, aut vestigiis proteratur. *Stipula* sunt folia seu vagina, quibus culmus ambitur atque sulcitur, ne pondere frugis curuetur qua ambiunt culmum. Et dicta stipula quasi vsta, & quasi vstipula. *Stipula* dicta ab vsto: collecta enim messe vritur propter culturam agri. Item stipula, vel quia pars eius vritur, pars interdum pro palea præcidi-tur. *Palea* à quibusdā vocari dicitur, quod pala ventiletur, ut frumenta purgentur. Gentiles autem paleam à quadam Pale frugum inuentrice vocauerunt: quā Cererē esse volunt. De qua Virgilius, Te quoque magna Pale, & te memorande canemus. Item alij à pabulo nuncupatam dicunt paleam, quod ea primum sola in pascēdis animalibus pastus præbeatur. Cuius natura ex cōtrario tantum est frigida, ut obrutas niues fluere nō sinat: adeo calida, ut maturefcere poma compellat.

De leguminibus. CAP. IIII.

Legumina à legendo dicta, quasi electa. Veteres enim meliora quæque legebant siue quod manu legantur, neque sectionem requirant. Leguminum plurima genera, ex quibus faba, lens, pisa, faselum, cicer, lupinum, gratiora in vso hominum videntur. *Faba* Græca etymologia à vescendo vocabulum sumpsit, quasi faga. *φαγν* enim Græcè comedere dicitur. Primum enim homines hoc legumine vti sunt. Huius species duæ, quarum altera *communis*, altera *Aegyptia*, *Faba fresa* dicta, eo quod eam homines frendant, id est frangant, id est molendo comminuant. *Lens* vocata, quod humida & lenta est, vel quod adhæret humi. *Faselum* autē & *cicer* Græca nomina sunt: sed faselum vile genus leguminis, quia omne quod abundat vile est, hoc autem semen abundanter inuenitur. *Lupinum* Græcum & ipsum nomen est: de quo Virgilius, Tristesque lupini, quia vultum gustantis amaritudine contristant, vnde & illud præ amaritudine, nec vermis nec vllum animal comedit. *Medica*, *Vicia*, erum pabulorum optima sunt. *Medica* dicta, quia à Medis translata est in Græciam tempore quo eam Xerxes rex Persarum inuasit. Hæc semel seritur & decem annis permanet, ita ut quater vel sexies possit par annum recidi. *Vicia* dicta, quod vix ad triplicem perueniat fructum: cum alia legumina prouentum habeat fertilem: vnde & Virgilius, Et tenuis foetus viciæ. *Pisa* quod ea pensabatur aliquid auri minutum. Nam pis aurum dicitur. *Eruum* à Græco trahit vocabulum. Hoc enim illi *ἔρυν* dicunt, quod dum sit quibusdā pecoribus infestum, tamen pingue efficit.

De vitibus. CAP. V.

Vitis plantationem primus Noe instituit, rudi adhuc seculo. Apud Græcos autem inuentorem vitis Liberum appellant. Vnde & eum gentiles post mortem deum esse voluerunt. *Vitis* dicta, quod vim habeat citius radicandi. Alij putant vites dictas, quod inuicem se vittis innectant, vicinisque arboribus reptando religentur. Est enim earum natura flexibilis, quia quasi brachiis quibusdā quicquid comprehenderint stringunt. *Labrusca* est vitis agrestis quæ in terræ marginibus nascitur. Vnde & labrusca dicta à labris & extremitatibus terræ. *Codex* dictus, quasi caudex. Sic enim & veteres clodum pro claudio dicebant. *Sarmentū* à serendo, quasi seramentum. *Malleolus* est nouellus palmetus innatus prioris anni flagello, cognominatus ob similitudinem rei: quod in ea parte qua deciditur ex veteri sarmento prominens utrunq; mallei speciem præbeat. *Spadones* sunt surculi fruge carentes, ex ipsa appellatione, quod sint inhabiles fructu & sterilitate affecti. *Sagittæ* rustici vocant nouissimam partem surculi: hinc quia longius recessit à matre, & quasi prosiliuit: seu quia acuminis tenuitate rei speciem præfert. Summitates vitium & fruticum *flagella* nuncupantur, eo quod statu agitentur. *Palmetus* vitis materia mollis, quia per nouella brachia emissus fructum affert. Nā ideo rustici partem vitis palmitem vocant. *Palmetus* enim diminutiuum nomen est, quod nomen paragogum dicitur, quod à palma deriuetur. *Palma* enim habet nomen proprium, quod dicitur principale, ab eo quod ex se deriuatū facit. *Pampinus* est folium cuius subsidio vitis à frigore vel ardore defenditur, atque aduersus omnem iniuriam munitur. Qui ideo alicubi intercusus est, ut solem ad maturitatem fructus admittat, & umbram faciat. Et dictus pampinus, quod de palmitate pendeat. *Caprioli* dicti quod capiant arbores, sunt enim cinerioni siue vncinoli: quibus se innectere vites & suspendere solent arboribus, quo adminiculo freti palmetes ventos ac turbines continere queant, & sine lapsu pediculorum fructus suos sustineant, ac sese vaga proceritate diffundant. *Corimbi* sunt annuli qui proxima quæque ligant & comprehendunt: nec longius laxati palmetes ventorum flatibus dissipentur. *Vua* dicta quod intrinsecus humore sunt plenæ, sicque & pinguedinis. Nam humidum est, quod exterius humorem habet, vuidum quod interius. *Acinus* brotus est. *Racemus* est botrionis pars, & *botris* Græcū est. *Suburbana* quædam dicuntur, quia fructus earum ad escam velut pomum in vrbebus venditur. Commendat enim eas & species & saporis iocunditas, ex quibus sunt præ-

coqua, duracina, purpurea dactyli, Rhodia, Libyca, Ceraunia, Stephanita, Trepidiana, Vncaria, Cidenita. *Præcoqua* vocata, quod citò maturecant, & ante omnes sole coquantur. Has *αἰμα* dicunt, quod currant ad maturitatem velociter ut lepus. *Duracina* autem per totam hiemem. *Venacula*, & *Numesiana*. *Purpurea* à colore dicuntur. *Dactyli* à longitudine. *Rhodia* & *Libyca* à regionibus nuncupatae sunt. *Ceraunia* verò quod rubeant velut ignis. *Stephanita* à rotunditate. *Vncaria* à magnitudine. Genera autem vuarum quæ vino deseruiunt plurima. Ex quibus *aminea* dicta, quasi sine minio, id est sine rubore. Album enim vinum reddit: quæ cum sint vnius nominis, non vnā speciem reddit. *Amineæ* enim duæ geminae ab eo dictæ quod duplices vuas mittunt. *Aminea lagana*, quia plus omnibus lanescit lanugine. *Rubiliana* dicta, quia eius materia rubet. *Fecinia* minuti aciei & duræ cutis vuas habet, nobilitate *Amineæ* sequitur, secunditate præcedit. Quam proinde *Feciniam* vocant, quod plus quàm ceteræ feces afferat. *Apiana* vinum dulce faciunt: quas nisi cito legas, pluuiis & ventis, & maximè apibus infestantur, quarum depredatione *apiæ* cognominatae sunt. *Balanita* à magnitudine nomen sumpserunt. *Balanis* etiam Græcè grande vocata. *Biturica* à regione nomen sortita est, turbines & pluuias & calores fortissimè sustinens, nec in macra terra deficiens, huius meriti & *basilica* est. *Arguta* græcula vitis generis albi, fertilis, vastam materiam, & breue, & latum folium mittens, cuius fructum nisi primo tempore colligas, aut ad terram decideret, aut humore putrescit. *Inercula* nigra est, quam Græci *amaracion* vocant, boni vini & lenis, à quo etiam nomen traxit, quod iners in tentandis nervis habeatur. *quauis* gustu non sit hebes. *Mareotica* à regione *Aegypti* *Mareotis* dicta, unde prius venerunt, sunt enim & albæ & nigrae. *Elbola* quas quidam varias appellant, neque purpureæ, neque nigrae: ab elbo colore ita dictæ, subalbi tamen musti. *Elbum* enim est inter nigrū candidūque colore. Nam elbum nec album nec nigrum est. *Tertius* locus vitium quæ sola fecunditate commendantur, abundantia copiosa, multūque vini fluens. *Viticionia* vuas magnas magis quàm multas habet: nomen autem inde hoc sumens, quod multum vini fluat. *Syriaca*, vel quia de Syria allata, vel quia nigra est. Multa autem genera vitium sunt: quæ tamen mutatione loci, & qualitate & nomen amittunt. *Vitibus* inter cetera magis ista conueniunt, oblaqueatio, putatio, propagatio, fessio. *Oblaqueare* est circa codicem terrā aperire, & velut lacus efficere. Hoc aliqui *excodicare* appellant. *Putare* est virgam ex vite superfluum resecare cum flagellis

flagellis luxuriat. Putare enim dicitur purgare, id est amputare. *Traducere* trāducere. *Propaginare* verò flagellum vitis terræ submersum sternere, & quasi porro pangere. Hinc *propagines* ac *propagare* & *protendere* dicuntur. *Federe* verò est foueam facere, quasi fouere.

De arboribus. C A P. VI.

Arborum nomen siue *herbarum* ab aruis inflexum creditur, eo quòd terris, fixis radicibus adhzrent. Vtraque autem idè sibi penè similia sunt, quia ex vno alterū gignitur. Nam dum sementem in terram seceris, herba prius oritur: dehinc conforta surgit in arborem, & infra paruum tempus quam herbam videras, arbustam suspicis. *Arbusta* arbor nouella & tenera in qua insertio fieri potest, & dicta arbusta, quasi arboris hasta. Alij *arbustum* locum in quo arbores sunt, volunt accipere, sicut salictum. Sic & *virgultum* vbi virgulæ nouellæ & virentes. *Arbor* autem & *fructifera* & *sterilis*, *arbus* autem non nisi fructifera. Genere autem feminino *arbores* dicimus, *poma* verò neutro. *Frutex* brevis est appellatus, quòd terram frōde tegat. cuius plurale nomen fruteta arbor alta est. *Sylua* verò spissum nemus & breue. *Sylua* dicta quasi *xylua*, quòd ibi ligna cædantur. Nam Græci *ξύλον* lignum dicunt. Multa enim Latina nomina Græcam plerunque etymologiam recipiunt. *Nemus* à numinibus nuncupatum, quia pagani ibi idola constituebant. Sunt enim nemora arbores maiores, vmbrosæ frōdibus. *Lucus* est densitas arborum solo lucem detrahens, tropo per antiphrasin, eo quòd nō luceat, siue à luce, quòd in eo lucebant funalia vel cerei propter nemorum tenebras. *Salus* est densitas arborum alta vocata hoc nomine eo quòd exiliat in altum, & in sublimem eōsurgat. *Ausaria secreta* nemora dicta, quòd ea aues frequentant. Recidua arborum sunt quæ aliis sectis repullulāt. Alij recidua à cecidendo dicunt, quia post casum nascuntur. Alij à recidendo & repullulando dixerunt. Ergo recidium vbi mors aut casus. *Insitio* dicitur cum fisco trūco surculus secundæ arboris sterili inseritur, aut oculorum impositio, cum inciso cortice, hbro alienæ arboris germen immittitur. *Planta* sunt de arboribus. *Plantaria* verò quæ ex feminibus nata sunt cum radicibus, & à terra propria transferuntur. *Cesspes* frutices sunt, quasi cuspites, vel quasi circa pedes. *Fronde* quid ferant virgulta vel vmbrae, sunt autem causa vmbrae. *Oculi* nodi sunt ex quibus frōndes exeunt. *Radix* appellatur, quòd quasi radiis quibusdā fixa terris, in profunda demergitur. Nam phisici dicunt parem esse altitudinem radicis & arborum. Alij radicem à similitudine

radiorum dictam putāt, vel quia si eradatur, nō repullulat. *Truncus* est statura arboris insistens radici. *Corticem* veteres corucem vocabant. Dictus autem cortex, quòd corio lignū tegat. *Liber* est corticis pars interior dictus à liberato cortice, id est ablato. Est autem medium quoddam inter lignum & corticē. *Rami* sunt qui de trunco manant, sicut à ramulis cetera. *Surculus* à præcisione feræ nuncupati. *Virgultū* est, quod de radice pullulat, ramus qui de ipso robore arboris, virga quæ de ramis. Propriè autem *Virgultum* appellatur, quod ad radicem arboris nascitur, & quasi inutile ab agricolis amputatur. Et hinc dictum *virgultū*, quia ex virga tollitur. *Virga* à virtute dicitur, quòd vim in se multam habeat, vel à viriditate, vel quia pacis indicium est, quòd vim regat. Vnde hæc vtuntur magi ad placandos inter se serpentes, & idcirco in ea hos sustinent illigatos. Hæc etiam philosophi, & reges ac magistri, nuncij & legati vtuntur. *Flagella* dicuntur: vt prædiximus, summæ arborum partes, ab eo quòd crebros ventorum sustinent status. *Comæ* vocatas dicunt quasi comas, *Folia* Græcè *όλμνα* dicuntur, inde est ad nos hoc nomen per derivationē translatum. Flores nominati, quòd citò defluāt de arboribus, quasi fluores, quòd citò soluantur. In his duplex gratia, coloris & odoris. Austro enim flores solvuntur. Zephyro fiunt. *Germen* dicimus surculum prægnantem, à gerendo: vnde & germinatio. *Fructus* nomen accepit à frumine, id est eminente gutturi parte qua vescimur. Inde & fruges. *Fructus* autem propriè dicuntur agrorum & arborum, quibus vtique vtimur. In animalibus verò abusiue & translatiue vocamus fructum. *Poma* dicta ab opimo, id est à copie vbertate. *Matura* dicuntur, quia apta sunt ad manducandum: sic & immatura, quia priusquam matura fiant: dura sunt ad manducandum. *Ligna* dicta, quia incensa conuertuntur in lumen. Vnde & *lucinum* dicitur, quòd lumē det. *Hastula* à tollendo nuncupata, quasi abstula. fomes est hastula quæ ab arboribus excutitur, recisione aut hastulæ ambustæ, aut ligno cavata, à fugis nomine accepto, quòd ita capiat ignem. De quo Virgilius, Rapuitque in fomite flammam. *Torris* lignum adustum: què vulgus titionem appellat extractum ex focis, semustum & extinctum. *Quisquilia* stipulæ immixtæ surculis & foliis aridis. Sunt autem purgamenta terrarum. *Caries* putredo lignorum. dictum hoc nomine, quòd eueniat ligneis virtute carentibus.

De propriis nominibus arborum.

C A P. VII.

Palma dicta, quia manus victricis ornatur est, vel quòd oppansis est ramis, in modum palme hominis. Est enim arbor insignis

victoriæ, procerôq; ac decoro virgulto, dlu-
 turnisq; frondibus vestita, & folia sua sine
 vlla successione conseruant. Hanc Græci *pal-*
mus dicunt, quod diu duret, ex nomine auis
 illius Arabiæ, quæ multis annis vivere perhi-
 betur. Quæ dum in multis locis nascatur: nō
 in omnibus fructus perficit maturitatē. Fre-
 quenter autem in Ægypto & Syria. Fructus
 autem eius *dactylus*, à digitorum similitudine
 nūcupati sunt: quorum etiam & nomina va-
 riantur. Nam alij appellant *palmulas*, similes
mirabalanis. Alij *Thebanis*: qui & *Nicolas*. Alij
males, quos Græci *μαλῆς* vocant. *Lau-*
rus à verbo laudis dicta. Hæc enim cum lau-
 dibus victorum capita coronabantur. Apud
 antiquos autem *laudea* nominabatur postea
 d litera sublata, & subrogata r dicta est laur⁹:
 ut in auriculis quæ initio audiculæ dictæ sūt,
 & meridies, qui nunc merides dicitur. Hanc
 arborem Græci *αἰών* vocant, quod nunquā
 deponat viriditatem, inde illa potius victores
 coronantur. Sola quoque hæc arbor vulgo
 fulminari minimè creditur. *Malum* à Græcis
 dictum, quod sit fructus eius pomorum om-
 nium rotundissimus. Vnde & hæc sunt vera
 mala, quæ vehementer rotunda sunt. *Malum*
Masiacum à loco vocatum, vnde prius adue-
 ctū est. Nam multæ arbores nomina ex pro-
 uinciis & ciuitatibus de quibus allatæ sunt,
 acceperunt. Virgilius, Amātibus quid ex ma-
 lo queri soleat ostendit. *Mala cidonia* nomen
 sumpserūt ex oppido, quod est in insula Cre-
 ta, de qua dicere solent Græci, vrbium Cro-
 tensium matrem Cidoniam: ex cuius pomo
 cidonitum conficitur. Fit quoque ex ea & vi-
 num quo languentium desideria falluntur,
 Nam specie & gustu & odore cuiuslibet vini
 veteris imaginem representat. *Malumellum* à
 dulcedine appellatū, quod fructus eius mellis
 saporem habeat, vel quod in melle seruetur:
 vnde & quidam, Si tibi Cecropio saturata ci-
 donia melle Ponentur, dicas: hæc melimella
 placeant. *Malum punicum* dicitur, eo quod ex
 Punica regione sit genus eius translatum. I-
 dem & *malagrianatum*, eo quod inter corticis
 rotunditatem granorum contineat multitu-
 dinem. Arbor autē *malagranata* est generis
 fœminini, pomum verò generis neutri. Flo-
 res malorū à Græcis appellati sunt *quintinas*:
 Latini *radicum* vocant. Agrestium autē ma-
 lorū flores Græci *βαλάντιν* appellauerunt,
 quorū alij alibi, alij purpurei, alij rosei repo-
 nuntur similes floribus mali punici. Negant
 medici mali punici cibo: sœstra corpora nu-
 triti: sed eo sic opinantur vtendum vt medi-
 cari potius non alere videatur. *Malum persi-*
cum, cuius brevis admodum vita cōcessa est,
 trium generum esse fertur, *Duracenum*, *Ar-*
meniacū & *Persicum*. *Duracenu* nuncupatur
 pro eo quod pomū eius in gustu acorē refe-

rat. *Armeniacū* dicitur: quod primū genus ab
 Armenia sit aduectū. *Persicum* vocatū, quod
 eam arbore primus in Ægypto seuerit Per-
 seus, à quo se oriundos Ptolemæi ferebant.
 Hæc in Perside fructum generat interfecto-
 rium: apud nos autem iocundum ac suauem.
 Horum aliud *præcox*, aliud vocatur *astium*.
Medica arbor cuius, nomē etiam in carmini-
 bus Mantuanis inclauit, asportata primū
 à Medis, vnde & vocabulum sumpsit. Hanc
 Græci *αδελφῆαν*, Latini *citræ* vocant quod
 pomum eius ac folia cedri odorem referant,
 Malū eius inimicū venenis, & hoc est quod
 idem poeta intelligi voluit: cum tradat ex il-
 la foueri animā. Hæc arbor omni penē tem-
 pore plena est pomis, quæ in ea partim acer-
 ba, partim matura, partim adhuc in flore sunt
 posita, quod in cæteris arboribus rarum est.
Mella quam Græci *λατὼν* appellant, quæ vulgo
 propter formā & colorē *saba Syriaca* dicitur.
 Arbor enim est magna, fructū ferens come-
 stibilem, maiore pipere, gustu suauē: vnde &
 mella vocata est. *Cogumella* quam Latini ob
 colorem primum vocant, alij à multitudine
 enixi fructus nizam appellant. Cuius generis
Damascena melior à Damasco oppido, vnde
 prius asportata est, dicta cuius solum pomū
 stomacho mederi probatur: nā cætera noxia
 perhibentur. Hæc sola arbor gummi glutino-
 sum, & cōpactiūm distillat, quo & medici &
 scriptores vtuntur. *Oleomella* nascitur in Pal-
 maria Syriæ ciuitate, ex eo ita appellata,
 quod ex trunco oleū defluat in crassitudine
 mellis, saporis suavis. *Pomelida* sorbo similis,
 mediocris arbor & flore candidulo, dicta
 quod dulcedine sit eius fructus, & acuto sa-
 pore commixens. Hæc arbor ætate durat exi-
 gua. *Melofus* arbor in Aphrica punica lingua
 vocata, ex qua profluat lētus *succus*, qui à loco
Ammoniacus nominatur. *Mespila* arbor spi-
 nosa, fructu similis malorū, sed paulo breui-
 ore, vnde & appellata, quod pilulæ formā ha-
 beat eius poma. *Pirus* vocata videtur: quod in
 ignis specie formata est: nā hoc genus pomi
 ab amplo incipit, & in angustū hinc, sicut i-
 gnis. Pirus autē arbor, fructus eius *perum* est.
 Cuius multæ species, ex quibus *Crustumia* sūt
pira ex parte rubentia, ab oppido Crustumio
 nominata. *Poma piri* iumentis imposita, vel si
 pauca vehementer onerosa dicūtur esse. *Ce-*
rasus à Ceraso vrbē Ponti vocata. Nā Lucul-
 lus cum Cerasum ciuitatem Ponti deleisset,
 hoc genus pomi inde aduexit, & à ciuitate
 cerasum appellauit. Arbor autē *cerasus*, po-
 mum verò *cerasum* dicitur. Hoc etiā & ante
 Lucillum erat in Italia, sed durum, vnde &
cornū appellatū est. Est autē arbor apta hastis
 libus. Vnde & Virgilius, Bona bello cornus.
Ficus Latine à fecunditate vocatur. Feracior
 enim est cæteris arboribus. Nā ser quaterq; v
 singulos

singulos annos generat fructum, atque altero
 maturecente alter oboritur. Hinc & *Carica*
 à copia nominata. *Ficus Aegyptia* fecundior
 fertur, cuius lignum in aqua missum illico
 mergitur, & cum in limo aliquandiu iacue-
 rit, deinde in superficiem sustollitur versa vi-
 ce naturæ, quando madefactum debuit hu-
 moris pōdere residere. Antea athlete fici a-
 lebatur, priusquā eos Pythagoras exercitator
 ad carnis usum, qui fortior cibus est, transu-
 lisset. A senibus quoque in alimentum sum-
 ptæ sæpius ficus, rugas eorum ferunt disten-
 dere. Tauros quoque ferocissimos adfici ar-
 borem colligatos repente māsuescere dicunt.
Caprificum appellata, eo quod parietes quibus
 innascitur, carpitur. Rumpit enim & prodit
 ex latebris quibus concepta est. Alij putant
 caprificum dictum, quod ficus arbor eius reme-
 dio fecundetur. *Morus* à Græcis vocata, quā
 Latini *rubū* appellāt, eo quod fructus vel vir-
 gulta eius rubent. Est enim *morus sylvestris*
 fructus afferens, quibus in deserto pastorum
 fames vel penuria cōsuetur. Huius folia su-
 perposita serpenti, feruntur interimere eum.
Sicomorus sicut & morus sūt Græca nomina.
 Dicta autem sicomorus, quod sit foliis moro.
 Hanc Latini *Celsam* appellant ab altitudine,
 quia non est brevis ut morus. *Nux* appellata,
 quod umbra vel stillicidium foliorū eius proxi-
 mis arboribus noceat. Hanc alio nomine La-
 tini *inglandē* vocant, quasi Iouis glandē. Fuit
 enim hæc arbor consecrata Ioui, cuius pomū
 tantā vim habet, ut missa inter suspectos her-
 barum vel fungorum cibos, quicquid in eis
 virulentū est exudet, rapiat atque extinguat.
Nuces autem generaliter dicuntur omnia
 poma tecta corio duriori, ut *pinæ, nuxæ, auel-
 lane, glandes, castaneæ, amigdalæ*. Hinc & *nuc-
 les* dicti, quod sint duro corio tecti. At cōtrā
 poma omnia mala, *mala* dicta: sed cum adie-
 ctione terrarum in quibus antea nata sunt, ut
*Persica, Punica, Marina, Cidonia, &c. Amigda-
 la* nomen Græcū est: quod Latinè *nux longa*
 vocatur. Hanc alij *nucidā* vocāt, quasi mino-
 rem nucem. De qua Virgilius, Cum se nux
 plurima sylvis indoit in florē. Cunctis enim
 arboribus prior se flore vestit, & ad ferenda
 poma arbuta sequentia præuenit. *Auellana*
 ab Auellano Cāpaniæ oppido ubi abundant,
 cognominata sunt. Hæc à Græcis ponticæ
 appellantur, eo quod circa Ponticum mare
 abundant. *Castaneæ* Latini à Græco appel-
 lant vocabulo. Hanc enim Græci *κέρνυ* vo-
 cant, propter quod fructus eius gemini in
 modum testiculorum intra folliculum reco-
 ditū sunt, qui dum eiciuntur, quasi castrantur.
 Hæc arbor semel ut ex eisa fuerit, tanquam
 sylva expullulare consuevit. *Ilex* ab electo vo-
 cata. Huius enim arboris fructum homines
 primū ad victū sibi elegerunt, inde poeta,

Mortales primū ructabāt gutture glandē.
 Prius enim quā frumenti vīus esset antiqui
 homines glande vixerunt. *Suberis* arbor ex
 qua validissimus cortex natatorius extrahi-
 tur. Et ideo appellata suberis, eo quod fru-
 ctus eius sues edunt. porcorum enim sunt a-
 limenta nō hominum, & dicta suberis quasi
 subedies. *Fagus* & *esculus* arbores glādi feræ,
 ideo vocatæ creduntur, quod harū fructibus
 olim homines vixerunt: cibūmq; sumpserūt,
 escāmq; habuerūt. Nā *esculus* ab elca dicta,
fagus verò à Græco vocabulum traxit. quæ
 enim Græcè comedere dicitur. *Silicō* quā La-
 tini corruptè silicā vocant, ideo à Græcis ta-
 le nomen accepit, eo quod ligni eius fructus
 dulcis: *ξύλον* quippe dicunt lignū γάρον dulce.
 Huius arboris pomo succus expressus acatia
 à Græcis dicitur. *Pistacia* quod cortex pomi
 eius nardi Pistici odorem referat. *Pinus* arbor
 picea ab acumine foliorum vocata. Pinum
 enim antiqui acutum nominabant, Pinū au-
 tem aliam *pinū*, aliam Græci *ωδίν* vocant,
 quā nos *picem* dicimus, eo quod desudat picē.
 Nam & specie sibi differunt. In Germaniæ
 autem insulis huius arboris lacrima gignit
 electrum. Gutta enim defluens rigore vel tē-
 pore in soliditatem durefcit, & gemmā facit
 de qualitate sua nomen accipiens, id est suc-
 cinum: eo quod succus sit arboris. Pinus cre-
 ditur prodesse cunctis quæ sub ea seruantur,
 sicut nux nocere omnibus. *Abies* dicta, quod
 præ cæteris arboribus longē eat, & in excel-
 sum promineat. Cuius natura expers est ter-
 reni humoris, ac proinde habilis atque levis
 habetur. De qua Virgilius, Et casus abies vi-
 sura marinos: quia ex ea naues fiunt. Hanc
 quidam *Gallianæ* vocant propter candorem.
 Est autem sine nodo. *Cedrus*, quā Græci *α-
 φη* vocant, quasi ceomenes drioforon, id est
 arboris humor ardentis, cuius folia ad cypres-
 si similitudinem respondent. Lignum verò
 inæquūdi odoris est & diu durans: nec à tineis
 vnquam exterminatur. De qua Persius, Et ce-
 dro digna locutus. Scilicet propter durabile
 perpetuitatem. Vnde & in templis propter
 diuturnitatem ex hoc ligno lacunaria fiunt.
 Huius ligni resina *cedria* dicitur, quæ in cō-
 seruandis libris adeo est utilis, ut perliniti ex
 ea nec tineas patiantur, nec tempore conse-
 nescant. Nascitur in Creta, Aphrica atque Sy-
 ria. *Cypressus* Græcè dicitur, quod caput eius
 à rotunditate in acumē erigitur. Vnde & *conū*
 vocatur, id est alta rotunditas. Hinc & fru-
 ctus eius *conus*, quia rotunditas eius talis est,
 ut cōfirmetur. Vnde & *conifera cyparissæ*
 dicuntur. Huius lignū cedro penē proximū
 habet virtutem. Templorum quoque trabi-
 bus aptum, impenetrabili soliditate nunquā
 operi cedit: sed ea qua in principio fuerit fir-
 mitate perseverat. Antiqui cypressi ramos

propè rogi edifficere solebat; ut odorem
cadaverum dum vrerentur comprimerent
iocunditate odoris sui. *Juniperus* Græcè dicta,
siue quòd ab amplo in angustum fiant, ut
ignis: siue quòd conceptu diu teneat ignem
adco ut si prunæ ex eius cinere faciant oper-
e, usque ad annum perueniant. *Juniperus* enim
apud Græcos ignis dicitur. *Juniperus* autem
alix patula; alia magna est. *Ebenus* in India &
Æthiopia nascitur, quæ cæsa durefcit in lapi-
dem. Cuius lignum nigrum est, & cortex le-
nis ut lani: sed *Indicæ* maculosum est in par-
uis distinctionibus albis ac fulvis. *Æthiopica*
verò quòd præstantius accipitur, in nullo est
maculatum: sed in nigrum leue & corneum.
Est autem Mareotica palus in India vnde
ebenus venit. Lucanus, *Ebenus* Mæthetica,
inquit. *Ebenus* autem crepundis illigatur, ve
infantem visu nigra non terreat. *Platanus* à
latitudine foliorum dicta, vel quòd ipsa ar-
bor patula sit & ampla. Nam *Græci* la-
tum vocant. Expressit huius arboris Scriptu-
ra & nomen & formam dicens, Quasi plata-
nus dilatata fuit in plateis. Est autem tener-
rimus foliis ac mollibus & vitium similis.
Quercus siue quernus dicta, quòd ea foliis
diligentium quærentibus responsa dare
arbor multum annosa: sicut legitur de quercu
Mambre, sub qua habitauit Abraham: quæ
fertur usque ad Constantini regis imperium
per multa secula perdurasse. Huius fructus
glândula, appellatur. E quibus una agrestis
quæque dicta, parua forma, sed firmo corpore
atque nodoso, quæ medicaminibus & incu-
sis adhibetur. Altera *βελανη* levis ac lenis: ac
minium perforata. Lucernarum tantum visibus
necessaria. *Fraxinus* vocari fertur, quòd ma-
gis in asperis locis montanisque fragis nasca-
tur. Hinc per derivationem fraxinus, sicut à
monte montanus. De quo Ouidius, Et fraxi-
nus utilis hastis. *Parus* venenata arbor. Vnde
& *toxica* venena exprimentur. Ex hac arbor
Parthi & alix gentes faciunt. Vnde & poeta,
Isthreos taxi torquentur in arcus Isthreos au-
tè dicit Parthios. *Acer* coloribus impar. *Ros-*
bur autem generaliter dicitur ex omni ma-
teria quicquid est firmissimum. *Alnus* voca-
tur, quòd alatur amne. Proximè enim aqua
nascitur, nec facile extra vndas vivit. Hinc &
tenera & mollis, quia in humecto loco nutri-
tur. *Vlmus* nomè accepit, quòd vltiginosus lo-
cus & humidus melius proficit. Nam in mon-
tibus & asperis minus lata est. *Larix* cui hoc
nomen à castello Larieno inditum est, ex qua
tabulæ regulis affixæ flammam repellunt, ne-
que ex se carbonem ambrustæ efficiunt. *Popu-*
lus dicta, quòd ex eius calce multitudo nasca-
tur. Cuius genus duplex est. Nā altera est al-
ba, altera nigra. Alba autem populus dicta,
quia folia eius una parte sunt alba, altera vi-
ridia. Hæc igitur bicolor habens quasi noctis

& dici notas, quæ tempora ortu solis occasu
que constant. Generat etiā resinam circa Eri-
danum fluium, vel ut alij memorat, in finibus
Syriæ. *Tilia* dicunt, vocatā, eo quòd utilis sit
ad vsum telorum nitore & leuitate iaculandi.
Est enim genus materiarum leuissimæ. *Salix* di-
cta quòd celeriter saliat, hoc est velociter cre-
scat, arbor lenta vitibus habilis vinciedis. Cu-
ius seminis hanc dicunt esse naturā, ut si quis
illud in poculo hauserit, liberis careat: sed &
fœminas infœcundas efficit. *Populus* autē &
salix, & *tilia* molles materiarum sunt, & ad scul-
pturā aptæ. *Vimen* vocatur, eo quod vim habeat
multam viroris. Natura enim eius talis est, ut
etiā si arefacta abluatur, virescat: deinde ex-
eisa atque in humo fixa, radicibus se ipsa di-
mergat. *Myrica* quā Latini tramaritā vocant
ex amaritudine nominata. Gustus enim eius
nimis amarus est. Hæc arbor in solitudine &
saxoso humo nascitur: ex qua etiam arbore
maleficis artibus mistra, id est odia concitari
dicuntur. *Mirtus* à mari dicta, eo quòd magis
littorea arbor sit. Vnde & Virgilius, Littora
mirteis latissima & Amantes littora Mirte.
Hinc est quòd & à Græcis *μυρτη* dicitur. Me-
dicorum autē libri hanc arbore aptam scri-
bunt mulierum necessitatibus plurimis. *Lentis-*
cus, quod culpis ipsius lētis sit & mollis. Nam
lentum dicimus quicquid flexibile est: vnde
& lentum vimē & vites. Virgilius, Et lentæ vi-
res pro, flexibiles. Huius fructus oleum desus-
dat, cortex resinā quæ mastix appellatur, cuius
plurima & melior in Chio insula gigni-
tur. *Terebinthus* arbor, Græcū nomē, generat
resinā omnium resinarum præstantiorem. *Buxus*
Græcū est nomē à Latinis ex parte corruptū.
vix enim appellatur apud eos arbor semper
virens, & lenitate materiarum elementorum apici-
bus apta. Vnde & Scriptura, Scribe in buxo.
Rodandrum, quod corruptè vulgo *loradum*
vocatur, quòd sit foliis lauri similibus, flore
ut rosa, arbor venenata. Interficet enim ani-
malia, & medetur serpentium vexationes. *Heri-*
bitum vocauerunt pastores, eo quòd vice
herbæ præbeatur pecoribus ubi desunt pascua.
Turbitus, quòd de vno cespite eius multa
virgulta surgat quasi turba. *Stipa* vocata pro-
pter quòd ex eo stipentur tecta. Hinc & sti-
pula per diminutionē *Arundo* dicta, quòd ci-
tò arefcit: Hanc veteres cannā vocauerunt,
arundinē verò postea Varro dixit. Sanè scien-
dum, quòd Latini eadem de lingua Hebrææ
sumptum est. Apud eos enim calamus *canna*
dicitur. *Cicuta* autem est, quòd est inter can-
narum nodos dicta, quòd lateat. In Indiciis
Ragnis nasci arundines calamique dicuntur,
ex quorum radicibus expressū succū bibunt.
Vnde & Varro à *Indica* nō magnū in arbo-
re crefcit arudo. Illius & lētis premitur radi-
os obus humi. Dulcia cui nequeat succo cōco-
dere mellis. *Sambucus* mollis & peruia arbor.

Rhamnus, genus est rubi quam vulgò senticem vrtinam appellant, asperum nimis & spinosum. *Sentex*, dicta à situ, quòd est terra inculta: in qua sentices spinæque nascuntur. Maiores autem nostri omnem arborem spinosam veprem dicebant, quòd vi prenda. *Oleaster*, dictus quòd sit foliis oliuæ similibus sed latioribus, arbor inculta atque sylvestris: amara atque infructuosa. cui insertus oliuæ ramus vim mutat radicis, & vertit eam in propriam qualitatem. Lacryma oleastri arboris duplex est. Alia enim gummi similat sine vilo qualitatis morbo, alia ammoniaci guttam ex stillatione collectam ac remordentem. *Oliua*, Græcè *λαύρε* dicitur: ex quo in Latinum tractum est, ut oliua dicatur. *Olea* autem ipsa arbor est, fructus oliua, succus *oleum*. Est autè arbor pacis insigne, cuius fructus diuersis nominibus appellatur. *Orchades oliuæ*, Græca etymologia à similitudine testiculorum vocata: quos Græci *ἰσχίον* vocant. *Radiola*, pro eo quòd oblongæ sunt in modum radiorum. *Papha*, à Papho insula dictæ, vnde prius allatæ sunt. *Lychnia* eo quòd optimum dent lumen. Nam *λύχνη* lumen est. Vnde & lignum nomen accepit, quia aptum est flammis & luminibus. *Pausia*, quam corruptè rustici *pustiam* vocat viridi oleo & suavi & apta, Ex dicta pausia quòd pauatur, id est tūdatur, vnde & pauimentum. *Syria* dicta, pro eo quòd de Syria est allata, siue quia nigra est. *Crassumia*, idem & *Volens* dicta: eo quòd vola compleat magnitudine, hoc est mediam manum: vnde & *inuolare* dicimus. Quidam autem *Volens* Gallica lingua bonum & magnum intelligunt: colymbades appellatæ. *Oleum* autem ab olea nominatur. Nam ut diximus, olea est arbor, vnde derivatum sit oleum. Sed quòd ex albis fuerit oliuis expressum vocatur *Spanum*, à Græcis *ἰσπανίον* appellatum. Quod autem ex fulvis & nondum maturis fuerit expressum, *Viride* appellatur. Quod verò ex nimium maturis, *Commune* dicitur. Ex his ad vsum vitæ primam est spanum, secundum viride, tertium commune. *Amarca*, olei pars aquosa ab emergendo dicta, ut est quòd ab oleo mergat, & *fax* eius sit. Hanc Græci *ἀμάρκην* vocat ex Latina lingua trahentes vocabulum. *Gummi*, Græcum nomen est, hoc enim illi *ῥηῖν* dicunt. *Resinam*, Græci *ῥηῖν* vocant: *ῥηῖν* enim Græcè dicitur quicquid manat. Est enim lacryma sudore exhalata lignorum, ut cerasi, lentisci, balsami, vel reliquarum arborum siue virgultorum quæ sudare produntur, sicut & odorata orientis ligna: sicut gutta balsami, ac ferularum vel fuciorum, cuius lacryma durescit in gemmā. Prima est *resina terebinthina* omnium præstantior. Affertur autè ex Arabiæ partibus atque Iudæa & Syria, Cypri & Aethiopia, ex insulis quoque

Cycladibus. Secunda est *lentiscina*: quæ mastyx vocatur hæc ex Chio insula deportatur. Tertia *pinalis*: quarum alia *πύριν*, alia *ῥηῖν*. alia liquida, alia arida: & afferuntur ex Tyriena, Colophonia. Vnde etiam Colophonia resina sumptit. *Pex*, Græcum nomen est, quæ illi *πύριν* vocant. Alij volunt ex pino picem vocari, hæc à Græcis appellatur *clodonia*, nos *ramalem* dicere possumus, cui probatio splendens lenis & munda. ¶ Creandarum arborum naturaliter tria sunt genera: aut enim sua sponte nascuntur, aut ex seminibus fortuito iacentibus surgunt, aut ex radicibus pullulant. Nam cætera vsus inuenit fauente natura. ¶ Omnia poma Latine neutri generis esse dicuntur: arbores autem feminini sunt generis: exceptis paucis, ut hic oleaster, hoc *giler*, ut Virgilius, Molle *giler*. Item hoc buxum, licet & hæc buxus dicatur. Nam superfluam quidam volunt facere discretionem, ut hæc buxus de arbore dicamus: buxum verò de ligno composito.

De arboribus aromaticis. CAP. IIII.

Aromata sunt quæque fragrantis odoris quæ India vel Arabia mittit, siue alix regiones. Nomen autem aromata traxisse videntur siue quòd aris imposita diuinis inuocationibus apta videantur, seu quòd sese aeri inferere ac miscere probantur. Nam quid est odor nisi aer contactus? *Thus*, arbor Arabiæ immensa atque ramosa lenissimi corticis, ramis ad aeris qualitatem. *Amigdala* modo succum aromaticum fundens album, & masticatione velut in puluerem resolutum & cum frangitur, intus pingue est, & igni appositum facile ardescens. Et appellatur apud nos masculum, eo quòd sit natura rotundum in modum testiculorum. Reliquum planum penè scabrosum: minus optimum. Adulteratur autem admixta resina siue gummi, sed dignoscitur sua proprietate. Nam *thus* igni impositum ardescit resina fumescit: *gummi* verò liquefcit calefactum. *Tan* verò sine aspiratione è tundendo dicitur, quia dum gummi guttæ ex arbore cadunt in glebis miscentur: dum verò glebæ in puluerem rediguntur, *thus* carpitur & virgulis tunditur, & sic inde manibus tollitur. Hoc & *libanum* vocatum à monte Arabiæ vbi Sabæi sunt. Nam mons eorum Libanus dicitur, vbi thura colliguntur, *Myrrha*, Arabiæ arbor altitudinis quinque cubitorum similis spinæ, quam *ῥηῖν* dicunt, cuius gutta viridis atque amara, vnde & nomen accepit myrrha. Gutta eius sponte manans preciosior est, elicita corticis vulnere vilior iudicatur. Sarmenta eius Arabes ignibus fouent: quorum fumo satis nobis, nisi ad odorem storacis accurrant, plerumque insanabiles morbos contrahunt. *Myrrha* autem *Trigladys* ab insula Arabiæ dicta, vbi

propè rogi tunc consistere solebat, ut odorem
cadaverum dum viderentur comprimerent
iocunditate odoris sui. *Tuniperum* Græcè dicta,
sive quod ab amplo in angustum siniant, ut
ignis: sive quod conceptu diu teneat ignem:
ad id ut si prius ex eius cinere faciant oper-
e, usque ad annum peruleriant. *Tuniperum* enim
apud Græcos ignis dicitur. *Tuniperum* autem
alix parua; alia magna est. *Ebenus* in India &
Æthiopia nascitur, quæ cæsa durefcit in lapi-
dem. Cuius lignum nigrum est, & cortex le-
uis ut latri: sed *Indicæ* maculosum est in par-
uis distinctionibus albis ac fuluis. *Herbipiciæ*
verò quod præstantius accipitur, in nullo est
maculatum: sed in nigrum leue & corneum.
Est autem *Mareotica* palus in India unde
ebenus venit. *Lucanus*, *Ebenus* *Mitotica*,
inquit. *Ebenus* autem crepundis illigatur, ut
infantem visu nigra non terreat. *Platanus* à
latitudine foliorum dicta, vel quod ipsa ar-
bor patula sit & ampla. Nam *Græci* la-
tum vocant. Expressit huius arboris Scriptu-
ra & nomen & formam dicens, Quasi *plata-*
nus dilatata fuit in plateis. Est autem tener-
rimus foliis ac mollibus & vitium similis.
Quercus sive quernus dicta, quod ea foliis e-
rant diligentium quærentibus responsa dare,
arbor multum annosa: sicut legitur de quercu
Mambre, sub qua habitavit *Abraham*: quæ
fertur usque ad *Constantini* regis imperium
per multa secula perdurasse. Huius fructus
glândula, appellatur. E quibus una agrestis
cupani dicta, parua forma, sed firmo corpore
atque nodoso, quæ medicaminibus & incau-
sis adhibetur. altera *βάρβα* levis ac lenis: ac
rimium perforata. *Lucernarum* tantum visibus
necessaria. *Fraxinus* vocari fertur, quod ma-
gis in asperis locis montanisque fragis nasca-
tur. Hinc per derivationem *fraxinus*, sicut à
monte *montanus*. De quo *Ovidius*, Et *fraxi-*
nus utilis hastis. *Parus* venenata arbor. Unde
& *toxica* venena exprimuntur. Ex hac creus
Parthi & alix gentes faciunt. Unde & poeta,
Istireos taxi torquentur in arcus *Istireos* au-
tè dicit *Parthiops*. *Acer* coloribus impar. *Ros-*
bur autem generaliter dicitur ex omni ma-
teria quicquid est firmissimum. *Alnus* voca-
tur, quod alatur anne. Proximè enim aqua
nascitur, nec facile extra undas vivit. Hinc &
tenera & mollis, quia in humecto loco nutri-
tur. *Vlmus* nomè accepit, quod vlliginosis lo-
cis & humidis melius proficit. Nam in mon-
tibus & asperis minus lata est. *Larix* cui hoc
nomen à castello *Laricino* inditum est, ex qua
robute regulis affixæ flammam repellant, ne-
que ex se carbonem amibustæ efficiunt. *Popu-*
lus dicta, quod ex eius calce multitudo nasca-
tur. Cuius genus duplex est. Nam altera est al-
ba, altera nigra. Alba autem *populus* dicta,
quia folia eius una parte sunt alba, altera vi-
ridia. Hæc igitur bicolor habens quasi noctis

& dici notas, quæ tempora ortu solis occasu-
que constant. Generat etiam resinam circa *Eri-*
danum fluvium, vel ut alij memorant, in sinibus
Syrix. *Tilia* dicunt, vocata, eo quod utilis sit
ad usum telorum nitore & leuitate iaculandi.
Est enim genus materie leuissimæ. *Salix* di-
cta quod celeriter saliat, hoc est velociter cre-
scat, arbor lenta vitibus habilis vinciedis. Cu-
ius seminis hanc dicunt esse naturam, ut si quis
illud in poculo hauserit, liberis careat: sed &
fœminas infœcundas efficit. *Populus* autè &
salix, & *tilia* molles materie sunt, & ad scul-
pturam aptæ. *Vimen* vocatur, eo quod vim habeat
multam viroris. Natura enim eius talis est, ut
etià si arefacta abluatur, virefcatur: deinde ex-
cisa atque in humo fixa, radicibus sese ipsa di-
mergat. *America* quæ Latini *tramaritica* vocant
ex amaritudine nominata. Gustus enim eius
nimis amarus est. Hæc arbor in solitudine &
saxoso humo nascitur: ex qua etiam arborè
malefcis artibus mistra, id est odia concitari
dicuntur. *Mirtus* à mari dicta, eo quod magis
littorea arbor sit. Unde & *Virgilius*, Littora
mirteis latissima & *Amantes* littora *Mirte*.
Hinc est quod & à Græcis *μύρτα* dicitur. Me-
dicorum autè libri hanc arborè aptam scri-
bunt mulierè necessitatibus plurimis. *Lenti-*
scus, quod cuspis ipsius lœtis sit & mollis. Nam
lentum dicimus quicquid flexibile est: unde
& lentum vimè & vites. *Virgilius*, Et lentæ vi-
res: pro, flexibiles. Huius fructus oleum desus-
dat, cortex resinâ quæ mastix appellatur, cuius
plurima & melior in *Chio* insula gignit-
ur. *Terebinthus* arbor, Græcè nomè, generat
resinâ omnium resinarum præstantiorem. *Buxus*
Græcè est nomè à Latinis ex parte corruptum.
nec enim appellatur apud eos arbor, semper
virens, & lenitatem materie elementorum apici-
bus apta. Unde & Scriptura, Scribe in buxo.
Rodandorum, quod corruptè vulgo *loræden*
vocatur, quod sit foliis lauri similibus, flore
ut rosa, arbor venenata. Interficet enim ani-
malia, & medetur serpentium vexationes. *Her-*
bitum vocauerunt pastores, eo quod vice
herbæ præbeatur pecoribus ubi desunt pascua.
Turbiscus, quod de vno cespice eius multa
virgulta surgat quasi turba. *Stipa* vocata pro-
pter quod ex eo stipentur recta. Hinc & sti-
pula per diminutionem *Arundo* dicta, quod ci-
tò arefcatur: Hanc veteres cannâ vocauerunt,
arundinè verò postea *Varro* dixit. Sanè scien-
dum, quod Latini *canna* de lingua *Hebræa*
sumptum est. Apud eos enim *calamus* *canna*
dicitur. *Cyrea* autem est, quod est inter can-
narum nodos dicta, quod lateat. In *Indiis*
stagnis nasci arundines *calamique* dicuntur,
ex quorum radicibus expressa succu bibunt.
Unde & *Varro* à *Indica* non magnū in arbo-
re crefcit arido. Illius & lœtis premitur radi-
bus etiam humo. *Bolca* cui nequeunt succo cōco-
dere mellis. *Sagittarius* mollis & perua arbor.

Rhamnus, genus est rubi quam vulgò senticem vrinam appellant, asperum nimis & spinosum. *Sentix*, dicta à situ, quòd est terra inculta: in qua sentices spinæque nascuntur. Maiores autem nostri omnem arborem spinosam veprem dicebant, quòd vi prenda-
Oleaster, dictus quòd sit foliis oliuæ similibus sed latioribus, arbor inculta atque sylvestris: amara atque infructuosa. cui insertus oliuæ ramus vim mutat radicis, & vertit eam in propriam qualitatem. Lacryma oleastri arboris duplex est. Alia enim gummi simulat sine villo qualitatis mori, alia ammoniaci guttam ex stillatione collectam ac remor-
Oleum, Græcè *ἔλαιον* dicitur: ex quo in Latinum tractum est, ut oliua dicatur. *Olea* autem ipsa arbor est, fructus oliua, succus *oleum*. Est apse arbor pacis insigne, cuius fructus diuersis nominibus appellatur. *Orchades oliua*, Græca etymologia à similitudine testiculorum vocatæ: quos Græci *ἔρχαι* vocant. *Radiola*, pro eo quòd oblongæ sunt in modum radiorum. *Papha*, à Papho insula dictæ, vnde prius allatæ sunt. *Lychma*, eo quòd optimum dent lumen. Nam *λύχνος* lumen est. Vnde & lignum nomen accepit, quia aptum est flammis & luminibus. *Pausia*, quam corruptè rustici *pustam* vocat viridi oleo & suavi & apta, Et dicta pausia quòd pauatur, id est tūdatur, vnde & pauimentum. *Syria* dicta, pro eo quòd de Syria est allata, siue quia nigra est. *Crustumia*, idem & *Volens* dicta: eo quòd vola compleat magnitudine, hoc est mediam madum: vnde & *molare* dicimus. Quidam autem *Volens* Gallica lingua bonum & magnum intelligunt: colymbades appellatæ. *Oleum* autem ab olea nominatur. Nam ut diximus, olea est arbor, vnde derivatum sit oleum. Sed quòd ex albis fuerit oliuis expressum vocatur *Spanum*, à Græcis *σπῆλαιον* appellatum. Quod autem ex fulvis & nondum maturis fuerit expressum, *Viride* appellatur. Quod verò ex nimium maturis, *Commune* dicitur. Ex his ad vsum vitæ primum est spanum, secundum viride, tertium commune. *Amarca*, olei pars aquosa: ab emergendo dicta, ut est quòd ab oleo mergat, & *lex* eius sit. Hanc Græci *amarcem* vocat ex Latina lingua trahentes vocabulum. *Gummi*, Græcum nomen est, hoc enim illi *κῆρυ* dicunt. *Resinæ*, Græci *ῥηῖνα* vocant: *ῥηῖ* enim Græcè dicitur quicquid manat. Est enim lacryma sudore exhalata lignorum, ut cerasi, lentisci, balsami, vel reliquarum arborum siue virgultorum quæ sudare produntur, sicut & odorata orientis ligna: sicut gutta balsami, ac ferularum vel fuciorum, cuius lacryma durefcit in gemmā. Prima est *resina terebinthina* omnium præstantior. Afferitur autem ex Arabiæ partibus atque Iudæa & Syria, Cypro & Aphrica, ex insula quoque

Cycladibus. Secunda est *lentiscina*: quæ mascula vocatur hæc ex Chio insula deportatur. Tertia *pinalis*: quarum alia *pinus*, alia *cedrus*, alia liquida, alia arida: & afferuntur ex Tyrhena, Colophonia. Vnde etiam Colophonia resina sumpsit. *Pix*, Græcum nomen est, quæ illi *πίσσα* vocant. Alij volunt ex pino picem vocari, hæc à Græcis appellatur *clodonia*, nos *ramalem* dicere possumus, cui probatio splendens lenis & munda. ¶ Creandarum arborum naturaliter tria sunt genera: aut enim sua sponte nascuntur, aut ex seminibus fortuito iacentibus surgunt, aut ex radicibus pullulant. Nam cætera vsus inuenit fauente natura. ¶ Omnia poma Latine neutri generis esse dicuntur: arbores autem sceminini sunt generis: exceptis paucis, ut hic oleaster, hoc *Uler*: ut Virgilius, Molle *Uler*. Item hoc buxum, licet & hæc buxus dicatur. Nam superfluam quidam volunt facere discretionem, ut hæc buxus de arbore dicamus: buxum verò de ligno composito.

De arboribus aromaticis. CAP. III.

Aromata sunt quæque fragrantis odoris. Quæ India vel Arabia mittit, siue alie regiones. Nomen autem aromata traxisse videntur: siue quòd aris imposita diuinis inuocationibus apta videantur, seu quòd sese aeri inferere ac miscere probantur. Nam quid est odor nisi aer contactus? *Thus*, arbor Arabiæ immensa atque ramosa lenissimi corticis, ramis ad aeris qualitatem. Amigdala modo succum aromaticum fundens album, & masticatione velut in puluerem resolutum & cum frangitur, intus pingue est, & igni appositum facile ardescens. Et appellatur apud nos masculum, eo quòd sit natura rotundum in modum testiculorum. Reliquum planum penè scabrosum: minus optimum. Adulteratur autem admixta resina siue gummi, sed dignoscitur sua proprietate. Nam *thus* igni impositum ardescit resina fumesceat: *gummi* verò liquefcit calefactum. *Tan* verò sine aspiratione è tundendo dicitur, quia dum gummi guttæ ex arbore cadunt in glebis miscentur: dum verò glebæ in puluerem rediguntur, *thus* carpitur & virgulis tunditur, & sic inde manibus tollitur. Hoc & *libanum* vocatum à monte Arabiæ vbi Sabæi sunt. Nam mons eorum Libanus dicitur, vbi thura colliguntur, *Myrrha*, Arabiæ arbor altitudinis quinque cubitorum similis spinæ, quam *ῥαῖς* dicunt, cuius gutta viridis atque amara, vnde & nomen accepit myrrha. Gutta eius sponte manans preciosior est, elicita corticis vulnere vilior iudicatur. Sarmenta eius Arabes ignibus fouent: quorum fumus satis nobis, nisi ad odorem storacis accurrant, plerumque insanabiles morbos contrahunt. *Myrrha* autem *Trigladys* ab insula Arabiæ dicta, vbi

melior colligitur, & purior. *Storax*, arbor Arabiæ, similis malo Cidonio, cuius virgulæ inter Caniculæ ortum cauernatim lacrymæ fluunt. Distillatio eius in terram cadens munda non est, sed cum proprii corticis serobe seruat. Illa autem quæ virgis & calamis inhæserit, munda est & albida: dehinc fulua fit Solis causa, & ipsa storax calamites pinguis, resinosa, odoris iocundi, humecta & veluti mellosum liquorem emittens. Storax autem dicta, quod sit gutta arboris profluens & congelata. Nam Græci styriam guttam dicunt. Græcè autem *στέρεξ*, Latine storax dicitur. *Bidella*, Indiæ & Arabiæ arbor, cuius lacryma melior Arabica. Est enim lucida, subalbida, levis, pinguis, æqualiter cerea, & quæ facile molliatur, neque ligno vel terræ commixta: amara, odoris boni. Nam ex India sordida est & nigra & maiori gleba. Adulteratur autem admixto gummi: qui non ita amarificat gustu. *Mastix*, arboris lētisci gutta est. Hæc *granomastix* dicta est, quia in modum granorum est. Melior autem in Chio insula gignitur, odoris boni, candoris ceræ puniceæ. Vnde & splendorem cutis pulchrificat. Adulteratur autem interdum resina vel thure. *Piperis*, arbor nascitur in India, & in latere montis Caucaſi, quod Soli obuersum est: foliis ad iuniperi similitudinem. Cuius syluas serpentes custodiunt, & serpentes igne fugantur: & inde ex flamma nigrum piper efficitur. Nam natura piperis alba est, cuius quidam diuersus est fructus. Nam quod immaturum est *piper longum* vocatur: quod incorruptum ab igne, *piper album*. quod verò *cute rugosa & horrida* fuerit, ex calore ignis trahit & colorem & nomen. Piper si leue est vetustum est, si graue est nouellum: vitanda est autem mercatorum fraus. Solent enim vetustissimo piperi humecto argenti spumam aspergere aut plumbum ut ponderosum fiat. *Aloa* in India atque Arabia gignitur: arbor odoris suauissimi ac summi. Denique lignum ipsius, vice thymiamatum adoleatur altari-bus, vnde & nomen traxisse videtur. *Cinamo-mum* dictum, quod cortex eius in modum cannae sit rotundus & gracilis. Gignitur in Indiæ & Æthiopie regionibus, frutice breui: duorum tantum cubitorum, colore sub-nigro vel cinereo, tenuissimarum virgularum. Nam quod in crassitudinem extenditur despectui est, quod verò gracilius prouenerit, eximium. Quod cum frangitur visibile spiritamentum emittit: ad imaginem nebulæ vel pulueris. *Anomum* vocatum, quod veluti odorem cinamomi referat. Nascitur in Syria & Armenia: frutex eius botrosus semen reddens sibi connexum. flore albo veluti violæ, foliis similibus brionie, odore etiam bono, somnos suauificat. *Cassia*, nasci-

tur in Arabia: virga robusti corticis, & purpureis foliis, ut piperis. Est autem virtutis cinamomi similis, sed potentia inferit: vnde pro cinamomi vice duplex eius pondus in medicamentis admiscetur. *Calamus aromaticus*, à similitudine calami vsualis vocatur. Gignitur in India multis nodis geniculatus, fuluus, fragrans suauitate spiritus. Qui cum frangitur, in multas fit partes scissilis, simulans gustu cassiam cum leui acrimonia remordente. *Balsami*, arbor in Iudæa intra terminos tantum xx. ingerm erat. Posteaquam eandem regionem Romani potiti sunt, etiā latissimi collibus propagata est, stirpe similis viti, foliis similis rutæ, sed albidioribus semperque manentibus. Arbor autem *balsamum* lignum eius *xiobalsamum*: succus *opobalsamum*. Quod ideo cum adiectione significatur, eo quod percussus ferreis vngulis cortex ligni per caernas eximij odoris guttam distillat. Cuius guttam adulteram admixto Cyprino oleo vel melle. Sed sincera probatur à melle, si cum lacte coagulauerit: ab oleo, si instillata aqua aut admixta facile fuerit resoluta: præterea si lanæ vestes ex ipsa pollutæ non maculantur. Adulteratum quidem neque cum lacte coagulat, & ut oleum in qua supernatat & vestem maculat. Balsama autem si pura fuerint, tantam vim habent, ut si sol excanduerit, sustineri manu non possint.

De herbis aromaticis siue communibus.

C A P. I X.

Extant & quarundam herbarum nomina, quæ ex aliqua causa resonant, habentes nominum explanationem. Non tamen omnium herbarum etymologiam inuenies. Nam pro locis mutantur etiam nomina. *Folium* dictum, quod sine vlla radice innatans in Indiæ littoribus colligitur. Quod ligno perforatum, siccant Indi atque reponunt. Fertur autem *paradisi* esse herba gustu nardum referens. *Nardus*, herba est spicosa, vnde & à Græcis *ῥαδικὴ* appellata quarum alia *Indica*, alia *Syriaca* vocatur, non quod in Syria nascatur, sed quod mons in quo inuenitur alio latere Indiam spectat, alio Syriam. Est autem Indica multiformis, sed melior Syriaca, leuis, fulua, comosa, spica parua, odorissima, Cyprum simulans. Quod si multum in ore tardauerit, linguam siccatur. *Nardus Celtica*, à regione Gallie nomen trahit. Nascitur enim sæpius in Liguriæ alpibus, & in Syria, frutice paruo, radicibus in manipulo collectis ligamentis. Flos eius tantum propter odorem bonus. Tyrsi eius atque radiculae vtiliter probantur vrbibus nostris. *Cassia* radix herbe est nascentis in India, Arabia

rabia & Syria, sed melius *Arabicum*: est enim album & leue, suauis, iocundi odoris: *Indicum* colore nigro, & leue ut ferula: *Syriacum* verò pòdere graue, colore huxeo, odore acro, summum tamen album, leue aridum, gustu incendens. *Crocus* dictus ab oppido Cilicie, quod vocatur Coritium, quanquam & alibi nascatur, sed non tantum vel tale quale in Cilicia. Vnde & à potiore parte nomen accepit. Nam multæ res nomina sumpserunt à locis ubi plus prouenit, & aliquid melius. Optimum est autem quod fuerit recens, odoris boni, albedine parua, porrectæ longitudinis, integrum, & neque in fragmenta comminutum inspiratione, & cum carpitur manus inficiens, & leuiter acre. Quod si eiusmodi non fuerit, aut vetustum, aut infusum agnoscitur. Adulteratur autem admixto *crocomagmate*. Augendi quoque ponderis causa, spuma argenti contrita adicitur, & proditur, si puluerulentum reperitur, atque decoctum ab odore proprio fuerit lapsum. *Crocomagma* expressis aromatibus crocini vnguenti atque informato redimine in pannusculos fit: & ideo sic applicatur. *Alarum* nascitur in ymbrosis montibus, floribus Cassiæ similibus, inter quæ flos iuxta radicem purpureus, in quo semen continetur vuarum simile, radicibus pluribus atque tenuissimis & bene redolentibus, & est virtute similis nardo. *Fa* nascitur in Ponto, foliis oleastro similibus. *Quipparum* à Græcis vocatur, quod habeat virtutem fermentem. Radix eius est iunci trianguli foliis porri similibus, radicibus nigris siue contiguis, in similitudinem oliuarum odorissimis atque acerrimis. Nascitur in paludibus atque variis locis. Traditur etiam alia species quippari, quæ in India nascitur, & appellatur lingua eorū *Zingiber*. *Iris Illyrica* à similitudine *Iris* cælestis nomen accepit. Vnde & Latinis *arumens* dicitur. *Iris* quod flos eius coloris varietate eundem arcum cælestem imitetur. *Illyrica* autem dicitur, quia in Illyrico plurima & violentissima est: species eius foliis gladioli similibus, radice aromatica, odoris boni. *Acorum* foliis viridibus, similibus radicibus, acerrimi odoris, sed iocundi propter quod & aromatica est. *Men* foliis pastinacæ similibus. *Cardamomum* herba, quam vulgus *Nasturgum* vocat. *Schinos* melius quod in Euphrate nascitur, quam quod in Arabia fuluū, multiflorum, purpureum, tenue, odoris rosei cum manu fricatur, gustu multum incendit linguam atque mordet. Huius flos *χρυσός* dicitur. *Κίον* enim Græcè flos nuncupatur. *Timum* appellatum, quod flos eius odorem refert. De quo Virgilius, Redolentque timo flagrantia mella. *Epitimum* Græcum, nomen quod Latine dicitur flos timi. Nam

flos Græcè *timum* vocatur. Est autem flos umbræ similis, *Samsucus* est, quem Latini *amaracum* vocant. Cuius nominis vsum Virgilius etiam ad Venerem referens ait: Vbi mollis amaracus illum Floribus aspiras molli complectitur vmbra. Aptæ est autem hæc herba vnguentis. Vnde & nomen traxit amaracus à puero cuiusdam regis: qui casu lapsus dum ferret vnguenta, nouum & gratissimum ex confusione odorem creauit. *Hiacinthus* herba est habens florem purpureum. Traxit autem nomen à puero quodam nobili, qui in saltibus inter purpureos flores repertus est interfectus, deditque nomen herbe puerilis funeris casus. Est autem radice & flore violæ similis, pueros à pubertate retinens. *Narcissus* herba fabulose impositum nomen habet à quodam puero, cuius membra in hunc florem transierunt, qui & nomen *Narcissi* in appellatione custodit, & decus pulchritudinis in candore retinet foliorum. *Rosa* à specie floris nuncupata, quod rutilante colore rubeat. *Lilia* lacteis floris herba, vnde & nuncupata, quasi lidia, cuius cum candor sit in foliis, auritamen species intus effulget. *Viola* propter vim odoris nomen accepit. Huius genera sunt tria, purpureum, album, melinum. *Acanthus* herba Ægyptia semper frondens, spinis plena, flexili virgulto. In cuius imitatione arte vestis ornatur, quæ achantina dicitur, & achantis dicta. *Hedera* dicta, quod arboribus reptando adhæreat. De qua Virgilius, Inter victrices hederam tibi serpere lauros. Alij hederam aiunt vocatam, quod hedis supra lactis abundantiam in esca à veteribus præbeatur. *Hederæ*, frigida terræ Indices sunt secundum Physicos. Nam antipharmacon ebrietatis est, si quis potus hedera coronetur. *Elleborum* memorant Græci circa Elleborum quendam fluvium plurimum gigni, atque inde à Græcis appellari. Hoc Romani alio nomine *Serapionum* dicunt, pro eo quod sumptum, motam mentem in sanitatem reducit. Duo sunt autem genera, *album*, & *nigrum*. *Aconitum* portus est Bituniarum, qui prouentu malorum graminum usque adeo celebris est, ut noxiam herbam *aconita* illinc nominemus. Nam *toxicæ* venena ex eo dicta, quod ex arboribus taxeis exprimuntur: maxime apud Cantabriam. *Euphorbium* dictum, quod eius succus oculorum acuat visum. Cuius vis tanta est, ut duris carnibus superadicta citius coqui compellat. Nascitur in multis locis, sed maxime in Mauritania. *Lasus* herba nascitur in monte Oseobagi: ubi & Ganges fluvius oritur: cuius succus dictus primum *lasus*: quoniam manat in modum lactis: deinde vso deriuante *lasus* nominatur.

tum est. Hoc & à quibusdam opium *Cyrenai-*
cum appellatum, quoniam & apud Cyrenas
 nascitur. *Aloe* herba amarissimi succi. *Pa-*
nace herba fragrantis odoris, tyriso ferulæ si-
 milis, ex quo profluit succus, qui *opoponace*
 dicitur, & oceus & pinguis, odore grauis &
 amarissimus. *Galbanum* est genus pigmen-
 ti albi, crescens in monte Amomo Syriæ.
 aliàs succus est ferulæ. *Dylla* est mons Gre-
 cæ, ex quo *distamnium* herba nomen acco-
 pit, propter quam apud Virgilium ceruæ
 vulnerata saltus peragrat. Tantæ enim po-
 tentiæ est dictamnium ut ferrum à corpore
 expellat, sagittas excutiat. unde & eius pabu-
 lo feræ percussæ sagittas à corpore inhæren-
 tes eiciunt. Hanc quidam Latinorum po-
 ticum Martis dicunt, propter belli tela execu-
 tienda. *Mandragora* dicta, quod habeat mala
 suauolentia, in magnitudinem mali Matia-
 ni. Unde & eam Latini *malum terra* vocant.
 Hæc portè *αἰθέρωνος* appellant, quod ha-
 beat radicem formam hominis simulantem.
αἰθέρωνος enim Græcè, Latine, dicitur homo.
 Cuius cortex vino mixtus ad bibendum da-
 tur iis quorum corpus propter curam secan-
 dum est, ut soporati dolorem non sentiant.
 Huius species dux *Femina*, foliis lactuæ si-
 milibus, mala generans in similitudinem
 prunorum. *Masculus* verò, folia betæ similia
 habet. *Papauer* herba somnifera: de qua
 Virgilius, *Leithæo* perfusa papauera somno.
 Soporem enim languentibus facit. Eius alia
 est vsualis, alia agrestis, ex qua fluit succus,
 quem opium vocant. *Colocynthis* cucurbita
 agrestis & vehementer amara, quæ similiter
 ut cucurbita flagella per terram tendit. Di-
 cta autem colocynthis, quod sit fructu ro-
 tundo atque foliis ut cucumis vsualis. *Cen-*
tauriam Græci vocant, quoniam à Chiro-
 ne Centauro fertur reperta. Eadem & *αἰθέρωνος*,
 quia locis humidis nascitur. Eadem
 & fel terræ propter amaritudinem. *Glycy-*
rriza Græcè ex eo dicta, quod dulcem radi-
 cem habeat. *γλυκύ* enim dulce Græci dicunt.
 Eadem, *αἰθέρωνος*, quia sitientibus sitim sedat.
Dracontea vocata, quod hasta eius varia sit
 in modum colubri, similitudinemque dra-
 conis imitetur, vel quod eam herbam vipera
 timeat. *Chelidonia* idè dicitur, vel quod
 aduentu hirundinum videtur erumpere, vel
 quod pullis hirundinum si oculi auferantur,
 matres eorum illis ex hac herba mederi di-
 cuntur. *Heliotropium* nomen accepit primò,
 quod æstiuo solstitio floreat, vel quod Solis
 motibus folia circumacta conuertat. Unde
 & à Latinis *solsequia* nuncupatur. Nam &
 Sole oriente flores suos aperit, item serò
 claudit, cum sol occubuerit. Ipsa est quam
 Latini *intubum syluaticum* vocant. Hæc &
Verrucaria, quod extingat verrucas ex

aqua potata, vel in cataplasmate posita
 abstergat. *Pentaphyllum* à numero folio-
 rum dicta: eam Latini quinquifolium vo-
 cant: herba adè munda ut purificationi
 & templis adhiberi à gentibus solita es-
 set. *Hyssopus* herba purgandis pulmonibus
 apta. Unde & in veteri testamento per
 Hyssopi fasciculos aspergebantur sanguine
 qui mundari volebant. Nascitur in petris
 hærens saxo radicibus. *Reubarbarum*, siue
reuponticum, illud quod trans Danubium
 in solo barbarico: istud quod circa Pon-
 ticum colligitur nominatum est. Reu au-
 tem radix dicitur. *Reubarbarum* ergo qua-
 si radix barbara. *Reuponticum* quasi ra-
 dix pontica. *Hyssiquamos* à Græcis, à La-
 tinis *herba calicularis*, quod caliculi eius
 in figuram cantatorum nascentur, ut est
 mali Punici, quorum ora serrata sunt, ha-
 bentia intrinsecus semina papaueris similia.
 Hæc herba *insana* vocatur, quia vsus eius
 periculosus est. Denique si bibatur vele-
 datur, insaniam facit, vel somni imaginem
 torpidam. Hanc vulgus *mihmindrum* di-
 cit: propter quod alienationem mentis in-
 ducit. *Saturfra* vocata, quod semen e-
 ius petras in vesica frangat atque commi-
 nuat. *Gentiana* nomen sumpsit ut medi-
 ci memorant, ab inuentore, radicibus ari-
 stolochiæ similibus. Nascitur sub alpibus
 Galatiæ & Asiæ. *Satureia* calida & pro-
 pè ignita. Unde illi & nomen inditum
 credunt, quod pronos facit in venerem.
Satyrion dicta à Satyris, propter incendium
 libidinis, quam vulgus *stringum* vocat: ve-
 nerem enim suscitatur. Eadem & *archis*, quod
 radix eius in modum testiculorum sit: quos
 Græci *ἄρχη* vocant. Item & *leporina*, pro-
 pter quod caulem mollem emittat. *Pruri-*
ca vocata, quod tactus eius corpus adurat.
 Est enim igneæ omnino naturæ, & tactu
 perurit: unde & pruriginem facit. *Artem-*
isia herba Dianæ à gentibus consecrata
 est, unde & nuncupata. Græcè enim Dia-
 na *ἀρtemίς* dicitur. *Chamamelon* Græcè
 dicta, quod mali Matiani odorem ha-
 beat: sitque brevis terræque vicina.
Chamadrys à Græcis appellatur, quod sit
 brevis, & per terram strata & minuta foliis
 parvissimis. *Pæon* quidam medicus fuit, à
 quo *Pæonia* herba perhibetur inuenta, ut
 Homerus dicit. Hanc quidam *glycyfiden*
 vocant, quod dulcis saporis, vel penterobi-
 nam à numero grandum, vel, ut alij, *da-*
chilosam à digitorum similitudine. Nasci-
 tur in syluis. *Duglossos* à Græcis dicta,
 eo quod folia asperrima admodum lin-
 guæ bouis habeat. Quæ mirum in mo-
 dum ob sapientiam nutriendam vino in-
 fundenda à veteribus memoratur. Con-
 iunij.

uiuui quoque hilaritatem præbere fertur, pro
olere etiam sumitur. *Arnoglossos*, id est, agni,
lingua, quæ Romanis plantago dicitur, quod
planta eius citò adhæreat terræ. Hac multi
pro olere vescuntur. *Herpillus*, quæ apud nos
serpillus vocatur, pro eo quod radices eius lō-
gæ serpant. Eadem & matris animula, pro-
pter quod menstrua moueat. *Aristolochia* di-
citur, quod muliebribus scetis optima sit. Nā
superfessa post partum, matricem beneficio
vaporis expurgat. Huius herbarum genera sunt
duo: quarum vna aristolochia rotunda dicitur,
propter quod rotundam radicem habeat:
altera aristolochia longa, quia longam radi-
cem habet, cum ramis & foliis longioribus.
quam etiam & dactylinam vocant, quod sit
radice robore digitali & longa. *Erigonon*, no-
men à Græcis dicitur, quod vere primo se-
pescat. Vnde & eam Latini herbam *senecione*
vocant. Nascitur per macerias. *Psyllion* dicta,
quod semen pulicis simile habeat. Vnde eam
Latini herbam *pulicarem* vocant. *Hierobotane*
ideo à Græcis hoc nomen accepit, quod re-
mediis ac ligamentis hominum & purifica-
tionibus sacerdotum à gentilibus probaretur
apta. Vnde & eam pontifices *sagmen* ap-
pellabant, quasi sancimen, & hæc *Verbena*,
quia pura. *Palurus*, herba asperissima & spino-
sa, pungens, & retinens: vulnerans appropin-
quantem sibi & adunco dente comprehen-
dens. *Strutius*, quam quidam herbam *lanariā*
vocant, eo quod plerique lanam ex ea lauet.
Nascitur in locis cultis. *Cimicia*, propter simi-
litudinem cimicis. Vnde & eam Græci *cortu-
nem* vocauerunt. Nascitur in locis asperis at-
que cultis. *Marubium*, quod Græci *prasium*
dicunt, vocatum propter amaritudinem. Na-
scitur in campis. *Pulegium*, apud Indos pipe-
re preciosius est. Habet autem vim therman-
ticam, calefacit & deducit, extenuat, & pur-
gat, & digerit. *Absinthium*, Græcum nomen,
cuius probabilius est, quod in Ponti regione
nascitur: vnde & absinthium Ponticum nomi-
natur. Est amarum gustu, suaue odore, tem-
peramentum corpori præstans, cuius contu-
sa folia auferendis doloribus vel contusioni
corporum vtilissima comprobantur. *Symphy-
on*, Græcè dictum, ea quod tantam in radice
virtutem habeat, ut frusta carnis aspersa in
cacabo coagulet. *Polypodium*, herba, cuius ra-
dix hispida atque crinita, ut est polypus: ex
quo deriuatum ut polypodium diceretur: Na-
scitur in teneris petrarum terris, siue quer-
tubus vicinis. *Polios*, à Græcis, à Latinis *Omnis-
morbia*, quod multis morbis subueniat. Na-
scitur in montibus & duris locis. In quodam
exemplari hac præterea habentur: De vna radi-
ce multas & tenues fibras mittit seminis plē-
nas: in summitate habens quoddam corim-
bos canescentes: odori graui & subdulci.

Succus eius in aqua cocta à serpentibus per-
cussos sanat: sparsa in domo vel incensa o-
mnes serpentes fugat. *Scammonia*, quam
Latini *acridium* vocant, herba succi plena,
quæ colligitur sub cauata radice. Denique
terram rotunda cauitate fodiunt: tum sup-
positis aut cochleis, aut nucis foliis excipitur
succus atque siccatus auferitur. Venit autem
sepius probabilior ex Mysia Asie. Huic con-
trarius atque falsus ex Syria atque Iudæa.
Daucus, foliis fœniculis thyrsi bipalmis. *Ci-
tociata*, dicta, quod ventrem cito depurget,
quam vulgus corruptè *citocariam* vocant.
Lappa dicta, quod habeat caulem ingentem
per terram dispositam. Hæc herba à Græcis
ελαεισπος vocatur, quod vestibis homi-
num inhæreat ob asperitatem sui. Nascitur
iuxta muros. *Capillus Veneris* vocatus, siue
quod delapsos post alopeciam capillos re-
creat, vel quod capillorum fluores coerceat,
vel quod sit virgulis nigris lenibus cum splē-
dore quasi capilli. Nascitur in aquosis locis.
Rubia dicta, quod radix eius sit rubra, vnde
& colorare lanas perhibetur. Est & vtilis pul-
uis ex eius radice factus, siue in cibum sum-
ptus, siue potui datus ad eos qui rabiem pa-
tiuntur. *Anchusa*, cuius radix contrita digi-
tos inficit. Est enim colore sanguineo, vn-
de etiam pictoribus ad purpuram efficien-
dam vsui est. *Chamalcon*, quæ Latine *viscaga-
go* vocatur, eo quod viscum gignat: in quo
hærent aues quæ propria voluntate descen-
derūt ad escam. *Cicuta*, propter quod in thyrsi
geniculatos nodos habeat occultos ut cā-
na: sic dicitur fossa cæca, quæ occulta est.
Hæc potui data interficit. Hanc in carcere
Socrates bibit & expirauit. Persius dicit, -*Sor-
bitis quem tollis dira cicuta*. Hæc dum homi-
nibus venenum sit: capellas efficit pingues.
Trifolium, est quod Græci *τριφυλλον* vocant,
quod sit foliis trinis per singulas annotatio-
nes. *Flomos*, quam Latini herbam *lucernalem*
vocant, ab eo quod ad lucinium proficiat. Ea-
dem & *lucubros*, quod lucē præbeat vmbri.
Pyretron, Græcè dicta, quod habeat radicem
incendiosam atque coaceruantem. *Althea*,
malua agrestis, siue malua viscus, sed althea
quod in altum surgit: & viscus, quia gluti-
nosa est. *Organum*, quod Latine *colena* inter-
pretatur, propter quod infusum coloret vi-
num. *Titimallum*, vocabulum sumptit, quod
foliorum comam vel radium Solis circum-
acta conuertat. Nam Græci Solem *τιμινα* vo-
cant, *τιμινα* comam ex quo confectum est,
ut titimallum diceretur. Huius species se-
ptem diuersis locis nascentes, *Strychnos*, quæ
Latine *herba salutaris* vocatur, propter quod
dolorem capitis & stomachi incendium
mitigat. Eadem & *Gualupma* propter semen
eius vix simile. *Poligonum*, quam Latini *hēr-*

bam sanguinariam vocant, propter quod missa in naribus sanguinem moueat. *Ambrosia*, quam Latini *apium syluaticum* vocant. De qua Virgilius: Ambrosiaque comae diuinum vertice odorem spirauere —. *Asiacum*, quod flores eius apes maximè appetunt. *Rosmarinum*, quam Latini ab affectu *herbam saluarem* vocant: cuius folia sceniculi sunt similia atque aspera: & rotatim terræ prostrata. *Mantha* agrestis, quam Græci *καλαμίδω* nostri vulgò *nepeia* vocauerunt: maioris virtutis & vehemens in calore. *Genicularis* herba subternitur ob scorpionum vim repellendam. *Gladiolus*, quod sit foliis gladii similibus, cubitalis, floribus purpureis. *Agaricum*, radix vitis albæ. *Asphodelus*, quam Latini à colore *albutium* vocant. *Squilla*, quod nocens sit: de qua superstitio gentilium dicit, quod si integra ad limen suspendatur omnia mala fugat. *καυαμίντις* à Græcis dicta, quod terræ adhaereat, & odorem pini habeat. Hanc Latini *encurbitularem* vocant, quod ex parte odorem cucurbitæ referat. *Staphysagria*, nascitur in locis amœnis. *Splenion* dicta, quod splenem auferat, siue *scolopendryos*, eo quod folia ipsius scolopendro animali sunt similia. Nascitur in humidis petris. *Voluus* appellatus, quod radix eius volubilis sit & rotunda. *Stachas*, in insulis Stachadibus nascitur: vnde & nuncupatur. *Cyclaminos*, Græcè dicta à quodam qui κύκλος vocatus est, qui primus virtutem huius herbe inuenit: siue quod talis herba habeat radicem rotundam. Græci enim κύκλος rotundum vocant. Cuius radix aut succus si vino fuerit admixtus, ebrios facit. Nascitur in syluosis locis & agris. *Κυπάρισος*, siue *brionia*, quam Latini *vitem albam* vocant: vel à qualitate coloris, vel quod eius radix contrita & corpori infricata teneriorem & candidiorem cutem reddat. Nam & succus baccarum eius lac vberibus siccis reddit. *Κυπάρισος μέλαινα*, id est, *vitis nigra*, eadèmq; labrusca: folia hederæ similia, in omnibus maior quàm ipsa vitis alba: baccas similiter habens, quæ baccæ immaturitate nigrescunt: vnde & vocabulum sumpsit. *Viticella* verò herba à Latinis appellata, quod sicut vitis quicquid proximum habuerit, apprehendat corimbis, quos annulos appellamus. *Ruphebalmos*, florem habet croceum, oculo similem. Vnde & à Græcis nomen accepit. Est autem caule molle, foliis coriandri similibus. Nascitur iuxta muros ciuitatum. *Flomas*, quam Latini *verbascum* vocant, quarum altera est masculus, albidioribus foliis atque angustioribus: altera femina foliis latioribus atque nigris. *Ferula*, vocata à medulla. Nam *ilum* Varro tradit esse seru-

læ medullam, quam appodelon Græci vocant. Nonnulli à feriendo *ferulam* dicunt. Hac enim pueri & puellæ vapulare solent: huius succus *galbanum* est *papirum* dictum, quod igni & cereis est aptum: *πύρις* enim Græci ignem dicunt. *Iuncus* dicitur, eo quod iunctis radicibus hæreat. *Scirpus*, à quo segetes reguntur sine nodo: de quo Ennius: Quærunt in scirpo soliti quod dicere nodum. Et in proverbio: Qui inimicus est, etiam in scirpo nodum quærunt. *Fucus*, genus herbe est, de qua tingitur vestis: dicta, quia mentitur alienum colorem: vnde & Virgilius: — Discet mentiri lana colores. *Alga*, nascitur in aquis stantibus. Ita denique nomen sumpsit ab algore aquæ: vel quod alliget pedes, quia crassa est foliis aquam ex parte superantibus. *Vlua* & *typhus* herbe circa fontes & paludes stagnisque nascuntur. Ex quibus *vlua*, id est, *alga* mollis & quodammodo fungus, dicta ab *vli-gine*. *Typhus* verò quæ se ab aquis inflat. Vnde etiam ambitiosorum & sibi placentium hominum tumor *typhus* dicitur. *Carix*, acuta herba & durissima sparto similis. de qua Virgilius: Et carice pastus acuta. *Spartus*, frutex virgofus sine foliis ab asperitate vocatus. Volumina enim funium quæ ex eo fiunt, aspera sunt. *Gramen*, à situ potius dictum, quod plurimorum agrorum sit. Vnde illud Græci *ἄχων* vocauerunt: licet omnis herba gramen vocetur, ab eo quod germinetur: sicut robur omnis ligni species & cutis, ab eo quod firmissima. *Filix*, à singularitate folij dicta. Denique ex vna virgula altitudine cubitali vna scissa folia gignit resimplicata, velut pinna. *Zizania*, quod poetæ semper *infelix lolium* dicunt, quod sit inutile & infœcundum. *Fenum* dictum, quod eo flamma nutritur. *ὄψις* enim flamma est. *Manipulum*, dicimus falcem sceni. Et dictus manipulus, quod manum impleat.

De oleribus. CAP. X.

Hortus nominatur, quod semper ibi aliquid oriatur. Nam cum alia terra semel in anno aliquid erexit: ortus nunquam sine fructu est. *Olus*, ab alendo dictum, eo quod primum homines ab oleribus alerentur, antequam fruges & carnes ederent. Tantum enim pomis arborum & oleribus alebantur, sicut animalia herbis. *Caulis*, est generaliter herbarum & olerum medius frutex: qui vulgo *tyrsus* dicitur, quod à terra sursum conscendat: ex quo derivatum est, ut specialiter quoddam genus olerum caulis diceretur, quia *tyrsus* ipse amplius ceteris oleribus coalescit, id est, crescit. Est autem generale nomen. Omnis enim frutex *caulis*. *Cima* dicitur quæ-

si co-

si coma. Est enim summitas olerum vel arborum, in qua vigens virtus naturalis est. *Malva* ex parte Græco vocabulo appellatur *μαλάνθη*, eo quod molliendi aluum solvendique naturam habeat. Cuius succo si quis se oleo mixto perunxerit, ab apibus negatur feriri. Folia eius ex oleo trita & imposita scorpionibus, creduntur afferre torporē. *Pistimaca* vocata, quod radix eius præcipuus pectus sit hominis. Est enim odoratu iocunda, cibo delectabilis. *Rapa* dicta à rapiendo, id est comprehendendo. Est autem radice amplior napo, sapore dulcior, & folio tenui. *Napus* à similitudine rapæ vocatus, nisi quod foliis latior & radicis gustu subacrior est. Nominis autem affinitas in utrisque inde penè communis, quia utrumque semen in alterum vicissim mutatur. Nam rapa in alio solo, ut *Æmilianus* ait, per biennium mutatur in napum: alio verò napus transit in rapam. *Napocaulis* ex duobus oleribus compositum nomen habet, quia dum sit sapore napo similis: non in radice, sed in tyrso conscendit ut caulis. *Smapis* appellatur quod foliis sit similis naps. *Raphanum* Græci, nos radicem vocamus, eo quod deorsum totus nititur: dū reliqua olera in summa magis profiliant. cuius semine macerato quisquis manus infecerit, serpentes impunè tractabit. Siquidem ex ipsius radice etiā ebur albescit. In cibo quoque venenis obstitit. Nam cōtra venenas radices, nuces, lupini, citrum, apium, profunt, sed contra futurum, non contra acceptū venenum. Vnde & apud veteres ante alias epulas hæc solebant mensis apponere. *Lactuca* dicta est, quod abundantia lactis exuberet, seu quia lacte nutrientes feminas implet. Hæc & in viris Veneris vsum coerces. *Lactuca* agrestis est, quam sarraliam nominamus, eo quod dorsum eius in modum serræ est. *Intubus* Græcum nomen est. Et intubus quod intus sit totus. *Cepa* vocatur, quia non aliud est, nisi tantum caput. *Ascalonia* nuncupata est vna vrbiū Palæstinæ, quæ Ascalon dicitur, vnde prius aduecta est. *Allium* dictum quod oleat. *Uspicum* appellatum, quod alij odorem habeat. *Phaseles* vocari aiunt a Phaselo insula Græciæ, vbi non procul mons Olympus est. *Parrum* cuius duo genera sunt, capitatum & sectile. Capitatum melius, sectile parvulum. *Beta* apud nos oleris, apud Græcos litera est. *Blitum* genus oleris, saporis euaniidi, quasi vilis beta. *Cucumeres* quod sint interdum amari, qui dulces nasci perhibentur, si lacte mellito eorū semen infundatur. *Oler* molle atriplex, *brassica olysistrum*. *Nasturtium* sapor appellauit, quod acrimonia sui nasum torqueat. *Fungi*, quod aridi igne acceptum concipiant. *Phis* enim ignis est, vnde &

esca vulgo dicitur, quod sit fomes ignis & nutrimentū. Alij dicunt fungos vocatos, quod sint ex eorum genere quidam interceptorii, vnde & defuncti. *Taber* tumor terræ prodit, eaque causa nomen illi dedit. *Volus* appellati, quod sint volubiles & rotundi. *Asparagus*, quod sit spinosa & aspera, & frutex eius ex quo gignitur. *Capparis* à Græcis nomē sumptisse videtur, quod habeat rotunda in summitatibus seminum capitella. *Arboraca*, hoc est, lapsana. *Lapistrus* lapatium. Hæc in cibo sumpta stomachum confortat, venerem reprimunt. *Carduus* genus herbæ spinosæ. Huius natura mordax & cum austera est, mollis. Frigidus & indigestus succus eius alopecias curat. *Eruca* quali vrica, quod ignitè sit virtutis, & in cibo sepe sumpta veneris incendiū moueat. Huius species dux: quarum altera vsualis, altera agrestis, acrioris virtutis: vtraque tamen veneris commouens vsum.

De odoratis oleribus. C A P. XI.

Apium dictum, quod ex eo apex, id est, caput antiquorum triumphantium coronabatur. Hercules autem hanc herbam primus capiti circumtulit. Nam nunc populum capite præferebat: nunc oleastrū: nunc apiū, cuius radices efficaciter pugnant contra insidias venenorum. Eius generis sunt *petroselinon*, *hipposelinon*, & *oleoselinon*. *Petroselinon* vocatū quod sit simile apio, & nascatur in petris montibusque præruptis, quod nos *petrapium* dicere possumus. *iam* enim Græcè apium dicitur, sed est summum ac probabile Macedonicum: gustu suauē, & odore aromatico. *Hipposelinon*, quod sit durum & austerrum. *Oleoselinon*, quod mollius folio & caule tenerū. *Feniculum* Latini vocant, quod eius tyrsi seu radicis succus acuat vsum: cuius virtus traditur ut serpentes annuam senectutem eius gustu deponant. Hoc oler Græci *μαίραν* vocant. *Ligurium* à regione nomen accepit. Nascitur enim plurimum in Liguria, odore aromatico & gustu acre. *Annisson*, ut Græci dicunt siue ut Latini anacardum, herba omnibus cognita, acerrimè feruēs. *Coriandrum* ex Græco nomine sumptum, quod illi *κίαν* vocant. Cuius semen in dulci vino datum propiores reddit in venerem, si supra modū dederis, amentiam nutrit. Canos etiam ex coriandro infici traditum est. *Ruta* dicta, quod sit feruentissima. Cuius altera agrestis atque virtute acrior, sed vtraque feruentissima comprobatur. Hanc venenis repugnare mustelæ docet, quæ dum cum serpente dimicauerint, cibo eius armantur. *Inula* quam rustici alam vocant, radice aromatica, odoris summi, leui acrimonia. *Menta*, genus herbæ odoriferæ, huius genera sex.

ISIDORI HISPAN- LENSIS EPISCOPI, ORIGI- NUM SIVE ETYMOLOGIARVM

LIBER XVIII.

CAPITA LIBRI DECIMIOCTAVI.

1 De bellis.	36 De equis quibus currunt.
2 De triumphis.	37 De septem spaciis.
3 De signis.	38 De equisibus.
4 De buccinis.	39 De defultoribus.
5 De armis.	40 De pedibus.
6 De gladiis.	41 De coloribus equorum.
7 De hastis.	42 De theatro.
8 De sagittis.	43 De scena.
9 De pharetris.	44 De orchestra.
10 De fundis.	45 De tragediis.
11 De ariete.	46 De comediis.
12 De clypeis.	47 De themeliciis.
13 De loriceis.	48 De histrionibus.
14 De galais.	49 De mimis.
15 De fora.	50 De saltatoribus.
16 De spectaculis.	51 Quid pro patrono agatur.
17 De ludo gymnico.	52 De amphitheatro.
18 De generibus gymniconum.	53 De ludo equestri.
19 De salu.	54 De retiariis.
20 De cursu.	55 De secutoribus.
21 De actu agorum.	56 De laqueatoribus.
22 De virtute.	57 De velisibus.
23 De luctatione.	58 De ferali certamine.
24 De palastra.	59 De horum execratione.
25 De agone.	60 De alea.
26 De generibus agorum.	61 De pyrgis.
27 De ludis Circensibus.	62 De calculis tesserarum.
28 De circo.	63 De tesseris.
29 De ornamentis Circi.	64 De figuris alea.
30 De metis.	65 De vocabulis.
31 De obelisco.	66 De iactu tesserarum.
32 De carceribus.	67 De calculorum motu.
33 De aurigis.	68 De interdictione alea.
34 De quadrigis.	69 De pila.
35 De curru.	

De bellis.

Primus bella intulit Ninus Assyriorum rex. Ipse enim finibus suis nequaquam contentus, humanæ societatis fœdus irrumpēs, exercitus ducere, aliena vastare, liberos populos aut trucidare, aut subiicere, vniuersamque Asiā vsque ad Libyæ fines noua seruitute perdomuit. Hinc etiam studuit orbis in mutuo sanguine grassari alterna cede. Quatuor autem sunt genera bellorum, id est iustum, iniustum, ciuile & plusquam ciuile. Iustum bellum est, quod ex prædicto geritur de rebus repetitis, aut propulsandorum hostium causa. Iniustum bellum est quod de furore, non de legitima ratione initur. De quo in republica dicit Cicero: Illa iniusta bella sunt, quæ sunt sine causa suscepta. Nam extra vliscendi aut propulsandorum hostium causam, bellum iustum geri nullum potest. Et hoc idē Tullius paruis interiectis subdidit: Nullum bellum iustum habetur, nisi denuntiatum, nisi indictum, nisi de repetitis rebus. Ciuile bellum est inter ciues orta seditio & concitatio tumultus, sicut inter Syllam & Marium, qui bellum ciuile inuicem in vna gente gesserunt. Plus quam ciuile bellum est, vbi non solum ciues concertant sed & cognati: quale actum est inter Cæsarem & Pompeium, quando gener & socer inuicem dimicauerunt. Siquidem in hac pugna frater cum fratre dimicauit: & pater aduersus filium arma portauit. Lucanus: In fratrem ceciderunt præmia fratris. Itē, Cui ceruix cæsa parentis Cederet. Bella itaque dicuntur interna, externa, seruilia, socialia, piratica. Nā piratica bella sunt sparsa latronū manus per maria myoparonibus, leuibz & fugacibus, non solum naniū com meatu, sed etiam insulas prouinciāsque vastantibus. Quos primum Cneus Pompeius post multam vastationem quam terra marique diu egerat, mira celeritate cōpressit ac superauit. Sicut autē bellum vocatur, quod contra hostes agitur: ita tumultus qui ciuili seditione concitatur. Nā seditio est dissensio ciuiū: dicta quod seorsum alij ad alios eant. Alij æstimant dissensionem animorum seditionem vocari, quā Græci *στάσις* vocant. Quo autem differat utrūque Cicero docet: Potest enim, inquit, esse bellum vt tumultus non sit. Tumultus autē esse sine bello non potest. Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tāta vt maior timor oriatur? Vnde etiam dictus tumultus quasi rimor multus. Grauior autem est tumultus, quā bellum. Nam in bello uocationes valent, in tumultu non valent. Differt autem bellum, pugna & prælium. Nam bellum

vniuersum dicitur, vt Punicum. Huius partis sunt pugna, vt Cannensis, Trimenis. Rursum in vna pugna sunt multa prælia. Aliud enim in cornibus, aliud in media, aliud in extrema acie geritur. Bellum igitur est totum: pugna vnius diei, prælium pars pugne est. Bellum antea duellum vocatū, eō quod duæ sint partes dimicantium, vel quod alterum faciat victorem, alterū victum. Postea detracta littera d, & mutata u in b, dictum est bellum. Alij per antiphrasin putant bellum, quod sit horridum: vnde est illud, Bella horrida bella, cum bellum contrā sit pessimum. Prælia dicuntur à premendo, hostis hostem. Vnde & prælia, ligna quibus vna premitur. Pugna vocata, eō quod initio vsus fuisset in bello pugnis contendere, vel quia primò bellum pugnis incipiebant. Vnde etiam pugna duorum est aliquando sine ferro. Quatuor autem in bello aguntur. Pugna, fuga, victoria, pax, Pacis vocabulum videtur à pacto sumptum. Posterius autem pax accipitur, fœdus primum initur. Fœdus est pax, quæ fit inter dimicantes, vel fide, vel à fecialibus, id est, sacerdotibus dictum. Per ipsos enim fiebant fœdera, sicut per seculares bella. Alij fœdera dicta putant à porca fœdē & crudeliter occisa, cuius mors optabatur ei qui à pace resiliisset. Virgilius: Et cæsa fingeant fœdera porca. Fœderis partes induciæ. Et dictæ, quasi in dies oia.

De triumphis. C A P. II.

OMne regnum seculi huius bellis quaritur, victoriis propagatur. Victoria dicta, quod vi, id est, virtute adipiscitur. Hoc est enim ius gentium, vim vi expellere. Nam turpis est dolo quaesita victoria. Certa autem victoria est vel occisio hostis, vel expoliatio, vel vtrunque. Non est autem iocunda victoria, quæ per immensa detrimenta contingit. Et hoc est quod landat Salustius, duces victoriā incruento exercitu deportasse. Pompa dicta est Græca significatione, *ὅτι τὴν πύξιν*, hoc est, publicè ostentare. Præcedit autem victoria pompam, ideo quod ituris ad hoc certamen primum est victoriæ votū. Trophæum dictum *ὅτι τὰς τροφαίς*, i. conuersione hostis & fuga. Nam ab eo quod hostem quis fugasset merebatur trophæū: quod occidisset triumphum, qui dictus est *ὅτι τὰς τροφαίς*, id est, ab exultatione. Plenæ enim victoriæ triumphus debetur: semiplenæ trophæum, quia nondum plenam est consecutus victoriam. Non enim obtinuit. sed fugauit exercitum. Hæc tamen nomina scriptores confundunt. Tranquillus autem triumphum Latine dicit potius appellatum, quod is qui triumphans urbem ingrederetur, tripartito iudicio hono-

raretur. Nam primum de triumpho duci concedendo exercitum iudicare solitum erat: secundò senatum: tertio populum. ¶ Erat autem apud Romanos mos, ut triumphantes quadrigis veherentur: ex illo quòd soliti sunt priores duces hoc habitu bella inire. Quicumque autem in conflictu vicissent, *palma aurea* coronabatur, quia palma stimulos habet. Qui verò sine conflictu fugientem prostrasset: *laurea*, eo quòd hæc arbor sine spinis est. Namque & purpuream & palmatam togam triumphantes induebantur, & scorpionem cum scepro in manu gerebant ad imitationem victoriæ Scipionis: licet & scipio baculus sit quo homines innituntur. Vnde & ille primus Cornelius Scipio appellatus est, quia in foro pater eius cæcus innixus eo ambulabat. Super scipionem autem aquila sedebat ob indicium quod per victoriam quasi ad supernam magnitudinem accederent. Inde & colore rufo perlinebantur, quasi imitarentur diuini ignis effigiem. Quod verò à carnifice contingebantur, id erat indicio, ut ad tantum fastigium euecti mediocritatis humanæ commoverentur. ¶ Duobus autem generibus deletur exercitus, aut *internecione* aut *disperisione*. Salustius. Hostes, inquit, aut oppressi aut dilapsi forent. Sic & utrumque Virgilius. *Internecione*, ut: Submersasque obrue puppes. *Disperisione*, ut: 30 Aut age diuersos & diuice corpora ponto. Expolia, hostium præda: manubiae, exuuiæ partes. *Præda* à prædando vocata. *Manubiae* eo quòd manibus detrahuntur, hæc & *exuuiæ* ab exuendo dictæ, quia exuuntur. Hæc & *partes* à pari diuisione pro personarum qualitate, & laborum iusta diuisione. *Expolia* autem à pallus, quasi expallia: victis enim detrahuntur.

De signis. C A P. III.

Signa bellorum dicuntur, quòd ex iis exercitus & pugnandi & victoriæ receptui accipit symbolon. Nam aut per vocem tubæ, aut per symbolon admonetur exercitus legionum. *Principalia signa* aquilæ, dracones & pilæ. *Aquila* ideo quòd eadem avis Iouis in armis auspicio fuerit. Nam dum idem Iouis aduersus Titanos proficisceretur, aquilam 50 ei in auspicio apparuisse ferunt, quam ille pro indicio victoriæ acceptam tutelæ suæ auspiciatus, eam legioni signum dedit: quo factum est, ut deinceps militum signis committeretur. Cuius Lucanus meminit dicens: Signa pares aquilas & pila minantia pilis. *Draconum signa* ab Apolline morte Pythonis serpentis inchoata est. Dehinc à Græcis & Romanis in bello gestari coeperunt. *Pilam* in signo constituisse fertur Augustus, propter natio- 60

nes sibi in cuncto orbe subiectas, ut magis figuram orbis ostenderet. *Vexillum* & ipsum signum bellicum, tractum nomen habens à veli diminutione, quasi velillum. Sub Romulo autem fasciculos fœni, pro vexillis milites habuerunt. Hinc & *manipuli* appellantur. *Manipulos* enim dicimus fasces fœni, quòd manum impleant. Cætera signa diuersis prælata agminibus secundum militarem consuetudinem existunt, per quæ exercitus permutationem præliorum agnosceret.

De bucinis. C A P. IV.

Buccina est, qua signum datur in hoste dicta à voce, quasi vocina. Nam pagani agrestesque ad omnem vsum buccina ad compita vocabantur. Proprie ergo hoc agrestibus signum fuit: de qua Persius: Buccina iam priscos cogebat ad arma Quirites. Huius clangor buccinum dicitur. *Tubam* Tyrrheni primum inuenerunt, vnde Virgilius: Tyrrhonisque tubæ mugire per æthera clangor. Hanc enim à Tyrrhenis prædonibus excogitatam dicunt, cum dispersi circa maritimas oras non facile ad quamque prædæ occasionem voce aut buccina conuocarentur, vento plerumque obstrepente. Hinc postea bellicis certaminibus adhibita est ad denuncianda signa bellorum, ut ubi exaudiri præco pro tumultu non poterat, sonitus tubæ clangentis attingeret. Tuba autem dicta quasi tofa, id est, caua. Item tuba quasi tibia. Inter tubam autem & buccinam veteres discernebant. Nam *buccina* insonans sollicitudinem ad bella denunciabat. Virgilius: Qua buccina signum Dira dedit. *Tuba* autem prælia indicabat, ut: At tuba terribilem sonitum dedit ære canoro. Cuius sonitus varius est. Nam interdum canitur ut 40 bella committantur: interdum ut insequantur eos qui fugiunt: interdum receptui. Nam receptus dicitur, quòd se exercitus recipit. vnde & signa receptui canere dicuntur. *Classica* sunt cornua quæ conuocandi causa, erant facta, & à calando classica dicebantur. de quibus Virgilius: Classica namque sonant. Apud Amazonas autem non tuba sicut à regibus: sed à regina sistro vocabatur fœminarum exercitus.

De armis. C A P. V.

Arma generaliter omnium rerum instrumenta sunt: vnde & ubi reponuntur armaria dicta sunt. Item arma & tela omnium generum, sed arma sunt quibus ipsi tuemur, tela quæ emittimus. Nā arma duplicia, id est, quibus percutimus, vel quibus regimur. *Arma* autem proprie dicta sunt, eo quòd armos regunt. Nā arma

arma vel ab armis dicuntur, id est, humeris, ut: — Latos huic hasta per artus Acta tremuit. — vel *ἀπὸ τῶν ὀπλῶν*, id est, à Marte.

De gladiis. CAP. VI.

Gladius generaliter dicitur ensis in prælio, sed ensis ferrum tantum: gladius vero totus. Proprie autem appellatus gladius, quia gulam diuidit, id est, ceruicem desecat. ad hoc enim est factus: nam cætera membra securibus caduntur, collum gladio tantum. *Acies* autem gladij ab acumine dicta est. *Capulus* vocatur, vel quia caput est gladij, vel quia ibi capitur ut teneatur. Nam alibi acies ferri non sunt. Mucro non tantum gladij est, sed & cuiuslibet teli acumen, dictus à longitudine. Nam *μακρὸν* Græci longum dicunt: hinc & machera. *Machera* autem est gladius longus ab vna parte acutus. *Framea* vero gladius ex vtraque parte acutus, quæ vulgo spatam vocant. Ipsa est & *romphaea*. Framea autem dicta, quod ferrea est. Nam sicut ferramentum sic framea dicitur, ac proinde omnis gladius framea. *Spatæ* à passione dicitur verbo Græco, quoniam *παθῆναι* Græcè dicitur pati: unde & patior & patitur dicimus. Alij spatam Latine autumant dictum, eo quod spaciola sit, id est, lata & ampla. Vnde & *spatula* in pecoribus. *Semispatum* gladius est à media longitudine spatæ appellatus, non ut imprudens vulgus dicit, sine spacio, dum sagitta velocior sit. *Pugio* à pungendo & transfigendo vocatur. Est enim gladius parvus bis acutus lateri adherens. Item & elonabulum dictum, quod religetur ad elonem. *Chelidoniacus* gladius ferrum est latum: cuius duplex mucro ad bifurcus in modum caudæ hirundinæ formatur: unde & chelidoniacus dicitur. *Sica* à secando dicta est. Est enim gladius brevis, quo maximè vtantur qui apud Italos latrocinia exercent, à quo & sicarij dicti sunt. *Trāquilus* autem dicitur: Dū cuiusdam gladiatoris in ludū emissi gladius curuatus fuisset ex acie re-
cta: procurrat vnus ad eum corrigendū, tūmque à pugnantem responsum est: *sica* pugnabo: inde *sicæ* nomen datū est. *Secures* signa sunt quæ ante consules ferebantur, ne aut vsum perderet belli, aut vacantes octo aspectū amitterent gladiorū. Quas & Hispani ab vsu Francorum per derivationem *Franciscas* vocant.

De hastis. CAP. VII.

Hasta est contus cum ferro: cuius diminutivum facit hastile. Nomen autem hasta ab astu sumpsit: unde & astutia. *Contus* ferrum non habet: sed tantum cuspide acuta est. Virgilius: *Ferratæque trudes & acuta cus-
pide contos.* Contus autem, quasi conitus.

Est enim conitus acuta rotunditas. *Trudes* amites sunt cū lunato ferro, quæ Græci *ἀπλυστρία* dicunt. *Trudes* autem dicuntur ab eo quod trudent & detrudent. Virgilius: *Ferratæque trudes*. — *Venabula* dicta, quasi venaturui habilia. *Excipia*, quia venientem excipiunt, quasi excipiabilia. Excipiunt enim apros, expectantque leones, intrant vrsos, sit tantum firma manus. *Lancea* est hasta, amentum habens in medio: dicta autem lancea, quia æqua lance, id est, æquali amento ponderata vibratur. *Armentum* vinculum est iaculorum hastilium, quod mediis hastis aptatur. Et inde amentum. quo media hasta religatur, ut scilicet iaculatur. *Claua* est, qualis fuit Hercules, dicta quod sit clavis ferreis inuicem religata, & est cubito semis facta in longitudine. Hæc & cætera, quam Horatius *caiam* dicit. Est enim genus gallici teli ex materia quàm maximè læta, quæ iactu quidem non longè propter gravitatem euolat: sed quod peruenit, vi nimia perfringit. quod si ab artifice mittatur, rursum redit ad eum qui misit. Huius meminit Virgilius dicens: *Teutonico ritu soliti torquere cateias.* Vnde & eos Hispani & Galli, teutones vocant. *Falarica* est telum ingens torno factum, habens ferrum cubitale, & rotunditatem de plumbo in modum spheræ in ipsa summitate. Dicitur etiam & ignem habere affixum. Hoc autem telo pugnatur de curribus, quas phalas dici manifestum est Iuuenalis: *Consulis ante phalas delphinorumque columnas.* A phalis igitur dicta est *phalarica*: sicut à muro muralis. Sanè phalaricam Lucanus dicit nervis mitti tortilibus, & quadam machina, ut: — *Nunc vibrata phalarica nervis.* Virgilius vero ait, *Turnū manu phalaricam iaculasse.* *Pala* sunt arma iaculorum atque telorum, à torquendo vel emittendo vocata. De quibus Lucanus: *Signa paræque aquilas & pila minantia pilis.* Cuius singulare pilum nititur. *Telum* vocatur secundum Græcam etymologiam, *τῆλον* τὸ μακρὸν, quicquid longè iaci potest: quanquam abusive dicatur & gladius, ut est illud: *At non hoc telum mea quod vi dextera versat.* Proprie autem telum à longitudine dicitur. Vnde & *mustella* dicitur, quod longior sit quàm mus. *Cuspi*, hastile amentatum, à cespite dicta, quod est virgultum. Virgilius, *Et pastoralem præfixa cuspidem myrtum.* Proprie autem cuspi est posterior pars haste.

De sagittis. CAP. VIII.

Sagitta à sagaci iactu, id est, veloci ictu vocata. Pennis enim fertur quasi avis, ut celeriter mors percurrat ad hominū. His primū Crentes vsi sunt: quibus pennæ ideo, ut diximus, agglutinantur, ut leues sint & peruolent leuiter. *Spicula* sunt sagittæ vel lanceæ breues, ab spicarum specie nuncupatæ.

Scorpio est sagitta venenata arcu vel tormentis excussa. Quæ dum ad hominem venerit, virus quod figit infundit: unde & *scorpio* nomen accepit.

De pharetra. CAP. IX.

P*haretra* sagittarum theca, à ferendo iacula dicta, sicut & *feretrum*, ubi funus defertur: quæ ideo etymologiam communem habent, quia *pharetra* mortem, *feretrum* mortuum portat. *Coris* propriè sunt arcuum thecæ sicut sagittarum *pharetra*. *Vagina* appellatur, eo quod in ea mucro vel gladius basilectur. *Theca* ab eo quod aliquid receptum tegat: littera pro *g* posita. Alij Græco nomine thecam vocari asserunt, quod ibi reponatur aliquid. Inde *bibliotheca* librorum repositio dicitur. *Dolones* sunt vaginæ ligneæ, inter quas latet pugio sub baculi specie. *Dolones* autem à dolo dicti sunt, quod fallant & decipiant ferro cum speciem præferat ligni. Hos vulgus Græco nomine *axos* vocat, id est, acutos. Unde & apud medicos acutus morbus *æxia* vocatur. *Arcus* vocatur, eo quod arceat aduersarium. Inde & *arces* dicuntur, à quibus arcentur hostes. Item *arcus* ob speciem, quod sint curuati artius.

De fundis. CAP. X.

F*unda* dicta, eo quod ex eo fundantur lapides, id est emittantur. *Balista* genus tormenti ab emittendo iacula dicta. *βάλω* enim Græcè mittere dicitur. Torquetur enim verberare neruorum, & magna vi iacit aut hastas aut saxa. Inde, & *fundibulum*, quasi fundes & emittens. Contra *balistam testudo* valet. Series enim fit armorum *ymbonibus* inter se collectis.

De ariete. CAP. XI.

A*rieti* nomen species dedit, eo quod cum impetu impingit murum in modum arietum pugnantium. Valide enim ac nodosæ arboris caput ferro vestitur, eaque suspensa finibus multorum manu ad murum impellitur: deinde retrorsum ducta impetu maiore destinatur: sicque crebris ictibus concussum muri latus cedit, cauatūque irrumpit, ac fenestram facit. Contra impulsū arietis remedium est *saccus paleis plenus*: & in eum locum demissus, quod aries percutit. Laxo enim saccorum sinu ictus arietis illisus mollitur. Duriora enim mollioribus facilius cedunt. *Plures* sunt crates corio crudo intextæ, quæ in opere faciendo hosti obiciuntur. *Musculus* cuniculo similis est, quo murus perfoditur, ex quo & appellatur, quasi *murusculus*.

De clypeis. CAP. XII.

C*lypeus* est scutum maius, dictus ab eo quod clepet, id est, exolet corpus, periculisque subducat, *κλῆπτω*. Oppositus enim sua defensione ab hastis & iaculis corpus munit. *Clypeus* autem pedum est scutum equitum. *Scutum* appellatum, eo quod à se excutiat telorum ictum. Ut enim telis resistatur *clypeus* antefertur. *Umbō* scuti pars media est, quasi *umbilicus*. *Ancile* vocatur scutum breue & rotundum: de quo Virgilius:—*Leua ancile gerebat*. Et *ancile* dictum ab *ancisione*, quod sit ab omni parte veluti *ancisum* & rotundum. Ouidius: Idque *ancile* vocat quod ab omni parte recisum. Quémq; notes oculis angulus omnis abest. *Pelta* scutum breuissimum in modum lunæ mediæ. Cuius meminit liber Regum: Fecit rex Salomon ducenta scuta de auro puro & trecentas *peltas* ex auro probato. *Scetra* scutum loreum sine ligno, quo vtuntur Afri & Mauri, de quo poeta: *Leuam scetra tegit*. — *Parma* leuia arma, quasi paruus *clypeus*. Dicitur autem & *testudo* scutum. Nam in modum testudinis fit *clypeus*. Est & *testudo* scutorum connexio curuata in testudinis more. Namque in armorum generibus milites etiam ab animalibus nomina sumunt, ut aries. Et Salustius, In modum, inquit, *ericii* militaris.

De lorica. CAP. XIII.

L*orica*, vocatur, eo quod *loris* careat: solis enim circulis ferreis contexta est. *Squamæ* est lorica ferrea ex laminis ferrei aut æreis concatenata in modum squamarum piscis, & ex ipso splendore squamarum & similitudine nuncupata est. De ciliciis autem & poliuntur & reguntur lorice.

De galeis. CAP. XIII.

C*assus* de lamina est: *galea* de corio. Nam *galeros* corium dicitur. *Cassidem* autem à Tuscis nominatam dicunt. Illi enim *galeā cassim* nominant: credo à capite. *Apex* est, quod in summa *galea* eminet, quo figitur cristæ, quam Græci *ἀκρόν* vocant. Nam *cornu* est curuata, quæ in *galea* prominet, & supra quam cristæ sunt.

De foro. CAP. XV.

F*orum* exercendarum litium locus, à *fando* dictum. Qui locus & *Prostrata* vocatur ab eo quod ex bello Punico captis nauibus Carthaginensium rostra ablata sunt, & in foro Romano præfixa, ut essent huius insignie victoriæ. Constat autem forum caula, lege,

sa, lege, & iudice. *Causa* vocatur à casu quo evenit. Est enim materia & origo negotij: necdum discussionis examine patefacta: quæ dum præponitur causa est, dum discutitur iudicium est, dum finitur iustitia. Vocatum autem *iudicium* quasi iurisdicatio, & iustitia, quasi iuris status. Iudicium autem prius *inquisitio* vocabatur. Vnde & actores iudiciorum & præpositos *questores* vel *questitores* vocamus. *Negotium* multa significat, modò actum alicuius, cui est contrarium ocium: modò actionem causæ, quod est iurgium litis. Et dictum *negotium*, quasi nec ocium, id est, sine ocio. *Negotium* autem est in causis, *negotatio* in cōmerciis dicitur, ubi aliquid datur, ut maiora lucrentur. *Iurgium* dictum, quasi iuris garrum, eò quòd qui causam dicunt, iure disceptent. *Lus* à contentione limitis prius nomen sumpsit. De quo Virgilius: Limes erat positus litem ut discerneret agri. *Causa* aut argu-
mento aut probatione constat. *Argumentum* nunquam testibus, nunquam tabulis dat probationem, sed sola investigatione invenit veritatem: vnde & dictum *argumentum*, id est, argutum inventum. *Probatio* autem testibus & fide tabularum constat. ¶ In omni autem iudicio sex personæ quærentur, iudex, accusator, reus, & tres testes. *Iudex* dictus, quasi ius dicens populo, siue quòd iure disceptet. Iure autem disceptare est iuste iudicare. Non est autem iudex, si non est in eo, iustitia. *Accusator* vocatus, quasi ad causator, quia ad causam vocat eum quem appellat. *Reus* à re qua petitur nuncupatus, quia quanvis sceleris conscius non sit: reus tamen dicitur quandiu in iudicio pro re aliqua petitur. ¶ Testes antiquitus *superstites* dicebantur, eò quòd super statum causæ proferebantur. Nunc parte ablata nominis, *sestes* vocantur. *Testis* autem consideratur: conditione, natura & vita. *Conditi-
o*ne, si liber non servus. Nam sæpe servus metu dominantis testimonium supprimit veritatis. *Natura*, si vir, non femina: *Vita*, si innocens & integer actu. Nam si vita bona defuerit, fide carebit. Non enim potest iustitia cum scelerato habere societatem. ¶ Duo sunt autem *genera testium*: aut dicendo id quod viderunt, aut proferendo id quod audierunt. *Duos* autem *modos testes delinquant*, cum aut falsa promunt, aut vera silentio obtegunt.

De spectaculis. CAP. XVI.

Spectacula, ut opinor, generaliter nominantur voluptates, quæ non per semetipsa inquinant, sed per ea quæ illic geruntur. Dicta autem *spectacula*, eò quòd hominibus publica ibi præbeatur inspectio. Hæc & *lubricatio* nuncupata, quòd in ludis gerantur aut in scenis. *Ludorum* origo traditur: Lydii ex Asia trans-

euntes in Hetruria cōsederunt duce Tyrrhenio, qui fratri suo successerat in regno. Contentione ergo in Hetruria inter ceteros ritus superstitionum suarum, spectacula quoque religionis nomine instituerunt. Inde Romani accersitos artifices mutuati sunt, & inde *ludi* à Lydiis vocati sunt. Varro autem dicit ludos à *luso* vocatos, quòd iuvenes per dies festos solebāt ludi exultatione delectare populum. Vnde & eum *lulum* iuvenum & diebus festis & templis & religionibus reputant. Nihil iam de causa vocabuli, dum rei causa idololatria sit. Vnde & promiscuè ludi, *Liberalia* vocabantur, ob honorem Liberi patris. Ob hoc despicienda est originis macula, ne bonum æstimes, quòd initium à malo accipit. *Ludus* autem *gymnicus* est aut *circensis*, aut *gladiatorius*, aut *scenicus*.

De ludo Gymnico. CAP. XVII.

Gymnicus ludus est velocitatis ac virium gloria. Cuius locus *gymnasium* dicitur, ubi exercentur athletæ, & cursorum velocitas cōprobatur. Hinc accidit ut omnium propè artium exercitia *gymnasia* dicantur. Antea enim in locis certantes cincti erant ne nudarentur: post relaxato cingulo repente prostratus & exanimatus est quidam cursor. Quare ex consilij decreto tunc *archon Hippomenes*, ut nudi deinceps omnes exercitarentur permisit. Ex illo *gymnasium* dictum est, quòd iuvenes nudi exercentur in campo, ubi sola tantum pudenda operiuntur.

De generibus gymnicorum.

CAP. XVIII.

Genera gymnicorum quinque: saltus, cursus, iactus, virtus atque luctatio. Vnde ferunt quendam regem tot filios adolescentes habentem: totidem generibus de regno iussisse contendere.

De saltu. CAP. XIX.

Saltus dictus, quasi exilire in altum. Est enim saltus altius exilire, vel longius.

De cursu. CAP. XX.

Cursus à velocitate crurum vocatur. Est enim cursus celeritas pedum.

De iactu. CAP. XXI.

Iactus dictus à iaciendo. Vnde & piscatorium rete iaculum dicitur. Huic arti usus est arreptos lapides procul ferire, hastas por-
dere librato iacere, sagittas arcu emittere.

De Virtute. CAP. XXII.

Virtus est immensitas virium in labore & pondere corporis.

De luctatione. CAP. XXIII.

Luctatio à laterum cōplexu vocatur: quibus cominus certantes inuitēt qui Græca appellatione athletæ vocantur. Locus autem luctationis *palastra* dicitur.

De palastra. CAP. XXIV.

Palastram autem vel *ἀσπαστῆρ*, id est à luctatione, vel *ἀσπαστῆρ*, id est à motu ruinae fortis nominatam dicunt. Scilicet, quod in luctando cum medios arripiat, ferè quatiunt, idque apud Græcos *ἀσπαστῆρ* vocatur. Quidam opinantur artem luctandi virorum cōtentione monstratam. Namque inter ceteras feras eos solos & erigi congressos, & subidere celeriter ac reuerti, & modò manibus tentare inuicem, modò complexu abigere sese tempore luctantium dicunt.

De agone. CAP. XXV.

Quæ Latini certamina, Græci *ἀγῶνες* vocant à frequentia qua celebrantur. Si quidem & omnem cœtum atque conuētum *ἀγῶνας* dici, alij quod in circulis, & quasi agoniis, id est sine angulo locis ederentur, nuncupatos agonas putant.

De generibus agorum. CAP. XXVI.

Agonum genera fuisse: immensitas viriū, cursus celeritas, sagittandi peritia, standi patientia: ad citharam quoque vel tibiam incedendi gestus: de moribus quoque, de forma, de cantandi modulatione, terrestribus quoque belli & naualis prælij, perpetiendorumque suppliciorum certamina.

De ludis Circensibus. CAP. XXVII.

Ludi Circenses sacrorum causa ac deorum gentilium celebrationibus instituti sunt. Unde & qui eos spectant demonum cultibus inferuire videntur. Nam res equestris antea simplex agebatur, & vtiq; communis vñs reatus non erat, sed cum ad ludos coactus est naturalis vsus, ad demoniorum cultum translatus est. Itaque & Castori & Polluci deputantur hæ species: quibus equos à Mercurio distributos historie docent. sed & Neptuno equestris ludus est, quem Græci *ἵππων* vocant: sed & Marti & Ioui in ludis equi sunt consecrati, & ipsi quadrigis præsunt. Circenses au-

tem ludi ideo dicti, vel à circumuendo, vel ubi nunc metæ sunt, olim gladij ponebantur, quos quadrigæ circuibant, & inde dicti Circenses, ab ensibus circa quos currebāt. Siquidem in littore circa ripas fluminum cursus agitant, gladios in ordine in ripæ littore ponebant, & erat artis, equum circa pericula torquere. Inde & Circenses dicti putantur, quasi circumenses.

De circo. CAP. XXVIII.

Circus Soli principaliter consecratus est à paganis, cuius ædes medio spacio & effigies de fastigio ædis emicat, quod nō putauerunt sub tecto consecrandum, quem in aperto habent. Est autem circus omne illud spacium quod circuire equi solēt. Hunc Romani dictum putant à circuitu equorum, eo quod ibi circum metas equi currant. Græci verò à Circe filia solis, quæ patri suo hoc genus certaminis instituit, asserūt nuncupatū, & ab ea circi appellationem argumentantur. Fuit autem maga & venefica, & sacerdos demonum, in cuius habitu & opere magicæ artes & cultus idolatriæ recognoscuntur.

De ornamentis circi. CAP. XXIX.

Ornamenta circi, oua, meta, obeliscus, carcer. Oua, honori Castoris & Pollucis ascribunt, qui illos ouo editos credendo de signo Ioue non erubescunt. Fingunt autem Circensia Romani ad causas mundi referri: ut sub hac specie superstitiones vanitatum suarum excusent.

De metis. CAP. XXX.

Metarum quippe appellatione propriè terminum ac finem mundi designare volunt. ab eo quod aliquis emensus finis est, siue ad testimonium Orientis occidentisque solis.

De obelisco. CAP. XXXI.

Obeliscum Melpres rex Egypti primus fecisse fertur tali ex causa. Cum quodā tempore Nilus vehementi inundatione Egyptum noenisset: indignatus rex tanquam pœnas à flumine exigeret, sagittam in undas misit. Nō multo post graui validudine correptus, lumen amisit: qui post excipitatem visu recepto duos obeliscos Soli consecrauit. Obeliscus enim sagitta dicitur: qui ideo in medio Circo ponitur, quia per medium mundū sol currit. Medio autē spacio ab vtraque meta cōstitutus obeliscus, fastigiū summitatēmq; cœli significat: cū sol ab utroque spacio medio horarum

horarum discrimine transcendit. Summo obelisco superpositum est quoddam auratum in modum flammæ formatum, quoniam sol plurimum caloris atque ignis habet.

De carceribus. CAP. XXXII.

IN Circo vnde emittuntur equi *carceres* dixerunt, ab ea re qua & ille carcer qui est in ciuitate; quod, ut ibi homines damnati atque inclusi, ita hic equi coercentur, ne exeant antequam signum emittant.

De auriga. CAP. XXXIII.

AR*is* Circa auriga & currus, equites vel pedites. *Auriga* propriè dictus, quod currum agat, siue quod feriat iunctos equos. Nam haurit, ferit dicimus, ut, Latus haurit apertum. Ipse est & agitator, id est verberator ab agendo dictus. *Auriga* autem duobus coloribus sunt: quibus speciem idololatriæ vestiunt. Nam *prafinus* terræ. *Senes* cælo & mari à paganis dicatus est.

De quadrigis. CAP. XXXIV.

Eriethonius autem qui regnavit Athenis primus quatuor equos iunxisse fertur, sicut Virgilius autor est dicens, Primus Eriethonius currus & quatuor ausus iungere equos, rapitque rotis insistere victor. Fuit autem Mineræ & Vulcani filius: de caduca in terram libidine, ut fabulæ ferunt procreatus, portentum dæmoniacum, imò diabolus qui primò Iunoni currum dedicauit. Tali autore quadrigæ productæ sunt.

De curru. CAP. XXXV.

CYR*rus* à cursu dictus, vel quia rotas videtur habere multas, vnde & carrum quasi currum. Quadrigarum verò currus duplici temone olim erant, perpetuæque, & qui omnibus equis iniiceretur. Iugo primus Ciriſtēnes Sicionius tantum medios iugauit, eosque singulos ex utraque parte simplici vinculo applicuit, quos Græci *αλεξοί* Latini *sumarios* vocant, à genere vinculi quo prius alligabantur.

De equis quibus currunt. CAP. XXXVI.

QUAD*rigæ* & *bigæ*, *trigæ*, & *seingæ* ab equorum numero & iugo dictæ. Ex quibus *quadrigæ* soli; *bigæ* lunæ, & *trigæ* inferis. *Seingæ* Ioui: defultores lucifero, & hespero consecrauerunt. *Quadrigæ* idè soli iungunt, quia per quatuor tempore annus vertitur, ver & æstatem, autumnum & hyemem. *Bigæ*, lunæ

quoniam gemino cursu cum sole contendit, siue quia & nocte videtur & die. Iungunt enim vnum equum nigrum, alterum candidum. *Trigæ* diis inferis, quia hi per tres ætates homines ad se rapiunt, id est, per infantiam, iuventutem, atque senectam. *Seingæ* maximus currus currit Ioui, propter quod maximum decorum suorum eum esse credunt. Ideo autem rotis *quadrigæ* currere dicunt, siue quia mundus iste circuli sui celeritate transcurrit, siue propter solem, quia volubili ambitu rotat. Sicut ait Ennius, Inde patefecit radiis rota candida cælum.

De septem spatiis. CAP. XXXVII.

SEPT*em* *spatia* quadrigæ currunt referentes. Hoc ad cursum septem stellarum quibus mundum regi dicunt, siue ad cursum septem dierum potentium, quibus peractis vitæ terminus consummatur, quorum finis est creta, id est iudicium.

De equitibus. CAP. XXXVIII.

POR*ro* *equites singulares* ideo currere dicunt quia singulariter unusquisque cursum vitæ huius peragit atque transit, alio tempore sequens alium: per vnam tamen vitam mortalitatis videlicet ad propriam metam mortis.

De defultoribus. CAP. XXXIX.

DE*fultores* nominati, quod olim prout quisque ad finem cursus venerat defliebat, & currebat: siue quod de equo in equum transliebat.

De pedibus. CAP. XL.

PED*ites* autem aiunt propter pede currere, quia pedibus curritur mortalitati. Ob hoc à superiore parte curritur ad inferiora, id est ab oriente ad occidentem, quia mortales oriuntur & occidunt. Nudi currunt, quia & hominis & seculo nullæ reliquæ sunt. Recto spacio currunt, quia inter vitam & mortem nihil distant. Hæc ergo propterea fingunt, ut vanitates suas, & sacrilegia excusare conentur.

De coloribus equorum. CAP. XLI.

CIRCA causas quoque elementorum idem gentiles etiam colores equorum iunxerunt: *rosæ* soli, id est igni; albos acri: *prafinus* terræ, *senes* mari assimilantes. Item *rosæ* æstati currere voluerunt, quod ignei coloris sint, & cuncta tunc flauescant. *Albos* hyemi, quod sit glacialis, & frigoribus vniuersa canescant: veri *prafinus* viridi colore, quia tunc pampinus densatur. Item *rosæ* currere

Marti sacerdotum. à quo Romani exoriantur, & quia verula Romanorum coelo decorantur siue quod Mars gaudeat sanguine.

Albos zephris & ieremis tempestatibus: praefinos flori & terrae: Veneros aquis vel aeri, quia oeruleo sunt colore: luteos: id est croceos igni & soli: purpureos Iri saerauerunt, quod arcum dicimus, quod Iri plurimos colores habeat. Sicque dum hac expectatione deorum cultibus atque elementis mundalibus prophanatur: eisdem deos atque eadem elementa procul dubio colore nascuntur. Vnde animaduertere debes Christiane, quod Circum nomina immunda possideant. Quapropter alienas erit tibi locus, quem plurimi Satanae spiritus occupauerunt. Totum enim illud diabolus & angeli eius repleuerunt.

De theatro. CAP. XLIII.

Theatrum est quo scena includitur, semicirculi figuram habens: in quo stantes omnes inspiciunt. Cuius forma primum rotunda erat sicut & amphitheatris postea ex medio amphitheatro theatrum factum est. Theatrum à spectaculo nominatum est. In quo, quod in eo populus stans desuper atque spectans ludos contemplaretur. Idem verò theatrum, idem & prostibulum: id quod post ludos exactos meretrices ibi prosterneretur. Idem & *lupanar* vocatum ab eisdem meretricibus: quae propter vulgari corporis leuitate, *lupa* nuncupabatur. Nam *lupa* meretrices sunt à rapacitate vocatae, quod ad se miferos rapiant & apprehendant. *Lupanaria* autem à paganis constituta sunt: ut pudor infeliciū mulierū ibi publicaretur, & ludibrio haberentur tam ij qui facerent, quam quae paterentur.

De scena. CAP. XLIII.

Scena autem erat locus infra theatrum in modum domus instructa cum pulpitō, qui pulpitus oreistra vocabatur, ubi cantabant comici tragici, atque saltabant histriones & mimi. Dicta autem scena Graeca appellatione, eo quod in speciem domus erat instructa. Vnde & apud Hebraeos tabernaculorum dedicatio à similitudine domiciliorum *enlunim* appellabatur.

De oreistra. CAP. XLIV.

Oreistra autem pulpitus erat scenae ubi saltator agere posset, aut duo inter se disputare. Ibi enim portae comædi & tragædi ad certamen conscendebant: usque canentibus alij gestus edebant. Officia scenica tragædi, comædi, themelici, histriones, mimi & saltatores.

De tragædi. CAP. XLV.

Tragædi sunt qui antiqua gesta atque facinora sceleratorum regum luctuoso carmine spectante populo concinebant.

De comædi. CAP. XLVI.

Comædi sunt qui priuatorum hominum acta dictis aut gestu canebant, atque supra virginum & amores meretricum in suis fabulis exprimebant.

De themelici. CAP. XLVII.

Themelici autem erant musici scenici qui in organis & lyris & citharis praecinebant. Hi dicti themelici, quod olim in oreistra stantes cantabant super pulpitum, quod themele vocabatur.

De histrionibus. CAP. XLVIII.

Histriones sunt qui muliebri indumento gestus impudicarum feminarum exprimebant: ij autem saltando etiam historias & res gestas demonstrabant, dicti autem histriones, siue quod ab Histria id genus sit adductum, siue quod perplexas historiis fabulas exprimerent, quasi histriones.

De mimi. CAP. XLIX.

Mimi sunt dicti Graeca appellatione, quod rerum humanarum sint imitatores. nam habebant suum autorem qui antequam mimum agerent, fabulam pronuntiaret. Nam fabulae ita componebantur à poetis ut aptissimae essent motui corporis.

De saltatoribus. CAP. L.

Saltatores autem nominatos Varro dicit Sab Arcade Salio, quem Aeneas in Italiam secum adduxit, quique primò docuit Romanos adolescentes nobiles saltare.

Quid pro patrono agatur. CAP. LI.

Et planè in artibus scenicis Liberi & Veneris patrocinium, quae priuata & propria sunt, scenae de gestu & fluxu corporis. Nam molliciem Libero & Veneri imitabant, illi per sexum, illi per luxum dissoluti. Quae verò ibi vocibus & modis & organis & lyris transfiguntur, Apollines, & Musae, & Minervae & Mercurios patronos habent. Quod spectaculum odire debes Christiane: quorum vultus autem.

De amphitheatro. CAP. LII.

Amphitheatrum, locus est spectaculi, ubi pugnant gladiatores. Et inde ludus gladiatorius dictus: quod in eo iuvenes vltum armorum diuerso motu condiscant, & modo inter se aut gladiis aut pugnis certantes, modo contra bestias incidentes: ubi non odio, sed premio illecti subeunt ferale certamen. Amphitheatrum dictum, quod ex duobus theatris sit factum. Nam amphitheatrum rotundum est, theatrum verò ex medio amphitheatro est, semicirculi figuram habens.

De ludo equestri. CAP. LIII.

Genera gladiatorum plura, quorum primum ludus equestrius. Duo enim equites precedentibus prius signis militibus vnus à porta orientis, alter ab occidentis procedebant in equis albis cum aureis galeis minoribus & habilioribus armis, sicque atroci perseverantia pro virtute sua inibant pugnam, dimicantes quousque alter in alterius morte profiliret, vt haberet qui caderet casum, gloriam qui perimeret. Quæ armatura pugnabat Marti duelli causa.

De retiario. CAP. LIIII.

Retiarius, ab armaturæ genere, in gladiatorio ludo contra alterum pugnantem occultè ferebat rete. (quod iaculum appellatur) vt aduersarium cuspidem insistente aperiret, implicitumque viribus superaret, quæ armatura pugnabat Neptuno tridentis causa.

De secutoribus. CAP. LV.

Secutor, est ab insequendo retiarius dictus. Gestabat enim cuspidem & massam plumbeam, quæ aduersarii iaculum impediret, vt antequam ille feriret rete, iste superaret. Hæc armatura sacra erat Vulcano: Ignis enim semper insequitur: ideoque cum retiario componebatur, quia ignis & aqua semper inter se inimici sunt.

De laqueatoribus. CAP. LVI.

Laqueatorum pugna erat, fugientes in ludo homines iniecto laqueo impeditos consecutosque prostrare in medio ambone pelliceo.

De velisibus. CAP. LVII.

Velut pugna erat, vt vltro citiòque telia obiectarent. Erat autem eorum varia pugna & spectantibus gratior quàm reliquarum velites autem vocati sunt, siue à volitatione: siue à ciuitate Hetruscorum, quæ Veletes vocabatur.

De ferali certamine. CAP. LVIII.

Ferarum pugna erat missas bestias iuvenes excipere & pugnare aduersus eas, vltro neco funere certare, non crimine sed furore.

*De bonum exercitatione ludorum.**CAP. LIX.*

Hæc quippe spectacula crudelitatis & inspectio vanitatum: non solum hominum vitis: sed & dæmonum iussis instituta sunt. Proinde nihil esse debet Christiano cum Circensi infania, cum impudicitia theatri, cum amphitheatri crudelitate, cum atrocitate arenæ, cum luxuria ludi. Deum enim negat, qui talia præsumit, fidei Christianæ præuicator effectus, qui id denuo appetit quod in ludacro iam pridem renunciauit, id est diabolo, pompis, & operibus eius.

De tabula. CAP. LX.

Alea, id est ludus tabulæ inuenta à Grecis in ocio Troiani belli à quodam milite nomine Alea, à quo & ars nomen accepit. Tabula luditur pigo, calculis, tesserisque.

De pigo. CAP. LXI.

Pigus, dictus, quod per eum tesserae peragant, siue quod intris speciem habeat. Nam Greci turrim *πύργον* vocant.

De calculis. CAP. LXII.

Calculi vocati, quod leues sint & rotundi. Vnde & calculus dicitur lapis brevis qui sine molestia sui breuitate calcatur. Item calculi, quod per vias ordinales quasi per calles eant.

De tessera. CAP. LXIII.

Tessera, vocatur, quia quadræ sunt ex partibus omnibus. Has alij *lepusculos* vocant, eo quod exiliendo discurrunt. Olim autem tesserae iacula appellabantur à iaciendo.

De figuris aleæ. CAP. LXIIII.

Quidam autem aleatores, sibi videntur philosophicè per allegoriam hanc artem exercere, & sub quadam rerum similitudine fingere. Nam tribus tesserae ludere perhibent propter tria seculi tempora præterita, præsentia & futura, quia non stant, sed decurrunt. Sed ipsas vias senariis locis distinctas propter ætates hominum trinariis lineis propter tempora argumentantur. Inde & tabulam ternis descriptam dicunt lineis.

Iactus quisque apud *lufores* veteres à numero vocabatur, ut *vnio*, *binio*, *trinio*, *quatrio*, *quinio*, *senio*. Postea appellatio singulorum mutata est, & *vnionem* canem, *trionem* suppum, *quatrionem* planum vocabant.

De iactu tesserarum. CAP. LXVI.

Iactus tesserarum ita à peritis aleatoribus componitur, ut afferat quod voluerit, ut puta *senionem*, qui eis actu bonum affert. Vitant autem canem, quia damnosus est, vnum enim significat.

De calculorum motu. CAP. LXVII.

Calculi, partim ordine mouentur, partim vagè. Ideo alios *ordinarios*, alios *vagos* appellant. At vero qui moueri omnino non possunt incitos dicunt. Vnde & egentes homines *incisi* vocantur: quibus spes ultra procedendi nulla restat.

AB hac arte fraus & mendacium atque periurium nunquam abest, postremo & odium & damna rerum, vnde & aliquando propter hæc scelera interdicta legibus fuit.

De pila. CAP. LXIX.

Pila propriè dicitur, quòd sit pilis plena. Hæc & *sphæra* à ferendo vel feriando dicta, de quarum genere & pondere *Dorcæ* sic tradidit, Neu tu parce pilos viuaces condere cerui, Vncia donec erit geminam superaddita libram. Inter species pilarum sunt, *trigonaria* & *arenaria*. *Trigonaria* est qua inter tres luditur. *Arenaria* qua in grege dum ex circulo astantium spectantiumque emissa, ultra iustum spatium pilam excipere lusumque inire consueverunt. *Cubitalis lusum* appellant, cum duo cominus ex proximo ac penè coniunctis cubitis palam feriunt, *Suram* dicitur dare, qui pilam cruce prolato ferendam collusoribus præbet.

ISIDORI HISP A LENSIS EPISCOPI, ORIGI- NVM SIVE ETYMOLOGIARVM

LIBER XIX.

CAPITA LIBRI DECIMINONI.

- 1 De nauibus.
- 2 De partibus nauium & armamentis.
- 3 De velis.
- 4 De funibus.
- 5 De retibus.
- 6 De fabris siue fornacibus.
- 7 De instrumentis fabrorum.
- 8 De fabricis parietum.
- 9 De dispositione.
- 10 De constructione.
- 11 De venustate.
- 12 De laqueis.
- 13 De crustis.
- 14 De lictistratis.
- 15 De plastris.
- 16 De pictura.
- 17 De coloribus.

- 18 De instrumentis adificiorum.
- 19 De lignariis.
- 20 De inuentione lanificij.
- 21 De veste sacerdotali in lege.
- 22 De nominibus vestium castrarum.
- 23 De vestibus quarundam gentium.
- 24 De pallis virorum.
- 25 De pallis feminarum.
- 26 De stratu & reliquis qua in usu habentur.
- 27 De lanis.
- 28 De coloribus vestium.
- 29 De instrumentis vestium.
- 30 De ornamentis.
- 31 De ornamentis capitis feminarum.
- 32 De anulis.
- 33 De cingulis.
- 34 De calceamentis.

De nauibus.

ARTIVM quarundam vocabula quibus aliquid fabricatur, vel instrumenta artificū, vel quæ ministerium exhibent, atque aliquid huiusmodi deinceps ex parte notanda studui. *Artifex* generale nomen vocatur quod artem faciat: sicut *aurifex* qui aurum. *Faxo* enim antiqui pro facio dicebant. *Nauclerus* dominus navis est appellatus ita quod navis in sorte eius sit. *Nāgēs* enim Græcè fors dicitur. Ceteri autem in navi in contributione sunt *Gubernio* qui & gubernator, quasi cohibernator, quod cohibeat prudentia sua hiberna, id est tempestates maris. *Nauta* à naue dictus per derivationem. *Nauta* autem pro nauta poetice dicitur, sicut *Mauors*, pro *Mais*. Nam rectum est *nauta*. *Remes* vocatur quod remum gerit, sic autem *remex* quomodo tubex dicitur nominatio casu. *Epipara* Græco sermone appellatur: qui Latine dicitur superueniens. Hic nihil habet negotij sed nautolo dato in alias terras transire disponit. *Nautum* quidam perhibent dictam, eo quod gnatum rectorem quærat, id est peritum, sapientem, strenuum, qui continere & gubernare novit propter maritima pericula & casus unde est illud Salomonis, *Intelligens gubernacula possidebit*. *Lydi* autem primum navim fabricaverunt, pelagique incerta petentes peritum mare visibus humanis fecerunt. *Rates* primum & antiquissimum genus navigij è rudibus tignis asseribusque confectum. Ad cuius similitudinem fabricatæ naues, *rataria* dictæ. Nunc iam rates abusive naues. Nam proprie rates sunt connexæ invicem trabes. *Trieris* navis magna quam Græci *dulconem* vocant: de qua in *Esaiâ* dicitur, *Non transibit per eam trieris magna*. *Carpasia* navis à *Carpatho* insula nominata: sicut à *Rhodo* *Rhodia*: sicut ab *Alexandria* *Alexandrina*. *Liburna* dicta à *Libyis*: naues enim sunt negotiorum. De quibus *Horatius*, *Ibis liburnis inter alta navium*. *Rostrata* naues dictæ ab eo quod in fronte *rostra* ærea habeant propter scopulos, ne feriantur & collidantur. *Longa* naues sunt, quas *dromones* vocamus: dictæ eo quod longiores sint cæteris, cuius contrarius musculus, *curtum* navigium. *Droma* autem à decurrendo dicitur. *Cursum* enim Græci *ἑσπέρην* vocant *Classis* dicta est à Græco vocabulo *κλῆς* *κλῆς*, id est lignis. unde & *calones* *nauculæ* quæ ligna militibus portant. *Anchymachus* dictus, pro eo quod celeritate sui anchoris & instrumentis reliquis navium vehendis sit aptus. *Phaselus* est navigium, quod nos corruptè *baselum* dicimus. De quo *Virgilius*, *Pictisquæ phaselis*. *Scapha* quæ

ἰσχυρὴ navigium, quod Latine *speculatorium* dicitur. *Barca* est, quæ cuncta navis commercia ad litus portat. Hæc naues in pelago propter nimias vendas suo suscipit gremio. Vbi autem appropinquaverit portui reddit vicem *barca* navi quam accepit in pelago. *Paro* navigium piratarum aptum, & ex his ita vocatum. *Cicero*, *Tunc se fluctigero tradit mādūque paroni*. Et alibi, *Parunculis* ad litus ludat celeribus. *Mioparo* quasi minimus *paro*, idem & *carabus*. Est enim parva scapha ex vimine facta, quæ contexta crudo corio genus navigij præbet, quales videntur Germanorum piratæ in oceanis littoribus vel paludibus ob agilitatem. De quibus *Historia*, *Gens*, inquit, *Saxonum mioparibus non viribus nituntur. fugæ potius quam bello parati*. *Celones* quas Græci *κίονες* vocant, id est veloces biremes vel triremes agiles, & ad ministerium classis aptæ. *Ennius*, *Labitur vincta carina per equora cana celonis*. *Biremes* autem naues sunt habentes remorum ordinem geminum. *Triremes* & *quattiremes* triū & quatuor ordinū sic & *penteremes* & *hexeremes* quinos vel senos ordines habentes. *Aluaria naves* sunt, quæ velis simul & remis aguntur. *Hippagoga* in quo equos transuehere solitum est. *Ponio* *navium* navigium fluminale tardum & grave, quod non nisi remigio progredi potest. Hinc & *tracetus*, id est extensus. Est enim finis latus, unde *transenna* dicitur extensus furis. *Limbis* *naucula* brevis, quæ alia appellatione dicitur & *cymba* & *caupolus*: sicut & *lintris*, id est *carabus* quo in *Pado* paludibusque videntur. *Carabus* parva scapha ex vimine facta, quæ contexta crudo corio genus navigij præbet. *Portemia* *naucula* Syriatici generis lata & sine carina à portando vocata. Videntur his in *Pannonia*. *Trabaria* *amplexæ* naues, quæ ex singulis trabibus cavantur: quæ alio nomine *litorariz* dicuntur. Hæ ex caudice factæ ex vno signo cavato, & inde *caudicæ*, quia à quatuor vique ad decem homines capiunt.

De partibus navium & armamentis.

C. A. P. II.

PROPRIS posterior pars navis est, quasi post. *Prora* anterior quasi priora. *Cymba* locus vnius navis, quod aquis incubat. *Carina* à *currēdo* dicta quasi *currina*. *Fors navium* latera concava, à ferendo onere dicta, siue tabulata navis quæ sternuntur *della*, ab eo quod incessus ferant vel foris emineant. De quibus *Virgilius*, *Laxantque foros*. *Colubaria* in summis lateribus navium loca concava: per quæ eminent remi, dicta credo quod sint similia latibulis colubarum in quibus nidificant. *Agiaua* sunt loca in navi per quæ ad remiges hortator accedit. De qua *Ennius*, *Multa foro pōnet*, Et, *Agiaua longa repletur*. *Transstra* sunt

tabulæ ubi sedent remiges, quod in transuerso sint dicta, quæ Virgilius iuga appellat. *Remi* à remouendis, & decutiendis fluctibus dicti: sicut tonfores à tondendis & decutiendis capillis. *Palmula* est extrema latitudo remi à palma dicta, qua mare impellitur. *Antenna* autē dicta, quod ante amnē sint positæ. Præterfluit. n. eas amnis. *Cornua* extremae partes antennarū sunt, dicta per tropum ab animali ad inanimale. *Malus* est arbor navis, qua vela sustinetur. *Malus* autē dictus: quia habet instar mali in summitate, vel quia quasi quibusdā malleolis ligneis cingitur, quorū volubilitate vela facilius eleuatur. *Modius* est cui arbor insistit, ob similitudinem mēsuralis vasis dictus. *Carchesia* sunt in cacumine arboris. *Troclea*, quasi t littera per quas funes trahuntur. *Cinna*, Lucida confulgent alti carchesia mali. *Troclea* autē vocatæ, quod rotulas habeant. *πῶλον* enim Græcè rota dicitur. *Parastata* stipites sunt pates stantes, quibz arbor sustinetur. Cato, Malū deligatū parastatæ iūctæ. *Clauus* est quo regitur. gubernaculum. De quo Ennius, Vt clauū rectum teneam nauimque gubernem. *Porticulus* malleus in manu portatus, quo modus signūmq; datur remigantibus. De quo Plautus, ad loquendum atque tacendum tute habes porticulum. *Tonsilla* vncinus ferreus vel ligneus ad quem in litore defixum funes nauium illigantur. De quo Ennius, Tonsillas rapiunt, configunt litus ad vncas. *Anchora* dens ferreus ex Græca etymologia nomen ducitur quod quasi hominis manus comprehendat vel scopulos vel arenas. Nam manus Græcè *χείρ* dicitur. Apud Græcos autem aspirationem non habet. Nam *ἀνχον* dicitur, vnde & apud maiores sine aspiratione proferebatur. *Puluis* sunt machinæ quibus naues deducuntur & subducuntur in portum. *Pons* scala nauium.

De velis. CAP. III.

Vela Græci *ἀνέμους* dicūt, proinde quod aere mouentur. Apud Latinos autem vela à volatu dicta. Vnde est illud, Velorū pandimus alas. Genera velorū *ἀγένοιο*, *ἐνσπ. πρ. πορ.*, *σῆλαρι*, *ἀντίπρ. πορ.*, *Siparum*, mendicium. Ex quibus *acatum* velum maximū est, & in media nani constitutum. *Epidromos* secundæ amplitudinis: sed ad puppim. *Dolon* minimum velū, & ad proram defixum. *Artemo* dirigendę potius navis causa commendatum quam celeritatis. *Siparum* genus veli vniū pedem habens, quo iuuari nauigia solent in navigatione quoties vis venti liquefcit. De quo Lucanus, Summāq; tendens Sipara velorum perituras colligit auras, quod ex separatione existimant nominatum. Per extremus angulus veli in quō nautæ locantur.

De funibus. CAP. IV.

Funes dicti, quod antea in vsum luminis fuerint circumdati cera, vnde & funalia. *Restes*, sine quod rates contineant: seu quod in iis retia tendantur. *Rudentes* sunt funes nauium ex nimio stridore ita dicti. *Spira* si nes quibus in tempestatibus vtuntur, quas nautici suo more eucubas vocant. *Spiræ* autem à sparto vocatæ. *Propes* funis quo pes veli alligatur, quasi propedes. De quo Turpilius, Quasi cum ventus fert nauim in mare secūdus si quis propedon misit si velis sinistrū. *Tormentum* funis in nauibus lōgus quo pro ad puppim extenditur, quō magis cōstringantur. Tormenta autem à tortu dicta: sunt restes funesq;. *Siphon* funis in proa positus. De quo Cecilius. Venerio cursu veni pro lato pede vsque ad saphonem. *Opifera* funes, quæ cornibus antennæ dextra sinistræque tenduntur retroverso. *Prosfesum* funis, quo navis in litore religatur ad palum. *Mitra* funis, qua navis media vincitur. *Anquina* qua ad malū antenna constringitur. De qua Cinna, Atque anquina regit stabilem fortissima cursum. *Remulcum* funis, qua deligata navis trahitur vice remi. De quo Valgius. Hic mea me longo succedens proa remulco Latantem gratis sistit in hospitiiis. *Struppi*, vincula loro vel lino facta, quibus remi ad scalmos alligantur. De quibus Liuius, Tūcq; remos iussit religare struppiis. *Cataporates* linea cum massa plumbea qua maris altitudo tentatur. Lucilius, Hanc Cataporatem puer eodem defert vnctum plumbi pauxillum rudis linaeque mataxam.

De retibus. CAP. V.

Retia vocata siue à retinendis piscibus, siue à restibus quibus tenduntur. Minus autem rete *implagium* dicitur à plagis. Nam plagas propriè dicimus funes illos quibus retia tenduntur circa imam & summam partem. *Funda* genus est piscatorij retis, dicta ab eo quod in fundum mittatur. Eadem etiam à iactando iaculū dicitur. Plautus, Probus quidem antea iaculator eras. *Tragum* genus retis ab eo quod trahatur nuncupatū, ipsum & verriculum. Verrere enim trahere est. *Nassa* ex viminibus tanquam rete cōtextum. *Cassus* genus venatorij retis quod capiant. Hinc est quod incastrum dicimus, id est sine causa: quasi sine cassibus, sine quibus venatio inanis est. *Conopeum* est rete in similitudinem tentorij contextum propter muscas & culices excludendos, quo magis Alexandrini vtuntur, quia ibi ex Nilo culices copiose nascuntur. vnde & Conopea dicitur. Nam conopea Aegyptus est.

De fabricis.

De fabricis sue fornacibus.

CAP. VI.

Faber, à faciendo ferrum impositum nomen habet. Hinc derivatum est nomen ad alias artium materias: fabros vel fabricas dicere: sed cum adiectione, ut *faber lignarius*, & reliqua propter operis scilicet firmitatem. In fabricarum autem fornace gentiles *Vulcanum* auctorem dicunt: figuratè per Vulcanum ignem significantes, line quo nullum metalli genus fundi extendique potest. Nihil est enim pene quod igne non efficiatur. Alii enim vitrum, alibi argentum, alibi plumbum, alibi minium, alibi pigmenta, alibi medicamenta efficit. Igne lapides in æra solvuntur, igne ferrum gignitur ac domatur, igne aurum perficitur, igne cremato lapide cements & parietes ligantur. Lapidès nigros ignis coquendo candificat, ligna candida vrendo obfuscat, carbonès ex pruna fulvida nigros facit, de lignis duris fragiles, de putribilibus imputribiles reddit, stricta solvit, soluta restringit, dura mollit, mollia dura reddit. Habet & medicaminis usum. Nam sæpe vri prodest. Pestilentie quoque quæ obsecratione solis contrahitur, auxiliari certum est. In opere quoque aliud gignit primis ignibus, aliud secundis, aliud tertiis. Habet quoque & aliam in se diversitatem ignis. Nam alius est ignis qui vsui humano, alius qui iudicio patet diuino, siue qui de cælo fulmen atrahit: siue qui de terra per vertices montium eructat. *Ignis* autem dictus, quod nihil gigni potest ex eo. Est enim inuolabile elementum allumens cuncta quæ rapit. *Fabrica*, duabus rebus constat, ventis & flammis. *Flamma* verò proprie fornacis est dicta, quod flatu folium excitetur. *Fornax* verò ab igne vocata: quia, enim ignis est. *Caminus*, est fornax, & est Græcum nomen derivatum, *καμίνος*, id est, à calore, *Fauilla*, est deserta igne scintilla. *Pruna*, est quamdiu ardet: cum extincta fuerit *carbo* nominatur. Pruna autem à perurando dicta est: carbo verò quod flamma caret. Qui dum interiisse creditur, maioris sit virtutis. Nam iterum incensus fortiore luce calefcit. Cuius tanta vis est & sine igne firmitas, ut nullo humore corrumpatur, nulla vetustate vincatur. Extinctus enim tantum incorruptibiliter durat, ut ij qui limites figunt, eos in fossos terra substernant: & lapides desuper figant, ad conuincendum litigatorem, ut fixum lapidem post quantalibet secula limitem esse cognoscant.

De instrumentis fabricarum. CAP. VII.

Inclu, est in quo ferrum tunditur à cadendo dictus, eo quod illic aliquid, cadamus:

id est, feriendo producamus. *Cadere* enim cadere & ferire est. Veteres autem non incudem vocabant: sed *intudem*, eo quod in ea metallum tundatur, id est, tendatur. vnde & rudis malleus, id est, à tundendo, id est, tendendo dictus. *Malleus* vocatur, quia dum quid calet & molle est, cædit & producit. *Marcus* malleus maior, & dictus inarcus, quod maior sit ad cadendum & fortior *Marcellus*, medioeris. *Marculus*, malleus pusillus. *Lucilius*: Et velut in fabricam feruens cum marculus ferrum, Multorum magnis ictibus tundit. *Portipes*, quasi ferricipes, eo quod ferrum candens capiant, teneantque: siue quod ab his aliquid forum capimus & tenemus, quasi *foruscapes*. Nam *forum* est calidum, vnde & feruidum: vnde & *formosus* dicimus quibus calor sanguis ex rubore pulchritudinem creat. *Lima* dicta, eo quod lene faciat. Nam *limum* lene est. *Cilum*, est vnde operantur argentarij, à quo & *calata* & *vasa* dicuntur.

De fabricis parietum. CAP. VIII.

In fabricis parietum atque rectorum Græci inuentorem *Dedalum* asserunt. Iste enim primus didicisse fabricam à Minerva dicitur. *Fabros* autem siue *artifices* Græci *τιμωτας* vocant, id est, instructores. *Architecti* autem *μετρηται* sunt qui disponunt in fundamentis. Vnde & Apostolus de semetipso, Vt sapiens, inquit, architectus fundamentum posui. *Machines*, dicti à machinis in quibus insistent propter altitudinem parietum.

De dispositione. CAP. IX.

Aedificiorum partes sunt tres: dispositio, constructio, vetustas. *Dispositio*, est arce vel solij & fundamentorum descriptio.

De constructione. CAP. X.

Constructio, est laterum & altitudinis ædificatio. *Constructio* autem vel *instructio* vocata eo quod instringat, & coherere faciat, ut lapides luto, & ligna, & lapides inuicem sibi. Nam & intinctio ferri in aqua *instructio* est. Nisi enim candens tingatur, stringi & coherere non potest ferrum. Item *constructio* à multitudine lapidum & lignorum dicta: vnde & *strues*. Aliud est enim *adificatio*, aliud *instauratio*. Nam *adificatio* noua constructio est. *Instauratio* verò quod reparatur ad instar prioris. Nam veteres *instur*, pro similitudine ponebant. Inde & *instaurare* dicebant. *Constructio* autem constat fundamento, lapidibus, arena, calce & lignis. *Fundamentum*, dictum quod fundus sit ædificij. Idem &

mentum à cedendo dictum, quod crasso lapide surgat. *Lapides*, in structuris apti, albus, Tiburtinus, columbinus, fluuiialis, sfungia, rufus & reliqui. *Albus* lapis, alius durus, alius mollis. Mollis dentata serra secatur, tractabilis in opere est, ita ut in eo, quasi in tigno litera scribantur. *Tiburtinus*, à loco Italiae dictus, qui dum sit ad fabricam fortis, vapore tamen dissilit. *Tophus*, ædificiis inutilis est fundamentis aptus mortalitate & molertia. Ex æstu enim & halitu maris fricatur & verberatur imbribus. *Arenarius* lapis, concretus maris arenis, hic & bibulus dicitur. Seruat enim humorem acceptum. Idem & in Betica. *Gaditanus*, ab insula Oceani ubi plurimus exciditur. *Piperinus*, subalbidus cum punctis nigris, durus atque fortissimus. *Camelarius*, cocleis lapillisque & arena concretus, asperimus & interuim fistulosus. *Columbinus*, à colore avis nuncupatus, natura vicinus gypso & molitie simillimus. *Molaris*, in parietibus utilis: quia est quedam natura eius pinguior duraque & aspera, ex quo etiam & mola fiunt, vnde & nomen traxit. Huius quatuor genera, albus, niger, permixtus ac fistulosus. *Sfungia* lapis creatus ex aqua leuis ac fistulosus & cameris aptus. *Silex*, durus lapis ex cuius genere nigri silices optimi quibusdam in locis & rubentes. Aliqui silices contra vetustatem incorrupti permanent. Idem & in monumentis sculpti, & incorrupti permanent: quibus nec ignis quidem nocet. Nam ex iis etiam formæ fiunt, in quibus gra funduntur. *Viridis* silex, vehementer & ipse igni resistens: sed nusquam copiosius, & ubi inuenitur, lapis non saxum est. *Pallidus*, in cemento raro utilis. *Globus*, contra iniurias fortis, & in structuris infusus: nisi fuerit multa suffrenatione deuinctus. *Fluuiatilis* silex, semper veluti madens est. Hunc estate exhiberi oportet, nec ante biennium inferi in structuris domorum, fistulium operum, ad parietes & fundamenta: quæ costis laterculis ad testa imbriculis tegulisque aptantur. *Tegula*, vocatæ quod tegant edes, & imbrices quod accipiant imbres. Tegulæ autem primæ positionis nomen, cuius diminutium *sigillum*. *Laterculus* verò vocari, quod lati formentur circumactis vndique quatuor tabulis. *Lateres* autem crudi sunt: qui & ipsi inde nominati, quod lati ligneis formis efficiuntur. Quorum *crates* dicuntur, in quibus lutum pro eisdem lateribus crudis portare solent. Sunt enim connectiones cannarum, dicti *antrix*, id est, quod se inuicem teneant. *Lutum* autem vocatum quidam per antiphrasin putant: quod non sit mundum. Nam omne lotum mundum est. *Calx* *vinæ* dicta: quia dum sit tactu frigida, intus occultum continet ignem. vnde per-

fusa aqua statim latens ignis erumpit. Natura eius mirum aliquid facit. Postquam enim arserit aquis incenditur, quibus solet ignis extinguere, oleo extinguitur quo solet ignis accendi, usus eius in structuris fabricæ necessarius. Nam lapis lapidi non potest adherere fortius, nisi calce coniunctus. *Gypsum*, cognatum calci est, & est Græcum nomen. Plura eius genera. Omnium autem optimum lapis est *specularis*. Est enim in signis edificiorum & coronis gratissimus. *Arena*, ab ariditate dicta: non ab adherendo in fabricis, ut quidam volunt. Huius probatio si manu impressa stridet, aut si in vestem candidam sparsa nihil sordis relinquat. *Columna*, pro longitudine & rotunditate vocatæ: in quibus totius fabricæ pondus erigitur. Antiqua ratio erat columnarum altitudinis tertia pars latitudinum. *Genera* rotundarum quatuor. *Dorica*, *Ionica*, *Tuscanica*, *Corinthea*, mensura crassitudinis & altitudinis inter se distantes. Quintum genus est earum quæ vocantur *Attica*, quaternis angulis aut amplius, paribus laterum interuallis. *Bases*, fulturæ sunt columnarum, quæ à fundamento consurgunt, & superpositæ fabricæ sustinent pectus. *Bases* autem nomen petreæ est fortissime Syro sermone. *Capitella* dicta, quod sint columnarum capita, quasi super collum caput. *Epistilia* sunt, quæ super capitella columnarum ponuntur, & est Græcum. *Pauimenta* originem operis à Græcis habent. vocata autem pauimenta eo quod pauantur, id est cedantur. vnde & pauor: quia cedit cor. *Ostracum*, est pauimentum testaceum, eo quod fractis testis calce admixto feriat. *Testam* enim Græci *στέγαν* dicunt. *Rudos*, artifices appellant lapides contusos & calce admixtos, quos in pauimentis faciendis superfundunt. vnde & rudera dicuntur. *Canal*, ab eo quod caua sit in modum canne. Sanè canalem melius genere foeminino, quam masculino proferimus. *Fistula*, aquarum sunt dictæ: quod aquas fundant & mittant. Nam Græce *σφύρα* mittere est. Formæ earum pro magnitudine aquæ & capacitare fiunt: per quas aquæ per modulos certos diuiduntur. E quibus est uncia & quinarium, digitus quadratus: digitus rotundus, & ceteri modi cuique causæ. Huiusque partes constructionis.

De Venustate. CAP. XI.

Venustus, est quicquid illud ornamenti & decoris causa edificiis additur, ut rectorum causa auro distincta laquearia, & præconi marmoris crustæ & colorum pictura.

De laqueariis. CAP. XII.

Laquearia sunt, quæ cameram subtegunt & lornant: quæ & lacunaria dicuntur: quod lacus

lacus quosdam quadratos vel rotundos ligno vel gipso vel coloribus habeat pictos, cum signis intermicantibus. Principaliter autem lacus dicitur, ut Lucius, Resultant ædēsque lacusque. Cuius diminutio *lacunar* facit, ut Horatius, Neque aureum mea renidet in domo lacunar. Inde fit alia diminutio *lacunarium* & per antisticon *laquearium* facit.

De crustis. CAP. XIII.

Crusta sunt tabulae marmoris. Vnde & *marmorati parietes* & *crustati* dicuntur. Qui autem marmora secandi in crustas rationem excogitauerunt non constat. Fiunt autem arena & ferro serraque in prætenui linea premente arenas, tractuque ipso secante: sed crassior arena plus erodet marmoris. Nam tenuis fabricis & polituris accommodata est.

De lithostratis. CAP. XIV.

Lithostrata sunt elaborata arte picturæ parvulis crustis ac tessellis tinctis in varios colores. *Tessellis* autem à tesseri nominati, id est quadratis lapillis per diminutionem.

De plastis. CAP. XV.

Plastice est parietum ex gipso effigies signaque exprimere pingerēque coloribus. Plastique autem dictum Græce, quod Latine est pingere terra vel gipso similitudines. Nam impressa argilla formam aliquam facere plastis est. Vnde & *protoplastus* est dictus homo, qui ex limo primus est conditus.

De pictura. CAP. XVI.

Pictura autem est imago exprimens speciem alicuius rei, quæ dum visâ fuerit ad recordationem mentem reducit. Pictura autem dicta quasi fictura. Est enim imago ficta non veritas. Hinc & *fucata*, id est ficto quodam colore illita nihil fidei, & veritatis habentia. Vnde & sunt quædam picturæ quæ corpora veritatis studio coloris excedunt, & fidem dum augere contendunt, ad mendacium prouehunt: sicut qui *Chimeram* tricapitem pingunt, vel Scyllam hominem sursum, caninis autem capitibus cinctam deorsum. *Picturam* autem *Ægyptij* excogitauerunt primum umbram hominis lineis circumductam, itaque initio talis, secunda singulis coloribus, postea diuersis: sicque paulatim sese ars ipsa distinxit, & inuenit lumen atque umbras differentiasque colorum, vnde & nunc pictores prius umbras quasdam & lineas futuræ imaginis ducunt, deinde coloribus impleant, tenentes ordinem inuentæ artis.

De coloribus. CAP. XVII.

Colores autem dicti sunt, quod calore ignis vel sole perficiuntur, siue quod in initio colebantur, ut summæ subtilitatis existerent. Colores autem aut nascuntur, aut fiunt. *Nascuntur*, ut sinopis, rubrica, parætonium, melinum, fretia, auripigmentum. *Ceteri finguntur* aut arte, aut permixtione. *Sinopsis* primum inuenta in Ponto est. Inde nomen à Synope vrbe accepit. Species eius tres, rubra & minus rubens, & inter has media. *Rubrica* vocata quod sit rubra & sanguineo proxima. Hæc plurimis locis gignitur: sed optima Ponto, vnde & Pontica dicitur. *Siricum* rubri coloris pigmentum, ex quo & librorum capita scribuntur. Ipsum est & *Phenicum* appellatum ita, eo quod in Syria colligatur in littoribus rubri maris ubi Phœnices inhabitant. Aliud est *sericum*, aliud *Syricum*. Nam *sericum* lana est quam Seres mittunt: *Syricum* verò pigmentum quod Syri Phœnices in rubri maris littoribus colligunt. Est autem inter factitios. Nam sæpe fit aut sinopide, aut sandice mixtus. *Minium* primi Græci in Ephesiorum solo inuenisse traduntur. Cuius pigmenti Hispania ceteris regionibus plus abundat, vnde etiam nomen proprio flumini dedit. Huius distillatio argentum liquidum gignit. *Minium* autem hoc quidam dicunt esse cinnabarin. *Cinnabaris* à dracone & barro, id est elephanto cognominatum. Atunt enim draconum esse sanguinem dum impliant elephantos. Ruunt enim beluæ & dracones obruuntur, quorum fusus cruor terram inficit, fitque pigmentum quicquid solo tinxerit. Est autem pulvis coloris rubri. *Prasina* id est creta viridis, etsi in aliquibus terris promiscue generetur, optima tamen in Libya Cyrenensi. *Chrysocolla* colore prasino est dicta, quod vena eius habere aurum traditur: Hæc & in Armenia nascitur, sed ex Macedonia probabilis venit. Foditur enim ex metallis æris: cuius inuentio argentum atque indicum prodit. Nam venæ eius cum iis habent naturæ societatem. *Cypria* ab insula Cypro, ubi plurima reperitur. *Sandaracha* in insula rubri maris topazon nascitur colore cinnabari, odore sulphureo. Inuenitur autem in aureis & argentariis metallis, melior quo magis rufa, quoque magis virus redolet. quanquam & cerussa si torreatur in fornace sandarachum facit, vnde & color est flammeus. Quod si torreatur æqua parte rubrica admixta, sandicem reddit. *Arsenicum* quod Latini ob colorem auri, *auripigmentum* vocat, colligitur in Ponto ex auraria materia, ubi etiam Sandarachum. Optimum est quod in auri colorem transit purum & fissile, gratia venarum discursu. Quod verò pallidius aut Sanda-

rachæ simile est, deterius iudicatur. Est & tertium genus squamosum, quo miscetur aureus color. Vis earum ut Sandarachæ, sed acrior. *Orra* & ipsa in insula maris rubri topazon gignitur: ubi & Sandarachæ. Fit quoque & ocræ exusta rubrica in ollis novis luto circūlitis: quæ quanto magis in camino arserit, tanto melior fit. *Venetum* ceruleum temperare primum Alexandria reperit. In Italia ex arenæ pulvere & nitri flore idem faciunt. Sed si Cyprum in fornace adustum huic permissioni addes, *Vesfortians* similitudo erit. *Purpurissum* ex creta argentaria cum purpuris pariter tingitur, biblique eum colorem celerius lanis. Precipuum est tamen aliud quod adhuc vase rudibus medicamentis inebriatur. Proximū est egesto eo addita creta in vas idem, & quoties id factum est, eleuatur bonitas. Preciosissima purpuræ causa est quod iscino maxime inficitur rubeaque. *Indicum* in Indicis inuenitur calamis, spuma adhærente limo. Est autem coloris cyanei, mixturam pupuræ cerulique mirabilem reddens. Est alterum genus in purpurariis officinis, spuma in areis cortinis innatans: quā insectores detrahentes ficcant. *Atramentum* dictum, quod sit atrum: cuius species & picturæ & quotidiano vsui necessaria est, istud inter factitios est. Fit enim & fuligine plurimis modis super arduas redas resina adiecta, lacusculo ædificato, quod fumum retineat. Huic pictores cum aqua miscent gluten, ut illustrius resplendeat. Ad festinationem autem operis etiam sarmentorum veterum carbones cum glutino triti inducendis parietibus atramenti speciem reddunt. Sunt & qui vini facem siccatam excoquant, affirmantque, si ex bono vino fex fuerit Indici speciem id atramentum præbere. Sed & sarmentum vix nigræ vino optimo tinctum posteaquam siccitate aruerit, si exuras & conteras, adiecto glutine, nitorem Indici reddet, vltique plurimum necessaria est, nullo negotio prouenit. Nam & si glebam silicis bene igne excoquas, & aceto acerrimo superfusam extinguas, madefacta suffungia colorem purpureum reddit. Eam ubi contriueris vltima erit. Omne autem atramentum sole perficitur. Omnes colores calcis admixtione corrumpuntur. *Melinum* dictum, quod eius metalli ferax sit vna ex Cycladibus insula Melos nomine. Est enim candidum, nec vtuntur eo pictores propter nimiam pinguedinem. *Anulæ* quod vocant candidum est: quo muliebres picturæ luminantur. Fit & ipsum ex Creta admixtis vitreis gemmis. *Cerussa* fit hoc modo. In vase enim aceto acerrimo impleto sarmenta aminea in eodem vaseculo collocabis, ac super sarmenta tabulas plumbi tenuissimas pones, deinde vas diligentissime claudes, illinesque ne aliquid

inde spiraminis exeat. Post dies autem xx. vas aperitur, & ex distillatione tabularum innata cerussa inuenitur. Quod ablatum & arefactum teritur, atque iterum aceto admixtum in pastillis diuiditur, & in sole siccat. Hac obseruantia si laminas æreas sarmentis superponas, æruginem creant Chalcantium.

De instrumentis adificiorum. CAP. XVIII.

In structura autem parietum ad normam fieri, & ad perpendicularum respondere oportet. *Norma* dicta Græco vocabulo extra quam nihil rectum fieri potest. Componitur autem ex tribus regulis ita ut duæ sint binorum pedum, tertia habeat pedes duos uncias decem, quas æquali crassitudine politas extremis acuminibus sibi iungit, ut schema tritoni faciant. Id erit norma. *Regula* dicta quod sit recta: quasi rectula: & impedimentum non habeat. *Perpendicularum* est quod semper appenditur. denique in fabrica nisi omnia ad perpendicularum. & certam regulam fiant, necesse est ut curam mendo sa instruantur, ut aliqua praua, & pronā nonnulla, alia supina, & hoc vniuersa sunt constructa. *Linea* à genere suo appellata quia ex lino fit. *Trulla* nomen factum, eò quod trudit & detrudit, id est, includit calce vel luto lapides. *Marcellus* machina. *Scala* à scandendo vocatæ. hærent enim parietibus. *Scalæ* autem dicuntur, quæ aut vnæ sunt, aut plures: quia numeri tantum pluralis est nomen, ut literæ, quæ epistolam significat.

De lignariis. CAP. XIX.

Lignarius generaliter ligni opifex appellatur. *Carpentarius* speciale nomen est. Carpentum enim solum facit: sicut nauicularius, quia tantum nauium est fabricator & artifex. *Sarcinellus* dictus, quod ex multis hinc inde coniunctis tabulis vnum recti sarcinat corpus. Idem & *lignarius*, quia rectoria lignis inducit. *Lignum* vocatur Græca etymologia, quia incensum in lumen conuertitur, & in flammam. Vnde & *lucinum* dicitur, quod lumen det. *Materia* inde dicitur omne lignum, quod ex ea aliquid efficiatur: vel si ad ianuam referas, vel ad statuam, materia erit. Ad aliquid enim semper materia accipienda est, sicut elementa materiam rerum esse dicimus: quia inde ea quæ sunt facta videmus, & materia quasi mater dicta. *Trabes* vocatæ, quod in transuerso positæ utrosque parietes continent. Aliud autem sunt *signa*, aliud *trabes*. *Signa* enim iuncta trabes faciunt. *Trabes* autem sunt, cum sunt dolatæ. *Talus* proprie est veluti scutum breue quod in medio recto est in quo trabes coeunt. *Cuple* vocatæ, quod copulent in se luctantes. *Luctantes* dicuntur, quod erecti inuicem se teneant more luctantium.

Agrantes.

Agrantes. *Asseres* Ab asse dicti, quia soli ponuntur neque coniuncti. *Scindula*, eò quòd scindantur, id est, diuidantur. *Epigri* & clauī sunt quibus lignum ligno adhæret. *Clauī* autem dicti quasi chalybi, quia ex chalybe sūt, id est, ferro. *Chalybs* enim ferrum est. *Tabula* à veteribus tagulæ vocabantur, à regendo scilicet. vnde & *regula*. *Commissura* dicitur tabularum coniunctio. *Sectio* autem dicta à sequendo ea quæ ceperit. Nam secare sectari & sequi est. *Serra* autem nomen de sono factum est, id est, à stridore. *Serra* cercinique vsum Perdicēs quidam adolescens inuenit, quem puorū Dædalus frater matris suæ studiis perdocendum acceperat. Cuius pueri tantum ingenium fertur: vt dum materiæ diuidendæ compendium quæreret, spinam piscis imitatus de ferro laminam exasperans dentium mordacitate armavit: quam sextam artifices nuncupant. Pro cuius artis inuentione Dædalus magister eius inuidiæ liuore per-motus, præcipitem puerum ex arce deiecit. dehinc exulatum Cretam abiit, ibique aliquandiu fuit, vt fabulæ ferunt. Ex Creta pen-nis volauit, & inde Ciliciam venit. *Circinus* dictus, quòd vergentio efficiat circulum. Huius modus duplicata linea sit, quæ simplex per latitudinem extensa fuerat. Punctus autem in medio circini centrum à Græcis dicitur in cuius medium cuncta conuergunt. *Securis* vocatur, eo quòd ea arbores succidatur: quasi succurris. Item securis, quasi *semicuris*. Ex vna enim parte acuta est, ex altera fossoria. Hæc & apud veteres *penna* vocabatur, vtraque autem habens aciem, bipennis. Nam *bipennis* dicitur, quòd ex vtraque parte habeat acutam aciem: quasi duas pennas. *Pennum* autem antiqui acutum dicebant. Vnde & auium pennæ, quia acutæ. Et ecce nomen quòd referuauit antiquitatem, quia veteres dicebant pennas non pinnas. Hæc & *dolabra*: quòd habeat duo labra. nam securis simplex est. *Dextralis* dexteræ habilis. *Ascia* ab astulis dicta, quas à ligno eximit, cuius diminutivum nomen est asciola. Est autem manubrio breui ex aduersa parte referens vel simplicem malleum, aut cavatum, vel bicornem rastrum. *Scalprum* dictum, quòd scalpruris & foraminibus sit apertum, quasi scalforus. Cuius diminutivum *scalpella*. *Terebra* vocata à verme ligni, qui vocatur terebra: quem Græci *mydria* vocant. Hinc terebra dicta, quòd vt vermis terendo forat, quasi terefora, vel quasi transforans. *Tarattrum* quasi terattrum. *Scopina* dicta, quòd hærendo scopum faciat. *Cantariuum*, Gallia *Gallia*.

De inuentione latificij. CAP. XXII.

Minervæ. quandam gentiles multis ingenii prædicant. Hanc enim primam

lanificij vsum monstrasse, hanc etiam telam ordisse, & colorasse lanas perhibent. Oliuæ quoque hanc dicunt inuentricem & fabricam, multarumque artium repertricem. Ideoque illi vulgò opifices supplicant. Sed & hoc poetice fingitur. Non enim Minerva istarum artium princeps est: sed quia sapientia in capite esse dicitur hominis, & Minerva de capite Iouis nata fingitur, hoc est ingenium, ideoque sensus sapientis qui inuenit omnia in capite est. Ideò & dea artium Minerva dicitur, quia nihil excellentius est ingenio quo reguntur vniuersa.

De Vestis sacerdotali in lege.

CAP. XXI.

Octo sunt in lege genera sacerdotalium vestimentorum. *Podera* est tunica sacerdotalis linea, corpori astricta vsque ad pedes descendens. vnde & nuncupatur. *Podæ* enim Græci pedes dicunt. Hæc vulgò *camisia* vocatur. *Abanem* cingulum sacerdotale rotundū polimita arte ex cocco, purpura, hyacinthoque contextum, ita vt flores atque gemmæ in eo videantur esse distinctæ. *Pileum* est ex bisso rotundum quasi sphaera mediæ, caput regens sacerdotale, & in occipitio vitæ constructum. Hoc Græci & nostri *tiaræ* vel *galeæ* vocant. *Atachis* quòd est tunica talaris tota thincynna habens ad pedes 2 x 11. tintinnabula, toridemque intermixta ad dependentia punica mala. *Ephed*, quòd Latine interpretatur superindumentum. Erat enim pallium superhumerales ex quatuor coloribus & auro contextum, habens in utroque humero lapides duos smaragdinos auro conclusos, in quibus sculpta erant nomina patriarcharum. *Logis*, quòd Latine dicitur rationale, pannus duplex auro & quatuor textus coloribus, habens magnitudinem palmi per quadrum, cui intexti erant 11. pretiosissimi lapides. Hic pannus superhumerales contra pectus pontificis annectebatur. *Petalum* aurea lamina in fronte pontificis, quæ nomen Dei tetragrammaton Hebraicis literis habebat scriptum. *Baris*, siue foeminalia, id est brachæ lineæ vsque ad genua pertingentes, quibus verecunda sacerdotis velabantur.

De nominibus vestium ceterarum.

CAP. XXII.

Diversas vestimentorum, tegmen, regumē, indumentum, vestimentum, & reliqua. *Tegmen* dictum eo quòd tegat membra: sicut tegumenta, testa quæ regumē corporis induit. *Indumentum* quòd intus ad corpus induitur: quasi intumētū. *Vestimentum* vero est quòd vsque ad vestigiū prærenditur, quasi vestimentū, vt est tunica talaris. Sed & hæc consuetudo sermo-

nes auctorum confundit. Discernitur autem *vestitus* à cultu: quoniam laurius intelligitur *cultus*. Item cultus ab *habitu*. Nam habitus ad naturam pertinet, cultus ad homines. & Ple-
ræque autem vestium aut à tempore quo ma-
ximè in vñ sunt appellantur, aut à locis vbi
vel primum vel maxime venduntur, aut à
genere coloris, aut à nomine reperorum.
& Vestis antiquissima hominum fuit *perizoni-
um*, id est, luccinetorium quo tantum ge-
nitalia cōteguntur. Hoc primum primi mor-
tales è foliis arborum sibi fecerunt, quando
post pruaricationem erubescerent pudenda
velabant. Cuius vñ quædam barbaræ gen-
tes dum sint nudæ vsque hodie tenent. Hæc
& *campestris* nuncupantur, pro eo quòd eisdẽ
iuvenes qui nudi exercentur in campo, pu-
denda operiunt. *Tunica* vestis antiquissima
appellata, quia in motu incedentis sonum fa-
cit. *Tonus* enim sonus est. Primum autẽ fuisse
pelliceæ tunice quibus post offensam & eie-
ctionẽ de paradiso Adam & Eva induti sunt.
Talaris tunica dicta, eo quòd ad talos vsque
descendat, & ad pedes defluat, sicut *pefforalis*,
quia apud antiquos brevis erat: vt tantum
pectus operiret, licet nunc profusior sit. *Ma-
mleata* tunica, id est manicata, eo quòd ha-
beat manicas, quam *μαγδάλω* Græci vocant.
Dalmatica vestis primum in Dalmatia pro-
vincia Græciæ texta est, tunica sacerdotalis
candida cum clavis ex purpura. *Russata* quam
Græci phœnicam vocant, nos coccineam, re-
perta est à Lacedæmonis ad celandum colo-
ris similitudine sanguinem, quotiens quis in
acie vulneraretur, contemplanti aduersario
animus augesceret. Hæc sub consulibus Ro-
mani vñ sunt milites, vnde etiam *russati* vo-
cabantur. Solebat enim pridie, quàm dimicā-
dum esset *ante principia poni*, quasi admonitio
& indicium futuræ pugnæ. *Laculata* est, quæ
lacus quadratos quosdam cum pictura habet
intextos aut additos acū. *Lacinthina* vestis est
aerio colore resplendens. *Molocima* quæ mal-
varum stamine conficitur, quam alii *meloci-
nam*, alii *maluellam* vocant. *Bombicina* est à
bombice vermiculo, qui longissima ex se fila
generat, quorum textura bombicinum dici-
tur, conficiturque in insula Choo. Apocala-
ma. *Serica* à serico dicta, vel quòd etiam Seres
primum miserunt. *Holoserica* tota serica: iam e-
nim totum. *Tramoserica* stamine lineo: trama
ex serico. *Holoporphyra* tota ex purpura. *Byss-
ina* candida confecta ex quodam genere lini
grossioris. Sunt & qui genus quoddam lini
byssum esse existiment. *Fibrima*, tramam de fi-
bri lana habens caprina. *Masticina* & mena.
Linea, quæ ex solo lino fit. *Linostema* vestis est
ex lana linoque contexta. Et dicta linostema,
quia in stamine linum, in trama lanam habet.
Relia dicitur *vestis*, quam sursum versum stā-

tesque texunt. *Segmenta* zonis quibusdam, &
quasi præcisamentis ornata. Nam & particu-
las cuiusque materie abscesæ præsegminas
vocant. *Leuidentis*, quòd raro filo sit, leuiter-
que densata. *Pauisensis* contraria Leuidenti
dicta, quòd grauiter pressa atque calcata sit.
Citrosa, quali conerispa ad similitudinem ci-
tri. Neuius: Pulchram ex auro vestemque ci-
trofam. *Velenensis* tunica est, quæ affertur ex
insulis. *Exotica* vestis est peregrina de foris ve-
niens, vt in Hispania à Græcis. *Polimista* multi-
coloris. *Polimistrus* enim textus multorum co-
lorum est. *Acu picta* vestis acu textilis aut acu
ornata. Eadem & *Phrygia*. Huius enim artis pe-
riti Phrygii omnes dicuntur: siue quia in
Phrygia inuenta est. Vnde & artifices qui id
faciunt, *Phrygiones* dicuntur. Virgilius: Phry-
giam chlamydem. *Trilecis* à tribus liciis, quia
est simplex & biplex. *Ralla*, quæ vulgò rasilis
dicitur. *Interspola* vestis illa vocatur, quæ dum
sit vetus ad nouam speciem recurratur. *Pan-
nucia* nuncupata, quòd sit diuersis pannis ob-
sita. *Colobium* dictum, quia longum est, & sine
manicis. Antiqui enim magis hoc vtebantur.
Libitonarium est colobium sine manicis, quali
monachi Aegyptii vtuntur. *Lumbare* vocatur,
quòd lumbis religetur, vel quòd lumbis hæ-
reat. Hoc in Aegypto & in Syria non tantum
feminae, sed & viri vtuntur. Vnde & Hiere-
mias, trans Euphratem tulit lumbare suum,
ibique illud in foramine petrae abscondit, &
postea scissum reperit. Hoc à quibusdam &
renale dicitur, quia renibus alligatur. *Linum*
est vestis, quæ ab umbilico vsque ad pedes
producitur. Hæc autem vestis habet in extre-
mo sui purpuram linam, id est, fluxuosam,
inde & nomen accepit. Nam *linum* obliquum
dicimus. *Licinum* vocatum, quòd textura eius
ligata sit in totum, quasi diceret liginum, e.
pro g littera commutata. *Armelausa* vulgò vo-
cata, quòd ante & retro diuisa atque aperta
est: in arinos tantum clausa, quasi armielau-
sae littera ablata. *Camisias* vocamus, quòd in
his dormimus in canis, id est, in stratis no-
stris. *Femoralia* appellata, eo quòd femora te-
gant. Ipsa & *bracæ*, quòd sint breues, & vere-
cunda corporis tisvelentur. *Tabrucas* vocatos
dicunt, quòd tibias brachasque tegant. *Ta-
braci*, quòd à bracis, ad tibias vsque perue-
niant.

De vestibus quarundam gentium.

CAP. XXIII.

Quibusdam autem nationibus sua cui-
que propria vestis est: vt Parthis *sa-
rabra*. Gallis *linna*. Germanis *remmes*. Hi-
spanis striges. Sardis *manstruga*. *Saraba-
ra* sunt fluxa ac sinuosa vestimenta: de
quibus

quibus legitur in Daniele, Et sarabara eorum non sunt immutata. Et Publius: Vt quid ergo in ventre tuo Parthi sarabara suspenderunt? Apud quosdam autem sarabaræ quædam capitum tegmina nuncupantur, qualia videmus in capite magorum picta. *Linna* saga quadra & mollia sunt. De quibus Plautus: Linne cooperta est tetrino Gallia. *Renones* sunt velamina humerorum & pectoris usque ad umbilicum, atque intortis villis ad eò hispidi, ut imbres respuant: quos vulgò reptos vocant, eò quòd longitudo villorum, quasi reptat: de quibus Salustius, Germani intortum renonibus corpus tegunt. Dicti autem renones à Rheno Germaniæ flumine, ubi iis frequenter utuntur. *Mastruga* vestis Germanica ex pelliculis ferarum, de qua Cicero pro Scauro: Quem purpura regalis non commouit, eum Sardonum mastruga mutauit. *Mastruga* autem dicta, quasi mōst uosa, eo quòd qui ea induuntur, quasi in ferarum habitum transformantur. ¶ Dignoscuntur & gentes ita habitu, sicut & lingua discordes. *Persæ* brachia & crura lineamentis, caput tiara tegunt. Eminent apicibus fastigiatis *Alani*: horrent & male tecti cum latratoribus linguis *Scotti*: sacra vel sagati *Alemanni*: Linteati *Lindi*: geminati *Persæ*: lericati *Seres*: pharetrati *Armenij*. ¶ Nonnullæ enim gentes non solum in vestibus: sed in corpore aliqua sibi propria, quasi insignia vindicant, ut videmus *Germanorum*: *grana* & *cinnabar* *Gothorum*: *stigmata* *Britonum*. *Circummesdunt* quoque *Iudæi* *praputia*: *perundunt* *Arabes* *aures* *flauent* *capitibus* *intextu* *Getæ*: *nitent* *Albani* *albescentibus* *crinibus*. *Mauros* habet *tetra* *noxa* *corporum*: *Gallos* *candida* *cutis*: *sive* *equi* *inertes* *extant* *Alani*: nec abest *gens* *Pictorum* nomen à corpore, quòd minutis opifex acus punctis & expressos natui graminis succos includit, ut hæc ad sui specimen cicatrices ferat, pictus artubus maculosa nobilitas. ¶ Habet & sexus institutam speciem habitus, ut in *Virginitate* *capilli*: in *mulieribus* *redundantia* *crinium*, quod maxime virginibus insigne est: quarum & ornatus ipse proprie sic est, ut concumulatus in verticem ipsam capitis sui arcem ambitu crinium contegat.

De pallio Virorum. CAP. XXVIII.

Pallium est quo administrantium scapulæ conteguntur, ut dum ministrant expeditius discurrant. Plautus: Si quid facturus es, appende in humeris pallium, & pergat quantum valet tuorum pedum pernecitas. Dictum autem pallium à pellibus, quia prius super indumenta pellicia veteres induiebantur, quasi pellea, siue à *palla* per derivationem. *Chlamis* est quæ ex vna parte induitur neque confui-

tur, sed fibula infrenatur. Hinc & Græce nomen accepit. *Toga* dicta, quòd velamento sui corpus regat atque operiat. Est autem palliū purum forma rotunda & fusiore, & quasi inundante sinu & sub dextro veniens, super humerum sinistrum ponitur: cuius similitudinem in operimentis simulachrorum vel picturarum aspiciamus, easque statuas rogatas vocamus. *Toga* autem Romani in pace utebatur: belli autem tempore paludamentis. Mētura togæ iustæ, si sex vlnas habeat. *Toga* autem *palmaria* dicebatur, quam merebantur ij, qui reportabant de hostibus palmas. Ipsa vocabatur & *toga picta*, eo quòd victorias cum palmis intextas haberet. *Toga candida* eademque *cretata*, in qua candidati, id est, magistratum petentes ambiebant, addita creta quo candidior insigniorque esset. Cicero oratione quā habuit contra competitores, in toga candida scripsit. *Cinctus Gabinus* est, cum ita imponitur toga, ut togæ lacinia, quæ post secus reicitur, attrahitur ad pectus, ita ut ex utroque latere ex humeris picturæ pendeant, ut sacerdotes gentilium faciebant, aut cingebantur prætores. *Trabea* erat togæ species ex purpura & cocco, qua operii Romanorum reges initio procedebant. Hanc primum Romulus adinuenisse perhibetur, ad discretionem regij habitus. *Trabea* autem dicta, quòd in maiore gloria hominem transbearet, hoc est, ultra & in posterum ampliori dignitate honoris beatum faceret. *Paludamentum* erat insigne pallium Imperatorū cocco purpuræque & auro distinctū. De quo Salustius, Togā, inquit, paludamento mutauit. Erat enim palliū bellicum, dictum, ut quibusdam videtur, quòd eo indutus palam faceret Imperator bellum futurum. *Circumtextum* est, quod Græcè *ὑμῶς* dicitur, de quo Virgilius: Et circumtextum croceo velamen acantho. *Circumtextum* autem dictum, quia est rotundum pallium. *Diplas* Græcum nomen, ab eo quòd sit duplex amictus Horatius: Contra quem duplici panno patientia velat. Est autem vestis militaris, cuius usus Gallicis primum expeditionibus cepit è præda hostili. De qua vox illa senatui, Togis depositis Quirites ad saga conuersi fuerant. *Sagum* autem Gallicum nomen est: dictum autem sagum quadrum, eo quòd apud eos primum quadratus vel quadruplex esset. *Penula* est pallium cum fimbriis longis. *Lacerna* pallium fimbriatū, quod olim soli milites utebantur. Vnde & in distinguenda castrensi urbanæque turba hos rogatos, illos *lacernatos* vocabant. Inde autem *lacerna* quasi amputatis capitibus fimbriarum, neque ita laxa ut sunt penularum. *Mantum* Hispani vocant, quòd manus tegat tantum. Est enim breue amictum. *Prætexta* puerile est, quod usque ad xvj. annos pueri no-

biles sub disciplina cultu utebantur. Vnde & *prætextati pueri* appellati sunt. Dicta autem *prætexta*, quia prætegebatur ei latior purpura. *Casula* est vestis cucullata, dicta per diminutionem à casa, quod totum hominem tegat, quasi minor casa. Vnde & *cuculla*, quasi minor cella, sic & Græci *Planctas* dictos voluit, quia horis errantibus euagantur. Vnde & *stella planeta*, id est, vagæ sup errore, motuque discurrent. *Borras* à Græco vocabulu trahit: illi enim birrum bibrum dicunt. *Melotes*, quæ etiam *pera* vocatur, pellis est caprina à collo pendēs præcincta vsque ad lumbos. Est enim habitus propriè necessarius ad operis exercitium. Piebat autem prius, ut quidam existimant de pelliculis melonum. Vnde & *melotes* vocatae sunt. *Fimbria* vocatae ora vestimentorum, hoc est, fines ex Græco vocabulum trahentes. Græci enim terminum *iegi* vocant.

De pallio femininarum. CAP. XXV.

Regillum est præfectum reginarum amiculum, vnde & appellatum. *Peplum* matronale pallium ex purpura signatum: cuius fimbriae aureis staminis summitate reiplendent. *Palla* est quadrū pallium muliebris vestis deductum vique ad vestigia, affixis in ordinem geminis. Est palla dicta, *dei nomen*, id est, à possibilitate, quæ est circa finem huiusmodi indumentis huc quod rugis vibrantibus sinuata crispetur. *Stola* matronale operimentū, quod coopertū capite & scapula à dextro latere in laeum humerum mittitur. Stola autem Græcè vocatur, quod superemittatur. Eadem & *remium* Latino nomine appellatum, eo quod dimidia eius pars retro elicitur, quod vulgò *mandortem* dicunt. Vocatam autem dicunt *Marthorem*, quasi Martem. Signum enim maritalis dignitatis & potestatis in eo est. Caput enim muliebris vir est, inde & super capus mulieris est. *Amiculum* est meretricum pallium lineum. Hos apud veteres matronæ in adulterio deprehensæ induebantur, ut in tali amiculo potius quam in stola polluerent pudicitiam. Erat enim hoc apud veteres signum meretricis vestis: nunc in Hispania honestatis. *Feristrum* pallium muliebre dictum, quod à *stipra*, id est, in vestu & caumate corpora mulierum prætegat, quousque hodie Arabiæ & Mesopotamiæ mulieres velantur, quibus in estu tutissimo teguntur umbraculo. De quo in Isaia legitur. *Anobaladium* amictorium lineum femininarum, quo humeri operiuntur, quod Græci & Latini *syndonem* vocant.

De stratu & reliquis quæ in usu habentur.

CAP. XXVI.

Stragulum vestis est discolor, quod manu

etum autem, quod in stratu & in amictu aptum sit. De quo Salomon: Stragularam vestem fecit sibi. *Ludices* à ludis, id est theatris vocatas existimant. Cum enim egrediebantur de ludi prostibulo iuvenes horum velamento tegebant caput & faciem, quia solebant erubescere, qui lupanar introissent, *Gutnapes*. *Talera* sunt ornamenta lectorum, dicta quod in iis fulcitur, id est, sustinemur, vel quod toros fulciant, siue caput quæ reclinatoria vulgus appellat. *Cervicalia* autem eo quod ponantur sub ceruice vel cubito. *Pulvis* dictus à puluinari, qui est diuitum lectus. *Calcitra* vocata, quod calcantur, id est sarciantur pluma siue tomento, quod molliores calidioresque sint. *Tapeta* dicta, quod pedibus primū sternerentur, quasi tapedia. *Siple* *tapeta* ex vna parte villosa quasi simpla. *Amphitaba* ex utraque parte villosa tapeta. Lucilius: Siple atque amphitaba villis ingentibus molles. *Manucha* nunc pro operiendis mensis sunt, quæ ut nomen ipsum indicat, olim tergendis manibus præbebantur: siue mandelia à mandendo. *Mappa* conuiuij & epularum appositarum sunt, quasi manupæ, atque ob id nominata: cuius diminutivum mapella est. *Toralia* longæ perpetuæque mappæ, à toro dictæ. *Sabanum* Græcum nomen est. *Fascitergium* & *manutergium* à tergendo faciem vel manus vocatur. *Vela* dicta, quod obiectu suo interiora domorum velent. *Aulea* vela picta & grandia, quæ ideo aulea dicta sunt, quod primū in aula Attili regis Asiæ, cui successit populus Romanus, inuenta sunt. *Corina* sunt aulea, id est, vela de pellibus, qualia in Exodo leguntur, à quibus tabernaculum extrinsecus tegebatur. Dictæ autem *corinae* à coriis, eo quod prius ex pellibus fuissent factæ. Vnde & in eodem tabernaculo legis iubetur, cortinas fieri ex pellibus arietū rubris, & ex pellibus hyacinthinis. *Cibicia* Arabes nuncupant velamenta pilis caprarum contexta, ex quibus sibi tentoria faciunt.

De lanis. CAP. XXVII.

Lana à laniendo, id est, vellendo dicta. Hinc & *vellus* dictus, quod prius lanæ vellerentur, non ronderentur. *Linum* ex terra oritur, deflexumque nomen eius ex Græco. Nam linum Græci *linon* dicunt: siue quod sit molle & leue. *stupa* verò cannabi est siue lini. Hæc secundum antiquam orthographiam *stupa* dicitur, quod ex ea rimæ natam stipentur. Vnde & stipatores dicuntur, qui in vallibus eam componunt. *Famentum* appellatum, quod aut in filo aut in tela tumeat, nec subtilitatem habeat. *Canabum* à similitudine cannae vocatum: siue à Græca e-

tymologia. Nam illi canabum *ayinac* vocant.

Byssum

Byssum genus est quoddam lini nitium candidi & mollissimi, quod Græci *παρσι* vocant, *Fibrium* lana est animalium, quæ fibros vocant: ipsos & castores existimant: quos dum venatores sequuntur, ipsi sibi testiculos adiungunt. *Aranæa* vocata, eo quod aeris infusione in frondibus nutriatur. *Sericum* dictum, quia id Seres primi miserunt. Vermiculi enim ibi nasci perhibentur, à quibus hæc circum arbores fila ducuntur. Vermes autem ipsi Græcè *βέρβρονες* nominantur. *Placium* est stappa & quasi crassedo serici, & est Græcum nomen.

De coloribus Vestium. CAP. XXVIII.

T*inctura* vocata, quia tingitur, & in aliam faciatam speciem nitoris gratia coloratur. *χρῶμα* Græci, nos *rubrum* seu *vermiculum* dicimus. Est enim vermiculus ex sylvestribus frondibus. *Conchilium* dictum, eo quod ex conchulis marinis color eius colligitur. Idem & *ostrum* vocatur. *Ostrum*, quod pro colore purpure temperatur: plurimis quidem in locis, sed optimum in insula Cypro gignitur: siue in iis quos propior Solis cursus illuminat. *Conchilia* autem sunt maris, quæ circumcisa ferro lachrymas purpurei immittunt coloris. His collectis color purpureus temperatur. *Eostrum* exinde appellatum dicunt, quod ex teste humore elicitur. *Purpura* apud Latinos puritate lucis vocatur: apud Græcos autem *πύργος* dicitur cum aspiratione: apud nos purpura sine aspiratione. *Ferrugo* est color purpure subnigra, quæ sit in Hispania, ut: Ferrugine clarus Ibera. Dicta autem ferrugo, quod omnis purpura prima tinctura huiusmodi coloris existat. *Glauca* color est ferrugineus, subniger. *Elbida*, ab albo colore vocatum. *Elbum* enim est medius color inter album & nigrum: & elbum ab albo derivatum. *Luteus* color rubicundus, quod est croceus. Nam *croceus* lutei coloris est, ut: Croceo mutatæque vellera luto. *Menum*, quod sit colore nigro. Græci enim *μῆλα* nigrum dicunt. *Masticium*, quod colorem masticis habeat. *Blatium*, blatium. *Mesticium*, officium, quia ex vstro est. Fit enim ex dependenti fuligine testorum gestata assiduis ignibus. Vnde & color eiusdem tincturae flammeus est.

De instrumentis Vestium. CAP. XXIX.

T*ela* pro longitudine staminum dicta, cuius derivatum est *telaria*. *Insulati*, quia infra & supra sunt: vel quia insubulantur. *Radj* dicti, quia radendo fiunt. *Pestiles*, quia pexa fila reddant & imprimant. *Column*, quod sit in longitudine & rotunditate, quasi columna. *Fusus*, quod per ipsum fundatur quod actum est. *Albrum*, quod in eo li-

brantur fila, id est, solvantur. *Calatum* leue gestamen ex ligno vel canna, aut ex iunco factum, in qua vel pensa ponuntur, vel leguntur flores. *καλός* enim Græcè lignum est. a quo derivatum est calatum. Nam Latine *quassillum* dicitur. Cicero in Philippicis. Aut verò inter quasilla pendatur aurum. *Pensum* mulierum à pendendo dictum. Vnde pensa & impensa netum. *Fila* dicta, vel quia ex pilis animalium sunt, vel quia lanificium filis tenuibus constat in modum pilorum, id est, quasi filorum. *Matara* à circuitu scilicet filorum. Nam meta circuitus dicitur, vel quod transferatur. *Gubellum* corruptè à globo dictum per diminutionem, quasi globellum. *Pannula* vel *pannula*, quod ex iis panni texantur. Ipsæ enim discurrunt per telam. *Stamen* dictum, quia rectum stat. *Trama*, quod via recta transmittatur per telam. Est enim filum inter stamen currens. *Licia* sunt quibus stamina ligantur, quasi ligula. *Ordure* est texere.

De ornamentis. CAP. XXX.

Hactenus de veste: dehinc ad cæterum cultum veniamus. *Ornamenta* dicta, quod eorum cultu ora vultusque decorantur. Primum ornamentum corona insignis victoriæ, siue regij honoris signum, quæ ideo in capite regum ponitur, ad significandum circumfusus in orbe populos, quibus accinctus, quasi caput suum coronatur. Hæc à *Lucilio* corolla, ab Homero *στέφανος* dicta est. Huius principium à Libero quodam gentiles existimant, quod is in potando mota vino capita vincire fasciis instituerit: idcirco olim linei & lanei generis corona fuit: sicut erat in sacerdotibus gentilium. Nomen *corona* hac ex causa vocatum, quod initio circum aras curretur, atque ad imaginem circuitus vel chori est formata & nominata corona. Imperatores Romani & reges quidam gentium aureis coronis utuntur. Persæ *tiaras* gerunt: sed reges *resbas*, satrapæ *incurvas*. Reperta autem tiara à Semiramide Assyriorum regina. Quod genus ornamenti exinde, vltique hodie gens ipsa retinet. Athenienses enim *cyclades aureas* gerebant partim in vertice, nonnulli in fronte. Non enim eadem sunt insignia omnium regnorum. Gentilium vates *insula*, *apice*, *pileo* siue *galerio* utebantur. *Insula* est fasciola sacerdotalis capitis alba in modum diadematis, à qua vittæ ab utraque parte dependent, quæ insulam vinciunt. Vnde & *vitta* dictæ sunt, quod vinciunt. *Insula* autem plerumque lata erat, plerumque tortilis de albo & cocco. *Apex* est pileum sutile, quo sacerdotes gentiles utebantur: appellatus ab *apiendo*, id est, à ligando. Nam

virgula quæ in pileo erat, contexebatur filo, quod fiebat ex lana hostiæ. *Galerium* pileum, ex pelle cefæ hostiæ factum. *Pilleum* autem dictum à pelle hostiæ unde fiebant. *Cadarius* & ipsum sacerdotum erat, quod à plerisque *mitra* vocatur.

De ornamentis capitis feminarum.

CAP. XXXI.

Ornamenta capitis feminarum. *Diadema*, nimbus, capitulum & mitra. *Diadema* est ornamentum capitis matronarum ex auro & gemmis contextum, quod in se circumactis extremitatibus retrò astringitur, & exinde dictum Græcè quod præligetur. *Nimbus* est fasciola transversa ex auro assuta in linteo, quod est in fronte feminarum. Plautus: Quod magis eam aspicio tantò magis nimбата est. Nam & lumen quod circa angulorum capita pingitur, *nimbus* vocatur: licet & nimbus sit delitas nubes. *Capitulum* est quod vulgo *capitulare* dicunt. Idem & *cappa*, vel quod duos apices ut Kappa litera habeat: vel quia capitis ornamentum est. *Mitra* est pileum Phrygium caput protegens, quale est ornamentum capitis deuotarum. Sed *pileum* virorum est: *mitra* autem feminarum. *Redimicula* autem sunt, quibus mitra alligatur. *Pileum* autem, ut prædiximus, à pelle erat. Nam mitra ex lana est. *Rigula* est mitra virginalis capitis. *Vitta* sunt quæ crinibus innectuntur, quibus fluentes religantur capilli: & vittæ dictæ, quod vinciunt. *Tenia* autem est vittarum extremitas dependens diuersorum colorum. Item *vitæ* est qua corona vincitur: *tenia* verò extrema pars vittæ, quæ dependet coronæ. *Reticulum* est, quod colligit comas, dictum ab eo quod retinet crines ne effundantur. *Discriminalia* capitis mulierum sunt vocata, ex eo quod caput auro discernant. Nam discriminare dividere dicitur. *Ancia* sunt cincinni dependentes prope auriculas, Græco vocabulo ab auribus dictæ. *Aci* sunt quibus in feminis ornandorum crinium compago retinetur, ne laxius fluant, & sparsos dissipent capillos. *Inaures* ab aurium foraminibus nuncupatæ, quibus præciosa genera lapidum dependuntur. Harum usus in Græcia: puellæ utraque aure, pueri tantum dextra gerebant. *Torques* sunt circuli aurei à collo ad pectus usque dependentes. *Torques* autem & *bullæ* à viris geruntur: à feminis verò monilia & catellæ. Dictæ autem torques, quod sint tortæ: & bullæ, quod sint similes rotunditate bullis, quæ in aqua vento inflantur. *Manile* ornamentum ex gemmis est, quod solet ex feminarum pendere collo, dictum à munere. Hoc etiam & *serpentum* dicitur, quia constat ex amphorolis quibus-

dam aureis, gemmisque varis in modum ficturæ serpentis. Nonnulli hoc & *segmenta* & *longos habitus*: licet & *segmentatas vestes* dicamus: ut ipsa, Et segmentatis dormisset parvula cunis. Plerumque autem & per *monile* omnia ornamenta matronarum significantur quicquid illis munere datur. *Murena* vulgò vocatur, quod scilicet auri metallo in virgulis lentescente quædam ordinis flexuosi catena contexitur: in similitudinem murenæ serpentis, quæ ad collum ornandum aptatur. Hæc interdum auri atque argenti textitur virgulis. Unde & dicitur in Canticis canticorum: Mutenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. *Catella* sunt catenulæ colli ihuicem se comprehendentes in modum catenæ, unde & appellatæ. *Dextras* communes esse virorum ac feminarum: quia utriusque sexus dextra sunt, ampla & ante manicam portantur: & possunt ibi iungi clauo vno. *Armilla* autem propriè virorum sunt collatæ victoriae causæ militibus ob armorum virtutem. Unde & quondam vulgò *Virilia* dicebantur. Ab intellectu autem circuli armilla non discrepat: quia ipsa quoque hoc ubi ponitur ambigendo constringit, sed quando *armilla* latius extenditur, *circulus* rotundus fit. *Fibula* sunt quibus pectus feminarum ornatur, vel pallium tenetur: viris in humeris, seu cingulum in lumbis. *Lunula* sunt ornamenta mulierum in similitudine lunæ bullulæ aureæ dependentes. *Specula* dicuntur, in quibus feminae vultus suos intuentur. Dictum autem speculum, vel quod ex splendore reddatur, vel quod ibi feminae intuentes consideret, speciem sui vultus: & quicquid ornamentis deesse viderint, adiciant. *Periscelides* sunt ornamenta crurum mulierum, siue armillæ pedum à quibus gressus earum ornantur. *Olfactoriola* valcula sunt muliebria, in quibus odoramenta gestantur.

De annulis. CAP. XXXII.

Primus *Promethæus* fertur circulum ferreum incluso lapide digito circumdeditisse. Quæ consuetudine homines vñ annulos habere cœperunt. *Annuli* autem per diminutionem dicti à circulis & anis, qui sunt circa brachia & circum crura. Unde & signa eorum per diminutionem *sigilla*. Nam *signa* maiora sunt: *sigilla* verò quali minora signa. *Annulus* primum homines gestare cœperunt quarto à pollice digito, quod eo vena quædam usque ad cor pertingat, quam notandam ornandamque aliquo insigni veteres putauerunt. Apud Romanos *annuli* de publico dabantur, & non sine discrimine. Nam dignitate præcipuis viris gemmati dabantur, cæteris solum.

Annulus

Anulum aureum neque servus neque libertinus gestabat, in publico: sed anulo aureo liberi utebantur: libertini argenteo: servi ferreo utebantur. ¶ Apud veteres *Utraque* *anulum* *et* *infame* *habitum* *Utraque*. Gracchus in Mevium, Considerate Quirites sinistram eius, en cuius auctoritatem sequimini, qui propter mulierum cupiditatem ut mulier est ornatus. Crassus qui apud Parthos periit, in senectute duos habuit anulos, causam præferens, quod pecunia ei immensa crevisset. Multi etiam Romanorum pro gravitate anulum gestare in digito abstinuerunt. *Famina non esse sunt anulus*, nisi quos virgini sponsus miserat: neque amplius quam binos anulos aureos in digitis habere solebant. At nunc præ auro nullum feminis leve est atque immune membrum. ¶ Inter genera *anulorum* sunt *ungulus*, *samotheiacus*, *tinus*. *Ungulus* est gemmatus vocatusque hoc nomine, quia sicut ungula carni: ita gemma anuli auro accingitur. *Samotheiacus* aureus est quidem, sed capitulo ferreo, à loco ita vocatus. *Tinus* purus est, primum in Bithinia fabricatus: quam olim tinam vocabant. Flaccus: Lugente mea vita, nec smaragdos, berillosque mi Flacce, nec nitentes per candida margaritas quero, nec cortinalis me perpolibit anulus, nec lapsius capillus.

Decingulis. CAP. XXXIII.

Cinctus est lata zona, & minus lata semicinctum, & utrisque minima cingulum. Nam à cincto per diminutionem cingulum nominatur. Cincto autem iuvenes in exercitatione campestri verecunda velabant, unde & *campestris* dicebatur. *Balthus* cingulum militare est dictus, propter quod ex eo signa dependent, ad demonstrandam legionis militaris summam, id est, sex milium sexcentorum, ex quo numero & ipsi consistunt. Unde & *balthus* dicitur non tantum quo, cingitur, sed etiam à quo arma dependent. *Zona* Græcum est, quam illi *ζώνη*, nos cingulum nuncupamus. *Strophium* est cingulum aureum cum gemmis, de quo ait Cinna: Strophio lactantes cincta papillas. Ex Prudentius: Nomen hoc gemmæ strophio illigata. *Latus* est cinctus, quem publice habent servi. Et dictus *latus*, quia transuersas habet purpuras, id est, latus. *Calculus* cinguli, genus à coacto loco dictum. *Fibula* Græcum est, quam illi *ῥάβδος* dicunt, quod ligat. *Synfibulum*, subligaculum. *Redimiculum* est quod succinctorium, siue brachiale nuncupamus, quod diuidens per ceruicem & à lateribus colli diuisum, utrarumque alarum sinum ambit atque hinc inde succingit, ut constringens latitudinem vestiat corpus, atque coniungendo componat.

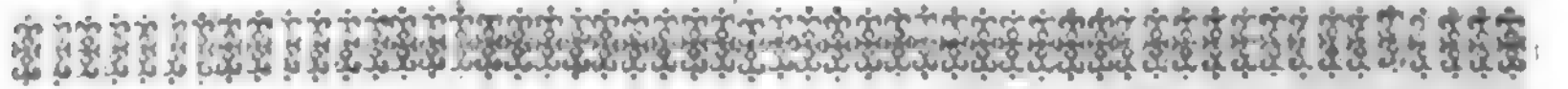
hoc vulgò *brachiale*, quasi *brachiale* vocant, quanuis nunc non brachiorum, sed renum sit cingulum. *Succinctorium* autem vocatum, quod, ut dictum est, sub brachiis ductum alarum sinum ambit atque hinc inde succingit. *Fascia* est qua tegitur pectus, & papillæ comprimuntur, atque crispante cingulo angustius pectus arctatur, & dicta fascia, quod in modum fasciculi corpus alligat. Hinc & *fasciola* quibus vulnera colligantur. *Vitta* dicta, quod ea pectus vincitur instar vittæ ligatis. *Limbus* est quem nos ornaturam dicimus. *Fasciola* est quæ ambit extremitates vestimenti: aut ex filis aut ex auro contexta assuræque extrinsecus in extrema parte vestimenti vel chlamidis. De qua Virgilius: Sidoniam picto chlamidem circumdata limbo.

De calciamentis. CAP. XXXIV.

Sutores nuncupati sunt, quod insertis filo Sporcorum setis suant, id est, consuunt, quali *setores*. *Caligarius* verò non à callo pedum, sed à calo, id est, ligno vocatus: sine quo consui calceamenta non possunt, quod Græci *καλός* dicunt. Fiebant autem prius ex salice tantum. hinc & *calciamenta* dicta, quod in calo, id est, in ligno fiant, vel quod calcantur. *Crepidæ* Græci ante repertas vti sunt. Est autem genus singulari forma, & idem utrique aptum pedi vel dextro vel sinistro. *Crepidæ* autem dictæ, quod cum sono stringantur: siue à pedum crepitu in ambulando. *Calcei* reges utebantur, & *Cæsares* forma eorum. *Patricios calceos* Romulus reperit in iugis corrigiarum, assuræque luna. His soli Patricii utebantur. *Luna* autem in eis non sidentis forma, sed notam centenarii numeri significabat, quod initio patricij senatores centum fuerint. *Ocreæ* tibialia calciamenta sunt, dicta quod crura tegant. *Coturni* sunt, quibus calciabantur tragædi, qui in theatris dicturi erant, & alta intonantique voce carmina cantaturi. Est enim *calciamentum* in modum crepidarum, quo heroes utebantur: sed tale est ut in dextro & laevo conveniat pede. *Braxeæ* calciamentum comædorum erat, sicut tragædorum *coturni*. Quos quidam etiam *calones* appellant, eo quod ex salice fierent. Nam Græci, ut diximus, lignum *καλός* vocabant. *Talares calcei* socci sunt, qui inde nominati videntur, quod ea figura sint ut contingant talum: sicut *subtalares*, quod sub talo sunt, quasi *subtalares*. *Obstrigilli* sunt, qui per platas cōsuti sunt, & ex superiore parte corrigia trahitur, ut constringantur: unde & nominantur. *Offæ* puto ab *Olo* primum factas, & quavis nunc ex alio genere, tamen nomen pristinum retinent. *Mulleæ* similes sunt coturnorum solo alto: superiore autem parte cum.

osseis vel æreis malleolis ad quos lora deligantur. Dicta autem sunt à colore rubro, qualis est nulli piscis. *Soleæ* sunt quibus tantum pedum plantæ teguntur, dictæ à solo pedum. Item soleæ materiales ex materia corio intertexta. *Socci* cuius diminutivum *socelli*, appellati inde quod soccum habeant in quo pars plantæ iniicitur. *Calicula caliga* vel à callo pedum dictæ, vel quia ligantur. Nam *socci*

non ligantur, sed tantum intromittuntur. *Cerui socci* sunt sine solo. *Lingulati*, quos nos *foliatis* vocamus. *Clavati*, quasi calviati, eo quod minutis clavis, id est acutis soleæ caligis vinciantur. *Perones & calpene* rustica calciamenta sunt. *Brææ* calciamenta mulierum sunt. *Corrigiæ* à coriis vocantur, vel à colligatione quasi colligæ.

ISIDORI HISPALENSIS EPISCOPI, ORIGINUM SIVE ETYMOLOGIARVM LIBER XX.

CAPITA LIBRI VIGESIMI.

- 1 De mensis.
- 2 De escu.
- 3 De potu.
- 4 De vasis escansis.
- 5 De vasis potatoris.
- 6 De vasis vinarius & aquarius.
- 7 De vasis oleariis.
- 8 De vasis coquinaris & pistoris.

- 9 De vasis repositoriis.
- 10 De vasis luminariorum.
- 11 De lecticis & sellis.
- 12 De vehiculis.
- 13 De reliquis qua in usu habentur.
- 14 De instrumentis rusticis.
- 15 De instrumentis hortorum.
- 16 De instrumentis equestrum.

De mensis. CAP. I.

RIMVS Dadalus mensam & sellam fecit. Coquinarum apparatus *Apicius* quidam primus composuit, qui in eo absumptis bonis morte voluntaria periit, & merito: quia is qui gulæ at-

que edacitati feruit, & animam & corpus interficat. Ab escu & comessu *mensa* factum dicitur vocabulum. Nullum enim aliud habet usum. *Torus* dicitur à tortis herbis, quas accumbentium humeris supponuntur. *Stesadium* à stipitibus dictum, quasi stipadium: sic enim prius ceptum est. *Accubitum* à cibo vocatum quasi ad cubitum epularum. *Convivium* apud Græcos à compositione *convivion*. Apud nos verò à coniunctu rectius appellatur: vel quia vitæ collocautionem habet. Item convivium dicitur à multitudine contescentium: nam privata mensa victus est. *Convivium* triplex est: *modus* discumbendi, *edendi* & *bibendi*. *Discumbendi*: ut *Torus* iussu discumbere prestat. *Edendi* & *bibendi*, ut *Potus* quam prima quæ epulis mensæ de remota. *Crateris* magis statuant & vitæ coronant. *Ubi* tamen

De escu. CAP. II.

Cibus dictus, quia capitur ore: sicuti *escus* quia eam nos capit. *Vidus* proprie vocatur, quia vitam retinet, vnde & ad cibum vocare, incitare dicitur. *Alimentum* dicitur, eo quod eius sumptu corpus alatur. Hanc iuvenes accipiunt ad incrementum, senes ad perseverantiam. Neque enim subsistere poterit caro nisi alimentis. *Alimentum* enim est quod alimur: *alimentum* dicitur à *alere*. *Alere* nuncupata quasi rei nimiam exuberantiam effluo: ultra quam satis est, modumque non est. *Opulentia* ab opè dicta est, quam si discendas, quæ nescis eius tenere modum. Nam quomodo discas? *Opulentia* quod nimium est, cum inordinatius sit sepe quam parum. *Epula* ab opulentia rebus dicta. *Epula* autem simpli cesari duo necessaria diuiduntur, panem & vinum: & in duo superflua, quæ terra & mari vescuntur causa exquiruntur. *Ope* autem regum sunt: *Epula* privatorum. *Delectatio* nuncupata, quod sit delectentur homines, eoque suaviter appetant. *Pulmentum* vocatur à pulle, siue enim sola pulle, siue quid aliud eius permixtione tomatur, pulmentum proprie dicitur. *Satureia* autem & *satureia* cibi

cibi differunt. Nam *satietas* ex vno cibo dici potest pro eo quod satis sit: *saturitas* autem a saturo nomen accepit, quod est vario alimentorum apparatu compositum. *Crapula*, est immoderata voracitas, quasi cruda epula: cuius cruditate gravatur cor, & stomachus indigestus efficitur. Immoderata enim voracitas vitium est, sed tantum id salutis est, quantum sustentationi naturæque sufficiat. *Ientaculum*, est primus cibus quo ieiunium soluitur, vnde & nuncupatum. Nigidius: Nos ipsi ieiunia ientaculis leuibus polluimus. *Prandium*, ab apparatu edendi dictum: propriè autem veteres prandium vocabant omnium militum cibum ante pugnam: vnde est illud Ducis alloquium, Prandeamus tanquam ad inferos cœnaturi. *Merenda*, est cibus qui declinante die sumitur, quasi post meridiem edenda & proxima cœnæ. Vnde & *antecœnia* à quibusdam vocabantur. Item *merendare*, quasi meridie edere. *Annona*, tractum est à tempore, quo Romani veteres ad cibos aduocabantur, sicut Martialis: Imperat excelsos frangere nona toros, quod adusque hodie Persæ faciunt. *Cena*, vocatur à communione vescentium. unde quippe Græci commune dicunt. Vnde & *communicantes*, quod communiter, id est, pariter conueniant. Apud veteres enim solitum erat in propatulo vesci, & communiter epulari, ne singularitas luxuriam gigneret. Est autem *cena* vespertinus cibus, quam vespertinam antiqui dicebant. In usu enim non erant *prandia*. *Panis* dictus, quod cum omni cibo apponatur: vel quod omne animal eum appetat. nam enim Græcè omne dicitur. *Cibarius*, est, qui ad cibum seruis datur nec delicatus. *Fermentarius*, fermentis confectus. *Azymus*, non fermentatus. Nam *ἀζυμος* est sine fermento, sincerus. *Acrizymus*, leuiter fermentatus, quasi acroazymus. *Siliginus*, panis à frumenti genere nuncupatur. *Siligo* enim genus est tritici. *Rubidus*, recoctus & rubefactus. *Submericius*, cinere coctus & reuersatus. Ipse est & *focarius*. *Clibanitis*, in testa coctus. *Sfungia*, panis aqua diutissime laxatus, similam modicam accipit, & fermentum modicum, & habet humectationis plusquam omnis panis. Vnde & *spongia* nomen accepit. *Placenta* sunt quæ fiunt ex farre, quas alij *liba* dicunt, eo quod libant & placeant. *Laganum*, est latus & tenuis panis qui primum in aqua, postea in oleo frigitur. *Dulcia*, sunt genera pistoris operis, à sapore dicta. Melle enim asperso sumuntur. *Crustula*, diminutivum est à crusta: panis oleo conspersus, in medio concavus & tortus. Hæc & *rotta panis*. *Crusta*, est superficies panis. Ipsa & fragmenta, quia dividitur ut fracta. *Simila*, subtilissima est farina. *Amolium*, hos

farinæ tenuissimum præ leuitate de mola eiectum: vnde & appellatum, quasi amola. *Farina* & *fursures*, à faire dictæ, cuius sunt purgamenta. *Polles*, genus est farinæ candidissimæ. *Fermentum*, à feruore nuncupatum, quod plus prima hora non potest contineri. Crescendo enim excedit. *Carnes* dictæ, quia caræ, siue à creando, vnde & à caracis *κρέας* vocatur. *Crudum*, quod sit cruentum: est enim cum sanguine coctum. *Coctum*, quasi coactum dicitur, id est ab igne & aqua violento modo actumque comestioni aptum. Sed & multi temporis aliquid coctum vocatur. *Assum*, quod ardeat, quasi arsum. *Elixum*, eo quod in aqua sola decoquitur. *Lixa* enim aqua dicitur, ab eo quod sit soluta: vnde & solutio libidinis *luxus*, & membra loco mota luxata dicuntur. *Frixum*, à fōno dictum: quando in oleo ardet. *Salsum*, quasi sale aspersum, demptis è medio syllabis tribus. *Rancidum*, ex vitio nuncupatum, quod rancos efficiat. *Succidia*, carnes in usum repositæ, à succidendo dictæ. *Lardum* dicitur, eo quod in domo repositum conseruatur. Nam antiqui domos *lares* dicebant, *Taxeæ*, lardum est Gallicè dictum. Vnde dicit Afranius: In rosa gallum saginatum pingui pastum taxeæ. *Axungia*, ab vnctione vocata. *Sebum*, à sue dictum, quasi suebum, quod plus pinguedinis hoc animal habeat. *Offa*, est propriè frustum dentium, cuius diminutivum *offellam* facit. Vnde & *offarij* coei, quia particulatim id est, *offatum* excoquunt. Nunc *offa* est latrantium, quia si in os canis iacitur, latatus illico compescitur & silesceat. *Trustum* vocatum, quod capiatur à frumine. Est enim *frumen* summa pars gulæ. *Pulpa* dicta, quia cum pulte olim commixta vesciebatur. Vnde & *pulmentum* & *pulmentarium* dicitur. *Pulpa* autem est caro sine pinguedine: dicta, quia palpitet: resiliit enim sæpe. Hanc plerique *viscum* vocant, eo quod glutinosa sit. *Lucania* dicta, quod prius in Lucania factæ sunt. *Farcimen*, caro concisa & minuta, dictum quod eo in vitrum farciatur, hoc est impleatur cum aliarum rerum commixtione. *Minutal* vocatum, quod fiat de piscibus & isicis oleribusque minutatim concisis. *Astratum*, quod Latine *spumæum* vocatur. *ἀσπερ* enim Græcè spuma dicitur. *Martissa*, in mortario ex pisce fiunt, vnde & nominata *isocen*, piscem quendam vocant, ex quo primum *isicia* facta sunt: & quanuis ex alio genere piscium fiant, initium tamen piscis vocabulum dedit. *Galassica*, à colore lacteo nominata. Græci enim γάλα lac dicunt. *Sphæra* à rotunditate Græco vocabulo appellatur. Quicquid enim in rotundum formatur *σφῆρα* à Græcis dicitur. *Ius*, coquinæ magistri à iure nuncupauerunt, quia ea lex condimenti eius. Hanc

Græci *zemam* vocant. *Casens* vocatur, quod careat sero, quasi careum. Nam serum ei omne deducitur, ut ponderibus arguatur. *Colustrum*, lac novum, quod neutri generis est. *Lac*, à Græco sermone derivatum est pro candore. Græci enim album *λακτι* dicunt: lac verò & sanguis quod nutrit & quod nutritur. Nam lacte nutrimur: vivimus sanguine. *Qualum*, quasi coactum & quasi coagulatum. Accepta enim secum alia specie coagulat. *Mel*, Græcæ appellationis est, quod ab apibus nomen habere probatur. Nam *apis* Græcè *μέλι* dicitur. Antea autem mella de rore erant, inveniébanturque in arundinum, folijs: vnde Virgilius: Hactenus aerij mellis cœlestia dona. Siquidem hucusque in India & Arabia colligatum reperitur: ramis inhaerens in similitudinem salis. Omne autem mel dulce dicitur. *Sardum*, amarum est absinthij causa: cuius copia, eius regionis apes nutriuntur. *Favus* vocatur, quia comeditur magis quam bibitur: *φαγν* enim Græci comedere appellant. Aiunt enim medici, & qui de humanorum corporum scripsere naturis, præcipueque Galenus puerorum & iuvenum ac perfectæ ætatis virorum mulierumque corpora calore ferre, & noxios esse iis ætatibus cibos qui calorem angeant, sanitati que cond. cere frigida quæque in esum sumere: sicut contrario senibus qui pituita laborant & frigore, calidos cibos & vina vetera prodesse.

Depotum. CAP. III.

Potio, à Græca derivatione vocatur. Hanc enim illi *πότης* dicunt. *Aqua*, generaliter vocata, quod superficies eius æqualis sit: hinc & æquora. Hanc quidam recentem vocant, quia reinitur nova à fonte vel à flumine. Nam vetus putrescit, quia non est utilis vetusta, ut vinum, sed statim sublata de flumine, fonte, vel puteo: foetescit enim vetusta. *Vinum* inde dictum, quod eius potus sanguine venas citò repleat. Hoc alij quod nos cura soluat. *Lycum* appellant. Veteres vinum *venenum* vocabant. Sed postquam inuentum est virus lætiferi succi: hoc vinum vocatum est, illud venenum. Vnde & Hieronymus in lib. quem de Virginitate conservanda scripsit. Adolescentulas, dixit, ita vinum debere sugere ut venenum, ne pro ætatis calore ferventi bibant & pereant. Inde est quod apud veteres Romanos foeminae non utebantur vino, nisi sacrorum causa: certis diebus. *Merum*, dicimus cum vinum purum significamus. Nam *merum* dicimus quicquid purum atque sincerum est: sicut & *aquam meram*, nulli utique rei mixtam. Hinc & *merenda*, quod antiquitus id temporis pueris opera-

riis, quibus panis merus dabatur, aut quod meridient eodem tempore, id est soli ac separatim non utique in prandio aut in cœna ad unam mensam. Inde credimus etiam, illud tempus quod post medium diem est, *meridiem* appellari quod purum sit. *Mustum*, est vinum è lacu statim sublatum. Dictum autem creditur mustum, quod in se limum & terram habeat mixtam. Nam *mus* terra est, vnde & humus. Cuius tanta vis fervoris est ut vasa quavis grandia ex eo plena absque spiramine relicta illicò disrumpat. *Rosum Vinum*, id est cum rubore. Rosa enim rubet. *Ammenum* verò, quasi sine munio, id est sine rubore: nam album est. *Succinatum* succiorum gemmarum simile est, id est fulvi coloris. *Limpidum* vinum, id est perspicuum ab aquæ specie dictum, quasi limpidum. *Lymphæ* enim aqua est. *Turbidum*, quasi terbidum, id est terra commixtum, quod est fece. *Falernum*, vinum vocatum à Falerna regione Campaniæ, ubi optima vina nascuntur. *Colatum*, vas proprium nuncupavit in quo deportatur. *Gazetum* verò à regione vnde defertur. Gaza enim oppidum est Palæstinæ. *Infertum*, vinum dicitur, quod altario libatur atque offertur. *Spurcum*, quod offerri non licet, aut cui aqua admixta, quasi spurium, hoc est immundum. *Honorarium Vinum*, quod regibus & potentibus honoris gratia offertur. Cato de innocentia sua: Cum essem in provincia legatus, quamplures ad prætores & consules vinum honorarium dabant: nunquam accepi, nec privatus quidem. *Crudum*, vinum est insuaue, quod servi potent. *Acutum*, vel quia acutum, vel quia aqua mixtum. Vinum enim aqua mixtum citò in hunc saporem redigitur. Vnde & *acidum* quasi acidum, quia aqua lauantur vix in torculari post expressum vinum. Est vilis potus servis aptus. *Conditum* vocatum, quod non sit simplex, sed commixtione pigmentorum compositum. *Lactatum*, est potio è lacte. *Mulsum*, ex melle mixtum. Est enim potio ex aqua & melle, quod Græci *μυλκωτον* vocant. *Oenomeum*, mustum melle admixtum vehementer agitatum atque commotum. *Hydromelum*, quod fiat ex aqua & malis Matianis. *Saccatum*, liquor estaque feci vini admixtus, sacco expressus. *Luria*, oximelum appellatum, quod aceti & mellis permixta conficitur materia: vnde & dulcedinem retinet & acorem. *Rodomelum* dicitur, eo quod in succo rosæ mel admisceatur. *Meliceratum*, vinum melle mixtum. *Medus*, quasi melus, quia ex melle fit: sicut calamitas pro *cadamitas*. *Fecula*, vix pinguis, decocta utque ad crassitudinem mellis, ac refrigerata utilis stomacho. *Passum*, quicquid ex vix passa compressum effluerit. Dicitur autem,

tur autem passum à patiēdo. Nam percussur vva siccior, & decoquitur, & inde fit passum. *Defrutum* dictum est, quod defrudetur, & quasi fraudem patiatur. *Carenum*, eo quod feruendo parte careat. Tertia enim parte musti amissa, quod remanserit carenum est. Cui contraria *Sapa* est, quæ feruendo ad tertiam redacta descendit. *Sicera* est omnis portio: quæ extra vinum inebriare potest. Cuius licet nomen Hebræum sit: tamen Latinum sonat pro eo quod ex succo frumenti vel pomorum conficiatur, aut palmarum fructus in liquorem exprimantur, coctisque frugibus aqua pinguior, quasi succus colatur: & ipsa portio sicera nuncupatur. *Ceruisia* à Cerere, id est fruge vocata. Est enim portio ex seminibus frumenti vario modo confecta. *Celua* à calefaciēdo appellata. Est enim portio ex succo tritici per artem confecta. Suscitatur enim igne illa, vis germinis madefactæ frugis: ac deinde siccatur, & post in farinam redacta molli succo admiscetur, quo fermentatato sapor austeritatis & calor ebrietatis adicitur, quæ fit in iis partibus Hispaniæ, cuius ferax vini locus non est. *Fex* dicta, quod sese valis emergendo afficiat. *Garum* est liquor pisciū salus, qui olim conficiebatur ex pisce, quem Græci *γάρ* vocabant: & quanvis nunc ex infinito genere pisciū fiat, nomen tamē pristinum retinet, à quo initium sumpsit. *Liquamen* dictum, eo quod soluti in salsamento pisciculi eundem humorem liquant. Cuius liquor appellatur *salsugo* vel *muria*. Propriè autem *muria* dicitur aqua sale commixta, effectaque gustu in modum maris. *Succi* dicti, quod sacco exprimuntur, ut tiffanæ. *Tiffana*, *rema* *apozema* Græca vocabula sunt.

De Vasīs escarum. C A P. I V.

Vas dictum à vascendo, quod in eo escæ ponatur. Cuius diminutivum *vasculum* quasi *vesculum*. *Fistilia* dicta, quod fiant & fingantur ex terra. Fingere enim est facere & formare & plasmare: vnde & *figuli* dicuntur. Et *vas fistile* dicitur, nō fictum in illud quod mendacium est, sed quod formatur ut sit, & habeat aliquam formam: vnde & Apostolus ait: Nunquid dicit figmentum ei qui se finxit, quare me sic fecisti? *Fistilia* *Vasa* in Samo insula prius inuenta traduntur, facta ex creta & indurata igne, vnde & *Samia* vasa. Postea inuentum est rubricam addere, & ex rubra creta fingere. Antiquiorem autē fuisse dicunt vsum fistilium vasorum, quàm fundendi eris aut argenti. Apud veteres enim nec aurea nec argentea, sed fictilia vasa habebantur: sicut ad vina dolis excogitatis: ad aquas *amphoris*, *hydriis* ad balnea: ac reliquis quæ in vñbus hominum, aut rota fiunt, à manu aprantur.

Areilla autem ex terra excocta testæ vocabulum suscepit, quia dum mollis esset, efficitur testa, nec comunicat cum vocabulo pristini generis, quia quod fuit non est. *Areina* *Vasa* ex Areto municipio Italiæ dicuntur ubi fiunt: sunt enim rubra. De quibus *Sedilius*: Rubra quod appositum testa ministraculus. *Samia* *Vasa* quidam putant ab oppulo Samo Græciæ habere nomen. Alij dicunt creatam esse Italiæ, quæ non longè à Roma nascitur, quæ *Samia* appellatur. *Calata* *Vasa* argentea vel aurea, sunt, quæ signis eminentioribus intus extrinsece expressa: à cælo vocata, quod est genus ferramenti, quod vulgò cithonē vocant. *Crisindita* *Vasa* deaurata. Græcum est. *Anaglysa*, quod superius sunt sculpta. Græci enim *αν* sursum, *γλυφειν* sculpturam dicunt, id est sursum sculpta. *Discus* antea iscus vocabatur à specie scuti: vnde & scutella per diminutionem. Est enim eiusdem similis. Postea *discus* vocatus est, quod det escas, id est apponat. A quo & discumbentes dicti: siue *δισκω*, id est quod iaceant. *Messorium* vocatum à mensa per derivationem, quasi menso-
rium *Parapsis* quadrangulum & quadrilaterum vas, id est paribus absidis. *Patina*, quod dispansis patētibusque oris sit. *Lancis* *grauata*, quasi cauata, g pro r litera posita. Hinc & *concha*, sed illa cauata, ista cōcaua: sic & Græci hæc nuncupant. *Apophereta* à Græcis à ferendo poma vel aliquid nominata: est enim plana. *Salinum* vas aptum salibus. Idē & *sulzica*, quasi *salzica*. *Acetabulum* quasi *acetaserum*, quod acetum ferat. *Coclear* ab usu prius dictum. Hinc est illud veterum distichon: Sum cocleis habilis, & nec minus utilis ouis: Nunquid scis potius cur cocleare vocor? *Trisiles* Græcè, Latine tripedes. Qui autem quatuor pedibus insistant, abusive dicuntur. In
40 vasculis autem tria quærentur quæ placeant, manus artificis, pondus argenti, splendor metalli.

De Vasīs potatoris. C A P. V.

Poculum à potando nominatum. Est enim pomne vas in quo bibendi est consuetudo. *Phyala* dictæ, quod ex vitro fiant. Vtrum enim Græcè *φύα* dicitur. *Patere* *phialæ* sunt dictæ, vel quod in ipsis potare solemus, vel quod patentes sunt dispansisque labris. *Cratera* calix est duas habens ansas, & est nomen Græcum: declinatur autem apud eos, hic crater. Nā Latine hæc cratera dicitur. Vnde Persius: Si tibi crateras argenti. Virgilius. Crateras magnos statuunt & vina coronant. Fiebant autem primum à connexionibus virgularum: vnde & dictæ *cratera* *δισκω* *τὴν* *αὐτῆς*, id est quod inuicem se teneant. *Cyathus* quoque & *scyphi*, *cymbia*, & ipsa focu-
60

lorū sunt generā. Ex quibus cymba sunt pocula ex similitudine cymbæ navis. *Emistis* species poculi, qua ductim, id est vno spiritu bibitur. *Bacchia* primum à Baccho, quod est vinum nominata: postea in vsus aquarum transit. *Calices* & *calathi* & *scala* poculorum genera, antea ex ligno facta, inde & vocata. Græci enim omne lignum *καλόν* dicebant. *Ampulla*, quasi ampla bulla: similis est enim rotunditate bullis quæ ex spumis aquarum sunt, atque ita inflantur vento.

De Vasis Vinariis & Aquariis.

C A P. VI.

O *Enosform* vas ferens vinum: *ενος* enim vinum est, de quo illud est: Vertitur enosfori fundus sententia nobis. *Plasia* à Græco vocabulo dicta. Hæ pro vehendis ac recondendis phialis primum factæ sunt: inde & nuncupatæ sunt. Postea in vsum vini transferunt manente Græco vocabulo, vnde & sumpserunt initium. *Lagena* & *situla* Græca nomina sunt: inflexa ex parte ut fierent Latina. Illi enim *λαγηνή*: nos lagenam: illi sicile, nos situlam dicimus. *Cantarus*. *Hydria* vasis genus aquatilis per derivationem vocata: *ὕδωρ* enim Græci aquam dicunt. *Situla* quod sitiētibz apta sit ad bibendum, quod vas Græci *κίβδη* vocant. *Calinum* vas fictile, quod melius neutro genere dicitur quàm masculino, sicut & *salinum* dicitur vas aptum salibus. *Orca* est amphoræ species, cuius minore vocabulo *Greca* diminutiuo *vrceolus* est. *Sciphus* in quo manus lauamus. *Seriola* est olearum ordo directus vel vas fictile vini apud Syriam primum excogitatum: sicut Cilicienses à Cilicia nuncupatæ, vnde primum aduectæ sunt. *Dolium* *cupos* & *cupas*, à capiēdo, id est, accipiēdo aquas vel vinum vocatas volunt: vnde & *canpones*. *Vires* ab *utero*. *Mulgarium* vas, in quod mulgentur pecora. Idem & *muldrium*, quod in eo mulgeatur lac. *Labrum* vocatum, eo quod in eo lauationem solitum est fieri infantum, cuius diminutum *labellum*. Idem & *aluenum*, quod in ablutionem fieri solitum sit. *Pelues* vocatæ, quod pedes ibi lauentur. *Siphon* vas appellatum, quod aquis sufflando fundat: videntur enim hoc orientales. Nam vbi senserint domum ardere, currunt cum *siphonis* plenis aquis, & extinguunt incendia sed & cum aras expressis ad superiora aquis emundant.

De Vasis Oleariis. C A P. VII.

E *Micadium* vas olearium. *Scortia* vas olearium, eo quod sit ex corio dictum. *Alabastrum* vas vnguentarium à lapide sui generis cognominatum, quem *alabastrum* vo-

cant, qui incorrupta vnguenta conseruat. *Pyxides* vascula vnguentaria ex buxo facta. Nam quod nos buxum, Græci *πύξιν* vocant. *Lenticula* medicum vas æneum vel argenteum quadrangulum in latere apertum, quod & lichitum. Est enim vas olei, quo reges & sacerdotes vnguebantur, à liniendo dictum.

De Vasis coquinariis. C A P. VIII.

O *Mnia* vasa coquendi causa parata *cocula* dicuntur. Plautus: Ex æneis coculis mihi excocta est omnis misericordia. *Olla* dicta, pro eo quod ebulliat in ea aqua igni subiecto, ut altius vapor emittatur. Vnde & *bullia* dicitur quæ in aqua venti intus spiritu sustentatur. *Patella* quasi patula. Est enim olla oris patentioribus. *Cacabus* & *cucuma* à sono feruoris cognominantur. Hæ in Græcis & Latinis communia nomina habent: sed verum Latini à Græcis, an Græci à Latinis hæc vocabula sumpserint, incertum est. *Lebetes* quæ sunt Græco vocabulo vocatæ: sunt enim ollæ minores in vsu coquendi paratæ. *Sarrago* à strepitu soni vocata quando in ea ardet oleum. *Tripedes* appellatæ, quod tribus pedibus consistunt: hæ Græci tripodas vocant. *Mela* à rotunditate sui vocata, ut mala pomorum: sic & Græci. *Cribrum* quod ibi currat frumentum, quasi currisrum. *Rotabulum* dictum à proluendo stercore: siue ignem panis coquendi gratia.

De Vasis repositoriis. C A P. IX.

G *Azophylacium* arca est vbi colliguntur in templa ea quæ ad indigentiam pauperum mittuntur. Compositum est autem nomen ex lingua Persica & Græca. *Gaza* enim lingua Persarum thesaurus, *φυλάξις* Græcè custodia interpretatur. *Arca* dicta, quod arceat visum atque prohibeat. Hinc & *archium*: hinc & *arcanium*, id est secretum, vnde ceteri arcentur. *Cibutium* Græcum nomen est, quod nos arcant dicimus. *Loculus* ad aliquid ponendum in terra factus locus, seu ad vestes vel pecuniam custodiendam. vnde & *per diu* diminutionem dicitur. *Mozica*, quasi modica: vnde & modicum & pro d, sicut solent Itali dicere *ozie* pro hodie. *Serina* sunt vasa, in quibus seruabantur libri vel thesauri. Vnde apud Romanos illi qui libros sacros seruauant, *seriniarij* nuncupantur. *Saccus* à sago dictus, quod eo confuto efficiatur quasi sagus. *Marsupium* sacculus nummorum, quæ Græci *μάρσιον* appellant. Quædam enim Græca nomina in Latinum paulò inflectuntur propter Romanum eloquium.

Sitar-

Starcia nantarum sunt, ab eo quod sunt sunt *Inuolutum* dictum, quod aliquid in se teneat inuolutum. *Fiscus*, sacculus est publicus. unde & *fiscella* & *fiscina*, dicuntur: hunc habent exactores, & in eo mittunt debitum publicum quod redditur regibus. *Fiscus* autem primæ positionis est: deriuatiuum *fiscina* est: diminutiuum *fiscella*. *Canistrum*, filis cannis contextitur, unde & nuncupatur: alij Græcum asserunt. *Cistella*, à costis ex canna vel ligno quibus contextitur nominata. *Cophinus*, est vas ex virgulis aptum mundare stercora & terram portare. De quo dicit Psalmista pro Israel: Manus eius in cophino seruiuerunt. Dicitur autem cophinus quasi *canis*, quasi *cauus*. *Corbes* dicti, quia curuatis virgis contextuntur. *Sportula*, diminutiuum à *sportâ*: *sportâ* autem dicta, quia exportet aliquid, vel quia ex sparto fit. *Spartum* verò est frutex virgosus sine foliis: ab asperitate vocatus, similis carici herbæ, & funes de eo conficiuntur.

De Vasis luminariorum. CAP. X.

A Colendo ignem & ligna, antiqui appellauerunt *focū*: quæ enim Græcè, Latine ignis est, unde iuxta philosophos quosdam cuncta procreantur. Et reuera sine calore nihil nascitur, adeo ut de septentrione dicatur. Sterili non quicquam frigore gigni. Varro autem *focos* ait dictos, quod foueant ignes: nam ignis ipsa flamma est. quicquid autem ignem fouet focus vocatur: seu ara sit, siue quid aliud in quo ignis fouetur. *Lucerna*, à *licinio* dicta est, unde & brevis est lux, ut Persius: Dispositæ pinguem nebulam vomuere lucernæ. Si enim à luce diceretur: non staret versus. *Licinius* autem quasi *lucinius*. Est enim candela lucernæ. *Candelabrum*, à *candolis* dictum, quasi *candelaferum*, quod candelam ferat. *Cereus*, per derivationem nomen à *cera* habet ex qua formatur: de quo quidam, Hic tibi nocturnos præstabo cereus ignes. Subducta luce altera lux tibi sum. *Candela*, à *candendo* dicitur, eo quod candendo deleatur. *Lacustaria*, pendentia sunt lumina, quasi *lucanaria*, id est in aere lucentia. *Funalia*, sunt quæ intra ceram sunt: dicta à funibus, quos ante usum papiri cera circumdatos habuere maiores, unde & funera dicuntur. *Funalia* autem Græci *scolaces* dicunt, quod sint scoliciæ, hoc est mortis. Hos Romani funes & funalia nominabant. *Funalia* candelabra apud veteres extantes stimulos habuerunt aduncos, quibus funiculi cera vel huiusmodi alimento luminis obliti figebantur. Idem itaque & stimuli præacuti funalia dicebantur. *Lampas* flamma est vertice luens, dicta quod labentis motum ostendere videatur. *Fax* dicta, quod focos faciat,

cuius diminutiuum *facula*. *Laterna* dicta, quod lucem interius habeat clausam. Fit enim ex vitro, intus recluso lumine ut ventus flatus adire non possit, & ad præbendum lumen facile ubique circumferatur. *Lucubrum* vocatum, quod luceat in umbra. Est enim modicus ignis qui solet ex tenui stappa cerâque formari. *Pira*, est quæ in modum aræ ex lignis construi solet ut ardeat. *Pyris* enim ignis est, sed *pira* est ipsa lignorum congeries, cum nondum ardet: *rogus* est cum ardere cœpit: *bustum* verò iam exustum vocant. *Farus*, est turris maxima, quam Græci & Latini in commune ex ipsius rei usu pharum appellauerunt, eo quod flammarum indicio longè videatur à nauigantibus, sicut supra diximus: qualem Ptolemæus iuxta Alexandriam construxisse octingentis talentis traditur. Usus eius est nocturno nauium cursui ignes ostendere ad prænuncianda vada, portusque introitus, ne decepti tenebris nauigantes in scopulos incidant: nam Alexandria fallacibus vadis insidiosos accessus habet. Hinc igitur in portibus machinas ad præluendi ministerium fabricatas pharos dictas. Nam quæ lux est: unde & *lucifer* Græcè *φωσφόρος* appellatur.

De lecticis & steliis. CAP. XI.

L *Etlica*, à *lectis* herbis vocata. *Stratus*, à *sternendo* dictus, quasi *storiatus*. In iis solis antiqui ad dormiendum accubabant: nondum lanceis stramentis repertis. *Storia*, quod sit terra strata. *Cama*, est brevis & circa terram. Græci enim *cami* breue dicunt. *Cubile*, est cubandi locus. *Grabatum*, Græcum est. *Basionula*, est lectus qui in itinere baiulatur, à *baiulando*, id est, deportando. *Pulvinar*, lectus diuitum est, inde & *pulvillus*. *Spingæ*, sunt in quibus sunt spingatæ effigies, quos nos *græphos* dicimus. *Punicani lecti*, parui & humiles primùm à Carthagine aduecti, & inde nominati. *Lectica*, siue *plutei lecti*, de quibus Satilius Rufus de vita sua. Primùm, inquit, consuetudine imperatorum ipse pro lectis lecticis utebatur. *Sponda* autem exterior pars lecti, *pluteus* interior. *Geniales lecti*, propriè sunt qui sternuntur puellis nubentibus. dicti à generandis liberis. *Cunabula*, sunt lectuli in quibus infantes iacere solebant, dicta quod partui adhibebantur quasi *cynabula*, nam *κύνειν* est Græcè eniti. *Feretrum*, dicitur quod in eo mortui deferantur & est Græcum nomen. Nam *φέρω* dicitur *ferre* id est à ferendo. nam Latine *capulus* dicitur, quod super capita hominum feratur: sic Plautus, *Capularis senex*, id est vicinus capulo. *Scanna*, sunt quæ altioribus lectis apponuntur dicta à *scandendo*. Hinc

& *scabelli* qui lectis parvis vel sellis ad ascensum apponuntur. *Scabellum* autem & suppedaneum dicitur. Nam quod Græci dicunt *κρηδόν*: dixerunt Latini scabellum, & alij dixerunt suppedaneum, quod sub pedibus sit. *Scansilia*, gradus sunt: ubi honorati in sedibus hærent. *Sedes* dictæ quod apud veteres Romanos non erat usus accumbendi. unde & consedere dicebantur. Postea ut Varro ait de vita populi Romani, Viri discumbere ceperunt, mulieres sedere, quia turpis visus est in muliere accubitus. Sedes singulari numero propriè regni est, quod Græci *θρόνος* dicitur. Item *sternum* Græci dicunt, nos solum. *Subsellia*, in quo rex sedet propter tutelam corporis sui, secundum quosdam à soliditate dictum, quasi solidum: secundum alios per antisticon, quasi solidum, à sedendo. Unde & sella quasi sedda dicta est, & subsellia quasi subfedita. *Sella curules*, erant in quibus magistratus sedentes iura reddebant. Dictæ autem curules, quia apud veteres prætores & consules propter itineris longinquitatem curru prouehabantur, sellæ autem quæ post eos vehabantur, quibus sedentes dicere iura solebant, à curru currules sellæ sunt nominatæ. *Tripodes*, scabelli sunt habentes tres pedes, sed & candelabra tripoda sunt, quia similiter habent tres pedes.

De vehiculis. CAP. XII.

Carrum, à cardine rotarum dictum. unde & currus dicti quod rotas habere videntur. *Rota* autem dicta quod ruat, & rotundum à rota vocatum. *Reda*, genus vehiculi quatuor rotarum. Has antiqui retas dicebant propter quod haberent rotas. *Carpentum popæicum*, vehiculi genus est quasi carrum popæicum. *Plaustrum*, vehiculum duarum rotarum, quibus onera deferuntur. Et dictum plaustrum quia voluitur quasi dicat pilaustrum. *Carnaculum*, vehiculum altissimarum rotarum, quasi carrum acutum. *Capsus*, carruca undiq; contexta, quasi capsula. *Pilentum* vel *petorita*, contextum iij. rotarum vehiculum, quibus matronæ olim utebantur. Virgilius, Pilentis matres mollibus. Horatius, Plures calones atque caballi Pascendi, ducenda petorita. Erat enim antea pilenta veneti coloris, non ut tunc sunt rustiati, quibus nisi castæ matronæ uti non poterant: sicut nec vittis. *Basterna*, vehiculum itineris, quasi viæ sterna, mollibus stramentis est posita, à duobus animalibus deportatur.

De reliquis quæ in usu habentur.

CAP. XIII.

Baculus, à Baccho repertore vitis fertur Biquentus quo homines, moti vino inni-

terentur. Sont autem à Baccho baculus. ita à baculo *bacillus* per diminutionem, *Fustes* dicti, quod præfixi in terram stent, quos rustici palos vocant, quibus iuvenes pro criminibus feriuntur. *Velles*, dicti quod manibus vestentur, unde hostia saxaque euelluntur. *Forfices*, secundum etymologiam si à filo dicuntur, ponitur ut forfices quæ sunt sartorum: si à pilo per p, ut *forpiceps*, quæ sunt tonsorum: si ab accipiendo per c, ut forcipes, eo quod formum capiant, quæ sunt fabrorum. *Formum* enim dixerunt antiqui calidum: unde & *formosus*. *Nouacula*, ferrum subtile: satisque acutum. Dicta autem nouacula eo quod innouat faciem. In quodam vet. cod. ita legitur, Nouacula est in quadam subtilitate sensum latius ferrum, radēdis pilis acutissimum præparatum, quod licet barbæ segetem metat impressum corpori, tamen substantiam relinquit illæsam. *Pecten*, dictus eo quod pexos capillos faciat atque compositos. *Calamistrum*, est acus quæ celesacta & adhibita calefacit, & intorquet capillos. Unde & *calamistrati* appellantur qui comam torquent. *Clauis*, dicta quod claudat & aperiat. *Catena*, quod capiēdo teneat. *Horologium*, quod ibi horas legamus, id est colligamus. Est enim in solariis positum ubi à clauo per lineam currit umbra, ut quancunque diei horam ostendat.

De instrumentis rusticis. CAP. XIII.

Vomer, est dictus quod vi humum eruat, seu ab euomendo terram. De quo Lucretius, Vneus aratri Ferreus, oculis decrevit vomer in aruis. Sumitque per detrimenta nitorem. *Aratrum*, ab arando terram vocatum dicimus quasi araterrum. *Burn*, est curuamentum aratri, dictum quasi bosnira, quod sit in similitudine caudæ bouis. *Dentale*, est aratri pars prima in qua vomer inducitur quasi dens. *Cultelli*, à cultura dicti, eo quod ex ipsis putatione veteres in arbore utebantur & vite, priusquam falces essent reperiæ. *Falx*, est qua arbores putantur & vites. Dictæ autem sunt falces, quod his primum milites herbam filicem solebant abscindere. unde est illud, Pax me certa ducis placidos curuauit in usus. Agricola nunc sum, militis antè fui. *Falcastrum*, à similitudine falcis vocatum. Est autem ferramentum curuum cum manubrio longo, ad densitatē veprium succidendam. Hi & *runcames* dicti quibus vepres secantur, à runcādo dicti. *Serrula* est prætenus lamina ferri, dentium mordacitate resecans arbores seu ramos. *Rastrum* quoque aut à radendo terrā aut à raritate dentium dicta. *Ligones*, quod terram leuent quasi leuones. *Scudiscia*, dicta eo quod circa caudicem terram

ram aperiat: & quantum eius usus in reliquis operiatur: nomen tamen ex caudice retinet. Hanc alij generaliter *fossorium* vocant, quod foueam faciat quasi fossilioriam. *Sarcolum* ferrum fossorium est habens duos dentes à sarriendo, id est fodiendo dictum. *Pastinatum* vocant agricolæ ferramentum bifurcum quo semina purgantur. Vnde etiam *repastinari* dictæ sunt vineæ veteres, quæ refodiuntur. *Cilindrus* lapis est teres in modum columnæ qui à volubilitate nomen accepit. de quo Virgilius, Area cum primis ingentiæ-quanda cilindro, Et vertenda manu. *Tribula* genus vehiculi vnde teruntur frumenta, & ob hoc ita vocatur. *Pala* quæ *ventilabrum* vulgò dicitur à ventilandis paleis nominata. *Furcilla* dictæ, eo quod iis frumenta cillantur, id est mouentur. Vnde & *oscula* dicta ab eo quod cilleantur, hoc est moveantur ora. Nam *cillere* est mouere. *Tessera* sunt, quibus frumentorum numerus designatur. *Trapedum* mola oliuaria. *Prælum* trabes quo vna calcata premitur, à premendo vocatum quasi *pressorium*. *Lacus* prælum quo premitur oleum quo liquatus profluat, & quo ab vuis vel oliuis torquendo oleum vinumque exigitur. *Verennes* à vehere, id est exportare nominatæ. *Qualus* corbes colique prælorum per quæ mustum fluit, à colando dictus. *Fisculum* quasi fiscellum, à colando oleum dictum, vel quasi fiscella olei.

De instrumentis hortorum. CAP. XV.

Rota dicta quod quasi rota. Est enim machina, de qua à flumine aqua extrahitur. Lucretius, In fluuio versare rotas atque austra videmus. *Austra* autem, id est rota, ab hauriendo aquas dicta. *Girgillum* quod in girum vertatur. Est enim lignum in transversa pertica mobile, ex quo funis cum situla vel vtre in puteum dimittitur hauriendæ aquæ causa. *Lelonem* hortulani vocant lignum longum quo hauriunt aquas. Et dictus telon à longitudine. *max* enim Græcè dicitur quicquid longum est. Vnde & *mustela* vocata, quasi mus longus. Hoc instrumentum Hispani *ciconiam* vocant, quod imitetur eiusdem nominis auem, leuantem ac deponen-

tem rostrum dum clangit. *Amalupus* qui & *cansula ferreus harpax*, quia siquid in puteum decidit, rapit & extrahit. vnde & nomen accipit. *Harpax* enim dictus quia arripit. *αμαλ* enim Græcè rapere est.

De instrumentis equorum. CAP. XVI.

Phalera ornamenta equorum sunt, & est sermo Græcus. *Frena* dicta quod equos fremere cogant, vel hoc equi frendant, id est imprimant dentibus & obmordeant. Vnde & *nefrendes* dicti, adhuc lactentes porculi, quod nondum aliquid frendant, id est comminuant dentibus. Hinc & *fabæ fresa* quæ molita est. *Lupari* sunt freni asperissimi. Dicti autem lupari à lupinis dentibus: qui inæquales sunt. vnde etiam eorum morsus vehementer obest. *Camus* genus asperi freni est, quo caballi superbi coerceri solent, dictus à curuitate. *χαμ* enim Græci curuum dicunt. *Habena* ab habendo dictæ, quod iis equos habeamus, hoc est teneamus. vnde & *equi habiles* dicti. Hæc & retinacula à retinendo ora. *Capistrum* à capite iumentorum dictum. *Sella* à sedendo quasi sedda. *Antella* quasi ante sella, sicut & postellam quasi post sellam. *Cingula* hominum, generis neutri est. Nam animalium genere feminino dicimus, has cingulas. *Sagma* quæ corruptè vulgò dicitur *salma*, à stratu sagorum vocatur. Vnde & caballus *sagmarium*, mula *sagmaria*. *Capulum* funis à capiendo quod eo indomita iumenta comprehendantur. *Calcaria* dicta, quia in calce hominis ligantur, id est in pedis posteriore parte, ad stimulandos equos quibus aut pugnandum est aut currendum, propter pigritiam animalium aut timorem. Nam ex timore stimuli nuncupati, licet sint & libidinis stimuli. *Strigiles* nuncupati à tergendo, quod iis equi tergantur. *Charakter* est ferrum coloratum, quo notæ pecudibus inurantur. *χαρκτη* autem Græcè Latine forma dicitur. *Cauterium* dictum quasi cauturium, quod vrat & provida sit in eum seueraque cautio, ut dum videtur cuius sit auaritia refrenetur. Quod interdum pro signo, interdum pro cura adhibetur, ut vis morbi ignis ardore sicceatur.

VETERVM GRAM- MATICORVM DE PRO- PRIETATE ET DIFFERENTIIS LATINI SERMONIS LIBELLI.

Authorum hac sunt nomina.

- 1 CORNELII FRONTONIS.
- 2 NONII MARCELLI.
- 3 AGRATII.
- 4 AELII DONATI.
- 5 ARRYNTII CELSI.
- 6 FL. SOPITARII CHARISII.

- 7 Q. ASCONII PERDIIANI.
- 8 MARII SERVII HONORATI.
- 9 SEX. POMPEII FESTI.
- 10 M. TERENTII VARRONIS.
- 11 Q. TERENTII SCAURI.
- 12 ACELLII.

Nota quibus significatur

- † Deesse aliquid aut corruptum esse.
* Bis dictum, vel esse authoris alterius.
[] Glossa.

Cornelij Frontonis.

*V*INDICAT factū: *Vindicta* vel *Vindicatio* futura prohibet. Ideo Mars vltor, non vindex dicitur.

Prada victos spoliatur: *Rapina* subito venit. Itaque illa victoria gaudet, hæc petulantia.

Cur, simpliciter precontatur: *Quare*, causam rationemque desiderat.

Qui deliquit, non fecit, quod facere debuit.

Qui peccauit, hoc fecit, sed parum recte.

Remedium, ne periclitemur datur: *Medicamentum* ad subita pericula aptatur. Atque ita *remedium* submouet imminetia, *medicamentum* sanat non sana.

Flumen idem fluit & manet: *Fluvius* temporibus siccatur.

Corinthium ciue dicimus, *Corinthiacum* vas, *Corinthiensem* fontem.

Picenum vas dicimus: *Picentem* vero hominem. Hilenius.]

Roseum per se: *Rosaceum* mixtum.

Fusco album opponitur: *Nigro* candidum. *Qui pugnat*, resistit: *qui oppugnat*, obsessor est: *qui impugnat*, per omnia inimicus est. Itaque *pugnat* exercitus: *oppugnat* vel castra vel urbes: *impugnat* inimici.

Album natura: *Candidum* cura fit.

Decus honoris: *Decor* formæ: *Decorum* a-

tionis.

Popey portic?, si possidet: *Popeia* si publicauit: *Pompeiana* si in alterius dominatione venit.

Satiatus ventris. *Saturatus* animi.

Obiurgat eum, cuius habet potestatem: *Admonet* propter benevolentiam: *Admonet*, ut confirmet memoriam: *Submonet*, ut possit ordinate pronunciare. Igitur in *obiurgante* potestas, in *monente* benevolentia, in *admonente* memoria, in *submonente* officium.

Antiquum est, quod excessit patrum memoriam: *Vetus* annorum multorum sentit utilitatem. *Vinum* hoc melius est, quod sit vetustius.

Sartrix, quæ saret: *Sarcinatrix*, quæ sarcinas seruat.

Videmus natura, *Spēctamus* voluntate, *Inuenimus* cura, *Aspicimus* ex improviso, *Admāduertimus* animo, *Cernimus* oculis.

Ostentum, quod præter consuetudinem offertur, ut puta si videatur terra ardere, vel cœlū, vel mare: *Portentū*, quod porro & diutius manet, futurūque postmodū aliquid significat: *Monstrū* est cōtra naturam, ut est *Minotaurus*: *prodigiū*, quod mores faciūt, per quod detrimentum expectatur. Itaque qui *prodigia* faciunt, *prodigi* vocātur. In *ostento* raritas administrationem facit. In *monstro* rectus ordo naturæ vertitur. In *portento* differtur euentus. In *prodigio* detrimentum significatur.

Tur-

Turbam angustus locus facit: *Frequentiam* multitudo.

Qui *putant*, omni genere errant: qui *suspiciantur*, aliquo modo prouident.

Frater aut ex alia matre, aut ex alio patre potest esse.

Germanus ex iisdē parentib. sit necesse est.

Sern o omnium gentiū est: *Loquela* cuiusque gentis dialectus propria.

Comes iter facit: *Affecta* sequitur potentior: *Sodalis* adolescentiæ nomen est: *Clienta* implorat opem & fidem. Ita *comes* tutus, *affecta* officiosus, *sodalis* amicus, *cliēs* submissus.

Causa docet factum: *Ratio* soluit obscura.

Nomen proprium indicat: *Vocabulum* diffundit significationem.

Horret corpus: *Trepidat* motus animi.

Quarimus disciplinam: *Inquirimus*, de quo dubitamus. *Desideramus*, vel quod diligimus, vel, quod amamus.

*Temerari*⁹, qui sine respectu salutis obicit se periculis: *Audax*⁹ sine ratione impetū facit.

Ergo *audax* nō prouidet, *temerari*⁹ nō timet.

Longum prouerbiū est, itaque verbum illi oppositur: *Longinquum* itineris est.

Felix ita natus est: *Fortunatus* cum opibus nomen accipit. Ita *felix* naturæ bono fruitur: *Fortunatus* commodo temporis.

Aestas est pars anni: *Aestus* calor temporis. 30 *Aestus* à nimio calore nomen accipit: *Aestas* nomen non amittit, etiam si temperata est.

Citius prouerbiū qualitatis prælatiū, simile cognomini *Pro*, maturius est, etiam significantiam habens. Vt, iam fessi ante tempus citius, vt loquantur: non ostensio qualitatis nec certi temporis: At *celeritas* sui temporis est perfecta.

Simul locū demonstrat: *Vna* cōgregationē.

Continus & *Eminus* de iaculis, quod illud à manibus non recedit, hoc ē manib. emittitur. 40

Parci semel: *Peperci* sæpius.

Dicimus, quod volumus: *Loquimur* inuicē: *Narramus*, quod ignoratur.

Vultus propriē hominis: *Os* omnium: *Facies* plurium.

Memoriosus habet ad dicta factaque referēda memoriam: *Memor*, beneficij memoriam vel iniurię refert. Ita *memoriosē* qui facit, ostēdit in omni re naturę bonū: *Memoriter* gratū vel fortē ex eo ostēdit, quod vel retribuit beneficiū gratē, aut iniuriā vindicat fortiter. 50

Ordinatio simplex est: *Dispositio* vaga.

Consideratus prouerbiū ex cognomine: *Considerantius* ex participio.

Dedicatur deo: *Consecratur*, quasi sanctum constituitur. hoc est, *Dedicatur* deo, quod illi debetur: *Consecratur*, quod prophanum sit.

Quatenus, qua fine: *Quatinus*, quoniam.

Voluntas facto gaudet: *Voluptas* fieri cupit.

Novissimus ordinis: *Plerimus* orbis.

Furtim cum incipit: *Fur aliter* quasi artificiosē, à consuetudine inuolādī: *Furtiue* quod iam ablatum. Ergo *Furtim* & *furaciter* furax, *furtiue* locus facit.

Imum summo respondet: *Infimum*, vt infra humum.

Commodat mutuam pecuniam: *Accommodat*, aptat.

Fulget natura, vt ignis, sol: *Splēdet* artificio vt aurum, argentum.

Meret precium: *Meretur* gratiam. Itaque illud vētigale, hoc honorarium est.

Pedale mensura est pedis: *Pedale* verō sub pedibus præstat vtilitatem.

Araucum, quod textum est: *Arauca*, quæ textit.

Opinio hominē suspectum facit: *Fama* vel commendat, vel destruit. *Opinio* ostendit: *Fama* indicat: *Rumor* tumultuatur.

20 *Querimonia* certæ rei est: *Querela* superuacua est. Itaque prior grauitatis est, posterior leuitatis.

Transfuga suos relinquit, & ad alios venit: *Persuga* supplex est. Ergo *transfuga* vt adiuuetur, sit *persuga*.

Hunc & *Istum* in proximo notant: *Illum*, ostendit quidem longē stantem, sed in conspectu: *Eum*, absentem refert.

Glorius, vnius est glorię: *Gloriator*, non habet causam gloriandi, sed tamen gloriatur, *Gloriosus* pluribus de causis cogitur.

Adrogat aliquid sibi, etiam si non meruit.

Abrogat, qui alij aufert, vel qui legē tollit.

Continuē, assiduē: *Continuare*, sine intermissione.

Externus est exterę gentis: *Alienus*, non loco, sed re differt: *Extranus*, qui extra eandem ianuam est: *Extrarius*, qui extra eandē arē.

Lucidum est, quod aperto cælo lumen accipit: *Luminosum*, quod multis foraminibus illuminatur.

Expertus est aliquid, aut in bona parte, aut in mala: *Experrectus* de somno.

Delubrum, in quo homines pericula sua diuunt: ponunt enim vel pileum, vel scutum, vel alia suscepta votis: *Sacellum*, parvulum ædificium diis consecratum: *Templum*, in loco anguratos: *Luens*, locus fulmine ictus, & arborum spissitate tectus: *Fanum*, Fauno cōsecratum: vnde *Fauni* appellabantur prius, & illi, qui vagabantur Fanatici. *Badensal*, locus fulmine tactus, & expiatus: *Occidentes* enim oues appellantur.

Interficere & *perimere* prisca sunt: *Occidere*, ob eadem dictum est: *Iugulare*, ob iugulum: *Necare*, à nece: *Interficere*, à facto: *Perimere* ab emtione, quasi iure tollere.

Virtus hominis summū bonū est, quæ & in oratione & in cursu potest videri: *Fortitudo* 60 vis corporis, ad sustinendos labores: *Vigor*,

amini habet elationem: *Velocitas*, corporalis celeritas, quasi velox & cita: *Vehementia* à vi: id est, impetu mentis.

Facultas locupletis: *Facilitas* artificis est. Itaque dives *facultatem* habet multam vel emendi, vel redimendi: Artifex opera perficiendi *facilitatem*.

Silet, cuius loquentis sermo comprimitur, ab ipsa significatione literæ S. *Tacet*, qui ne loqui quidem coepit.

Ignoscit, qui dissimulat se nosse, quod comperit, & ita silentio peccata impunita dimittit: *Concedit*, qui omnia peccata condonat.

Habere potest etiam fur & nequâ: *Possidet* nemo, nisi qui rei aut relictæ aut donatæ, aut emptæ dominus est. Ita in *habente* onus, *possidente* ius est.

Munus, quod amicus, vel cliens, vel libertus officij causa mittunt, vel munus gladiatoris: *Donum*, quod diis datur: Inde, ubi *dona* pronuntur, *donarium* appellatur. Possunt & illa nihilominus *dona* dici, quæ donat pauperibus diuites vel potentes: illud quoque *donum* putandum est, quod militibus donatur in castris, ut corona vallaris.

Noxa poena est: *Noxia* culpa.

Sciēs, qui scit: *Scitur*, qui scitur, vel festinus.

Animantia animus facit: *Animalia* animam habent.

Visum semel: *Visitatum* saepius esse scito.

Abpulsus est ab aliquo pulsus: *Repulsus* retro pulsus.

Metus, motus est animi: *Timor*, quasi tumor: *Formido* fert interdum rationem: *Puer* puerilis est.

Reperimus nostra, *Inuenimus* aliena.

Videte imperatium: *Viderate*, mandatum.

Proprium cuiusque suum. *Priuatum*, non publicum. (minum.

Onus vehiculorum & maius est: *Sarcina* ho-

Sumimus, quæ posita sunt: *Accipimus*, quæ 40 porriguntur.

Locuples à copia locorum: *Dives*, quia diuidendi facultatē habet: *Opulentus* ab opibus: *Potēs*, qui, quod vult, potest: *Fortunatus*, cui fortē aliquid cōtingit: *Beas*, qui apud Græcos *μαγεύς* est: *Pecuniosus*, qui habet pecuniā vel pecora.

Grande incremento: *Magnam* amplitudinem: *Immane*, præcipue amplitudinis.

Poeticè est rei, ut historicè: *Poesis*, operū cōtextus: *Poema*, certis pedibus & legitimis numeris inclusa materia: *Poeticū* in poeta utile est.

Homonymia, vna voce multa significat: *Synonymia* multis vocibus idem testatur.

Clypeum armorum: *Glypeum* imaginis.

Paruū in tēpore: *Breue* in spacio: *Exiguū* in corpore infantis: *Pusillum* in corpore pumilionis. (est, furtiuè.

Imolat, qui in die venit: *Surripit* clam, id

Species diuisio est generis: *Specialitas* ficta est ab Antonio [Guiphono] Grammatico: 50

Species qualitatē.

Proverbiū est euphoniū: *Adverbiū* viciosū & fictum, tamen in vsum nunc est receptum.

Copendium utique ad pondus pertinet: *Dispēdium* detexitur in pōderibus: *Dammū* dat omnibus: *Detrimentum*, vltū tritū: *lactura*, quod iacitur ex onere nauis.

Ager animo: *Agratus* corpore.

Altitudo incrementū est corporis: *Alimentum* incrementum in fanis: *Alimentum* derivatum ab alendo quasi particula animæ.

Aequalis alterius staturæ par: *Aequabile*, quod æquari potest.

Inscius aliquid nescit: *Nescius* nil nouit: alter in parte errat, alter in toto.

Glacies est, quæ ex coitu aquæ constagnata: *Nix* ventorum ritu cadit.

Contrarium negotiū: *Aduersarius* homo.

Gallus natione: *Gallicus* ex Gallia.

Acuere & *Exacuere*, præpositione distinguuntur.

Incertum, nec tempus, nec numerum recipit: *Dubium* à duobus incipit.

Ambulare incipiunt infantes: *Inambulant* homines.

Modulari est, carminis modos facere: *Moderari* est, modum imponere.

Barbara locutio propriè peregrina est: *Barbarismus* fit etiā in sermonis Latini locutione.

Cadit etiam in plano: *Decidit* ex alto.

Subsidium, quod subest deficientibus: *Præsidium* imponitur: *Auxilium* repentinū est. Ita *Subsidium* ad secundos casus præparatur, *Præsidium* ad custodiam collocatur: *Auxilium*, ut proferat, ex insperato venit.

Distrabere à trahendo: *Deducere* à ducendo: *Diuellere* à vellendo.

Corruptela ipsa res est, *Corruptio*, corruptelis administratio.

Ceruleus naturæ color est, *Ceruleus* naturā fingit. Ita alterum est, alterum fit.

Qui *properat*, apparet non esse fessus, Qui *festinat*, videtur esse defatigatus.

Potimus rudia, *Novimus* vetera.

Nobilem nobilitate rerum, *Generosus*, qui Græcè *γενναῖος* appellatur. Ita alter ex re, alter ex generatione est.

Natio solū patriū querit: *Gēs* seriē maiorū.

Præparare prius: *Cōparare*, vndique parare.

Gutta manat: *Stilla* cadit.

Conuenit in vnum: *Cont* in multos.

Causa est, de qua agitur: *Patrocinium*, quod accommodatur: *Oratio*, quæ loquitur.

Superbia est, à superhabendo: *Arrogantia* etiam in pauperem cadit.

Scrutatur in te ille, qui intercipit aliqua secreta: *Quarere* duo significat, vel quod abest, vel quod ad patrimonium pertinet.

Imuit vel capite, vel supercilio: *Annuit* id id, quod dictum vel factum est.

Gnatus

Quatid filius: Natus pullus.

Qui insinuat, vel arguit, vel fingit: Qui simulat, probare vult, quod non est.

Bellum etiam sine praelio est: cum indicitur: Praelium ipsa pugna.

Diligentia à deligendo singula, huic negligentia opponitur, nec recipit errorem: Cura animi est, quæ anxiū facit hominem, & tam honestæ quàm inhonestæ rei est.

Regium, quod regis: Regale, quod rege dignum est.

Erraticus & potest errare, & solet: Erraticus animus est, qui solet errare, & definit: Erratio enim animi est repentina commotio.

Error est rei vitium, ut amor, dolor: Erratio incertæ viæ.

Erratrix, per se rapta est, ut venatrix: Erratica, ut hedera, vitis.

Notat vel locum quis, vel personam, vel noxiam: Annotat qui notæ quid adiicit.

Salubre ad locum refertur, & ad cibum: Salutare consilium est. Ita Salubre non nocet: Salutare prodest consilio.

Committimus consilia. Credimus pecuniam. Sub, nonnunquam pro clām ponitur. Ut, Subripuit, clām rapuit: aut ferè notat aliquid subditum: In, aut intus significat, aut minus, aut valde & in compositione pro non ponitur, ut, indoctus.

Claritas tam luminis, quàm perspicuitatis: Claritudo generis. Prior itaque splendoris, posterior nobilitatis est.

Vicinia vicorum coniunctio: Vicinitas hominum conservatio est.

Communitas est communicandi voluntas: Communio, undique munitio.

Futuro, dum fit: Futura, cum facta est.

Ieiunium, dies est: Ieiunias, cibi, abstinentia.

Elinguis, habet linguam, sed vñ eius caret: Elinguatus amisit.

Suspiciat arguit: Suspicius recipit.

Restitarius, qui facit: Restio, qui vendit.

Austerus Græca consuetudine: Severus, à Sævo.

Eloquentia perfecta vis orationis: Eloquent, pars supposita commodè eloquendi.

Servitus est sub domino: Servi patientia Servitium facit.

Vituperatio vitium parit: Culpatio à culpa incipit.

Nominatio nominat, quem appellat. Appellatio appellantis vox est, in ministerio, & Appellat ad potentiorē propter iniuriā, ut eum inuocat auxilium magistratus, vel eum pecuniam reposcit.

Tres in accusatio casu: Tres in nominatione & vocatio.

Necessitudo vel sanguinis, vel meritorum, cum præceptoribus, cum amicis. Necessitas immutabilis res est, ut mori necessitas est.

Seruum ad negotium pertinet, Serò ad tempus.

Decus est instrumentum cuiusque: Gloria quasi honoris merces.

Honor dignitatis consummatio, vel priuatum, vel publicè: Laus secunda existimatio rectè factorum.

Familia ad dominum non refertur, cum amici familiares sint: Familiarium, quod seruo competit, ut sagum, gladius.

Infector colorem mutat: Offector officio obest.

Certum recipit præpositionem, & fit incertum, certumque vel pondus vel rei pretium: Verum opponitur falso.

Figura artis est opus: Forma naturæ bonum, unde etiam sermofus dicitur.

Ignominia imponitur ab eo qui potest animaduersione notare: Infamia ex multorum sermone nascitur.

Nullus est tam in re, quàm in persona. Nemo in persona dicitur, ut, nemo homo.

Iraus ex offensa est: Iracundus natura.

Periculum contra quamvis rem timetur: Periculis, contra necem.

Omnes nullum excipit, ut omnes homines, ita & res: Cuncti in personarum numero nominantur, prisco dicti verbo: Vniuersi, in vnam sententiam conuersi, dicendi quid, siue faciendi.

Feroces animo: Feri leones, eeteriq; similes.

Aufert, qui dedit: Adimis imperio coactus, Eripit, qui plus valet. Itaque auferre possumus, adimere iubemur, eripere valemus.

Studium animi est: Disciplina artis.

Incubat, qui incertum facit, Incipit, cuius exitum sperat.

Bonus opponitur malo, qui alij vñ: Commodus alij necessariò vñque prodest.

Decens in gestu est, & motu corporis: Formosus ab excellenti specie dicitur.

Decor communis est omnium, & is facit decentiam speciei: Species propria est cuiusque. Itaque Decor in habitu est: Species in mēbris.

Lis nascitur: Pertinacia efficit controuersiam. Et litigant homines: res in controuersiam deducitur. Ita controuersia partis est. Lis summa.

Rixa sine armis est, habet defensionem: Pugna legem habet vel naturalem, vel moralem: Palæstrans enim vel exhibet virtutem, vel armis per summa vitæ pericula dimicat.

Oculi latent: Clām celant. Alteri non prode, alteri celare habitui naturali inest.

Nauius à præcipuo naui cursu dicitur, vel alterius causa natus, qui studet per officium suum, & recipit comparisonem superlatiōnemque quia cognomen est. Ita nauius operam nauat alteri: Celer, ut suam rem, ita alterius quoque celeriter perficit.

Agile actio facit. Srenuus motus: Fortē

animus. *Robustum* corpus.

Contumeliam inferunt, *iniuriam* patiuntur homines.

Spectacula loca sunt, vnde spectamus. *Spectamina*, quæ spectantur.

Pascentia sunt, quæ ex se pascuntur, ut prætæ, & pascentia mancipia: quia pascuntur, idcirco etiam pastores vocantur: *Pabulantia* verò, quæ iis duntur, ut iumenta.

Voluentia, quæ voluunt: *Volubilia*, quæ voluuntur.

Anima qualitas viventis: *Anima*, causa vitæ.

Materies animi est: *Materia* arboris. Et *materies* qualitas ingenij, *Materia* fabris apta.

Hebescit, quod natura obstupescit: *Hebescent*, quod amittit aciem.

Cedo sibi poscit, & est immobile: *Dat*, qui non finire facit datum.

Fidelis fit: *Fidus* nascitur.

Laus facti instrumentum est: *Laudatio* verò est rerum gestarum relatio.

Fere futurum significat: *Aliquando* & *Nemini* quod intermittere non patitur.

Aptum loco venit & tempore, quod habet suam materiam. *Utile* usus fecit, ut prudentis literæ: *Idoneum*, ut amicum per consilia dicimus, & ut servum in usu hominis.

Saxum naturale: *Lapis*, qui è saxo cæsus est.

Certatio est administrantium: *Certamen* operis.

Victimæ maior est: *Hoffia* minor.

Nonij Marcelli.

Cupidus & Amor idem significare videntur, sed est diuersitas. *Cupido* enim inconsideratæ est necessitatis: *Amor* iudicij. Plaut. Cureulione discreuit, & vim eiusdem diuersitatis expressit, dicens,

Quod Venus Cupidoque imperat, suadetque amor.

Cupidinem, cum genere formineo dicimus, cupiditatem significamus. Virg. lib. 6.

Quæ lucis miseris tam dira cupido?

Cum masculino, deum ipsum. Plaut. Mercat.

Cupido quantus est?

Amare vim habet maiorem: *diligere* autem est leuius amare. Cic. ad Brutum. Sic igitur facies, & me aut amabis, aut quo contentus sum, diliges.

Perire leuior res est, & habet inuentionis spem, & non omnium rerum finem. Plaut. Capt.

Qui per virtutem peritat, non pol interit.

Alere est victu temporali vitam sustentare: *Educare* autem ad satietatem perpetuam educere. Accius Andromeda,

Alui, educaui, id facite gratum ut sit seni. 60

Tollere est leuare & erigere: *Auferre* legatum transferre. Virg. lib. 8.

Tollite cuncta, inquit, ceptosque auferte labores.

Horrendum est tetrum & euitabile. Virgil. lib. 3. Æneid.

Concilium horrendum.

Horridum plerunque extans, & prominens. Virg. lib. 4. Æneid.

Et glacie riget horrida barba.

Meretrix honestioris loci est, & quæstus. Nam *meretrices* à merendo dictæ sunt, quod copiam sui tantummodo noctu facerent: *Prostituta*, quod ante stabulum stet, quæstus diurni & nocturni causa. Plaut. in Cistel. manifestissime discreuit.

Intro ad bonam meretricem, astat ea in via sola.

Prostituta sanè est.

Gemitrix semper, quæ genuerit, nūcupatur: *Mater* verò aliquando pro nutrice ponitur. Virg. lib. 8.

Geminos huic vbera circum
Ludere pendentes pueros, & labere matræ.
Plaut. in Menæch.

Ita forma similes pueri, ut mater sua

Non internosse posset, quæ mammam dabat,

Neque adeo mater ipsa, quæ illos pepererat.
Pudet verecundiæ est: *Piget* penitentia.

Plaut. in Pseud.

Nimirum id quod pudet,

Facilius fertur, quam illud quod piget.

Osculum ab ore, *Suauium*, à suauitate dicitur. Varro de vita pop. Romani, Ideoque hoc ab ore dicitur osculum, non à suauitate, vnde & *Suauium*, quod simile sit suauitatis.

Sacrificare est, veniam petere: *Lisare* est propitiare, & votum impetrare. Virg. lib. 4. Æn.

Tu modo posce deos veniam, sacrisque litatis, id est, impetratis.

Expleri est tantummodo plenum esse: *Satiari* supra modum, & abundantiam. M. Tull. de republ. lib. 6. *Graues enim domina cogitationum libidines, infinita quadam cogunt atque imperant: quæ, quia expleri nec satiari illo modo possunt, ad omne facinus impellunt eas qui illecebris suis incenduntur.*

Arcus omnis suspensus fornix appellatur: *Argus* non nisi qui in cælo apparet, quem Iri poetæ dixerunt. Vnde & *Arguati* dicuntur, quibus color & oculi virent, quasi in argui similitudinem. Lucret. lib. 6.

Tum color in nigris extabat nubibus atqui.

Fors est casus temporalis: *Fortuna* dea. Terent. in Phor.

O fortuna, ô fors fortuna: quantis commoditatibus.

Quam subito hero meo Antiphoni ope vestra onerastis hunc diem?

Sex

Ferus est saeuus: *Perox* est fortis. Virg. 2. *Aen.*

Ferus omnia Iuppiter Argos

Transtulit. Idem lib. 4.

Et frena ferox spumantia mandit.

Antiquus significat vetus. Virg. lib. 2. *Geor.*

*Antiquas*que domos auium.

Antiquior, melior. M. Tull. de repub. lib. 1. Sed quonia plurima beneficia continet patria, & est antiquior parens, quam si quis (ut aiunt) curauerit, maior ei profecto, quam parenti debetur gratia.

Fausum quasi à fauendo dictum, ac per hoc prosperum & propitium. Vnde contra *Infausum*, minax & inprosperum. Terent.

O faustum & felicem hunc diem.

Cuius ad personam refertur hominis: *Cuiatis*, vnde significat. Accius Telepho,

Qui neque cuiatis esset vnquam potuimus Multa rogantes scire.

Animus est, quo sapimus: *Anima*, qua viuimus. Accius Epigono,

Sapimus animo, fruimur anima: sine animo anima est debilis.

Vultus est voluntas, quæ pro motu animi in facie ostenditur: *Facies*, ipsa oris species. Sal. in Catil. *Prorsus in facie vultusque verenda ierat.*

Sebum fit ex adipe ruminantium.

Mussare hominū fit occultè & pressa voce loquentiū, quod celatū velint. Virgil. lib. 10. 30

Se scire latentur.

Quid fortunas ferat populi, sed dicere mussant.

Murmurare maioris soni est, proximi ad tumultum. Virg. *Geor.* lib. 1.

Et resonans longè

Littora misceri, & nemorum increbrescere murmur.

Præiores comparatiui sunt gradus: *Primores* summæ quæque res. Cicero Orat. *Qua iste rethores ne primoribus quidem labris attingissent.*

Poesis est textus scriptorum: *Poema* inuentio parua, quæ paucis verbis expeditur. *Poesis* opus totum, totaque illa summa est vna *Dioue*, vt *Annales Ennii*: *Poema* est *Ægis* inuictus, id est, verba plura modicè in quâdam coniecta formam: itaque etiam distichon epigrammation vocant poemata:

Poesis est perpetuum argumētum inuictus, vt *Ilias Homeri*, & *Annales Enn. j.* *Poesice* est ars earum rerum.

Doctum & *Peritum* cūm simile videatur, à M. Tull. discretū est, vt fit *Peritum* plus, quàm quod *Doctum*, de *Off.* lib. 3. itaque cūm sint docti a peritis desistunt facillè sententia.

Urbs est ædificia: *Cuias* incolæ.

Cogitare est dubitare: *Deliberare*, confirmare. Turpilii Philopatro,

Certum ac deliberatum est, me illis obsequi.

Scius secum, *Conscius* cū alio scius est: licet consciū indifferenter legerimus.

Auspicium, auium inspectio, & quæ ex volatu carum significetur & vocibus: *Augurium* autem rerum omnium coniecturas prudenter & diligenter amplectitur.

Monstra & *Ostenta* similiter intelliguntur, quod imminetia monstrent & ostendant: *Omen* verò votum est mentis & vocis: Vnde sacrificantibus dicitur, *bona omina habere*, id est, vt circumstantes & mente recta velint, & bona oribus proferant: *Portentum* non solum quod portendat, sed etiam quod iam apporet, & faciat ex his significationibus, quæ in auspiciis & auguriis, & extispiciis ostenduntur: *Prodigium* autem semper pessimum est, dictum quasi porro adigendum. Virgil. *Aen.* libro 3.

Sola nouū, dictūq; nefas Harpyria Celeno.

Prodigium canit, & tristes denunciat iras.

Iniuria à *cōtumelia* hoc distat: *Iniuria* enim leuior res est. Pacuuius Peribœa,

Patior facillè iniuriā, si est vacua à contumelia.

Fulmen telum ipsum, quod iacitur. Vt Virgil. *Geor.* lib. 1.

Ipsè pater medio nimborum, in nocte corusca,

Fulmina molitur dextra.

Fulgur, ignis, qui coruscat: Vnde & *fulgetra* dicitur, & *Fulgor*. *Fulgurium* dicitur fulgure tactum, vel exustum.

Iurgium leuior res est siquidem inter beneuolos aut propinquos dissensio vel concertatio *iurgium* dicitur: Inter inimicos dissensio, *Lis* appellatur. M. Tull. de repub. lib. 4. *Admiror nec verum solum, sed verborum etiā elegantiam. Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio non lis, inimicorum iurgium dicitur.*

Merx est species ipsa: *Mercatura* actus ipse vel lucrum de merce: *Mercatus* autem locus, in quo agitur mercatura.

Superstitio & *Religio* distantiam manifestissimè discernit M. Tull. de natura deorum libro 2. Non enim philosophi solum, verum etiā maiores nostri *superstitionē* a religione separarunt. Nam qui tota die precabantur & immolabant, vt sibi sui liberi superstitēs essent, *superstitiosi* sunt appellati, quod nomē patens postea latius. Qui autē omnia, quæ ad cultum deorum pertinerent diligenter retractarent, & tāquā relegerent, dicti sunt religiosi, à religenda. Sed verè *superstitiosi* proprietatem ex hoc habent, quod præ cultura deorum supersedeant cetera, id est, negligant. Itidem & religiosi quasi religiosi, omnium ceterorum sacrificiis seruiant.

Peius à malo, quod in usu est, & creberri- 60 mē frequentatur: *Deterius* verò à bono, vt minoris sit meriti, quàm id quod placet. Vis-

gil. Georg. lib. 4.

Deterior qui visus eum ne prodignus obsit
Dede neci. Idem lib. 8. *Aeneid.*

Deterior donec paulatim ac decolor ætas.
Hæc enim melioribus comparata sunt.

Circus est planities rotunda, ut circuitus
Globus soliditas vndique versum rotunda, ut
est *iphsra*, & staminum glomer. M. Tull. de
Natura deorum libro 2. *Cumque dua forma*
præstantissima sint: ex solidis, globus (sic enim
spharam interpretari placet) ex planis autē, aut
est circus, aut orbis.

Manubias à Præda hoc distare veteres exi-
stimarunt, ut sit *Præda*, corpora ipsarum re-
rū, quæ capiuntur: *Manubia* verò pecuniæ ex
præda vendita redactæ, & sic apud plurimos.

Pervicacia est interdum bonarum rerum
perseuerantia: *Pertinacia* semper malarum.
Acc. Myrmidonibus,

Tu pertinaciam esse Archiloche hanc
prædicas,

Ego pervicaciam aio, & me uti volo.
Nam pervicacem dicis me esse, & vincere.
Perfacile patior, pertinacem nil moror,
Hæc fortes sequitur. illam indocti possi-
dent.

Tu addis quod vitio est, demis, quod laudi
datur.

Sensus sunt, qui sentiunt: *Sensa*, quæ sentiū-
tur. Cic. de Orat. Et quod exprimere discendo
sensa possumus, nā primum manifestum est, &
sapere nos cum incitatio sit vel sensus.

Iuventus, inuenes: Iuventa ætas ipsa: *Iuue-
mitas*, quod *ipulū* vel *uado* vocant Græci.
[*Iuventas* dea, &c. Cic. in Bruto, *Ludis iuven-
tas* Et Livius lib. 5. *Iuventas Terminis*que ma-
ximo gaudio patrum nostrorum moveri se non
sunt passi.

Morosa est contrariis perversisque moribus.
Afranius Vopisco,

Dum morigeram me, dum morosam præ-
beo.

Vegetum est incolume: *Vigens*, forte. Nam
Vegetum corporis *Vigens* etiam animi possu-
mus dicere.

Profecti dies sunt, à festiuitate vacui. Afran.
Priuigno,

Quæ festiuo nos facere solemus die,
Quotidiano opere, promiscues omnia.
Et quæ profesto concelebras die focum.

Quærere & *requirere* hoc differunt, quoniā
Requirere est diu quærere. Afran. Fratriis,

Proin tu, dum quæram, ne requiram te
vide.

Specula despicientiam significat. Virgilius
libro 10.

Leo, specula cum vidit ab alta
Stare procul campis meditantem prælia
taurum.

Speculum, quo imago redditur. Marc. Tull. 60

in Clodium & Curionem, Sed credo postquam
tibi speculum albatum est, longè te à pulchris
abesse sensisti.

Profiteri voluntatis est: *Confiteri* necessitatis
& coactus, quod ita positum sæpius legimus.
Cic pro Manilio, *Hic ego non solum confiteor,
Verumetiam profiteor.* Honestius profiteri, quàm
confiteri.

Vlcus resecta & clausa est malignitas. Virg.
Georg. lib. 3.

Quàm si quis ferro potuit rescindere sum-
mum

Vlceris os, alitur vitium, vivitque regēdo.
Vulnus hians & patens. Idem lib. 9.

Produxi, pressuē oculos, aut vulnera laui
Veste regens.

Quartum & *Quarto* prudentes differre di-
xerunt. Varro Disciplinarum 5. *Aliud est
quarto prator fieri, aliud quartum.* Et *Quar-
tum* locū significat, & tres antè factos: *Quar-
to* tempus signat, & ter ante factum.

Turpe & *Fædum* quæ habeant distantiam,
manifestum est, nā *Turpe* levior res est. Mar.
Tullius de Offic. *Luxuria* verò cum omni ætate
turpis, tum senectuti sædissima est.

Forma & *Figura* quæ sit differentia. Marc.
Tullius manifestator est. Nam *formam* inte-
gritatem speciei esse voluit: *Figuram*, formā
nostram. Marcus Tullius de officiis libro
primo, *Principio corporis nostri magnā natura
ipsa videtur habuisse rationē, quæ formā nostrā
reliquāque figurā, in qua esset species honesta,
eam posuit in promptu.*

Dignitatem & *Venustatem* discernere vo-
luit Marcus Tullius ut *Dignitas* vitis: *Venu-
sta*, feminis sit attribuenda, de Offic. libro 1.
Venustatem muliebrem dicere debemus, digni-
tatem virilem.

Monstra & *Offensa* sunt monita deorum.
40 Virg. lib. 3.

primūque parenti

Monstra deum refero.

Prodigia, deorum minæ vel iræ.

Idem lib. 3.

Sola novū, dictūque, nefas Harpyia Celæno
Prodigium canit.

Portenta *Offenta*, quæ aliquid imminere si-
gnificant. Lucil. lib. 25. *Nisi portenta anguēf-
que volucres ac pinnatos, scribitis.*

Celare est tegere & abscondere. Ter. in And.
Bene dissimulatum amorem & celatum
indicans.

Calare, insculpere. Virg. *Aeneid.* lib. 1.

celatāque in auro

Fortia facta patrum.

Ignoscere & *Concedere* quemadmodum in-
ter se distent, aperit M. Tull. ad Cæsarem Iu-
niore lib. 1. *Quod mihi & Philippo vacationem
das, bis gaudio: nam & prateritis ignoscis, &
concedis futura.*

Contemnere

Contemnere & *Despicere* eo distant, quòd *Despicere* grauis, quàm *Contemnere*. M. Tull. de senectute. *Contemni se putant, despici, illud.*

Cupiditas & *Cupido* diuersa sunt: nam *Cupiditas* leuior est. Lucil. lib. 23. *Cupiditas* ex homine. *Cupido* ex stulto nunquam tollitur: quòd *cupiditas* pars quadam sit temperatio, defluens ex cupidine.

Imitatio simplex est, & liuorem atque inuidiam non admittit. *Aemulatio* autem habet quidem imitandi studium, sed cum malitiæ operatione. M. Tul. in Cæsarianis, *Quasi quodam amulo atque imitatore studium & laborum meorum & comite abstracto.*

Probatum & *Spectatum*, hoc vis maioris est, Lucil. lib. 26. *Tuam probatam mihi, & spectatam maxime adolescentiam.*

Bellum & *prælium* hoc differunt, quòd *prælia* partes sunt belli, hoc est, in bello confectiones. Lucil. lib. 26. *Vt populus Rom. videtur, & superatæ præliis saepe est multis bello vero nunquam in quo sunt omnia.*

Inter *Cauere* & *Vitare* Lucilius esse distantiam voluit lib. 26. & esse plus *Vitare*. Quid tibi cauendum censes, quid vitandum maxime?

Vetustiscere & *Veterascere* quid intersit, Nigidius (Fig. Ios) cômētator Grâmaticus lib. 10. de language. *Dicemus quæ vetustate deteriora sunt vetustiscere: inueterascere, quæ meliora.*

Nocens à *Nefario*, & *Impio* distare vti *Nocens* leuius vitari possit. M. Tul. de offic. lib. 2. voluit, *Nec tamen ut hoc fugiendum est, ita habendum est religioni contrarium nocentem, aliquando & nefarium impiumque defendere.*

Innuere est facie significare. Ter. in Adelph. Non innueram, verum in istam partem potius peccare tamen.

Annuere, concedere. Virg. lib. 10.

Annuat his Iuno.

Flagrare est incendi & ardere, *Fragrare* verò olere & in plurimis inuenitur ista discretio.

Noxa est peccatum leue. Virgil. Æn. lib. 1.

Vnius ob noxam & furias.

Noxia, nocentia. Idem lib. 8.

iræque & crimina noxia cordi.

Plus à *Multo* vetustas voluit discrepare, & potest videri hanc habere posse distantiam ut sit *Multum* à plurimo minus, ac non supra modum. *Plus*, sicut in plerisque, quod maioris modi est quàm necessarium est, atque ideo M. Tul. discreuit Epist. ad Catonem, *Nec ideo mihi desiderandum esse dignitatem meam, quòd eam multi impugnarint: sed eo magis recolendam, quòd plures desiderarint.*

Inter *Speratam*, & *disclam*, & *Pactam*, & *Sponsam* hoc interest, quòd virgo priusquàm petatur, *Sperata* dicitur. Plaut. in Amph.

Amphitruo uxorem salutat læsus, spera-

tam suam.

Dehinc *Promissa*, vel *Pacta*, vel *Sponsa* dici potest. Virgil. Æn. lib. 2.

cui parvus Iulus.

Cui pater, & coniunx quondam tua dicta relinquor?

Et idem in alio loco,

Et gremiis abducere pactas.

Mutuum sine usuris: *Fœnus* cum usuris sumitur, & est accepti sortus. Vnde & *Fœnus* dictum est, ut Græcè τῆνος, quasi partus mutui summi. Plaut. in Asin.

Si mutuò non potero, certum est sumam fœnore.

Vndè honestius *mutuum* est, quòd sub amico affectu fiat meum tuum, vsu temporis necessarii.

Nutare capitis. *Annuere* vel *Innuere* nariū vel labiorum: *Nictare* oculorum significantiam esse decreuerunt veteres. Plaut. in Asin.

Nec vlla vlli homini nutet, nictet, annuat.

Simulare est fingere scire, quæ nescias: *Disimulare*, fingere, nescire, quæ scias.

Castitas & *pulicitas* paria deputantur, cum sit *Pudicitia* ab iniuria turpium libidinum libera: *Castitas* & ab his continens, & remota: præterea & religiosa mundicia & puritas. Virg. lib. 7.

Præterea castis adolet dum altaria tedis.

Atque ideo plus est *Castitas* à *pulicitate*, quòd par sit cum aliis cæteris *castitas*.

Alere & *Pascere* hoc distant auctoritate: ut sit *Alere* suffiendi generis curam habere, *Pascere* natus cibo saginare. *Ubi prægrauas pascuntur paucorum greges.*

Ora & *Ora* licet paria esse videantur, tamen, ut genere, ita intellectu distant, Nam quoties in his neutrum genus tangitur, vultus vel facies nostra significatur. Virg. lib. 12.

Ora citatorum dextra detorsit equorum. Quoties fœmininum, cuiuslibet rei fines. Virg. Æn. lib. 1.

exire, locosque

Explorare novos, quas vento accesserit oras.

Inter *Extinguere* & *opprimere* interesse Cicero voluit de Amicitia, ut sit maius *Opprimere*, quàm *Extinguere*. *Quamobrem* inquit, *primum danda opera est, ne quæ amicorum dissidia fiant: sin tale quid euenerit, ut extincta potius amicitia, quàm oppressa videantur.* Quasi quòd *Extinguitur*, possit renouari: quòd *opprimitur*, non queat.

Morbum à *Vicio* prudentia veterum sic voluit separari, ut sit *Morbus* cum accessu utique aut temporis, aut contagij: *Vicium* perpetua & insanibilis atque irrevocabilis causa.

Memnisse & *memoriam redigere* hoc differre Aristoteles putat, quòd *diuina memoria* & vult *Memnisse* omnium

esse animantium, ut cibi, potionis, somni, voluptatis: *In memoriā revocare* quod exciderit, non nisi homines posse.

Die quarta, & die quarto hoc differre prudentes volunt, (quarum tamen auctoritas in obscuro est) ut sit *Die quarto*, temporis præteriti: *Die quarta*, futuri.

Mentiri & Mendacium dicere, quemadmodum distent, P. N. gidius studiis bonarum artium præclarissimus, manifestissimè separavit. Qui *mentitur*, ipse non fallitur, sed alterum fallere conatur. Qui *mendacium* dicit, ipse fallitur. Qui *mentitur*, fallit, quantum in se est. Vir bonus præstare debet, ut non *mentitur*, prudens, ne *mendacium* dicat: alterum iudicat in homine, alterum non.

Festinare & Properare veteres voluerunt habere distantiam, Cato oratione quam de suis virtutibus scripsit. *Aliud est properare, aliud festinare*. Qui unum quid maturè transigit, is *properat*, qui multa incipit, neque perficit, is *festinat*. Verùm utrorumque verborum ratio sub hac significantia proxima est veritati, ut sit sæpe animi *properare*, studiosè ad res aliquas contendenti *festinare*, corporis necessitatibus obsequendi.

Matrona & Matrisfamilias dissimilitudinem, hoc modo veteres quidam docti separant, ut sit *Matrona*, quæ peperit semel: *Materfamilias*, quæ sæpius: sed hæc definitio videtur absurda. Ad hæc fidelius locupletiores, *Matronam*, quæ in matrimonio sit mariti, etiam ante susceptos liberos dictam, meliorem tamen matris futuræ spe, M. Tullius nomine nuncupatam. *Matrem* verò *familias*, quæ in familia mancipioque sit patrisfamilias, etiam in mariti matrimonio esset.

Avarum semper in reprehensione est: *Avidum* autem ab avidendo, quod est etiam honestè cupiendo, & ab electione intelligi potest, ac per hoc aliquando malis, aliquando bonis adiungitur causis. Virg. lib. 2. Georg.

Pascuntur oves, avidæque iuvenæ.

Audētia, fortitudinis sit: *Audacia* temeritatis. Sallust. *Audacia pro muro habetur*. Virg. lib. 6. audentior ito.

In casus omnes. Ibidem.

Aude hospes contemnere opes.

quod humanitatis sit potius, quàm temeritatis.

Prospicere & Respicere, distant, ut aduersum videre, *Prospicere* rectè dicatur: *Respicere*, quasi retrò aspicere. Varro Manio, *Sedens altus alieno sumptu, neque post respiciens, neque ante prospiciens*.

Furorem ab Insania distare Cic. Tusc. lib. 3. ostendit. Itaque vox est scriptum si *insanus*, sed si *furiosus* esse incipit. *Insania* enim cœsus est inconstantiam. *Insaniam* autem *sanitate* vocant: posse tamen tueri mediocritate officiorum & vita communem cultum atque usitatum. *Furorem* autem

esse rati sūt mētē ad omnia cecitatē: quod cum maiore videatur, quā insania tamē eiusmodi est, ut furor i sapientē cadere possit: insania nō possit.

Confidentia Fidentia discretionem pandit M. Tusc. lib. 3. *Qui fortis est, idem fidens*, quoniam cōfides mala consuetudine loquentium, in vitio ponitur: ductum verbum à cōfideō, quod laudis est. *Qui autem est confidens*, si profectio non extimescit, discrepat enim à timendo *fidēs*.

Invidia & invidentia. Cic. Tusc. lib. 3. Non dixi in invidiam, quia tunc est, cum invidetur. Ab invidendo autem invidentia rectè dici potest, ut effugiamus ambiguum nomen invidia.

Aegrotatio & Aegritudo, Cic. Tusc. lib. 3. Sed proprie ut *Aegrotatio* in corpore, sic *Aegritudo* in animo nomen habet.

Iracundus & Iratus, *Ebrius & Ebriosus*, *Amator*, & *Amans* & alia quid inter se distent, Cic. discrevit Tusc. lib. 4. *Aliud iracundum esse, aliud iratum*. Ut differt anxietas ab angore: neque enim omnes anxii, qui anguntur. Inter ebrietatem & ebriositatem interest, ut aliud est amatorem esse, aliud amantem.

Latari & Gaudere distant, ut Cic. Tusc. lib. 4. Atque ut *confidere* decet, *timere* non decet: sic quidem *gaudere* decet, *latari* non decet: quoniam docendi causa à gaudio letitiam distinguimus. Ut autem innuit idem Cic. *Gaudium* in sapiente, in rebus bonis semper est: *Latitia* etiam in malis & turpibus esse potest.

Pernicitatem & Velocitatem. Cic. discrevit Tusc. lib. 5. *Præstans valetudine, viribus, forma, acerrimis integerrimisq; sensibus*, adde etiam si lubet *pernicitatem*, Virg. Georg. lib. 3. hoc sensit.

Dura iacet pernix instrato saxa cubili.
Ut illud sit celeritatis, hoc patientissimæ fortitudinis.

Metū, Timorē, Formidinē, Pauorem, Cicero discrevit Tusc. lib. 5. In quem autem metus in eū formido, timiditas, paor, ignavia incidit.

Innocens est non nocens, & *Innocuum* illæsum. Virg. lib. 2.

Et sedere carinæ Omnes innocuæ.

Legere & Eligere, non sub eadem significatione intelligi vult Varro de re rustica, *Una* non solum legitur ad bibendum, sed etiam eligitur ad edendum. Ut sit legitur, colligitur, ut plerumque, eligitur verò melior quæq; de plurimis.

Miserari est flere & lamentari. *Misereri*, miserationum alienis casibus exhibere & significatione actiua ad primum affectum, passiva ad secundum.

Acerosum & Aceratum utrunque novè positum, sed distant proprietate signatum. *Acerosum* namque panem farre minus purgato, ac sordibus à candido separato dicendum veteres putauerunt. Lucil. lib. 25.

Quæ gallā bibere ac rugis cōducere vêtis
Farre aceroso olei decumano pane coegit.
Hunc Græci *καρυγι* vocant. *Aceratum* verò est lu-

est lutum paleis mistum, ut laterariis usus est. Lucil. lib. 10.

Nam laterem qui ducit, habet nil amplius vnaquam,

Quam commune lutum est paleis, coenūque acerosum.

Multum infinitum est, Satis finitum: Avaris illud, hoc parcis & se continentibus applicandum est. Lucil. lib. 18.

Denique ut stulto nil sit satis, omnia cum sint.

Omne atque totum volunt quidam esse seiunctum, ut Omni plus esse Totum putent: cum indiscretè inter auctores frequenter positum legerimus, ut utrumque cum significantia vniuersitatis. Quid quod Totum, quod plus putatur, non pro cuncto alicubi accipi potest. Virgil Georgic. lib. 3.

- totas

Aduoluere focis vltimos, ignique dedere. Ut sit totas, integras: non omnes, quæ in mundo sunt vltimos.

Eniti, Inniti, Obniti. cum ex vno sint intellectu, acceptis tamen præpositionibus fiunt diuersa. Eniti enim potest videri aut aliquam gratiam, aut honorem, aut utilitatem æmulo tendere sine labore, quanquam in aliquibus grauius audiat, ut sint enixa, parienti labore defunctæ. Inniti autem, incumbere, manifestum est. Virg. lib. 6.

Ille vides pura iuuenis qui innititur hasta.

Obniti verò est, contra aduersarium obluatari. Virg. 4. Georg.

Usque adeò obniti non cedere.

Illex & Illex hoc discernuntur, ab illicitendo Illex: Illex verò à quo lex non seruetur. Plaut. Pænulo,

Qui malæ rei antè fuimus Illices.

Idem Persa,

Iniurie, illex, labes populi.

hoc est, viuens sine lege, sine iure.

Ergastulum & Ergastulus ut genere, ita & intellectibus differunt. Nam neutro carceris locus est masculino, custos loci pœnalis.

Fremere est magnum sonare. Virg. Georg. lib. 2.

Fluctibus & fremitu assurgens Benace marino.

Frendere cum gemitu vel iracundia, miserum aut minax sonore. Virg. lib. 3. Æneid.

Luminis effossi fluidum lauit inde cruo- Dentibus infrendens gemitu. [rem,

Fera & Fors, ut genere, ita & intellectibus discernuntur. Neutro loca sunt, quibus iudicatur: masculino, spacia in nauibus. Ut idè lib. 6.

Inde alias animas, quæ per iuga longa sedebant

Deturbat, laxatque foros.

Vel locus apertus ac patens, unde & gladiatores foros facere dicuntur, cum longo sectantur circuitu.

Educere est extra trahere. Educare, enutrire, & prouehere. Varro Catone, vel de liberis educandis, Educit enim obstetrix, educat nutritrix, instituit pedagogs, docet magister.

Abortus ille dicendus est, qui & in primis mensibus, cum conceptui exordium factum est. Abortus prope tempus pariendi: tunc enim moritur, quod nascitur. In plurimis hoc reconditum inuenimus.

Agrætij.

Verimus coniunctiuo modo, tempore præterito. Fuimus eodem modo, tempore futuro.

Cum diceret: verbo actiuo, coniunctiuo modo. Dicere, verbo passiuo, indicatiuo modo.

Miramur opera, Admiramur virtutes.

Labium superius dicitur. Labrum inferius.

Rostrum non est, nisi quod incuruum est.

Exercitus laboribus. Exercitatus studiis.

Minores res esse aliquas, aut homines dicimus: nam minoris emptum aut æstimatum aliquid rectè dicimus, sicut est. Pluris, quod maioris summa taxatur.

Plures de multitudine scribimus, Plures comparatiui gradus. Cic. Vnus plures pradorum duces cepit Scrusilius, quam ceteri. Positiuum habet Multi, superlatiuum Plurimi.

Cepit, de capiendo. Capis, de incipiendo.

Vterque venit. Vtrique veniunt. Cic. Inbeo promi serosque, binos ut habeam.

Comparia vasa Delphica semper sunt: unde ipse Cicero dicebat, Scyphorum paria cōplura.

Quaritur de inquirendo. Queritur de plorando dicimus: & sic Quæstus lucro, & Quæstus lacrymarum.

Poculum vas est. Potio quod hauritur. Cic. Accepto poculo subito in medsa potione exclamauit.

Dimidiatum calicem bibi, non dimidium dicere debemus: non enim ipse vas bibis, sed quod intra vas est.

Olim & Quondam, & aliquando tria tempora tenent, præteriti, præsentis, & futuri: affatim inueniuntur exempla. Præsentis demus, quod difficile videtur. Virg.

Tumidis quod fluctibus olim

Tunditur. Idem,

Quondam etiam victis redit in præcordia virtus.

Cic. Expergiscimini aliquando & capecite Rēp.

Conscribere est multa simul scribere. Exscribere, quod ab aliis scriptum sit, transferre. Transcribere, cum ius nostrum in alium transit. Inscribere accusationis est, vel occasionis. Adscribere significationis est. Describere dictionis vel ordinationis.

Exstruere, est in altum struere. Instruere acie vel actionem. Affructe, affirmare. Construere,

struendo coniungere. *Substruere*, est aliqua substernere, superposita re.

Memini me facere, dicere debemus, non, *Memini me fecisse*: nam *Memini*, sermo est totus præteriti temporis, qui ante factam rem in præsens reuocat. & si dixeris: *Memini me fecisse*, duo præterita simul iungis. Cic. *Memini Pamphilum Lilybetanum mihi narrare solitum*. Idem infra, *Respondi Metello ut debui, & memini me dicere*. Terent.

Ego illam vidi virginem, forma bona, *Memini* videre. Virg.

memini, fama est obscurior annis,

Aruncos ita ferre senes.

& multis præterea in locis. Neque inuenitur ubi ab aliis magnis auctoribus *Memini* ita positum sit, ut non addatur aut etiam, aut aliquantus sermo, qui præsens tempus restituat, nisi vno loco, & hoc quasi mirabile,

Namque sub Oebalæ memini me turribus altis

Corycium vidisse senem.

quod poetæ pro necessitate metri licuit usurpare

Instar illius rei dicere debemus, non ad instar.

Arbor omne lignum dicitur. *Arbor* non nisi fructifera.

Hora dierum. *Ora* pro finibus.

Pignora rerum. *Pignora* filiorum & affectionum.

Columba, quæ mansuetæ fieri possunt, & domibus assuescere. *Palumbes* feræ, arboribusque & siluis, saxisque inhabitantes.

Veniunt, qui accedunt: *Væneunt*, qui veduntur.

Consuescimus bona. *Insuescimus* mala. *Assuescimus* utraque.

Contingunt bona. *Accidunt* mala. *Eueniunt* utraque.

Fungi agere est. *Defungi* est deficere, vel peragere.

Adolescere augmenti est. *Inolescere* coaugmenti. *Exolescere* vaneſcentis.

Auena steriles, germen est. *Habena* dicuntur retinacula iumentorum: hoc de habendi potestate, illud de occupandi auiditate dictum.

Deuncem, decem vncias. *Diuncem* undecim.

Pulchritudo formæ: in viris *Dignitas*. Vnde Cic. pro Cælio. *Quis non possit hunc atque atque dignitatem, etiam si sine suspitione, et non sine argumento maledicere?* In foeminis autem *Honestas* dicitur: vnde Terent. de horrido & sene Eunucho,

Illūmne obsecro inhonestum hominem, senem, mulierem?

Formosus verò in luxuriosis, ut,

Formosum pastor Corydon ardebat Alexim.

Ipse pronomen dignitatis. *Abiectionis*, Terent. in And.

Id isti vituperant factum.

Donū dātis est. *Manus* accipiētis: illud à dādo, hoc à muniendo vel à mouēdo dicimus.

Has manus, huius hominis dicimus. *Hanc manum*, multos homines coniungentes.

Coarguere est coercere, & compensare.

Arguere ostendere & patefacere. Virg.

Degeneres animos timor arguit.

vnde argumenta dicuntur, quæ causam causæ ostendunt.

* *Sunt* sermones (ut ita dixerim) communes duo sibi contraria significantes.

Victor est ille, qui portat, & qui portatur.

Hospes est, qui recipit, & qui recipitur.

Sacer est, venerandus & execrandus. Virg.

Auri sacra fames.

Vltus est vindicatus & punitus.

Gratia malæ & bonæ rei causa, nam sic dicimus inimicitiarum, vel beneficij gratia. Ita ut Sallust. Opprobrij gratia. Cic. *Religioni & supplicij gratia*, colendam & fruendam tradiderat. Et Terent.

Quis referam sacrilegio illi gratiam?

Suffragia populi, & quæ honorant, dicuntur, & quæ donantur. Cic. de præfectura urbana, *Istam* Six illis populi suffragiis redimere potui.

Donamus, & illud, quod damus: & illum, cui damus.

Afficiamus honore. *Afficiamus* iniuria.

Elevamus, & quæ in altum extollimus, & quæ alleviamus, id est, leniora facimus.

Subducimus, & quæ retrò subtrahimus, & quæ in promptu afferimus bello. Sallust. *Carilina optimū quēque in primā acie subduxit*.

Pudet, & quæ ab alterius facto, & quæ de suo, ut in Adelph. de verbis Æschini.

Vbi eum pudet fratris non ante confessum.

Supremus, *Summus* & *Vltimus*, & superiorem & inferiorem significat.

Altrū, & quod sursum est, & quod deorsum.

Procul, & longè & propè significat. Ut, clypeo est excussa sagitta, proculque

Egregium autorē, latus inter & ilia fixit.

Damnatus, & *Addictus*, & *obligatus*, vel potius absolutus. Virg.

Quem damnet labor, aut quō vergat.

id est quem virtus sua absoluat, aut victorem faciat. Nunquam enim Virgilius in duobus locis vnam rē ponebat, præsertim cum a v r, interponeret coniunctionem disiunctiuam.

Idem alio loco,

Damnabis tu quoque votis:

sicut voti reus, dixerat hic, ita & absoluendos dixit: Vnde & iure *damnas* istius & istum, *est* *ligatum* dicitur, hoc est, *soluendo*, *est* *istum*, quod solui omnibus modis necesse est, et si res aliena ligatur.

In præpositio utriusque casui seruit. Cum in loquelas transit, fit etiam communis intellectus, nā & satis & parū factū aliquid, vel non

factum dicimus, sicut *Impotens* & *infractus*.

Latere

Latere & Abscondum esse aliquid dicimus, & latè patère. Virg.

Et scuta latentia condunt. Et,

Quod torua solum sub fronte latebat.

Horridum dicimus despicabile aliquid.

Horrendum, admirandum. Virg.

Oculos horrenda in virgine fixit.

Advocatur, daturus patrocinium: *Inuocatur* præstaturum auxilium. *Evocatur* præbiturus obsequium.

Illuvies sordium est: *Ingluvies* vètris, illud qui dem & lavando, hoc ab inglutiendo dictum.

Torres, ligni præustum: *Torrents*, aqua præruptè decurrens.

Commemoramus præterita: *Admonemus* præsentia: *Pramonemus* futura.

Ne, multas significationes habet. *Vt*, *Ne quare doceri*. *Ne longa*, adverbium prohibèdi. *Ne brevis*, coniunctio disiunctiva, ut est,

Homine sine feræne.

Ne longa coniunctio causalis. *Vt* est,

Ne tenues pluviæ. Et,

Ne subeant herbæ.

Temeritas sine cōsilio dicitur. *Audacia* post consilium.

Velocitas pedum & corporum. *Celeritas* animorum atque factorum.

Gaudium animi lætitia est: *Exultatio* membrorum atque factorum.

Vlens est, quod nascitur. *Vulnus*, quod ab alio infertur.

Vivum, de victuro dicimus. *Viventem*, de morituro.

Nascitur, quod de vtero decedit. *Enascitur* quod de terra aut de aqua exurgit.

Adducitur quis ad rem inhonestam: *Perducitur* ad studia: *Deducitur* ad honorem.

Eluxit qui luctum deponit: *Illuxit*, cum lumen apparuit.

Nunciatur de lōgiquo: *Denūciatur* de præsentī: *Adnunciatur* de futuro: *Renunciatur* de excusando & repudiando. Cic. *Renunciata* est *rota conditi*. *Deportare*, deponere: *Adportare* est aliquid afferre: *Comportare*, in vnum locum conferre: *Exportare*, de loco tollere. *Temperantia* est animorum: *Temperatio* rerum: *Temperies* ventorum.

Passum aliquid inveniri rerum, de re corporali rectè dicimus. *Assatum* de re aliqua incorporali: primum enim de incessu, illud de affata dictum.

Lepus animal est. *Lepor* iucunditas voluptatis, unde & gradum aliquid, *lepidum* dicimus. *Lepos* eloquij.

Recipimus aliquid deferendum rogati. *Suscipimus* nostra sponte.

Aspicimus sursum. *Conspicimus* palàm. *Respicimus* retro. *Inspicimus* intus.

Præterea præteritis temporis. Sallust.

Namquā *Hospitans* præterea tale facinus facere

audius, *Temporis futuri*. Præterea haud suspēteris.

Eo verbum primæ personæ, facit *Eo*, *u*, *it*. *Eo* adverbium loci, ut si dicis,

Eo redactus sum.

Eho adverbium interrogantis est. Terent.

Eho Parmeno mi, nostin?

Eho est interiectio iubentis vel hortantis. Idē.

Eho puer, curre ad Bacchidem.

Heu interiectio dolentis est: *Eu* laudantis. Terent.

Eu Phormio, Idem,

Eu noster, laudo.

Heus adverbium vocantis. *Heu* respondentis.

Limen ædium est. *Limes* regionum.

Arundo canna est ab ariditate dicta. *Vt*,

Fluvialis arundo.

Harundo, telum è canna. Virg.

Hæret lateri lethalis harundo.

Hirundo avis est, quæ tignis adhæret. *Hirundo* sanguisuga dicitur.

Spirare viventis est. *Exspirare* mortui.

Pertinacia malæ rei. *Perseverantia* bonæ.

Consequimur studio. *Obsequimur* officio. *Persequimur* iniuria. *Prosequimur* ordine. *Asssequimur* voto.

Nihil adverbium. *Nihil* nomen est.

Nemo momenti. *Nullus* nihil dicitur.

Genus familiæ. *Gentem* regionem rectè dicimus.

Lætatur de nostris. *Gratulatur* de alienis. Hoc gratificans lætitia, Cicero dixit, *Neque istius hominis perditæ subita lætitia, quam huius hominis amplissimi novæ gratulatio, divitiis eum commovebat.*

Herbidum locum dicimus, in quo herba est, etsi aridus esse cōsueverit. *Herbesum*, qui herbam facile generat, etiam si ad tempus aridus sit. *Aquaticam* potionem rectè dicimus, quæ aquam aliunde recipit. *Aquosum* locum, quod ex se aquam fundat. Ita & *mericā* potionem, *merosum* autem vinum appellatur.

Attollit *Aggerat*, non attollit, adgerat scribendum est. In compositione enim a u præpositio accusativi calus corrumpitur. cum scribere vocali incipit, quando eam muta sequitur. Integra autem permanet, quando semi-vocalis, ut *adfiat*, *adripi*. Huius rei ratio reddenda est: vocales omnis vocis principes sunt, & dominæ literarum, utque sint universa fortiora naturaliter faciunt, subiecta & adiecta sibi protegunt, æqualia autem & resistentia elidunt. Nam quemadmodum nonnunquam inter se collisa franguntur, interdum & Synæphā faciunt: Ita consonantes sibi creditas cōservant, quarum virtutē necesse est, ut semi-vocales imitatz vicina sibi muta tueantur.

Queritur ab aliquibus, quid distat inter *Super* & *Supra*, & *Subter* & *Subtus*. *Super* est quod eminet. *Supra*, quod substratum aliquid habet.

Item *Subter* est, quod ab re aliqua superiore premitur & conculcatur. *Subtus* est, quod demissum aliis non contingitur.

Sinum dicimus exterius expansum receptaculum: *Gremium* vestis receptaculum, interius iacens secretum. Virg.

Pendentemque sinus, & tota veste vocatæ Cœruleum in gremium.

Gremium autem dicitur à contrario, ab ingressu difficili.

Dicimus *Adytum* & *Penum*, & *Penetrabile* eo quod adiri & penetrari raro soleant.

Largitas, humanitatis est: *Largitio* ambitionis.

Crassari in corporeis est, & sanguineis.

Grassari aut animi aut crudelitatis.

Album natura tantum est: Candidum etiam studio: nam & corpori & animo aliquoties assignantur: *Albus* ergo capillos, carmen candidum rectè dicimus.

Mulibre dicimus à muliere aliquid factum: *Mulierarium*, per mulieres ordinatum, & per viros gestum.

Inuentus ipsa hominis ætas, *Inuentas* dea poeticè, ita, ut Græcè dicitur.

Delictum, peccatum aliquando dicimus: *Delictum* militiæ. At alicuius rei examinatae *Delectionem* appellamus: nam *Dulgi* affectionis, *Deligi* iudicii est.

Inter *Commodatū* & *Mutuatū* non nihil distat. *Commodatus* amico pro tempore equum, servum, vestem. hanc ipsam rem, quam dedimus, recepturi. *Mutuo* damus pecuniam, triticum, vinum, & his similia, quæ mutuo data recipi necesse non est.

Ligat quis vinculo. *Legat* testamentum.

Loqui est hominis. *Obloqui* est obrectatoria. *Alloqui* suadentis est, vel hortantis, vel blandientis. *Eloqui* oratoris.

Percussus corpore dicimus, *Percussus* animo. Cicero de signis, *Tandem* illa face percussus esse.

Effertur, qui portatur. Et, *Effertur*, qui laudando extollunt. Idem Cicero, *Nuntium* hac illi fortasse effertur.

Discrimen & ad periculum pertinet, & ad experimentum.

Indigena homines dicuntur. *Indigenos* dij. Idem *Indigetes*, unde geniti dij.

Circumpedes sunt obsequia servorum. *Antipedes* amicorum.

Insita arbor est, cui insisse alienum germinis includitur. *Adsita*, cui incolumi aliquid, ut sustineat, adiungitur. Horat.

Quia populus adsita surgit, quippe qua vitibus maritatur.

Premor est rumor hominum. *Fremus* ferarum.

Flavum dicimus rubeum, sicut Flava Ceres. *Furum*, nigrum. Horat.

Quam penè furæ regna Proserpine.

Fulvum, rubeum & nigrum. Vt, *Fulvum* leonem, & *Fulvum* aquilam, & *Fulvum* aurum. Vt Virg.

Fulva pugnas de nube tuentem.

quæ haberet igneum de cœlesti, & sordidum de lugubri, aut certè de *Ænea* iracundiâ, de Turno tristitiâ. *Fulvum* certè aurum, cui ad decoris splendoris sui ingeniti aliquid addatur.

Postulatur aliquid honestè: *Postulatur* improbè. Cicero in *Frumetaria*, *Incipimus* *postulare*, *poscere* minima.

Alvus virorum rectè dicitur: *Vterus* mulierum: *Vener* utroque modo.

Supplicia de tormentis dicimus: *Supplicationes* de precibus divinis.

Tricens de tricenis dices, *Trigemi* de triginta.

Accersit, qui vocat: *Arcessit*, qui accusat. Sic Cicero, *Nos capitis arcessere*.

Ecquando, increpando vel inquirendo, interrogantis adverbium est. *Quando* simpliciter loquentis.

Ecce, cum ostendis. *En*, cum increpas. Cic. *En cui tu quoque liberos tuo committas*.

Hem, cum dolor iram moverit, aut cum admiratio, cogitatioque stuporem.

Aceruus mobilis est: *Acerbus* immaturus.

Asper in moribus, & in signis.

Abitum sine aspiratione de abscessu scribis.

Habitum de vestitu gestuque corporis dicimus.

Primus è multis, & *Prior* è duobus. Ita, *Postremus*, de multis, & *Posterior* de duobus. Et, *Alter* de duobus dicitur: *Alius* de multis.

Ve interiectio dolentis est, sine *ne*, conjunctionis disiunctiva.

Premiū cum diphthongo, *Premiū* per t. sine x. Veteres enim maiores res sermonis cum diphthongo, & quadam dignitate scribi voluerunt.

Precari, est rogare. *Deprecari* est purgare, & excusare. Virg.

Equidem merui, nec deprecor.

Cicero, *Quid faciet Hortensius, avariciæ criminis frugalitatis laudibus deprecabitur?*

Fides de fidelitate dicitur, *Fidis* de chorda.

Disertus orator est: *Disertus*, derelictus.

Delator, qui defert ad accusandum: *Dilator* qui differt ad proferendum. Martialis,

Traducta est Gyaris, nec cepit arena nocentes,

Et delator habet, quod dedit exilium.

Deluit, purgat: *Dyluit*, temperat. Livius de morte Mithridatis, *Quod cum diluisset*.

Adversus te, *Adversarius*: *Adversus te*, imitator.

Deduco, de amico producendo, *Diduco*, distraho.

Derectum, in rectum vadens: *Directum*, in latera aptatum.

Partem nomen est, *Partim* adverbium.

Fastus de superbia, & facit genitivum fastum: *Fastus* de libris, & facit fastorum.

Exspectatur venturus, *Spectatur* qui videtur, vel probatur.

Apparet, qui videtur. *Parer*, qui obsequitur.

ÆLII DONATI, Arruntij Celsi, & aliorum Terentij interpretum.

Credimus, quod plerunque falsum est: *Intelligimus*, quod certum est.

Vtimur fructibus rei, quæ ab amantibus salvo viù nobis subministrantur. *Abusimur*,¹⁰ quando deperdimus rem & fructum. *Vsum* est ager, domus: *abusus*, vinum, oleum, & cætera huiusmodi.

Scribit, qui verba adhibet tantum: *Facit*, qui etiam argumentum componit.

Oratio, in sensu est: *Stilus* in verbis. *Oratio* ad res refertur: *Stilus* ad verba. *Stilus* non est in tempore, sed prolata oratione: *Oratio*, est in cogitatione, & in prolato.

Orationem in sententiis dicunt esse: *Stilum*²⁰ in verbis: *Argumentum* in rebus.

Auferimus ea, quæ cum fastidio cernimus: *Ferimus* ea, quæ cum honore tractamus.

Curatio, propriè medicorum est: *Cura* reliquorum. *Facere* est in opere esse: *Efficere* perfectionem designat.

Iustum, in quo nihil iniquum iubetur: *Clemens*, in quo etià multum de iusto remittitur.

Aduersum, sine dubio præpositio est. Ut, *Aduersum* te habeo gratiam. *Aduersum* par-³⁰ ticipiū potest esse, ab eo, quod est, *Aduerto*.

Scimus, quod certum est. In And.

Nam qui scire possis, aut ingenium noscere?

Noscamus, quæ adhuc incerta desideramus. In Hecyra,

Forma in tenebris nosci non quita est.

Laudat etià alienus: *Gaudet*, qui pater est.

Ferre, est cum certo tempore: *Perferre*, finem expectat euentus.

Feruntur onera: *Sustinentur* supplicia.

Dedere se pertinacibus. *Obsequi* superiorib;

Obsequium assentator debet: *Veritatem* amicus. In And.

Obsequium amicos, veritas odium parit.

Duriter, sine sensu laboris: *Durè*, crudeliter: illud ad laborem, hoc ad sæuitiā. *Durè* in alterum, *duriter* in nos aliquid facimus.

Cibus, qui etiam delicatis præbetur: *Victum* in paruis aridisque alimonis est cōstitutus.

Quærit, qui ad plenum & perpetuum reponit: *Quæritur*, qui vix quotidie inquirendo victum inuenit.

Amator fingere potest: *Amans* verè amat.

Sponder puellæ pater: *Despōdet* adolescentis.

Mecus illum, qui mihi ipsi aliquid facturus est: *Timeo* ab illo, cuius causā possum aliquid mali pati, etiamsi ipse nihil in me mali consulat.

Efferrī dicuntur cadauera mortuorum: *ire* propriè ad exequias. In And.

Effertur, imus. Virg.

Ite, ait egregias animas.

Forma immobilis est & naturalis: *Vultus* mouetur & fingitur. *Vultum* sibi fingere multi possunt, *formam* nemo.

Modestia, ad probitatem vultus & morum pertinet: *Venusitas* ad naturam corporis.

Honestum ad formam: *Liberale* ad vultum.

Feci, quasi facinus: *facere* enim quis & homicidium dicitur: *Commerui* minoris culpæ est: *Peccaui*, inulto minoris, vel leuioris.

In And.

Quid feci, quid cōmerui, aut quid peccaui?

Dammum rei est: *Malum* ipsius hominis.

Ager animus dicitur: *Agrotum* corpus.

Dare, est quod repetas: *Dedere*, est ad perpetuū. *Damni* amicis: *Dedimus* tantum hostibus.

Lex ad homines: *Omen* ad deos refertur.

Segnitia ad agendum: *Socordia* ad considerandum. In And.

Nihil loci segnitiae neque socordiae.

Opem ferre dicitur in malis rebus, & iis, qui de salute dubij sunt. In Adelph.

Fer opem, serua me.

Opitulari & *opitulatio* dicta ab opem tollendo, hoc est, ferendo. In And.

Sin opitulator, huius minas.

In verbis *mequior* dicitur. In And.

Inceptio est amentium, haud amantium. In nominibus *mequioria*. Cic. *Facie magis quam facetus ridiculus*.

Mequiorum quoties verba sunt: *Mequioria* quoties nomina.

Temulentus vino: *Temerarius* natura.

In And.

Sanè pol illa temulenta est mulier, & temeraria.

⁴⁰ *Sauus*, qui saluus est: *Validus*, qui multum rerum necessariarum ad salutem.

Exanimatus est perturbatus. Virg.

Exanimata sequens impingeret agmina muris.

Exanimus, mortuus. Idem.

Corpus ubi exanimum positum Pallantis.

Iracundia, ex iniuria: *Dolor*, ex miseria.

Inugustus, cui displicens obicitur: *Infelix*, cui placens negatur.

⁵⁰ *Ineptum*, quod à quouis reprehendi potest.

Falsum, quod etiam prudentē possit fallere.

Sollicitudo est, quæ inhæret mentibus: *Sollicitatio*, quæ ab alio fit.

Amor, aduersus inhumanitatem: *Pudor*, aduersus ingratum animum.

Obtestatio dicitur, quando eū adiuramus, quem rogamus: *Oramus* per eas res, propter quas rogamus. Virgil.

⁶⁰ — per euerse genitor fumantia Troia
Excidia obtestor.

* *Oratio*, quæ bona sunt: *Supplicamus* in aduersis magis, vel cum lachrymis.

Lassus cura, ex præterita spe: *Confessus*, sic vulneratus aut percussus, ut sanari non possit. Conuenit gladiatoribus. Cicer. in Catil. *Gladiator illi confesso & saucia.*

* *Lassus* adempta attentione: *Confessus* cura, confirmato timore.

Fit, quod verum est: *Fingitur*, quod falsum est: *Inuenitur*, ne temerè fiat: *Efficitur*, ut in effectum perducatur.

Qua opinamur, putamus: *Qua putamus*, incerta sunt.

Promissio & Pollicitatio eandem vim habent: sed *Pollicitatio* maioris asseuerationis est.

Imponitur manus rebus, cum perficitur id, quod cœperit. Virgil.

Imponit regina manum.

Relinquuntur res, cum imperfectæ manent. Idem,

Atque opere in medio defixa reliquit aratra. 10

Petimus precariò: *Poscimus* imperiosè: *Postulamus* iure.

Expectamus tam bona quam mala: *Speramus* bona tantum.

Assoles consuetudinis est: *Oportet* rationis.

Coram ad certas personas refertur. Vt,

Coram quem queritis, adsum.

Palam ad omnes.

Veretur liber: *Metuit* seruus.

Despicere & Disquirere consilium: *Despicere*, 30 deorsum aspicere,

Timor est malorum: *Pudor* tantum bonorum.

Aduerbia temporis aut certa sunt, ut, hodie, cras: Aut incerta, ut dudum, nuper. Itaque in certis certum additur tempus, ut iamdudum nunc, nuper.

Pudor est mali facti: *Verecundia* recti & honesti.

Expollulare est querelam apud eum ipsum deponere, de eo ipso qui fecit iniuriam: *Postulare* autem, querelam dicere de altero apud alterum.

Amoliri dicuntur ea, quæ cum magna difficultate & molimine summoventur & tolluntur e medio: *Discedere* dicitur, qui facile abit e medio.

Amicus animi est: *Amator corporis*.

* *Amator* qui ad tempus: *Amicus*, qui perpetuò amat.

Interrogatio est, cui necessariò responderetur 45 aut etià, aut non: *Percontatio*, cui nihil horum.

Gravis ad partem ætatis refertur. Vt gravis natus: *Maiores*, generaliter & ad summam ætatis refertur, & ad comparisonem ætatis pariter ponitur.

Commodus esse quis potest, & alieno tempore superuenire: *Opportunus* malum etià aduentum habere potest: *Commodum* in homine est, aduentus in eius facto.

Quantum & *quantum* differunt, nam al- 50

terum contemtionis, alterum laudis.

Confidentia interdum in bona significatione, interdum in mala ponitur: *Fiducia* semper in bona.

Gaudemus nostris: *Gratulamur* alienis.

Sempiternum ad deos pertinet: *Perpetuum* propriè ad homines.

Vivus perit, qui etià dormiēs opprimitur.

Videns perit, qui vigilas vim patitur & perit.

Falsum est, quo tegitur id quod factum est:

Vanum quod fieri non potest: *Fictum*, quod non est factum, & fieri potuit.

Falsum est fictum mendaciū, simile veritati: *Vanū* nec possibile, nec verisimile: *Fictum*,

totum sine vero, sed verisimile: *Falsum loqui*,

mendacis est: *Ficta*, callidi: *Vanum*, stulti. *Falsum loqui*, culpæ est: *Fictum* virtutis: *Vanum*,

vercordiæ. *Falsis* decipimur: *Fictis* delectamur: *Vana* contemnimus. Sic Arruntius:

Prudentia naturalis est: *Guaritas* extrinsecus venit. *Imprudens* per se. *Ignarus* per alios.

Resistimur iis, quibus nos volumus: *Red-*

dimur iis, qui nos volunt. *Resistimus* volentem: *Reddimus* volentibus

Restituitur cupiēs: *Redditur* cupiētibus: *Red-*

ditur & restituitur cupiens cupientibus.

Expectatio certorum: *Spes* incertorum. *Ex-*

pectatio rerum propinquarum: *Spes* longin-

quarum. *Expectatio* destinat tempus: *Spes* nō

destinat.

Expectamus ante diem: *Speramus* ad diem.

Locus natalium est: *Ordo* fortunæ.

Consilium, in bonis animi: *Res*, in potestate

fortunæ.

Lani, qui laniunt pecora: *Lanista*, qui la-

niendis præsent gladiatoribus.

Ducitur quis, ad supplicium: *Deducitur* ad

lætitiā.

Cura, mentis est: *Curatio*, medicinæ: *Cura-*

tura diligentia.

Proxima nobis aut præterita sunt aut fu-

tura: *Præsentia* ea sunt, in quibus nunc sumus.

Labra sunt superiora: *Labia* inferiora.

Adducimur vnde volumus: *Ducimur*, quò

volumus.

Cessat desidiosus: *Requiescit* defessus.

Facetus est, qui facit verbis, quod vult: *Le-*

pidus, qui politus est, ut lapis. *Lautus*, qui mū-

dit & splendidus est.

Oscula officiorum sunt: *Basia* pudicorum

affectuum: *Suavia* libidinum vel amorum.

Dolus à lædendo dictus est, id est, à dolan-

do, id est, minuendo. Nam & dicitur Græcis læ-

sio dicitur, & *Dolones*, telæ quædam bellicæ:

& *Dolare* fabri, lignum est ascia cadere.

Pradicamus ut res sunt: *Laudamus* extollē-

do. *Pradicamus* voce. *Laudamus* argumentū.

Statura corpori ascribitur. *Status* ad ha-

bitum refertur. *Status* est ætas. *Statura*, lon-

gitudine corporis.

Indicat

Indicat is, qui de se volens aliquid, & de aliis etiam prodit: *Cōfiteatur*, qui de se tantum, & qui inuitus.

Ius est, quod omnia recta & inflexibilia exigit: *Aequitas* est, quæ de iure multum remittit.

Rursus est introuersum: *Prorsus*, prius versum.

Fides in concipiendis cominationibus: *Denunciatio*, cominantis est.

Iniuria, quæ fit innoxio: *Ius*, illa vindicta, quæ redditur reo.

Mancipia dicuntur, quod manu capta sunt:

Serui, qui seruati sunt, cum eos occidi oporteret iure belli.

Concertatio ipse actus. In Adelph.

Nunquam vidi iniquius concertationem comparatam.

Certamen, res ipsa, de qua certatur. Virg. 5.

Velocis iaculi certamine ponit in vltimo.

Diuiduum à diuisione: *Dimidium* à dimensione dicimus.

Memor, qui apud se meminit: *Gratus*, qui meruit hoc nomine vocari, dū vicē reddit.

Laudat coram, qui non tacet apud alios & hoc agit nō per epistolam, sed ipse præsens: *Laudat* in os, qui apud ipsum loquitur qui collaudat.

Genus ad viuos pertinet: *Familia* etiam ad defunctos.

* *Genus* ad nobilitatem: *Familia* ad copiam refertur.

Raptio ad personam refertur: *Rapina* ad rem: *Raptus* ad stuprum proprie.

Ducimus volentes: *Abducimus* inuitos.

Suademus facilia: *Persuademus* difficilia. *Suadere* facientis est: *Persuadere* perficientis.

Ordo vel bonorū vel malorū dicitur: *Grex* vel bonorū, vel malorum est & leuium. Cic. In his bonis gregibus omnes aleatores, omnes impuri impudicique versantur.

Ineptū est tantum stultum: *Absurdum*, quod & stultum est, & in ipsa stultitia diuersum, & quasi sibi repugnans.

Ludere piscem, est non læsum viuere: *Nasare*, quod etiam languidi possunt.

Lentus ad permittendum: *Facilis* ad ignoscendum.

Præsum est quod ipsum lædit facientem: *Malum*, quod alios tantum.

Pudet, in his, quæ turpiter facit: *Piget*, in his quæ cū damno & malo, *Pudere* etiam ad dedecus: *Pigere* ad dolorē refertur. *Pudet*, quod turpe est. *Piget*, quod dolet.

Aggredimur, de longinquo: *Aderimur*, ex insidiis, & è proximo.

Patronus aut temporale nomen est defensoris, aut certè appellatio, per quam ostenditur, quid illi cultus aut obsequij debeatur: *Parens* autem veri amoris nomen est.

Deficit socius: *Prodit* parēs: *Deserit* patronus. Sallust. Post defectionē sociorum & Laty. Tertē. Prodidisti & te, & illam miseram, & gnarum quod quidem in te fuit.

Plaut. Qui liberos habent, eos deserunt.

Bonus est, qui non nocet: *Liber alu*, qui etiā prodest. *Bonus*, qui non peccat in facto: *Liber alu*, qui nec in verbis.

Orare est placidos petere: *Obsecrare*, iratos rogare. *Obsecrans* plus facit, quā *orans*: Plus *orans*, quā *rogans*.

Terquemus hominē: *Exterquemus* veritatē.

Obnunciat, qui malam rem nunciat: *Annūciat*, qui bonam.

Erratio est pecudum: *Error* animi est, & loci, in quo erratur.

Coram indiget adiectione: *Palam* non indiget. *Coram* ad certas personas refertur: *Palam* generaliter dicitur.

Circūspicimus præsentia: *Prospicimus* futura. *Despondit* puellam, qui petit: *Spondet*, à quo petitur.

Ira de causa est: *Iracundia* de vitio multum irascentis.

Conseruamus paria: *Quarimus* noua: *Parimus* omnibus.

Ligare est iniicere alicui vincula: *Alligare* qd dicitur ad aliquid, sine quo esse nō possit.

Ridet, qui simpliciter ridet: *Deridet*, qui alterius iri sione & contemptu ridet.

Ducere est apud alium & palam: *Subducere* apud seipsum & secretò.

Facilis est, cuius ira citò soluitur: *Clemens*, qui non irascitur.

Clemens est circa recte agentes: *Placidus* etiam circa delinquentes. *Clementis* est, nulli ledere os. *Placida*, arridere omnibus.

Clemens animo: *Placidus* vultu.

Sauus factis: *Tristis* animo: *Truculentus* vultu. *Tristis*, qui dolet: *Truculentus* & *Sauus*, qui terret.

Probus sibi: *Modestus* apud alios.

Adiutor dicitur in re bona: *Impulsor* in mala.

Adiutor à non irascente: *Impulsor* à criminante & irato.

Vitium est, si tonat tantum: *Calamitas*, si tonat, & grandinat, & etiam fulminat.

Calamitas magis tūc grandis dicitur: *Clades*, quia clamatur: alius grandinis culmū frangentis, aliud furti aut doli mali. Sic *Probus*.

Orator est, dum agit: *Exortator*, cum impetraverit: Aliud dicentis, hoc effectitiam significationem habet.

Docet poeta: *Disce* Scenicus.

Fidus in maximis: *Fidelis* in minoribus negotiis.

Fidus est amicus: *Fidelis* seruus.

Mouemus consilio: *Hortamur* impulsu.

Spoliare est, non minimam partem auferre: *Muscare*, aliquid detrahere, sine quo res

esse non possit. *Lacerare*, cum omnino non habeas, quod imminuas.

Agere, est aliquid necessarium facere: *Agitare*, voluptarium.

Expostulatio, apud illum ipsum, qui peccauit, *Postulatio*, de illo apud alterum.

Visere, officij est: *Videre*, quæreus aliquem.

Visere officij est apud aegrotos: *Videre* cognitionis.

Scimus, quæ ad nos deferuntur: *Rescimus* 10 calata.

Confessio bonæ rei est, *Coniuratio* malæ.

Dedecoratur, quod honestum est in animo. Horat. *Dedecorant* bene nata culpa.

Turpatur, quod honestum est corpore.

Opera est, si sciētes læserimus. *Culpa*, si nescientes: alterum sceleris, alterum stultitiæ est.

Refellit, qui negat: *Purgat*, qui fatetur, & sic defendit. *Refellimus*, per coniecturam: *Purgamus*, per ceteros status.

Iratum, qui ex aliqua re laceffit: *irascitur*. *Iracundus*, qui ex parua, nullave causa præcedente irascitur.

Rursū propriè retro: *Prorsū* antè significat.

Trepidatio ad vocem refertur loquētiū.

Eursatio ad sonum pedum. *Trepidatur* ab his qui morbum putant. *Cursatur* ab his, qui rapum sciunt.

Exanimatus est conterritus, conturbatus. In And. Quidnam Pamphilum exanimatum 30 video?

Exanimus verò est occisus. Virg.

Corpus ubi exanimum positum Pallantis.

Fortuna in incerto: *Fors Fortuna* in bono ponitur. Virg.

Si qua in te fortuna fuisset. Et ipse,

O fors fortuna.

* *Fortuna* dicta est incerta res. *Fors Fortuna*, euentus fortunæ bonus.

Testa, ne videantur: *Tacta*, ne dicantur. 40

* *Testa* sunt, ne hæc alij sciant: *Tacta*, ne ipse indicet.

Sobrini ex duabus sororibus: *Consobrini* ex fratre & sorore. *Consobrini*, cum de fratre natus est alter, & alter ex sorore, cum ex fratribus, *Patrueles* dicuntur.

Mereri bona dicimus: *Commereri* mala, id est, delinquere, peccare. In Hecyra,

Sæpe, quod vellem, meritam scio.

Virg. Ego te, quæ plurima fando

Enumerare vales, nunquam regina nego-
bo Promeritam.

Scimus manifesta. *Rescimus* deculta.

Prospicere futura. *Iudicare* præsentia.

Edicimus, quod iubemus fieri. *Interdicimus*, quod vetamus fieri. *Edicimus* vni generi hominum. *Interdicimus* diuersis.

Agit, qui rē iustā dicit: *Orat*, q̄ animo demisso precatur, vt quasi beneficiū præstetur sibi.

Scitū dicūt, quod placet: *Ascūt* qd displicet. 60

Offerimus iniuriam non merenti. *Reddimus* ei, qui meretur.

Accersi dicitur vxor ad maritum. *Abducere* a marito ad diuortium. Virg.

Et gremiis abducere pactas.

Facile ad peccatū, *Benivolus* ad irā refertur.

Segregare dicitur quis a meretrice: *Seisungi* ab vxore.

Redditur nobis, quod nostri cupidum est.

Restituitur nobis, cuius cupidus sumus.

Resciscunt ad quos pertinet & qui nesciūt:

Sciunt, qui negligunt. *Resciscimus* ex alio: *Sci-
mus* etiam per nostram opinionem.

Bonitas in omnibus generaliter rebus est.

Aequanimitas in spectando, *Bonitas* in probandis his, quæ bona sunt. *Aequanimitas* in ignoscendis vitiis atque delictis.

Metuimus eos, qui nos amant: *Timemus* etiam inimicos.

20 *Vtimur* cum honore: *abutimur* cū iniuria.

Cura est in spe bonorum: *Sollicitudo* in metu malorum.

Refutatio in rē est: *Confutatio* in personam.

Stillare est guttas emittere e corpore: *Ex-
stillari*, ipsum corpus guttatim finire.

Deliratio senectuti cōuenit: *Timor* cōsciētiæ.

Fl. Sospatri Charisij ex artis Grāmaticæ institutionibus.

Seruitiū multitudo est seruorum: *Seruitus* Sconditio seruendi: sed veteres indifferēter seruitium & pro seruitute posuerunt. Virgilius *Aeneid* 3.

Seruitio enixè tulimus.

Mendum in mendacij significatione dicitur: *Menda* in culpa operis aut corporis.

40 *Ebareum*, & *Eboratum*, & *Eburnum*, ita placuit distingui, vt *Ebareum* sit ex solido ebore confectum: *Eboratum* extrinsecus ebore ornatum: *Eburnum* à similitudine eboris aptatum.

Podagrosus à podagra bene dicitur: Sed & *Podagricus* à pedum aegritudine.

Aeditimus dicitur, qui ædem seruat, quasi ædis intus: *Aeditus*, ab æde tuenda.

Cum dicimus *Hispanos*, nomen nationis ostēdimus: Cum autem *Hispanienses*, cognomen eorum, qui prouinciā Hispaniā incolant, etsi non sint Hispani.

Lanius dicitur, vt Terent.

Lani, coci.

Lanius autem quasi diminutio lani.

Cubicularius est custos cubiculi: *Cubicularius* verò lectus, cubiculo apertus.

Caligarius artifex: *Caligarius* clauus.

Clypeus genere masculino, significatione scuti ponitur, vt Labienus ait: neutro autem genere, imaginem significat. Plinius dubij

sermo-

sermonis secundo, indistincto genere dici ait, sed litera disierre, ut pugnatorium per *Clypeum* dicamus, quod est à Clepere, id est, celare dictum: Imaginem verò per u, à cluēdo. Sed hæc differentia mihi displicet, propter communionem i & u literarum.

Munificus est tanquam beneficus: *Munifex* autem tanquam opifex & artifex. Itaque *Munificus* munera largitur: *Munifex* autem munere fungitur.

Diuinitus cum dicimus, ex Dei mente factum significamus: *Diuine* verò cum laudamus.

Rediuiua dicimus, quæ post interitum redeunt: *Recidiua*, quæ ex suo casu restituntur: unde Virg.

Recidiua manu posuisses Pergama victis.

Necessitas imperij: *Necessitudo* sanguinis coniunctio. Sallustius tamen necessitudinē aut fape pro necessitate ponit, nec unquam necessitatem aut ipse, aut quisquam veterū.

Vicinia dicitur loci demonstratio: *Vicinitas* verò vicinorum conductio.

Longitudo mensura est: *Longinquitas* regionis aut temporis.

Large qualitatis: *Largiter* quantitatis: unde nascitur *Largitas* aut *Largitio*. Nō *Largitudo* nusquam inuenitur, nisi apud Nepotem.

Insomnia plurali numero significari volūt Grammatici *Somnia*: singulari verò numero *Vigilia*. Ut Pacuipus in *Antiope* dixit,

Perdita illuic atque insomnia.
id est, vigilia.

Chilones dicuntur, quorum capira oblonga & compressa sunt: *Chilones* autem cū aspiratione ex Græco, à labris improbius labpati, illi *χίλων*, unde Chilones, improbius labpati.

Nihil si dicas, quantitatem uotas: Si verò *Nihili* adiuncta i, hominis mores.

Labra modica: *Labia* immodica, & inde *Labiones*.

Lingula cum non à linguendo dicta est, in argento. In calceis verò *Lingula* à ligando: Sed vsus *ligulam* tunc n frequentat.

Saturitas in cibo tantum dicitur: In ceteris verò *Satietas*.

Stirps in significatione sobolis feminino genere dicitur, ut ait Virg.

Hæc stirpem inuisam.

Sed cum materiam significat, masculino modo stirpem rectum. Idem.

Sed stirpem Teuceri nullo discrimine sacrum

Sustulerant.

Breuis in natura: *Pusillus* in corpore, ut *Breuis* dies, *Pusillus* homo.

Pomata dicuntur, ubi poma nascuntur, ut oliueta: *Pomaria* autem, ubi seruantur, ut *Pennaria*.

Intra est, in locum: *Intra*, in loco dicimus.

Quando acuta prima syllaba interrogacionem temporis significat. Ut,

Quando erit illa dies?

Sed si posterior grauetur, significat quoniam vel quandoquidem. Virgil.

Quando tot stragis accernos.

Teucrorum, tua dextra dedit.

Tergū hominis: *Tergus* pecoris nominatur.

Here, quam diu: *Hers*, quando: ita enim quidam putant dici debere.

Accedo tibi, eadem tecum sentio: *Accedo* te, id est, ad te venio.

Q. Alconij Pediani interpretis Ciceronis.

Populati auaritia: *Vexati* libidine & crudelitate.

Sunt, qui *Templa* esse dicant, singulorum diis attributorum locorum: *Delubra* multarum ædium sub vno recto, à diluatio pluuiæ munitarum: *Fama*, unde fata petuntur.

Rogare, ut hominem: *Orare*, ut Deum.

Qui defendit alterum in iudicio, aut *Patronus* dicitur, si orator est: aut *Aduocatus*, si aut ius suggerit, aut præsentiam suam amico commodat: aut *Procurator*, si negotium suscipit: aut *Cognitor*, si præsentis causam conuicit, & sic tuetur, ut suam.

Prauidicium dicitur res, quæ cum statuta fuerit, adfert iudicatoris exemplum, quod sequantur: *Iudicium* autem res, quæ causam litemque determinat.

Suscipitur totum: *Recipitur* pars. *Recipitur*, quod hinc pendet: Solum aliquid propter se suscipitur.

Asportare aliquid, ut intereat: *Deportare* ut mutet locum.

Transigere, quod manifestum est: *Expedire*, quod definiendū: *Absolvere*, quod diuidendū. An *Transigere* est, quod aut confiteri non timeat, aut negatione excludat: *Expedire*, quod definitione solvatur: *Absolvere*, quod per qualitatem licitum esse monstratur.

Iniuria semper iniusta est: *Ladi* etiam aliquis iuste potest. Nam & qui iure damnantur, læduntur, sed non iniuria.

Corrupta iudicia sunt in iis, qui acceperunt pecuniam: *Contaminata* in iis, qui offensione ordinis infamantur.

Dies feminino genere tempus, & ideo diminutiue *Diecula*, dicitur breue tempus & mora: *Dies* horarū duodecim generis masculini est. Unde *Hodie* dicimus, quasi hoc die.

Perditum, quod inueniri non potest. *Profligatum*, quod potest.

Peius *Prodere*, quam *Oppugnare*, propterea quod *Oppugnare* inimici & hostis officium est: *Prodere* grauius, cum ad eos, qui amici esse debent, referatur hoc verbum.

Alacer dicitur is, cui omnis sensus, in suo quisque loco degit. *Lacer* verò qui sic est affectus, ut vultu indicet adesse animum non sincerum sensibus suis: Qui re cognita illud quoque intelligitur, aliud esse *Alacré* aliud *Latum*. Sunt, qui *Alacrem* festinantē & properum putant, quasi alis acrem.

Aperte ad verba pertinet non obscura: *Palam* ad præsentium multitudinem, & qualitatem frequentis loci.

Destitutus potest esse sine vinculis in diuersum manu ducentium ferri: *Obligatus* etiam notis vinculorum in loco intelligitur: Plus est ergo *obligatus* esse, quam *destitutus*.

Intelligitur aliquid argumentis: *Animaduertitur* sensibus præsentis animo utentibus: Plerumque enim *Aduertimus* rem aliquam oculis, aut quouis sensu corporis sine animi attentione: Ergo plus est *Animaduersum*, quam *Intellectum*. An ab aliis *Intellectum*, ab aliis *Animaduersum* intelligi possit? quod si est, rursus plus erit *Intelligere*, quam *Animaduertere*.

Deponitur in sequestri: *Accipitur* ab eo, qui corrumpitur: *Recipitur*, id est, promittitur, id est, pro iudicato responderetur.

Sequestres sunt, apud quos pecunia depōnitur: *Interpretes*, per quos inducitur pactio.

Argumentarius & *Argumentum* uti ad rē probandam: *Dicere*, amplificatione uti, ad rem, ad delectandum, cominandumque auditorem oratione perpetua.

Nefandum est nō fandum: *Nefarium*, quod sacra polluit, farre pio solita celebrari: Ergo *Nefary*, sacrilegi.

Reticiens malos & retinens bonos, *Verus Accusator* intelligitur. Qui verò cōtrā facit, ut sit impedimento cæteris, astūque regat, de hoc intelligitur, quod *Præuicator*.

Figura est circa gestum sitūque membrorum: *Status* circa ornatum & habitum vestis, insignium, & armorum.

Videmus, quod in promptu est: *Investigamus*, quod non videmus.

In nascendo sortem: in faciendo industriam esse veteres dicebant. Terent. in Adelph.

Ego profectō ingenio egregiē ad miseriam natus sum.

Cic. 3. Verrina, *Homo factus ad istius libidines*.

Plus significatur dicendo *Spiritus*, quam si *Animosus*, *Contentus*ve diceretur.

Inter *Singraphas*, & cætera *Chirographa* hoc interest, quod in *Chirographis* tantum quæ gesta sunt scribi solent: In *Syngraphis* etiā contra fidem veritatis pactio venit, & nō numerata quoque pecunia, aut non integrē numerata, pro temporaria voluntate hominum scribi solent. More institutōque Græcorum & cæteræ tabulæ ab vna parte seruari solēt: *Syngrapha* neutrius manu utrique parti seruandæ traduntur.

Bona in ipsis possessionibus: *Fortuna* in fructibus eorum.

Prætexta honestiorum: *Toga* viliorum, quod etiam circa mulieres seruabatur.

Omen, auspiciū: *Causa*, excusatio.

Boni pro magnis: *Honesti* pro diuitibus, vetustē.

Detrimentum vel vnius partis dici potest: *Intertrimentum* verò ad vtriusque partem spectat, dantis & accipientis.

Bona prædia dicuntur, bona satisfactionibus obnoxia, siue sint in mancipiis, siue in pecunia numerata: *Prædia* verò, domus: agri.

Prædia sunt res ipsæ: *Prædes homines*, id est, fideiussores quorum res, *Bona prædia* nunc vno nomine dicuntur.

Aliud *Socius*, aliud *Particeps*. *Particeps*, qui certam habet partē, nō diuise agit, ut *Socius*.

Thensa sunt sacra vehicula: *Pompa* ordinū & hostiarū *Thensæ* aliā diuinitate dici putant: aliā, quod antē ipsas lora tenduntur, quæ gaudent manu tenere & tangere, qui eas deducunt.

Spolia quaesita de viuo hoste nobili per deditionem, *Manubiae* veteres dicebant, & erat Imperatorum hæc præda, ex qua, quod vellet, facerent.

Ius, ad doctrinam pertinet: *Officium* ad virtutem.

Marij Seruij Honorati interpretis Virgilij.

A Ra & superis & inferis diis consecratae sunt: *Altaria* verò sunt superiorum tantum deorum, quæ ab altitudine constat esse nominata. Ut,

En quatuor aras,

Ecce duas tibi Daphni: duas, altaria Phœbo,

Ara dicitur ab ariditate, quia in iis adoleatur ignis: *Altaria* ab alendo, quia igni adduntur alimenta.

Armenta sunt equorum & bouum, quod hæc animalia apta sunt armis, ut scutis bouum coria, equi prælio: *Greges* capellarū & ouium sunt. Hæc tamen, armenta scilicet & greges, sciendū quod plerūque cōfundit autoritas.

Angues aquarum sunt: *Serpentes* terrarum: *Dracones* templorum. Ut *Æn.* 2.

per alta immensis orbibus angues.

Et paulò post,

serpens amplexus uterque. Item, delubra ad summa dracones.

Sed hæc significatio plerumque cōfunditur.

Aedem numero singulari de templo tantum dicimus: plurali, & de domibus, & de templo.

Auguro

Auguro dicimus secundum Plinium, [Grammaticum] cum præfatio mentis futura colligimus: *Auguror* verò tum cum futura veris capramus auguriis.

Balsamum est ipsa arbor: *Opobalsamum* succus collectus ex arbore: *Xylobalsamum*, lignum ipsius arboris.

Barba, singulari numero hominum: plurali verò quadrupedum dicitur.

Culmus est ipse calamus: *Stipula* verò folia, quæ ambiunt culmum.

Coryli, propriè dicuntur: *Auellana* ab Auella oppido Campaniæ, ubi abundant, nominata sunt.

Camuri sunt boum, qui cõuersa introrsum cornua habent: quibus contraria: *Patuli*, qui cornua diuersa habent, quorumque cornua terram spectant: His contrarij *Licini*, qui sursum versum cornua habent.

Candidum esse, id est, quadam nitenti luce perfusum: Aliud *album*, quod pallori contrat esse vicinum.

Crustam cum dicimus foeminino genere, lapidis aut ligni, aut gelu partem significamus: Cum verò *Crustam*: caulium aliquod significamus, partem panis vel placentæ. Virgil. 7.

Orbem fatalis crusti. Horat.

dant crustula blandi

Doctores.

Cellarium est paucorum dierum, unde & cella dicitur importatum frumentum: *Pennis* verò longi temporis.

Cervæ cum numero singulari dicitur, collum significat: si plurali utimur, superbiam ostendimus. Ut in Verr. Cic. *Frangere ceruices*.

Carcer est vndecunque prohibemur exire, & dictus quasi arcer, ab arcendo: & quando locum in quo seruantur noxij significamus, carcere tantum numero singulari utimur: *Carceres* dicimus numero tantum plurali, unde erumpunt quadrigæ, sed poeta plerumque singularem usurpat. Ut est 1. *Æneid*.

Ruuntque effusi carcere cursus.

Copia, de exercitu numero plurali dicimus, ut Sallust. *Memorare possem, quibus in locis maximas hostium copias populus Rom. parua manu fuderit*. *Copia* verò aliarum rerum est.

Cornus ipsa arbor dicitur: *Pomum* verò *Cornum*, & *Corna*. Ut,

Lapidofaque corna.

Castus per diphthongum, significat arma pugilum, habet etiam pluralem numerum, & est quartæ formæ: nam *Cæsti, cæsti*, numeri singularis, sine diphthongo, baltheum Veneris.

Consultor est, qui consulit: *Consultus*, qui consultitur: *Consultum* verò res ipsa, de qua consultitur.

Deduco est persequor: *Diduco* verò diuido.

Despiciens, deorsum aspiciens: *Suspiciens*, sursum aspiciens.

Disimulamus nota, *Simulamus* ignota. *Disimulamus*, quod sumus: *Simulamus* quod non sumus. Ut Sallust. *Cuiuslibet rei simulator, & dissimulator*, de Catilina.

Dapes regum sunt: *Epula* priuatorum. Vel *Dapes* deorum sunt. *Epula* hominum.

Deos, perpetuos dicimus, *Diuos*, ex hominibus factos, quasi diem obierint. Unde diuos & Imperatores vocamus. Iuven.

Respice rituales diuorum.

Sed Varro & Aetius [Philologus Grammaticus] contrà sentiunt, dicentes, *Diuos* perpetuos: *Deos*, qui propter sui consecratione timentur, ut sunt dii manes. Quod tangit in 12 dicens,

Turni sic est affata sororem,

Diua, deam, stagnis quæ fluminibusque sonoris

Præsidet.

Dona sunt tantum superordm: *Munera* inferorum. Ut in Bucol.

Phœbo sua semper apud me

Munera sunt, lauri & suauis rubens hyacinthus.

Emaculatus est, quod dicitur cadauere nondum sepulto. Ut,

Extinctum Nymphæ crudeli funere Daphnim.

Emaculatus post completam sepulturam dicitur. Ut,

Daphnis ego in siluis, hinc usque ad sidera notus.

Excubie sunt diurnæ: *Vigilia* nocturnæ.

Fas, ad religionem: *Iura* pertinent ad homines.

Flabra, hoc nomen tantum plurale recipit numerum, ab eo verò, quod *Flamma*. *Flamen* possumus accipere: libet sit vitadum propter aliam significationem, nam dicitur *Flamen* Dialis, *Flamen* Martialis.

Frondeum, est totum de frondibus, ut truncus: *Frondosus*, verò est, lucus.

Flagrat, dicimus, quoties incēdium significatur, quod statualiter: ut,

Plagantibus aris.

Sed quoties odor, qui fracta specie maior est, per R dicimus *Fragrat*. Ut, thymo fragrantia mella.

Fores propriè dicuntur, quæ foris aperiuntur, sicut apud veteres fuit: *Valua* autē sunt, ut dicit Varro, quæ reuoluuntur, & se velāt: *Ianuæ* verò est primus domus ingressus, dicta, quia Iano consecratum est omne principium. Cætera inter ianuam *ostia* vocantur generaliter, siue valua sunt, siue fores.

Furiosus est, à quo furor nunquam recedit: *Furiatus* verò, qui furit ex causa.

Fumus est cadauer iam ardēs, quod dū portatur *Exequias* dicimus: crematum, *Reliquias* & *bussum*: conditum iam, *sepulchrum*.

Fundere est supina manu libare, quod fit in sacris supernis: *Vergere* est conuersa in sinistram partem manu ita fundere, vt supernē conuertatur, quod in infernis fit.

Forcipes sunt, quibus incidimus: *Forcipes* sunt, quibus aliud forum tenemus, quasi *foruncipes*, nam forum est calidum. Vnde & *Formosus* dicimus, quibus calor sanguinis ruborem pulchritudinis creat.

Humidum est, quod extrinsecus habet aliquid humoris: *Viduum*, quod intrinsecus, vnde & vix dicta sunt.

Hostia dicuntur sacrificia, quae ab his fiunt, qui in hostem pergunt. *Victima* sacrificia, quae post victoriam fiunt: sed haec licenter confundit autoritas.

Historia est eorum temporum, quae vidimus, vel videre potuimus, dicta & nō isophrā, a videndo: *Annales* sunt eorum annorum & temporum, quae etas nostra non nouit. Vnde Liuius, Ex annalibus & historiis constat, inquit.

Ignarus est, qui ignorat: *Immemor*, qui oblitus est.

Ius generale est, sed *lex iuris* est species. *Ius* ad non scripta etiam pertinet: *Leges*, ad ius scriptum.

Insuper proprie dicitur plus, quam *inimicus*.

Indocile est, quod penitus non potest discere: *Indotum*, quod nondum didicit.

Labra sunt virorum: *Labia* mulierum.

Liquor cum nomen est, & brevis est: Cum ad verbum venerit, producit. Vt: *Liquor*, *Liqueris*. Virg. i. Georg.

Liquor canis cum montibus humor *Liquitur*.

Legumen dicitur, quodd manu legatur, nec sectionem requirat: *Frumenta* sunt omnia, quae ex se aristas mittunt.

Lactis est, qui lac praebet: *Lactens*, cui lac praebet.

Lexiones peditum sunt: *Turma*, equitum.

Lucens est, quod aliunde illuminatur: *Lucibile*, quod lucet per se.

Multra tempus dicitur, quo mulgentur animalia.

Multrale vas, in quo mulgentur.

Medicor accusatiuum regit. Vt, *Medicor* illam rem: *Medicor* vero illi rei vrsitate dicimus: *Medicor* illam rem, liguratum est.

Myrtatum, ipse locus est: *Myrtus*, ipsa arbor.

Metor, metaris, metatus sum, significat, eligere. Vnde Lucan.

Hesperios audax veniam metatur in agros, *Messor*, metitis, mensus sum.

Monstrum dictum a monstrando, & refertur ad praesens eius significatio: *Prodigium* est, quod in longum tempus dirigit significationem.

Monumenta sunt memoriae: *Monimenta* vero, a mentis admonitione sunt dicta.

Matrona dicitur prima pueri mater: *Materfamilias*, quae plures peperit. Alij dicunt rectius. *Matronam* dici quae in matrimonio cum viro conuenerit, & in eo matrimonio manserit, etiam si liberi nondum fuerint: dictam matris nomine spe, atque omine, vnde & *matrimonium* dictum. *Matrem* vero *familias* esse, quae in mariti manu incipitque esset, quae in familiam quoque mariti, & sui heredis venisset. Alij *Matronas*, virgines nobiles dicunt. *Materfamilias* vero, quae in matrimonio per coemptionem conuenerunt. Nam per quandam iuris solemnitate in familiam migrant mariti. Inter *Matrem* & *Matremfamilias* hoc interest, quod *Mater* est, quae praeter illam significationem, quae est *matris*, quae tantum conuenit in matrimonio: quod alij *Materfamilias* vero, quae conuenit, ut iam diximus, per coemptionem.

Naiades sunt Nymphae fontium: *Oreades* montium: *Dryades* arborum.

Noxia, est culpa, id est, peccatum: *Nexa*, poena.

Nimbi dicuntur repentine & praecipites pluuie: *Pluuia* ipsas vocamus leues & iuges.

Olea est arbor ipsa, vnde deriuatum est *oleum*: *Oliua* fructus ipse, vnde est *olium*. Legimus tamen *oliam* & de arbore. Vt,

Incumbens tereti Damon sic cepit oliuē.

Oneratus est qualicumque pressus pondere: *Onustus*, cui onus ipsum honori est. Vt si quis hostium spolia ferat. Sed *Oneratus* aspirationem non habet, quia ab onere venit: *Honustus*, quia etiam ab honore descendit, retinet aspirationem.

Opes numero tantum plurali diuitias significat. Virg.

Troianas ut opes.

Numero tantum singulari, auxiliū. Terēt.

Iuno Lucina fer opem, serua me obsecro.

Vtroque numero, possibilitatem.

Opem quando dicimus, nympham significamus: Si autem dicimus *opem*, auxilium intelligimus. *Opes* numero plurali, auxilia & census accipimus. Nam *Ops* terra est vxor Saturni, quam Graeci Rheim vocant.

Orare est petere: *Exorare*, impetrare.

Odorum, quod per se olet. *Odoratum*, quod odorem aliunde accipit.

Hoc Opus & *hac Operatū* dicimus, quando negotium ipsum, quod geritur, significamus: Si autem foeminino genere dixerimus *Operum*, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Operum, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Operum, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Operum, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Operum, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Operum, personas ipsas, quae aliquid faciunt, significamus.

Parulum

Patulum dicimus, quod per se patet naturaliter, ut, nares, arbor: *Patēs* est, quod & aperitur & clauditur, ut, ostium, oculi.

Patrj dij sunt, qui præsunt singulis ciuitatibus, ut *Minerva* Athenis, *Iuno* Carthagini: *Indigetes* autem propriè sunt dij ex hominibus facti, quasi in diis agentes, ut *Aeneas* *Romulus*.

Planta raptæ sunt de arboribus: *Plantaria*: quæ ex seminibus nata, cum radicibus & terra propria transferuntur. *Virg.* *l. Georg.*

Et viua sua plantaria terra.

Pecuaria, ab eo quod est pecuare venit: nã *pecua*, ut ait in *Põpeiana* *Cicero*, ab eo, quod est *pecu* venit. Ut *genu* *genua*.

Pecior à malo dicitur: *Deterior* à meliore.

Parere est obedire. Ut, *Paret* amor dictis: *Apparere* autem est videri. Ut,

Apparet liquido sublimis in aëre nifus.

Pernix pedum est. Ut,

Pernicibus ignea plantis.

Celeritas pennarum. Ut,

celerique fuga sub sidera lapsæ.

Populus cum numero plurali dicimus, vrbes significamus: cum verò *Populum*, vnius multitudinem ciuitatis intelligimus. Ut, *populum* latè regem, bellòque superbum, de *Romano* intellexit.

Pollicemur sponte: *Promittimus* rogati.

Pavidus est semper timēs: *Pauens*, ex causa. 30

Pone verbum, nullum habet accentum. Ut,

Pone metum *Cythera*.

Ponè tamen in vltima habet accentū, cum significat retro. *Terent.* in *Phor*.

Ponè apprehendit pallio.

Piget ad futurum spectat: *Pudet* ad præteritum. Et licet penè vna sit significatio, tamen dicimus, *Piget* me illud dicere: *Pudet* me fecisse.

Postere, est secundum *Varronem*, quoties 40 aliquid pro merito nostro deposcimus: *Petere* verò est, cum aliquid humiliter & precibus postulamus.

Penetrabile dicitur, quod penetrat: quod autem penetratur, *Penetrabile*.

Rura dicebant siluæ & pascua: *Agrum* verò eum qui colitur.

Ripa propriè fluminum sunt: *Littora* maris. Ut, *Ouid*.

Pro ripis littorà pulsant.

Sinus genus est vasis, quod cum significamus, si, producitur: Cum gremium significamus, si corripimus.

Squallem, splendens significat, quod à squammis venit. Ut,

squammis auròque trilecem.

nati à squallore sordidum significat. Ut,

Squalentem barbam.

Spinus masculin: genere prunorū arbor vocatur: *Spyna* verò fortissimo, sentes vocantur. 60

Salem quo vtimur, singulari tantum numero dicimus: cum *serum* significamus, pluralem tantum ponimus numerum, secundum *Lucanum*, qui ait,

Non soliti lufere sales,

Aliquando & *urbanitatem* per singularem numerum significamus. *Terent.* in *Eunuch*.

Qui habet *salem*, quod in te est, id est, quæ res in te est. Masculini enim generis est, non neutri, & neutra *quidam* sunt, nec ab hoc accusatio nominatiuus esse potest, hoc *sale*.

Salem ab eo venit, quod est *Salum* *Sali*, Ut,

Pérque vndas superante *salo*:

Et quod ait,

Et *sale* tabentes artus, ab eo quod est hic *Sal* *Salis*, cum *Salum*, *salina*.

Statu est, vbi ad tempus stant naues: *Portus*, vbi hiemant.

20 *Stirps* genere feminino gen^o significat. Ut, *Heu stirpē inuisam*: Masculino arbore. Ut, *Sed stirpē Teueri nullo discrimine sacriū*.

Specula, quando speculationem significamus, generis est feminini. Ut,

Specula *Misenus* ab alta.

Speculum autem, in quo nos intuemur, generis neutri est. *Iuven*.

Speculum civilis sarcina belli.

quodd *Græcè* *invegr*.

Sertum & *Serta*, cum nihil adiicitur, dicimus. Ut,

*Serti*que recentibus halant.

Item alibi expressius,

Serta procul tantum capiti delapsa iacebāt, Si autem *Sertas* dixero, addo flores: Si *Sertas*, addo coronas. Ut *Lucanus*,

Accipiunt *Sertas* nardo florente coronas.

Species rerum præsentium est, quod quasi aspicitur: *Fama* rerum absentium.

Santes, mortui est: *Tabus*, viventis scilicet sanguinis.

Timor de futuro est: *Odium*, de præsent.

Turbo quando appellatiuum est, facit *turbis*: Si nomen proprium, *Turbonis*. Ut *Horat*.

Turbonis in armis.

Troia, cum prouinciam dicimus, & principale est nomen, brevis est *Tro*. Ut,

Troiz ruinis.

30 *diapimur*. Quando nō est principale, & deriuatio est, longa est, *Tro*. Ut, *Troius* *Aeneas*,

Tellurem deam dicimus: *Terram* verò elementum.

Totum est vnius corporis plenitudo. Ut, *Totum* auditorium, id est, integrum. *Omne* de vniuersis dicimus. Ut, *Omne* auditorium, id est, vniuersa auditoria.

Terror propriè est, qui aliis infertur, ut si dicas, ille habet terrorem, hoc est, timendus est: vnde & *terribilis* dicitur.

Metus dicitur, quem habent timentes.

Volens ab eo, quod volam impleant, dicta sunt: *Vola* autem est medietas palmæ vel pedis, unde & *involare* dicimus. *Volens* lingua Gallica bona & grandia dicuntur, sed magis dicta sunt ab eo, quod volam impleant.

Voluens, qui voluit: *Volubilis*, qui voluitur.

Vterus est mulierum: *Alvus* est, qua defluunt sordes. Sallust. Simulans sibi alium purgari: *Venter* qui videtur. Iuven.

Montani quoque venter adest abdomine tardus.

Favus est, qui etiam sine utilitate, mentitur: *Mendax*, qui tantum ad decipiendum. Sanè *Favus* apud idoneos, stultus invenitur. Vt Iuvén.

Sic libitum, vano qui nos distinxit Othoni.

Vrbs muros. *Civitas* eius habitatores significat.

Visus genere utimur masculino, cum de his loquimur, quibus videmus, Vt si dicam, Nubecula obest visibus meis: Sin neutro utamur, ea quæ videntur, significamus.

Vitta sacerdotis sunt: *Laurus* verò etiam Imperatoris victoris.

Vallum dicitur ipsa munitione: nam *Valli* fustes sunt, quibus vallum munitur. Virg. de sustentaculis inquit vitium.

Primus vallos sub testa referto.

Sexti Pompeij Festi DE VERBIS

VETERIBVS.

Amburiales hostiæ appellabantur, quæ pro arvis à duobus fratribus sacrificabantur. *Amburbiales* hostiæ dicebantur, quæ circum terminos urbis Romæ ducebantur.

Acus dicitur, qua sarcinatrix vel etiam ornatrix utitur: *Acus* etiam paleæ quædam de frumento dicuntur.

Absidus dicitur, qui in ea re, quæ frequenter agit, quasi cōfēdisse videatur. Alij *absidum*, locupletem, quasi multorum assium, dictum putarunt. Alij eum, qui sumptu proprio militabat, ab esse dando vocatum existimarunt.

Ad, aut propriè personam significat, vt eo ad Pōpeium: aut locū, vt, abiit ad theatrum. *At*, differētiā rerū significat, vt cum dicimus: Scipio est bellator, at Marcus Cato orator.

Adscripti dicebantur, qui in colonias nomina dedissent, vt esset coloni. *Adscripti* veluti quidam scripti dicebantur, qui supplicandis legionibus adscribebantur.

Arbitrium dicitur sententia, quæ ab arbitro statuitur. *Arbitrariū*, cum adhuc res apud arbitrum geritur.

Ambitus honoris dici cœptus est, à circum-eundo, supplicandoque. *Ambitus* est ipsa actio ambientis.

Adeo, cum prima acuta effertur, idē signifi-

cat quod accedo, vt cum dicimus, adeo præ-torem. Cum secunda, idem est, quod vsque eo non quidem secundū rationem, quia Ad præpositib accussatiuis accommodanda est, sed vetusta quadam loquendi consuetudine.

Aquilus color est fuscus & subniger, à quo aquila dicta esse videtur, quanuis eam ab acutè videndo dictā voluit. *Aquilus* autē color, ab aqua est nominatus. *Aquilo* vêtus à vehementissimo volatu, aquilæ instar, appellatur.

Apud *Penes* in hoc differunt, q̃ alterum personam cū loco significat: alterū personā, & dominū, ac potestatē q̃ trahitur à penitus.

Abgregare est à grege, *Adgregare* ad gregē ducere, *Segregare* ex plurib. gregib. partes seducere: unde & *Egregius* dicitur, à grege lectus.

Avidus à non videndo, propter nimiam cupiditatem appellatur: sicut *Ameus*, qui mentem suam non habet.

Beneficarij dicuntur milites, qui vacāt muneris beneficio: è contrario *Munifices* vocantur, qui non vacant sed munus Resp. faciunt.

Bardus stultus à tarditate ingenij appellatur, *Bardus* Gallicè cantor appellatur, qui virorum fortiū laudes canit à gente Bardorū.

Concinnare est aptè componere, *Concinere* est convenire.

Cohum lorum, quo temo buris cum iugo colligatur, à cohibendo dictum. *Cohum* poëtæ cœlum dixerunt, à chaos, ex quo putabant cœlum esse formatum.

Comptum, genus libaminis, quod ex farina conspersa faciebant: *Comptum* Afranius pro ornatu, & cultu posuit.

Cislo dicitur cognomēto, à magnitudine labiorū. *Cislo* sine aspiratione, cui frons est eminentior ac dextera sinistraq; velut recisa videtur.

Cupes & *Cupedia* antiqui lautiores cibos nominabant: inde & macellum & forum *Cupedinis* Romæ appellabant. *Cupedia* autem à cupiditate sunt dicta.

Curia locus est, vbi publicas curas gerebāt, *Calabra* curia dicebatur, vbi tantum ratio sacrorum gerebatur. *Curia* etiam nominatur, in quibus vniuscuiusq; partis pop. Rom. quid geritur. *Curia* comitia, à curiis appellata.

Curiales eiusdē curiæ, vt tribules, & *municipes*. *Curules* equi, quadrigales. *Curules* magistratus appellati sunt, qui curru vehiebantur.

Cœna apud antiquos dicebatur, quod nunc est prædij. *Xersperna* quæ nunc cœnā appellamus. *Cœnacula* dicuntur, ad quæ scalis ascendunt.

Cum imperio esse dicebatur apud antiquos: cui nominatim à populo dabatur imperium: Cum potestate esse dicebatur de eo, qui à populo alicui negotio præficiēbatur.

Censere nunc significat putare, nunc suadere, nunc decernere. *Censio* hastaria dicebatur, dum militi multæ nomine ob delictū militaris indicebatur, quod hastas daret. *Census* agri à censendo

à censendo propriè appellantur, qui & emi & venire iure civili possunt. *Censores* dicti, quod rem suam quisque tanti aestimare solitus sit, quantum illi censuerint.

Comedus, di, qui bona sua consumit, antiqui dixerunt: *Comedio*, omis, recentiores.

Extraneus est, qui extra forum, sacramentum iusque sit. *Extraneus* ex altera terra, quasi extraneus. *Externus*, ex altera gente. *Extraneus*, ex alia terra, *Exterraneus* quoque dicitur, qui ante tempus natus, vel potius eiectus est, dictus autem *Exterraneus*, quod cum mater exterrita, alio eiecit.

Explorator à *Speculatore* hoc distat, quod *Speculator* hostia silentio perspicit: *Explorator* pacata clamore cognoscit.

Feralia, diis manibus sacrata festa, à ferendis, eadibus appellata. *Feria* à feriendis victimis appellata.

Fenus & *Funeratores*, & lex de credita pecunia, *Fanebris*, à fœtu dicta, quod crediti nummi alios pariant, ut apud Græcos eadem res *finis* dicitur. *Fenum* quoque pratorum ab hac causa est appellatum, quando id ipsum manens, quotannis novum parit: unde etiam *fastuca* vocata est.

Fanus appellatur naturalis terræ fœtus, ob quam causam & nummorum fœtus *Fanus* est vocatum, & de ea re *leges Fanebres*.

Falsio & *Falsiosus* initio honesta vocabula erant: unde adhuc factiones histrionum & quadrigariorum dicuntur. Modò autem nomine *falsionis* seditio, & arma vocantur.

Hec, est adverbium temporis: *Hec* dictum à Græco χθις.

Hæres apud antiquos pro domino ponebatur. *Hæredium*, prædium parvulum.

Hostis apud antiquos peregrinus dicebatur, & qui nunc hostis, perduellis.

Impages, dicuntur quæ à fabris in tabulis figuntur, quod firmitus cohereant, à *pangendo*, id est, fingendo. Vnde & poetæ *Pangere Versus* dicuntur, & agricolæ *Pangere plantas*, id est, infigere.

In, non semper abnuntiationem significat, sed interdum etiam pro ademptione ponitur, ut inuolando, inclamando, inuocando.

In prapositione significat modò *quod non*, ut inimicus: modò *actionem*, ut inclamavit: modò *ubi quod tendatur*, ut incurrit: modò *ubi quis sit*, ut inambulat.

Infectores qui alienum colorem in lanam coniciunt. *Offectores*, qui è colore proprio novum efficiunt.

Illex producta sequenti syllaba significat, qui legi non paret, qui legem putat tenere se nullam: *Illex* correpta sequente syllaba significat, inductionem, ab illiciendo.

Maenia Iouis tres dicuntur esse, quarum una sunt minima, quæ moneant, placidaque

sint. Alteræ quæ maiores sunt, ac veniant cum fragore, discutiantque, aut diuellant, quæ à Ioue sint, & consilio deorum mitti existimantur. Tertiæ his ampliores, quæ cum igne veniant, & quanquam nullum sine igne fulgur sit, hæ propriam differentiam habeant, quod aut adurant, aut fuligine deformant, aut accendant.

Modo, cum per corruptum o. dicitur, significat *tempus*, ut, Modò introij, & ponitur pro *tantum*, ut, Tace modò, nunc iam. Quod si producta posteriore syllaba enuntietur, dativus, vel ablativus est casus ab eo, quod est *modus*. Ut, *Modo quodam*, id est, ratione.

Mente caprus dicitur, cum mens ex hominis potestate abiit: & idem *Demens*, qui de sua mente discesserit: & *Amens*, qui à mente abierit.

Miseratur is qui conqueritur aliena incommoda: *Miseratur* is, qui miserum subleuat. *Miseret me*, eadē forma dicitur, quæ *Piget me*. *Oculissimum*, charissimum. Plaut.

Oculissimum ostium amicæ.

Oculatum, pro præsentī posuit idem Plaut. cum dixit,

oculata die. Idem ipse,

Pluris est oculatus testis unus, quàm auriti decem.

id est, qui se vidisse dicat. *Oculus* quoque dicitur, ut funditus, penitus: quo significatur tam charum esse quàm oculum.

Orba significat apud poetas privata aliqua persona chara. *Orba* est, quæ patrem, aut filios, quasi lumen amisit.

Inter *Obsidionalē* & *Civicam coronā* hoc interest, quod altera singularis salutis signum est, altera vniuersorum civium servatorum.

Ob præpositio, aliàs ponitur pro *circum*: ut cum dicimus, Urbem obsideri, obsignari, obvallari. Aliàs *In*, vicem præpositionis, quæ est propter ut, Ob merita, Ob superatos hostes, unde *obsides* quasi *obfides*, qui ob fidem patriæ præstandam dantur. Aliàs pro *ad*, ut Ennius,

Ob Romā noctu legionem ducere cepit.

Præsidium est, quod pro salute & utilitate alicuius auxilij gratia præponitur: *Subsidium* quod postpositum est ad subueniendum laborantibus.

Properare aliud est, aliud *festinare*. Qui vnumquodque maturè transigit, is *Properat*: qui multa simul incipit, neque perficit, is *Festinat*, [Qui neque citius agit, neque serius, sed medium quiddam tenet, is *maturat*: ut bene atque propriè Nigidius.]

Portenta rerum fieri dicuntur, cum solida corpora raro se ostendunt, ut cometa, turbines, barathra, item sereno celo fieri tonitrua. *Ostenta*, quæ tantummodo ostendunt. *Membra*, quæ perspiciantur, quæque remedio purgentur.

Puri, Probi, Profani, Sui auri dicitur in manumissione, sacrorum causa: ex quibus *Puri*, significat quod in usu spurcum non fuerit: *Probi*, quod rectè excoctum, purgatumque sit: *Profani*, quod sacrum non sit, & quod omni religione solutum sit: *Sui*, quod alienum non sit.

Quatenus significat qua fine. ut hæcenus, hæc fine: at *Quamvis*, quoniam.

Inter *Legem* & *Rogationem*: *Rogatio* est genus legis. Quæ lex non continuo est, ea *rogatio* est, non potest non esse lex, si modò iustis comitiis rogata est. *Ælius Gallus*.

Rogatio est, cum populus consulitur de vno, pluribusque hominibus, quod non ad omnes pertineat: & de vna pluribusve rebus, de quibus non omnibus sancitur. Quod in omnes homines, & vix populus sciuit *Lex* appellatur.

Reus stipulando, est idem qui stipulatur: *Reus promittendo*, est qui suo nomine alteri quid promittit, quive pro altero quid promittit.

Inter *Sacrum, Sanctum, & Religiosum* hæc differentia. *Sacrum*, ædificium consecratum Deo. *Sanctum* murum, qui sit circa oppidum. *Religiosum* sepulchrum, vbi mortuus sepultus aut humatus sit.

Regium est, quod aut est, aut fuit regis. *Regale*, est dignum rege.

Sub vitem hastas iacere dicitur veles, cithææ sub manu sursum mittit: *Sub vitem præliari* dicuntur milites, cum sub vinea militaturi pugnant: *Sub vineam iacere* dicuntur, cum astantibus centurionibus iacere coguntur fides.

Taciturnus, qui facile tacet: *Tacitus*, argutus etiam, quia potest aliquando tacere.

Martij Terentij Varronis DE LINGVA LATINA.

Verba aliud nunc ostendunt, aliud ante significabant, ut *hostis*. Nam tum eo verbo dicebant *Peregrinum*, qui suis legibus vteretur: nunc autem eum, quem tum dicebant *Perduellum*.

Lacus, lacuna magna, vbi aqua contineri potest: *Palus* paululum aquæ in altitudinem & palam latius diffusæ.

Præsidium est dictum, quia extra castra præsidebāt in loco aliquo, quò tutior regio esset.

Obsidium dictum ab obsidendo, quo minus hostis egredi possit in die.

Pauper, à paulo lare: *Mendicus* à minus, cui eum opus est, minus est.

Dives, à diuo, qui ut deus, nullo videtur indigere. *Opulentus* ab ope, cui ea optimè. *Pecuniosus*, à pecunia magna.

Vindemiator, vel quod vinum legere dicitur, vel quod de vite id demit: *Vesigator*, à venatu.

Assum dictum, quod ab igni assuescit. *Vuidum* est, quod humidum: & ideo vbi id non est, succus abest, & ideo sudando assum destillat humorem. Ut *Crudum* minimum habet humoris, sic *Excoctum* parum habet succi, *Elixum* est à liquore aquæ deductum, & ex iure: quod iucundum magis, conditione succi.

Hasta, quod astans solet ferri. *Iaculum*, quod ut iaciatur, fit, *Tragula*, à traiciendo.

Dammum, à demtione, cum minus re factum, quam quanti constat: *Detrimentum*, à detrimento: quod ea, quæ trita, minoris sunt precij.

Mercēs à merendo, quod manu factum erat, & datum pro eo. *Manupretium*, à manibus & precio: *Premium*: à præda, quod ob rectè quid factum, concessum.

Loquax, qui nimium loquitur: *Eloquens*, qui copiose loquitur.

Colloquium, cum convenitur in vnum locum, loquendi causa: *Loquela*, verbum quod in loquendo efferimus.

Loquitur is, qui suo loco quodque verbum sciens ponit: *Proloquitur* iste, cum animo quod habuit, idque extulit loquendo.

Conferere manum dicimus cum hoste: *Asserere manum*, cum libertatem comprehendimus.

Spondet, qui dicit à sua sponte: *Sponsor* etiā spondet, qui idem faciat obligatus: *Præs*, qui à magistratu interrogatus, in publicum ut præstet, à quo & cum respondet, dicitur *præs*. *Vas* appellatus, qui pro altero vadimonium promittebat.

Inter *Agendi, Faciendi, & Gerendi* verba, Potest quis quid *facere*, & non *agere*. ut, poeta facit *fabulam*, & non agit: Contra *actor* agit, & non facit, & sic à poeta fabula fit, & non agitur, & non fit. Contra Imperator qui dicitur res gerere, in eo neque agit, neque facit: sed *gerit*, id est, sustinet: translatus ab his qui onera gerunt, quod hi sustinent.

Signa dicuntur eadem & *Sidera*. *Signa*, quod aliquid significant. ut, libra. & quinoctium: *Sidera* quæ insidiuntur, atque ita significant aliquid in terris perurendo.

Fretum, dictum à similitudine feruentis aquæ, quod in fretum sæpe concurrat æstus, atque afferuescat. *Aequor*, mare appellatum, quod æquarum, commo-

tum vento non est.

Q. T E R E N T I I S C A V R I D E O R - thographia.

DE, nonnunquam perperam ponitur. pro
lex. De provincia venire, qui se dicit, di-
cit perperam. Imus enim in provinciam, ut in
navem, ut in CIRCUM. Eximus è provincia, ut è
navibus, è CORFICA. De provincia existit manus,
cum de ea bene aut malè prædicamus. De na-
vi dicimus, cum longa an oneraria sit, roga-
mus. De CIRCO, cum Flaminius, an Maximus.

Vitiosè dicitur. Senatum haberi apud adem
Apollinis, quod in ade dici oportet. Et de se-
natus sententia vitiosè: nam habent dicere, ut
ex mea sententia. Item quidam dicunt de se-
natus ire, dici potius, quàm è senatu quod de
eo, quo inimus dicimus, in: de, cum redimus.
Ex senatu eiectus potius quàm de senatu.

Malè imperant qui dicunt, de tabulis quid
dicere. De tabulis enim is dicit, qui eas lau-
dat, aut culpat: è tabulis is dicit, qui quod est
in his scriptum: recitat è scripto, què pronun-
tiantur.

A capite dempta quæ vocant, malè appel-
lant, quod sunt de capite dempta, non à capi-
te. Ad caput additum rectè dicitur, si est extra
caput quod additur.

Qui transcribunt tabulas, nō describunt sed
exscribunt, qui quales sunt scribunt, id est,
tribuunt.

A scena, venit spectator: è scena venit, qui
egit. Contrà spectatur è theatro: à theatro actor.
De scena loquitur, qui de ea bene an malè or-
nata sit, loquitur. In scena pronuntiat, qui hoc
idem subtilius vult dicere, non in scena, sed
pro scena dicit, pronuntiare actorem in scena
significanter Græcè dicimus. E scena actor
exit, venit in pulpitem ac vestibulum: in sce-
na itaque actor est, cum eò venit.

Prodire dicimus, qui domo excedit. Proce-
dere qui eo quod ducit producere.

Pro rostris dici oportet, cum is qui concio-
natur his dicit, qui ante rostra sunt. Pro ro-
stris enim & ante, idem sunt.

In rostra ascendit, è rostris descendit: de ro-
stris dicit, qui ea eiusmodi sunt, dicit. †

In cōcione stat, è cōcione venit, de cōcione dicit.

Inscribunt quidam literis, Data è Gallia:
Item, Data in Roma, vitiosè: nam sic dici o-
portet in Gallia, & Roma. Dantur enim in lo-
co, afferuntur è loco: sequitur ut dentur in Gal-
lia & Roma.

Agellij.

A Doptatio dicitur, quod per prætorem fit.
Arrogatio, quod per populum.

Ananus appellatur, qui auidas eris est. Zo-
cuples, qui multas possessiones tenet.

Lex est generale iussum populi aut plebis,
rogante magistratu. Plebiscitum est lex, quam
plebes non populus accipit.

Rogatio est, sine cum populus, sine cum
plebs rogatur, siue quod vniuersos pertinet,
capit ipsum, & origo, & quasi fons.

Populus est, in quo omnis pars ciuitatis, o-
mnesque eius ordines continentur. Plebs ea
dicitur, in qua gentes ciuium patricie non
insunt.

Qui mentitur, ipse non fallitur, sed alterum
fallere conatur. Qui mendacium dicit, ipse
fallitur. Qui mentitur, fallit quantum in se
est. Qui mendacium dicit, ipse non fallit, quan-
tum in se est Ita Nigidius.

Necessitudo dicitur pro eo, quod necessum
est. Necessitas pro iure officiisque obseruan-
tæ affinitatisque.

Errare dictum, & nō ipsis. Hallucinari ex
eo quod Græcè dicitur αλῶν.

Qui vnum quid maturè transigit, is prope-
rar. Qui multa simul incipit, neque perficit,
is festinas.

Vani dicuntur, non (ut vulgus dicit) desti-
pientes aut hebetes, aut inepti: sed ut veterū
doctissimi dixerunt, mendaces & infidi, &
leuia inaniaque pro grauibz & veris astu-
tissimè componētes. Stolidi vocantur non tā
stulti, & excordes, quā tetri, & molesti, ille-
pidi, quos Græci μωχθροὶ & ορμηκτοὶ dicunt.

Vena suapte vi immobiles sunt, & sangui-
nis tantum demittendi gratia explorantur.

Arteria motu atque pulsu suo habitu &
modum febrium demonstrant.

V O C V M A L I - Q V O T A P V D T E R E N - tium explicatio.

E veteribus membranis.

HEno, Ohe, Ebo, Ebodum, vocandi.

Ansbac, Quoad, Postbac, temporis.

Vsqum, Vsqiam, Nusquam, Quopiam, loci.

Amabo, Sodes, Hem, Meatu, blandientis.

Pol, Edopol, Castor, Hercle, iurandi.

Eu, Euge, Eia, Age, Agedum, hortandi.

Nullus, pro non.

Vtne, qualitercunque. Vbius, Vbicunque, Cui-
cui, cuiuscunque.

Hen, ben, dolentis.

Hui, P hy, Papa, admirantis.

Vaha, deridentis vel indignantis.

Asat, expanscentis.

Ha ha ha, deridentis.

Hen ben, au au, flentis.

Nequisquam, frustra. Neutiquam, nullo modo

xx j

Idem, similiter.
Apprime, Valde.
Atqui, Certè.
Potui est, potest: Pote, potes.
Esse, tamen, pro quamvis.
Qui, quare vel quomodo.
Quam, quantum.
Maxime, sæpe pro libenter.
Eccum, ecce eum vel ipsum.
Ecca ipsa, ecce, ea ipsa.
Hicce, pro hic, hiccine, pro hinc: hucce, pro hic:
istocine, pro istone: huiusce, pro huius:
hiscine, pro hisne.
Illaccon', pro illacône.
Malum, interiectio.
Ture, tuipse.
Scelus, quandoque pro scelerato.
Periculum, pro experientia.
Res, pro prædiis vel utilitate.
Facinus, quandoque factum.
Mala, maxilla.
Dica, scedula.
Angiportum, via arcta.
Occipio, incipio.
Cesso, tardo.
Faxo, faxim, pro faciam vel fecerim: faxint,
facient, fecerint.
Dedo, do: dedim, dabo: dunt, dent.
Scies, pro scis: Scient, pro sint.
Face, pro fac. Adduce, pro adhuc.
Mitte, pro dimitte. Rogo, pro interrogo.
Offends, pro inueni.
Mane, pro ausculta.
Opperior, expecto.
Percontor, inquiror.
Maturo, accelero.
Obtundo, eneco, de magna molestia.
Cenredo, obedio.

Exigo, expello & sperno.
Arcessor, vocor.
Vereor, timeo. Reuercor, obseruo.
Calleo, callidè scio.
Abnuo, nego & subtraho.
Refello, contradico.
Gannit, latrat, inaniter loquitur.
Disperij, per deos perij.
Poster die, pro postridie, hoc est, postero die.
Astu, astutia, vel prouidentia. Astu pro ciui-
tate.
Miserè, interdum pro immoderatè.
Præviso, videre desidero.
Sedulo, intentò, styliter, studiosè, exanime, si-
ne dolo.
Ambages, verba frustratoria. Phalera, insidio-
sa.
Clientela, seruitium vel multitudo clientium.
Conclamatum, satis dictum.
Facessere, libenter & cum desiderio facere.
Id propterea, propter id.
Ostentare, vanè se iactare vel ostendere.
Propediem, breui vel cito.
Diem, breue tempus: Aetatem, tempus longum
significat, adverbialiter.
Debachari, furere, à furore non cessare.
Despicatus, despectus.
Acrumna, molestia vel miseria.
Floccifacere, contemnere, despicere.
Lacessere, prouocare.
Suffarcinatus, succinctus.
Iurandum, pro iusiurandum.
Exemplum facere, id est poenam constituere.
Potesse, potius esse, posse.
Qui, pro qui. Quis, pro quavis. Quisnam, pro
quænam.
Sycophanta, pro comedone.
Succenturiatus, sub centuria positus.

PAULI

FINIS.

PAULI MANVTII

PATRIS DE VETERVM

DIERV M RATIONE.

S In vñ dierum in gene-
ra distribui Annum oportet,
multifariam recte di-
uidetur, vt sic: *Annum com-
stat ex Diebus vel Fastis,
vel Nefastis*: aut sic, ex Die-
bus vel Festis, vel Profestis: aut sic, ex Die-
bus vel Senatoriis, vel nō Senatoriis: aut sic, ex Die-
bus vel Comitiales, vel nō Comitiales. ha-
rum enim quatuor diuisionum, si separatim
singulæ considerentur, totum Annum quæ-
libet complectitur. Nos autem, cum de Die-
bus ex quæ scitu digna censuimus, quæque
ad Romanæ historiæ notitiam valde perti-
nent, breuiter ostendere instituerimus, ex
his diuisionibus vtetur ea in qua quæ ma-
ior pars est, (duas enim partes habent singu-
læ) ea, cum ea parte, quæ in aliis diuisioni-
bus item maior est, comparata, vberior ali-
quanto esse cognoscitur. incipiemus igitur
à nominatis in prima diuisione, Fastis,
& Nefastis: quandoquidem Fasti, quæ dua-
rum primæ diuisionis partium plenior est,
plures in anno sunt, quàm quæcunque pars
in tribus reliquis diuisionibus latius patet,
hoc est, quàm vel Profesti, vel non Senatorij:
vel non Comitiales. quod si quis opponat,
in kalendario plures notatos esse dies littera
c, quàm littera f, vnde plures significantur
Dies Comitiales, quàm Fasti: itaque non re-
ctè me à Fastis, vt à plenior parte, exordiri:
sciat, non à me Fastos modò vocari quos no-
tatos littera F videmus, sed omnes planè qui-
bus fari tria verba, Do, Dico, Addico, Prætori
licebat: quorum è numero Comitiales erant,
& ij, quos in kalendario hæ litteræ demon-
strant EN. N. Q. REX. C. Q. ST. D. F. P. qui-
bus omnibus cum fari liceret, etiam si non
id semper fieret: qua de causa notati sunt a-
his litteris potius, quàm f, vt indicetur, præ-
ter fari aliquid etiam fieri licuisse: non absur-
dè mihi facere videor, & ad Fastos, littera f
notatos, qui quidem verè Fasti dici possunt,

quod iis aliud prorsus nihil ficheret, quo Præ-
tor à iure dicendo impediretur, eos quoque
dies aggrego, quibus, fari semper quod idem li-
cebat, non tamen, quod liceret, fieri semper
solebat. vt omnino tria essent genera, quibus
de singulis agatur suo loco: primum Fasti ij,
quibus fari semper & liceret, & soletur, qui
notantur littera f, suntque omnes xxxij.
hi & propriè erant Fasti, & toti: propriè quod
per eos nisi cum aliquis casus extra ordinem
interueniret, nunquam Prætorius non dice-
bat: toti, quod fari, horis omnibus liceret.
Alterum genus fuit, Fasti ij, qui & ipsi pro-
priè Fastierant, sed non toti, quod iis qui-
dem omnibus fari, non tamen horis omni-
bus, liceret. erant autem hi, EN. N. f. P. EN. Q.
REX. C. Q. S. T. D. quas litteras infra explana-
uimus. atque hi erant omnes lx. Tertium
genus Comitiales, fieri casu Fasti, non pro-
priè, quia, cum Comititia non haberentur, tunc
fari solum Prætor solebat, hi modò toti e-
rant Fasti, cum nulla scilicet Comititia habe-
rentur, modò ex parte, cum haberentur illa
quidem, sed minimè per totum diem. hi
c lxxxiv. erant. Nos igitur Fastos omnes
vocaui: quibuscunque fari liceret, siue
Fasti propriè, siue non propriè essent. Itaque
ab his profesti, paulatim progrediemur di-
uidendo, vt, qui nobis propositus est huius
narrationis finis, eò perueniamus. Omnes
Dies aut Fasti sunt, aut Nefasti: & Fasti par-
tim Festi, partim Profesti: Festos plerisque
partim Fastos, partim Nefastos fuisse, vt Qui-
rinalia, Lupercalia, Terminalia, ex kalenda-
rio cognoscitur. quibus enim Festis diebus,
adscriptum est N, ij sunt Nefasti. simul, & Fa-
sti Nefasti, priore parte, Fasti, posteriore Die
Feralia adscriptam habet f. qui festus pro-
priè non fuit, sed gestandæ ad mortuos cœnæ
dicatus dies. quod quia nō hora stata fiebat,
sed vt cuique commodum erat, idè totus
dies potuit esse Fastus. propterea, vt opinor,
littera f. notabatur. Festis porro diebus,

non dubito, quin omnibus haberi Senatum
 licuerit, cuius rei exempla sunt in antiquo-
 rum libris admodum multa. quanquam so-
 lemne hoc non erat ut semper Diebus Festis
 Senatus haberetur, sed legitimum ut haberi
 posset, solemne autem illud, ac statutum, ex
 more maiorum, ut kalendis, Nonis, Idibus,
 haberetur. Itaque in kalendario neque Ka-
 lendis, neque Nonis, neque Idibus littera
 C, quæ Comitiales dies significabat per quos
 haberi Senatus non poterat, neque diebus
 omnino ullis Festis adheret profecti dies aut
 fasti erant, aut Nefasti, & omnibus Profectis
 Nefastis haberi Senatum licebat. Profastis
 autem Fastis non planè omnibus, sed iis tan-
 tum, qui Comitiales non essent, quibus au-
 tem Profectis haberi Senatus poterat, iis om-
 nino Agi cum Populo non poterat: contra
 quibus Profectis haberi Senatum non lice-
 bat, iis Agi quidem cum Populo licebat, nec
 tamen semper agebatur: cum ea res ex eo-
 rum voluntate penderet, penes quos Popu-
 li cogendi potestas esset. non enim, quod li-
 cet, id etiam necesse est. Quod autem dixi
 Comitilibus haberi Senatum non licuisse,
 declarant illa verba, in epistola Ciceronis ad
 fratrem, quæ tertia est lib. II. Consecuti sunt
 dies Comitiales, per quos Senatus haberi nō
 poterat. & illa in S. C. quod Cælius ad Cice-
 ronem misit, Epist. fam. lib. IX. Utique eius
 rei causa per dies Comitiales Senatum ha-
 berent, S. Q. C. facerent. Quibus verbis, quod
 extra ordinem à Senatu eo S. C. decretum
 est, id omnino fieri solitum non esse, dilu-
 cidè constat. ita Senatus Fastis quibusdam
 haberi poterat, quibusdam non poterat: si-
 quidem Comitiales inter Fastos iam retuli-
 mus. Nefastis autem haberi omnibus potuis-
 se, iam diximus. Sanè qui me torqueat, nodus
 est, mihi quidem perdifficilis, in epistola ad
 Atticum libro I, in qua, cum dixisset iam,
 Nam, cum dies venisset rogationi ex S. C.
 ferendæ, paucis post versibus subiunxit, Se-
 natus vocatur, quod certè mos maiorum mi-
 nus ferre videbatur. nam, si Rogationi feren-
 dæ dies est, certè Comitialis est. quod si Co-
 mitialis, haberi Senatum non licet: cuius rei
 testimonio sunt ea, quæ paullo antè recita-
 ulmus, & ex epistola ad fratrem verba Cice-
 ronis, & S. C. nisi si factum id extra ordi-
 nem dicamus, ut Pisonis Consulis iniquissi-
 mis conatibus obuiam iretur: qui cum esset
 lator rogationis & eius Rogationis, quam
 ex S. C. & de religione ferebat, idem ta-
 men erat dissuasor. Comitiorum magnus
 erat numerus: eosque fuisse dies Fastos,
 quod supra dixi, ita existimo, ut mihi vi-
 deat affirmare posse, non enim inani qua-
 dam coniectura, sed certa in primis, ut

puto, ratione commoveor. nam in Oratio-
 nibus Ciceronis, in Pisonem, de Prouinciis
 consularibus, pro Sextio, mentionem video
 fieri ea de lege, qua P. Clodius Tribunus pl.
 sanxit, ut omnibus diebus Fastis Agi cum
 Populo liceret. quo fit apertum, Fastis qui-
 busdam non id licuisse, quod, ut omnibus li-
 ceret, lege Clodia sancitum est, quam tamen
 legem non fuisse obseruatam, demonstratū
 est à nobis in lib. de Legibus Romanis. Nec
 verò mirari satis possum, cum, Fastos aliquot
 fuisse Comitiales pateat, qui venerit in men-
 tem Macrobio Fastis, dicere, Lege agi licuis-
 se, cum Populo non licuisse, Comitilibus
 autem verumque licuisse, quorum alterum
 verè dictum constat, Comitilibus, inquam,
 & Lege agi, & cum Populo licuisse: quia sci-
 licet Comitiales erant de numero Fastorum:
 itaque & illud, omnium Fastorum commu-
 ne habebat, ut Lege agi posset, & hoc præter
 ea proprium, ut etiam cum Populo posset:
 Alterum autem de Fastis diebus, quibus aut
 lege agi licuisse, cum populo non licuisse, in
 prima parte verum esse video, in secunda quæ
 possit non esse falsum, haud facile reperio:
 qui enim Fastis agi cum populo non licet,
 cum Comitiales omnes fasti sint &, Comi-
 tialibus agi licuisse cum populo, iam osten-
 derim: dixisset hoc modo: Fastis omnibus le-
 ge agi licet, cum populo non omnibus licet:
 nihil erat, quod reprehenderes: siquidè, quod
 docuimus, quibusdam Fastis agi cum popu-
 lo poterat, quibusdam non poterat: qui-
 bus poterat, eos si quis Fastos, aut Fastos
 Comitiales diceret, non erraret, cum dies
 fuerit nullus Comitialis, quin idem & Fa-
 stus: sed Comitiales potius, quàm Fasti, ut
 reliquis Fastis proprio nomine distinguerè-
 tur, & Comitiales item potius, quàm Fasti
 Comitiales, breuitatis causa, vocabantur.
 Verum quia libenter, quantum in me est,
 Antiquitatem soleo tueri; Macrobiū, à
 quo multa didici, quasi gratiæ referendæ lo-
 co, ita conor excusare: ut cum Fastos nomi-
 nauit, de iis tantum intellexerit qui Fasti
 vulgò dicebantur, non etiam de iis qui et si
 Fasti ipsi quoque erant, Comitiales tamen
 appellabantur. Spectauit igitur non verbi
 vim, quæ dies omnes, quibus Prætor tria ver-
 ba fieri posset siue Comitiales essent, siue nō,
 complectitur; sed consuetudinem loquendi,
 quod Fastos nominabant eos, quibus tan-
 tum lege agi posset, cum eos quibus cum po-
 pulo posset, Comitiales præcipuo vocabulo
 mallèt appellare. Quæritur hinc fortasse: cum
 Comitiales omnes essent Fasti, itaque & cum
 populo, & lege agi posset, cum populo, quia
 Comitiales: lege, quia Fasti, fieretne simul v-
 trumque. Negatur, nam, et si, licebat vtrum-
 que

que eodem die, non tamen utrunque poterat eodem tempore. cum enim populus in Forum convenisset, quid iudicium, aut litigantibus loci relinqueretur? porro, si vacaret locus, qui tamen posset Prætor, aut Iudices, in tanto strepitu, quantus coacti in unum locum multitudinis solet esse, eorum, qui causas agerent, orationes attentis auribus, animisque, ut par est, excipere? sed tamen diligenter aliquid considerantibus oportuit est, itaque absurdum est, credere, potuisse eodem tempore & cum populo agi, & iudiciis operam dari: sicuti Fastis us, qui Comitiales non erant, eodem quidem die non tamen eodem tempore, & Lege actum, & Senatum esse habitum inuenio: sic, ut Lege ageretur primum, deinde Senatus haberetur. quod cum ex aliis locis, tum ex 111. & 111. epistola libri 11 ad Quintum fratrem intelligitur. Ergo cum omnes Comitiales essent Fasti, non quia semper Lege ageretur, sed quia semper liceret, si modo cum populo non ageretur: (nec enim utrunque simul fieri, iam diximus) ita concludemus: Fastos, littera F in Calendario notatos, iurisdictionem omnes habuisse: Fastis, littera C notatis, & ius dici, & agi cum populo eodem die, non eodem tamen tempore, potuisse: idcircoque Fastos eos quoque fuisse, dico non ex eo, quod fieret, sed ex eo, quod liceret. Hæc de Fastis: supersunt Nefasti. His omnino neque lege agi, neque cum populo licebat. cum enim opponantur Fastis, quorum è numero sunt Comitiales, comire, quod omnes Fasti, siue Comitiales, siue non Comitiales, habent, prorsus careant necesse est. Festus etiam sic: Die nefasto apud Prætorem lege agere, religiosum erat. Causas tamen agi, & Concione haberi, & legem promulgari, licebat. nam neque causas agi, est lege agi neque Concione haberi: aut, legem promulgari, est cum populo agi. quæ probare singula magni negotij nõ est. Agitur lege, cum Prætor tria verba facit, Do, Dico, Addico: qui est ultimus iudicij dies: cum verò causas audiendis Prætor operam dat, lege tunc non agitur. quare Fastos esse necesse non est omnes dies, quibus aut pro reo, aut contra reum dicitur: sed fastum eum quidem esse necesse est, quo Prætor, aut qui iudicio præest, cum consilio iudicium sententiam ferre debet. itaque in epistola 111, libri 11. ad Quintum fratrem, Ad 111. Idus, inquit, dixi pro Bestia, de Ambitu, apud Prætorem Cn. Domitium. Quem tamen diem (est autem 111. Idus Februarij) factum non fuisse, Calendarium indicat: notatur enim, ut nefastus, littera N nec omnino de octo diebus, qui ab Idibus appellantur, mense Februario Fastus ullus fuit, ultimo tantum die, hoc

est Idibus ipse, excepto, qui nefastus prior, fastus posterius parte fuit: notatur enim sic, N. Conciones licet ad populum haberentur, non tamen Comitiales tantum die, sed eo facto, qui Comitialis non esset, & Nefasto pariter haberi poterant. nolo enim quenquam in eo falli, quia fortasse, Agi ad populum, & Agi cum populo idem esse videatur: quæ diversa sunt. nam Agebatur ad populum cum ad populum concionem aliquis habebat, ut Gellius docet lib. 11. c. 5. Agebatur autem cum populo, ut ait Festus, cum magistratus ad Consilium aut Comitiam vocabat. quod fieri Comitiale duntaxat die licebat. Concionari autem omnibus æquè diebus licuisse, exempla demonstrant. itaque quoties aliquod s. c. erat factum, dimisso Senatu, & s. c. ad populum recitato, magistratus aliquis, aut etiam privatus Senator, Concione ei à magistratu data, ad populum verba faciebat, nec tamen is erat dies Comitialis: nam Comitilibus fieri s. c. aut omnino Senatum haberi non potuisse, demonstratum est. & Festus hæc aperire distinguit, cum ait, Forum est, in quo iudicia fieri. Cum populo agi, Conciones haberi, soleant. Quo die igitur Agi cum populo, eodem, Agi apud populum, licebat: quo autem Agi apud populum, eodem. Agi cum populo, non semper licebat. Exempla sibi quisque notet in legendo, quod facillimum est: sunt enim infinita. itaque puto me facere non ineptè, quod his recitandis quæ passim extant, contrerendum mihi tempus esse non existimem. Illud addendum vnum videtur: Cum aduocabatur Concio, ut populus aliquid suffragiis, rogante magistratu, scilicet, cum actum esse cum populo: non ad populum: cum verò Magistratus, aut etiam privatus aliquis, magistratu ei concionem dante, ad populum verba faciebat, non ut suffragia deinde ferrentur, sed ut aliquid exponeretur, tunc non cum populo, sed ad populum actum esse. Aliud est igitur, Habere concionem: aliud Aduocare concionem: Habere concionem, est Agere ad populum: Aduocare concionem, si aduocatur, ut suffragia ferantur, est Agere cum populo. ideo scripta sunt hæc, apud Macrobium lib. primo Sat. Iulius Cæsar Auspiciorum lib. 1. negat, Nundinis Concionem aduocari posse: id est, Cum populo agi, idcircoque Nundinis Romanorum haberi Comitiam non posse. Addita enim sunt illa verba. Id est, Cum populo agi quia non semper, Concione aduocata, cum populo agebatur, sed interdum ad populum duntaxat: Nundinis autem, cum populo quidem agere non licuit, ex quo sequebatur, ut Comitiam haberi nõ possent: ad populum autem agere, hoc est concionem habere, certe licuit: non enim

aduersatur illud quod à Cicerone scriptum est, lib. 1. v. ad Atticum: Ante diem x. Kal. Nundinæ: Concio biduo nulla. Quibus verbis, id quod factum non est, non id, quod nō licuit, ostēditur, nam cūm haberi Nundinis Comititia non possent, quod non ex Macrobio tantūm, verūm etiam ex Plinio lib. 21. x. cap. 111. cognoscitur: propterea ne concionandū quidem P. Clodius, Appius, Metellus putauerunt, qui proximis diebus, Comitiorum causa, Conciones habuerant. Superest de lege promulganda id enim de tribus, quæ præposuimus, erat tertium Ferendæ legis, & Promulgandæ non eadem ratio fuit. Ferebatur die tantūm Comitiali; Promulgabatur etiā non Comitiali siue Fastus, siue Nefastus esset. itaque C. Cato Tribunus pl. rogationem de abrogando Lentulo imperio, die non Comitiali, promulgauit. cūm enim & post 1. v. Nonas Februarij, & ante 11. x. Idus eiusdem mensis promulgauerit: quod ex epistola 111. libri 11. ad fratrem colligitur: Comitiali die promulgare non potuit, ac ne Fasto quidem. primi enim duodecim Februarij dies Nefasti omnes fuerunt. Haberi autem Senatum per Nefastos omnes, licebat: nec per omnes tamen sed tantūm, cūm res postularet, habebatur, eorum magistratuum, quibus id iuris erat, arbitrari. ita Senatus in hoc præstare populo videbatur: quod agi cūm populo per vnum modo dierum genus, hoc est, per Comitiales, quæ Fastorum pars erat, haberi autem Senatum per duo genera, hoc est, & per Fastos eos, qui Comitiales non essent, & per Nefastos omnes, licebat. Erant præterea Dies aliquot promiscui, quibus totis lege agi, neque omnino licebat, neque omnino non licebat, sed partim Fasti erant, partim Nefasti. horum tria erant generalij, prima & postrema diei parte, Nefasti, media Fasti, qui dicebantur *Intercessi*, & in Kalendariis his duabus literis notantur, N. & N.: quod est Endotercis, pro Intercessi. Veteres enim Endo pro In vsurpabant. itaque dixit Cicero lib. 11. de legibus: Quos endo celum merita vocauerint. Et Festus notat, Endoitiū pro initium. Varro autem lib. 111. de re Rust. Endo suam domum. Alij priore parte Nefasti, posteriore Fasti: qui notantur ipsi quoque duabus literis, N. P., sed coniunctis, hoc modo N. P.: quod valet, Nefastus primo, cuiusmodi fuisse dies ferè omnes Festos, inspecto Kalendario, cognoscitur. Nonnulli priore parte Fasti, posteriore Nefasti: qui notantur sic, F. F. quod, Fastus primo, significat. quo ex genere, videmus in Kalendario Vinalia fuisse. Dies eos, qui priore parte aut Fasti erant, aut Nefasti, de veteribus, quod meminerim, æque nominat. de Fastis autem me-

dia diei parte hoc est de Intercessis, Varro sic lib. v. de lingua Latina. *Intercessi* dies sunt, per quos mane & vespere est Nefas medio tempore, inter hostiam caesam & exta porrecta fas: à quo, quod fas tum intercedit, Intercessi dies; aut quod Intercessum nefas. Paret iam his litteris, quæ sunt in Kalendario, F. N. C. F. P. N. & N., sex dierum genera significari, Fastos, Nefastos, Comitiales, Fastos primò, Nefastos primò, Intercessos, Quod si cui veniat in mentem, hæc duarum litterarum connectione N. non significari, quod nos diximus, Nefastus primò sed potius, Nefas Prætoris huius opinionem argumentum primò è cōiectura, vel ex ipsa potius, vt ego sentio, ratione ductum, deinde etiam Historiæ veteris infirmat auctoritas. argumentum est hoc, Nemo, cui pauciora sufficiunt, pluribus vitur, quid opus erat, vt ij dies, quibus adscriptum videmus N, Nefasti esse indicarentur, duas potius litteras, quàm vnā, apponeret Cur N., inquam, non N. præsertim cūm Nefasti dies omnes hæc vna littera, N, notentur sicuti & Fasti, eorum quasi aduersarij, vna littera, F, demonstrantur. Age, dicat aliquis, leue hoc esse, planèque nugatorium argumentum. quod sanè mihi videtur contrā, quid Ciceroni respondebitur mendaciæ, & falsitatis, quasi testem corruptum, aut inscientem, arguemus, non ita, vt opinor, quisquam desipiet. Sunt igitur hæc in Epistola, Risi, Ciceronis verba, libro 11. ad fratrem: Cognosce nunc Idus. Decimus erat Cælio dies. Domitius ad numerum iudices non habuit. Quibus verbis, cūm Idus Februarij, de quibus Cicero loquitur, Fastum ex parte diem fuisse, satis constet: quandoquidem eo die Prætor Domitius, vt de reo cognosceret, sententiāque ferret, in forum descendit: sequitur, vt N, quod Idibus omnium mensium, exceptis Iuniis, in Kalendario adscriptum videmus Nefastus dies omnino significari non possit. Eodem in libro altera est Epistola, quæ sic incipit: Sextius noster absolutus est ad 11. Idus Mart. qui dies, si eo die Sextius absolutus est, cerè Nefastus planè non fuit, fuit autem, cūm ei sit adiunctum, priore quidem parte Nefastus, posteriore autem Fastus: sicuti & Idus Februarij, de quibus proximè diximus. & omnes dies, quibus in Kalendario N. appositum animaduertimus. Aggrediamur nunc quando & de Dierum ratione, & de literis, eos significantibus, satis multa, atque etiam, vt arbitramur, satis vera dicta, alias, quæ in Kalendario sunt, litteras, aut conuulsas, eoque obscuriores dictiones interpretari: vt, quos Antiquitas capit eorum commodo pro nostra virili parte con-

F KIVLN
G N
H N
A N
B POPLIF. N'
C NLVDIA POLLIN
D NON NLVDI
E NLVDI
F NLVDI
G CLVDI
H CLVDI
A N'LVDI
B CLVD. IN. CIR.
C CMERK.
D EID. N' MERK.
E FMERK.
F CMERK.
G CMERK.
H LVCAR. N' MERK.
A CLVD. VICT. CAES.
B LVCAR. LVD
C CLVDI
D NEPT. LVDI
E NLVDI
F EVRR. NLVDI
G CILVDI
H CINCIRC.
A CINCIRC.
B CINCIRC.
C CINCIRC.
D C
XXXI

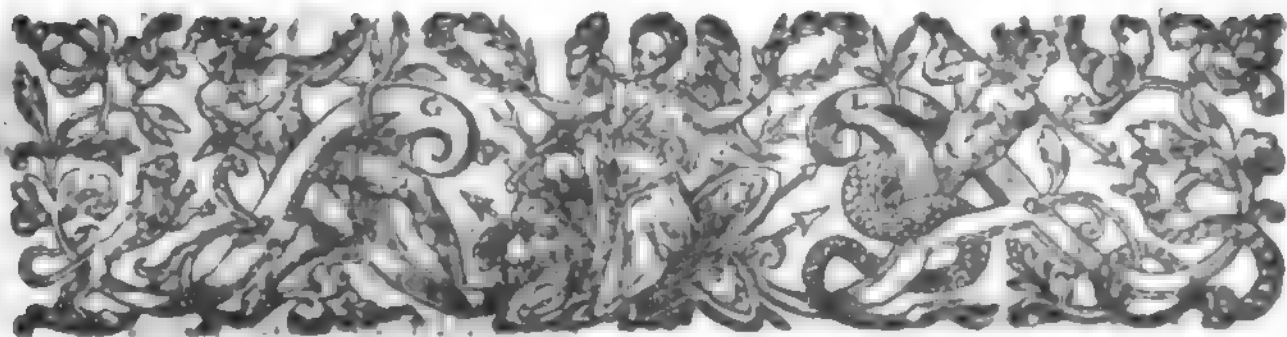
E KAVG. N.
F CFER. HOC DIE CAESAR
SAR. HISP. VICITZ
G C
H C
A NONF
B F
C C
D C
E N' HOC DIE CAESAR
HISPALIN. VIC
F C
G C
H C
A EID. N'
B F
C C
D C
E PORT. N'
F C
G VIN. FP.
H C
A CONS. N'
B EN
C VOLON'
D C
E OPIC. N'
F C
G VOLT. N'
H N' H. D. ARA VICTORIA
A F IN CVRIA DEDIC. EST
B F
C C
XXX

D KSEPT. N' HOC DIE
E N
F N'
G CLVDI. ROMANI
H NON. FLVD.
A FLVDI
B CLVDI
C CLVDI
D CLVDI
E CLVDI
F CLVDI
G NLVDI
H EID. N'
A F. F. EYDER. PROB.
B LVD. ROM.
IN. CIRC.
C CINCIRC.
D CINCIRC.
E CINCIRC.
F CINCIRC.
G CMERK.
H CMERK.
A CMERK.
B N' MER. HD.
C C AVGVSTI. NATALIS
LVD. CIRC.
D C
E C
F C
G C
H F
A C
XXX

B K. OCT. N
C F
D C
E
F C
G C
H NON. F
A F
B C
C C
D MEDITR.
E AVGVST. N'
F FONT. N'
G EN
H EID. N'
A F
B C
C C
D ARM. N'
E C
F C
G C
H C
A C
B C
C C
D CLVD. VICT.
E CLVDI
F CLVDI
G CLVDI
H CLVDI
XXXI

A KNOVEMN
B
C
D
E NON. F
F FLVDI
G CLVDI
H CLVDI
A CLVDI
B CLVDI
C CLVDI
D CLVDI
E EID. N'
F INDICT.
G CLV. PL. INCIR.
H CINCIRC.
A CINCIRC.
B CMERK
C CMERK.
D CMERK.
E C
F C
G C
H C
A C
B C
C C
D C
E F
F C
XXX

G KDEC. N
H
A
B
C NON. F
D
E C
F C
G C
H C
AGON.
B EN
C EID. N'
D
E CONS. N'
F C
G SAT. BERG. SAT.
H C
A OPAL. N'
B C
C DIV. N'
D
E LAR. N'
F C
G C
H C
A C
B C
C F
D F
E
XXXI

KALENDARII ROMANI EXPLANATIO NATIO.

F. Fastus dies
C. Comitialis.
N. Nefastus

Fas. Varro, Festus

APR.

IAN.

NON. NONA.
AGON. Agonalia. Ovidius
EN. Endotercius: pro Intercisus
CAR. Carmentalia: quod sacra tum & se-
riae Carmenti. Varro
EID. Idus

FEBR.

LUPER. Lupercalia: quod in Lupercali Lu-
perti sacra faciunt. Varro.

QUIR. Quirinalia, à Quirino: quod huic 20
Deo feriae ad Q. fratrem lib. 2.

FERAL. Feralia: ab inferis, & ferendo,
quod ferunt tum Epulas ad sepulchrum, qui-
bus ius ibi Parentare.

TER. Terminalia: quod is dies Anni ex-
tremus constitutus. duodecimus enim men-
sis fuit Februarius.

REGIF. Regifugium. Ovidius. quanquam
est inter Ovidium, & kalendarium, de Die
Regifugij controuersia. ille enim assignat ei 30
Februarij diem xxiii, in kalendario autem
video ad xxiv. esse appositum. nec sanè, si
modo Regifugij dies n fuit videtur esse po-
tuisse die xxiii, hoc est Terminalib. qui N'
dies fuit. alioqui dies idem & N' & n fuisset.

EQ. Equiria. Varro, Festus, Ovidius

MART.

LIB. Liberalia. Varro

QUIN. Quinquatrus. Varro

TUBIL. Tubilustrum: quod eo die in A-
trio sutorio Sacrorum Tubæ lustrantur.
Varro libro 5. Ovidius libro 3. Fastorum, &
Festus

Q. REX. C. P. Quando Rex Comitauit,

CIRC. Circenses
FORD. Fordicidia: à Fordis bubus Bos for-
da, quæ fert in ventre, quod ea die publicè im-
molantur boues pregnantes in Curiis. com-
plures à Fordis caedendis Fordicidia dicta.
Varro libro 5. Ovid. libro 4.

CAR. Cerialia. Varro

PAR. Parilia: à Pariendo, ut ait Victorinus
Afer. Alij, Palilia, à Pale: quod eo die Ferae ei-
dez fiunt. Varro lib. 5. Ovidius lib. 15. Fast.
Festus in verbo, Pales: & Parilibus. Tibull. el.
6. lib. 2. Propertius in iv.

VIN. Vinalia: à Vino. Varro

ROB. Robigalia: dicta ab Robigo, secun-
dum segetes. Varro

FLOR. Floralia. Ovidius, Plinius

MAI.

COMP. Compitalia

LEM. Lemuria. Varro, Ovidius

LVD. MART. IN CIRC. Ludi. Marti in
Circu. Ovidius

Q. REX. C. P. Quando Rex comitiauit,
fas.

IVN.

MART. CAR. MONET. Marti, Carne-
dex, Monetæ Iunoni. Macrobius, Ovidius

IN. CAPIT. In Capitolio

VEST. NE. PR. Vestæ, Nefas Prætori

Mat. Matri Maturæ, Ovidius

40 Q. ST. DI. Quando stercus defertur. Var-
ro, Festus, Ovidius

IVL.

POPULIF. Poplifugium: pro, Populifugium

APOLLIN. Apollinares
 MERK. Mercurius
 VICT. CAESAR. Victoriae Caesaris
 NEPT. Neptunalia
 FUR. Furinalia

A V G.

FER. Feralia
 HISP. VIC. Hispaniam vicis
 PORT. Portunalia
 VIN. F. P. Vinalia. Fas Praetori. Varro, Plin.
 CONS. Consualia. Plutarchus
 VOLC. Volcanalia. Varro
 OPIC. Opiconsuia. Varro
 VOLT. Volturnalia. Varro
 H. D. ARA. VICTORIAE. IN. CURIA.
 INDIC. H. V. Hoc die Ara Victoriae in Curia dedicata est

S E P T.

FER. NEPT. Feriae Neptuno
 F. EQVOR. PROB. Feriae equorum probandorum. Valerius Max. lib. II.
 LVD. CIRC. Ludi Circenses, in Augusti die natali. Suetonius Dio

O C T.

MEDETR. Meditrinalia, à Medetrina Dea.
 VARRO
 AVGVST. Augustalia
 FONT. Fontinalia. Varro
 ARM. Armilustrium. Varro

N O V.

EPVL. INDICT. Epulum indictum!
 LVD. PLEB. IN. CIRC. Ludi Plebei, in Circo. Suetonius

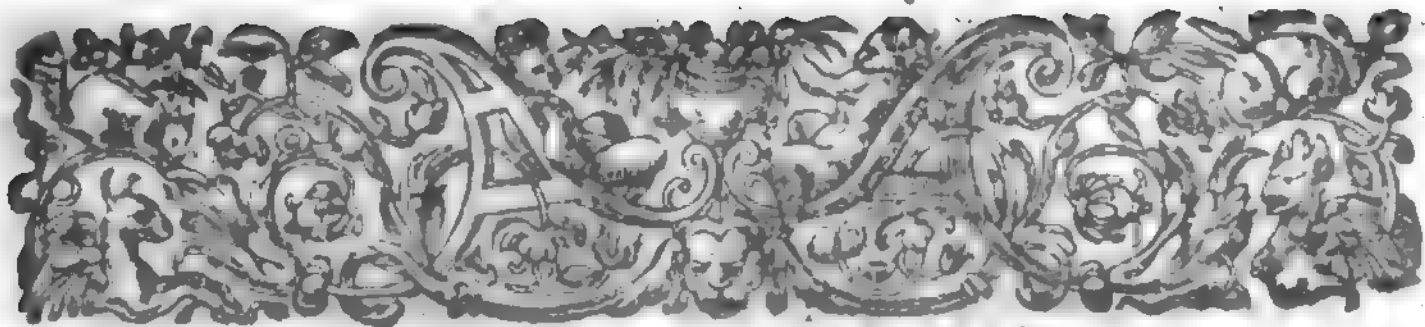
D E C.

AGON. Agonalia
 SAT. Saturnalia. Macrobius
 OPAL. Opalia. Varro, Macrobius
 DIV. Diualia. Diuz Angeronz dies festus. Is dies à Varrone lib. 5. de ling. Lat. appellatur Angeronalia, ab Angerona, cui sacrificium fit in curia. Macrobius. Saturna. lib. 12. kal. Ian. feriae sunt diuz Angeronis cui Pontifices in sacello Volupis sacrum faciunt.
 LAR. Larentinalia. Varro, Ovidius, Plutarchus.

D E N O.

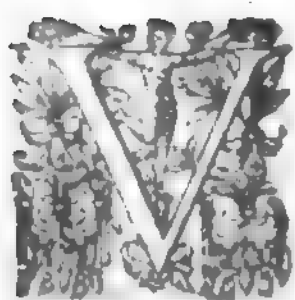
I A A M.

DE NOMINIBVS IMPOSITIVIS EX CONSTANTINI CENSURA.

Hæc Tito Probo tribuuntur.

DE PRÆNOMINE.

VARRO *simplicia in Italia fuisse nomina* ait existimationisque suæ argumētum refert, quod Romulus & Remus, & Faustulus, neque prænomen ullum, neque cognomen habuerūt. Qui ab eo dissentiunt, aut matrē eorū Rham Syliam vocatā: aut Sylviū Numitorē: fratrem eius, Amulium Sylvium: & superiores Albanorū reges, Capetum Sylvium: Agrippā Sylvium: posterioresque duces, Metium Suffetium, & Tutorem Claudiū vocat: nec ebrētī iis, ad Sabinos transgrediuntur: & Titū Tatium, Numam Pompiliū, & patrē eius Pōpium Pompiliū: eius denique regionis principes enumerant, Putilianum Lavianum, Vollesum Valentium, Metium Curtium. Alium Sumusileaticum, Hetruscis, recitant Lartem Porcenam. Ab equiculis, Septimum Medium, primum regem eorum, & Sertorem Restum, qui primus Ius Feciale instituit. In hunc modum Varronis sententia subruitur. ¶ Romanos autem arbitrandum est ab *Albanis & Sabinis multiplicandorum nominum consuetudinem traxisse*: quoniam ab illis orti sunt. Omnia autem quæ ad unumquemque nostrum definiendum excogitata sunt, eandem vim significandi hominis obtinent. Quod per proprietatem dicitur, hoc distat, quia eo *gens cognoscitur*, ideoque dicitur *gentilitium*. Cætera ordine variantur. Nam quod præponitur, *prænomen*: quod post fertur, *cognomen*: quod ad ultimum dicitur, *agnomen*: quorum series non ita, ut exposui, semper servata est. Animaduerto enim in consulum fastis, perplexū vsum prænominum & cognominum fuisse, dictum, Posthumū Comminium Aruntium: & Posthumum Ebutium Heloam, & Vopiscum Iulium, & Opitrem Virgineum Tricostum, & Paulum Fabium Maximum. Quintetiam quædam cognomina in nomen versa sunt: ut *Cepio*: namque hoc in Bruto nominis locum obtinuit. *Gentilium nomina*, Varro pu-

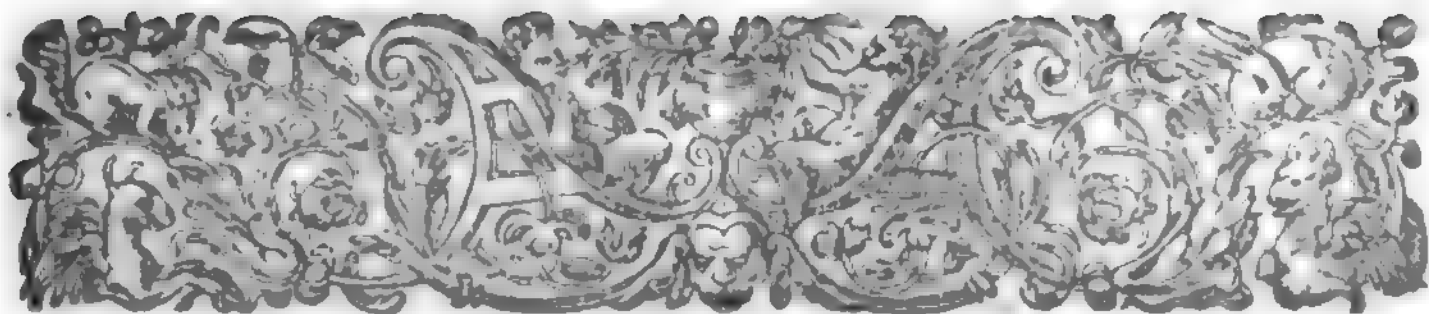
ta fuisse numero & prænomina circā triginta. Pueris non priusquam togam virilem sumerent, puellis non antequam nuberēt prænomina imponi moris fuisse, Quintus Sæuola autor est. Quæ olim prænomina fuerūt, nunc cognomina sunt: ut, Posthumus Agrippa, Proculus. Cæsar *Opiter*, qui patre mortuo, avo vno gignebatur: ut *Opiscus*, qui in utero matris geminus conceptus, altero abortu electo, incolumis editus erat. *Hospes* prænomen fuit in eo qui peregrinē apud hospitem nat⁹ erat, idque habuit Lueretius Tricipitius collega Lucij Sergij. *Volens* enim in prænomen abiit, quia nolētibus nasci liberis parētibus videbatur, quo usus est Pub. Philo. *Laertus* prænomen, est sumptū à larib. Tuscū antē creditū esse, fuitque consularis. *Herminius*, est prænomen Tito Virgineo Casto. *Statinus*, à stabilitate: *Faustus* à favore prænomen ceperūt. Tullius prænominatus est ominis gratia, quasi tollendus, o litera. in u, conuersa. *Sertor*, qui per sationem natus est, appellatus est. *Anceus* prænomen, Varro à Sabinis translatum putat: Valerius autem scribit, quod cubitum vitiosum habuit, quod Græcè vocatur *αἰμα*. *Lucij* ceperunt appellari, qui ipso initio lucis orti erant: aut (ut quidam arbitrantur) à Lucumoniibus Hetruscis. *Manij*, qui manē editi erant: vel ominis causa, quasi boni: Manum enim antiqui bonū dicebant. *Cneus*, ob insignem rem appellatus, quod vnum prænomen varia scriptura notatur: alij Neum, alij Gneum, alij Cneum scribunt: qui G litera in hoc prænomine vtuntur, antiquitatem sequi videntur, quæ multum ea litera vsa est: olim enim dicebant frugmentum, nunc frumentum refertur: & gnatura modò natura. Igitur etiam qui in corporibus gigni solet, Gneus appellatur, Qui C. corruptione syllabæ delectari videntur. Qui Neus, leuitatem. Gaij indicant, à gaudio parentum dicti. *Asij*, qui diis alentibus nascuntur. *Marsi*, qui Martio mense geniti. *Publij*, qui prius pupilli facti erant, quàm prænomina haberent: alij ominis cau-

fas, ex pube. *Tiberij* vocari ceperunt, qui ad
flumen Tiberim nascebantur. *Titus* à Sabino
nomine Tito fluxit. *Appius*, ab Acteo eius-
dem regionis prænominis. *Casones* appellati
sunt, qui mortuis matribus execti erant. *Ser-
uius*, qui mortua matre in utero seruatus est.
Spurius, patre incerto geniti, quasi Epoptæ.
Numerij, sola patricia familia vsa est rabia,
idcirco quod esse videtur apud Trebiam flumen
extis: qui vnus ex ea stirpe extiterat, ducta in ro-
matrimonium vxore filij Numerij lotulicij
Malemitani, sub eo pacto, vt quem primum
filium sustulisset, ei Numerij prænomen im-

poneret, obtemperauit. Antiquarum mulie-
rum frequenti in vsu prænomina fuerunt,
Rutilia, Cæcellia, Rodocilla, Murrulla, Burra,
à calore dicta. Ista prænomina, à viris tracta
sunt, Caia, Lucia, Publia, Mœrea. Cæterum
Caia vsu super omnes celebrata est: fertur e-
nim Caiam Cæciliam, Tarquinij Prisci regis
vxorem, optimam lanificam fuisse, & ideo
institutum fuit, vt nouæ nuptæ ante ie-
niam mariti interrogatæ qua-
nam vocarentur, Caiam
esse se dice-
rent.

CAROLI

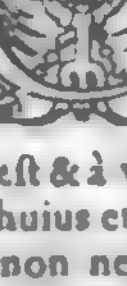

CAROLI SIGONII
DE NOMINIBVS ROMA-
NORVM LIBER.

Cur Romani multis nominibus usi sint.

 Vn multar res in tota antiquitate Romana parum adhuc tractatæ ac cognitæ sunt, tum illa difficilis atque obscura quæstio est quæ est de ratione nominum Romanorum. Nā et si res est & à veteribus explicata diligenter, & ad huius etiam memoriæ hominibus penitus non neglecta, tamen quia illorum scripta vetustas vel consumpsit serè vel deformauit, hi in hoc genere non satis accuratè omnia collegerunt, plurimum adhuc lucis desiderare videtur. Itaque, quoniam ad hoc quo scripsimus, Romanorum magistratuū Fastos eiusmodi maximè disputatio pertinet, quique proximè hac de re scripserunt, nec satis plenè nec ad rei veritatem satis aptè tantum argumentum tractarunt, faciendum esse nobis videtur, vt hoc loco quid de nominibus Romanorum inuenimus, exponamus. Quum autem Romanos homines duobus primùm post etiam tribus nominibus vsos esse reperiamus, quorum vnum præcipuè Nomen, alterum Prænomen, tertium Cognomen aut Agnomen appellauerunt, iccirco danda opera est vt in huius quasi vestibulo disputationis causam huiusce facti, quæ probabilis maximè videatur esse, reddamus. Qui igitur de his causis disseruerunt, ij in duas serè partes diuisi sunt, quorum alij hanc consuetudinem propriam fuisse Romanorum, alij à vicinis populis acceptam esse tradiderunt. Ac priorem quidem opinionem tuetur Varro, (vt est apud Valerium Maximum in epitoma de prænominibus) posteriorem verò quidam alij. Varronem autem mouit maximè illa ratio, quòd in Italia ante Romam conditam quosdam homines vno tantummodo nomine præditos fuisse, vt Romulum & Remum

& Faustulum animaduertit. Itaque Varro-
nis opinionem Priscianus, fortè sequutus,
causas cur Romani nomina duplicauerint,
exponit duas : vnā, vt qui in quaque fa-
milia eodem nomine vocarentur, præposi-
to aliquo alio nomine, quo inde prænomen
dixerunt, distinguerentur, alterā, vt Sa-
binorum gratiam beneuolentiāque colli-
gerent, quos Romulus in ciuitatem susce-
pit, aut suis Sabinorum nomina, aut contrā
sua Sabinorum nominibus præponentes. Id
quod in Romulo scripsit etiam Eutropius.
Quinetiam Appianus huc spectasse videtur,
quum in præmio historię scripsit Roma-
nos vno primum nomine vsos esse, post duo-
bus, tum tribus. Sic enim ait, καὶ πρῶτον
Ῥωμαῖοι πάλαι ἐφ' ὧν ἦν, ὡς ἐφ' ὡς Ῥωμαῖοι ἄπασιν ἰ-
σχυέσθην, ὃ ὁρίσθητο διὰ τοῦ ἑπὶ τοῦ χεῖρος ἐξ ὃ καὶ
τοῖσι ἐπὶ κατέστη ἡ Ῥώμη, καὶ οὕτως ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ
τοῦ ὀνόματος. Itēque. Varro libro De lingua Lat.
quum ait, Quum essent duo Terentij, aut
plures, discernendi causa, vt aliquid sin-
gulare haberent, notabant forsitan ab eo
qui manē natus diceretur, vt is Manius
esset : qui luci, Lucius : qui post patris
mortem, Postumus. Qui verò locus senserunt,
hanc rationem ab aliis populis mu-
tuatos esse Romanos dixerunt : præsertim
verò quum ipsi ante Romanā conditam ma-
trem Romuli legerēt Rheam Siluā, an-
num Numitorem Siluū, fratrem eius Amulium
Siluū, posteriorēque duces Metium Fu-
fetiū, Titum Tatium, Numam Pompi-
liū, patrēque eius Pomponem Pompi-
liū nominatos. In hac autem opinione
fuerunt Arruntius Claudius & Valerius Ma-
ximus. Nam Claudius (vt Diomedes scri-
bit) à Græcis hoc sumptum tradit, apud
quos multi æquē atque apud Romanos, tria
nomina vsurpauerint, id quod in Alexan-
dro Dardanio Parido & in Athille Æacide

Celeri intelligi posse putat. Valerius autem ab Albanis & Sabinis, à quibus potissimum traxerunt originem, Romanos. hanc consuetudinem accepisse ait. Atque huic quidem ego etiam assentior, quippe qui & hanc rationem apud Italos populos fuisse, & aliis præterea eos quibusdam prænominibus à Romanis usos esse comperiam, & Remum ac Romulum, aut quia spurij fuerunt, gentis nomine caruisse, aut certe ex Silvia gente, cuius & mater erat, extitisse existimem. Distinguedorum tamen filiorum atque nepotum causa inuenta prænomina esse. Varii gravissimo in primis auctori assentior.

Quid sit nomen, praenomen &
cognomen.

Celebrata est igitur (quemadmodum demon-
stratum est) à Romanis hæc tota mul-
tiplicandorum nominum ratio. neque enim
nomine aut prænomine tantummodo con-
tenti fuerunt, sed cognomen & agnomen e-
tiam adiunxerunt. Quod etiam significat
Pausanias in Atticis, quum eos tribus aut e-
tiam pluribus nominibus usus esse tradidit,
ita, *καλεῖσθαι γὰρ ἐπεὶ ἔστιν οἱ Πρωκλίου καὶ Τωκρά-
Ελλαντι, ἀλλὰ καὶ τρία (ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ) ἐν πλείοσι
ὀνόματι ἐκείνῳ τίθενται*. De quibus omnibus
quum ab aliis alia tradita sint, quid ipse sen-
tiam, non dicam, quid autem veteres sense-
rint, verbis eorum expositis, brevi conclu-
dam. Ac primum quidem nominabo Vale-
rium, qui ita ait, Omnia quæ ad vnumquen-
que nostrum definiendum excogitata sunt,
eandem vim significandi hominis obtinent.
Quod per proprietatem dicitur, hoc distat,
quia eo genus cognoscitur, ideoque dicitur
gentilicium. cætera ordine variantur. Nam
quod præponitur, prænomen: quod post fer-
tur, cognomen: quod ad ultimum dicitur, a-
gnomen vocatur. Neque verò aliter sensisse
videntur Sosipater, Donatus & Diomedes,
grammatici non solum antiquitate, sed e-
tiam doctrina nobiles. quorum, ubi de pro-
priis nominibus agunt, hæc verba sunt, Vo-
cabulorum, quibus Romani capita recense-
bant, quatuor genera sunt, prænomen, no-
men, cognomen, agnomen. Prænomen, quod
nomini gentilicio præponitur, ut Publius:
nomen, quod originem gentis declarat, ut
Cornelius: cognomen, quod nominibus
gentiliciis subiungitur, ut Scipio: agnomen,
quod extrinsecus addi solet aliqua ratione,
vel eventu quæsitum, ut Africanus. Quod
si quis hos fortasse, ut leues, huiusce rei au-
ctores repudiauerit, nunc animum referat ad
ea quæ scripta sunt apud Dionysium, Plu-
tarchum, Ciceronem & Suetonium, aucto-

res rerum Romanarum grauissimos, col-
démque certissimos, à quibus hæc eadem o-
pinio confirmatur. Dionysius quidem no-
men vnum commune Romanis fuisse ait,
alterum verò gentilicium. Sic enim de Lu-
cumone ait, *μαθὼν ὅτι Ρωμαῖον ἔχοντα καὶ ἐν ὀνό-
ματι καὶ ἐν γένει, ὅ μιν τὸ κατὸν ἴσμεν, ὃ δὲ συγγενὴς
αὐτοῖς ἐστὶ καὶ πατρὸς μιν.* sic alibi commune
nomen, appellat prænomen, vt de Attio Νέμ-
10 *αὐτὸς ἐστὶ ἔχων καὶ κατὸν ὄνομα καὶ συγγενὴς
Νέμειος. τὸ δὲ συγγενὴς, Ἀττικὸς.* Eodem autem in
loco Dionysius commune nomen vocat Lu-
cium, gentilicium verò Tarquinium. Plu-
tarchus verò in Coriolano ait ita, Tertium
igitur ei nomen Coriolano inditum est: ex
quo intelligi potest, Caium ei fuisse propriū
nomen, Marcium verò gentilicium. id est, *ἐν
τούτῳ τῷ ὀνόματι ἔχει ὄνομα τὸ Κοριολανῶν ὃ καὶ μαρ-
κίαν δὴλόν ἐστι ἐν τῷ ἰσχυρῶς ἰδίῳ καὶ ἑαυτοῦ τὸ ἄλ-
λῳ.*
10 *Αὐτῶν, εἰς τὰς δὲ γένει κατὸν ὃ Μαρκίαν.* Idem
etiam initio Marij Ea verba quia nimis mul-
ta visa sunt, atque etiam in promptu sunt o-
mnibus, non apposui: quid tamen ille tra-
diderit, breuiter mihi esse ostendendum pu-
tavi. Sic igitur ille disputat vt varia & ipse
fuisse nominum genera dicat. quorum alia
prima, alia secunda, alia tertia vocat. Ac pri-
ma quidem nomina quæ propria, vt Cnæum,
Lucium, Publium: secunda verò quæ gentis
30 causa multis communia sunt, vt Pompeios,
Manlios & Cornelios: tertia, quæ ab actio-
ne aliqua, vel à corpore, vel à moribus indi-
ta sunt, vt Macrinum, Torquatum & Sul-
lam. & secundis quidem respondere apud
Græcos Heracidas ac Pelopidas: tertius ve-
rò Grypum & Gallinicum putat. Quid? quū
Cicero epistola ad Atticum libro quarto, ita
ait, Qui vetere prænومine, nouo nomine
Terit Cæcilius: & Suetonius in Cæsare, quum
40 inquit, Vt quod eo anno actum esset, Iulio
& Cæsare actum scriberent, bis eundem re-
petentes, nomine ac cognomine: nōne sa-
tis ostendunt Titum quidem prænomen, Cæ-
ciliū verò & Iulium nomina, Cæsarem ve-
rò cognomen esse? Hæc mihi satis multa &
satis firma visa sunt quæ afferrem cū ad
harum appellationum vim & naturam defi-
niendam, tum ad eorum opinionem labe-
fastandam qui contrā aut aliter senserint aut
50 scripserint.

Quot & quæ prænomina fuerint, & unde sint
singula ducta sint.

Quum ergo multa vocabulorum genera
sint, quibus plerumque veteres Romani ap-
pellarentur primum de prænominib; post de
reliquis, quid sentiamus dicendum est Ac prę-
nomen quidam ~~negimus~~ Gręcę dictum scribunt

bit Diomedes: Plutarchus autem modò primum nomen, modò proprium nomen, Dionysius (ut ostendi) commune nomen appellat. Vis autem Latini vocabuli satis perspicua est, nam quod nomini preponitur, id prænomen dici voluerunt. Ex his autem prænominibus alia à Romanis, alia à finitimis populis frequètius usurpata esse reperio: Romana autem ad triginta fuisse ex Varronis sententia tradit Valerius. Hæc autem fuisse videntur, Agrippa, Appius, Aulus, Cæso, Caius, Cnæus, Decimus, Faustus, Hostus, Lucius, Mamercus, Manius, Marcus, Numerius, Opiter, Postum⁹, Proculus, Publius, Quinctus, Serui⁹, Sextus, Spurius, Tiberius, Titus, Tullus, Vibus, Volero, Vopiscus: peregrina verò Ancus, Aruns, Lar, Lucumo, Metius, Numa, Petro, Pompo, Sertor, Tallus, Turnus, Volusus. De quorum prænominum origine ac significatione, quoniam qui de nominibus modò scripserunt, nihil dixerunt, nos scribemus ea quæ à veteribus tradita, à nobis quanta maxima fieri potuit diligentia sunt collecta.

Agrippa, Festo auctore, vocatus qui cum labore matris sit natus, exempli causa in pedes contra naturam, & non in caput, id est, ab ægro partu. Item Marcellus & Quinctilianus lib. 9.

Appius ex Sabinorum prænominine Actio venit, ut ait Valerius, idque Romæ Claudiorum fuit: quorum princeps Actius Clausus dictus est. Livius lib. 3. quo in loco multa in scholiis diximus.

Aulus dicti qui diis alentibus nascerentur. Valerius.

Cæso qui ex utero matris exectus est. Festus, Valerius, Plin. lib. 7. cap. 9.

Caius à gaudio patrū appellatus. Valerius.

Cnæus ob insigne naui qui in corporibus gignitur.

Faustus à favore dictum scribit Valerius.

Quinctus, *Sextus*, *Decimus*, à numero dicti sunt, teste Varrone, ut qui quincto, sexto, & decimo quoque loco esset natus, is demum primis temporibus Quinctus, Sextus & Decimus diceretur.

Hostes, inquit Valerius, fuit prænomen in eo qui peregrè apud hospitem natus est, fuitque prænomen Lucretij Tricipitini; collegæ L. Sergij consulis. Macrobius lib. Saturnal. primo, qui in hostico procreatus esset, cum Hostum vocatum fuisse scribit. Est autem mendum apud Valerium. Hospes enim legitur non Hostus. Quod autem legendum sit Hostus, ex eo intelligi potest quod Livius Lucretium Tricipitinum, cuius Valerius meminit, Hostum vocat. Et in consulibus Capitolinis, An. cccxxxv. scriptum est. P. Lucretius Hosti F. Macrobius etiam lib. 1. Hosti Hostilij mentionem facit.

Lucy duplex origo traditur à Valerio. aut enim à Lucumonibus Etruscis dictus est, ut Lucumo Tarquinienfis, qui se L. Tarquinium appellavit: aut is demum Lucius appellatus est qui lucis initio natus est. Quod scribit etiam Festus & Varro.

Mamercus prænomen gentis Æmilie fuit, de quo Plutarchus in Numa & Æmilio sic, Mamercus fuit Pythagoræ filius, à quo Numa Pompilius rex filium Mamercum nominavit, qui auctor & princeps gentis Æmilie fuit. Festus autem prænomen Osci esse putat, quod Osci Martem Mamercum appellaverint.

Manius dictus est qui manè est ortus: aut ominis causa, quasi bonus: manum enim antiqui bonum dicebant. Varro lib. 2. De analogia. Valerius, Festus, Macrobius lib. 1. Saturnal. Zosimus autem Græcus historiarum auctor lib. 1. tradit Manium in gentem Valeriam profectum esse à quodam Valerio, qui primus sacra diis manibus fecit. Sic enim ait, *ἦν γὰρ τῶν βασιλῶν ἡ Οὐαλῆος ἀρχή, καὶ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν πανηγύρεων ἡ τελευτή, ἐκ τῆς Μανίας Οὐαλῆος Ταρκενίου. τοῦ τῷ γὰρ Ἰουλίῳ θυσιῶν καὶ πανηγύρεων τὸ ὑμῶν βασιλεῦς.*

Marcus dictus est qui mense Martio natus est. Valerius.

De Numero sic Festus. Numerius prænomen nunquam antea fuisse in patricia familia dicitur, quàm Q. Fabius, qui vnus post sex & trecentos ab Etruscis interfectos superfuit, inductus magnitudine diuitiarum uxorem duxit Oracilij Maleventani (ut tum dicebantur) filiam, ea conditione ut qui primus natus esset, prænominine aui materni Numerius appellaretur. Et Valerius ita, Numero sola patricia familia vsa est Fabia, iccirco quod cccv. apud Cremeram flumen cæsis, qui vnus ex ea stirpe extiterat, ducta in matrimonium vxore filia Numerij Oracilij Maleventani, sub eo pacto, ut quem primum filium sustulisset, ei Numerij prænomen imponeret, obtemperarit. Hinc mendosè apud Ciceronem lib. 1. De diuinatione legitur ita, His adiungatur etiam somnium Æneæ, quod in numerum Fabij Pictoris Græcis annalibus scriptum est, quum sit legendum. Quod in Numerij Fabij Pictoris. Fuit enim alter Fabius Pictor prænominine Quinctus qui de rebus Romanis Latine scripsit, Gellio & Nonio teste (qui eius sæpe verba Latina proferunt) itémque Cicerone de leg. 1. qui eum inter historicos Latinos numerat, at qui Græcè iisdem de rebus scripsit, is videtur fuisse Numerius nominatur, quem tamen 1. libro Dionys. Quinctum nominat. Hac ratione in oratione pro Cluentio Numerios Aurios legimus. & lib. 3. De orat. Numerium Furium, & lib. 3. De diuin. Numerium Suffucium, &

apud Pædianum Numerium Quinctium.

Opiter dictus, cuius pater, auo viuo, mortuus est, quasi qui post obitum patris genitus sit, aut qui ob patrem auū habeat. Quod prænomen Virgilio Tricosto consuli fuit. Valerius & Festus.

Postumus, qui post humatū patrē est natus. Varro lib. 2. de analogia, & Plutarchus in Coriolano, ut Posthumus Æbutius, de quibus Valerius Nā Liuij libri mendoli erāt, qui haberēt Postumius pro Postumus: quū tamē Postumius gētis nomē sit. Postumus prænomen.

Proculus, qui natus sit patre peregrinante patria procul, ut ait Plutarchus in Coriolano. Valerius autem ait, qui patre sene natus sit, quasi procul ætate progressio, eum Proculum esse vocatum.

Publy, ait Valerius, qui prius pupilli facti erant quā prænomena haberent: alij omnis causa à pube.

Servius is primū dictus est quem seruīa mulier peperisset, ut de Ser. Tull. rege scribit Dionysius. at Valerius, qui mortua matre, in utero seruatus est.

Spurius dictus, qui sine patre esset, antiqui enim iisdem literis S P Spurium, & sine patre scripserunt. Plutarchus in quæstionibus, & Valerius.

Tiberij, qui ad Tiberim nasceretur. Valerius.

De Tito controuersia est. Valerius à Sabino quodam, nomine Tito, manasse ait, Festus à Titulo. Titulos autem milites fuisse quod patriam tuerentur, quasi Titulos.

Tullus ominis causa dictus est, quasi tollendus, in uersa. Valerius.

Volero, inquit Valerius, in prænomen abiit, quia nolentibus nasci liberis parentibus videbatur. quo usus est Publilius Philo. Quare in anno ccccliii. Capitolino ita est, L. *Publius* L. F. *Valer. N. Philo.*

Vibum prænomen esse indicat annus ccc. Capitolinus, ubi ita est, P. *Sestius* Q. F. *Vibi N. Capitolinus*. Itēque Liuius lib. 26, Vibius Virius.

Vopiscus dictus, qui ex duobus conceptis vno ab ortu excluso ad partum legitimum deduceretur. quo prænomen præcipue Iuliagens vsa est, Valerius, Festus, Plutarchus in Coriolano, Plin. lib. 6. cap. 9. Sed de Romanorum prænominum vi ac significatione hætenus. Peregrinorum autem multo obscurior ratio & significatio est.

Ancus scribit Varro à Sabinis ortum. Valerius autem tradit eum Ancum esse appellatum, qui vitiosum habuit cubitum, qui & Græcè dicitur, cui etiam Festus assētur. Ancus enim, (inquit) ille vocatur, qui aduncū habet brachium, ita ut regi non possit. Hinc Ancus Marcius rex, & Ancus Poblilius imperator Lanuinus contra Hostilium regē,

Dionysio auctore.

Arruntem & *Luconem* Etrusca prænomena fuisse scribit Dionysius. Itaque Arruntem Tarquinium superbi regis filium, & Arruntem Toluminium Porſenæ filium legimus.

Volusus Sabinū fuit, eoque usus est pater P. Valerij Poplicolæ, L. Iunio & Capitolinis lapid. auctoribus: quanquam Græci *Ἰάκχον* vocant.

Lartius prænomen, ut tradit Valerius, à laribus sumptum est. Tuscum autem antè creditum est esse, hincque consulis Herminij, Idem serè Carisius & Priscianus lib. 5. Lartii familiaris est, facit laris, si Tolumij Porſenæ, Lartii. Et Seruius in 6. *Æneidos*, Lar Tolumnius à Cossio occisus, à loco dictus est. Accutur autem Lar Lartii. Et Linus lib. 4. Datturos, quod Lar Tolumnius dedisset. Et Cicero Philippica 1 x. Lar Tolumnius Veientium rex. De Larte Porſena ita Dionysius li.

20 5. βασιλεὺς καλεσάμενος Ἀλκιος ἑρμης, Ποσειδάωνος καλεσάμενος. Quod autem hoc prænomen Herminij consulis fuerit, (ut ait Valerius) id ex Dionysij lib 6. quoque cognoscitur: à quo ita anno ccccliii. consul scribitur Ἀλκιος ἑρμης, & à Diodoro Ἀλκιος ἑρμης. Ex his autem intelligi potest quā verè scripserint quidā in libro de Nominibus ita, Posteaquam in urbem migrarunt Sabini, duplicari nomina cœperunt, ut Numa Pompilius, Seruius Tullius, Lares Porſena. quanuis hoc nomen Etruscum fuerit. In quo prænomen *Lartes* sciendum eo veluti prænomen vsos veteres. Seruius interpres Vergilianus ab oppido dictum putat. Idem Plutarchus in Publicola existimauit, qui tamen Ἀλκιος scribit, sed male. Hæc illi. quā autem verè, ipsi viderint. neque enim Lartes Porſena duobus tantum nominibus usus est, quum ex Tolumni gente fuerit. Carisio (quem antè nominavi) auctore nec *Lartes* in recto casu dicitur, sed *Lar*, quod superioribus testimoniis comprobatum est. nec Seruius *Lartem* ab oppido dictum ait, sed à loco: nec item Plutarchus vllō in libro, nedum, in Poplicola, ab oppido dictum ait, neque item est apud Plutarchum, Ἀλκιος, sed Ἀλκιος, quanquam mendose. inquit enim Ἰάκχον καλεσάμενος Ποσειδάωνος. quum sit legendū ex Dionysio, τὸν Ἀλκιος Ποσειδάωνος. Cur igitur hoc illi dixerunt? quia interpretem legerūt, qui ita vertit. Supplex ad Laertē Porſenam confugit. Illi verò in Græcis libris versati, quid in Græco codice esse deberet, intelligentes, illud quod non erat, esse affirmarunt.

Metius, Albanorum prænomen fuit, ut in Metio Fufetio: & Sabinorū, ut in Metio Curtio: & Latinorum, ut in Metio Geminio & Metio Octauio, de quibus Liuius.

Numa Sabinorum fuit, ut in Numa Pompilio rege, & in Numa Marcio pont. max. de quo dixi in primum Liuij librum.

Pompe

Pomponii prænominis usus est Pōpo Pōpi-
lius Numæ regis pater, Dionys. in Numa, &
Luius li. 41. Itaq; Numa filiū etiā habuit no-
mine Pōponē, qui ex se gētē Pōponiā propa-
gavit, auctore Plutarcho, quāquā quidā im-
peritē Pomponij filiū Numā esse scripserunt.

Tallus Sabinorum prænomen fuit, de quo
Festus. Dionysius etiam cum Tatio rege Sa-
binorum Romam commigrasse ait Tallum
cognomine Tyrannum.

Turnus Latinorum fuit, ut in Turno Her-
donio Aricino.

Sertor auctore Valerio dictus est, qui per sa-
tionē natus esset, eōq; prænominis Sertor Re-
sius usus est. is qui primus ius feciale instituit.
Festus autē Sertorē à prendendo dictū à qui-
busdam ait, quia quū cuiusā afferat manum,
educēdi eius gratia ex seruitute in libertatē,
vocetur adsertor, quū verisimilius sit dictum
quod sereret quidā: ac potius adsertorē à serē-
do accepisse nomē, quū aliquē serat, petendo
in libertatem eandem qua ipse sit, id est iun-
gat. quia fruges, quum serūtur, terræ iungit.

Scitum prænomen à stabilitate dictū tra-
dit Festus: simile autem nomē fuisse, Gellius.

QVEMADMODVM RO. PRAE-
nomina scriberentur, & errores quidam
in iis scribendis sublatis.

His rebus expositis, reliquū est ut (quod in
scholiis etiam Liuianis fecimus) qua ratione
hæc ipsa prænomena scriberētur, tradamus. id
enim maximè re causāque continere vide-
tur. Romanorū igitur prænominū alia singu-
lis, alia binis, alia ternis literis scribi solita,
eūm à veteribus traditū, tū ab antiquissimo
quoq; lapide numōq; ita retentū est ut nihil
ea re possit esse illustrius. Auctores sunt Plu-
tarchus in quæst. Sosipater, Donatus & Pri-
scianus: quorū verba recitarē si rem indigere
probationis putarē. Singulis literis scribebā-
tur, Aulus, Cæso, Caius, Quinctus, Decimus,
Lucius, Marcus, Manius, Numerius, Publius,
Titus, ut A. Postumius, C. Iulius, K. Fabius, Q:
Cæcilius, D. Iunius, L. Licinius, M. Valerius.
M. Curius, N. Fabius, P. Cornelius, T. Mālius,
Binis, Appius, Cnæus, Spurius, Tiberius, Opi-
ter: ut Ap. Claudius, Cn. Pōpeius, Sp. Veturius,
Titus Æmilius, Op. Virginus. Ternis, Ma-
mercus, Sextus, Servius, Tullus: ut Mam. Æ-
milius, Sex. Iulius, Ser. Cornelius, Tul. Hosti-
lius. Neq; verò horū omniū antiquæ notæ in
libris sunt cōseruatæ, verū nonnullorum ita
aut vetustate aut negligentia sunt deletæ, ut
non solum nulla vestigia nobis sui relinqui-
runt, sed ipsa etiā in alia prænomena transmi-
grarint. Cui tamē in cōmodo nos & apud Li-
uiū & in Fastis ipsis ita occurrimus, ut & sua
eūq; prænomena reddiderim, & ea propriis
eiusque, quæ desiderabantur, notis distinxe-
rimus. Ac primū quidē, quoniā multos esse

animaduerti qui D. Decium interpretarētur,
notū quidē errorē, sed errorē tamen, tollere
volui. nam præterquā quod Decius est gen-
tis nomen: Græcorum etiam monumenta sa-
tis indicant, quoties in libris Latinis aut aliis
eiusmodi monumentis D. loco prænominis
scriptum est. Decimum esse exponendum,
quia αἰκμῆ plerumque habent, non αἰκμῶν.

Manius scribebatur hoc pacto M'. Id autē
ex eo argumēto collegi. Animaduerti Curiū
Dentatū, quē libri Latini, Græciq; plerūque
Maniū Curiū nominant, in quarto eius triū-
pho Capitolino ita describi, M'. Curius, M. P.
N. *Dentatus*. eadē ratione Valerium, qui anno
c c l i x. dictator est, & à Dionysio Manius
Valerius dicitur, in fragmētis Capitolinis ita
vocari, M'. *Val.*., præterea consules, qui an-
no c d x c. in cōsulibus Capitolinis M'. *Val-*
erius, & M'. *Ostacilius* scribūtur, à Polybio Ma-
10 1107 Οτταλίον, & Μάνιν Ουαλίον nominari.
Hæc igitur ipsa quū legissem, accuratior de-
inde factus sum in Aciliis & Aquiliis, Æmi-
liis, Sergiis, cæterisque eiusmodi suo præno-
mine decorandis, quos in antiquis monumē-
tis iisdē notis esse descriptos, apud Græcos fe-
rē, aut Manios aut Mallios finitimo errore
vocatos esse reperiebā. Quibus rebus addu-
ctus, tum prænomen tum eius antiquā notam
linguæ Latinæ restitui, eāque ipsa re historiā
ipsa Romanā, quæ magnā iacturā fecerat, sub-
leuari. Puto autem veteres his notis M'. & M'
distingui Maniū à Marco voluisse, qui M'. li-
tera notatur. Iecirco autem dixi & M'. Nam
quæ nota in Capitolinis tabulis est M' ea est
in numis argenteis M'. ut M' *Cordius*. *Rufus*
M' *Acilius* III. *Sir Galetu*. M' *Sergius Silu*. Quos
numos cū apud alios, tum maximè apud
clarissimum virum Andream Lauredanum,
patricium Venetum, reperi.

Numerius N litera scribebatur. Itaq; ego &
prænomen & prænominis notā renouaui, quæ
iā prorsus vetustate obsoleuerat. Etenim quū
hoc esse Fabiæ gētis prænomen ex Festo & Va-
lerio didicissem, quūq; ex Fabiis eū primū
Numeriū esse dictū, qui Q. Fabij filius esset
eius qui, c c c v i. ad Cremerā interfectis, su-
perfuisset, eūdemque in Capitolinis cōsu-
libus anno c c c x l v i. M. *Fabius* Q. P. Q. N. *Fi-*
bulanus describi animaduertē, nō dubitavi
quin & in eo & in cæteris Fabiis, qui N Fabij
scriberētur, Numerius esset interpretandum.
Quod ipsum deinde ex Diomede & ex Vale-
rij lib. 4. c. 3. apertius etiā cognoui. Nam Dio-
medes Numerij prænomen N. litera designatū
fuisse scribit, & qui in Capitolinis triumphis
N. *Fabius* Pictor scribitur, is à Valerio Nume-
rius Fabius Pictor appellatur. Hæc autē nota
est in L. *Sextio*, Sex. P. N. N. *Sextio*. *Laterano*. &
in epigrammatis antiquæ vrbis, N. *Iunio* *Epi-*
60 *gono*. In libris autem Latinis ita euauerat, ut

nullam propè sui imaginem reliquisset, sed in C N & M, & C euaserat.

Cæsonis etià nota K quū interiisset, ex Te-
-étio Scauro & lapidib. Capitulinis restituta
est. Quod tamen intellectu non admodum
fuit difficile. nam quum in Fabiorum gente,
quos Cæsonis filios aut nepotes esse Liuius
& Dionysius scribūt, eos in marmoribus Ca-
pitulinis, K. r. K. N. describi animaduertentem,
in eā veni sententiā vt pro K. Cæsonē esse in-
telligendū putarē. Quā literā eos iccirco in
hoc prænominē vsurpasse existimo, vt à Caio,
qui C litera notatur, internosceretur, in quā
literam passim in libris Latinis mutata erat.

Tiberiū duabus literis notatū fuisse, & Pro-
bus tradit & antiqua marmora testimonio
sunt, in quibus quoties T. inuenitur, semper,
Tiberius in Græcorū monumētis est script⁹,
vt in Sēpronis, Æmilis, Claudisq; Neroni-
bus. Hæc autē ratio scribēdi, præterquā in
paucis, hoc tēpore seruabatur. Quā certē in
omnibus nostri non neglexissent, si Plutar-
chi verba in quæstionibus scripta attēdissent,
à quo inter ea prænominā, quæ duabus notā-
tur literis, *Tiberius* numeratur, quāquā verba
eius mendosa sunt. inquit enim alia præno-
mina hinc fuisse notata literis, *Ἰβήριος* τῶν Βί-
βηριων, quū sit legendū *Ἰβήριος* τῶν Τίβη-
ριων, quā vocē omnes qui hucusque eius loci
testimoniū protulerūt, (fuerūt autē plurimi) 30
quique eū librū Latinè verterunt, vt superua-
caneā omiserūt. Miror autem amicum meū
in libello De nominibus ita scribere T. i. Ti-
eus. vt T. Ampius (quāuis in Sēpronio Græ-
cho *Tiberiū* significet) in quo multi errant.
miror (inquā) eū ea scribere, quæ neque scri-
ptorū neq; lapidū neq; numorū auctoritate
cōprobare possit, quū in omnibus sit T. Sem-
pronius, non T. Sempronius, nisi mendosē.

Mamerci prænomen quū esset prorsus te-
nebris vetustatis oppressum, in lucē produxi-
mus. Quod ipsum vnā cum eius nota debe-
mus tum Capitulinorum marmorum, tum
maximè Græcorum annalium monumentis.

Tullus item & *Opiter* eodem in numero
poni possunt. Nam quum ab omnibus passim
integra scriberentur, ea à nobis ad antiquæ
scripturæ formulam ex Prisciani & Probi
auctoritate redacta sunt, ita vt ille tribus, hic
duabus literis notaretur.

De *Sernio* prænominē, quod nonnulli *Serg.*
scribere cœperant, quasi esset gentis *Sergis*
nomen, non dicam. est enim error iam satis
à multis exagitatus.

Agrippa modò omnibus literis descriptus
est, modò plerisque, vt in Capitulinis cōsuli-
bus an. C C L. *Agrippa Menenius Lanatus*, &
C C C X X I I I I. *Menemus Agrip. F.* Reliqua
omnib. vt an. C C C X X V I. *P. Lucretius Hosti.*
F. C C C. *P. Sextius Vibi N.* & C C C X X V I I I. 60
C. Valerius Volusi, N. C C C L I I. *L. Iulius Vopi-*

sci. Nat. Volero plerisque. vt C C C L I I I. *L. Pu-*
blilius Voler. N. Hactenus de notis prænomi-
nū, de quibus nō ita admodū longa disputa-
tione opus fuisset, si amicus meus qui de no-
minibus scripsit, in his tradēdis, eadē qua cæ-
teris solet in rebus, diligētia vsus esset. Ille e-
nim satis esse duxit admonuisse, quædā præ-
nomina vnā litera notata, vt M. P. Q. L. C. D.
T. quædam duabus. vt S. P. A. P. C. N. quædā tri-
bus, vt S. R. S. X. quæ omnibus nota erant:
quæ verò omnibus ignota, ea præterit. nihil
enim de Manio, nihil de Numerio, nihil de
Cæsone, nihil de Viberio, & priscis eorū no-
tis, nihil de significatione eorū, nihil de tota
hac tam multiplici & varia ratione, nisi quæ
multis iam sæculis sciebamur, sine vlla tamen
auctoritate, tradidit, ita vt nisi quatuordecim
prænominā cognouisse videatur, aut certē, si
plura cognouit. nō, nisi ea quæ omnibus erāt
in promptu, & quæ nulla ex parte deprauata
erant, docuisse, quæ autē interciderāt, aut cor-
rupta erant, pro notis præterisse. Neque verò
consulto omisisse potest, quippe quum inter
prænominā statuat ea etiā quæ prænominā
nō sunt, vt *Licinius*, in *Licinio Menenio La-*
nato apud Liuiū. Quū *Licinius* sit gentis no-
mē, & apud Liuiū legendum sit *L. Menenius*
Lanatus, quod ipse in scholiis Liuianis docui.
siquidē *Diodorus* eū nominat, *Λικίνιος Μενέ-*
νιος Λάνατος. Ergo si breuitati studuit, cur ea
quæ prænominā nō sunt, pro prænominibus
attulit? si nihil ex iis quæ ab aliis, vt ipse se fa-
cturū profiteretur, dicta erāt, prætermisit, vt i-
gnotissimū & obscurissimū quodq; præterit?

De duorum prænominum pronuntiatione,

Caij & Cnei.

Iam verò illa nō cōtemnenda ea videntur
quæ de duorū prænominū pronuntiatione à
veteribus tradita sunt, *Caij* & *Cnei*. Quæ ipsa
cū C litera notētur, G tamē sonū pronūtiari
Diomedes his verbis testatur, G nona conso-
nans est, in cuius locū C solebat apponi, vt &
hodie quum *Gaiū Cæsarem* notamus, scribi-
mus C. Cæsare. ideoque post H literam tertio
loco d. gesta est, vt apud Græcos T pōita re-
peritur in eo loco. Et alibi, N prænominis
nota Numerium significat, & præposita sibi
G Gnei, quæ antiqui Cnæū scribūt. Et Vale-
rius, Cnæi prænomen varia scriptura notatū
est: alij enim Cnæū, alij Gnæū, alij Næū scri-
pserunt. Qui G. litera in hoc prænominē vsi
sunt, antiquitatē sequuti esse vidētur, quæ
multum ea litera vsa est. Olim enim dicebāt
frugmentum, pōst frumentum: olim gnaturam,
pōst naturam. itaque etiam qui in cor-
poribus gigni solet, Gnæus appellatur. qui
Cnæum dixerunt, corruptione syllabæ dele-
ctati esse videntur. qui Næum, leuitate.

Qua prænominā pro cognominibus
vsurpata sint.

Fuisse præterea aliquot etiā prænominā quæ

lōgo pōst tēpore pro cognominibus vſurpare cōperint ex vetuſtis non ſolū grāmaticis, ſed etiā annalibus intelligitur. Quod ipſū in Agrippa, Voluſo, Mamercō, Proculo & Tullo facilē perſpici poteſt. quæ in L. Viplanō Agrippa, L. Valerio Voluſo, M. Æmilio Mamercō, C. Plautio Proculo, L. Volcatio Tullo. viris cōſularib. cognomina eſſe perſpiciuntur. Quod etiā tradit Valerius his verbis, Quo olim prænominata fuerunt, nunc cognomina ſunt, vt Poſtumus, Agrippa, Proculus. Itēque Præſcian. lib. 2. his, Inueniuntur autem multa quæ in aliis perſonis ſunt prænominata, loco cognominum accipi.

De Prænomine ſeminarum.

Sanē reſtat vt quoniā de virorū prænominibus ſatis dictū eſt, de ſeminarum prænominibus dicendum eſſe videatur. Quod cō accuratius mihi faciendum eſſe exiſtimo, quod amicus meus nulla antiquorū auctoritate adductus, ſuo iure, feminas Romanas omnino caruiſſe prænominibus docuit. ſic. n. in lib. De nominibus loquitur, Mulieres à nomine gētis vocabantur, & vno tantū nomine, vt Porcia, Cornelia, Iulia, Tullia. Itē Plutarchus in Problem. vbi quærit cur maribus nono, feminis octauo die nomina imponeretur, ait, Mulieres vno aut duobus appellabantur nominibus. Ego duobus appellari nūquam obſeruauī, ni fortaſſe prænomen illud ſignificare voluit Plutarchus, quod eſt omnibus mulieribus cōmune, vt dicerentur Caiæ. Hæc ille ſe obſeruaſſe ait. ab hac autē obſeruatiōe omnia tum auctōrū tum lapidū etiā veterum teſtimonia maxime diſſentiunt. Scriptorum primum verba recitabo, poſt lapidū. Valerius ita, Antiquarū mulierū frequenti in vſu prænominata fuerūt, Rutilla, Cetella, Rodocilla, Mutrulla, Burra. Ita prænominata à virilibus tracta ſūt, Caiæ, Lucia, Publia, Numeria. Feſtus verò ita, Prænominibus feminas vſas eſſe teſtimonio ſunt Cæcilia & Tarratia, quæ ambæ Caiæ ſolite ſint appellari, pari modo Lucia & Tita. Varro autem ita, In noſtris nominibus, qui ſumus in Latio, & liberi analogia neceſſaria. itaq. ibi apparet analogia, ac dicitur Terentius vir, Terentia femina Terentiū genus. In præſentibus nominibus ideo non fit item, quod hæc inſtituta ad vſū ſingularia, quibus diſcernerentur nomina gentilitia, vt à n. me 20 ſecūda, Tertia, Quarta: in viris, vt Quintus, Sextus, Decimus. ſic ab aliis rebus qui eſſent duo Terentij, aut plures, diſcernendi cauſa, vt aliquid ſingulare haberent, notabāt forſitan ab eo qui manē natus diceretur, vt is Manius eſſet: qui lucus, Lucius: qui poſt patris mortem. Poſtumus, E quibus quædā item cecidiſſe in feminis, proportionē appellata declarāt Prænominata antiqua mulierū, Mania, Lucia, Poſtuma. Videmus. n. Maniam matrem Latū, 60

dici, Luciam Volumniæ Saliorū carminibus appellari. Poſtumā à multis poſt patris mortem etiā nunc appellari. Iccirco autem dixit, Quædā. nā paulo antè dixerat, Nō quia Marcus & Numerius dicitur, iccirco Marcæ & Numeriæ dici. Poſtremo Plutarchus in Mario Poſidonii reprehendit, qui quū primū nomen propriū eſſe diceret, nulli tamen mulieri primū nomen eſſe dicebat. ex quo efficiebatur, mulieres proprio nomine caruiſſe. Itaque idem in quæſtionibus apertè ſcribit, mulieres duobus, viros tribus nominibus eſſe vſos. ſic enim ait, *ἡρώδης δὲ δὸς ἐν ἰσχυροῖς αὐδῶναι, τὰς δὲ αὖτις.* Itaq. miror amicū meū Græcarum literarū peritū ita vertiſſe, Mulieres vno aut duobus appellabatur nominibus. Non enim Plutarchus inquit, vno aut duobus, verū expreſſe duobus. Idem præterea auctōr eſt Romulū ex Erſilia filiā vnā ſuſcepſiſſe, eamque ab ordine procreationis Primā appellat. ſic itēque Sullæ dictatori filiā ex Valeria eſſe natā, eandemque (quia poſt obitum patris nata erat) Poſtumam eſſe vocatā.

Hæc ex auctōribus, quibuſcum lapidum etiā teſtimonia conſentiunt. Extant epigrammata duo Mutinæ vetuſtiſſima, vnū in turræ D. Geminiani, alterū apud eruditiffimū virū Ludouicū Caſteluetrū, in quibus prima mentio eſt. ea verò ſunt hæc, *Salvia C. F. Sex. Tullius Sex. F. V. ſibi & prima fecit & ſuis & prima Valeria Sp. F.* Et in multis epigrammatis antiquæ vrbis, *Iulia ſecūda, & Cornelia ſecūda.* Item in eodem libro: *Tertia Præſcia Iulia Salvia.* Tertiā item Liniam legimus apud Sueton. in Cæſare, & apud Macrobiū lib. 2. quā Tertullā vocat Cicero lib. 13. epiſt. ad Atticū, & Valerius, Paullo Æmilio filiam fuiſſe ait nomine Tertiā. vnde Paullus apud Cic. O mea Certia, inquit, De Quarta eſt inſcriptio 40 vetus in prætorio Patavinæ eiſmodi.

V. I.
T. LIVIVS
LIVIA. ET. P.
QUARTAE. L. I.
HALYS
CONCORDIALIS
PATAVI
SIBI, ET SVIS
OMNIBVS

Et apud Liuiū lib. 40. Quarta Hoſtilia memoratur. Quintæ mentio eſt apud Liuiū lib. 28. vt Quincta Claudia. Itē apud Cic. in oratione p. Cælio, & de aruſpicū reſponſis. Præterea epigrammata duo apud Horatium Mæcætiū clariffimū iuven-

nem ſunt in agro Regienſi eiſmodi,
QUINCTAE NONIAE SEPTIMIUS
EVPAR ET
NONIAE Q. F. QUINCTVLAE & SEPTIMIA SP. E. QUINTA

De Lucia extat etiā tale Mutinæ monumentum in ſepulchro marmoreo,

MEMORIAE CLA. FEM.
L. PARDVCBAE IULIANAE
MORIB. NATAL. AC PVD. PRISCIE.

IN LYSTRIOTIS Q. VEM. COMPARANDA.
 QUAE VIXIT ANNOS XIII. D. XLVII.
 CVM MARITO FECIT ME. V. D. XX.
 I. NONIUS VER.

De Mania tale est in lib. epigr. antiq. vrbis.

M. ACILI ARM. F. IVSTINAE.

P. SIRIUS SERPICANVS MARITVS.

VXORI OPTIMAE, ET KARISSIMAE.

Et alio loco,

POPPIDIA SP. P. A. XIII.

IVLIA PROCLA F. EIVS. V. A. X. M. III.

Est autem *Proculus* Iuliorum prænomen, ut in Proculo Iulio regnante Romulo, de quo Livius & Dionysius. In eodē libro est *T. Flavia Aug. L.*, multāque eiusmodi alia. Quibus ex omnibus cū illud intelligi arbitror de quo dicere coeperam, mulieres præter Caiam, alio aliquando prænominē esse vñas, tū illud etiā (quod idē ne fieri quidē vnquā se observasse profiteretur) prænomena modō præponi, modō postponi consuevisse. siquidē Primam Valeriā, & Salviā Primam, ac Quartā Hostiliā, & Liuiam Quartam, ac Quintā Noniam, & Noniam Quinctulā scriptas esse, animaduerti potest. Quod idē in viris Livius etiam fecit, qui Attius Tullus, Atti⁹ Næus, Manlius Cnæus, & Octavius Metius: & Cicero, Maluginensis M. Scipio: & Suetonius, Claudius Ap-
 pius Regillanus, & alia eiusmodi dixerunt. *Caiam* præterea, quod cōmune omnibus mulieribus prænomen fuit, in uerba notatam fuisse, contrāque Caium in viris, satis est ex Probo aliisque veteribus grammaticis atque lapidibus perspicuum.

De Prænominibus imponendis.

Nūc, quoniā ad rem pertinet, quid de prænominibus imponēdis veteres senserint, explicemus. Ac sanē qui de tēpore tradunt, quod ea imponeretur, auctores habeo nobiles illos quidē & magnos, verū ita inter se dissidentes. ut verā sequaris sententiā, facillē statuere non possis, nisi aliud aliis tēporibus observatum esse intelligas. Quid est enim tam dissimile, quā ea quæ à Valerio & à Plutarcho Festōve scribūtur: quorū ille pueris nō priusquam togā virilem sumerent, puellis nō antequam nuberent, hi verō maribus quidē nono, feminis autem octavo die imponi consuevisse prænomena tradunt. Verba Plutarchi sunt hæc in quæstionibus, *ἡ δὲ ἡμέρα, τῆς δὲ ἡμέρας ἀπὸ τῆς γενέσεως, τῆς δὲ ἡμέρας, ἧς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς δὲ ἡμέρας*. Festi verō hæc, Lustrici dies infantium appellantur, puellarum octavus, puerorum nonus, quia his lustrantur atque eis nomina imponuntur. De ratione autem imponendi satis constat, suis quæque filiis ea prænomena indidisse quæ suæ essent cuiusque familiæ maxime propria, ac primū quæque filium patris esse prænominē plerūque vñum, eandēque deinceps rationē in adoptiuis filiis & liberis & novis

civibus esse servatā, ut à quo quisque adoptatus esset, aut per quē quisque vel libertatē vel civitatem cōsequutus esset, eius maxime nomina vsurparet. Ac primū quidē quod dixi, suæ quæque familiæ propria prænomena imposuisse, intelligendum est, non omnia omnibus familiis prænomena fuisse communia, sed alia aliis fuisse familiaria. *Appius* enim vix in alia quā in Claudia gente patricia reperitur. *Marco* nequis vteretur decreto gentis Manliæ patriciæ cautum esse. *Lucium* à Claudiis repudiatum, *Cnæum* & à Domitiis Ahenobarbis tantū fuisse probatos, Suetonius in Tiberio & in Nerone tradit. Quod autem plerūque primus quisque filius prænomen patris tulerit, id ex familiis iis quas in scholiis Liuianis digessimus, animaduerti potest. Fuisse autem quandam distinguendi rationem, si eodem pater & filius prænominē præditi eodē tēpore floruisent, hinc intelligi licet, quod Cicero *Q. Q. Catulos*, modō patre, modō filio, modō sene, modō adolescente distinguit. Quod idē de *Q. Q. Fabiis* *Linia*, *c. c. Curionibus* Suetonius. Neque verō de adoptiuorum appellatione multa mihi esse dicenda existimo, quum à multis iam res sit ex veterum annal. observatione tractata. Illud tamē dicam, Dionem lib. 40. & 46, huius auctorem sententiæ esse: qui adoptarentur ab aliquo, eos nomina illorum omnia, à quibus adoptarentur, ferre consuevisse, suum verō gentilicium nomen retinuisse illud quidem, sed aliquo tamen modo commutasse. ut *C. Octavius* qui dicebatur, postea quā à *C. Iulio Cæsare* est adoptus, *C. Iulius Cæsar* appellari coëptus est, ita tamen ut gentilicium *Octavi* nomen non desereret, sed id quodammodo commutaret, & *Octavia* num pro *Octavio* redderet. Idem in *P. Cornelio Scipione Æmiliano*, & in *L. Mælio Acidino Fulviano*, & in *P. Licinio Crasso Muciano* factū est: qui omnes ab eo à quo adoptati erāt, nomina sumpserunt. Eodem spectans Cicero lib. epist. ad Attic. iii. dixit, Cicero salutē *Q. Cæcilio Pōponiano Attico*. Eodem etiam referuntur ea quæ ab eo scripta sunt lib. 7. *Dolabella* video *Liuiæ* testamenta cū duobus coheredibus esse in triente, sed iuberi mutare nomen. Quod autē scribit Dio, id etiā verū est, non ab omnibus tamē ubique retentum est. Neque enim *Aurelius Orestes*, qui à *Cn. Aufidio*, nec *Calpurnius Piso*, qui à *M. Pupio* (ut scribit pro domo Cic.) adoptati fuerunt, aut *Aurelianus*, aut *Calpurnianus* appellati sunt, sed ille *Cn. Aufidius Orestes*, hic *M. Pupius Piso* nominatus est. Eadē etiā ratione ne *P. quidē Corneli⁹ Scipio* qui *Dione* auctore, à *Q. Metello Pio*, nec *M. Iunius Brutus*, qui teste Plutar. à *Q. Seruilio Cæpione* sunt adoptati, aut *Cornelianus*, aut *Iunianus*, sed ille *Q. Cæcilius Metellus Pius Scipio*, hic

Q. Servilius Cæpio Brutus est appellatus, ut
Dio. lib. 40. Cicero in Philippicis, numi ar-
gentei testantur, in quibus numis est ita,

Quintus Metellus.

Q. Carlo Bruno pro

Scipio.

CoIT.

Metellus autē hic Scipio P. Corneli Scipio-
nis Nasicæ filius naturalis fuerat, teste Dio-
ne, qui ita ait lib. 40. ὁ Πόμπιος Κόιντος Σκίπιος
Πατριάρχης ἐστὶν ἀπογεννημένος. ὁ δὲ γὰρ γένος ἐστὶ τῆ
Νασικῆς ἀνδρὸς ὃς τῆ ἀλφειοῦ διαδοχὴς ἐστὶ τῆ Νεμεσίου τῆ
Εὐρυκτῆς ἡμῶν πατρίδος. id est, Pompeius Q. Sci-
pionem socrum sibi collegam asciuit: qui
naturalis filius fuit Nasicæ ille quidem, at
adoptatus à Q. Metello Pio. Quod quum ita
sit, nescio quid in mentē amico meo venerit
scribere in libro De nominibus ita, Cicero
lib. epist. ad Att. 6. Scipionē hic Metellus pro
avum suum nescit censore non fuisse. Signi-
ficat Scipionē Asiatici illius filiū, qui adopta-
tus fuit à Q. Metello Pio. Cur mirer, hæc cau-
sa est. nemo enim Asiatici filiū fuisse Scipio-
nē hūc scribit, nisi quē hic sequitur Dionis
interpret. Neq. verò omnino hic Scipio Me-
tellus Asiatici filius esse potuit, sed Nasicæ pri-
mū, quia hic idē P. Cornelius Scipio apud
Eutropium, & Eutropij Græcum interpretē
Pęaniū nominatur: & P. Scipio in Epitomis,
& apud Ciceronē pro domo dicitur, quū ait,
Atqui C. Atinius patrum memoria bona Q.
Metelli, qui eū ex senatū censor eiecerat, avi
tui Q. Metelle, & tui P. Servili, & proavi tui
P. Scipio. Asiatici verò Lucij pręnomē tuler-
unt. Deinde quod in Bruto adum huius vo-
cat P. Scipionē Nasicam oratorem, proavum
P. Scipionem Nasicam Serapionem, oratoris
patrem, abavum verò P. Scipionem Nasicam
Corculum Serapionis patrem: quæ quum in
Asiatici filiū cadere nullo modo possint, in
Nasicæ certē maxime cadunt hoc modo,

1 P. Scipio Nasica Cor- 1 C. Laelius cos. 613.
culū. cos. 591. 598. ab- abauus, Scipionis
auus Scipionis Met. Metelli.

L. C. Lælius cos. 613.
abauus, Scipionis
Metelli.

1. P. Scipio Nasica Sc-	2. Lælia filia.
rapio cos. 615. pro-	uxor Q. Mucij Scæ-
uus Metelli Scipio-	uolæ aug. cos. 636.
nus. 120. 70	proavi Scipionis
	Metelli.

Lælia filia.
 vxor Q. Mucij Scæ-
 uolæ aug. cos. 636.
 proavi Scipionis
 Metelli.

3	P. Scipio Nasica ora-	3	Mucia filia.
	tor. auus Scipionis		vxor L. Licinij Cra-
	Metelli cos. 642. v-		fi oratoris cos. 658.
	xor Cæcilia Mace-		auj Scipionis Me-
	donici filia.		telli.

3 Mucia filia.
vxoꝝ L. Licinij Craſſi
oratoris cos. 658.
aui Scipionis Me-
telli.

4 P. Scipio Nafica pa- 4 Licinia filia.
ter Metelli Scipio-
nis. vxor P. Scipionis
Naficae, patris Me-
telli Scipionis.

4 Licinia filia.
vxoꝝ P. Scipionis
Nasicae, patris Me-
telli Scipionis.

<p>5 P. Scipio Nasica, qui adoptatus à Q. Me- tello Pio, Q. Metel- lus Pius Scipio di- ctus est. cos. 701.</p>	<p>5 P. Scipio Nasica, qui adoptatus à Q. Me- tello Pio, Q. Metel- lus Pius Scipio di- ctus est. cos. 701.</p>
--	--

1 P. Scipio Nasica, qui
adoptatus à Q. Me-
tello Pio, Q. Metel-
lus Pius Scipio di-
ctus est cos. 701.

Descripti autem etiā maternos Metelli a-
uos ex Ciceronis sentētia in Bruto, ne quis
eūdē de maternis, non paternis intellexisse
susplicari posset, atque ita rē, (quod fieri ne
hoc quidē pacto potest) ad Asiaticos traho-
ret. Hęc autē cōmutādorū ex adoptione no-
minū ratio cum in aliis tū maximē in M. Li-
cinio Lucullo. C. Cassij in consulatu collega
Ciceronis interpretes decepit, qui quum in
Verrē M. Terentiū, C. Cassiū cos. ac legē Te-
rentiā & Cassiā nominaret, mendum esse in
Terētio, & Licinium reponendū esse duxe-
runt: quod profectō nō fecissent si adoptio-
nē subesse intellexissent, quodd ex fragmēto
illius consulatus Capitolino colligitur, in
quo ita est, M. TERENTIVS M. F. VARR. LV-
CVLLVS C. CASSIVS. Ita etiā alibi. A. TE-
RENTIVS VARRO MVRENA, neque enim
Murena Terentiorum sed Liciniorum, ut
Lucullus cognomen fuit.

Transeamus ad seruos. Nō est autē dubiū
quin quēadmodū quū seruitutē seruiebant,
prænomē domini sequebātur ita, vt Lucipor-
res, Marcipores, Publipores, Quintipores:
30 quasi Lucij, Marci, Publij, & Quinti pueri di-
cerentur, vt à Plinio & Quintiliano scriptū
est: ita etiam in libertatē vindicati, patroni à
quo manumissi essēt, nomina vsurpauerint.
nā præterquā quōd exēplo sunt M. Tullij Ci-
ceronis liberti duo, quorū alter M. Tullius
Tiro, alter M. Tullius Laurea dictus est, & Li-
uius Andronicus poeta, quē à M. Lirio Sali-
natore, cuius filios erudierat, libertate dona-
tū scribit Eusebius in Chronicis: id etiā ex
40 verbis Ciceronis ad Att. lib. 4. & Artemidori
libr. 1. effici potest. Cicero. n. de Euty-
chide seruo Attici manumisso ita loquitur, de Eu-
tychide gratū, qui vetere prænomine, nouo
nomine T. erit Cecilius, vt ex me & ex te iū-
tus M. Pōponius. Artemidorus autē de serui
cuiusdā somnio ita, Cognoui (inquit) quēdā,
qui quū sibi videretur tria pudenda habere,
ex seruitute in libertatē vindicatus, pro vno
nomine tria accepit, duobus nominibus ab
50 eo à quo manumissus fuerat, sumptis. Iā ve-
rò eos qui in ciuitatē suscepti essent, illorū
potissimū nomina tulisse quorū beneficio
ciuitatē impetrassent, Latinorū scriptorum
exempla ostēdunt. nam & Cicero ad Aciliū
ita scribit, Cum Demetrio Mega mihi vetu-
stū hospitium est. ei Dolabella rogatu meo
ciuitatē impetrauit: qua in re ego interfui.
Itaque nūc P. Cornelius vocatur. Itēq. in
Verrein, Q. Lutatius Diodorus beneficio Q.
60 Catulli à Sulla ciuis Romanus factus. Eadē

que ratione de Dione, qui beneficio Q. Merelli ciuis factus. Q. Cæcilius Dio est appellatus. Et Cæsar lib. 1. De bello Gallico, ita, Commodissimū visum est M. Valeriū Procillum C. Valerij Caburi filium, cuius patēr à C. Valerio Flacco ciuitate donatus erat, mittere.

CVR GENTILICIA NOMINA

in ius desinant, & quid Gens sit, & à Familia differat.

His rebus expositis, reliquum est ut de nominibus gentilitiis agamus, de quibus amicus meus sic scripsit, Sciendū omnia nomina quibus familie significatur, proferri in ius, ut Porcius & Cornelius, Iulius, recte ille quidē, sed parū ad rē tantā. Illud enim docti hominis, & Romanæ antiquitatis periti erat, causam ostendere, eamque veterū viū & auctoritate probare, quā ipse (si potero) exponā. Credo enim eos ita fecisse, ut gētis originē eiusmodi deriuatione significarēt, ut quēadmodū in voce deriatio verbi, sic generis etiā, quæ voce illa exprimeretur, principiū in voce appareret. Siquidē antiquissimā quancūque gentē aut à vici aut à loco, tāquā à fonte aliquo, manasse & nomen accepisse, perspicuū est: ita quidē ut hęc deriuationis significatio in omnib. studiosissimē cōseruata sit. Hęc autē cōsuetudinē si in paucis quibūdā gētib. & antequā vrbs cōderetur, & postquā cōdita est, sub regib. cōsulib.que diligentissimē retentā esse ostēdero, tū neminē fore puto qui cōtrā dicat. Age, n. cur Iuliā gentē credimus aut Aemiliā, aut Ariā, aut Nautiā hęc eiusmodi terminationē adeo religiosē seruasse, nisi ut appareret in voce quod in re existit, ab aliquo ipsas initio deriuasse? est autē ita. Nam Iulia gēs Iuliū Aenē, Aemilia Aemiliū Iulij filiū, Aria Atim, Nautia Nautē Troianos victos sui generis auctores nūcupāt. At verò cōdita vrbe nōne id etiā obseruatū est? Scribit enim Plutarchus Numā regē filios quatuor reliquisse, Pōponē, Calpum, Pinū, & Mamercū, ab iisque Pomponiā, Calpurniā, Pinariā & Mamerciā gētes Romę propagatas. Laudem Tarquiniū Priscū scribit Dionysius Damari Corinthij fuisse filiū, & quū Tarquiniis ueretur Lucumonē Etrusco prænominē fuisse vocatū: ubi verò Romā cōmigravit, ad morē Romanū sibi nomina cōposuisse: itaque cōmuni nomine se pro Lucumone Luciū, gētilitio verò à Tarquiniis vrbe non se Tarquiniensē, sed Tarquiniū appellari voluisse. Idē fecit Ap. Claudius, q̄ ex Regillo Sabinorū oppido post reges exactos anno sexto se cū clētib. Romā cōtulit. Etenim quū Clausus antē diceretur, nō iā amplius Clausum, sed Claudiū, post Claudiū dici se, ubi Romæ domiciliū collocavit, oportere existimavit. Itaque ab eo ceteri omnes Romę Claudij nominati sunt. Id autē ita esse, ex eo etiā intelligi po-

test quod ait Priscianus lib. 2. nomina hęc in ius apud Romanos idē valere quod apud Græcos patronymica. verba eius sūt hęc, Nominū deriuatiuorū multa genera sunt, quorū patronymicū. i. quod à propriis tantūmodo patrū nominibus deriuatur secundū formā Grēcā, quod significat cū genitiuo primi tui filios vel nepotes, ut Aeacidos Aeaci filij vel nepos, pro quo Romani nominib. familiarū vtuntur, ut Cornelij. Omnes, n. ab illo qui primus Cornelius appellatus est, hoc nōmē habuerūt, quicūque eiusdē familie sunt, sicut omnes minores Thesei Theseidas Græci appellauerūt. Hęc ille. Idē autem sentit etiā Dionysius, quī in Prisco hęc nomina *οὐρανία & πατρωνυμικά* vocat. Neque verò dubiū est quin hęc tota ratio terminādi. vsq. ad reip. interitū incorrupta peruenerit. Nā etiā nōnullos quasi gētilitij nominis expertes esse reperimus, ut M. Perpēnā, & C. Norbanū cōsulares, quos ita in libris & in Capitolinis marmorib. nominari videmus, id tamē cōtingisse videtur, aut quod ij cognomine magis quā nomine delectati sunt, ut M. Agrippa, cuius gētiliciū nomē in omnib. lapidibus omisum est, quū tamē ex Vipianiorū cum gente fuisse Nepos & Dio tradiderint: aut certē quod ea nobis ignota sunt. Quęcūque autem causa sit, nō est quod exiguus horū numerus tā religiosū tot aliorū cōsuetudinē impeuiat præsertim verò amico meo sumo viro auctore, qui ita habere omnia sine vlla exceptione asseueravit. Quid autē sit Gens, vnde ipsa omnia gētilicia dicta sunt, ac quid à familia differat, nūc dicamus. Inter gentē & familiā illud interest, q̄ gēs ad nomē, familia ad cognomen refertur. Itaque illa tāquā totū cōtinere videtur, hęc quodāmodo partē. exēpli gratia. Valerij omnes vnus esse gentis dicuntur, quia vno nomine cōtinentur omnes: at verò partes gentis huius sunt plures, quę ex cognominū varietate distinctę sunt, earque familie nominatur, ut in gēte Valeria Maximi, Messalę, Flacci, Læuini, Faltones: in Cornelia Scipiones, Lætuli, Dolabellę, Sullę, Cinnę: in Aemilia Mamercini, Lepidi, Pauli, Scauri, Barbule. itēque in ceteris. At verò Valerij omnes vnus sūt gētis, itēque Cornelij atque Aemilij. Itaque rectē Festus gentem definit eā quę ex multis familiis cōficeretur. Quod autē interest inter gentem & familiā, idē interest inter genus & stirpem. Quę quidem ita esse, ex his veterū hiltoriarū verbis intelligitur. Sueton in Galba. Imagines vniuersi generis exequi lōgum est, familie breuiter attingā. Qui primus Sulpiciorū cognomen Galbę tulit, cur aut vnde traxerit, ambigitur. Et Liuius li. 38. P. Scipio Nasica orationem habuit plenā veris decoribus nō cōmuniter Cornelię gentis, sed ppriē familie sue. Et apud

Et apud Suetonium Cæsar, ab Anco Marcio sunt Marcij Reges, quo nomine fuit mater: à Venere, Iulij, cuius gētis familia est nostra. Et in Augusto, Gēs Octauia à Tarquinio Prisco rege inter Romanas gētes allecta, mox à S. Tullio inter patricias trāducta. primus ex hac magistratū cepit C. Rufus. is quæstorius Cnæū & Caium procreauit, à quibus duplex Octauiorum familia defluxit, conditione diuersa. Et Cic. in Bruto, Funebres orationes ipsæ familiæ quasi ornamenta seruabant ad vsū, si quis eiuſdē generis occidisset. Et Liu. lib. 9. Duodecim Potitiorum familias fuisse, quum gēs Potitia tota interiret. Et lib. 1. Iulia gēs Iulu auctore sui nominis nūcupat. Et lib. 7. sic loquitur Valer. Coruus, Nō si mihi nomen hoc Corui cognomē diis auctoribus homines dedistis, Poplicolarū vetustum nostræ familiæ cognomē memoria excessit. Et lib. 40. Inde cognomē familiæ inquitū, vt Annales appellarentur. Et Catul. Non decet tā vetus sine liberis nomē esse, id est tā veterē gēte, qualis erat Manlia. Hæc de gente, familia & genere. nunc de stirpe dicā, Cic. pro Rabirio, Qua in familia laus aliqua forte floruerit hac ferē qui sunt eius stirpis cupidissime persequuntur. Et primò De legibus, Hic orti stirpe antiquissima sumus. Et in Lælio, Qui aliquandiu propter ignorantia stirpis & generis in famulatu fuerūt. Et lib. 1. de oratore Quid? qua de re inter Marcellos & Claudios patricios centūviri iudicarūt? quū Marcelli à liberti filio stirpe, Claudij patricij eiusdem hominis hereditatē gente ad se reuulſe dicerent, nōne in ea causā fuit de toto stirpis & gentilitatis iure dicendū? Et Suet. in Claudio, Claudius Cn Pōpeio antiquissime stirpis Magni cognomē adēmit. Quæ autē ratio est inter gentē & familiā, eadē est inter gentiles & agnatos. vt. n. familia aut stirps nos proprius attingit quā gēs aut genus, sic agnati quā gentiles. Siquidē gentilis auctore fello dicitur, qui eodem ex genere natus, & is qui simili nomine appellatur, rectē. quatenus. n. ait, Ex eodē genere, eos intelligit qui eiuſdē gentis eundē principem habent: quatenus. Simili nomine, eos qui quanquam vno gentis nomine omnes vtuntur, tamen aliū atque aliū auctore sui generis nūcupāt. quomodo Cicero in prima Tusculana, se gentilem esse ait Ser. Tullij regis, quod vterque simili gentilitio nomine vteretur, quū tamē ē diuerso vterque fonte manaret. Quū autē ad Herennium scriptū sit, Si furiosus existat, agnatorū gentiliūque in eo pecuniāque eius ius esto. itē, Si paterfamilias intestato moritur, familia pecuniāque eius agnatorū gentiliūque esto: agnati profecto vidētur esse qui ex eadē familia sint, quibus defuncti, gentiles subeant. Nā Cic. dixit, De oratore, Iura gentili-

tatū & agnationū itē, Iura gentilitatis & stirpis. & de legib. 1. Homines deorū agnatione & gente tenentur: quum vtiāque cōiunctionem complecti vellet. Amicus autem meus in suo libro de nominibus gētem & familiā gentiles & agnatos idem esse censet, quū ait Agnomen familiæ est appellatio & gentis, vnde agnati & gentiles dicebātur qui ex eadē erāt familia, vt Cic. in Topicis ait. & idem in Brut. Ser. Tullium regem gentilem suum ea de causā nominat. Mea autem sententia. Ciceronis sententiam percepisse non videtur, quī in Topicis gentiles eos definit qui inter se eodē nomine sunt, id est ex eadē gente, vt infra alio loco ostēdā: familiæ verò agnatorū nō meminit. Est præterea intelligendū rōmū. gentiles nouo quodāmodo appellare. siquidem seruos gentiles esse dominorum ait, quia eodem prænomine appellaretur quo dominus. vt Marcipor, Quin Cipor, id est Marci & Quincti puer.

De Romanarum gentium origine.

Duos autē populos seminarū gentiū Romanarū fuisse reperio, Aborigines & Troianos, qui ambo ab Ænea (vt Lilius & Dionysius tradunt) cōmuni nomine Latini sunt appellati. Aborigines autē, qui ante aduentū Æneæ Latīū, regnante Latino, tenebant, docet Dionysius ex Græcis in Italiā venientibus esse conflatos. Græcos autem hos nominat, OEnotrū ex Arcadia, Pelasgos ex Thessalia, Euandrū itē ex Arcadia, Herculem ex peloponēso profectū. Atque etiā idem scribunt Romulū superante Latinorum Albanorūque multitudine, urbē in palatio cōdidisse. Quæ quum ita sint, iā id dubium esse nō potest quin ad hos populos alij etiā plurimi accesserint, qui Romanā urbem gentib. repleuerint. Siquidem accepimus Romulū Cænienses, Antemnates, Camerinos, Veientes, Fidenates, quos bello deuicerat. Sabinos verò etiā quibuscum æquo Marte pugnauerat, in societate nouæ urbis vocasse. Quinetiā multas Etruscorum vrbes se ad eum recepisse initio à Medullia factū, traditū est. Hoc autē Romuli institutū reliqui deinceps reges studiosissime sibi cōseruandum esse duxerunt, vt finitimas ciuitates aut vi aut beneuolētia sibi adiungerent, Romanque transferrent. Itaque Tullus Hostilius euerſa Alba familias eius urbis Romā traduxit: Ancus Lucumonē Etruscū in senatū aſciuit: Priscus Ser. Tull. Corniculānum sibi etiā generum adiunxit. Idē post quoque factū est, liberata regio dominatu reip. Neque enim vnquā deſignata est, ciuitatem victis populis & gentibus dari, Italiāque ipsam municipiis deuinciri, quousque bello Marſico vniuersa ferē ciuitate donata est. Quo tempore multi etiā nō Italice quidem gentis virtutis ergo in ciuitatē sal-

cipi cepti sunt. Quoniam autē difficile, immo vero difficillimum est, omnium gentium originem inuenire, paucarū tantum quarūdam fontes & initia indicabo: ex quibus intelligi poterit, idem etiam in reliquis factū esse. neque enim vllam aliam historiarū Romanarū partem ita & à veteribus & ab iis qui nunc sunt, neglectam esse comperi, quā quæ hanc quæstionem continet.

Huius autem tractationis hos quasi fontes constituo, ut alias gentes à nominibus Aboriginum vel Troianorum, vel aliorum eiusmodi populorum alias à prænominibus, nominibus & cognominibus, alias à locis, vrribus & populis, alias à quadrupedibus, alias à re alia dictas esse affirmem.

Gentes ab Aboriginibus & Troianis ortæ.

De Vitellio quidem Fauno Aboriginum rege, & Vitellia, quæ multis locis pro numine colebatur, ortos tradit Suetonius in Vitellio.

Fabij à Fabio Herculis filio orti. Plutarch. in Fabio. Vnde Iuuenalis, *Natus in Herculeo Fabius Iure.*

Antonij ab Antonio Herculis filio. Plutarchus in Antonio.

Potitiam gentem antiquiorem origine vrbis nominat Licius, à Potitio illo Iene qui ad tempus affuit epulis. Seruius.

Mamilij à Mamilia Telegoni filia. Liuius, Dionysius, Festus.

Multas præterea gentes Romanas à Troianis fluxisse credidit antiquitas. Itaque Seruius in 5. *Æneid.* scribit Varronem librum reliquisse de familiis Troianis, id est, quæ genus trahebant à Troianis: & Iuvenalē idcirco Troiungenas appellare nobiles Romanos quasi à Troianis genitos. Inter cæteras autem hæc fuerunt.

Iulia à Iulo Æneæ filio Liuius, Dionysius, Suetonius, Virgilius. Itaque Proculū Iulium Romuli tempore Iuli Ascanij progeniem vocat Dionysius, & ipsi Iulij cognomen etiam tulerunt Iulæ Albana fuit.

Æmilia ab Æmilio Ascani Troiani filio, ut ait Festus, cui rei fortē alludit Virgilius, quum dixit,

*Progeniem sed enim Troiano à sanguine duci
Audistat, Tyrias olim quæ verteret arces.*

*Hinc populum latæ regem belloque superbum
Venturum excidit Libya.*

Etenim progeniem Æneæ & Iuli vocare videtur Scipionē Pauli Æmilij filiū, qui Imp. Carthaginē excidit: populum autē, legiones Romanas quæ ab iisdē etiā genus trahebant, alioquin si progeniem & populū idem dicat superuacanea iteratio videatur. Nihil tamē contra veteres affirmo, alij iudicabunt. Plutarchus autē Æmilios à filio quodam Pythagoræ Mamercio distosuit, qui summo lepore præditus fuit, quæ Græcè *αλυσία* dicitur.

Atij ab Ati. Virg. *Atij, gens vnde Atij du-*

xere Latini. Quod Augusti causa dictū scribit Seruius, qui ex Atia matre natus est.

Nautij à Naute Æneæ comite. Dionysius, Virgil. & Seruius in 1. *Æneid.* Quum Diomedes raptum Palladium sibi non esse aptū intelligeret, illud Æneæ transeunti obtulit, sed quum ille capite velato sacrificans conuertisset, Nautes quidam simulacrū accepit, quare Mineræ sacra nō Iulia gens habuit, sed Nautia. Idem scribit Varro in lib. *De familiis Troianis.*

Cloelij à comite Æneæ eius nominis. Dion.

Iunij à comite Æneæ eius nominis. Dion.

Sergij à Sergesto comite Æneæ. Virgilius lib. 5. *— datus a quo Sergia nomen.*

Memmij à Mnestheo comite Æneæ. Virg. in 5. *gens à quo nomen Memmi.*

Cluentij à Cloanthe comite Æneæ. Virg. in 5. *gens vnde tibi Romane Cluenti.*

Geganij à Gia comite Æneæ, ut ait Seruius in 5. *Æneidos.*

Cacilij à Cæcade comite Æneæ, alij à Cæculo, qui condidit Præneste. Festus.

Ab Italis.

Celij à Cæse Vibenna Etrusco, qui se Romanam, regnante Romulo, cōtulit. Dionysius, Festus, Tacitus, Varro.

Pomponij à Pomponē, Numæ regis filio. Plutarchus.

30 *Calpurnij* à Calpo Numæ F. Plutarchus, Festus.

Pinarij à Pino Numæ F. Plutarch. Seruius à quodā Iene, qui quia ad tēpus ad dapes nō venit, *Pinarsus* dictus dōn' tūc mīras, id est à fame. Fortasse Pinaria gens duplex.

Claudi à Clauso Sabino. Liuius.

40 *Valerij* à Valeso Sabino. Dion. Itaque Valerij primū, post Valerij dicti. Festus. Boni autem ominis causa in delectu censuæ primi nominabantur Valerius, Saluius, Statorius.

À prænominibus, nominibus & cognominibus.

Quæ adhuc exposita sunt, ea locupletissimorum monumentorum auctoritate probata sunt, quæ verò infra dicentur, verisimilibus potius quā veris argumentis nituntur. Vera autem esse nego quæ veterum annalium fide carent. À prænominibus autem & nominibus & cognominibus gentes multæ manasse videntur.

50 Ut autē prætermittā ea prænominia quæ integra pro nomine gētilitio vsurpata videntur, ut Metius, Numerius, Appius Staius, ut P. Metius in epist. ad Mariū, & M. Mettius, & Q. Mettius, & P. Mettius, quæ se in veteribus lapidibus Romæ legisse Pierius scripta profertur, quāquā duobus T. T. ut Cn. Numerius in lapide vetusto, qui est Venetiis in turri diui Vitalis: M. Appius, cuius lapidē citat in Brutū Sebastianus Corradus: T. Staius apud Liuium tribunus plebis: & P. Staius in antiquis lapidibus vrbis antiq. ut hæc, inquam,

omittam. quæ aliquam fortasse quæstionem habere possint, at AVLIJ certè ab AVLO descendisse videntur. vnde Q. Aulus Cerritanus. Liuius, lapides Capitolini.

Casij à Cassione.

Cnaji à Cnæo, vt de petit. consul. Ex equestri ordine Pompilios & Cnæios.

Decimij à Decimo.

Hostij ab Hosto. Vnde epigramma antiq. vrbis. *P. Hostio. P. P. Seuero.* Et Plutarchus in Romulo, L. Hostius.

Lucij à Lucio.

Mauilij à Manio.

Marcij à Marco, vel à Mamercio, vt ait Plutarchus in Numa. Etenim vbi ait, à Mamercio Mamercios Reges, lego ipse, Marcios Reges.

Lartij à Larte. quanquam Græcè *Λαρτιος* scribitur.

Postumij à Posthumo.

Proculij à Proculo.

Publij à Publio.

Spursij à Spurio.

Sernij à Seruio.

Sextij à Sexto.

Quintij à Quinto.

Titij à Tito.

Vibij à Vibo. vnde C. Vibius Pansa.

Volusij à Voluso.

Tullij à Tullo.

Ancij ab Anco. Vnde Sp. Ancius legatus Fidenis interfectus. & Sp. Ancius Briso, de quo in Bruto Cicero.

Petronij à Petrone.

Metij à Metio.

Arruntij ab Arrunte.

Numitorij à Numitore.

Sertorij à Sertore.

Statij à Statio.

Hi à prænominibus: à nominibus verò hæ, 40

Sextilij à Sextiis

Quintilij à Quintiis

Atilij ab Atiis.

Porcilij à Porciis.

Hostilij ab Hostiis.

A cognominibus verò hæ,

Rutilij à Rutilo.

Varij à Varo.

Plantij à Plauto.

Fuluij à Fuluo.

Vennonij à Vennone.

Albij ab Albo. Varro.

Albinij ab Albino.

Licinij à Licino.

Silij à Silo.

Geminij à Gemino.

Gallij à Gallo.

Flauij à Flauo.

Plaucij à Planco.

Carij à Caro.

Fidrij à Fidore. Vnde Q. Fictorius, de quo Liu.

Cordij à Cordo. Vnde M. Cordius, in numis argenteis.

Papij à Papo. Vnde lex Papia à Papio lata, vt Cicero de offic. ait, (Papia autè gens fuit, quæ Mutili cognomen tulit, Appiano & lap. Capi. auctoribus) non à Q. Æmilio Papo, vt amicus meus tradit in lib. de nominibus, neque enim leges à cognomine appellantur, vt in *lex* designant, sed, si id fortè hæc, in *lex*, vt Gracchanæ leges, at non Gracchiæ: & Cæsarianæ fortasse, non Cæsariæ à nomine verò semper, vt Sempronianæ & Iulianæ. Vnde Cicero in Philipp. prima, Quere acta Gracchi, Sempronianæ leges proferentur. quare Sullæ, Corneliæ. Idem etiam improbat lectionem illā in Lælio. Videmus Papum Æmylium C. L. scinio familiarè fuisse, improbat autè, quod cognomen nomini nunquam præponatur, quasi verò Liuius non sæpe dixerit Macer Licinius, Antias Valerius, Cursor Papirius: & Cicero, Vetus Antistius: & Cælius: Balbus Cornelius: & alij, Paulus Æmylius & Crispus Salustius.

Furij, qui antè Fufij, à Fuso, quod etiā cognomen tulerunt.

Valerij, qui olim *Velefij*, à Valefo gentis auctore. Itaque cognomen etiam tulerunt Volusi.

Ab vrbibus & populis.

Tarquiniij à Tarquinis vrbe Etruriz. Dionysius.

Gabinij à Gabinis item dicti videntur.

Cominij ab Cominis Italiz populis. de quibus Plinius.

Volsij à Volscis: vnde M. Volusius Fictor, de quo Liuius.

Vatinij à Vatinis priscis Latinorum populis, quorum oppidum Varia.

A quadrupedibus.

A quadrupedibus etiā multas gentes nūcupatas esse, idoneos testes habemus Plutarchum & Varronem. Plutarchus in Poplicola ita, Quia pecudibus omnia bona constabāt, ideo filijs suis eiusmodi nomina imposuerunt, vt Porcios. Et Var. lib. 2. De re rust. Nomina multa habemus ab vtroque pecore: à minore, *Porcius*, *Ovinus*, *Caprinus*: à maiore, *Equinus*. Eadem etiam ratione nos & *Asinus* & *Sullus* adiungere possumus.

A ministerio aliquo.

Flaminij dicti, quod Flamini Diali ministrarent. Festus.

Pontificij fortè dicti quod pontificibus ministrarent. ex quibus fuit Ti. Pontificius tribunus plebis. De quo Dionysius & Liuius.

A voce aliqua.

Terenti à tereno, voce Sabina, dicti, quæ molle significat, Varrone teste, ut ait Macrobius. quod si ita est, ergo & multi alii eodem modo. ut

Aurelij, qui antè *Aufelij*, quòd iis publicè locus datus sit ubi soli sacrificium facerent. Feltus.

Atricy ab Atrio. Varro.

Publisy à publico.

Popilly à popillo.

Hirry ab hirto.

Iuveny à iuuenta.

Saluy à saluo. unde boni ominis causa prius Saluius in censu & delectu nominabatur. Feltus.

Septy à numero septem.

Septimiy à septimo.

Octauy ab octauo.

Noniy à nouem.

Nonny à nono.

Decy à decem.

Decimiy à decimo.

Quemadmodum & sine cognominum & agnominum sit inuentum.

Cur autè duobus nominibus Romani homines, non contenti prænominè & nomine, tertium etiam & quartum adiuxerint, quod cognomen vocarint, magna existere questio potest. Ac mihi quidem videtur eos primum ut qui idem prænomen noménque ferebāt, nota aliqua internoscerent, hanc tertii nominis ratione excogitasse, post autem, quò cognominum vñs increbuisse, eosdem etiam hñe eiusmodi causa cognomina indidisse. Hac ratione L. Tarquiniū priscum & L. Tarquiniū Superbum quum & prænominè & nominè cōuenirent, (inquit Dionysius) priscum illum quòd natu maior, hñc Superbū, quòd contumacior esset, esse vocatum. Valuit autem in primis hic cognominum vñs ad confusam ipsarum (ut ostendi) gentium turbam distinguendam. Quod exempli causa in gente Cornelia perspicui potest quæ cognominum varietate in multas familias diffusa est, Maluginenses atque inde Coscos, Scipiones, Lentulos, Merulas, Cinnas, Sullas, Dolabellas, iterumque quum familia Maluginensiu creuisset, quartis nominibus est in alias etiam familias distributa, ita ut alii Maluginenses Cotsi, alii Maluginenses Scipiones, alii Maluginenses Lentuli, itémq. Scipiones, alii Africani, alii Asiatici, alii Nasice dicerentur: neque enim probo amici emendatione, ab eo tradita libro secundo annotationum, cap. 13. his verbis, Verba Cicronis sunt libro 2. uocat. ubi agitur de salibus, Est autem ex hoc genere vetus illud quod aiunt Malugi-

nensem illum M. Scipionem, quum ex centuria sua renuntiaret Acidinū cōsulem, præcòque dixisset, &c. Sed multum etiā me torquet quiddam in his nominibus *M. Scipionē Malugin.* Nam nusquam inuenio Scipionem tanquam familie nomen poni, sed pro cognomine. Scio equidem per librariorum errorem sæpe *Scipionem* legi pro *Capionem*, quare crediderim hoc etiam loco non Scipionem, sed *Capionem* legi debere. Ratio qua impellor est hæc. Scio Q. Seruiliū Maluginensem sæpe à Liuiο nominari in libris primæ decados, quo tempore Romæ creabantur tribuni militares. Scio quoque Seruiliōs cognomen habuisse *Capionum*, ut facile possim affirmare hic esse legendum *M. Capionem Maluginensem*. hanc ergo ipse emendationem non probo. Nam quòd ait, Liuium sæpe Q. Seruiliū Maluginensem nominare, non est ita. Semel enim tantum libro quinto, anno ccc lxxxi. nominat P. Seruiliū Maluginensem mendosè. pro Ser. Cornelium Maluginensem, ut in scholiis Liuianis ostendi cum aliis testimoniis, tum quòd eo anno Diodorus pro eo tribunum mil. cos. pot. edit *Σέρβιος Κορνέλιος Μαλυγηναις*. Maluginensem autem fuisse cognomen non Seruiliōrum, sed Corneliorum perinde atque Scipionem, apparet ex L. M. P. & Ser. Cornelis Maluginensibus, qui aut cōsules, aut tribuni mil. aut censores fuisse à Liuiο sæpe traduntur. Quod cognomen aliquot etiam ex Cornelis retinuisse, postquam alia cognomina inuenissent, cum hic locus indicat, in quo est M. Scipio Maluginensis, qui auctore Liuiο anno d lxxiiii. prætor fuit tum anno d c lxxii. in Capitolinis tabulis, ubi est *Seru. Cornelius C. N. F. C. N. N. Lentulus Maluginensis*. ut omnino *Scipionem*, non *Capionem* legendum esse, contra quàm ille censet, esse existimem. Neque enim intelligo qui illud sit, quod aiunt se nunquam *Scipionem* familie nomen inuenisse, sed pro cognomine. Siquidem eandem rationem esse iudico, quum dico M. Scipio Maluginensis, atque quum dico M. Scipio Maluginensis, & P. Scipio Nasica, & P. Scipio Africanus, & alia eiusmodi multa. Sed ad propositum reuertamur. Ergo necessitas primum cognomina excogitauit, post vñs, & commoditas custodiuit, & propagauit. Qui verò agnomen aliud esse à cognomine tradiderunt, ij mihi satis quòd sentiunt non probant. Ex eorum verò numero grammatici veteres existunt, qui (ut supra dixi) cognomina appellant ea quæ tertio loco: quæ verò præterea adiciunt, ea omnia agnomina nuncupant, ut Africanum & Asiaticum. Eiusmodi, ygrò opinio facile locuple-

locupletissimi auctoris, Ciceronis verbis refellitur, apud quem animaduertere possumus, ea omnia cognomina dici quæ etiam quarto loco ponuntur. Sic enim ille ait pro Murena, Quam laudem ille Africa oppressa cognomine ipso præ se ferebat, eandem hic sibi ex Asia cognomen assumpsit. Et in Suetonio, Eritque cognomen id tibi per te partum, quod nunc habes à me hæreditariū. Idem Sapientem & Diuitem cognomina vocat, quæ tamen quarto loco erant in M. Porcio Catone & in M. Licinio Crasso. Inquit enim in Catone, Cato quasi cognomen habebat in senectute Sapientis. Et in secundo de offi. P. Crassus tum cognomine Diues, tum copiis. Hac de causa nos omnia, præter priora duo, cognomina appellabimus. Nā quod amicus meus in libro De nominibus agnomen pro nomine gentilitio sumit, atque inde agnatos ducit, multò mihi minus ex iis quæ dixi, & iis quæ dicam, probatur.

Vnde cognomina tracta sint.

Deinceps sequitur ut inde cognomina tracta sint, dicam ea quæ vel veteres prodiderunt, vel ipse aut ratione aut opinione, sequutus eorum regulas atque præcepta, consequi potui. Ac Plutarchus quidem in Coriolano multos nobis huius quæstionis quasi fontes ostendit, quum ait, Cognomina apud Romanos imponi consueuisse, aut ab actione aliqua, aut à forma, aut à fortuna, aut à virtute, perinde atque Græci Σύνεσις & Καλλιστος ab actione, Φύσις & Τύχη à forma, Εὐχέλεια & Θεοδότης à virtute, Εὐδαιμονία à fortuna dixerunt: aut à salibus & dicacitate, quo pacto Græci Antigonum ἀλγύρα, Ptolemaum ἀμύγρη appellarunt, Romani verò etiam Metellum vnum. Diadematum, quod frõtem ex ulcere diademate diu obligasset, alterum verò Celerem, quod celeritatem eius in apparandis funebribus patri ludis sunt admirati, vocarunt: aut à casu nascendi, ut Proculum, Posthumū, Vopiscū: aut demum etiam à corporis vitiis, ut Syllas, Nigros, Rufos, Cæcos, Clodios. quibus nec cæcitas nec ullum aliud corporis vitium cõtumeliæ fuit, verum ipsa vitia pro nominibus propriis exquisitissimo animo audita sunt. Plutarchus (ut dixi) in Coriolano. Mendum autem suspicor esse in exemplis eius: scribit enim Σύνεσις dictos esse à corporis vitio, quum alia lōge sit eius nominis origo, ut tradit Macrobius. Ita que legendum puto ἀλγύρα, id est Silos. Sili autem sunt qui naso sunt sursum versus aduēp, quod vitium est corporis, neque etiā placet, eundem de cognominibus agentem Clodiorum fecisse mentionem, quod nomē est gentis, quæ nec à vitio quidem corporis nominata est, (ut antè dixi) nisi forte Clodios pro Claudis acceperit. Claudius enim Quin

torum cognomen. Quæ autem scribit in Coriolano, eadem fere tradita sunt ab eo etiam in Mario. Quinetiam Macrobius libro primo, alios à virtute, alios ab honore vel iniuria, alios à casu cognomina ait inuenisse. Libro autem tertio aliquot etiā à studio piscium cognominatos esse ostēdit. Præterea Plin. lib. 18. cap. 3. à rusticis operibus, libro autē 11. cap. 37. à vitiosis corporis partibus nonnullos cognomen traxisse ait. Postremò etiā Varro à maiore & minore pecore cognomina indita esse tradit lib. 2. De re rust. cuius verba ascribam, quia deprauata sunt & macta. Nomina, inquit, multa habemus ab utroque pecore, à maiore & à minore, à minore, Porcius, Quinius, Caprilius: sic à maiore Equitius, Taurus, cognomina adsignificari, quod dicuntur Annij Capræ, Statilij Tauri, Poponii Vituli. sic à pecudib. multi alii. hæc Varro. Nemo est autem qui non intelligat hic cōfundi exempla nominum & cognominū, & sensum nullum bonum elici. Itaque si ita legamus, erit sententia aptior: Nomina multa habemus, ab utroque pecore, à maiore, & à minore. à minore Porcius, Quinius, Caprilius. sic à maiore Equitius, Asinius. Est autem intelligendum, quum dicimus Caprā, Taurū, Vitulum, cognomina adsignificari, quod dicuntur Annij Capræ, Statilij Tauri, Poponii Vituli: sic à pecudibus alii multi. Quintilianus eadē fermē docet lib. 1. verba eius hæc sunt, Scrutabitur præceptor acer origines nominum quæ ex habitu corporis, ut Rufos Longosque fecerunt: ubi erit aliud Trecetius, Syllæ, Burri, Galbæ, Plauti, Pansæ, Scauri, Italiæque, & ex casu nascentium: hinc Agrippa & Opiter & Cordus & Postumus erunt. & iis quæ post natos eueniunt, vnde Vopiscus. iam Cottæ, Scipiones, Lenates, Serrani sunt. Et ex variis causis gentes quoque & loca & alia multa reperias inter nominum causas. Hæc Quintilianus, apud quem item credo esse mendosè Syllas pro Silos ob eam quam dixi causam. Longum esset hoc loco Liuii, Dionysii, Dionis, Suetonii, Ciceronis aliorumque multorum quo loco de hac re agunt, in hanc sententiam verba proferre. Quum igitur res ita habeat, iam quo modo hoc in singulis factum sit, videamus. Quibus in exponendis hanc diuisionem tuebimur, ut alia ab animo, alia à corpore, alia à fortuna tracta esse dicamus. Ad animum autem pertinet virtutes, mores, oratio, artes, studia, res gestæ: ad corpus, partes corporis, color, habitus, vestitus, similitudo alterius, locus & quæ sunt eiusmodi. His autē rebus diligēter animaduersis, omnis (ut puto) inpositorum cognominū ratio erit perfecta. Qui autem cognominū terminationes persequuti sunt, ij frustra laborasse mihi videntur, quū om-

nes terminationes cognominibus (si ita tēpus & euentus tulerit) conuenire possint, præter eam quæ gentem notet. Itaque quū apud Liuium nomina gentilicia multa pro cognominibus mendosè legerentur, ea ad suam integritatem ex antiquorum monumentis à me paulò antè redacta sunt, ut Fabius Licinus, Marcus Rutilius, Quinctius Flaminius, Furius, Pacilus & alia eiusmodi, non Licinius, Rutilius, Flaminius, Pacilius, 10 ut vulgò legebatur.

Cognomina à sapientia ducta, aut contrā.

Sapientiam atque stultitiam dedisse multa cognomina Romanis, cum ex Plinij verbis percipitur, cum exempla quæ subiciam indicant. Scribit enim Plinius libro tertio, Reliquis animi bonis præstiteret ceteros mortales sapientia: ob id Cati, Corculi apud Romanos cognominati.

Sophus, qui est Græcè sapiens, Semproniorum cognomen. quod primus tulit P. Sempronius iuris ciuilibis peritissimus. 20

Cato, auctore Plutarcho in Catone maiore vir dicitur multarum rerum peritus. eaque de re M. Porcius Cato vocatus est. Fuit autem etiam cognomen Hostiliorum.

De Cato inquit Varro lib. 6. De ling. Lat. Cata acuta Sabini dicunt: quare Catus Aelius Sextus, non (ut aiunt) sapiēs, sed acutus. Quare dixit Ennius, Egregie cordatus homo 30 catus Aelius Sextus.

Sapientia cognomen inuenit C. Lælius (ut ait Plutarchus in Gracchis) quia, quum Tiberij partes aduersus optimates tueri cœpisset, discordiam ciuitatis metuens ab incepto destitit.

Corculum, auctore Festo, antiqui à corde solertem & acutum dixerunt, eoque cognomine usus est P. Cornelius Scipio Nasica, optimi viri filius, ut ait Cicero in Bruto.

Brutus stultum significat, ut ait Dionysius. Itaque L. Iunius, qui reges eiecit, factus ad imitationem stultitiæ, Bruti quoque haud abnuuit cognomen. Liuius, Dionysius.

Bellus est bellæ similis, ut ait Festus, quod cognomen tulit L. Sicinius, primus tribunus pl. Dionysius & Pædianus.

A virtute & moribus.

Nero Sabinorum lingua strenuum significat. Itaque Ti. Claudius Ap. Cæci F. id primus tulit, quod post in eius familia mansit. Suetonius in Tiberio.

Marcellus ut Plutarchus tradit, Est Bellicosus, id est *Aspex*, hoc est, Martius. Puto autem Marcellum dictum esse quasi Martellum, id est, Paruum Martem. Eo plebeia gens Claudia vsa est.

L. Sicinius Dentatus ob fortitudinē *Achilles* dictus. Gell. lib. 2. cap. 11.

Superbi cognomē tulit L. Tarquinius rex, 60

quia socerum gener sepultura prohibuit. Dionys. & alij.

Frugi L. Calpurnius Piso appellatus ob mores, ut ait Pædianus in Pisonianam, & Cicero in Verrem.

Oscula dictus Q. Fabius Maximus, quia moribus fuit humilibus. Plutarch. in Fabio & qui scribit de viris illustribus.

Caprarij cognomen C. Metellus ex contumelia traxit. Cicero libro tertio de orat. Itaque Scipio de eo dixit, matrem eius, si quintum pareret, asinum fuisse parituram.

Gurges vocatus Q. Fabius Rulliani F. à deuorato patrimonio. Macrobitus. Plutarchus *Aquarum* nominat.

Nepos aliquando cognomen contumeliæ fuit à prodigalitate, ut de Q. Metello collega P. Lentuli c. 1. scribit Valerius. vnde ludit Cicero ad Att. Suptu iam nepos euasit Scaptius. Patrē tamen Metelli eum qui cum T. Didio consul fuit. Q. Metellum Nepotem vocat etiam Capitolini scriptores. Nepotem autem eum dictum, quasi Q. Metelli Macedonici nepotem, significat in Cornelianam Pædianus.

Asper C. Trebonius ab insectandis patribus nominatus. Liuius lib. 3.

Lurcones, auctore Festo, dicti qui cum auaritate cibum sumerent. Fuit autem Aufidiorum cognomen.

Camillus, quo cognomine Furij vsi sunt, est puer ingenuus. Festus, Plutarchus in Numa, Macrobius lib. 3. Seruius in Virgil. vbi de Camilla.

Cicurinus cognomen Veturiæ gentis à morum simplicitate dictus. Varro de ling. Lat.

Vir optimus P. Scipio Nasica à senatu iudicatus & appellatus est. Liuius.

Ab oratione & dicto aliquo.

40 *Lepidi* Aemilij dicti sunt à lepore orationis, quia Mamercus Numæ F. Princeps eius generis summo lepore præditus fuit, quem Græci *ἀμύκλιος* dicunt. Plutarchus in Paulo.

Entrapelus fuit cognomen Volumniorum. vnde Cicero ad Volumnium, *Εὐτραπέλης*, inquit, tuarum literarum est autem *ἑντραπέλης* idem quod Lepidus.

Attici cognomen inuenit T. Pomponius, quod Atticè optinè loqueretur. Cicero in Catone, Nepos in vita.

Figuli cognomen adeptus est Nigidius, quod inconstantiam rerum humanarum rotæ figulinæ comparauit. Augustinus De ciuitate Dei.

Sura dictus P. Lentulus, qui quū Sulla rationem ab eo pecuniæ publicæ repeteret, quam quæstor tractauerat, dixit se non posse rationem reddere, sed præbiturum surā, ut pueri solēt qui in sphaeræ ludo peccauerint. Plutarchus in Cicerone.

Scrofa Tremellius appellatus auctore Macrobio, quod quærentibus quibusdam scrofam ruri, verba iurationis concepit, nullam esse in villa sua scrofam nisi quæ in centonibus iaceret, lectulum monstrâs. ut autem ait Varro li. 2. De re rust. quod apud exercitum dixerit, hostes celeriter se, ut scrofa porcos, dilicet: idque fecerit.

Ab arte & studio aliquo.

Pistor Q. Fabius dictus, quod primus Romæ ædem Salutis pinxit. Plin. lib. 35. cap. 4. Cicero in Tusculana prima.

Metelli in re militari sunt quasi mercenarii: unde genti Cæciliæ fuit cognomen. Festus.

Præconius L. Ælius Stilo, quod præco fuerit. Plin. lib. 33. cap. 1.

Eadem ratione videtur *Fidus* M. Volscij cognomen. Liuius.

Cornicen Oppiorum, Liuius. Unde & Cornicinus apud Ciceronem in epist. ad Attic.

Fullo Apustiorum, Liuius, lapis Capitol. Unde iocus apud Macrobiū, Miror sororem meam habere Maculam, quum Fullonem habeat.

Porro autem à studio rerum rusticarum multa tracta fuisse cognomina, auctor est Plin. lib. 18. cap. 3. Ex eorum numero sunt.

Bubulcus Iuniorum cognomen, qui optimè bubus vteretur.

Pilumnus, qui pilum pistrinis inuenit.

Cicerones, *Lentuli*, ut quisque optimè cicerē aut lentem serebat: illud Claudiorum & Tulliorum: hoc Corneliorum cognomen. eademque fortè ratione *Piso* Calpurniorum.

Serranus Atilius, quod eum serentem inuenerunt dati honores.

Lactucinus Valeriorum cognomen à lactuca. Plinius lib. 19. cap. 3. Quare qui eos. anno cccxvii. M. Valerius Maximus dicitur in Cap. tabulis, is à Diodoro lib. 11. Μαρούς Ουαλέριος Λακτυκίτης appellatur. Idem Plin. lib. 17. cap. 1. scribit ita, Fuisse & ab arboribus cognomina antiquis, *Frondisio* militi illi qui præclara facinora Vulturum transnans, fronde capiti imposita, aduersus Annibalem edidit.

Stolo Liciniae genti (ita enim appellatur in ipsis arboribus fructificatio inutilis:) unde & pampinatio inuenta primo Stoloni dedit nomen.

Iam à studio piscium dicti sunt Licinius *Murena*, *Sergius Orata*, qui eiusmodi piscibus delectari sunt, ut ait Macrobius lib. tertio, Varro libro tertio De re rustica. quamquam Fest. Sergium Oratam dictum scribit, quod duobus annulis aureis & grandibus vteretur.

Eadem ratione à maiore & à minore pecore cognomina multa ducta sunt, auctore Varrone libro secundo. hinc Statilij *Tauri*, 60

Annij *Capra*, Pomponij, & Mamiliij *Vituli*. Quod etiam in Poplicola scribit Plutarchus, ἰσχυρὸν δὲ τῆς πατρὸς αὐτοῦ Σουίλας, & Βουβούλας, & Κροκεῖας ἰσχυρὰ.

Quinetiam à studio auium multa sumpta esse placet Varroni. Hinc Cornelium *Merculam*, Fircellium *Pauonem*, Minucium *Picam*, Petronium *Passerem* esse dictum.

Ab vrbe vel regione deuicta.

Iam verò ab vrbe vel regione deuicta, hæc quæ sequuntur.

Coriolanus à Coriolis oppido captis dictus est C. Marcius. Liuius lib. 2.

Fidenas à Fidenis L. Sergius & posterius eius. Liuius.

Messalla Valerius à Messana primo Punico bello capta. Macrobius, lap. Capitolini.

Prinernas L. Æmilius Mamercinus à Prinernate bello. Liuius.

Numantinus P. Scipio à Numantia deleta. Appianus, Velleius.

Isauricus P. Seruilius ab Isauris vrbe Ciliciæ captis. lap. Cap. Velleius.

Idem fecerunt qui regiones in potestatem P. R. redegerunt. quorum primus (ut ait Liuius libro 30.) P. Scipio fuit, qui à deuicta Africa cognomen *Africani* tulit: itémque L. Scipio frater eius, *Asiatici* ab Asia: Q. Metellus *Macedonici*, à Macedonia: L. Mummius *Achaici* ab Achaia: Q. Metellus alter *Balearesi* à Balearibus, & L. Metellus *Dalmatici* à Dalmatia: Q. Fabius *Allobrogici* ab Allobrogibus: Q. Metellus *Cretici* à Creta: D. Iunius Brutus *Callæci* à Callæcia: Q. Metellus *Numidici* à Numidia. Quorum apud omnes testata cognomina sunt. Hoc autem loco verba quædam amici mei non possum tacitus præterire, quæ ab eo in libro De nominibus posita sunt eiusmodi, Isauricus ab vrbe dictus. Ideo conqueritur Cicero libro epistol. ad Attic. 5. quum esset in Sicilia pro cos. & expugnasset oppidum Pindenissum, non esse aptum ad cognomen parandum.

Qui (malum) Pindentissæ? Nam Seruilius antè ab Isauro vrbe præclara fuerat appellatus. Non possum autem præterire, quia hic sensum germanum Ciceronis non videtur assequutus. Neque enim Cicero queritur Pindenissum non esse aptum ad cognomen parandum, sed ad gloriam ex eius expugnatione propter oppidi obscuritatem comparandam. Sic enim ait, Saturnalibus manè se mihi Pindentissæ dederunt. Qui (malum) isti Pindentissæ? Qui sunt? inquit. nomen audiui nunquam. quid ego faciam? non potui Ciciliam, Ætoliā, aut Macedoniam reddere. Quibus verbis de obscuritate (ut dixi) oppidi queritur, nō de cognomine in-

pro. neque enim quisquam vnquam imperator Romanus, aut Cilix, aut Aetolus est ex victoria nominatus, ut iis in cognomine inuidere posset. verum aliquot ex iis prouinciis clarissimos triumphos egerunt. Hoc idē sentit etiam Cicero, quum scribit ad Caelium, Oppugnabam oppidum Pindenissum tantis opibus tantōque negotio ut mihi ad summam gloriam nihil desit nisi nomen oppidi, id est, quod obscurissimo nomine quum sit, ne mea quidem satis gloriosa esse victoria & expugnatio possit, qualis eorum fuit qui Ciliciam, Aetoliam & Macedoniam subegerunt. Nam quod ait amicus meus ineptum ad cognomen esse, non video cur non Cicero Pindentilla dici facile potuisset, & quondam Valerius Messalla à Messana victa, si splendidum, oppidi nomen fuisset.

A loco ubi bene maleue pugnatum est.

Regillensis A Postumus dictator dictus, quod ad lacum Regillum cum Latinis bene pugnauerit. quod cognomen posterius etiam eius tulerunt.

Aeserninus M. Marcellus appellatus, quod Aeserniae captus est. Epitome.

Creticus M. Antonius triumviri pater dictus, quod Cretae mortuus est. Pædianus. Plutar. in Antonio. hunc tamen quidam Antonium *Cicerium* vitiose nominant.

Germanicus Cæsar dictus, quod in Germania obiit.

Bithynicus Pompeius dictus, quod ex Bithynia suppellestem regis Nicomedis deportarit. Festus.

Caudinus L. Lentulus, quod ad furcas Caudinas obsessus cum eos. fœdus turpe suaserit, ut ex Livio elici potest.

Ab aliis eventibus.

Collatinus Tarquinius dictus, quod diu Collatiae præfectus fuerit. Dionysius.

Poplicola Valerius, quod populum coluerit Dionysius, Livius.

Torquatus Manlius quod torquem in pugna Gallo detraxerit. Livius, Gellius.

Pius Q. Metellus, quod pietatem in reditu patris lacrymis deprecando adhibuerit. Cicero.

Pietas L. Antonius, quod eo animo remp. tractarit vnâ cum Fulvia, quasi pro Marco Triumviro fratre laboraret. Vnde à Dione dicitur *Αντώνιος Πιότης*, id est, *Δολοχὴ*. quanquam à Glareano mendose Pœtus nominatur.

Drausus Livius vocatus, quod Drausum regem hostium interfecerit. Suetonius in Tiberio.

Cunctator Fabius, quod cunctando Annibalem fregit. Plutarchus.

Venas Plautius quia censor, aquæ Claudiae venas indagauerit. Livius, Frontinus.

Scipio Cornelius, quod patrem luminibus earentem pro Scipione rexit. Macrobius.

Cursor L. Papirius à velocitate cursus. Liv.

Salinator M. Livius dictus, quod vectigal novum exalaria annona commentus est. Liv.

Ambustus Fabiorum fuit (ut puto) quod à fulmine ambustus fuerit. Sic enim Festus, Pullus Iouis dicebatur Q. Fabius, cui Eburno cognomen erat propter candorem, quod eius natis fulmine icta erat. Antiqui puerum quem quis amabat, pullum eius dicebant. Hinc etiam quidam *Rullum* Fabij Maximi cognomen profectum existimant.

Imperiosus Manlius, quia severius delectum habuit. Liv. Plutarchus *Εμνίκτω* appellat.

Gracchanus dictus est Iunius histor. ab amicitia C. Gracchi tribuni pl. ut scribit Pl. l. 30.

Maximus Valerius, quod plebem patribus conciliavit. Cicero in Bruto.

Maximus Fabius, quod libertinos in quatuor tribus secrevit. Liv. lib. 9.

Magnus Pompeius, quod res magnas ætatem gessit, Appianus, Plutarchus.

Asina Cornelius Scipio quia quum sponsores ab eo polcerentur, asinam produxit in forum cum pecuniae onere, quasi pro sponso-ribus præsens pignus. Macrobius.

Vespillo Lucretius dictus, quod ædilis cada-ver Ti. Gracchi tanquam Vespillo in Tiberim proiecit. De viris illustribus in Graccho. Idem etiam fuit Vesp. Vnde in 2. De orat. Vesp. Terentius.

Annalis Villius, quod legem annalem tulit. Liv. lib. 40.

Diadematus Metellus, quod frontem ex vlcere diu ligauerit fasciâ, quæ diadema Græcè dicitur. Plutarchus in Coriolano.

Prætextatus Papirius, quod in ætate prætextata summam prudentiam ostenderit. Macrobius.

Lænas Popillius, quod quum flamen sacrificium faceret, cum læna in publicum exierit & seditionem sedavit. Cic. in Bruto.

Corvus Valerius, quod ei cū Gallo pugnatū corvus omen victoriæ fuit. Livius, Gellius.

Buteo Fabius, quia insidens in navi buteo, avis bono auspicio duci ei fuit. Plin. l. 10. c. 8.

Caudex Ap. Claudius dictus, quod primus caudicem, id est navem, belli gerendi causa primo Punico bello conscenderit. Seneca.

Cæsar Iuliorum cognomen fuit, de quo alij aliter tradiderunt. amicus autem meus in libro De nominibus ita, Illud nō prætermittam, Cæsarem non ab vtero cæso dictum, quod multis video placere, sed quod ait Servius & Spartianus, ab elephāto primum cæso. Nā in lingua Punica Cæsar elephas dicebatur. Quare in quibusdam argenteis numis apud me videre est, ab altera parte elephantem cū hac inscriptione *Cæsar*, ab altera autē instrumētis quib. elephātos Romani perimebāt. Hec ille, Numum

Numum illum cuius ipse meminit, ego accuratè effigendum curavi, ut omnes homines eius industriam in Romana antiquitate illustranda cognoscerent. Sunt enim eiusmodi numi multi cum apud alios, tum apud clarissimum & humanissimum virum Andream Lauredanum patricium Venetum, quanquā quæ ille ad hunc numum impetrandum attulit, ea à multis huius artis peritis reprehendi sæpe animaduerti, qui quæ ille instrumenta elephantorum interimendorum esse tradidit, ea pontificalia ac religionis potiùs insignia esse contenderent, albogalerum, vel tutulum, secespitam, aspersorium, & vas sacrificale. Albogalerum enim ita describit Festus, Albogalerus à galea nominatus est. est enim pileum capitis quo diales flamines, id est sacerdotes Iouis utebantur. fiebat enim ex hostia alba Ioui cæsa, cui affigebatur apex virga oleagina. Tutulum autem ita, Tutulum vocari aiunt flaminicarum capitis ornamentū, quod fiat vitra purpurea innexa crinib. & extructum in altitudinem. Ennius, Libaque flectores, argeos & tutulatos. Itaque Varro lib. De lingua Lat. exponens hunc eundem Ennii verbum, ait, Titulati dicti ij qui in sacris capitibus habere solent, ut metam. Id tutulus appellatur ab eo quod matres familias crines conuolutos ad verticem capitis, quos habent uti velatos, dicunt tutulos: siue ab eo quod tuendi causa capilli fiebant, siue ab eo quod altissimum in vrbe est, quod est arx, ea res tutissima tutulus vocatur. De secespita sic Festus, Secespitam alij securim, alij dolabram æneam, alij cultellum putant. Item Secespita cultrum ferreum oblongū, manubrio eburneo, rotundo, solido, iuncto ad capulum auro argenti que, fixum clavis æneis ære Cyprio, quo flamines flaminicæ virgines, pontificesque ad sacrificia utebantur dicta autem est secespita à secando. Aspersorium quidam vocant, quo aquam lustralem aspergebant. unde Virgilius,

-ter pura socios circumtulit vnda,

Spargens rore leui. Et alibi,

-corpúsque recenti

Spargit aqua.

Vas sacrificale est vel capedo, vel simpuniū. De capedine Cic. in Paradoxis, Quid autem

Numa Pompilius? minúsne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles urnula quàm filicatas aliorum pateras fuisse arbitramur? Et lib. 3. De nat. l. ocebo meliora me didicisse de colendis diis immortalibus iure pontificio & more maiorum quàm capedunculis quas Numa nobis reliquit. De Simpulo Festus, Simpulum vas paruum nō dissimile cyathus, quo vinum in sacrificiis libabatur, à sumendo dictum, Varrone auctore, ut fortasse à capiendo capedo dicta est. Et iuvenal. Satyra sexta, aut quis Simponium ridere Numæ nigrumque catinum. Et Plin. lib. 35 In sacris quidem etiam inter has opes non murrhinis chrySTALLINISVE, sed fictilibus prolibatur simpullis. His igitur rationibus adducti multi instrumenta hæc, quibus elephantes interficerentur, esse iure negant, pontificalia autem (ut dixi) insignia esse asserunt, quæ diuo Iulio Cæsari consecrato, & in deos relato tributa sint ab Augusto, qui in patris pont. max. mortui honorem hunc numum percusserit. itaque ab altera parte esse elephantem, consecrationis symbolum. Vnde Suet. in Claudio scripserit, Claudius auiæ Liuiæ diuinos honores, & circensi pompa currum elephantorum Augusteo similem decernendum curauit eadem etiam de causa anguem elephantum ipsi esse subiectum, qui (auctore Plutarcho in Cleomene) heroibus sacer esset. Vnde Virgilius de angue ad tumulum Anchisæ mortui dixerit,

Incertus genitumve loci, famulumve parentis,

quum apothecosin eius significare veller, ut ait Servius. Sed siue hæc, siue alia sunt, profecto nihil hic numus ad eum qui primum elephantem occidit, neque ad ipsa demum elephantorum interimendorum instrumenta pertinet, quod amicus meus ingeniosè potius quàm verè confinxit, præsertim verò quum fabrilis scalpum cum malleo ad eiusmodi belluas interimendas adhibitum sit, auctore Livio.

Censorius Marcius vocatus fuit, quod bis Censor factus est. Valerius, Capitolinæ censure.

Flaminius Quinctiorum & Claudiorum. Augurinus Minuciorum eadem ratione co-

gnomen fuit, ab insigni fortasse aliqua re vel in flaminio vel in augurato gesta.

Sacerdotii cognomen tulerunt Licinij.

Augu. Q. Scauola: *Pom. Max.* alter *Q. Scauola* ab ipso sacerdotio quo fungebantur, vocati sunt.

Curio Scriboniorum cognomen fuit, quod qui primus id tulit, curio maximus fuerit, ut ex Liuiio intelligi potest. Qua ex familia. *C. Curio* consul, qui de Macedonia triumphauit, & *C. Curio* filius tribunus pl. auctor civilis belli fuit: ad quem sunt epistolae Ciceronis in secundo libro. de quibus epistolis sic scribit amicus meus in lib. De nominibus, Ambiguitas est in nomine Curionis lib. 2. epist. fam. In qua re multi decepti sunt, non distinguentes patrem Curionem à filio. Nam illae epistolae non dum erat auditum, & *sera* gratulatio scribuntur ad patrem. Hæc ille. Hæc tamen opinionem intelligo à scholis omnibus esse repudiatam. neque enim videre se eruditi homines aiunt, quemadmodum, quum in extrema epistola de tribunatu *C. Curionis* filij agatur, ea epistola ad patrem transferri possit, qui multis antè annis consul triumphauerat. In priore verò. quum de reditu Curionis in Asia agatur, cur non idem sit Romam reuertens, qui fuerat absens? id est, cur non ad eundem redeuntem hanc scripserit, ad quem absentem superiores scripserat? præsertim verò quum in superioribus de patris clarissimi viri obitu mentionem fecerit.

Thurinus cognomen Octauio puero fuit, quod regione Thurina natus sit. Suetonius in Augusto.

Sylla P. Cornelius dictus, quod decemuir, aut prætor ex libris Sibyllinis ludos Apollinares instituit. siquidem Sylla, quasi Sibylla appellatus est. Macrobius. quod cognomen post in familia mansit.

Augustus Cæsar Octavianus dictus est honoris & amplitudinis causa. Suet.

A corporis partibus.

A corporis autem partibus tot cognomina tracta sunt, ut vix comprehendere oratione posse videantur. Nam à capite *Capirones*, *Cilonæ*, & *Tuditani* sunt. Cilonæ enim dicti sunt, quorum vita oblonga, & compressa sunt, ut ait Carisius. Festus autem eos esse ait, quorum frons est eminentior, ita ut dextra sinistraque velut recisa videatur. fuit verò Flaminiorum, unde in Numis argenteis *C. Flaminii Cilo*. Tuditani, qui caput simile malleo habeant. Tuditæ enim mallei sunt, à tundendo dicti. Iam *Cincinnati*, *Calui*, *Crispi*, in Quinctis, Liciniis, Salustio à capillis sunt, ut *Crispinus* Quinctiorum. Quare Suetonius Caligulam Cincinnato crinem ademisse scribit veteris familie insigne. *Frontones* à fronte, *Nasones*, *Sili*, *Simi* à naso sunt. *Sili* sunt qui

naso sunt sursum versus repando. Festus, *Silius* Sergiorum cognomen fuit. unde in numis, *M. Sergius Silius*. De simis Plin. lib. 11. cap. 38. A naribus cognomina Simorum & Silonum. videndum tamen ne legendum sit, Simonum & Silorum. Ita *Strabo*, *Parnus*, *Cocles*, *Luscus*, *Luscinus*, *Rauilia*, *Ocella*, *Cacus*, ab oculis. Plin. lib. 11. cap. 37. *Strabo*, qui peruersis & detortis oculis est. *Porphyrio*. *Plinius*. Talè autem fuisse *Cn. Pompeium Magni* patrem cognomine *Strabonem*, scribit idem *Parnus*, auctore *Porphyrio*, est qui oculis est leuiter declinatis, vel cuius oculi huc & illuc celeriter mouentur, ut ait *Acro*. *Horatius Satyra* tertia, *Strabonem* appellat *Pætrum* patrem. *Coclitæ* *Luscum* dixerunt, unde *Cyclopes* *Coclitæ* appellarunt. *Seruius*. At *Plinius* libro 11. Qui orbi altero lumine nascerentur, *Coclitæ* dicti: item *Varro* de ling. Lat. *Luscus* *Anni*orum, *Luscinus* *Fabriciorum* cognomè fuit, auctoribus *Cap. Iap. Rauilia* à ravis oculis. Festus. Vnde *Cassius Longinus* *Rauilia*. *Ocella*, qui paruis vtrisque oculis essent. Plin. lib. 11. unde *Ser. Ocella* apud *Cælium* in 1111 epistolarum. Ap. *Claudius Cacus* appellatus, postquam aspectum oculorum amisit. A superciliis *Silones*, id est qui eminentibus sunt superciliis. à *Sileno*, qui hirsutis superciliis pingebatur. *Nonius* ex *Varrone*. A lingua *Balbi* & *Blasi*, quorum illud *Aciliorum*, hoc *Semproniorum* cognomè est. Sunt autè qui *R* literam pronuntiare non possunt, quo vitio laborauit *Demosthenes*. Vnde est in 1. De orat. *Demosthenes* ita *balbus* fuit, ut eius artis cui studebat, primam literam dicere non posset. Et in *Priapo*, Quum loquor una mihi peccatur litera. nam præ, præ dico semper, blasphemique lingua mea est. eademque fortè ratione. *Blasio* *Corneliorum* & *Helutorum* fuit. *Aures* (inquit *Plinius*) homini tantum immobiles, ab iis *Flaccorum* cognomen. *Labeones* & *Chilonæ* à labiis. *Plinius*, *Festus* & *Carisius*. *Verrucosus*, à verruca in labiis, *Fabij Maximi* fuit. *Plutarchus*. *Dentati*, qui cum dentibus nati sunt. *Plinius* lib. 7. cap. 16. *Curij* & *Sicini* cognomen. *Barbatus* *Horatiorum* & *Scipionum*. *Barbula* *Æmiliorum*, *Athenobarbus*, id est, qui ænea barba esset, *Domitiorum*, fuit à barba. *Plutarchus* in *Paullo*. A colore *Rutilus*, *Eburnus*, *Aquilinus*, ut ait *Festus*. eademque ratione *Albus*, *Niger*, *Rufus*, *Flauus*. Iam *Scauola*, & *Lauinus*, quod laeva manu pro dextra vteretur, dicti sunt, quæ *Brutorum*, *Muciorum*, & *Valeriorum* cognomina sunt. De *Scauola* scribit *Zonaras*. *Memo* *Iuliorum*, *Dorsæ* *Fabiorum*, *Scapula* *Corneliorum*, *Axilla*, & *Abala* *Seruiliorum*, A cruribus autem hæc sunt, *Varus*, *Vatia*, *Atia*. *Vari* qui crura incurua habent, & sunt contrarij *valgis*. *Vatix*, quibus in exteriorem partem crura flexantur.

Atantur. Attæ, qui propter vitium crurum aut pedum plantis insistent, & attingunt magis terram quam ambulant. quorum primum Liciniorum, secundum Seruiliorum, tertium Quintilij poetæ fuit. Festus, Nonius, Plinius. Iam *Plautus*, *Pansa*, *Plancus*, *Scauri*, quæ pedum vitia sunt, cognomina Romanis fuerunt. Plautus est, qui planis est pedibus, & nullam habet in medio cavitatem. Pansa, cui pedes lati ac pansi. Plancus, cui plani pedes, Scaurus, qui talos pedum tumentes & porrectos habet. Plin. lib. 11. Festus.

A corporis habitu.

A corporis autem habitu sunt *Crassus*, *Maecius*, utrunque Liciniorum. *Longus* Semproniorum. *Galba* Sulpiciorum. *Gracchus* item Semproniorum. *Pulcher* Claudiorum. *Glabrius* Aciliorum. *Cossus* & *Arvina* Corneliiorum. *Paulus* Æmiliorum. De Galba scribit Suetonius in Nerone, atque an crassum an macrum significet, ambigit. Gracchum à gracilitate corporis dictum scribit Carisius. Varro autem à gerendo, quia mater eius qui primus Gracchus dictus sit, duodecim menses uterum gesserit, ac propterea sine aspiratione scribendum, ut ait Scaurus. Glabri sunt depiles. Cossi, rugosi corporis, à similitudine vermium ligno editorum, qui cossi dicuntur. Festus. Arvina durum est pingue, quod est inter cutem & viscus. Seruius. Paulus (ut puto) parvus est. unde Terentius. paulo sumptu dixit. cognomen est Æmiliorum, ut *Paululus* & *Magnus* Postumiorum Albionum.

Ab ortu.

Iam verò ab ortu ducta sunt *Geminus* cognomen Seruiliorum, quod primum tulerunt. P. & Q. Seruilij fratres quorum Publius bis consul fuit cum C. Cotta an. D. 1. & 57. auctor Cicero in Lucullo. *Tergeminus* Horatorum & Curatorum. Liuius. *Cordus* C. Mucij. Dionysius. Est autem Cordus serò natus. Quintilianus. Quare Plutarchus C. Mucium Cordum *ὀψιμῶς* vocat. *Priscus* Tarquinij, quod maior natus esset. Dionysius. Idem *Priscus* fuit etiam cognomen Seruiliorum, ac nescio an eadem ratione *Casca*, quem pro sene Latini veteres dixerunt, Varrone auctore De lingua Latina. De *Agrippa* & *Præculo* Vipsianorum & *Plautiorum* cognominibus dictum est in prænominibus.

A loco vnde commigraverint, aut ubi nati sint, aut ubi habitauerint.

A locis porro vnde quisque Romam commigraverit, hæc sumpta sunt,

Sabinus *Regillensis*. vel *Regillanus*, ut est apud Suetonium. Ap. Claudius dictus, quia ex Regillo Sabinorum oppido venit, Liuius.

Antias Valerius. Plinius in præfatione, 60

quod Antias & esset & diceretur.

Amerinus Sex. Roscius ex Ameria. Cicero pro Roscio.

Eadem ratione dicti videntur iurij *Medullini*, *Fufij Calei*, *Sulpicij Camerini*, *Appuleij Saturnini*, *Manlij Vulsones*, *Publij Vulci*, *Aulij Cerretani*, *Plautij Vennonæ*, *Ælij Liguves*, *Cominij Aurunci*. *Vfenas* certe & *Carrinas* & *Macenas* à loco tracta sunt, teste Varro lib. 2. De analogia.

Capitolini Manlij dicti sunt etiam antequam M. Manlius Gallos à Capitolio depelleret, quod in Capitolio habitarent, quod nequis patricius faceret, damnato M. Manlio, decreto cautum est. Liuius eadem fortasse ratione & Quintilij & Sestij. Capitolini vocati sunt, & Genucij *Auentinenses*, quod Auentinum. & Verginij *Calimontani*, quod Cælium montem incolerent: & P. Terentius *Tusceiuscanus* apud Liuium libro 45. quod vicum Tuscum habitaret.

A principe generis.

Ælius Lamia à Lamo formirum conditore dictus. Horat. lib. 3. Odarum.

Fusus, Furiorum, qui antè Fufij à Fusco. *Volusus*, Valeriorum, qui ante Valerij à Valeso. *Iulus*, Iuliorum, qui à Iulo generis sui auctore nuncupati. Marciorum cognomen fuit Rex, fortasse ab Anco Marcio rege. Siquidem in nummis quibusdam est ab una parte caput hominis cum hoc nomine, *Anco* ab altera verò aquæ ductus cum his vocibus. *Aqua mar.* in ora verò nummi, *Philippus*. Nam & aqua Marcia à Marcio Rege deducta est, & *Philippus* Marciorum cognomen est, cuius gentis auctor Anco Marcius rex.

A similitudine alterius.

Tantam præterea vim habuit similitudo alterius, ut inde cognomina etiam sæpe inuenta sint. ut de Cn. Pompeio magno scribit Valerius libro 9. qui *Menogenes* à multis dictus sit, quod Menogeni coquo suo similis esset & de P. Scipione, qui *Serapio*, à Victimario eius nominis sibi simili, & P. Lentulo, qui *Spintheris*, ab histrione Spinthere, adeptus sit; & alter Scipio, qui *Salutienis*, à Salutione mimo cognomen inuenerit. Plinius lib. 7. cap. 22.

A fortuna.

A fortuna postremo hæc ducta, *Felix*, *Sanctus*, in Sulla: *Dives* in Crassis: *Egerius* ab egestate in Tarquinio, post patris aique mortem egenus natus. Dionysius, Liuius.

Cognomina ex cognominibus orta.

Multa etiam cognomina ita immutata sunt, ut per diminutionem in *im* à suo primitiuo deflexa sint. albus enim, quod fuit cognomen primum Postumiorum, post *Albinus* euasit. ita *Rufus* in Cornelis *Rufinus*,

Mamercus in *Emiliis Mamercinus*, *Messalla* in *Valeriis Messallinus*, inque iisdem *Corvus Corninus*, in aliis etiam eadem fortasse ratione *Longinus*, *Crassinus*, *Calvinus*, *Lausus*, *Paulinus*, *Crispinus*, *Cassianus*, *Pastinus*, *Balbinus*, *Nigrinus*. quæ omnia derivata sunt. Item *Marcellinus*, ut in *Cn. Cornelio Lentulo Marcellino*, quod tamen cognomen in eo adoptionis signum fuisse arbitror. Hic enim *P. Lentuli* filius fuit, qui fuit *M. Marcelli* filius, ¹⁰ *Cicerone* auctore in *Bruto*.

Cognomina an hereditaria fuerint.

His rebus expositis, æquum est etiam cognoscere, quemadmodum ex cognominibus alia ad posteros quàm longissimè propagarentur, alia non ad filios quidem pervenirent. Itemque succrescentibus in eadem gente cognominibus, quemadmodum vetustissimum quoddam aboleretur, recentia verò omnia plerumque retinerentur. Ac primum quidem qui cognomen patris, autque, & maiorum tulerunt, idipsum fecisse videntur præstanti illius qui primus id cognomen inuenit, virtute & gloria adducti, ita tamen ut aut mutare aut relinquere illud cognomen pro arbitratu potuerint. cuius rei esse documentum possunt ea quæ de *Cicerone* scribit *Plutarchus*. Qui primus (inquit) *Ciceronis* cognomen tulit, et maxima laude floruisse videtur, quod id cognomen à posteris non solum non neglectum sit, verum etiam studiosè retentum. Et paulo post. Quum autem *M. Cicero* postquam magistratus cepit, crederetur cognomen illud aut vitaturus, aut certè mutaturus, respondit operam se daturum ut id esset & *Scavris* & *Catulis* illustrius. Præterea verò idem *Cicero* cognomina hereditaria fuisse ostendit, quum loquentè inducit *Africanum* cum nepote hoc modo, Erit id tibi cognomen per te partum, quod nunc habes ex me hereditarium. Itaque videmus hac de causa *Albium* & *Albinum* per quingentos amplius annos in gente *Postumia* custoditum, *Maximum*que in *Valeria*, & ferè etiam in *Fabia*, & item in *Mucia* *Scævolam*. Hoc tamen non in omnibus servatum esse inde apparere potest, quod *Strabonis* cognomen, quod fuit patris *Pompeij Magni*, ne filius quidem usurpavit, neque filij *Q. Maximi* *Quicula* *Verrucosi* ea quæ fuerant patris. Novis autem ascitis familiarum cognominibus, vetera esse deleta agnoscere potest ex *Manlia* gente, cuius primum cognomen fuit *Vulso*, post *Vulso* *Capitolinus*, tum *Capitolinus Imperiosus*, post *Imperiosus* *Torquatus*, ad extremum autem tantum *Torquatus* retentus est.

An æque omnium cognomina fuerint.

Ex iis quæ dicta sunt, illud satis intelligi potest, æque omnes *Romanos* ciues uti inuentis cognominibus potuisse, neque ipsum

cognominum usum plebi magis interdictum quàm optimatibus fuisse. factum est tamè ut quonià resp. primum in patriciorum potestate fuit. eorum etiam antè cognomina celebrata quàm plebis sint. Vbi verò plebs ad remp. accessit, tum & plebeiiorum etià ad distinguendas familias cognomina audiri, perinde atque imagines ad posteritatem prodendam, poni sunt coepit. Quamobrem amicū meum in lib. De nominibus, in hoc præcepto tradendo ita loquutum esse miror, Tribus nominibus senatores fuisse appellati olim observavi, equites autè & plebeios maiori ex parte duobus. *Liuius* ubi de tribunis militaribus loquitur, hos plebeios nominat, sic, *Sexilius*, *D. Albinus*, *P. Titinnius*, *L. Antistius*. Senatores autem ita vocabantur. *C. Aelius* *Pætus*, *M. Licinius* *Crassus*, *M. Porcius* *Cato*. Hæc ille. Igitur quia *Liuius* quatuor tribunos militum è plebe duobus nominibus afficit, ipse in univèrsum præcipit, equites & plebeios duobus, senatores tribus nominibus esse usos. neque quod incòmoda hanc rationem consequantur, animadvertit. Quid enim ait? an qui ex equestri & plebeio ordine in senatum legebantur, tum quum legebantur, cognomen inuenisse. ante lectionem cognomine caruisse, atque à lectione ipsa, non ab eventu, cognomen sumpsisse? an vero *P. Valerium*, inquit eum qui primus consul senatum ex equestri ordine supplevit, antequàm tertium *Poplicolæ* nomen ferre coepit, senatorem non fuisse? an vero aut *C. Mænium*, aut *Ti. Coruncanium*, aut *C. Dulum*, aut *Q. Cædicium*, aut *M. Manilium*, aut *Q. Opimum*, aut *T. Didium*, aut *Marios*, aut *Antonios*, qui consulatus, censuras, dictaturas gesserunt, & clarissimos triumphos egerunt, senatores, quia tertio nomine, veteribus & scriptoribus & lapideis testibus caruerunt, non fuisse? Quid? nonne *Cn. Pompeius Magnus* cognomen tulit tum quum ex *Africa* & ex *Hispania* eques *Rom.* triumphavit? si quidem vivente *Sulla* id cognomen inuenisse idem ipse scribit. *M. vero Tullius*, nonne antequàm in senatum lectus esset. *Ciceronis* cognomine usus est? At *Liuius* (inquit) quatuor tribunos plebeios sine tertio nomine protulit. ergo plebeij tertio nomine caruerunt. Qui affirmare possit eorum cognomina non esse à *Liuius* consulto omissa? quod in aliis etiam, eodem ipso auctore, fecit. Sic enim ait, *Liuius* sæpe duo profert nomina, neque caret reprehensione, quia historici est omnia explicare, & debet sanè scriptor posteritatis habere rationem magis quàm suorum temporum. An vero credibile est *C. Sexilio* & collegis eius tribunis militum consulari potestate remp. domi forisque à populo *R.* commissam esse, senatum, in què sæpe homines nullo vi-

hono-

honore pro arbitratu censorum legebantur, eis lectione censoria non patuisse? Neque vero senatores pro patriciis eum sumpsisse, atque patricios tribus, plebeios duobus usus esse cognominibus, intellexisse plato, præsertim verò quum C. Ælius Pætus, M. Licinius Crassus, M. Porcius Cato, quos ille senatores appellat, plebeij fuerint, quod ne illum quidem latere existimo. Quid quod Pausanias, ut antè ostendi, Romanos minimùm tribus, 10 plerumque pluribus nominibus esse usus tradidit? mihi quidem hæc eiusmodi præceptio non satis in vniuersum probari, nisi exceptione aut interpretatione aliqua illustretur, potest.

De patriciis familiis, plebeis, nobilibus, & nouis.

Hactenus de gentium & familiarum Romanarum origine, nunc de familiarum conditione dicamus: quas, si genus spectabimus, alias patricias, alias plebeias: si honores, partim nobiles, partim nouas esse constituemus. de quibus omnibus sigillatim mihi videtur esse dicendum, ut hæc tota de nominibus Romanis suscepta disputatio perficiatur ac primum de patriciis & plebeis.

Romulum scribit Dionysius vrbe condita totum populum in duas partes distribuisse, vnã eorum qui inter ceteros aut genere aut virtute aut diuitiis excellebant, alteram 30 eorum qui his omnibus rebus inferiores erant: atque illos quidem patres, hos verò plebeios nominasse: patres autem vel ab ætate quasi senes, vnde senatores, vel quod filios, vel quod patres haberent, plebeij, non haberent: vel denique Atheniensium exemplo, qui summo loco natos, ἀριστοὶ: obscuro, ἀπὸ τοῦ λαοῦ vocarunt appellasse. ut autem patriciis sacra iudicia, magistratus, senatum & totius reip. administrationem commisisse, sic 40 plebeios his omnib. muneribus vacuos quæstuosis artibus operam dare voluisse. Itaque in hanc sententiam apud Liuium libr. 10, P. Decius plebeius apud patres loquutus est ita, Semper ista audita sunt eadem penes vos auspicia esse, vos solos gentem habere, vos solos iustum imperium domi militiaeque. Et lib. 6. App. Claudius patricius, sic, penes quos sunt auspicia more maiorum? nempe penes patres. nam plebeius quidem magistratus nullus auspicato creatur. nobis adeo propria sunt auspicia, ut non solum quos populus creat patricios magistratus aliter quàm auspicato creet, sed nos quoque ipsi sine suffragio populi auspicato inter regē prodamus, & priuatim auspicia habeamus, quæ isti ne in magistratib. quidem habent. quid igitur aliud quàm tollit ex ciuitate auspicia, qui plebeios consules creando à patribus, qui soli ea habere 60

possunt aufert? Et lib. 4. Liuius, Interroganti tribuno, cur plebeium consulem fieri non oporteret, respondit, quod nemo plebeius auspicia haberet, idcirco quæ decemuiros conubium diremissem, ne incerta prole auspicia turbarent. Plebs ad id maximè indignatione exarsit, quod auspicari tanquam inuisi diis immortalibus negarentur posse. Et alibi, Connubia communicata sunt, quibus sacra confusa sunt & auspicia. Atque hæc eadem etiam ratione adductus Scævola in Topicis apud Ciceronem gentiles definit, qui inter se eodem nomine sunt, & qui ab ingenuis oriundi sunt, quorum nemo seruitutem seruiuit, nec capite diminutus est. Hæc autem definitio aptè in patricios Romuli cadit, de quibus P. Decius sic apud Liuium loquitur, En Romæ vnquam fando audistis, patricios primum esse factos, non de cælo demissos. 20 sed qui patrem ciere possent. id est nihil ultra quàm ingenuos? Et A. P. P. Claudius, An hoc, si Claudie familie non sim, nec ex patricio sanguine ortus, sed vnus quiritum quilibet, qui modo me duobus ingenuis eorum & viuere in libera ciuitate sciam, reticere possim? quibus ex rebus intelligi potest, gentem primum de patriciis dictam, quod soli ipsam haberent, vnde etiam maiorum & minorum generum patricij dicti sunt, post ad plebeios etiam esse translata, qui duobus, ut patricij, essent ingenuis orti. qui iidem postea non solum gentem adepti sunt, sed procedente tempore patricios magistratus omnes, sacerdotia, auspicia, ordines, imperia & triumphos sunt assequuti. Est præterea intelligendum qui ciuitate Romana donabatur eum plebeium fuisse patricium autem, neminem, nisi nominatim vel à regibus, vel à populo, vel denique ab imperatore factus esset, fuisse. De Romulo Dionysius ita lib. 3. Πατρι- 30 κίων ἐστὶν ὁ λαὸς, καὶ οὗτος πάλαι οὕτως ὡς ὁ θεὸς ἔθηκεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ. Albanas porro familias Iuliam, Geganiam, Metiliam, Quinctiliam à Tullo Hostilio in patricias esse translatas, Liuius & Dionysius auctores sunt: Octauiam à Seru. Tullio, Suetonius. post Reges autem exactos App. Claudium à populo patricium factum, Dionysius lib. 5. his verbis, Καὶ ὁ δὲ λαὸς οὕτως πατρικίους αὐτοὺς ὥρετο. Et Liuius lib. 4. in Oratione Canuleij trib. pleb. quid? hoc si pol- 40 luit nobilitatem istam vestram, quam plerique oriundi ex Albanis & Sabinis non genere nec sanguine, sed cooptatione in patres habetis, aut à regibus lecti, aut post reges exactos, influ populi, &c. De Cæsare autem ita Sueton. Senatum supplens, patricios allegit. Dio ita expressit, Ἐκ τῶν γενομένων ὁρίσθησαν, καὶ οὗτοι οὐ πατρικίαι, ἀλλὰ γενομένη. De Augusto item Sueton. Senatū legit, patritiorum numerum 50

expleuit. quod Dio ita expressit. *ἰσχυρὸν δὲ τὸν αἰῶνα*
ἔσται. De Claudio Tacitus lib. II. In numerum
 patriciorum vetustissimum quenque ē sena-
 tu asciuit, paucis iam reliquis familiarum
 quas Romulus maiorum, & L. Brutus mino-
 rum gentium appellauerunt, exhaustis etiā
 quas Dictator Cæsar, lege Cassia, & princeps
 Augustus lege Servia sublegere. Fuisse enim
 hanc patriciorum dissimilitudinem, quod a-
 lij maiorum, alij minorum gentium essent,
 Lilius & cæteri auctores sunt, quanquam
 non eodem modo omnes. Lilius enim quos
 Romulus primū legit, eos maiorum gen-
 tium, quos Tarquinius Priscus, minorum,
 quos liberata ciuitate L. Brutus, patres con-
 scriptos appellat, quos ipsos Tacitus mino-
 rum gentium vocat. Hinc Cicero ad Papi-
 rium, aliquot patricios Papirios, quamquam
 minorum gentium, nominat. An verò mino-
 rum gentium omnes, præter eos quos Ro-
 mulus primū fecerat, dicerentur, facile vo-
 cari in quæstionem possit. Cur autem vnius
 gentis ac nominis familiar altera patricia, al-
 tera plebeia fuerit, quales plerasque fuisse re-
 perimus, nemo adhuc tradidit, nos causas
 has potissimū reddi posse putamus: vnam,
 quod non ab eodem ambæ fonte fluere, ut
 si quis familiam. M. Tullij Longi, qui patri-
 cius anno post reges exactos decimo consul
 cum Ser. Sulpicio fuit, quæ à Ser. Tullio re-
 ge duceretur, diuersam esse à M. Tullij Cice-
 ronis oratoris familia dixerit, qui plebeius
 fuit, quam à Tullo Attio Volscorum rege,
 qui multo post Ser. Tullium regem vixit,
 mansisse, quibusdam auctore Plutarcho, pla-
 cuit. alteram, quod ex patricia aliqua gente
 alij ad plebem se contulerint, alij in patricia-
 tu remanserint: ex plebeia verò alij à plebe
 ad patres transierint, alij non transierint: si-
 quidem scribit Suetonius gentem Octauiam
 in patriciam transductam procedente tempo-
 re ad plebem se contulisse, ac rursus per diuū
 Iulium in patriciatum rediisse. Et Cicero in
 Bruto. Transitiones (inquit) à plebe sunt, quū
 homines humiliores in alienum eiusdem no-
 minis infunduntur genus, ut si ego me à M.
 Tullio esse dicerem, qui patricius cum Seru.
 Sulpicio consul fuit. L. etiam Minutium Au-
 gurium patricium ad plebem transisse. & tri-
 bunum plebis vndecimum factum esse tra-
 dit Plinius tertiam, ab adoptione, ut quum
 plebeius à patricio, aut e contra patricius à ple-
 beio adoptaretur. Necessè enim erat eum cō-
 ditionem sequi adoptantis. Ita M. Brutus ple-
 beius à Q. Cæpione patricio adoptatus, & Q.
 Cæpio Brutus dictus, & P. Scipio patricius à
 Q. Metello plebeio adoptatus, & Q. Metellus
 Scipio dictus, patriciam Brutorum, & ple-
 beiam Scipionū familiā reddiderunt. Quar-

tam à libertate. liberti enim assequuntur illi
 quidem nomen domini gentilicium, ac con-
 ditionem, si patricius sit, non assequuntur.
 Vnde Horatius Flaccus Plebeius, quū & Ho-
 ratij patricij sint. Quāquam nec qui adoptio-
 ne, nec qui manumissione in alienam gen-
 tē migrabant, gentiles cum iis fuisse ex Scæ-
 uolæ definitione videntur, vel à quibus, vel
 ad quos transibant illi, quod capite diminuti
 essent: hi, quod seruitutem seruissent. ut in
 Topicis exponit Boetius. Quintam, à ciuita-
 te, nam qui ciuitatem beneficio alicuius pa-
 triciij impetrabant, ij, nomē eius tantūm adi-
 pisciebantur, in plebe autem remanebant: &
 siquæ aliæ sunt eiusmodi. hæc de patricijs &
 plebeijs. Nobiles autem primū patricij di-
 cti sunt, quippe quibus primū honores ij
 ex quibus nobilitas comparatur, in rep. patu-
 erunt: post autem plebeij etiam, vbi primū
 ad curules honores peruenierunt, nobiles di-
 ci cepti sunt. Neq; enim ex genere nobili-
 tas, sed ex imaginibus parabatur. siquidem ij
 nobiles dicti, qui maiorum suorum imagines
 haberent, imaginem autem sui ponere ac po-
 steris tradere non poterant, nisi qui curulem
 magistratum gessissent, quorum post aliquot
 tempora primus esse cepit ædilitas curulis,
 qui magistratus antè patricijs patuit quā
 plebeijs. Est autem imago, ut ait Polybius
 lib. V. simulachrum oris similitudinem affa-
 brè mirōque artificio effectam, coloribus pi-
 gmentisque adumbratam referens. quam in
 insigniori & celebriori domus parte collo-
 cabant. de iure autem ponendarum imagi-
 num sic Cicero in Verrem, Ego me ob ædi-
 litatem mihi delatam adeptum esse intelli-
 go antiquiorem in senatu sententiæ dicendæ
 locum, togam prætextam, sellam curulem,
 ius imaginis ad memoriam posteritatemque
 prodendā. Sic enim legit Nonius. Et contra
 Rullum, Est hoc in more positum, Quirites,
 ut ij qui beneficio vestro imagines familie
 sue consequuti sunt, eam primam habeant
 concionem quæ gratiam beneficij vestri cū
 suorum laude coniungant. Est autem conse-
 qui imagines familie, magistratus curules à
 maioribus suis item gestos capere. Noui au-
 tem dicti sunt qui nulla maiorum commen-
 datione, ipsi primi ad magistratus curules
 peruenierunt. Quod intellexit etiam Plutar-
 chus, quum in Catone maiore ita scripsit,
οὐδὲν δὲ τῶν παλαιῶν τοῦ ἀρχαίου δίκου ἐν
ἡμεῖς, ἀρχαίως δὲ γινώσκοντες δὲ αὐτῶν, ἀποδύ-
μεθα τὴν αἰδέσθην, ἀφ' ἧς τὸ κατὰ, ἀν-
τιγράψαν. Et App. lib. 2. καλὸν δὲ ἀρχαίως τοῦ
δοῦναι, ἀλλὰ τῶν ἀρχαίων γινώσκοντες. Itaque
 Cicero in Rullum ait, Me hominem no-
 uum consulem fecistis. Item, mihi apud
 vos de meis maioribus dicendi facultas non
 datur, non quod non tales fuerint quales
 nos

V A L E R I I P R O B I
G R A M M A T I C I , D E N O T I S
R O M A N O R V M I N T E R P R E
T A N D I S L I B E L L V S .

DE MARCO VALERIO PROBO EX SV-
tonij Tranquilli de illustribus Grammaticis libro.

MARCVS Valerius Probus Berytus diu centuriatum petiit, do-
nec radio ad studia se contulit. Legerat in provincia quosdam veteres
libellos apud grammaticam, durante adhuc ibi antiquorum inemo-
ria, necdum omnino abolita, sicut Roma. Hos cum diligentius repe-
tere, atque alios deinceps cognoscere cuperet, quannus se conueniri,
magisque opprobrio legentibus, quam glorie & fructui esse animad-
uerteret, nihilominus in proposito mansit. Multaque exemplaria contracta emenda-
re, ac distinguere, & adnotare curauit. Soli huic, nec ulli preterea Grammatices parti
deditus. hic non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit, nunquam enim isa do-
cuit, ut magistri personam sustineret. Unum vel alterum, vel cum plurimos treis, aut
quatuor pomeridianis horis admittere solebat, subansque inter longos, ac vulgares ser-
mones legere quedam, idque perraro nimis pauca, & exigua de quibusdam minutis
questuunculis edidit. Reliquis autem non mediocrem Syluam observationum sermonis
antiqui.

VALE.

VALERII PROBI

GRAMMATICI, DE NOTIS

ROMANORVM INTERPRE-

TANDIS LIBELLVS.

ST CIRCA perferibendas, vel paucioribus literis notandas voces studium necessarium. Quod partim pro voluntate cuiusque fiat, partim vsu publico, & observatione communi. Nam a-

apud Veteres, cum vsus Notarum nullus esset, scribendi facultatem, maxime in Senatu qui aderant scribendo, ut celeriter comprehenderent, quaedam verba, atque nomina ex communi consensu primis literis notabant. Et singulæ quid significarent, in promptu erat. Quod in Nominibus, Prænominibus, Legibus publicis, pontificumque Monumentis, Iurisque Civilis libris etiam nunc manet. Ad quas notas publicas accessit, & studiosorum voluntas, ut unusquisque familiares sibi notas pro voluntate signaret. Quas comprehendere infinitum esset. Publicæ sanè tenendæ sunt: quæ in monumentis plurimis, & Historiarum libris, Sacrisque publicis reperiuntur, Vt P. Publius. C. Caius. M. Marcus. CN. Cneus. Q. Quintus. MA R. Marcus. Ti. Tiberius. CL. Claudius. T. Titus. SP. Spurius. SEX. Sextus. SER. Servius. OP. Opiter. AB. V. C. Ab vrbe condita. P. R. E. Post Reges exactos. P. C. Patres conscripti S. P. Q. R. Senatus, Populusque Romanus. E. Q. R. Eques Romanus. V. R. Vrbs Romana. C. R. Cuius Romanus. COL. Colonia. COLONI. MVN. Municipia. MUNICEPS. N. L. Nominis Latini. L. C. Latini Coloni. S. N. L. Socij Nominis Latini. Et similia, secundum hæc: Curiarum nomina. Tribuum Comitiorum. Sacerdotiorum. Potestatum. Magistratum. Præfecturarum. Sacrorum Ludorum. Rerum Urbanarum. Rerum Militarium. Collegiorum. Decuriarum. Fastorum. Numerorum. Mensurarum. Iuris Civilis; & similia cæterorum, notas proprias habent.

A

AA.
AA.
A. A

AAA.

A. A. A. F. F.

10 A. A. A. F. F. Q. V. T. Y. ferundo. Vel Flauo ferundo. Auri, argenti, aris flator fabrica Quirinali Tyberini.

A. A. S. L. M.

Apud agrum sibi locum monumenti.

A. B.

Alia bona.

AB N.

Abnepos.

AB S.

Absolutus.

A. B. V.

A bono viro.

AB. V. C.

Ab Vrbe condita.

20 A. C.

Alius civis.

AC

Actio.

ACC.

Acceptas.

A. C. I. N.

Actionem.

ACON. vel ACON.

Actionem, Vel Actium.

A. C. V.

A claro viro.

A. C. V. B. A. V. G. G.

A cubiculo Augustorum.

AD. E.

Ad exatorem, Vel Effertorem, Vel Extorem.

30 AD. F.

Ad finem.

AD. L.

Ad locum.

AD IAB.

Adiabeniensis.

ADI.

Adiutor.

ADI. P.

Adiutor provincia, Vel Patria, Vel populi.

ADN.

Adnepos.

AD P. vel AD OP.

Adoptivum.

A. D. P.

Ante diem pridie.

AED.

Aedes.

40 AEDIL.

Aedilis.

AEDILL.

Aediles.

zz iij

VALERII PROBI
GRAMMATICI, DE NOTIS
ROMANORVM INTERPRE-
TANDIS LIBELLVS.

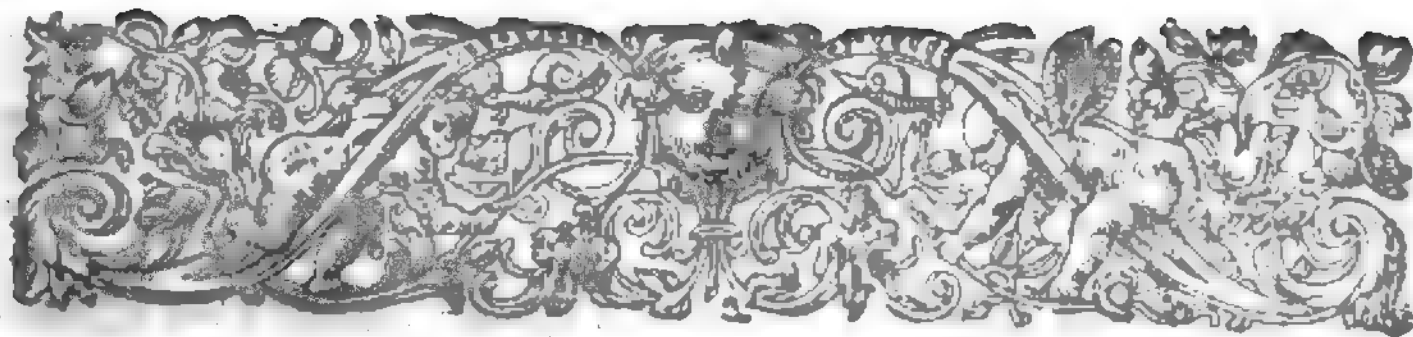
DE MARCO VALERIO PROBO EX SVETONII Tranquilli de illustribus Grammaticis libro.

MARCVS Valerius Probus Beryius diu centuriatum petiit, donec radio ad studia se contulit. Legerat in provincia quosdam veteres libellos apud grammaticum, durante adhuc ibi antiquorum memoria, necdum omnino abolita, sicut Roma. Hos cum diligentius reperire, atque alios deinceps cognoscere cuperet, quanuis se conueniri, magisque opprobrio legentibus, quam glorie & fructui esse animaduerteret, nihilominus in proposito mansit. Multaque exemplaria contracta emendare, ac distinguere, & adnotare curauit. Soli huic, nec ulli prater ea Grammatices parti deditus. hic non tam discipulos, quam sectatores aliquot habuit, nunquam enim is ad cuius, ut magistri personam sustineret. Unum vel alterum, vel cum plurimos treis, aut quatuor pomeridianis horis admittere solebat, cubansque inter longos, ac vulgares sermones legere quadam, idque perraro nimis pauca, & exigua de quibusdam minutis, questionculis edidit. Reliquis autem non mediocrem Syluam observationum sermonis antiqui.

VALE.

VALERII PROBI

GRAMMATICI, DE NOTIS

ROMANORVM INTERPRE-

TANDIS LIBELLVS.

ST CIRCA perscribendas, vel paucioribus literis notandas voces studium necessarium. Quod partim pro voluntate cuiusque fiat, partim vsu publico, & observatione communi. Nam apud Veteres, cum vsus Notarum nullus esset, scribendi facultatem, maxime in Senatu qui aderant scribendo, ut celeriter comprehenderent, quaedam verba, atque nomina ex communi consensu primis literis notabant. Et singulae quid significarent, in promptu erat. Quod in Nominibus, Praenominibus, Legibus publicis, pontificumque Monumentis, Iurisque Civilis libris etiam nunc manet. Ad quas notas publicas accessit, & studiosorum voluntas, ut unusquisque familiares sibi notas pro voluntate signaret. Quas comprehendere infinitum esset. Publicae sane tenendae sunt: quae in monumentis plurimis, & Historiarum libris, Sacrisque publicis reperiuntur. Ut P. Publius. C. Caius. M. Marcus. Cn. Cneus. Q. Quintus. M. A. R. Martius. Ti. Tiberius. C. L. Claudius. T. Titus. Sp. Spurius. S. E. X. Sextus. S. E. R. Servius. O. P. Opiter. A. B. V. C. Ab urbe condita. P. R. S. Post Reges exactos. P. C. Patres conscripti. S. P. Q. R. Senatus, Populusque Romanus. E. Q. R. Eques Romanus. V. R. Urbs Romana. C. R. Cuius Romanus. COL. Colonia, Coloni. MVN. Municipia. Municeps. N. L. Nominis Latini. L. C. Latini Coloni. S. N. L. Socij Nominis Latini. Et similia, secundum hac: Curiarum nomina. Tribuum Comitiorum. Sacerdotiorum. Potestatum. Magistratum. Praefectarum. Sacrorum Ludorum. Rerum Urbanarum. Rerum Militarium. Collegiorum. Decuriarum. Fastorum. Numerorum. Mensurarum. Iuris Civilis; & similium exterorum, notas proprias habent.

A

A A.

A A.

A. A.

AAA.

A. A. A. F. F.

10 ferundo. Vel Flauo ferundo.

A. A. A. F. F. Q. V. T. Y. Auri, argenti, auri flator fabrica Quirinalis Tyberini.

A. A. S. L. M.

Apud agrum sibi locum monumenti.

A. B.

Alia bona.

A B N.

Abnepos.

A B S.

Absolutus.

A. B. V.

A bono viro.

A. B. V. C.

Ab Urbe condita.

20 A. C.

Alius ciuis.

A C

Actio.

A C C.

Acceptat.

A. C. I. N.

Actionem.

A C O N. vel A C O N. Actionem, vel Actionum.

A. C. V.

A claro viro.

A. C. V. B. A. V. G. G.

A cubiculo Augustorum.

A D. E.

Ad exaltorem, Vel Effertorem, Vel Extorem.

30 A D. F.

Ad finem.

A D. L.

Ad locum.

A D I A B.

Adiabenus.

A D I.

Adiutor.

A D I. P.

Adiutor provincia, Vel

Patria, Vel populi.

A D N.

Adnepos.

A D P. vel A D O P.

Adoptium.

A. D. P.

Ante diem pridie.

A E D.

Aedes.

40 A E D I L.

Aedilis.

A E D I L L.

Aediles.

z z iij

AEDIL. CVR.	<i>Aedili curulis.</i>	B. C.	<i>Bonum concessum.</i>
AED. PL.	<i>Aedili plebi.</i>	B. D.	<i>Bonum datum.</i>
AEG.	<i>Aeger.</i>	B. F.	<i>Bona fide. Vel fortuna.</i>
AEQ. P.	<i>Aequalis persona.</i>		<i>Vel Falsa.</i>
AER.	<i>Aerarium, Vel Aerarij.</i>	B. F.	<i>Beneficium. Vel Bonū fa-</i>
AER. COL.	<i>Aere collato.</i>		<i>Am. & aliquando Benefecit.</i>
AER. P.	<i>Aere publico.</i>	B. F. C.	<i>Bona fide contractum.</i>
A. F.	<i>Alio facto.</i>	B. F. P.	<i>Bona fidei possessor.</i>
A. F. P. R.	<i>Actum fide Publij Ruti</i>	B. GR.	<i>Bona grata.</i>
	<i>ly, Vel Antefactum, post relatu. Vel Aemilius 10</i>	B. H.	<i>Bonus homo. Vel Bona ha-</i>
	<i>fecit. plebatur Rutilius.</i>		<i>reditaria.</i>
AG.	<i>Agit. Vel Agil.</i>	B. I.	<i>Bonum indicium.</i>
AG.	<i>Agrippa. Vel Agro.</i>	B. I. I.	<i>Boni iudicii indicium.</i>
A. H.	<i>Alius homo.</i>	B. L.	<i>Bona lex.</i>
A. I.	<i>A iudice.</i>	B. M.	<i>Bona memoria.</i>
A. L. A. E.	<i>Arbitrium litis astiman-</i>	B. M. F.	<i>Benemerita fecit.</i>
	<i>da. Vel Liti astimandum.</i>	B. M. F.	<i>Benemerenti posuit. Vel</i>
A. L. E.	<i>Arbitriū liti examinan-</i>		<i>Benemerita.</i>
	<i>da. Vel existimanda. Vel existimandum.</i>	B. N.	<i>Bona nostra.</i>
A. L.	<i>Alia lex.</i>	20 B. O.	<i>Bene optime.</i>
A. L. I. I. L.	<i>Alpina tertia legionis.</i>	B. P.	<i>Bona possessio. Vel Bona-</i>
A. M.	<i>Amicus.</i>		<i>rum possessor.</i>
A. M. N.	<i>Amicus noster.</i>	B. P.	<i>Bonum publicum. Vel Bo-</i>
A. M. P.	<i>Amabilis persona.</i>		<i>na paterna.</i>
A. N.	<i>Annus.</i>	B. Q.	<i>Bona quasita.</i>
A. N.	<i>Ante noctem.</i>	B. R.	<i>Bonorum.</i>
A. N. M.	<i>Actionem mandat.</i>	B. R.	<i>Bonorum rector.</i>
ANN. vel A. N. vel A.	<i>Annis.</i>	BRITANNIC.	<i>Britannicus.</i>
ANN. LXXII.	<i>Annis septuaginta duo-30</i>	B. R. P. N.	<i>Bono reipublice nato.</i>
	<i>bis.</i>	B. R. T.	<i>Britannicus.</i>
ANT.	<i>Ante Vel antea.</i>	B. S.	<i>Bene satisfecit.</i>
ANT. T. C.	<i>Ante terminū cōstitutū.</i>	B. T.	<i>Bonorum tutor.</i>
A. O.	<i>Alij omnes.</i>	B. V.	<i>Bene vixit. Vel Bonū Vir.</i>
AP.	<i>Apud.</i>	B. V. A.	<i>Boni Viri arbitrati.</i>
AP. IVD.	<i>Apud iudicem.</i>	B. V. V.	<i>Balnea, Vina, Venus.</i>
APP.	<i>Appius.</i>		
APP.	<i>Appellat.</i>	C	
A. P. Q.	<i>Aulus Publij Quinti. Vel</i>	C.	<i>Caius. Vel Cum.</i>
	<i>Auli.</i>	C. A.	<i>Cais. Vel Con.</i>
A. P. R. C.	<i>Anno post Romam con-40</i>	C. A. vel C. A. M.	<i>Causa.</i>
	<i>ditam.</i>	CAES.	<i>Camillus.</i>
ARM. P.	<i>Arma publica.</i>	CAES. A. V. G. vel A. Caesar Augustus.	<i>Casar.</i>
AT.	<i>Ausem.</i>	CAESS. A. V. G. G. Casares Augusti.	
A. TE.	<i>A tergo.</i>	CAESSS. A. V. G. G. G. Casares. De tribus.	
A. T. M. D. O.	<i>Aio te mihi dare oportet.</i>	CAR. COIV.	<i>Carissima coniugi.</i>
ATQ.	<i>Atque.</i>	CARISS.	<i>Carissimus.</i>
A. T. R. E. B.	<i>Aulus Trebonius. (re</i>	C. B.	<i>Commune bonum.</i>
AVG.	<i>Augustus Vel Augur.</i>	C. C.	<i>Consiliū capis. Vel Cesset.</i>
AVGG.	<i>Augustis.</i>	C. D.	<i>Quadringenta.</i>
AVG. N.	<i>Augustus noster.</i>	50 CEL.	<i>Celeres.</i>
AVR.	<i>Aurelius.</i>		
AVT. vel AVTR.	<i>Autoritas.</i>	CEN. P. P. vel CENS.	<i>Censor perpetuus.</i>
		vel CNS.	<i>Censoris arbitrati.</i>
vel AV C.		CEN. A.	<i>Centuria. Vel Centuria.</i>
A. X.	<i>Annis decem.</i>	CENT.	<i>Vel Centenario.</i>
B		CENTV.	<i>Centuriones.</i>
B.	<i>Bonus Vel Brutus.</i>	C. F.	<i>Caij filius.</i>
	<i>Balbus. Vel Balbus. Vel</i>	C. H.	<i>Custas heredum.</i>
	<i>Bene. Vel Bona.</i>	CIC.	<i>Cicero.</i>
B. A.	<i>Bonam actionem. Vel Bo</i>	60 C. I. C.	<i>Caius Iulius Caesar.</i>
	<i>ni abspiciū. Vel Bonis ausibus.</i>		

CIPP.	Cippus, i. terminus, & Cippum, seu Lapidem.	C.R.C.	Cuius rei causam.
CL	Claudius.	C.R.C.P.	Cuius rei causa praebetur.
C.L.	Caij Libertus, & Caius Libertus.	C.V.	Centumvirum, & Centumvir.
C.L.	Conlibertus.	C.V.	Clarissimo Vir.
C.L. vel L. vel 7.	Caius Liberta.	CVL.	Cultores.
C.L.	Caius liberta.	CVR.	Curionum, & Curiarum, & Curfor.
C.LIB.	Caij libertus, & Liberta.	D.	Diuus, & Decius, & Diebus, & Denotus, & Vel Diutius, & Vel Dedicant.
C.L.X.	Conliberta carissima.	D.	Dima.
CM.	Comis.	D.A. vel AVG.	Diuus Augustus.
C.M. vel C.A.M.	Causa mortis, & C. Marius.	DATHI.	Dathico.
CN.	Cneus, & Cnenius.	D.AVG.	Deo Augusto, & Diuo Augusto.
C.N.	Caius noster, & Caesar noster.	D.B.I.	Dis bene iuuantibus.
CN. ARR.	Cneus Arrius.	D.C. vel CÆS.	Diuus Caesar.
CN. L.	Cnei Libertus.	D.C.A.	Diuus Caesar Augustus.
CO.	Comingi.	D.C.S.	De consulum sententia, & Vel De consilij sententia.
C.O.	Ciuitas omnia.	DD.	Dedicauerunt, & Vel Dedicant.
CO.	Controversia.	D.D.	Deo dicant, & Vel Datis datio, & Vel Di dantibus, & Vel Donantibus, & Vel Domo dedit, & Vel Domo datum, & Vel Deo domestico, & Vel Donant, & Vel Domo dicant.
COM. OB.	Comitia obdriaca, & Vel Obdurata, & Vel obchiaca.	D.D.D.	Datus decreto decurionum, & Vel Domo decurionum dedit, & Vel Domo dedit, & Vel Domo decurio dedit.
CON.	Consularis.	D.D.D.	Domo dederunt, & Vel Dedere.
CONSEN. ORD.	Consensu Senatus, equitum ordinis, populi, & Vel Romani.	D.D.D.D.	Dignum deo donum dicant.
CONS. vel CS.	Consiliarius.	D.D.D.D.	Decreto decuriones dederunt.
COL. vel C.L.	Colonia, & Vel Colonia, & Vel Coloni, & Vel Collega, & Vel Collegia, & Vel Collegium.	D.D.L.M.	Domo dedit libera munere.
COL.	Collega, & Vel Colonia, & Vel Column.	DD.NN.	Domini nostri.
COLL. FABR.	Collegium fabrum, & Vel Fabrorum.	DDD.NNN.	Domini nostri, De tribus Imp.
COH. vel COH.	Cobors.	DD.Q.	Dedit, donantique.
CONIV.	Cominix.	DD.Q.S.	Di, de abusque sacrum.
CONIV. OBSE- QVENTISS.	comingi obsequentissima.	D.D.S.	Di, duabus sacris, & Vel Sacrum.
CONIVG. M.	comingi merenti.	DE.	Decius.
CONIVX.	coninix.	DEST.	Destinato.
CONLIB.	conlibertus, & Vel conliberta.	DF.	Defunctus.
CONTVB.	contubernalis.	D.F.	Decij filius.
COR.	cornelius.	D.F.	Darem fecit, & Vel Dorem.
COS.	consul.	D.G.	Dedit gratis.
COS. QVAR. vel IIII.	consul quartum, & Vel Quarto.	D.H.	Donant hereditibus, & Vel Domo habuit.
COSTER.	consul tertium, & Vel Tertio.	DICT.	Dictator.
COSS. DESIG.	consules designati.	DIG. M.	Dignus memoria.
COSS.	consules, & Vel consiliarii.	DIL. vel DILE.	
COS. DES.	consul designatus.		
C.P.	civis publicus.		
C.R.	civis Romanus.		
CR.	creticus, & Vel crispus.		
CR.	contractum.		

CTISS.	<i>Dilectissimus.</i>	E ³ vel E.	<i>Eius.</i>
D.I.M.	<i>Dis inferis maledictus,</i> <i>Vel Malis, Vel Dari iussit.</i>	E. Æ.	<i>Eius atai.</i>
D. IMM.	<i>Dis immortalibus.</i>	E. B.	<i>Eius bona.</i>
D. I M S.	<i>Dis immortalibus sa-</i> <i>crum.</i>	E. D.	<i>Eius domus.</i>
D. L.	<i>Dat laudes, Vel Dona-</i> <i>uit locum.</i>	E. E.	<i>Esse.</i>
D. L.	<i>Delego.</i>	E. F. vel F I L. vel F L.	<i>Eius filius.</i>
D. L. D. P.	<i>Dis locum dedit publi-</i> <i>cè.</i>	E. F.	<i>Eius fecit.</i>
D. L. S.	<i>Dis laribus sacrum.</i>	E. H.	<i>Eius heres.</i>
D. M.	<i>Dis manibus, Vel Domus</i> <i>merus.</i>	E. L.	<i>Edita lex.</i>
D. M. vel D. M.	<i>Dolum malum, Vel Du-</i> <i>bium malum, Vel Do-</i> <i>navit monumentum.</i>	E ³ M. vel E I. M.	<i>Eius modi.</i>
D. M. A.	<i>Deo magno aeterna.</i>	E M P.	<i>Emptor.</i>
D. M. F. V. C.	<i>Dolo malo, fraudis</i> <i>causa.</i>	E. N.	<i>Etiā nunc.</i>
D. M. M.	<i>Dis manibus Menis-</i> <i>rum.</i>	E O R.	<i>Eorum.</i>
D. N.	<i>Dominus.</i>	E P I. vel E P.	<i>Epistola.</i>
D. N.	<i>Dominum noster.</i>	E P. M.	<i>Epistolam misit.</i>
D. N. M. Q.	<i>Deo numini, maiesta-</i> <i>tique.</i>	E Q. M. S. P. P. O. M.	<i>Equitum Magister Spu-</i> <i>ritus Pompeianus.</i>
D. N. N.	<i>Domini.</i>	E Q. O. R.	<i>Equestris Ordinis.</i>
D. O.	<i>Dis omnibus, Vel Deo</i> <i>optimo.</i>	E Q. P.	<i>Eques publicus.</i>
DOMIC. COS.		E Q. R.	<i>Eques Romanus.</i>
XIII. L. V. D.	<i>Domicius consul. XIII.</i>	E R.	<i>Erunt, Vel Erit.</i>
S Æ C. F. C.	<i>ludos saculares facien-</i> <i>dos curavit.</i>	E X C V R.	<i>Excursio.</i>
DOT.	<i>Dotem.</i>	E X. D. A.	<i>Ex domo Augusti.</i>
D. P.	<i>Diuus Pius, Vel Dis pe-</i> <i>natibus, Vel Patrii, Vel Dotem petit.</i>	E X. D. O. A V G.	<i>Ex domo Augusti.</i>
D. P. E. C. R.	<i>De pecunia repetundis.</i>	E X. R.	<i>Exaltis Regibus.</i>
D. P. P.	<i>Deo perpetuo.</i>	F	<i>Filius, Vel Filia, Vel Ful-</i> <i>vus, Vel Fecit, Vel Fe-</i> <i>bruarius.</i>
D. P. S. D. L. D. P.	<i>Deo posuit sibi, dis locum</i> <i>dedit publice.</i>	g. vel F.	<i>Filia.</i>
D. Q.	<i>Dis Quirinalibus, Vel</i> <i>Disque.</i>	g. pro	<i>V. Et S E R I V S.</i>
D. Q. R.	<i>De qua re.</i>	g V L G V S. g I X I T.	<i>pro Servus. Vul-</i> <i>gus. Vixit, g Digamma Aeolicum appella-</i> <i>tur.</i>
D. Q. S.	<i>De quo supra.</i>	F A B.	<i>Fabius.</i>
D. R.	<i>Drusus.</i>	F A B R.	<i>Fabrum, Vel Fabro-</i> <i>rum.</i>
D. T.	<i>Duntaxat.</i>	F A C.	<i>Facti.</i>
T. D. S. P.	<i>Diem tertium, siue perē-</i> <i>dic, Vel Siue perēdium, Vel Siue perendinum.</i>	F A C. C.	<i>Faciendum curavit.</i>
D. V.	<i>Deuotus Vir, Vel Vester,</i> <i>Vel Dis Volentibus, Vel Deuotus Vesta, Vel</i> <i>Dies quintus.</i>	F. C.	<i>Fides commissus, Vel Fi-</i> <i>ducia causa, Vel Fraude creditoris, Vel Faci-</i> <i>dum curavit.</i>
D V C. D V C.	<i>Ducum ductore, Vel Du-</i> <i>cum ductio, Vel Ductorum ductor.</i>	F. D.	<i>Fides data.</i>
D V L. vel D O L. vel	<i>Dulcissimus.</i>	F E B. vel F.	<i>Februarius.</i>
D V L C I S S.	<i>Sicq, in ceteris simi-</i> <i>libus.</i>	F. F.	<i>Flando ferendo, Vel Fi-</i> <i>dem facit, Vel Filius familias.</i>
D. VIII.	<i>Diebus novem.</i>	F F.	<i>Fecerunt, Vel Fabrica-</i> <i>verunt, Vel Fabrefactum, Vel Fundave-</i> <i>rant.</i>
E	<i>Ea.</i>	F. F. A. vel F. F.	<i>Filius familias.</i>
		F. F. F.	<i>Fabricari fecerunt.</i>
		F. F. F.	<i>Ferro, flamma, fame,</i> <i>Vel Fortior fortuna fato, Vel Flavius filius fe-</i> <i>cit.</i>
		F. F. L. vel F. F.	<i>Fratri filius.</i>
		F. H.	<i>Filius heres.</i>
		F. I.	<i>Fieri iussit.</i>
		F I D.	<i>Fides.</i>
		F I L. vel F L.	<i>Filius.</i>

FL.	Flavius, Vel Flavia, Vel Flaminius.	H.	ma, Vel Honestus.
FLAM.	Flaminius Vel Flamen.	H.	Hora, Vel Honestas.
F.M.	Fati munus, Vel fieri man- davit.	HA.	Honor, Vel Honori, Vel Ho- ra, Vel Hoc.
F.M.I.	Fati munus implet, Vel Impletur.	H.B. vel H.	Hadrianus.
F.N.	Fides nostra.	H.B.F.	Hora bona, Vel Hares bo- narum.
F.N.C.	Fides nostra commisit, Vel Commissum.	HD.	Homo bona fidei.
FOR.	Forse, Vel forū, Vel foris. Vel Foras, Vel Fortuna, Vel fortunata.	H.D.D.	Hic dedicavit.
FORRED.	Fortuna reduci.	H.F.	Hic dedicavit, Vel Dedicav- erunt.
FR.	Frante.	H.I.	Honestas summa, Vel For- tuna, Vel Hic fundavit, Vel fundat.
FRCOR.	Forum Cornelij.	HIC LOC. HÆR.	Hereditario iure, Vel Hæ- rele iuravit.
FR.F.	Fratri filius.	NON SEQ.	Hic locus Hæredes non se- quitur.
FR.I.	Forum Iulium.		
FR.L.	Forum Lauium.		
FRPOM.	Forum Pompilij. Vel Pom- pili.	H.L.	Honesto loco, Vel hic locus.
FRS.	Forum Sempronij.	H.L.D.	Hunc locum dedit.
FS.	Fratres.	H.L.N.	Honesto loco natus.
FV.C.	Fraudisve causa.	H.L.H.N.S.	Hic locus Hæredes non se- quitur, Vel sequitur.
FVNC.	Functus.	H.M. vel W.	Honestamulier.
G	Gaudium, Vel Genus, Vel Gens, Vel Gellius.	H.M. vel H.	Hora mala.
G.A.V.G.	Genio Augusti.	H.M.A.D.H.N.	Hic monumentum ad hæ- redes non transit.
G.B.	Gens bona.	TRAN.	Hic monumento dolus malus abest.
G.D.	Gens dolosa.	H.M.D.M.A.	Hoc monumentum hære- des eius non sequuntur.
GENCOR.	Gente Corneliorum.	HM.H.E.N.S.	Hoc monumentum Hære- des non sequitur, Vel hæredem non sequitur.
GEM. vel GERM.	Germ. Vel Germanico.	H.M.P.	Hic memoria posuit, Vel Hoc monumentum posuit.
GG.	Gesserunt.	HO. vel H.	Homo, Vel Honestus.
GL.	Gloria.	HOR.VI.	Horis sex, Vel hora sexta.
GLER.	Gloria exercitus Romani.	HOS.	Hostis.
GLNL.	Gloria nominis Latini.	H.P. vel H.	Hora possima, Vel honesta persona.
GLP.	Gloria parentum, Vel Pa- tria, Vel Populi.	H.P.	Hic posuit, Vel Possent. Vel possint.
GLPR.	Gloria populi Romani.	H.POSS.	Hæreditatis possessor, Vel Possessores.
GLR.	Gloria Romanorum.	H.R.	Honestas ratio.
GLS.	Gallus Sempronius.	H.R.I.P. ;	Hic requiescit in pace.
GM.	Gens mala.	H.S.	Hæc sit, Vel Herculis sacra.
GN.N.	Genus nostrum.	H.S. vel H.	Hora secunda, Vel Sacra.
GNRS.	Genus Romani Senatus.	H.S.E.	Hic situs est.
GR.	Genus regium. Vel Rerum.	H.S.H.N.S.	Hoc sepulchrum Hæredes non sequuntur.
GRA.	Gratis Vel Gerit.	H.S.S.	Hic sepulchri sunt.
GRD.	Gratus.	H.S.V.E.M.	Hic sibi vinum fieri man- davit.
GS.	Gratis dedit.		
GT.	Genio sacra, Vel Sacrum.		
	Gentem.		
	Loco G. Antiqui ponebatur.		
	vel G. loco H.		
	Honestas, Vel Hic. Vel Ha- res, Vel Hæredes, Vel Ha-		

Nota in superscriptis quod haeredes non sequebantur monumentum, sed monumentum sequebatur haeredes.

I. II. III. IIII.	Vnus, Duo, Tres, Quatuor Vel Primus, secundus, Tertius, Quartus, In.	IN. FR. P. XX. IN. AGR. P. XX. I. O. M. S. I. O. M. I. M.	In fronte pedes viginti. In agro pedes viginti. Ius optimo maximo sa- crum. Ius optimo maximo im- mortalis.
I	In.	I. P.	Iusta persona. Vel iustus possessor. Vel in possessio- ne. Vel Ius Pontificum.
I A.	Intra.	I.	Iure rogavit. Vel Iure Romano.
I A. N.	Inserca.	I. R.	Ius Romanum.
I C. vel I.	Ianuarius.	I. S.	Iuribus Romanorum.
I C.	Intra circulum.	I. S. C.	Iudiciū solus. Vel in sena- tu. Vel Iudicio senatus Vel Iudicium solius.
I C. E. V.	Iulius Caesar.	I. S. D.	Sel Iudicatum solui.
I C.	Iusta causa esse videbitur.	I. S. N. R.	In senatu consulto.
I D.	Iurisconsultus.	I. S. S.	In senatu Romano.
I D.	Idus.	I. T.	Inferius scripta sunt.
I D.	Inferus di.	I. T. C.	Intra tempus. Vel Intra testamenti.
I E.	In dimidio. Vel Iurisdica- di. Vel Iuridicundo.	IV. vel IIII.	Intra tempus constitutum.
I D. C.	Interdum.	I. V.	Quatuor.
I D. P.	Iuris discendi causa.	IV D.	Iustus vir.
	Iuridicando praerit. Vel Iuridicundo praesuit.	IVNONET. PROSERP.	Iudicium.
I E.	Iudex esse.	IV R. D.	Innonij & Proserpina.
I F.	Iulij Filius.	IV V.	Iurisdicito.
I F. O. vel I. F.	In foro.	K	Iuvenio. Vel iuventus.
I F. O. B.	In foro Boario.	K. vel KAL. vel KI.	Calenda. Vel Caput. Vel Clarissimus. Vel Cardo.
I F. O. C.	In foro Caesaris.	K.	Calenda.
I F. O. FLAM.	In foro Flamini. Vel Fla- mini.	K. vel K.	Castra.
I F. O. I. V. vel I.	In foro Iulij.	X.	Cardo.
I F. O. L. vel L.	In foro Iulij. Vel Lucij.	KAL. IAN.	Carissima.
I F. O. P.	In foro pacis. Vel Palladis.	KAR.	Calendis Ianuarij, Vel Ianuarii.
I F. O. P. O. P.	In foro populi. Vel Pompe- lij. Vel popilij.	K. A. V. G.	Karthago. Vel Karissim9
I F. O. P. R.	In foro pro rostris.	K. C.	Calenda Augusti. Vel Calendis.
I F. O. T. R.	In foro Traiani.	K. D.	Capite census. Vel Cen- situs. Vel Karthago ci- vitas. Vel Capite cen- sum. Vel Casus. Ca- pite diminutus.
I H.	Iustus homo.	K. D. D.	Castra dedicantia. Vel dedicant. Vel Dedicen- uerunt. Vel Dedicant9.
II. VIR.	Triumviri.	K. F.	Cardo finalis.
IIII. VIR.	Quartumviri. & simili- ter. V. II. Septemviri. X. V. Decemviri. & deinceps.	KI. vel I A. vel IAN.	Calenda Ianuarij.
IIII vel IIIII		K. K. vel C.	Calumnia causam
vel IIIII vel		KL. vel KAL. vel K.	Calenda.
IIII vel IIII		KL. vel K. vel KAL.	Calendis.
vel IIIII		K. M.	Cardo Maximus.
I. I. N. Q.	Sextumvir. Vel Sexu- vir.	K. D.	Cardo positus. Vel Can- stra ponit. Vel posuit.
I. L.	In iustis nuptiis quasitus.		
	Iure legis. Vel in loco. Vel Iusta lex.		
I. L.	Intra litem.		
I. L. D.	In loco diuino.		
I. L. P.	In loco publico.		
I. L. R.	In loco religioso.		
I. L. S.	In loco sacro.		
IMP.	Imperator.		
IMP. P.	Imperatores.		
IMP. P. P.	Imperatores. De tribus.		
IN. FR. P. VI.	In fronte pedes sex. Lat9.		
LAT. VII.	septem. Vel latitudine.		

K. Q.

K. S.

K. T.

L

L. vel LIB. vel LI-
BERT.

L. A. C.

L. A. D.

L. ÆL.

L. A. G.

L. A. N.

L. A. P.

L. BIB.

L. B. M. D.

L. BO.

L. C.

L. C. DIV. vel D.

L. C. A. E. vel C. O. E.

L. C. E. N.

L. C. I. N.

L. C. S.

L. D.

L. D. A. B. M.

L. D. D.

L. D. D. D.

L. D. D. D.

L. D. I. V.

L. E. D.

L. E. G. vel L. G.

L. E. G. I. I. I. T. A. L.

L. E. M.

L. F. vel FIL. vel FL.

L. F. V.

L. G.

L. G. D.

L. H.

L. I. B. vel L.

L. I. V. R. E. P.

L. I. B. L. I. B. Q.

P. O. S. T. Q. U. E. O. R.

Calenda Quintilis. Vel
Quintiles.Calenda Sextilis. Vel
Sextilis.

Capite tonsus.

Lucius, Vel Lucia, Vel
Lalio, Vel Lalia, VelLibertus, Vel Quin-
quaginta.

Libertus.

Latini Coloni, Vel Colo-
niani, Vel Coloniarij. 10

Locum alteri datum.

Lucius Aelius,

Lex Agraria.

Quinquaginta anni.

Ludus, Apollinis, Vel A-
pollineus.

Lucius Bibulus.

Locum benemerenti de-
dit.

Lex Boaria. 20

Lucius Calpurnius, Vel Lucius
Cornelius.Lucus divinus. Vel Lu-
cum divinum.Lucius Calpurnius. Vel Cal-
purnius.

Lucius Censorianus.

Lex Cincia.

Lucus sacer. Vel Lucrum
sacrum.Locum deditum, Vel Lu-
crum dedititum.Locum dedit Aulus be-
nemerenti.

Locus dono datus.

Locus datus decreto De-
curionum, Vel Libens
dono dedit, dicitur,
Vel Libens datum de-
creto Decurionum. 40

Locum dono dederunt.

Lucus divinus.

Lex eius damnatus.

Legio.

Legionis tertia Italica.

Locus emptus.

Lucius filius.

Lucius Furius.

Lex anus. 50

Legio decima, Vel Legem
dat.Locum hunc, Vel Locus
haredum.Libertus, Vel Libertus,
Vel Libertas.

Lex Italia repetundarum.

Libertis, libertatibusque,
posterisque eorum. 60

L. L.

L. L.

L. L. Q. E.

L. L. L.

L. L. L. M. M.

L. L. S. vel L. S.

L. L. V. C. Q. F.

L. M.

L. M. vel M. M. V. vel

L. M. A. N.

L. N. N. F. A. V.

L. N.

L. O. N. G. P. V. I. I.

L. A. T. P. I. I. I.

L. P.

L. P. C. R.

L. P. D.

L. P. L.

L. P. O. S.

L. P. R.

L. P. V. B.

L. Q. S.

L. R.

L. R. V.

L. S.

L. S. C.

L. S. D. E. N.

L. T.

L. V.

L. V.

L. V. A. L.

L. V. C. R.

L. V. D. vel L. V. T. A. P.

L. V. O. C.

L. V. D. S. A. E. C.

M

M. vel M. vel M. V. L.

M.

Lalio, Vel Legibus.

Lucy liberti, Vel Lucius

libertus, Vel Liberta,

Vel Lucy libertus, Vel

Lucy libertus.

Libertis, libertatibusque
eorum.

Lucy liberti locus.

Lacerat lacertum Largij
mordax Mexinus. Au-
thor. M. T. C. libro de

Oratore secundo.

Sestertius.

Lucius Luccius Quinti
filius.Locus, Vel Locum mo-
numento, Vel mortuo-
rum.Lucius Murana, Vel
Marena.

Lucius Manlius.

Lucius Norius Faustus.

Latini nominis.

Longi pedes septem, La-
tum pedestres.Locus proprius. Vel Pro-
prium, Vel lege pro-
prium.Latini Prisci Cives Ro-
mani.

Locus publice datus.

Lex Plebeia.

Lucius Posthumus.

Locus primatus, Vel Locus
primatus.Locus publico, Vel Locus
publicus.

Locus, qui supra, Vel quo

Lex Romana.

Lex Rusticana.

Laribus sacrum, Vel Sa-
crorum, Vel Locus sa-
cer, Vel Lucius Samsus.

Locus sacer.

Lucius Sicinius decanus.

Lucius Tacitus, Vel Legi-
sulis, Vel Lucius Titius.

Quinquaginta quinque.

Lex Vetus.

Lucius Valerius.

Lucretius, Vel Lucretius.

Ludi Apollinares.

Lex Voconia.

Ludi saculares.

Marcus, Vel Miles, Vel

Monumentum, Vel Mon-
tius, Vel Mulier.

Mulier.

Munus.

MA.	Macunius.	M. REG.	Militia Regiensium.
MAG.	Magistratus.		Vel Militum.
MAG. EQ.	Magister Equitum.	M. S. P.	Memoria sua posuit.
M. ÆM.	Marcus Æmilius.	M. S.	Mansibus, Vel Menses.
MAT. P. F. C. E. T.	Mater piissima fecit &	M. T. C. vel T. V. L.	MARCVS T. V. L.
S. E. T. S. P. Q. E.	sibi, & suis posterisque	CIC.	LIVS CICERO.
	eorum.	MV. vel M. vel W.	Martius.
MARIT.	Maritus.	M. V. F.	Murij filius.
M. AVR.	Marcus Aurelius.	M. V. I. vel MENS.	Mansibus sex.
MAX.	Maximus.	10 MVN. vel MVNP.	Municipia, Vel Muni-
M. B. vel W. vel MVL. B.	Mulier bona.		ceps.
M. C. vel CIC.	Marcus Cicero.	M. V. L. I. E. B.	Muliebrem.
M. C.	Marcus Censor.	N	
M. C.	Monumentum condidit,	N. vel N.	Nominis, Vel Non.
	Vel Consecrauit, Vel		Noster, Vel Nepos, Vel
	Constituit.		Numisma.
M. E. M.	Municeps eius Munici-	N.	Non, Vel Numerum.
	pi.	N. A. C.	Natus.
MENS.	Menses.	20 NAT.	Natalia, Vel Natio, Vel
MERS.	Mercurio sacrum.		Natione.
MES. IAN.	Mensis Ianuarij.	NATOR.	Natorum.
MES. FEBR.	Mensis Februarij.	NAV.	Naues, Vel Navibus.
MES. MAR.	Mensis Martij.	NAVIC.	Nauicula.
MES. APR.	Mensis Aprilis.	N. C. L. vel N. R. C. L.	Nero Claudius.
MES. MAI.	Mensis Maij.	N. C. S. C. S. D. E.	Nonis ciuibus Senatus-
MES. IUN.	Mensis Iunij.		consulti suffragium
MES. IUL.	Mensis Iulij.		datum est.
MES. AVG.	Mensis Augusti.	NEG.	Negotiator.
MES. SEPT.	Mensis Septembris.	NEP.	Nepos.
MES. OCT.	Mensis Octobris.	NEPT.	Neptunalia.
MES. NOV.	Mensis Novembris.	NEP. RED.	Neptuno reduci.
MES. DEC.	Mensis Decembris.	NEP. S. vel S. A. C.	Neptuni Sacellum.
M. F.	Marcus filius.	N. F. C.	Nostra fides commissum.
M. F. A.	Marcus Fabius.	N. F. N. vel N. O. B.	Nobili familia natus.
M. H.	Magnus homo, Vel Ma-	N. H.	Notus homo.
	lus.	N. K. C.	Non calumnia causa.
M. I.	Maximo Ioni.	N. L.	Nominis Latini Vel Non
MIL.	Miles, Vel Militavit, Vel		licet.
	Milia.	N. M.	Nonius Macrinus.
M. vel U. INTER.	Morte interuentum.	NN. vel NN.	Nostri. In plurali.
ML.	Marcus Liberti, Vel Mar-	NOB.	Nobilis.
	tij Liberti, Vel Liber-	NOBB.	Nobilibus.
	tus, Vel Militis locus.	NOB. G.	Nobilis genere.
M. LEP. C. REG.	Marcus Lepidus ciuita-	NON. APR. vel.	
INST.	tem Regiensium, Vel	APRIL.	Nonis Aprilis.
	Regij instauravit.	N. Q.	Nusquam, Vel Neque.
MM.	Milites.	50 N. R.	Nero.
M. M. vel MVL. M.	Mulier mala.	N. R.	Nobilis Rhauennas.
M. MAN.	Marcus Manlius.	N. T.	Nostri temporis.
M. MAR.	Marcus Marcellus.	N. vel NAT.	Natio.
M. N.	Med nomine.	NVP.	Nuptias.
MNFL.	Manifestus locus.	N. V. N. D. N. P. O.	Neque vendetur, neque
M. N.	Millianumum. Vel Nu-		donabitur, neque pi-
	merum.		gnori obligabitur.
M. P.	Marcus Pacunius, Vel		
	Mensa posuit, Vel Ma-	O	Ollius, Vel Optimo, Vel
	ximus Princeps.	O. vel O. R.	Oportet. (pinio.
M. POP.	Marcus Popilius.	O. A. Q.	Ordo, (Vel Ordo, Vel O-
M. R.	Miles Romanus.	60 O. B.	Omnia ad quos.
M. R.	Militia Rhauennatia		Obiter.
			O. B.

OB.C.S.vel CIV.

SER. vel O.

OB.M.E.

OB.M.P.E.C.

O. CON.

O.E.R.

OFF.

O.H.S.S.

O.L.

OM.

O.P.

OP.ET.S.P.

O.P.F.

OP.PRIN.vel O.

O.P.P.

OR.

OR.vel O.

OR.B.PAR.

ORD.

OR.M.vel MIL.

O.S.C.

O.V.D.

e

e. vel e.

P

PA.

PA.EL.AG.LIB.

PAL.

PAR.

PARTH.

PATR.

P.C.

P. C. vel P. C.

P.CON.

P.D.

PEC.

PERT.

P.F.

Ob cives secutos.

Ob merita eius.

Ob merita pietatis, & concordia.

Operas conduxit.

Ob eam rem.

Officium.

Ossa hic sita sunt.

Operas locavit.

Optimus Maximus.

Optimo. vel Opiter. vel

Opiter

Optimo, & sancto patrono. vel Optima, & sancta patrona.

Optimo principi fecit.

Optimo principi.

Oppidum.

Ornatio. vel Ordo.

Ordo.

Orbita parentes.

Ordinus.

Ordo Militum.

Omnes conciliat.

Omni virtute dedito.

Optimo viventi fecit. vel

Omnia vivens fecit.

vel omnibus vivis fecit.

vel Omnibus vivis fecit.

vel Omnibus vivens

fecit.

Opertum.

Mortem significat. Est autem Gracia litera cui dum nomen est.

Publius. vel Pedes. vel

Passus. vel Pater. vel

Pupillus. vel Posuit.

Pupilla.

Publius Aelius Augusti

libertus.

Palmarum.

Parentum.

Parthicus.

Patritius.

Patres conscripti. vel Pa-

trum conventum. vel

Pecunia constituta.

vel Patrona Colonia.

vel Patronus Colonia.

vel Praefectus castrorum.

Pecunia constituta.

Pactis conventum.

Publice dedit.

Pecunia.

Pertinax.

Publy filius. vel Publico

fecit. vel Pius Felix.

P.H.C.

PICEN.

PIENT. vel PIEN

TISS.

P.I.R.

P.L.

PLE. vel PL.

PLEBS VRB. ET Plebs Urbana. & honore

10 HON.V.

P.M.

P.M.

P.O.B.

P.O.N. vel P.O.M. Pompeius.

PONT. MAX. Pontifex Maximus. vel

Pontifici Maximo.

PONTIF.

POP.

20 POT.

P.O.R.O.

P.P.

P.P.C. vel P.C.

P.P.P.

P.P.P.B.M.

P.P.P.P.E.S.S.S.E. Primus pater patria pro-

fessus est. Secum salus

sublata est. Venit Victor

Validus. Sicis vires Urbis

Vestra. ferro, fame, flamma

figere.

P.P.R. vel PACE. Pace Populo Romano.

P.R.

P.Q.

P.R.

40 PR.

PRÆF.

PRÆF.CO.H.

PRÆFECT.

PRÆF.FABR.

PRÆ.PRÆS.

PRÆF.VRB.

PRÆVIGIL.

P.R.C.

P.R.E.

PRID.DEC.

PRID.MAR.

PRID.N.

PRINC.IVVEN.

PR.K.

PROC. vel PRO.

COS.

PROCOS.

PRON. vel PRO.

60 NEP.

Publicus honor curandus.

Picennus vel Picentes.

Pientissimus.

Populus interrogavit.

Publy libertus. vel Publius

libertus.

Plebs.

Plebs Urbana. & honore

vsi.

Pontifex Maximus. vel

Plus, minus.

Principi Militum.

Publicus.

Pompeius.

Pontifex Maximus. vel

Pontifici Maximo.

Pontifici.

Populus. vel Populus.

Potestas. vel Potestate.

Populi Romani.

Pater patria. vel Pater Pa-

tratus.

Patres conscripti.

Primus pater patria. vel

Pater patria Proconsul.

Pietas plenus posuit bene-

merenti.

Primus pater patria pro-

fessus est. Secum salus

sublata est. Venit Victor

Validus. Sicis vires Urbis

Vestra. ferro, fame, flamma

figere.

Pace Populo Romano.

Postquam.

Populus Romanus. vel Pop-

fessori redditum.

Prater.

Praefectus.

Praefectus cohortis.

Praefectum.

Praefectus fabrum.

Praefectus Praefidi.

Praefectus Urbis.

Prater Vigiliam. vel Prae-

fatus.

Prator constitutus.

Post reges exacta.

Pridie idus Decembris.

Pridie Calendas Martij.

Pridie nonas.

Principi iuventutis.

Pridie calendas.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

Proconsul.

Proconsules.

PR. SP.
PR. SS.
P. S.
P. S.
P. S. E. T. S.
P. S. F.
P. S. F. C.

Præses provincie.
Præsides.
Posuit sibi.
Plebiscitum.
Posuit sibi & suis.
Publicè sibi fecit.
Publica salutis faciendum curavit. Vel Publico sumptu faciendum curavit.

P. V. D.

Q

Q. vel QVINT.

Q. vel QV. vel IV.

Q. A. M.

QVÆS.

QVÆSS.

Q. B. F.

Q. B. M. V.

Q. C. A. S.

Q. E. R. E.

Q. F.

Q. L.

Q. L. F.

Q. L. S. S.

Q. M.

Q. M. A. X.

Q. N. Q. A. N. Q. N.

Q. Q. vel QQ. vel

QQ.

Q. R. F. E. V.

Q. S. S. S.

Q. V. A. vel A. N. N.

QVÆVE. E. C. P.

D. L.

QVÆS.

QVÆSS.

QVIR. R.

QVARTÆ L.

R

R. C.

R. D. D.

REG.

REI. M.

REI. P.

REST.

RET. P. C.

RET. P. X. X.

Pro Voto dedit.

Quintus. Vel Quintilius & Quintilius. Vel Qua Vel Que Vel Quartum. Vel Quintilius.

Quintilius.

Quartus.

Quemadmodum.

Quastor.

Quastores.

Quaro. Vel quare bonum factum. Vel Quare bonum facis.

Quare bene mecum vixit.

Quintus Cassius.

Quanti careret.

Quinti filius.

Quinti libertus.

Quinti Lucy filius.

Quasiuis liberam statuum senatus.

Quo magis. Vel Quomodo.

Quintus Maximus.

Quando neque ass, neque negas.

Quinquennalis.

Quare. Vel Quod. Vel Quemadmodum rectè factum esse videtur. Vel Videbitur.

Qua supra scripta sunt.

Qua Vel Qui vixit annis.

Quæve eius causa parata, do, lego, Vel Paravi.

Quastor.

Quastores.

Quirites Romani.

Quarta legio.

ROMA.

ROMA ciuitas.

Res domo data.

Regio.

Rei Militaris.

Rei publica.

Restituit.

Retro pedes centum.

Retro pedes viginti.

RET. P.

R. F. E. D.

R. G. RHAV.

R. G. D.

R. G. F.

R. H. vel RHAV. Rhauenna & quandoque sine aspiratione RAV.

R. L. P.

10 R. N. LON. P. X. Retro non longè pedes decem.

R. O.

R. O. M.

R. P.

R. P. C.

R. P. R. I.

R. R.

20 R. R. E. G.

R. R. R.

R. R. R. F. F. F.

R. V. E. R.

S

30 SACR.

SARM.

SARMATA R.

SATVR.

S. C.

S. C. D.

S. C. F. A. C. E.

40 SCRISVL. P.

S. D. S. Y. L.

SEMP.

SEPT.

SER.

SEX.

SEV.

50 SEV. AV. Q. ARM.

P. A. R. T.

S. F. S.

SIC. V.

S. L.

S. N.

S. N. L.

S. N. S. Q.

Retro pedum.

Retro factum esse dicitur.

Regio Rhauenna.

Regu domus.

Regis filius.

Rhauenna & quandoque sine aspiratione RAV.

Recte legi possit.

Retro non longè pedes decem.

Romani.

Romam.

Res publica. Vel Romani Principes.

Res publica constituto.

Res privata.

Reictis ruderibus. Vel Ruderibus recolligendis.

Rurum Regiensium.

Rurum Romanorum.

Regnum Roma ruet, ferro, flamma, fame.

Rerum Veronensium. Vel Restitutor.

Sacrum. Vel Sacellum. Vel Semis. Vel Sepulchrum.

Vel Scilicet.

Sacrum.

Sarmaticus.

Sarmatarum.

Saturnalia.

Senatus consultum. Vel Consulum.

Senatus consultos decretum Vel Senatus consultus decreuit.

Senatus consultum factum est.

Scriba Sulmonensis populi.

Sententiam dicit, Vel Dedit Sylla.

Sempronius.

Septimus.

Sernius, Vel Sernilius, Vel Sergius.

Sextus, Vel Sextius.

Senerus.

Senerus Augustus Armenicus, Parthicus.

Sine fraude sua.

Sicuti voluit.

Sacrorum ludorum Vel Sacrum ludum.

Senatus.

Socij nominis Latini.

Si negat, sacrum quarit, Vel Sacramento quarit.

ritu.

S. O.

S.O.	<i>Sine occasione.</i>
S.P.	<i>Sine pecunia.</i>
S.P.	<i>Spurius.</i>
S.P.D.	<i>Salutem plurimam dicit.</i>
S.P.F.	<i>Spuri filius.</i>
SP.L.	<i>Spuri libertus.</i>
SP.M.	<i>Spurius Milius.</i>
SPOR.	<i>Sportula, vel Sportulus.</i>
S.P.Q.R.	<i>Senatus, Populusque Romanus.</i>
S.P.Q.R.P.T.	<i>Senatus, Populusque Romanus praecipit tibi.</i>
SP.Q.S.C.P.S.	<i>Sibi, posterisque suis curavit pecunia sua.</i>
S.Q.S.S.E.Q.N.I.	<i>Siquid sacri facti est, quod</i>
S.R.E.H.L.N.R.	<i>non iure sit rogatus, eius hac lege nihil rogatur.</i>
S.S.	<i>Sententia Senatus, vel Sententium, vel Sententiarum somnator.</i>
SS.	<i>Sanctissimus.</i>
S.S.	<i>Sacriscrinij.</i>
S.S.C.	<i>Secundum suam causam.</i>
S.S.S.	<i>Sancto Silvano sacrum. Et supra scripta summa.</i>
S.S.S.S.	<i>Santo sanctissimo sacrum.</i>
S.T.	<i>Sine testibus.</i>
S.T.A.	<i>Sine auctoritate auctoritate.</i>
STD.	<i>Stadium.</i>
ST.LIT.IB.VS	<i>Litibus quod inventum est</i>
pro	<i>apud Ferentum, in civitate Histoma.</i>
STP.	<i>Stadium posuit.</i>
S.V.L.Q.	<i>Sibi, uxori, liberisque</i>
SVRVM	<i>suorum.</i>
SYL.	<i>Sylla.</i>
T	<i>Titus, vel Titius.</i>
	<i>Titus Annus. vel Tutore auctore. vel Tutoris auctoritate.</i>
TABVL.	<i>Tabulae.</i>
TAR.	<i>Tarquinius.</i>
T.B. vel TPB.	<i>Tempus bonorum.</i>
T.C.	<i>Testamento cauetur.</i>
TER.	<i>Terentius.</i>
T.F.	<i>Titus filius, vel Titus Flavius</i>
T.F.I.	<i>Testamento fieri iussit.</i>
T.FL.	<i>Titus Flavius.</i>
THR.	<i>Thrax.</i>
TI. vel TIB.	<i>Tiberius.</i>
TIB.DRM.	<i>Tibi dulci filio meo. (tus.)</i>
T.L.	<i>Titus Lanius. vel Titi liber.</i>
T.LEG.III.	<i>Tribunus legionis tertia.</i>
TM.DD.	<i>Terminum dedicant vel dedicante. vel Therme dedicata.</i>
T.P.	<i>Titulum posuit.</i>
T.B.B. vel T.B.	<i>Tempus bonum. (tus.)</i>
TR.CEL.	<i>Tribuni Celerum, vel Cel-</i>

TR.AE.	<i>Tribuni Aerarj.</i>
TRANS.AM.	<i>Trans Annem.</i>
TRANS PAD.	<i>Trans padum, vel Transpadana.</i>
TRIB. POT. vel POTEST. vel TRIBVNIC.	<i>Tribunicia potestate.</i>
TRIVMPH.	<i>Triumphator.</i>
TR.LEG.II.	<i>Tribunus legionis secunda.</i>
10 TR. M. vel MIL. vel MILIT.	<i>Tribunus Militum.</i>
TR.POT. vel PT. vel TRIB.POT.	<i>Tribunicia potestate.</i>
TR.V.CAP.	<i>Triumviri capitales.</i>
TR.V.MON.	<i>Triumviri Monetales.</i>
T.SRI.	<i>Testamento sibi fieri iussit. vel Testamento suo.</i>
T.V. vel TVT.VL.	<i>Titulo usus.</i>
TVL.	<i>Tullus.</i>
10 TVL.H.	<i>Tullus Hostilius.</i>
TVL.	<i>Tusela.</i>
7.	<i>Turma, vel Turmarius.</i>
V	<i>Vir, vel quinque.</i>
V.VI. VII. VIII.	<i>Quinque, Sex, Septe, Octo.</i>
V.B.	<i>Veterano assignatum.</i>
VAL.	<i>Valerius.</i>
VAT.	<i>Vates, vel Vatum.</i>
V.A.XI.	<i>Vixit annis duodecim.</i>
V.B.A.	<i>Viri boni arbitri.</i>
V.B.F.	<i>Vir bona fides.</i>
V.C.	<i>Quinti Consules, vel Vir Consulatus, vel Clariss.</i>
V.D.	<i>Vivus dedit.</i>
V.DICT.	<i>Vir dictatorius.</i>
V.E.	<i>Verum estam.</i>
V.F.	<i>Vivens vel Vivus fecit. vel Valde feliciter, vel V-susfructus.</i>
V.F. vel FR.	<i>V-susfructus, vel Vir fortis.</i>
V.F.S.E.S.	<i>Vivens fecit sibi, et suis. vel Vivus.</i>
V.F.C.	<i>Viam faciendam curavit.</i>
V.I.	<i>Vir iustus vel Illustris.</i>
VIC.	<i>Victores.</i>
VII.	<i>Septumviri.</i>
VIR.	<i>Virtutes.</i>
VIR.VE.	<i>Virgo Vestalis.</i>
VI. VIR.	<i>Sextum vir, vel Sextumviri.</i>
30 VIX. vel V.	<i>Vixit.</i>
VIX.AN. vel ANN.	
III. MENS. XI.	
DIEB. XV. vel Vixit annis, tribus, mensibus	
V.A.III. M. XI.	<i>Undecim, diebus quindecim.</i>
D.XV.	
V.M.M.	<i>Votum merito Minerva.</i>
V.N.	<i>Quinto Nonas.</i>
V.P.	<i>Vivus posuit, vel Urbis praefectus, vel Vir probus, vel Vir prudens.</i>

V.P.R.	Veteri possessori redditū.	V.V.F.	Vivū Vincens fecit.
V.PRÆ.	Vir pratorius.	V.TRIUMPH.	Vir triumphalis.
V.QVÆS.	Vir quaestorius.	V.F.F.	Viventes fecerunt.
VR.	Urbs vel Urbis. Vel Urba-	V.VRB.	Vir Urbanus.
VRB.C.	Urbis condita. [mar.]	VX. vel VNX. vel	VC. S. Vir.
VRBISAL.	Urbis alia.	VXO.D.	Uxorē ducit.
V.S.	Vivēs statuit. Vel Vir sacer	X	Decem
V.S.C.	Voto sui compotes.	X.P.	Decem panderæ. Vel Pāda.
V.S.L.M.	Vivēs sibi locū monumenti.	X.V.	Decem Viri.
	Vel monumentū. Vel Vivens.	X.VIR.	Decem Vir.
	Vel Voto soluto libero mun-	X.DIBSS.	Decem diebus.
	dere. Vel Vivens sibi lega-	X.MILL.	Decem millaria.
	vit monumentū. Vel Votū	X.P.	Decem pedes.
	soluto libens meritis. Vel	X.PSS.	Decem passuum.
	Voto solūto libero munere	*	Denarij.
	Vivens sibi legavit locum		
	monumento.		
	Vivis sibi possiderunt.		
V.S.L.L.M.		7. r. 7.	Y.V. 7.
V.S.P.			

LITERÆ SINGVLARES

IN IVRE CIVILI.

IN LEGIBVS ET PLACIDIS HAE.

AAA.F.F.	Aere, argento, auro, flando ferundo.	NR.	lege nihil rogauit.
G.E.C.	Colonus eius colonia.	S.R.L.E.I.C.Q.	Si rem lex ex iusto, causa-
D.C.S.	De Consulis sententia.	O.R.E.	que omnium verū esse.
E.HO.L.N.A.	Eius hac amissionem lege ni- hilum rogatur.	V.A.	Veterano assignatum.
I.N.Q.Q.	Iustis muneribus quasita, qua- situm. Vel Iustum nuncius quasitos: quasitus.	V.D.P.R.L.P.	Vnde de plano restit legi
L.I.D.A.C.	Lex Julia de adulteriis co- ercendis.	V.F.	Vsufructus. I possit.
L.P.C.R.	Latini prisca, ciues Rom.	V.P.R.	Veteri possessori reditum.
M.E.M.D.D.E.	Municipib' eius municipij dare damnum esto.	IN ACTIONIBUS HAB.	
P.I.R.P.Q.I.S.I.	Populum iure rogauit, po- pulusque iure sciuit, in	A.L.E.	Arbitrium liti asserendum.
F.P.R.E.A.D.P.	faro pro rostris: Et ante diem pridie.	A.T.M.D.O.	Aut te mihi dare oportere.
Q.D.E.R.F.P.D.	Quod de eare fieri place- ret, de ea re vniuersita	C.E.D.	Consummum esse dicitur: Vel Consummum.
E.R.V.I.C.	consuerunt.	E.I.M.C.V.	Ex iure manu conseruum. Vocari.
Q.E.R.F.E.D.	Quod eius rei factum esse dicitur.	F.C.	Fraude creditores. Vel Fi- ducia causa. Vel Fidei- commissum.
Q.F.E.I.S.F.	Quod factum est, in Senatu fuerit.	I.D.C.	Iuris dicendi causa.
S.C.P.S.	Senatus Consultum plebis citum.	I.D.I.I.	Indictum dabo iuri indicia.
S.F.S.	Sine fraude sua.	I.D.P.	Iuri dicendo praeris. Vel iuri indicando.
S.N.L.	Socij nominati Latini.	I.D.T.S.P.	In die tertium, siue perendium.
S.Q.M.D.E.R.A.	Siquid me de ea re ad popu- lū, plebemve latu apud est.	N.K.C.	Non calumniā causa.
P.P.V.L.O.E.	Consulares, Praetores, Tri- buni plebis, qui nunc sunt,	P.P.L.V.	Pro praeda litis vindicariū
COSS.PRR.TR.	quod eu videbitur, ad po- pulum plebemve ferant.	Q.A.N.Q.N.	Quando au, neque negabo.
PL.Q.N.S.Q.	Si quid sacri facti est, quod iure nō sit rogatum, ei' hac	Q.B.F.	Quare bonam factum.)
E.V.A.P.P.V.F.		Q.N.T.S.Q.P.	Quādo negat se sacramēto quinquagenario prouoca.
SQSSE.Q.I.		Q.I.I.T.C.P.A.	Quādo in iure te conspicio, postulo, an fias auctor.
N.S.R.E.H.L.		F.A.	Si negas sacramēto quarito
		S.N.S.Q.	Secundū suā causam, sicuti dixi, ecce tibi vindicta.
		S.S.C.S.D.E.T.V.	Tempore indicē arbitrium. Se postulas, Si des.
		T.I.A.V.P.V.D.	

IN ACTIONIBVS HAR.

A.L.Æ.	<i>Arbitrium liti astimandum.</i>
A.T.M.D.Ω.	<i>Alia te mihi dare oportere.</i>
C.E.D.	<i>Coniungendum esse dicetur.</i>
	<i>Vel Conciliandum.</i>
E.I.M.C.V.	<i>Ex iure manu conseruum.</i>
	<i>Vocari.</i>
F.C.	<i>Fraude creditores. Vel Fi-</i>
	<i>ducia causa. Vel Fidei-</i>
	<i>commissum.</i>
I.D.C.	<i>Iuri dicundo causa.</i>
I.D.II.	<i>Iudiciū dabo iuri iudicia.</i>
I.D.P.	<i>Iuri dicundo præris. Vel</i>
	<i>iuri indicando.</i>
I.D.T.S.P.	<i>In diē tertium, siue perendiū.</i>
N.K.C.	<i>Non calumnia causa.</i>
P.P.L.V.	<i>Pro prada liti Vendicariū</i>
Q.A.N.Q.N.	<i>Quando au, neque negabo.</i>
Q.B.F.	<i>Quare bonam factum.</i>
Q.N.T.S.Q.P.	<i>Quādo negas te sacramēto</i>
	<i>quingagenario prouoca.</i>
Q.II.T.C.P.A.	<i>Quādo in iure te conspicio,</i>
F.A.	<i>postulo, an fias auctor.</i>
S.N.S.Q.	<i>Si negas sacramēto quare</i>
S.S.C.S.D.E.T.V.	<i>Secundū suā causam, sicut</i>
	<i>dixi, ecce tibi vindicta.</i>
T.I.A.V.P.V.D.	<i>Tempore iudicē arbitrium</i>
	<i>te postulas, Si des.</i>

IN

IN EDICTIS PERPETVIS HÆ.

C.C.	Consilium capis, vel causa co- gnita.
C.E.D.	Consilium esse dicetur.
C.V.	Centumviri, vel clarissimi viri.
D.M.L.F.V.C.	Dolo malo, Fraudis, causa. vel causa commissa.
F.C.	Fraude creditorum, vel Fidei causa vel Fidei commissum.
F.E.D.	Factum esse dicetur.
H.S.	Hic sit. vel Hic sit. vel Hora se- cunda.
I.C.E.V.	Iusta causa esse videbitur.
I.D.	Iudicium dabo. vel Iuri di- cto.
I.D.C.	Iuri dicendi causa.
I.D.P.	Iuri dicendo praevis.
I.S.	Iudicium solui.
M.F.P.	Mala fidei possessor.
N.K.C.	Non calumnia causa.
P.C.	Patres conscripti. vel Pactum committunt. vel pecunia con- stitutum.
P.DEL.V.	Pro delictis vindicarium.
P.P.L.I.	Pro praedelle litis iudicium.
Q.A.M.	Quemadmodum.
Q.E.R.E.T.P.I.	Quanti ea res erit, tanta pecu- nia iudicium recuperatorium
R.D.T.Q.D.T.	dabo. testibusque duntaxat 30 decem denunciandi potestatem faciam.
D.D.P.F.	
Q.M.	Quomodo. vel Quo magis.
Q.R.F.E.V.	Quod recte factum esse vide- bitur.
Q.S.S.S.	Qua supra scripta sunt.

PONDERVM NOTÆ.

Semis alicuius rei notatur horū
signorum quovis.

A S numus est Libralis, & notatur per
Dipondius numus est bilibris, cuius nota
est

Sestertius numus est duarū semis librarū
cuius signum est huiusmodi.
vel, ut tollæ Clodij visitur, sic.
vel, ut Iadræ, in arcu quodam sic.

DE NOTIS NUME-
RORVM.

Omnis numerus per figuram vnitatis
representari deberet. Ut Denarius
per decem vnitates I I I I I I I I I I. Noue-
narius per novem I I I I I I I I I, & sic de 60

aliis. Verum quia hoc scriptori pariter,
& lectori fastidium pareret, institutum
est, ut omnis numerus usque ad Quina-
rium per figuram vnitatis scribatur. Vni-
tas per vnum I. Binarius numerus per duo
I I. Ternarius per tria I I I. Quaternarius
per quatuor I I I I. quanquam alij etiam
sic IV. Quinarius verò per quintam vo-
calem V, notatur: à quo numero per adie-
ctionem vnitatum deinceps ad Denarium
peruenitur. Denarius per decimam con-
sonantem X. Et notandum, quòd, quan-
tum I. addit postposita ad X. tantundem
emittit ei præposita. Quare si supponas I. ad
X. habebis vndecim: ut XI. Quòd si præpo-
nas, habebis novem: ut IX. Idque de sim-
plici vnitatis intelligimus, quæ semel ta-
men præponitur. Nam si postponatur, ter
repeti potest. Quod autem de I diximus,
idem de X, & aliis Notis, cum eas præponi
aut postponi contigerit, intelligatur.

L. notat quinquaginta, ad imitationem
Græcorum, qui per λ id est N hunc nume-
rum scribunt. L. autem & N inuicem sibi
cedunt, ut Lympha, Nythpha. Huic si præ-
ponas X, habebis Quadraginta. Si postpo-
nas habebis Sexaginta.

C Centum significat, qui prima litera
eius numeri est.

D Quingenta, quia, ut nonnullis pla-
cuit, post CD subsequatur. vel, ut aliis, quia
inter hæc & M, quod Mille significat, quin-
que literæ intercedant, quæ dimidiū mil-
lenarij numeri innuant. vel, quod magis
placet, quia fit capitalis litera huius no-
minis dimidium, quod dimidium mille-
narij significet. vel potius quia Antiqui
hunc numerum per sinistram partem M
notarent sic Λ . quæ nota pene D similis
est.

M Mille, quia principalis est huius no-
minis litera.

Et sciendum, quòd quælibet figura, si ei
iacens recta linea supraducatur, tot signi-
ficabit millenarios, quot per se significat
vnitates, ut

 Mille vnitates, id est mille si-
gnificat.

 Quinque millia.

 Decem millia. & aliquando
mille.

 Quinquaginta millia.

 Centum millia.

 Quingenta millia.

 Mille millia. & aliquando

Millia.

NOTAE IURIS A MAGNONE COLLECTÆ.

*Hæc iuris omnia libens rex accipe Carlo
Offert deuotus qua tibi Magno tuus.*

AVG.	Augustus.	AT.	Auctor tutor.
AA.	Augusti.	ANT.	Antonius.
A.	Augustalis.	AL.	Anclata.
AUR.	Aurelius.	AVR.	Aurelius.
AG.	Agit.	BA.	Bona.
AG.	Ager.	B.P.	Bonorum possessio.
A.	Aus.	B.F.	Beneficium.
AT.	Autem.	B.	Bus.
AC.	Abio.	10 BI.	Brenis.
ACM.	Abionem.	B.F.D.	Beneficium dedit.
ACB.	Abionibus.	BFO.	Beneficio.
AMN.	Amantissime.	B.F.	Bona fide.
AM.	Amicus.	BOF.	Bona fortuna. Vel, Ba- num facium.
ATR.	Auctoritas.	BIIF.L.	Beneficij loco.
A. Mk.	Actio mandati.	B.E.	Bonorum emptor.
AP.	Apud.	B.P.O.	Bonorum possessio.
APP.	Appellatio.	B.P.N.	Bonorum possessionem.
APA.	Ampucata.	20 BOR.	Bonorum.
ACC.	Accepta.	BN.	Bene.
ADI.	Adiutor.	B.	Bona caduca.
ADIP.	Adiutor provincia.	BV.	Bona vacantis.
ADL.	Ad locum.	BT.	Breui tempore.
ADF.	Ad finem.	BPT.	Bona paterna.
ADQS.	Ad quaestorem. Vel ad quaestionem.	BE O.	Bonorum emptio.
APT.	Ad potestatem tuam.	B.G.	Bona gratia.
APA.	Apud acta.	BE T.	Bona fide contrallum
ACO.	Accusatio.	B.M.	Bona memoria.
APPB.	Appellationibus.	30 B.	Balbus.
AVCTIB.	Auctoritatibus.	B.M.	Bona materna.
AT.	Auctoritas tua.	CA:	Causa.
ALL.	Allegata.	V.	Cum.
AQIS.	Aquileiana stipulatio.	9. Q.	Com.
ANNP.	Annona prefecte.	9.	Contra.
AQL.	Aquileia.	C.	Causa.
AFR.	Africa.	CC.	Causa cognita.
ANT.	Antestatus.	CD.	Contradictio.
ASL.	Asia.	40 CT.	Certum tempus.
ACH.	Achaia.	C ^r R.N.	Comas rerum nictum.
APV.	Apulia.	C.RIP.	Causa Reip.
APPO.	Apud praefectum prae- rio.	CLV.	Clarissimus Vir.
APP.VRB.	Apud praefectum Urbis.		Aaa ij

CAMP.	Campania.	DD.	Deinde.
CVR.P.	Cursus publicus.	DB.	Dixerunt.
CDO	Conditio.	B.	Donatio.
CORS.	Corfica.	DOT.	Dorem.
CR.L.	Consulari.	DP.	Dotem petite.
COR.	Correctori.	D.Q.S.	Die quo supra.
CC.VV.	Clarissimis Viris.	DT.	Duntaxat.
C.M.V.	Clarissima memoria Vir.	D.	Diuus.
C.M.F.	Clarissima memoria fami- na.	D.C.	Diuus Caesar.
C.P.	Clariss. puer.	D.C.A.	Diuus Caesar Augustus.
CSL.	Comes sacrarum largitionū.	DN.	Dominus.
C.R.P.	Comes rei privata.	D.P.	D. Pius.
COM.	Comes.	DA.	Diuus Augustus.
CLARGN.	Comes largitionum.	DB.	Denotus.
SNVS.	Constantinus.	D.V.	Denotus Vir.
SVS.	Consensus.	D.P.	Deuota persona.
CVI.	Cuius.	B.	Dampnat.
COM.OR.	Comes Orientis.	D.L.	De lego.
CMV7.	Centesimum miliarium.	DT.	Decretum.
C.R.	Cuius Romanus.	DB.	Defunctus.
CS.	Causa.	DF.	Defunctus.
CALA.	Calumnia.	DIG.	Dignus.
COVSIA.	Controversia.	DIG.M.	Dignus memoria.
CDRNC.	Cautum de re nō necessaria.	D.Q.R.	De qua re.
CDM.	Comes domesticorum.	DV L.	Dulcissimus.
CQRF.	Cautumque ratum fore.	DI L.	Dilectissimus.
CALAB.	Calabria.	DPC.	Deprecatio.
CAM.V.	Causa memorati Viri.	DT.	Doti tempore.
CMD.	Centum milia denariorum.	D.	Diuus.
EV.IVD.	Centumstrale iudicium.	DS.	Deus.
CTRIO.	Centurio.	DT.	Dentur.
CL.	Claudius.	B.	Dam.
CF.	Confinitus.	DQ.	Denique.
CS.	Caesar.	DBO.	De beneficio.
CP.	Corpus.	DMO.	Domino.
CPTVS.	Corporatus.	DAT.	Data.
CAT.	Cautus.	DOCS.	Diocletianus.
CD.	Certo die.	DELO.	Delatio.
CT.	Certo tempore.	D.IS.	Decimus Iulius Silvanus.
CDER.N.E.	Cuius de ea re notio est.	BQAT.	Denique auctoritas tua.
C9.	Cautio.	DNM.	Domum.
C9Ns.	Cautiones.	DDNN.	Domini nostri.
CSA.	Caesar Augustus.	B.P.	Decretum principis.
COMOB.	Comitia Obtruncata.	DCRION.	Decuriones.
C.	Cornelius.	DOFA.	Data opera.
CT.	Contractus.	DA.	Dillo audiens.
ER.	Contrarium.	DIA.	Divina manu.
CE.	Circum.	DOs.	Domus sua.
CM.	Causa mortis.	DAT.	Datiano.
CVI9.	Cuius.	DONB.	Donationibus.
CR.C.P.	Cuius rei causa promissa.	DT.	Directum factum, vel po- tius, defunctum.
CS.	Consiliarius.	DDAT.	Debuerat.
CU.	Capitis minutio.	DERAT.	Decuerat.
D.	Dedicavit.	DFQ.	Domus foris que.
DD.	Dedit auerim.	D.N.E.	Dubium non est.
DML.	Dolum malum.	D.N.P.	Dubitari non potest.
DM.	Diis manibus.	DD-T.	Dictum decies.
D.M.	Domus mortui.	DELNIS.	Decretum legationis.
D.	Dixit.	D.P.	De pericula.

D.L.
 D.C.S.
 DN.
 D.
 D.R.P.
 DES.
 D.F.S.L.
 DM.
 DECB.
 D.F.P.
 EF.
 ETNC.
 EI.
 E.
 EM.
 EE.
 ER.
 EG.
 EP.
 EPM.
 EN.
 EET.
 EDO.
 EEM.
 EAT.
 EX.
 EX.
 EXPR.
 ED.
 EEL.
 EMA.
 ETMD.
 CB.
 EX.
 EX7C.L.T.
 EXSC.
 EXIQ.
 EX.
 F.
 FA.
 FFAM.
 FF.
 FA.
 FCL.
 FR.
 FF.
 FL.
 FL.
 FR.
 FM.
 EML.
 FC.
 FF.
 FF.
 FF.
 FF.
 FR.
 FV.
 FVA.
 FO.

De libello.
 De consilio sententia.
 Damnum.
 Damnatum.
 De republica.
 De statu.
 De statu ingenuitatis.
 Dummodo.
 Decembres.
 Dare facere prestare.
 Etiam.
 Etiam nunc.
 Eius.
 Est.
 Eiusmodi.
 Esse.
 Erunt.
 Eger, vel ergo.
 Epistola.
 Epistola missis.
 Enim.
 Effer.
 Editio.
 Effem.
 Esur.
 Existimo.
 Estimatio.
 Experientia tua.
 Edictum.
 Exemplum.
 Emissa.
 Et manu divina.
 Edictum.
 Estimatio.
 Excellentia tua.
 Ex Senatusconsulto.
 Ex iure Quiritium.
 Ex communis consensu.
 Filium.
 Filia.
 Filium familias.
 Fratres.
 Femina.
 Fraudationis causa latere.
 Finium regundorum.
 Fratris filius.
 Flavius.
 Forte.
 Forum.
 Fati manus.
 Fati manus implevit.
 Fideicommissum.
 Fecerunt.
 Fabricauerunt.
 Fundauerunt.
 Fidemissor.
 Fuerit.
 Fubia vel Fulvia.
 Fortes.

FV.
 FL.
 F.
 FICA.
 FOB.
 FE.
 FD.
 FAM.A.
 FLCA.
 FVAT.
 FLAM.
 FLAV.
 FHC.D.
 FFAE.
 FEB.
 FLP.
 FLB.
 FLQ.I.
 FCTAS.
 FACTIB.
 G.
 GR.
 G.
 GG.
 GORD.
 G.
 GRANS.
 GVAL.
 GC.
 GS.
 G.
 GR.
 GM.
 GF.
 GFL.
 GL.
 GRP.
 GLD.
 GT.
 GRA.
 H.
 H.
 HV.
 HP.
 HF.
 HV.
 HL.
 HLN.
 H.
 H.
 HH.
 OHO.
 OHON.
 HB.
 HM.
 HP.

Fuit, fuerit.
 Fides.
 Fundus.
 Fiducia.
 Fusionibus.
 Factum est.
 Fundum.
 Familia.
 Falcidia.
 Fuerat.
 Flamma.
 Plantanus.
 Familia heredis scunda.
 Filius familia.
 Februarium.
 Flamen perpetuus.
 Flamen Dialis.
 Flamen Quirinalis.
 Facultas.
 Facultatibus.
 Gratia.
 Gerit.
 Gaudium.
 Gesserunt.
 Gordianus.
 Gaius.
 Gratianus.
 Gaius Valerius.
 Gaius Caesar.
 Granitae.
 Genus.
 Genus Regum.
 Germanus.
 Germanus frater.
 Germanus filius.
 Gloria.
 Gloria parentum.
 Gloria decus.
 Granitae tua.
 Gratia.
 Honor.
 Honestus.
 Honestus vir.
 Honestus persona, vel honestus puer.
 Honestus femina.
 Honestus vita.
 Honestus loco.
 Honestus loco natus.
 Hora.
 Heres.
 Heredes.
 Homo.
 Homo honestus.
 Hora bona, vel horas bonas.
 Hora mala.
 Hora pessima, vel hereditatem possessa.
 Aaa iij

HI.
HP9.
HF.
HD.
H.B.V.P.

HC.
HT.
HVI.
HVC.
HVM.
HONOR.
HVS.
HS.
HERE.
HEV.
HD.
AERB.
HV.
HRC.
H.M.V.
HDNVS.
I.

I
I
I
ID.
IA.
IL.
IC.

IT.
ITC.
IMP.
IMPP.
IMP.CS.
IMP.A.
II
ID.
IPS.
ILS.
IDP.
ILR.
ILD.
ILP.
IP.
ILA.
ISN.
ISNR.
IJO
IFC.S.
IFC.S.A.
IFP.
IFOTR.
IFON.
IFTR.
IFVL.
IFPOP.
IFB.
IFFLM.
LL.

Hereditario iure.
Hic posuit.
Hic fundavit.
Hic dedicavit.
Hereditatis bonorumque
possessio.
Hac.
Hereditatem.
Huius.
Hunc.
Huiusmodi.
Honorum.
Heres institutus.
In fasum.
Heredem facio.
Heredem esse voluit.
Hereditas divisa.
Hereditatibus.
Aue.
Honestæ recordationis.
Honestæ memoria viri.
Hadrianus.
In.
Inter.
Interca.
Interdum.
Intra.
Intra limitem.
Iurisconsultus, vel intra
circulum.
Intra tempus.
Intra tempus constitutum.
Imperator.
Imperatores.
Imperator Caesar.
Imperator Augustus.
In iure.
In Domino.
In possessione.
In loco sacro.
Iuri dicundo præst.
In loco religioso.
In loco diuino.
In loco præsentis.
In publico. In platea.
In loco absentis.
In Senatu.
In Senatu Romano.
In foro.
In foro Caesaris.
In foro Caesaris Augusti.
In foro pacis.
In foro Traiani.
In foro Nervæ.
In foro transitorio.
In foro Iulii.
In foro populi.
In foro boario.
In foro Flaminio.
Inibi.

IXI.
IX XI.
TG.
IQ.
IDNE.
I
IT.
IVD.
IR.
10 P.
IRM.
IL.
IDV.
ID.
IT.
ITR.
IVDO.
10 IVDA.
IA.
ITQ.
INLMAT.
T.
IVN.
ILS.T.
IEA.
IDAA.
IAR.
II.
IVL.
IVIANVS.
ICE.

40 K.
KIAN.
KF.
KM.
KAP.
KM.
KIVN.
KIVL.
KAG.
KSEPT.
KOCT.
KNOV.
10 KDEC.
KQ.
KS.
K.
KK.
KD.
KC.
KO.
KM.
KAR.
KC.
KP.
KF.
60 K.

Duodecies.
Duodevicies.
Igitur.
Iure Quiritium.
Iurisdictione.
Inde.
Item.
Iudicium.
Iure.
Ier.
Interim.
Illustris.
Indulgentia, vel indulgen-
tia.
Ipse.
Integritas.
Integritas restituit.
Iudicio.
Iudicia.
Ita.
Itaque.
Illustris magnificentia
tua. (Eio,
Inscriptio, vel interdi-
tiones.
Illustris sublimitas tua.
Interea.
Idem Augusti.
In aqueductus restitutio
Iuristurandi. (né:
Iulias.
Iulianus.
Iure tantum est.

Kalenda.
Kalendas Ianuarias.
Kalendas Februarias.
Kalendas Martias.
Kalendas Aprilis.
Kalendas Maias.
Kalendas Iunias.
Kalendas Iulias.
Kalendas Augustas.
Kalendas Septembrias.
Kalendas Octobrias.
Kalendas Novembrias.
Kalendas Decembrias.
Kalendas Quintiles.
Kalendas Sextiles.
Karissime.
Karissimi.
Kapite diminutus.
Kapite census.
Kardo.
Kardo maximus.
Kartago.
Kartago civitas.
Kardo positus.
Kardo finalis.
Kalens.

Kastra

K A.
K M T.
K P.
K D D.

L G.
L T.
L T P, P O

L.
L T.
L C.
L M.
L.
L S C.
L D V.
L D D.
L R.
L Q S.
L V D.
L G D.

L G.
L V D. A P.
L P.
L P.
L P L.
L V A L.
L E M.
L C E S S.
L M D.
L A D Q.
L B P.
L M P.
L I I.
L I Q.
L X X A D F.
L I M P L.
L P R.
L S A P A L.
L I C.
L V A L R E.
L P I.

M O.
M C.
M T.
M.
M M.
M F T I F.
M.
M C S.
M A X.
M A X C S.
M A X P O N T.
M P T R P O T.

M.
M M.
M I.

kastra.
kalimentanum.
kastra posuit.
kastra dedititia.

Legem.
Licet.
Longi temporis praescri-
ptio.

Lucus.
Lucius Titius.
Lucius Cornelius.
Lucius Murena.
Locus.
Locus sacer.
Locus divinus.
Locus dedititius.
Locus religiosus.
Loco quo supra.

Ludus.
Legem dedit, vel Lega-
tum dedit.

Legavit.
Ludi Apollinares.
Libripens.

Locus proprius.
Locus publicus.
Lucius Valerius.
Locus emptus.
Locus cessitius.

Locus mortuo dedicatus.
Locus adquisitus.

Locus bene possessus.

Locus male possessus.

Locus in iure.

Locus iuris Quiritium.

Locus inter adfines.

Loca imperialia.

Loca primata.

Loca Sacri palatii.

Loca incerta.

Lucius Valerius Rufus.

Loca periculosa.

Modo.

Mancipium.

Mortis tempore.

Mibi.

Matrimonium.

Manifesti furti.

Marcus.

Marcus Casar.

Maximus.

Maximus Casar.

Maximus Pontifex.

Maximus Pontifex Tri-
bunitia potestatis.

Miles.

Milites.

Militis locus.

M A G.
M O.
M G.
M A G.
M A G M I L.
M M T.
M M P.
M M A C C.
M M L.

10 M F I.
M F I P.
M H.

M F.

M P.

M R F.

M I N.

M.

M P.

M I.

20 M P.

M S.

M P.

M T.

M V L.

M A M A.

M V L B.

M V L M.

M H F.

30 M F L.

M F O P P.

M F T T.

N I.

N Q.

N S.

N.

N P.

N.

40 N S.

N O B.

N O B P.

N O P 7.

N P 7.

N L I.

N V O.

N E 7.

N e.

N o.

50 N.

N.

N N.

N.

N M.

N.

N Q.

N Q.

N V.

N V V.

60 N O B G.

Militis ager.

Modo.

Magis.

Magister.

Magister militia.

Momentum.

Momentum petit.

Momentum accepit.

Momensi loco.

Mala fide.

Mala fidei possessor.

Malus homo.

Maleficus.

Martius.

Martius Rufus.

Mmer.

Men.

Mus.

Mibi.

Manifestum.

Molestus.

Male positus.

Macer.

Mulier.

Matertera.

Mulieris bona, vel Ma-

lier bona.

Mulier mala.

Manifestum.

Manifestus locus.

Manifestum oppidum.

Manifestum territorium.

Nisi.

Neque.

Nisi si.

Nam.

Nec.

Nun.

Noster.

Nebis.

Nobilissimus puer.

Non oportet.

Non possunt.

Nihil.

Nunc vero.

Necesse est.

Nunc.

Noster.

Nihil.

Nam.

Nostrum.

Nisi.

Non minus.

Nus.

Namque.

Nusquam.

Non vis.

Non vult.

Nobilis genere.

NOB. G. N.
NOB. F. N.
NR.
N. C.
N. CL.

Ō.
ŌMB.
ŌO.
ŌP.
ŌB.
ŌP.
ŌPP.
ŌO.
ŌE.
ŌC.
ŌD. M.

P.
P P.
P. R.
P.
P.
P.
P.
P. O.
P. L.
P. E.
P. Q.
P. S.
P. R.
P. R. O.
P. R. S.
P. R. P.
P. P. V. C.

P. Q. R.
P. K. A.
P. i.
P. T.
P. V. G.
P. S.
P. o.
P. F.
P. F. L.
P. F. M.
P. F.
P. i.
P. C.
P. C.
P. A. O.

P.
P. I. C.
P. V.
P. A. T.
P.
P. R. G.
P. C.
P. C. L.

Nobili genere natus.
Nobili familia natus.
Nero.
Nero Caesar.
Nero Claudius.

Oportet.
Omnibus.
Oportuit.
Os.
Obrizsacum.
Opus.
Oppidum.
Omnino.
Oportere.
Ope consilio.
Opere donum munus.

Pre.
Propter.
Populus Romanus.
Prus.
Pos.
Pro.
Per.
Potest.
Placuit.
Peregrinum.
Postquam.
Possunt.
Prator.
Pop. Romanus.
Praeses, vel praefens.
Praeses provincia.
Praeses provincia, vir
clarissimus.
Populusq. Romanus.
Parens karissimus.
Pri.
Prater.
Privilegium.
Possunt.
Poterit.
Praefectus.
Patris filius.
Paterfamilias.
Proposita.
Post.
Post Consulatum.
Patres conscripti.
Patris actio, vel princi-
palis actio.
Panam.
Periculum.
Provincia.
Patri eius.
Publius.
Peregrinus.
Proconsul.
Prisca lex, vel prisci La 60

P. I. C.
P. I. C. A. N. N.
P. I. C. V. R. B.
P. V.
P. P.
P. F. V. I. G.
P. F. A. N. N.
P. C. L. R.

10
F. C. L.
P. A. E. G.
P. S. Y. R.
P. I. V. D.
P. G. A. L.
P. A. F.
P. A. F. P.

P. P. A. V. G.
20 P. S. T. Q. H.

Q. A.
Q. R. 7.
Q. S.
Q. Z.
Q. N.
Q. V. A. M. 7.
Q. D.
Q. S.
Q. V. I.
Q. Q.
Q. P. F.
Q. B. 3.
Q. S.
Q. S.
Q. S.
Q. S.
Q. R.

50
Q. T.
Q. T.
Q. O. T.
Q. O. M. o.
Q. Q.
Q. O. Q. O. M. o.
Q. A.
Q. R.
Q. A. P. P.
Q. D. R.
Q. D. R. P. G. V.

ini.

Picano.
Picano amonario.
Picano Urbicario.
Praefectus Urbi.
Praefectus pratorio.
Praefectus Vigiliis.
Praefectus annonae.
Praefectus classis Raven-
natum.
Praefectus Classis.
Praefectus Aegypti.
Praefectus Syriae.
Praefectus Iudaea.
Praefectus Galliarum.
Praefectus Africa.
Praefectus Africa pro-
vincia.
Perpetuus Augusto.
Pracipito summo. tibiq.
habeto.

Quia.
Quare.
Quas.
Quod.
Quam.
Quando & quoniam.
Quare.
Quemadmodum.
Quadam.
Quia.
Quis.
Quamvis.
Quinque.
Qui.
Quippe.
Quibus.
Que.
Qua.
Quamquam.
Qui.
Quem.
Quasi.
Quastio.
Querimus.
Querimus Reliqui, vel Que-
res.
Quantum.
Quotiens.
Quo tempore.
Quomodo.
Quoque.
Quoquo modo.
Qua.
Quare.
Quapropter.
Qua de re.
Qua de re petograndia-
sem vestram.
Q. D. R. P. L. V.

Q.D.R.P.L.V.

Quodere peto laudabilitatem vestram.

Q.

Quar.

Q.N.

Quanam.

Q.D.C.

Qua de causa.

Q.D.C.V.

Qua de causa venit.

Q.R.O.

Quare.

Q.M.G.

Quo magis.

Q.

Qui.

Q.T.

Quintus.

Q.C9.

Quintus Celsus.

Q.M.

Quintus Murana.

Q.R.

Quam rem.

Q.L.

Quem locum.

Q.P.T.

Quam patriam.

Q.PRO.V.

Quam provinciam.

Q.P.

Quo pete.

Q.P.

Quem petis.

Q.V.R.

Quem rogat.

Q.ADS.

Quem adferis.

Q.DIC.

Quem dicit.

Q.V.

Quem vult.

R.

Res.

R.T.

Rescriptum.

R.PON.

Respondit.

R.D.

Reddi.

R.

Rum.

R.

Respondit.

R.

Romanus.

R.

Rom.

R.S.

Responsum.

R.G.

Recognovi.

R.E.G.

Rege.

R.E.C.

Recuperatores.

R.C.

Romani Cives.

R.

Rex.

R.P.

Respublica.

R.Pr.

Rei privata.

R.G.L.

Regulis.

R.G.F9.

Regis filius.

R.G.FA.

Regis filia.

R.D.

Regis domus vel domum.

R.M.

Regis munus.

R.A.

Roma.

R.A.V.

Ravenna.

S.D.

Secundum.

S.C7.

Sic ut.

S.

Senatus.

S.C.

Senatusconsultum.

S.T.

Sententia.

S.V.

Sine.

S.N.

Sine.

S.N.A.

Senatoriali auctoritate.

S.

Sunt.

S.

Sed.

S.A.

Sententia.

S.D.

Sententiam dedit.

S.D.

S.F.

S.F.T.

S.S.

S.

S.N.D.

S.

C.L.S.

10 S.N.P.

S.N.P.M.

SIGN.

S.S.

S.P.M.

S.C.S.

S.C.A.

S.C.M.M.

S.P.D.

S.C.D.

20 S.T.

S.T.T.P.

S.D.

S.T.9 S.

S.T.S.N.

S.P.Q.R.

S.C.L.

S.C.I.C.M.

30 S.T.P.

S.T.D.D.

T.R.

T.M.

T.M.R.A.C.

T.R.

T.R.P.

T.A.B.

40 T.

T.

T.M.T.

T.T.

T.T.

T.C.

T.T.

T.B.M.

T.

T.O.

50 T.

T.

T.P.

T.P.B.

T.B.

T.R.P.L.

T.B.C.

T.

T.I.B.

60 T.I.B.C.S.

T.I.B.C.L.

*Sententiam dixit.**Satis fecit, vel Sacrificiundis.**Satisfactum.**Sessis.**Sunt.**Sine dubio.**Ser.**Scilicet.**Sine periculo.**Sine periculo mortis.**Signum.**Supra scriptas.**Supra memoratus.**Sanctus.**Sancta.**Sancta memoria.**Supra dictus.**Secundum.**Statutum.**Statutusque tempus.**Statutum diem.**Statutum Consulem.**Statutum Senatum.**Senatus populusque Romanus.**Sacra largitiones.**Sacrarium largitionum Commodorum.**Stadium posuit.**Stadium dedicavit.**Trans.**Tamen.**Transactio.**Ter.**Tribunitia potestas.**Tabula.**Tan.**Tum.**Testamentum.**Testamenti.**Testamento.**Tunc.**Tur.**Tabula matrimoniales.**Tunc.**Tanto.**Ter.**Trans.**Tempus.**Tempus bonum.**Tribunus.**Tribunus plebis.**Tribunitia.**Tullius.**Tiberius.**Tiberius Caesar.**Tiberius Claudius.*

T r.
 T m.
 T m. p.
 T m. d. d.
 T i b. i.
 T i b. r.
 T m.
 T m. d. d.
 T.
 T b.
 T b. d. f.
 T b. d. f. m.
 T b. d. f. m.
 A o p t.
 T r a i.

v.
 v v t.
 v v i.
 v o.
 v. f.
 v. c.

T r i.
 Terminus.
 Terminum posuit.
 Terminum dedicavit.
 Tiberij.
 Tiberij Roma.
 Terma.
 Terma dedicata.
 Tem.
 Tibi.
 Tibi dulcis filia.
 Tibi dulcis filia mea.
 Tibi dulcis filio meo a-
 doptivo.
 Traianus.

Vel.
 Velut.
 Veluti
 Vero.
 Vsumfructum.
 Vscapio.

v b.
 v v.
 v e t.
 v. g.
 v r b.
 v. p.
 v i r.
 v i r. v.
 v.
 v e s p.
 v e s p. c s.
 v a l.
 v a l. c s.
 v. m v n.
 x.
 x.
 x.
 x.
 y m n.
 z e n.

Verba.
 Velut.
 Verum etiam.
 Verbi gratia.
 Urbis.
 Vir perfectissimus.
 Virgo.
 Virgo Vestalis.
 Vestes.
 Vespasianus.
 Vespasianus Caesar.
 Valerius.
 Valerius Caesar.
 Vias munivit.
 Existimavit.
 Existimatio.
 Xenodochus.
 Decies.
 Hymnus.
 Zenobius.

PETRI

A

A

A A.

AA.

AVG. vel AVG.

AG.

AC.

ACON.

AMS.

AVR.

AMN.

AT.

AT R.

AD.

ACC.

AER.

ADI.P.

AD.L.

AD.QSR.

AP.

APP.

AM. NT. AMN.

AC. MT.

ADF.

AG.

AGT.

ALA.LG.

A.

ANN.

A.TP.

AD.P.

AEDIL. CVRVL.

AEDIL. PLEB.

AE.D.

AED. IN. M.

AED.S.

ARC.

A.P.Q.

A.A.C.

AVT. PR. ♀.

AP.N.

APP.N.

ARQ.

APP.S. CLV.

ALXA.

AD.D.

A. ALR.

A. T. AB.

AP.

ANT.

AGO.

ACN.

Affolet, vel Aulau.

Aut, vel Ager.

Aut, vel Ager.

Augusti, vel Augusta.

Augustalis.

Augustus.

Ago.

Alia.

Albionem.

Amicum.

Aurelium, vel Aurum.

Amantissimum.

Autem.

Anchoras, vel Anchor.

Adiutor.

Acceptat, vel Accope-

rat.

Aerarium.

Adiutor provincia.

Ad locum.

Ad quatuordecim.

Apud.

Appellat.

Amicum noster amantissi-

mus.

Actione mandati.

Ad finem.

Agu.

Aguur.

Alia lege, vel Legione.

Annus, vel Absolutio, vel

Absolutio.

Annos, vel Annorum.

Annus tempore.

Ante diem pridie.

Aedilis curulis.

Aedilis plebis.

Aedem dicant.

Aedes inscripsit merce-

de.

Aedibus sacris.

Arca.

Aulq Publy Quinti.

Ante audiam causam.

Anchor provincia Roma-

narum.

Apud nos.

Appellantur.

Argentum.

Appius Claudius.

Alexander.

Ad Dioscorem, vel ad dis-

cordiam.

Alij adulteravit.

Adulescenti testiculos ab-

scidit.

Apud.

Ante, vel Antea.

Agor.

Actione.

AVG.N.

AG.

AG.

A.S.L.F.

A.S.

ARME.

A.CSL.

A.C.S.L.E.C.

10 AC.MR.

AN.G.P.

AO.P.

A.C.P.VI.

A.TT.

BRC. II.

ARR.

AMPHTR.

A.S.TT.

10 AER.ST.

A.P.CLN.

A.COSS.CL.

AD.D.

AC.D.Q.T.P.

AC.DN.

AVC.

30 AMN.

A.TR.TP.

A.FBR.

AC.L.AQ.

A.

AD.

AD.F.

AL.

A.G.

40 ADLR.

AD.P.XII.

A.AT.

ANN.SEN.

A. ✱

B.

B.

30 B.

B.A.

B.F.

B.S.

BS.

B.O.EM.

B.PC.

B.ARA.

B.A.

60

Augustus noster.

Agra.

Agrippa, vel Agit.

A sua lege fecit.

A suis.

Arma eius.

A Consulibus.

A consiliariis sua legionis,

Et cunctis.

Ancus Martius.

Angelus percussit.

Auro puro, vel Auro po-

sita.

Ad caput pedes sex.

Ante titulum.

Arcus duos.

Arrius.

Amphitheatrum.

A supra tecto.

Aerario Saturni.

Ad pedes columna.

A consulibus civitatum,

vel a consiliariis.

Ad discendum.

Actione decem, qua tibi po-

nitur.

Actione domini nostri.

Auctoritas, vel auctoritas,

vel auctor.

Anima.

Ad currem Tarpeiam.

Ad Fossabonum.

Abis legis Aquilia.

Militum ignorantiam demo-

strat.

Adest.

Ad frontem.

Abiit.

Aulus Gellius.

Adulteravit.

Ad pedes duodecim.

Antea audita.

Annenus Seneca.

Bonus, vel Bene, vel Bal-

bus, vel Brutus.

Bene, vel Bona, vel Bal-

bus.

Bustum.

Bonus, amabilis.

Bona fides.

Bona sua.

Bonus.

Bonorum emptores.

Bona pecunia.

Bona aurea.

Bonam alluvionem, vel

Bonis Augustus, vel, au-

spicium.

B.M.H.E.

B.M.H.E.
B.M.N.
B.
B.M.
B.MR.C.
B.MR.SE.
B.MR.SE.H.

BB.
BFC.
B.M.F.

B.V.
B.H.
B.H.TS.
BR.
BR.SI.
B.LB.
B.FL.
B.P.

BA.
BN.
BN.
B.V.
B.F.

BFI.C.
BVS.
B.F.C.T.
B.VD.
B.M.
B.P.
B.ER.
B.ER.ST.
B.ER.INT.

B.E.L.
BN.HI.
B.E.
B.E.IA.
B.E.CA.
B.F.
B.E.E.
BE.
B.FR.
B.H.I.
B.MT.
B.R.P.N.
BEL.
BA.
BE.
B.
B.

BIINIIMIRII

TIFICIT pro

BN.M.FEC.

Bona memoria hic est.
Bona muneris.
Balbus.
Bene merentes.
Bene mereat cibum.
Benemerentibus serua.
Benemerentibus seruatur
hoc.

Bonarum.
Beneficiū, vel Benefecit.
Benemerentibus fecit, vel
Benemerenti.

Bonarum venditor.
Bonarum heres.
Bonarum hereditas.
Bonarum.

Bonarum serui.
Bonarum liberi.
Bonarum filius.
Bonarum possessor, vel Bo-
narum potestas, vel Bo-
narum publicum.

Bona.
Bonum.
Bona nostra.
Bona vestra.
Bona femina, vel Bona fer-
tuna vel Bonum fa-
ctum.

Bona fidei contractus.
Bonum.
Bona fide contracta.
Bona vendita.
Bona materna.
Bona paterna.
Bona eorum.
Bona eorum seruantur.
Bona eorum inueniuntur,
vel sic aliquando.

Bona hic inuenies.
Bona eius.
Bona eius industria.
Bona eius caduca.
Beneficium, vel Benefecit.
Bona ex edicto.

Brenster, vel Beneficium.
Bona fortuna.
Bona hic sita inuenies.
Bona materia.

Bona rei publica nato.
Bellum.

Bra.
Bre.
Bue.
Bui.

Benemerenti fecit.
Benemerenti fecit.

Causa. Causar. & Centum. & Con. & Contra. & Cum. & Cornibus. & Condemno, & condemnatio. & Caius. Inuersa verò, si scribatur eadem littera, ut *Q*, mulierem Caiam significat: quia tam Caias esse vocitatas, quam Caios, ex nuptialibus sacris apparet: & plurima sunt monumeta veterum documento. Item de digamma *Æolico*, q. ut in multis sepulchris *SER-*
VS, FVLGVS, ALE, IXT.

C. vel CA. AM.
CA. M.
C. C. E.
C. N. EE. CC.

CÆS. vel CS.

CS. A.
CS. M.
CS. IP.
CNTO.

CI.
CTR.

CC.
CT.

CT. RM.
C. R.

CR. C. P.
CC.

C. ML.
CTR. M.

C.
C. N.

CTR.
CT.

CC.
CM.

COR.
CORP.

CT.
CT.

CO.
COSS. vel CONS.

CS.
COM. vel CO.

OBD.
CL. V.

C. L. F.
C.

C.
C.

C. C. F.
CIV.

C. R. C.
CLI.

C. III. INV.
C. LDBL.

CSS.
C. S. FL.

Causa amabilis.
Causa mortis.
Causa conuenta est.
Credimus non esse causam
conuentam.

Casar.

Casar Augustus.

Casar Maximus.

Casar Imperator.

Centenario.

Centum millia.

Ceterum.

Circum.

Causar.

Civitas Romana.

Civis Romanus.

Cuius rei causa promissa.

Ducens.

Centum millia.

Citra murum.

Corymbus.

Civis noster.

Ceterum, vel Civitas Ro-
mana.

Caput.

Calumnia causa.

Cornu.

Cornelius.

Corpus.

Contrarium, vel Contra-
dictum.

Consulibus, vel Consules.

Communes, vel Consilia-
rius & aliquando Cōsul.

Constituta obdurata.

Clarissimus vir.

Clarissima femina, vel
Italia.

Civis.

Cum.

Cum suis filiis.

Cum, vel Cuius.

Cuius rei causa.

Clandius.

Cubitos tres inuenies.

Causam laudabilem.

Cum suis seruis.

Cum suis filiis.

C.CLR.	Causa clara regi.	D ^o D ^o .	Dandam.
C.V.	Causa virginum.	B.	Dedit, & quandoque De-
C.B.	Cuius bonus.		dicauit, & aliquando
CORN.R.F.	Cornelia regis filia.		Denarium dicit.
C.F.R.	Causa filia Regis.	D.D.	De domo, vel deinde.
CCC.D.P.	Trocentum duplex.	DD.	Dedicavit.
CORN.AVRS.	Coronas aureas.	DD.	Deditio Ducis.
C.IT.	Causa iusti.	DD.	Dedit Deum, vel Domo de-
C.S.H.	Cum heredibus.		dit.
CS.P.E.	Cum sua pecunia est.	10 DD.	Decreto dato, vel Deo de-
C.II.IV.P.	Cubitos duos inuenies		dicauit.
	plumbum.	DB.	Deditio deditio.
C.IV.ARG.	Cubitos decem inuenies	DB.	Dedicauerunt, vel Declin-
	argentum.		auerunt.
C.XXIV.AVR.	Cubitos viginti inuenies	B B.	Dixerunt, vel Dederunt.
M.	aureum mirabile.	DEST.	Destinavit.
C.PT.	Causa petitionis, vel Cau-	DPO.	Deposito.
	sam posuit.	D ^o L.	De loco.
C.MAR.P.	Caput margine plena.	20 DOT.R.	Dotem recuperavit.
CVIT.	Custas.	DF.	Defunctus, vel Defuncta.
CCC.T.P.	Tercentum terra pedes.	D ^o R.	De qua re.
CPS.	Capsa.	DV.	Devotus.
C.M.T.	Causam mali tui.	DV ^o .	Devotus.
C.M.T.	Cremensium multum.	D.B.	Decius Brutus.
CPRSS.	Cupressi.	DP.	Devota persona.
CN.T.VI.	Centenaria sex.	D.A.	Diuus August.
CT.V.O.A.B.	Citius vita omnia auferet	D.A.	Dona.
	bona.	D.B.C.D.GDB.	Diebus Caesaris Dictatoris
CMLXII.	Camelos duodecim.		causa dedicata est.
GORN.	Carnibus.	D.C.A.	Diuus Caesar Augustus.
CVI.	Cuius.	D.B.D.D.	De bonis, dixerunt, vel
CED.	Cum iactis esse dicitur.		Dederunt.
C.C.R.	Contrarius contractus.	D.B.S.F.	De bonis suis fecit.
CONTVB.	Contubernalis.	D.B.N.	De bonis nostris.
CR.	Crepitus, vel Crispus.	40 D.C.S.	De consulis sententia.
CD.	Condennatus.	DCT.	Detrahitur.
C.PS.E.	Causam posuit edicti.	D ^o .	Dedicavit, vel dixit, vel
CENS. vel CNSP.	Censor Pompeius.		Damnavit, vel Ducit,
CD9.	Condignum.		vel Donat, vel Donavit,
CLS.	Clarissimus.		vel Damni.
CL.COS.DESIG.	Glaudius Consul designa-	DP.	Diuus Pius.
	tus.	D ^o G.M.	Dignus morte, vel memo-
CS.	Communis.	ria.	ria
CSI.	Controversia.	DDC.	Dedicauerunt.
CT.R.E.	Civitatis Roma.	DII.	Dilectus, vel Dilectissimus.
C.	Comitalem diem quoque	D.M.	Dis Manibus, vel Domus
	significabat.	50	mortui.
CO3 3.	Collega.	DM.	Deum, vel Demum.
D ^o .	Diuus.	DM.	Diuus maximus, vel Dis
D ^o .	Dedicavit.		maximus, vel Diuus
DD.	Dedit, vel Die.		Manes.
DR.P.	Dammum dedit.	D.M.S.	Dis manibus sacrum, vel
	Dare spondet, vel promit-		Dormierunt, vel Dor-
	tit.		miunt mortui securi.
D ^o .E.	Damnatus est.	D.M.S.C.P.	Dies mali sequantur, et an-
DD.	Dodimus.		peius.
DD ^o .	Dandam.	D.M.L.	De male loquentibus.
DDM.	Dedimus, mercedem,	D.M.S.C.	Dies malus sequitur et m.
		60 D.Q.S.	Die quo supra.
		DOT.	Dotem.

D.P. *Detemptis, vel Detu pro-*
missio.
 D.F. *Datem fecit.*
 D.O. *Donatio.*
 D.L. *De legē, vel Dona legauit.*
Vel Dico legem.
 DNS. *Dominus.*
 DNA. *Domina.*
 DNO. *Domino.*
 D.DS. *Duo deserebantur.*
 DV.I.S. *Denosus istorum seruatur.*
 DT. *Duntaxat.*
 DEE. *Damnatum esse.*
 D.D.N.M.P. *Dare de nutu mihi parat.*
 D.M.O. *Dammum mitimus operans.*
 D.P.F. *Denunciandi potestatem*
fecit.
 DERS. *Defecta.*
 DD.DD.D.A.A. *Dedicarunt, dederunt, do-*
no, auro, argento, are.
 D.V.M.T. *Dolo, vel malo tuo.*
 DVL. *Dulcis.*
 DVMS. *Dulcissimus.*
 DS. *Decus.*
 DS. *Du.*
 DT. *Durat.*
 DO. TRA. vel
 TRIN. *Dino Traiano.*
 DO.VAL. *Dino Valerio, vel Vale-*
riano.
 D.S.P.O. *De sua pecunia obiit.*
 D.S.P.S.P. *De sapientia sua perfecit.*
 D.MN.FL.R.L.S. *De munere filia Regi lu-*
cus est iste.
 E.I. *De hac petra intus mune-*
Regi habes.
 D.H.P.L.M.R.R. *De memoria bene dicit.*
 H. *De pecunia.*
 D.M.B.D. *Duos cubitos est conclusa*
 D.P. *pecunia Augusta Vir-*
 DOS.CS.D.CCL. *ginis,*
 PC.A.GVS. *De donis Virginis.*
 D.D.VRG. *De Regibus.*
 D.R.S. *De Principibus, vel Pau-*
 D.PS. *peribus.*
 D.VS. *Dea Virgines.*
 D.V.S. *De Virginitate.*
 DVS. *De Verbis.*
 D.M.L. *De male loquentibus.*
 DSP. *De sapientibus.*
 D.I.PS. *De ipsi.*
 D.B.MB. *De bene merentibus.*
 D.TB. *De Tribubus.*
 D.PF. *De Praefecto.*
 D.R.M. *De Romanis.*
 D.TRB.NL.T.S. *De tribunali tui senten-*
tiam.
 D.P.ORT. *De parte Orientis.*
 D.P.OC. *De parte Occidentis.*
 DETI. *Defuncti.*

DPS. *Discipulus.*
 D.M.S.C.S.R.P. *Dies malus sequitur cras,*
 T.DEINV. *si ruperis comitrua, dein*
 CAR. *inuenies carbones.*
 D.FEC.R. *De pecuniis repetundis*
 DIIB. *Diebus.*
 DVC.DVC. *Ducum ductor.*
 D.D. *Ducum dux, vel Duc,*
Duc.

D.AE. *De arario.*
 D.B.C. *De bene consulentibus.*
 D.B.N. *De bene notari.*
 D.R.P. *De republica.*
 D.B.C. *De bono communi.*
 D.B.IN. *De bonis incertis.*
 D.B.I. *De bono iudicio.*
 D.SVP.P. *De supinapila.*
 D.N.G. *Diminus non gaudebis.*
 D.D.M.V. *Dies mali Generant.*
 D.R.N. *Deus respice nos.*
 DC.N.N.B.D. *De Casare nemo non bene*
dicat.

D.A.M.S.AV. *De ausibus male senserunt*

D.I.L.IV.A. *Angures.*

D.N.P.F.S. *De isto lapide inuenies au-*

D.T.G.Q.S. *rum.*

DEG.AM. *De numerata pecunia fa-*

DEGN.T.O. *ciet sacrum.*

DI.V.BB. *De tuo genio quid sen-*

D.M.B.M.F. *tis.*

D.L.D.P. *Degeneras à tuis maiori-*

D.S. *bus.*

D.D.Q.O.H.L. *Degenerem te offendis*

S.E.V. *Dilutum Vinum bibet at.*

DD.F.H.L.I.O. *Dis manibus bona memo-*

LIB.PRI.DD. *ria fecit, vel Bene meren-*

M.AR.PV.ET. *tibus fecit.*

L.I.P. *Dis locum dedit publicè.*

E' *Dato solo.*

E.N. *Dis, Deabusque omnibus*

E.E. *hunc locum sacrum esse*

EX. *soluerunt.*

EX.M.D. *Dedicatus est hic locus*

EX.B. *Liberatori primum, de-*

EC.ABS.CP. *inde Marti Pugnatori,*

ER.L.M.ETN. *Libero Patri.*

ELG.B.E. *Eius*

ESS.VDD.MM. *Est noster. vel Et non*

R. *Esse.*

E' *Eius.*

E.N. *Eius memoria dixi.*

E.E. *Eius bona.*

EX. *Hac abscondita pecunia.*

EX.M.D. *Erit locus memoria ater-*

EX.B. *na.*

EC.ABS.CP. *Elanguit bonitas eius.*

ER.L.M.ETN. *Esse videndum monumen-*

ELG.B.E. *rum Regis, vel Genden-*

ESS.VDD.MM. *dum.*

DIES. *Dies malus sequitur cras,*
 si ruperis comitrua, dein
 inuenies carbones.
 De pecuniis repetundis
 Diebus.
 Ducum ductor.
 Ducum dux, vel Duc,
 Duc.

De arario.
 De bene consulentibus.
 De bene notari.
 De republica.
 De bono communi.
 De bonis incertis.
 De bono iudicio.
 De supinapila.
 Diminus non gaudebis.
 Dies mali Generant.

Deus respice nos.
 De Casare nemo non bene
 dicat.

De ausibus male senserunt
 Angures.

De isto lapide inuenies au-
 rum.

De numerata pecunia fa-
 ciet sacrum.

De tuo genio quid sen-
 tis.

Degeneras à tuis maiori-
 bus.

Degenerem te offendis
 Dilutum Vinum bibet at.

Dis manibus bona memo-
 ria fecit, vel Bene meren-
 tibus fecit.

Dis locum dedit publicè.
 Dato solo.

Dis, Deabusque omnibus
 hunc locum sacrum esse
 soluerunt.

Dedicatus est hic locus
 Liberatori primum, de-
 inde Marti Pugnatori,
 Libero Patri.

Eius

Est noster. vel Et non

Esse.

Eius.

Eius memoria dixi.

Eius bona.

Hac abscondita pecunia.

Erit locus memoria ater-

na.

Elanguit bonitas eius.

Esse videndum monumen-

rum Regis, vel Genden-

dum.

FD.AG. *Fundum agri*
 F.B. *Fabricabant.*
 F.P. *Forma publica vel Pama*
 F.P.P.R. *Forum populi Romani*
 FE. *Familia.*
 F. *Fis. & aliquando Fur.*
 F.P. *Fides promissor. vel fides pro-*
 missa
 F.R. *Finibus regnandis*
 F.C.L. *Frondationis causa Latina*
 F.CD. *Fraude credentes*
 F.E. *Filios eius*
 F.ED. *Factum edicto*
 F.E.D. *Factum esse dicitur*
 FABR. *Fabrorum*
 EDI.M. *Fides mea*
 FF. *Fefellerunt*
 F.F. *Fortuna felici*
 FAC.B. *Factum bene*
 FAC.F. *Factum feliciter*
 FAV.F. *Faustina fatum*
 FID.D. *Fide dignum*
 FID.SER. *Fidelis seruum.*
 FID.F. *Fideliter factum*
 FID.P.R. *Fides populi Romani*
 FID.R.P. *Fides Reipublica*
 FID.S. *Fides Senatus.*
 FID.P.C. *Fides Patrum Conscrip-*
 torum

FID.IMP. *Fides Imperatoria*
 FID.R. *Fides Regia*
 FID.INTEM. *Fides inemerata*
 FIG. *Figulus. vel Figura*
 F.CL. *Fraude clientis*
 F. *Factum quoque declarabat*
 diem

G

G9. *Gens. & Genus.*
 GR. *Gerit. vel Gratus.*
 GS. *Gesserunt*
 GG. *Gesserunt*
 GA. *Gratus.*
 GAV.V. *Gravitas Vera. vel Vestra*
 G.B. *Gens bona*
 GENS. *Gentes*
 GD. *Gaudium*
 GR.EX. *Gratia eius*
 GRC. *Gracum*
 GLA. *Gloria*
 GLA.S.H.I. *Gloria sua hic intus*
 G.RM.HLRQ. *Genus regium hic requiescit.*
 GN.N. *Genus nostrorum. vel No-*
 strum
 GN. *Gens & aliquando Genus*
 GT. *Gentes*
 GRI. *Gerit*
 CS. *Genus*
 G.D. *Gens dolosa*

GMF. *Germanus frater*
 GV. *Genus*
 GN.R.S. *Genus Romani Senatus*
 GRAT.RS.B. *Genitor autem reservator bo-*
 nus vel, Gerit. rem Senatus
 bene

G.V. *Gravus Valerius*
 GR. *Genus Regium*
 GM.FP. *Germanus filius*
 GLI. *Gloria*
 GL.P. *Gloria parentum*
 GAV. *Gravitas Vera. vel Vestra.*
 GX. *rex*
 G.II.IV.L.M. *Cubitos duos inuenies locum*
 mirabilem

G.GEN.GER. *Gaudium generis Germani-*
 ci

GLA.S.H.INTE. *Gloria sua hic intus est.*

GERM. *Germanicus*

10. GM.FI. *Germani filius*

GOTH. *Gothicus*

GR.E. *Gratia eius*

GS. *Gessit*

GR.D. *Gratu datum*

G.P. *Gula parentum*

G.F. *Gula filiorum*

G.IN. *Gens iniqua*

H

30. H. *Hec*
 H. *Hares*
 H. *Hac.*
 H. *Habet, vel Hares. vel Hu-*
 ius

HO.H. *Homo honestus*

HC. *Hunc*

H.F. *Hic fundauit*

H.DD. *Hic dedicauit*

H.E.M.TBNR. *Hac est memoria Tribuna-*
 rum

40 H.AEDF.Q.C.P. *Hoc adificium, quod cernis.*
 AMR.PFEC. *prudens amator perfecit.*

HER.S. *Herculis sacrum*

HÆS.PRC. *Heredes principis*

HÆ.M. *Haredem meum*

HIC.IV.EDF. *Hic inuenies adificium Regi-*
 le

HMM. *Hic memoria immorabilis*

H.GOG. *Haredem cognitorem, vel Ha-*
 redem cognouit

50 HC.L RO. *Hunc locum Romanorum*

HC.AMN. *Hunc amicum nostrum*

HC.L. *Hunc locum*

H.DD. *Hic dedicant, vel Hoc domo*
 datum

H.SPL.M.AV. *Hac sepultura modo aucta*

HS.V.F.M. *Hoc sibi vinum fieri manda-*
 uit

HMS.M. *Hic mater sua mortua, vel Ho-*
 ra mala sumpsit moram.

60 TH R. *Theatrum*

H.S.E.
H.H.A.P.
H.S.
H.H.
H.R.
H.T.T.
H.I.
H.L.
H.A.
H.S.
H.O.S.
H.P.
H.L.N.
H.V.
H.S.B.
H.S.S.
H.O.M.
H.H.O.M.
H.C.V.
H.C.A.M.N.
H.E.M.M.
H.B.V.P.
H.V.
H.M.
H.M.H.N.S.

H.O.C.M.N.
NON SEQ.
H.P.S.
H.S.

H.S.
H.S.B.
H.S.S.
H.V.B.P.

H.D.M.
H.S.
H.M.EXT.N.
REC.
H.M.D.A.
H.M.S.S.E.H.N.S.

I

I.
I.
I.
I.S.
I.A.G.L.
I.M.P.L.
I.II.T.T.
I.II.VIR.R.P.C.
I.II.I.VIR.
I.II.VIR.AED.
CER.
II.
III.V.
III.VIR.A.A.A.
F.F.

Hic sepultus est.
Hic habet pecuniam.
Hic sunt.
Heredes.
Hares.
Hereditas.
Hereditario iure.
Hic inuenies.
Hic.
Hos.
Hic hora secunda.
Honestas persona vel Puella.
Honesto loco natus.
Honestas vita.
Hostibus.
Hostes.
Homo.
Homo honestus.
Hunc virum.
Hunc amicum nostrum.
Heredem meum.
Hares bonorum vel possessor.
Huic.
Hora mala vel Hora mortis.
Hoc monumentum heredes non sequuntur.
Hoc monumentum heredes non sequuntur.
Hora pessima.
Hic sit. vel Hora secunda.
Hic sunt.
Hic situs bonus.
Hostes sacrilegi.
Hares verus bonorum possessor.
Hic domus mortis.
Hostia sacrilega.
Hoc monumentum exterius non recipit.
Hoc mandatum dari Augustus.

Inter. et intra. et in.
In.
Intra.
In sunt.
In angulo.
Imperialis.
Quatuor tituli vel Tribuni.
Triumviri res publica constituenda.
Sextum vir.
Triumviri adiles cereales vel Carmentales.
Dua milia.
Quartum viri.
Triumviri aere, argento, auro, flando feruenda.

II.

I.G.
I.I.I.
I.L.
INT. vel INC.
INTS.
I.M.IST.B.
ABSC.
IN.HC.M.M.S.
P.SN.FN.
IN.BM.
INTS.S.B.EX.
IN.L.ADMRBL.
IN.M.I.S.T.D.
AVGI.
IN.HC.M.M.S.
P.S.
INST.S.A.R.E.
M.S.
IN.AGR.P.
IN.FR.P.
I.TPL.APL.
I.M.TPL.
ID.
IT.P.VI.
IT.P.XIII.
I.MO.
INR.AR.
IN.FO. vel I.FO.
I.M.CTT.
IT.LM.
ID.
IA.
IAD.
IA.SD.
IA.RI.
I.AGL.
IFT.
I.PTO.
I.PNA.
IT.II.CL.
IT.II.SPLC.
I.PTE.
IMPLE.
I.C.
I.D.
I.P.S.
I.L.S.
I.L.D.
I.S.N.R.
I.F.
ID.ID.
ID.
I.D.P.
I.D.C.

In iurandum vel iussu dicente.
In agro.
Iusta iudicantur iudicia.
Intra limites vel in loco.
Initio.
Introeuntes.
In memoria ista sunt bona abscondita vel in monumento isto etc.
In hoc monumento sunt pecunia sine fine.
In bona memoria.
Intus sunt bona eius.
Inuenies locum admirabilem.
In memoria ista sunt diuitiae Angusti.
In hoc monumento sunt pecunia sacra.
Intus sub ara est memoria sacra.
In agro pedes.
In fronte pedes.
In templo Apollinis.
In medio templo.
Index.
Intra pedes sex.
Intra pedes tresdecim.
In medio.
Intra aram.
In fundo vel in foro.
In media ciuitate.
Intra limen vel limites.
Interdum.
Interea.
Iam dictum vel Iam dictum.
Iam satisfaciendum.
Iam respondit.
In angulo.
In fonte.
In puteo.
In piscina.
Intra duos colles.
Intra duo sepulchra.
In pariete.
Imperiali.
Iuxta Capitolium.
In dominio vel in diuitiis.
Vel iurisdicundi.
In possessione.
In loco sacro.
In loco diuino vel in loco domus.
In senatu Romano.
In foro.
Iudicium iudicandum.
Interdum.
Iuridicando praecepit.
Iuridicandi causa.

I.E.
 I.F.
 I.FOR.CS.A.
 I.FOR.FLM.
 II.
 IM.
 IAN.I.
 IA.Q.
 ID.E.
 ID.Q.
 IPT.
 I.L. 4.
 I.L. 5.
 I.L. 6.
 I.L. 7.
 I.B.
 I.P.
 I.C.
 I.T.TP.
 I.T.C.
 I.P.
 I.E.
 IMP.CS.A.
 I.FCE.
 XIX.
 IX.I.
 IX.I.
 I.D.T.S.P.
 IS.F.
 IFT.
 IDID.
 IMP.AV.
 I.A.
 IG.
 IT.
 I.M.
 I.N.EE.
 I.FOR.CS.A.
 I.FOR.FLM.
 I.FCS.
 I.FP.
 I.FTR. vel TP.
 I.FN.
 I.FTR.
 I.FHA.
 I.FIV.
 I.FPOP.
 I.FB.
 I.FL.
 I.F.FLAM.
 I.FP.R.

Index esto.
In foro, Vel Interfuit.
In foro Caesaris Augusti.
In foro Flaminio.
Ibi, Vel Iubi.
Iam.
Iam respondit.
Iam quam.
Idem est.
Idemque.
Inpositione.
In loco religioso.
In loco diuino.
In loco praesentis.
In loco absentis.
In breui.
Intra provinciam.
Intra circulum.
In suo tempore.
Intra tempus constitutum.
Intra posuit.
Interest, Vel In eum.
Imperator Caesar Augu-
stus.
Im praecepti.
Duodeviginti, Vel Duo-
decies, Vel Duodeni-
ginti.
Nonus decimus.
Novem decem.
In die tertio, sine perendi-
num.
In Senatu fuerunt.
Interfuerunt.
Iudicium dabo.
Imperator Augustus.
Interea.
Igitur.
Item.
Hymnus, i. laus.
Iustum non esse.
In foro Caesaris Augusti.
In foro Flaminio.
In foro Caesaris.
In foro Pacis.
In foro Transitorio.
In foro Nerva.
In foro Traiani.
In foro Hadriani.
In foro Iulij.
In foro Pompeij, Vel Pom-
peij, Vel Popilij, Vel Po-
puli.
In foro Baario.
In foro Livi.
In foro Flaminij, Vel Fla-
minia.
In foro prorektor, Vel Po-
puli Romani.

LL.P.
 IP.CS.
 I.S.C.
 I.F.P.XIII.I.A.P.T.
 I.C.L.
 IP.
 IIX.
 IN.

10

K

K.
 X.
 K^o.
 KS.
 K^m. vel K.
 KK.
 K.I.A.N.
 KLD.
 KI.
 KRR.N.
 KRAM.N.
 KRA.CM.
 KRM.
 KKST.CND.
 SPLC.
 K.Q.
 K.S.
 KR.
 KRM.
 K.C.

30

K.D.
 L.P.S.

40

K.FES.
 K.MART.
 K.A.P.
 K.MA.
 K.P.

50

K.MR.
 K.M.
 KLSEP.
 KLOCT.
 KLN.OV.
 KLDEC.
 K.M.
 K.ARO.
 K.F.
 K.
 K.MT.
 K.FX.
 K.DD.
 CARC.
 K.M.
 K.D.
 K.ARC.

60

In loco publico.
Imperator Caesar.
In Senatu consulto.
In fronte pedes xij. in agro
pedes totidem.
Intra clium.
In pratoris, Vel Praecepti.
Duodecies.
Intercisum denotabat die.

Castra, Vel Caput.

Calenda, Vel Calendis.
Carissima.
Cardo.
Chaos.
Charissimus.
Carissima, Vel Carissimi.
Calendis Ianuarij.
Calendas.
Carissimi.
Carus Rex noster.
Carus amicus noster.
Cara canem me.
Carmen i. sonus, Vel sonus.
Cara sunt cernenda se-
pulchra.
Calendis Quintilis.
Calendis Sextilis.
Chorus.
Cara memoria.
Capite census, Vel Calūnia
causa, Vel Capite casus.
Capite diminutus.
Castra posuit, Vel Castra
peregrina.
Calendis Februarij.
Calendis Martij.
Calendis Aprilis.
Calendis Maij.
Castra Ponti, Vel Cardo
positus.
Cara memoria.
Cardo maximus.
Calendis Septembris.
Calendis Octobris.
Calendis Nouembris.
Calendis Decembris.
Cardo maximus.
Carthago.
Cardo finalis.
Celins.
Celins mortuus.
Castra fixit.
Castra dedicavit.
Cara civitas.
Cardo marinus.
Capite donatus.
Carthago civitas.

Bbb iij

L

La.

L.G.

L.I.T.R.

L.C.

L.L.

L.D.

L.G.D.

L.G.S.F.

L.G.P.M.

L.G.S.I.

L.G.S.P.

L.G.

L.B.

L.C.S.

L.C.S.N.

L.D.V.I.

L.D.D.

L.R.

L.Q.S.

L.P.

L.E.M.

L.P.L.

L.A.D.Q.

L.M.D.

L.B.P.

L.I.I.

L.I.I.Q.

L.I.T.F.

L.I.M.F.L.

L.P.R.

L.S.P.A.L.

L.I.C.

L.P.L.

L.T.

L.T.

L.M.O.

L.V.A.L.R.F.

L.V.P.A.P.

L.P.R.C.R.

L.C.

L.I.D.A.G.

L.M.E.

L.G.E.G.

L.R.I.

L.B.P.

L.C.D.I.V.

L.C.S.

L.D.

L.D.D.D.

Lucius, Vel Libertus, Vel

Locus.

Lex Vel Lector.

Leges.

Littera.

Locus.

Laudabilis loci.

Laudandum.

Legem dedit.

Legem suam fecit.

Legem promissit.

Legem servare iussit.

Legem servare promissit,

Vel praecepit.

Legavit.

Liber.

Locus sacer.

Locus Senatus.

Locus diurnus.

Locus dedicatus, Vel Dono

datus, Vel Locum dono
dederunt.

Locus Religiosus.

Loco quo supra.

Locus propiti.

Locus emptus.

Locus publicus.

Locus adquisitus.

Locus morti deditus.

Locus bene possessus.

Locus iniuria.

Locus iniuria Quiritum.

Locus inter fines.

Locus imperialis.

Locus primatus, Vel Pro-
prius.

Loca sacra palatij.

Loca incerta.

Loca periculosa.

Lucius Titus.

Locus Titi.

Lucius Murana.

Lucius Valerius Rufus.

Ludus Apollinis.

Latini prisca, cives Roma-
ni.Libertatis causa, Vel La-
tini cives, Vel Consules.

Lex Julia divi Augusti.

Lex mecum est.

Legem egisse.

Lex Regis iusta.

Locus bene possessus.

Lucrum diurnum.

Lucrum sacrum, Vel Lo-
cus sacer.Locum deditum, Vel De-
dit.Locus datus decreto Decu-
rionum, Vel Locum dedi-

L.G.F.S.

L.E.G.

L.H.

L.T.P.R.

L.M.D.

10

L.X.

L.Q.S.E.

L.E.G.X.

L.E.S.

LIBER. L. F. F. O.

M.D.S.

M

M.R.

M.A.X.P.O.T.

M.C.

M.F.F.

M.F.

M.F.P.

M.N.F.L.

M.P.O.P.P.

M.F.T.T.

30

M.N.M.

M.D.O.

M.A.G.M.L.

M.R.F.

M.C.S.

M.M.O.N.

M.A.I.

M.

40

M.I.N.

M.M.

M.L.

M.A.G.

M.O.

M.O.A.P.

M.

M.M.T.

M.M.P.

50

M.M.A.

M.M.L.

M.S.

M.V.N.T.

M.V.L.B.

M.V.L.M.

M.V.L.P.

M.P.

M.P.D.

M.C.V.

M.T.F.E.

nationis dono dederunt

Vel Locus dedicatio-
num dedicatus.

Legem fecit suam.

Legio.

Locum hunc.

Latini patres.

Locus morti deditus, Vel

Manibus deditus.

Sexaginta.

Locus, qui super est.

Legione decima.

Sesterium notat.

Meum, Vel Meum, Vel

Marcus, Vel Miles, Vel

Martius.

Marcus.

Maximus Pontifex.

Mancipio.

Manifestum fecit.

Mala fide, Vel Maleficus,

Vel Mala fidei.

Mala fidei possessor.

Manifestus locus.

Manifestum oppidum.

Manifestum territorium,

Vel Titulum.

Mammisum.

Mihi dare oportet.

Magister Militum, Vel

Magistratus.

Marcus Rufus.

Marcus Caesar.

Matrimonium.

Maior.

Mihi.

Minor.

Militem.

Militis locus.

Militis ager.

Modo.

Mortem ponit.

Maleficus.

Monumentum.

Monumentum petiit, Vel

Posuit.

Monumentum accepit.

Monumenti locus.

Mos, Vel Mus.

Mulier bona.

Mulier mala.

Mulier pessima.

Male positus.

Maiorem partem dicit.

Manu confectum vocavit.

Malo tuo saltem est.

M.M.P.

M.M.P.	<i>Malo mancipio potestate.</i>
M.L.Q.E.	<i>Melius quicumque erit.</i>
M.H.E.	<i>Mibi haeres erit.</i>
M.C.M.	<i>Mortis causa manumissus.</i>
M.N.M.N.	<i>Municipalis municeps.</i>
M.V.N.	<i>Municipium vel Municipis.</i>
M.O.	<i>Modi.</i>
M.L.P.R.	<i>Multum primum.</i>
M.R.C.P.	<i>Murum cum porta.</i>
M.M.R.G.	<i>Memoria Regis.</i>
M.M.L.A.N.T.	<i>Memoria Latina.</i>
M.V.N.R. vel M.V.N.	<i>Munerabilis.</i>
M.L.	<i>Miles vel Maleficus.</i>
M.L.T.	<i>Milites.</i>
M.	<i>Munus.</i>
M.S.	<i>Molestus.</i>
M.M.L.E.	<i>Memoria legatorum.</i>
M.M.F.	<i>Mutius Martij filius.</i>
M.C.F.	<i>Mortis causa fecit vel fuit.</i>
M.I.C.V.M.	<i>Mucum.</i>
M.I.S.	<i>Menses vel mensibus.</i>

N

N.Q.	<i>Namque vel Nunquam.</i>
N.M.	<i>Nam malum.</i>
N.S.F.E.	<i>Nam satisfactum est.</i>
N°.	<i>Nascitur.</i>
N°.EP.	<i>Natus est puer.</i>
N.Q.	<i>Neque vel Nusquam.</i>
N.R.	<i>Nero.</i>
N.	<i>Nos aliquando.</i>
N°.	<i>Nisi vel Noster.</i>
N.C.	<i>Nero Caesar.</i>
N.P.	<i>Nihil potest vel posset.</i>
N.N.	<i>Non enim.</i>
N.M.	<i>Non minus.</i>
N.V.	<i>Non vacat vel non valet.</i>
V.V.V.	<i>Non vult.</i>
N.S.E.	<i>Non sic est.</i>
N.C.	<i>Nunc.</i>
N.C°.	<i>Non certe.</i>
N.L.	<i>Non longe.</i>
N.V.	<i>Non vis.</i>
N.L.C.	<i>Non licet.</i>
N.B.	<i>Nobis.</i>
N.B.L.	<i>Nobilis.</i>
N.O.B.G.N.	<i>Nobili genere natus.</i>
N.O.	<i>Nos.</i>
N.O.B.F.N.	<i>Nobili familia natus.</i>
N.N.R.	<i>Nostrarum.</i>
N.E.D.	<i>Notus, & dives.</i>
N.Q.N.	<i>Nunquid non.</i>
N.Q.A.N.	<i>Numerat, qui annumerat.</i>
N.P.	<i>Non potest vel Non pater.</i>
N.C.	<i>Non crede.</i>
N.C.N.P.	<i>Non clam, nec precario.</i>
N.L.	<i>Nominis Latini.</i>

N.R.
N.K.C.
N.N.Q.N.
N.S.
N.
N.O.
N.O.N.
N.M.
10 N.S.R.
N.
N.O.B.G.
N.L.

N.
N.E.P.T.

N. vel N.F. vel N.P.

& N.F.
30 N.T.

O

O.O.	
30 O.P.T.	
O.F.B.	
O.P.	
O.N.A.	
O.P.	
O.P.P.	
O.B.	
O.B.N.	
O.N°.	
O.A.C.O.N.T.I.	
O.B.	
40 O.D.	
O.F.F.	
O.C.	
O.	
O.N.T.M.I.M.P.L.	
O.O.T.S.	
O.E.R.	
O.C.	
O.D.M.	
O.T.F.N.	
50 O°.	
O.M.S.	
O.S.	
O.M.	
O.M.A.	
O.P.T.P.	
O.M.V.F.	
O.R.N.I.M.P.	
Ø	

Non restituerunt.
Non calumnia causa.
Numerat, neque numerat.
Noster.
Nostri.
Nostrium vel Num.
Nostra.
Nomarium.
Nomen muri.
Nostorum.
Non.
Nobilis generatus.
Nonius Lucius vel Non lege.
vel Nominis Latini.
Numerator.
Neptunus vel Neptuna-
lia.
Nephastus.
Nominatis.

Oportet vel Omnis vel O-
stendit, & aliquando O-
mnibus.

Oportebis, & Oportuit vel O-
mnino, & Omnes ali-
quando.

Oportet.
Oportebis fide bona.
Opiter, & Oportere.

Omnia.

Opus.

Oppidum.

Obriacum.

Omnia bona.

Omnino.

Orbem.

Ordo.

Officium.

Occursum.

Os, & ostendat quandoque.

Ornamentum Imperiale.

Ornamentis omnibus textus.

Ob eam rem.

Ore concilia vel Ora concilij.

Opera domus munus.

Ostium fenestra.

Ostendit, & Oportet.

Omnibus.

Omnis.

Omnium.

Omnia.

Optimo principe.

Omnibus suis fecit.

Ornatus Imperialis.

Opero vel Operum, & no-

mini Militis.

O D. K.

O R. N.

P

P. L. G. A. T. P.

P. L. T.

P. N. T.

P. L. R. S.

P. R. F.

P. E.

P. B. L. C.

P. H.

P. D. D. C.

P. P. Q. R.

P.

P.

P.

P. T.

P. V. G.

P.

P. C.

P. A. T.

P. X.

P. M. S.

P. T. M.

P. F.

P. F. M.

P. E. C.

P. A.

P. P.

P. E.

P. S.

P. D. E.

P. C. P.

P. C.

P. C. L.

P. I. V. G.

P. P.

P. P. T.

P. T. Q. R.

P. T. Q.

P. V.

P. C.

P. P. T.

P. P.

P. P. A. V. G.

P.

P. P.

P. E. G.

P. E. C.

P. I. C. O. R. B.

P. E.

P. P. E.

P. C. O. N. S.

P. R. S.

P. C. T.

appositum ipsum obisse de-

monstrat.

Ornatus, Vel Ornamento.

Publicus, & Panna, & Pius.

Per longa tempora.

Placitum.

Ponte.

Plerosque.

Praefectus.

Positus est.

Publicum.

Positus hic.

Pondera duodecim.

Populusque Romanus.

Pra, Vel Praepes.

Pro.

Per.

Promptus.

Privilegium.

Potest.

Patres conscripti, Vel Per con-

sulatum. Vel Post consula-

tum. Vel Patri conscripti.

Patritius.

Patri actio, Vel pedes decem.

Praestamus.

Patrimonium.

Patri filius.

Pater familias.

Pecunia.

Plumia arcenda.

Possideri, praescribi.

Potes.

Possunt, Vel posui, Vel posuit.

Possidere.

Principem.

Prisca.

Priscalis.

Privilegiis.

Proposita.

Proprietati.

Propter quam rem.

Propter quod, Vel propter quā-

tum.

Provincia.

Proconsul.

Propositur.

Perpetuum.

Perpetuo Augusto.

Pedes, Vel Pater, Vel Patria.

Perpetua.

Peregrinus.

Pecunia est constituta.

Piceno Orbicario.

Potest.

Post panam.

Post consules.

Praefes.

Praceptum.

T. P. V. C.

P. A. F.

P. A. E. G.

P. S. Y. R.

P. I. V. D.

P. C. L.

T. C. L. R.

10 P. I. S. P.

P. R. I. L. L.

P. R. D. M.

P. C. M. S. P. T.

P. C. P. R. T.

P. F. B. R.

P. I. M. P. O. R.

P. S. C. O. O. R.

P. R. A. E. F. V. I. G. I. L.

20 P. R. A. E. F. V. R. B.

P. R. P. R.

P. R. A. E. F. A. N. N.

P. R. A. E. P. R. A. E. S.

P. S.

P. R. C. L. D.

P. I. C.

P. R.

P. I. C.

P. F.

30 P. E.

P. E.

P. R. P.

P. D.

P. R.

P. E.

P. S.

P. R. T. R. P. L.

P. R. I. A.

40 P. S. T. Q. H.

P. P.

P. O.

P. E. C.

P. T. A.

P. R. T.

P. S. T. L. I. T. I. B.

I. V. D.

50 P. C.

P. F. O.

P. C. P.

P. A. T. R.

P. V.

P. V. I. D.

P. V. E.

P. R. O. P.

P. V. B. I. V.

P. V. B. H. O.

60 P. O. R. C. F.

Praefes provincia Vir clarissi-

mus.

Praefes Africa.

Praefes Aegypti.

Praefectus Syria.

Praefectus Indae.

Praefectus Classis.

Praefectus Classis Rhodema-

tum, Vel Romanorum.

Praefectus Hispania.

Praefectus Illyrii.

Praefectus Damasci.

Praefectus Mesopotamia.

Praefectus Pratorij.

Praefectus Fabricum, Vel Fa-

brorum.

Praefectus Imperij Orientalis.

Praefectus Cohortis.

Praefectus Vigili.

Praefectus Urbis.

Praefectus Pratorij.

Praefectus Annona.

Praefectus praesidi.

Plebiscitum.

Pridie calendae.

Periculum.

Prator.

Picenum.

Potest fieri.

Potest, Vel possunt, Vel Paten-

tes.

Profectus est.

Praefes provincia.

Pradium.

Possessori redditum.

Prater.

Praceps.

Pratores Tribuni plebis.

Pratori iudicem arbitrum.

Pracipito sumis, sibi que ha-

beto.

Pax.

Potest.

Pecunia.

Propterea.

Pratorij.

Praefectus litibus indicandis

id est, litibus.

Per Concilium. Vel per Con-

sules.

Patri filius optimus.

Princeps.

Patritij Romani.

Populus videtur.

Populo videtur.

Populo visum est.

Proditor Patria.

Publicè iuravit.

Publicus hostis.

Percy Catonis filius.

P. P. A. T.

P. P. A. T.
P. C. T.
P. C.
P. R. F.
P. R. R.
P. R. E. S. B. B.

Pater patratus.
Præceptum.
Publicè gerendum.
Præfectus.
Prætores.
Presbyteri.

Q. T. M.
Q. O. M.
Q. E. R. E.
Q. Q. D.
Q. G. V.
Q. C. P.
Q. I. P.
Q. I. N. D. P.
Q. M. P. T. R. D.
Q. B. N. F.
10 Q. T. M.

Quintus Minerva.
Quo modo.
Qualis ea res erit.
Quando quidem.
Qua gravitas viri?
Qua causa petis?
Quo iure petis?
Quibus iudiciis petis?
Quam patriam dicis?
Quare bonum non factum?
Quanta munera, vel
Quæ munera.

Q
Q. M. P.
Q. T. M. A. X.
Q. S.
Q.

Qua, vel Qua, vel Quia,
vel Qui, vel Quintus.
Quadrū munere plenus.
Quintus Maximus.
Quis.
Quod vel Quas, vel Quā
tum, vel Quam, vel,
Quæstio.

10

R

Quidem.
Qua.
Qua.
Quamdiu.
Quatenus.
Quarum.
vel.
Quamquam, et Quoque.
Quare.
Qua sicut.
Quapropter.
Quia de re peto.
Qua de re peto gravita-
te virum, vel Graues
viros.

20

R. T.
R. T. D.
R. M. L.
R. M. I.
R. G. T. S.
R. P. C. P.
R. C. vel R. C.
R.

Roma, vel Romanus, vel
Romanorum, vel Rom.
vel Rex, vel Regulus,
vel Regnum.
Refert.
Rotundum.
Romana leges.
Res materna iacet.
Regium thesaurum.
Res principum.
Rescriptum.
Responsum, vel Respon-
dit, vel Res, vel Rem,
vel Rex, vel Rerum.

Rara.
Res, vel Rem.
Recuperatores.
Res primata.
Regni domus, vel Domus.
Regni manus, vel Rego
maiori.
Regis filius.
Regis mundum.
Regulus, vel Regalis.
Regis filia.
Romanus.
Romana civitas, vel Ro-
mani cives.
Romana.
Rhaenna, vel Rhaen-
natum.
Rhaenna.
Responsio.
Recognovit.
Res gesta.
Romani cives.
Rarum.
Rara Genalia.
Regis familia.
Rura publica.

Q. D. R. P. L. I. V.

Qua de re peto tandabi-
liter iura.

30

R. vel R. R.
R.
R. E. E.
R. P. I.
R. D.
R. M.

Quo peris.
Cur eimo.
Quemadmodum.
Quasi.
Quintus calius.
Quomodo.
Curcio Halim.
Quir bellia.
Quasumus.
Quo tempore.
Quippe.

40

R. G. F.
R. M.
R. G. L.
R. G. F. A.
R. M. S.
R. C.
R. A.
R. H. A. V.

Quares.
Qua.
Quara.
Quacunque.
Quam patriam.
Quem rogat.
Quem asseris.
Quem dicis.
Quem petis.
Quis.
Quarendum est.
Quæstio.
Qua nam.
Quem locum.
Quam prorsus iam.
Qua vult.
Quis.

50

R. E.
R. S.
R. C.
R. G.
R. C.
R. A. R.
R. V.
R. G. F.
R. P.

S

S. L. X.
S. T. P.

Senatus, vel Stabat, vel
Stultus, vel Stupidus,
vel Sic, vel Suis, vel
Sunt, vel Sub.
Silexerius.
Stadium posuit.

SC.C.M.
S.C.L.
SS.vel
S.A.T.
S.T.F.
S.F.
S.G.
S.C.C.M.
S.COR.
S.C.M.M.
S.P.M.
S.N.
S.D.

S.G.
S.N.D.
S.C.L.
S.N.P.M.
S.C.
SS.

S.C.D.
S.G.N.
S.T.T.
S.T.D.
S.T.D.D.
S.D.
S.P.M.
S.T.G.
S.T.T.P.
S.T.C.S.
S.T.S.N.

S.T.P.
S.
S.P.D.
S.C.S.
S.C.M.
S.B.
S.T.
S.V.
S.Q.D.
S.A.
S.L.
S.T.

S.V.R.
S.G.N.vel G.
S.O.

S.M.

S.P.

S.P.
S.P.
S.g.

S.T.S.N.
S.T.COS

Sacratu communes.
Sacti largitorii.

Sati
Satisfecit.
Satisfacit.
Satio gestum.
Sacta coma.
Sancturum.
Sancta Memoria.
Spiratum.
Sententia, Vel Sine.
Sententia dixit, Vel De-
dit, Vel Senatus dixit.

Sacrilegium.
Sine dubio.
Scilicet.
Sine periculo mortis.
Senatus consulto.
Supra scriptum, Vel Sine
sensu.

Secundum.
Signum.
Statutum tempus.
Statutum diem.
Stadium dedicavit.
Supradictus.
Supra memoravit.
Sigillum.
Statuta tempora.
Statuti Consules.
Status Senatores, Vel
Stupet Senatus.

Stadium posuit.
Sunt.
Supradicti.
Sanctum.
Sanctum.
Sibi.
Statutum.
Sine.
Siquidem.
Sententia.
Sylla.
Sine testiculo, Vel Sine
testibus.

Sine viribus.
Sine genitalibus.
Sine oculis, Vel Sine occa-
sione.

Sine manibus, Vel Sine
malo.
Sine pedibus, Vel Sine po-
cunia.

Sine patre.
Spiritus.
Senatus consultus, Vel
Consultum.

Statuta sententia.
Statuto Consulm.

S.C.P.S.

S.C.I.A.F.
S.I.D.

S.V.R.

S.X.P.Q.R.

10 S.S.
S.CON.
S.A.V.
S.COR.
S.L.

S.A.C.S.
S.

20 S.D.
S.M.
S.E.Q.Q.O.D.E.T.
P.R.

S.L.M.N.T.

T
Tg.

T.C.
T.P.
T.M.

T.M.R.

T.N.

T.M.P.

40 T.T.O.
T.T.T.

T.B.R.

T.B.T.

T.B.D.F.M.A.D.

T.R.A.I.

T.

T.B.

T.B.P.O.T.

T.B.C.L.

T.T.Q.T.S.

50 T.B.C.S.

T.T.I.M.P.

T.P.M.

T.I.A.V.P.V.V.D.

T.

V

60

Senatus consultum Ple-
bisitum.

Scipio Africanus.

Supplicatio immortalis
Deo.

Sine viribus, Vel Sine
virtute.

Salva crux populum,
quem redemisti.

Sacri scrinij.

Sine consensu.

Sine auribus.

Sine corde.

Sine lingua, Vel Sine li-
beris.

Sanctio sancta.

Sanctiones sancta.

Sacrum Dei.

Sacrum manibus.

Senatus Equestrisque tr-
do, & Populus Ro-
manus.

Tullius, Vel Tanto, Vel
Titus.

Ter, Vel Tam, Vel Trās,
Vel Tum.

Tunc.

Tempus.

Tantum, Vel Terminum,
Vel Therma.

Tamen.

Terminus positus.

Testamento.

Intus.

Tiberius Roma.

Tibi tantum.

Tibi dulci filio meo ad-
optato.

Trasianus.

Tibi, Vel Tribuni.

Tribunum.

Tribunitia potestatis.

Tiberius Claudius.

Titus Quintus.

Tiberius Casar.

Titulum imposuit.

Tempus onatum, Vel Me-
dium.

Tento iudicē, arbitrium-
ve, post volo, Vis des.

Nomini Miliem apposi-
tum ipsum in bello su-
perstitem esse signa-
bat.

Vicis, Vel Victor, Vel Ve-
niet, Vel Visellius, Vel
Kester, Vel Vestro, Vel
Vero.

V.E:

V.S.E.	<i>Visum est.</i>
V. vel V.S.	<i>Vester.</i>
V.V.V.	<i>Viros Urbis Vestra.</i>
VAL.CS.	<i>Valerius Caesar.</i>
VS.CS.	<i>Vespasianus Caesar.</i>
VP.IP.	<i>Vespasianus Imperator.</i>
V.MVN.	<i>Viam munuit.</i>
VRB.	<i>Urbi.</i>
V.I.G.	<i>Verbi gratia.</i>
VME.	<i>Vertim etiam, Vel Peterum etiam.</i>
Vo.	<i>Vero,</i>
V.	<i>Vel, & Ver.</i>
V.V.	<i>Veluti, Vel Venerunt.</i>
VIR.	<i>Virgo.</i>
VRB.B.	<i>Urbem Romana.</i>
VAL.	<i>Valerianus.</i>
VLPS.	<i>Vlpianus, Vel Vlpianus.</i>
V.C.	<i>Vir clarissimus, Vel Clarus.</i>
VM.	<i>Vestrum.</i>
VL.	<i>Videlicet.</i>
VB.	<i>Vobiscum.</i>
VV.CC.	<i>Viri clari.</i>
VR.	<i>Urbs Romana.</i>
VR.B.R.	<i>Urbis Roma.</i>
VS.L.M.P.	<i>Vincens locum monumentum.</i>

V.N.V.	<i>si posuit.</i>
V.T.	<i>Viro nostra Urbis.</i>
V.S.	<i>Vermutamen.</i>
V.COSS.	<i>Voluit Senatus.</i>
V.C.C.F.	<i>Valuerunt Consules.</i>
V.D.A.	<i>Vale coniunx charissima feliciter.</i>
V.D.N.V.	<i>Vale dulcis amice.</i>
V.S.L.M.HD.	<i>Vale decus nostra Urbis.</i>
S.S.	<i>Vivus statuit lege mandari hoc de suo sibi.</i>
V.V.F.F.	<i>Viventes fecerunt.</i>
X.	<i>Xidus.</i>
X.	<i>Denarius.</i>
X.	<i>Xynodus.</i>
X.	<i>Existimatio.</i>
X ² vel X.	<i>Decies dedit.</i>
X.D.	<i>Decies existimet.</i>
X.E.	<i>Decem viri.</i>
XXII X.	<i>Duo de triginta.</i>
XIX.	<i>Vedemgesimo anno.</i>
XXXX.	<i>Triginta quatuor.</i>
XV.	<i>Quindecim.</i>
Y MN.	<i>Hymnus.</i>

DE MINVTIIS, EX DEMETRIO ALABALDO.

A S XII.	Vnciarum Libra.		id est
Scrupulos habet.			CCLXXXVIII.
Deunx, vel Deuns.	XI.	SSS	CCLXIII.
Dextans, siue Decuns.	X.	SSS	CCXL.
Dodrans.	VIII.	S'S	CCXVI.
Bes.	VIII.		CLXXXI.
Septunx, siue Septus.	VII.	3	CLXVIII.
Semis.	VI.	S	CXLIII.
Quicunx, siue Quincus.	V.3.		
S			CXX.
Triens.	IIII.	3 S	XCVI.
Quadrans.	III.	3 v	LXXII.
Sexuncia.	I.	3	XX XVI.
Vncia.	S		XXII.
Sextans.	II.	3 v	XLVIII.
Semiuncia.	S		XII.
Duella.	V.		VIII.
Sicilius.	9	-S-S-	VI.
Sextula.	8	-S-S-	IIII.
Hemisecla.	7	-S-S-	II.

DE P O N D E R I B V S.

Siliqua dimidia Sextula, μέγιστη Græcè. Lentis octo semina continet. Sic autè est. G II.
Obolus, qui Latinè dicitur Scrupulus, Siliquas omnino continet sex.

Drachma, siue Argenteus.

G III.
 Tres autem Scrupuli Drachmam faciunt. Sextulam creat additus Scrupulus Drachmæ.

G 4. hoc est, sexta pars Vnciæ, ita pro vna libra xij. Vnciarum faciet denarios lxij.

Sicilicum facit duplex Drachma. D. VI.
 Sextulæ duæ duella vocantur, & tertia pars Vnciæ est. I. D. VII.

Semiuncia, Semifuncia, Sexcuns, vel Sexcuntia tres dimidiæ partes Vnciæ.

Vncia Sextulas sex habet. vel dicas, Vncia vna Drachmæ. VIII.

Scrupuli xxiij. Siliquæ cxliij.

Libra Italica continet Drachmas xvj. id est duodecim Vncias.

Libra Græca minor est, ut quæ Drachmis conficiatur septem & septuaginta.

Minam, seu minam constituunt centum Drachmæ, maiorem Drachmis quatuor Romana Libra.

Dipondius Libræ duæ.

Sextarius verò Libræ duæ cum dimidia sunt. talentum Atticum maius tres, & octoginta minas, & Vncias insuper quatuor habet, nec maius vllum pondus Attico talento. talentum Atticum minus minas continet

sexaginta, quæ sex millia Drachmarum sunt.

DE M E N S V R I S.

Amphora, capit quantum Tessera quoquo versus in area pedum quatuor.

pes sexdecim constat digitis.

Modius est duplex Amphora. Græcè μέτρον id est medimnus.

Sextarius fit triplici Amphora.

Cotyle vocatur dimidium Sextarij, & Hemina.

Chœnica completur quatuor Sextariis.

Congius verò completur sex sextariis, qui Latinè chus dicitur. Inde quidam putant Sextarij nomen, quod eum sexies Congius capit. Scribit tamen Iulius Pollux cotulam Chœnicis esse tertiam partem chœnicas. octo & quadraginta Medimno contineri. Sed & Hemina sex impletur Cyathis. Cyathi verò pondus ferè Drachmæ decem, sicut Oxybaphi quindecim cyathi pars quarta mystros. Huius tertia Cyamæ, quæ duo cochlearia capit. Sunt & Artabæ, quæ ternæ denos capiunt modios, & omnium maximus Culleus, quem viginti amphoræ complect.

Sextarij nota hæc est.

ut hæc nota aliquando capitur pro Scrupulo.

Sed Scrupuli figura talis esse censetur. D

Vnciæ verò

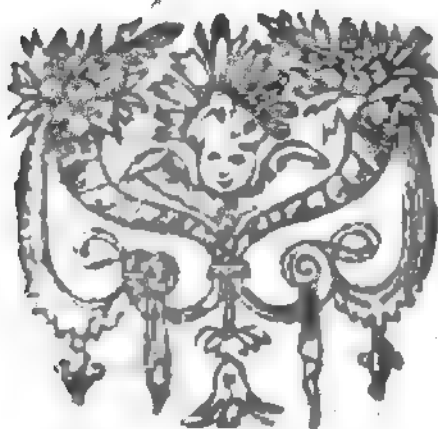
Semis

Libræ.

talis

ss
 S
 S
 Δ

NOTA

XXIII.

NOTARVM ET LIT-
TERARVM SINGVLARIVM

DICTIONVMQVE CONTRACTIVS

ET PER COMPENDIVM TAM IN

antiquis Inscriptionibus quàm in
nummis scriptarum ex-
plicatio.

A.	Aulus, <i>prænomen</i> .	AFR.	Africa.
A.F.	Auli filius.	AG. <i>vel</i> AGR.P.	Agrippæ filius.
A.F.A.N.	Auli filius Auli ne- pos.	ALA I, PR.C.R.	Alia prima Prætoria ci- uium Romanum.
A.L.	Auli Libertus.	ALIM.ITAL.	Alimenta Italica.
A. <i>vel</i> AN.	Annis, <i>vel</i> Anno, <i>vel</i> Annos, <i>vel</i> Annum.	AN <i>seu</i> ANI.	Anienſis, <i>ſcilicet</i> tribus.
A.D.	Ante diem.	A.N.V.P.M.	Annos vixit plus mi- nus.
A.AA.F.F.	Ære, Argentæ, Auro, ſtando, feriundo.	AN.XV.PR.H.O.C.S.	Annerum quinde- cim prætextatus ho- ſtem occidit, ciuem ſeruauit, <i>vel</i> hoſte oc- ciſo, &c.
A.P.F.	Argento <i>ſine</i> Auro pu- blico feriundo.	ANN.	DCCCLXXIII. N.T.VRB.
A.P.V.	Argento publico.		CIR. CON. Annorum
A.P.R.C.	Anno poſt Romam con- ditam		DCCC.LXXIII. nata- lis vrbiſcircus condi- tus. <i>Hadriano</i> .
A.P.	Antonij Prætoria.	ANT.AVG.	Antonius Auguſt.
A.RA.MIL.FR.V.	A rationibus militaris frumenti.	AP.	Appius, <i>prænomen</i> .
AB.AVG.M.P.	Ab Auguſta millia paſ- ſuum.	AP.F.	Appij filius.
AB.V.C.	Ab vrbe condita.	AP.F.AP.N.	Appij filius, Appij ne- pos.
ABD.	Abdicauit, <i>in Faſto</i> .	AP.L.	Appij libertus.
ABD. <i>vel</i> ABN.	Abnepos.	APP.E.	Appellatus eſt, <i>in fa- ſto</i> .
ACT.	Actiacus <i>ſine</i> Acti- uum.	AQ.MAR.	Aqua Marcia.
AD.AVG.TEMPT.	Ad Auguſti tempora	ARAB.	Arabicus <i>ſine</i> Arabia.
C.P.	cerum pondus.	ARAB AQVI.	Arabia adquiſita.
AD.FR.V.EMV.	Ad fruges emundas.	ARM.	Armenia, <i>vel</i> Armenia- cus.
ADIAB.	Adiabenicus.	ARM.CAP.	Armenia capta.
ADN. <i>vel</i> ADN.	Adnepos.	ARG.P.X.	Argenti pondo decem.
AD.TR.IVD.	Ad tribus iudican- das.	ARK.RET.P.	Arkæ retro poſitæ.
AED. <i>vel</i> AID.	Ædilis.	ARN.	Arnienſis, <i>tribus ſcilicet</i> .
AED.CVR.	Ædilis curulis.	AR.VV.D.D.	Aram votiuam dono dedit.
AED.PL.	Ædilis plebis.		
AEL.	Ælia <i>tribus ſcilicet</i> .		
AEMI. <i>vel</i> AIM.	Æmilia, <i>tribus ſcilicet</i> .		

AST. Asturica, *vel* Asta.
 AVG. Augustus, & aliquando Augusta, Augur, Augustalis.
 AVG.F. Augusti filius.
 AVG.N. Augusti nepos.
 AVG.L. Augusti Libertus.
 AVG.P. Augusti puer.
 AVGG. Augusti *de duobus*.
 AVGGG. Augustorum *de tribus*.
 AVG.CVR.R.P. Augustalis, curator rei publicæ.
 AVG.ET POP. Augustales & populus.
 AVG.ET Q.AVG. Augustalis & Quæstor Augustalium.
 AVR. Aurelius.
 B.F.COS. Beneficiarius Consul.
 BF.PR. Beneficiarius Prætoris.
 B.PR.PR. Beneficiarius Præfecti Prætorio.
 B.PR. Beneficiarius Præfecti, *sine* Prætoris.
 B.PROPR. Beneficiarius Proprætoris.
 BF.PR.COS. Beneficiarius Procon.
 BF.TRIB. Beneficiarius Tribuni.
 B.M. Bene merenti.
 B.M.F. Bene merenti fecit.
 B.M.F.C. Bene merenti faciendū curavit. (*curavit*.
 B.M.P.C. Bene merenti ponendū
 B.D.S.M. Bene de se meriti.
 B.R.P.N. Bono Reipublicæ nato.
 BER. Berytus
 BRIT. Britannia, *sine* Britannicus.
 BRIX. Brixia *vel* Brixianorum.
 C. Caius, *prænomen*.
 C.F. Caij filius.
 C.F.C.N. Caij filius Caij nepos.
 C.L. Caij libertus.
 C. Caia, & aliquando consyllabā notare videtur.
 C.L. Caiæ libertus, *sen* conli-
 C.L. Caiæ liberta. (*bertus*.
 C. Centuria *sine* Centurio.
 C.LEG. Centurio Legionis
 7.VET. Centuria Veturi.
 8.LEG. Centurio Legionis.
 2.IN LBG. Centuriauit in Legione.
 C.F. Clara *sen* Clarissima femina. (*causa*.
 C.C.C. Calumpniæ cauendæ.
 C.LAVG.F. Caius & Lucius Augusti filiis.
 C.C.M.M. Collegium centonario-
 rum Municipij Meva-
 ni oræ.
 CC.VV. Clarissimi viri, *sine* Cla-

riſſimorum virorum.
 C.R. Cui Romano, *aut* Cuiū Romanorum.
 C.S. Cæsar Sanctissimus.
Salomino Valeriano.
 C.S.H.S.S.V.T.L. Cōmuni sepulchro hic ſiti ſunt. ſit vobis terra leuis.
 C.I.V. Colonia Iulia Valentia, *sine* victoria.
 C.CA. *sine* CAR. Colonia Carthago.
 C.CIV.D.D.PVBL. Corona ciuica data decreto publico.
 C. *sine* CAES. Cæsar.
 CAES. Cæsares, *de duobus*.
 CAESSS. Cæsares, *de tribus*.
 CAM. Camillia, *sine* Camillina tribu *videlicet*.
 C.AMB. Cambidonum.
 CAP. Capitalis.
 CEN. *vel* CENT. Centurio.
 CENS. *vel* CENS. Censores.
 CER.QVINQ.ROM. Certaminū quinque Romæ conlegia.
 CON. Certamina sacra.
 CERT.SAC. Clarissimus vir.
 CL.VIR. Claudia, tribu *ſcilicet*.
 CLA. *vel* CLAVD. Classis Prætoria Mis-
 CLAS.PR.MIS. nas *sine* Misenenſis.
 CLAS.PR.RAVE. Classis Prætoria Rauēnas
 CL.CEL. Claudia, Celeio, tribu, & patria *ſcilicet*. (*voto*.
 CL.V. Clypeis votis, *sine* Clypeo.
 CLVENT. Cluentia, tribu *ſcilicet*.
 CLV. & CLVST. Cluſtumina *nep* tribu.
 CLVV. Cluuiæ, *ſen* tribu.
 CN. Cnæus.
 CN.F. Cnæi filius.
 CN.F.CNN. Cnæi filius Cnæi nepos
 CN.L. Cnæi libertus.
 COACT.ABD. Coactus abdicauit. *in Faſtis*.
 COH.PR. Cohortis Prætoria.
 COH.I.CR. Cohortis primæ Cretēſis.
 COH.I.PR.P.V. Cohortis primæ Præto-
 riæ Piz Viſtricis.
 COL. *sine* COLLIN. Collina, tribu *ſcilicet*.
 COLL.FABR. Collegium fabrum.
 COLL.A.A.PA- Colonia Agrippina. Au-
 TRENS. gusta Pratenſis.
 COL.AEL.HADR. Colonia Ælia Hadria-
 AVG. na Augusta.
 COL.ALEX.AVG. Colonia Alexādia Au-
 COL.ANTI. Colonia Antiatū. (*gusta*.
 COL.ANTIO. Colonia Antiochia.
 COL.AR.FLA. Colonia Ara Flauia.
 COL.AS. Colonia Aſturica, *sine* Aſta
 COL.AVG.FEL. Colonia Augusta Felix
 BER. Berytus.
 COL.AVR.P.MET. Colonia Aurelia Pia
 SID. Metropol. Sidonis

COL.BER.IO.MH	Colonia Beryt ⁹ , 10. <i>ignorat</i> , MH. <i>forfan</i>	CVR.VIAR.	Curator viarum.
	MHTROPOLIS.	CVST.	Custodi <i>sive</i> Custos.
COL.BER.SEC.	Colonia Beryt ⁹ Secūdanor	D	Decimus.
COL.CÆS.AVG.	Colonia Cæsarea Aug.	DF.	Decimi filius Inepos.
COL.COR.	Colonia Corinthus	D.F.D.N.	Decimi filius, Decimi
COL.FEL.AVG.	Colonia Felix Augusta	D.L.	Decimi libertus.
COR.FOR.IVL.	Colonia forum sul.	D.	Domo, quando locorū
COL.IVL.AVG.	Colonia Iulia Augusta		nominib. præponitur
FEL.BER.	Felix Berytus.	10 D.	vi, D. PERVSIA.
COL.IVL.AVG.	Colonia Iulia Augusta	D.	Domo.
FEL.CAR.	Felix Carthago.	D.D.	Quingenti.
COL.IVL.AVG.F.	Colonia Iulia Augusta		Donum dedit, & <i>ali-</i>
C.GAB.	Felix c. G A B. <i>ignorat</i>	D.D.D.	<i>quando</i> dedicarunt.
COL.IVL.AV.FE.	Colonia Iulia Augusta	D.D.D.D.	Donum dedit, dedicauit
HEL.	Felix Heliopolis.		Donum dederunt dedi-
COL.IVL.BER.	Colonia Iulia Berytus	D.D.L.M.	carunt. (ritò.
COL.IVL.CONC.	Colonia Iulia concor-	A.E.	Donū dedit libens me-
APAM.AVG.	dia Apameorum Au-		ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΡΟ-
DD.	gusta dedicat.	20 D.I.M.S.	ΣΙΑΣ. (crum.
COL.IVL.COR.	Colonia Iulia Corin-	D.M.	Deo Ioui, Maximo sa-
	thus.	D.M.S.	Dis manibus.
COL.IVL.VAL.	Colonia Iulia Valētia	D.P.	Dis manibus sacrum.
COL.NAR.	Colonia Narniensis.	D.N. & DN.	Di Penates. (perialib.
COL.NEM.	Colonia Nemaufensis	DN	Domino nostro in Im-
C.T.T.	Colonia Tifernatium	D.D.N.N.	Dominus.
	Tiberinorum <i>forfan</i>	D.D.D.D.N.N.	Domini nostri, <i>de duob.</i>
COL.VEN.LENJA.	Colonia Venelenia i-	D.D.AVGG.Q.	Domini nostri, <i>de trib.</i>
AVG.ALEXAN	<i>gnorat</i> , Augusta A-	NN.	Dominorum Augusto-
DRIA.ANT.A-	lexandria Antonia, 30	D.N.M.Q.E.	rūmque nostrorum.
PELLINA-	<i>ab Antonio Gordiano</i>		Deuotus numini maie-
TIVM	<i>Aug.</i>	D.S.D.	statique eius.
COL.VIC.IVL.	Colonia Victoris Iulia	D.S.D.D.	De suo dedit.
CELSA.	Celsa.	D.S.P.	De suo donum dedit.
COL.V.T.T.	<i>ignorat</i> (no 1.		De sua pecunia, <i>vel</i> De
COL.VIM.AN.I.	Colonia Viminatiū an-	D.S.P.P.	suo posuit.
COL.VLP.TRA.	Colonia Vlpiana Tra-	D.S.P.F.	De sua pecunia posuit.
	iana.		De sua pecunia facien-
COM.ASIÆ.	Communitas Asiæ.	D.S.P.F.C.	dum.
COMM.CONS.	Communi consensu	40	De sua pecunia facien-
COM.DOM.	Comes Domesticorum	D.S.B.M.	dum curauit.
COM.HAB.C.	Comitiorum habendo-	D.S.L.M.	De se bene merenti.
	rum causa. <i>in Fastis.</i>	D.S.P.V.I.S.L.M.	Deo solo inuicto Mithe.
CONG.F.R.	Congiarium pop. Rom.		De sua pecunia votum,
CONS.SVO,	Conseruatori suo.		iam soluit libens me-
COR.	Cornelia tribu <i>scilicet</i>		rito, <i>sive</i> De sua pecu-
COR.TR.	Cornicularius Tribuni.		nia vouit, idem soluit
CORR.FLAM.	Correktor Flaminia.		libens meritò.
COSS.	Consul.	DAC.	Dacia, <i>sive</i> Dacicus.
COS.DES.	Consul designatus.	DAC.CAP.	Dacia capta.
COS. & COSS.	Consules.	DEC.	Decurio.
CONS. & aliquando	CONSS. Consules	DEC.C.C.COL.	Decurio Collegij cento-
COS.VIR.	Consularis vir.	AVG.LVG.	mariorū Coloniae Au-
COSS.S.S.	Cōsulibus supra scriptis		gustæ Lugdunensia.
COST.	Constitit.	DEC.ORN.	Decuriaz ornamento.
CVR.COL.	Curator Coloniae.	DEO.NEM.	Deo Nemaufensium.
CVR.KAL.	Curator Kalendarij.	DES. <i>vel</i> DESIG.	Designatus.
CVR.P.P.	Curator pecuniae publ.	DICTi.	Dictator.
CVR.R.P.	Curator Reipublicæ	DIC.PER.	Dictator perpetuus.
CVR.R.P.PIS. &	Curator Reipublicæ Pl-	DVC.DVC.	Duce decenario.
FAN.	fauri & Fani.	DVM.	Dumia, tribu <i>scilicet.</i>
		E	Eius, <i>vel</i> Est.

Δ.Ε.ΣΕΒΑ.ΕΤ	ΕΥΣΕΒΗΣ ΕΥΤΥΧΗΣ	FLAM.DIAL.	hauerunt.
	ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΔΗΜΑΡ-	FLAM.MART.	Flamen Dialis
	ΚΙΚΗΣ ΕΞΟΤΕΙΑΣ	FLAM.PH.CP.	Flamen Martialis
	ΤΕΤΑΡΤΟΥ.	H.C.	Flaminini Prouinciæ
EID.MAR.	Eidus <i>vel</i> Idus Martiæ.		Hispaniæ citerioris,
ΕΠΙΣΤ	ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ		Prouincia Hispania
EQ.AVG.N.	Eques Augusti nostri.		citerior.
EQ.ORD.	Eques Ordinis.	FL.FEL.	Flauiae felicitis. epitheta
EQ.PVB.	Eques publicus.		Legionum in mili-
EQ.R.	Eques Romanus.		taribus
ER.LEG.	Eranista Legionis.	FLAV.	Flauia, <i>tribus</i> scilicet
ESQ.	Esquilina, <i>tribus</i> scilicet.	FOR.COR.	Forum Cornelij
ΕΤ Δ.	ΕΥΟΤΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ	FOR.RE.	Fortunæ reduci.
EVR.	Europa.	FORT.PRIM.	Fortunæ primigeniæ
EX.A.D.	Ex ante diem.	FR.	Fronte.
EX.A.DC.A.	Ex auctoritate diui Cæ-	Δ.	F. <i>cōuersum</i> seu <i>digamma</i>
	saris Augusti.		<i>Acolicum</i> pro V.
EX.AVQ.IR.PV.&		G.F.	Geminæ fidelis
EX.AVC.Q.IVN.	Ex auctoritate Q Iunij	G.P.E.	Geminæ piæ fidelis.
RVS.PR.VR.	Rustici Prætoris Vr-	G.P.R.	Genus populi Rom.
	bani.	GAL.	Galeria, <i>tribus</i> scilicet
EX A.PV.	Ex argento publico.	GER.	Germanicus
EX.EA.P.Q.I.S.	Ex ea pecunia quæ ius-	H.	Heres, & Hora
AD.A.D.E.	su Senatus ad ærariū	H.F.	Heredes fecerunt.
	delata est.	H.F.C.	Heredes faciendum cu-
EX B.S.	Ex bonis suis.		rarunt.
EX.C.C.	Ex Colonorum con-	H.B.M.F.C.	Heres bene merenti fa-
	sulto.		ciendum curauit.
EX.FIG.	Ex Figlina seu Figulina.	H.A.I.REMIS.	Honore accepto im-
EX.D.D.	Ex Decurionum De-		pensam remisit.
	creto.	H.A.R.H.N.S.	Hæc ara heredes non
EX.D.ORD.	Ex Decreto Ordinis.		sequetur.
EX.PR.	Ex Prædio.	H.C.D.D.	<i>Quia in principio aliquod</i>
EX.SC.	Ex Senatusconsulto.		<i>deest, ignoratur fort.</i>
EX.SC.TERMIN.	Ex Senatusconsulto.		IN, <i>ut sit</i> , In honorem
	terminauerunt.		collegij dedicatum.
EX V.	Ex voto.	HEL.	Heluetia.
EX.V.P.	Ex voto posuit.	H.ET.L.	Heredes & liberti.
EXEM.DEC.Q.F.	Exemplum decreti	HERED.EX.T.	Heredes ex testamen-
	quondam facti.	40 P.C.	to faciendum cura-
EXERC.	Exercituum.		runt.
ESQ.	Esquilina, <i>tribus</i> scilicet.	H.E.T.F.C.	Idem notant.
F.	Factus, Fecit, Felix, Fe-	H.M.H.S.	Hoc monumentum he-
	ria & Festa.		redes sequetur
F.	Filia & Filius.	H.M.H.N.S.	Hoc monumentū he-
F.C.	Faciendum curauit.		redes non sequetur.
FF.	Flando, feriundo.	H.M.H.E.N.S.	Hoc monumentum he-
FF.	Fieri iussit.		redes externos non se-
F.L.	Flauius, & aliquando		quetur
	Flauia, <i>sepe</i> <i>tribus</i> .	50 H.M.D.M.A.	Huic monumento do-
FAB.	Fabia, <i>tribus</i> scilicet.		lus malus abest.
FABR.	Fabrum.	H.R.LR.	Honore recepto, impê-
FAL.	Falensina, <i>tribus</i> scilicet.		dium remisit.
FEB.	Februarius.	H.S.E.	Hic situs est
PEC.	Pecialis, Fecit, Fecerunt.	H.S.S.	Hic siti sunt.
FER.LAT.C.	Fetiarum Latinarum	H.S.F.	Hoc sacellum fecit.
	causa.	H.S.T.N.E.	Hic sita tamen non est
FIG.	Figlina, seu Figulina.	H.S.	Sextertij nota.
FIN.POM.TER.	Fines Pomerij termi-	H.V.S.R.	Honore vsus sumptum
			remisit.
			H.O.

1535				
HO.	Hostem occidit <i>scilicet</i> ho-	III. VIR.	Triumvir.	
	ste occiso.	III. VIR. A. A. A.	Triumvir ære, argento,	
HOR.	Horatia, <i>tribus</i> <i>videlicet</i> .	F. F.	auro flando feriundo.	
I. D.	Iure, <i>scilicet</i> Iuri dicundo.	III. VIR. R. P. C.	Triumvir Reipublicæ	
I. O. M.	Ioui optimo maximo.		constituendæ.	
I. O. M. D.	Ioui optimo maximo	III. VIR.	Quartumvir, <i>vel</i> <i>potius</i>	
	dedicatum.		Quadrumvir.	
I. O. M. H.	Ioui optimo maximo	III. VIR. I. D.	Quartumvir iuri dicen-	
	Hammoni.		do.	
I. O. M. S.	Ioui optimo maximo sa	III. VIR. A. P. F.	Quartumvir argento, <i>fi-</i>	
	crum.		<i>ne</i> auro publicè feriun-	
I. O. M. S. P. Q. R.	Ioui optimo maximo se		do.	
VS. PR. S. I. IMP.	natus populûsq; Ro-	III. I. VIR.	Sexuir <i>scilicet</i> Seuir.	
CÆ. QVOD.	manus, voto suscepto	III. I. VIR. AVG.	Seuir Augustalis.	
PER. EV. R. P.	pro salute Imperato-	IV. L.	Iulia, <i>tribus</i> <i>videlicet</i> .	
IN AMP. A. T. Q.	ris Cæsaris, quòd per	IV. R. DIC.	Iuri dicundo.	
TRAN. S. E.	eû respública in am-	IV. R. REG.	Iuridico Regionis.	
	piori atque tràquil-	IV. VEN. MED.	Iuventutis Mediolano-	
	liori statu.		rum.	
I. S. C.	Iudex sacrarum cogni-	IV. VEN. M.	Iuenum moderator.	
	tionum.	K.	Kæso <i>scilicet</i> Cæso <i>præ-</i>	
I. S. M. R.	Iuno Sospita Magna Re-	K. F.	men.	
	gina, <i>vel</i> Mater Roma-	K. F. K. N.	Kæsonis filius.	
	norum.		Kæsonis filius, Kæsonis	
I. S. S.	Infrà scripta sunt.		nepos.	
I. A. N. C. L. V.	Ianus Clusus.	K. L.	Kæsonis libertus.	
I. M. M. A. III.	Immunis annis quatuor	K. <i>sive</i> K. A. L.	Kalendæ.	
I. M. M. I. H. O. N.	Immunis iterum, hono-	L. B.	ΑΤΚΑ'ΒΑΝΤΟΙ ΔΕΤΤΕ-	
III.	ratus quartum.		POT.	
I. M. P.	Imperator.	30 L.	Lucius, <i>prænomen</i> .	
I. M. P. N.	Imperatoris nostri.	L. F.	Lucij filius.	
I. M. P. P.	Imperatores, <i>videlicet</i>	L. E. L. N.	Lucij filius, Lucij nepos.	
	<i>duo</i> .	L. L.	Lucij libertus.	
I. M. P. P. P.	Imperatores tres.	L. C. MEMIES.	Lucius & Catus Memies.	
I. N. A. P. I. I. I.	In agro pedes quatuor.	L. C.	Locus concessus, <i>vel</i> Lo-	
I. N. A. G. P. X.	In agro pedes decem.		co concessio.	
I. N. F. R. P. I. I. I. I.	In fronte pedes quin-	L. D. S.	Locum de suo.	
	que.	L. D. S. C.	Locus datus Senatuscô-	
I. P. F. R. P. I. I. X.	In fronte pedes octo.		sulto.	
I. N. H. D. D.	In honorem dedicatû.	40 L. D. D. C.	Locus datus decreto col-	
I. N. H. H.	In hoc honore.		legij, <i>sive</i> collegarum.	
I. N. H. M.	In hoc Magistratu.	L. D. D. D.	Locus datus decreto	
I. N. M. M. E.	In Magistratu mortuus		Decurionum.	
	est.	L. O. O. O.	pro eodem, <i>ut</i> puto.	
I. N. E. L. F. E.	In eius locû factus est.	L. D. E. D. D.	Locus datus ex decreto	
I. N. M. O. E.	In Magistratu occisus		Decurionum.	
	est.	L. P. D. D. D.	Locus publicè Decurio-	
I. N. P. R. O. E.	In prælio occisus est.		num decreto datus.	
I. N. S. I. N. G. H.	In singulos homines.	L. L. P. E.	Libertis libertabus po-	
I. N. T. V. T.	In tutelam.	50	sterisque eorum.	
I. N. F. A. E. R. P. P. R.	Inferat ærario Pontifi-	L. M.	Libens meritò.	
	cum Romanorum.	L. P. V. LAT. P. III.	Longum pedes quinque	
I. N. L.	Inlustris.		latum pedes tres.	
II. VIR.	Duumvir, <i>sive</i> Duovir.	LEG.	Legatus.	
II. VIR.	Duumvir, <i>sive</i> Duovir.	LEG. AP.	Legatus Antonij Præ-	
II. V. D. D.	Duumviris dedicanti-		toria.	
	bus.	LEG. AVG.	Legatus Augusti.	
II. VIR. I. D.	Duumvir iuridicundo.	LEG. AVG. PR.	Legatus Augusti Præ-	
II. VIR. Q.	Duumvir Quinquenna-	PR.	præto.	
	ribus.	60 LEG. LEG.	Legatus Legionis.	

LEG.PRO.PR.	Legatus Proprætoris, <i>sine</i> Proprætoris.	MAG.ET DEC.	Magister & Decurioni- bus.
LEG.PROV.	Legatus Prouinciæ.	MAG.IVV.	Magister iuuentutis.
LEG.	Legauit.	MAG.QVINQ.	Magister Quinquenna- licius collegij fabrum
LEG.	Legio.	COB. FAR.	rignariorum.
LEG.PRI.	Legio prima.	TIGN.	
LEG.II.TR.FOR.	Legio secunda Traiana fortis.	MAG.X.VIR.	Magister Decenvirum.
LEG.VII.CL.GEM.	Legionis septimæ Clau- diæ Geminæ, Pia, Fi- delis.	MAM.	Mamercus, <i>prænomen</i> .
LEG.VIII.GEM.	Legionis duodecimæ ge- minæ, Mineruæ, Vi- ctricis.	MAM.F.	Mamerci filius.
LEG.XI.GEM.	Legionis duodecimæ ge- minæ, Mineruæ, Vi- ctricis.	MAM.F.MAM.N.	Mamerci filius Mamer- ci nepos.
LEG.XVI.FR.	Legio decimæ sextæ Fre- rensis.	MAM.L.	Mamerci libertus.
LEG.XX.V.V.	Legionis vigesimæ Va- lenæ Victricis.	MAR.VLT.	Mars vltor, <i>sine</i> Martis vltoris.
LEG.SS.	Legionis supra scriptæ.	MEN.	Menia, <i>tribus scilicet</i> .
LEM.	Lemonia, <i>tribus scilicet</i> .	MERC.AVG.	Mercurio Augusto.
LIB.LIB.Q.P.Q.E.	Libertis libertabusque posterisque eorum.	MERV.	Meruit.
LOC.D.EX.DD.	Locus datus ex decreto Decurionum.	Mil.	Miles & Milia.
LVD.S.	Ludos Sæculares.	MIL.	Militauit.
M.	Marcus, <i>prænomen</i> .	MIL.IN COH.	Militauit in Cohorte.
M.F.	Marci filius.	MIL.LEG.SS.	Militi Legionis supra scriptæ.
M.F.LN.	Marci filius, Marci nepos	MIL.CL.PR.RA.	Miles classis Prætoris Rauennatis.
M.L.	Marci libertus.	MIN.	Minucia, <i>ex parte tribus</i> .
M.M.L.	Marcorum libertus, <i>duo</i> <i>rum scilicet</i> .	MVL.	Mulier.
M.M.M.LIB.	Trium Marcorum liber.	MVN.CALIVL.	Municipium Calaguris Iulia.
M.M.ET.3.L.	Marcorum & Caiorum libertus.	MVN.SASS.	Municipij Sassinatum.
M.	Mater <i>aliquando</i> .	N.	Numerius, <i>prænomen</i> .
M.	Mensis.	N.F.	Numerij filius.
M.	Miles.	N.F.N.N.	Numerij filius Numerij nepos.
M.CO.H.	Miles cohortis.	N.L.	Numerij libertus.
M.B.	Municipij Bergomatiũ.	Ns.	Numerus etiam.
M.S.	Municipij suo.	N.& N.	Numeralibus literis præ- posito, notant NYM- RO.
M.R.	Municipij Rauennatis.	N.	Nautarum.
M.D.M.I.	Magnæ Deum matri I- deæ.	N.MONVM.	Nouum monumentum.
M.F.C.	Monumentum fieri cu- rauit.	N.& NAT.	Natione.
M.P.II.	Millia passuum duo.	NAT.GAL.	Natione Gallus.
MN.	Milia nummum.	NON.	Nonas vel Nonis.
M.V.	Mineruæ Victricis, <i>Le- gionum epitheta in mi- litaribus</i> .	N.TRAN.H.L.	Non transilias hunc lo- cum.
M'.	Manius, <i>prænomen</i> .	NVM.DOM.AVG.	Numini domus Augu- stæ.
M'.F.	Manij filius.	O.C.S.	Ob ciues seruatos.
M'.F.M'.N.	Manij filius Manij ne- pos.	O.D.S.M.	Optimè de se merenti.
M'.L.	Manij libertus.	O.E.B.Q.C.	Ossa eius bene quiescât
MAC.AVG.	Macellum Augusti.	OB.AN.L.	Obiit anno quinquage- simo
MÆC.	Macilia, <i>tribus scilicet</i> .	OB.CIV.SER.	Ob ciues seruatos.
MAG.	Magister.	OB.HON.AVG.	Ob honorem Augusta- litis.
MAG.EQ.	Magister equitum.	OCR.	Ocriculana, <i>tribus videli- cet</i> .
		OFF.	Officiarius.
		OP.DOL.	Opus doliare.

ORD.RET.	Ordine retrogrado	POL.	Polia, tribu videlicet
OST.	Ostia	POM.	Pomptina, tribu
OVR.	Oufentina, nempe tribu	POP.	Popilla, vel Popillia, tribu
OVR.MED.	Oufentina Mediolano tribu scilicet & patria	POST.	Postumus, praenomen
P.	Publius, praenomen	PR.	Prætor
P.F.	Publij filius	PR.CI.	Prætor Ciliciz
P.F.P.N.	Publij filius, Publij nepos	PR.A.	Prætor Antonij
P.L.	Publij libertus	PR.AER.	Præfecti ærario
P.	Pater, Pontifex, Posuit.	PR.K.	Prætori candidato
	Puer	PR.Q.A.	Prætori quinquennalicio Kandidato
P.C.	Patrono Coloniz	PR.Q.	Proquæstore
P.C.	Patrono corporis	PR.Q. & PR.Q.	Præfecto Quinquennali- cio
P.C.	Ponendum curavit, siue cu- rarunt	PR.LD.AVX.	Præfectus iuri dicundo Auximi
P.C.	Post consulatum	PR.II.VIR.	Præfectus Duum viri
P.F.	Pius felix, in Imperialib.	PR.IVV.	Præfectus Iuventuti, siue iuuenum
P.F.	Pia fidelis, Legionum epithe- ta in militarib.	PR.PR.	Præfectus prætorio
P.M.	Pontifex Maximus	PR.PR.	Proprætor, siue Propræto- re
P.M. vel P.M.	Plus minus	PR.PROCOS.	Præfectus Proconsuli
P.P.	Pater patriæ	PR. & PRID.	Pridie
P.P.	Idem notant	PRAEF.OR.	Præfectus oræ maritimæ, & MAR ET CL. classis
P.P.	Patris parentis	PROCOS.	Proconsul, vel Proconsule
P.P.	Pater patrum, vel Pater pa- tratus	PROP.PRA.	Proprætor Prætor Antonij
P.P.	Pecuniæ publicæ	PROQ.	Proquæstor vel Proquæsto- re
P.P.	Publicè posuit	PROQ.P.	Proquæstor Prætorius, vel Prætoris
P.P.P.	Pater patriæ providentissi- mus, forsitan vel aliud simi- le epithetum	PRON.	Pronepos
P.P.P.C.	Patrono perpetuo Coloniz	PVP.	Pupinia, nempe tribu
P.P.H.T.	Præses provinciæ Hispaniz Tarraconensis	Q.	Quinctus, praenomen
P.P.HISP.CIT.	Præses provinciæ Hispaniz citerioris	Q.F.	Quincti filius
P.H.C.	Provinciæ Hispaniz cite- rioris	Q.F.Q.N.	Quincti filius Quincti ne- pos
P.D.D.	Publice dono datum, siue dedicatum	Q.L.	Quincti libertus
P.D.D.	Posita decreto Decurionū	Q.C.M.P.I.	Quinctus Cæcilius Metel- lus Pius Imperator
P.R.	Populus Romanus	Q. & Q.	Quæstor siue Quæstori
P.S.F.	Pecunia sua fecit	Q.ALM.	Quæstori alumentorum
P.V.	Piz Victricis, Cohortium epi- thetum	Q.P.	Quæstor Prætorius siue Præ- toris
P.V.A.	Prætorij Urbani Antonia- ni	Q.PR.	Quæstori provinciæ
P.M.SALONIEI.	Publius Salonius, & Mar- cus Salonius	Q.DES.	Quæstor designatus
P.POR.	Publij Por. siue puer, præser- uo	Q.PROCOS.	Quæstor Proconsulis
PAL.	Palatina, tribu videlicet	Q.VRB.	Quæstor urbani
PAP.	Papia, nempe tribu	Q.Q.	Quinquennalicij
PAPIR.	Papiria, & pote tribu	Q.Q.CORPOR.	Quinquennalicij cor- poris
PART.MAX.	Parthicus Maximus	Q.Q.P.P.	Quinquennalicij perse- tui
PAT.COL.	Patrono Coloniz	Q.Q.	Quinquennalicio ite- rum
PEC. siue PEQ.	Pecunia, siue Pecunia	Q.I.S.S.	Quæ infra scripta sunt
PED.	Pedes	Q.IF.S.S.	Quæ infra scripti sunt Ccc ij
POB. siue PVB.	Publicia, siue Publicia, tribu scilicet		

Q.D.E.R.F.P.D.
E.R.I.C.

QVLS P.P.S.

QVI & QVIR.

Q.HH. & S.

QVINQ.

QVOD.V.M.S.

EX.EA.P.Q.I.

S.AD.A.D.E.

R.G.C.

R.P.C.

R.P.C.C.

REIP.

REIP.TIF.

TIB.

R.VER.

REM.P.N.

R.P.& RES.P.

RAT.S.R.

REC.

REG.

REST.

REST.A.CAMB.

M.P.XI.

ROM.

ROM.ET AVG.

R.R PROX.

CIP.

R.XL.

S.

S.

S.

S.

S.C.

S.VE.C.

S.S.

S.S.& S.S.

S.S.S.

S.S.T.N.

S.L.

S.L.M.

S.P.F.

S.P.F.C.

S.P.D.D.

S.P.P.D.D.

Quod de ea re scrip-
cuit, de ea ita celsue-
runt.Qui sacris publice præ-
stito sunt.Quirina. *Septem tribus*

Qui hæredes sunt

Quinquennialitatis

Quod viæ munitæ sunt
ex ea pecunia quæ ius-
su Senatus ad ærarium
delata est

Rei gerundæ causa.

Reipublicæ constituen-
dæReipublicæ constituen-
dæ causa

Reipublicæ

Reipublicæ Tiferatium
Tiberinorum

Reipublicæ Veronenfis

Rempublicam nostram

Respublica

Rationalis sacratum ra-
tionum

Recepta

Regione, Regni, Regis

Restituit

Restituerunt à Cambido
no millibus passuum vn-
decim.Romilia *Septem tribus*

Romæ & Augusto

Ruderibus reiectis pro-
ximo cippo

Remissa quadraginta

Sextus, *prænomen**pro eodem**nominibus propriis postposi-
tū, seruum, vel seruam
notat*

Semissis nota

Senatus consulto

Senatusve cōsulto faciendū
curauit, *vel* curauerunt

Sanctus Senatus

Suprà scripti

Suprà scriptæ summæ

Suprà scriptorū tantum
nomine

Senatus legitimus

Solvit lubens merito

Sua pecunia fecit

Sua pecunia faciendum
curauitSua pecunia donum de-
ditSua pecunia posuit, do-
num dedit

S.P.P.S.

S.P.Q.L.

S.P.Q.R.

S.T.T.L.

S.V.T.L.H.F.C.

S.V.P.

SAB.

SAC.

SAC.VG.

S.SOL.

SAL.

SARM.

SCA.

SED.S.C.

SEQ.

SER.& SER.G.

SER.

SER.F.

SER.F.SER.N.

SER.L.

SER.

SER.OFF.

SEV.AVG.

SEX.

SEX.F.

SEX.F.SEX.N.

SEX.L.

SET.

SIG.LIB.

SIL.

SING. X .II.

Sp.

SP.F.

SP.F.SP.N.

SP.L.

SPEC.LEG.

SPLEQ.R.

STE.& STEL.

STIP.

STIP.AN.VI.

SP.

SVB.SVC.

SVC.IVN.

SVBROG.

SVF.

SVM.MAG.

Sacris publicis præsto
suntSenatus populûsq; Lanu-
uinusSenatus populûsq; Ro-
manus

Sit tibi terra levis.

Sit vobis terra levis: he-
redes faciendum cura-
runt

Sibi vivens posuit

Sabatina, *nempe tribus*

Sacerdos

Sacerdos virginis

Sacerdos Soli

Salutem

Sarmaticus. *in Imperiis*Scaptia, *tribus scilicet*Seditionis sedendæ
causa

Sequanus

Sergia, *Septem tribus*Seruius, *prænomen*

Seruij filius

Seruij filius, Seruij ne-
pos

Seruij libertus

Servus

Servo officinario

Seuiro Augustali

Sextus, *prænomen*.

Sexti filius

Sexti filius Sexti ne-
pos

Sexti libertus.

Sextilis, *mensis*

Signum liberi

Silius

Singulis denarios bi-
nosSpurius, *prænomen*

Spurij filius

Spurij filius Spurij nepos

Spurij libertus

Speculator Legionis

Splendissimo Equiti
RomanoStellatina, *tribus scilicet*Stipendiorum, *sive* Sti-
pendiauitStipendiauit annis sex
StipendiorumSuburana quæ & Sucen-
sana, *scilicet tribus*Sucensana quæ & Iunia,
Septem tribus

Subrogasset

Suffectus *aut* Suffecti

Summus Magistrati

SS.

T.
T.F.
T.F.T.N.
T.L.
T.T.L.
T.
T.AVG.
T.F.I.
T.P.I.
T.LEG. III.

T.LEG. III. ITAL.

TAB.

TAB.P.H.C.

TABVL XX.

TER.

TI.

T.I.F.

T.I.F.TIN.

T.I.L.

TON.

TR.MIL.

TR.PL.

TR.PL.DESS.

TR.P. seu TRIB.POT.

TRIB SVCC.

TRO.

TRIVN.PPP.

TVL.

TVR.

Θ Γ

Θ κ.

V.

V.

V.F.

V.P.

V.F.SET.S.

V.P.

V.B.

V.C. & V.C.

Sextertij notat est, quæ
alias **SH.** & **LS.**
& **TTS** & **-I.SS**
& **LES** & **HS.**

Titus, *prænomen*

Titi filius

Titi filius Titi nepos

Titi Libertus

Titorum libertus

Tunma

Tutela Augustæ

Testamento fieri iussit

Testamento poni iussit

Tribunus Legionis
tertiæTibicæ, *vel* Tribunus,
Legionis terciæ I-
talicæ

Tabularius

Tabulari⁹ provinciæ
Hispaniæ citerioris

Tabularius vigesimæ

Terentina, *tribus* *vide-*
*licet*Tiberius, *prænomen*

Tiberij filius

Tiberij filius Tiberij
nepos

Tiberij libertus

Tonfor

Tribuni militum, *aut*
Tribunus militum

Tribunus plebis

Tribuni plebis desi-
gnati

Tribunici potestate

Tribus Succussana.

Tromentina, *scilicet*
*tribus*Triū Publiorū, *forſan*Tullus, *prænomen*

Turma

Nominibus præpositum,
mortuum ſive mor-
*tuam ſignificat**Θ κ. γ. α. x. d. o. i. u. s.*Volerus, Volusus, *ſive*Vopifcus, *prænomen**Nominibus propriis in*
ſepulchralibus aliquā-
do præpoſitum, viuum
*denotat*Vicitrix fidelis. *Legio-*
*num epitheta*Viuens, *aut* Viuus, *ſeu*
Viua fecit

Viues fecit ſibi & ſuos

Viuens poſuit.

Viro bono

Vir clarus, *aut* clariffi-

V.E.

V.P. & v.p.

V.P.P.P.H.

V.E.FL.AVG.PP.

V.S.

V.L.S.

V.S.L.M.

V.S.P.L.L.M.

V.S.C.

V.S.

V.DD.

V.S.T.

V.V.

V.V.

V.V.MAX.

30 V.V.ET.V.

VV.CC.

V.V.E.

VAL.BYZAC.

VEIEN.

VEL.

VET.

VET.

40 VET.AVG.N.

VET.LEG. II.

VICS.

VIR.DIAN.

VOL.

VOL.F.

VOL.N.

VOLT.

VOT.

VOT.P.SVSC.

VOT.P.SVSC.PR.

SAL.ET RED.

LO.M.SAC.

VOT.S.PR.R.

CAES.

V.PR.RE.CAE.

VOT.V.

VOT.Q.Q.MVL.X.

mus.

Vir egregi⁹, *aut* excellēsVir Patricius *ſeu* præfe-
ctusVir præfectus, Præſes,
provinciæ Hispaniæ.Vir excellens, *aut* egre-
gius, Flamen Auguſti,*ſive* Auguſtalis, perpetu⁹

Votum ſoluit

Votum libens ſoluit

Votum ſoluit libēs me-
ritoVotum ſoluit publicè,
libens meritò, alterumenim L. ſuperfluum
eſſe reorVotum ſolui, *aut* ſoluē-
dum curauit

Voto ſuſcepto

Voto dedicatum

Vice ſacra indicans

Valens Viſtrix, *ſive* Vale-
ria Viſtrix. *Legionum*
epitheta

Virgini Veſtali

Virgini Veſtali maxime

Valentini veterani & ve-
teresViri clariffimi, & Viro-
rum clariffimorum

Vobis viſum erit

Valeriæ Byzacenæ

Veientina, *tribus ſcilicet*Velina, *tribus ſcilicet*Veturia, *nempe* *tribus*

Veteranus

Veteranus Auguſti no-
ſtriVeteranus Legionis ſe-
cundæ

Victoria Sicula.

Virgini Dianæ

Voluſus, *prænomen*

Voluſi filius

Voluſi nepos

Veltina, *tribus ſcilicet*Veltinia, *tribus ſcilicet*

Voto publicè ſuſcepta

Voto publicè ſuſcepto

pro ſalute & reditu lo-
ui optimo Maximo

ſacrum

Voto ſuſcepto pro re-
ditu Cæſaris

Voto pro reditu Cæſaris

Votis quinquennialibus

Votis quinquenniali-
bus, multis decenna-
libus

VOT.X.FEL.

VOT.XX.MVLT.Votis vicēnalibus, mul-
tis tricennalibus.

VI.VIR.

Sexuir, ~~aut~~ Scur.

VI.VIR.AVG.

Sexuir Augustalis.

VI.VIR.VRB.

Sexuir Urbini.

VI.VIR.EPVL.

Septemuir epulorum.

VIII.VIR.

Octumuir.

VIII.VIR.II.Q.Q.

Octumuir iterum Quin-
quennialicius.

VIII.VIR.III.

Octumuir tertium ara-
rij Saturni.

AER.SAT.

VIX.A.LIX.

Vixit annis quinquagin-
ta octo.

•.AN.&•.A.

Vixit annis, ~~vel~~ mortuus
est anno.

X.

Decimus, ~~prænumen~~.

X.Vir.

Decemuir.

X.VIR.AG.D.A.

Decemuir agris dandis
ac tributis iudicandis.

TR.IVD.

XV.VIR.S.F.

Quindecimuir sacris fa-
ciendis.

XX.HER.

Vigelimæ hæreditariū.

X U E
XDenarij notæ sunt,
pro XXX.Numerorum notæ, antiqui-
tus magis quàm nunc
vlturpatæ.

IV.

Pro IIII.

IIII.

pro VI.

II X.

pro VIII.

XII X.

pro XVIII.

XXX.

pro XL.

XXC.

pro LXXX.

CD. ~~fine~~ CB.

pro CCCC.

D. ~~vel~~ D.

pro CCCCC.

M.

pro M. Mille.

OO.

pro Mille.

cIo vel A.

pro Mille.

OOIo.

Quatuor millia.

D ~~aut~~ K.

Quinque millia.

A ~~aut~~ P.

Decem millia.

* A ~~aut~~ P DQuindecim millia: &
sic deinceps.

VENERABILIS BEDÆ PRESBY- TERI TRACTATVS DE COMPTO, VÊL LOQVELA PER GESTVM DIGITORVM.

E Temporum Ratione, Domino iuvante, dicturi necessarium duximus, vtilissimam primo, promptissimamque flexus digitorum paucis præmonstrare solertiam. ut, cum

maximam computandi facultatem dederimus, tum promptiores legentium ingenio ad inuestigandam, dilucidandamque computando seriem temporum veniamus. Neque enim contemnenda, parvipendendaque est Regula, cuius omnes penè Sacre expositores Scripturæ non minus, quàm literarum figuras monstrantur amplexi. Denique & multi alij alias, & ipse Diuinæ interpret Historiæ Hieronymus in Evangelicæ tractatu sententiæ huius adiumentum disciplinæ non dubitavit assumere. Centesimus inquit, & Sexagesimus, & Trigessimus fructus, quanquam de vna terra, & de vna semente nascatur, tamen multum differt in numero. Triginta referuntur ad Nuptias, nam & ipsa digitorum coniunctio quasi molli osculo complexans se, & foederans, maritum pingit, & coniugem. Sexaginta verò ad Viduas, eo quòd in angustia, & tribulatione sunt po-

sitæ. vnde & superiori digito deprimuntur. Quantoque maior est difficultas expertæ quondam voluptatis illecebris abstinere, tanto maius est præmium. Porro Ceterimus numerus (diligenter quæso lector attende) de sinistra trāsferitur in dexteram. Et eisdem quidem digitis, (sed non eadem manu) quibus in lēua Nuptæ significantur, & Viduæ.

Circulum faciens exprimit virginitatis coronam.

Cum ergo dicis Vnum, minimum in lēua digitum inflectens in medium palmæ arcum infigas.

Cum dicis II, secundum à minimo ibidem impones.

Cum dicis III, tertium similiter inflectes.

Cum dicis IIII, minimum leuabis.

Cum dicis V, secundum à minimo similiter eriges.

Cum dicis VI, tertium nihilominus eleuabis, medio dūtaxat solo, qui medicus appellatur, in medium palmæ fixo.

Cū dicis VII, minimum solū super palmæ radicem, ceteris interim leuatis, impones.

Iuxta quem, cum dicis VIII, medicum.

Cum dicis VIII, impudicum ē regione compones.

Cum

S	Semis,
W	Quinquunx, siue cingus,
12	Triens, siue Tras,
7	Quadrans, siue Quadras,
5	Sextans, siue Sextas,
2	Sexcunx, siue Sexcupcia,
z	Vncia,
X	Semuncia,
L	Dux Sextulæ, siue Sefclæ, id est, Tertia pars vnciæ.
7	Sicilicus,
L	Sextula, siue Sefclæ,
E	Scrupulus,

VI	vnciæ.
V	vnciæ.
IIII	vnciæ.
III	vnciæ.
II	vnciæ.
vna Vncia & semis.	
XXIIII ss	Scrupuli
XII ss	Scrupuli
VIII ss	Scrupuli.
VI	Scrupuli.
II ss	ss
ss	Scrupuli.
	Sexilicæ.

Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres non modò ad pecuniam mēsurandam, verum ad quæuis corpora, siue tempora dimetienda cōueniunt. Vnde & ratio & mos obtinuit, vt in cautione computorum pueri vnum, & duo sæpius asse, & pondio mutant. Item Tressis, Quartussis, Quinquussis, Sextussis, Septussis, & cætera huiusmodi, quasi tres asses. III. asses. V. asses. VI. asses. VII. asses proferant, & in eundem modum sequentia numerorum quāplurima. Siue igitur horam vnam, siue diē integrum, siue mensem, siue annum, seu certe aliud aliquid mains, minúsve temporis spatiū in xij. partire vis ipsa xij. pars vncia est. Reliquas vndecim, deuncē appellant. Si in sex partire vis, sexta pars sextās, reliquæ Dextās. vel, vt alij Distas vocitantur. Si in quatuor, quarta pars Quadrantis nomē, residuæ tres Dodrātis accipiunt, & huius disciplinæ: regula soluitur, quæ & plerosque turbat imperitos. Quia Philip- pus in expositione beati Iob, Æstus maris Oceani quotidie bis venire describēs, adiūxerit hūc vnus æquinoctialis Dodrāte trāsmisso tardius sine intermissione, siue die venire, siue nocte. Porro, si p tria quid diuidere cupis, tertiā partē Tricentē, residuas Bissem nuncupabis. Si per duo, dimidiū semis appellatur, sic & cætera quæ ver-

bo melius colloquentis, quā scribentis stilo disci pariter & doceri queunt. Itē de corporibus, siue milliariū, siue stadiū, siue iugerū, siue perticā, siue etiā cubitum, pedēve, aut palmū partire habes opus, præfata ratione facies. Denique & in Exodo, dimidiū Cubiti Semis appellatur, narrāte Mose, quod habuerit arca testamēti, duos semis cubitos longitudinis, & cubitum, ac semissem altitudinis. Et in Euāgelio quarta pars totius mūdani corporis, id est, Terra mysticē Quadrantis nomine censetur, eūmittendo in pœnā peccatori dicitur, Non exies inde donec reddas nouissimum Quadrantem, id est, Donec luas terrena peccata, vt Beatus exponit Augustinus.

TESTIMONIA VETERVM

QUAE AD HUNC BEDAE TRACTATUM intelligendum pertinent, petēda ex Plutarcho initio Apopthegmatū Regum, & Impp.
Ex Macrobio Saturna Lib. primo.
Ex Plinio Natur. histor. Lib. XXIIII Cap. VII.
Ex Apuleio Apologia secunda.
Ex Quintiliano Orator. Inst. lib. I.
Ex Iuuenalis Satyra decima.
Arque suos iā dextra computat annos.

FINIS.

NOTÆ

NOTAE IN MAR- CVM TERENCEIVM VAR- RONEM DE LINGVA LATINA.

LIBER PRIMVS.

DE LINGVA Latina ad M. Tullium Ciceronem liber quartus. Alii legunt, De lingua Latina, de disciplina originum verborum ad Ciceronem incipit liber primus. Potest ita legi, M.

Terentii Varronis de lingua Latina liber quartus, qui est de verborum originibus ad Ciceronem liber primus. Quam lectionem ausim pro vera affirmare. Constat enim omne opus de lingua Latina in tres partes à Varrone distributū, Etymologicē, Declinationē & Syntaxin: duasque posteriores partes septimo, ac deinceps, libris explicari. Primā verò, tamque bipartitā, sex libris cōtineri, quorum tres priores P. Septimio quæstorii: posteriores Ciceroni inscripti. Illos quidē, de disciplina originis fuisse, in quibus singulis per se libris, quæ cōtra etymologiam, quæ pro Etymologia, quæ ad eius formā pertinerent à Varrone disputantur. Hos autem de verborum origine fuisse, quibus quæ vocabula locorum ac temporum ex scriptis veterum qui prosa oratione scripserūt, excerpta essent, quarto & quinto: vt & sexto, eandem affectionum vocabula ex poetarum libris selecta, Varro explicauit. Ac proinde hic liber quartus est de lingua Latina: primus autem de verborum originibus.

A pertendendo) cur non potius à pertineo, pertinaciam, quam à pertēdo, declinat, cum à tenco tenaciā dicamus. Plautus Captiuis, Tenaxne eius pater? 11. Imò edepol pertinax. Ea fortasse ratio esse potest, quod plerūque pertēdere significat idē ac pertinacem esse, vt apud Terentium Eunuchō, act. 1. Scen. 1. Pertendens gūauiter: Propertium, pertendens animo. Cæterum vt à peruicacia differat pertinacia, vide Nonium in Peruicacia.

In quo non debet pertendi) ac proinde No-

nio Peruicacia, interdum bonarum rerum perseuerantia: Pertinacia, semper malorum dicitur. Glossis pertinax *quæritur, quæritur, dicitur* & *quæritur*. Glossis meis manuscriptis impudens, obstinatus, durus. tametsi plerisque vt & eadē glossæ testantur. Pertinacia sit idem quod perseuerantia. vnde Glossis excusis Pertinacia *inagēna, quæritur*.

At pertendit) pertenditur. Vertr. id Græci *ἐπιμαρτυρόω*. Glossæ manuscriptę imminere; ego verò, immorari.

Scrutantur) scrutamur.

Pægi onymasim) id est de significationibus.

Quasdam) quædam.

Cuncta) alii, certa: non necessario. Cuncta enim hic, integra, non mutila, non mutata.

Vt hostis) idem penē Cicero l. offic.

COLUMNA 4.

Vetustas non pauca deprauat) Vetustas interdum etiam lūmitur pro diuturnitate temporis in futurum. Cicero, hoc nulla vnquam vetustas obruet.

Non pauca deprauat) pauca non deprauat. T. id est paucaretinet integra.

Fugitiua sedulitas Muti & Bruti retrahere nequit) Sic Terentius, fugitiuum retrahā argentum: & Varro l. de re rustica, Fugitiuarius, qui fugitiuos sequitur, vt retrahat, adde quæ scripsi ad legem 18. in verbo fugitiuarius. ff. de præscriptis verbis.

Non si non potuero) non si potuero: T.

Si quiuero) si quæro, alii si quiero.

In transitibus) intransitibus.

Possent) possint.

Propter his quaternas causas, &c.) alii, propter quaternas causas: alii, propter has quatuor causas: alii, propter ternas causas, alii, propter has quaternas causas. Vertranius Maurus hanc vocem, Commutationem, de-

Ddd j

lendam existimat hoc loco, artationis seu arstationis vocabulo correptionem dictionis intelligens. Turnebus putat mutationem vocabulis accidere vel litterarum, vel syllabarum causa. Eam, quæ ex literis accidit mutationem, quadrupliciter fieri, demptione, additione, artatione, cōmutatione. Quæ in syllabis, productione, demptione, additione, artatione: atque ista, non male hic legi, propter bis quaternas causas. Quæ forma libro 7. infra, libros faciam bisternos. Verum propius consideranti, locus depravatus, ita restituendus mihi videtur. Propter has quinque causas, litterarum enim, item syllabarum fit demptione aut additione: & propter earum artationem, productionem aut commutationem. Nam Fabius libro 1. has quinque mutationis causas in vocabulis enumerat. Si corripiantur, si porrigantur, si quid illis adiciatur, si detrahatur, si permu- tentur litteræ vel syllabæ. Dicam apertius: dictiones singulas maxime mutari, si littera vel syllaba illis vel adiciatur, vel dematur, vel ex vno loco in aliū mutetur. Vel ex breui longa: vel ex longa brevis, efficiatur. Totidem enim mutationem causæ accidunt.

Artationem) attractionem. Ita veteres legunt, superflue: cum attractio litteræ vel syllabæ nihil aliud sit, quam vel litteræ vel syllabæ additio, de qua immediatè dictum est. Proinde Vertranius legit, arstationem, eo vocabulo syllabæ potius quam litteræ correptionem intelligens. Tamen interdum artare significet replere, ut apud Ciceronem pro Rabirio. Ut e contrario Augustum, idem quod plenum ac densum, apud Tibellum. Turnebus verò tractationem legit, idque interpretatur traiectionem & trāspōsitionem. Alij alternationem: alij alterationem legunt. Ego excusæ nihil necessario mutandum censeo.

Idem enim artum quod artum) Artationi productionem ac latitudinem opponit.

Hec commemorandum esse modo non putari) hic admonendum. A. commonendum. V. & S. commemorandum, Ver.

Expediam) expendam.

Quatuor explicandi gradus, &c.) quatuor explicandi gradus. Infimus in quo &c.

Aurifodina) Aurifodina. V. Arefodina M. S. Cretifodina M. S.

Viocurru) Vnocus, male. legendum est, viocurus. Significat autem viarum publicarum curatorē, de quo in l. 2. in fin. ff. de cloacis. Paulus 5. sentent. 6. §. 1. qui publicis operibus procurat l. 2. §. 1. Ne quid in loco publico: l. 2. ff. de via publica.

Confinxerit) quod finxerit.

Rudentisibilus) in epistola Coelii legitur Rudentum sibilus; male. Rudentisibilus e-

nim Pacuvius ita confixit, ut alibi Curui-frontem: ut & Lucillius Repandirostrum, Cortinipotentem, Hippocampelephantocamelos. Laberius reciprocicornem, lanicurem, vestitrahum, & Aristophanes innumera huiusmodi.

Incuruiscervicium pecus) idem apud Quintilianum l. c. 10.

Chlamyde contorta clypeat brachium) Verba Pacuvij in Hermiona. Apud Nonium legitur clypeat: pro quo Livius dixit paludamentum circum lævum brachium impetum facit. Est autem hic obiter notandum peregrinantes. chlamydem sumere solitos. Vide Plaut. in Mercatore.

Philosophia ascendens) descendens.

Vbi est aditus (et initia regis) aditus ad initia rei A. alij, aditus & initia regis. Turnebus ita, Et initia regis, eo sensu. qui ad quartum gradum pervenerint, ij reges fuerint. Nam & ita Horatius, Rex eris, si recte facies. Ausonius, erit rex, qui faciet recte. Plautus, Rex sum si illum attrigero.

Scientiam ad opinionem autupabor, quod etiam nonnunquam, &c.) id est, quid opiner, dicam. Nam in nostra valetudine opinionem interdum medici sequi solent.

COLUMNA 5.

Secundum non præscribo) secundum præscribo, vel eo sensu: Si gradum summum non ascendo, tamen secundum prætergrediar. Turnebus verò sic: Non solum ad Aristophanis & Cratetis Grammaticorum lucernam hoc elucubro, sed ad Cleanthis, qui fuit Philosophus: quasi diceret, non modò ut grammaticus, sed ut Philosophus has verborum origines expediam. Solebant enim philosophi, maxime Stoici, ad ineptias usque verborum origines enucleare. Quod cum Cicero faciebat, dicebat se Stoicorum ineptias imitari. Huic interpretationi fauet quod sequitur in M. S. Volui præterire eos, qui poetarum modò verba, ut sint ficta, expediunt.

Nolui præterire eos) Volui præterire eos M. S. T. Hoc enim vult Varro, se voluisse ultra quosdam grammaticos progredi, qui nuda ac sola poetarum verba, utcumque sint ficta, expediunt. Vnde mox adiicit, se non tantum in Ennij verba (Ennij vocabulo veteres poetæ intelligens) sed & antiqua ac prisca à Latini etiam regis temporibus deducta, inquisiturum. Neque probo quod quidam hic accipiunt poetarum modo, pro poetarum more.

Expediunt) expendunt.

Non enim videbatur consentaneum quærere me in eo verbo, quod finxisset Ennius, causâ: negligere quod ante rex Latinus fecisset) Ennius, causâ: negligere &c. Scal. Si ita est, non quærere etiam,

tiā vt. superflūū, dispungendū est, sed excussē vt apertē satis, nihil mutandum censeo: ait enim Varro, non esse consentaneum poeti-
corum tātū verborum origines scrutari, priscorum verò originationem negligere.

An non potius mea verba) An non potius v-
sitata verba.

Oblivia) id est obsoleta, ignora quorum
Latini obliuiscabantur.

De obliueis relinquam quorū partem, cum ita 10
inuenerim, ut opinor, scribam) partim, quo ita
inuenerim, ita opinor, scribam. T. ita resti-
tuo, De obliueis reliquā eorū partem, cum
ita euenerit, vt opinor, scribam. Vt hoc Var-
ro velle videatur, obliuioſū verborum que-
dam nō omnino ac penitus obliuia, sed qua-
si de his, prout res ita ac serino tulerit, etiam
ex sui ingenij sententia quædam dicturum:
alia, prætermitturum: at non illa quæ et si ra-
rō, sunt tamen in vſu aliquo.

Pythagoras) v. Aristot. Ethic. & Physic.

Initia) Principia. A.

Ut omnia fere) vt adeo fere. A.

Quin fuerit motus) quin fuerint motus.
MS. T.

Eius enim interuallum) eius annum inter-
uallum MS. T.

Initiorū quadriga) quadrigas, quadriparti-
tionē per translationem vocat. Proprie qua-
driga. Glossis τῆς τετραγώνης quadrigum τῆς τετραγώνης 30
quadrigæ τῆς τετραγώνης.

Quare quatuor) Quare quod quatuor. A.

Quatuor genera rerum, satisdem verborum.) I-
dem Varro lib. 2. rerum humanarum (vel vt
ibidem quidam legunt Rhetoricorum) a-
pud Nonium in Quadrifariam, quæ ad mor-
tales pertinent, quadrifariam dispartierim,
in homines, in loca, in tempora, in res.

Horum enim) harum enim MS. Vtrunque
mendosē A. nisi legas, minimum horum.

De his locis) de quibus locis MS. T.

Sed qua) si quæ.

Quaradices) quod radices.

Fines suas) fines suos.

Sape enim ad limitem arboris radices, sub vi-
cini prodierunt segetes) vel, sub vicinas protri-
uerunt segetes: vel ita, arboris radices sub-
uiciniæ protriuerunt segetes. arbores dixit
vel radices subuicinas proterere plerunque
segetes alterius,

Incipiam de locis, sub ipsius loci origine) id est
dicturus de vocabuleis locorum ab origina-
tione huius vocabuli, locus, incipiam.

Ut nunc dicunt conlocatum) nō nunc, non fru-
strā adiectum à Varrone. Nam antea Varro-
nis atatem dicebant locatum, non vt nunc,
conlocatum.

Apud Plautum in Aulularia.

Tutiam habeo) v. Nonium in Locandi signi-
ficatione: Virginem habeo: ita, apud ipsum 60
Varrone 24.

Plautum in Aulularia.

Cassam dote) dote cassam. ita apud ipsum
Plautum loco superiore.

Trea) alij tetea: alij terea: alij Græca, alij
Trecæ: alij Creta: alij Thrace: alij Threſſa.
Scaliger legit, Tritaui.

Fanum in cuius muro locau) fanum intumū
locau V. fanum in cuius muro. T. in cuius
muro liberi fanum locau S.

Vbi quidquam) vbi quidque MS. T.

Quod usque id emitur) quod vsque, id emit.
V. Quod vsque idē, vt TS. eo sensu, non antē
conquiescit, quā locatus est publicano: Vt
hæc verba vel ad Præconem (qui semper va-
gatur donec repererit pretium) vel ad mer-
cedem quæ semper ἀπολαζα referantur: eō-
que significatu. Plaut. dixit, Itā me lucrum.

Locarium) quod & solarium in l. 15. ff. qui
potiores: Græci πνεύματι.

20 *Quod datur in stabulo & taberna vbi confi-*
stant) quod datur in stabulo & taberna vti
consistant. Sic in l. 15. ff. locati, ibi stabulum
vel vbi greges eius stare oporteat.

Loci muliebres) honestē, pro vtero & natu-
ra mulieris: vt & apud Catonem & Lucre-
tium. Dioscorides l. 1. dixit.

COLUMNA 6.

Cælum dicitur duobus modis) pro eo scilicet
in quo sunt fixa sidera & pro aere, ita in iure
Instit. de iure naturali animalia quæ in cœ-
lo: pro quo Theophilus τῆς αἰθέρας.

Nam & Asia) Nam vt Asia MS. T. Duas
autem hic orbis partes facit, tametsi Salustio
teste, in Iugurtha, plerique tertiam posuere
Africam.

Asia dicitur pars prioris Asia) ea Asia minor
dicitur intra Taurum sita.

40 *In qua est Ionia & prouincia nostra Cilicia*) τῇ
Cilicia dispungendum. nec enim Cilicia mi-
noris Asiæ pars v. Ciceronem pro Flacco, &
Strabonem.

Pars eius summum) pars eius, summum T.

Demonstrat cum dicit) cum demonstrat di-
cit. T.

Hoc vide, &c.) Versus Pacuuii Trochai-
cus.

50 *Memorant*) memorant Graij æra. T. atque
ita versus erit absolutus.

Lucretius suorum & vniuersi viginti librorum i-
nitium fecit hoc) Si is numerus librorum Lu-
cretij fuit, aut eius epitomen aut reliquias
tantum, aut alterius Lucretij opus habemus:
alterius, inquam, fortasse eius qui amatorio
poculo in furorem versus per dilucida in-
terualla libror cōscripsit emendatos, postea
à Cicerone: natus ab eo vndecim annis: à
Varrone 24.

Aelius Gallus) *Aelius* M.S. Stillonem intelligit: quanquam & *Aelius Gallus* de significatione verborum, quæ ad ius pertinent, scripserit.

Non malè, quod posterior Aelius multò potius celare à celo: quàm celum à celando) Atqui Plinius ex Varrone probat, celum à celando dictum. Eare, Scaliger hunc locum ita emendat, quòd post reor multò potius celare à celo quàm celum à celando. Ego verò ita lego, non malè, quòd postremo *Aelius* (tradit scilicet) multò potius celare, &c. eo sèsu, *Aelij Galli*; duæ de cœli originatione sententiæ non probandæ. Nam à prima, qua cœlum à celando (Græci *κελάνω*) putat dici, *Aelius* tandem desciuit propterea quòd idē putat celare potius à celo: quàm celum à celando dici. Secunda item eius opinio falsa, cœlum idē dici, quòd diu minimè celatur, id est occultatur. nā & inter diu & noctu celatur.

A chaos cauum) *i chaos couum* M.S. fortasse cohum: nam & ita Festus, alij etiam à *καὶ* deducunt.

Andromacha) *Andromeda*. S. Vt sint *Anapesti* ex *Andromeda* Ennij.

Noctique caua) *Andromacha*: Nocti quæ caua. A.T. alij, pro nocti legunt noctu. Hi autem *Anapesti* hoc modo restitui possunt, nocti, Quæ caua cœli, signi tenentibus confici bigis.

Cauationem) alij rationem; alij notionem, alij nationem. Turneb. procreationem (Cœlum enim omnia Ennio generat) alij adnationem, alij adnationem legunt.

Cæli ingentes fornices) Sic Varro in *Menippea*, Cœli, cauernas dixit: & vetus poeta cortinam. sed tamen fornices vocabulum hac significatione improprie sumi: Cicero 3. de Oratore existimat.

Pro à cauo, caua, caule) Pro caule alij legunt caullæ: alij cauille, alij caule (quo sensu Lucretius caulas corporis pro meatibus corporis usurpauit) Turnebus caule pro cauillatione hic sumi arbitratur. quid si cauernæ.

Conuallis, caua Vallis) hæc duo caua val-
lis ineptum glossema. S. Glossis conuallis *καὶ*

Et caute cautio) caue cautio vel cauata cautio. V. caute cautiones M. S. T. & cauedium S. Ego, verba priscae formulæ aut legis hic laudari non puto: ita tamen restituo: & caue, à cauatione. id ita esse vel Festus in casa, mihi concesserit.

Pro cauum sit ortum, unde omnia apud Hesiodum, à chaos cauum celum) vt cauum sit ortu, unde omnia apud Hesiodum à chaos: à cauo, cœlum.

Territorium) v. l. 239. §. 8. ff. de verborum signification. Ciceronem in Verrem, Fron-

tinum, Siculum, Flaccum, Glossis Territorium *ἀγρός, ἀνικλάντα, ἀντιχώρα, ἀντιχώρα*.

Termentarium) extermentarium. V. malè hic obiter notandum, Termentum Plauto detrimentum esse, teste Festo. Est & Glossis Terforium *ἐμφορῆς*, quod & alibi Teritorium.

Tribulum, quo teritur) Tribulum, quo teritur. quidam ita legunt, non malè. Nā & Tribulum legitur apud Varronem l. de re rustica & Nonium. Veteres etiam dixerunt, Tribulam in feminino. Virgil. l. Georg. 2. Columell. 21. unde Tribulare apud Catonem pro agitare: hinc etiam Trebla Catoni.

Fines agrorum terminum) v. titul. finium reg. & Titul. de Terminis moto.

Limitare iter) limitaneum iter, militare iter. Vertr. (nam & militaris via Ciceroni, Higino, Columellæ malè. Limitare iter, est semita modica, quæ relinquitur inter duo confinia lata pedes quinque ex duodecim tabularum præscripto, de quo dixi ad l. quinque Pedum. C. Pinium regundor.

Termini cum in Latio) alij, quàm is in Latio: alij, cuius & Latio: alij cum in Latino: alij cum Terminus in Latio T.

Terminum) alij terminon: alij terminus. T. quidam terminia.

Terminum) *τῆρμα*. T. Glossæ Termini *τῆρμα*, Terminum *τῆρμα*.

Via quidem) Via siquidem. A.

Qua sola teri possint) quæ solo teri possint. Scal. Lucretius, Loca nullius antè trita solo. Solum, infimum pedum calcaneum, Plautus, Qui auro habent suppastum solum.

Pinabant) pinabant. A. Pinabant apud Nonium. alij pinabant quo modo Ennius anal. 10. pinabant terram genibus.

Ab eo qui Romanus combustus esset) alij legunt, ab eo quod Romanus Romæ non combustus: alij, quo ad Romæ, eo sensu, mortuo nō combusto, vel combusto, osse tamen eius excepto, ad purgandam familiam, nec sepulto, familia funesta manet. Cætera vide apud Seruium libro 6. Aeneid. Cicero 2. de legib. Varronem 3. de vita populi Romani, & Nonium in Anthraciis. de sepulturæ veteris ratione. Quod ad penultimam lectionem attinet, ea Vertratio placet, displicet Scaligero. Nam etiā si Romæ nō fuisset combustus, non dicebatur humatus, antequam iusta soluta fuissent. neque proprie situs nisi posita inscriptione. Ante Nouendiale sacrum supra terram esse dicebatur: vbi comburebatur locus vstrina: cum conditus, funus: post denicale sacrum, humatus: vbi humatus, sepultus.

Aut si es exceptum mortui) digitum ad eam

eam rem abscindi testatur Festus: id genus Februi exuerias, vel exueræ Festo in Euerriator.

COLUMNA 7.

Et dicitur humilior, qua ad humum sunt, aut à re & Sabini & Lucani] Et dicitur humilior, quæ ad humum, ut Sabini ut Lucani. V. Et dicitur humilior, demissior, infimus, humillimus, Turn. ut hoc modo coniungantur, voci, humilior, ea quæ post sequitur, ibi, ubi nunc est Roma Septimontium, Scal. ita legit, Sunt quæ ab humo, ut Apulia & Latium: aut declinata ab hominibus, & Sabini & Lucani; Vtrumque ut Hetruria & Tusci, eo sensu: ab humo Hetruriam, ab hominibus Tuscos dici. Idem paulò antè sic legit, Et dicitur humilior, hinc ubi nunc est Roma Septimontium. Et post, Sunt quæ ab humo ut Apulia & Latium. alioquin, funesta non dicitur humilior, sed mortuus potius. Idem alio loco notat posse & hunc locum ita legi, & dicitur situs.

Latium & vtrumque] nouum & vetus Latium intelligit: alij tamen legunt, Latium aut vtrumque.

Qua regnum fuit Latini & vniuersus ager dictus Latium] dictus Latius V. T. ut aruus apud Plaut. Potest ita legi, dictus Latinus, ut & infra à Prænestè Prænestinus, Aricia Aricinus.

Ut nostri augures publicè dixerunt] publici. V. S. Cicero. publici augures videntur.

Ab Romulo] à Romo. V. T.

seruntur auspicia] seruntur auspicia. V. T.

Et enim ex agro Romano primum progrediebatur] alij, Romam primum. Scaliger ita legit, Romani primum progrediebantur.

Gabinus sine peregrinus] Gabinus quoque peregrinus. S.

Secundum hos hospitia habent singularia. Ab reliquo discretus] Secundum quos auspicia habent singularia, alij, secundum hos auspicia habent singularia ab reliquo: alij, secundum quos hospitia habent singularia, ab reliquo discretus.

Ager] Vetus scriptura ita habet, ager dictus est, in qua terra agebant, & vnde quid agebant, aut quo fructus causa: à quo id Græci dicunt *ἀγρῷ* ut ager, quo agi poterat. Fabius tamen primo & ultimo ridet Varro- nem cum ager ab *ἀγρῷ* Græco sit, non e- contra.

Sic qua agri dictus] Sic ageratus eius. M. S.

In quadratum actus] Vetus scriptura in quadratum actum, & latum & longum est cen- sum & viginti. Turn.

Centuria] vide Columellam. Sic. Flac. Var- ronem de re rustica.

Ut tribus multiplicata idem tenet] alij legunt

tribus partibus. Turnebus verò ita, ut tribus partibus multiplicatæ: vel ita, tribus multa- plicatæ.

Qua vehabant via, quo fructus comuebant villa] Imò quæ vehabant primò vehæ, dein- de viæ. Item quo fructus vehabant & vnde vehabant, vehilæ: & postea villæ, vide Var- ron. 1. de re rustic.

Ager cultus à coalescendo] malè à coalescen- do. Varr. cultum agrum deducit, cum potius à coalescendo esse ac dici debeat.

Quod primum ex agro plano fructus capie- bant campus] malè: id enim potius à Græco. Nam Siculi *ἰσχυροί* vocabant à flo- xu equorum qui ibi certabant.

A collendo colles] cur non potius à collo, colles.

Saltus Sc.] v. l. penult. §. 1. ff. si seruit. vin- dicetur. l. 25. ff. de pignorat. act. l. 12. ff. de act. empti. l. 8. ff. de instructo. alia est explicatio huius verbi. Nam in assignatione agrorum quatuor centuriæ coniunctæ, saltus. signifi- cat aliàs saltus montem ingentem, ut saltus Pyrenæus dixi plenius ad Festum in voce Saltum.

Semen, quod non plantè id quod est] alij id quod inde: alij, id quidem vnde. Vertranius. Semen dici putat, quod se minus sit cum se- ritur quàm cum metitur. Turnebus à semi, quod sit semiperfectum quiddam, habita ra- tione ad id quod ex eo prodit.

Alia qua] alia, quæ M. S. A.

Sella terantur] de tritico id intelligi oportet, non de farre. Far enim non in area, sed in pistrino pinsebatur, atque ex suis folliculis extricabatur: cui vsui pistulæ farrariæ.

Locus in urbe pura area] Pura, id est non æ- dificata, vnde locus purus in iure, non ædifi- catus.

COLUMNA 8.

Ager restibilis, qui restituitur] alia signifi- catione ager restibilis dicitur, qui bis in an- no aratur. Cæterum ea forma restibilis à re- stituendo, qua prostibulæ & prostibulū, à pro- stituendo. Restibilis autem *παραμφοῦς* & *παλινθεῖς* Græcis dixi plenius ad Festum.

à Nouando noualis ager] Nouare hic est arare quod Græci *νοῦω*, adde Varronem 1. de re rustic. 18. Plin. 19. quid Noualis terra, vide l. 30. §. 2. ff. de verborum signif. Glossis No- uale *νοῦαλον*, Noualis terra, *νοῦαλον* *νοῦαλον*.

Noualis ager aruus] alij ita legunt, noualis ager aruus, ut apud Plaut. non aruus hic sed pascuus est ager. Eadem ratione apud Gram- maticos & Varronem, ager aruus dicitur. alij aruum interpretantur agrum aratum nec sa- tum: alij agrum sationalem.

Arationes] Arationes, agri erant publici, Ddd ij

qui aratoribus colendi dabantur (plerumque aratoribus etiam lege publica auferebatur, & colonis assignabantur. ut Capuanus lege Julia) ex quibus decumæ siue decimæ (vnde agri decumani dicebantur, iis oppositi qui immunes Ciceroni 4. in Verr. dicuntur) ut ex pascuis agris, scriptoræ (Plautus, ob meam pecudem scripturam accepit. vide quæ scripti ad l. 9. Cod. de vestigalibus in verbo Arabarchiæ.) è portubus, portoria, vestigalia populo Romano pendebantur. Cicero pro L. Manilia, Neque ex portu, neque ex decumis, neque ex scriptura vestigal seruari potest: & 4. in Verr. Mercator, arator, an pecuarius. Vbi postea meminit ordinis aratorum, pecuariorum & mercatorum. Et hoc quidem modo aruus & pascuus ager distinguuntur, ut & pecuaria & aratiuncula apud Plautum.

Sustollit.] sustulit. A.

Sulcus [Gc.] Varro ñ sulcus, à sustollit deducit, quod melius à Græco *ἄλμα*. Et in libris de re rust. sulcum interpretatur, quæ aratrum vomere lacunam facit. Et veteres quinto, sexto & nono sulco serere dicebāt, pro quinques, sexies, aut nouies serere agrum. de sulcis aquariis v. l. 1. § 3. § 9. l. 24. ff. de aqua & aquæ pluuiæ.

quod ea terraiacta, id est proiecta, porca] alij legunt, porrecta. Sic idem Varro 1. de re rust. 29. porcam dictam esse ait, quod ea seges frumentum porricit. Alij grammatici quod porriciat, id est prohibeat aquam frumento nocere. Porcas à rusticis liras vocari Columella ait. Cum inter duos sulcos latius distantes medius cumulus sicam sedem frumentis præbet. De porcis & sulcis aquariis, v. l. 24. ff. de aqua & aquæ pluuiæ. vide Festum.

prata quod sine opere parata] aliter Colum. 11. c. 17. quod protinus sint parata, nec magnum laborem desiderant. Et Varro 1. de re rust. prata parata appellant. Fortè pratum à Græco est Nam apud Græcos *μεγέθη*, viride. adde l. 31. ff. de verborum signif. adde Festum.

Sine opere] sine opera.

Diuidit in eos agros, cum scribis Sulpitius] mendosus hic locus videtur Vertranio. Vetus ita habet, Diuidit enim eos eius Sulpitius. Turnebus, diuidit enim eos Seius Sulpitius. Scal. alludit eò cum scribit Sulpitius.

Ve rursus capias fructus appellantur rura] Palis hæc à Varro. Rura enim potius à Græco *ἀγρον*.

Sulpitius.] Iuriconsultus scilicet.

plebes rura largitur ad aream] alij legunt largitur ad aream. Scal. verò, plebei rura largiuntur ad aream, vel plebi rura largitur ad aream. Ad aream, id est vberes fructus, & prouentus. Id enim Plauto ex aliis autho-

ribus aliis ad aream largiri rurā, quidam putant idem esse quod, agros frumentarios largiri: contra quā prata ad scenile. Alij, ad annuas messes largiri. fortè addendum est ad arandum. Alioquin aream dictam Festus arbitratur, quasi exaruerit, neque quicquam possit generare.

Prædia distantē ut prædes à præstando] cum quid de publico conducebant mancipēs & publicani, prædes dabant, qui prædia sua ob eam rem obligarent, teste Cicrone in Verrem, Ac prædia, res ipsæ: prædes, ipsi fideiussores, Asconio. v. Festum in Præd.

quod ea pignori data] pignore dato, alij eo pignore dato.

publicè mancipēs fidē præstans] Publicè mancipi fidem præstent, Verr.

Vbi nunc est Roma septemmontium demissior infirmus locus] vbi nunc est Roma Septemmontium nominatum à tot montibus. T. Scali-ger in appendice putat citare hic à Varrone versum Trochaicum cum acrostichide hoc modo, Hic vbi nunc est Roma, Septemmontium demissior infirmus locus. Quæ verba, Varronis interpretatio mox sequitur, infirmus, humilimus. Antea quinque dixi quibusdam videri hæc verba Varronis coniungenda superioribus, vbi de familia funesta agitur.

Terra abiit in nimbos] abijt.

Pacuvius, Terra exhalat auram atque auroræ humidam atque humectam] Est qui ita restituat, Pacuvius, exhalat auram terram atque auroram humidam atque humectam.

Hinc sudor quivis deorsum in terra himber] hinc sudor aquæ vis deorsum. A. hinc sudor vdor ei quavis, V. hinc sudor, vdor. Is quavis deorsum in terram vnde sumi potest puteus. Alij ita legunt, hinc sudor quivis himber in terra: alij, hinc vdor. Aquæ vis in terra himber. Alij, hinc vdor aquæ vis deorsum. hinc terra Vmbria. (Vmbri Diodoro, Solino & aliis *ἄνδρες ἱμῶν*) Vel ita, hinc vdor, hinc quavis deorsum terra, ut humbria humilior. De Vmbria adde Isidorum.

Æoles dicebant ut τῆς πόλεως &c.] Æoles dicebant ut τῆς πόλεως sic τῆς πόλεως & τῆς πόλεως, ut nunc *ἐστὶν*. T. Æoles dicebant τῆς πόλεως, sic potura à potu V. Æoles dicebant τῆς πόλεως, non ut nunc *ἐστὶν*. S. alioquin τῆς πόλεως non est dictio Græca eo sensu: sicuti & τῆς πόλεως. Illud enim Thucydidi significat templum Pythij Apollinis (non aquam ut perperam putat Hesychius) Hoc verò fluvium significat, non puteum. Quinetiam potura, verbum satis insolens.

Puteoli à puteis vel putore.] adde Festum. Strabonem 5. Stephanum de urbibus.

Vbi in puteis obruebantur homines qui locum publicum extra Exquilias] Horatius de Exquilias

illis loquens. Hic miseræ plebis stabat commune sepulchrum, &c. plebis dixit, quia is locus sepulturæ inopum in suburbanis destinatus: Culinas appellatum eundem locum Virbius scribit.

Puticulos] alij Putiluculos: legendum Puticulos S.

Quod inde suscipiunt lumen] quod antea suscipiunt. A. Quo deinde suscipiunt perpetuò flumen, Lacus: Lacus, in qua ibi aqua. T. quo inde suscipiunt. V. quo inde suscipiunt perpetuò flumen, Lacus, Lacus. Lama ubi aqua contineri potest S. ut in quo inde sit idem quod vnde.

Perpetuò lumen] perpetuos lumen V. perpetuo flumen. T. Nisi in Lumen significet funera quæ cum funeralibus efferebantur.

Stagnum quod Græci σῆμα] σῆμα Vertr. σῆμα T. Stagnum à Græco σῆμα S. inde Statina seu Statina aquæ, contrariæ perennibus & manantibus. 2. Plin. 88. Ego nihil mutandum censeo. Id enim vult Varro, Stagnum à σῆμα derivari: id enim appellationis habuisse primum, de Stagno. adde l. 1. §. 4. n. ut in flumine publico. quod restagnare. v. l. 1. §. 6. n. de aqua & aquæ pluviæ. l. 2. §. 28. n. ne quid in loco publico.

Quod nomen habet primum] habuit primum V. hoc quid sit, dixi, sed quid? Scaliger ita legit, quod non habet rimam. mouetur autem eo quod Græci vocant σῆμα, id quod minime rimosum est & fideliter continet, cui contrarium sit futile.

Stillicidia, fluminaque ut ita fluant cadantque] Stillicidia fluvia, quæ ut ita fluant, cadantque V. Stillicidia, flumina, aquæ uti fluant cadantque S. (sic enim in Senatusconsulto apud Frontinum quominus ea aqua ire, cadere, fluere) inde Caducæ aquæ, quæ ex diuidiis seu Castellis & fistularum manationibus fluebant. Ego ita lego, Stillicidia, uti nunc sunt ut ita sint, cadantque. argumento legis 17. §. 3. n. de seruitutibus prædiorum urbanorum.

Fluit continuè] fluit continuò A.

Qui circum Aternum habitant flumen Amiaternini] fortè legendum Amaternini Græci ἀματιερνίνους.

Qui aliter facit ex ambitu causam dicit] qui aliter facit indagabili ex ambitu causam dicit. V. Vertr. ita lego, Qui ad honores iter affectat indagabili &c. vel qui honores ita affectat &c. indagabili &c. &c.

Quot caput] cuius caput. S.

Extra Latium] rectè: oritur enim Tiberis in Tuscia: ideoque nomen eius nō Latinum.

Nihil Latium, &c. quod] Latinum & ignotum ut quod A. male. nec enim ignota Tiberis origo. Nam à Tiberi Tusco, Tiberis qui ante Albula. vide Festum.

Anceps est historia] id est duplex. sic enim apud Nonium in Anceps.

Dehebrim] alij Tibrim: alij Deheberim. 3. Plin. 5.

Albulam Vocitatum] Albulam appellatum. V.

COLUMNA 9.

Propter Tiberim regē] alij Tiberium legunt ex Luio. De Tiberi hoc constat. Tiberim, à Tiberi Tusco: à Tiberi, Tiberium regem, Deum Tiberinum, Tiberium familiam.

Et Austrum] & Eurum. V.

Europa] vide Festum in Europa.

Manius] Manilius v. Mallius M S: de Manliorum & Maniliorum familia dixit ad Festum.

Sunt & nomina] multa desunt quæ ibi ab *Sabinæ necata armis*] necata armillis: ita lego.

Tarpeium saxum] pars erat montis Tarpei seu Capitolini, vnde nocentes deiciebantur periuri communiter. Manilius eò etià deiectus: ut & qui Tribunorum maiestatem violassent, quæ poena postea legibus vetita. l. 24. n. de poenis. saxum etià dicebatur simpliciter. Horat. Deicere è saxo ciues.

Ab eo latè Saturniam terram, &c. etiam Ennius appellat] Italiam, Saturniam olim vocatam author Halicarnassensis: eorum oppidum Saturniam illic fuisse ubi Roma, testatur Ennius apud Catonem in Fragmentis Originum. Hinc Virgilius, Ianiculum hinc: illi fuerat Saturnia nomen. T. S.

Quam Iunius scribit] quam Iunius describit, vel de qua Iunius scribit.

Iunius] Gracchanus s. de quo in l. vnica. n. de officio Quæstoris.

Nunc vocant Pandaniam] quod semper panderetur, ac pateret, teste Verrio.

Ab aduentu hominum] ab aduentu hominum. T. hanc emendationem à Scaligero nō probatam: eò magis admittendā puto, quod sequentia Varronis verba eam satis euidenter arguunt, ibi paludibus: & post, qui aduehebantur ratibus.

Ea qua tum itur Velabrum] ea qua tum descendebant, dicitur Velabrum. ea qua tum dicitur velabrum. V. de qua tum dicitur velabrum. infra, qua nunc itur velabrum. S.

Vnde ascendebant ad rumā noua via locus est & sacellum lacum] Vnde ascendebant ad imam nouam viam locus sacellus labrum. V. vnde ascendebant ad imam nouam viam locus sacer velabrum T. vnde ascendebant ad Rumiam, noua via, uti locus & sacellum larum. S.

Velaturam facere dicuntur] velaturam facere Varroni lib. de re rustica dicuntur qui

ex plaustrorum vecturis viuunt. Plutarchus,
ὅτι δὲ πρὸς μὴδὲ βαλάντιον καὶ οὐδ' οὐτ.

Quadrantis ratis] ratici. V. malè. Quadrans
 raticus dicitur Festo & Plinio 38. cap. 3. quòd
 in eo esset ratis effigies: vt nauis, in asse. Rati-
 tus igitur idem quòd ratem habens, rati in-
 signitus ac notatus. Quin, ex hoc loco nota-
 ri potest, quadrantem portitoribus solui so-
 litum vt & balneatori. Horat. Iuvenal. vnde
 balneum, res quadrantaria dicitur Senecæ
 epist. 87.

*Reliqua vrbis loca discreta, & Argeorum sa-
 craria in xxvii. partes vrbis disposita* [Ec.] A-
 lii Argeos loca sacris faciendis interpretantur.
 Alij verò existimant per quatuor tribus Ar-
 geos diffusos per xxvii. sacraria: cum & in-
 frà legatur Primæ regionis quartum sacra-
 rium: & post, Argeorum sacellum sextum.
 Planè Varro hoc dicere videtur, Argeorum
 sacraria in xxvii. partes vrbis disposita.

Vt Argeorum] cum Argeorum. V.

In xxvii. partes] in totidem partes, seculo
 Varronis, Roma distributa: seculo Augusti,
 in xiv. teste Dione lib. 55. Plinio, Tacito. P.
 Victore,

C O L U M N A I O.

E queis prima est scripta regio Suburana] vt
 vltima Arniensis. Cicero in Rullum, descri-
 bat ab Suburana vsque ad Arniensem.

A celo] à Coele. V. alij Cele. Halicarnas-
 sius καὶ αἰθρ.

Cæly] Cælis. V.

Vicum Tuscum] Ergo Varro putat à Vibenni
 Tusci copiis in eum locum deductis vicum
 Tuscum appellari, quòd aliter extat apud
 Liuium.

Inter eos] inter eos. V.

Minerium.] Templum Mineræ, vt Dia-
 nium, templum Dianæ.

Cerionia, quòd hinc oritur caput sacra via] vi-
 detur id velle Varro, Cerioniam denomina-
 ri à *κέρων* quòd caput est Græcis: quasi Cario-
 niam dicat.

Sacra via] v. Festum in Sacram viam.

Ab Strenia sacello] ab Stireniz sacello. V. a-
 lii Sereniz. v. Festum in Sacram viam.

Quotquot mensibus] quot mensibus V. sic
 Cato c. 43. rei rusticæ, Capita oleagina quot
 mensibus fodere oportet. Idem verbum re-
 peritur in lege Cum hi. 7. §. si cui 24. π. de
 transac. l. nec semel 12. §. nouissimè 5. π. quā-
 do dies legatorum. ad eam formam, superio-
 ribus locis, in iure, quotannis dicitur: & Plau-
 to in Stichis, scena 2. quot Kalendis. Liuius 5.
 quot diebus Cæterū Idibus (vnde Idulia Fe-
 sto in Sacram viam) hæc sacra fiebant: iis que
 agnā immolabant Ioui, teste Ouidio. ex cu-
 ius agnæ lana, flamines Diales conficiebant
 albos galeros suos. Ad eā cōsuetudinē allude

re videtur Horatius his verbis, Dum Capito-
 lium, Scandet cum tacita virgine Pontifex.

Proximo cliuo] primore cliuo V. & Vertr. pri-
 mori cliuo. A.

Subura] Sucurra v. Festum & Quintilian. 1.

Succusam] Succulam. V. & Vertr.

Secunda regionis Esquilina] secundæ regio-
 nis collis Esquilinæ.

Esquilina] Exquilinæ. V.

Rege Tullo] rege Tullo. V. & Vertr.

Lucus fagutalis [Ec.] lucus fagutalis & vi-
 rarum Querquetularum sacellum.

Conuenit] conuenit V.

Lucus Mephitis] lucus Mefitis. V. lucus
 Martis. V. lucus Meficis. V. malè. vide Festū
 in Septimontio: & Seruium 7. Æneidos.

*Quorum angustii fines nō mirum. Iamdiu enim
 late auaritia vna est.*] quorū quòd angustii fi-
 nes non mirum: iamdiu enim late auaritia,
 vagata est. vel auaritiæ via est. Hinc Ouidius,
 Iupiter angusta vix totus stabat in æde. &
 Varro. de vita populi Romani. Omnia re-
 gis temporibus delubra parua fuerūt, vt in
 veteri cultu: quæ sunt consentanea, quòd sint
 paupertina, sine elegantia ac cum castimo-
 nia, certè statuaria, quam Alexandrinus κα-
 ποτὺλας appellat, multò post introducta.

Lucus larum [Ec] *Querquetulanum sacellum*]
 & larium Querquetulanum sacellum. V. la-
 rum Querquetulanum. T. vt apud Liuium
 larum permarinum. Porro, quos lares quer-
 quetulos hinc Varro appellat, Festus Nym-
 phas Querquetulanas vocare videtur.

Terticeps] Terticeps. V. terticeps V. T.
 Vertr. Triceps Volaterranus.

Dexterius via] dexteriore via T.

Tabernola] pars quædam in vrbe ad Cæ-
 lium montem.

Quadriceps] quatriiceps V. quatriiceps
 Volaterranus.

In singulis est] in singulis est. V. in Esquilis
 est. T.

Quinticeps] quinticeps V. quinticeps
 T. Porro biceps, triceps, quatriiceps, quinti-
 cept, nō significat, habere quatuor vertices,
 vt putat Volaterranus: sed secundū esse, ter-
 tium, quartum, quintum caput.

Septimius mons] Sceptius mons. V. T.

Petillum] Petillium V. alij Petellinum: alij
 Potilinum: ex P. Victore. Vertr.

Esquilinus sexticeps] Esquilis est. S.

Cippius mons] sic Festus: alij, Cispus.

Aeditum] ædituus. V.

Habere] habitare.

E queis] è quibus. V.

Viminio] Viminco. Victor. Viminio. V.

Viminera] vimina nata. A.

C O L U M N A I I.

Ex Argeorum sacrificiis] ex Argeorum sacris
 Adum.

Aduersum est pila Nari, ad eam salutis.] aduersum est pila Honoris V. aduersus est pila Horatiam T. (in ea Curatorum spolia fuisse testis est Halicarnasseus) Alij Pilonoris legunt: alij, honoris eadem, male. cum trecentis annis post Argeorum sacra, dedicata aedes honoris fuerit à Marcello. Turnebus aliquando legit aduersus est Apollineris eadem. vel aduersus est Apollinaris. Collis vel vicus. Hunc secutus Scaliger legit Apollineris aedem & Salutis. Hæc enim omnia fuerunt in colle Quirinali & Apollineris aedem: ut boueris, 10 fueris, lapiderum, nucerum, regerum.

Collis Martialis] collis Martialis S. teste Dionysio 9.

Habere solet] habitare V. Vert. T.

Dei fidi] per eum sanctissimè adiurabant. unde Græcis *εἰς*. Comicus per Diem fidium queris, iurato mihi. Video, necesse est eloqui quidquid roges.

Musbellario] Instellario V.

Turaculum] auraculum V. auguraculum T. 20 Locutus erat unde augures auspicabantur Festo: in quo Numa inauguratus, Linio. auguraculum appellat Victor, idque in Palatio collocat. Græcè, *αὐρακίον*, *αὐρακίον*. In castris quoque similis locus erat, ubi duces auspiciis operam dabant: idque augurale Tacito 2.

Aedificium solum est] id est, multa illic delubra & fana, sed priuata tantum aedificia.

Quod Palantes] quod Palantei V.

Aborigines] qui essent. v. Festum.

A pecore] id est pecoris balatu ut Næuius. nisi sit legendum, pecusculum à pecore, v. Festum in pecusculum, partem palatij fuisse Scaliger notat.

Germalum] Cermalum Fest. *κέρμα* & *γέρμα*. Plutarchus in Romulo.

Hi inuenti] è Tibri inuecti S.

Velia] Cato testatur in fragmentis Veliam, partem montis Capitolini à vellenda lana appellatam ante monstratam ab Hetruscis vel- 40 laturam.

Vellera] velle mera V. vel lemina: vel vellimina. Nam & ita Varro in libris de re Rustica S.

A quo tribus appellata,] sic Plutarchus in Romulo. Centurias tamen equitum fuisse ait Linius, & Plin. de viris illustrib. unde Horatio, celsi Rhamnes. Sed nihil vetat, populum in tres partes diuisum: & tamè ex ea unaqueque centuriam equitum institutam.

Tatensium] Tatium V.

Tatenses] Tatier. V. Vertr. Titientes. Plin. Linius. Festus: alij, Tatij. vtrunque non male: nam à prænominè Titij Tatij regis, Titientes à nomine, Tatientes, Titios vocat Propertius: ut Lucanus Titios sodales.

Ramenses à Ramulo] Ramnes. V. alij Rha-

nes. Ceterum qui Ramnes vel Ramnenses hic, Varroni, tribus: Horatio, ciues Romani.

A Ramulo] idem Linius, Plutarchus, Plinius.

Luceres à Lucumone] Sic Plinius: Festo Lucerenses & Lucumedi à Lucumo Tusco vel à Lucero rege Ardez. Plutarchus ab asyli loco. Vide Sigonium 1. Emendat.

Imine] Gracchanus cognominatus à Gracchi amicitia, ut ait Plinius. Eius Cicero meminit 3 de legibus, & lex vnica ff. de officio Quæstoris.

Voluumini] Voluius V.

Quinta, quod sub Roma, Romilia.] Ex hoc loco possis colligere, certum quendam ordinem fuisse tribuum. Sic Cicero in Rullum conqueritur in agri diuisione & assignatione, Rullum incipere à Romilia prætermittis urbanis Saburana, Esquilina, Collina, Palatina, à quibus primis incipere debuit. T.

Esse Harpocrates digito significat, qui sunt Taantes & cæ.] Ex loc & cæ. V. et si, & cæ. Vertr. et si Harpocrates digito significat, ut taceas, Politianus Miscell. 83. Fortè legendum, ut taceam, optimo sensu. Et si Harpocrates digito teneat labellum & significet ne hoc euulgem, tamen hoc dicam. Alij ita hunc locum emendant. Est si. non male, pro silentij indicio: & si. vsurpantes, ut est apud Plautum Truculento Act. 3. scen. 1. apud Terentium Phormione Act. 5. scena 1. Scaliger putat, hæc verba sumpta ex veteri quodam poeta qui ita fortè scripserit, Sancte Serapis, Isis & Harpocrates digito qui significat si.

Harpocrates] Plutarchus in Iside refert Harpocratem Osiris & Isis filium extrinsecinum, id est natum ante iustum tempus (quæ interpretatio Græci) vocem non emisisse nascendo: atque ob id silentij Deum haberi, eiusque signum apud Ægyptios ore obligato atque digito obsignante. Inde Ausonio sigalis dicitur. Aut tua Sigalion Ægyptius oscula fignet. Catullus, & patrum reddidit Harpocratem, id est mutum & elinguem. his adde Augustinum 18. de Ciuitate 5.

Taantes] Taantes Eusebio. Mercurius fuit non Deus Phœniciorum, sed Ægyptiorum Thot vel Theuth. teste Cicerone in libris de Natura.

Astarte] quæ & Astaroth. Ea fuit Venus quam Solomon etiam coluit. Reg. 11. dicta autem Astarte à grege & victimarum multitudine. Alij putant fuisse Iunonem sub ouis forma adoratam: Nam & Iuppiter Ammon, sub specie arietis colebatur. Alij, deam fuisse Sidoniorum & quidem Venerem, Astri figura cultam: quemadmodum & Dagon à reliquis Phœnicibus, sub piscis forma, quibus 60

Dag pifeem significat.

Ambracia] Samothracia V. rectè. Hi enim omnes Dij in Samothracia culti. alij legunt Imbracia. Nam & ita Ambracia dicitur à fluviò Imbraso, teste Callimacho & Stephano. quanquam & Ambracia non omnino repudiandum, cum inibi Æneam Veneri & Diis magnis (qui sunt Dij Samothraces) templum ædificasse Dionysius scribat.

Samothraces Dij] qui à Dardano in Phrygiam: ex Phrygia ab Ænea in Italiam postea deuecti. Varr. 2. Humanar. Festus in Salior. Vnde hi Romanorum penates & *θεοὶ μεγάλοι*, teste Caisio Hemina. Tertullianus libro de spectaculis, Tres aræ, trinis Diis parent, Magnis, Potentibus, Valentibus. & Iuuenalis, Iuret licet, & Samothracū & nostrorum aras. Eorundem sacris religiosissimis homines initiabantur.

Neque, et vulgus putat, hi Samothraces Dij qui Castor & Pollux] Paulania tamen & Eusebio de præparatione Euangelica, Samothraces Dij Castor & Pollux. Cabiri, Corybantes. Macrobius Iouem Iunonem & Mineruam fuisse ait.

Dui potes] qui & ob id *καὶ δυνατός* Eusebio de præparatione Euangelica: Cabir enim Syriaca & Phœnicia lingua, potem siue potentem significare, vir doctissim⁹ antea notauit. quo pertinet illud Tertulliani, superius à me relatum ex libro de Spectaculis. Tres aræ Trinis Diis, magnis, potentibus, valentibus.

Hæc duo calum & terra quod anima & corpus humidum & frigidum] hæc verba humidum & frigidū, ad corpus referenda. Est enim anima calor & siccitas.

Parire] *παῖδας* pro parere.

Genus pennas conddecoratum] id est aues: vt & apud eundem Ennium corpora pennipotentum, id est auium.

Non animas] sumptum ex Epicharmo. vide Laertium in Platone.

Veni diuinitas se pullei infinuans se ipsa anima] Lucretius in pecudes alias diuinitus infinuet se Ennius, vt noster cecinit.

Animalium semen ignis] v. Festum in geniales Deos. Turnebus putat Zenonis eam sententiam fuisse, ignem sua vi omnia deflagrare: deinde omnia per ignem renasci, quod Scaligero displicet: primò, quod Zeno huius sententiae author non fuit. Deinde non magis fieri posse vt anima constet ex incendio & conflagratione, quàm ex corruptione. Cæset itaque, hic non agi *ἀπὸ τῆς καταστροφῆς*, sed de eo quod præter quatuor elementa, quintum constituitur à Zenone (quod ab Aristotele *πῦρ*) igni scilicet: ex quo mens & anima. De quo vide Ciceronem. 4. de finibus, & in Academicis: Tertull. libro de anima, Plu-

tarchum in Decretis. Laertium in Zenone,

COLUMNA II.

Innumerabiles & immortales ignes] Stellas & Solem intelligit.

Epicharmus Enni] id est Ennius in eo opere cui titulum fecit, Epicharmus. Nam Epicharmi poetæ Pythagorici quædā *ἀπὸ τῆς ἀλυσινίας* interpretatus est Ennius ab eo opus suum Epicharmum inscripsit, in quo illā *ἀλυσινίαν* sibi accidisse testatus est. Hoc versu, Nā videbar somniare ego Medelle mortuū. Et Horatius de Ennio loquēs, dicit Ennium, curasse somnia Pythagorica.

Istic est Sc] Trochaicus ex Ennij Epicharmo.

De sole sumptus ignis] Varro 1. de re rustica, Principia mundi Ennius scribit, aqua, terra, anima, Sol.

Istic altus mentis] *ἰσ*q; totus mentis est. T. *mentis*] id est mens, quomodo in eodem opere alibi Terra corpus est, at mentis, ignis est.

Humores frigida sunt humi] humores frigidescunt humi. V.

Omnia ex se genuerunt] omnia ex genuerunt. V. T.

Frigori immiscet calorem] Trochaicus.

Humori ariditatem] Sic Varro in Prometheus. Excusi & Vertranus, ariditatem habēt. utrūque probabile est. Nam & Plauto hilaritudo & hilaritas dicitur: Cæcilio Pulchritudo & pulchritas: Tullio beatitudo & beatitas. de quibus vide Gellium 13. cap. 3.

Animam aether adiungat] adiungat, id est adiungit: est autem clausula Trochaici versus Pacuuij in Chryse, qui integer est apud Nonium. Cæterum hoc innuit, animam esse ex æthere, corpus ex terra: ne alioqui putes hic agi de connubio & amore cæli & terræ, de quo apud Euripidem, Æschylum, Virgilium. Statium, ex opinione, Scytharum cuius meminit etiam Herodotus 4. & Pausanias.

Esse igitur corpus terram qua deperit ipsam] quæ peperit ipsam. V. qui dederit ipsam. S. ego ita lego, Esse igitur corpus terram quæ deperit ipsum, Quod dedit atque cap t, neque dispendi facit hilum. His ita, Ennij versus integer restituitur ex ipsomet Varrone infra, libro octauo. Est autem sensus Animam ab æthere: corpus è terra, vnumquodque illuc, vnde profectum, reuerti: terram (metaphora est ab amantibus sumpta) deperire ipsum quod rei vnicuique dedit: eandem recipere (metaphora sumpta est à fornicatoribus) id omne quod dedit, sine vilo dispendio.

natis] *Nati. Vulg. & malè.*

Vbi nimius ardor] non minus ardor M S. malè. hoc enim significat omne corpus interire, ac sterile esse vbi nimius sit ardor, aut humor.

ardor & humor] Principia illa duo Pythagorica.

in Nuptiis] Idem Varro x. 1. de vita populi Romani apud Nonium. v. Festum in Facem. Plutarchum in Problemat. dixi ad legem penultimam. de donationibus inter virum & uxorem.

hic & hinc & V.

iunctione sumit Venus, hinc Comites] iunctione sumit Venus Comites hinc. V. iunctionis Venus, comites hinc. T. eo sensu ab aqua & ignis iunctione Venerem dici: ac proinde Ignem & aqua Comites Veneris in Nuptiis adhiberi, sed alij legunt, vinctione, quod magis probo. Nam Venus à vinctione potius, quàm à iunctione est. Ego verò locum depravatam scio, non tamen insanabilem. Sententia, itaque paulò altius repetita sic lego, in limine adhibentur, quòd coniungunt hæc. & mas ignis, quòd ibi semè: aqua femina, quòd for? (vel quòd fouet) ab eius humore & ignis iunctione, subit Venus. Hinc Comicus victrix Venus, &c. meæ emendationi fauet, quòd poetæ de cælo semen igneum descēdisse in mare fingunt, ac natam è spumeis Venerem vinctione, aut si mauis coniunctione ignis & humoris. Quin Varro ex Comico statim probat Venerem victricem appellari non à vincendo, sed à vinciendo.

sumit Venus] subit Venus. Ita legendum censeo, vt superius ostendi.

Victrix] alij victrix, cū à vinciendo deducat, non à vincendo.

Venus Cælogena] iuxta Platonem in symposio, ea ab Ægyptiis celebratur, teste Eliano lib. x. diuinandi dea, cui rei vocabant, in quâ celebrabant, abstinentes temeto. ab ea Venere alia fuit Venus *misæque*, quæ volgiuaga Lucretio, *vergata* & verticordia.

In Asoto Ennij] In Sota Ennij V. legendum in Sotadico Ennij, nec enim Ennius sed Cæcilius Asoto scripsit.

ibant malam viere] ibant malam viere. V. ibant manè viere. A. Vertr. alij, ibant malaci (id est molles) alij, ibant malaciam viere. T. S. quod est, mollem Plauto. Hic autem versus valde deprauatus est apud Censorinum, e. vlt. hoc modo, ibant mala eluere, Veneriam corollam.

Palmas &c.] Palmam Varro hoc loco dici existimat, quòd paria habeat folia. dicendum potius, à similitudine palmæ humanæ dici, vt & palmites. Quin idem Varro in libris de re rustica à pariendo, parilemam deducit: inde postea, factum, Palma. adde Plutarchum li. 60 sympos. Cæterum vt nihil dissimilem tota

hæc sententia de Palmæ originatione, videtur à sua sede aberrare, & inceptam de Venere originem interturbare.

quam haberet vim significantes] quam habeat vim, significant res Veneris, Vertr. res veneris, id est, coniunctio maris & femine vt in lege 23. de adulteriis. In aliis ita legitur, significantes Veneris. s. Excusa valde placet. licet hæc verba, quæ haberet vim significantes, nihil aliud ostendunt, quàm vitam & originem. nam mox declarat, Vis vocabulum pro vita accipi, laudato ad eam rem versu Lucilii. Vt ad rem redeam, Effectus ignei seminis è cælo delapsi, & spumæ maritimæ Venus. Inde, vis, origo, ac vita eius. Alludere his verbis videtur ad Græcum vocabulum *ἀφροδίτη*, quæ ab *ἀφρός* spuma.

à qua vi nateis dicta vita] à qua vi nateis dicta vita, vides. Vis V.

Saturnus] vocabulum Tusculum: Tuscorum autem lingua Aramæa & Syriaca, Saturnus latentem significat, à quo Latium eius vxor ops Latia in Pontificum indigitamentis. Vide 13. Gell. 21.

Ex quo ignis Saturnalibus] ex quo igneis Saturnalibus. Vertr. hoc autem vult Varro Saturnum à Satu, id est principio rerum omnium dici ostendi, quod eius feriis Saturnalibus ignis (principium generationis) seu cerei lucentes dabantur.

cerei superioribus mistantur] superioribus dixit: quia pauperes clientes proceribus cereos mittebant, de quo vide Macrobius. i. cap. 7. & 12. eoque pertinet illud Epigramma Antipatri. 6. Anthologiz *ἀμύδα καὶ χέριον*, &c. Quin Saturnium cereis accensis precabantur idque Lucem facere Saturno dicebant: quod tamen Festus interpretatur caput detegere Saturno, propterea quòd, cū aliis diis preces concipiebant, caput obnubebant.

Ops, quod hac omne opus] Potest & à Græco *ὤπη*.

Hæc enim Terreis gentibus, &c.] Istæ terreis gentibus omnes peperit & resumit denuo: Istæ dat cibaria. Istæ omnibus fruges gerit. Scaliger ita hoc versus restituit Ennij Epicharmo.

Ennius] in Epicharmo.

quæ quòd gerit, quæque gerat. V.

Ceres] huic Etymo assentitur Cicero. nisi malis à Cereō antiquo verbo quod est Creos: aut à Græco *κῆρυξ*. Nam ita prius vocabatur, teste Hesychio.

Istic] Trochaici versus Epicharmi Ennij.

Iuppiter quem Græci uera] ita Æschylus apud Clementem Stromat. Democritus apud eundem in Protreptico, & Plato Comicus.

quem Græci vocant æra] similis est locus Pacuij in Chryse. ibi, Græci perhibent æthera: & Ennij, vt à Probo citatur, perhibent quæmne æthera lingua.

Hæc propter &c.] locus est corruptus, nisi etiam legas, Hæc propter Iouem sunt, ista quæ dico tibi.

Qui mortaleis atque herbes belluasque omnes iuuat,] quia mortaleis omnes atque arbores herbæque iuuat. Vertr.

Iuuat.] Iouem à Iuuando dici Varro, & post eum, Cicero existimat: displicet tamen illa originatione Lactantio 1. Institut. 2.

Quod patefaciat omnia & ipsum semen. Nā tunc est conceptum, & inde cum exit.] conceptum & idem cum exit. V. conceptum, exinde cum exit, quod oritur. Vertr. eo sensu, ex quo primum semen quod oritur apparet, tū conceptum esse cernitur. Scaliger verò ita, & idem tunc exit, quum oritur. Ego verò ita legendum cenfeo. Nam tunc, vel, quod tunc est conspectum inde cum exit, quod oritur. vel ita, Nam tunc est conspectum exinde, eū exit quod oritur. nisi etiam malis ita, cum exit, cum oritur.

COLUMNA II.

Diui & Diespiter dictus, hæc est aer dies pater.] in aer refero ad Diouis. Gellio Diouis quasi die iuuans. vnde idem Lucetius dictus est. Est etiam Diespiter, Dis pater. Iuppiter & aer infimus.

Sub die.] adde legem vnicam. §. 3. de via publica: Festum in Dium.

Negant sub tecto per hunc deierare oportere.] Idem Varro de liberis educandis: & Plutarchus in Romanis c. 28. Cato apud Nonium. Sic nominare deam Tutelinam sub tecto, religio erat, teste Plinio.

Putabant hunc esse Sanctum à Sabina lingua.] putabant hunc esse Sangū, &c. V. rectè. Nam Catone in originibus teste, qui Sangus Sabinis, is Sanctus Romanis, ab eo Sagi pontifices. verum Festus in Propteruiam, & Lactantius eum Sancum vocant. Propertius autem Sanctum. Pars Sanctum voce canebat Auctorem generis. Abs Sango, Sanqualis porta Romæ, quod proxima ædibus Sangi. Festus in Sanqualis. Ouidius 6. Fastorū, Quærebā Nonas Sanco Fidio ac referrem, an tibi Semo pater (anteā malè in illo Ouidij loco legebatur, Semipater vt & in inscriptione veteri Sanco semipatri: vt apud Liuium 8. idem Semi pater qui & Sancus.) tum mihi Sancus ait. Curcunque ex illis dederis, ego munus habeo, Nomina terna fero, sic voluere Cures. Quo ex loco notari potest trina nomina fuisse vnius ac eiusdem, Semo pater, Dius Fidius, Sancus. alius, Sanctus Fidius & Hercules. & ita Vertranus putat.

Dius Fidius, id est Diuis filius.] Vt Græci

Menæger.] sic Festus in medius fidius.

Sanctum ab Sabina lingua & Herculem ab Græca.] Festus in Propteruiam, Herculi aut Sanco, qui idem est Deus.

Idem.] Item.

Quorum quod finis ortus, ortus dictus.] quorum quod finis, ortus dictus. Scaliger in Cōiect. Vt ortum in neutro, pro loco vsurpetur: in masculino, ortus pro Deo, quemadmodū cœlus & cœlum. Alij putant Diouem hīc infimum aerem & ortum appellari, cuius vxor inferna Iuno seu Proserpina. vnde Virgilius, Iunoni infernæ dictus sacer. Potest quoque videri ortus dici à Græco ὄρε quod conditorium mortuorum est Menandro.

Finis ortus] sic Amphiarus in Thetide de orco loquens. O cunctis finitor maxime rerum.

Ex dicta Noctiluca in Palatio.] Horatius ita Lunam appellat, Ritè crescentem face Noctilucam. Lemnius vetustissimus author Venerem eam esse ait. alia significatione Varroni in Bimareo, Noctiluca vsurpatus pro lucerna.

Noctiluca.] quod noctu luceat, eadem ratione à Plauto in Curculione Noctiuigila, noctilucum dicitur, Glossis Noctacula, item noctilucum.

Ibi noctu lucet templum.] id est noctu in eius templo lampades lucebant. vnde Varr. lib. 4. scribit, Noctiluca, lucere, ab luce: quod propter lumen amissam is cultus institutus.

Vocabulum Græcum alserum, Latinum alserum.] id est Apollinis Græcum vocabulum est, Dianæ, Latinum.

Et hinc quod in altitudinem & latitudinem simul Diuina appellata.] & hinc quod Diuina &c. T. hæc quod Diuina in altitudinem &c. S. Hoc vult Varro, Dianam seu Diuinā dictā, quod Diuina sit: id est in duas vias feratur, in altitudinem scilicet & latitudinem, Nigidius tamen apud Macrobiū lib. 1. Dianam Ianam interpretatur, fortasse abs Iano seu Fano, qui & Sol, quod simul cum eo in altitudinem & latitudinem feratur. cui assentitur Cornificius lib. 3. vt eo sensu Diuina sit quasi Diuina Iana, vel Fana. Ianæ Lunæ sit mentio apud Varronem 1. de re rustica 37.

Diuina] alij Duana.

Plautus.] in Asinaria, Act. 3. scena 3. in Persa ait 2. scena 4. in Pœnulo. act. 5. scena 2. Stichus act. 5. scena 4.

Quasi proserpens bestia] id est quasi serpens. Vel quod Terra, vt Physici dicunt iuuat & lucet.] Turnebus ita legit, vel quod altera terra, &c. Nam vt scribit Cicero, Xenophantis opinio fuit habitari in Luna: eamque, terram multarum Urbium esse ac montium. Hoc igitur indicat Varro, Lunam esse quandam terram

terram lucentem, adde Plutarchum in tractatu de facie quæ in orbe Lunæ.

Parientes eam iuocant) sic apud Terentiū, Glycerium parturiens, Iuno Lucina fer opē.

Iuno Lucina) de Iunone hoc notandum præter superiores significationes, Iunonem id mulieribus fuisse, quod viris gentiū: ideoque apud Petronium iurat mulier per Iunonem suam: & apud Iuvenalem de viro muliebria patiente & molli dicitur, & per Iunonem do-
10 mini iurante ministro.

Ignis à nascendo, quod hic nascitur, & omne quod nascitur) quod hic nascitur, &c. V. quod hinc nascitur omne, & quod nascitur S. quod hinc nascimur.

Quod nascitur ignis scindit, Ideo calet, &c.) Ignis gignit V. ignoscit, ideò calet. A. Vertr. ignis indit. S. Porro scindere est penetrare.

Ve qui denascitur) Calsius hemina apud Nonium cap. 1. in Denasci quæ nata sunt ea
20 Denasci aiunt. Denasci Græcis *δενάσκω*; alij verò legunt, vt quod denascitur.

ab ignis iam maiore vi ac violentia Vulcanus dictus) ab ignis valore vique Vulcanus dictus. V. Vertr. quidam Vulcanum eum fuisse existimant, qui Tubalcaim in scripturis.

ab eo quod per splenderem fulget, fulgor) Sic Festus fulgura à fulgure, id est ferire: alij fulgorem à flammæ fluore dici putant. Vertr.

Et fulguri, quod fulmine ictum Phaeton contrarius dicitur) & fulguritum quod fulmine ictum, Vt Phaeton Vertr. fulmine ictum contrariis diis. S. Inde fulgurita loca, fulgure icta. Festus in fulguritu (eadē bidentalibus & obstita, apud eundem auctorem in Obstutum.) Fulguritæ arbores Plauto in Trinūmo: & fanatica arbor, fulmine icta v. Festū in Fanatica.
30 *Cōtrarius dicitur*) id est igneis, quique igni præ sunt, his enim Phaethon fulguritus.

Nympha Iuturna) Sororem fuisse Turni 40 Virgilius scribit, ab ea lacus & zdes Iuturnæ Romæ ab eadem fortē, Iuturnæ fons in Italia salubris iuxta Numicum amnē, vnde Romanam ad omnia sacrificia afferre aquam solebāt, teste Seruio: tamen Varro eam aquam non ad sacrificia, sed ab ægrotis petita fuisse notat. qđ Strabo refert de Lacu Acutidienfi.

quæ iuuaret) quod iuuaret.

Tiberinus) Is genius & Deus Tiberis, Cicero 3. de Natura.

Velina) Velini.

Velina) Nympha quæ lacui Velinio præsidet.

Nympha Commetia) Commotis. V. Comitæ V. alij legunt Lymphæ Comitæ T.

à commota (quod ibi insula in aqua commouetur. v. Macr. 1. Satur. 7. Dionysium. Plin. l. 1.)

Neptunus) ab obnubendo Neptunum appellari Varro hic ait: Cicero 2. de Natura, à nando.

à quo Nuptia, Nup *ſque dictus*) à quo Nu-

ptu. Nuptiæ dictæ. vel Nupta dicta.

Salaria Neptuni à Salo) Ea mō Græcis vt refert Tullius in Timæo. Est autem salaria maris recessus aquæ quæ ad salum cedit: vt Venilia quæ ad litus venit, & eiusdem accessus. Illam veteres Saxones Lidunam: hanc Malinam vocabant, vt testis est Beda Anglo saxo, & apud Marcellum Empyricum, Liduna, & Malina aliquot locis, accessus maris & recessus nō quotidianos, sed Lunares significat: quos obſeruari iubet in herbis legendis.

COLUMNA 14.

Venilia à Veniendo) dixi superius Venilia maris accessum esse. fuit etiam Venilia Nympha, Turni mater. Virgilius, Cui Palumnus auus, cui diua Venilia mater.

Plautus) Cistellaria.

quod ille) quod ibi. V.

tranquillo) deest apud Plautum.

Ventum gaudeo) ventum gaudet. V. hac formula aduenientes exceptos, Scaliger existimat. Verum tamen Varro hoc velle videtur aduenientes ipsos, euitaro maris periculo, his verbis, Ventum gaudeo, vt solitos adue Plautū in Curculione. alia significatione iumitur ventū facere apud Liuiū Comicū & Terentiū quod vel flabello vel tunica fiebat.

Mamers) nouit etiam hoc nomen Martis Lycophrōn.

Virtus vt viri *ſus à virilitate*) Virtus vt viritus à virilitate S.

Manus est hominis) Species prouerbiū.

Polluces, mō vt nunc Pollux) sic Plautus Bacchidibus, Castor Polluces, &c.

Feronia) Flaccus, ora manūque tua laumus Feronia Lymphæ. alij legunt, Ceronia, alij Cerronia.

Novensiles) alij Nouensides. Horum sæpe meminit Liuius. Arnobius refert ex Pitone fuisse nouem Deos, in Sabinis apud Trebiā: ex Granio, nouem Musas. Cornificius verò nouitatum præfides esse ait.

dicimus Larum Vestam) ita Antonius Augustinus, dicimus veteres verò, Hercule, Vestā. Scaliger, dicimus Herem, Vestā, Eam antiqui colebant postquam creuerant hereditatem. v. Festū in Herē. Idem, in Appendice (quod & monuit T.) ex veteri scriptura, dicimus Hecatem: legit, dicimus hęc, Palen. Excuse nihil necessario murādū. Quid enim Lara fuerit, satis notū. fuit autē Larū mater, quæ Muta & Larunda Lactatio l. 1. & Macr. Auso. Larunda progenitus Lar. aliis Larum mater, Mania.

Fortem fortunam, fidem. Eare Sabinorum linguam olent) Fortunam fortem, fidem Lares Sabinorum linguam olent. S.

Pons Opi) idem refert Halicarnasseus, nisi quod pro Ope Rheam nominat.

Larunda) Larū deę. V. de ea superius dictū. *Quirino*) id est Marti, quem Enyaliō vocat.

Halicarnasseus) non Romulo. Nam Romulus Tatio superuixit. Hanc distinctionem ignorans Vertranius, audeat Varroni ignorantiam aut annalibus falsum impingere. Cæterum Lilius Gregorius hoc loco legit, Carino.

Cloacineque) Cloacina dicta fuit, quod eius simulacrum in Cloaca repertum. v. Lactantium & Tertullianum in lib. de Pallio. fuit & Venus Cluacina dicta à pugnando. Nam Cluere veteribus, pugnare.

primum nomen) primum nominatum. V. primum nomen nominis: alii primum nomen nominatum. Vertranius, primum generatum nominis alites ab alis; volites à volatu. Deinde nominatum.

alites ab alis) alites alii. V.

Lusciola) lusciniola Valii Lusciniola, ex Plauto. *ex Attica progne in luctu facta auis*) Idem Aristophanes in auibus.

Galerita) alii Galerita, feminino genere. eam Græci, quod quasi tumulum in capite habere videatur, ὀντυμίδα κορυδὴ καὶ κορυδαλίδα cognominant.

merula quod mera, id est sola volitans) Hoc Erymon improbat a Fabio l. cap. 6.

Graculi quod gregatim) Imò Graculus à voce qua vititur. l. Fab. 6.

quod gregatim) Vide lib. 15. §. 2. 7. locati.

Ut quida Græci τὴ γίγας) γίγας forte legendum est ex Hesychio vel γίγας vel ita tunc quædam Græca: ut grus γίγας vel ita ut quædam Græca Grex, id enim avis nomen Aristoteli. T. Scaliger verò legit γίγας: id enim nomen pro quavis multitudine apud Macrobius & interpretem Aristophanis ἀγρίων.

Cybius) v. Plinium & Athenæum.

Melandria) ita falsi thynni partes vocant. v. Plinium.

Vraon) Horæum. T. ὑραία partes maximæ thynnorum piscium ὑραία verò Athenæo salamentum à verno tempore. ὑραία bellaria.

Lingulaca) nebulaca V. lingulata 7. quod linguae similis sit, præsertim bubulæ. Lingulaca tamen est solea Plautus in Casina, soleas vii' lingulatas?

Surena) sirena. V. Striatæ Turneb. ex Plauto vel venerie, ex Seneca. Epist. 15. & Plin. 9. & 31. Alii legunt Buccina: alii Vris ex Isidoro: alii suris. eò tadem inclinat Turneb. ut legat amures. sunt autem mures & muscoli è genere cocharum à similitudine dicuntur: ut & murices.

COLVMNA 15.

Hippopotamus) alii Hippocampi. Est autem animal cetacei generis. v. Plin. 36. cap. 5.

Cerceris) cæleris V. alii Cercuris: alii κερκίς alii κερκιδάμην, quæ ἰερκίδης Græci, Latini ardea.

Et Aegypti in flumine) id est in Nilo: id enim Aegyptus.

quadrupes) locus est corruptus aut mutilus. Lytra quod succidere dicitur arborum radices

in ripa atque eas dissoluere) atque ita à λύω seu luo, Luria vel Lytra. sed quid? alii legunt Lira. Turnebus Lua.

dissoluere, ut Lytra) alii dissoluere ut luere: Vertranius, dissoluere, ὡς τῆς λύσεως, id est à solutione.

Fiber ab extrema ora fluminis) Nam Fiber à finio: ut faber à facio: Tuber à tumeo: liber à luo: creber à cresco: glaber à glubo: scaber à scarreo: suber à suo: craber à craceo (i. gracilis sū) Mulciber à mulceo, cribrum à cerno: S. quod consolare) adde Nonium & Fab. l. cap. 6. consular) confat. V.

Consul fiat) consul fuit. A. Vert. consulciat. V. à vetere consulcio: unde consultum. ut à fulcio fulsum, alij consul clueat.

qui præiret iure & exercitum) alii qui præiret iuri & exercitui: non necessario. notat enim Nonius, Varronem ablatiuo pro datiuo sepius uti solere.

Censuram id est arbitrium) à censere quod veteribus arbitrari.

qua Triumviri Capiales nunc cōquirunt) Plaut. Quid faciam nunc, si tres viri me in carcere cōpegerint? & in Afinaria, lbo ego ad tres viros, vestraque illic faxo nomina erunt. Cōstat ex l. 2. §. 30. 7. de origine iuris, eos carceris custodiam habuisse, ut cum animaduerti oporteret, interuentu eorum fieret. Estque ea de re elegans locus (corruptus tamen) apud Tacitum li. 5. Annaliū, ubi de filia Sciani loquitur. Tradunt, inquit, temporis eius auctores quia triumviris capitalibus (in excusis triumviri supplicio) supplicio affici virginem inauditum habebatur, à carnifice, laqueum iuxta, cōpressam, ad eosdē pertinet l. 51. §. 12. 7. de furtis, alias ridiculum videtur quod Turn. arbitratur Triumvires capitales cognovisse de solis peregrinorum servorum causis & furtis ciuium. dixi ea de re ad leges 12. Tabularum.

quod ternis tribus tribubus) ita legendum, quod terni è tribus tribubus. ut ex hoc loco obiter notemus, Varr. ætate novem creatos: Tribunos militum. postea verò xxiv. ut Polybius scribit. Initio soli erant comitiati, id est creabantur in comitiis: postea in castris creati, & Ruffuli appellati.

Tatienium) alii Tatium.

Crustamerina) alii Crustumina: quia & Crustumini & tribus Crustumina apud Livium: sed tamen Crustumerina legi potest ex Festo, & Virgilio lib. 7. Aeneid.

à consule dicebatur) postea à populo dicti sunt Dictatores: Fenestella c. 8. dictatorem ex eo cognominatum refert, quod ab eo cæteri magistratus dictarentur.

Ut est summa populi Romani Dictator) ut est summus populi Romani dictator. V. ut est summa in populum Romanum Dictatoris, à qua is quoque, &c. Vertr.

Magister populi) id est testatur Cic. de finib.

Seneca Epist. 109. Antonius Sciochus Florentinus author libelli, quem vulgus Fenestellę tribuit c. 8. dixi de ea re ad leges xii. Tabularum.

Pontifices) Pontifices T. à pote seu possibili & facere, quod sacrificare. v. Halicar.

cum idem) quod eo.

Vls (S. cis Tiberim) Ius & cis. V. & malè. cis & ultis Tiberim in l. 2. §. 31. ff. de origin. iur.

Curiones dicti à Curio) Curiones totidem erant quot & Curia, id est xxx. sacrificabant autem pro Curia, teste Dionysio. in iis etiā epulabantur cum magna hilaritate. Idem ludis publicis Epistolas histrionum, Comædorum, Tragedorum legebant, cum quidā populo vel principe vel domino petebant. unde Martialis dixit, Epigrammata Curione non indigere, sed cōtenta sua esse lingua: lingua sua, inquam, hoc est maledica, & apud Trebellium Pollionem, Dici iussit per Curionem Taurum, toties ferire non difficile. Idem per Curionem dici iussit, Imposturam fecit & passus est.

Flamines quod in Latio capite Velato erāt semper) Hæc verba in Latio, videntur superesse. Alij legunt flamines quod in sacro. Scaliger verò ita, flamines quod licio in apice velati erāt. Apice, id est galero filo inuoluto Velati legati etiam dicebātur, quibus caput cinctū licio laneo. Luvius i. Virgil. 12. hæc supplicia & velamenta Græci *ιαντρία*. & ab eo Plautus Amphitr. dixit orare velatis manibus, quod filo laneo velatum esset eorum caduceum. Hoc etiam vocabant velamina. velationem, Græci *σιγμα*. Illud adiciendum Diali flammī siue apice sub tecto esse, licuisse: sub dio, non licuisse. ut batur autem pileo albo, qui inde Albogalerus, in quo oleaginea erat virgula.

Furiales feria) V. Festum in Furinalia.

à diuo patre Falacre) an quod fallis circi præfesset, de quibus Terrullianus & Iuuenalis: aut quod caluitiem arceret. Huc enim vix pertinet, quod phalacræ Hesychio dicuntur quædam Nymphe.

in Comitio) in comitiis. Nam quinquatribus mense Martio saltabant in foro, ubi Comitium erat, & in Capitolio XII. erant à Numa Pompilio instituti, qui Palatini ob id vocati: ut quos addidit Hostilius Collini & Agonales. Trabeati erant (vbi refert Halicar.) & altos apices gerebant, in conum fastigiatos, & ancilia manu altera, altera hasta tenebāt, accinctique gladio erāt. Eorum Præsul motus edebat, & ab aliis referebātur. Illud Ampiruarē, hoc Redandruare dicitur à Lucillio. motis ancilibus necdum cōditis infaustum erat aliquid suscipi. v. Festum in Redantruarē: Tacitum, Suetonium vbi de Othone.

Luperci) de Lupercis vide Luvium Halicarnass. Plutarchum: Eorum in vrbe purganda agmina erant plura. quidam Fabiani à Fabio: quidā Quintiliani, à Quintilio. Hinc Propertio, licens Fabius Lupercus. vide Festum in Fabiani.

Fratres aruales) Vide Plin. Gell. 6. c. 7. in f.

quia fratria dixerunt) sunt qui à fratria dixerunt. T.

Fratria est Græcum vocabulum) In tres fratras seu tribus Athenæ distributæ. dictę autem *φρατρία* dicitur *φρατρία*.

Vt Apollini etiam nunc) Vt Apuli V. alij Apoli. Turnebus, Neapoli. nō malè. fuit enim Neapolis oppidum Græcum. fauet huic emendationi Strabo libro 5.

Sodales Titij) ita Lucano dicti ut Tatij, à Tacito.

à Titij anibz) Titos vocare videtur Persius, eiusque antiquus interpres. Seruius Pabbes Tetras, Isidor. Titos, quod fartę pabulo.

quas in augurio ceris) quas in ruguriis Pomp. Festus: Vertr. malè. vult enim Varro non in omnibus auguriis, Titias aves obseruari.

Feciales) quos Fest. Feciales. *ειπωδεις* Dionys. *ειπωμοι* & *ειπωδοι*. Plutar. adde Cic. de Repub. Varr. de vita P. Romani.

Inde desitum) alij, non pugnare desitum est. Fœdere fides pacis constituitur. author Fenestellę. Alij, & cum pugnare desitum, &c. malè. Nā testatur Varro apud Nonium, hoc obsoleuisse suis temporibus: id est, fœdera quidem per eos fieri, sed bella ab eis nō indicta. Vnus fecialium Pater Patratus dicebatur, quod & ipsum parentem & illi parentem esse oporteret.

Qui res repeterent) id genus repetitionis clarigatio appellabatur. quod verbum prehensionem Luvio significat lib. 8. Glossis clarigatio *ειρηλασις*, *ειρηλασία*.

quidē nuntij senatus essent) qui verò nuntij, &c. V.

Iphicrates) ita legit Antonius Augustinus. Iphicrates, V. alij Isocrates. alij Crates. Vertranius Hypsicrates (quem Grammaticum fuisse constat ex 16. Gell. 12. Est & alius apud Lucianum in Macrobiis Amisenus historiarum scriptor) Turnebus ipsa Crates. Est autem nomen Grammatici.

Græcè νύπρι apud Poetas dictam) alij cohorton: Turnebus *χέρων*. Est autem *χέρων*, *ειδεκο* & Iliad. 8 & 9. Euripidi *οὐχέρων* *πιδία* limitanea.

Manipulos) in singulari: ut Maritos apud Catullum. S. sed si ita est, infra legendum exercitus minime manus: nō minimas manus.

A manipulo fit manipularius. l. 3. Cod. Theo.

dos ad l. Iul. repetundar. manipulatim v. Nonium in Manipulatim & Manipuli.

militis quod trium militum) l. i. in ff. de testam. militis.

Hastati) hi lorica, scutum, gladium Hispanicum, & veruta duo ferebant (varus, vocat Polybius) in prima acie pugnabant.

Pilani) in legione Romana pilani (quos Polybius *πυλῶνες* & *πυλῶνοισι*) gladiū, parmam, vel cetram ferebant. v. Festum in Pilanis, glossis pilum *πυλῶνος* dīpu.

Principes) hi veruta ferebant, ut hastas triarii, cetera, similes triariis, in secunda acie pugnabant.

sed post) sed post.

minus illustres sumuntur) minus illustres sumunt. T.

Triarii) in extrema acie pugnabant. Polybius.

extremi) extremi. A.

Plantius) eadem referuntur à Sexto Pompeio in Subsidium: ex qua comœdia, non liquet.

ab abscondendo) ab obsidendo. V. ab obscondendo. T. est enim oblidium quasi obscidium. ut discidium & disidium.

Duplicarii) sic apud Vegetium, sunt armaturæ duplæ, quæ consequuntur binas annonas: ut simplices, quæ singulas: antea male legebatur duplicari. alii legunt duplarii, 30 qua forma dicitur simplaria venditio in l. 48. in ff. de ædilitio.

Turma terma est) terima. vide Festum.

Decuriones) Glossis Decuria *δῆρα* in *δῆρα*.

oprimones) v. l. 6. ff. de bonis damnatorum.

Litici & *classici à classe*) litici à lituo: classici à classe.

Classici à classe) classici. V. Classici. T. nihil mutandum: nam & infra libro 5. Classici appellantur.

qui item cornu canunt) qui item cornu videntur. V.

COLUMNA 17.

Comitii ad comitatum vocantur) comitiis comitatum aduocant. Vertr. (nam & ita Livio, Cicero, Gellio. unde Incomitari & Comitari) comitiis comitatum legunt. V.

minus nullo est) minus nihilo. vel minus vltimo vel vno.

cui ea prima) cui ea opima A. cui est opime. V. T.

ab eodem fonte copia) copii. V. copii. T. Copii *αἰχμή* pro copiosius. adde Nonium in Copi, Festum in Copona.

ad est ab arte, &c.) ut ab arte medicina fit medicus.

qua omnino vltima. Huic rei) quæ omnino vltima huic rei. S.

aperietur. Quare quod ab arte artifex dicitur, nec multa in eo obscura relinquantur. similis causa, quæ abscientia vocatur aliqua) aperientur nec multa in eo obscura relinquantur. Quare quod ab arte artifex dicitur similis causa, quæ abscientia vocatur aliqua, &c. S.

præstigator) tales sunt *πῆμα* qui glossis *πῆμα* qui oculos spectantium fallunt.

monitor) Glossis *ἐνδοκῆς*, subiector, submissor: Vide l. 8. ff. de instructo. quanquam inibi quidam legunt vinitor.

nomenculator) qui nomenculator à nomine calando in lege 7. §. 5. ff. de operis libertorum: l. vlt. ff. de liberali causa.

legulus) qui oleam legit. V. Catonem li. de re rustica: l. 13. §. 6. ff. de usufructu.

vinum legere) id est vvas legere. Nam hic vinum pro vuis.

Vestigator) l. 12 §. 12. ff. de instructo *quæ indagatur*) quasi indagatur. A.

Venator à venatu. Quod sequitur verbum ad ventum & inuentum) venator à vento, quod sequitur Feram ad ventum & in ventum. A. venator à venatu quod sequitur cernum ad ventum & in ventum. S.

perpascas) pascabant.

pecora vniuersa) pecunia vniuersa. V.

quod in pecore) & quod in pecore.

qui fundamentum instituit) qui negotiū instituit. A.

pedem ponit) pedem posuit.

pes magnus) vide authores de limitibus agrorum.

peculatoria oues) peculatus. V. peculatoriæ oues. T. quæ peculiare Plauto.

id enim peculium primum) inde enim peculium primò S.

Hinc peculatum publicum primò, ut cum pecore diceretur multa) hinc peculatum publicum 40 furtum & peculatoriæ oues aliudve quid. S. Ego ita restituo, Hinc peculatum publicum primò, ut cum pecore diceretur multa: & id pecus esset coactum in publicū, si erat auersum, ex quo facta nummaria. Hoc ait Varro, multas seu multas primis temporibus fuisse à pecore: pecora huiusmodi in publicum coacta. eum qui pecus huiusmodi auertisset, peculatus publici teneri solitum, hodie multas non esse, aut dici à pecore, sed numarias factas. Huic emendationi fauet Festus in peculatum: sed quàm maximè ius nostrū in lege aliud est fraus 131. §. 1. ff. de verb. sign. vbi inter cetera, Vlpianus notat, multam hodie pecuniariā esse animaduersionem. In eo enim quod dicit, hodie satis ostendit, primò nō ita fuisse, sed pecore multam primis temporibus dictā fuisse: peculatum idē dictum pecoris in publicum coacti auersionem: nimirum ante vsum frequentem & quotidiana- 50 num æris argenti. &

ex qua

ex qua fructus maior] & qua fructus de malo. S. id est, ex quo fructus sit per interuersionem. ita loquitur Plautus & Apuleius. Verum de hoc loco superiore sententia dixi, & legendum, ex quo facta numaria.

Gracis bos bouē] Gracis illis vsus, quod bouē bos. V. Gracis vsus. Bos quod bos T. Gracis vsus: bouē bos. S.

Ovis ovis. Ita enim antiqui dicebant, non ut nunc ovis canis] Suidas. de re ovis canis.

Armenta] vide. Festum in Armenta.

Indus] italis. V. ita vituli apud Gellium l. c. 11. à quorum copia Italia dicta quod armentosissima. Hesychius idem esse scribit.

aut quod plerique Vegetis virtutis] Plerique vegetei, vel plerunque vegetei. A.

Capra, carpa] vel à carpēdo. sic enim Festus. Est tamē Turrenū siue Tuscū vocabulū. Hesych. Antiqui etiā dicebātur Crepæ. vide Fest.

omni carpa capra] omni carpæ capræ. V. 20 nullo sensu. omnicaipæ τὸν ἀνθρώπου.

Porcus quod Sabini dicunt de aprino porco poridus, inde porcus] Ita Augustinus legit eo sensu, Sabini catulum capri vocabant porcū. Turnebus ita, Sabini dicūt à primo porco, inde porcus. obscuro sensu Scal. verò sic, Sabini dicunt aprum porcū: proinde porcus. videtur ita legi oportere. Sabini dicunt de aprino porco, porrigus vel porgus, inde potcus.

nisi à Gracis quod Athenis in libro sacrarum scriptum esset πορκα, ἡ ἀνθρωπίνη] Est & apud Lycophronem in Alexandria etiam πορκα. unde ab Sabinis Porcopor id est puer suis. Nam τὸ Por Laconibus & Dorientibus puer. hinc Marci-por, Publipor, Quintipor apud Nonium in Gargaridiare, sic & Gripor apud Festum in Quintipor pro Marci Publi, Quinti filius. de Porco hoc etiam Varro in 2. de re rust. c. 4. Porcum ait Græcum nomen antiquum, sed obscuratum. nunc enim vocari, χοίρει.

dicebant Aves veteres] apud eosdem veteres dicebant ἀπλο.

nostris aruiga] alij Haruigen, alij Haruiga ex Festo: alij Haruiga ex Donato: alij Hariga ut Turneb. S. Ariga. Nā Hesychius, ἀρῖγα, οὐκ ἔστιν.

hinc aruignus] id est arietinus. alij legunt aruigris. inde fortasse aruina, pinguedo.

COLVMA 18.

quas [et Alimus] quemadmodum & Actius. 50 in Pontificalibus libris] in Pontificiis libris.

Videmus in hostiis] videmus. In hostiis vel Bidentes in hostiis. S. nihil mutandum puto, ut mox dicam.

In Pontificalibus libris Videmus in hostiis eā aruigē qua cornua habet. quoniam u cui onis mari testiculi dēpti, [et idēo ut natura versa veruex appellatur] Locus est deprauatus. dixi paulo antē videri quibuscūq; legēdū ita esse. In Pōtīficalibus libris bidētes in hostiis eā aruigem 60

vel aruiga quæ cornua habet. Eiusmodi boues παταλῖς Græcis: Patales Festo: quæ admodū in oue sacrificio destinatur, requirebant videntes haberet cæteris longiores. Mihi aliud videtur, non quod oues cornigeræ esse non possint, sed quod in Pōtīficalibus libris aruigem vocari dicat Varro, quæ cornua habeat: cui cum opponat aruigem, cui testiculi sunt adēpti: cōstat cornuū perperā hūc fieri mētionē. Nec enim cornua marem faciūt. Legendum itaque videmus in hostiis eam aruigem, quæ ἀρῖγα habet: quoniam, si cui mari testiculi dēpti, ob id, ut Natura versa, veruex declinatur. Hac emēdatione nihil apertius, nihil verius.

agnatus, agnus] à Græco potius ἀγνός agnus deducitur.

Hincanis] à sagaci scilicet sensu & acuto. Canum enim pro acuto.

quod hūc item] hunc locum mox emendo.

Noctuculus] Noctuculus T. à noctu & luce, .i. luce. Victorius, Noctulus vel Noctulucus. Scal. verò Noctulugus, quod canis in somnis soleat μυζᾶν (Glossis μυζᾶ canit.) alij Nictaculus, ut canis à nictādo dicatur. Festo enim nictit, ppriè canis in odorandis ferarū vestigiis leniter ganniens. Itaq; totū hunc locum sic restituo. quod hūc item nictit. vlulātque in custodia, & venando signum dat, canis dictus. his addendum, Glossis Nocticulam ἡδὲ τὸν νυκτοφῶνον dici. Quin & verbum Canis melius à Græco κύν.

in custodia] Canes enim custodes dicuntur. ut apud Columellam.

à quo etiam rete quoddam Panther] hinc Pantheram emere in l. 11. in fin. ff. de act. empti.

qui viuis adhuc capi non potuit] Tigris primum visa est Romæ in dedicatione theatri Marcelli multis post editionem huius libri annis 8. Plin. 17. in fin.

Camelopardalis] de qua Horatius, diuersum confusa genus, panthera Camelo. Æthiopes Nabin appellant. Est autem collo similis equo: pedibus & cruribus boui: camelo capite: albis maculis rutilum colorem distinguentibus: inde Camelopardalis. 8. Plin. 18.

Alexandria Camelopardalis nuper aduecta] Ea primum visa dictatoris Cæsaris ludis Circensibus, 8. Plin. 18. Dion 43.

quasi gerui] à gerendis cornibus ceruos deducit, qui melius declinasset à Græco κερῶν:

Golpes, quod volat pedibus] Cur non potius à Græco ἀλάντζ?

Proxima animalibus sunt ea] Proxima animalia V. proximè animalia sunt ea. T. proximè animal. S. id est statim post animalia nisi malis, stirpes quasi animalia esse, quod & censuere quidam Philosophi, inter quos Plato in Timæo.

Virgultum à viridi] Imò viride à virgulto, cum prius fuerit virgultum.

pinus inglans] *Nux inglans*. V.
Nux quod sit nux aerem, ita huius succus fa-
cit corpus atrum] alij tamen à nocendo nu-
 cem. vnde à Græcis *κνίαν πικρὴν τὴν κνίαν*. Nisi
 malis à Syriaco *Lux* τὸ *L* in *W* mutato, ut in
Lympha Nympha. S.

*Ruta quam nunc *πικρὴν* appellant*] recte. nā
 antiquis *πικρὴ* dicebatur. Nicander. Helych.

Radix] extat apud Nicadrū, sed *pro baculo*.

καριώδης] *καριώδης καριώδης*. T.

καριώδης κύμινον] *malache Cyminon*. his enim
 ut Latinis utebantur.

*Brassica, sit *πρασεκα**] *Brassica ut *πρασεκα**. ut
 infra.

πρασεκα] alij *πρασεκα*, ut apud Plau-
 tum exicas arundines, pro exicas.

*cucumeres dicuntur à *κυρνω**] Imò à Græ-
 co *κύβη*.

Fructus à ferendo res & ha quas fundus, &
ha qua in fundo feruntur sit fruamur] *feruntur* 20
 ut fruamur. T. *ferunt ut fruamur*. S. ego nihil
 mutandum censeo, nisi quod duobus locis
 τὸ, &, accipitur pro *fructu* eo sensu. *Fructus* di-
 cimus quod eos feramus ut fruamur, siue eos
 fundus ultro ac sponte, siue arte, cura, diligē-
 tia, opera & industria hominum sollicitatus
 ac cultus proferat, ut in ea re duo genera fru-
 ctuum constituat Varro, Naturales & Artifi-
 ciales, de quibus dixi ad legem *fructus* 45. ff.
 de *usufructu*. l. 48. ff. de *acquir. rerum dominio*. 30
 l. 22. Cod. de *rei vindicatio*.

Frumentum] vnde *frugamentum*. vide
 Festum in *Frugamentum*.

Sed ha è terra, etiam frumentum, quid exta
loco quo solent addi ex mola, id est ex sale &
farre molito. Hæ à terra: & ipsum frumentum,
 quod exta aulicoqua solet addi mola. ea est
 ex sale & farre molito. Verè alij legunt exta 40
 ollica. alij quod in ollico, quo solet addi ex
 mola. Antonius Augustinus, quod exta olla
 coqui solent, addita mola. ea est ex sale. &c. Ad
 hunc modum interpretes variarunt in huius
 loci restitutione: quod antequam faciam, ob-
 servandum, molam dici far tostum & sale
 sparsum, quod molitum hostiæ spargebatur.
 Festus in *Mola*. Et aulicoqua exta, quod in
 aulis coquerentur, teste Festo in *Aulicoqua*,
 ad differentiam eorum extorum quæ torre-
 bantur in veru, de quibus Varro paulò antè
 dixit ibi, Hæ sunt quarum in sacrificiis exta 50
 in olla non in veru coquuntur. His ita expli-
 catis, locum sic emendo, Hinc declinata frug-
 es, vnde frugamentum. sed est è terra etiam
 far, quod extis aulicoquis solet addi in mola.
 ea est ex sale & farre molito. adde Valer. c. 1.

COLYMA 19.

Puls vel quod ita Græci, vel ab eis, &c.] *Puls*
 Græci *πῦλον* vel *πῦλον*. inde Glossæ *πῦλον*,
 Farres, Pulver. inde *Puls* esse potest. vide A-60
 thenzum. Erat autem *Pul* Romanorum: ut

polenta Græcorum. 18. Plin. 8. Itaque *pultifi-*
cum artificem Plautus sumit pro Romano &
 Italo: & se *Pultifagonidem* dicens, Roma-
 num aut Italum significat. à *Pulte* *Pultorium*
 vas. Glossis *πυλὸν*.

quod ita sonet] *Puls* igitur à sono quæ red-
 dit cum insipitur ei aqua. cui simile illud Ne-
 uij. Bilbit *simphora*, & Eubuli Comici apud
 Athenzum *βίλις παλάζης βαλάνης ἀλκίμας*.

aqua feruentis insipitur] alij, inspergitur. nō
 necessario. Est enim insipere vel insipare, Fe-
 sto iniicere. Quare legendum, cum aqua fer-
 uens ei insipitur vel insipatur. Sic insipare &
 oblipare farinam pullis vele scam, Festo in
Insipare, & *Puls*, est iniicere, proiicere, alij, pro
 insipitur legunt pinsitur.

Panis quod primum figuras faciebant mu-
lires in panificio, Panis] quod primò figuras
 faciebant ut mulieres in lanificio panus: Tur-
 nebus, eo sensu, Panem ideo appellatum à ty-
 more. Est enim in lanificio panus, tramæ tu-
 mens inuolucrum. Est etiam panus, ita obser-
 uante Scaligero, crustulum quod in sacris ad-
 hibetur cybij figura, oleo coctum. Quinimo
 ab Achæneo 3. *πῦλον ἄρον* significare. à quo
πῦλον, πῦλον, πῦλον: τὸ *πῦλον* τὸ *πῦλον*. Sic sentio, Pa-
 nis vocabulū ex eo esse, quod initio mulieres
 in panificio: id est, tunc cum panem facerent,
 Panos figuram imprimerent. postea, figuras
 alias institutas, sed quoniam in veteri legitur,
 posteaque ei. Possumus & hunc locum ita e-
 mendare, Panis, quod primò figuras faciebāt
 mulieres in Panificio, Panis: posteaquam ei fi-
 guras facere instituerunt alias, ac proinde ad-
 cepti erit Panis origination, vel quod Panos fi-
 gurā singulis Panibus imprimeret: vel quod
 in Panificio massulā quandam panis selige-
 bant, ex qua figuram Pani Deo ponerent.

in Panificio] Glossis *Panificium* *πῦλον*
 quin & locus ubi sit panis *πῦλον*: quo de-
 fertur *Panarium* *πῦλον*. Quin iisdem Glos-
 sis *Panificium* *πῦλον*. sunt autē *πῦλον* libas
 vnde id dictum] inde dictum.

*nisi ab eo quod Græci *κνίαν*: à quo Græci quæ-*
que granum dictum] à quo Græci *κνίαν* V. Sūt
 enim *κνίαν* littora, à quorum similitudine
 Græcis granaria dicta. sed tamen Turnebus
 legi posse existimat *κνίαν*. Id enim Siculis gra-
 narium, teste Epicharmo apud Pollucem. Sed
 quid? Scal. aliter emendat, hoc videlicet mo-
 do: Græcis *κνίαν*, à quo Græcis *κνίαν*, granum
 dictum. Sed meo iudicio longè peius erit
 grani etymologia, si id à *κνίαν* vel *κνίαν* de-
 clines. Certè Varro de re rust. granum à ge-
 rendo esse ait, quod gerat spicas.

horreum ab horrendo] ab horrido A. alij ab
 hordeo. à farre, farreum primò dictum. Fe-
 stus notat, ex farreo horreum factum.

quod tritum est spicis] è spicis. S.
Far à faciendo, quod in pistino sūlonge po-
 titum potest ita. *Far* à faciendo.

frangendo (id frangere significat Nonio) quod in pistrino fit. Emendationi nostræ fauet Isidorus 17. c. 3. Is enim testatur, Far à frangendo, quod initio ante molarum vsum, frumentum in pila missum frangerent, id enim primum genus molendi fuisse.

Nam id prius mīlū] nam id prius mīlū. T. ut apud Festum in Milium.

Quod libaretur. priusquā esset, sicut erat coctū] priusquam esset. V. T. priusquam essent. S. libabatur enim Diis, antequā comederetur.

Priusquam esset, sicut erat, coctum] priusquam essent coctum.

Quod in testu calido] in testa calda. V. Testus vel Testum nācū. (vide Festum.

Matralibus] Matralia matris Matutę festa.

Circuitū aquabiliter fundebāt] Quidā hic rī fundere, accipiūt pro iactare: vnde rīa nū ge nus cibi. alij ita, quod mixtę farinę caseo aquam in circuitum æquabiliter fundebant.

A globoglobulis] globi. V. T. & ita apud Catonem. Glomi Festo. Sphæras vocat Isidorus à forma. 20. c. 1.

Crustula à crusta pultis, quoniam crusta dicta e. a qua sicut coriū exuritur] lego, Crustula, à crusta panis, quę quod oleo exuritur, crusta dicta. sic enim Isidorus 20. c. 2. Crustula, diminutivum à crusta, panis oleo conspersus. & post crusta superficies panis. Idem meæ Glossę quoque testantur. Crusta, quasi vsta.

Ἰντρίτιον & πλάκετα] hæc duo Turneb. dispūgit.

Ἰντρίτιον sicut placenta quod edebant cum pulte] placēta. Quod A. Tritō & placēta V. Thrium V genus libi Atheniensium iucundum, eo qd simile frondibus quę Ἰντρίτιον dicuntur, inuolueretur. nisi malis legere Ἰντρίτιον. hoc enim Græcis Laganum. Scaliger verò ita legit, Intritū & πλάκετα. Nam, interere, verbum culinariū. Terent. Tute hoc intritū. & entriti meminit Hesychius. quod Galatis Embreton: meminit etiam Apicius Embracti Baiani lib. 9.

Quod edebant cum pulte. Ab eo pulmentū, sicut Plautus: Hinc pulmentariū dictum] Charisius legit, Pulmentū, quod id cum pulte esset. ut Plautus inde in Pulmentū dictū. Ego verò ita lego, & placēta, quod edebant cū pulte, ab eo pulmentū. Plauto in Aulul. Hinc pulmentarium dictum. Glossis πούλμεντον Pulmentarij meminit Horatius 2. Satyr. 2.

Plautus] in Aulul. ut Vertranium defecerit memoria aut diligentia, qui in nulla Comœdia Plauti id extare scripserit.

Hoc primū debuit pastoribus Caseus] hoc primum fuit. V. hoc primum præbuit. S. ita emendo, Hoc (id est pulmentariū) primū præbuit pastoribus Caseus. vel, Hoc primum fuit pastoribus Caseus. id est primis temporibus Caseus pastoribus fuit loco pulmentarij. si tamen legas, repuit dicendū erit, caseū à cocto non coacto lacte, sed id mihi nō placet. Hoc enim

vult Varro, Primis temporibus, Pulmentarij vice caseū pastoribus fuisse: & poma quę natura illis suppeditabat sine igne: postea verò poma coepisse decoquere in olla.

Caseus à coacto lacte sicut coxeus dictus] à cocto lacte & coxeus. V. Isidorus 2. c. 2. Quaxum à coacto lacte declinat.

Quaxum minus cruda] quæ minus cruda. A. V. T. Etsi scio minus pro nimis interdum accipi, ut in lege 1. §. 1. ff. ne quid in flumine in editione Haloandri, ibi ne derivationibus minus concessis flumina exarescāt: hanc tamen prælicentem licentiam hic vix admitto. vult enim Varro, pastores nō cōtentos iis quę natura illis suppeditabat sine igne, poma quę nimis cruda esse poterant, decoxisse in olla. cui rei nō minus non conveniret.

Ab olla olera dicta] hic loc⁹ potest adiuuare explicationē proverbij, ipsa olera olla legit.

Olera è quous ad coquendū quod rueret è rure, Ruapa vnde Rapa] quod erueretur è terra V. quod terrę rure, Ruapa &c. V. quod è terra ruerent, Ruapa &c. S. Ego verò ita emendo, olera, è quous ad coquendum quę ruebant è rure, Ruapa, vnde Rapa. sed tamen satius erat Varro ni Rapam à Græco ῥάπα & ῥάπα vel ῥάπα (quod Glossis Radix) deducere. hic interea obseruandum, Rapinæ verbum, insolens satis, à rapa deductum, quo ius nostrum vititur in lege Lucius Titius 88. §. matre & vxore 16. ff. de legat. 2. Rapinam facere pro rapas ferere. id rapistrū vocat Columella 9. c. 4.

Orchus] ita dicta à magnitudine testiculorum, qui Græcis ὄρχις. de orchite vide Festum & Virgilium 2. Georg.

Quod ea antiquitus orchemora] quod ea Attico orchę minor. V.

Orchemora] orcae minor. V.

Suilla sic ab illis generibus cognominata] suilla sic habilis &c. V. Alij, suilla, sic à suillis generibus.

Hanc primò assam, secundò elixā tertio è iure sicut cepisse natura docet] hac primò assa, secundò elixa: sed tamē veteres vti accusatiuo pro ablatiuo vti assam, elixam, pro assa, elixa. vide Nonium in Accusatiuis.

Tertio, è iure sicut cepisse natura docet] Suilla è iure, quę neque assa, neque elixa est, sed quę in patina condita. Plautus quouis modo condias vel patinarium vel assum. Ius autem coquinæ magiri (ita lege apud Isidorum 20. c. 2. non magistri) à iure nuncupauerunt, quia ea lex condimenti eius.

Assum, quod ab igne assuescit] assuescere, à sudo. sudum quasi seridum, id est sine vdo: Festus in Sudum. vdim verò (ut mox Varro) seu vuidum idem quod humidum. Isidorus 20. c. 2. assum quasi arsum.

Elixum è liquore aqua] Isidorus 10. c. 2. Elixum à lixa, id est aqua, quod sit soluta: vnde

luxuriosus & luxata membra.

Ex iure, quod incundū magis condicione est] Conditio conditura.

Succidia, à suis cōcidendis] Isidorus dicto loco carnes in vsum repositas à succidendo.

Salere] Diomedes l. c. 4. ita scripsisse Varro nem existimat, non salire.

Tergus suis, ab eo quod eo tegitur] Teg^o suis, ab eo quod tegitur. V. atque ita tegus legitur apud Plautum in Captivis, callos detruncato tegoribus. quo loco. tegoribus, non tergoribus necesse est legi, propter rationem trochaici versus. & in octonario eiusdem fabulae, prae truncavit tribus tegoribus glandia.

Perna à pede suis, à nomine eius] pede fueris &c. V. T. non malè. Nam veteres fuerum dicebāt pro suum, ut boverū apud Catonem pro boum. Scaliger verò aliter, Perna à pede: fueres à nomine eiusdem, ut fueres sint suillae partes. vide Festum in Spetile.

Suis, à nomine eius Offula & offa minima in sue] quaedam quae ad hunc locum pertinerēt superiore sententia à nobis explicata sunt. haec sequuntur, offula ab offa minimae fuerat T. suillae carnis. A nomine eius offa. S. suis. A nomine eodē offa d. eta, ut offula minima in sue.

Insicia] sic apud Arnobium. Illicia. V. quae Graeci etiam *insia*. vide Alexand. Trall. Aphrodisiens. Athenzum.

Profectum] Ovidius, imposuit profecta ealentibus aris. sic pro secari exta dicuntur Suetonio in Augusto. Festo Proficium eadē forma qua infectum dicitur Inficium. Praeficias dixit Arnobius.

Murtatū] myrtatū. V. Myrti vel murtē vsū. ante piper fuisse apud veteres refert Plin. 15.

A murtō] à murtā. V. sic enim veteres genere feminino enunciarunt.

Quod eo largē fartum] quod eo largē fartis. V. fartis, id est farciminibus.

Lucanicam] vide Martialem in Xenis, Apicium, Papinium. Lucania vel Lucaniae dicuntur Isidoro 20. c. 2.

C O L U M N A 20.

τίσαντες] τίσαντες. V. alij, τυφάντες.

Ennino, Neque dispedi facit hilū] dixi de hoc loco superius, ubi de diis & infra libro. 8.

Apexabo] Arnobius lib. 7. Quid haec sibi volūt Apexabo, insicia, silicerniū, longauo quae sunt nomina & farcimum genera?

Tertium fartū] Tria igitur genera factorū in exteis. Hilum, Apexabo & Longabo.

Longabo] Longauo. Arnob lib. 7. Longauo. V. alij Longao & Longuno.

Quod legi^o quam duo hila] quam duo illa. V.

Augmentum] argumentum. V. augmentū. T. ut & apud Arnobium lib. 7. Augumina etiam dicuntur.

Magmentum] Magmentū. V. malè. Arnob. lib. 7. Non magmenta, non augmina fecistis.

adde Festum.

Ad religionem] ad regionem. S.

Propter hoc mōtana fama] propter hoc cūta rea. V. propter hoc magmentaria fama. T.

Itaque propter hoc mōtana fama cōstituta locū certū, quo id imponeretur mata: ab eo quod Graeci μᾶτα, μᾶτα.] Imponeretur mactae, & post pro μᾶτα, μᾶτα. V. mactae, vel mactae ab eo quod Graeci μᾶτα. T. nā mactae vel mactya Athenaeo omnia pretiosa edulia. Alij. μᾶτα: alij. μᾶτα: alij. μᾶτα: alij. mactae. Scaliger ita emendat, vel ab eo quod cūm id imponeretur mactae dicerent. Eo sensu, Magmentū dupliciter dici, vel q̄ magis ad religionē faceret: vel quod cūm id Deo polluerent, mactae dicerēt. Hoc. n. veteres dicebant in pollucenda dape. Mactae hocce vino, mactae hacce dape. Hae opinio defendi potest ex Catone de re rustica c. 130: 132: 134: 141. Arnob. 7. Mactos hoc vino. Servius 9. Aeneid. Mactus est Taurus, & 4. Aeneid. Mactū verbū sacrorū & d. quidā dictū, quasi magis augmentum. vnde & Magmentum dicebant: quasi magis augmentum: adde Nonium cap. 1. in Adolere. cap. 4. in Adolere & Mactare. Isidorum 10.

Imponeretur] verbū sacrorū. Tertul. in Apologet. de decima Herculis, ne tertiā partē in arā eius imponatis. Ouid. 1. Fast. Sacerdos imponit librū. Iuven. Farra imponite: adde Virgil. 1. Aen. & 4. Lucanū 6. Siliū 4. Aristot. οὐδ' ἐνδὲν τῆς αὐτῆς. Est autem imponere τῶν τῶν βῆμας ἐν τῇ δαίτῃ. ut Dionys. li. 7. vel, τῶν βῆμας ἐν τῇ δαίτῃ. ut Herodianus lib. 5. loquitur.

Item Graecē sigillatim & ovum bulbū] Hic locus deprauatus Antonio: deploratus Vertranio videtur. Scaliger ita emendat, Itē Graeca fingit Latium ut ovum bulbū, οὐ μὲν βάλαν.

Lana ex Graecū] non à λῆχην, sed à λῆχην, vnde λῆχην Apollinario & Aeschilo.

Punicum quod à Pannū] Tibullus puniceū, purpureūq; Tyros. illud παννικόν, seu rubrū, & sanguineū: hoc παννικόν in ceruleū vergēs.

Subtemen] subtegmen. V. de stamine & subtemine. v. l. si cui lana 70. §. 2. ff. de legat. 3. l. vestimentum 22. ff. de auro.

Trama quod tranat frigus id genus vestimentū] trania quod tranat phrygiū, id genus vestimentū. V. trameat filū genus vestimenti desum A. quod tranat frigus T. quod trameat frugionis vestimentum. S. Frugionia vestimenta Itali ex voce Syriaca Ricamata: in quibus tramae diuersis modis retortē & perplexi mēandri sunt.

Tranat] alij tranat, alij trameat. i. trāsmeat.

Densum] inde leuidētis vestis, vario filo ac leuiter densata: cui opponitur pavidētis vel pavidētis densius texta. Vide Isidorū 19. c. 22.

A dentibus pestibus] de pestine adde L. 4. C. de vestibus olueris.

Pannus Graecū] Nam Graecē πῆμα & πῆμα

pannellum] pannellum. A. pannuellum T. pannelium. S. Isidoro 19. c. 29. Panulæ & Panulæ, Hesychius πανύλη. Nonius Panulam vocat à luendo. Non est igitur sudarium, sed cum totum lanificium & filum inuolutum est. id à diuidendo, alij à voluendo. Sunt & apud Isidorum 19. c. 22. Pannutia diuersis pannis obfita: & Pannicularia in lege 6. ff. de bonis damnat. Est & Glossis Panucellum πανύλη, & Panuculum πανύλη.

alterum viris] Cinctus virorum, cingulum mulierum (interdum tamen virorum) cincticulum Plauto puerorum & adolescentum semicinctium, zona dimidia & angustior. Cinctus verò Gallicus, modus tuendæ togæ.

Parma, quod à medio in omnes partes par] ea erat rotunda, minor scuto, quod oblongum & longitudinis 4. pedum & semis. V. Polyb. Glossis parma. ἀσπίς: ἡ μικρὴ ἀσπίς τοῦ ἀνδρός.

Conum, quod cogitur] Imò potius à Græco κόνη.

in cacumen] in acumen.

Tragula à traiciendo] ab ea Tragularij Vegetio, qui ad manubalistas, vel arcubalistas dirigebant sagittas.

Scutum à scutura] Imò à Græco σκῦτον.

confectū sit tabellis] cōfecteis sit tabellis. A.

aut à Græco] umbones à Græco: ὄνυχ. enim curui: ὄνυχ. curuitas, gibbus. ὄνυχ. superciliosa eminētia: nō ab ὄνυχ. quod ab ἀνιμῶν.

aut à Græco vel quod ambones] à Græco quod ἀνιμῶν.

à clade] Clades surculorum detractio. (Nam κλάδος Græcis ramus) vt calamitas calamorum, strages stratorum.

similiter ab omine pilum, quod hostis feriret & *perilum*] quod hostis periret vt perilum. V. feriret vt pilum. T. ita lego, quod hostes ferit, vt pellat. (huic lectioni fauet Festus in Pilumnoe) vel quod hostes ferit vt pilum.

Lorica] Glossis λωρίξ.

succederunt Galli è ferro] succedit Gallia è ferro. V.

sub id vocabulum] locus mendosus, nisi legas, significat id vocabulum.

ex anulis ferream tunicam] ἀλυσίον Dio-

Balceum] Glossis ζών. Balceus, cingulum quod & ζώνη & ζώνιον & cingula. adde Titul. Cod. Nulli licere in frenis & in equestribus sellis & in balceis margaritas, & cæ.

Ocrea quod opponebant ob crura] aliud etymon vide apud Festum in Ocrem, Glossis οὐρεὶ ἀσπίδος.

Galea ab galero] fortè à γάλα galeæ dictæ, quod ex felina pelle fierent: vt à cane λυγία: à lupis, λυγία. Cæterum Glossis Galea ἀσπίς: & quod sæpe cristata, λίσσις.

Tuba à tubis] quasi diceret Tuba à Tubo dicitur: id est Tabo capali,

quod ea varicare nemo possit] quod ea vari ac ærumnæ essent. S. Vari vel varij (vnde Varrones) bacula fucillata. Ærumnæ verò Festo, fucillæ. Si retineamus excusam, sensus erit. Quod ea parte nemo deductis diuaricatisque cruribus & pedibus stari possit. Ego verò Varicandi verbum, quo hîc vititur Varro simplicius accipio pro superare. nam glossis Varicat & Transuaricat, ὑπερβαίνει.

littera. V. Cervi] litteræ. V. vocanturque Cervi. ita legendum.

à similitudine cornuum cervi] Cervorum ambustis imitantes cornua cervi. Sill. 10. his utebantur ad pluteos & vineas. brachia vocat Lucanus.

à similitudine vineæ] Idem Festus Vineæ. Vegetius 4. c. 15.

Tessudo] vide Vegetium 4. c. 14.

aries] vide Vitruvium 10. c. 19.

cibilla appellabant, ea erat quadrata, & etiā nunc in castris est à cibo cibilla dicta: postea rotunda facta] traiectio manifesta. sic lego, cibillā appellabāt. à cibo cibilla dicta, ea erat quadrata, vt etiā in castris est: postea rotunda facta.

à cibo cibilla dicta] à cibo cilliba. V. sic Festus Græcis ξίμας, mensa tripes.

μίσση] μίσση. T.

mensa] id est ad mensa. ac proinde mensa vel à Græco μίσση: vel à metiendo.

Trulla] Tryllæ & Truellæ in iure dicuntur. vide l. 13. ff. de instructo.

C O L U M N A 21.

Vi Trulla. Hinc Græci τρυλλίον] vt Troulla. hinc Græci Trullam V. Torulla. hinc Græci τρύβλη. hoc vocabulo vititur Aristophanes Nubibus. Trulla à Truare, quod mouere significat Lucilio. vel, hinc Græci τρυβίλιον quod idem est ac τρύβη Hesych. alijs τρυβλίον, catinus, patina, acetabulum, poculum Hesychio. Trulla vas potorium, Iuuenali. Glossis Trulleum, Gutturem Aquiminale, τρυβλίον & τρυβλίον Trulla lignea: ζυμώριον, ζυμώριον, seu ζυμώριον.

nisi quod latius concipit aquam] nisi quod latius est quod concipit aquam. V. T.

quod manubrium canum est] Cicero in Verrē, Trulla excavata cū manubrio aureo. manubrium] Glossis σῆμα & σῆμα.

nisi vinaria trulla accessit] nisi in vinaria trulla. T.

matellio] huius verbi meminit Varro apud Nonium: Festus, Cicero in Paradoxis.

matula] quæ matella. Glossis τρύβη, τρύβη, utceus, vna.

futim] furim. V. futis, Sipontinus.

μάγνος] hanus Sipont. magnus. V. Nanus.

T. id, Festo in Nanum, vas aquarium humile, quod vulgò situlum barbatum appellant. vt vnde Nani & Glossis, barbatus (vbi tamen

corruptè Bardatus (βαρδός, ὁ βαρδός).

barbatus] barbatus. V. situlus barbatus. Festo in Nanum. Bardatus Glossis corruptè dicitur. Est & iisdem Barbutum ὁ βαρβύτιος, & Barbatoria βαρβατορία. Barbatus etiam alio significatu ὁ βαρβύτιος.

peluis à pedum lanatione pedeluis] Imò à Græco πάλαι. de quo vide Pollucem.

καίτοι] καίτοι.

Ubi assa ponebant] in Catina iurulenta & 10 pulmenta ponebantur: in lance assa, apud Siculos tamen in Catino etiam assa ponebatur.

magidam] magidem, in lege seruus 36. ff. de cond. indebiti.

Lanculam] lanculam. V. Lancula ut lancula sit diminutium lancis.

à magnitudine] Imò potius à Græco μαγίς. quæ & Glossis μαγίς. magidis sit mētio in l. 36. ff. de cond. indebiti. adde Pollucem 6. O. nomast. 10. & 7. c. 1. & 7. c. 1. & 6. c. 12.

Patinas à patulo] Imò à Græco πατήν.

quod heis libarent cœnas patellas] quod heis libarent cœnis patellas. V. ego ita lego, ut pusillas queis Diis libabant è cœna, patellas. Vult enim hoc Varro, patellas esse pusillas patellas, quibus antiqui diis suis libabant aliquid è cœna. Nam id pro more apud veteres. Varro apud Nonium c. 15. in patella: Oportet bonum ciuem legibus parere, deos colere, in patellam dare, μαγίς κτλ. Cicero de 30 finibus. non ita religiosi, ut non edant de patellâ id est, de iis quæ sunt diis libata.

Τριπλὸν ἢ τριπλὸν Græca sunt] Triplion & canum de Græco sunt. V.

Cylibanthum] Cilibanum. V. Cilibantum T. sunt enim Græcis κυλίσαντες, tripodes in quibus milites fatigati reponunt scutum.

Ὑμνὸς τῶν κύλικος] à Cylicio. V. Athenæo ὑμνῶν, repositorium vasorum.

Qui illa capit] Cilibanthus. A. T. quo illa Capis. S. de Capide vide Festum in Armillum.

Capula] Capides. V.

Fistiles] ex eodem genere antiqua supellex sacrorum ac templorum fuit.

Magistri] hi in conuiujs bibendi arbitri. Nonius c. 2. in Modiperatores. vnde lex magistra Catullo, quæ συμποσία.

Poma quod hac possunt potum] Idem Varro 1. de re rust. Vetus verò liber, Et etiam postea hæc possunt. Turnebus, & etiam posca: hæc 50 possunt, à poto.

Ὑμνὸς τῶν κύλικος Græca] Ὑμνὸς τῶν κύλικος Græco.

Origo potionis. Aqua] origo potionis aqua.

Aqua] vide Festum.

Fons unde funditur è terra aqua viva] adde l. 1. § 4. vbi de viua aqua. ff. de fonte.

fistul] adde 19. Isidor. 10. passim in iure fistulam sit mentio.

Sinum] vide Nonium in Sinum.

Depesta] Lepista. Festo & Varroni apud 60

Nonium c. 15. in Lepista. Flepesta. V. Lepesta T. S. à ληπέσιν, vel à ληπέσιν, vel à ληπέσιν.

ἀνέμω] ἀνέμω. & ita Athenæus & Pollux. T. S.

Quare vel inde] Quare videlicet inde.

Guttum] vide Nonium c. 15. in Polubrum. à sumendo] id est bibendo.

Simplum] simpiuium. Arnob. 5. 6. simpulbium Nonio & Iuuenali 6. ab simpulo simpulatrices, vide restum in simplum. inde natum prouerbiū, Fluctus in Simpulo excitare.

Epichysis] ex ea fundebant in cyathum. vide Athenæum.

Vna columella] id est oblongo pede. Erat & incitega machina, vbi amphoræ ponebantur.

Et in ea (et cum ea)] & tina & cum ea. S. vide Nonium c. 5. in Cupa, & Tinas.

Vrna] Glossis vrna ὕδατος. Cadus, aquaria. hinc vrnula. Nonio.

20 *Vrnatium*] vide Nonium c. 15. Vrnarium. 6. Vitruuium 4. in f. 1. Pallad. 9.

C O L U M N A 22.

ante balineum] ante balneum. V. id est ante domus lauatrinarum. Balneum, priuatum: Balinea, publica.

Vrinare est mergi in aquam Imburum (et c.) Vrinari est mergi in aquam in vrbum, fictum &c. S. alij. Impurio: alij Bura: alij Buris. Vrium τὸ ἀναστῆναι sursum versus reflexum, qui motus vrinatoribus accidit.

mergi in aquam] Glossis vrinator καταμερῆναι à natando, & ὁπρὸς quod mergatur. vnde mergus ὁπρὸς ὕδατος.

quod est vrbum] quod est bura. V.

Calix à caldo] Imò à κύλιξ Græco id ænum vel abenum videtur appellare lex cum de Lanionis 18. § 3. ff. de instructo. eo enim aqua ad potandum calefiebat: ut cacabis pulmentarium coquebatur.

caldapuls] calda plus. V. nec enim calicib' puls, sed aqua ponebatur. Eodē loquendi genere vsus est Varro infra eodē vbi de instrumentis. Vomer, inquit, quod vomit plus terrā.

calidum eo bibebant] calidum &c. Calidam bibebant veteres: quinimò id illis in deliciis. vide Senecam, 1. de Ira 12. & 2. de Ira 25. v. l. 18. § 3. ff. de instructo.

cibum] pulmentarium appellat lex. 18. § 3. ff. de instructo.

ab eo cacabum] Imò à Græco. Nam cacabi meminit Pollux & Athenæus.

cacabum] caccabū in d. l. 18. § 3. ff. de instru.

sedum] sonum: V. alij solū: solium. T. alias sedum herba est quæ semperuiuum dicitur.

seliquastrū] ita legit ab Holoandro in l. 4. ff. de supellectile vbi Florentina sedularia habet.

subsellū] ita in l. 25. § 1. ff. de auro. sursellū, l. 3. ff. de supellect. vbi Græci ὑποκλίστρα. dabantur subsellia Triumuiris, Quæstoribus, Iudi-

cibus: sellæ fuerunt Curules ac Tribunales.
vide Nonium.

Arca quod arcentur fures ea clausa Sic Græci *αρχα* *αρχα* *αρχα* *αρχα*. Potest etiā arca ab arcendo, id est continendo. ut apud Festum. unde arcus in fornicato opere, *αρχα* *αρχα*.

Armarium] Aumarium Fulgentio. Glossi, *αρμαριον* a forma: unde & iisdem Turricula.

Armamentarium] armamentum.

Mundus muliebris] huc refer legem 7. l. 13. l. 25. §. 10. l. 30. l. 32. §. 6. l. 39. ff. de auro, argento mundo. Tertullianus duplicem cultum fornicarum facit. Cultum quem mundum muliebrem quemque in auro, argento, gemmis & vestibus collocat: alterum ornatum, quem imundum muliebrem vocat, in cura capilli, cutis, & earum partium quæ oculos trahunt positum.

Cinerarius] Glossis Cinerarius *αἰνερῖος* *αἰνερῖος*. Idem Cin. *αἰνερῖος*. Huc pertinent ornatrix. de quibus in lege Itē legato 49. l. legatis 65. §. ornatrixibus ff. de leg. 3. alius Glossis Crispi capillus *αἰνερῖος*.

Discerniculum] quod aliis discriminale & acus: de acu vide l. 25. §. 10 ff. de auro.

Speculū] mudi muliebris est speculū l. cum aurum 19 §. lectum & in f. l. argumento 21. §. ornamenta 10. vers. continentur. ff. de auro.

Quod ibi spectant] quod ibi expectant. V. quod ibi se spectant. T. Plaut. quæ se suamque æratem spectat, speculo elusa est.

Vniuersa ouis] vniuersæ ouis S.

Vestis a velis] imò à Græco *ἡλκή*.

Vel ab eo] vela ab eo. T.

Quod vellebant lanam, ex lana facta vestis] quod lauabant &c. T. Lanea ex lana facta. S. id lanam expungendum.

Contineret] retineret.

à rete reticulum] quod & Reticulus Glossis *αἰνερῖος*. unde apparet in lege 21. §. 10. ff. de auro, reticula & crocufantia pro eodē sumi & tamen non dissimulandū eò loci legi ab Halandro Crocophantia: ab alius Crocophantum, aliis Glossis Reticulum *αἰνερῖος*.

Texta] alij Testa.

Colligare dictum capital] colligarent, dictum Capital. A.

Capital] Capitulare Glossis *αἰνερῖος*.

Rica] vide Festum in Rica: 10. Gellium 15. ab Rica, Rricula Turpillio & Hesiodo. Suda-
rium esse scribit Nonius. Græci *αἰνερῖος*.

Mitra] vide l. 23. §. 2 ff. de auro. hinc semimitra. l. 25 §. 10 ff. de auro.

Præ de indutu aut amictu] Prius de indutu, tum amictu. V. T. de his quæ præcingendi, infertendi, adiciendi, incumbendi causa parantur, vide legem 23. §. 1. ff. de auro.

Capitū ab eo quod capis pectus] malè igitur

Nonius c. 14. Capitium capitis tegumentum esse ait: cum non capitis, sed pectoris sit. atque ita capitium accipiendū in l. 23. §. 2. ff. de auro. Tentari potest an idem sit Capitium quod fasciæ pectorales, quæ Glossis *αἰνερῖος*. Nam strophis cohibebant papillarum tumorem puellis. Nonius c. 14. in strophium.

Subucula] Glossis *αἰνερῖος*. vide Nonium cap. 14.

10 *Plautus*] in Epidico scena 4.

Indusiata] Indusiata, & ita apud Nonium cap. 14.

Patagiatam calculam] ita apud Nonium superiore loco, in Castula.

Ac crocutulam] aut crocutulam. A.

Ut æstus &c. alij, ut asbystō. Vetus & abas-
tō. Scaliger, ut Ambustum. Amictus dictum, quod Amictum, id est circumiectum. alias *αἰνερῖος* Plinio, Pausania & Stephano linum quod igne non consumitur, ex quo regū funehres tunicæ cōtextæ corporis fauillam ab reliquo separabant cinere: pretium eius æquabat pretium excellētium margaritarum, à quibusdam asbestinum, & viuum. 19. Plinius 1.

Amictus] amictui T. adde l. 23. §. 1. in verbo amictiendi. ff. de auro.

Quod vestes se] quo vestes se. V.

30 *Quod veste se*] T. quod vestitas se. V.

Circumiectum] circumiectum. V. T. id est ad circumiiciendum. id *αἰνερῖος* l. 45. ff. de verborum significat.

Circumtextum] Græcis cyclas. Isid. Virgili, & circumtextum croceo velamen acantho.

Antiquissimi amictus] Antiquissimis amictui. V. antiquissimi amictuis. S.

Ricinium] vide Seruium & Cicronem de legibus.

40 *Duo simplicia paria*] à *αἰνερῖος*. Paria idem quod duo Festus, paribus equis quibus quod æs dabatur, pararium. Eadem forma pararius dicitur Senecæ, qui inter duos medius.

Reclusum propter leuitatem] reticulum propter leuitatem. Vertr. R. exclusum propter leuitatem, eo sensu: primo paria, deinde palia à R. extrito ac reiecto.

αἰνερῖος, *αἰνερῖος*] *αἰνερῖος*. V. T. vestis muliebris Hesych. & Polluci 7. 4.

COZYMA 23.

Calendi] colligendi A lego quærendi & cogendi, ut in lege in instrumēto 8. ff. de instrumēto Paul 3. sentent. 6. §. quæredoru §. cogēdorū: & utrunq; etiā re ipsa hīc exponit Varro.

Sarrendo] sarciendo. V. alij sariendo, serando, ut libro 6 est enim serare, claudere.

Rutum] Græci *αἰνερῖος*. inde Rutellum apud Nonium, à ruendo, id est æquando. vide

Ecc. iii]

Ciceronem 16. ad Atticum.

Quod aranis terra] quod eruit terrā. V. quod adruit. T. alij, quod aruit.

Manicula] manibula. V.

A curuo curuum] à curuo vruum. V. alij ab vruo, curuum.

Conuum] cauum.

Appellatur] oppilatur. V. id est oppletur, clauditur. Cicero, iis oppilatis.

Conuum] cauum.

Irpices] irpices: alij Hurpices. Cato c. 9. de re rustica.

Qua in terra sūt sirpices] quæ in terra serpūt sirpices: sic infra, spinæ quæ in agris serpunt.

Sirpices] Græci ἰρπιδες. vide Hesych.

Fenifecia] fenifecta. V.

Quibus dentalibus] quibus dentatis. V. qui dentalibus.

A quo Rutabri dicti] alij Rutabri: alij Rutubatri: alij Runcastrī (quomodo legendum 10 2. Gell. 25.) alij Rumicestri S. alij Rubicestri: alij à quo erutum, Rastri dicti T. Vt ab rastu rastelli: à quo rutu Rastri dicti. S. ego nihil mutandum censeo.

Falces à farre] Imò à Syriaco Phelc. à quo φάλγξ. ut à Phalga, Falx.

Falces sanaria & adorea] alij, pro adorea arborea: alij arboraria: quæ & putatoria in lege 8. ff. de instructo: & apud Paulum 1. sentent. 6. §. querendorum: sunt & stramentaria 30 apud Catonem 3.

Lumaria falces] linaria. V. alij Lunariz, alij Lunecta, quid si Dumaria legas: ut sint falces quibus secant dumeta. Lunariz tamen legi potest. Est enim Luna Festo genus herbæ & spinæ.

Agricola soluit. id est luunt] manifesta mutatio. est enim legendum agricolæ luunt, id est soluunt.

Sirpata] sirpicia. V.

Phancillas] falcillas. V. Zanculas. S. Ζανκουλαι. Syracusia lingua ὀππιδαι.

Chersonesice] Chermoneficè. V. alij Cheronestiz: alij Cremonenses. Scaliger, Chermes Poenicè dicunt, ut hæc videatur Varro ex libris Magonis Carthaginensis, qui de re rustica scripsit, hausisse.

Inde post in Urbe Lucilli pistrina &c.] Locelli. V. Inde pistor vel Lucilij pistrina, vel pistris. S. citare autem videtur Lucilium, is libro 26. teste Charisio libro 1. pistrina in genere fœminino extulit: ut Terentius pistrillam. Pistris etiam legitur apud Festum in Mamphul.

Trapetes, mola olearia] dicitur Trapetum in lege, Sed addes 19. §. 2. ff. locati. Glossæ Trape- tum ἰλαπὲς μύλος ἰλαγουργήσιον.

Mola olearia] inolæ oluaria in l. 21. ff. de instructo. Paul. 3. sentent. 6. §. cogendorum.

Nisi Gracum] fortè à γράκω.

Mola à molendo] alij à moliendo. vnde paulò post, moluntur. sed tamen apud Plautum legitur molere, apud Horatium permolere, quod est subigere.

Vallum à volatu] vanum. V.

Volant inde lentia] id ἄχιν. ventilabro iactamus fruges, ut ventus dissipet paleam & acus. vallo ita in aerem prouicimus fruges, ut tamen in vallum recidant. vannus autem idem ferè quod vallum. adde Varronem de re rustica.

Corbes] adde l. 8. ff. de instructo.

Quod corruiebant] quòd eò corruiebant. V. id est coniciebant. Catullus. & in quo me corruerit genere. nisi potius torruerit legas, propter ea quæ apud eundem auctorem sequatur de ardore.

Tragula] trahula. V. à traha. Virg. Georgic. Tribulæque, trahæque. alij trahes. Glossis Traheα tu χαίν τὰς βάλους ἀφαιέουσα.

Sirpea qua virgois] sirpea quæ iuncea. A.

Sirpatur] id est colligatur. Nam Sirpare est colligare. vnde quæstiones obscuræ, sirpi Latinis. Græcis γειραι.

In qua sterenti aliudve quid vehitur] v. l. 2. §. & molas 10. ff. de instructo.

Aliudve quid vehitur, quo ex viminibus steretur, & quod eo vehitur, breui vecha vehiculū dictum] aliudve quod geritur quod ex viminibus vietur: aut eo vehitur breui, est vehiculum dictum.

Arcera] dixi ad leges xii. Tabul. adde Nonium in Arcera. (cè. T.

Sed ea omni parte] sed à parte. V. sed aper-

Quod perlucens] id est videntur, spectari palam possunt.

Nominata à parte] nominata apertè.

Munitur] mœnitur.

Vbi sint] vbi sunt. S. vbi sint & quod opus 40 est ad vitam sustinendam, vbi habitent tutò.

COLVNA 24.

Tutò, vel oppida quòd &c.] tutò, oppida. Quod S.

Quò munitius essent] quò mœnitius essent T. quò muniti essent. A.

Et quò aggerem contineret murus, &c.] cōtinet manus V. T. quòd aggerem cōtineret murum. Quòd muniendi causa parabatur murus: quòd sepiebant oppidum, eo mœnire. Munus enim summa T. Quòd mœnienti causa parabatur, mœnus: quo sepiebant oppidū, eo munere. Mœnus. In summo pinna. S. ego sic legèdum puto, quòd aggerem contineret, munium, quòd muniendi causa parabatur, quo sepiebāt, oppidum, ex eo munio, murus: nisi malis ita, vel quòd aggerem cōtineret, munitio. Hunc emendationi fauet 60 Lidorus 15. cap. de actiōibus publicis, vbi do-

et Munium dictum, quasi manu factum: & muros à munitione dictos.

quas insigniti milites habere solent] quas insignia milites. S. alij quas insignes milites.

in gladiatoribus Samnites] docet Samnites milites galeas habuisse. hinc Iuuenalis, Pinni rapit cultos iuvenes, puerosque Lanistas. Per Lanistas, Samnites intelligit, ab armatura Samnitum. Livius 9. Clemens Alexand. Stromat. 1. Athenæus. Hinc Samnis pro gladiatore apud Lucilium & Horatium.

Turres à torvis quod ha prospiciunt ante alios] Ego verò ita lego, Turres à tuèdo, quòd hæ prospiciunt alios: vel, quòd hinc prospiciunt exactè alios. nisi malis Turrim à Græco rûpne.

Etrusco ritu multa] Etrusco ritu ut multa V.

Tauro & vacca] Cato. Qui urbem novam condit, Tauro & vacca aret: ubi araverit, murum faciat: ubi portas vult esse, aratrum sustollat & portet, ut portam vocet.

aratro] ut aratro urbs condebatur (quemadmodum superius est ostensum, & confirmatur l. pupillus 219. l. urbs 6. ff. de verborum signif. ita evertēbatur. Horatius, Imprime-retque muris hostile aratrum: & Modestinus noster refert Carthaginem aratrum passam in l. si ususfructus 21. ff. quibus modis ususfructus.

munita] muniti. T.

introrsum factum murum] introrsum factum, murum. V. T.

Postea quod fiebat orbis] qui postea fiebat orbis, urbis principium. T. alij urbs. Principium &c.

eiusque ambitu auspicia urbana finiuntur] Auspicia urbana vocat, quæ fiebant à magistratibus, cum in campum irent, ac pomerium transirent. Cicero 2. de Natura. Id genus auspicii perenne.

Cippi] Lapidēs pomerii finitores.

circum Ardeam Ardeam] circum ars clam. V. circum Ardeam. T.

colonia] coloni. V. T.

quod ex utraque &c.] quod dextra ex parte viæ, sunt ædificia, fundulæ à fundo. Quod exitum &c. V. T.

fundula à fundo quod exitum non habet.] Ita lego, Fundulæ à fundo. Quòd exitum nō habet, ac peruium nō est iter, Angiportū: quod id angustum ab angendo & portu. Et Fundularum verbo, ut opinor, intelligit semitam plenam. Nam Fundus, ager planus, à similitudine fundi vaforum. V. Festum.

ac peruium non est] ac peruia non est. V. S.

& id Augustum] si id Augustum. V. T.

proxima] subaudi digne.

& Castelli proxima] Glossis proxima septū. Secundum Tiberim] id est ultra, vel ad ripas Tiberis.

ad Iunium forū pisc] & vocant. Ideo ait Plau-

tus, apud piscarium ubi varia res] ad Ianū &c. V. ad Iunonium &c. Alexander 2. genial. 2. & Vertr. ad Ianium. S. Nondum video in tot variis lectionibus rationem Etymi vocis, de qua noster Varro tractat. quid enim foro Iunio, Iano, Iunonio & Ianio ad res varias? Interim tamen cupedinis forū, est piscatorium, ut cognoscimus ex Apulei locis.

Plantus] in Cureulione act. 4. scen. 1.

Forum Cupedinis à Cupedio] alij à fastidio, quòd fastidiosus quærentur cupiditæ: & Fastidium id Latinis quòd Gallis friandise, & fastidiosus friand. Fauorinus, quibus sumptus & fastidium pro facetiis procedit. & Isidorus cupes fastidiosus. Alij cupedinis forum dici volunt, à cupediis seu cauponendo (quod Græcis καμαρίον) dictum forum Cupedium, qua forma Caupo, Cupo & Copo: Cupa Caupa & Copia. Cicero ad Pōtīfices, Panis & vinum à propola & decupa. Virgil. Copa syrisca. Aliud Etymon Varro 1. rerum humanarum adfert fori cupedinis, quòd in area eueret domus Numerij Equitij Cupedij fuerit. V. Festum in Cupedinis.

Macellū] ridicula Varr. Etymol. nani à macellado potius dicitur macellū, quàm ab alia re.

Macellus] idem testatur Var. li. rerum humanarum.

Lacum Curtium] Tres historiae hinc referuntur à Varrone de Curtio lacu.

Procellus] Porcellus. V. & malè. vide Cicero-nem 2. ad Atticū.

(Ælius Stilo) L. Ælius Stilo Varr. magister.

Ex senatusconsulto] de quo V. Livium 7. Plutarchum in Parallelis: Festum.

COLUMNA 25.

Deum manū] qui & Summanus: quòd manium summus. alij legunt, Deum maino: alij Deum manio.

Postulationem postulare] id est postulationem postulare T. S. Est autem postulatio, cū dii violati expiationem postulant: quinimo, res ipsa petita, postulatio. sic Cicero, Postulationes de crete Ioui, &c. Sed quid? Turnebus legit postuli Leonem eo sensu: id est Deum manū postulare Leonem, id est fortissimum ciuem. alij legunt Pesti Leonem. sed quia historiae testatur non de peste, sed de hiatu terræ occludendo quæstionem fuisse, præstat priorem interpretationem amplecti.

eodem missi] eadem dimitti. T. S.

& à Concordia Versum] & à Concordia versum. V. & ad Concordiæ conuersum. S. eo enim conuersum.

(Ælius) Cornelius. V.

Lutatius] Luceius.

Fulguratum] fulguritum V. T. ita apud Festū in Fulguritū: inde fulguritæ arbores Plauti: loca fulgurita, de cælo tacta & sacra. Latinis Bidental & Bidentale Glossis μεγενογάλλω μεγενοδιγάλλω. hinc fit ut apud Lucanum,

aruspex collectas fulguris reliquias sanctissimè condit.

Tullio] vide Salustium in Catilina.

quod Syracusis] de Latuniis Syracusanis, vide Ciceronis ultimam in Verrem.

Latonia] sic Festus & apud Liuium Triuiri carceris latumiarum. alij, latumiz: vt veteres libri. hinc lautumarius Ciceroni in Pisonem dixi ad Festum. Glossis *adempuor* lapidicina.

Armilustrum] erat etiam Romæ vicus Armilustri: & locus qui caput armilustri dicebatur in Auentino.

spectaculois adificatus] id est locus contabulatus, vnde ludos spectant: loca autem erant diuisa patribus, equitibusque. Glossis *spectacula diuicij*.

Fertur pompa] in ea pompa simulachra deorum trāfuehebātur, Victoriz, Neptuni, Martis, Apollinis, Cereris. Ouid. Amor. sed iā pompa venit linguis, animis que fauete, Tēpus adest plausus, aurea pompa venit. Idem circus erit celebrer pompæque deorum.

In cornicula] nomē Comœdiæ Plauti cuius meminit etiam Varro infra lib. 6.

milites aduentu] milites ad vectim. vel milites ad vectū. V. milites ad. ētu, T. (vt miles in ea fabula luderetur, & p circo esset. cum per ludibriū circuiretur.) mulieres ad restim A. V. vt restim ducere, sit cordax, genus saltationis Comicz, de qua Aristophanes in Nubib⁹. Lucianus de saltatione: Pollux 4. Athenens. 1. in ea præfultor finē ducebat. quo adprehēso eum alij sequebātur. Terentius Adelphis, Tu restim ductabis. Horat. 1. Epist. 10. Tortum digna sequi potius quā ducere finē. Scal. ita emendat, milites ad vectim. id enim milites vocasse circum, quo in loco vecti aut palo ad terram affixo circumuolando ludebāt. qui locus veteribus ideo etiam Palatia dicebatur, teste Charisio.

Quid cessamus] versus Trochaicus.

Circus noster ecce adest] Sic Plaut. in Milite. Iā est ante eades circus, vbi sunt ludificandi mihi. est autem apud Plautum eō loci idem iocus qui & hic.

antequam magistratus misit] antequā magistratus signum misit A. Ouidius, Maxima iam paruo Prætor spectacula circo Quadriuges signo, carcere misit equos.

scripsit poeta] scripsit Ennius. V. fortè nihil mutandū in hoc Varronis loco. cuius seculo, Poetæ vocabulo per Antonomasiā fortasse Ennius intelligebatur: vt succedaneis temporibus Virgil. 5. 2. iust. de iure naturali.

ad mursum vocatus] ad murcie. V. ad murū, alij ad murtim.

quod in locum esset] quod alij inosse. A.

Murtia Generu] quæ & myrrea & murtea. Plinio & Liuiio. Fuit etiā Romanis dea Murcia, de qua v. Festum, Tertullianum, & ea quæ

scripsi, ad leges XII. Tabularum.

Ludu Tauriscis] ludis Taureis. V. ludis Tauriis. Festus. In honorem inferorum Deorum instituti fuerunt hi ludi, cum pestis in mulieres grauidas incidisset ex carne taurorum vedita populo.

C O L U M N A 20.

Curia Veteres] Vide Festum.

Rostrum] huius loci, qui Romæ, sit mentio in lege 2. 5. postea 4. v. de origine iuris.

Gracostasis] vide 33. Plin. 2. Asconium 3. Vertr. Vide Festum in senacula tria.

substructus] erat enim sub senaculo, de quo mox.

senaculum] ita legitur apud Festum & Valerium. alij senatulum legūt à senatu, ex P. Victore & Lampridio.

Lautola] Lautulæ Fest.

ad Ianum geminum] dicitur enim bifrons.

Locus ad busta Gallica] v. Liuium 5.

ossa confusa] id est simul humata.

Doliola ad cloacam maximam] Ruffus, & Victor hunc locum in A. entino ponunt.

ubi non licet despuere] vide Festum Doliola. *dua tradita historia*] tertiam vide apud Liuium 5 & Festum in Doliola.

Ab argo] ab Argula, seu quod V. ab Argu lapsu. T. id est Argus lapsu. vel ab Argula, seu Argo.

Publilime Vicine] vicus Publij, Ruffo: vicus Publius. V. T.

quod ab his viris dicuntur adificati] quodam viocuris. T. S. ego nihil mutandum censeo: vt, his viris, referatur ad ea quæ superius posita sunt, Aedilibus plebeis.

ad florales vs] ad Floras susus. V. (floras pro floræ *ἀρχαίαι*. vt familias pro famil. x.) susus autem pro sursum. T. sursum versus aut susus versus. S.

Capitolium vetus] quod in regione vrbis quæ alta semita prope templū Floræ victori. inibi Iouis, Iunonis & Mineræ sacella. In altero Capitolio, quod erat in octaua vrbis regione communi templo colebantur illi Dij. Mediū Templum Iuppiter: Minerva dextrā: Iuno sinistrā occupabat. In Capitolio quoque omnium Deorum simulachra erant. vnde à quodam Capitolium. Ecclesiæ idololatria.

Vicini Caprii à Capro] v. Liuium 1.

Caprum Sabine bonum] ex Syriaca lingua qua vti Tusci antiqui.

immitteret] iniiceret. A. V. T.

imdidipuar] ita posticum templi Mineræ Athenis: vbi publicum ærarium.

dicimus] dicamus. V. id est conseruamus. vnde dicatio.

Cauium adium] quod Caueidū. Id *μυσταίον*.

si nullum locum relictum erat sub dno qui esset] locus sub dio Glossis *subdual vna dno*.

Testudo] vide Virgilium: dixi etiam quædam

dam de testitudine superius, vbi de Instru-
mentis bellicis.

impluuium] Impluuium ad tectum: Im-
pluuium, ad solum.

compluium, & trumque à pluvia) est impluiū
& compluiū, à pluvia. illud, locus in quam:
hoc, locus à quo, atque ita intelligi oportet
quod à Festo scribitur in voce Impluuium.
Ceterum quod hīc compluium, cōfluuium
dici existimo apud Nonium, in Vrnarium.
Ad quam rem nobis est cōfluuium, ad quā
Vrnarium: Glossis compluium *μίσχυαι*.

Tuscanicum) v. V. Ictrunium.

COLUMNÆ 27.

Atrium ab Atriatibus Tuscani) Imò quod
αἶθρον. S.

Canaculum] quod olim in plano: postea in
edito. vnde Glossis *κατακύνω*. Rarus venit in
cœnacula miles adde Festum in Scenfas.

Innoni] Hostiliæ scilicet. Nam ea Lanuuij
colebatur.

ibi canabant] vbi canabant. V.

hiberna] v. Plin. Epist. ad Apollinarem.

religionem] ligionem. V. regionem. T.

Porcius] potius. V.

Tutisima loca] Tullinæ, vel Titulinæ V. &
ita Varro Menippea. Erat autem hæc Dea
frumentorum reconditorum, cuius ædícula
in xiii. vrbis regione. eiusdem etiam signum
erat in Circo. Tutani verò templum extra
portam Capenam, cum Annibal pedem ab
vrbe retulisset, quod ea ratione ab euentu Re-
diculum, Tutani meminit Varro in Hercule.
adde Festum, Plinium 10.

Nemoribus Navis] vide Festum in Næuia.

Randuscula] Randuscula quæ & Raduscu-
la. Festo Rodusculana.

Mugonis] Mucionis. V. Mugionæ, Festo.
Myconis Halicarnass.

à mugitu] à Mugio quodam. Fest.

Bucitatum antiquum oppidum] in buccina
tum antiquum oppidum vel imbuccinatum.
T. (id est buccina citatum. de quo vide Var-
ronem: huius etiam consuetudinis meminit
Polybius) Scaliger verò ita, quod ea pecus in
bucita, tum antiquum oppidum, exigebatur,
&c. Nam Buceta & Bucita in antiquo glossa-
rio, quæ Gellio 11. c. 1. pascua.

antiquum oppidum] id est palatium in quo
Roma, quæ & quadrata Ennio. Adde Festum
in quadrata Roma. sic *αἶθρον* Græcis *αἶθρον*
Athenæ.

Romanulam] Romaniam. V. T.

qua habet gradum in naualia] in noualia.
V. in noua via. S.

signum & ius institutum] signum & insti-
tutum. A.

Vt sit clausa] vt sit aperta. V. operta. T.

in si cum bellum sit] hinc belli porta à Plu-

tarcho de fortuna pop. Romani.

Vt etiam nunc sit in Castris] I lecticæ milita-
res dicebantur: Cubæ, Sabina lingua. vide Fe-
stum in Cubam: Græca, *καμβύδα*: Platoni in
symposio *καμβύδα*: Euripidi *καμβύδα*: Aristoteli
in *εἰς αἶθρον*.

Lectus] lecticas. V. lectis. T. recte. Nam lecti
in lecticis ponebantur vt in feretro. lectus
mortui. Est enim lectica, id quod lecto sub-
sternitur.

quam lecticam] quam lectionem. V. T.

quod inuoluebant] quæ inuoluebant. & ita
Varro apud Nonium in Toral.

ferè stramenta erant à segete] postea ex pel-
libus. Plaut. Anus licet in pellibus protendi-
tur. & Iuuenalis, siluestrem montana torum
cum sterneret vxor Frondibus, aut culmo, vi-
cinarumque ferarum pellibus. & Valerius
Maximus refert Catonem hædinis pellibus
vsum pro stragulis, tanquam nihil mutasset
è prisca frugalitate. Certè *σινεσπον* pellem si-
gnificat: & Latinum Dormio (quod antiqui
Dormio) *σινεσπον* à pellibus.

segestriam appellant] segestria appellabant.
Varro lib. de vita pop. Rom. apud Nonium c.
1. in Toral. & cap. 14. in penult. alij segestriam
legunt. Glossis segestrum *σινεσπον*, *σινεσπον*.

quod in ea sagum] quod in eas agus. V. quod
in eas sagus. M. S. quod in eas acus. T. id est
paleam. Græci *αἶθρον*.

calcabant] inculcabant. V. S. rectè id enim
de culcita.

Culcita] Culcita est quicquid tomento in-
culcatur.

ac quidquid] hæc quidquid. T.

puluinar] Glossis *σινεσπον* *κατακύνω* *σινεσπον*.

à pollulis] à pellibus. alij, plumis, alij à plu-
ribus, alij, à pollulis. V. à polulis T. non malè.
Nam polluta, idem quod parua. Cato label-
lum pollulum. Igitur puluinaria & puluini,
polluli lectuli. Scaligero tamen polulæ seu
Polæ sunt pilæ aluta molli tomento factæ,
quibus datatim ludebant in foro. vnde Polli-
ce pila ludere Festo, inde Polliones & Pollæ
cognomenta Romana.

in beis multa peregrina, & sagum Reno Gal-
li quid ganna cumma eius sagum & Amphim-
alon Græca] locus mendosus Antonio Au-
gustino: Vertranius sic, vt à Senonibus Gallis
queis Gausapina est, vt sagum & amphima-
lon Græca. Turnebus ita, sagum, Reno, Gal-
lica, gaunacum (*καυνακί*) Hesychio stragula
altera parte villosa vel genus pallij.) Scaliger
ad hunc modum legit, sagum, Reno Gallica:
Gaunacum maius sagum, &c. vide Athenæū,
Hesych. Pollionem 6. Aelianum de animalibus.
17. c. 17.

Sagum] vox Gallica vel teste Strabone. Pli-
nius ait inuentū Gallorū esse: erat autem seu-
tulata & virgata, id est reticulatè distincta.

Remo] Gallis significat exuvias pecudum.
Cæsar 6. Sallust. Servius. Sospiter.

C O L U M N A 28.

Torale] Toral A. Vertr. *σπῆρμα* Glossis Toral. Sternum, stratus.

Torus à toruo] Torus funis ex loris retortus. Cato, ob id tori dicti quod loris tenderentur. Herodotus *τῆρι*.

Torulus] Torulus. T. quo verbo Plautus vitur in Amphitruone.

Scabellum] quod glossis *σκαπέλον* Torali] scallum.

geritur ab inferiore in superiorem] gerit in inferiora superiorem. V.

Peristromata] l. 45. ff. de verbor. sign.

sic aliud aliquid item conuiuij causa ibi] sic aliquid item in conuiuiis. vt *gausapea*. V. ea erant villosa tapetia: vt hodie Turcica. nec alioquin ibi referendum est ad *ædeis*, vt Turnebus existimat. Cæterum *Gausapia*

Glossis *βασανία* *παιλόν*.

Assipondium] Assipondium as vnus.

ac erat libra pondus] hinc asses librales. Festus in *graue as*: olim enim asses erant librales. postea sexcentarij facti. vide Festum in sexcentarij.

decussibus biceßis] decussibus vicessis Vertr. T. vicentis. V. Est autem differentia inter illa duo, Biceßis quod est duos asses & vicessis quod est viginti.

quod dixi solum] quod dici solitum. V.

decussibus biceßis] decussibus vicessis. V.

ducentis] ducenties. V.

se valet dimidium, & in se libra & semodio] alias significat sine. v. Festum in *Sed*.

Uncia ab uno] Imò à vocabulo *Siculo*: de quo vide Aristotelem apud Pollucem 9.

Semisßis quod semi as id est dimidium assis] glossis *σῆσσις* *ἀσπίς* *ἡμισυ*.

conclusum] conlisum. V.

Nummi, id à Siculis] Idem Pollux 9. ac proinde Suetonius apud Suidam malè à *Numa*, nummos appellatos scribit.

denos aris] denos asses.

sestertius quod semistertius] Idem Volulus Metianus libro de asse. Festus. Apuleius apud Priscianum lib. 6. Charisius tamen lib. 1. Institut. dici putat sestertium, quod de tribus assibus ei semitertius deficiat, adde 33. Plin. 3. Glossis *sestertium* *σπῆρμα*, *σῆρμα*.

retro ara dicerentur] id est ære retro numerarent pro dupondio & semisse, semissem tertium dicentes.

sembella quod sit libella dimidium] eadem semilibra *ἡμισυ*.

sembella quod valet dimidium, & est quarta pars] quod libellæ vt hæc quarta pars. V.

Donum] *δῶν*. S. vt est apud Hesiodum.

ab eodem Donum] ab eodem Demum. V.

Vt ipsi dixerunt] vt *assedonium*. V. vt *Assis* *δῶν*.

µῆν T. eo sensu domum, vel ab *Asianis*, vel à *Græcis*, vel ab *Atticis*.

à Græco ἀπῆλθεν] imò à Syriaco antea malè *ἀπῆλθεν*.

refectum] refectum. vide refectum. T.

C O L U M N A 29.

quàm exolueris] quàm vt exuleret. V. ex coluerit, quàm quanti. A.

Interigo] Intertrigo T. vt cùm inter se pedes vel femina teruntur.

dicta & exigi possint ob peccatum] dicata vt exigi possint ob reatum. V.

olim unum dicebant multa] origo multæ inde sumpta.

Unum] vinum. A.

pæna à puniendo, & à pœnitendo] pœna à pœniendo, &c. V. puniendo vel ponendo. V. vel à ponè, vt quod post peccatum sequitur, Vertr. T.

corollarium] vide Plinium.

µῆν] vide Hesychium.

Sophron] scripsit Sophron mimiambos prosa oratione, vt eius imitatione Herodotus, vel Herodes, quem secutus Martius, teste Mauro Terentiano & Gellio.

µῆν] *ἀντιπῆν* *µῆν* *ἢ* *thyngo*. V. pro *ἀντιπῆν*, id est supero pretio. T. alij *µῆν* *ἢ* *ἡν*. Scaliger, *µῆν* *ἀντιπῆν*, id est par pari.

ea pecunia] si is ea pecunia. V. super ea pecunia. V. T.

sacramento à sacro] Vide Festum. Fab. 7. c. 16. Valer. Maximum 7. c. de testamentis.

Utique quingentos aris ad pontem deponerent] quinquagenos aris ad Pontificem dependebat. V. in Probi notis legitur, Quando negas, te sacramento quinquagenario pro uoco: & apud Festum est quinquaginta.

qua à populo] quæ populo T.

C O L U M N A 30.

adtributa adtributa pecunia, quæ tradita ea lege, vt alij soluantur. Xenoph. Cicero in Verr. & Asconius ibidem.

Tribuni ararij] vide Festum in Aerarij Tribuni.

Id quos] in quos. V.

as militare] Hinc milites ære diruti, quorum stipendia in fiscum deferebantur. Festus in Dirutum ære militem. Eo fine in militia & exercitu, librarij caducorum, & librarij depositorum, de quibus in lege vlt. ff. de muneribus.

quod ait Plautus] Aulular. act. 3. scen. 5.

cedit miles] id est venit.

as quoque stipem dicebant] vide Festum in Stipem.

asses libra pondo erant] asses libras pondo. T. antiquus genitiuus, pro librar.

à stipando stipem] sic Plutarch. & Porphy-

rio: hæc pecunia impensa Festo.

Vocabulo] verbo. A.

Thefaureis] id est deorum cellis.

stipem dicunt] vide Ciceronem 1. de legibus. Ouid. Senecam in Epistolis.

restipulari] vide Festum in Stipem.

stipulari] Glossis Restipulat *αδοειζν* Restipulatio *αδοειζν*.

milites] militis. V. multi. T.

impendendo] pendendo. T.

Et inde prima pensio, Et sic, aut secunda, aut quæ alia] & in prima pensione & in secunda sit. V.

quod compenditur] quod cum penditur.

accedebar] impendebat.

impendium appellatum] impendium appellatur: Malaspina in 6. ad Atticum 1. impendiū appellatam T.

fors quod suum sit sorte] Ex hoc toto notandum quid fors, quid usura, quid compendium, quid impendium. fors quod suum vel nostrum sit sorte. sorte id est sortitione vel dei munere. usura quod sorti accidit ex usu, id est ob usum. eadem, impendium quod in sortem vel sorti impendat. Compendium, quod cum penditur fors, una sit ac pendatur.

per trutinā solus solitum Vestigium nunc manet in ade Saturni quod Et etiā nunc propter pensuram trutinam habet positam] Idem Festus in Aerarij vbi dixi.

Finis libri Quarti.

Nota in quintum librum Varronis de lingua Latina.

Loquitur] loquuntur. V. T.

Chrysippus] Aristippus. V. T.

plus litterarum] id est doctrinæ

amittant] mutant. V. mittant. V. T.

COLUMNA 31.

Turdalio, Turdelice] Turdelice. V. Turdelico, Turdelice. T. alij Turdelicio.

Lucianum] Lucienum. V. T. S. sic apud Varronem de re rustica.

declinauit, Et à Vetere Vetustum, Et ab] declinauit, ut à vetere, ut ab V. T. declinauit à veter. T.

ab solo solum] ab solu solum. V. T. ab solo, solum S. Putat autem Turnebus veteres solum declinasse in masculino. Verum hoc vel le videtur Varro, solum & solus veteribus pro eodem.

ab libero liberum ab lasibus lares] Quod hoc ab libero liberum? Ita emendo, ab liberorum? ab lasibus lares. emendationem istam confirmat Festus in Læbelum sic res Arbosem plusima, pignosa, Quæso, maioribus & melioribus: & in lege 1. §. fuit autem 36. n. de origine iuris Valerij, Fufij: nimirum ante inventam R.

Ab lasibus lares] v. Festum in R.

mundi Et motus] mundi motus. T. S.

tempestiva Et à motu eorum] Tempestiva ætas. motor eorum. S.

Et à motu eorum] & à motore eorum. V. motor eorum S. & à motu deorum qui toto cælo coniuncti.

mundus deo] mundus dio.

à quo tempus id ab hoc deo, dies] à quo tempus: & ab hoc deo, dies.

Meridies, Et c.] adde Nonium cap. 1 & c. 6. in Meridiē, vbi hoc adiicit, Meridiē veteribus. etiā significasse, mediā noctis: adde Isidor. 3.

innumbravit] id est ex descriptione umbræ comparavit. Huiusmodi horologium *εναντην*, Glossis, vmbro *εναντην*.

à supremo] à superrimo. V. T.

hoc tempus xii Tabula, dicens occasum solis

Idem lib. 6. infra cap. 1.

Lex pratoria] lex Pletoria.

crepusculum à crepero] id est dubio. Creperum enim dubium. Festus, Creperum. 1. Isid. 4. Crepusculum igitur idem quod dubia lux.

Lucij prima luce in creatione] Lucij prima luce in Reate. Varr. Lucij prima luce creati Vertr. adde Festum in Lugur.

Et Catulus ait] Catullus V. Pacuvius. S. vi. de Varronem 1. de re rustica.

iamque] ita Homerus: & Augustinus 21. de Civitate 8.

Plantus] Amph. scena 1. 9. Vitruv. 4. Fabius.

Iubar quod iubar] *οὐρανὸς ἰδρύας ἰαυγῆς*. Scal. Glossis *αἴαντος* *αἰαντος* alibi *οὐρανὸς ἰαυγῆς* fulgor solis.

Ennius, Ajax] Ennius Aiace. V.

Et in Bruto Cassius] in Bruto Cassij. V. in Bruto. C. Attij. T. Attij Brutus à multis citatur à Cicerone 1. de Divinat. & in Sestiana: & à Varrone lib. 4. 3.

nocte intempesta] sunt verba Lucretii conquerentis de Tarquinio. His simile illud Ovidij Nox erat, & tota lumina nulla domo.

devenit] advenit V.

Plantus] Afinaria act. 3. scen. 3.

Videbimus. Factum volo. 1. redito conticinio.] Idem lib. 6. vbi de temporibus & de conticinio legendum ita videtur. Factum volo, redito huc conticinio A. Vertr.

dies est] tunc dies est. A.

solstitium quod sol eo die sistere] Solstitium quod solo die sistere S.

aut quod sol ad nos versus proximū. est] aut quod sol aduersum nos, proximè stet. vel ita, aut quod sol ad versum proximum stet. S. Metaphora à bubus. Versum enim rustici appellant, cum sulco ad finem perducto iterum reditur eo vnde arationis initium suscipitur. Plinius 18. hinc in porticibus versura Vitruvius: & apud Lacedæmonios, *τεμναε*, certam virginum, in quo tres versus percurrendi.

COLVNA. 32.

Aequinoctium] quod & *Æquidiale*: Græcis
ἰσημερινός.

circites anni] circi anni. M. deest id Scaligero
 Certè Festo circites circuli magni: sensus est,
 Circulos paruulos annulos: magnos, annos
 appellari.

Unde annus] Imò ab *ἄνω* q. Græcis circulus. A.

Huius temporis pars hiemps] pars prima hiemps.

Ver, quod tum vivere] quod tum vivere. A.

Autumnus] desunt multa. & quidem ipsum
 Etymon Autumni, supplendum è Festo, cui
 Autumnus dicitur, quod tunc maximè augeat
 homines opes, coactis agrorum fructibus. I-
 deo Græcis *παισφίης ἄγος*: & Latinis Autum-
 nitas fructus.

ab sole, hic menses, à luna motu] Hoc innuit,
 Quatuor anni tempora à sole: menses à Luna
 nominari, à luna, inquam, quæ Græcis *μήνας*.
 unde menses.

à mensibus intermestris dictus] sic Cato de re
 rustica. ca. 37. Antea legebatur, intermestris. V-
 trumque tolerabile. significat autem intermē-
 strum, spatiū quo Luna silet & in coitu est,
 de quo videndus Varr. 1. de re rustica: & Am-
 mianus. Hinc Plinio Luna intermenstrua: Lu-
 jio Firmico Synodicalis interlunium, quod
 Glossis *ἰσημερινός* *ἰσημερινός*. legendū *ἰσημερινός*
mensis senescentis] id est desinentis.

ἰσημερινός] alij *ἰσημερινός*. Menses Atheniē-
 siū primò xxix. dierum. Trigessimus additus
 à Solone, quæ *ἰσημερινός* & *ἰσημερινός*, appella-
 uit, teste Laertio. quod Luna quæ biduo in
 coitu latet, quasi vetus & noua nondum tri-
 gesimo die splenderet.

lustrum tempus quinquennale] ita Festus, Sta-
 tius Papinius, Plinius uterq. l. 4. §. 1. ff. de reb.
 credit. l. 30. §. 1. §. de legat. 3. l. 67. in f. de fur-
 tis. Alij lustrū esse existimāt annis quatuor e-
 xactis quintū incipientē, qui itidē lustrī secu-
 turi sit principiū: sic dies qui bissexto inter-
 calatur quarto anno. Ouid. 2. Fastor. lustrum
 appellatur.

Ultra tributa] sic Liudi. 39. alij ultra tributū.
per censes persoluebatur] sic Neratius Pris-
 cus repetere per iudicē. Julianus 4. ad Minuciū
 Natalē in l. vt. de reb. edit. per iudicē petere.
 Ulpianus prohibere per prætorē, cauere per
 iudicē, Callistratus per iudicē reposcere, trās-
 ferre per iudicem. l. vt. de rei vindicat. per
 iudicem auferre. l. 4. §. quod si is 6. de doli
 mali per iudicem exigere vel petere, l. vt §.
 2. §. 3. π. ratam rem.

seculū] seculum. M. Verunq; Glossis dicitur.

quasi] quasi *ἄνθρωπος*.

Plautus] in Truculento.

est satis] sat est. A.

dies accesserunt] diem accesserunt. M. S. id
 est ad diem venerunt.

Dicā prius qui Decurion causa] ordinē men-
 surarū ferias hic percēset, Varr. de quibus cō-

sulo Ouidium, & Kalendarium vetus, quod
 superius in eū finem excedendum curauimus.

dicti ab agone] id est ferione. sic Ouid. 1. Fa-
 storū, sēper agātne rogat, nec nisi iussus ait.
 Sene. 2. Suasor. eo alludit, Carnifex manū por-
 rigit, deinde respicit ad patrē & dicit, Agone?
per quos Rex in regia] Ouid. Fast. Rex placare
 sacrorū Numina lanigere cōiuge debet onis.
quod interrogatur à principe ciuitatis] quod in-
 terrogat Princeps ciuitatis A. Vertr. Sca. adde
 Fest. in Agoniū. & ex Plutarcho patet inter-
 rogari solitum eum qui fundebat vinū inter
 cornua victimarum. sic apud Maronē ipsa ro-
 nens dextera paterā pulcherrima Dido Can-
 dentis vaccæ media inter cornua fudit.

qui fornacalibus suis non sunt feriat] In sua
 Curia quisque Fornacalibus (quæ indictæ
 feriarum erant) feriabatur & sacra faciebat: sed
 stulta pars populi, quæ sua Curia esset ignora-
 bat. Itaq; rem diuinā Fornacalibus omissam,
 Quirinalibus faciebat. Proinde Quirinalia
 stultorum feriarum vocantur apud Ouid. & Fe-
 stum in stultorum feriarum.

Feralia, Ferialia. M. S. T.

Feralia ab inferis & ferendo] Ouidius. Hæc
 quia iusta ferunt, dixere feralia lucem. Inde
 inferia & arferia aqua Festo, quæ adferebatur
 ad sepulturā, vt libaretur pro mortuis.

Terminalia] Glossis *ἰσημερινός* pro *ἰσημερινός*,
 alio loco *ἰσημερινός* *ἰσημερινός* *ἰσημερινός*. adde quæ de
 terminalibus scripsi ad Tit. π. de termino mo.

Duodecimus enim mensis fuit Februarius] an-
 no à Martio scilicet incipiente.

*Et cū intercalatur inferiores quinque dies duo
 decimo demuntur mense*] hæc à Varrone scripta
 ante annum à Varione emendatum. Nā alter-
 nis annis binos, & vicenos ternos intercala-
 bāt dies, mēsemq; cōficiēbāt intercalare: addi-
 tis ei quinque diebus vltimi mensis, id est Fe-
 bruarij. His adde quæ de intercalatione dixi
 ad l. 2. de diuersis & tempor. l. cū bissexto
 98. de verborum significatione.

Equiria] sic Ouid. alij Equurria à cursu equorū

Liberalia] Glossis *ἰσημερινός*, quippe Liber pa-
 ter *ἰσημερινός*. V. Ouid. 3. Fast. Var. 1. de re rustica.
 August. 6. de ciuitate 9.

sedent] id est, feriātur. Plaut. Vēter meus re-
 sidet esuriales ferias. vsurpatur & à Cicerone
 1. de legib. cum libis & foculo pro emptore.

sacrificantes] locus corruptus Antonio & Vert.
 videtur. nisi quis existimet sua etiā sacrificia
 emptoribus liborum sacerdotes Liberi patris
 vendidisse neq; grātis sacrificasse. fortè non à
 verisimili cōiectura aberit, qui uō, p empto-
 re sacrificantes sed p forib⁹ sacrificantes legitur
Et foculo] Foculus ignitabulum seu paruus
 focus. Eo utebantur cū rem diuinā extra tem-
 pla in locis nō sacris, aut in quibus ara non
 erat, faciebant. Cicero pro domo, C. Attius
 bona Q. Metelli consecrauit, foculo posito in
 rostris, adhibitoque tib. ne.

C O L U M N A 33.

forſum hic dies appellatur potius Agonica] de die Liberaliorum loquitur. Eoque pertinet quod ſcribit Maſſurius Sabinus libro Faſtorum 2. apud Macrobi. 1. Satur. 4. Liberalium dies, inquit, à Pontificibus Agonium Martiale appellatur. Martiale autem vocat, quod veteribus idem numen Bacchus & Mars. de quo vide Varronem in Menippea 10 *ἀγώνος ἢ ἡγεμονίας* Macrobi. 1. c. 19.

Quinquatrus: hic dies, unus à nominis errore obſervatur] Hoc innuit, Dies quinquatrum quinque fuiſſe, cum dies unus eſſe debeat. Quintus ſcilicet poſt Idus Martias. Cæterum Gloſſis quinquatria *παραδίαστρος*.

proinde ſi ſint quinque] ut ſunt quartus ſiue quintus. A.

eo die] Quinquatrum. Faſti verò X. Kal. April. & X. Kal. Iunij.

in atrio ſutorio] ita Feſtus, in atrio ſaturio. Alexand. 11. Genial. 22. in atrio ſatrij. Vertr.

ſacrorum tubæ] id eſt Mineræ & Volcani: nec enim omnes Tubæ luſtrabantur, teſte Ouidio de Tubiliſtro adde Feſtum in Tubiliſtria.

acceſſita] arceſſita. S.

Pergami prope murum Megaleſion, ubi Templum eius Deæ] Peſinunte, ubi Megaleſion templum eius deæ: vel ita, Pergami *ἡμετέρας*, ubi templum eius deæ. S. Eſt autem Megaleſion templum *τῆς μεγάλης θεæς*.

Fordicidia] quæ Hordicidia Feſto & Varroni 1. de re ruſtica ex promiſcuo uſu *τῷ* Digamma & F. Faſtis Horcicalia.

Res ſorda qua fert in ventre] quæ prægnans Varroni 2. de re ruſtica, & Feſto. Græcis boues fordæ, *φορδαί*. Gloſſis fordæ *ἐκφυεῖς βοῦες* Forba *βοῦες ἐκφυεῖς βοῦες*.

Forda] ſic Ouidius 4. Faſtor. horda Varro 2. 40 de re ruſtica & Feſtus. Et ita paulò antè fordicia pro Hordicidia apud eoſdem authores. *in curiis complureis*] id eſt triginta pro numero Curiarum, quæ totidem fuerunt, teſte Ouidio.

Palilia] ſic Ouidius 4. Faſtorum, quæ & Parilia Ciceroni 2. de diuinat. Athenæo. Faſtis marmoreis & Feſto in Popularia & Parilibus. ſed facilis fuit mutatio *τῷ* L. in R. ut in Remuribus & Lemuribus. Cæterum notandum hoc eſt obiter Paliliorum die Romam conditam, XII. Kal. Maias.

Cerealia] in hac pompa ouum poni ſolium Varro 1. de re ruſtica 2.

Vinalia] dies quo Ioui vinum nouum libabatur. vide Feſtum in Calpar. Macrobi. 1. Saturn 4. Græci *νῆμια*. Plutarchus ſympoſ. 3. Priora X. Kalend. teſte Ouidio (1 X. Plinio) Poſteriora X I I I. Kal. Septemb. & his poſterioribus quæ hic dicuntur Varrone, magis 60

conueniunt quàm prioribus, quibus nemo tunc vindemiam auſpicatur. Porro quod de vino diximus, idem penè in frumento. Nam quòd primò præmetebant ſacrificij cauſa. Præmeſſum Latinis, vel Præmetium teſte Feſto. *προμετρία* Laconibus: quòd verò poſt meſſem offerebant Cereri, florifeſtum.

aliquot locis vindemia primum à ſacerdotibus publicè fiebant] ſic Athenis quandiu ferueret muſtum, religio erat tangere. Plutarch. ſympoſ. 8.

ſi iuſſus vinum legere] vnaſ. eadem forma à Catone vinum pendens dicitur.

aqua facit] aquam facit.

facit] id eſt ſacrificat.

inter cuius exta caſa & porrecta] Extæ cocta exdebantur: deinde proiciebantur in terram. Iis proiectis res diuina facta videbatur. Quid cæſa & porrecta, vide Feſtum in Extæ & Proſicia. Nonium in Proſecta. Macrobi. 1. Saturn. 16. In pr.

flamen præſus vinum legit] mos enim fuit ut flamen prior auſpicij cauſa vinum legeret.

Rubigalia] alij Rubigalia, ea fiebant V I I I. Kal. Maij.

ſecundum Tiberim] id eſt ultra.

Iunio menſe] Iulio menſe. T. vide Ouid. & Macrobi.

Populiſugia] quæ opinor Fugalia, & Fugalia appellat Auguſtinus 2. de Ciuitate 6.

Nona Caprotina] vide Macrobi. Saturn. 11.

mulieres ſacrificant] mulieres liberæ, & ancillæ ſacrificant, Vertr. vide mox addit. Varro, ob hoc togam prætextam datam eis, aliàs ingenuarum mulierum prætextæ, promiſcua & communis erat. & ex Macrobio 1. c. 11. apparet, Ius togæ, ea die ancillis datum, quòd habitu matrumfamilias & virginum aſſumpto hoſtes ſecelliſſent.

ſacrificant] ſacrificantur. Veteres ita habet, & antiqui quoque ita locuti, teſte Nonio.

ob hoc toga prætextæ, cur toga. V. Vertr. togata prætextata. Turnebus ita legit, exiſtimans hunc locum referri ad fabulas togatas, quarum ſpecies Atellana, Prætextata, & Tabernaria, citatque ad id Horat. illo loco, vel qui prætextas, vel qui docuere togatas. verum hic nihil de prætextatis fabulis. & hic locus ad prætextatum uſum Nonis Caprotinis ancillis permiſſum referendus.

Apollinaribus ludis dorni populum] locus eſt mutilus, ut conicere licet ex libro 25. & 27. Liuij. Fiebant autem hi ludi ante III. Nonas Quintil.

cui eo die] x i v. Kal. Septemb.

in portu Tiberino] in ponte Æmylio. T. propè portam Collinam. Vertr.

Vinalia ruſtica] diuerſa ab urbanis quæ Ioui fiebant. i x. Kal. Maij menſe Veneri ſacro. ante diem xij. Kal. Sept. ante diem xiv. Kal.

Sept. Antop. August. & Vetr. ex Fastis.

COLUMNA 34.

quod tum Veneri dedicat a adis] hinc facile conici potest cur Menipeam suam Varro inscripserit Vinalia dei digestionis. Verr. S.

orti eius tutela assignati] Idem Varro confirmat 1. de re rustica in Veneris tutela hortos fuisse. Næuius Coquos edit Neptunum Venerem, Cererem. id est, pisces, olera, panē.

Volcanalia] X. Kal. Sept.

Opeconsiva] Opiconsiva. MS. ea fiebant VIII. Kal. Sept.

scriptum id dicitur] tritum id dicitur.

dicitur & a suffiendo subligaculum] dicitur a suffiendo, ut subligaculum A. dicitur a subterfendo T. dicitur a suffiendo: ut a subligando, subligaculum, quidam ita legit: Festus ex eo dictum putat suffibulum quod fibula comprehenderetur: sed Varro ad Vestales hoc refert: quæ maximè omnium sacerdotum suffitionibus utebantur, v. Nonium & Festum in Exsit.

cum dicant, Nouum Vetus Vinum bibo; nouo Veteri morbo medeor] ita quoque apud Festum in Meditrinalia. Alij ita legunt. Nouum vinū vetus libo: vetus vinum, nouum libo. Nouo veteri vino, morbo medeor. ut hoc dicat Varro, Meditrinalibus mustum vinum nouum libantes & gustantes boni ominis causa vetus dixisse. ita enim Festus. Plinius 28. c. 2. ³⁰ Cur ad primitias pomorum, hæc vetera esse dicimus, alia noua optamus.

Veterinovo morbo medeor] sic ante vinum & nouum & vetus libari & degustari medicinali causa. & Plutarch. 14. symposiar. refert nouum vinum bibentes solitos fuisse precari *ἀνέστη δὲ οὐτις ἐν αὐτοῖς τὸ παλαιὸν τὸν χεῖρον ἴσθαι*. S. & a medendo Meditrina dea medendi & meditrinalia.

Fontinalia] ita Festus. vnde porta Fontinalis. Alij Fontinalia.

Saturnia] glossis *septa*.

Armilustrium] vide Festum in Armilustriū.

Opalia] vide Macrobi. 1. Satur. 10.

Augeronalia] ferie diuæ Augeroniæ. Macrobi. 1. Satur. 10.

ab Augerona] dea, animorum angores depellente, quam ita vocat Festus in Angerone. Macrobius 1. Saturnal. 10. Angeroniam Plinius 4. c. 8. eam Angeronam vocat: non male. Nam eius simulachrum erat obligato & obfignato ore, deaque *ἰχθυόει* existimabatur. Huius. Feriæ verò XII. Kal. Ianuar. ei faciebant rem diuinam Pontifices in Volupæ sacello,

cui sacrificium fit in curia Accalia. feria Laurentina is dies] cui sacrificium fit eo die: ac cuius ferie publicæ, Laurentinæ is dies, &c. S.

in Curia Accalia] in Curia Acculeia. T. Alij in curia Aculeia.

Laurentalia] Laurentinalia, Macrobi. 1. c. 10. Laurentalia. Festus.

Sexto] Festo Macrobi. S.

qui atra dicitur] qui Acca dicitur rectè. nec enim atra die licebat sacrificare, & alioquin Accæ meminit Gellius 5. c. 7. Macrobi. 1. c. 10. Scaliger ita emendat, quia altera dicitur obditem Tarruntium, Acca Tarruntia. quasi diceret Varro. Laurentinæ ferie ab Acca nutrice Romuli, quæ Laurentia cognominata est, non ab ea Acca quæ nupsit Tarrutio nobili & diuiti viro. Eius meminit Augustinus licet a quibusdam Tarrutius: ab aliis Tarratius: ab aliis Tarratius nominatur.

& dicunt hunc diem Tarentini, Acca Tarentina] & dicunt hunc diem Tarentini MS. Turneb. qui tamen totam hanc sententiam interpungit.

faciunt Diis manibus ferilibus sacerdotes] ²⁰ faciunt Diis manibus eius sacerdotes. Vetr. Alij. faciunt Diis manibus eius ibi sacerdotes: vel faciunt diis manibus aruales sacerdotes. rectè. Nam Accæ rem diuinam faciebant aruales sacerdotes.

Septimontium ab his septem montibus] Velia scilicet, Fagutali, Suburra, Cermalò, Cispio, Oppia.

feria non populi sed montanorum modo] non populi modò, sed montanorum ut hoc dicat Varro, Septimontium fuisse ferias non populi, sed montanorum tantum. Et ita est. Septimontij etymon a sacris montanorum esse, montanorum, inquam, ad eorum differentiam qui in humilibus locis habitant. Ut ex hoc loco constet, non modò habitam fuisse differentiam apud Romanos montanorum & eorum qui in humilibus locis (quod & apud Athenienses factum, quorum Alij *ἀθηναῖοι*, Alij *μυηταῖ*) sed montanos & paganos (de quibus mox dicitur, a Varrohe) sua sacra ac collegia in vrbe habuisse. Cicero pro domo, Nullum est in hac vrbe collegium: Nulli pagani aut montani qui de mea dignitate non decernant.

ut paganalisbus qui sunt alicuius pagi] ut Paganalia, quæ sunt alicuius pagi. MS. ut paganalia eorum qui sunt alicuius pagi, ita lego. Paganaliorum meminit Macrobi. Satur. 16.

eorum qui sunt alicuius pagi] Pagi, inquam, etiam in vrbe & Paganos hic opponi montanis constat. porro cum paulò post dicat Varro de feriis Paganicis, apparet Varronem distinguere Paganalia a Paganicis feriis: priora, ferie priuatae alicuius pagi: hæc omnium. Et Paganorum quidem Dea Ceres, quæ & Empanda Nonio cap. 1. in Panderæ numero ²⁰⁹.

De statutis dixi] de statis dixi. MS. malè. Nam stati dies profesti Macrobi. 1. c. 16. ⁶⁰ tuti, cepti solennes ac constituti quorum obserua-

seruationes ex Fastis notabantur: quo sensu Cicero solenne & statutum sacrificiū dixit. Solennes feriae, extra ordinem impositis feriis opponuntur in l. 6. §. 7. ff. ex quibus causis maiores: & repentinis in l. 3. Cod. de dilationibus.

de annalibus dicam) id est anniuersariis, nō tamen statutis, sed cōceptionis: quę indicebātur quotannis.

sacrificatur) sacrificant.

sementina) sementinae, ita MS. & Festus.

Paganica) quę diuersę à Paganalibus, de quibus paulò antè. et si Paganalia in conceptiuis numerat Macrobius. 1. Satur. 16.

COLUMNNA 35.

Nouendialis) Nouendiales. Nouendiale sacrum, à noue. n. diebus quibus feriabantur, indicebatur, quoties lapidibus pluerat. adde Festum in Nouendiales.

Calentur) calantur. MS. id est pronuntiantur.

Curia Calabra) quę in Capitolio propè Romuli casam. vide Festum in Curia. Macrobius. 1. Saturn. 15.

sic dicta, Quinque calo &c.) sic dicto quinques, Kalo Iuno Nouella vel sic, Dies te quinque Kalo Iuno Nouella. Septem dies te Kalo Iuno Nouella. Scaliger: eo sensu. Quinques, cū quintanę erant futurę Nonę dicebat: septies, cū septimanę. Macrobius Saturnal. 11. refert, priscis temporibus Pontifici minori hanc prouinciam delegatam, vt nouę lunę primum obseruaret aspectū, visamque regi sacrificulo nunciaret. Itaque sacrificio à rege & minore sacrificulo celebratis populo calato, id est vocato in Curiam Calabram (quę casę Romuli in Palatio proxima erat) quot numero dies à Kalendis ad Nonas superessent, pronuntiabāt: & quintanas quidem quinques dicto verbo KAAH. Septimanas, eodem verbo repetito septies.

Iuno Nouella) Iuno Couella. V. non malè. à cauo (quod est cauo & cœlesti) quę eadē ab *ignia*. Cæterum Nouellā an Couellā Iunonē legas, nihil interest. Eadem autem erat quę Luna & Lucina: quam mulieres, vt viri suū genium, habebant. In eiusdem tutela Kalendę Macrobius. 1. c. 9. vnde Kalendariis Iuno. Macrobius. 1. cap. 15. Neque hoc prætermittendum quod hoc loco vir doctissimus coniecit, posse & ita legi, Iana nouella. quomodo & apud Varronem in libris de re rustica.

ferias priuas) id est celebriores, nisi malis legere ferias priuas.

Tusci Iunus) apud Macrobiū Satur. 15. Iris, vbi alii Idis, esse verbum Tuscum, quod Iouis fiduciam interpretatur, quod Idus Ioui consecratę: vel à vidēdo, Vidus, quod eo die ple-

na luna videatur: vel à *Idus*, quod eo die plenam speciem Luna demonstret: vel ab oue Iduli, quam Tulci omnibus Idibus immolabant, vel ab Iduare, quod Hetrusca lingua significat videre, vt sint Idus, dies mēsem diuidentes.

postridie Kalendę) vide Afraniū Pratriis. Ouid. Plutarch. Macrobius. Gell.

dies noui inciperent) nihil noui inciperent.

10 *T. vide Gellium.*

omnia verba) id est Do, dico, addico.

Comitiales) hi contrarii nefastis. Plautus Pseudol. Istorum nullus nefastus, Comitiales sunt meri. adde Macrobius. 1. c. 16.

Itaque non potest agi, necesse est aliquo eorum (si verbo) ita quia non potest lege agi, necesse aliquo vti verbo, cū quid peragitur. Vertr. antea legebatur, Necesse est enim, &c.

Q. Mutius) C. Mutius. MS.

10 *abnegabat*) ambigebat. A.

Intercisi) vide Macrobius. 1. c. 16.

Quando Rex comitiuit fas) Comitauit, id est, sacrificauit in Comitio, vel in Comitium venit. Fas, id est, Fastus dies. vide Festum in Quando Rex comitiuit fas.

Rex) herus, vulgata: & malè.

fas) fissus. Giral. libro de anno & mensibus quasi hic dies in Fastis intercisus.

dicat ad Comitium) itat ad Comitium. Hoc enim vult Varro his verbis, Quando Rex comitiuit, fas: Regi sacrorum in Comitium ire non licuisse, propterea quod neque magistratum, neque verba ad populum habere poterat, nisi hoc die qui notatus est in Fastis. Ibat enim in Comitium sacrificii causa, obque properanter patrato, protinus fuga se Comitio corripiebat, teste Plutarcho. proinde notas illas Q. R. C. F. quę leguntur in Fastis. quidam interpretantur, Quando Rex Comitio fugit. Quidius, Quatuor inde notis locus est. quibus ordine lectis, vel mos sacrorum, vel fuga Regis inest.

Quando stercus delatum fas) vide Festum in Quando stercus delatum fas.

pertineat) pertinet.

Iunius Gracchus) Iunius Gracchanus. MS. citatur in lege vnica de officio Quęstoris.

cuius nomen ego, antiquen lsteren, quod nūquam inueni) rectè. nec enim sub antiquis regibus Veneris nomen nec Latinum, nec Græcum, teste Macrobio 1. Saturnal. 12. & Arnob. 2.

quod Ger omnia aperit, Aprilem) quasi Aperilem. vide Macrobius. 1. Satur. 12.

COLUMNNA 36.

à die Februato) id est à Lupercalibus.

testatur antiquum oppidum Palatinum) lu-

stratur antiquum oppidum Palati. S.

Fff. j

Sept. Antop. August. & Verr. ex Fastis.

C O L U M N A 34.

quod tam Veneri de dicata adis] hinc facile conici potest cur Menipeam suam Varro inscripserit Vinalia dei deo dionis. Verr. S.

orts eius tutela assignati] Idem Varro confirmat 1. de re rustica in Veneris tutela hortos fuisse. Næuius Coquos edit Neptunum Venerem, Cererem, id est, pisces, olera, panē.

Volcanalia] X. Kal. Sept.

Opeconsua] Opiconsua. MS. ea fiebant VIII. Kal. Sept.

scriptum id dicitur] ritum id dicitur.

dicatur & a suffiendo subligaculum] dicitur a suffiendo, ut subligaculum A. dicitur a subterfendo T. dicitur a suffiendo: ut a subligando, subligaculum, quidam ita legit: Festus ex eo dictum putat suffibulum quod fibula comprehenderetur: sed Varro ad Vestales hoc refert: quæ maximè omnium sacerdotum suffitionibus utebantur, v. Nonium & Festum in Exsit.

cum dicant, Nouum Vetus Vinum bibo; nouo Veteri morbo medeor] ita quoque apud Festum in Meditrinalia. Alij ita legunt. Nouum vinū vetus libo: vetus vinum, nouum libo. Nouo veteri vino, morbo medeor. ut hoc dicat Varro, Meditrinalibus mustum vinum nouum libantes & gustantes boni ominis causa vetus dixisse. ita enim Festus. Plinius 28. c. 2. Cur ad primitias pomorum, hæc vetera esse dicimus, alia noua optamus?

Veterinovo morbo medeor] sic antè vinum & nouum & vetus libari & degustari medicamenti causa. & Plutarch. 14. symposiar. refert nouum vinum hibentes solitos fuisse precari αἰνέσας τὸν οὐτίκα καὶ τὸν νῦν τὸν παλαιὸν καὶ τὸν νέον θῆκος. S. & a medendo Meditrina dea medendi & meditrinalia.

Fontinalia] ita Festus. vade porta Fontinalis: alij Fontinalia.

Saturnia] glossis uenia.

Armilustrium] vide Festum in Armilustriū.

Opalia] vide Macrobi. 1. Satur. 10.

Augeronalia] ferie diuæ Augeroniæ. Macrobi. 1. Satur. 10.

ab Augerona] dea, animorum angores depellente, quam ita vocat Festus in Angerone. Macrobius 1. Saturnal. 10. Angeroniam Plinius 3. c. 8. eam Angeronam vocat: non male. Nam eius simulachrum erat obligato & obsignato ore, deaque iniquitas existimabatur. Huius. Feriæ verò XII. Kal. Ianuar. ei faciebant rem diuinam Pontifices in Volupæ sacello,

cui sacrificium fit in curia Accalia. feria Laurentina is dies] cui sacrificium fit eo die: ac cuius feriæ publicæ, Laurentinæ is dies, &c. S.

in Curia Accalia] in Curia Acculeia. T. alij in curia Aculeia.

Laurentalia] Laurentinalia, Macrobi. 1. c. 10.

Laurentalia. Festus.

Sexto] Festo Macrobi. S.

qui atra dicitur] qui Acca dicitur. rectè. nec enim atra die licebat sacrificare, & alioquin Accæ meminit Gellius 5. c. 7. Macrobi. 1. c. 10. Scaliger ita emendat, quia altera dicitur obditem Tarruntium, Acca Tarruntia. quasi diceret Varro. Laurentinæ feriæ ab Acca nutrice Romuli, quæ Laurentia cognominata est, non ab ea Acca quæ nupsit Tarrutio nobili & diuiti viro. Eius meminit Augustinus licet a quibusdam Tarrutius: ab alijs Tarrutius: ab alijs Tarratius nominatur.

& dicunt hunc diem Tarentini, Accæ Tarentinæ] & dicunt hunc diem Tarentini MS. Turneb. qui tamen totam hanc sententiam interpungit.

faciunt Diis manibus seruilibus sacerdotes] faciunt Diis manibus eius sacerdotes. Verr. alij. faciunt Diis manibus eius ibi sacerdotes: vel faciunt diis manibus aruales sacerdotes. rectè. Nam Accæ rem diuinam faciebant aruales sacerdotes.

Septimontium ab his septem montibus] Velia scilicet, Fagutali, Suburra, Cermallo, Cispio, Oppia.

feria non populi sed montanorum modo] non populi modò, sed montanorum ut hoc dicat Varro, Septimontium fuisse ferias non populi, sed montanorum tantum. Et ita est. Septimontij etymon a sacris montanorum esse, montanorum, inquam, ad eorum differentiam qui in humilibus locis habitant. Ut ex hoc loco constet, non modò habitam fuisse differentiam apud Romanos montanorum & eorum qui in humilibus locis (quod & apud Athenienses factum, quorum alij θῆκος, alij μέσος) sed montanos & paganos (de quibus mox dicitur, a Varrone) sua sacra ac collegia in vrbe habuisse. Cicero pro domo, Nullum est in hac vrbe collegium: Nulli pagani aut montani qui de mea dignitate non decernant.

Et paganalibus que sunt alicuius pagi] ut Paganalia, quæ sunt alicuius pagi. MS. ut paganalia eorum qui sunt alicuius pagi, ita lego. Paganaliorum meminit Macrobi. Satur. 16.

eorum que sunt alicuius pagi] Pagi, inquam, etiam in vrbe & Paganos hic opponi montanis constat. porro cum paulò post dicat Varro de feriis Paganicis, apparet Varronem distinguere Paganalia a Paganicis feriis: priora, feriæ priuatae alicuius pagi: hæc omnium. Et Paganorum quidem Dea Ceres, quæ & Empanda Nonio cap. 1. in Panderæ numero 209.

De statutis dixi] de statis dixi. MS. malè. Nam statii dies profesti Macrobi. 1. c. 16. statuti, cepti solennes ac constituti quorum obserua-

seruationes ex Fastis notabantur: quo sensu Cicero solenne & statutum sacrificium dixit. Solennes feriae, extra ordinem impositis feriis opponuntur in l. 6. §. 7. ff. ex quibus causis maiores: & repentinis in l. 3. Cod. de dilationibus.

de annalibus dicam) id est anniuersariis, non tamen statutis, sed conceptiuis: quae indicebantur quotannis.

sacrificatur) sacrificant.

sementina) sementinae, ita MS. & Festus.

Paganica) quae diuersae à Paganalibus, de quibus paulò antè. et si Paganalia in conceptiuis numerat Macrobius. i. Satur. 16.

COLUMNNA 35.

Nouendialis) Nouendiales. Nouendiale sacrum, à nouem diebus quibus feriabantur, indicebatur, quoties lapidibus pluerat. adde Festum in Nouendiales.

Calentur) calantur. MS. id est pronuntiantur.

Curia Calabra) quae in Capitolio prope Romuli castrum. vide Festum in Curia. Macrobius. Saturn. 15.

sic dicta, Quinque calo &c.) sic dicto quinques, Kalo Iuno Nouella vel sic, Dies te quinque Kalo Iuno Nouella. Septem dies te Kalo Iuno Nouella. Scaliger: eo sensu. Quinques, cum quintanae erant futurae Nonae dicebat: septies, cum septimanae. Macrobius Saturnal. 11. refert, priscis temporibus Pontifici minori hanc prouinciam delegatam, ut nouae lunae primum obseruaret aspectum, visamque regi sacrificulo nunciaret. Itaque sacrificio à rege & minore sacrificulo celebratis populo calato, id est vocato in Curiam Calabram (quae castrum Romuli in Palatio proxima erat) quot numero dies à Kalendis ad Nonas superessent, pronuntiabant: & quintanas quidem quinques dicto verbo KAAH. Septimanas, eodem verbo repetito septies.

Iuno Nouella) Iuno Couella. V. non malè. à cauo (quod est cauo & caelesti) quae eadè ab *ignia*. Ceterum Nouellā an Couellā Iunonē legas, nihil interest. Eadem autem erat quae Luna & Lucina: quam mulieres, ut viri suū genium, habebant. In eiusdem tutela Kalendae Macrobius. i. c. 9. vnde Kalendaris Iuno. Macrobius. i. cap. 15. Neque hoc praetermittendum quod hoc loco vir doctissimus coniecit, posse & ita legi, Iana nouella. quomodo & apud Varronem in libris de re rustica.

feriae primae) id est celebriores. nisi malis legere ferias priuas.

Tusci Iani) apud Macrobiū Satur. 15. Itis, ubi alii Idis, esse verbum Tuscum, quod Iouis fiduciam interpretatur, quod Idus Ioui consecratae: vel à vilēdo, Vidus, quod eo die ple-

na luna videatur: vel à *Idi* & *Idu*, quod eo die plenam speciem Luna demonstret: vel ab *Idu* Iduli, quam Tusci omnibus Idibus immolabant, vel ab *Iduare*, quod Hetrusca lingua significat videre, ut sunt Idus, dies mensem diuidentes.

postridie Kalendae) vide Afraniū Fratris. Ouid. Plutarch. Macrobius. Gell.

dies noui incipere) nihil noui inciperent.

10 T. vide Gellium.

omnia verba) id est Do, dico, addico.

Comissales) hi contrarii nefastis. Plautus Pseudol. Istorum nullus nefastus, Comitiales sunt meri. adde Macrobius. i. c. 16.

Itaque non potest agi, necesse est aliquo eorum (si verbo) ita quia non potest lege agi, necesse aliquo uti verbo, cum quid peragitur. Verum antea legebatur, Necesse est enim, &c.

Q. Mutius) C. Mutius. MS.

10 *abnegabat*) ambigebat. A.

Intercisi) vide Macrobius. i. c. 16.

Quando Rex comitiauit fas) Comitauit, id est, sacrificauit in Comitio, vel in Comitium venit. Fas, id est, Fastus dies. vide Festum in Quando Rex comitiauit fas.

Rex) herus, vulgata: & malè.

fas) fissus. Giral. libro de anno & mensibus quasi hic dies in Fastis intercisus.

dicat ad Comitium) itat ad Comitium. Hoc enim vult Varro his verbis, Quando Rex comitiauit, fas: Regi sacrorum in Comitium ire non licuisse, propterea quod neque magistratum, neque verba ad populum habere poterat, nisi hoc die qui notatus est in Fastis. Ibat enim in Comitium sacrificii causa, obque properanter patrato, protinus fuga se e Comitio corripiebat, teste Plutarcho. proinde notas illas Q. R. C. F. quae leguntur in Fastis. quidam interpretantur, Quando Rex Comitio fugit. Quidius, Quatuor inde notis locus est. quibus ordine lectis, vel mos sacrorum, vel fuga Regis inest.

Quando stercus delatum fas) vide Festum in Quando stercus delatum fas.

pertineat) pertinet.

Iunius Gracchus) Iunius Gracchanus. MS. citatur in lege vnica de officio Quaestoris.

cuius nomen ego, antiquum Isteris, quod nunc quam inueni) rectè. nec enim sub antiquis rebus Veneris nomen nec Latinum, nec Graecum, teste Macrobio i. Saturnal. 12. & Arnob. 1.

quod Ser omnia aperit, Aprilem) quasi Aperilem. vide Macrobius. i. Satur. 12.

COLUMNNA 36.

à die Februato) id est à Lupercalibus.

restitatur antiquum oppidum Palatium) illustratur antiquum oppidum Palati. S.

FFF. j

Se cum] at eum Gyrald. 17. histor. Deorum.
profanum dicitur] profanatum dicitur. T.
Prætor Urbanus] Populus Romanus. Vertr.
 malè. nam Prætor urbanus in eo sacrificio
 lanceam gestabat 3. Macrobi. 12. c.
iuuencam] vide Halicarnas. Liuii. Virg. 8.
falli] à Græco ὄψιν & φαίνο.

C O L U M N A 39.

trāslatio] translatio. V. translatitio, Vertr.
pes beta] ita etiam loquitur Varro 1. de re
 rust. eo verbo intelligi propagines betarū.

Famiger, Affabile] famigerabile. S. ita quo-
 que Siphontinus legit.

fatuus & *fatue*] fatuus & Fautus. Vertr.
 Fatuus & Fatua. A. Macrobi. 1. Saturnal. 13.

loqui ab loco] Imò potius à λόγῳ, vel λόγῳ.

quisque] quidque.

in fani Sabini] sumptum id videri potest
 ex aliquo veteri scriptore.

ad aliquam locum] ad aliquem locum V.

consulendi] consolandi. V. T. *μαρτυρῶν*.

concinne & c.] continue loqui à cōtinuo. V.

à concinne] à concinno. A. à concino. T. id
 est confono à cinnare, S. à cinno Nonius.

respondent] eudant. V. cadunt S.

proscenio] inproscenio A.

poeta cogitante] Terentius, cogitare com-
 mode.

ab his rebus] ab queis rebus V. à nouis re-
 bus T. ut nuntium à nouo interpreteretur.

Aelius] qui & Stilo & Præconinus vocatus
 est, Varronis magister.

senes aliquot nimium nouum Verbum] senes
 alij quod nimium, &c. vide 10. Gell. 21.

nouum Verbum] eo vsus est M. Cato, Sallu-
 stius, Cæsar in oratione pro Roscio Comæ-
 do & aliis locis: & verus interpres Nouellæ,
 de Lenonibus 14. *ἱεραὶ τῶν νεωτέρων* vertit, nouis-
 sima supplicia, quæ Iulianus interpres vlti-
 ma & in Nouella ut defuncti cap. 2. nouissi-
 ma sententia, pro vltima ac definitiua.

Quomodo addita] quom aditæ. A.

in legibus] xii. Tabularum: dixi ad leges
 xii. Tabularum, Titulo de pactis.

ubi nuncupata pecunia sunt scripta] id est in
 quibus legibus fit mentio nuncupatæ pecu-
 niæ. Ne alioquin putes, hic à Varrone, nun-
 cupatas pecunias appellari, quæ sint scriptæ.

quis est qui meum nomen nuncupat] apud Ce-
 sorinum, Quis meum nominans nomen ex-
 ciet.

duo] duo.

potest] cupit.

C O L U M N A 40.

indicit illum] indicit bellum. V. T. indicit
 illicium. S.

indixit fano] indictium funus. S. indi-

ctium illi funus prædicit T. vide Festum in
 Indictium funus.

prodxit diem] prædixit diem. V. malè. Pro-
 dicere diem est diem antè denunciare.

dictum in mimo] dictum in mimo, idè quod
 dictærium.

dicta ducibus] dicta à ducibus MS. dice ibus
 T. dictum à ducibus *πρυτανῶν*, tessera.

dicunt immò] dicitur in imo. V. dicuntino
 10 MS. dicitur immò. V. dicunt in os. T. nisi for-
 tè, dicuntino, sit Imperatiuus, ea forma qua
 præfamo apud Catonem, progredimino
 apud Plautum in Pseudolo.

dicis causa] sic dicis gratia in l. 4. ff. cōmo-
 dati, ubi plenius dixi de ea re. hoc adicien-
 dum, Dicis causa Sosipatro esse nomen in-
 declinabile vnus tantum casus, & quidè ge-
 nitiui.

si dico quid scienti & c.] locus mendosus. A.
 20 Vertr. sic dico quid scienti, quod, & c. T. si
 dico nescienti quid, & quod ignorauit tra-
 do, hūc doceo. Id declinatum, vel, quod cum
 docemus dicimus.

ratio putari dicitur] putare rationē Plutar-
 cho in tractatu de Adulatore, *ἐνδεχόμενον λόγον*
μαρτυρῶν. sic in l. 31. §. 3. ff. de negotiis, putare sum-
 ptus: in lege Thais 41. §. Titius 7. ff. de fidei-
 commiss. libert. putata ratio.

disputare] disputat.

cuiusque generis] vniuscuiusque generis. A.
 30 *Sermo a serie*] vel ab *εἰρη* vel ab *ἰρη*.

in vestimento sartum] Imò sartum dedu-
 citur potius à sartiendo quàm à serie. Sarcir-
 re est integrum facere: vnde sanè sarteque
 in Augurum libris, id est integrè. Festus in
 Sarte. hinc Sarta testa in l. 7. §. 1. ff. de officio
 proconsulis. l. 7. §. 2. ff. de usufructu: l. 7. §. 2. ff.
 ad l. Iul. repetundar. ubi quidam legunt sar-
 ta, non sarta.

sic Augures dicunt, si mihi auctor es Verbi] hoc
 40 in precatione sua dicebant augures: Iouis
 pater, si mihi auctor es verbi, populo Roma-
 no Quiritium hæc sanè, sarteque esse, vti tu
 nunc mihi benè sponis benèque volueris. †

Ex iure manu confertum vocare] ex iure, ma-
 nu confertum vocare. V. adde quæ scripsi ad
 leges xii. Tabularum Titul. de possessionib.

nam adferere manu] locus est interpolatus
 ita legunt, manum adferere. adde Festum in
 50 Adierere. & in Sertorem.

Consortes] vide Festum in fors l. 14. Cod. de
 contr. empt.

fors est impendium quod inter se iungat] quod
 in sortem, vel quod sorti se iungat Malaspina
 in 6. ad Atticum † fors est quod inter se
 iungit. T. in iure, fors, pecunia principalis
 quibus vsuræ accedunt. & lib. 4. supra in f.
 fors, quod suum fit sorte. adde l. 24. ff. de vsu-
 fructu legato: l. pen. §. ff. ad l. Falcid. l. 58. §.
 60 cum autem. 6. ff. ad Trebell.

ita lego, & cernito in testamento, &c. dixi ad Vlpianum, & libro superiore.

in creatione] in cretione. vide Vlpianum c. 21. & cap. 28.

adhibere iubent] adhiberi debent. Vertr.

ab eodem] Ennio.

Vitam cernere] multa cernere. V. malè. Nam ter sub armis vitam cernere dixit, ex Euripide. & alibi, vitam cernamus vtrique, id est, de vita decernamus.

Vos epulo] Nos epulo. V. apud Festum ita legitur, Quos vbi Rex paulò specit de montibus celsis, vbi dixi de huius loci lectione.

qui habeant spectationem] vide Festum, Ciceronem Philipp.

quo oculos iungimus [Ec.] oculo iungimus. V. ita lego, quod oculo iniungimus: quo spicimus, specillum.

poeta] Ennij, scilicet, videtur autem hic locus sumptus ex Ennio: citatur autem à Cicerone.

aut ausculto] & ausculto. alij, haud ausculto. sic audire & auscultare opponuntur apud Cæcilium & Pacuuium.

Reporatio] Reporia. A.

antiquum non ut nunc est] antiquum tempus non ut nunc est dictum. S.

mantellum] mantellum. V. mantelum, Plauto.

manutergium] manutergium. A. χειρῶν κτην, 10
χειρῶν κτην χειρῶν κτην.

nuntium erit] nuntiatum erit. nuntiamus in latis: obnuntiamus in malis.

Quod bonum [Ec.] huius formulæ, meminit Cicero, & 2. de diuinatione, & Liuius.

COLVMNA 44.

de muris] ἀρχαῖαι, pro muris.

Vocamus hic ad me] antiquum, pro huc 40
ad me. vide Festum.

murrha, vnguentisque vnguntur] distinguit inter murrham & vnguenta. murrha suo constat succo: vnguenta composita sunt.

post autem] postante. V. potestate. T. prior lectio non mala: nam & ita Latini, Inante dicunt.

conuentionem] pro concione id usurpatur. ut Vertranio necesse non fuerit mutare in concionem. Glossæ, Conuentio, συνῆσις, 10
συνῆσις.

C. Calpurni] C. Calpurnio.

Indices] id est, Consules. sic Consulere pro iudicare. Qui rectè consulat, Consul fuit. vide Festum.

Hic accenso, illic praconi] Hic accenso, ille praconi.

idem ut praconi] item & praconi. A.

Baetia] An hæc comœdia sit Plauti, vide Varronem apud Gellium 3. c. 3.

alij esse dicunt] M. Attij. A. Aquilij Vertr. 3. Gell. 3. M. Accij Plauti. M. S. Ælij S.

circum aras] circum aures. M. S. circum aureas, vel circum mœros, ut & supra & infra: nisi aras pro mœris intelligas.

inquisitionis] inquisitionis.

accusant] inquisiuit.

nuntius auspicium] id est qui nuntiet secundum auspicium

commentum. Praetores Vocet ad te] Cum eat praeco, reum vocet ad te.

cornicine] cornicem. v.

ad primati ianuam] Huius moris facit mentionem Plutarchus in Gracchis. Tacitus 2. Annal.

Argentarij tabernæ] quæ in foro.

ex ara] exire.

concionem aduocet] concionem auoces.

quod attingat] id est, quod incipiat.

Censuris] antea legebatur censoribus. ut coll. pro consulibus.

Classicus canat] Classicum canat. A. malè. nam classicum, Tuba: is qui tuba utitur, classicus. Classicum autem à classibus populus dicebatur, quæ in comitia centuriata conueniebant.

hostium] ostium.

ex heu qua interea] ex iisque interea.

COLVMNA 45.

quod censor] locus mendosus. A.

id quod propter [Ec.] id quod per. &c.

Inlicio [Ec. inlicium] Inlicis. V. Inlicium & Inlicio quod S.

in choro Proserpina] erat in Laodamia Liuij Andronici. vbi Laodamia Proserpinam exorat, ut sibi frui liceat, complexibus viri mortui.

pellexit] pellicuit.

quod Augur Consuli adest] vide Varronem 3. de re rustica.

ac praus] Præire. συνῆσις.

dicu causa] de eo dictum est superius.

COLVMNA 46.

M. Iunij] Gracchani.

Inlicium] Inlecium.

illente illexit] Illigit, illeceitque. T. illicit & illexit. Vertr.

qua cum E] quia I cum E. A. Vertr.

Errare ipse] Errare ipse.

δραστή] δραστή.

πύλας] πύλας.

NOTÆ IN LIBRVM VI.

VARRONIS.

Prioris libri) id est, prioribus libris, quarto & quinto.

inde si post aliqua dempta sint) inde si post aliqua dempta sint. Vert. S.

obscurior sit voluntas, in posteriores non reprehendenda. igitur) Obscura sit voluntas impositoris. Non reprehendendi igitur illi &c. A. T. *facilium*) ut facilius.

operam Myrmecidis) Myrmecides (ut & Callicrates Lacedæmonius) quadrigas fecit quas musca regeret: & in sesamo distichon elegiacon literis aureis scripsit. sed & naue quam apicula pennis abscondere. Ælian. lib. I. Plinius lib. 7.

Verba omnia) non omnia verba. Vert. nihil mutandum censeo, ut mox dicam.

ab eo quod &c.) locus mendosus videtur Antonio Augustino. Sensus est quidem obscurus, at non desperatus. ita potest restitui, ab eo quod non ea sunt in lucubratione liberali prosecuti. Id vult Varro. Non multa esse verba in soluta oratione & poeti, de quorum etymo non constet. ab eo quod, id est, propter ea quod viri litterati, qui de Etymologia scripserunt, paucorum vocabulorum originem reddiderunt, idque probatum iri ostendit ex C. Ælij lectione.

licet multum legerent) licet multum legerim. *Alicet multum legeris.* Verba non male. ut respondeat sequenti, videbis.

in primo) in primis. V.

exilis littera expeditam) i. leuiter explicatam.

cum non modo Epimenides post annos quinquaginta expeditum) pro expeditus Turnebus legit experrectus, pro Epimenides Epimenidis, alij ita, Epimenidis opus post annos quinquaginta expeditum. Scaliger vero, Epimenidis corpus post annos quinquaginta expergitum. Hæc ille. Expergitum vero antiquè pro experrectum, Festo.

post annos quinquaginta) ita Plutarchus & Laertius.

Teucer Linij) id est, Tragedia Liuij Andronici. Teucrum etiam Pacuuius composuit, teste Cicerone, I. de Oratore.

duodecim) decem.

Pompili) ab eo instituti Salij, ab queis saliare carmen.

foris in carminibus saliorum) foris in carminibus saliorum. V. S.

C O L U M N A 47.

multo propius nobis sancto) hæc non expungenda, ut censet Augustinus, cum id Plautino more dixerit.

prima Verba poetica) id est Carmen Saliorum, qui primi poetæ apud Romanos.

Et quia quare) ut quærere à qua re sit, T. *ad medendum medicina*) à medendo medicina. A.

non possem) non possum.

equites ab equite: equitem ab equo) equites ab equito: equito ab equo. V.

Unus erit, &c.) versus ex Annalibus Ennij paulò immutatus ab Ouidio in Metamorphosi, & 2. Pastorum. Sunt autem verba Martis ad Iouem de Romulo in numerum deorum referendo.

Hecuba) Ennij fabula.

in magna templa calis, am commissa stellis splendidis) in magna templa cælitum commissa stellis splendidis. S.

in Peribæa) Paccunij.

scrupæ saxa, &c.) Ardua per loca agresti Nititur, ac trepidate gradu, saxaque scrupæ Bacchi, altaque templa propè aggreditur. S.

ex Andromacha) Ennij, ut conici potest ex Cicerone: quanquam apud Ciceronem citatur aliter hic versus.

quam quia initium erat oculis) quaquā intue- rant oculi MS. quaquā intuemur oculis.

in hemisphærio) in Hemisphæriū. T. Est autem locus ubi æther conspicitur.

Vbi terra carulo septum stat) vbi concha cæ- rulo. M. S. vbi concha cærulei. T. vbi æthera cærulea septum stat. V. S. potest ita legi, vbi terra cæruleo septo stat. Cæruleum autem septum, mare: stare, vel pro contineri, vel pro replere.

in arce item) in arce ita. M. S. in arce autē. S.

Testaque mea sunt, &c.) Locus mendosus videtur Antonio Augustino. Veteres excusi ita habent: Testaque me ita sunt, quoad ego eas te linguā, alij, Testaque me ita fūto: Scal. ita emendat in Cōiectaneis, Testa dumesta sunt, quoad ego castè lingua nuncupauero. quo loco Testa dumesta interpretatur deserta dumesta. In Appendice verò ita, Tēpla Testaque incita sunt, quoad ego castè lingua nuncupauero. vbi, incita, idem quod immota. hinc calculi inciti Isidoro 18. cap. 73. & Ciere calces, Plauto *antr.*

olla veter arbor) olla ter. V. vlla ber. M. S. olla vera arbor. T. alij olla fera: alij olla vber. S. ad hunc modū restituit, Olla veter arbor quisquis est, quam me sentio dixisse, Templum lectumque esto in sinisterum: olla veter arbor quisquis est, quidquid est sentio dixisse Templum, lectumque esto in dexterum: inter ea, &c. S.

quod ego relinquam nuncupauero) quod ego eas te linguam. V. quoad ego castè lingua nuncupauero. S.

quam

quam me] quod me: sic infra.

interea] intra ea. V. S. resca spatia & effata.

*concrecione] concrecione. V. conregione T. conrecone. S. quod idem est quod conregione. sic veteres subicere. Inicere, pro subigere & inicere. Cōregione autem est ē regione, uti Festus notat. Turnebus cōtrā: conregionem definit, regionem intra fines cōprehensam. moris enim fuit in dedicandis rēplis & fanis, etiam fines ipsos concipi. *sensu] sensit.**

Ennius in Medea] hic praeponendus est hic versus, Astu arque Athenas antiquum opulentum, oppidum

COLUMNA 48.

quod addit temple] quod ad id templum.

Curia Hostilia templum est, & sanctum nō est] adde 14. Gell. 7.

Tesca] vide Festum.

Lemnia quis tu es, &c.] Quis tu es mortalis qui in deserta Lemnia & Tesca te apportas loca? S.

Lemnia praestolare] Praesto littera rara. vel Lemnia Peræ esto litor arat MS. Qui Lemni aspera tesca tuere & celsa Caborum, delubra tenes, mysteriaque &c. sunt autem versus Anapestici, ex Philoctete Attij.

& celsa] excelsa.

Caborum] Caborum mysteria erant in Lemno & in Samothrace, de quibus vide Strabonem.

deinde Volcania] & Volcania.

ab limine] ab lumine.

Et Nausus &c.] Aetneae spirante vapor feruidus. S.

Vides, vnde ignes cluet mortalibus diuicis] videmus, vnde ignis lucet mortalibus clam diuisus. Paernus ita hunc locum emendauit ex Cicetone 2. Tusculana. ab eo sunt, A. Augustinus, Vertranius, Turnebus, Scaliger hos Anapesticos contrā, ita restituit: vnde ignes mortalibus Diuicis cluet doctus Prometheus elepsisse dolo, poenāsque Ioui fato expendisse supremo.

cluet] clauet. MS. claret T.

diuicis] diuus MS. diuicis S.

ideo quod sancta] ideoque sancta T.

ibi] id est in Lemno.

illud] ex Medo Paceuuij.

Qui pater] versus Ennij.

Bellum tuor, & tuor villam] velle tueri villam. V.

Aditumum] ita Varro 2. de re rustica: adde Gellium 12. c. 10.

Tu domi] Tueri. V.

quod opus fiat] quid opus fiet. V. quid opus fuat. A. quod opus fuat. V. quod opus est, ut fiat. ita apud Plautum Menæchmis. actu 2. scen. 3.

etiam inde idem, illud enim extemplo] etiam indidem illud Ennij, extemplo, acceptum me necato & filium. S.

Extemplo] verbum sacrorum: ut Illicet iudiciorum. hoc, dimisso senatu: illud, patrato sacrificio à prætore pronuntiabatur.

Persuade polum] Anapestici.

continuu] seceps [spolia] se cepit. MS. si vel sic cepit spolia. T. continuus sex apti. Scaliger ita hos Anapestos restituit: ut hoc quidem loco nō S. significet signis.

circum septum] contra septum. V. conscriptum S.

insidant] insipiant.

signum candens] signum eadens. V.

In rectore] ita Vertranius: in pectore. V. in Euryface. T. Est autem in hunc modum locus hic restituendus. super oceani stagnum alta patris, terrarum anfracta reuicam.

ab eo leges] XII. Tabularum. v. l. 8. ff. de serui rusticis.

in directo pedum octo: in anfracto sexdecim] Idem habetur in l. 8. ff. de seruit. rusticorum praediorum, nisi quod pro in directo, in porrectum ibi legitur.

octo] d. l. 8. & l. 23.

in anfracto] in anfractum, id est ubi flexum. d. l. 8.

sexdecim] imò xxiii. Nam ambitu tres dimetientes suas & septimam complectitur: ac proinde Scaliger in Appendice putat hic non agi de toto ambitu, sed de dimidio, idque angulorum cuiusvis viae rationem exposcere.

Trinia] resinae. Macrobius 9.

*quod intruso ponitur] cum ebena querna & draconum voluminibus. vide Sophoclem *Trinias*. Estque querna corona, deorum inferorum, ad quem etiam modum Parcae coronantur.*

COLUMNA 49.

Titani] quæ & titani Appollonio 4.

Manlius] Manlius.

Latona parit &c.] Latona parit casto cōplexu Iouis Deli gemellos creta Titano deos. ita restituendi hi versus.

obstines] obsides. Cicero 2. de diuinat. apud quem pleniores hi versus.

*quod in medio sit locus terrarum] Creditum ab antiquis, Delphos in eundem locum conuenisse duos coruos. vide Strabonem libro 9. (duos olores fuisse Plutarchus scribit duas aquilas, Pindari interpretes) missos à Ioue, hunc ab ortu, illum ab occasu. Inde (referent Pausania) posterius rati sunt illum locum medium terrarum esse, in cuius rei memoriam inibi in lapide extructum monumentum cum hac inscriptione *ἰν ὁρίῳ*. Eò pertinet Ovidianum illud 10. Metamorphos. Et orbe*

Ffi iiii

NOTÆ IN LIBRVM VI.

VARRONIS.

Priore libro id est, prioribus libris, quarto & quinto.

inde si post aliqua dempta sint inde si post aliqua dempta sint. Vert. S.

obscurior sit voluntas, in posteriores non reprehendenda. igitur Obscura sit voluntas impositoris. Non reprehendēdi igitur illi &c. A. T. *facilius* ut facilius.

operam Myrmecidū Myrmecides (ut & Callicrates Lacedæmonius) quadrigas fecit quas musca tegetet: & in sesamo distichon elegiacon literis aureis scripsit, sed & nauē quam apicula pennis absconderet. Ælian. lib. 1. Plinius lib. 7.

Verba omnia non omnia verba. Vert. nihil mutandum censeo, ut mox dicam.

ab eo quod &c. locus mendosus videtur Antonio Augustino. Sensus est quidem obscurus, at non desperatus. ita potest restitui, ab eo quod non ea sunt in lucubratione liberali profecuti. Id vult Varro. Non multa esse verba in soluta oratione & poeti, de quorum etymo non constet. ab eo quod, id est, propter ea quod viri litterati, qui de Etymologia scripserunt, paucorum vocabulorum originem reddiderunt, idque probatum iri ostendit ex C. Ælij lectione.

licet multum legerent licet multū legerim. *Alia licet multum legeris.* Vertra non malē, ut respondeat sequenti, videbit.

in primo in primis. V.

exilis littera expeditam i. leuiter explicatam.

cum non modo Epimenides post annos quinquaginta expeditum pro expeditus Turnebus legit exporrectus, pro Epimenides Epimenidis. alij ita, Epimenidis opus post annos quinquaginta expeditum. Scaliger verò, Epimenidis corpus post annos quinquaginta expergitum. Hæc ille. Expergitum verò antiquē pro exporrectum, Festo.

post annos quinquaginta ita Plutarchus & Laertius.

Tenax Linij id est, Tragœdia Liuij Andronici. Teucrum etiam Pacuuius composuit, teste Cicerone, 1. de Oratore.

duodecim decem.

Pumpili ab eo instituti Salij, ab quibus saliare carmen.

foris in carminibus saliorum foris in carminibus saliorum. V. S.

C O L U M N A 47.

multo propius nobis fano hæc non expungenda, ut censet Augustinus, cum id Plautino more dixerit.

prima verba poetica id est Carmen Saliorum, qui primi poetæ apud Romanos.

ut quia quare ut quærere à qua re sit, T. *ad medendum medicina* à medendo medicina. A.

non possem non possum.

equites ab equite: equitem ab equo equites ab equito: equito ab equo. V.

Vnus erit, &c. versus ex Annalibus Ennij paulò immutatus ab Ouidio in Metamorphosi, & 2. Fastorum. Sunt autem verba Martis ad Iouem de Romulo in numerum deorum referendo.

Hecuba Ennij fabula.

ô magna templa calis, tam commissa stellis splendidis ô magna templa calitum commissa stellis splendidis. S.

in Peribœa Pacuuii.

scrupæ saxa, &c. Ardua per loca agresti Nititur, ac trepidante gradu, saxaque scrupæ Bacchi, altaque templa propè aggreditur. S.

ex Andromacha Ennij, ut conici potest ex Cicerone: quanquam apud Ciceronem citatur aliter hic versus.

quam quia initium erat oculi quaquā intuerant oculi MS. quaquā intuemur oculis.

in hemisphærio in Hemisphæriū. T. Est autem locus ubi æther conspicitur.

Vbi terra cæruleo septum stat vbi concha cæruleo. M. S. vbi concha cæuli. T. vbi æthera cærulea septum stat. V. S. potest ita legi, vbi terra cæruleo septo stat. Cæruleum autem septum, mare: stare, vel pro contineri, vel pro replere.

in arce item in arce ita. M. S. in arce autē. S.

Testaque mea sunt, &c. Locus mendosus videtur Antonio Augustino. Veteres excusi ita habent: Testaque me ita sunt, quoad ego eas te linguā, alij, Testaque me ita sunt: Scal. ita emendat in Cōiectaneis, Testa dumecta sunt, quoad ego castè lingua nuncupauero. quo loco Testa dumecta interpretatur deserta dumecta. In Appendice verò ita, Tépla Testaque incita sunt, quoad ego castè lingua nuncupauero. vbi, incita, idem quod immota. hinc calculi inciti Isidoro 18. cap. 73. & Ciere calces, Plauto 1111.

olla veter arbor olla ter. V. vlla ber. M. S. olla vera arbor. T. alij olla fera: alij olla vber. S. ad hunc modū restituit, Olla veter arbor quisquis est, quam me sentio dixisse, Templum lectumque esto in sinisterum: olla veter arbor quisquis est, quidquid est sentio dixisse Templum, lectumque esto in dexterum: inter ea, &c. S.

quod ego relinquam nuncupauero quod ego eas te linguam. V. quoad ego castè lingua nuncupauero. S.

quam

quam me] quod me: sic infra.
interea] intra ea. V. S. tesca spatia & effata.
concrecione] concrecione. V. conregione T.
concrecione. S. quod idem est quod conre-
gione. sic veteres subicitare. Inicere, pro
subigitaré & inicere. Cõregione autem est
è regione, vti Festus notat. Turnebus cõtrà:
corregionem definit; regionem intra fines
cõprehensam. moris enim fuit in dedican-
dis tẽplis & fanis, etiam fines ipsos concipi.
sens] sensit.

Ennius in Medea] hic præponendus est hic
versus, Astu arque Athenas antiquum opu-
lentum, oppidum

C O L U M N A 48.

quod addit templa] quod ad id templum.
Curia Hostilia templum est, & sanctum nõ est]
adde 14. Gell. 7.

Tesca] vide Festum.

Lemnia quis tu es, &c.] Quis tu es mortalis
qui in deserta Lemnia & Tesca te apportas
loca? S.

Lemnia præstolare] Præsto littera rara. vel
Lemnia Peræ esto litor arat MS. Qui Lemni
aspera tesca tuere & celsa Cibirum, delubra
tenes, mysteriaque &c. fant autem versus
Anapæstici, ex Philoctete Attij.

& celsa] excelsa.

Cibirum] Cibirorum mysteria erant in
Lemno & in Samothrace, de quibus vide
Strabonem.

deinde Volcania] & Volcania.

ab limine] ab lumine.

Et Navius &c.] Æneæ vi spirante vapor
feruidus. S.

Vides, vnde ignes cluet mortalibus diuini] vi-
demus, vnde ignis lucet mortalibus clam
diuinus. Paernus ita hunc locum emendauit
ex Ciccone 2. Tusculana. ab eo sunt, A. Au-
gustinus, Vertranus, Turnebus, Scaliger hos
Anapæsticos contrà, ita restituit: vnde ignes
mortalibus Diuissè cluet doctus Prometheus
elepsissè dolo, poenâsque Ioui fato expendis-
se supremo.

cluet] clauet. MS. claret T.

diuini] diuus MS. diuissè S.

ideo quod sancta] ideoque sancta T.

ibi] id est in Lemno.

illud] ex Medo Paccuuij.

Qui pater] versus Ennij.

Bellum tuetur, & tuetur villam] velle tueri vil-
lam. V.

Aditumum] ita Varro 2. de re rustica: adde
Gellium 12. c. 10.

Tu domi] Tueri. V.

quod opus fiat] quid opus fiet. V. quid opus
fuat. A. quod opus fuat. V. quod opus est, vt
fiat. ita apud Plautum Menæchmis. actu 2.
scen. 3.

etiam inde idem, illud enim extemplo] etiam
indidem illud Ennij, extemplo, acceptum me
necato & filium. S.

Extemplo] verbum sacrorum: vt Illicet iu-
diciorum. hoc, dimisso senatu: illud, patratum
sacrificio à prætore pronuntiabatur.

Pernade polum] Anapæstici.

consuueni seceps spoliis] se cepit. MS. si vel
sic cepit spoliis. T. continuus lex apri: Scal-
iger ita hos Anapæstos restituit: vt hoc qui-
dem loco nõ S. significet signis.

circum septum] contra septum. V. conse-
ptum S.

insidant] insipientes.

signum candens] signum eadens. V.

In rectore] ita Vertranus: in pectore. V. in
Euryface. T. Est autem in hunc modum lo-
cus hic restituendus. super oceani stagna al-
ta patris, terrarum anfracta reuissam.

ab eo leges] XII. Tabularum. v. l. 8. ff. de serui-
rustic.

in directo pedum octo: in anfracto sexdecim] I-
dem habetur in l. 8. ff. de seruit. rusticorum
prædiorum, nisi quod pro in directo, in por-
rectum ibi legitur.

octo] d. l. 8. & l. 23.

in anfracto] in anfractum, id est vbi fle-
xum. d. l. 8.

sexdecim] imò xxiii. Nam ambitu tres di-
metientes suas & septimam complectitur.
ac proinde Scaliger in Appendice putat hic
non agi de toto ambitu, sed de dimidio, id-
que angulorum cuiusvis viæ rationem ex-
ponere.

Trinia] πινθία. Macrobius 9.

quid intruso ponitur] cum corona quærnea
& draconum voluminibus. vide Sophoclem
πινθίαν. Estque quærna corona, deorum in-
ferorum, ad quem etiam modum Parcæ co-
ronantur.

C O L U M N A 49.

Titani] quæ & τιτάνες Appollonio 4.

Manlius] Manlius.

Latona parit &c.] Latona parit casto cõ-
plexu Iouis Deli gemellos creta Titano
deos. ita restituendi hi versus.

obstres] obstides. Cicero 2. de diuinat. apud
quem pleniores hi versus.

quod in medio sit locum terrarum] Creditum ab
antiquis, Delphos in eundem locum conue-
nisse duos coruos. vide Strabonem libro 9.
(duos olores fuisse Plutarchus scribit duas
aquilas, Pindari interpres) missos à Ioue,
hunc ab ortu, illud ab occasu. Inde (referente
Paufania) posteri rati sunt illum locum me-
dium terrarum esse, in cuius rei memo-
riam inibi in lapide extructum monumentum
cum hac inscriptione ἐν μέσῳ. Eò pertinet
Quidiapum illud 10. Metamorphos. Et orbe

Fff iij

In medio caruerunt præfide Delphi. & author obsceni carminis. Delphos Pithius, orbis umbilicum vocat.

Neque hic locus terrarum est medius Idem refert Plutarchus libro De defectu oraculorum.

Neque noster Umbilicus, hominis est medius Andreas Vesalius aduersus receptam veterum auctoritatem (id enim ita sentit Vitruvius 3. c. 1. Galenus libro xv. de usu partium: & libro xi. de placitis Hippocratis & Platonis) libro 6. de hominis fabrica tradit, non in umbilico, sed in pubis ossium coalitu corporis humani exquisitum medium esse. quod & Pythagoras existimat, ut mox dicitur.

Itaque pingitur qui vocatur ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά Itaque pingitur ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά. M. S. ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά, id est Terra Pythagoræ. ut Pythagora sit genitivus Doricus, sed plane sensus perturbatus est. ita lego, Ita pingitur (quæ vocatur ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά, utque media cæli) linea ducta infra umbilicum, parte qua discernitur homo, an foemina sit: ubi ortus humanus similis ut in mûdo. quasi diceret Varro, Media pars hominis non in umbilico eius, sed in pubis parte. ea enim discernitur homo, mas an foemina sit. Eandem partem Pythagoras obscure (quemadmodum multa alia) videtur appellasse terram (ad differentiam fortè alterius partis quæ cælestem aut cælum nominabat) terram, inquam, mediam cæli: nec enim duo illa verba, ac terræ, hic quidquam conferunt, sed potius à quodam prauo ac distorto interprete, è glossa in contextum coniecta.

Per id quod discernitur homo, mas an foemina Per hac enim parte sexus æstimatur l. quæritur 10. ff. de statu.

Vbi ibi.

Terra mûdi media mirum id tribui Pythagoræ à Varrone, cum id aperte neget Pythagoras apud Plutarchum in Numa.

Sed quod vocat Delphi in æde. &c. sed quod vocant Delphis *μυσσηναίαν* in æde.

Ad latum est quoddam thesauri speciem &c. allatus, vel allatum. V. ad latus foraminis est quiddam ut thesauri specie, quod Græci *ἱμναῖον* dixerunt Vertr. Scaliger ita legit, foramen allatum est quoddam thesauri specie: vel thesauri specie allatum (Straboni 10. est *πυρρὸν* à fasciis, in modum alarum utrinque pensile. adde Strabonem li. 9.) Idè apud Festum in Fauissæ ita legit, foramen ad latus est quoddam thesauri specie, &c. id est ad modum illarum fauissarum, quas Græci *θυμῖον* vocant. vide Plutarchum in Philopoem. & Liuium 39.

Ut thesauri speciem ut thesauri specie Vertran. ut tensauri specie S. quasi diceret, est foramen Delphis simile tensorio fora-

mini, eo sensu: Foramen illud tæniis utrinque vinctum est, quemadmodum & tensorij umbilici, in quos inseruntur funes illi, quibus utrinque ad latus vinciuntur equi funales. sed præstat his verbis intelligi foramen quoddam allatum fuisse Delphis, ut ibi esset thesaurus.

Umbilicum hanc vocem dispungendam existimat Scaliger.

Altrex terra *ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά*.

Ennius in Eumenidibus, quas ipse vertit ex Æschylo.

Areopagita quid dedere aliud quàm padam quàm peram. V. quàm pudam T. id est quàm pudet. Scaliger ita, Areopagiticam ea de re vocant petram.

Musa qua pedibus magnum pulsatis olympum unicuique Musæ veteres sedes in cælo adsignabant. qua de re vide Macrob. 1. in somnium, atque ita è cælo Musam inuocat Horatius: Descende cælo.

Pulsatis olympum citatur à Servio.

Quasi Hellepontum & claustra Qua Pontus Helles T. ad Helleponti claustra, quod Xerxes S.

Concludit conludit, malè. Nam Æschylus dixerat *καὶ οὐκ ἔστιν ἐξέρχεται*. Herodotus *ἐξέρχεται*.

Loquitur in Ægeofreto alicui in Ægeofreto. V. alicui in Ægeofreto. S. id est alexi.

Ab insulis id est scopulis: alij legunt ab hinoulis.

Paccunum in Duloreste.

Aeges dispungenda hæc vox est.

Dicitur dixit V.

Ennius Næuius.

Conferre aut vatem aratam qui perit, & quod mare conferre queant T. conferta rate, ineratæque perite, Qui diu mare, &c. S. ut conferta, hoc loco, sit numerosa: Inerata, *καλὴν ὁρμήν*, diu mare. Id quod Græci, *ὁρμήν* aliàs, conferre ratem, est eam agere. sed quid? Idem ipse in Appendice hunc locum ita legit, Ut conferre queant, rate mæratæque perite, per liquidum mare. ut Varro hoc loco videatur referre, quo primum classem fabricare, & in ea se exercere cœperunt Romani, de quo vide Polyb. 1.

Videntur. Ratis enim &c. videntur, rarefcere, & hoc ratis. Striatum illud, ubi plures mali aut asseres ac restes ab lato. S. ut ratis ab rarefcendo dicatur. aliàs nullum hic Etymon ratis adfertur.

Dextra & sinistra dextra sinistra. S.

COLUMNA 50.

Aut asseres *ἡ δὴ ἀπὸ Πυθαγορά* aut asseres ac restes ab lato. S.

Insulas

Infular) ab Infilare dictæ infulæ. Infilare autem est amicare.

cū ad sepulchrū) velari. n. solita sepulchra. *sed velatas*) cū velatas. T. locus mēdosus videtur Antonio Augustino. velatas frondētes comas. S.

Cornuatam vmbra iacit) Cornua taurū. T. Cornuat aurum, vmbra iacit. icere paret. Cornuata à cornibus. S. Cornuare est inflectere: paret, idem quod apparet, vt ex formulis iurisconsultum conitare potest, si paret eum dare oportere. l. 5. ff. de rei vindi. l. 11. §. proscribere. x. de insti. l. 47. §. sed si x. de lega. 1. l. 7. ff. secundum tab. l. 7. §. illud sciendum, x. ex quib. caus. in possess. l. 179. x. de verb. signi. l. 34. x. de regulis iuris, vmbra etiam iacere. Plinius dixit lib. 2. nisi legas vibrans iacit. vel, vibrat, iacit.

curuamini) curuantur. A.

Cosauli, dolosi) osculo, dolori. V. orculo, dolosi. T. Coesuli. S. id est cæuli vel Cosaulæ.

omina verò adpatula coemisse) Locus hic corruptus Antonio Augustino videtur. omnia ad patula, est in veteri, Scaliger ita emendat, Ennio verò ac Paccuio miscia incusia, &c. In Appendice verò ita, omnia dāpatilia coemisse Iani Cusiones, Duonus, Ceruses, Diuius, Ianusque venit. Putat autem duos esse versus Saturnios, in quibus n. Coemisse, vel Comisse, Comedisse: Duonus Ceruses, bonus creator Cusiones, Curiones. Quin, in coniectaneis scribit, errores qui hic sunt, vel eruditissimos, deterere à tanto negotio adgrediendo, hoc est ab emendatione huius loci. Ego verò tentabo vt potero hunc locum restituere, verbis Varronis paulò alius repetitis, ad pleniorē intellectum. Ad hunc itaque modū restituo, vt in multis verbis antiquis dicebant. S. postea dicunt R. vt in carmine Saliorum sunt hæc Cosauli, Dolosi, Eso, of-

coemisse) conuenisse. V.

Iam Cusiati) incusia vel Iani Cusiones, S. Iani Cusiates. MS. T.

musas Ruse) meridie onese vel Duonus Cerusus. S.

Rusedūmque) rudelūmque. S.

dūmque Ianus Venet post) Venese quod Venere post. vel Diuius Ianusque vener. S. Turnebus, sunt Curiones qui iam venerant ad omnia Diuius & Ianus.

dium exa cante) Diuum, id est Iantum.

cante) id est cantate. sic apud Festum Cantata pro Cātato: vbi tamen emendo Cāte pro Cantate.

supplicē Camē) id est suppliciter.

Veteres Casmenas Cascas res volo profari, Et priamū, &c.) veteres δ Camenæ, cascas res volo profari, & Priamum.

Solo profari) pro fari volo MS. volo profari.

Ennium) hunc versum citare videtur Cice. 2. Tusculana.

Casci populi) coloni deducti à Latinis ante Romam conditam. v. Halicarnass.

Maniliū) Manlius.

Cascum duxisse cascām) id est decrepitam decrepitam duxisse.

Cantra conficiebant nuptia) alij canoras interpretantur concinentes: alij, Caron eas faciebat nuptias, eo sensu, Charontem eas nuptias celebrasse, quod decrepito decrepita nupserit.

Papini) Pomponij apud Priscianum.

Ridiculum est, &c.) hos versus ita restituit Octavius Pantagathus, cū antea legerentur corrupti hoc modo, Ridiculum est, cū te Cascam tua Casca dicit. Amica Philippotomis, eiut qui senex puerum dicit pusum: puellam pusam. sic fiet mutuam mulinam. Vt sis verum pusus tu, tua amica senex. Turnebus ita, Fili Petroni sesquisenex puerum dicit pusum pusa puella, aut mutua muli. Nam es verè pusus tu, tua amica senex. Scaliger verò ad hunc modum, Ridiculum est cū te Cascam tua dicat amica, Fili Petroni, sesquisenex puerum. Dic tu pusam illam, sic fiet mutua muli. Nam verè pusus tu, tua amica senex.

mutua muli) mutuam mulinam. V. mutua muli. T. S.

tua amica senex) Idem apud Priscianum libro 3.

Casium) Cascinum.

Casium forum) Cascinum forum.

papum senem) papum senem, S.

Casuar) v. Festum & Nonium.

Ambē) Ambio MS. d. p. q.

Canis caninam non est) Caninam, id est carnem vel pellem.

Ambagio dista & *Ambustum*) Abagio dista vt Abustum.

Ambicena) Ambegna. Fest. T. ambigna 30 Fulg.

COEVMNA 51.

Feta) feta. S.

magnus homo) iuxta apud Aristophanem Stolidus & ineptus.

immanis canes vt 1 sic Homerus ipse

Ve signa canant] ut, signa canunt. citatur autem hoc commation ex Ennio.

rostratq] rostra. V.

adcidisset] accidisset. Cicero s. ad Atticum cecidisset.

trabes] vide Priscianum lib. 7. & Varronem infra.

Ennius, &c.] hæc verba à Macrobio 3. cap. 8. tribuuntur Medæ apud Paccuuium. Scribendum igitur, in Medo Paccuuius: sic apud Diomedem, falsò tribuuntur illa verba, Quis tu es mulier, Medo Ennij.

glossemata] id est verba obscura.

Casmillus] vide Plutarchum in Numa: Halicarnass. 2.

qui cumerum fert] qui merum. V. ita legendum, qui cumerum. Cumerum seu Cumera vas nuptiale. v. Festum.

in quo quid sit in ministerio] cum quo quid sit in ministerio. Vertr.

extrinsecum nesciunt] extrinsecus nesciunt.

Casmillus vocatur in Samothracum mysteriis] idem refert interpres Appollonij.

Diis magnis] qui & Diui potes, & Cabiri. id enim Cabir Syriacè significat.

Verbum Gracum arbitror] idem refert Festus. Tusculum tamen verbum esse Macrobius lib. 3. scribit.

apud Callimachum] Vide Macrobius dicto loco.

in penetris eius] in poemat. p. Vert.

apud Ennium] in Sotadico scilicet. adde Festum.

subulo finitimas, &c.] subulo quondam marinas propter altabat plagas.

allabat] allabat, Scaliger. Allare tibicines dicuntur qui sola tibia canunt, nulla voce admissa. v. Festum in Asla.

Veresum] scripsere alij re versibus, &c. apud Ciceronem in oratore ad Brutum ita legitur.

Fanni] qui iidem apud Latinos quod Magi apud Persas, & Bardi apud Gallos.

in versibus quos vocant Saturnios] qui tadem, inventore Ennio, degenerarunt in Heroicos. Cicero secundo de legibus. Horatius de arte. & hoc quidem Ennius ait in Nævium, qui Saturnio carmine secundum bellum Punicum scripserat. Est autem versus Saturnius Iambicus Hypercatalecticus. v. Dabunt malum Metelli Nævio poetæ. vide Festum in Saturno dies Festus.

à versibus viendis] à versibus vagiendis, Scaliger.

Corpore Tartarino] desumptum à Græcis, τάρταρον ἐν γαστρί μάλιστα & αἰμαίνεσθαι. Scaliger.

Paluda Virago] Paluda virago cui par imber & ignis Ipiritus & graui terra. ita citatur apud Probum. Porro Paluda pro paludata.

alij legunt prognata.

Virago] Glossis αἰσπρά, ἡρώα : alio loco αἰσπρῶν.

Tartarino] id est horrendo, horribili. Festus.

Plato in quarto de fluminibus] Hic dialogus est Phædo, quartus primæ tetralogiæ. Nam & ita diuisi Platonis libri à Criticis, vide S. in Appendice.

Epeum fumificum coquum] Coquum fuisse testatur Athenæus: lixam verò Theocritus. apud Ennium] apud Nævium. V.

Lucam bouem] id est Elephantum. Hoc etiā adiciendum Scarabeos, quos Galli Ceruos volantes appellant, Lucas etiam dici à Plinio 11. cap. 28.

Verginy, Virgilij.

C O L U M N A 52.

id est] identidem vel non item. V.

cornuæ] cornuatas. V.

quos dentes mulas dicunt, sunt cornua] idem refert Pausanias.

non Africana bestia] id est Pantheræ.

Orator sine pace redit] Cyneam intelligit qui re infecta à senatu remissus, de quo vide Plutarchum in Pyrrho, autoritate ac suasionem Appij Claudij Cæci, cuius verba ab Ennio recitantur. Quo vobis mentes &c. adde legem §. quinto, ff. de in ius vocando.

qui enim verba haberet orationum publicè aduersus eum quo legebatur ab oratione, orator dictus] aduersus eum cum quo belligerabatur. Vertra. Qui enim ut orationem haberet publicè ab vniuersis, tum quod legebatur, ab oratione orator dictus: Turnebus. Qui verba haberet rationum publicè aduersus eum quò legebatur. Scaliger: ita lego, Qui enim verba habet & orationem publicè aduersus eum in quem legebatur, &c.

Cum res maiore ratione legebantur potissimum, &c.] cum res maior erat, eò legebantur. A. cui fauēt lex quarta, §. ordine i. digestis de legationibus. eò legebantur, Vertranius: ut Plautus Stichus actu tertio, scena secunda, oratores veniunt huic legati publicè. Scaliger verò ita, cum à Republica maiore ratione legebantur. fortasse non absurdè legi poterit, Cum res maior erat, ij legebantur qui, &c. de legatis vide titulum Pandectarum de legationibus.

oratores deſiloqui] qui & αἰνῆσθαι Homero. Certè in iure constat oratores pro legatis v. iurpari

furpari in lege. Lege Iulia 7. ff. ad legem Iuliam de re publica.

ollus) id est Numæ.

Egerias) id est Aegeriæ Nymphæ.

ollus letho datum est) ollus Quirinus letho datus est. Fest. in Quiris. hinc Cicero in li. de legibus. Hos letho datos. adde Festum in Indictium funus & Simpludiaræ.

lithu) lethû, à Græco λίθον, id est obliuione. Priscianus verò à Leo leui, letum. Cæterum cur letho datum potius dicerent quàm mortuum, ideò fortè, ne mortui mentione iniecta, viderentur *diophrasti*. Itaque vel vixisse Plutarch. in Cicerone, vel fœlices esse dicebant. vide Ammianum 25.

mensæ) quæ & Curiales, & Ancilabræ ab anculando id est ministrando, & assidellæ dicebantur. alij legunt menses quos additos fuisse à Numa testantur historiæ.

ancilia) ancilia primus. S.

ambecifu) ambecifu. MS. T. S.

ab utraque parte, &c.) ut Thracum incisa, ut Saturnio in carmine. S.

Saturnio, &c.) item alibi, Libæque.

factores) alij factores. dixi ad Festum in Festum.

scirpeis virgultis) Ouidius, Tum quoque Priscorum virgo simulachra virorum, Mittere roboreo scirpea ponte solet.

triginta) viginti quatuor.

in sacris, in capitibus) alij, in sacris capitibus. S. in sacris apicibus, id est, pileis, teste Dionysio 2.

ut metam) id est forma metæ figuratum pileum lanatum. Fest.

ut elato) ut elatos. S.

Ennius.

Vortumnalis) vortumnalis.

Palacer) Palacralis.

patrona) pater.

Catulus Aulus Sextus) vide Ciceronem.

quod est, tunc &c.) & quod est. Tunc cæpit memorare senul, rata dicta accipienda, acuta. S.

Thunno capto) locus mendosus. A. Vertran. Tunno capto corium. V. Tunnos captato, cordulum exclude: minores occidunt Lupe, saperdæ te, & iura filui. fumen te atque amia: Scali, in Cōiectaneis. Est autem species prouerbij talis, Thunno captato coruum excludendum foras.

occiduntque lupos aperdisse, &c.) occidunt, lupe, saperdæ te & iura filui. T. Rectè Lupe, Nam in lupum inuehitur Lucilius, quem in suo etiam poemate perstrinxit Persius & Horatius.

Quaque caruleo, &c.) Corpore caruleo cauâque cortina receptat. T. Quæque freto cana caruleo cortina receptat. Cortina dicta quòd, &c.

C O L U M N A 33.

ea à corde) Imò potius à rotunditate quòd cortis rotundæ. Cato originib.

inde inuictis sumpserunt perduellibus.) Quid vnde inuitis sumpserint. T. vindictam victis sumpserunt perduellibus.

stellis quatuor) stellis tribus. T.

Opilius) Turpilius. V.

Vespernam) vespera, adde Festum in Scenfas.

itaque dicitur) ut ab eo stella Vesper appelleretur. V. T.

alter) alterutrum. S.

id est) id est. T. S. quasi diceret, Vesper non modò significat tempus, sed & stellam.

Græci dicunt) dicunt *latrones*.

Nauis) Næuius Iouem V. ut ita expleatur versus Saturnius.

solis occasu dies suprema) sol occasus suprema &c. ita Gellius. dixi ad leges XII. Tabularum.

Cornicula) Cornicularia.

decem) duodecim A. Vertr.

à stipatione) à stipe: eo sensu à stipe stipatores: à λήρο (quod est mercedula) Latrones.

λάρων) λάρων. V.

nonnunquam milites appellant latrones) vide Ennium Annal. 1. Plautum in Milite glorioso. Festum in Latrones, & Nonium in Latrocinari.

quod item ut milites cum ferro) quòd itèr milites cum ferro. A. quod item, ut illi milites. Vertr.

item) sumpta ex Lycurgo Næuij.

Diabathra) risi egomet casabundum ire ebrium diabathra, &c. est autem Diabathra genus calceamētī à quo diabathrarij. Festus in Diabathra. hinc Diabathrare Plauto in Aulularia. Narran. qua ratione quidā in l. 2. Cod. excusationibus artificum pro Diatretarij, legunt Diabathrarij: non necessario. sunt enim Diatretarij qui margaritas perforant. dixi ad legem 27. §. si calicem diatretum. ff. ad l. Aquil.

erat amictus) atque amictus erat.

Lanam carere) lanas carpere. V. Lanam carere est purgare: hinc Carduus & Carminare *καρμινίζω*. eo verbo utitur Nonius.

Cosmorria) Aenathria.

nequam) Nequam est lana. A. Neque est lana. T.

osca) eadem Solox Lucilio. vide Festum in Solox.

in Persa) act. 1. scen. 3.

in Latina) & in Latio.

Adscriptini) adde Festum in adscripti-
tij.

in Trinummo] act. 2. scena 4.

illum tibi] illum ibi. V.

id est inanem] inde inanem. V. A.

Vbi Rorarij, &c.] vbi rorarij. Estis? &c. vide Nonium, Festum, Liuium. hic autem locus ita integer esse poterat, sequimini me hac sultis legiones omnes Lauernæ. vbi Rorarij, Estis? &c.

Cato] libro de re militari. adde Varronem libro de vita pop. Romani, apud Nonium in 10 Accensi.

potest id ab arbitrio, &c.] potest esse id ab Accio. Vertr. ei fauet Varro libro xx. rerum humanarum. Scaliger ita emendat, id ab arbitrio eius (nam inde arbitrium) cuius minister.

nam inde] nam id est. T.

Pacuum Deum Triportenta] locus non est mendosus sed lacuna.

Idem, Plautus Mercatore act. 3. scena 4.

COLUMNA 54.

diuidia] diuidiæ: A Vertr.

Curculione] act. 2. scena 1.

tibi est, lienes necant] tibi sit. lien necat, A.

in Phagone] Huius fabulæ nemo veterum mentionem facit.

omne edulium] omne medullium. V. omne medullium. T.

Honos syncerasto peris] Continuò is me ex syncerasto crucifragiū fecerit. T. vt sit Trochaicus.

in Parasito pigro] quæ & ἀπαρξ, ex qua citat Priscianus versum.

Trames] Tarines. S. intelligit vermiculos. vide Isidorum.

Age, euge, specta] à grege specta. T. antea à grege. alij, Age age specta.

Vibices] viiices V. viiices. MS.

quid essent] quid est: vt sit quadratus laticus.

Cistellaria] Neruolaria Vertr. Clitellaria S. quæ & Astraba, nam ἀστράβα, Clitella, atque ita citantur, vt sæpius fabulæ poetarum Latine & Græcè.

sunt heic] sumptuis. S.

Diobolæres] sic apud Planudem.

schenicula] schæniculæ Vertr. ita Festus: schænicocolæ. T. schænicolæ. S.

à scano nugario vnguento] fiebat ex χαίτη. iūco odorato: de quo Varro lib. de re rustica. hinc schœnæ, delibutæ. Plaut. in Pœnulo.

nugario] nugatorio. Vertr. id est vili. nucario. A.

miracula] muricolæ, vel myricolæ S. id est μυρική. nisi hic locus pertineat ad μυρική.

distortas oribus] distortis oribus, deformes. 60

Idem] Idem Neruolaria. S. in Eruolaria. T.

serantia] scraptæ. Non. Fest. Scratiz. M. S. T. Strateæ. 3. Gell. 2. Serantiz. V. scractiz. M. S. scracere Gallis cracher.

scrupeda] scrupedæ. Σαγύμα Græcis sculpo neq. quasi per scrupos & lapillos incedentes, id est difficulter ingredientes.

Stritabile] stratiuolæ. 3. Gell. stritipellæ. MS. vt sint strituiellæ Nonio, quæ stringant cutem, quæ volcellis cilia ac pilos euellunt, vel quæ nimio calamistrorum vsu, pellē adurunt, vnde incoctæ dicuntur Festo, in Incoctæ.

Tantala] sordidæ 3. Gell. 2. Nonius Tantulæ MS. id est paruulæ.

ab screando] *serantia*] ab excreando serancia. Vertr. ab excreando serancia siccam significat. S. vt innuat, mulierem rufiando & excreando exhaustam: quod inter causas repudiij apud Iuuenalem, iam grauis es nobis, nimiumque emungeris.

Auscaripeda] Auscuripeda. V. à scauro pede scauripedam. T. S. pes scaurus cuius tali sunt extantes, vnde Scaurorum nomen. Glossis scaurus σκαῦρος, alij legunt Ascaripeda, vt Scaliger, ἀσκαῖδες vermes.

à vermiculo piloso] ἀσκαῖδες Græci, quos Gaza perperam vertit Tipulam.

Valerius] Soranus, cuius meminit Cicero lib. de Oratore ad Q. fratrem.

à pede ac scrupeda] Plaut. quod ea scrupeda esset pede.

positum, Incuriosa, &c.] positum in curiosa T. positum pro Curiosa. Itaque est in Menalippo, Reicias abs te religionem, scrupedæ imponas.

Menalippe] Menalippo. S. Attij poetæ.

reicen] reicias. S. reicit religionem, qui omen ad alium transfert.

Stratibillas à stritillando] stritibillas à stritillando M. S. T. Stratiuolæ 3. Gell. 2. Stratiuulæ.

Stritare] à terendo. eadem forma qua stritanus pro tritauus. stritare. T. à stringo. scrutare, M. S. struere. S. à struo, id est moueo. vnde in legibus XII. Tabul. pedē struit, id est mouet vide Festum in struere.

co qui sūst ager] Alæ huiusmodi personæ vocabantur.

Axiosa, &c.] Axiosæ annonam caram è vili concinnant viris, Vertr. alij legunt. Axiosæ: alij Axitiosæ, ex Festo, id est factiosæ, quæ & Axia eidem.

in scythæ liturgo] in scythæ liturgo. S. Nam Athenæo, Scythæ, liturgi sunt, eumque ordinem apud veteres tenebant in stipandis regum corporibus, quem hodie Germani.

mul. er. s. exorculanir, &c.] mulier es, vxor: ciuicā te ego noui. scio axitiosam. T. mulier es, vxor. Cuiā vir? Noui scio, axiota es. S. hoc conuin-

conuicio, Mulier, dimittere solebāt vxores. Terentius, oh pergis mulier esse. Plaut. Casina, foras, mulier es. nisi vxorculari hic eadē forma dicatur qua apud Varronem in *viuere* mulierare.

supplicatrices] consupplicatrices. MS.

Cerastribula, *Se de lumbo obscuro*] Cera stribula. V. Cerastribula. vt delumbus cœnabis. Terent. Caro strebula, vitellina est, cœnabis. Scaliger. Caro strebula Arnobio quæ ex coxendicibus demitur, idēque à vertēdo strebula. Nam *επιστρεβω* Græcis curuus & prauus.

ego illum] ego illum. V. ego sima actutum adrafi. T.

Lima] lima.

in Penulo] act. 3. scen. 1.

Truculentus] act. 2. scen. 6.

Grallator] vide Nonium & Festum.

ab luctu] ab luca. V. ab aliquo. T.

qui inscribunt nomina Barbarica] qui inscribitur *ῥήματα βαρβαρικά*. T. S. sic citatur in Thyrenicis legibus ab Athenæo.

Barbarica] à Barbaris enim mos præficarū inductus à Phrygia] teste Polluce. adde Varronem 4. de vita P. Romani apud Noniū in Nænia & Præfixa, ab Ænea eiūque comitibus (ab iis Cares acceperunt, teste eodē Polluce) vnde Nænia seu *ῥήματα* Phrygium vocabulum: id Latini lessum. Canebant autem Nænia ad Tibiam quam Catullus idē Barbaram vocat. eadem etiam canebant in funere infantium. Statius 6. à quo fortē genus legis puerilis, Nænia Horatio dicitur: & tandem pro Nugis & friuolis, quod quæ canerent in mortuorum laudem, nugæ essent. Plautus Afina non nugæ: non enim mortuaria. & apud Gellium 18. cap. 7. Cato Philosophos vocat, mera mortuaria vel mortuaria glossaria.

dicta] ea dicta.

à præfatione] à præfectione.

decem Coclites quas montibus summis, ripis fodere] simus ripis fodere. M. S. scimus Ripheis fodere. Terent. decem Coclites quas montibus summis Ripeis fodere. Scaliger, Ques pro qui. Coclitum autem vocabulo intellige, Arimasporvnculos. Podere autem eos quod dicit, referendum ad auraria metalla quæ Gryphi adseruabant, quos Latini Picos, teste Plauto in Aulularia v. Nonium in Picos. Festum in Dracones.

ab oculo Cocles] Inō potius à Græco *κόκλεις*. S.

Curculione] act. 3. scen. 1.

apud Cassium] C. Actium T. apud Attiū. S.

COLUMNA 55.

Quid noctis videtur, &c.] Quid nunc noctis tempus est, Terent. vt sint Anapæstici, alii legūt, Cum nox videtur. Scaliger, Quid no-

bis videtur] in altifono cœli Clypeo remota superat stellas, cogens sublime etiam atque etiam noctis itiner.

sublime cogens] sublimis agens. T. cogens sublime S.

cultura temporis] colendi tēpus. Glossis *Κουλτούρα χρόνου, γαμνία*.

septem stellas] ita Cicero vocat Septentriones 1. Tuseulana.

vt Homerum] Iliad. 6. & Odyss. 1.

valentes glebarum] Græci *καλὴν καὶ ἰσχυρὰν ἀνὰ δὲ γαίαν*. Eadem forma valentes virgatores. Plauto in Afinaria dicuntur.

Glebarum] à gleba dicti. Glossis *βλάτα*. hinc deminutiuum Glebula *βλατέον*.

à detritum] è detrito M. S. detritum. Vert. detritum. T. ita lego, Et detrito. eo sensu, nō dici Terriones, sed Triones syllaba. Et detrita Scaliger ita legere videtur: S. detrito eo sensu Triones o lim Triones dictos à Stria, quā proscindendo sulcos faciunt: post, non striones sed Triones. Glossis Triones *ῥήματα*. Item Triones *ἀμύγαι*.

terna trigona] ternæ trigona T.

Inde hic bene potum primo crepusculo] Inde bene appotus, &c. V. Inde bene appotus primulo crepusculo, Domum ire cœpi tramite dextera via.

In Condalio] nomen est fabulæ Plauti, quæ eidem Festus tribuit. Vide Gellium. Condali autem est anulus.

nam crepusculo] tua crepusculo. V.

vt amens] vt amens lampadas accendit. Scaliger.

accendere] occidere. V. occidit. S.

Volat, at redito conticinio] volo. huc redito cōticinio. Sic supra libro 3. vbi de Conticinio.

reciprocata tendens, &c.] Trimeter Iambicus, cum principio *ἀντιπρὸς*, sed potest ita concinnari, Tendens neruo tela reciproca concita equino. S.

apud Plautum] Pseudolo act. 3. scen. 3.

vt transversum, &c.] ita legitur apud Plaut. Non prorsus, verū ex transuerso cedit, quasi cancer solet.

qui in id quod est versum] qui in id quod est in versum. MS. in versu. T. inuersum. V.

COLUMNA 56.

Albique auram Anapest rutilare] id sumit pro *ἀλβίαν*. Albicare dixit Martius in miambiis. vt l. 25. 5. 1. ff. de heredib. instituentis, albescere cœlo.

mulieres valde rufa Rutile dicta] à ruffea facie: & à Catone 7. originū. Ruffa, à capillis, ad id vrebantur cinere ex fecibus vini redactis, idque vocabant sæculam. v. Festum in Ruscum & Rutilum.

scortatur] obsonat: ita legitur apud Terentium. T. Vert.

In aliquot sacris scriptum. Ne quid scortum.
Quidius, scortea non illi fas est inferre sacello, Ne violēt puros exanimata deos. Glossis scortum *scortum*.

morticinum morticinum, dixi ad I. vnicam in h. ff. de via publica. Glossis, morticina *Scortum*.

scorto scorteo.

mulus nomen Coronis Anapaestica.

omnia sunt eius omnia sunt eius.

itaque in Ioue hoc *Et Homerum* id est Iouem annuere dicunt. hinc Græci *id est Iouem*.

apud Plantum initio Militis gloriosi.

esuriens infans bene esuriens infans eadē. T. ne alioquin versus claudicer.

Ephyrum. Vocabulum est cibi de quo vide Columellam. dicitur autem, non quod adiciatur caseus, sed quod adiciatur caseo.

apud Pacuvium in Teucro. & apud Ciceronem i. de diuinat.

Flexanima *sanguam lymphata* *Et c.* Flexanimat aquam Lymphatam. V. Flexanima. MS. Ciceronis, vbi hic locus plenior.

Thetis Thetis. T. ita enim locutus Ennius & pro Thetide Thetis: sic medica p melica.

peruolans Lucretius, peruolans fulgura cælum: alij, peruolans feror.

feror feror. sic Apollonius 4. locutus *et in* *et in* *et in* S.

pullos tranquillo mari dicitur facere Plautus 30 Pœnulo, Nisi illam tranquillam facis quam mare est olim Quom alcedo pullos educat suos. v. Plin. 10. c. 32.

et suo vt in suo. V. & malē.

duodecim viros Quindecim viros. MS. A. Decemuiros Vertr. vt alludat Varro ad senatusconsultum, de quo Liu. 25. quo cautū fuit vt Decemuii Sybillini sacra Græco ritu facerēt. de quo v. Macrobius. 1. c. 17. Hi postea xi i. postremo xv. Horatius, Quindecim Diana 40 preces virorum curet.

Gracorum in sacro Cereris scilicet. Cic. de leg. neve, quē initiatō, nisi Cereri Græco sacro

ritu seu Castu, vnde in Casto seu Castu Cereris esse, idem quod Cereri operari, *et in* puriter facere: tunc minuebatur populo Luctus. v. Festum. Glossis Castus, *et in* *et in* Castimonium *et in*.

recte perfectis factis ritē, & c.

comites monstrabitur sic Ennius apud Cic. 50 Comiter monstrat viam: & in lege non dubito 7. in h. ff. de captiuis comites maiestatem populi Romani conferuare.

Latine Latine.

Attilium quem Cicero durum vocat (integras fabulas ex Græco vertit) quemque Volcatius præfert Terentio.

Lyde Lyde.

Comere con. et Come crede. V. come tunde. T. Comere enim propulsare. quo sensu Plau- 06

rus. Pestere. & Terentius Depexum dare.

Nulla res neque, & c. ita interpunge. Nulla res, neque cicurare, neque mederier potis est, neque reficere. S.

cicurare pro quo Nigidius in historia Animalium curare dixit. Hinc cultura Horatio.

COLUMNNA 57.

Plantum in Comœdia deperdita. & tamen 10 similis est propē locus in Rudēte, hoc modo, Eluas tu, an exagare, cicum non interdum.

Cicum *unus*. Hefychio *unus*. Glossis Cicum *unus*.

Densum genus vestimēti à dēribus pestinis quibus feritur, quodq; dēritate frigus arcet. *interdum* interdico.

Eccum circum.

apud Plantum in Menechmis act. i. scen. 2.

effutitum effutitum.

20 *Hebe* Hebe. V. vi sit *et c.*

spe quidem saepe A. ipse T.

Pompilium Popilium Vertr. de quo Cicero 9. famil.

Heu qua me causa Eheu qua causa fortuna infesta premis me? S.

apud Lucretium apud Lucilium. Vertr. S. alias hic versus non extat apud Lucretium.

atque aliquos, & c. atque aliquo subito ab rebus Cleplere modō qui: vel, forōque T.

ibi ab rebus cleplere foro ibus ab rebus cleplere forōque. S.

Mattium Mattius Mimiambos scripsit Iliada Homeri transtulit Latine (vt Liuius Andronicus 200. annis antē, Odysseā.) Caio Cæsari amicissimus. alij tamen Manium vatem legunt, de quo v. Liuium 25.

marebat marebant S.

manducari pro manducare. ita veteres locuti, teste Nonio.

Vt Attius scribit scena per e simplex nō scē.

pappum Mæsum pappu Mæsum vel Mæsum. V. pappum Mæsum nō Mæsum. S. vult enim probare Varro, ea quæ cum diphthōgo scribuntur, simpliciter à nōnullis pronūtiari. Est autē pappus canens carduorum lanugo. vide Fest. in Pappi. nomen ex eo habet, quod vt anus canescat. Mæsius autem Ostorū linguæ maiorem significat.

Cacilius ne rusticus fiat Cacilius Prætor ne rusticus fiat. S. ex Diomede.

puerum turpicula res in collo suspenditur cum puerilis V. cum puerilis, & c. T.

Turpicula res veretrum. S. quod fascinus & fascinum ad fascinationes depellendas, ad id etiam profuisse Satyrica signa in hortis. Plin. refert hinc inauspicatæ aues foribus affixæ amoliri malum credebantur. Caluæ & crania asini ad id quoque credebantur prodeisse. adde eundem 28. cap. 1.

nequid ob sit bona scena causa ita lego, Ne quid

quid obfir bone sceue causa. Bone sceue dixit pro bonæ rei. Scæua enim manu utebantur ut sæpius fures, ut quæ minus obferueretur: quod Marrucino obiicit Catullus Idem apud Plautum in Pseudolo.

quid sit, ane sinistra qua est] quod sit aui sinistra scæua, &c. T. S. ahteā legebatur aut sinistra.

ane sinistra] id est prospera, cui contraria impediens & Arcula (ab arcendo) Cliuia, id est difficilis, remoris (à remorando) Inebra, Enebra, Altera (quæ bonis auibis superueniens vitium illis faciebat) voligra, quæ volando malum auspiciū facit.

Plautum] in Cistellaria.

Quia ego, Quum ego. A. Tum ego: ita apud Plautum.

quod de sinu] quod est mihi frequentem. V. Ita omnibus relictis rebus. T.

qui adest aspidum] Idem Cicero de petit. 20 Consulatus.

C O L U M N A 58.

tanti est frequentare] est facile frequentare tibi, vtilis que habere ita in prandio. T.

Apparet dicere, &c.] apparatū dicit facile, est curare. V. ego verò ita lego, Apparet dicere, facile est curare, ut adsumus. interpretatur. n. Varro hæc verba, Tanti est frequentare.

corpora letis, &c.] corpora letis decretum stare est, quibus concidet obrutu fossim.

fossare corpora] dare corpora. V. fodicare, stare. MS. T. fodare Festus.

telis, &c.] telis, quibus concidit fossim obrutus.

fac fiet obrutus] faxim & obrutus. V. face muslet obrutus T. facimus & obrutus. V. quibus concidet obrutu fossim: vel, quibus concidet obrutu fossim. S.

Mussare] fortè ex Ennio sumptum 6. Annali.

neque Mu facere audet] sic Lucilius, Neque Mu facere ynquam. Est autem Mu, canum: ut xv porcorum: ab hoc grunnire: ab illo Mutire.

apud Pacuvium] in Chryse.

dij monerint meliora] dij munera dent meliora. V. monerint hic, pro monuerint.

à vertendo] ab auertendo.

Aulularia] act. 3. scena 3.

pipulate differam] Aristophani *deuonien*. Estque tractum à gallorum pipatu. Nam propriè pipare dicuntur gallinæ. V. Festum in Pipare.

Plauti] hæc hodie non extat apud Plautum.

animus cum pectore] animusque in pectore. S. sumptum autem hoc est ex Homeri O-

dyll. 20.

gannit] obgannit. alij, obgannuit, vel gannuit. Scaliger, obgannuit. Gannunt autem canes ob dominorum aduentum, vel, ut ait Lucilius, gannitu vocis adulant. Homerus, γαννυ. Glossis γαννυ canit, vnde gannit. iisdem translaticie gannat γαννυ. Gannator γαννυ.

tota familia] toti familiæ.

dibulare] vidi balare. T. Dibulare est deblat terare, tractum à balatu pecorum.

hac inquam rudet] vide hunc locum pleniorē apud Nonium.

hinc litabat] heylitabat vel militabat. V. eulitabit. T.

aperiant] aperta.

volutare vlulanti] volutares vlulantes. S. volutares sues, qui & colluuiaries sues in colluuiē nutriti.

mugitur] Acroteleuticon ex Sotadico carmine. adde huic loco Plinium. vbi de Tauris.

clamor ad cælum] ad cælum clamor. A. clamor it ad cælum. S.

Voluenda per æthera vagit] volitatque per æthera vagor S.

frundice, frunde frutini su. uiter] & à sueta frundice, MS. T. ciueta frendice, frunde frutini suauiter. V. eius ab hirundine Hirundo fritinuit suauiter. T. (vnde Varro Virgula diuina, & pullos peperit fritinnientes. Alij tamen cicadam fritinnire dicunt: hirundinem thrinsare.) eiusdē ab hirundine: nefrēde fritini suauiter. S. Nefrendus puer, ut tenex, qui dentibus frendere, id est frangere non potest. vnde fressa faba, frēdere fruges: nefrendes porculi. vide Notas in Festum.

M. Atilius] Marius. V.

Plautus] Casina act. 1. scena 1.

sues auoluerat, &c.] ut res voluerat, ita tradidi: qua in re neque in iudiciū Æsopi nec Theatri iniectus sum. T. quasi diceret, Æsopus Tragædus, & alij, has verborum derivationes mihi non darent. Scaliger ita emendat, à sue suboluerat, ita rudebat vel grūdibat. tamen si rudere etiam suum, vel leonum.

Ita rude neque in re neque in iudiciū Æsopi neque Theatrales in Colace] paulò ante huius loci emendationem attuli ex Turnebo. Scaliger verò ita, In Colace neque in re, neque in iudiciū Æsopi, neque theatri des nexū.

in Colace] Atilij in Colace. T.

Mamilius] Mamilius. T. ita apud Ciceronē, 3. de oratore, & Varronem de re rustica.

in quo sunt mancipi] in quo sunt mancipia. T.

præterquā qua mancipio dentur] præterquā quod mancipio detur. V. T. præterquāli mancipio dentur. Vert. Huc locum ita interpretor.

Varro duas Iurifconsultorū sententias profert, Manlij vnam: Sexuolæ, alteram. Ille, Nexum putabat dici id omne quod per æs, & libram gerebatur: & in eo quæ erant mācipi, contineri: sed & eos ætus quibus dominia transferuntur. Contrā, Mutios Sexuola, Nexum quidem id dicebat esse cui æs & libra interponebatur ad obligandum aliquem, at non, ut quid mancipio daretur: id est ut dominium transferretur. Varro, quasi index aut arbiter honorarius, Mutii Sexuolæ sententiā præfert ac tueretur. Hoc, inquit, verius esse, ipsum verbum Nexum ostēdit, ut id quod per libram obligatur neque suum sit: id est quod non sit accipientis. Nexum appelletur, proinde quæ de mancipio ac mancipiis Turnebus hic commentus est, nihil ad rem. prodest autem nostra interpretatio ad multos iuris nostri articulos intelligendos.

neque suum sit) neque suum sit. V. suum, id est accipientis.

debeat, dum solueret, &c.) debeat, dat dum solueret. V.

Popilio) Poetelio Visolo. V. Popilio auctore.

Bonam copiam eiurarent) bonam copiam eiurarent. V. Bonam copiam iurare dicebatur debitor qui sui copiam ac suarum operarū copiam facturum creditori suo iurabat: aliis verò, est iurare sibi bona esse, ex quibus creditori possit fieri satis, seque soluendo esse. Eiurare verò bonam copiam dicebantur qui iurabant sibi non esse unde creditori satisfacerent, id enim eiurare Festo ij corpore non seruiebant. & hoc quidem ex fonte veteris ritus, beneficium cessionis bonorum originem habet de quo scripsi ad Titulum Pandectarum de cessione bonorum, & ad Nouell. 13. Ne quis bonis cedere cogatur.

ne essent nexi) ne essent vincti. T.

in Cassina) act. 2. scen. 2.

deliquium) delictum. T. & ita Glossæ deliquum. Fest. deliquom est, apud Plaut.

auctorem Cacilium) Accilium. Vide Attilium. S.

liquitur & *liquitur* dixit vetere declinatu. Varr. 3. rerū diuinar. voluptate liquefcimur.

Hesiona) Hesiona.

enimvero gladij lingua à lingua) verū lingua à gladij lingua. Vertr. v. Festum.

gladij lingua à lingua) vide 10. Gell. 23. adde Festum in lingua.

Gitulantes) id *μυαλίζον* Græcis.

à Gitula) dea lætitiæ. Macrob.

in Dolorēte) in Dolo. V. in Dolone, in Obolo vel obolostate. S. hanc enim Comœdiā vocauit Firmeratorem.

C O L U M N A 52.

in Demetrio) Turpilli, non Ennii: ea versa est ex Alexide.

per sibus aperite) *perficus à Vertr.* ex Festo *per sibe* S. à simplici sibus quod est acutus. vide Festum in *Perficus & Sibus*.

in Lampadione) in lampade. S. citatur enim Alexis & Antiphanes ab Athenæo in *lampadion*. *Pratinam*) vide Nonium.

Agidone) Agone. S. citatur enim apud Athenæum Alexis in *agion*. vel *Ædone*. ea est fabula Liuii Andronici apud Priscianum. nisi legas *Ægeone*, qualis scripta est ab Euripide.

Caudaceus) gaudaceus. T. verbum à gaudeo dictum. M. Scal. Clucidatus vel Glucidatus *μαγι τι γλυνω*. vide Festum. Quin Glossis gloditatus idē.

Præbia) *Præbia*. S. ut Inebra superius, ex Festo.

à prabendo) à prohibendo. ita *Eestus*.

ut sit tutum) ut sit locū. V. ut sit totū. MS. v. sitatum, S.

in Therino) in Technico. V. forte est Cæcilius hic locus qui citatur in Fallaci.

confistant) conficiant. V. conficiant, vel cōfigant. MS. confictant. T. à conuirtant. S.

à conficte) à conficte. T. conuirtit. S.

Tarentina Pacuuij) est enim alia *Næuii*. v. Festum in Adnurat.

Tunicularia) *Trucularia*. V. *Auricularia*. T.

refarcire) referare. V. *sarrare*. MS. *sarum* MS.

ab ferra) abserare.

producendum) *procudendum*, V. *protenendum*. MS.

C O L U M N A 60.

disciplina originis verborum) id est Etymologicè.

Et in illis sit) & utilis sit.

Gitula) ut illa.

soluta oratione) de soluta oratione.

Finis libri VI.

NOTÆ IN LIBRVM septimum Varronis de lingua Latina.

eius prima pars) cuius.
cognatio) agnatio,

C O L U M N A 61.

agnationes) cognationes.

descendendo) discendo.

conseruorum omnis) conseruorum nomina, omnis.

causam quare & *eam*) causa inquam cur
cas.

cas ab impositis nominibus declinarint qui
offendi.

COLUMNA 62.

Et in eis rebus] ea in.
ac his iungitur] atque his A. nia, deest Faerno.
cum sicut &c.] locus mendosus A. tum si-
cut ex hac syllaba vnum. Vertr.

Et maneat] remaneat.
declinatus] declinandus. V.
quadam priora, quadam posteriora] ita quo-
que Aristoteles.

ab equo] equito. ab equo, equile. Vertr. ab
equo equito. V.

ager propter eorum quam dicunt &c.] pro-
pter eorum qui dicuntur Vertr. ager eorum
propter quæ dicuntur MS. locus mendosus
videtur A. Augustino. propter eorum qui di-
cunt vsum sunt declinati casus. Vertr.

COLUMNA 63.

Et alia vrgens] & alia vigent. MS. cum alia
vis viget. MS.

ab eo qui vendit: Artemidorus] qui vendit
Artemidorus.

Ionis, Ionam] Ionem.

quod non] quæ non.

Artemidorus] Artemæ.

Ionis] Ionis.

COLUMNA 64.

de quibus qua experieris] de quibus quæ
experierint. V. de quibus quæ ex prioribus,
tum de alteris totidem scribere, ac S.

qua petimus, quod] quæ petimus: quippe
quo A. quum petimus. Vertr.

quod is utilitatis] quam utilitatis. V.

quære] quærimus.

quod non videmus] quid non videmus. V.
quid? non videmus. S.

περίστυλον] περίστυλον. A. περίστυλον similitudi-
nem. MS. Vertran. peristylj similitudinem.
Scal.

Et cubiculum ad aequale] & cubiculum æ-
diculæ. S.

COLUMNA 65. & 66.

si ex diuersis] sic ex diuersa. A.

à luo] ab luo. A.

liberalia & *muliebria*] virilia.

sequi debeamus] sequi non debeamus. Ver-
tran.

Genus albus, alter Aethiops] vnus Gallus, al-
ter Aethiops.

expectari] spectari. A.

Menachmos] Menchemos. M.

num discrepent] num discrepent. A.

COLUMNA 67.

qua infra sunt] quod infra sunt. A.

seruanda] secunda. V.

Ut quisque] ut quis quæ. A.

effinitum] finitum. A. Vertr.

his distu] his discretis.

quis, quem, cuius] quis, quem, quous. V.

qua quam] qua, quam.

cuius] quo ius. V.

cui] quoui. V.

qua] quai.

COLUMNA 68.

sic eis mulieribus] sic ea, eis mulieribus. A.
nominandi] denominandi. Scal. intelligit
enim quæ *περιουσια* dicta sunt.

seruare videbis] seruari videbis.

sediculum non est] imò est. vide Festum.

à Roma Parmenses &c.] à Roma Romen-
ses, &c. & Albenes & Parmenses. Vertr.

COLUMNA 69.

fingi praterito] fungi.

Sic amator, legor] sic amor, legor, & eius-
modi verbis est vocabulum. A. non est vo-
cabulum.

legor] legar. V.

fit] sit.

amatus eram] amaturus eram.

quod cum his] qui cum his. V.

as, ararias, non arelauinas] æs arelauinas,
nec ararias. Vertr.

insulfum] insalfum. A. non insalfum. Ver-
tran.

COLUMNA 70.

ab alaca, alacus] à lauda alaudus. V. ab alau-
da alaudas. S.

In quod] id quod.

Patricio casu] patricio casu. V.

Patricus] Patricus. V.

furus] sciurus. A.

furo] sciuro. A.

fure] sciure. A.

cum e breuimeli certe] Hoc vix fieri potest.

quis enim videt *ne breuet*

quidquid] queque] A.

in vocando] inuocandei. A.

COLUMNA 71.

quibus das] quibusdam.

sed queis das] sed queisdam. A.

non bibus & *hibuscum dicatur*] cum non
ibus, hibuscum dicatur. Vertr.

G g g j

Se optimum &c.] ut optum, optius, optimum, alias, & Vertr.

desit, Se melius] desit ut in hoc melum, melius, melissimum, Vertr.

trisyllaba fierent] locus mendosus. A. quadrisyllaba fierent. Vertran. Ego ita lego, neque alia trisyllaba fierent alia quadrisyllaba. Verbi gratia, Macer & tener disyllaba: & tamen macer facit macrior, trisyllabum: tener, tencior, quadrisyllabum. 10

COLUMNA 71.

in mediis non sunt] in aliis media non sunt, A. Vertran.

Se nominant à libertinis orti publici serui] ut nominentur libertini oim publici serui Romani. Vertr.

antequam sub magistratibus &c.] antequam fuerint, magistratibus, qui eos liberarunt, dare coeperunt. Hinc

COLUMNA 72.

Lafas] lænas.

NOTÆ IN LIBRVM 30 Octavum Varronis de lingua Latina.

COLUMNA 75.

Crates &c.] Grammaticus illustris antiquique defensor: ut Aristarchus ἀλκιμάχης. vide Gellium 11. ca. 25. De Cratete plura apud Suetonium in libro de claris Grammaticis.

idque est virtus] locus mendosus. A.

an & sus] an nullius. V. vnus A. Vertran.

Ego populi consuetudinis non sum dominus, at ille mea est] ita lego, Ego populi consuetudinis non sum dominus, ut ille meæ est.

COLUMNA 76.

aliter, ac] aliter atque in A.

cur non modò videatur] cur non modò non, ita lego. 30

quibus rebus] ex quibus rebus.

quod qui in loquendo &c.] quod in loquendo consuetudinem, qua oportet uti, sequantur, non sine ratione, ita lego.

quod sit] quòd non sit. A. Vertr.

superastra] χαμπόρμα.

COLUMNA 77.

qui amissa modò quarant] locus mendosus. 60

A. qui amissa non modò quarant. Vertr.

COLUMNA 78.

inductem] indoctis.

diuisum] diuisum, S.

partet] parte. S.

non quantum polo] non quantus polus. S.

ab coitione] coitione.

rursum idem] rursum identidem aliis. Vertranus.

COLUMNA 79.

sanè murana] An è muræna.

non horum] cum horum. V.

cum omnes anima hominum sint diuisa in octonas partes] ea diuisio est Stoica, cui sectæ Varro addictus. Octo illar partes utique sunt quinque sensus σωματικοὶ λόγοι, τὸ ποιητικόν, τὸ λογιστικόν. vide Laertium.

quadrupartitam] quadruplicatam.

animaduertis] animaduertat.

lentibus nateis] lentibus fatis. A.

COLUMNA 80.

Lana Gallicana] id est Parmensis. Martialis, Velleribus primas Appulia, Parma secundis Nobilis Altinum tertia laudat ouis.

COLUMNA 81.

quod id, quod] quod heic quod.

proponimus] præponimus.

Vocis Verbi figuræ] Vocis verbi figuras. Vertranus, Verbis vocis figuras. alij ita legunt. 40

COLUMNA 82.

non dissimilitudines] nos dissimilitudines A. Vertr.

in hoc] hunc.

COLUMNA 83.

ira capus] illa capit. V. hic locus 5. libro 4. relatus.

apud Plautum] Mostellaria act. 1. scena 3.

Pra Philolache] Philolachete.

surdum theatrum] κωπὴν διαγῆν. Galen. αὐτὸ μὲν δὲ λέγειν.

omnes res] omnes hæ res. A. omnes res vulgat.

cubiculum surdis ad silentium non ad ad-
surre.

enim] Locus mendosus A. & Vertranio.

COLUMNA 84.

cum debuerunt esse ornati disciplina] cum debuerunt antea. A.

COLUMNA 85.

Vinum quod Chio, aliud quod Lesbos] Hellenismus *οἷος χιῶν, οἷος ἀρρῶν*, apud Plautum, Ilopes. Zachinto.

Idemque item &c.] locus mendosus A. *concedit*] confedit.

COLUMNA 86.

quidem nominatus] quædam nomina. *rga tunc non dicas*] rogant cur dicas. V. *vehant*] vehent. A.

COLUMNA 87.

quod in nihil] quod nihili. A. *quominus sit ratio percellere*] quominus si ea ratio V. quominus sic ratio. V. si ratio. quo minus, extrito, atque disuncto.

sic in vocabulis casum possunt item fieri] hic in vocabulis casus possunt item fieri.

quod nunquam apud poetas invenis factum] id est quod deest in fabula, sæpenumero expletur à grege.

sic angustis clavis altera lateris] duplex clavis, unus angustus: alter latus. Erat autem clavis, plagula quæ ab humeris in pectus demittebatur, ut *ἰσχυρὸς* Græcorum.

Decus] decus.

COLUMNA 88.

Et hoc gladium] Varro de re rustica: Latet conditum gladium. adde Nonium.

millia denaria] millia denarium V.

dupondius fictus] dupondius dictus.

COLUMNA 89.

Sappho & Alceris] Sappho & Sapphus, ut Alceus.

quod quisque &c.] quod quisque caput pertenderit sequi, debet eius consequentias casus in declinando facere: at non cum dixerit recto casu Alceris. S.

& non secutus erat analogia] desunt.

reprehendendum] reprehendunt.

dixisse lana] dixi de lucerna.

in nationes exprocreante] natione expocrea- 50 te. Vertr.

COLUMNA 90.

Itaque differunt ac dicuntur] discedunt, ac dicuntur.

COLUMNA 91.

dicebatur esum] olim dicebat esum. V.

& iam hoc reprehendit] ante etiam hoc reprehendit A.

animalium] animantibus. V.

cum imperamus] cur imperamus A.

in prateritis V. dicimus longum] Sic Ennius annuit sese mecum decernere bello.

sacrificor & lauat] sacrifico res V.

sacrificat] sacrifico A.

apud Plautum] in Truculento, actu secundo, scen. i.

adlauant] lauant. A.

COLUMNA 92.

non esse similia intelligunt] non esse similia intelliguntur. Vertr.

Verum in secunda] locus mendosus A. Vertr.

nulla iniuria] nulli iniuria A.

repudiant] pugnant.

naturæ quod] natura.

COLUMNA 93.

hac murena] heis murenæ A.

COLUMNA 94.

si alio] sic alij. A.

NOTÆ IN LIBRUM

Nonum Varronis de lingua Latina.

cuiusque simile] cuius est A.

senior sen] senis seni. A.

COLUMNA 95.

si videatur esse & dixi &c.] videatur esse, ut dixi: neutrum est. A.

Mnestocles Parmenisius] Mnestocles Parmenisius. S.

minus erraret] minus erraretur.

COLUMNA 96.

nutat] ægrotat.

nomini] nominatum. V.

Purpurina] spurina.

qua sit ratio & propositio] quæ sit propositio.

COLUMNA 100.

sed item est] sed idem est V.

Alij ab Aristarcho] Phrasidis Græca, *ἢ ἄλλοι ἀπὸ ἀριστάρχου*.

COLUMNA 102.

quattuor figuras] quattuor figuræ.

tamen eam] tamen de ea.

temperari] reputari.

de genere multis] eo genere multi.

Ennius ait] in Andromacha.

Hectoris natum &c.] Hectoris natum de muro iactatier S.

COLUMNA 105.

Vni species] vni species. A.

Ggg ij

scala salera] in plurali.

Casens surus] calceus surus S. vt supra libro

septimo.

Arusius) Arist.

NOTÆ IN FRAGMENTVM FESTI.

C O L U M N A 119.

Metaplasticos] quod item) quod idem.

Metonymia] *vegerat*) vegebat, id est vegetabat, vide Nonium in *Veget*.

persuasit animo vinum, Deus] persuasit nox vinum, Deus, qui multo est maximus, &c. cui simile est illud Terentianum ex *Adelphis*: persuasit nox, amor, Vinum, adolescentiam. & Propertius, Hæc amor, hæc Liber durus vterque deus.

C O L U M N A 120.

Masculina] qui non *aiþpax* & *ywqan*, sed *aiþpax* & *aiþpax*] qui non *aiþpax* & *ywqan* ea, sed *aiþpax* vocant.

Matronis] vide infra *Pilentis*: & *Liuium* libro 5.

Apollinis] ita in æreo numismate, *Apollo* ni sancto.

C O L U M N A 121.

Mille singulariter] vide i. *Agell*. 16.

Municas, id est *communicas*] idem *Placidus* in *Glossis*.

à munis] à mœniis. antiqui enim mœnium pro munus.

Mancipatus] *ut patri sim heres* &c.) vt patrum heres existeret, & tam heres est, quam si idem in potestate aliena non fuisset suus heres, vt patet ex eo quod ait *Seruius Sulpitius* in ea oratione quam dixit pro *Aufidia*. vide *S. Agell* 19.

Magistri] vide *Festum* in *Vici*, & *Paul* in *Magisterare*.

Maledictores] *Cato in oratione*) citatur eadē oratio infra in *Nauitas*.

Magnificus] *qua*) de falsis pugnis contra *Thermum*, vide 13. *Agell*. 18.

at nepos eius] vide 13. *Agell*. 18.

Mutiani] *mutum*) murum.

C O L U M N A 122.

Matrona] ob quam etiam causam &c.) quā enim primam hoc iure vltam ait *Verrius*, eam ceteri exemplum dedisse, adeo vt, nec cum

vxoribus adessent, quo descenderent, cogi viros à magistratibus, quod communi vehiculo vehitur vir & vxor: ita *Scaliger* emendat.

Minuitur] 11. *Plinius* 18.

cum in casto Cereris] vide *Tertullianum* libro de ieiunio: *Arnob.* libro 5. Id *Græci* *ἀγνισμὸς* mī dēd: Qui his castimoniis operabantur, luctu carere soliti erant.

Mundus] ante diem sextum *Nonem*.] ante diem tertium, *Non.* *Octob.* ex *Pauli Epitoma* 1. *Macrob.* 16. *Plutarch.* in *Romulo*: *Apul.* *Apolo*g. 1.

Mundo] *Deorum manium*) *Macrobius*, *Mundus* cum patet, *Deorum* tritium, atque inferiorum, quasi ianua patet.

Minora tēpla] cum loca aliqua tabulis &c.) Id ita esse indicant *Seruius Schede* his verbis. Alij templum dicunt, non solum quod potest claudi, verum etiam quod palis aut hastis, aut aliqua re tali & lineis aut loris, & simili re septum est, quod cefatum est. amplius vno exitu in eo esse non oportet, cum ibi sit cubiturus auspicant.

Manalis fons] neque tamen speculandus &c.) neque tamen specu inciliisve cietur, quia flumen id auspicatur, quod sua sponte in amnem influit, vt id *Festus* velle videatur: ad auspicandum flumina ope humana (puta specu & inciliis) ducta non prodesse, sed quæ sponte sua in amnem influunt. Loqui autem videtur de perenni auspicio, quod dicebatur, quoties quis amnem aut aquam, quæ ex sacro oritur, auspiciatō transit. Ex sacro, inquam, id est capite fontis. Nam capita omnium fontium, non ex castellis aut diuidiculis, sacra. vide in *Petronia*.

C O L U M N A 123.

Mensa] legibus earum omnium mensa sacra sunt) id est legibus ædium sacrarum, mensæ quoque & arulæ sacræ sunt. Id enim *Papyriano* iure continebatur, idem de vasis & omnibus, quæ in æde continebantur cum dedicarentur.

Et velut in ararum vel pulvinaris loco sunt] id est mensæ, quæ ita dedica-

ta in templo, aræ vsum & pulvinaris locum obtinent.

privatis quoque] hoc significat, Privatis licuisse in mensis suis sacra facere, parentationem tamen, non sacrificium, sacra facere, inquam, Salinorum impositione, vel sigillorum alicuius dei: puta, Herculis vel aliorum, Arnob. 2. Statius in sylvis. Martialis. Inde Dido ni apud Virgilium libatio in mensa. ac proinde parentatio etiam in loco non sacro, sacrificium in sacro tantum perficiebatur.

Mensa] tenebat aram) aræ primum ansæ: quod eas à sacrificantibus teneri necessarium esset. 3. Macrobius. 5. & Virgil. Talibus orabat dictis, arasque tenebat.

Mensas] solebant antiqui duplicare) idem Festus in Solitaurilia.

Manumissi] sacrorum causa] In manumissionibus, quæ fiebant sacrorum causa, pendebatur auri nescio quid. vide Festum in Puri.

ita edicite, &c.] ea solemnia verba manumissionis, de quibus in lege 23. ff. de manumiss. vindict.

ac pro eo auri x. x. puri probi profani, mei solvo] lege Manilia, teste Livio 7. id constitutum, unde aurum vicesimarium. Livio 27. & Lex vicesimæ in l. 2. §. ab hoc 44. ff. de origin. iur. huius etiam meminit Cicero 2. ad Atticum 16. Hanc autem vicesimam dominus solvebat, pro liberato servo. adde Epictetum apud Arrianum libr. 2. & 3. cap. 16. ad eò ut nulla manumissio, referente ita Tertulliano, non esset vestigalis, eamque manumissi vicesimariis *vincuntur*. (est enim ita legendum apud Arrianum 3. cap. 17. non *vincuntur*.) inferebant: quod postea iis remissum à Nerone, Tacito teste, decimotercio Annal.

puri probi] vide Festum in Puri probi.

solvo] solvit.

Migrare mensa quod legibus eius sacra esset] in legibus eius, deest. S.

inauspiciatum habebatur] Hoc in superstitione veterum fuit mensas non linquendas, idque confirmat Plinius 29. cap. 2.

cum sequitur sua migrantem panis] cum senior suaderet causa.

C O L U M N A 124.

Mensas aiunt quidam fuisse in trivitiis] Vnde quidam fuisse in trivitiis dicunt, ex libris qui sunt Rituales appellati. Seal Vt sit verisimile, Rituales libros, ea parte qua de mensis consecrandis in templo edicebant, de auguriis mensalibus (quæ vernisera appellant) de diris ac trivitiis, quæ contra accidebant, edixisse.

trivitiis] dea quæ in Trivitiis coleretur, si-

ue Dianæ, siue Hecatz posita Idem ait, curiales mensas diei non tam quod Iunoni, quæ Quiris appellatur, posita. sed quod ei Sabini in curiis sacrificabant. vide J. in Quirites.

Mamertini ver sacrum] Vide J. ver sacrum & 3. Plin. 13.

ut dicerentur Mamertini] vide Strabonem.

Murici] ex hoc loco Nonius, in Satis, emendandus. Porro id genus murici ex Schedis Seruij nondum impressis explicandus. Virgines Vestales, tres maximè, ex Non. Maus ad pridie Idus Martias alternis diebus spicas adoras in corbis messuarius ponebant, easque spicas ipsæ virgines torrebant, piodebant, & molebant: atque ita molitum condebant. ex eo farre virgines ter in anno molam faciunt, Lupercalibus, Vestalibus, Idibus Septembr. adiecto sale cocto & sale duro.

Mortua] flammicis] flaminibus.

C O L U M N A 125.

Malenoli Mercurij signum] in Turdellis, Roma M.] Mercurios vel Mercurius.

Maximum Pratorem] vide Liuium 7. vide J. in Maior.

Marspedis] ne Messala &c.] quidquid dubitet Messala, constat, in formula solitaurilium ad lustrandum agrum ambaruali sacrificio solum Martem nominari, Marspiter te precor. Porro Marspiter non est filius Martis, sed Mars pater, qui & Silvanus Catoni 141. Tres autem erant cuique possessioni silvani. Domesticus, ipsi possessioni: rusticus, ipsis pastoribus consecratus: Orientalis, cui in confinio locus erat positus. vide anthores de limitibus agr. de eo loquitur Cato.

Modo] à modo quodam, id est ratione dicuntur omnia ista commoditas,

Nania] *Nania* quodam. Gloss.

istum] *istum*, extremum intestinum.

istum] alij *istum*, scribendum *istum*.

Nenia dea] vide Arist. 6. de animal. 9.

C O L U M N A 126.

Navali corona] De Saturnio carmine Attilius Fortunatianus hoc refert, Triumphantibus in Memoriam victoriæ suæ, Titulos Saturniis versibus in Capitolio posuisse.

Neuquam &c.] idem Placidus in Glossis.

Nefrendes] sic Nefrendes porci. Terentio Scauro in libro de Orthographia, quod faciam frendere non possint. Et Nefrens infans Placido in Glossis, nondum dentatus, quique cibum frendere nequeat, id est frangere.

Nec coniunctionem] *nec esset*) antea nec esset,

60 male.

COLVMA 127.

Nenquam] sed mihi &c.) hic versus citatur à Cicerone in Academicis sine poetæ nomine.

Cicero] libro de Vniuers.

Nepos luxuriosus] idem Placidus in gloss.

Tusci] Græcum est etiam vocabulum quo vitur Apollonius lib. 4. Theocritus Eydyl. 17. Eustathius in Δ Odyss.

Aristarchus] aliis Callimachus.

COLVMA 128.

Nefasti] nephasti V. notantur autem nefasti dies in veteri Kalendario N. litera, vt nefasti priores N. P.

Ne si pro sine] in lege dedicationis Ara Dianæ in Schedis veterum inscriptionum extat fragmentum huius dedicationis his verbis, leges huic aræ eadem sunt quæ aræ Dianæ sunt in Auentino monte dictæ.

Nautæum] Labeo in comment. iuris Pont.) citatur infra in Spurcum.

COLVMA 129.

Naualis scriba] quibus rem gement) quibus remicant. V. quibus remi eminent, vel quibus remi emicant.

COLVMA 130.

Nudiustertius] dicitur eolum cauum] V. Varr. 4. de lingua.

COLVMA 131.

Numere & numero] adde Nonium c. 4. numero 319.

Nuptias] Parenstam) Funestam. V. Liu. 1. & infra Parici quæstores.

COLVMA 132.

Nuncupata] alij nuncupatur.

Nundinæ feriarum diem esse voluerunt] lege deinde Hortensia factum est, vt is dies factus esset. 1. Macrobius 16.

Nuculas Prænestinas] vide Liuium 10. & 13. Macrobius 3. Satur.

Nummum ex Græco] vide Pollucem.

Numella genus Vinculi] hinc Placidus in gloss. numellatus, id est, numella ligatus.

Nuces] auspiciū fiat secundum & sollestimum) id displicet Plinio 15. cap. 22. & Varro apud Seruum 8. Eclog. Huc pertinent illa Catulliana, Concubine nuce da: & Virgilius, 30 Sparge marite nuce.

Numam] vide 13. Plin. 13. Liuium 40. Plutarchum in Numa.

COLVMA 133.

Nonerca Veterannia] Esterannia. V. Veteres annia.

Nauibus] idem Varro 4. de lingua.

Nauti consulatu.] T. Sicius Volsus) vide Dionysium libro 8.

Sepulci in crepidine] hic locus indicio est 60

hic agi de iis qui intra urbem sepulci vel combusti, contra quàm leges XII. Tabul. permetterent. qua de re vide Ciceronem 2. legib. Plutarchum in Problemat.

Nonæ curia] Et in iis ea sacra curarent, quæ cum ex veteribus in nonas euocarentur) dicam plenius ad l. 6. §. 2. in fin. ff. de rer. diuis.

COLVMA 134.

10 *Nixi di.]* mensa) mensæ tripedi. M. S. nullo sensu.

Ningulus.] atque in te) atque vt te.

Niger lapis] & Quinctilium) ab eo Luperci Quintiliani. vide infra Quintiliani.

COLVMA 135.

Nuces missi] Mos hic spargendarum nucum habetur in veteri inscriptione quæ extat apud Vrtium.

Nonendiales feria lapidibus pluisset] vide 20 Liuium 1. & 33.

Nonarum] v. s. Agellij 17.

oculissimum] oculatum Argum) Græci οὐκίσταυ.

COLVMA 136.

October equus] vide Plutarchum in Problemat. & Aconium pro Milone.

COLVMA 137.

Occupatus ager] de agris occupatis, vide scriptores de limitibus agrorum.

COLVMA 138.

Ortygia nunc] non. Ant. August. malè.

orbis cliuus] Urbis M. S. urbis Liui. 1.

COLVMA 139.

Ordinarium] est cum ait) pertinent hæc verba ad explicationem verbi Peremere.

Persicus] alij persibus. vide Varr. 6. de lingua Lat. vide in Sibus.

Perpetrat] imperia qui detinuit patris) nec pretio quit. Et in Nystris.

Putenum] vide Varronem 4. de lingua Lat.

COLVMA 140.

Putitium] Potitium.

Pegasus equum] vide infra Pegafides.

Porca prædanea] prædarium) ea prædaria Mario Victorino. differt autem à præsentanea.

Placenta] ex tribus pulibus facta) id est farre, oleo, & melle, teste Seruio 7. Æneid.

Porriciam] quod est profanatum) vide Varronem de lingua Lat.

COLVMA 141.

Postliminium] in opinione) in ditione. ita videtur legendum. Nam & in fragm. legis Senuilæ, sic est, quive in arbitratu, ditione, potestate, amicitia.

Propter viam] vide Plaut. in Rudente.

COLVMA 142.

Punicum] dicitur etiam vestis nomen. vt apud Horatium in Epodis, &c.

Profusus] vide in Occidentur.

C O L U M N A 143.

Plebi adiles] plebei ædiles. v. l. 2. ff. de orig. iur. Dionys. Halicarnas. lib. 6.

Plorare] *Sinurus sacra* &c.) ita legendum, Si Parentem puer verberit, aut ole ploravit, puer diuis parentum sacer esto.

esto] est od. ita veteres teste Quintiliano.

Penem canis puris] sic Gloss. cæna pura mæxæni, oporacæni. vide Augustinum in Ioannem.

Possessio] ad interdictum *Veni*] id est ad ius, ad Prætores, teste Petronio Arbitr.

C O L U M N A 144.

Papiria tribus] vide Liuium lib. 9.

C O L U M N A 145.

Parare inter se munus] pro quo Liuius Sapius dixit, Comparare lib. 30. & 32 & 37. vide Sallust. in Iugurth. Cicer. 1. ad Attic.

Peregrinos interpreter] vide l. 2. §. post aliquot. ff. de orig. iur.

Polumenta] ita Plaut. in Menæch. polimina Arnob. lib. 7.

C O L U M N A 146.

Potitium] *decima bonum*] sic antiqui in foro bouario. De decima quod ait, vide Plutarchum in Problem. vide Varronem §. de lingua, Tertullianum Apolog. c. 14. dixi ad l. 2. §. 2. ff. de pollicitation.

C O L U M N A 147.

Prætexta bulla] vide Vetruium apud Macrobi. lib. 1. cap. 7.

Purcas] vide Varronem l. de re rustica cap. 29.

C O L U M N A 149.

Possessiones] *collidebat*] colebat. Ant. Aug. legendum, possidebat, ex libro 15. capite 13. Isidori.

Poteratur] *in ea qua socii est cum*] in ea que est, cum.

C O L U M N A 149.

Pumici non Parnici] imò ita in columna rostrata, classes Pœnicas: & in fragm. bellum Pœnicum.

C O L U M N A 150.

Pelliculationem à pelliciendo] seu perliciendo, ut Vel Longus in libro de orthographia monet.

Pascales oues] quibus opponit Pelitas Tarentinas. vide Columellam lib. 7. c. 4. v. in Solox lana.

Premuba] vide Tertullianum in exhortat. ad castitat.

C O L U M N A 151.

Pilemle] vide supra Matronis.

Pullus] antiqui autem puerum quem quis amabat pullum eius dicebat: idem Placidus in Glossis. Arnob. lib. 4.

Puls] vide infra in Tripudium.

C O L U M N A 152.

Pallarium] hoc verbo utitur Liuius lib. 10. Valerius lib. 1. c. 4.

Publici augures] vide in Publicus ager. vide in Quinque genera signorum, Ciceronem 2. de legibus.

Templo calis regimibus designato] Templum dicitur hic, locus manu designatus in aere, post quem factum illico captatur augurium, teste Seruio l. & 6. Æneid.

lituo qui quirinal appellatur] vide Seruium Eccl. 9.

Picus rex] vide Lactant. lib. 1.

Pellubrum] vide Nonium.

Publica pondera octier] alij oitier, alij vtier.

C O L U M N A 153.

Pecunia M. Cato] in oratione pro Rhodiensibus. quæ extat apud Gell. lib. 4. cap. 7.

Procurum] *in iudice collocando*] id est ad eundem vel eligendo.

Prærogativa centuria] Sic Aufonius in gratiarum action. prima.

Præciatimatores] *abstineant se opere*] ab opere se abstineant.

C O L U M N A 154.

Procincla classis] vide supra Endo provincinu.

Prosimurium extra Auentinum, nunc etiam intra adificia] mōs Auentinus olim extra Pomerium, deinde à Claudio intra Pomerium receptus, de quo Tacitus libro secundo. adde Varr. lib. 4. de lingua Latina, Liuium lib. 1. Vo piscum in Aureliano.

C O L U M N A 155.

Penus segetibus sapius] segetibus septus. hæc lectionem confirmat Ovidius 4. Fast. loquens de æde Vestæ, de qua hic illo versu, Et paries lento vimine textus erat.

C O L U M N A 156.

Purimentstrio] purimentstuo: Sudæ purimentstui.

Pollucere merces pisces] vide Plinium lib. 31. c. 1. vbi de piscibus pollucendis. De pollucendis mercibus, vide Varronem lib. 5. de lingua Latina, Tertullianum Apologetic. c. 39.

Pecunia] *appellatur Lucaria*] huc pertinet fragmentum vetus Senatusconsulti, in quo inter cætera leguntur, V. F. De Lucari ludorum Sæcularium.

C O L U M N A 157.

Quirites] *in funeri indistinctis*] in funeribus indistinctis. vide §. Indictium. adde Varr. lib. 6. de lingua Latina, & infra Simpludiaris.

C O L U M N A 158.

Quintipar] vide Plinium 33. c. 1.

Ggg iii]

C O L V M N A 159.

Quando Rex comitia sic] legendum ita, quādo Rex comitiavit, ut apud Paulum.

dicuntur] edicuntur. Nam & ita Varro supra de lingua Latina.

C O L V M N A 160.

Quando stercus delatum] alium] cliuū. nā & ita Varro 5. de lingua Latina.

C O L V M N A 161.

Quot serui tot hostes] Beneficia] alij beneficæ: de quo vide Macrobiū 1. Saturnal.

C O L V M N A 162.

Rufus] videndus Asconius Verrina 2.

Romani] artificum] alij, artificium.

equitando] vide Dionem lib. 43.

paribus] fortè hæc vox ita accipienda est, ut apud Virgilium prima pares ineunt.

Rubidus panis] & parū coctus] ut percoctus. Est enim recoctus Isidoro c. 2.

Romanam portam] quæ Romanula Varro ni 4. de lingua.

C O L V M N A 163.

Rutilium Rufum] Rutilius vel Rutulus Rufus. adde Varron. 4. de lingua.

C O L V M N A 164.

Romam] eadem extant apud Plutarchum in Romulo.

C O L V M N A 166.

Romam ante Romulam] Proprium Romæ nomen vetitum publicari: atque ob id Vertranus Soranius neci datus. vide Solinum capite 1.

Romanam portam quæ] & Romanula] Varro ni 4. de lingua.

C O L V M N A 167.

Ruminalem] vide Varronē 2. de Re rustica cap. vii. Nonium in Numa.

C O L V M N A 169.

Radere genas] vide Seruum in 12. Æneid. & ea quæ scripsi ad 12. Tab.

C O L V M N A 170.

Ratumena porta] vide Plinium 8. c. 43. & libro 18. c. 2.

Recondubæ] alij reconducie.

C O L V M N A 171.

Refrina] reuirtico] alij è tritico. Scribendum reuertantur.

Remurinus] vide Dionys. Halicarnas. 1. & Plutarchum in Romulo.

C O L V M N A 172.

Refugium] Tullius] Iulius: & ita Macrobius in Saturnalib.

Saliares] virgines] vide infra Salias virgines.

Statim fugi] vide Plutarchum in Probl. Onidion in Fastis.

Quando Rex] vide Varronem 5. de lingua.

Relegati] Senatusconsulto] Senatusconsulto.

Magistratus] magistratus.

Religiosus] & alij senes.] Allienus dies: de quo vide Liuium lib. 6.

C O L V M N A 173.

Repastinari] abstinere] obstinui. vide 5. in Obstinato.

C O L V M N A 174.

Reses & residuus] ita Placidus in Glossis. Somno] alij, sumnos: antiquè, ut fruns pro frous.

Pacuumus] alij Pacuius, antiquè, ut fluuius pro fluuius.

C O L V M N A 175

Remanant] reuitant, & ita apud Plautum in Captiuis.

Desunt riuos, camposque remant] deserunt cliuos, camposque reuitant.

C O L V M N A 176.

Religionis præcipua] Marco Aemilio Lepido] vide Valerium 4. c. 2.

Quint. Fuluius] adde Liuium lib. 43.

Tit. Sempronius] vide Valerium 6. cap. 5. Ciceronem 6. de Repub. Agell. lib. 6.

L. Atil. Paulus] Lucius Aemil. Paulus. vide Liuium in epitoma libro 46. Plutarchum in Paulo.

P. Cornelii Scipionis] &c.] vide Plinium 34.

M. Valerius Messala] vide Plinium 17. cap. 16.

In ara ipsa Ioui] alij in ara Iouis. antea male, in capite bis.

L. Corneli] Lentulus] vide Valerium libro 9.

P. Africani Lucii Mummi] vide Ciceronem lib. 2. de Oratore. Plutarch. in Apoph.

Q. Fului nobilioris] huius censuræ nulla extat memoria in veteribus monumentis.

Q. Pompeii] vide Plinium 7. cap. 43.

C O L V M N A 177.

Romani] vide Dionysium Halicarnasæum lib. 1.

Ridigo] nanibus ambulabans] ita locutus Cato in libro de re rustica c. 1. quin etiam Cicerone, maria ambulauisse dixit, Xenophontem imitatus.

ambulabans] ambullabant. nam Ennius, ut sæpius geminauit literas, ut 5. habuimus in Solitaurilia.

Respublicas] Caius Gracchus] vide Ciceronē in Bruto.

Recipe] recipiem.

C O L V M N A 178.

Rustica & malia] vide Varronem 5. de lingua. Plinium 9. cap. 7. Plutarchum in Problemat.

C O L V M N A 179.

Suppurn] alia significatione sumitur. hoc verbum apud Isidorum 18. cap. 45. pro iactu quodam in tessera.

C O L V M N A 181.

Sublicium] vocabulo Volscorum] Latinis re-

re sub-

verò Sublicæ, vide Vitruv. 3. cap. 3. legitur tamen apud Sallustium libro 4. sublices.

Suberces) vide $\bar{\text{I}}$ suber: Iſidorus 17. cap. 17.

Silicerniū) vide Non. & Placidū in Glossis.

COLVMA 184.

Surum) vide $\bar{\text{I}}$ in Crebrifuro.

Scyrium) alij Surium.

Summuſſi) apud Seruiū in fragmentis mufare pro tacere, & murmurare accipitur.

COLVMA 185.

Solatum) *arguato*) vide Noniū in Arquatus.

Sopſes) *parentem* & *patria*) hic titulus tribuitur Cæſari in denariis argenteis.

COLVMA 186.

Ad patriam ſopſes) ſumptum ex Homero $\alpha\delta\iota\ \iota\alpha\delta\iota\ \iota\alpha\delta\iota\alpha$.

Sacretilla) vide in Todi & Crocotilū Varr. lib. 6. de lingua Latina.

Suburanam tribum) vide in Suburam.

Succidanea hoſtia) vide Agellium 4. cap. 7. 10

COLVMA 187.

Sulci) *ſiſtium*) dictum.

COLVMA 188.

Superſites) vide Seruium lib. 3. Æn.

Supernati) alij Supernata. & ita Politianus in Miscellaneis, cap. 73. alij legūt expernata.

Supremum) *belli* & *armorum maners potens*) Mars hic belli potens dicitur, vt apud Horatium Venus Cypri potens

Subſidium) vide Præſidium.

COLVMA 189.

Subſiles) vide in Ipſulices.

COLVMA 190.

Subuerſuſtam *Gerubus* & *ſtam*) verberibus uſtam. Sic apud Horatium, vſti virgis.

Supplicia ſunt qua caduceatores portēt) Hoc ſignificatu ſupplicium ſumitur apud Salluſtium in Iugurtha.

Sumus capto ait &c. Ica ſignificatione vox ſupplicium ſumitur apud Iſidorum 5. & 25. & 40 6. cap. 28.

COLVMA 191.

Suſes) vide $\bar{\text{I}}$ in Meritauere.

Subſitem) *ſubiicit*) alij ſubit. alij ſubmiſit.

Supa) alij ſupat.

Olam) alij ollam. vide in Solitaurilia.

COLVMA 192.

Struere adicere) alij adicere.

COLVMA 193.

Stipem) *Stipem* Gloſſæ $\iota\alpha\mu\mu\omega\upsilon\iota\tau$.

Stirpem in maſculino genere) vide in Nauſiorum: Carifium lib. 1.

Stipes *haſtium*) alij oſtium, ſic $\bar{\text{I}}$. in Scrupi hoſtreis pro oſtreis.

COLVMA 194.

Satura) in fragmento legis Seruiliæ ſic eſt, extra quam ſeu quid in Saturam ferretur.

Suber arbor ac ſuberces) vide in Suberies.

COLVMA 195.

ſterilem mulierem) *capit*) alij concipit.

Seplasia aut ſeplafium) vide Nonium in Seplafium.

Pomponius in Adelphi) citatus ab eodem, Nonio, in Datatim. vide in Seplasia.

COLVMA 196.

Sanctum) vide Macrobi. in Saturnalibus.

Sacromorum) Syconiorus Iſidoro libro 7. cap. 7. alij ſaccomorus.

Sacrem) Plautus in Menæchm.

10 *Synceri*) alij Synuri, ita apud Plantum. M. S.

Sacrificulum) *ſiciniū bellum*) imò Manius Papirius, teſte Liuius & Dionyſio. Sed fieri poſteſt vt Feſtus, aut potius Verrius, alios authores ſecutus ſit.

COLVMA 197.

Sacrata leges) vide in Publica pondera.

Sagmina) *inſacratum*) Cicero O fides alma apta pinnis & iuſiurandum Iouis,

COLVMA 198.

Sanates) vide Feſtum in Sanates.

Sani ſorcti) alij ſanati facti: alij ſani ſorctique, adde Feſtum in Fortis.

Sarcti ſinea) vide in Sarpinatur.

COLVMA 199.

Scamam & *in bona*) Plaut. in Pſeudolo, Bona ſcamæ eſt mihi. adde Varr. 6.

30 *Saperda*) *ſapientem etiam ſignificat*) Varro apud Nonium in Saperdæ. Omnes videmus nobis belli, feſtiui, ſaperdæ.

COLVMA 201.

Saluares) *paraſiti Apollinis*) vide Athenæum libro 6.

COLVMA 202.

Salias Virgines) vide in Regiſugium.

COLVMA 203.

Seculares lud) vide Acronem in Horatii carmen ſeculare.

Operatus tribus diebus totidemq; noctibus) vide Acronem dicto loco.

Scutulum) *ex Græco*) $\sigma\kappa\upsilon\tau\upsilon\lambda\upsilon$.

In popa aliud dicimus ſcutilū) vide Mādut.

Squalidum) *quod proximè ad ſimilitudinem ſquama piſcium accedit*) idem Agellius 2. c. 6.

Schoenicalæ) vide ſupra in Proſedas.

Scorta) *ex pellibus facta ſcortea appellantur*) idem Varr. 7. de lingua Latina.

Scaptenſula) *ſcapi* Græcis $\sigma\kappa\alpha\pi\iota$.

COLVMA 204.

ſpectile) *ſui*) *ſueris* Varro.

50 *ſpici*) *ſolo ſpexit de cantibus celiſ*) Vltro ſpexit de montibus celiſ. Pompon. Latur: alij pro, vlo, legunt, ſedulo, vel paulò.

COLVMA 205.

ſcrapta) *ſcrantia*. Varr. lib. 6. de lingua Lat.

ſcraps) *in Andromacha*) ita apud Nonium in Scaptes. Alj, in armorum iudicio legunt.

ſſpers) alij aſpera.

60 *Scribonianum*) *puteat*) hoc ipſum Scribonianū puteal expreſſū eſt in argenteo quodā denario cum inſcriptione, puteal Scribonian,

antea atria) ante atria. nā & ita 7. in Tablinū.

COLVMA 206.

Sceleratus vicus] vide 3. in Orbius cliuus.

Sexagenarius] *serpens* hominū effigies, &c.) vnde Dionys. lib. 1.

COLVMA 207.

Simpludiarca] vide supra Indictinū fontus.

Sinistra aues] vidēdus Plutarch^{us} in Proble^{matibus}, à decorum sede] ab hospitiorum sede: sic enim apud Varronem 5. de lingua Latina.

Senatores] vide Agell. 3. cap. 8. Liu. 26. c. 35.

Septentriones] *Ennius*] plenior extat versus apud Varr. lib. 6. de ling. Latina.

COLVMA 208.

Septimontium] vide 5. in Sacranī.

Sifus] *Pratoris*] alij curatoris, vt in lege Manilia apud scriptores de limitibus agrorum.

Siparium] idem Iudorus, 19. cap. 13.

COLVMA 209.

Servarū] *seruos*] alij ceruos. 7. Crinitū 19. c. 18.

Sispitem Iunonem] alij sospitem.

COLVMA 210.

Saturno] *sacrificiū* fit capite aperto] idē supra

Metellus] de quo 7. 3. Maer. 13. (in Satur.

Claudianū augurem] Vide Liuium 45.

Insisset] *adesset*] Nam in auguratione eius qui augur creandus esset, alius augur adesse solitus erat. de quo vide Macrobi. lib. 4. in Indict. Liuium 36 Suetonium in Caio.

Sacra sibi familiaria] de sacris familię Claudiz vide Festum in Propudianus capite 12. & Macrobius lib. 1. cap. 16.

Scaptea] de qua. 7. Plin. & Liu.

Stellatima tribus] *Urbe Capena*] vide Pliniū lib. 3. sunt qui etiam legunt hoc loco, regione Capena.

Sabini] quod *capens* pp.) in argenteis denariis. D P P. significant deos penates.

COLVMA 211.

Cella Curulis locus in Circo datus est Valerio *Diffatori*] vide Liu. lib. 2.

Sontica causa] *M. Porcius Cato* de re M. Cato de re floriz. ita citatur ab Agellio 10. c. 13.

Spicunt] in ea quam habuit in Q. Thermum de septem hominibus] citatur oratio de decem hominibus & in Termum sępe à Festo. & ab Agellio 13. cap. 14. ita vt hic pro septem hominibus sit legendum, decem hominibus.

Spatiatorem] citatur hic locus ab Agellio, 7. cap. 12. paulo aliter, sed corruptē.

Stata sacrificia] de sacrificio commissio] ita legitur apud Agell. 7. cap. 12. de sacrilegio commissio, ita legitur in Prohiberi cōmitia & in Epitoma Pauli.

COLVMA 212.

Sacramentum] post hoc factus erit] alij post hac alij, post hanc legem rogatam.

Quicunque facti erunt] quicūque ex hacce.

Id aes dici ceptum est] idem Varro.

Sextantarij asses] quod propter bellum punicū] qd per bellū Punicū. ita legit Hermolaus.

Sextantarij per quos cū solui capti esset, & populus aere alieno liberaretur] vt populus aere liberet.

Septuennio quoq; anno 65us est vt priore numero] septuennio quoq; quod eo vsus est vt priore

Sesters] vide in Sextantarij. (nummo.

COLVMA 213.

Solida sella] vide in Silentio surgere, adde Liuium lib. 10. & in Silere.

Expresse] ita antiqui, per S simplex.

Silarum iantaculum] ita in quibusdam, vt & infra, iaiuni: & in glossario, iantat.

Suffragatores] notabat apposito pūcto] antiqui suffragia non scribebant, sed pūcto notabāt, teste Porphyrius in illū Horatii versum, omne tulit punctū: adde Cic. pro Cn. Plancio.

Strappi] vide 5. in Stroppos.

Secessitane esse Antistius Labeo ait ferreū cultrum] Suetonius in Tyberio, inter Pontifices sacrificanti pro secessitane plumbeum cultrū subiiciendum curauit.

Quam sacrario] Sacrarilū templi locus secretior erat: vt adytū, locus ad quē nulli erat aditus, nisi sacerdoti. In eo res sacrę reponerantur l. 1. ff. de rer. diuis. Seruius 2. *Æn.*

Rediculo] reticulo. natus hic error ex antiqua consuetudine ponendi d. pro t.

Tuba] id est tubi. antea, nube.

In templo Bona dea] non quod ultra Bouillās in via Appia fuit (cuius pro M. lone Cicero meminit) sed quod in Aventino, cuius P. Victor facit mentionem.

COLVMA 214.

Sinistrum] vide 5. in Silere.

Stipatores] *destituantur*] ita apud Agellium 10. cap. 13. alij constituentur, alij destinantur.

COLVMA 215.

Tappata] alij tapete. 7. Non.

Tauri ludi] 7. in Talipedare.

Tribunitia rogatione] *Aelius* in 121. significat Verbor.] ita citatur 5. in Postliminium.

COLVMA 216.

Tauras] vide Varr. 2. de re rust. c. 5.

Tullios alij dixerunt esse Silanos] pro Syllanos glossę Siluanos legūt, in quibus Siluanus exponitur 17. in lege Fundi 17. 5. itē constat ff. de act. empti. Siluanus dicuntur personę ex quorum rostris aqua salire solet.

Topper] *humanū*] homonē. ita in Hemona.

Topper 65 sit patris eicit iras] alij eicit ira, alij, pater eicit foras.

Torrenti] vide Varr. 1. de re rust. cap. 2.

COLVMA 217.

Tutulū] *forma metalli*] alij formam ē tali. alij forma ē tali. adde de Tutulis Tarr. lib. 6. & Tertullian. in lib. de Pallio.

Tuguria Valerius in explanatione *Diuidici*] ita citatur in verbo Senates.

COLVMA 218.

Tamultuarij] vide Seruiū initio lib. 8. *Æn.*

Domesticum] id Cic. 8. Philippica Italicum.

Tessa] vide Varr. lib. 8.

COLVMA 219.

Tonfilam *Phonidis*) ita apud Nonium. alij *Phonidis*, malè.

COLVMA 220.

Tablinum *atrium*) vide suprâ in *Scribonia-*
num.

NOTÆ IN SCHEDAS.

COLVMA 221.

Manubiae) vide *Acron*. in *Horatium* lib. 1.
Odar. 11. & *Seruium* libro 1. & 11. *En.* & suprâ
in *Trisculcum*.

COLVMA 226.

obmurare) vide suprâ in *Obitu*.

Ommentans) id est expectans, ita enim glos-
sa à mantando, id est manendo. adde *No-*
nium in *Mantar*.

COLVMA 227.

Obstium) *qui deo deaque*) qui deo qui deæ.
alij, siue deo siue deæ, ita *Macrobius* 3. *Satur.*
9. *Cato* de re rustica c. 89. *Agellius* 2. c. 28. *Ar-*
nobius lib. 3.

Obsidium) *obsidium campis*) Sic *Tacitus* li-
bro 4.

COLVMA 228.

Optima lex) *magistratum*) magistratum.
Et optima lege) de antiqua formula, Vti
quod optima lege fuit, vide *Agellium* 1. c. 12. 30
Liu. lib. 9.

COLVMA 230.

Oppidorum) *Cato*) hæc vox dispungenda.

Pa pro parte) sic apud *Ausonium*, do pro
domo.

Praedotium) alij prædutiunt. vide suprâ in
orcus. sic veteres exfocunt.

Trinictioes) id ita dicitur, vt *Aboloes-*

pilare) sunt qui *Græcae originis*) nam *Græci*
fures quædam dicunt ita scribendum. *Seneca* 40
lib. 7. epistol. 22. *filistas* vocat.

Picati) *Dori*) imò *Bæotij*, si verum dicit
Hesiodi antiquus interpret in *Theogonia*.

COLVMA 231.

Petrarum) *Lenius*) alij *Liuius*, alij *Læuius* ex
Agellio 11. c. 10.

Pisatitem) alij *pisatilem*.

COLVMA 234.

Tagas) *et Mutoni*, &c.) ita legendum &
Mutoni manu periclabere posse *tagacem*. 50

Talions) *rabit*) alij *rupit*, alij *raptit*. vide su-
prâ in *Pacionem*.

COLVMA 235.

Tappulam) alij *tapullam*. v. in *Sodales*.

Triputium) vide suprâ in *Puls*.

Tintinnare) *molae*) alij *mollem*.

COLVMA 236.

Tentipellium) *indeque*) dii idem.

Vici appellati, sicut *magistri pagi*) antiquè,
pro *magistri pagi*, v. suprâ in *Orcus*. sic anti- 60

qui dicebant *lectiones*.

distributa inter se distant nominibusque dis-
similibus) hæc verba desunt quibusdam.

in Oppidis vicis) in oppidi vicani.

Viginti quinque) Vide *Agellium*, 20. c. 1. 6.
Plin. lib. 1.

Victimam qua vincula ducantur) alij *vitta* le-
gunt. Nam vittati boues ad aram ducebant-
tur, teste *Servio* 2. *Aen.* alij legunt, *vicla*.

COLVMA 237.

Via) in hoc fragmento agebatur de viis
muniendis, & lapide sternendis, & de iure per
eas iumenta agendi.

Vastum) vide *Non.* in *Vastitudine*.

Ve viciu) *ad penderetur*) pensum.

Brennus Rex) alij *Brennus dux*.

Vira) vide *Varron.* 4. de lingua.

Vruat) *Placidus* in gloss. oburbat, circum-
seribit.

20 *Vingulus*) *nasta est qui eternum requireret*) na-
sta siquis requirit.

ebrio) alij *elirio*.

COLVMA 238.

Vindicia) *per arbitros tres dato*) prætor ar-
bitros tres dato.

NOTÆ IN FESTVM
et Paulum.

Abacti qui *coacti deposuerunt imperium*) vt
abacti magistratus qui per vim depositi: ita
in iure *abactus* venter. *Paul.* 4. sent. 9. §. *abor-*
sus (qui *Græcis* *ἐκπορεύμενος* 31. *Eclog.* 6.) qui
per vim eiectus, dicitur. Ad eundem modum
oues *abactæ*, porci *abacti* l. 3. ff. de *abigeis*.
abacti *caballi* *Cassiod.* 8. *variar.* 32. nam vt (2-
pius vis in *abigatu* admittitur l. 1. §. 3. ff. de
abigeis.

Abalienatus) Glossis *Abalienat alienatus*.
Abalienata alienatus, sic in l. 8. ff. de a-
lienat. iudicij mutandi. iudicij mutandi causa
abalienare. & in l. 38. in ff. de leg. 3. prædia.
abalienare dicitur. adde infrâ *Alienatus*. ad-
de legem *Alienatum*. 67. ff. de verborum si-
gnificat. *Ciceronem* in *Topic*.

Abambulo) Glossis *Abambulo* *ab* *ambulo*
abambulo.

Abarcet) vide infrâ *Arctere*.

Abanus) Glossis *Abanus* *Abanus*, in iure
proavi paterni aut materni pater. l. 10. quanto
gradu 15. ff. de gradib.

Abditus, *abortus*) *Abditus* qui & *auulsus*
Glossis & *Abditus*, quasi *Abeditus* aut
malè editus, Eadem ratione *subditus*, *Ar-*
nob. 5. non tantum *mystica* sed *supposita*. &
Glossis *subditus* *Abditus*. id est suppo-
situs & *subditus* & *Abditus*. Est etiam

qui hoc loco legit, Abactiui, à partu abigendo, ut in l. 4. ff. de extr. crim. l. 8. ff. de sicariis, l. 9. ff. de pœnis. alij, Abductiui.

Abemere] emere pro accipere idem in Emere infra hinc Surremit, sumptit, infra in Surremit: & surrempsit, sustulit. infra Surrempsit. Sed & Glossæ Abemere, ab eo accepit *ἐκείνῳ*.

Abegere] Glossæ ἀπαρτίζειν, διαχειρίζεσθαι.

Egregius] idem infra Egregius.

Ut Pecunia] idem in Peculatus.

Pecunia] vide infra Peculium.

Abietaria negotia] abietaria negotiatio.

quam materiam] quanti materiariam: alij materiationem. ego ita lego, quam materiaturam. Hoc enim verbo utitur Vitruvius 4. ca. 1. ea Græcis *ἐκταρτίζεσθαι* (Galli minutariam vocant) unde *ἐκταρτίζεσθαι* Cedrenus. Propius est huic loco, quod idem appellantur Matricarij Nouell. 13. c. 1. quasi materiarij. ac vix scio an corruptè inibi legatur Matricarij pro Materiarij. Cæterum Materia id dicitur, unde fieri potest ædificium (quam Græci *ἰσχυρίων* *ἰσχυρὸν* 2. Eclog. 2. cap. 171.) ac proinde ligno (quod comburendi causa paratur) opponitur l. 12. ff. de usufructu. l. 18. §. 2. ff. de pignoratitia. l. 14. ff. de periculo. l. 47. ff. de act. empti. l. 55. l. 56. l. 57. ff. de legat. 3. l. 167. ff. de verborum significat. Est autem materia Glossis *ὡς ἐστὶν ἡ ἰσχυρία*, atque ita potest accipi 19. Eclog. 6. c. 7.

Abiisse pro adisse] pro obuisse rectè: nam & infra Abitio pro morte.

*Abitionem] &c.] hinc abiit pro obiit supra Abiisse. Idque dicebant veteres *ἀποφύγειν* vitandæ gratia Plutarch. in Cicerone. Tertullianus de testimonio animæ, Si de aliquo, inquit, iam pridem defuncto, tanquā vivo, quis requirat, præ manu occurrit dicere, *Abiit iam & reuersi debes*. Inde est quod in Titulis monumentorum nunquam Obiit vel mortuus est, sed semper, vixit, utebantur & hac formula, beatum esse, vide Ammianum 25.*

*Abnutare sepe abnuere] est enim frequentatiuum Abnuto. sumitur etiam plerumque pro negare. hoc simplex abnutium in l. 83. ff. de verb. obligat. Caper in libro de orthographia, confessiva vox fit, ex duplici voce abnutiua, ut non nolo. id Glossis *ἀποφύγειν*, & abnutio infra in verbo In & abnutit infra in Pro. cui ibidem opponitur adnuo. unde Adnutium Glossis *ἀποφύγειν*.*

Ab olos pro ab illis] potest hic locus etiam ita accipi quasi diceret tō ne pro i apud veteres usurpatum: sic infra Loebesum pro liberum: Loebertatem pro libertatem. vide infra Loebesum. sic infra Pilumnoe, & pobloe, fascinoe, pro Pilumni, pobli, fascini: & alibi infra in Plorare, ast oloe plorassint. Sed verisimilius inhi fit, alio fine id à Festo dici, nēpe ut ostendat olos pro illis dictum à veto-

ribus, tunc cum abhorrent à geminandis litteris. id quod sequētia satis ostendūt. probantur autem evidentissimè infra in Ollie.

*Aborigines quod errantes] dicti igitur quasi aberrigines & à montibus, quos Græci *ὄρος* vel quod *ὄρος*, id est auctores generis. Nā & Glossis *ἀπὸ τοῦ ὄρους*. Sic origines Sallustio sunt, quas Græci *μυθολογία* vocant. tamen si alio sensu *μυθολογία* in lege 4. §. ff. de off. Proconsul. pro capite provinciarum. Cuiusmodi vrbem Ammianus matrem urbium. Curtius maiorem patriam vocat. eam autem rationem ad vrbes reliquas habebat, quā Metecomia *μετέκομις*.*

Abortivum] hic in neutro, ut in lege 10. §. 4. ff. de acquir. hered. dicitur & Abortus in lege 2. Cod. de posthumis: & abortio. l. 18. §. 5. ff. de pœnis. fit autem circa tempus pariendi, ut Abortus circa tempus conceptionis, de quo vide Nonium.

Abrogare] abrogo. Glossis ἀπαρτίζω. ἰσχυρία. adde legem 102. ff. de verb. signif.

Aceratum] vide infra in Acus, palca: & in Obacerare. Nonium in Acerosum.

*Acerra] alijs dicitur urculam esse thurariam] unde Glossis Acerra, Accepturaria, Turibulū, & *ἀκέραια*. Turibulū verò alibi *θυμιατήριον*.*

*Acetare pro agitare] ac proinde t in g mutatur propter affinitatem & cognationem litterarum inter se: ut in *ἀκέραιος* gubernator: *ἀκέραιος* gubius. vide Priscianum libro 1. Ea re fit, ut cum agitandi hic mentio fiat, pro acetare, legendum putem, Acitare, non Acetare.*

*Acieris] Aceres Gloss. ἀκέραιος ἰσχυρία ab Acieri, Aciarium *ἀκέραιος* Glossis, ubi malè *ἀκέραιος*: & in iisdem Denticulum Aciarium *ἀκέραιος*: iisdem Aciarium diuersa significatione *ἀκέραιος*.*

*A classis tunica] vide infra Calasis. Glossis Aclassi *ἀκέραιος*.*

*Acrumina] & tenilia ampliora] alij ærummeruma. alij Acerumina. Vetus Acrū ærū autem tenilia. verendum est ne vna dictione legendum sit Macrærumina, vel Macrærumena, ut sint in vasis æreis, maiora. Glossis Acræmenta *ἀκέραιος* Acræmenta *ἀκέραιος*.*

Abus] in Comædiis & Tragediis certa species anticorum] nam scenici agere dicuntur. vide infra Agere.

modo inter vicinos quatuor pedum latam] Hinc mirum videri potest quare Iacolenus vix latitudinem legitimam fateatur: latitudinis arbitriam faciat, in lege, certo generi 13. §. latitudo. 2. ff. de seruitutibus rusticorum prædiorum.

in Geometria maiorem partem ingeri id est cxx. pedes] idem Boetius 2. de Geometria & Epistol. 38.

actiuosi] axitiosi v. infra Axitiosi.

Acupl-

Acrupedius] Aquipediū, vel Agupediū.
acupediū: vt pegunia pro pecunia: alij legunt,
Acruntpediū.

Acropalea] v. infra Obacere.

(*substruendum*) (substernendum.

Idem in eodem] *Idem eodem*.

Primo] Primò.

Argillam mixtam acere) vide §. Aceratum
& Obacerare.

Acus dicitur] Vel etiā ornatricis & itur) Acus
inter alia significat ornamentum capitis. l. 25.
§. 10. vers. ornamentorum. ff. de auro. Con-
stantinus in lege 1. Cod. Theod. de repudiis, si
præter hæc tria crimina repudiū marito mi-
serit, oportet eam usque ad acuculam capi-
tis in domo mariti deponere. Id discernicu-
lum Latinis : Græci *καλαμίδα*. Glossis *Aeucla*.
jaqlc.

Ornatrice] vide legem 49. & 1. 65. §. ornatrice-
bus ff. de legat. 3. Græci κομμητρίαις & κομμη-
τριαις vocant. quo nomine Fabula edita est à
Næzio. Iisdem ornamentarius κομητικός & κο-
μητικός.

exercetur quoque instructio) falso hīc Festus
legisse videtur, acum pro acie.

cūm sarcire] quia sarcire.

အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အချက်အလက်များကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

Adasia] *ovis recentis partus*) & maior natu.
16 doro in Glossis.

Adaxint] vide Nonium in Adaxint.

Adcen(i) vide infra in Adscriptitij.

Addicere damnare est] inde Addicti, pecunie damnati. Valerio 6. c. 1. Quintiliano 5. & 7.

Addabanum, Danubium] Ad Dubanum, ad Danubium: vel ad Danunium. A. id est ad Danubium. Alij ad dubienum, ad dubiū. vt dubienus ea forma pro dubius ponatur, qua socienus pro socio apud Noniū. Potest tamen & ita legi, Ad dubenū, pro, ad dominum. vide *infra* Dubenus.

Adduc] veteres adduo pro addo: vt venū-
duo, pro venundo: creduo, pro credo. Glossæ 40
Adduo *verbo*.

*Adco] idē significat quod accedo] Glossis ap-
poxum.*

quod & sequitur] ea significatione ꝛ Adco sumitur l. 8. ff. de iurisdic. l. 7. §. 6. ff. de pactis: sed & eadem ratione apud Nonium legitur, Ad quo, pro inquantum : & Glossis Adco ꝛ

non quidem secundum rationem] hoc vult Festus; neglecta ratione, particula Adan verbo Adeo, iungi alteri casui quam accusativo.

Ad extimam Jad extimam, ita legendum censeo : mihi que fidem facit id quod infra legitur in Extimum.

Adfabrum] à quo adfabrè Gellio 7.c.7. Affabrè Glossis *negat.*

Adfasmo] Glossis *μυροειδής*, *ὄντι* *πῶς* *μυροειδὲς*
Ἰν] *Ἱόνιον* exprimit, qui in *Odyssæa* feri- 60
 puerat, *ἡ* *ἐκείνη* *ἰσότης*, id est *ἀγροειδής*: sic.

primo feudorū s. cum aliqua turpiter ludere,
nihil aliud quàm quod paulo antè dictum
fuerat, adulterare: & ut verbo Feudistico utar
Cucurbitare.

Adfectare] v.l.g. in l. ff. ad l. Aquil. sic adfectare tutelæ & item tria Inst. de excusat. tutorum *Christovaz.* Theophilo ibidē. *Adfectare* apud Nonium etiam significat, *afficere*.

Adfines in agris Vicinia significatione sumitur in l. 12. ff. finium regundorum. Glossis Adfinis appropinquat.

consanguinitate coniuncti] Glossis Adfinis: *κατασχευήν συγγενεῖς*. v.l. 4. §. 3. §. 4. ff. de gradibus. l. 17. Cod. de Nuptiis. §. 6. Inst. de Nupt.

Adgretus] Adgretus. vide infra Egretus:
dicitur autem et mertus, pultus.

Adigas] dare cogas) ad rem cogas. vel adire cogas. alij, valde cogas. Cōstat enim v. Ad vim addere : vt in Adfabrè Adprimè. v. 7. Gellij 7. Hinc illa in iure, ad iusiurandum adigere. l. 8. in fi. ff. de in ius vocando iureiurādo adigere. l. 31. ff. qui & à quibus, l. adigere iure iurando 6. in pr. & § 3 ff de iure patronatus.

Adlecti] qui propter inopiam Senatorum intellige. Id autem factū post pugnam Cannensem. Alia significatione *Adlecti* Varroni dicuntur suffecti in alterius locū. vt & in l. 11. 12. 13. Cod. Theodos. de suscept. Alijs, adlegi est adscribi & referri in numerum l. 3. §. 2. ff. de decur. vnde allectio: vel adlectio. l. 7. Cod. de incolis. Gloss. Ex allectis ex τῶν ἀπογενομένων.

nam patres] alij igitur Adlecti à patribus & conscriptis.

patres] vide infra Qui patres.

conscripti vide infra Conscripti.

Adlicis vide infra Lacit & Lenorex.

Lacis] vide infra **Lacit**.

Indicare] vide infra in lex.

frustrantē inducere] frustrari seu inducere.
Admissima interens] iuvarent.

Adniſtar] Adnutat. ita veteres libri. Differētiā facit inter illa duo Nonius. Adniſtare oculorum : Adnutare aurium vel Labiorum eſſe vult. adde infra Niſtar.

Adolescit] Glossis ἀμαρῖν. vnde ἀμαρῖν a-
ductus. vide infra Suboles, Nonium in adole-
re duobus locis, & in Adolescere. huic con-
trarium Adolescit Glossis ἀνταμαρῖν.

ἀλλή(χ)η ἀλλή(χ)η) Vel. ab ολέσθαι. S. vel ab ἀλ-
δω vel ἀλδένω.

altare] vide infra Altaria.

exoletus] vide infra *Exoletus*.

Ole(cendi, id est crescendi) vide infra Suboles.

Adoptarius | *Adoptius*. V. *Adoptiti** MS.
adoptarius Isidoro in *Glossis*.

Ador] Græci ἀδὺρ, quod nonnullis Adur(a-
lij Adus) cuius genitiuus Adoris, penultima
nunc longa nunc breui apud Sannium vete-
rem poetam & Aufonium. Glossis Adis ἄδης
o adde Nonium in Ador & in Adoreum.

Adorare] vide Nonium in Ador.

significat agere] quin & transigere. v. infra
Nec ibi, si adorat furto.

oratores] v. aliud Erymon infra Oratores.

Adoream] *Adoria* Glossis *Adoria* inde oinu.

landem] vnde Adoriosus Glossis inde &
Ador ille. Plautus, adorea affecit populares
suos alius autem adorem apud Nonium.

Adpromissor] adde legē 64. § 4 ff. soluto. l.
5. § 1. ff. de verb. oblig. l. 43 ff. de solutionibus.

Adrumanit] id *adruman* Græcis, & Isidori
glos. simile apud Nō. Rumiferare & Rumitare

a rumine] vide infra Rumen & Subrumari:
adde Nonium in Rumen.

Adscripti] vide Liuium 4 vide legem 4. l. 20
l. 12. l. ult. Cod. de agricolis. (accensos.

Adscripti] *ad censos*] v. §. Adcēsi alij legūt
Velatos] v. §. Velati, idē dicuntur etiā vehites.

Ferētarios] v. §. Ferētarij & Non. in Ferētarij.
rorarios] v. §. Rorarij & Noniū dicto loco.

Adfectata] Adfectata.

Vel in malā] vide l. 9. § 19. § 21. ff. de Iniuriis.

Adserere manu est admouere] adserere, est ma
nū admouere. Ms. asserere manū est admo
uere. vulgat. (inde enim assertor qui manum
alicui asserit eius educēdi gratia ex seruitute
in libertatē. vide infra Sertorē & Glossis Ad
sertor *καρπύσις, αὐτῶν*. Adsertio *καρπύσις*) alij
ita legunt, Adserere, est admouere.

quod ea] quod ea. (mittuntur.

qua in terram dimittuntur] quē in terrā de
ferri dicuntur] sic dicimus adserere arbores.
l. 7. § 3. ff. de usufructu. translatitiē verō adse
rere prolem, pro adoptare: adserere in liber
tatem, id est libertati: liberis inserere.]

opponuntur] apponuntur.

Adsidela] Adsidela.

Adsiduus] Assiduus, vulgata. & quidem re
ctius. nam ab asse dando, assiduus, Carisio lib.
1. Gell. 16. cap. 10.

Adsipere] *a sapiendo*] vnde Glossē sapit, sapo
rē habet: interdum, actiue pro saporem im
mittit. vt apud Tertullianum, Fermentum
modicum desipit totam conspersionem.

Adstassent statuerunt] Astassent statuerunt.
vulg. Adstassint, steterint. S.

Adtegrare, &c.] Adtegrare est vino sacrifi
cium augere.

Integrare enim &c.] Adtegrum, minus factū
Integrare, in statutum redigere. S. vulgata, in
statum redigere.

Adtestata] hæc fulgura contraria perem
ptalibus. vide infra Peremptalia.

qua iterato fiebat] v. §. Renovatiuū fulgur.

Adtritum] *αὐτῶν*] *αὐτῶν* alij *αὐτῶν*.
Glossis *αὐτῶν*, Velum.

Adtubernalis] Attubernalis, vulg. Atturuber
nalis (Glossis *κατανοήσις*) alij Attubernalis:
adde infra Contubernalis, & Tabernacula.

continua] continuē. vulg. legendum puro
continuus nisi q. is malit hanc vocem vt su
perfluam atque otiosam dispungere.

pellibus conteguntur] v. infra Cōtubernalis
& Tabernacula. l. 7. ff. de supellectile. inde pel
liones vel polliones in lege vltima. ff. de iure
immunitatis lib. Cod. de excusat. artif.

tabernacula] v. infra Tabernacula: legē 183.
l. 184 ff. de verb. significat.

Advelitatio] *iactatio quadā verborū*] iactatio
quædam probroꝝ. ita legitur infra in dictio
ne Velatio. adde Nonium in Velitatio.

Velites] v. Nonium in Veles.

Adulari] Adolari. MS.

compositum ex accedendo & adludendo] cōpo
situm ex ad & ludendo S. Est autem propriē
Adulatio canum blandimētum Nonio: for
tasse *αὐτῶν* *αὐτῶν*, a cauda qua mota canes ac
cedendo blandiuntur.

Adulterium] adde legem 101. l. 125. ff. de
verb. signific.

Adulterina signa] v. legem 30. ff. ad legem
Cornel. de falsis: Paul. sentent. 25. § 1. & § 7.
Inst. de pub. iudiciis. Eadē ratione in iure a
dulterina moneta, moneta adulteratores, a
dulterinum testamentum, adulterinæ stateræ

Aduocat] *sape vocat*] hic iūgenda est signi
ficatio verbi Aduocat, quē in l. 18. ff. ratā rem.
vbi *ad* aduocare, est aduocatis vel testibus sū
ptus ministrare, vel negotiis auocari.

Aduocem aduersariū] Glossis Aduoces *αὐτῶν*.
Fortasse legendū Aduorsē vel Aduersēm.

A e] A i. scribebāt] idq: frequētissimū poetis.

Aedilis magistratus] hæc vox dispungēda:
nam mox sequitur, postea hoc nomen ad ma
gistratus translātum.

quod facilius ad eū plebi adit⁹ esset] Imō quōd
ædibus publicis præset l. 3 § 21. ff. de origine
iuris. vnde ædituentes Lucretio. apud Gellū
12. c. 10. De ædilibus passim in iure.

Aedilatus] Ædilitas: & in l. 17. ff. de cōpens.
Ædilitas.

Aedus] *in edito*] in aditu. S. hinc enim ædes
Varroni quōd plano pede aditur: vel, vt Ter
tullianus in libr. de Pallio loquitur, planitus.

quod] *quod*.

ponitur pro omni genere cōstructionis] hinc na
uem ædificare dicimus l. 46 § 2. ff. de iure fil
ci: & insulam l. 27. § 5. ff. de rei vindic. l. 11. § 9.
ff. de Publiciana.

Aedituus adis intimus] hoc Erymō displi
cet Ciceroni in Topicis. Gellio 12. ca. 10 adde
eundem 6 c. 2. Plin 32. ca. 2. Charisium lib. 1.

Aedituus] *sacra adis tutor*] sic Theophilus §.
Tutoris Inst. de Tutelis. & ita Ædilis accipi
tur in l. 3 § 3. ff. de Tabulis exhib. ob id Hie
rophylax appellatur in l. 28. ff. de annuis. hinc
Ædituari in tēplo apud Non. dicitur Glossis
Æditilis *Ναῖος*. Idē *Ναῖος* & *Ναῖος* *Ε*
tutor] tutor. (dituus

Aegum] *Aegæa*] Æge.

Aegrum] hinc ægræ mulieris offensam placa
re. l. ult. ff. si quis alquem testari.

Aegyptios, Actopos] id est nigros & ful-

cos. Nā glossis Ægyptiū; nigrū à colore vultoris qui *νῆγρῆς*. idem Ægyptium quib.

Aemidum *timidum* alij timidum, ego vuidum pro humidum. tamen Aemidum, quidam *πῆξι τὸ αἶμα*, vt inflatum significet. Glossis Aemidus *πῆξις*.

Aematores] Aeneatores. Gloss. *αἰματῶν* *Ευκαλατωδῶν*.

Aeneolum] Aeneolo. alij Aenulum. Isidorus Enulum.

fic] sic.

Aequidiale *ἰσημερινόν*. Glossis.

nox dies potius quam dies noctis adnumerari debet] vide quæ scribam ad l. more Romano. 8. ff. de feriis & Gellium 3. c. 2.

ἰσημερινόν] & *ἰσημερινόν*, vt supra dixi.

Aequilantium] sic Aquilotium, æquatio Isidoro.

Aerarij à tribuendo are] Glossis Herarius *αἰρητής*. vide quæ de ærario scribam ad l. 42. ff. de iure fisci. alio significato *χαλκῶν*, *χαλκουργῶν*, *χαλκῶν*. & Artifex seu faber Aerarius.

Aerarium in ade Saturni habuit] Idem Varro lib. 4. in fine. Macrobius 1. Saturnal. 8 & Plutarchus. Glossis Aerarium *αἰρητήριον*.

Aeribus] ab *are* id est aeramēto dicit Cato] ab æres quod & ærumentum dicit Cato. Glossis ærumentum *αἰρητήριον*. Aerementa *αἰρητήρια*.

aramentum] aramen, species ex ære. l. 12 Cod. Th. de operib. publicis.

Aerosam] vt *ærofa* Cyprus. sic *ærofa* pecunia in l. 102. ff. de solutionibus: vbi dixi. vnde & Glossis *ἀερίων* Auriginosus, ab auri colore: & *aurosus* *αὐρόχρους*.

Aerumnulas furcillas] vide infra furcilles. *reponit*]

mulæ Mariani] vide infra Mulæ Mariani.

oueros] oneroso.

æron] inde Aerumnulæ.

Aerufcare] inde ærufcatores, qui æsculatores. Glossis Aesculator *αἰρητῶν* (qui & Nummularius, & *αἰρητῶν* Aesculor.

Aestimata pena] *quæ decussis bonis centussis*] vide J. Multam, Ombus, Peculatus. 11. Gell. 1.

Agarones] l. vlt. ff. si quadrupedes. Glossis Equilio & *ἰππῶν*.

minantes] sic infra in Agere, & infra Inigere ante se pellere, id est minare. est quo frequens verbum Hieronymo & legibus Langobardorum, Burgundionum, Alemanorum, sed & legi Salicæ. Ad eam normam Apuleius prominare dixit. & Amianus ad Paulum 1. sentent. 17. actum interpretatur, quæ pecora minare consuevit. & in Ausonij versu de Myronis bucula. Ageret iuencas cum pastor domum suas, suam relinquens me minabat, vt suam.

Agea *via in nauis*] quæ & Agear Gloss. *αἰγῶν*, *αἰγῶν*] vide Isidorum 19. Etymol. 1.

Agere] id est minare] dixi supra in Agaso. *agi cum eo furtis*] vide legem 25. & passim ff. de furtis.

indicare] iudicare.

causam ago] & post.

scenici agere dicuntur] vide supra Actus.

Agina] quæ] quo.

Vnde Aginates] Glossis Aginare est *πρατίνειν* negotiari in quibus tamen perperam legitur *πρατίνειν* & *πρατίνειν*, pro *πρατίνειν* & *πρατίνειν*. vnde *πρατίνειν*, Nouella 30. c. 2. & 118. c. 24. Edic. Iustiniani 13. c. 7. At Isidoro & glossis Acinari est tricare: Aginantes extricantes. alius Aginat *διαπράττειν*, *σπῆσθαι*, *μυχαίνειν*.

Agnus] *communis erat generi*] vide infra Recto fronte. sic in Numæ legibus Agnus mas, Agnus femina.

sicut *lupus*] vide infra Masculino & Recto fronte. sic apud Ennium lupus femina.

ex Græco *ἀγνῆς*] ex Græco *ἀγνῆς*. S.

Agolum] *quo pecudes aguntur*] fortasse à Græco *ἀγλῆς*. inde etiam Galli bacillum oblongum vocant Gaule.

Agoniam] *quo rex hostiam*] vide Varronem 4. de lingua.

rebus agendis *Agonalia*, *ἄγωνα*] rebus agendis eius festa Agonalia dicebant: & hunc quidē in modum postrema huius dictionis explicata à Festo verba in hanc sedem aduocada. S.

Agonalia eius festiuitatem] dispungenda. Ceterum Agonalia Glossis Agonaria *ἀγωνα*.

Aegonis] Aegonus.

Aegonensis] Aegonensis.

Agonium] id est ludū ob hoc dictū, *ἄγωνα*] *ἄγωνα* locus est in quo ludi initio facti sunt. ob hoc dictum, quod fuerit sine angulo. S.

Albegmina] Albegmina, quæ quod Diis porricerentur, porricæ & profecta & prosegmina. Proficæ Glossis *αἰτῆς* *ἀπὸ θυγατρὸς ἀπὸ θυγατρὸς*. Tertullianus ea ita descripsit, de opimis & integris superuacua quæque truncatis capitula & ungulas, quæ domi pueris vel canibus destinatis: hinc ablectæ ædes Plauto, derelictæ.

Albesia] *decumana scuta*: *ἄγωνα* post decumani *fluctus*] adde infra Decumana oua: & Decumanus appellatur limes.

Albula] *Tiberis fluminis*] vide infra Tiberis. *Tiberis*] Tiberino.

Alcedo] *Catamitus*] vide infra Catamitum & Alumento.

pro Nilo, Melo] vide infra Melo, & Alumento.

Alebria] Alebrus vel Alerius. Glossis *ἄλβρα*. Alebra, quibus alimur: a libre, a limentum.

Alconem] Tertullianus de fuga. Nescio dolendum an erubescendum sit, cum inter tabernarios, & lanios, & fures balnearum & aleones & lenones, Christiani quoque vectigales continentur. Glossis *ἀλκων*, *ἀλκων*.

aleatorum] vide Titulum de aleatoribus. l. 4 §. 2. ff. de edilicio: l. 25. ff. de verborum significat. Glossa *nausis*, *ruclm* & *ruclm*, quod est Aleo seu alea ludo.

ganeo vide infra *Ganeum*.

Lurco lustro. Vet. & ita legendum Catullo in Mamurram, pro victor. Facit infra Lustrū, sed tamen nihil necesse est mutari, nam & Lurco vox nota: unde Lurconiana condimenta Tertulliano in libro de Anima c. 15. 10

Algeo)conectus)collectus.

Alica, vide incerta Verrij Flacci: adde infra Pollucere merces.

Alicaria bayer.

Proffibula] vide infra Profedas.

Alienatus] vide l. 67. ff. de verb. sign.

Ali rei Plant. in Milite, Nulli ali rei est improbus.

Alites) *Buteo*) vide infra *Buteo*:

sangualis) vide infra Sanguallis.

immusculus } vide infra *Immusculus*. alij
legunt *Immustulus*. adde 10 Plin. 7.

Aluta } *ipſos Ioniſacer eſſe* } *ipſos antiqui*
pro ipſus. ſic iidem Conſol pro Conſul: & è
contra fontes pro fontes: frundes pro frödes.
vide Velium Longum de orthographia.

Allus Alex, alij Hallus, vt infra in dictio-
ne Hallus, pedis maior digitus.

Alma, sancta ayni Gloss.

pulchra αὐτὴ ἀγία. Gloss. inde Almus iif. 30
dem αὐτῆς, ἱερέως.

alens) Sprödig. Gloss.

Almitus 7 ea Charisio lib. 1. ἀλμίτνα Glos-
sis αὐξήσει ἀχρῖ. Almitus αἰεθρῖ, αἰαχρῖ. Al-
metes, καὶ αἰατερός.

Altaria aliud Etymon vide supra Adolescentia. Cæterum non obmittendum Altare dici & Altarium Gloss. Altarium *Sanctus*.

Abellus] *quasi altus in Tellure*] vide infra
in *Altus*. Est autem idem ac *expositus* & *A-*
lumnus. Græci *ὑψι* *ἄλς*. 25. *Eclog.* 1. c. 6. *αἰσχρο-*
πῆς, *ὑψους*. Latini *alumnus* appellat. l. 26. *Cod.*
de Nuptiis. l. 1. *Cod. quæ res pignor.* sed &
Græci *καυδίστιον ἄλς* appellat *Novell.* 23. ad-
de de *expositis*. l. 112. ff. de *inris* & *facti ignor.*
l. 4. ff. de *agnoscend. liber.* l. 1. & *passim* de *in-*
fantibus expositis.

A macro 'Macellus' à Marco Marcellus: ego lego, à Marco Marcus. vide infra Marcus.

ab altello altellus] ab alto, altellus. ita legendum censeo. id enim convenit superioribus. facit & id quod infra in *Altus*.

Alter] altera avis non bona) si modò priori vitium facit, ad quem modum fulmen peremptale quod priori vitium fecit. Cæterùm alteram autem potius, quàm aduersam Augures efferebant, ut ita malum omen videretur minuire, atque eleuare.

Altercatio) Glossus Altercatio ἀμετρία λόγου. 60

reperitur hoc vocabulum in l. 4. Cod. de ne-
cessariis seruis, &c 6. Quintil. 5.

Alternatio] hinc alternatim per vices. vide Nonium in Alternatim, & Glossæ Alternis *non iure, a quo casu*. Alternam testis, qui vacillat. Alternationem verò nostri pro disunctione usurpant l. 2. § 2. ff. quod certo l. 7. § 4. ff. de iniuriis. In lege verò 9. ff. de seruo corrupto, sine alternatione, est illo vno casu vel vno tantum casu.

Alterplicem, duplicem } id est dolosum Iddoro in lexico. ita Horatio Vlysses, duplex.

Altera) Alterria.

Alcum] vide Nonium in Alcum.

Altus] vide supra *Altellus*. alias ab altitudine, vnde Glossis *Altus* *altus*.

Alucinatio alij *Hallucinatio*) Est enim Hal-
lucinari Nonio aberrare, & Gellio 16.c.12.
Hallucinari id ē αλύνει quod Glossæ etiam-
20 num confirmant. non tamen necessariò re-
quiri aspirationem in hoc vocabulo, ut & in
multis, Gellius scribit 2.c.3.

Alimento pro Laomedonte] alij *Laumento*
pro Laomedonte. &c. sic *Lautumix* pro *Lao-*
tomix: *Laudicea* pro *Laodicea*.

Melo pro Nelo] vt supra Alcedo: & infra
Melo.

Catamitus v. suprà Alcedo & J. Catamit⁹.

Alusjadde Nonium in Alus.

Am præpositio loquelaris; &c.] Am præpositio significat circum. vnde supra locellaris seruus ambactus, id est circum actus, dicitur. ita hunc locum restituit Scaliger. cui seruus lucellaris vel lucellariis est *modicus*; cuius operas quotidianas dominus locatu, lucelli & quæstus gratia: aut qui in eam rem discorsar. nisi loquelaris seruus accipiatur pro internuntio: aut vox loquelaris omnino dispungatur.

significat circum, ab æquæ supra) infra id e-
nim infra est in dictione Amnis sed Festus
non servat exactum ordinem Alphabeti in
syllabis, suo quoque loco digerendis.

Seruus amballus } seruum libertate dona-
tum intelligit Perf. Satyr. 5. Quibus vna Qui-
ritē vertigo facit, & pōst. Verterit hūc domi-
nus momento turbinis exit Marcus Dama.
hinc circūdetiones manumissionū inextricabiles. in l. 6. Cod. de emancipationib; vide
infra manumitti. l. 23. ff. de manumissionib;

*Ambactus apud Ennium, lingua Gallica
dicitur] potest & ita legi, Ambactus alius
Ennio, quàm qui lingua Gallica Ambactus
dicitur, & ita est. Nam Ambactus Gallis, teste
Cæsare cliens, Ennio, δούλος μίθωνος. nisi a-
ctum cum esse Gallis, qui Ennio ambactus.*

Abas ; feruus.

Amatio] Amutio alij Amasco, amare cupio. vel amare incipio. ego nihil mutandum esse necessario censeo, vide Nonium in

Αναγίο.

Amber

Ambaruales hostia] vide *J. Amtermini*.
à duobus fratribus] ac frugib⁹. ita in veteri.
 Alij legunt à xii. fratribus. totidem enim Plinio 18. c. 2. 6. Gell. 7. Fulgent. Macrobi. Aufon.
Ambaxioqui, circumdentes cateruatim] Ambaxioqui circumdunt cateruatim: ab Am. & Axes seu Axi. id est glomerati. vide infra Axes.
Ambegni] vide Varron. 5. de lingua & Fulgentium.
Ambest ita tertia persona, Verbum est] ea- 10
 dem ratione Comest apud Nonium dicitur. dicitur alijs regulariter Ambedit, ut in l. 38. ff. de acquir. rerum dominio.
Ambidens siue bidens] vide infra Bidental & Bouem & Bidentes. adde 6. Gell. 7. 18. Plin 2.
Ambiguum] vide l. 3. & passim ff. de rebus dubiis. l. 125. ff. de verb. signifi.
Ambisso] adde Varronem 4. de lingua. Nonium in Ambire.
Ambitus] de legitimo spatio à vicina insu- 20
 la dixi ad l. 14 in fin. ff. de seruit. vrb. adde Isidorum lib. 11. Ciceronem in Topicis. Vitruuium 1. c. 1. Varronem 4. de lingua.
Ambro] vide incerta Verrij.
dictum] ductum.
Ambrices] inde Galli Lambrices.
regula] alij tegulæ, malè. nam & mox sequitur, regulis imponuntur.
Ambrones] gens Gallica qui subita inundatione maris &c.) hanc narrationem Ephori 30
 ridet Strabo.
*Et turpis vita homines Ambrones dice-
 ventur*] inde Glossis Isidori Ambro, deuorator, decoctor, luxuriosus profusus.
Ambulacra] Glossis Ambulacrum. *ἀνάλυξ*, *ἀνάλυξ*, quod & vno in loco Ambulatio: alio: Inter spatio: vbi malè Interceptio.
Amburbiales hostia] inde etiam Amburbium, infra in Antermini. (vide.
Ambustus] Glossis *ἀνέστη* & *ἀνέστη*, 40
Armenta, quibus ut mitti possint, vincuntur
iacula] Glossis Ammentum, *ἀμμή* & *ἀμμή*.
Amicinum] Amicinum.
Stris pediculus] Glossæ Amicinus, *ἀνάλυξ* alibi Aruianus.
Amicita] ab antiquis ameci & amecæ per-
 a, ab antiquis amequi & amequæ. S. Gloss. A-
 nimecū *ἀνέστη*. Animæquus, patiens animo.
Aminula vrbs] Aminula vrbs.
Amita patris mei soror] ita Gaius 2. Inst. 8. 50
 Amita vero magna, avi paterni soror: l. 1. ff. quarto. l. ult. §. quarto. ff. de gradib. Amita maior, proavi soror. Paul. 4. sentent. 11. (quæ & proamita l. 1. in fin. §. 7. ff. de gradib.) Amita maxima, abavi soror. d. l. vltima. §. septimo. (eadem abamita dicitur) Atavi soror, nomine caret.
Amites] *ἀνέστη*.
peritica aucupales] Glossis *ἀνέστη* & *ἀνέστη*.
Amnenses] Interamnæ & Antēnæ, alij In-

teramnenses & Amnenses, nihil mutandum cenſeo. nam & Interamnæ Latina vox est. Græcis *ἀνέστη*. sic Glossis Interdia, *ἀνέστη* & *ἀνέστη*.

Amnis] Am] vide supra Am.

Amabenti carmen] ex aquali numero] æqui-
 numero. & ita Seruius in 3. Eclog. adde quæ-
 dā his nō planè dissentanea ex Isidoro 6. c. 19.
ipsa] dispungenda hæc vox.

malum] maius.

Amena] vide incerta Verrij.

Amosio anno] Annos, annua. sic enim Glos-
 sarium, idque interpretatur *ἀνέστη* eidem
 Annua, est anus *ἀνέστη*. Anet *ἀνέστη*. Anites *ἀνέστη*.
 ei4. adde infra Anatem, morbum annum.

Ampedices] nunc appendices] vide Nonium
 in Appendix. sic substituti dicuntur præce-
 dentis appendices institutionis. l. 35. ff. de ac-
 quir. vel omit.

Amputata] purum pro puro] vide *J. Putus*.

Amsegetes] quorum ager] quorum seges.

Amtermini] Amptermi: alij Amitermi-
 ni: alij Antermini: alij Amtermones.

provincia] P. Romani vicinæ. S. ut Amter-
 mini fuerint, nō qui in agro Romano, sed qui
 in vicinia. puta vel Sabino vel peregrino vel
 hostico vel incerto. Ager verò Romanus,
 quidquid Amburbiali sacrificio vno die lu-
 strari poterat. cui fines amburbio definiuntur.

Amburbium] adde supra Amburbiales.

ambarualia] vide supra Ambaruales.

Amussum] vide infra Examussum.

mutire] vide infra Mutire.

Anatem morbum annum] hunc morbum
 quædam Glossæ Anitatem appellant. diu
 quædam ad hunc locum supra in Amosio.

senium] vide infra Senium.

Ancasa] quasi incisa.

calata] celata. ut in l. cum aurum. 19. §. In-
 fecti. vers. an celati. ff. de auro.

calare] hinc celatura in l. 13. ff. de condict.
 furtiva.

Anceps] captatur] capiat.

Ancilla] *Διὶ* & *dea Anculi* & *Ancula*] ij
 quasi reliquorum deorum ministri, ab ancil-
 lare dicti, quod est ministrare. Glossis Ancilia
ἀνέστη & *ἀνέστη*.

Ancubris mensa] vide infra Escariz.

Anclare] Antlare. vide *J. Exāclare*, & Non.
ancubant] antlabant, alij ancubant.

florem Liberi] id est vinum, quod Liber
 Bacchus, Deus vini gentilibus.

Ancubulenta] Ancubulenta.

inquinnamentum] vide infra Cunire.

Ancus] qui aduncum brachium] inde Ancus
 Glossis Mancus.

Andron] vide Vitruuium 6. c. 10.

in quo viri plurimi] in quo viri plurimum.

Et gynæceum] vide Tit. Cod. de murilegulis
 & gynæciariis & procuratoribus gynæcij. is

H h h

locus Græcis quoque γυναικῶν. Vitruvio 6. c. 10. Glossis, muliebrum γυναικῶν.

Andruare, id est recurrere] Glossis ἀνδροῦν hinc Antroare, infra in Antroare, & Redantruare, seu Redandruare. adde Varronem. Alio significato Antruare, Glossis ἀντροῦν (pro ἀνδροῦν) quod videtur tractum à Græco ἀντροῦν, antrum.

à verbo ἀνδροῦν] à verbo ἀνδροῦν: vel ita, à verbo Truare, id est mouere. vnde & Trua lo vocata.

Drus] Trua. vide infra Antroare. & Truo. quæ omnia Nonio non à mouendo, sed à terendo. Quid Trullæ, Tryllæ, seu Truellæ, dictū in lege 13. ff. de instructo. l. 36. ff. de auro.

Angerona] cū angina) vel quod angores animi putabatur depellere. Macr. 1 Sat. Glossis Angeronia, ἡ διὸς τῆς ψυχῆς ἀνὰ κείνην dixi ad Var.

Anginam] quæ & Anguina & ἀγινῶν, Glossis. adde Nonium in Angina.

Angiportus] vide Varronem. Glossis Angiportum, ἀνγίπอร์ตου.

Angor] οὐκ ἀγῶν ἀγῶνιστος) alij ἀγῶν, imem.

Plantus] Mostellaria, vbi tamen variatur huius loci lectio.

Angulus] aduncatur) adducatur.

Annaria lex] vide Liuium 40.

Annus] triennium) trimum.

Antarium bellum] ὁ πόλεμος τῶν πάλαι πόντων. Glossis Antarium, ἀνταριῶν & antepagmentū: hinc Antani siue Antarij funes, Vitruvio.

Ante] pro antea) pro antidea.

Antefixa] vide Liuium 26. & 34. Vitruuiū 3.

Antes] ὑποῖς καὶ πῆξιν ἀμπύλων.

ante latera hostiorum] vide infra Antipagmenta: vide Nonium in Antes.

Anturbana] ἀνταρῶν, quæ & suburbana Nouel. 7. c. 3. §. 1. Nouel. 84. c. 1. l. 198. ff. de verb. signif. Glossis ἀνταρῶν, Procclesio.

Antia] Antide. Glossis.

Muliebres capilli [Ec.] quibusdam Glossis Antix τῶν κατὰ τὸν μὲν τῶν κατὰ τὸν ἄνδρα. Tertullianus de pallio, genuinos inter antias adumbratos.

Ant] alium.

Anticum] vide infra Posticum.

Antigerio valde] idem Glossis: iisdem Antigerium, quemadmodum, in primis: quod & Placidus confirmat. aliis Glossis Antegerio, seu ἀντεγέριον, est ἀντεγέριον, vna.

Antios] Actos. Glossis. auctos: Vrsin.

Antipagmenta] adde supra Antes.

Antiquare, in morem pristinum reducere] sed & obsolescere & memoria tolli. vide Nonium in Antiquari.

Antras] Ancras. Glossis Placido in glossis. Antras Gloss. Isid.

Antroare] adde supra Andruare, & infra Redantruare.

truant] vide infra Truo.

egentes] consequentes.

Annus] antiqui non geminabant consonantes] idem supra in Ab aloes: & infra Aulas: & in verbo Solitaurilia. Isid. 1. c. 26. in fin.

Anxur] alij Anxur legunt, quod louē ἀνξυρ imberbē illic colerēt. quin ita in nūmo Pāz.

Ape] compe(ce) Glossis Ape καίλων.

Apiculum] velatum apicem gerūt) velati apicem gerunt. S. idque ponē. Nunquam enim sine illo sub dio: aut in publico. Nunquā sine apice, sed tamē propter æstū, ponē regerebāt.

Apluda] p. frumētī surfurib⁹ accipit Non.

Aplustra] Aplustra. à Græco ἀπλῶς πλῆρες πλῆρες. Glossis, Aplustra, ἀσφαλτοὶ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀσφαλτος.

Amplustria] Amplustar.

Apor] Apot. alij Ape.

Appia Via] de qua vide Liuium 9 ea ducebat Brundisium.

Appio Claudio] de quo vide l. 2. §. postea cū Appius. ff. de origine iuris.

Apricum] vide Nonium in Apricari & Apricitatio.

Apus] vide supra Apex.

Apua] ἀφύλω Græci dicunt sed Latini tenui pro aspirata vtuntur, vide supra Album.

Apud] vide Nonium in Apud.

Aqua à qua viuamur] à qua viuamus. adde Varronem 4. de lingua.

Aqua & igni interdici solet dānatis] in locū huius interdictionis succedit deportatio. l. 2. ff. de pœnis. cuius sit in iure pāsum mentio.

quæ accipiunt nuptæ] quæ accipiunt nuptæ, alij, quæ accipiuntur nuptæ. his adde quæ scripta ad l. 69. ff. de donat. inter virū. adde J. Facem.

Aqualicium] Tertul. 40. Apologet. Aquilicia lous immolatis. vnde Aquilex Varroni apud Nonium significare eum videtur, qui aquis è cælo eliciendis præficietur. alijs Aquilices ἢ τὸ πνεῦμα ἐκ τῆς γῆς, ποταμῶν ὕδατος. Idem Aquilex ὕδατος. apud eundem Tertull. superiore libro c. 23. fit mentio Cælestis dez, quæ vt pluuiarum pollicitatrix colebatur ab Ethnicis.

manali lapide] vide infra Manalem lapidem: & Fulgentium in Manales.

Aquagium] lege 13. in fin. ff. rusticorum præd. l. 9. ff. quemadmodum. amitt. l. 3. §. 3. ff. de aqua quotidiana. ὕδατος Græcis, quod Glossis Aquiductum & Aquarium.

Aquarioli] Tertull. in Apologet. 43. Primi erunt Lenones, perductores, aquarioli, iidem Glossis βακάρων, & alio loco Bacariones. Aquarij Iuuenali, vt & Gallis τῶν μ. præfixo. mulierum impudicarum sordidi affecta] vnde Glossis Bacario πορνοδία.

Aquilus color fuscus & subniger] hinc glossis Aquilum, μίλας.

antiqui duos colores nossent, album & nigrum] ab his enim duobus pendent reliqui.

Aquillus] Aquillius, Fastis Capitolinis & nummis: alij Aquillus.

Prænomen] alij nomen, & rectè. nunquam enim Romæ tale prænomen. Porro, Aquila familia duplex patricia & plebeia.

Aquilo ventus] Glossis Aquilio ῥῆψας, adde Nonium.

Aquipenser] ita Glossis: alij Accipenser.

Arabice olet] species prouerbij.

Arbilla aruina] Arbilla, arbina seu seuum.

Arbitratur index] vide Titul. de receptis arbitris. l. 76. ff. pro socio, vbi de duobus arbitratorum generibus.

Quod totum] qui totius.

Arbitrium dicitur sententia] facit lex l. 1. §. 1. 19. ff. de receptis arbitris.

Arbosem pro arbore] sic asenam, alas, lases, felix.

Arbore] Virg. Eclog. 7.

Arca] adde infra Arcam: hinc in iure arca arata vel camerata in l. 19. §. 5. ff. locati lapideæ. l. 7. §. 1. ff. de religiosis. fumentaria olearia l. ff. de numeris. inde arcarij in l. 1. Cod. de excusa. artif. & Titul. Cod. de susceptoribus prepositis & arcariis.

Arcula] vide Varr. 8. de lingua. Id in iure verbum satis frequens, vt in l. 39. ff. dereligios. l. 53. ff. de legat. 3. Glossis ἄρκουλον.

Arcelam] Glossis arcela.

Mammula] dicitur & mammicula Plauto in Pseudolo. Actu Quid hoc ibi: vbi mamma mammicula opprimitur alia. nam paulò antè dixerat vbi labra ad labella adiungit. alias superior Plauti locus deprauatus, cum ibi legatur, manicula, deminutiuum à manu.

Mamilla] Glossis mamilla: inde ornamentum mamillarum in lege 31. in f. ff. de auro. quod & mamillare.

Arcani sermonis] arca] vide s. Arca.

Arcere est continere] adde l. 2. §. 9. ff. de aqua pluua: vnde Glossis ἄρχειν. significat etiam petere infra. Nouerca, & Sagmina: nisi legendum ibi est, erecessabantur, pro arecebantur. Nam Glossis Erecessere ἔρχεσθαι: iisdem arcessit ἄρχειν, ἄρχειν.

Arcus in adificiis] de arcu aque ducendæ vide l. 11. ff. de aqua & aquæ pluuiæ. quid arcus ab arqu differat, vide Nonium in Arcus.

Ab arcet] vide s. Abarect.

Porcet] vide j. Porcet.

Coercere continere] eo sensu coercere sumitur in l. vniq. §. 9. ff. de fonte.

Arcubia] qui in arce cubant.

Arcula dicebatur auis] Arciua dicebatur auis. inde Arciuus Glossis ἄρκιον.

Arculata circuli] id Isidoro sphaera.

Arculum] quem capiti imponebant] vide infra Cesticellus.

Arculum] dem qui tutelam gereret arearum] ea res mouet, vt legendum sit Arcolus, vel Arulus: nisi quis pro arearum legat, arcarum.

Arcuma] Arcirma.

Quo homo gestari possit] quod homo gestare possit.

Area] locus vacuus in iure, Area, locus in vrbe sine edificio. l. 211. §. locus ff. de verb. signif. vel qui de positis ædibus manet. l. 20. §. 2. ff. de seruit. urban. l. 21. ff. de pignorat. l. 98. §. 8. ff. de solutionib. alias, locus in què collecta pluua descendit. l. 20. §. 3. §. 6. ff. de seruit. urb. In rusticis verò prædiis, locus est terendis frugibus ac leguminibus aptus. l. 14. in f. ff. de aliment. legatis. l. vlt. §. 1. Cod. de seruit. & aqua. Glossis verò Ara ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα.

Quasi ex aruerit] in Glossis Arizum, aut potius aridum ἄριον.

Arteria aqua] id est adferia: vnde glossis Adferia ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα, ἄρα dicitur: vt inferius vinum, quod inferretur. Positum est autem hoc loco ἄρα pro Ad. vt in Aruer, arcire, arcedere, arueho, arcesso.

Argea] Argei. ita Varro, Ouidius, Plutarch. & Glossæ.

Argennon argētum] Argennon, argenteū s.

Aridum] vide Nonium in Aridum.

Irrigare] de irrigatione vide l. 1. §. 3. ff. de aqua quotidiana.

Arilator] alij Arrilator: nec enim id verbū ab area, sed ab arra: alij Atulator. vide Gell. 16. c. 7. aliis Ariblator. Glossis ἄριος, Dardanarius, Cociator, Arilator. alio loco Arilator ἄριος, ἄριος, ἄριος, ἄριος. De Dardanario quod dicat magnam lucem adfert legi 6. ff. de extraord. criminib.

Qui etiam cocio] ita quibusdam glossis: aliis Cociator. aliis Coctio. vide j. Coctiones, aliis Conctio & Cuctio.

Armi] alij ἄρμι.

Arma ab armis] vide infra Armillas, Armillum. sed tamen Varro arma, ab arcendis hostibus deducit.

Ve scutū gladios &c.] adde l. 3. §. 2. ff. de vi & vii. l. 14. §. 1. ff. de re militari l. 41. ff. de ver. sig.

Sicut tela quibus procul] v. j. Tela §. 5. Inst. de publi. iudiciis. l. 233. §. 2. ff. de verb. signif.

Armata virgo] maxima scilicet Vestalis cui lacina toga in humerū erat reiecta] in veteribus nimis eo habitu ferè conspicitur. Alij tamen hinc legunt Amata. ex Gellio l. c. 13. male. cum Armata hinc dicatur, nō ab amore aut armis: sed ab armo. id est humero.

Ne pontum ex alieno legatur in armum] vide quæ scripsi ad 2. Feudorum 27. in f.

In armum] vide infra Armillas.

Armentum] ad opus armorum] ab arādo Isidorus deducit 12. c. 1. adde l. 12. ff. de seruit. rustic. præd. l. 81. §. 3. ff. de legat. 3. l. 89. ff. de verborum signif.

Feminine armentas apud Ennium positum] vide Nonium in Armenta.

Armilla] alia significatione sumuntur Ar-

H h h ij

millæ in lege 25. §. 10. ff. de auro dicitur etiam Glossis Armellum: inde glossis Armillarius φάρακας, & Armilium φαράκος φάρος αὐτῶν: Brachionarium. iisdem φάρος viriola, & armilla: vnde illa duo, armillæ & viriolæ iunguntur in lege 25. ff. de auro.

Arma] vide §. Arma.

Armillum vas vinarium in sacris] Nonio verò vrceoli vinarij genus: vnde apud eundem proverbium, Anus rursus ad Armillum. nota est enim Anuum in vinum propensio.

Armo] vide §. Arma.

Armilustrum] Glossis ἰπλοῦς δαρπύς. Armilustra verò ἰπλοῦς δαρπύς. & alio loco ἰπλοῦς δαρπύς, Armilustrum.

Tubis canebant] Imò classico: eo enim exercitus vocabatur.

Arna caput] Alij, caput Agnæ. Glossis arna μήτηρ καὶ Βάρινα.

Arquites] Arcutus Glossis ἄρκυς.

Arse verse] inscribat aliquis in ostio *Arse verse*] Inscribat aliquis Arse verse in ostio S. Plinius 28. c. 2. Etiam parietes incendiorum deprecationibus inscribuntur.

Arsineum] Arsinum Glossis ἀρσίνης, Arsinia Catoni 2. originum.

Artifices] l. 12. §. 42. ff. de instructo. l. 31. ff. de solutionibus opponitur officio artificum in l. 65. §. 1. ff. de legat. 1.

Artisus] ἄρτις καὶ ἄρτις, ἄρτις ἄρτις. Glossis.

Aruum] *medum satum*] Glossis Arua ἀρῶν, ἄρ. ἄρ. π. δ. α. Aruum ἄρῶν, ἄρ. ἀρῶν: vnde Aruipendium ἄρῶν γαμπεταίς.

Arytenam] Arutenā Charis. matulata. Glossis ἀρῶν: videtur & iisdē dici Atena genus poculi figlini ἄρ. ἄρ. π. δ. α. ἄρ. ἄρ. π. δ. α. ἄρ. ἄρ. π. δ. α. ἄρ. ἄρ. π. δ. α.

Ab hauriendo] ab ἄρῶν.

Assa dicebantur cantus tibi arū] Imò nō cātus, sed mera vox Nonio. quo modo, vox celeuma, remigibus remi moti erant: vt in Argo naui per Cytharā. Ascon. in Diuinat. nisi hic legamus cū cātu. hæc. n. iungebātur inter dū, teste Nonio in Assa. alio significato, Assa vox dicitur apud Isidorum.

Asseres] quod assideant parietes] hinc, Asseres Græcis σπῆρτες. Glossis ἀσῆρτες καὶ τὸ δαυ.

Astratum] alij *Assaratum*.

Genus potionis ex vino & sanguine temperatū] eiusmodi potio in sacris fuisse videtur, teste Sall. in Catil. aut mos amicitie firmande. Que dam. n. gentes diffusum brachiis sanguinem ex alterutro degustatum foederi cōparabant, de quo vide Lucianum in Toxari siue de Amicitia. Valerium 9. c. 11. vbi de Mithridate. Tertul. in Apologetico c. 29. Arnobius 8. hodie ab ipsis Latariis Iuppiter homicidio colitur: & quod Saturni filio dignum est, mali & morij hominis sanguine saginatur. prisci sanguinem Assit hinc Glossario Asser.

Assu] in quo quæ cōuertit catus] & acuti] & cō-

trario qui non in oppido, sed in agris versantur simplices: vnde simplex rusticitas in iure.

Atanium] Atanium.

Potioni] potioni.

Ataum] quia tata est aui] alij quia Atta est ab aui. & sic §. in Atta. vide J. Auus. alij legunt quia Atta est aui.

Atra bilis ab atro, id est animi vitio] hæc verba, animi vitio, superuacanea sunt.

Atratas] atritas.

Atrium] aterreum] aterium.

Atroces] quia illi atrocitas] quia illi ἀτρεκές.

Qua cruda sūt] vide Noniū in Atrox crudū.

Atta] ἄττα τὸ πρὸν ἀρχαῖον ἀττατῆς. Gloss.

Quintio poeta] vide Horatium.

Attam] vide §. Ataus.

Atticissat] *Plautum*] in Menalip.

Sed] verum.

Attinge pro attingam] alij attingem pro attingam. sic veteres dicē pro dicam: vt Attingebo, claudēbo, viuebo efferebant. sed potest ita legi, Attingem pro attingam. Nam apud Nonium Attigit, pro attingit.

Auctor communis generis] sic sponsor dea, apud Ovidium.

Audacia] vt differat ab audentia. vide Nonium.

Auditans] *Auditauit*.

Auere] & *auditate*] & *auditas*.

Augur] *edicur*] *editur*.

Augustus locus] quia aues pasta id ratū fecere] veteres optimū putabant augurium, si aues pascerētur. Claudius Pulcher, inquit Sueton. apud Siciliam non pascentibus in auspicando pullis, per cōtemptum religionis mari demersit: vt biberent quando esse nollent. prælium nauale iniit, & superatus est. & Asconius scribit, dici solitum magistratum iocuntibus, Aues pascunt. Cicero de Diuinatione, Dicite si pascuntur.

Ratum fecit] Erat id verbū inter cetera Auguralia. Cicero. 1. de diuinat. Cur à dextra coruus, cornix à sinistra facit ratū? & libro 2. Cur aliis à dextra, aliis à laua datum est auibus, vt ratum facere possint? Eoque alluisse videtur Cherea apud Suetonium in Caligula c. 58. accipe ratum.

Aula] *aulicoqua exta*] alij *olliscoqua exta*. vnde Extaris aula Plauto. & Glossis Extat olla: vbi exta coquuntur.

Aulis] ollis.

Coquebantur] alia enim exta correbantur. Varro 4. de lingua.

Aureas] vide infra Aureas & oreas.

Rediguntur] *religantur*.

Aureas auriga &c.] Glossis Aura exsolitarius *inno* pro Aureas solitarius *inno*: quo loco solitarius *inno* & Caballarius.

Dicebatur] dicebant.

ff. quibus. l. 53. in fin. ff. de legat. 2. l. 9. ff. de operis noui nunt. l. 2. ff. de suis. l. 2. ff. ad Senat. ult. Tertul.

Bellum à belluis] Imò à duello, vt Varro scribit lib. 6. vel à βίλος, vt à praelio differat. vide Nonium.

Bellutus, bestia similis] hinc Taperia quæ intertexta animalia habent ζωοῖσι, belluata, Plauto in Pseudolo: vnde videtur hîc legi posse, belluatus.

Beneficiarij milites] de quibus vide l. ult. ff. de iure immunitatis: Nouell. 13.

munifices] munifici. dixi ad l. 18. ff. de verb. signif.

Beneuentum] vide infra Segesta. Liniū 9. 3. Plin. 11. Stephanum de urbibus.

μαλοῖτον] μαλοῖτον: alij μαλοῖτον.

Benignus] Benignum in iure, æquum & bonum. l. 5. ff. de legat.

Benna] hinc Benarius, οὐλινάριος: & Com-
bennones, qui in eadem benna sedent:

Bes] veteribus Des. vide Varronem lib. 3. de lingua. vel Bessis. nam ab octo in asse de-
minuitur, in ratione partium incunda: ab vn-
cia ad octo fit incrementum.

Uncia octo] id enim bes l. 12. 8. ff. mandati. Inde socius ex besse. l. 76. ff. pro socio: & bes-
ses vsuræ, quoties octauo anno vsuræ sortem
exquant. l. 26. versiculo, super vsuris. Cod.
de vsuris.

fiat] fit]

besus ex triente] quibusdam hæc videntur
esse dispungenda.

trientis] trientis.

Bibliotheca] tam librorum numerus, quam
locus ipse) idem extat in l. 52. §. 7. ff. de legat. 3.
l. 50. ff. de contr. emp. sumitur & pro armario
librorum in l. 12. §. 34. ff. de instructo.

Bidental] quoddam templum) hæc verba vi-
dentur superesse. Cæterum Glossis *Bidental*,
βίπεντα, κραιοντάριον. vnde Persius hominem κ-
ραιοντάριον bidental vocauit.

Bigenera] cicursus) cicur sus. rectè. est autem
hibris, Latinis.

Bigna] id ita effertur, vt prignus pro pri-
gnus.

Bilbit] Glossis Bilibit, βιλβίτιον, βιλβίτιον
& Bilbinus, βίλβινος.

Bilingues] Bilinguis, Glossis βίλινγος.

Brutates] Brutates.

Binominis] Binominis.

Biseta] vide §. Dissuleus. alij legunt Bisene.

Bitenses] à bitiendo dicti, quod à Betire.
seu Bztere & Betere. de quo vide Nonium.
vnde Bacis βετινός, alij legunt Betare: alij à
betere Betenses.

Blatterare] à βλάττειν. vide Nonium in Blatte-
rare & Blattis.

Blennos stultos] Plautus Bacchidib.

Blitis] vide Nonium in Blitea.

blax] v. 3. Blaterare.

Boa] ita Lucillius, alij Boua.

crurum quoque tumor] adde infra Tama &
Flemina. nec tantum morbus ipse Boa, sed
& ipse ægrotus dicitur. quomodo & Ergastu-
lus, carcer: & noxa, qui in ergastulo & carce-
re, & qui nocuit, dicitur. Est etiam Boua, boui
morbus, authoribus rei rusticæ.

Boare] vide Nonium in Bount.

Boia] collare est. Author Martyrolog. Tol-
le boiam de collo meo. Cæterum quod apud
Plautum legitur Boias boiam terit, obscure
positum est, pro Gallus cum Galla cubat. Sunt
enim Boi populi Galliarum.

Botrus ager] in qua sunt) in quo sunt Mc-
diolanenses. vide Liniū & Iustianum.

Bombitatio] alij Bombizatio, alij Bombusa-
tio. & Glossis Bomuis. βόμβος: & βόμβος, Bom-
bio Bombites verò βόμβη.

Bona] adde l. 21. l. 39. §. 183. l. 182. ff. de verb.
signif.

Botulus] βότλος.

Bouem bidentem] vide supra Ambidens &
Bidental.

Bouinatur, conuiciatur] & tergiuerfatur. al.
Gell. 7. vide Nonium Bouinadores. sed & Bo-
uinator Glossis, inconstans. Iisdem Bomina-
tor, qui & βουνομαχία.

Bracchium] breuiore) breuiora.

Brundisium] Brundam: alij, βρυττίον, alij
βρυττίον, aliis βρυττίον. quod lingua Cretensium
cerum significat.

Brutiana parma] vide infra Parmulis.

Brutians] Breuiari 10. Gell. 13. Breuij, Stra-
boni. Glossis βρυττίαν, βρυττίαν, βρυττίαν, &
βρυττίαν, βρυττίαν. Fulgentio gerones. fortasse
quod literarum gerones, & publici cursores.

Brutum antiqui grauem] inde Horatius,
Bruta tellus. sed & Brutum, hebes & obtu-
sum Nonio.

Bubleum] alij Bubeum, alij Bublinum, vi-
de Theocrit. Eidy l. 14. alij biblinum, βίβλινος,
Hesiod.

Bucchina] Buchiano) alij Buchia, alij Bucanē.

Bucerum pecus] de bubus) Glossis βουκόλον.
in meis Glossis, Bucerum, vox inepta Bu-
cerinx, armenta. & Nonio Bucerix, boum
greges. quid Buceta, dixi ad Varronem ex
Gellio.

Bulgar] vide Nonium in Bulga. Gall. Bou-
ges & Bougetes.

Bulmam] Bulimum. id etiam Furcilla, &
Curcilla.

Bu à magnitudine] hinc βουνομαχία. v. 1.
Nouell. 6.

grandes pueros supradar] Latinis Catastri,
Catulestri & Cathastri. 8. Vitr. 4.

Bulla aurea] à βίλλη) Bulla, à βίλλη dicitur
sicut ab αἰνέειν abolla.

Burrana poto] à βύρρα colore quædam
vitis.

non] vide infra Burrum, inde Hispanis Burracei, homines potione rubentes: & vas vinarium, Burracea.

Burrum } vide supra Balenz & Burranica,
in Glossis & v. v. v.

Bustum) quæ circa bustum versantur, & quæ de busto in testa aliquid ferebant aues, Ambustandæ, vel potius Ambustanæ, incendiū portendebant. vnde aues incendiariæ (vide 10
Seruium in Fragmentis) & Spinturnices
ex arboribus, quod carbonem ex rogo aut
ex altari in ædes inferrent.

Vstrina] ea separabatur plerunque à sepulchro: idque sepulchri Tabellæ indicabant. Publicæ autem vstrinæ erant in Exquilis.

Buccovide supra Alites.

Bubabata dictio composita à Bu (quod est bibere: vnde Bux potio paruulorum Nonio & Vinibux, ebriosæ) Tu quod est cibus (vnde Tuburcinari manducare) Ba id est mamma: Ta id est Tata S.

Acula, vide J. Metelli, ibi, *Cacula*que.

Csernus militis, Glossa Cacula dñae sp-
tūrou.

Plantas in Trinummo.

dicatur vide aliud Etymō infrā Procalare.

Clavis lignei vide infra Catones. •

Cadmia terra] orichalcum) vide supra *Auri chalcum*.

Caducaus auspicia] ea fiebant, si virga (quæ Commentaculum infra, in Commentaculum) è manu flaminis excidisset.

Caducaeatores à caduce quod Carmenum à
Syracusio καρυκτον: quod & aliis καρυκται, in l.
8. §. 1. ff. de rerum divif.

Cæcum Vallum, hic pro infidioso, occulto, & latenti, ut & apud Noniū, & in meis Glossis. Alia ratione, *cæcum cubiculum* Varroni lib. 4. de lingua. & τὸ κενὸν οἴκητον, seu *cæcus paties*, ac fenestras nō habens. 2. *Harmenopul.* 4. §. 43. & 78. Quin, *cæcum* interdum improvidum significat. de quo vide Nonium & I-fidorū 3. cap. 19. *Cæca* vox quæ mox ac emissæ fuerit conticescit, & suffocata nequaquam longius progreditur, sicut in fictilibus. Quin etiam interpretibus iuris, *cæca* testimonia quæ sunt parte absente: & glossis meis, *cæco* Marte, idem ac nocturna pugna.

Cadem {κτάνειν} ἔσται.

Cedere à cadendo; Cedere à cadendo.

Calafiu, adde supra Ancesa.

Calibem] Glossis ἀγαμος alijs Celebs, ἀγαμος
 γυναι Innupta ἀγαμία Celibatus. & alio loco
 Celebs ἀγύνατος, sine vxore. Celibes ἀγαταί:
 Cæterùm hoc loco quidam legunt Celibem.
 alij Celitem (quòd dignā cælo vitam agat)
 Idem Isidorus. Sed dicendum est Cēlibem di-
 ci à καίλυ, quod est connubij expertus, vt meæ
 glossæ testantur: seu carens concubitu, vt ἀ-
 γύνατος carens capris, καυρίατος, carens cauda: vi-

de infra Cercolopis.

Cella] cella in l. 3. §. 2. ff. de off. præf. vigil. inde fugitius in cellam se recepisse scribitur in l. 17. §. 15. ff. de exil. Inde cella olearia & vinaria l. 10. in f. ff. de usu & habitat. pen. uaria l. 3 §. 8. ff. de penu. hinc *cellarius* glossis *Penuarius* *cellarius* Penu: *cellarius*, Penarium: cellarius, cellæ præpositus l. 24. ff. de manumiss. test. l. 12. ff. de instructo. l. 12 Cod. de diuers. offic. & cellarij locus cellandis rebus l. 41. §. 1. ff. de legat. 1. Cellarienses species l. pen. Cod. Theodos. de indulg. debet. interdum pro annonis cellaria sumuntur, ut in l. ult. Cod. Theodos. de offic. omnium iudic. & apud Sulpitium Seuerum 2. historiar. sacrar.

~~canon~~ *Vesperna*) vide infra *Vesperna*.

cenacula Cenacula l. 15. §. 5. ff. de pignorat.
& ibidem Cœnacularius, & cœnaculariam e-
xercere. l. 5. ff. de his qui offic.

CERUS à Cerus quod veteri lingua
sanctum: vel à Cerere.

caesar à caesare) alij ab elephanto, qui Punicæ lingua *caesar*.

caesones hoc auspicius gigni refert Plin.
7.c.9. exemplum adferens Scipionis Africani
& Iulij Caesaris.

calafis) à Græco χάλαις. adde suprâ Ac-
clafis.

30 calathos] quasillas] vide infra Talaffionem.

calatores] calator glossis κλέτωρ. infdē calatores δούλοι δημοσίου σφειπτολάοι; de pōst, ἐκδρα-
σφιστῶν. adde infra Incalanto, Incalationes,
Incalatiuē, Procalare.

calceat armillas) Glossis clabq̄ uis p̄u. Gal-
bei Suetonio.

calces, vide infra cancri.

Calicata adificia] adde infra Decalicatum.

clam | *pro clam* | vide infra *clam*.

40 *Can pro suam*] vide infra Sas.

Im] vide infra 1m.

calispra operiebant) ἡ καλύπτρα quod est ve-
lo, Tego, Operio: unde καλύμμα velum, vela-
men, καλυπτήρα, Tegestas, Testamentum,
Tegimētum, seu Tegmentum: καλυπτήριζος
Imbrico: καλύπτas, Imbrix. quid καλυπτήρα,
dixi ad Titul. codicis de donationibus ante
nuptias.

50 Calix] quod in eo calidum bibatur) hic locus
argumento est veteres calidam bibisse: de
quo dicam ad l. 18. §. 3. ff. de instructo.

caldum | alij *caldam*, vt aquam intelligas,
Glossis *calda* signat.

catenae, vide infra Metelli: & Nonium in
calonum.

Gracia y amor.

c/acc) vide supra e acula.

calpar] α κάλπη. vt ab aula Aular. Glossis
calcar perperam scriptum pro calpar δυσία
ἀπαρχαὶ οἶνου: & post calper οἶνος ἐν δυσία.

Camara (Camari bones asufnations) v. icerta

Verrij ex Charisio. 6. Macrobi. 4. in f. sic Nonio Camerum obtortum: unde Cameræ, tecta in curuitatem formata. hinc Camerata area, arcuata, in l. 16. §. 5. ff. locati: ubi tamen legitur, ærata, in editione Florentina, & Halandri.

Camuri boues] Gloss Camuris, αἰγῆρες, τῶν βοῶν. 6. Macrobi. 4. in f. & Camuris hircæ sub cornibus aures, ubi Camura cornua interpretatur in se redeuntia.

Camelus virginibus] alij Camenis, alij Camenis, argumento eorum quæ dicuntur infra Camœnæ. nisi malumus ita legere, Camellis, quæ & χαμῆλαι θῆαι. Possis & ita legere, Camenis vel camenis, quæ Glossis μενῆαι vel Camelis virginis nupturæ &c. hoc adiciendum, Glossis Camillam ἱππῆας exponi.

Camena musa] ita Glossæ,

Camillus] adde J. Cumeram & Flaminium. 3. Macrobi. 8.

Cana] adde J. Canephora. Glossis Cana παλαιὰ δεξ.

Canalicola] forenses] Græcis ἀγορῆς.

Canales] canalem.

Cancri] calces] vide §. Calces.

Candelabrum] figantur] vide §. Cincidela.

Canentæ] Carontas.

Canephora] Canifera.

Canum] vide §. Cana.

Canica] adde Nonium in Canicas.

Canitudo] adde Nonium in Canitudo.

Canensem] propiore] præposterè.

Canta] Cante pro Cantate: ita lego ex Varro 6. de lingua. Diuum exta cante.

Cantharus] Glossis καλῶν ποτήριον.

Canurinus nomen loci] nomen ioci.

Caperatum] à cornuum caprinorum similitudine] idem Nonius in Caperare.

Capidulum] alij capitulum.

Capillata] v. 16. Plin. 44.

Capis] adde Nonium in Armillum.

Capitæ] Capitale. adde Nonium in Capital.

Capitalis locus] Capitalis locus.

Caput] capite.

Capitarium es] quod capi potest] Imò quod caput est: αἰχμή Græcis. alias Capitarium, quod pro capite penditur, seu Capitatio.

Cappæ] campas. adde Nonium in Hippo-campi 2. numero 397.

Capra] vide Varronem 4. de lingua.

Capreoli] fortasse idem Capreoli, quod Capronæ Nonio: nisi quòd infra, Capronarum sit mentio.

Caprilia] ad Capra paludes] vide Liliam, 1. Plutarchum in Romulo.

Caprina] idem Nonius in Capronæ, numero 81.

Caprudulum] Capedunculum, vel potius

Capeduncula. Cicero de Natura, vel potius capedunculis quas Numa reliquit.

Capſæ] unde Campſarij Epiphanio libro 2. Campſarij in l. 3. ff. de offic. præf. vigil. qui vestimenta in balneis seruant. At verò in lege 13. ff. de manumissis vindicta: Suetonio in Nerone c. 36. & Iuuenali Satyra 10. Capſarij dicuntur, qui libros portant. alio significatu sumuntur in lege ult. ff. de iure immunitatis.

καμπαρῆ καμπαρῆ.

Capuam] à Capy] Capuam à Capy, seu pede introitus curuato esse ait rectè. Nam Græcis καμῆ, παρὰ τὸ καμῆναι.

Falconem] vide infra Falcones.

Capulum] § id quod mortui offerantur] & breuiter quidquid intra se capit: vt Sarcophagum. vide Nonium in Capulum.

Carminantes probra obiectantes] inde Carinari Glossis χαμῆναι, hoc est illudere.

Obiectantes] obicientes.

Carissam] Caprissam: alij, Carisam Glossæ, fortasse à Caribus. notum enim qui Cares fuerint.

Vasram] ita Iſidori glossæ. alij legunt vasrum Glossæ μαυρίνη & πριζοποι exponunt.

Carnificis loco habebatur is qui se vulnerasset] cui ob id etiam non parentabant, neque iusta faciebant, nisi suspensis oscillis, velut per imitationem mortis. Idem non lugebatur ab vxore l. 11. §. 3. de his qui notantur infamia. Tarquinius huiusmodi homines iubeat crucifigi. v. Cassium Heminam apud Seruium Danielis.

Casa] hoc verbum satis frequens in iure. §. 5. Inst. de rerum diuis. l. penult. ff. de usufruct. l. 41. §. 1. ff. de legat. 3. l. 5. §. 6. ff. de adquir. rerum dominio.

Casaria] dicitur eodem modo quo focaria, quæ focum colit. l. 12. §. 7. ff. de instructio. qua focarius l. 1. §. 5. ff. nautæ caupones.

Casum antiquum] dixi ab Varronem 4.

Casus à cecundo] alij à cogendo. vide Iſidorum.

Casæar] vide Nonium in Carnales.

Cassabundus] alij cassabundus crebro cadens] id nostris Cassitare l. 20. §. ff. de seruit. vrb. norum.

Cassiculum] à cassibus] aranearum, piscium, vel aliorum animalium. Glossis σταυρ.

Cassilam] pro casside] Glossis: cassis αἰχμή. adde l. 1. Cod. Theodos. de fabricensibus.

Castrensis corona] vide §. Bell. 6.

Casus] sed etiam vocabularum formas] adde Varronem 7. vbi de Cassibus.

Catamitum] vide §. Alcedo.

Catampo] αἰχμή: alij Catambo. quidam αἰχμή, vt in lege 1. Cod. de aleatorib.

Catax] qui & coxo. vide Nonium in Catax.

Carillatio

Catillatio] *expellissent*) vide infra Catillo-
nes.

Catillones] *Cariliones*) vide infra Fiscellus.

gulosus] Nam Catullire est esurire, vel libi-
dinari. Nonio apud Macrobiū 3. Saturnal.:
19. Catillones propriè dicuntur qui ad pollu-
tum Hercules vltimi cū venirent, catillos
Iuguribant.

Carones] Corthones. sunt autem Cothones
vel Cothona, portus artificiales. Seruio 1. Æ-
neid. dixi ad l. 59. ff. de verb. signific.

Catulus genus *vinculi*] adde infra Millus¹⁰
collare canis: & Noniū in Collare: & Luciliū,
ibidem, cū manicis catulo collarique vt fu-
gitium deportem: cuiusmodi ferè iniicieba-
tur torquendis l. 7. ff. ad l. Iul. de vi publica. Est
præterea Catella deminutium apud Noniū
à cathena: vt infra in Redimiculum.

Caudeca] *Caudera*. alij, *Cauda* cistella ex iū-
co) in Glossis manuscriptis corruptè Caudia.
iuncum quod vinciā caudę emergat, dicitur.²⁰
& scrippum & tibini.

Cauares] *causa*) *caua*: alij *cautar*, & rectè.
Pars enim secundum caudam *Cauiat*, vt in
boue Palasæ in sue, offa penita. Scaliger id i-
ta esse putat ex his quæ dicuntur infra in O-
ctober equus. Verū, hīc de quinquennali sa-
crificio: ibi de annuo ac solemni agitur.

Cauillatio] à cauillando. quod à cauendo
rursus deminutium. vide l. 127. ff. de verbo-
rum signific.

Cautio] id est cautio. Hinc Plautus *Cauita*³⁰
pro *cauta*, vt *nauita* pro *nauta*: *fauitor* pro
fautor apud Nonium.

Cautione] quæ & *Cautela*. vide Nonium
in *Cautio*.

Cauum] v. infra Chaos.

Cē] et.

Celibari] *Cxlibari*.

Curis] vide infra *Coris*.

Cenina] *Cænina*.

Cenite] *Cznite*.

Censio] *astimatio*) alij *astimatio* descripto-
ria.

Censores] Glossis *Censor* *numis*. *Censura*
disputatio *numis* *astimatio*.

Census *consensendo* *agri*] Cicero pro Flacco,
Quæro sintne ista prædia *census* *consensendo*.

Cenire] *vendit*: id est cui sunt mancipi: non
qui vsu tantum tenentur.

Centenaria *cena*] ita legitur apud Tertul-
lianum in Apologetico cap. 6. alij *Centuriaz*⁵⁰
cenæ.

Leges Liciniae] sumptuaria, de qua, vt & a-
liæ sumptuariae, vide Macrobiū 3. Saturnal. 17.
Gell. 2. cap. 24.

non plus centenis] Tertull. cap. 6. Apolo-
getici. Videte *Centenarias* *cenas*, à centenis
sestertiis dicendas, Et apud Gellium dicto loco,
Fannij *centulisque* *musellon*.

præter terra nata] apud Gellium præter terra
nata, vite, arboręque: & Cicero in quadam
Epistola ad Fabiū Gallū, Dum volunt, inquit,
laeti isti terra nata, quæ lege excepta sunt, in
honore adducere, fungos, belluellas, herbas
omnes ita condiunt, vt nihil possit esse sua-
uius.

quis et aut breues nummi ex are] hæc verba
aut mendosa, aut potius adiecta à Paulo.

Centenas pondo] dicebant etiam interdum
laxius, centenas pondo libras.

Centumvralia iudicia] de quibus v. l. 13. l. 17
ff. de inofficioso. l. vlt. Cod. de petit. hredit l.
vlt. Cod. de liberis præteritis.

triginta & quinque tribus] v. infra Curia.

qua & curia dicta sunt] hæc verba non sunt
Festi.

centuriata] item *Curia*] hæc duo verba si
recipimus, scribendum est postea *centurias*
& *curias*.

curias] *ceturias* & *curias*: alij, per *ceturias*,
centuriatus ager] *ducenta*] *ducenta*.

cercolopis] *Cercalopex*. Alij *Cercolips*, vt
sit nō caudata simia: de qua s. dictum est in
Calibem. opponitur autē *Cercopitheco* seu
caudata simia, quæ & *Cluna* Latinis.

cercopa] *quasi* *supbia*] longè petitū Erymō.
legēdū fortasse, quasi *supbia* qui & *supbi*.

cermalus] v. 7. Septimontium: dixi etiam ad
Varronem libro 4.

cernuus calciamenti genus] pro inclinato
sumitur, & in gyrū se cūm aliis vertēte apud
Nonium. vnde *Cernuli* Glossis *inclinati*.

cerritus] Glossis manuscriptis *Cerritū*, in-
sanum, amentē. Nonio *Ceriti*, larvati malè sa-
ni, aut *Cereti* ira aut larvarum incurratione
vexari.

cerrones] *Conerrones* vel *Congerrones*.
xiij] v. infra *Gerræ*.

Cernaria *ovis*] quæ, si *cernuus* decrat, qui
Dianæ mactaretur, immolabatur. vide *Ovi-*
dium.⁴⁰

Cernuus] v. Varronem.

Cespes] *in modum lateris*] inde Græcis *χερ-
σίδος*.

Cesticillus] *Cestillus*.

quem superponit capiti] v. 7. *Artulum*.

Chalcidicum] v. *Vicunium* 3. *Dionem*, *cal-*
fodor. in *Fastis*: *calchidicum* etiam pro *ce-*
naulo ponitur.

Chas] v. supra *caum*: & infra, *cohū* &
Inchoare.

chilo] *cilo*] Glossis *quidam*: hinc *Fabius* ci-
lo in l. 1. ff. de off. P. vrb. l. vlt. ff. de officio P.
vigilum.

cibus] *ulcimus*] *ulcimus*.

ciccum] Glossis *quidam*: accipitur etiam
in Glossis manuscriptis pro *vamblico* lupi.

cicindela] Glossis *lapidibus*. Glossis manu-
scriptis genus *muscarum* vel *scarabeorum*.⁶⁰

Clones] vide incerta Verrij.
infrados] desertos. v. Nonium 3. 43.
Clusum] *inclutus*] vide infra *Inclutus*.
Clu] v. infra. *In*.
Clypeum] *Gubium*] Sabinorum.
Cnaſonae] Cnaſonas.
ſculptum] id genus acus muliebris discerni-
 culum: diuerſum ab eo quod fiſtulam & *re-*
anquid appellant, quo crines ſuſtinentur.
Cneſoſum] vide infra *Gneſoſum*.
Cocetum] *Cocetum*. hoc verbo vtitur Ter-
 tullianus libro contra Valentinianos.
Coclaca] *Conchalacæ* *κίχλακας*.
Cociones] *Cociones* alij *Cunctiones*, alij
Cuentiones. v. 16. Gell. 7. & ſupra *Aulator*. Gloſ-
 ſis *Cocio* *μυτίσ-λοι*. iſdem *Cociator* dicitur.
Cocū] *coquēdo coarctetur*] *coquēdo coarctetur*.
Cocula *vaſa*] quæ cocitatoria in l. penult.
 ff. de penu. & cocinatoria in l. 19. §. 12. ff. de au-
 to: & coquinaria: aliis coquinatoria, aliis co-
 ciatoria.
Coelius] *Coele quadam*] *Coelio* Vibeno.
Cognitor] à *Procuratore* hic diſcernitur
cognitor. hic preſentis ille abſentis eſt. *Ania-*
nus in l. ſi lite. Cod. Theodoſ. de cognitori-
 bus & procuratoribus. Proprie tamen dicitur
cognitor in cauſa ſtatus, teſte *Alconio*. 3. *Vera*
Donatus in *Adelphis*. In tria, inquit, diuiſit
 officium orationis ſuæ. in aſſertoris, princi-
 pio eam dicit eſſe liberam: in cognitoris, ci-
 uem *Atticam*: in fratris, meam ſororem. adde
Paul. ſentent. 2. *Titul.* de cognitoribus: & li-
 bro 5. *Titul.* 35.
Cohum] v. ſupra *Cohum*.
Conquinare, deputare] *Conquinare*, decubare
 vnde *Conquinescere* *Nonio*, decubari.
Collus] *Culeus*, qui & *collare*. *Nonio* alij lo-
 gunt *Culleus*. vt ſit vaſ parricidale, de quo
 in l. penult. ff. ad l. *Pompeiam* de parricid.
Colophō] *collausone*] adde *Nō.* in *Collutio*. 40
Coloſſus] v. 34. *Phin.* 7.
à Caletio artifice] à *Coletio* *Charete*. alij à
Charete: teſte vel ipſo artifice, qui ſubſcripſit
Coloſſo.
Centum] *ſequingue*] Imò 70. tantum vt ipſe-
 met *Chares* ſcripſit.
Comedum] *Comedo*] adde *Nonium* in *Co-*
medones.
Comitiales dies] hiſt adde de *Comitiali* mor-
 bo infra *Prohibere*: & alia quædam ex verbo 50
Quando Rex comitiauit ſas. De *Comitiali*
 morbo, vide infra *Prohibere* *Comitia*.
ſimul] in ſimul.
Commentacula] *comotacula*.
Virga] adde infra *Culticula*.
Commentaculum] *ſacriſcium*] ſacris.
Committere] *relinquere*] *delinquere*.
Comedice] *Plautus* in *Milite*.
Euge beus adſiſtiſſe] *Euge* *δουκνός* *hercle*
 adſiſtit. Ita legitur apud *Plautum*.

Comparſis] *Terentius*] in *Phormione*.
Compaſſus] vide *Ciceronem* in *Topiciſ*.
 19. *Iſid.* 13.
Compernes] vide *Nonium* in *Compernes*.
Compilare] ne pilos quidem relinquere,
Alconio. alij, hoc verbum deriuant, à pilis mi-
 litaribus. Eſt enim pilentum agmen, denſum
 ac preſſum: vti eſt apud *Seruum* nondum
 excuſum: vide & *Pilare*, cogere eſt.
 10 *Et in vnum condere*] vide infra *Pilare*. qui
 publica ſacra compilauerunt. l. 9. §. 1. ff. ad l.
Juliam *peculatus*.
Compitalia] videndus *Varro* 5. de lingua.
Compluriens] adi *Nonium* in *Compluriens*.
Comprades] vide infra *Præſ*.
Comptus] quod] qui.
Conaditum] *conanguſtatum*] *conanguſta-*
 tum. ſic Gloſſis *Conadunare* *συμπαγνύν*.
Conceptina] *Conceptæ*. dixi ad *Varronem*.
ſementina] *ſementiacæ*.
Conſiliabulum] 15. *Iſid.* 2. diuerſum à *fora*.
 1. *Gel.* 7. *Paul* ſentent. 6. *Liuius* 4. 25. 39.
Conſiliatrix] Gloſſis *συμβουλίς*.
Conſilium] *ſocando*] *conuocando*.
Concinare] vide *Nonium* in *Concinare*.
 Gloſſis *συμπαγνύν*. adde *Nonium* in *Cin-*
nos & *Cinnus* & *Concinare*, duobus locis
 hinc *Concinatores* litium dicuntur, l. 9. §. 2.
 ff. de off. proconſ.
 30 *Concinere*] *conciere*.
Conclauata] *conclauia*.
Conclania] vide l. 1. §. 1. ff. de ventre. l. 47. ff.
 de damno Gloſſis *συμπαγνύν*.
clauē] *clauē*.
Condicere eſt dicendo denuntiare] vide §. ap-
 pellamus 2. *Inſt.* de actionib. Gloſſ. *Condicere*
συμπαγνύν *μυτίσ-λοι*.
Condulus] *Condalus*. *Græcis* *κόνδαλος*. alij
Condaliū.
 40 *Confecerunt*] alij *Condaliū*. Gloſſis *Con-*
ſicit *συμπαγνύν*.
Conſeſſa ſus] talis fuit ea quæ cum 30. por-
 culis ab *Aenea* maſtata.
Conſtages] *Conſluges* *Nonius*. *Iſidorus*
Conſrager. Vtrunque autem eo modo dicitur,
 quo ſuſſlamen & ſuſſramen.
conſluunt] *conſligunt*.
Congruere] vide j. *Græce*. Gloſſis *συμπαγνύν*.
 qua non ſe ſegregant] quia non ſerè ſegre-
 gantur.
Conſeſſor] Gloſſis *κόνδαλος*.
Conſutum] alij *Conſtus*. alij *comitus*. alij
conptum, alij *conſtum*. alij *comtum*.
exculu] *cultu*.
Conuola] *cohiuola*. Gloſſis *cohiuum*, vel
conium *κόνδαλος* *μυτίσ-λοι*. iſdem *concor-*
 dem etiam ſignificat.
occula] *occula*.
Conlatium *ſentrem*] *Plaut.* in *Curſione*.
 60 *Conclauare*] adde infra *ſublucare*. Gloſſis

Conlocatis *ἀδελφῶν*, ubi pro Conlocatis legendum est. Conlocatum,

cum profana silua] conlocata dicuntur priuatorum siluæ lucæ, qui sacri erant, incedui.

Conspicere, conquirere] Nonio Ruspai est scrutari Glossis Ruspinat *ἐκταραίνω*.

Conscripsi] vide supra Adlecti.

Consensio sacra] ita & Consentes Dij gentilibus, consensu recepti.

Considerare] adde infra, Præsiderare.

Consilium] quod & Deliberium. Glossis *συμβουλίη, γράμμη*.

Consilians] confideant.

Conscriptum] pro Conceptum] Glossis Conceptum *ἐκτεταγμένον*.

reperitur] inuenitur.

Conspensor] Cicero 12. ad Atticum. vide infra Spondere, & Sacramentum.

Conspensor] vide Varronem.

Consternatio] adde Nonium in Consternari. Glossis Consternetur *ἐκταραίνω, ἀπορροή, κίνασις, σωματική κίνασις*.

à sternutamento] à sternata mente.

quod eo toto] eo quod toto.

Constitutus hominum] Constitutus. hominum consistentium multitudo: & ita apud Varronem, Constitutus hominum.

Consualia] vide Varronem & Nonium in Cernuus.

Contagionem] vide Nonium in Contagio. 30 Glossis contagia *μολυσμὸν μείγματα*. iisdem Contagia *μολυσμὸν τὰ ἐκ τῶν κῶν*.

Contemplari] Glossis *ἐκταραίνω*. adde Nonium in Contempla.

Contestari] vide l. 1. ff. quod iussu. hinc Contestatio. Paul. 2. sent. 14. contestatò l. 1. §. Iulianus. ff. de liberis agnoscendis. Glossis contestat *μαρτυρίασις*. Contestatur *συμμετρίσκει*. 40 his adde quæ de Antestatione scripsi ad leges XII. Tabularum Titul. 7.

Contestari litem] vide legem 1. C. de litis contestat.

Contrarium as] Contarium as.

Contubernales] domestici l. ult. ff. de auro, (vnde Gloss *συνικαί*, & *συνικαίον*, & Contuberniū *συνικαίον, συνικαίον*) milites l. 1. §. 4. ff. de verb. signific. (vnde Glossis Contuberniū *συνικαίον, σπασίον*) seruorum coniuges & nati. l. 1. §. 3. ff. de instructo. dicitur etiam Glossis Contubernarius. vt & aliis Contubernarius. 50

Tabernacula] vide infra Tabernacula.

licet ex tentoriis] licet tentoria & pellibus. hinc sub pellibus degeat milites dicuntur in l. 7. ff. de pellectile. & Ammianus 19. sub pellibus ex tentu diffuso. adde Liuium. 5. Tacitum 3. & 4. 2. Valer. Max. 2. Lamprid. in Alexandro. inde pelliones. in l. ult. ff. de iure immunitatis. l. ult. Cod. de excusat. arcif.

pellibus] vide supra Adtubernalis.

Contubernium] l. 1. §. à barbaris. ff. de re militari: seruire connubium. l. 14. §. seruilis. ff. de ritu: l. 49. de manumissio. l. 3. Cod. de incestis Paul. 2. sent. 20. §. 2. Inst. de hæc. ab intest.

Conuoli] Conuoliali] Conuoli.

Conuallus] vide Varronem.

Conuenta conditio] conuenta conditio, vel conuentio. Vtrunque ferri potest. nam & Conuenta sen Conuentum. & Cōditio idem quod conuentio. Idque formula diuortij satis indicat: Conditione tua non vtor. l. 2. §. 2. de diuortijs.

Conuentus] ab antiquo conuentum] sic conuenire Nonio obuiam fieri. & nostris in ius vocare. vnde conuentio l. 47. ff. de rei vind. l. 7. Cod. de præsc. xxx.

multitudo, &c.] hinc Glossis conuentus *συνωδία, συνωδία, ἀγορά, συνωδία, ἀγορά*.

tertio cum à magistratibus iudicij causa pulsus congregatur] Idem Theophilus §. eadem Inst. quibus ex causis manumittere: & in pri. Titul. de success. sublati. hinc Cicero 7. in Verrem. Liuium 38 Cæsari 6 conuentum agere, quod & infra, forum agere: in verbo Forum.

supplicationi, &c.] hinc Conueniri Nonio colligi, coire.

Conuexum] Conuexus Glossario *ἐκταραίνω*.

Conuicium] à vicis] malè apud Nonium c. 1. à vitis. nam à vocibus dicitur in l. 15. §. 3. §. 4. ff. de iniuriis. Glossis *κατακλίσσις, ἐχλαγωγία*. ac fortasse iisdem, ex superiore loco, *ἐχλαγωγία* conuicium legendum, nō comitium: & *ἐχλαγωγία* Conuicium facio pro Comitium facio. quod tamen temerè affirmare nolim.

prims] primū. Cæterum quod scribit in vicis prius habitatum, id ipsum confirmatur ab Aristotele 1. Politicōn variis locis.

Conuici] ita & Deuoti dicuntur, Glossis *κατακλίσσις*.

Copona] hinc Coponicula. Glossis *κατακλίσσις*. alij, Caupona. sed vtrunque iisdem dicitur Copo & Caupo.

à Copis] alij à Cupis: alij à Copi, id est, Copiosa. vnde Copiantur Nonio.

Corculum] acutum] cautum.

Plautus] Nihil ad rē hoc Plauti exemplum, sed potius id quod ait Cicero de Scipione Nafica. eum vulgo appellatum Corculum?

Gorgo] Gorgo. Glossis *κατακλίσσις*.

Corius] vide Nonium c. 3.

ludus] alij lucus, alij lupus, quod magis probandum. vide infra Masculino genere.

hic frons] vide infra Frontem. alij legunt hic frons.

Corniscarum] in Iunonis tutela] hinc Graculi monetæ. monetulæ & monedulæ. à Moneta: quæ & Iuno dicitur. Glossis Muneta dea.

60 *κατακλίσσις*

Cornua

μωυα.

Cornea] fiunt] hiant vt belluz.

Corona] de Corona donatiua, graminea, myrtea, nauali, obsidionali, ciuica, murali, ouali, triumphali, v. j. Donaticę, Graduius, Myrtea, Naualis, Obsidionalis, Oualis, Triumphales & 5. Gell. 6.

Coss] v. 11. Plin. 33. qui & postea Cusi. Gloss. ξύλου πικρὰ. Hispanis Gusani. Teredones etiam Gręci, vt & Latinis Termites 12. Isid. 5. Est igitur Tere do in ligno, quod vermis in carne, tinea in vestimētis: eruca in olere, tarmus in Lardo.

Cotilia] Cutiliz. ita legitur apud Varr. 4. de lingua. 3. Plin. 12.

Coturni] vas] fortasse idē quod gutturniū.

Craticulum] κρατία: alij κρατίον, alij κρατάμην: alij à Crate: vt à rete, reticulum.

Crebrisuro] vide infra Suro.

Crednas] Plautus] in Bacchidibus.

Creperum, dubium] inde Crepera vita: infra in Decrepitus, & Crepusculum Varroni 5. de lingua. 5. Isid. 4. adde Nonium in Crepera res. Est autem Creperum Sabinum vocabulum.

inreperare] vide infra Inreperare.

Crepiculum] Crepiculum. Tertullianus libro de Pallio Crepidulum.

Creterre] à cratere] Craterra Nonio.

Vas vini] ita Nonius in Craterra: vt & apud eundem, Craterę vasa olearia.

Cretus] hereditatem adij] imò minus quàm adij. Nam cretionem aditio sequebatur. Glossis Cretio κρητίωνος κληρονομία. Porro quid sit Cretio in iure & quid Cernere, vide Vlpianum in fragmentis Titul. 12. §. 27. & sequētib. vbi plenissimè dixi l. 17. Cod. de iure delib. erandi: Varronem 5. de lingua.

Crines] κριόν] δεικνύται.

nam iidem eos κριίδας vocant] nam ideo eos crines vocant.

Crocato] v. Nonium in Crocire & Crocitu.

Crocotilam] Extortis talis] alij, extritis talis. vitium in corpore mulieris notatū, vt sit cōpernis, valga & vatia Lucillio lib. 17. Huiusmodi mulieres λαμπδίαι Atheniensibus dicebantur: nisi quod quibusdam ex videntur esse, quę falcatos habebant pedes. v. j. Falcones.

Cum crocotilis crusculis] alij Crotilis crusculis, alij todellis crusculis. Est autem Crotilum exile. vnde etiam succrotilla vox tenuis, infra in Sueratilla. Todi verò, genus auium paruarum infra Todi.

Crusculis] v. infra Crusculum.

Crocinū genus operis pistorij] fortasse à croci colore dictum. vnde etiā Crocota, Nonio, genus vestis crocei coloris: vnde Crocotarij.

Crucium] vinum infusum Crucium dixit] sic Alexis loquens de vinorum generibus, μέλιδος καὶ αἰνός.

Crumina] Glossis Crumina, δέλμας.

tene tene, &c.] tene crumina, in ea erunt xxx. minae.

Crusculum] adde supra Crocotilum. (adp.)

Crustaria] Crustatis] Crustata. Gloss. γαλινω- Crustumina tribus] sic Cicero pro Plancio & Balbo. alij Crustumina tribus.

Urbe Crustumena] vrbe Crustumeria. Porro, de Crustumeria Sabinorū, vide Halicarnass. 2. Plutarch. in Romulo: Steph. de vrbib. Crustumerio Latinorū. v. Liuium. 2. Crustumino & Crustumerio Liuiū 1. Crustumero v. Virgil. 7. Æneid. Crustumio. v. Silium. 8.

Cubam] Cumbam.

quam militares lecticam] dicti ad Varronem 4. vbi de lectis.

Cubans auspicatur] Virgilius, Pellibus incubuit stratis somnósque petiuit.

Culcita] adde Non. in Culcita duobus locis.

Culigna vas potorium] Glossis οὐλῖνος οἶνος.

Culina] quę & colina & coquina. v. Noniū in Culina.

Culliola] v. infra Gulliotę.

Culicula] Culcitula.

fuliculus] adde quędam ex verbo Commentacula.

Cumalter] ad eundē modū Cassius in Epistol. dixit compartim Cum primē 17. Gell. 2.

Sodes] v. infra Sodes.

Cumeram] Horatio vas vimineum, vel fictile reponendis frugibus.

Vtensila] Vtēilia. vt. 5. in Acrumeruma, & in l. 12. §. 28. ff. de instructo: l. 12. ff. de decurionib.

Cum imperio] diuersa sunt cum imperio esse & cum potestate. hic enim disiunguntur. & infra cum potestate. Ita distinguitur Imperium à potestate in l. 7. & 10. ff. de vi publica. esse] est.

Cum potestate] esse] est.

Cuniculus] In iure Cuniculus canalis sub terra opertus l. 26. ff. de damno: l. 11. ff. de aqua & aquę plurię: l. 3. §. 6. ff. de riuis. cui ibidem opponitur, specus seu fossa.

Cunire] inquinare] vt 5. Ancunulentię.

Cupes] Cupedia] Cupedia v. Nonium in Cuppedia. alij Cuppedię. vt apud Gell. 6. c. 11. cibos] scyphos.

forum cupedius] v. Varr. 4. de lingua.

Cupressa domibus mortuorum ponebantur] Idē Plin. 16. c. 33. ideo ferales dicuntur Horatio, & Diti sacre.

Cura] cui similis Curatura & Curatio. v. Nonium in Curatura.

Coredas] coreda.

Curatores] qui pupillis loco Tutorum] v. Inst. ff. de Curatoribus.

qui rei fragmentaria] hi curatores emēdi fragmenti σπάρται in l. vlt. §. 5. de mune. & hon.

Curia] v. Nonium in Curia. Glossis βουλα βουλευτήριον.

Calabracuria] v. Varr. 4. de lingua. 1. Macr.

15. Glossis Calebra ἡ περὶ βούλα. sed quoniam hic Calabra curia dicitur ubi tantum ratio sacrorum gerebatur, videtur illo Glossarum loco legendum ἡ περὶ βούλα.

quibus postea addita sunt quinque) hæc verba temere hic adiecta à Paulo. v. 3. Centūvitalia.

nomina Curiarum virginum] nomina Curiarum aut Curretū virginū. vel, si mauis, Cūrentiū. Sabinorum enim nomina imposita Curibus.

Curiales] serui curiarū Terentio: Curiales vernulæ inter publicos seruos & communes numerantur. de quibus in l. 6. §. 1. ff. de rerum diuis. quibus cum manumitterentur nomen magistratus imponebatur. Curiones postea appellati obsoleta veteri consuetudine Comitiorū quæ appellatio postea attributa præconibus, & Calatoribus. Glossis Curialis βουλευτής, βουλευτικός.

Curij] Curiatij.

Curio] Curiatio.

Curionem agnum] v. Nonium in Curio.

Plauens] in Aulularia. (maximus.

Curionum] Curioni] de Curionibus. adde j.

Curis] vide Celibari.

Curriculo pro cursim] adde 12. Gell. vlt.

Curriculus] adde Noniū in Curriculus. dicitur & apud eundem Curriculum.

Curtij locus] Curti lacus.

Curules magistratus] l. 2. §. 16. ff. de origine iuris. l. 1. ff. de edilitio: §. 7. Inst. de iure naturali. Linius 6. Glossis Curulis sella δειγερὶ βασιλικός, & alio loco ἡ περὶ δρόμος. Theophilus in §. proponebāt. Inst. de iure naturali τὸ κατὰ πλὴν τὸ κοινὸν vocat.

Cussidirem] Cossilire. alij, Cossilires, qui cossim vel coxim, id est varicitus lirant vel ambulant. Translatitiè, pro otioso, ut hic.

Custodelam] ita 3. Confugela.

Cutis] vnde Cutitus. v. j. Intercutitus.

Cybele] Cybebe.

κύβητος, κύβητος, κύβητος, κύβητος. V.

Cymbium poculi genus] hinc cymbia argentea in l. 32. §. 1. ff. de auro. 20. l. id. §. adde Nonium in Cymbia.

Cyparissa] vide infra Cyparissæ.

Cyparissia] Cyparissæ. v. 3.

Cypria Venu] diua potens Cypri Horatio.

Cyprio boni merenda] id est stercus.

in qua boves humano stercore pascuntur) falsū hoc esse multi putāt id enim nulli animanti ruminanti accidit.

propter stagna. &c. Prope stagna: genus ubi lanigerni piscibus pascit.

Dacrymas, lautia qua datur legatis hospiti gratia) in eum usum Xenoparochi, de quibus in l. 18. §. 10. ff. de muneribus. de legat. adde dictam l. 18. §. 12.

Dagnades] Dacnades. δακνός, Helychio.

canuriendi] id Glossis φωνίζεσθαι. alij. cantando legunt.

Dalimum] aliaunum. & ita Glossis Daunum

δῶρα iisdem Dauus δῶρον, δῶριος.

Damii sacrificiū quod fiebat in aperto] Glossis θυσιὰ ἐν ἀνέστρωται βωμῷ.

dea damia] Dea Damia: alij Dea Damia. sacerdos eius Damia] alij Damiatrix, alij Damiatrix.

Danunt] adde Nonium in Danunt. Glossis Dianunt δῖανον & Didita. δῖδο δῖτα.

Daps] Glossis δαψίλα.

res diuina] inde Nonio Dapes, apparatus religiosus, opiparis: sed & infandi atq; vitabiles.

daptice se acceptos] dapibile Nonio. adde eundem in Dapalis cena. & Glossis Dap' πολυτελὴ δῖτα. (rare est obloqui: confingere.

Deblatterare, stultè loqui] Nonio Deblatterare stultus appellatur) Glossis βλάττειν iactās. βλάττειν iactatio: & βλάττειν stultus & Blatterare, μεταβολάζειν. Blato μεταβολάζω. (adificia.

Decalcatū] quod & Calcatū v. 3. Calcata

Decima quaque veteres Diu sui offerebant]

Imò vni tantum Herculi. Varro 5. de lingua de ea re dixi ad l. 2. ff. de pollicitationib.

Decotes] alij Decutes, quasi sine cute & flocco vel flacco vnde Desfloccare Nonio.

Decrepitum] Glossis Decrepitus δειγερὶ πτυμῶν, γῆρας πτυχῶν αὐτοῦ ἐκ τριτάτης.

crepera iam vita] v. 3. Creperum.

crepusculū extremū dici tēp) Glossis δειγερὶ ὄψις. & alio loco Crepusculo. ὄψιν ὡς ὡς.

hec vltū potest facere crepitum) quidā decrepitū dici putant ab vltimo crepitu cædeq; vel lucernarū enim decrepare, & destertere.

Decultarum valde occultarum] ut particula De augeat: ut in verbo depositū. l. 1. ff. depositi: sic j. Dedita valde data. (Etus v. Albesia.

Decumana oua] adde 3. Albesia. decumani flu

Decumanus limes] 18 Plin. 24. qui & Decimachus Siculo Flacco. adde Aggenum de limitibus: & Duodecimanus Hygeno.

Cardo] v. Siculum Flaccum: & Aggenum] idem & Kardo Hygeno.

Decuriones] qui & Decurioni 3. Centurionus: & Decures 3. Decures.

quis dens equitibus præsens] Glossis Decurio. δειγερὶ Decurionatus δειγερὶ δειγερὶ. alio significatu decurio sumitur in Titul. ff. & Cod. de Decurionibus.

Dedita] v. quæ 3. dixi in Decultarum.

Deformatum] Deformatum.

à formibus] v. infra formites.

Defrensam] Glossis Defrēla δειγερὶ δειγερὶ. & Defrens δειγερὶ δειγερὶ.

Degere] Degerere.

Degunere] Glossis δειγερὶ δειγερὶ & δειγερὶ δειγερὶ. alij Degumare, alij Degumare à Gumia. de quo infra in Inguines. id autē à γῆρας, quod significat ὡς ὡς τῆς τῆς Saburra Latini vocat. v. Noniū 2. 17. dicitur & Degulasse Nonio: Degulator Apuleio in Apologet.

Deinceps] Glossis ἀπὸ τῆς.

Deinceps] sic Apuleius deinceps sermonē

Delapidata] *lapidestrata*) sic in l. 1. §. 2. de via publica.

Deliberare] id est perpendere. adde Nonium in *Deliberare*.

Delibrare aquam *fulco derivare*] aut potius conferre altitudinem loci unde concipitur aqua, cum loco quo ducenda est. Vitruvius 8. c. 6. hinc libramentum aquæ apud eundem authorē 8. c. 3. 8. c. 6. & c. 9. libratio, libra, aquaria. de librationibus aquarum & quemadmodū dioptris aut libris aquariis aut chorobate. v. eundē. Porro *Delibrare*, alio significato accipitur apud Colum. 4. c. 24. Authores rei rusticæ pro librum tollere seu decorare de quo vide Nonium in *Delibratum*.

Delicare] pro *Dedicare*) vt & apud Nonium pro aperire, explanare & indicare.

Delicata] delicatus quasi lusu.

deditum] Glossis *Delicatus* καὶ δέικτος, καὶ δέικτος.

dedicare, dicendo deferre] sic Nonius. *Dedicare* est dicere.

Delicia est tignum] deliquit Vitruvius dicuntur huiusmodi tigna. 6. c. 3. aliās. *Delicia* apud Nonium, pro raro ac singulari.

fastigatum] fastigium.

Delinquere] hinc *delinquia*) vide infra *Deliquium*. Cæterum id deducit à delinquendo, quod est prætermittendo, cum potius sit à delinquendo, quod est à deficiendo, Tubero, num deliquit aut superest aliquid tibi? Cælius in historiis, delinquere frumentum, & Glossis *Deliquiunt* μενέων.

Deliquium solis] vide §. *Delinquero*. Glossis *Deliquium solis* καὶ ἀλ-δε ἀλ-δε.

Delinquendo] deliquando.

Delinquat] deliquatur.

Deliquum] Delicium Glossis.

Plantus] in *Casina*.

Delubrum] hanc Festi interpretationem reprehendit Asconius in *Divinat*. Porro *Delubrum* significat etiam Dei simulachrum & locum consecratum. de quo vide Varronem apud Macrobius 3. c. 4. Servium 2. & 4. *Æneid*. & Glossis *Delubrum* καὶ δέικτος καὶ δέικτος, καὶ δέικτος.

Deluis] Glossis *Deluis* καὶ δέικτος.

Demagis] Glossis *Demagis* καὶ δέικτος.

pro minus] Imò pro minus apud Nō. 2. 129.

Deminutus capite] v. Titulum ff. de capite minutis.

Demoe] δέικτος.

Demaria ceremonia (§ *tricenaria*) vide infra *Purim�strio*.

rebus] diebus.

carendum] inde enim *Ceremoniam* dicta putat Macrobius 3. c. 3.

Denicales feria] *Denecales* adde infra *Privatæ ferie*.

Depeculatus] à *pecore*) à *peculatu*, hinc depeculassere Nonio, ad eam formam *Dear-*

gentassere.

peculatus] v. infra *Peculatus*.

Depontans] *sexagenary*) v. §. *Sexagenarios*.

Deprehensa genus militaris animadversionis castigationis maior, ignominia minor] extremæ quidem pœnæ hæc militares collocantur, castigatio & ignominiosa missio in l. 3. §. 1. ff. de pœnis. non sit tamen inibi mentio *Deprehensæ*, nisi fortè in iis pœnis quæ illo loco enumerantur *deprehenfam*. putemus esse pecuniariam multam, vel munerum indictio nem. proinde etiam hic legi potest *Depensa*, non *deprehenfa* ab ære pendendo.

Depuere] *Depuire*.

diere] *pelles*) (§ *post segestria*) Glossis *segestrum* καὶ δέικτος, vbi falsò καὶ δέικτος.

Derogare] dixi ad l. 102. ff. de verb. sig.

Desinare] *Desinare*. vnde Glossis *Desinator* καὶ δέικτος.

20 *Despretus*] 7. Gell. 10.

Detudes] *detonsus*) *detonses*. Glossis *detonsus* καὶ δέικτος.

Dextimum] veteres *Dextimum* dicebant pro *Dextrum*. vide Nonium in *Dextima*.

Diabathra] vide Varro. 6. de lingua.

Dianus] *Dianium*, ita apud Libium: vt Vitruvius. *Aesculapium*, & Varroni *Megalesiō*.

Dicassit] Glossis *dicassit* καὶ δέικτος. & alio loco *Dicassit* καὶ δέικτος.

Dice pro dis] *Dice* pro *Dicem* (vnde Nonio *Dicebo*) alij pro *Dicam*, malè. vide §. *Attinge*, pro *Attingam*.

Dicearchia] *Dicearchia*. v. infra *Minorem Delum*.

Dici] *Curenibus*) adde §. *Quirina* tribus.

Dies] de diebus Comitialibus, Præharibus, Religiosis, Servorum. vide supra *Comitiales*, & infra, *Præliares*, *Religiosi*, *Servorum*.

40 *Diffarreatio*] cui contraria *farreatio*. Boet. in *Top*. Vlpian. *Titul*. 9. *Halicarnass*. 2. *Tacit*. 4. *Annali*. 18. *Plin*. 3. Glossis *Confarreatus* καὶ δέικτος καὶ δέικτος.

Dignarant] *Denotant*. Glossis *Dignorat* καὶ δέικτος. alio loco *Dicorat* καὶ δέικτος. alij legunt, *Dicnorant*.

Dilaniare] *lacinia*) *laniena*.

Dilectus militum] v. infra. *Lacus* & *Neclegēs* ita quoque scriptum in l. 20. ff. com. divid. l. 36. ff. de statulib. l. 3. ff. ad l. Iul. *Maieft*. l. 4. ff. de re milit. & 4. legū *Francicarum*. c. 71. quib. tamē locis quidā legūt, *delectū*: quidā, *edictū*.

50 *Diobolares meretrices*] vide *Fulgentiū Planiciadem*. Glossis *Diouolares*, perperam *diobolares* pro *diobolares*.

Dirigere] apud *Plantum*) in *Cureulione*. *Clypeatus* elephantum vbi *Machera* dirigit & ita legendū apud Non. c. 4. 148 non diligit.

Dirunciant] *Derunciant*, alij *Diruncinant*.

Dirus] adde Nonium in *Dirum*.

dei ira] hinc Glossis *Dirus* καὶ δέικτος, καὶ δέικτος καὶ δέικτος & *Dirus* καὶ δέικτος.

Dirutum are militem] adde Varronem 4. de lingua. adde infra, Resignatum æs. eo sine librarj caducorum in l. ult. ff. de iure immunitatis: potest & huc referri pecuniaria multa de qua in l. 3. §. 1. ff. de re militari.

Disertim pro disertè; ac planè Nonius in Disertim. Glossæ Disceptim *σαφὲς φησὶν*.

Disertiones] Disortiones. Glossæ Disortiones *διαλογισμοί* (inde dissortium & dissortes.) Glossis Disortium *διαλογισμὸς διασπασίς*.

confortioni opposita] de Confortib. v. l. 31. in f. ff. de excus. tut.

confortes] vide Erctum & Sors.

Disertus] Glossis *ἀδύς*.

a differendo] Glossis differit *διασπασίς, διασπασίς* Disertè *κατασκευάζω*.

Dispensatores] vide Varr. 4. de lingua 33. Plin. 3.

as pensantes] vide infra in Pendere pœnas.

Dissulcus] Disulcis Glossis *χρυσόδακτυλος*, vbi scribendum *χρυσόδακτυλος*.

setas] v. §. Bifeta.

Diuidiam] vide Nonium Diuidiæ, Diuidiæ, & Diuidos. Glossis Diuidia *διχόνομα*.

Diuidicula] *qua nunc sunt castella quibus a riuo communis aquam quisque in suum fundum ducit.* Helych. *Κάστρις, ὅπου τὸν ὕδατος τὸ ὕδωρ*.

castella] l. 19. ff. de seruit. vrb. l. 1. §. 19. ff. de aqua quotidiana, quæ & castelli. l. 41. §. 1. ff. de legat. 1. plerunque ex plumbo fiebant. l. 17. §. 8. l. 38. §. 2. ff. de act. empti.

Dium] *diurnum*] dium: sic paulo post infra in *Dium*.

sub dio] vide Varr. 4. de lingua. l. 1. §. 3. ff. de via publica.

Diuus heronem aliquis] Diuus fidius, ab Ioue genus ducens. S.

Dium fulgor] Glossis Dium *ἡσπέρη*.

Doli] *in bonis*] vide l. 1. §. 3. ff. de dolo. l. 16. ff. de captiuis.

Doliola] vide Varronem 4. de lingua.

Donatica Corona] vide infra in Optionalis & Donaticæ hastæ.

Donum] vide Nonium in Dona. l. 194. l. 214. ff. de verborum significat.

Dorsum] adde Nonium in Dorsa & Dorsum.

Dorem] ea *ἐσπιν*, *ἐσπιν* Glossis. adde Titul. C. 10. de rei vxor. act. Vlp. de dotib. ff. de iure Dotium.

Dracones] *incubantes eos thesauris custodia causa fixerunt*] videtur Festus alludere ad id quod Varrò 6. de lingua. & Nonius de Picis scribunt.

Ideoque Aesculapio adtribuuntur] idem infra plenius in verbis, In insula Aesculapio facta.

Dubenus] dixi quædam supra in Adubanus. alij hîc legunt Dubienus, qui nunc du-

bienus vnde Glossis Dubienos vel potius Dubienus *διωός*.

Dominus] dubius vt §. eod.

Duellim] Glossis *πάλαιος, ἀρχαῖος*.

perduellis] alij perduellio. adde l. 234. ff. de verborum significat. dicitur & Glossis Diuellio *πάλαιος* & Diuelliones *πάλαιος, ἀρχαῖος*.

Duicensus] id est bis census: sic incensus, qui censum non est professus. de qua dixi ad leges XII. Tabul.

Cum filio] vide supra Improbus. Glossis *δὲ πάλαιος ἀποχρημασμένος*.

Duidens] *bidens*] v. §. Bidens.

Dui] pro *du*] pro bis.

Dumetia] *Dumeta*] Glossis Dumeta *ἐκαστὴν, λοχμίδης ὁ δαμνίδης τόπος*.

Dumosa] adde §. Dumosa.

Duodeviginti] vide supra Dextans, sic apud Nonium Duodeuicesimo.

Duicentium] *duicentium* & *duicentium*. V.

Duonum] Duonus. Glossis *ἀγασίς*.

Duplatis] Glossæ Duplanit *διπλασιάζω*.

Dumoso] adde §. Dumosa

casimena] vide infra Pœnis.

E *Ape, ea ipsa*] Glossis Ea ipsa *ἐκαστὴν ἑαυτῆς*. *Eccere*] *per Cererem*] Glossis Eccer *διὰ τῆς Δήμητρος*, sic intra Equirine per Quirinum.

pro ecce] Glossis Eccere *ἰδού*.

Edeatre] Edeatre, alij Edesmatre.

Edecimata] Edecumata in quibusdam glossis *ἀδύς, ἀδύς*.

Ederam flammis Diali, neque tangere, neque nominare fas erat] de his quæ flammis l. 111 interdita, vide infra Equo vehi, Fabam iurare. adde 10. Gell. 15. Plutarch. in Problem.

Dialis] Glossis Dialis *ὁ τῆς Δήμης ἱερεὺς*.

edera] v. infra Hedera.

Effasilatum exestum] Exasilatum. alij Exasilatum. alij Exasilatum. alij Exapilatum. vt infra, Exapillato, exerto brachio.

Effari] *ἐκαστὴν ἑαυτῆς*.

Egeria] Aegeria. alij, *ἡγία*.

conceptam] conceptum.

Egretus] *adgretus*] v. supra Adgretus.

surgendo] sugrediendo.

Eiuratio] Glossis Eiurat. *ἡγία*. hinc etiam Deiurium 7. Gel. 18.

Elacatena] Helacatenes 32. Plin. vlt.

falsamentis] calciamenti.

malandrea] melandria. v. Varr. 4. de lingua. 9. Plin. 15. 1. Athen. 20.

Elicis, sulci aquary] v. infra Incillæ Inlicis, Inlicium. de Elicibus dixi ad l. 1. §. 9. ff. de aqua & aquæ pluuiæ. Elicatores, Glossis, *ἐκαστὴν ἑαυτῆς*.

Elinguem] hinc Glossis Elinguatio *ἐκαστὴν ἑαυτῆς*.

Elix] *ἐκαστὴν ἑαυτῆς*. Gloss. adde Nonium in Elixum.

Elixum

Elucum significat languidum quin & Eleucus ipsam tarditatem animæ significat Gellio 6. cap. 12. Tertull. de Corona, ab eluco defendere.

Elumbem *enul* (s) auulso.

Em adde infra Im.

Emancipari Glossis *χρησιμ.* & *Emancipatio* *χρησιμ.* & *ἐμάντις*. adde Vlpianum Titul. 10 & quæ scripti ad l. 6. Cod. de emancipat. liberorum.

qui aliorum finis domini alij, domini legunt pro domini. neutrum rectè. origo erroris non ab alio quàm Festo. Emancipare enim hoc postremo significatu videtur accipere pro mancipare, cum sint illa duo contraria: tamen interdum confunduntur illa duo. sic apud Nonium, senectus nemini emancipata. idem ac senectus nemini mancipata, idque etiam non sine aliquo respectu dicitur. Nam qui quid emancipat, alteri id mancipat: nec mancipatio vlla sine emancipatione: vt nec venditio sine emptione.

Emere *pro sumere* vide supra Abemito.

Empanda *Paganorum dea* de qua dixi ad Nonium.

Emussitate idem quod amussitata.

Endotium de particula Endo pro In, adde infra Endoplorato, Endoprocinctu, Endoizoo. & Gloss. Endopicus, Endoclosa, Endoprociscas. Endedocarit, Endofestabat, Endoribuum.

Endoplorato alij Edendoplorato. adde infra, Sub vos placo.

Implorare vide infra Implorare.

Endoprocinctu vide infra In procinctu.

incincti succincti.

Enubro vnde glossis Enibra, Enibrum, Eniber picus, Inebrae aues, Enibrae.

Epicrocum ita Glossis. vide Varronem 6. Nonium 4. 227.

Epilimma Epalimma.

Epulones quas nunc Epulones Epulares.

Epulares Epulones. vide supra Epulonos.

Equirine Ecquirine, vt sit iusiurandū per Quirinum: vt supra Eccere, per Cererem.

Equo Veli Flamini Diali adde quæ scripti supra in Ederam.

Equitate *equum publicum merere* alij, equo publico merere.

Equus Martis immolabatur vide infra October equus.

Ertum circumque antea legebatur Erceerū cītū, quod sit inter consortes, alij legunt Herctum &c. ab Hercisci. vnde illud notum in iure familie Eriscundæ, vel herciscundæ. aliis, Ertum citum, idem quod hæreditas diuisa. Glossis Herctus, citus, vt apud Seruium Ertum non Citum, patrimonium non diuisum: Ertam, ciendum, hæreditas diuidenda. Ciendæ, diuidendæ. Eriscundæ

Diaplerus.

consortes vide supra Disertiones.

libris legum Romanarum libris legum Romanorum.

Ertum sensus est, patrimonia prius ercisciebantur, id est coercebantur, seu coniungebantur, deinde ciebantur, id est, diuidebantur. Hinc Seruius 8. Æneid. Ertō non citō interpretatur, hæreditatem coercitam, nō dum tamen diuisam.

Erebum quidam ab Ereb deducunt vocabulo Hebræo vel Syriaco, quod Latinis *Erabes*. vnde Erabes vel Arabes, quasi *languis*.

Virgilium lib. 9. Æneid.

Ergo adde Nonium in Ergo.

Eritudo, seruitudo quidā ab antiquo Erus deducto à Græco *ἐρ*. Eritudinem dici arbitrantur. Verū insolens plus satis verbum seruitudinis facit, vt in eius vicem legam, seu eritudo: vt apud Nonium: & eō amplius Eueritudo, pro Eritudo.

Erugere *factum* alij ructum. alij eructum, v. 10. Gell. 7.

Ertum adde Nonium in Ertum.

E[caris mensa quadrata] vide Nonium libro 4.

Anclabris vide supra Anclabris.

Anclatur antlatur. vide supra Anclare.

Efcit *efit*. adde infra Superescit: & infra, Nec coniunctionem.

Euboscum talentum *cistopharum* vide infra Talentum.

quatuor millium denarium id falsum.

Endisium vide Hesychium *ἐνδισίον*.

climas *clysmos*, vel *κλυσμός*.

Euclatum velabra) ea ventilabra. Columellæ 2. c. 10. & Varroni 4. de lingua.

Euerriator qui accepta iure hæreditate iussa facere debet] huc adiiciendum ex verbo Herem infra, antiquos accepta hæreditate Herem Marteam coluisse.

qua qui.

distarum dictæ.

Europam vide Varronem 4. de lingua.

tutela tutela. Tutela in naui *πρόνοια*, id est cælatura, seu *κατανομή*. Phœnicibus *πρόνοια*. teste Herodoto.

effigiem effigie.

Exagogem, euectionem vide Plautum in Rudente.

Examen *Ex aquamentum* id Græci *οἶνον*. Latini sacoma vel scamma.

Examissum plura apud Nonium in Amussim.

amussis vide supra Amussis.

Exanclare vide supra Anclabris. adde Nonium in Exanclare duobus locis.

Exuberet Exuberet. Græci *ἐκπύρρον* late depulsos vt suberes *ἐκπύρρον*.

III j

exbuæ] exuberæ vel exburæ. sunt autem hoc loco Exbuæ, epotæ: à bua potionis genere; teste Nonio. vnde Vinibuæ mulieres, bibaces.

Excipuum] aliud ab Excipulo, quod Glossis *ἡδύχοιον*.

Excudere] *excudendo*] *cardendo*.

Exdor] *suare*] adde Nonium in Exdorfuare.

Exdusa] Exclutæ.

Exemplum] istud] & hoc.

Exercitationem exerciti dicebant antiqui: exercitationem exerciti *ἔξ.*] quidam ita legunt, Exercitationem, exerciti dicebant antiqui, exercitationē exercituis. Nā antiqui, teste Nonio, exerciti vel exercituis. Quin Turneb. 3. c. 5. dispungit verbū exerciti. sed ut video alia mens est Festo, ab Exercito Exercitationē: ab exercitato exercitationem declinanti.

exerciti] vide infra Exercitus.

Exercitus] homo multis negotiis exercitus. vide Nonium in Exercitum.

quarti ordinis] ordinem hic appellat id quod alij declinationem.

Exesto] sic apud Lucianum in Pseudomante, *ἔξ.* *ἡδύχοιον* *ἡδύχοιον*.

Eximile] id in resolutoriis sacris, verbi gratia, Iunonis Lucinæ, dicebatur, ad quæ nisi solutis nodis accedi fas non erat.

Exi] quod malè apud Nonium Tesit.

suffitio] de suffitionibus dixi quædam ad Varronem 4. de lingua.

Exfusa] *mersa*] vide infra Mertat.

Egregia] vide supra Abgregare.

Exilia] *stia*] vide infra Ilia.

à tenuitate *stiarum*] à tenuitate inarum. Est autem Ina, pars chartæ tenuissima. Marcellus Empiricus c. 31. ad vlcera in ano facta chartæ combustæ, seu inarum eius, confecerunt. vide infra Ilia, & Plinium.

Exilica] Exulica.

Exordium] ita apud Nonium c. 1. alij Exodum: fortè quia nullos alios auctores legunt præter Biblicos, in quibus Exodi sit mētio: & tamen fatendum vtrunque efferri, ut *ἔξ.* *ἡδύχοιον* & *ἡδύχοιον*.

Exoletus] Glossis *ἡδύχοιος*. *ἡδύχοιος*. Exoleo, *ἡδύχοιος* *ἡδύχοιος*. Exoleto *ἡδύχοιος*.

Exomides] vide 7. Gell. 12.

Exoriri] *adol. scere*] vide supra Adolefcit.

Exapillato] vide supra Elapillatum adde Nonium in Exapillato.

Expatare] pestus vitioso codice videtur vsus, & expatate pro Expatrare legisse, quod Glossis *ἡδύχοιος*.

Expellorare] vide Nonium in Expectorare.

Expergitus] *expergescit*] Glossis *ἡδύχοιος* passivè sumitur. Gellius 6. c. 10. ista re animos hominum expergebat.

Experitos, *imperitos*] Glossis Expetides, i-

gnari. Vtrū sit, Experitus hic diuersus ab experto: idem quod experts.

Experta] Experta.

expertia] experitia.

Extæ] adde de extis Regalibus, infra Regalia.

Externus] *alienus*] alienus vel alius.

Exterraneus] Exterricinus.

Extimam] adde supra ad Exitam, seu ad Extimam.

Extrarium] *sacramentum*] alij sacra: ut id referatur ad sacra familie aut gentis, qualia erant in vsu Romanis. vnde liberi in sacris paternis constituti leguntur passim in iure. de quo dicam ad legem vlt. Cod. ad Tertullianum.

Exugentes] Exurgentes. alij Exfugentes. vide Nonium in Exugebo.

Exuuiæ] vide Nonium in Exuuiæ.

Faba] de faba fressa & refriua, adde infra Frenere & Refriua.

nec tangere nec nominare *Dialis*] idem 10. Gell. 15. adde quæ scripsi supra in Ederam.

Lemuralibus iaciunt larum] idem Varro apud Nonium in Lemures 2. 13.

Fabiani, *Quintiliani*] hi Remi: ut illi Romuli partium fuerunt. Ouid. Fastor. 2.

Quintilio] vide infra Quintia prata.

Facem] vide infra Patrimi: Rapi.

aqua quæ] vide supra Aqua: & Varronem 4. de lingua.

Facessere] *Pacuius*] in Teucro apud Nonium.

Facessite *ἔξ.*] hic versus plenior apud Nonium.

Factio] Glossis *Factio*, *ἡδύχοιος* & *ἡδύχοιος*. Vnde iisdem *Facionarius*, *ἡδύχοιος*.

factiosus] adde supra Axioli. Glossis *factiosus*, *ἡδύχοιος*.

Facul] adde infra Perfacul.

Falla] *turres lignæ*] vide Nonium in Falla. inde Falarica Nonio c. 18. 20.

falando] falado, alij falanto. Id enim Græcis *φάλαγος*.

Falarica] vide Nonium in Falarica. Glossis *ἡδύχοιος*.

Falcones] vide supra, Capuam in fin. Glossis *Falcones*, *ἡδύχοιος* *ἡδύχοιος* *ἡδύχοιος*.

Falers] *a fale*] à fale.

Falsus] *rationabiliter*] *ἡδύχοιος*.

Familicosam] *Familicosam*, vel *Famicosam*.

Familia] *materfamilia*] *materfamilias*.

Pompiliorum] *Popilliorum*.

Famino] *disco*] Cato, hoc vino præfamino.

Fanaticus] Glossis *Fanaticus*, *ἡδύχοιος*, *ἡδύχοιος*.

arbor fulmine icta] vide infra Fulguritum: & Obstitum.

Fanum] *hinc fana sistere*] vide infra Sistere. à *Fano*] à Fauno.

Fasces.

Farsenum] Farcenum vel Prasenu: alij Farcenum. videtur autem id sumptum ex Plauti Milite.

Farreum] 18. Plin. 3. quod antiquis etiam horreum. vide infra Horreum.

Fartores] alio significato apud Varronem Glossis *artum*.

Fastigium] vide Nonium in Fastigium & Fastigia. hinc autem fastigatio dicta.

Fastus dicebam] iucunda *fari*) iura fari vel iuridica.

quadam] hoc verbum dispungendum. vide infra Nefasti.

Fastorum libri] Græci *ἱερογῶν*. Fastus etiam dicitur Latinis.

Fasti &c.] fandi. ita legendum Nec enim Fasti, dies festi: sed quibus licet Prætori fari iuridica verba Deo, dico, addico. ab his diebus Fastorum libri, quibus dies fastos cognoscimus: & translative, Fasti Consulares, quibus Consules singulorum annorum continentur appellati.

Fauentia] ac.

populum sacrificiis fauere iubeant, hinc illa formula, Fauete linguis. Idem Cicero tunc dicitur. 28. Plin. 21. Horatius. Virgil. 5. Æneid. Papin. 2. Sylvarum in Genethliaco Lucani. Martial. 9. Ouid. 2. Pastor. & 3. Amor. 12. 3. Elegiar. Seneca de vita beata ad Gallionem. Seruius 30 5. Æneid. Donatus Andria. Quintil. Declamat. 305. Iulius in oratione quæ *ὑποπύριον*.

Fauissa] vide 1. Gell. 10. Fauissa Nonio, quod in eis non rude æs argentumque, sed flata signataque pecunia conderetur.

callis cisternis] *que similes*] Græci *δρυοί* vocant. vide Varronem 6. de lingua. Plutarchum in Philopem. Livium 39. hinc Thesaurus, orcius translative Næuio apud Gellium 1 c. 24. Ideoque quod apud Varronem 6. de lingua id legitur. Foramen ad latus est quoddam Thesauri specie &c. nihil aliud significat, quam foramen illud factum fuisse ad modum fauissarum; quas Græci *δρυοί* vocant.

Fauistulum porcellum] a porcellum genitivus pluralis. idem enim Festus explicat festumam porcorum. ob quam festuram Fauistattem Deam, quam Alumniam Horatius vocat, colebant.

Februarius] *purgaretur*] id enim Februatē. vide Nonium in Februare.

a Lupercu] vide Varronem.

Fedum] adde Nonium in Fedum.

festum] festum.

Festum pro hostia] ita legendum infra in Festus: quin & ita scribendum, Velius Longus de Orthographia refert.

Felices arboræ quæ festum ferunt] vel in quibus ficus atra. vide Macrobiū 16. & Ph-

nium. 27.

Festum] vide Catonem de re rustica, alij legunt Festum: vnde Festores Isidori, Glossis, ferēta ferentes.

strue] vide supra Strues.

strufertarij] strufertarij.

Ferentarij] vide supra Adscriptitij.

Auxiliares] auxiliares.

Feria] Glossis *Feria* *ἄγῃ*, ab operis cessatione.

appellata] vocata.

Feria strata] de feriis conceptivis, Denicalibus, priuatis, sementinis, stultorum, vide 2. Conceptivæ, Denicales, & infra Priuatæ, Sementinæ, Stultorum.

nundina] vide infra Nundinas.

Ferire] *feruntur*] ferantur.

Feracis] *idem*] item.

Fescenim] *fescenina*] fescenia.

Fescenoe] Fesceninae vel Fescenoneæ. alij Fescenoe, alij Fescino, vt Pilumnoe, poploe, pro, Pilumni, pobli.

Festram] ostium erat minusculum in sacrario, de quo volumen scripsit Antonius Gualo, vir doctus: cuius scholam frequentabat Cicero post laborem fori: vti refert Macrobius. 3. c. 12. apud quem pro fenestram, festram legi oportet.

Festales] vide Livium 1. Virgilium 8. Æneidos: Dionysius. Plutarch. alij legunt Fæciales. vide Nonium in Fæciales.

a ferendo] vel a feta cæsa. vide infra Porci.

pacis] *que facienda ius est*] vnde Glossis *ἁγῃ*.

Felicata] Felicata.

felici] felici.

Felices] Felicones.

felice] felice.

Fescellus] *Catillones*] vide supra Catillones.

Flamen] Glossis *ἱεροπύριον*, a Dio, id est acere. vide Varr. 4. de lingua.

Flameo] *cui non licebat facere diuertium*] vide 11. Gell. 15.

fulminis eodem] fulmine eodem.

Flaminia] Flamilla, alij, Flaminica.

Patrimus & matrimus] patrima & matrima: alij patrimus & matrimus. vide infra Patrimi. Sunt autem Patrimi & matrimi, quibus in viuis est vterque parens: vel qui ex eodem patre vel matre, Græcis *ἀμφιδεῖς*, vt e contra *ἱεροδῆς* Cedreno, vterini & consanguinei.

Flaminus] *patrimus & matrimus*] patrimus & matrimus.

Camillus] vide supra Camillus.

Flator] Glossis *ἀγῃ*. Arnob. 2. Tibia calamoque flantes.

Futare] *ἰσχυρὸν* Isidoro.

Vnde confutare] & refutare, vide infra Re-
futare.

Futiles] *Vasa futilia à fundendo*] Lucatius
Grammaticus, futile, vas lato ore, fundo an-
gusto, quo utebantur in sacris Vestæ, in cuius
sacris, aquam in terra poni piaculum. Vn-
de excogitatum, vas quod stare non posset:
sed si positum, statim fundèretur. Inde
homo futilis, Terentio vas futile plenum ri-
marum.

Gaia] *Caia*, ita scribebant veteres ante
Constantinum: mulierem verò, *Gaiam*.
Festus hunc sonum literæ, non figuræ secu-
tus est. Quod ad rem ipsam attinet, vide Plu-
tarchum in Problematis. 8. Plin. 48. Iulium Pa-
xidem in Epitome Valerij Maximi de præ-
nominibus. Hoc obiter adiiciendum, mulie-
res quæ prænomine alio carerent *caias*: en-
rum libertos, *caios* & *caiz* libertos appella-
tos vide Ciceronem pro L. Muræna. & Ve-
lium Longum de Orthographia.

Galbeum] hinc galbeæ lineæ, j. in Ruscum.

Gallam bibere] adde Nonium c. 5. in Acero
sum numero 97.

Galli] vide Herodianum, Arnob. 7. Iune-
nal. Satyr. 6. Galli etiam sumuntur pro mir-
millionibus. vide infra Retiario.

Ganeum] Terentius in Adelphis.

abductum] abditum. alij obductum.

Gannitio] adde infra Nictare: dixi ad Var-
ronem lib. 4. de lingua.

Galearia] Galeria vel galerita.

Genas] *ἡλκός* sulcus

flora longo] flora lanugo: ut apud Attium
in Bacch. apud Ennium: & apud Pacuvium
in Antiopa. flori crines.

Geniales Deos] alij, Genitales Deos. nam &
ita veteres nummi, & apud Virgil. 6. Romu-
lus in celo cum diis genitalibus æcum de-
git. Et lib. 2. Georg. genitalia semina poscunt.

semina rerum] vide Varr. 4. de lingua.

à gerendo qua] à genendo, quo plurimum
posse putabant. quos postea genios appella-
runt. S. Ut hoc loci particula, genendo, sit i-
dem quod genitura,

gerulos] alij genios. non necessario. vide
Censorinum libro de die Natali.

Genialis lectus] sic genialis, hospitalis. vide
Nonium in Geniales.

qui nuptiis sternitur] qui sternitur. Vrl.

Genium] Genius Generis Deus. Nonius in
Genium & Parsimonia.

Genes Aelia] hoc non proprium Aelia gentis,
sed Cornelia, Julia, Claudia, & aliarum qua ex
multa familia] vide infra Ingens. Lium li.
4. 1. ff. de probat.

Gentilis] vide l. sepe 53. ff. de verb. signif.
Cicero de inventione. & in Topica.

Genus] *Gens*.

γῆρας *ἡλικία*.

Gerra] vide supra Gerrones: Nonium in
Gerræ.

Gesum] sic Isidorus. alij Gessum

græue iactum] græue iaculum. Scal. Gallo-
rum iaculum. vide Nonium in Gesa.

Gigeria ex multis obsoniis decerpta] Imò in-
testina, siue ventriculus gallinarum. Non. in
Gigeria, nu. 190.

Gingeriator] Girenator. alij Gingrinator.
γῆρας, ἡλικία, ἡλικία. Glossis, Gingriua, Gingri-
ba inde *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.

Gingrire anseru] hinc Gingrum Glossa *γῆρας*.
Arnob. 6. anseru gingritibus. Soli. 10.

Gliscere est crescere] adde Noniu in Gliscit.
53] vt.

Glutis] Glutis, alij Glutis, Cato uti bene
subactum, uti bene glutum fiet. Glossis Glis
glutis, humus tenax.

lenibus] lenibus.

Glocire] Gluctire.

Glonus] Globus Varroni. 4. de lingua,
Sphæra Isidoro 20. c. 2.

Cyby] cibi. alij cubi, alij rombi.

Gloria] Glossa.

Glos viri soror] & fratris vxor, Nonio. *γῆρας*
ἡλικία, ἡλικία. *Γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*. adde l. 1. §. 6.
ff. de gradibus.

Glucidatum] Clucidatus. vide supra Cluci-
datum. Glossis Gloditatus, *ἡλικία*.

Gluma] vide Nonium in Gluma Glossis
γῆρας, ἡλικία, ἡλικία.

Gnaus] Pandectis: Cnæus & ita veteres.

Ex corporis insigne] id est nævus, unde Næ-
uia familiæ cognomentum: ut natus, gnatus
naus, gnaus.

γῆρας, ἡλικία, ἡλικία.

Gnarigaua] hinc gnaritas Nonio, pro sci-
tia. hinc gnarus Tacito, & in l. 43. ff. ad Tre-
bell. Vbi tamen ignarus legitur, & Gnarus
Aufonio. Arnob. 2. Glossis Ignatotes *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.
iisdem Gnaturat. *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*. Gnaturem, *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.
Gnari *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.

Gnephosum] Gloss. Gnetosum, *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.
adde 5. Cnephosum: alij Gnetosum.

Gnitus] Gnitus.

à generalibus] à genibus.

Gradius] *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.

quia gramme fioratus] ex flore. vide Quint.
5. Fastorum.

Grallatores] Varr. 6. de lingua. Non. in
Grallatores. Plant. in Poenulo, Grullatores.
Gloss. *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.

ad similitudinem] ad simulationem.

Ex grallatorem gradu] & clauatorem gradu
Vet. Clauator, calo.

Gramia oculorum vitia] vide Non. in Gra-
mia.

Gramas] gramas: Eoles *γῆρας, ἡλικία, ἡλικία*.

Grande] hoc verbum masculini & fœmie

Hostia] quid opima hostia & prodigua. vide infra Opimæ & Prodigæ.

Hostire] Ouid. i. Fastor. Hostibus à domitis hosti anomen habet. adde infra Redhostire Nonium in Hostire & Hostimentum.

Hostimentum] adde supra Hostia, Nonium in Hostimentum. Liuium 5.

Hostis] ab hostiando, quod ex æqua causa pugnam ineat. vide Nonium in Hostimentum.

apud antiquos peregrinū] Ita Persæ hostes à Lacedæmoniis suis appellati. de peregrino dixi ad l. i. Cod. de heredib. instit.

Qui nunc hostis, perduellis] perduellio. adde legem Quos nos hostes 2. 34. ff. de verb. signific. Varronem 4. de lingua: Ciceronem 1. offic.

Cadion] ita legendum infra in Rhonde, nō Sicadion.

icit] percussit] *icit*, percutit. Nonius in *icit*.

Idulis, ouis] Ouid. Idibus alba Ioui grādiōr agna cadit. adde Macrobi. 1. Satur. 15.

Iecunatum] Incumanum, vel iecinorum. V.

Igitur] *postea*] vide Nonium in Igitur.

Ignia] Glossis ignia. *igni*.

Ignis Vesta siquando interstinctus esset] dixi ad leges xii. Tabul. adde Liuium 28.

tabulam] clabulam. S. est deminutium à clana.

terebare] verberare: alij, terere.

Ilia] ab *ina*, qua pars chartæ est tenuissima] vide 3. Exiles: ubi legitur *ilia* pro *ina*. *Ilū* videtur appellari ab Iliodoro 17. c. 9. in Ferula.

Illicet] Glossæ, Illicet, scilicet, sine dubio.

Im pro eum] Macrobi. 1. Saturn. 4.

Imago] ab imitatione dicta] ob imitationē. V. Non tantum autem imago similitudo, sed & vagina, Nonium in Imago.

Imbrax nomen cuiusdā Comici] vide 13. Gel. 14. & 15. c. 24. vide infra Obstrum, Obliquū: aliā diuersam habet significationem. vide Nonium in Imbrices.

Imbricæ] tempestate pluuiam videtur significare] à tempestate. ita lego: ut Imbrica sit à tempestate pluuiæ.

Imbutum] adde Nonium in Imbrices. alij imbutum legunt.

Immolare] mola] vide infra Molæ.

Immunis] vide infra Munem. adde etiam infra Impetum.

Plantus] in Trinummo, immune est facinus. in excusis Plauti: ut & apud Cicer. 1. de inuentione, à quo hic versus refertur, legitur immane: eoque loco nonnulli legunt immane.

Immustulus] alij Immustulus: alij, immustulus: alij Inemustulus. vide supra Alites, Plin. 10. c. 7.

Immutulus] immittat] alij mutat: alij immutat.

pangendo] vide infra Pangere.

figere] figendo.

infligere] infingere.

Impensam stipem] Impensam stipem.

Impetratum] id in auspiciis, quod in sacrificiis litatio.

Impetum] *immuni*] vide supra Immunis.

Impete] Impete: alij impetite: hinc Impetius *Riuis*.

Implorare] adde supra Endoplorato: & infra Plorare.

Impluuium] inde impluuiatus color Nonio.

compluuium] dixi ad Varr. 4. de lingua.

quo] *qua*: ita apud Varronem 4. de lingua.

Impolstias] hoc verbo vitur Gell. 4. ca. 12.

porca] vide infra Porcas.

Impas] *in*] *viuere*. Gloss.

Improles] locus obscurus & mendosus A.

Improles Gloss. Improles qui nondum vir est: *ἀνὴρ ὁ μὴ γυναικὸς*, cui contrarius,

Duicensus, qui cum prole in ciuitatem adscribebatur: vide supra Duicensus: vel qui liberos non habet. vnde Glossis *ἀνὴρ, ἀνὴρ, ἀνὴρ*. adde Victorin. de orthographia.

Imputatum] *putum*] vide infra Putus.

In] *abunitionem*] *abunitionem*: Abunitionem dixit Paulus in l. inter stipulantem 83. ff.

de usurpationib. & ut quidam putant, infrequens, probo: frequens in l. 1. §. 2. ff. de migrando. Sed Vrsinus legit, pro augmento, quod non probo: mox enim Festus aliam rē, in ad-

significationem ponit, ibi, modò auctionem. Brissotius legit, additamento.

inclamando] vide j. Ingens & Infanum.

modo auctionem] vide supra Clutum.

quis] quis.

In arculum] quod & Arculum Seruij Fragmentis.

ex malo punice incuruata] & ex omni felici arbore 10. Gell. 15. vide Scalig. 4. de lingua.

sacrificans] deest Vrsin.

Incauillatio] glossæ MS. Incauillatur, inde ridetur.

Incessere] adde infra Petissere.

inmittere] inniti.

iactu] iaculo.

Incestus] adde Nonium in Incestus.

Inchoare] quod *ἐξορᾶν*] vide Varronem 4. de Lingua.

chaos] vide supra Chaos. Ergo à *chao* Inchoare, quod & Terentius confirmat: ac proinde per h scribendum.

Incella] Incellæ vel incilia V. adde infra Incilices & Incilium: & supra Elices. l. 1. §. 5. ff. de Riuis.

Incita] significat etiam egestatem Nonio.

Integra] Integra, quod partem mensæ integeret, (nam veteres pro integere incitego

re,) *ἐν τῇ ἀνὴρ & ἀνὴρ*. In earum locum

111 111

gausapas postea instrauerunt Romani.

Inculcus] vide supra Clutum.

Incolta & *a*] vltz.

Incomitari] *Plantum*] in Curculione.

In conuentione] Conuentio pro concione, vt apud Varronem 4. de lingua.

Increpitare] vide supra Creperum.

Increpitato] increpato. V. adde Nonium in Increpitat.

Indepises] adde Nonium in Indipiscere.

Indictuum funus] adde infra Quiris in f. & in Simplicidaria. Varronem 4. & 6. de lingua Latina. hoc autem modo funus dicebatur. ollus Quiris letho datus est. & apud Terent. Phorm. actu 5. scen. vlt. Exequias Chremeti, quibus est commodum ire, iam tempus est. eo alludens Ouidius 2. Amorum, loquens de Pittaco, Occidit (inquit) exequias ferte frequenter aues.

Indiges] *ἰνίγης*, Gloss.

Indigitamenta] Gloss *ἰνίγναι βύβλα*.

Indigitanto] *imprecanto*] indigitando, imprecando.

Indoles] adde infra Suboles: v. Nonium in Indolem.

Incrementum] olescere enim est crescere.

Industria] *ἰνδυσία* in *ἰνδυσία*. Gloss.

Inebra] inhibere 12. lido. 1. Inibere, Glossa *ἰνέβρα*. vide supra Enubro.

Inepte] vide infra Ipsepe.

Inermas] hinc Inermus Nonio.

Iners] inde Inertitudo.

Infectores] *ἰνέκτες*.

Effectores] vide infra Offectores.

Efficiunt] efficiunt.

Inferia] quæ & inferilia, Glossis *ἰνέφρια*. Inferia iisdem *ἰνέφρια*. iisdem Inferilia *ἰνέφρια*.

Inferum] inferum.

Infulati] *flamines*] sacerdotes.

Infindere] infundere, Gloss.

Infi, incipit] hinc info. 2. 2. 4.

Infiari creditum fraudare] lido. 15. c. 2. 6. l. 14. ff. Depositi. l. 2. ff. de except. l. 7. ff. de solution. l. 61. ff. de furtis. hinc inficiator. Cicero 1. de Orator. Quintilian. 7. c. 2. 7. c. 2. Martiali. Nonio tamen Inficiatores, falsi criminis obiectores. hinc inficiatio § quædam. Instit. de act. l. 16. ff. Iudicatum solui l. 67. ff. de furtis.

Infra classem] primam scilicet: in qua censentur ij, qui centum millia æris, aut supra possidebant, Dionys. Liv. aut, vt Plinius scribit 37. c. 3. centum & decem millia. Alconius 7. in Verrem, centum millia sestertiorum. Gell. 7. c. 13. cxxv. millia æris.

abfuitne] furtine.

Infula] vide supra Exinfulabat.

Ingens] *augendi*] vide supra In.

genos] vide supra Gens.

Inglunies] *glumia*] dixi ad Nonium 2. numero 377. adde supra Degunare.

Gutrus] gutta, alij glutus, qui aliis glutto: *βούτρυς* Græcis.

Inhibere] vide Ciceronem 13. ad Atticum.

Inungere] ungere.

Inigere, iungere] inigere.

Minare] vide supra Agere & Agasones.

Ininges] adde infra Iuges.

10 *Iniurium perisurium*] iniurius, perisurus, ita lego. alii Iniurius, qui contra ius facit.

Inlex] illex. Nonio & Illix.

Ab inliciendo] vide supra Adlicet.

Plantum] in Afinaria.

Inlices] vide supra Incillæ.

Inlicitator] adde infra Licitari.

Inlicium] vide Varronem 4. de lingua, alij *Indicum*.

Concionem] concilium.

20 *Collicia*] collicia V. adde supra Incillæ, Inlices, Elicium. Catonis 1. de re rustica, colliciares.

Inori minores] Inori sine ore. alij legunt Inori, Inores. hinc Inores ostræ Lucillio. Sat. apud Nonium in Ostrea. vide Gellium 7. c. 6. Quædam animalium alia alio carent sensu, aut circa natura gignuntur, aut inora, inauritate.

30 *In pelle lanata nona nupta cõsidere solet*] hoc tribuitur soli Flamini & flaminicæ à Seruio.

In precinctu] in *ἰνέκτῳ* *παλῳ*: adde supra Endoprocinctu.

Inquilinus] *ἰνέκ*] velut.

Insanum] adde & confer huic loco Nonium in Insanum.

pro valde] deest Lipsio: & aliàs ita, apud Plautum.

Plantum] in Mostellaria.

40 *Inseque*] *ἰνέκ*] Gloss. hinc Liuius Andronicus initio Odysseæ. Inseque musa virum. & infra, secessiones narrationes. adde 18. Agell. 9. l.

Insignes] *femina*] femore,

Quasi insigniti] vide Nonium in Insignite.

Insipare, inicere] vide infra Supat: Varronem 4. de lingua.

Insipere farinulam] vide supra Supat.

Pulvis] pullis.

Insons] vide infra Sons.

50 *Sonticum*] vide infra Sonticum.

Insuasum] suasum. vide infra Suasum: alij legunt insuorsum.

colorem] is color impluuiatus à Nonio appellatur c. 16.

Ex fumo so stillicidie] fumato stillicidio, Nonio. hinc Glossis Insuasum *ἰνέκ* *ἰνέκ* *ἰνέκ*.

60 *Insula*] frequens verbum in iure, quod quid sit, vide in l. 3. § 2. ff. de offic. præfect. vigil. l. 18. ff. locati. l. 91. ff. de legat. 3. Inde Insularius.

l. 16. § 1.

L. 16 §. 1. ff. de usu l. 1. §. 1. ff. de Instit. action.

cinguntur] coniunguntur.

Intempestem] Glossis Intempesta, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη.

tempestatem] v. infra Tempestatem.

Interapedo] Glossis ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη.

Inter cutem] flagitatos] Intra cutem flagitatos. v. Intercutitos.

Intergerini] alij Intergerij, alij, intergerini: alij Intergerriui, à gerris, id est, cratibus. Vnde Craticij & coneraticij dicuntur in iure l. cum duobus §. 1. Item Mela 15. ff. pro socio. dixi infra in Solea. Glossis Intergerinus paries. ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη.

Internecinum] Internecinum, Græci ἀνέστη, Glossæ MS. Internecida, qui falsum testamentum fecit, & ob hoc hominem occidit.

Internecio] Glossis Internecio, ἀνέστη.

interfectio] deest Vrsino.

Inuoluus] Inuoluulus.

Inuisa] locus mendosus. Scal. legit, Ious esto. Sed tamen quia id minimè cohæret cum sequentibus, hanc lectionem postea repudiat L. pl. 39. c. 20. ita emendat, Iosipse, pro ipsipite: & ita Gloss. Iosipse αὐτός. Fortasse legendum Iouiustæ, ut sit compositum à Ioue & iustæ, ea forma qua dicimus subuerbustæ.

Ipsipe] ipsipite. Gloss. αὐτός. Sic Cato mihipite posuit, pro mihipsi. alij ipsipti pro ipsimes. vide incopte. Hic notandum Claudium Imperatorem multasse Senatore: quod Ille pro ipse dixisset.

Ipsulices] Ipsiplices quæ Glossis αὐτόπληκτες quæ.

Irci genus] Ircens, ut in voce sequenti infra. fortasse legendum Ircia, ut apud Isid. 20. cap. 2.

Ircella] fortè vrnula.

Ircipes] ita apud Varr. 4. de ling. alij Ircipes.

Ircitallus puer] Hirquitallus s. in Hirquitalli. Glossis Ircitalus αὐτόπληκτες: & Ircuis αὐτόπληκτες, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη, ubi fortasse legendum ἀνέστη, ἀνέστη.

Ita mehercules] Ita me Hercules.

Italos] vitulos.

Italis] ab Italis.

Italia] adde Thueydid. 6. Varr. 2. de re rust. 5. Colum. 6. in prin. Virg. Æn. Dionys. 1. Antiquit. 11. Gell. 1. Apollodorum in Bibliotheca Stephan. de urbibus.

ab Attelido appellata] de eo nihil extat. fortè legendum, ab Atte Lydo, quasi Attalia. Lydos aliàs in Italiam venisse constat ex Strabone 5. Herodot. 1. & Dionys. 1.

Itanida] Itonis.

Iubar] v. Varr. 4. & 6. de lingua.

Iubere] adde Nonium in Iubere.

Iubilare] Idem Varr. 5. de lin. galij Iobilare.

Iuge auspiciu] Cic. 1. de diuinat. v. Seruij fragmenta in illud, Primū omen equos in gramine vidi. Iugeris enim, quod ex iunctis bobus fit. Id etiam obseruabant ne prodituro magistratui disiectis bubus plaustrū obuia veniret.

cum iunctum] cum iunctum.

Iugere] v. Nonium in Tegillum, ubi vigere mulus, pro iugere muluos. Glossis Iugit. αὐτός pro iunctis.

Iuges] adde supra Iniuges. Glossis Iugites αὐτός, ἀνέστη.

Iugula] Glossis ἀνέστη, ἀνέστη.

quasi nex iuglandis] aliter. v. Varr. 6. de ling. quod inter eius humeros videtur iugulum.

Iugum sub quo videtur] v. Liu. & Florū. alia significatione Iugum αὐτός, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη.

Iunium] à Iunone] Varr. 9. de ling. à Iunioribus: quin & ipse Festus in Maius: adde Ouid. 6. Fastor. & Macrobi. 1. Saturnal.

Iurare Flamini Diale fas non erat] Hinc illa verba Pretoris in Edicto perpetuo, sacerdotē vestalem & Flaminem dialem in omni mea iurisdictione iurare nō cogam 10. Gell. 16. adde Plut. Problemat.

Iurgatio] iuris actio] iuris agnum. ita iurgū. definitur in c. forus §. iurgium de verb. significat. adde Nonium in Iurgium.

Iussa] iusa.

Iusti dies, &c.] alia significatione Iusti dies sumuntur apud Gel. 20. c. 1. p. Iustitio, id est iuris interstitio & cessatione inter litigatores.

Iuuenalia] Iuuenilia, non malè. nam verumque Iuuenalis & Iuuenilis dicitur Glossis.

Iuuentutis sacra] Iuuentatis: adde Nonium in Iuuentus, Iuuenta, & Iuuenilitas.

Labes] alio significato Labes: in iure hiatū terræ & χάσμα significat. l. 15. §. 2. 11. Serui l. ult. ff. locati: & Glossis labes αὐτός idē quod Lues.

Lacerare] Laniare] alia ratio Brymi apud Græcos à quibus ἀνέστη.

Lacinia] v. 3. Dilaniare. Glossis ἀνέστη, Lacinia, Ambria.

quod] quædam.

capitis] pectoris ornamentū v. Varro. malè Nonio capitis ornamentum. (seductio.

Lacit] vide 3. Adlicit. hinc Gloss. Lecebra

Lacessere] v. 7. Petissere, Noniam Lacessere.

Lactat] v. Nonium in Lactare.

Lacobriga] Brigæ] ex Arcobriga v. & Ercobriga. Vrs. Ceterū Bryga veteri Hispanica ling. oppidū dicitur. hinc illa in Hispania oppida Arcobriga, Arabriga, Augustobriga, Carobriga, Crolibriga, Deobriga, Iulobriga, Lacobriga, Mirobriga, Midobriga, Merebriga, Nertobriga, Nemetobriga, Obriga, Segobriga, Tontabriga, Talabriga, siue Alabriga, Turobriga, Vertobriga.

Lacuna] lacuna] limam, alij λίμνη. Lamæ Glossis λακύναι: τήνη, id est Lutulenti loci.

Lustrum] λουτρόν. v. 7. Lustra.

Lacus] lacus] fruendus. Vrs.

dilectus] v. 3. dilectus.

Lana] militare vestimentum esse ait Nonius in Lana.

habitus] habuit. Vrs.

χλαῖνη] χλαῖνη. Vrs.

exbuæ] exuberæ vel exburæ. sunt autem hoc loco Exbuæ, epotæ: à bua potionis genere; teste Nonio. vnde Vinibuz mulieres, bibaces.

Excipuum] aliud ab Excipulo, quod Glossis *ἐκκίπιον*.

Excudere] *excudendo*) credendo.

Exdorsuare] adde Nonium in Exdorsuare.

Exdusa] Exclutæ.

Exemplum] istud) & hoc.

Exercitationem exerciti dicebant antiqui: exercitationem exerciti] *Exerciti*] quidam ita legunt, Exercitationem, exerciti dicebant antiqui, exercitationē exercitiis. Nā antiqui, teste Nonio, exerciti vel exercitiis. Quin Turneb. 3. c. 5. dispungit verbū exerciti. sed vt video alia mens est Festo, ab Exercito Exercitationē: ab exercitato exercitationem declinanti.

exerciti] vide infra Exercitus.

Exercitus] homo multis negotiis exercitus. vide Nonium in Exercitum.

quarti ordinis] ordinem hic appellat id quod alij declinationem.

Exesso] sic apud Lucianum in Pseudomante, *ἐξο χηστιαστικῶν ἀπικουρίων*.

Eximilis] id in resolutoriis sacris, verbi gratia, Iunonis Lucinæ, dicebatur, ad quæ nisi solutis nodis accedi fas non erat.

Exis] quod malè apud Nonium Tesht.

suffitio] de suffitionibus dixi quædam ad Varronem 5. de lingua.

Exfuit] *mercat*] vide infra Mertat.

Egregia] vide supra Abgregare.

Exilis] *illa*] vide infra Illia.

a tenuitate chartarum] a tenuitate inarum. Est autem Ina, pars chartæ tenuissima. Marcellus Empiricus c. 31. ad vlcera in ano facta chartæ combustæ, seu inarum eius, conferunt. vide infra Illia, & Plinium.

Exulica] Exulica.

Exordium] ita apud Nonium c. 1. alij Exodum: fortè quia nullos alios authores legunt præter Biblicos, in quibus Exodi fit mērio: & tamen fatendum vtrunque efferri, vt *ἐξόδιον* & *ἐκλόγιον*.

Exoletus] Glossis *ἐξολετός, περικανός*. Exoleo, *περικανός*. Exoleto *περικανός*.

Exomides] vide 7. Gell. 12.

Exoriri] *adolescere*] vide supra Adolescit.

Exrapillato] vide supra Enaphilatum adde Nonium in Exrapillato.

Expatare] Pectus vitioso codice videtur vsus, & expatate pro Expatriare legisse, quod Glossis *ἐκπατῆν*.

Expellorare] vide Nonium in Expectorare.

Expergitus] *expergescens*] Glossis *ἐκπερῆς* passiuè sumitur. Gellius 6. c. 10. istare animos hominum expergebat.

Experitos, imperitos] Glossis Expetides, i-

guari. Vtrū sit, Experitus hic diuersus ab experto: idem quod experts.

Experta] Experta.

expertia] expertitia.

Extā] adde de extis Regalibus, infra Regalia.

Externus] *alienus*] alienus vel alius.

Exterranens] Exterricineus.

Extimam] adde supra ad Exitam, seu ad Extrimam.

Extrarium] *sacramentum*] alij sacra: vt id referatur ad sacra familiæ aut gentis, qualia erant in vsu Romanis. vnde liberi in sacris paternis constituti leguntur passim in iure. de quo dicam ad legem vlt. Cod. ad Tertulianum.

Exurgentes] Exurgentes. alij Exsurgentes. vide Nonium in Exurgebo.

Exuua] vide Nonium in Exuuiæ.

F *aba*] de faba frella & refriua, adde infra Frendere & Refriua.

nec tangere nec nominare Diali] idem 10. Gell. 15. adde quæ scripsi supra in Ederam.

Lemuralibus iaciunt lani] idem Varro apud Nonium in Lemures 2. 13.

Fabiani, Quintiliani] hi Remi: vt illi Romuli partium fuerunt. Ouid. Fastor. 2.

Quintilio] vide infra Quintia prata.

Facem] vide infra Patrimi: Rapi.

aqua qua] vide supra Aqua: & Varronem 4. de lingua.

Facessere] *Pacuius*] in Teucro apud Nonium.

Facessite] *Ec.*] hic versus plenior apud Nonium.

Factio] Glossis *Factio, οὐκωρία & οὐκωρία*. Vnde iisdem *Facionarius, οὐκωριαστής*.

factiosus] adde supra Axioli. Glossis *factiosus, οὐκωριαστής*.

Facul] adde infra Perfacul.

Falla] *turres lignæ*] vide Nonium in Fallæ. inde Falarica Nonio c. 18. 20.

falando] *falado*, alij *falanto*. Id enim Græcis *φάλαγγις*.

Falarica] vide Nonium in Falarica. Glossis *χηρκαλίτρα*.

Falcones] vide supra, Capuam in fin. Glossis *Falcones, οὐκωριαστής*.

Falere] *a sale*] a sale.

Falsus] *rationabiliter*] *αἰαλῆς*.

Famelicosam] *Familicosam*, vel *Famicosam*.

Familia] *materfamilia*] *materfamilias*.

Pompilorum] *Popilliorum*.

Famino] *disco*] Cato, hoc vino præfamino.

Fanatica] Glossis *Fanaticus, ἱερὴν καὶ ἱερὴν*.

arbor fulmine illa] vide infra Fulguritum: & Obstitum.

Fanum] *hinc fama sistere*] vide infra Sistere. *a Fano*] a Fauno,

Farse-

Farsenum] *Farcenum* vel *Frasenū*: alij *Farfenum*. videtur autem id sumptum ex Plauti Milite.

Farreum] 18. Plin. 3. quod antiquis etiam horreum. vide infra *Horreum*.

Fartores] alio significato apud Varronem Glossis *artores*.

Fastigium] vide Nonium in *Fastigium* & *Fastigia*. hinc autem *fastigatio* dicta.

Fastus diebus] *iucunda fari*) iura fari vel iuridica.

quadam] hoc verbum dispungendum. vide infra *Nefasti*.

Fastorum libri] Græci *ἱεράβιβλῳ*. *Fastus* etiam dicitur Latinus.

Fasti *Sc.*] *fandi* ita legendum. Nec enim *Fasti*, dies festi: sed quibus licet Prætori fari iuridica verba *Do*, *dico*, *addico*. ab his diebus *Fastorum libri*, quibus dies fastos cognoscimus: & translative, *Fasti* Consulares, quibus Consules singulorum annorum continentur appellati.

Fauentia] *as*) *ac*.

populum sacrificiū fovere iubeant; hinc illa formula, *Fauete linguis*. Idē Cicero *in de divinat.* 28. Plin. 21. Horatius. Virgil. 5. *Æneid.* Papin. 2. Sylvar. in *Genethliaco* Lucani. Martial. 9. Ouid. 2. *Fastor.* & 3. *Amor.* 12. 3. *Elegiar.* Seneca de *vita beata* ad Gallionem. Seruius 3. *Æneid.* Donatus Andria. Quintil. *Declamat.* 305. Iulius in oratione quæ *ὑποπύων*.

Fauissa] vide 1. Gell. 10. *Flauilla* Nonio, quod in eis non rude æs argentumque, sed *flata* signataque pecunia conderetur.

callu cisternis que similes] Græci *συνωγε* vocant. vide Varronem 6. de lingua. Plutarchū in *Philopæm*. Liuium 39. hinc *Thesaurus*, orcius translative *Nævio* apud Gellium 1. c. 24. Ideoque quod apud Varronem 6. de lingua id legitur. *Foramen aalatus* est quoddam *Thesauri* specie &c. nihil aliud significat, quam *foramen* illud factū fuisse ad modum *fauillarum*, quas Græci *συνωγε* vocant.

Fanfulum porcellum] *porcellum* genitivus pluralis idem *Festus* explicat *feturam* porcorum ob quam *feturam* *Fauistatrem* Deam, quam *Alumnā* Horatius vocat, colebant.

Februaria] *purgaretur*) id enim *Februare*. vide Nonium in *Februario*.

a Luperco] vide Varronem.

Fedum] adde Nonium in *Fordum*.

festum] *folium*.

Festam pro hostia] ita legendū infra in *Festus*: quin & ita scribendum, Velius Longus de *Orthographia* refert.

Felices arboræ quæ fructum ferunt] vel in quibus *ficus* atra. vide Macrobiū 16. & Plin.

nium. 27.

Ferulum] vide Catonem de re rustica, alij legunt *Fertum*: vnde *Ferctores* *Isidori*, Glossis, *fercta ferentes*.

Strue] vide supra *Strues*.

Struferclarij] *struferclarij*.

Ferentarij] vide supra *Adscriptitij*.

Auxiliares] *auxiliatores*.

Feria] Glossis *Feria* *ἄγλα*, ab operis cessione.

appellata] *vocata*.

Feria strata] de feriis conceptiuis, *Denicalibus*, *priuaris*, *sementinis*, *stultorum*, vide 5. *Conceptiue*, *Denicales*, & infra *Priuate*, *Sementinæ*, *Stultorum*.

nundina] vide infra *Nundinas*.

Ferire] *feruntur*) *ferantur*.

Ferocit] *idem*) *item*.

Fescenim] *fescenina*) *fescenia*.

Fescnoe] *Fescenina* vel *Fescenonea*. alij *Fescenoe*, alij *Fescino*, vt *Pilumnoe*, *poploe*, *pro*, *Pilumni*, *pobli*.

Festram] *ostium* erat minusculum in *facrario*, de quo volumen scripsit *Antonius Gaiso*, vir doctus: cuius scholam frequentabat *Cicero* post laborem fori: vti refert *Macrobius* 3. c. 12. apud quem *pro fenestram*, *fenestram* legi oportet.

Festales] vide *Liuium* 1. *Virgilium* 8. *Æneidos*: *Dionysius*. *Plutarchus*. alij legunt *Fæciales*. vide *Nonium* in *Fæciales*.

a ferendo] vel *a feta cæsa*. vide infra *Porci*.

pati que facienda inest] vnde Glossis *ἄγλα*.

Felcata] *Felicata*.

felicu] *felicis*.

Felicones] *Felicones*.

felice] *felice*.

Fiscellus] *Catillones*] vide supra *Catillones*.

Flamen] Glossis *ἱεραγῶν*, a *Dio*, id est *aere*. vide *Varronem* 4. de lingua.

Flameo] *cui non licebat facere diuertium*) vide 11. Gell. 15.

fulminu eodem] *fulmine eodem*.

Flaminia] *Flamilla*, alij, *Flaminica*.

Patrimus & *Matrimus*] *patrima* & *matrima*: alij *patrimus* & *matrimus*. vide infra *Patrimi*. Sunt autem *Patrimi* & *matrimi*, quibus in viuis est vterque parens: vel qui ex eodem patre vel matre, Græcis *ἀμφιδεῖς*, vt e contra *ἱερόδαις*, *Cedreno*, *uterini* & *consanguinei*.

Flaminus] *patrimus* & *matrimus*) *patrimus* & *matrimus*.

Camillos] vide supra *Camillus*.

Flator] Glossis *ἄγλας*. *Arnobius* 2. *Tibia calamique flantes*.

Flemina cum ex labore & a sanguine defluit circa tales. Idem in Tama infra eo. adde Boa supra eodem. Et Placid in glossis, Fleminum esse ait, vestem in quam, ambulando, sanguis in pedes defluit.

Fustra hinc deflustrare vel deflustrari, id est sedare, vel sedari, quietum reddere, vel reddi: quo verbo Tertullianus usus videtur libro de Pallio: quem auctorem cum ea parte videam corruptum, emendabo ut potero: Sic & mari, inquit, fides infamis, dum flabris aquarum mutantibus detranquillat probum: deflustrat intemperatum: & ex tempore de decumanis inquietat.

Focufomenta a *foculi* a *focendo*, id est calefaciendo: hinc Glossis Fomentatio *πυρρῆς*. adde Nonium in Focillatur & Focula.

Fedus hostia) hostia, ut supra in Fedum.

Feda) feda, feta.

Folliculare) seu folliculus *ἀνθήκη*.

Lella) tella.

a quo *Vita follicularis*) a quo vita folliculus: vel, follicula res, ita lego. Nam folliculum Nonio pro corpore sumitur.

Fons a *fundendo*) ideo veteribus dicebatur fons, non fons.

Fomites) adde supra Defomitatum.

Fornalia) vide Varronem.

Forago) a *forando*) a forando.

Forbeam) alij Fibram.

foris) antea Fibra.

Forcipes) forma id est *callida*) idem Velius Longus libro de Orthographia.

Fordicidius) quæ & Hordicalia. Cato 2. de re rustica, celebrata 7. Kalend. Maij. Glossis *Συνία*, *ἡνίκα* & *ἡνίκ*. vide infra Horda. Varronem lib. 5.

Bonesforda) *ἡνίκ* *ἡνίκ*.

Forma) calidam) calidum.

deforma) formida.

hieme formido) hieme calido, formido.

Formucapes) formucapes, rectè: vide in Forcipes.

Formacalia) vide infra Popularia sacra.

Foris) forestes, forestis, forotes: alij forestes: alij, forestis, ut infra in Hortum, & in Sanates.

Forum) *ῥῆμα*) vicis. cum is qui provincie præest, forū agere dicitur: & de controversiis forū cognoscit. Lucas in Actis, *αἱ ἀπορίαι ἀγρίῳ* *ῥῆμα*: adde Ciceronem 1. Epistolarum, & 7. in Verrem. Servius ad illa verba Virgilij 1. Æneidos. Indicitque forum. adde Cæsarem, Plinium. Galli *Tenar les Effats*. adde quædam ex Nonio in Fora, in fine.

Vestibulum sepulchri) vide Ciceronem 2. de Legibus.

ferculum) fercula, alij ferula.

Frater *ἱερεύς*) *ἱερεύς* v. 13. Gell. 3.

Fratriare) *ἱερείαν* *puerorum*) puellorum.

Fraus) vide Nonium in Fraus: ita legendum. Liu. 23. fraudem fraus: pro, fraudem ausi.

Fregella) *ῥῆμα* *ἡνίκ*) illim.

Frendere) *ῥῆμα* *ῥῆμα*) Glossis faba fresa *ἡνίκ*. faba solida *ῥῆμα*. de Refriua vide infra Refriua.

Frigere) *ῥῆμα* *ῥῆμα*.

Fringilla) *ῥῆμα* *ῥῆμα*) vide Nonium in Frigere.

Frisula) Glossis *ῥῆμα* *ῥῆμα*. iisdem *ῥῆμα*. vascellum. adde l. 11. §. solutam. §. ff. de pignoratitia.

Frontem antiqui masculino genere) vide supra Corius: & infra masculino, & Nonium cap. 3. in Frontem.

Frutinal templum Veneris) Veneris fruti minerunt Solinus, Augustin. 4. de ciuit. 21. Est autem verbum detruncatum ex *ῥῆμα*. Sic Venus Murti dicebatur. Cæterum quidā hoc loco legunt, Frucinal, alij, Erucinal, ut sit templum Veneris Erucinae, quod duplex, in Capitolio, scilicet, & ad portam Collinam fuisse restatur Liuius 22. 23. 30. 40. hanc deam Iſim Glossæ vertunt.

Frux) idem enim cognomen Veneris, ut dixi: alij legunt frux vel frugi.

Frax) ita legendum, Frux, frugis dixerunt antiqui. fructum & fructam a fruor.

Fucilis) a fuco: alij, futilis: alij, fucilia.

Fulgere) *ῥῆμα* *ῥῆμα*) vide Varronem 4. de lingua. De fulguribus quæ peremptalia, pestifera, postularia, prouorsa, renouatiua. vide infra Peremptalia, Postularia, Prouersum, Renouatiuum.

Fulguratum) *ῥῆμα* *ῥῆμα*) vide supra Fanatica: adde infra Obstitum.

Fulmen) a fluere) a fuluore, alij a fulgore.

Fundus) *ῥῆμα* *ῥῆμα* quæque dicitur *ῥῆμα* rei) vide Ciceronem pro Balbo, Tum sit fundus, cum scita ac iussa nostra sua sententia comprobatur. Plautus in Trinum. ei rei fundus pater sit potior. Adde Gellium 16. 17. & 19. c. 3.

Furcalles) vide supra Ærumoulas: & infra, Muli Mariani.

Quibus homines suspendebant) Imò quibus movebatur aliquid.

Furnalia) Furrinalia. Varro quinto de lingua (unde Furrinalis flamen & Furrinales ferie. Varro 4. & 6.) alij Furinalia ex fastis marmoreis scribunt, quæ viii. Kal. August.

Furum nigrum) §. 1. Instit. de obligat. ex de hñto l. 1. §. 1. ff. de furtis.

Futus

Futare] *ἰαλῶ* Isidoro.

Vnde confutare] & refutare, vide infra *Re-*
futare.

Futiles] *ἡ ἀσφαλὶς ἂν fundendo*) Lutatus Grammaticus, futile, vas lato ore, fundo angusto, quo utebantur in sacris Vestæ, in cuius sacris, aquam in terra poni piaculum. Vnde excogitatum, vas quod stare non posset: sed si positum, statim funderetur. Inde homo futilis, Terentio vas futile plenum rimarum.

Gaia] *Caia*, ita scribebant veteres ante Constantinum: mulierem verò, *Gaiam*. Festus hunc sonum literæ, non figuræ secutus est. Quod ad rem ipsam attinet, vide Plutarchum in *Problemat.* 8. Plin. 48. Iulium Pa-
xidem in *Epitome Valerij Maximi* de prænominibus. Hoc obiter adiciendum, mulieres quæ prænominibus alio carerent *caias*: earum libertos, *caios* & *caiz* libertos appellatos vide ciceronem pro *L. Muræna*. & *Velium Longum* de Orthographia.

Galbeum] hinc *galbez* lineæ, *ἴ* in *Ruscum*.

Gallam bibere] adde Nonium c. 5. in *Acrosum* numero 97.

Galli] vide *Herodianum*, Arnob. 7. *Iunena*. Satyr. 6. *Galli*, etiam sumuntur pro *millonibus*. vide infra *Retiario*.

Ganem] Terentius in *Adelphis*.

abduellum] *abditum*. alij *obductum*.

Gannitio] adde infra *Nictare*: dixi ad *Varonem* lib. 4. de lingua.

Galearia] *Galeria* vel *galerita*.

Genas] *ἡ γένεσις* *ἡ γένεσις*

flora longo] *flora lanugo*: ut apud *Attium* in *Bacch.* apud *Ennium*: & apud *Pacuvium* in *Antiopa*. *flori crines*.

Geniales Deos] alij, *Genitales Deos*. nam & ita veteres nummi, & apud *Virgil.* 6. *Romulus* in cælo cum diis genitalibus æsum de-
git. Et lib. 2. *Georg.* genitalia semina poscunt.

semina rerum] vide *Varr.* 4. de lingua.

à gerendo qua] à *genendo*, quo plurimum posse putabant. quos postea *genios* appellarunt. S. Ut hoc loci particula, *genendo*, sit idem quod *genitura*,

gerulos] alij *genios*. non necessario. vide *Censorinum* libro de die *Natali*.

Genialis lectus] sic *genialis*, hospitalis. vide *Nonium* in *Geniales*.

qui nuptiis sternitur] qui sternitur. *Vrs.*

Genium] *Genius* *Generis Deus*. *Nonius* in *Genium* & *Parifimonia*.

Gens Aelia] hoc non proprium *Aelia* gentis, sed *Cornelia*, *Iulia*, *Claudia*, & aliarum qua ex multis familiis] vide infra *Ingens*. *Livium* li. 4. 1. ff. de probat.

Gentilis] vide *L. sepe* 53. ff. de verb. signif. *Cicero* de *inventione*. & in *Topicis*.

Genus] *Gens*.

γῆρας *ἡ γῆρας*.

Gerra] vide supra *Gerrones*: *Nonium* in *Gerræ*.

Gesum] sic *Isidorus*. alij *Gessum*

græue iaculum] *græue iaculum*. *Scal.* *Gallo-*
rum iaculum. vide *Nonium* in *Gesa*.

Gigeria ex multis obscuris decerpta] Imò in-
testina, siue *ventriculus gallinarum*. *Non.* in
Gigeria, nu. 290.

Gingriator] *Girenator*. alij *Gingrinator*.
ἡ γῆρας ἡ γῆρας. *Glossis*, *Gingriua*, *Gingri-*
ba *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας*.

Gingrire anferu] hinc *Gingrum* *Glossa* *ἡ γῆρας*.
Arnob. 6. *anferu* *gingritibus*. *Soli.* 10.

Gliscere est crescere] adde *Nonium* in *Gliscit*.
ἡ γῆρας.

Glutis] *Glētis*, alij *Glutis*, *Cato* ut bene
subactum, ut bene glutum fiet. *Glossis* *Glis*
glutis, *humus tenax*.

lenibus] *lenibus*.

Glocire] *Glocire*.

Glommus] *Globus* *Varroni*. 4. de lingua,
Sphæra *Isidoro* 20. c. 2.

Cyby] *cibi*. alij *cubi*, alij *rombi*.

Gloria] *Glossa*.

Glos viri soror] & *fratris vxor*, *Nonio*. *ἡ γῆρας*
ἡ γῆρας. *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας*. adde *l. 1. §. 6.*
ff. de gradibus.

Glucidatum] *Clucidatus*. vide supra *Cluci-*
datum. *Glossis* *Gloditatus*, *ἡ γῆρας*.

Gluma] vide *Nonium* in *Gluma* *Glossis*
ἡ γῆρας *ἡ γῆρας*.

Gnaus] *Pandectis*: *Cnæus* & ita veteres.

ἡ γῆρας *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας* id est *gnæus*, unde *Næ-*
via *familæ cognomentum*: ut *natus*, *gnatus*:
naus, *gnaus*.

ἡ γῆρας *ἡ γῆρας*.

Gnarigant] hinc *gnaritas* *Nonio*. pro sciē-
tia. hinc *gnarus* *Tacito*, & in *l. 43. ff. ad Tre-*
bell. Vbi tamen *ignarus* legitur, & *Gnarutis*
Aufonio. *Arnob.* 2. *Glossis* *Ignatures* *ἡ γῆρας*
ἡ γῆρας *Gnarurat*. *ἡ γῆρας* *Gnarurem*, *ἡ γῆρας*
ἡ γῆρας *Gnari* *ἡ γῆρας*.

Gnephosum] *Gloss.* *Gnephosum*, *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας*.
adde *ἡ γῆρας*. *Cnephosum*: alij *Gnetosum*.

Gnitus] *Gnitur*.

à generalibus] à *genubus*.

Gradius] *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας*.

quia gramme sicutus] ex flore. vide *Quint.*
5. Fastorum.

Grallatores] *Varr.* 6. de lingua. *Non.* in
Grallatores. *Plant.* in *Pœnulo*, *Grallatores*.
Gloss. *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας*.

ad similitudinem] ad simulationem.

ἡ γῆρας *ἡ γῆρας* *ἡ γῆρας* & *clauatorem gradu*
Vet. *Clauator*, *calo*.

Gramia oculorum vitia] vide *Non.* in *Gram-*
ia.

Gramas] *gramas*. *Æoles* *ἡ γῆρας*, *ἡ γῆρας*.

Grando] hoc verbum masculini & femine

mini generis esse Nonius scribit in Grando.

Grassari; Glossa *ἀμφοτέρωθεν*. Grassator, *ἀμφοτέρωθεν*. adde Nonium in Grassari.

Grassari; grassari.

gradi ambulare est: Unde tractum *grassari*. Sic grassari Nonio, ambulare.

Graustellus; Rauastellus. V. infra Raui coloris appellantur.

Plautus in Epidico.

Grane as dictum à pondere; Hinc graue Nonio, ponderosum.

quia deni asses &c. quia asses singuli pondus libram efficiebant: deni asses, denarium, ab hoc assis numero dictum, V. vide 33. Plin. 3. & infra Sextentarij.

libras; libras.

sed bello Punico; vide infra Sextentarij.

librarius; libralibus.

tantundem; tantuli.

Grauida; inde Grauidauit. impleuit. Non. *inciens*; Glossa, inciente, innittente, pariente, à ciendo & inuocando proximos quosque auxiliores.

Greges; *ἄγρια ἵππων*.

Gricena; Gricena.

Gruma appellatur genus machinula; vide Hygenum libro de limitibus. Gnuma, vide Gruma, Nonio c. 1. numero 316. hinc de grumare ferrum, de grumari, grumam dirigere apud eundem Nonium. Glossis Grumat, *μαρμαί*, *ἰσλὸς* h. idem Gruma *γρῦμα*. & alio loco Gruma *βασίλειον γρῦμα*.

Gruere; *Grumire*; Grundire Nonio, quem vide in Grundire & Grunnire.

congruere; vide supra Congruere.

quia id genus salicrum minimè foliugum est; idem supra Congruere.

Grumus terra collectio; vide Nonium in Grumus. Grimini, lapides terminales. Gloss. Grumi *τῆμα*.

Gullicca; vide eadem verba in Culiola. 3. alij Gallioce. Gloss. Guilliciola cortices nucis iuglandis viridis. alij legunt Gulluca. Nā Glossis Gulluca, *καρπώμια*; alij & Gutullicce; alij Gulioce, *καρπώμια*.

Gurgustium; *ἰσχυρὸν βεγγὶν* à gurgulione; quin & gurgulio est.

Gutturium; Gutturium. Glossis Gutturium, *ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν*, Gutturium, *βασίλειον*, *καρπώμια*.

guttatim; adde Nonium in Guttatim.

Halophanta; is Nonio c. 2. numero 366. Halophanta, id est Sycophanta. alij Holophanta: Vrsinus Holpata, à Græco *ἡλὸς* & *φαντα*.

Haruga; Aruga 4. Varroni de lingua: 2. l. Aruga, vel Aruca, alij *ἄριγος*, alij Aringa, haruga.

Hasta; signum præcipuum est hasta; signum præcipuum est hasta, Vrsinus. Auctionis signum ha-

sta in foro posita. Tertullianus in Apologético, sub eadem voce præconis. sub eadem hasta, sub eadem annotatione quæstoris, diuinitas addicta conducitur. hinc Titulus ille Codicis, de fide & iure hastæ fiscalis.

Hebes; *retus* acuminis; obtusi. vide Nonium in Hebes.

Hedera; vide supra Ederam.

quod hareat; vide supra Ederam.

Heluella; heluella, alij eluella: ita quidem apud Nonium in Lentem.

Helus helusa; Helus, Heles.

Hemina; vide infra Publica pondera.

Herbam de; adde Nonium in Herba.

Herbilis anser; vide Sexuium in Fragm.

gracilior; grandior.

Hercus; Hercus.

penetrale; adde infra Penetræ.

Heredium; vide Varronem 1. de re rust. 10. Nonium in Heredij.

Herem Martem; dixi ad Varronem 4. de lingua, ubi de Lara. adde quæ superius à nobis dicta sunt in Euerriator.

Heres; *pro domino*; §. vlt. Instit. de hæredum qualitate & differentia. Plautus in Menæchmis. & Glossis Heres *ἱερα*.

Hetta; Ecta: alij Hitta: alij Hicta, alij Hictus. vnde Hittio.

pustulam; pustulam.

Hens; locus mendosus. A.

Helum; Hillum Nonio & Hillu promiscue.

Nihil; vide infra Nihili.

Hippacare; Hippitare, Isidori Glossis.

Hippagines naves; *ἵππων*, antea male *ἵππων*.

Hirquitalli; vide J. Hirquitalli à libidine hircorum, vnde Iquis. Glossis *ἱρκαί*, *ἱρκαί*. Cenforinus c. 4. de die Natal. Vox crashor & inæqualis sit homini tertia hebdomada. hoc Aristoteles appellat *ἱρκαί*. antiqui nostri Hirquitallire, & inde ipsos putant Hirquitallios appellari, quod tunc corpus olere Hircum incipiat: Velius Longus. Hinc tractum est ut eos qui sunt in adulta ætate Hirquitallios vocemus. his adde quæ de hircoso scripta ad l. 12. in fin. ff. de ædificio.

Hirrire; garrere; ringere.

Histriones; Glossis *ἱστῖον*.

Hodidocor; *ἡδιδόκος*.

Horclum (& *fortum*) fructu, alij Horstem & fortum, supra in Fortis; & infra in Sanates.

Horla pragnans; *hordicidia*; Fordicidia. vide supra in Fordicidis & Hordicalia. Varr. 1. de re rustica 3.

Horreum; in feminino etiam dicitur Nonio, in Horrea.

Hortus apud antiquos omni villa dicitur; adde quæ de hortis dicta ad legem penult. §. Virgini in hortos. ff. de donat. inter vir. & uxor.

oriatur; est igitur scribendum ortus non horus. *Hallia*.

Hostia] quid opima hostia & prodigua. vide infra Opimæ & Prodigæ.

Hostire] Ouid. i. Fastor. Hostibus à domitis hosti anomen habet. adde infra Redhostire Nonium in Hostire & Hostimentum.

Hostimentum] adde supra Hostia, Nonium in Hostimentum. Liuium 5.

Hostis] ab hostiando, quod ex æqua causa pugnam ineat. vide Nonium in Hostimentum.

apud antiquos peregrini] Ita Persæ hostes à Lacedæmoniis *ἑῆς* appellati. de peregrino dixi ad l. i. Cod. de heredib. instit.

Qui nunc hostis perduellus] perduellio. adde legem Quos nos hostes 2. 34. ff. de verb. signific. Varronem 4. de lingua: Cicronem i. offic.

Cadion] ita legendum infra in Rhonde, nō Sicadion.

Icit] *percutit*] *icit*, percutit. Nonius in *icit*.

Idulis, ouis] Ouid. Idibus alba Ioui grādiōr agna cadit. adde Macrobi. i. Satur. 15.

Iecunatum] *Iucumanum*, vel *iecinorum*. V.

Igitur] *postea*] vide Nonium in *Igitur*.

Ignia] Glossis *ignia*. *noni*.

Ignis Vesta si quando interstinctus esset] dixi ad leges xii. Tabul. adde Liuium 28.

tabulam] *clabulam*. S. est deminutium à *claua*.

terebare] *verberare*: alij, *terere*.

Ilia] *ab ina, qua pars charta est tenuissima*] vide 3 Exiles. vbi legitur *ilia* pro *ina*. *Ilū* videtur appellari ab *Isidoro* 17. c. 9. in *Ferula*.

Illicet] Glossæ, *Illicet*, scilicet, sine dubio.

Im pro eum] Macrobi. i. Saturn. 4.

Imago] *ab imitatione dicta*] ob imitationē. V. Non tantum autem imago similitudo, sed & vagina, Nonium in *Imago*.

Imbrax nomen cuiusdā Comici] vide 13. Gel. 14. & 15. c. 24. vide infra *Obstitum*, *Obliquū*: aliās diuersam habet significationem. vide Nonium in *Imbrices*.

Imbricas] *tempestate pluuiam videtur significare*] à tempestate. ita lego: vt *Imbrica* sit à tempestate pluuiæ.

Imbutum] adde Nonium in *Imbrices*. alij *imbutum* legunt.

Immolare] *mola*] vide infra *Molæ*.

Immunis] vide infra *Munem*. adde etiam infra *Impetum*.

Plantus] in *Trinummo*, immune est facinus. in excusis *Plauti*: vt & apud *Cicer.* i. de inuentione, à quo hic versus refertur, legitur *immane*: eoque loco nonnulli legunt *im mēne*.

Immuſculus] alij *Immuſulus*: alij, *immuſtulus*: alij *Inemuſtulus*. vide supra *Alites*, *Plin.* 10. c. 7.

Immuſtulus] *immittas*] alij, *mutat*: alij *immutat*.

pangendo] vide infra *Pangere*.

figere] *figendo*.

infligere] *infingere*.

Impensam stipem] *Impensam stipem*.

Impetratum] id in auspiciis, quod in sacrificiis litatio.

Impetum] *immunitas*] vide supra *Immunis*.

Impete] *Impete*: alij *impetite*: hinc *Impetius* *stipem*.

Implorare] adde supra *Endoplorato*: & infra *Plorare*.

Impluuium] inde *impluuiatus color* *No* *nio*.

compluuium] dixi ad *Varr.* 4. de lingua.

quo] *qua*: ita apud *Varronem* 4. de lingua.

Impolitas] hoc verbo vitur *Gell.* 4. ca. 12.

porca] vide infra *Porcæ*.

Impus] *antiquus*. Gloss.

Improles] locus obscurus & mendosus *A.*

Improles Gloss. *Improles* qui nondum vir est. *ἀπὸ τῆς μῆτρός τε καὶ πατρὸς*, cui contrarius,

Duicensus, qui cum prole in ciuitatem adscribebatur: vide supra *Duicensus*: vel qui liberos non habet. vnde Glossis *ἀπὸ τῆς γυναικὸς*, *ἀπὸ τῆς ἀνδρὸς*, adde *Victorin.* de orthographia.

Imputatum] *putum*] vide infra *Putus*.

In] *abunitionem*] *abunitionem*: *Abunitionem* dixit *Paulus* in *inter stipulantem* 83. ff. de usurpationib. & vt quidam putant, infrequens, *probo*: frequens in *l. i. § 2. ff. de migrando*. Sed *Ursinus* legit, pro augmento, quod non *probo*: mox enim *Festus* aliam *in*, adsignificationem ponit, ibi, *modò autionem*. *Brissonus* legit, *additamento*.

inclamando] vide *J. Ingens & Insanum*.

modo autionem] vide supra *Clutum*.

quis] *quis*.

Inarculum] quod & *Arculum* *Seruij* Fragmentis.

ex malo punice incuruata] & ex omni felici arbore 10. c. 15. vide *Scalig.* 4. de lingua.

sacrificans] deest *Ursin.*

Incauillatio] glossæ *MS.* *Incauillatur*, *inderidetur*.

Incessere] adde infra *Petissere*.

immittere] *inniti*.

iattu] *iaculo*.

Incestus] adde Nonium in *Incestus*.

Inchoare] quod *Isidorus*] vide *Varronem* 4. de Lingua.

chaos] vide supra *Chaos*. Ergo à *chao* *Inchoare*, quod & *Terentius* confirmat: ac proinde per h scribendum.

Incilla] *Incillæ* vel *incilia* V. adde infra *Incillæ* & *Incilium*: & supra *Elices*. *l. i. § 3. ff. de Riuis*.

Incilla] *Incilla* significat etiam egestatem *Nonio*.

Integra] *Intega*, quod partem mentis integeret, (nam veteres pro integere *incitego* re,) *invidiam & uerumque*. In eorum locum

Incilla] *Incilla* vel *incilia* V. adde infra *Incillæ* & *Incilium*: & supra *Elices*. *l. i. § 3. ff. de Riuis*.

chaos] vide supra *Chaos*. Ergo à *chao* *Inchoare*, quod & *Terentius* confirmat: ac proinde per h scribendum.

Incilla] *Incilla* vel *incilia* V. adde infra *Incillæ* & *Incilium*: & supra *Elices*. *l. i. § 3. ff. de Riuis*.

Incilla] *Incilla* significat etiam egestatem *Nonio*.

Integra] *Intega*, quod partem mentis integeret, (nam veteres pro integere *incitego* re,) *invidiam & uerumque*. In eorum locum

Incilla] *Incilla* vel *incilia* V. adde infra *Incillæ* & *Incilium*: & supra *Elices*. *l. i. § 3. ff. de Riuis*.

1.16.5.1. ff. de vsu 1.5.1. ff. de Institutor. action.

cinguntur] coniunguntur.

Intempestem] Glossis Intempesta, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη, ἀνέστη.

tempestatem] v. infra Tempestatem.

Interapedo] Glossis διαρρημα, διαρρημα χθον.

Inter cutem] flagitatos] Intra cutem flagitatos. v. Intercutitos.

Intergerini] alij Intergerij, alij, intergerini: alij Intergerriui, à gerris, id est, cratibus. Vnde Craticij & coneraticij dicuntur in iure l. cum duobus §. 1. §. Item Mela 15. ff. pro socio: dixi infra in Soles. Glossis Intergerinus paries. πύλος ὁ δὲ δὴ καὶ οὐκ ἀνέστη.

Internecinum] Internecinum, Græci ἰντερνεκίνον, Glossæ MS. Internecida, qui falsum testamentum fecit, & ob hoc hominem occidit.

Internefio] Glossis Internecio, ἀνέστη.

interfectio] deest Vrsino.

Inuolulus] Inuolulus.

Inuolulus] locus mendosus. Scal. legit, Ious esto. Sed tamen quia id minimè cohæret cum sequentibus, hanc lectionem postea repudiat L. pl. 39. c. 20. ita emendat, Iosipse, pro ipsipte: & ita Gloss. Iosipse aui. Fortasse legendum Iouistæ, ut sit compositum à Ioue & vltæ, ea forma qua dicimus subuerbustæ.

Ipsipe] ipsipte. Gloss. aui. Sic Cato mihipte posuit, pro mihipti. alij ipsipti pro ipsimet. Vide ineopte. Hic notadū Claudij Imperatoris multasse Senatorē: qd Ille pro ipse dixisset.

Ipsulces] Ipsiplices quæ Glossis aui. quæ.

Irces genu] Ircens, ut in voce sequenti infra. fortasse legendū Ircia, vbi apud Isid. 20. cap. 2.

Irnulla] fortè vrnula.

Irpices] ita apud Varr. 4. de ling. alij Irripes.

Irquitallus puer] Hirquitallus §. in Hirquitalli. Glossis Irquitallus ἰρκίταλλος: & Irquis ἰρκίταλλος, ἀρχιταλλος, vbi fortasse legendum ἰρκίταλλος.

Ira mehercules] Ira me Hercules.

Italos] vitulos.

Itali] ab Italis.

Italia] adde Thucyd. 6. Varr. 2. de re rust. §. Colum. 6. in prin. Virg. Æn. Dionys. 1. Antiquit. 11. Gell. 1. Apollodorum in Bibliotheca Stephan. de urbibus.

ab Attelido appellata] de eo nihil extat. fortè legendum, ab Atte Lydo, quasi Attalia. Lydos aliàs in Italiam venisse constat ex Strabone §. Herodot. 1. & Dionys. 1.

Ironida] Itonis.

Iubar] v. Varr. 4. & 6. de lingua.

Iubere] adde Nonium in Iubere.

Iubilare] Idem Varr. 5. de lin. galij Iobilare.

Iuge aspiciū] Cic. 1. de diuinat. v. Seruij fragmenta in illud, Primū omen equos in gramine vidi, Iugeris enim, quod ex iunctis bobus fit. Id etiam obseruabant ne prodituro magistrui disiectis bubus plaustrū obuā veniret.

cum iunctum] cum iunctum.

Iugere] v. Nonium in Tegillum, vbi vigere nullus, pro iugere miluos. Glossis Iugit. ἰντερ ἰντερ ἰντερ ἰντερ.

Iuges] adde supra Iniuges. Glossis Iugites ἰντερ ἰντερ ἰντερ.

Iugula] Glossis ἀνέστη ἀνέστη.

quasi nox inglandis] aliter. v. Varr. 6. de ling. quod inter eius humeros videtur iugulum.

Iugum sub quo vidi] v. Liu. & Florū. alia significatione Iugum ἰντερ ἰντερ ἰντερ ἰντερ.

Iunium] à Iunone] Varr. 9. de ling. à Iunioribus: quin & ipse Festus in Maius: adde Ouid. 6. Pastor. & Macrobi. 1. Saturnal.

Iurare Flaminio Diali fas non erat] Hinc illa verba Pretoris in Edicto perpetuo, sacerdos est vestalem & Flaminem dialem in omni mea iurisdictione iurare nō cogam 10. Gell. 16. adde Plut. Problemata.

Iurgatio] iuris actio] iuris agium. ita iurgium. definitur in c. forus §. iurgium de verb. signif. adde Nonium in Iurgium.

Iussa] Iussa.

Iusti dies, &c.] alia significatione Iusti dies sumuntur apud Gel. 20. c. 1. p. Iustitio, id est iuris interstitio & cessatione inter litigatores.

Iuuenalia] Iuuenilia, non malè. nam verumque Iuuenalis & Iuuenilis dicitur Glossis.

Iuuentutis sacra] Iuuentutis: adde Nonium in Iuuentus, Iuuenta, & Iuuenilitas.

Labes] alio significato Labes in iure hiatu terræ & χάσμα signific. l. 15. §. 2. 11. Serui l. vlt. ff. locati: & Glossis labes ἰντερ ἰντερ ἰντερ.

Lacerare] Lacerare] alia ratio Etymy apud Græcos à quibus λacerάω.

Lacinia] v. 3. Dilaniare. Glossis λαινία. Lacinia, Ambria.

quod] quædam.

capitis] pectoris ornamentū v. Varro. malè Nonio capitis ornamentum. (seductio.

Lacit] vide 3. Adicit. hinc Gloss. Leccebra

Laceffere] v. 7. Petiffere, Non in Laceffere.

Lactat] v. Nonium in Lactare.

Lacobriga] Briga] ex Arcobriga v. & Arcobriga. Vrs. Ceterū Bryga veteri Hispanica ling. oppidū dicitur. hinc illa in Hispania oppida Arcobriga, Arabriga, Augustobriga, Cartobriga, Crolibriga, Neobriga, Iulobriga, Lacobriga, Mirobriga, Midobriga, Merebriga, Nertobriga, Nemetobriga, Obriga, Segobriga, Tontabriga, Talabriga, siue Alabriga, Turobriga, Vertobriga.

Lacuna] lacuna] linam, alij ἰντερ. Lacuna Glossis λαινία. ἰντερ, id est Lutulenti loci.

Lustrum] λουτρόν. v. 7. Lustra.

Lacus] lacus] fruendus. Vrs.

dilectus] v. 3. dilectus.

Lana] militare vestimentum esse ait Nonius in Lana.

habitus] habuit. Vrs.

χλαίβο] χλαίβο. Vrs.

Lace (s. *Licio*) dixi ad §. exceptū vers. quum enim, ibi secūdu veterē obseruationē, Inst. de obligat. ex delicto: & ad leges XII. Tabularū.

Lance effigies] vide infra Pilæ.

injad.

redacta] sedatz: alij, relatz.

Lanerum] *Lauerum*.

(malo.

Lapidem] *si sciens fallo*] Liv. 1. id est si dolo

Lapidicina] alij *Lapidicinæ*, Gloss. M. S. meis, *lapidicina*, locus ubi lapides cæduntur, Græci *κατὰ λίαν* v. 9. l. 5. l. 13. §. 5. ff. de usufructu. l. 31. de iure dotium.

excinduntur] exciduntur. Vrf.

Lapis] ita quoque apud Non. alij, *Lipit*, alij *lipuit*, alij *lapuit*, alij *labit*.

Larentalia] *Laurentalia*, alij *Larentaria*.

nutricis] alij *inuentoris*. *Inuentor* est plusquam *nutricius*, qui expositos sustulit & educavit. de expositis dixi ad Titulum de Infan-

Larentia] *Laurentia*. (tibus expositis, 10

Latine loqui] *ut vir eius vlla pars maneat*] idem Polyb. lib. 1.

innocentia] *innocia*.

Latrones eos antiqui vocabant qui cōducti militabant] v. 7. *Stipatores*, corporum custodes. hinc Nonio *latrocinari*, militare mercede. Græci *κατὰ λείαν* v. 9. l. 5. l. 13. §. 5. ff. de lingua.

Latumia] ita Cic. 7. in Verr. hinc Gloss. *Latomij*, lapidum cælorū. alij, *lautumias* legūt. ut in l. 9. ff. ex quibus causis maiores. l. 1. ff. de Alcoribus, Senecam 9. declamat. & §. cōtroverf. Sic *Laumedon* & *Laomedon*. Quin, paulo post, Glossæ mez manuscriptæ, *Lautomia*, custodia carceri: *Lautumia* Vincula, cathena carceris custodiæ: *Lautumnum*, supplicij genus.

Laudare] apud antiquos *nominare*; & verbis efferre. v. Nō. *Laudare*. Gell. 1. ca. 6. dixi ad legem *Tenetur* 6. §. 5. si tibi iter ff. de act. empt.

Lauerquones] dea *Lauerna*] dea erat furum, quam ut faueret, fures inuocabāt. ut & Græci *Λαερτιάδην*, ita enim Glossis *Lauerna* appellatur. v. Noniū *Lauerna*. dixi etiā de *Lauerna* ad leges XII. Tabul. inde Glossis meis *Laberna* qui filios alienos seducit. Cæterū *Lauerna*, caput sine corpore. *Aufoni*, *Carminū soliti*] *solitos*. (Lauerna.

lauro] *diuidere*.

Laureati milites] *currum triumphantis*] *curru triumphantes* urbem ingrediebantur. ut oues equo: sequentibus eos, non militibus, sed vniuerso senatu. v. 5. Gell. 6.

Lautia] *Lauticia*: v. 7. *Dautia*, quæ fuit l. 6. §. 3. ff. de offic. Procōf. & *παύλα*. vnde *Xenoparchi* in l. 18. §. 10. ff. de munerib. & honorib.

Lautula] Varro 4. de lingua.

Lectosia] *Leucolia*. ita Dionys. lib. 1. alij *Leucasia*, v. *Canterus* 3. *Novat* 10.

Legimus aut scriptum, &c. plures significationes nō legere. v. apud Nonium in *Legere*. 60 *oleant*] *olera*.

glandemur] v. ff. de glande legenda.

Legio Samnitium] vide *Liuium* lib. 10.

circumdatum] *circumdati*.

inrauerunt] *iurauerant*. (gladiatorum;

Lemnisci] Gloss. *Lemniscata*, maior palma *fascia coloris*] *fasciæ coloris*.

Lenone] *ab alliciendo*] id est decipiendo, v. suprad. *Adlicet* & *Lacit*.

Lepista] dixi ad Varr. 4. de ling. adde Non. in *Lepista*. *Næuius* apud *Fortunatianum* de Saturnio versu, *Ferunt pulchros patera* (alij *crateras*) *aeras lepistas*.

Leria] *Lena* alij *Ληνι* ornāmēta muliebria, de quo v. *Pollucē*, *Hesychium* & 6. *Epigram.*

Leuir] *uxoris mea frater*] *vuxori meæ frater meus*. v. 9. *Isidor*. 8. quasi *leuus vir*: v. Non. in *Leuir*. *Viri frater leuir*. Græcis *ἀδελφός* l. 4. §. 6.

ver. *Viri frater*. ff. de gradib. Gloss. *ἀδελφός*.

Libella] v. l. *iudices*. C. de Episc. audiētia.

Liberales] hinc nostri, *liberalia studia*, quæ iudicia in l. 1. ff. de extraordinariis cognitio

Liberalia] *Liberi festa*. (nibus

loquuntur] *loquuntur*.

Liberata, &c.] *effata*, *liberata*, *defanata*. S.

Arnobius, *spatiola Tēplorū defanata ponebāt. ponebant*] XII. *Tabularum* *authores*.

Liberatus] *constructum*] *constitutum*.

Librilla] alij *librilla*. in eorum locum *Fusti* *balū posteritas excogitauit*: de quo *Vegetius*.

Ceterū hic deest verbū quo regatur oratio: *Licitati*] adde 3. *Inlicitatū* hinc *animosē licitus* in l. 29. ff. *familia*. de vestibulo *liceri*. in l. 19. §. 1. ff. *comū. diuidundo*. hinc *licitatio* l. 6. l. 22 §. 1. ff. *familia*. *licitatione vincere*. l. 9. ff. de *Publicanis*. *superiorem esse in licitatione*. l. 4. Cod. de *vestigalib. & commissis*. *calor licitantis* l. 9. ff. de *Publican*.

cōtendētes] hinc *licitari* *Nonio*, *pugnare*, *rogare*. Glossis *Licitare* *κατὰ λείαν*: *Licitatio*, 40 *κατὰ λείαν* & *κατὰ λείαν*.

(12. Gell. 3.

Lillares] adde l. 8. l. 23. ff. de manū. v. *indicta*.

quod fasces virgarū ligati ferūt] hinc Glossis *lictor* *παύλας*. *lictor* *sumus* *παύλας*.

à ligando *Nonius* derivat. Hinc illud, *Lictor colliga ad palum* 12. Gell. 3.

parētes] *apparētes* v. 7. *Viatores* (*αὐτομαχία*).

Limaces cochlea] *Verme* dicūtur Glossis & *Limitas* *ager*] de *limitatis agris* v. l. 16. ff. de

adqu. rerum dominio: *Iulium Frontinum* de *limitibus agrorum*.

Limites *in agris*] sunt etiam *imperiorū limites* l. 5. Cod. de *annonis seu limina*: vnde

postliminium dictum §. 5. Inst. quibus modis *iur. patriæ potestatis*.

sermini] *duo præcipui limites*] *Cardo* à *seprentione* in meridiem. *Decumanus*, ab *orientē* in occidentem per transversum directus,

ut formā *denarij* faceret. v. 18. *Plin*. 33. 15. l. 14. v. *Siculum Flaccum* & *Hygenum*.

obliquus] v. *Hygenum* & *Non*. in *Lim* *obortum*, & Glossæ, *Limis*, *obliquis oculis*.

Lingua (pars corporis) eo significato sumitur in l. 1. §. 1. Cod. de off. Prætor. ibi linguis abscessis poenas loqui.

differentia sermonis) hinc lingua Latina, Græca, Punica, Gallica. l. n. ff. de legat. 3.

promentory genus) lingua eo significato accipitur à Livio 3. Cæsare libro 3. belli Gallici.

Lingulaca genus piscis) Varro de lingua.

arguratrix alij garrulatrix, rectè: lingulae Nonio verbosi & Locutule. alij etiam hic legunt, arguratrix, vt Canterus 4. c. 18.

Licatum) solutum) Solitum.

Liti cecidisse) litis.

Litus) litem) 20. Gell. 2. Ouid. 6. Fastor. dixi ad legem XII. Tabularum. Glossis Liticen ἱεροπληγνῆτις.

effundit) effudit.

Lixa) à lixa, id est aqua. Non. lixas deducit.

Lixefum) adde suprâ ab oloes, pro ab ipsis. alij Leibefum, sic in quibusdam denariis Cassij Libettas: in aliis Deidi, Opeimi, Serueili, De vsu diphthongi ei vide Quintilianum, Nigidium apud Gellum: Longum, Terentium, Cicero 3. de Oratore: & in Sernianis (che dis Lœbafus, quia Græcis λῶβη res diuina.

Lotos) tibia) vnde loton pro fistula Athenæo.

Lucani) cretosa) ætherosa alij ætiosa.

Lucar) quod ex lucis capitur) capitur πλουσίως sic dicitur, sumptus in impensas scenicas Plutarch. Problemata. δὴ τῶν ἀρχαίων Gloss. ἱεῖ μὲν δὲν ὁ δὲν Liuius 3. Lucaris meriti (ubi malè lucris meritis) donū mittere. Tertullianus aduersus Gnosticos, loquens de Iohanne Baptista, Truncatur, inquit, in puellæ salticæ lucar. Hoc adiciendum, Tiberij temporibus, lucar histrionum coercitum. Quæ cum ita sint, legendum hic, non lucis, sed ludis. dicam ea de re plenius ad l. vnicam Cod. de expensis ludorum publicorum.

Lucenses) à Lucro) à Lucomo. vide infrâ in Lucopedi. alij, à lucomone vel à verbo Etrusco. Varro 4. de lingua, à Lucumone alij à Lucretino. Asconius libro 3. Verrin. à Lucosyl. Plutarch. in Romulo. vt non immeritò huius verba incertam causam originis scribat Liuius 1.

Lucerium fouem) Gloss. ἀμύγαν ἐνδ.

Lucius) Idem Varro. lib. 4. de lingua circa principium.

Lucopedi) Lucumo) alij Lucumone, qui & 50 Lucumo Propertio.

Lucenses) vide suprâ Lucerenses.

Lucumones) infesta) festa.

Lucus) lucus) ἄλυσιν.

Lucuntare) Lucentem, Lucuntē: alij Lucvter. Græcum λυκάντι ab asperione albæ facinæ, Dicitur & Lucunt, Lucuntin. Non. 1. 493.

Lues) adde Nonium in Lues.

diluens) diluca.

Luma) lima vel lina. V. Exausa magis placet. Nam à luma Varroni 4. de lingua, falces

lumarie. Glossis Luma βεταίν ἰσμία ἰσλίσηρ ὁ πῆξ πταμυγνῆτις καλῶσι, αἱ αὖ καλαμίδες.

Lumbago) Glossis Lumbaga & Lumba.

Lura) lora.

Lucrones) à lucrando, Nonius in Lucrones. Gloss. M. S. Lucrones, deuoratores & Lusco glutto.

Lurida) Gl. Lurida, pallida, sordida, impura.

Luscio) qui & Nonio lusciosus, qui ad lucernam nihil videt. μῦθος. Gloss. Lucinosus, qui Vespertilio aut parū aut nihil videt. Iuri vespertilio & luscitiosus. l. 10. §. 4. ff. de ædilitio.

Lustra significans lacunas) v. 3. Lacuna: alij lamas legunt.

apertum cubilia) vt & serarum habitacula. Nonius in Lustra.

in lustris vitam agere) lustra enim pro lupanari. Nonio. Eidem, lustratus, luxuriosus.

tempus quinquennale) frequens in iure lustramentio hoc significato, id est pro quinquennij tempore. Glossis lustrum πινυμενῆς, Lustrale πινυμενῆς.

Lustrici dies) vide Macrobius 1. Satur. 16.

nomina imprauuntur) Hinc Nominatio apud Tertollianum libro de Idololatria. dixi ad Nonium c. 15.

Luxa membra) Luxuriosus in re familiari solutus) hinc mulier luxuriosè vivens in l. 19. ff. de Curatore furios. & aliis, & luxuria in l. 40. ff. de damno l. 1. ff. de ædilitio, impena profusa. vide Nonium in Luxuria.

Luxantur) Sic & Nonius, Luxum, interpretatur vulsum, loco motum.

Lycophos) à λυκα. ea lux apud veteres: inde lycophos. (phie.

Lympha à Nymphæ) Imò, Nympha à lym-
Macellum) v. Varronem (differt autem à macello Macellarius, Glossis ἰσχυρῆς πῶλον. quod diminutiuū à Macro, de quo f. Altellus. Nonius in Macellum) à macello Macellarius, Glossis ἰσχυρῆς πῶλον.

Maculus) magis auferus) Nam mactare magis augere v. Non. in Mactare.

Madusa) madulla. ita in Pseudolo.

fit) latis.

Meandrum) Meander. Nonio 2. 150. inde meandrata facies apud eundem. Meandri meminit apud Virgilium libro quinto.

Mediana) mediania Nonio. adde Varronem l. 20. ff. de seruitutibus urbanor. l. 1. §. cum quidam 6. ne quid in loco publico l. 242. ff. de verb. sign. 35. Plin. 10. & 34. c. 6. 9. Valer. 12. 15. l. 1. 3. & meonianum Græcis ἰσδῶν in l. Mediana. C. de ædific. priuatis.

à Menio) à Menio quodam Censore. vide de eo Plin. 34. c. 5.

Mafius) oscor) oscor vel oscorum.

Magister) magistrare vel magistrari.

Endemagistri) l. cui præcipua 17. ff. de verb. signif. magister etiam dicitur Theophilo Tit. de success. bonorum, qui boni debitoris vendendis constitutus erat à creditoribus.

pagorum] Glossarium, Magister Pagi *duo-*
duo: adde Siculum Flaccum de limitibus
agrorum.

pagorum societas] *pagorum*, curiarum so-
cietas Vrs. & Plaut. Aulularia, Nostræ qui est
magister curiæ. adde infra Vici.

societatum] l. 4. ff. de Pactis.

Sicorum] Sueton. in August. c. pen. & ult.

collegiorum] Equitum. l. 2. §. 19. ff. de origin.
iuris. l. de offic. Præfect. urbi.

magistratus] l. 7. ff. de verb. significat. vide
Varronem.

dicimus] dicitur.

Magisteria] magistri. v. hunc locum emen-
datum: supra columna 121.

qua] qui.

magis cateri possunt] v. l. 7. de verbor. sign.

linis] hoc fortasse referendum ad
magisterium aliquod Apollinis ludorum.

contra ora . . .] fortè contra orationem al-
terius oratoris.

Magmentum] vide Varronem 4. de lingua.
vbi de victu. aliud est autem Glossis Mag-
mentarius *μυμντήρ* & magmentaria vasa, in
quibus Magmenta & cetera sacra imponebāt.

magis augmentum] maius augmentum.

Magni] Catonis, Atei, & Nepotis Ca-
tonis.

Magnum sacerum] l. 4. §. 6. socer magnus. ff.
de gradibus, quem nostri authores profocer-
um appellant. l. 1. ff. rerum amotarum. l. 3. §.
2. ff. de in ius vocando. l. 146. ff. de verb. sign.

Magnum socrum] quæ & profocrus. l. 4. §. 6.
verficula. item profocer. ff. de gradibus.

Maiestas] Glossis *μυμντήρ*.

Maius Idibus] *Mercurij ades*] vide Linium 2.

Maius Mensis] *Iunius*] vide aliud Etypon:
suprà in Iunium.

res diuina . . .] *fiant solemnnes*] res diuina fiat
Idibus eo mense S.

Maior patruus] l. 10. §. 16. vers. patruus ma-
ior. ff. de Gradibus.

Maior amita] l. 10. §. 16. vers. Amita magna,
ff. de gradibus.

Maior Auunculus] l. 10. §. 16. vers. Auunculus
maior. ff. de gradibus.

Maior Gracia] adde Festo, vel, quod pro-
pior Romanis esset Transmarina Græcia,
eandem, exoticam vocat Messenio Siculus
seruus apud Plautum non ex sua persona, sed
ex persona Græcorum.

Maior sacerum] . . .] *iora auspicia*] id est maio-
ra auspicia quo vt intelligas. v. 13. Gell. 4.

Maiorem Consulem] *Pratorem autem ma-*
iozem] vide infra maximum Prætorem.

Maledictores] *Hispania*] hoc qui sit non
constat.

Maluoli Mercury signum] vide hunc lo-
cum emendatum supra apud Festum.

Maluoli Ianum qui item erat in Turdellis 60 . . .

quid sit etiam non constet.

Malleoli] *videlicet*] scilicet.

qui ad incendium] hinc Gloss. Malleolus
σφύρξ πυρίcola. & alio loco *πυρίcola*, adde
Nonium in Malleoli.

Malluumum] malluiz.

pellumia] vide infra Pelluiz.

malluumum latum] *commētariū*] cōmētario.

Maltha] hic propice sumitur: apud Noniū
maltha mollis. Glossis Maltana. *μαλθανή*. a-
liis, malthana.

Mamercus] *appellans*] dicunt.

Mamertini, &c.] Mamertini appellati sunt
Melsinenses hac de causa. A. vide Strabon. 6.

Ver sacrum] v. infra Ver sacrum.

Tauricana] Tauronimitana.

cite] exercitum.

Mamilia Turris] vide J. October equus.

fabura] suburæ.

Mamiliorum familia] *Mamilia Telegonis fi-*
lia] Manilio Telegoni filio. ita legēdū. intel-
ligit autem Octaviū Mamilium Tusculanum,
Superbi generis & Latini nominis principē,
de quo Liuius 5. Dionys. 4. Qui primus ciuis
Romanorum ex hac familia, L. Manilius, C.
Nautio & L. Minucio Coss. Liuius libro 3.

candidisser] est appellata.

Mamphala] *pauis Syriacigenus*] Mamphul
pistrinorum manceps, à Græco *μυμντήρ*.
Nec id mirum, cū multa Syri à Græcis ha-
buerint.

pistricem] dixi ad Varronem 4. de lingua.

valida] validam.

addas] nunc addam: vel, ad classē.

Mamphur] Mimphur.

in operibus tornandis] in Torno id Mam-
phur, quod in machina tractoria, sacula.

Mamuri] *cantibus*] carminibus.

latus] latus.

Manalis fons] locus obscurus, & fortasse
mendosus. A. V.

spiciendus] spiciendus.

Manalem lapidem] Manal vel Manale, vel
manalia apud Nonium in Trulleum c. 15. nu-
mero 32. vt sit ostium manium & Orci.

Orci ostium] Ethnici orci ostia collocabant
iis potissimum locis quæ sordiditatem odoris
exhalabant. Verbi gratia in Averno lacu. Ci-
cero 1. Tusculanar. Plautus, Acheruntis ostiū,
in nostro est agro. Lucretius, Ianua nec pu-
teis orci regionibus illis credatur.

manalem etiam lapidem] v. supra Aquilices,
Non. in Manalis lapis & Fulgentium.

protraherent] pertraherent. Vrs.

manare] manat, itū.

mane] vide Mater matuta. Varr. 5. de ling.

Manare Solem] *mane*] v. infra Mane.

Manum bonum] idem Varro de lingua. nu-
mer. 2. Non in Manum.

olim] manare Solem solitor,
v. hunc

vide hunc locū emendatū suprà col. 124.

Mane) vide suprà Manare: & Nonium in Mane.

à diis manibus) v. J. Manes dij.

mana) mania.

mater matuta) v. infrà Mater matuta quæ Græcis *Μαῦδα*. adde Ciceronem 1. Tusculanarum: Nonium in Manum.

Manceps) adde infrà Mancipatio, suprà Emancipatio.

capitur) capit. conducit. l. 13. ff. locati.

idem pras) adde infrà Pras.

pro eo) pro quo.

Mancini fama) Mancini Tifata.

Manducus, &c.) Manduci effigies in pompa antiquorum inter cæteras ridiculas formidolosâsque præferri solebat. Vrs.

clare) quia pol clare.

Manes dij) adde suprà Mane.

terra neque) terrenâque.

Manus) Manes.

Aelius Silius) Aurelius vel Ateius.

Ecce) vnde.

Mania) dici aie) dicunt.

appellunt) vocant.

Se Mania, &c.) sunt qui Maniam larvarum matrem autamque putent.

Manius agrum) Manius Aegerius Lucius: alij Manius Aegerius Nemonensem Dianâ consecrauit, cuius Rex Nemorensis, eius sacerdos, ea autem erat Aricina.

consecrauit) id est ei signum posuit.

Afinus) Pinnius.

inim) deest Vrsin.

Lucius) vide suprà Lucinus, ita Varro 4. de lingua.

Manfucium) Manfucum.

Manfues) vide Nonium in Mansuetus & Mansues.

Mansuetum) vide Nonium in Mansuetus.

Mantare) vide Nonium in Mantat.

Lam ore) Lam ohe adeò, manta iam, hoc vide vt cæcus animum aduentus angit. S.

Manticularum & su) ad manticulandum astu aggreditor. scite quid prome, erue, erue. item, Educ, I, manticulator. ita me facti oppressit iugo.

manticula tactu) manticulatam astu, sanctora addicit. iura iuranda.

Planus) Planius.

extergeantur) manticulæ igitur etymon à mantilibus seu manticulis quibus extergentur: nisi hoc verbo mantile, quis putet iuramentum hic prouerbialiter definiri, quod iuramento quotidianæ nocte extergeantur. Vnde & à Laberio, emplastrum æris alieni.

Mantisa) Tusca) osca, imò Latina, pro manutensa, quod manu porrigatur, vnde mantesa, & mantesia.

Manubia *Manu*) adde J. Peremptalia, de manubiis. adde Nonium in Manubias.

dicantur) creduntur.

Placidique) placatæ.

superarunt) superiorum.

Manum & mentum prouerbium) v. 13. Gell. 18. Lycophr. Interpr. in Iambicis: Eustath. in 1. Homer. Iliad.

Manumissu) v. hunc locum emendatum, suprà pag. 123.

Hunc hominem, &c. vide l. 13. ff. de manumissis vindicta, §. Caium li. 1. Instit. Boetium in 3. Topic. adde suprà Am. & Ambastus.

Mapalia) Gloss. Mappalia *Μαπάλια*.

poenica) puniceæ.

folet salutē uiuentibus obijci) Seneca in Ludo, mera Mapalia fecistis, id est dissolutē egistis.

Marculus diminutiuum à Marco) ita legendum censeo suprà in Altellus in fin. Glossis Marculus alio significato & Marculū *Μαρκύλιον* seu *Μαρκύλιον* *Μαρκύλιον* & *Μαρκύλιον*, dominulus à domino, in l. 41. §. 4. ff. de legat. 3. eadem forma, ut dicitur.

Marspedis) v. hunc locum emendatum suprà Col. 125.

in precatuē scilicet Gallium) quidam pro, scilicet, legit solita, & sic in precatuē solitaurilium & Saturnalium 10. Turneb. 15.

ne Messala quidem Augur &c.) fortè Marspedis, id est quod Martis puer aut filius.

Martialis campus) Equestris) vide Ouidium Fastorum 3.

Martius Mensis initium anni) v. Varronem 5. de lingua num. 4.

Martius Kalendas Martia celebrat) hinc illud proponitur in l. Sed si vir 31. §. Si vir uxori munus immodicum Kalendis Martiis aut natali die dedisset, donatio est 8. ff. de donationibus inter virum & uxorem.

capta sit) cepta erat vel est.

Masculina) vide hunc locum suprà emendatum col. 120.

sed ap) *ἀπο* *ἀπο* *ἀπο*.

Masculina genere parentum appellabant antiqui etiam matrem) facit l. 51. in fin. ff. de verbor. significat.

dixit Gracchus) huius orationis meminit Gellius.

malo cruce) v. Nonium in Crux.

posteriorem) posteriore.

hunc frontem) v. suprà Frontem. Nonium cap. 3. in Frontem.

hunc stirpem) vide infrà Spicum: Nonium cap. 3. in Stirpem.

hunc lupum) v. suprà Agnus.

hunc metum) v. infrà Merus. Nonium cap. 3. in Merum.

Item cum in Popilium & matronas &c.) in populum & Machonem A. in populum & ma-

Matronas, eo exemplo instituto dignus fuit qui malo cruce periret.

Matellio adde Nonium in Matella.

Materfamilia] qui & materfamilias. adde Nonium in Matrone & Matresfamilie. l. j. in fin. de liberis exhib. l. 125. in fin. de verb. significat.

Appellari] vocari.

Mater Matula] v. supra Manum. Glossis i. 2. v. 12. adde Nonium in Manum.

Material] materies.

Matertera] l. 10. §. 14. vers. matertera. ff. de gradibus.

Mater] matertera.

Matralia] v. Varronem 4. de lingua.

Matrici] Matrici vel Martici, à magnis malis, non quasi Malatricij, ut hic putat Festus, sed quia veteres *ματρίας τας αυγίας* vocabant. unde etiam *ματρίας* gulosi.

Matrimus] v. infra, Patrimi & Matrini & 20 Palin. patrimus.

Matrone] v. hunc locum emendatum supra col. 124.

in Subliculo descendere cogebantur] videndum hæc pertineant, ad ea quæ de Vestali Claudia produntur, quæ patrem complexa de curru se detrahi passa non est. Cicero pro Cælio Valer. Max. 4. Suetonius in Tiberio 21.

Matronas ferè] fortè.

Philippus] *Philippus* habendi *erat*] v. l. Vestis 23. §. vestimenta 2. vers. muliebria. ff. de auro. Cid. 2. Philippus Siquitæ Curio interuenit, qui te à meretrice quaestu abduxit, & tanquam stultum duxit et in matrimonio coartare collocauit.

Matrona aurum redditum] Lilius §. & lib. 6. Plutarchus tamen in Camillo donatur Appollini l. 33. c. in Iouis cella collatum scribit.

matronas] v. infra Polentis.

Matrona] v. hunc locum emendatum supra col. 124.

Matula] l. 25. §. 10. ff. de auro, argento. Gloss. 20. ubi tamen legitur matulata: ex Matella Nonio.

Maxima dignationis] v. j. ordo sacerdotum. inter quindecim] decem constituitur à Var. 4. & 6. de lingua, Dialis, Martialis, Quirinalis, Volturnalis, Voltornalis, Palatialis, Furi- nalis, Floralis, Falacer, Pomonalis, Adde Car- minalis ex Glicerone in Bruto: Portumna- lem ex Festo item diui Iulij & Augusti ex O- ruidem & eorum temporum historia.

maximi habetur] minime habetur.

Maxima hostiam ouis pecoris] maxima ho- stia ouis: maxima victima. Taurus, Virgilius, & maxima Taurus victima: victima maio- rum animalium: hostia, minorum.

ab animo placidior] si compares cum sui- bus & capris.

Maximi Annales] consecrasset] consecisset. & Vrl.

Maximum Prætorum] Sic in carmine Mar- 60

ij Vatis, His ludis faciundis præsit Prætor, qui ius populo plebique dabit summum. ad- de Liuium lib. 25. Macrobi. Saturn.

quia] qui quod in salutis augurio] v. Cicero-

nein de diuinatione, Tacitum 12. Dionys. 37.

Prætorum maiores] v. supra Maiores consules.

Maxima Curio] v. Liuium 27.

Maximum Pontifex] religiones] religionem.

Vindex contumacia priuatorum, magistratum- 10 *que*] suspecta sunt hæc verba Pauli quibusdā, quæ tamē, minùs quàm suspecta esse debēt. Nam priuatorum contumaciam coercerat Flamen, si festis operabantur. v. Macrobi. l. c. 14. & infra Præclamitatores & magistratuū. Sic apud Valerij Maximum Metellus Ponti- fex Posthumium Consulem, eundemque Fla- minem Martialem ad bellum gerendum. Af- ricam petentem, à sacris discederet, multa indicta, Urbem egredi non patitur.

Me castor] *diceretur*] dicerent.

Meddix] Medix. qui & Medixturichus Li- uio 26. & 24. malè apud Senecam 1 de Tran- quillitate. Ceryx. hic tamen alij legunt Me- distriticus.

Medialem, *Medidalem*: ita legunt antiqui, medidies pro meridies.

Mediocriculo] locus obscurus & mendosus. emendatus supra col. 121.

genere] gerere.

Medioximum] medioximum Nonio, anti- qui medioturnus, à numero, ut à quoto quo- tumnus.

Mediterreum] *mediterraneum*] Gloss. medi- terraneus *μεσογειον*, mediterranei, *μεσογειον*.

Medistralia] dixi ad Varronem §. de lin- gua numero 3.

diceret] dicere.

reptum] conceptum.

Medullum] *medullum*, in hoc verbo ex- tentum est vocabuli nihil significans, testis Cicero in Topicis.

Medius fidem] iuramenti speciei composi- tum ex Me & dius. Fidius ita Mecastor, Me- hercules, alij ex E. compositam dictionē pu- tant, ut Eccere, Equirine Ecator.

Medius filium id est Herculem] Iouis filius, id est Hercules MS. Vrl.

Fidum pro filio] Varr. 4 de lingua. num. 10.

Medullitus] adde Non. in Medullitus. Gloss. Medullitus nomen, à *medulla*.

Mefanculum, *Mefancalum*, *Mefancylum*. *μεφανος*, anstas vocat Ennius.

Malibea] *διδυμια*] vocata.

Melo] *Μελος* vel *Melia*.

à ligno mali] à ligno *Melia*.

Melo] ut supra Alcedo.

Melos] alia significatione sumitur apud Fe- stem.

Melior] ita lego *Meliō*, meliorē dicebant.

Melior.

Membrum abscindis mortuo dicebatur) dixi ad Varronem 4. de lingua, num. 4. & ad leg. XII. Tabul. in quibus sic erat, Homini mortuo ossa ne legito, quo post funus faciat.

Memorare) *iscere*) hinc Glof. Memora *in*.

Memoriosus) Glof. *μῆριος*.

Mendicium) pro velo hic: aliàs Glof. mendicium *in* *quintus*.

Mendicium) *quem*) quam. A.

Mensa) *Meile*.

mensam) *messem*.

Mensa) vide hunc locum restitutū suprà columna l. 123. vt Festi verba intelligas, lege Pauli Epitomen, Macrobius 3 Saturn.

Mensary) Liuius 7. Cicero pro Flacco, qui & mensularij in l. si ventri 24. in bonis mensularij. ff. de rebus authorit. ius. Glof. *μεσσηρι*. Hi rationes publicas, vt argentarij, priuatorum conficiebant. vide Sigonius 2. de iure ciuium 11. Huc referenda siquē Mensæ mentio. de qua in iure & in l. 4. ff. de ead. l. 47. ff. de pactis. l. 5. §. 1. l. 19. §. 1. l. vlt. ff. de Institoria. l. 77. §. mensæ. ff. de legat. 2. l. 2. §. 1. ff. de liberatione legata. l. 27. ff. de furtis. l. 3. C. de institutionibus Nouell. 137. 14. Coll. 1.

Mente captus) v. l. 25. C. de nuptiis.

hominis potestate) hoc Festi Fragmentum supplendum est ex superiore Fest. Epitome.

Mercedius) Mercedius. Glof. Mercenarius *μῆριος* *μεσσηρι*.

Mercedonius) dies scilicet hoc est intercalares. Nā intercalaris dies, Mercedonius. Plutar. in Cæsare, vel Mercedinus. Idē in Numa.

Mercurius) *destinabat*) festinabant. MS. Vrs.

Merendam) quasi medendam *μεσσηρι* *μεσσηρι*.

pro prandio) Nonio verò merenda, post meridiem cibus.

Merga) *ut illa se in aquam mergunt*) idē Varro 4. de lingua, numero 13.

Merstauere) v. hunc locum emendatum suprà col. 121.

Mertare pro merfas) v. suprà Exfuti. Non. in Mertaret, Mergeret. Mertare est etiam merentem facere Nonio, in Mertaret, pro mesentem faceret.

Merum) pro solo hic accipitur, vt & apud Varronem 4. de lingua num. 11. & Nonium in Merum: & Glof. Merum *μεσσηρι* *μεσσηρι*.

Meson) Mæson. ali) Mæson. v. Athenæum.

Meson) Mæson.

Metaphoram) v. Quintilian. c. 8. c. 6. vide hūc locum emendatum suprà col. 119.

Meta. . stices) Metaphrastices. ali) Metaphrasticen. ali) Metaphrasi. ali) Metastasi. ali) Metabasi, vide emendatum hunc locum suprà col. 119.

Metari) vide Non. in Metari. vide Titulum Cod. de Metatis. hinc metatores l. 3. l. 5. C. de advocat. diuersor. iudic. l. 9. Cod. de prox. sacror. serinior. c. Vegerium 7. Cyprianum 1. Epistol. 4. & Iliodor. hinc metatus miles.

Metelli) *videtur*.

in re) in lege.

quasi mercenarij) hinc Glo. Metellus. *μῆριος*. *annualium* *segesimo* *septimo*) Annalibus.

Calones) v. suprà Calones.

cacula) v. suprà Cacula.

dictum) dictum.

Metonymia) *tremis*) tremis.

Metus feminino) vide suprà masculino & infra Recto fronte: Nonium in Metus.

Migrare) vide hunc locum infra emendatum. col. 123.

Militem) à mollitia. v. l. 1. ff. de testament. militis.

antiquum) per antiphrasin.

Milium) *μῆριος*) Glo. milium *μῆριος* *μῆριος*.

milium) ita Varro 4. de lingua.

Milui colat) *canum*) adde suprà Catulus.

Vobis) Nobis MS. Vrs.

erit) erit is.

Milium) v. Solinum c. 10.

Mina singulariter d.) Minam singulariter dici pro eo quod, Minæ, pluraliter dicimus, Curiatius author est. Item M. Cato in Suatione . . . mina colligi nulla potuit.

Minera templa) vide hunc locū emendatum suprà col. 122. adde Varronem 6. de lingua.

templum) v. infra Templum.

angulusque adfixus) angulosque adfixos.

Minorem) *Delos*) Delos.

Dicaarchia) v. suprà Dicaarchia.

Minores (& *maiores inter cognomina feminarum*) hinc Glof. minores *μῆριος* *μῆριος*. & minor *μῆριος*. Si tres erant, dicebatur, prima, secunda, tertia Seruilia: si duæ maior, minor, Seruilia. Liuius, Tullia minor: Horatius, Saggana maior.

Minutari) vt & porci. vide infra Porci.

Minucia) *est*) esset.

Minucia porta) Pauli est hoc fragmentum non Festi, vt superius.

Minuebat) *familiam*) familia.

castro Cereri) casto Cereris. dixi ad Varro. & ex Liuiio 26. constat, à lugentibus Cerealia celebrari non licuisse.

constitissent) constituisent.

Minutus populo luctus) vide col. 122.

gratulationem) gratulatione.

Minurrationes) minurrationes. glof. minurrit *μῆριος*.

Minuscula) *Quinquatrus*) v. j. Quinquatrus.

Minutum) *μῆριος* *μῆριος*.

Miracidion) Miracidion.

Miracula) ita Nonius in Mira: miracula Varroni.

Mirior) idem Non. mirius magis mirum.

inquam (*tu*) tibi inquit.

Miseratur) adde Nonium in Miserari & miserari. Glof. miseratur, *in*.

Moene) *per*) pro.

Monia (& *alia*) & cetera.

Nervolaria] extant hæc in Stichoplaulina.
fungar] fungor.

Mela salsa] vide supra Immolare & Varro-
nem. Glossis Molæ saltæ κείδη παρυσίη.

molitiones] molitores.

monendo] molendo.

Molestæ] ouiles) ouilas vel ouinas.

Molucrum] μολακρυ) μολακρυ.

mola] rotæ.

vertuntur] verruntur.

Afranius in Virgine Ferme Virgini] ferme,
Virgini tam crescit vterus, quàm gravidæ
mulieri. vocatur molucrum, transit etiam si-
ne dolore. Gabriel Paernus ita legit, ferme
Virgini tam crescit vterus, quàm gravidæ
mulieri. Molucrum vocatur, transit sine do-
loribus. Sūt autem senarij duo post verbum
Virgini Scaliger ita, ferme excrevit Virgi-
ni vterus tanquam mulieri.

Momus] Idem Isidor. Gloss. & Plaut.

Vocat] appellat

Momus] si paruo possent) si à paruo possūt.

Momentum] momentum adde Nonium
in Momenta & Monumenti. adde l. 2. §. 6. ff. de
religiosis.

Monitores] qui in scena moment histriones) im-
colæ. & qui opera rustica urgebant. l. 8. ff. de
Instrumento, & apud Paulum sentent. 6. &
qui dicentibus oratoribus præstò aderant,
subsidiij causa. Cicero in diuination. Plini. in
Panegyrico.

Menodos] 7. Plin. 16.

Monstrum] v. l. 18. ff. de verb. signif. l. 7. in fi.
Cod. de posthumis heredibus.

Prodigium] v. §. Prodigia. & d. l. 38. & d. l. 3.

prædictum & *quasi prædictum*) prædictum
vel prædictum.

ostentum] v. infra Ostentum. & d. l. 38.

Morbosum] adde l. 16. ff. de Edilit.

Morbosum obisse] obiisse: inde obitus.

ob Remam] vide infra Ob.

Obdormitum obisse] obiisse.

esse] isse.

Mortu causa stipulatio] v. legem mortis cau-
sa. 34. ibi, ut quid stipuletur. ff. de mortis cau-
sa donationibus.

Mortua pecudis] Flaminicis] Flaminibus.

sua morte extincta) id morticinū vehor-
ticinum Varroni, & l. pen. ff. de via publica.
Glossis Morticina θανάσιμος.

Mos est] v. Macrobius 3. Saturnal.

Moscule] Moscillis.

Muger dicitur] castrensiū] castrensibus.

Muginari est mugari] inurmurare Nonio.
Isidor. caullari: hoc verbo vsus Plinius in
Præfatione.

Mugionia] ita Solinus 2. Mucionis à Mugi-
tu. Varro 5. de lingua.

Mulciber] molliendo.

obitus] obitu.

Muli Mariani] v. supra Aerumnulas.

Mario institutus] Marij instituto.

Mula] currui vehiculòque adiūgi] hinc mulæ
charrucariz in l. 38. §. 8. ff. de Edilitio & Rhe-
daria.

Mulus] tā sterilis, ea sit quæ mulas] hinc mu-
lus ad generandum inhabilis dicitur in l. æ-
diles §. 8. Sed enim 7. ff. de ædilit.

equi crectur] equus oriatur]

10 *Mullos*] quibus Reges Albanorū primi] qui-
bus verò Imperatores Romani aliquando v-
si Campagij Nouell. 126.

alutocinatos] alij alutocinatos: alij, lunatos,
alij, alutatos. Iuuenalis, Appositā nigre Lu-
nam subtexit alutæ. adde Horatium lib. 1. Sa-
tyr. 6. ibi, Nam ut quisque infans. Tertullia-
nū & Plutarchum in Problemat. Scaliger ita,
alij, vncinatos: eo sensu, magistratu functi,
mulleos: milites fulmentatos: cæteri Roma-
ni, Perones.

perones] iis utebantur per niues & glaciē.
Iuuenal. Satyr. 14. Sidonius Apollinaris Epi-
stolar. 4.

Tibialis] Tibiatim S. id est ad mediā tibiā.
ita etiam genera omnia calceamentorum,
qualia Turcarum hodie. Tertullianus in li-
bro de Pallio, Impuro cruri, purum aut mul-
leolum inducit calceum.

mulando id est suendo] quid si à nullis à ru-
bro colore? vt. Isidorus & Dion.

Multam] penam quandam] poena quidam.

pecuniariam] multa, pecuniaria poena hic,
olim non ita. l. aliud. 131. ff. de verb. signif.

maximam multam] v. infra Ouibus.

quia non licebat] v. §. Peculatus furtum pu-
blicum.

astimaturque bos] v. §. Peculatus ouibus &
supra Astimata.

Multifariam] Gloss. πολυτρόπος πολεμῶς. Ea-
dem forma Totfariam à Varrone, dicitur
& Glossis Difariam διφάρ. Trifariam τριφάρ.
Quadrifariam τετραφάρ, πενταφάρ. Septifariam
vide Nonium.

in multis locis fari] in partibus multis. No-
nius.

Mundus appellatur] etiam dicitur ornatu
muliebrū] vide ff. de auro argento & mundo.
v. Nonium in Mundus. Glossis κόσμος.

Atticus] Attius.

50 *pater*] patre.

idem loco] vide hunc locum emendatū su-
pra col. 122. adde Macrobius 1. Saturnal. 16.

Volcanalis] Volcanali.

ex eis qui intrare, cognoscere potuit] vt ex
iis qui intrare cognosci potuit.

Commentarius iuris civilis] v. 3. Gell. 13. l. 4. §. 1.
ff. de verb. signif.

ille eius] illi eius.

per eos dies] adde infra Religiosus. Præliares
60 dies, Prohibere Comitia.

Mundus]

Mundum [eo tempore] eo die.

Munero [pro officio hic : apud Noniū Muner consentientes ad ea quæ amici velint. *immuni*] vide supra *Immunis* & *Impetū*.

Muneralis [Muneraria.

Munerale lex vocata est, qua Cincius canit] unde Cincia lex, de donis dicitur Liviō 3. 4. Arnob. 2 Tacito 11. 13. & 15. Ciceroni in epist. 1. ad Atticum, Plin. lib. 5. Epistol. ad Valerianum adde l. 1. ff. de extraordin. cognition. ad 10 legem Cinciam scripsit Paulus librum singularem, ut constat ex inscriptione legis 29. ff. de legib.

neque [Neu.

Neque [néve.

roga [rogato.

fuerat [nec fuerit,

Municipes [Gloss. *municipes*. adde l. 1. §. ff. ad Municipalem.

item qui in Municipio à servitute se liberauit] 20 item quem municipiū à servitute liberauit. Nam & ita apud Varronem 7. de lingua, à municipio manumissi.

Municipalis sacra [id est, municipiorum.

condita [acceptam, ut j.

Municipalia [admissi] assuescent.

Municipium [adde supra *Municipes*, & l. 1. §. 1. ff. ad Municipalem.

Acerrani [Corani.

Arpinates [Vrzinates.

Bobutinienses [Bobutinienses.

Munition [Molition.

mortificatio [mortificatio, vel mollificatio, alij *Mortificatio*. adde Nonium in *Mortificatione*.

Munus [vide l. *munus* 214. ff. de verborum signif.

domum [vide d. l. 214.

Murtia [deus] Liviū 1. Varro 4. de lingua. & Plutarch. in problemat. adde quæ scripti 40 de murtis & murtis ad l. 4. §. cum qui 12. ff. de re militari

Murtus [murtus. Nam à murteto murtia primum, Varro. Plin. Plutarch. & Metæ Murtis in Ciaco apud Tertullianum de spectaculis. Apuleius apud Varronem, Intimus circus ad Murtim.

Murgisonem [Murgiso tanquam Moriciso.

Mures dicebatur [Glossis *Muria*, & *l. p.*

dehinc [deim.

Mures est [vide emendatum locum supra col. 124.

in feriam coniecto [scriæ doli genus l. 35. §. 6. ff. de Vusufructu. & dixi ad leg. 206. ff. de verborum signif.

addere [addunt.

Murrata potione [vide quæ dixi ad l. 16. ff. de Tritico, vino, & c.

duodecim tabulis cantum [dixi ad l. XII. Tabular.

Murricidum [murcidum. V. lego murcidum, qui mures tantum audeat necare. *Mur-*

Graci appellant.

Plantum [in Epidico.

Murrina [murrina Nonius. dixi ad l. 16. §. 1. ff. de Tritico.

nectar [vide infra *nectar*.

Mussare [vide Nonium in *Mussare*, *Mussitare*. Gloss. *μύσσει*.

Mussabant [mussabat.

Mustricola [forma calcei dicitur in l. sed et si 5. §. si magister 3. ff. ad l. Aquil. Item quaeritur 1. §. item. 4. ff. locati. *Mustricula* verò Glossis, machina ad stringendos mures, quæ & *Muscipulum* & *Muscipula* iisdem *μύσσει* *πύγξι δὲ μύσσει*.

Mura exta [vide emendatum hunc locum supra col. 123. non mura igitur, ex quibus aliquid divinationis animaduvertebant : puta si ab incendio, veneno, aut alio tali periculo cavendum esse respondisset augur : aut si finium diminutionem portendi dixisset. Id enim ex Festi fragmēto facile potest intelligi,

Mutini [vide emendatū supra col. 121. dixi ad l. XII. Tabul. adde Tertullianum Apolog. c. 24 Arnobium 4 Lactant. l. c. 20. August. 4. de Ciuit. Dei 11.

Velis [Velis.

Mutini [prætextati] prætextis.

30 *Mutire* [vide supra *Amutim*. Est autem mutire, ne Mu quidem audere facere *μύσσει* *Muttum*. Gloss. *μύσσει* adde Nonium in *Mussare*.

Myoparo [ita Nonius. alij *Mioparo*, adde infra *Parones*.

Nam & Medion, & Paron [am & Myson & Paron, inde *Myoparo*. naucula pyratarum, Nonio. Inde *Parones* *Cercuri*,

Myrmilonea [murmilonica.

ipsum [vfu.

Myrtea corona [vide infra *Oualis*.

... *Se patrisus* [huius fragmenti initium, vox *Mancipatus* : cuius restitutionem vide supra col. 121.

M . . . resp . . . pub. [hoc fragmento quid sit *Munus* explicat : cuius restitutionem, vide supra in *Munus*. col. 123.

M . . . letabarum [huius fragmenti initium, *Mille vrbium* : cuius restitutionem vide 50 supra col. 123. in *Mille vrbium*.

Nacca [emendatur supra col. 129.

Nauci [vide infra *Naucum*.

id est [id quod est.

Nenia [ita Nonius, & Gloss. Græcè *Nenia* & *nia*. alij *Nenia*. dixi ad Varro. c. vide hunc locum supra col. 125.

aiunt [autem.

dicunt [dictum.

60 *extremum dicunt* [nam : alij *extremum* dicunt.

Nebulo] vide suprâ col. 127. adde Nonium in Nebulones. Gloss. Nebulo, ὁ τὸ ἴδιον ἀνέχων καὶ οὐκ ἔχων.

Nec coniunctionem] disjunctionem] Idem fate-
tur Augustinus in Grammaticis præceptis,
quod tamen non faterentur nostri: de quo
vide Alciatum in l. si quis 133. ff. de verbo-
rum significat.

ab antiquis pro non] l. 1. §. si ad fiscum 18. ff. vt
legatorum nomine l. 3. si duo 10. ff. de Car-
boniano.

esse] vide suprâ *Escit*: & infrâ *Superescit*, i-
bi carcer custos nec est. Turneb.

si adorari] vide suprâ *Adorare*, adde Var-
ronem 8. de lingua.

Nec mulier] vide suprâ col. 127.

Nec datus] vide infrâ *Occisus*.

Necerim] *Necim*. alij *nec im*. v. 3. col. 126.

Necessarium] *Opilium*] *Opilius*.

prohiberi] prohibere.

Necessarii] Gloss. *Necessarius* dicitur (ἀνάγκη) in quos necessaria officia) vt hæreditas quam liberis debemus. v. Instit. de heredum qua-
litate.

Nectar] adde suprâ *Murtina*. Virgil. 1. *Æ-*
neid. id Plinio 14. c. 16. *Nectarites*.

Nectere] naturas] *Nepuras*. v. suprâ *Napuras*.

Nefasti dies] hic locus sanatus ab Vrsino.
suprâ col. 128. vide suprâ, *Fasti*: Varronem: O-
uidium, Macrob. Porro *Nefasti* Glossis *Sim-*
plex &c.

Nefrendes] vide Fulgentium Placiadem.
vide suprâ col. 126.

nebrundines] *nefrundines*. vide J. Rienes.

Negitundum] alij, *negabundus*. vide suprâ
col. 127.

Neglegens] *neclegens*.

electum] *dilectum* vide suprâ *Dilectum*.

Neclegens] *neglegens*.

Nemini genitivo casu] pro nullis: adde No-
nium in *Neminem*. vide 3. c. 26.

in Erechtheo] fortè Ennij, In *Erechtheo*, sunt
versus: de qua *Tragœdia* vide 6. Gell. 16. Ma-
crob. 1. *Saturnal*.

non miseret nemini] hic duæ negatiuæ pro
vna accipiendæ, vt apud Nonium in *Nega-*
tiuas duas: & in l. duobus negatiuis. 237. ff. de
verbor. significat.

Nemo] vide suprâ col. 126.

Nemor] ὁ ἴδιος οὐκ ἔχων ἴδιον οὐκ ἔχων.

Nemini] ὁ ἴδιος...) τὰς τὸ ἴδιον ἴδιον ὁ ἴδιος.

Nemine] cum aut] fortè Cato.

Nepa] idem Nonius in *Nepam* vide suprâ
col. 128.

scorpius] idem Nonius Glossis *Nepa*
oxymus, & alio loco *scorpius*.

Plancus] in *Casina*.

Nepotes] luxuriosa vita homines] vide suprâ
col. 127. hinc Gloss. *Neporatus* &c.

quod non magis] aliud Etymon adfertur, a

Nepa, quæ deuorat omnes filios, vno exce-
pto.

quod natus post sit patri, quam filius] Quidam
putant *Nepotes* à Græcis *νεπότες* appellatos.
nā & ita Theocrito *Idyl.* 7. Eustath. *Odyss.* 7.

Tusco] hic locus restitutus ab Vrsino 3.
col. 127. in *Nepos* luxuriosus.

Nepos] *Nepurus*. vide suprâ col. 124.

Nequam aurum] vide suprâ col. 127. & 28. *Ne-*
cui opponitur homo frugi & diligens: de
quo l. 11. ff. de periculo & commodo rei vñd.

Nequeunt] *nequiunt*, vel *nequeunt*: alij *nec*
eunt. vide suprâ col. 126.

Nequitates] vide suprâ col. 35.

Nequissime] alij *neque nunc* A. sic infrâ *Pro-*
dunt, pro *prodeunt*, *Redinunt*, pro *redeunt*,
Obinunt pro *obeunt*.

solimunt] id est solent: ex hoc loco verifimi-
le sit mihi infrâ in *Solino*, non *consulo*, sed,
idem quod *soleo*, legendum.

Linus in Odyssæa] Homeri Græca verba.

Nequitum] vide suprâ col. 127.

praterquam] per quam.

Neruum] vide suprâ col. 127.

adepol] eo pol.

Ne si] vide suprâ col. 128.

Nexum] dixi ad Varronem.

Nexi danto] *nexi datio*.

nexi liberando] *nexi liberatio*.

Nictare] vide suprâ col. 134.

nexari] *nictari*.

in Macchoco pone] in *Maccho copone*.

scribes] *scribes*.

nictabere] *nictabere*.

pugilem] *pugile*.

nictatus] inde *Nictaculus* apud Varro-
nem 4. de lingua.

Senenax] *venox* *Apta* solet: si fortè *feras* ex
nare sagaci *Sensit*, voce sua *nictit*, vlulātque
ibi acutè.

nictit] *nictu*.

Vnde] & *vnde*, vel & *inde*.

gannitio] vide suprâ *Gannitio*.

Niger] vide suprâ col. 134.

Nihilis] vide suprâ *Hilum*.

Ningulus] pro *necullus* vide sup. col. 134.

Niquis] *sciscito*] vide J. *Sciscito*.

scita plebis] vide infrâ *Scita plebis*.

quisquam] *quisquam*.

Nixid] vide Nonium c. 1. in *Enixæ* nume-
ro 281. vide suprâ col. 134.

signa] *sua*.

M.] *Manius*.

qua] *qui*.

Nobilem] adde Nonium in *Nobile* suprâ
col. 134.

pergi] pro *C*.

gnobilis] *ignobilis*. *Gnobilis* pro *nobilis*.
Glossis *Gnor*, legēdū *Gnouit*, *alibi*, *Gnyouit*.
Gnotu, legendum *gnorunt*, *gnouit*, *gnouit*:
K k k ij

Gnarurat *γινωσκω*. Gnareurem *γινωσκω*. Gnari-
tur. *γινωσκω*.

gnobilis] ignobilis.

hic sum] hic suam.

gnobilis] nobilis.

in Virgo] in Virgine.

incendunt] incedunt.

gnobilis] nobili.

Noctiluca] Gloss. Noctacula, malè, cùm le-
gendum sit Noctiluca, ex Græca interpreta-
tione, quæ inibi est *ἡ νύκτα* *ἡ νύκτα*.

Nagcum] vide suprâ col. 134.

à Naucum] vide supra Naucum.

Nomen] vide supra col. 133.

Nonarum] sumpta hæc ex 4. Verrij, de quo
vide Gellium 5. c. 1. Liuium 6. Ouidium 1. Fa-
storum Plutarch. in Problemat. Macrobius
1. Saturn. vide suprâ col. 131.

nuptis] nuptiis MS. Vrf. vide Macro. 1. c. 15.

Noncola] Noncolæ.

Non omnibus dormio] species prouerbij.

à Cipro quodam] & ita 9. Epistol Cicer. ubi
malè Capius. Capiorum familia Romæ à Ci-
pio forte orti cui cornua esse nata fuxerūt.
Ouidius 15. Metamorph. Valerius 5. c. 6. Plin-
ius 11. c. 37.

Nonnuncium] Latinis etiam Dodrans. Theo-
phil. 5. 5. Inst. de hæred. instit.

ternuncium] Latinis Triens.

Nothum] vide Nouellam *ἡ νύκτα*. vide su-
prâ col. 137.

Spurius patre natum] Spurius incerto patre
natus. A. nisi Spuriū patrem, pro incerto ac-
cipias. vide Quintilian. 3. Plutarch. in Probl.
Instit. de nuptis.

ex concubina] ex captiua Onesia Seruium
Tullium natum ferunt. Claudius Imperator
in Oratione Lugdunensi, serua natum, non
credidit Liuius, cōtrâ, Dionys. 4. idcō Seruij
prænomen illi impositum, quod serua natus.
adde Plinium in libro de viris illustribus.

Spurius Tulli tribulus] Sp. Tulli Tiburtis,

maluimus] malumus.

Oculia Corniculana] Oculiam Corniculam.

Nona] vide suprâ col. 133.

proxima] proximè.

ubi] vbe.

septem] alij quatuor. Triginta curiæ erant:
septem hoc loco nominat Festus, & tamen
quatuor tantum referuntur. adde de Titia &
Tifata infrâ Tifata & Titienfis. de Pancia v.
Liuium lib. 6.

Velitia] Velienfis.

Noualis ager] vide l. 3. §. 2. ff. de verborum
significat. vide suprâ col. 133.

T. Sicini] hic locus restitutus ab Vrsino l.
col. 131. cuius dictio initialis, Nauti consula-
tu. & T. Sicini Volsci.

Nonendiales feria] Nonendialia. Gloss. *ἡ νύκτα*
ἡ νύκτα. adde quæ dixi de Nouendia-

li sacro, ad Nouell. 115. c. 5. & ad Nouell. 133. c.
vide suprâ 26. 135.

more] monte.

Nouerca] vide hunc locum restitutum su-
prâ col. 133. adde quæ dixi de Nouerca ad l. 4.
§. 6. ff. de gradibus.

augenda] arcendæ, vel accersendæ V. alij
arcessendæ, vt in l. 39. §. 1. de leg. 3. vel arcen-
dæ, id est petendæ, quærere: vt s. in Abarcer.

Noxa] Glossis *αἰτία*. dicitur & iisdem Noxa-
tio, adde Theophil. §. 1. Inst. de noxalib.

lex iubet noxa dedere] l. 7. §. 1. ff. quod vi l. 1.
§. noxæ. ff. Si quadrupes. Glossis noxam (le-
gendum Noxæ) dedit *ἡ νύκτα* *ἡ νύκτα*, *ἡ νύκτα* *ἡ νύκτα*.

Noxia] Glossis *ἀμάρτια*, adde j. Obnoxius.

penam] pœna.

Melanippo] Menalippo.

Cherestrato] cherestrato.

mulieris est] muliebrem & vel muliebris.

Nuces] hic locus Festi restitutus ab Vrsino
l. in col. 132. in Nuces flagitantur nuptis.

monac] nouæ.

nuptis] nuptiis, vel à nuptis.

Nucula] hic locus Festi restitutus ab Vrsi-
no l. col. 132. a

Prænestinos] prænestini, vel prænestinas,
vide Liuium 10. & 13. Macrobius. Saturnal.

Nudum tertium] vide hunc locum Festi re-
stitutum ab Vrsino suprâ col. 130. Gloss. *ἡ νύκτα*
ἡ νύκτα Nudiustertianus.

Numam] vide hunc locum Festi restitutum
ab Vrsino suprâ col. 132. in fin.

Numella] vide Nonium in Numellæ.

Numen] sumitur & pro ornatu apud No-
nium.

Numerus Senatum, &c.] Cælius 8. Epist. ad
Ciceronem: Cùm posset rem impedire, si, vt
numeraretur, postularet, tacuit. sic apud Dio-
nyf. Halicarnas. 16. Lucius Cornelius ab Ap-
pio postulat, *ἀριθμῶν τὰς γέρας*. Plinius in
Panegyrico: Consultis omnes atque dinume-
rati sumus, & Cicero 5. ad Atticum, consule
aut numeræ.

diuidantur] referuntur.

quamvis] quam is.

inductum] inductis.

Numerum] adde Nonium in Numerius c.
4. numero 319. & Fragmentum de prænomi-
nibus.

Nm . . .] hic locus Festi restitutus ab Vrsi-
no supra col. 131. in Numero, vel Numerus,
adde Festum in Numerum.

numero te expurgat timor] numero te expur-
gasti. ita legitur apud Nonium in Numerū.

fuge] fugo.

Esje. vt.

Nuncupata pecunia] vide suprâ Graue *πρ*;
nexus] v. suprâ Nexus, & apud Varronem
receptaque] quod.

Nundia

Nundinalis cocum] vide hunc locum Festi restitutum ab Ursino supra col. 172. hinc Nundinalis cocum, qui nono die, & in nouendiali coquit.

Plantus] in Aulularia.

Nuper] *moniter*] nouiper. hinc Glossæ *Nuper*, *masi*.

Nupta Verba] *Discolo*] *Dyscolo*.

Nuptam] vide supra col. 130.

Nuptias] vide supra col. 131.

ratio] *paetio*.

caput nubentis obnubatur] vide J. *Obnu-*
vacamus] *vocarint*. (bit.

parentiam] *paricam*.

Nascitiosum] alij *lascitiosus*. dixi ad l. 10. §.

4. ff. de ædilitio.

Popilius] *P. Opilius*.

Nomades] vide supra col. 135.

O] de hac particula vide 4. Gell. 17.

Unde obsides pro obsides, qui fidem patria
præstandum dantur] Glossis *obles*, *ἰμνευ*, *αἰνι-*
ξεον vel *αἰνιτξεον*.

alias pro ad] vide supra Mortem. vide infra *Oboritur*.

Ob] *accens*] *incensi*.

obculus] *obculit*.

obiacent] vide J. *Obiacuisse*.

Obos] *testatus*] *testatum*.

Obacerare] vide supra *Acus*.

aceratus] vide supra *Aceratum* & Nonium 30
in *Acerosum*.

Obambulare] adde infra *Obigitat*.

Obdere] *opponere*] Glossis *Obdit*, *Obicit*.

opperire] *operire*. adde Festum in *Obdu-*
cere.

Obescet] *obescit*, vide supra *Escit*.

Obesus pinguis] Glossis *ωχρῆ*, *Bassus* (legen-
dum *Obesus*) *Grossus*, *Crassus*, *isdem ωχρῆ*,
καρνεωδης, *Bassulus*. ubi legendum *obesu-*
lus. Sic Nonius *Obesum* pro *uberi* & *crasso*, 40
gracili & *exili*. adde 19. Gell. 7.

Obherbescere] alij *obhebescere*, alij *obe-*
scere.

Obiacuisse] adde supra *Ob* præpositione.

Obigitat] *ambulare*] vide supra *Obambu-*
lare.

Obinunt] *obnunt*] vide supra *Nequinont*
pro *Nequeunt*.

Obitu] *pro aditu*] adde Nonium in *Obi-*
tus.

Obiurare] *obstringere*] *astringere*.

Pantafilea] *Pentefilea*.

Obliteratum] alij *obliteratur*. adde No-
nium in *Oblitterare*. Glossis *Obliterat*, *αἰδν*
αἰνιτρεν, *obliterata*. ἰξυαμυδία. sic Gellio 19.
c. 7. *Obliterata* gens. pro *obliterata*.

Oblucuisse] *Oblucuisse*. adde Nonium
in *Hallucinari*.

Obnectere, *obligare* maxime in nuptiis fre-

quens est] *obnectere*, *obligare*, *nexis mancu-*
pūs frequens est: vel, *nexi mancipij*.

Obnoxius] *pama*] *penē*, *malē*. id enim à No-
xa, quod est delictum. supra. adde Gellium
7. c. 17.

Obnubis] vide infra *Nuptias*.

Nuptia] *Nuptias*.

operitione] *opertione*.

Oboritur] *ob quo ad*] vide supra *ob*.

10 *Obpuusat*] *a pantiendo*] vide infra *puls*.

Obrutus] *obrutuit* ita Nonius in *Brutum*.

Obsecrare] adde infra *Ob vos sacro*.

Obsequela] vide Nonium in *Obsequium*.

Obsequium] vide infra *Prosequium*.

Obseruasse] adde Nonium in *Obseruare*.

is] *is* qui: V. bis. Vrl.

— *obseruat*] *obseruasse* id est.

Obsidimalis corona] vide Plinium 22. c. 3. 4.

c. 6. & lib. 7. cap. 28. Dionys. 10. & 11. Valer.

20 Max. 3. c. 2. 2. Gell. 11. & 5. c. 6. Fulgentium Pla-
ciadem: *Liuium* 3.

aliquæ] *aliquor*.

Roma] *Romanus*.

Vicies] *viceles*.

singularis] *singulis*.

Obsidionem potius dicendam quam obsi-
dium] adde Nonium in *Obsidio*.

quid haud] *quidem haud*.

Obsidium] adde supra *Ob*.

apud] *ad*.

Et in]

Obsonitauere] *de lege Orchia*] Ne legi Or-
chiz.

qui antea &c.] quia antea per se cœnitaue-
re: postea centeni obsonitauere.

postea censens] *postea denis*. A.

Obstimate] *perseueranti*] pro iusiurandum.
de decem hominibus] adde infra *Sacra-*
mento.

capus stupris] *cutitus*: alij *intercutitus stu-*
pris.

flagitii] *flagitatus*.

Obstimes] *se celo*]

Obstitum violatum] *Obsciturum*. adde infra
Pura vestimenta.

Obstitum Cloatius] *Obsciturum Cloatius*.

atratumque de celo] vide infra *Fulguri-*
tum.

qui] *cum* *quid*.

50 *Videns*] *videre*.

Obstitum obliquum] *ex augure*] *exaugere*.

Obstipolumve] *obstipumve* *obstipo lumine*.

Licinius Imbres] *Cæcilius in Imbres*.

Imbres] vide supra *Imblex*.

Obstrudant] *Obstrudenti*] *obstrudere* *lentis*
aliquid quoad peccam sedens.

Ob vos sacro] pro *obsecro vos*. adde supra
Obsecrare.

Sub vos place] vide infra. *Sub vos placeo*.

K k k iij

Occare] adde Nonium in Occationem & Occationis. Glossis occat. *ὀκαίνω*.

Cicero] de Senectute iuxta æditionem Petri Victorij, & ut citatur à Nonio in Occationem.

Occentare] *putatur*] putabatur.

quia illam] querelam. Vrs.

Occentassint] idem verbum refertur in XII. tabul. ut refert Cicero 4. de republica, teste Augustino lib. 2. de Ciuit. 9.

cantus] candus, malè.

qui illam] querelam. Faërnus. A.

Occisus] à cadendo dictus] à cadendo & i. etu. Vrs.

meatus] adde suprâ neci datus.

Occupatus ager] vide hunc locum Festi restitutum ab Vrsino suprâ col. 137. adde & infrâ Possessiones. Ceterum, notandum est occupatitium agrum, de quo hic, differre ab occupatorio, seu Arcifinio, id est occupato pulsus hostibus, cuius meminit Aggenus Vrbicus. adde Nonium in Occupare.

qui desertus à cultoribus] Glossis occupatius, *καταλειπόμενος*.

Ocimum] ocymum. vide Nonium in Ocymum & suprâ col. 137.

ocimum] ocymum.

a] a.

Ocius dicta à nostris] dictas nostras.

ocis] ocis.

Ocius dicta à nostris] dictas nostras.

collationis] consolationis.

Ocrem] *patria*] petrita. Seal. 4. in Varr.

ocrea] ocriæ. Varro 4. de lingua.

Oblauia] *decemur*] Decemvritum.

October equus] *qui in campo Martio*] vide J. Paribus.

ad Turrem Mamiliam] adde suprâ Mamiliæ Turris.

canda] quoda: vel coda.

ab illo sunt oriundi] vide suprâ Equus.

deferatur] differatur.

Menzana Ioui] qui sit, querendum. alij Menizana, id est Mense Iouis.

Oculatum] *Plantus*] in Pseudolo.

item opse] in Truculento.

dolo 53c.] vide hunc locum restitutum suprâ col. 135.

Osculatum] osculatum.

Oculissimum] *carissimum*] adde Nonium 10 in Oculis.

Plantus] in Cureulione.

Oenigenas, *vino genitas*] oenigenas, vnigenitos, Vrsin. nam ex pro v antiquis vitatum.

Offectores] vide suprâ Infectores.

Offendices] *Choriola*] coriola.

Offudus] offritas vel officias, vel offucur: alij, offucini. Placidus in Glossis offu-

6122

Oleaginei coronis ministri triumphantium videbantur] vide J. Gell. 6.

Oliuetam] Oliuitam, in Schedis suprâ col. 230. vide Nonium in Oliuitatem.

nullam] nullum.

Ollic] *olli*, *illi*.] vide J. Ab oloes.

Oluatium] olus atrum.

Omen] adde Nonium in Omen.

orem] ormen.

10 *quod auibus*] quod non auibus.

Omentatus in Odyssea] omentans Liuius in Odyssea, de hac Cicero in Bruto. vide Schedas suprâ col. 226.

in Pylum] reperitur hic versus lib. 1. Homeri Oys.

aduenies] deuenies.

Opalia] vide Varronem 1. de lingua Latina: Macrobius 1. Saturnal. 10. is autem erat XIV. Kalen. Iun.

20 *supplicatur*] supplicant.

Opilio] Opilo.

genus avis] vide J. Opunculo. est & Glossis opilio, *οπίλιος*, Caprarius.

Opima spolia] *tenensque falcem*] adde infrâ Saturno.

qua] quod.

Consina] adde infrâ Præfericulum.

terra] natura.

30 *paulo . . . trina*] paulo minus p x x. tantum trina. Sigonius. id ita esse euincunt Fasti Consulares.

Viridomaro] Viridumaro.

duci hostium . . .] non sit, Ad ædem duci hostium detraxerit. Quod autem omnia solita non sint ad ædem Iouis. Sigonius.

bouem] boue.

compelli reges] Pompilij regis.

40 *legem optimarum spoliarum*] Initium esse puto dictionis explicatæ à Festo: nisi sequenti coniungas, Ut qui opima lege: vel infrâ, optima lex.

adi] æris.

habeat] habeant.

neque scitur] neque quod scitur.

Ut qui opima] ut qui optima.

Opiter] Placidus in Glossis Opiter est qui obito patre, 'auo viuentis natus est: vel forte legendum Obiter.

obitu patris] obito patre.

Oppido] adde Nonium in Oppido.

Vel quod] vel quod oppido.

Oppidum] adde l. 239. §. 7. ff. de verborum signif.

Ops] *opulentum*] aliis pro dea sumitur, ut J. Opis.

inops . . . *Concedis*] inops, sed etiam tops, ut is cops edit.

Opima lex] adde suprâ Opima spolia.

inu] ciuit.

60

At J.

M. Fabij Volusina gentis] M. filij Volusi nepotis. V. vide Liv. 2.

propter] post.

duci] adici.

Optio] *sed in re militari*] adde l. 6. ff. de bonis damnat. Taruntium Paternum lib. 1. Militarium in l. 6. in pr. ff. de iure immunitatis: adde Nonium in Optiones.

Optionatus] *hastas donaticas*] adde suprà Donaticæ Cereris.

Opunculo] opiniculo. V. opuncato.

opilionis genus canis] vide suprà Opilio.

Orac] vide Nonium in Ora.

quam expediam] qua me expediam.

Orare] adde Nonium in Orare.

oratores qui nunc legati] dixi ad Varronem. adde Nonium in Orator. adde J. Oratores.

face verò] Tum face verò A.

Orata] *Glossis Aurata* & *quæque oricolas*. alij oriculas Catul. Oricilla.

Itaque Sergium] Sergium oratam ab orata pisce vocatum refert Varro 3. de re Rustica: Macrobius libro 3. Saturnal. Cicero 2. de Finibus. & 1. de oratore, & 3. officiorum, 9. Valerius 1. 9. Plinius 54.

Oratores] *dicti quædam*] aliud Etymon vide suprà in Adorare.

alij pro legatis appellant] alijs Romani legatos appellant. adde Nonium in Orator.

Legatus sum] legatus missus sum.

Calus] Cælius.

missi] missi.

pro deprecatoribus] pro deprecatoribus.

exorator sum] exoratur.

si quid oritur] qui oratur.

sertis & *loci veteribus*] & pro disertis elocutoribus.

causam quoque eorum] causam, orationes, dissertationes quoque eorum.

Orcæ] adde Nonium in Orcas. Glossis orche iuxta *Stipendia*.

ficaria] vivaria vel fictilia. alij fararia, ut sint vasa ad defecandum mustum.

Orchestra] vide lib. 5. Vitruvii 6. & 7.

qui nunc pla...] qui nunc planipedes, &c. ita dicti, quod non in podio, sed de plano agerent, opponuntur mimis, ut pedaneis, eunules. Ausonius, nec de mimo planipedem: nec de Comædis histrionem.

Orchæis] vide Virgilium 2. Georgicorum 50 Plin. 1. & 1.

orcu] vide Varronem.

Orcum exemplorum] exempti.

Vragum] Vigum. Lys. 3. quæst. 20.

Ordinarium credant] tradant.

Ordo sacerdotum] 10. Gell. 5.

Dialis] vide 3. Maximæ dignationis.

supra] super.

omnes] is.

Dium] Dius vel Dium.

Orac] vide 3. Andreas & Aureas.

permitti] promitti.

deprandi autem Leonu] id est famelici.

oreas] oreas.

equos] equus.

ornatus aut gladiator] vide Senecam 4. Natural 1.

Oscilla] *os calare*] alij os cillere, id est morio vere.

in quibus homines se per funes iactant] vide Higinium, Tabula 130. & lib. 2. de signor. celest. historia, in verbo Arctophylax: & interpretem Arati, in verbo Canis. ita oscillum fiebat ab Atheniensibus, adde Macrobius 1. Saturna. & Seruium 1. Georg. Cæterum oscilla Glossis *cupina*.

Oscillum] ait] dicit.

calare] celetes.

cunærum] funium.

Oscines] *aves*] alites. vide 3. Alites.

aut] alites.

ac] aut.

immiffulus] miluus. alij Immiffulus: adde 3. Immiffulus.

pica autem] Picus autem.

Oscinum augurium] cecinit] crociuit.

Oscum duas] leges *Oscæ*] leges oscitæ.

id est sacrata] Imo adscitæ.

opicum] quid opici homines, vide Gellium 1. c. 25. 11. c. 16. 13. c. 6.

Osculana pugna] Ausculana pugna, alij Aculana: depugnata fuit adversus Pyrrhum, teste Plutarcho. Proverbium de iis qui victi vincunt.

ambo] amabo.

Ostentum] *præfens*] pætheus præst oCerritus nobis se st. pens vltro ostentum obtulit.

irridetis] irrides.

assortatur] adoptatur.

Ostia] ab exitu Tiberis] ad exitum Tiberis.

Oualis] vide Plin. 15. c. 26. 5. Gell. 6.

myrtea] vide suprà Myrtea.

Ouantes] *geminata o ltera*] ab oue Plutarchus in Marcello: ouantes & *o tæ* & *o tæ* Dionys. lib. 5. deducit.

Ouem masculino] v. infra Recto fronte Nō. in Oues. adde Gell. 1. cap. 1.

ouibus duobus] vide infra Ouibus.

Oufentina] Ofentina.

Oufente] Ofente.

Oufentina] *Lucretius*] Lucillius.

Ouibus duabus] ouibus duobus.

autem] triginta.

peculatus crimen] vide infra Peculatus, & suprà Æstimata.

boves centeni] vide suprà Multam.

suprema] vide suprà Multam.

Oxime] *ocissime*] ocysissime.

K k k iij.

Pacem] pacem à passione) idem in l. i. §. ff. de pactis.

Pacronem] pacisci) vide Nonium in Paciscunt.

paco] pacto paco. Glossis Paco *sipluvium*.

Padidos sordidos] quia *παῖδες*) forte à pedib. seu pediculis. vide j. Pedibus oblitum Is autem videtur esse qui Nonio Pæminofus, ac mali odoris. à pedore: vbi vercor ne legendū sit Pedulofum non peminofum.

Pagi] aqua) fontes.

Pagina] figuratur) figantur.

Palatium] vide Varronem 4. de lingua. alij; vel.

Palanto] Palante.

ex Hercule] & Herculem.

Palatualis] et dea) quæ & Palatica Varroni 6. de lingua: & Palatia lib. 4.

Pales] parilia) vide infra Parilibus & Populæria sacra.

Pancarpia] dixi ad Novell. 105. c. 1.

Pangere] vide supra Impages.

Vel figi] id est figi.

Panibus] vide §. October equus.

Pantices frus] Pântices fluxus. V. adde Plant. in Pseudolo.

Pannus] panicula) panucula, quæ & panula, Nonio in Pannus.

Papiria] vide locum Festi emendatum ab Ursino supra col. 144.

Pappe] ... è quoque *ἔσθ*.) vide hunc locum supra emendatum col. 145, in Parare.

factus] ff.

Pararium as] quod pro binis equis) quod pro paribus, id est, binis equis dabatur. Ita Festum scripsisse puto. facit vox Paribus infra.

Paribus equis] adde supra Pararium as.

Parics] Paricidi. vide Quæstores.

id autem] indemnatum.

Parilibus] alij palilibus. vide supra Pales, & infra Populæria sacra. adde Varronem §. Ouid. & Fast.

Pæmulis] Brutianis) vide supra Brutiani.

Parones] myoparo) vide supra Myoparo.

Parret] Paret. ita Cicero Divinat. in Verr. si paret, & libr. 4. & Insit, de act. & pro quo Theophilus. condemna. eum Index.

Par(s)] in eadem oratione) in oratione ad lites Centurias.

Partem] pro nascendo ponitur. (*ἔ* pro parato) ut partus ita partitudo & partio dicitur. vide Nonium in Partus.

Navius] Ennius.

male parta male dilabuntur] Prouerbij speciales.

Parum cauisse videri] alij, patrauisse videri. ita omnino legendum, de quo plenius dicam aliquando ad l. 3. in verbis, non videtur. ff. de his quæ in testam. delentur.

Pascuales oues] adde infra Passales.

ignaro Terentino] in agro Tarentino.

Terentino] vide infra Terentum.

Pescito linguam] Pescito linguam. Ambrosius 3. de virginibus velandis, Gentiles idolis suis reuerentiam tacendo referunt. adde l. §. Cod. de his qui ad Ecclesiam confugiunt, vel ibi exclamant.

Passer] struthocamellum) struthocamellum.

Pastillum] libigenus rotundi) Glossis *ῥοῦνον*.

Patagium] adde Nonium in Patagium.

Patalem] Patulum. adde j. Propatulum. In sacrificiis id requirebatur, in tauro, ut diuersa cornua haberet, & latè pateretur (quem admodum in oue, ut duos dentes haberet ceteris longiores: supra Bidental) ab eo patales boues. Plaut. Ego ruri amaxari me mauelim patalem bouem. Græcè *πατάλης*: v. Athenæu 9. & *πατάλης* Hefychio.

Patella] adde Nonium in Patellæ.

Velut capidul... vide supra Capis, capidis. & capidunculorum meminit Cicero 1. paradoxor. & 3. de Natura, Varro 4. & 8. de lingua.

Pateram] perplouere) perpluere.

Pater patrimus] vide supra Matrimet & Patrimet, & infra Patrimi.

Patres Senatores] adde infra Patrocinia.

Patricios Cincius ait] Cincij opinio vera fortasse fuit tum, cum primum Patricij à plebeis in ipso initio urbis Romæ fuere distincti. Glossis Patricius *ἀπατρίδης*, *ἀντρίδης*, *ἀπὸ τῆς*, Patricij *ἀπὸ τῆς*.

Patrimus] vide supra Matrimet & Patrimet, & Pater patrimus: & infra Rica.

ex spina alba] ex pinu.

qui facem præferret] vide supra Facem. v. infra Rapi solet.

Patrocinia] vide Dionys. 6.

Patres] vide supra Patres.

Paucies] paucies Nonio.

Pauera] Pauera.

Pauimenta] vide §. Obpuuiat & infra Pul.

Pectenatum] Pectinatum.

Petuscum] Petuscum.

quia] qua.

aliquos] aliquot.

Peculatus est] adde supra Depeculatus.

Se pecunia] vide supra Abgregare.

noxi] noxiæ.

pecore multabantur] vide §. Oribus.

Peculatus id est] adde Multam Oribus & Æstimata 11. Gell. 1. hoc caput Verrio & Festo, indignum esse putat Antonius Augustinus.

nihil præter pecora habebant] constat primos nummos æris à Servio Tullio signatos ouis bovisque effigie: ut ait Varro 2. de re Rustica, & 4. de lingua 18. Plin. 3.

Peculatus furtum publicum] duarum ouium vide

vide T. Multam.

ea lege] eam legem.

T. Menenius & Sestius Consul] falsum est ante hos consules, aut etiam ante Tarpeiam legem x s non fuisse signatum. Quidam Argē-tum paulò ante primum punicum bellum: alij, sub Servio.

Tarpeia lege] ea cautum fuit, ut duas oves aut xxx. boues multa nō excederet. Lege vero Menenia oves decussis, boues centussis xsti-
mati.

bas centusibus] v. s. Multam.

Pecunia] pecuniz. adde s. Abgregare: pecu-
latus, peculium.

Pedarius senatorum] alius est à pedanco iudice qui Glossis *παυδαριος*.

Pedem struit] Glossis *παυδαριος*.

Pedestria auspicia] nominabantur] appella-
bantur, vel arbitrabantur, vel nominabatur.

Pedibus oblitum] pedicofum] pedidofum, ad-
de supra. p. didos.

Linus] Nævius, Nonius.

Pedulla] quæ & Pedalia.

ΠΕΛ] *πιδία*.

Pegafides] regides.

appellata sunt] appellatus est. V. r.

Peligni] Volsini] Volsimi.

Pasius à quo pacinates] pecinus à quo pe-
cinates. Alij, picinus à quo pientes, adde in-
fra Picena Dionys. 1.

Pellicum] pellitum.

Pelluvia] adde s. Malluuium & infra polu-
brum. Glossis *μελλουίαν* pelluuium.

Penatis] propriis] portio.

Penatores] natus] natiuitas vel nauitas. vi-
de T. Nauia.

fiscularum] ficedularum.

Pendere penas] adde s. Dispensatores. Glos-
sivum *πεναιας*.

penem] codam. v. infra peniculi.

cena puris] Cena pura qua fugebantur
eum in casto Ceteris essent. Glossis *πεναιας*.

Offa penita] v. infra Offam penitā. Arnob. 6.

Peniculi] v. infra peniculi.

Tunicularia] Cunicularia.

compellat] compellat.

circumtestas] circumtesta.

Penem candam] penem codam. v. Non. & T.
October, peniculi, penitam. Cicer. 9. Epist. 22.

Penetrabile sacrificium] adde s. Hercules Iuppi-
ter. Glossis penetrabilia iaditum.

Penetrare, penitus intrare] ac per vim. v. Fe-
stum in penetrare. Glossis, penetrat *πενετρα*.

Paniculi] cauda] codæ. v. s. Penem.

Penitam] poenitam. v. s. Penem.

offam] v. supra Offa.

Pennis] pesnas] v. infra poeninas.

casnas] casnas.

Penora] eorum] eorum.

penarius] penarium. Gloss. *πενασια* cella
& promontoriū (legendum promtuarium)
penus. Ceterum penus & penum dici author
est Nonius. Glossæ penum *πενος* hic *πενος* & *πενος*
en *πενος* *πενος*. v. Titul. ff. de penu legata: 4.
Gell. 1.

Pentathlon] quinquartium] quinquertium.
v. infra Quinquertium.

Penus] intimum &c.] intimis tegetibus se-
ptus.

Vestalia] ea fiebant V. Id. Iunij.

Perbitere] prabitere. v. Nonium in perbi-
tere.

Plantum] in pscodolo & in pœnulo.

perire] praeire.

Percunctatio] per o solere scribi] & ita quo-
que apud Nonium in percontari & percon-
tat. Gloss. percontatio *πύκνα* percontatur *πύ-
κναι*.

per cuncta visis] percunctari sit, vel, per cun-
ctas res it.

Perditum] interit] interit.

Perediam] Plantus] in Cuxculione.

Peregere] peregre.

Peregrina sacra] aut evocatis Diis] v. 28.
Plin. 2. Maer. 3. Saturn. 9. Servius 2. Æneidos.
ad illa verba Excessere omnes aditis assque
relictis. adde l. 9. §. illud notandum 2. in fin.
ff. de rerum diuis.

conlata] conata vel coacta.

Peregrinus ager] v. Varronem 4. de lingua.

Peremere] perimere.

Peremne] puto legendum peremnere, vel
peramnare: nisi peremne, adverbij loco sit
positum.

qui amnem] v. T. Petronia amnis & Spicum.

Ciceronem 2. de diuinat.

Perempta] imperfectis] interfectis.

Peremptualia fulgura] dicta à peremendo.
40 id est prohibendo. v. s. Peremere. vide infra
postularia fulgura.

Gracchus] Granius.

Gr Jaur

manubia] v. s. Manubiæ.

omina] omina.

Perfacul] v. s. Facul.

Et per se facul] & per se, Faculid est tñ sim-
plex Facul, quàm compositum perfacul.

Perfaciam] sus voluntate] sua voluntate. v. n.
50 de Glossis *πεναιας*.

transfuga] v. l. 3. in fin. ff. de fideiuss. l. 8. §. 2.

38. §. 1. ff. de penis l. 19. §. 8. ff. de captivis l. 7. ff.

de re militari,

Pergite] Vergilius] Eclog. 6.

Perimus] peremit.

permissus] adde infra pro & promissus.

aries] agnus.

Perpetem] perpetim.

Perpetrat] perpetrat. Glossis perpetrat
60 agnoscit. perpetratio. *κατήσκει*.

Pistor *Zensu* Janum) deest.

paru) alij *parlu*.

addere . . *tulerit* &c.) ad id retulerit, & ineptia pari & nullius prætexto nomine.

Prætoris) auctoris. alij, Poetæ.

Picum anem) vide Nonium in *Picumnus* est avis.

à Pico rege Albanorum) vide Vergiliū 7. *Æneid.* Ouid. 14. *Metam.* 10. Plinium 18.

quod dissolutus sit) quod is solutus.

Pierides) quo) quod.

Pietatem *vis deos ceteras colebant Romani*) vide Ciceronem in libris de legibus. Ceterum quid *Pietas*, vide Nonium in *Pietatem*.

Pietati ad eam ab Acilio consecratam) Aciliū Glabriorē intellexit: de quo v. Liuium 40.

quendam quadam qua patrem suum inclusum carcere manum suam clam aluerit) Idem Valer. 4. c. 4. Higinius Fabul. 254.

impunitas) impunitus.

concessa) concessus.

Pigere interdum pro tardari) inde *Piger*. sic Glossis *Piget* imo, *Piger* iunge, adde Festum in *Pigrare*.

Pignosa) *pilea*) *Palis*, alij *Plualij*, alij, *Pinalij*.

Pila qua parietem sustentat) Glossis *Pyri-dum*.

Pila) v. Macrobi. 1. *Saturnal.* 7.

ex lana) v. 3. *Lanz*.

Compitalibus) v. Macrobi. d. loco.

inferorum) alij inferiorum.

Pilans) *Pila*) genus teli est. v. 10. Gell. 25.

Pilare (& *Compile*) v. supra *Compile*.

plures) fures.

fures pilas) fures *triginta*. alij, *plures* alij, *fores* alij, fures *omnes*.

Pilas pilas habere incipit) pilis vestitur: *Pilare* vt *Plumare* dicitur Nonio.

Pilates) *Pelastes*.

Pilea in neutro, est etiam *foemininum*. v. Nonium in *pileus*.

pugnare) militare.

Pilem) *contulerunt*) v. supra *Matronis*.

Pilumna popla) *Pilumni* populi.

hostes) hosteis.

Pimpleides) *Pipleides* vel *Pepleides* vel *Pe-teides*.

subtilitatem) alij, *felicitatē*. alij, *facilitatē*.

Pipatio) *clamor plorantis*) hinc *Pipare* apud Tertul. 1. aduers. Valent. sumitur pro, plorando vocem emittere. apud Nonium verò *Pipulum*, conuiuium.

Piscatory ludis) *in mense Iunio*) ita Ouid. 6. *Fastorum*. alij *Kal. Sept.* vt Varro 5. de lingua.

ad genus pisciculorum datur ei dea pro animi humani) idem Varro 5. de lingua. Ouid. 3. *Fastorum*. adde infra *Pollucere merces*.

Piscina) *obscuro*) id est obtunso.

res est) *reser*.

Pistum à pisendo) adde supra *Coquum*. 2. alij legunt, à *pisando*. Est enim *Pisare* Nonio frangere, tundere. Ab eo Glossis vno loco *Pisaculum*: alio *Pistaculum* quod *imey*, *Pilum*.

politum) *molitum*.

Planca) *Palancæ*, ob quam causam *Plancti* appellantur.

qui supra modum pedibus plani sunt) idem Ploti infra in Ploti. Gloss. *Planctus* *manus*.

... *um pertuli*) *plaustrum perculi*. Est autem species *proverbij*.

Planta oleaginea) *oleaginea*.

Planta) *olerum*) *olearum*.

Plandi) *Planti*. alij, *Plauti*. alij *Plati*, à *Græco* *πλατῆ*, quod latum significat: Idque vero propius est: cum *Plandi* hæc dicantur quorum aures latius pateant.

Plebeia Pudicitia sacellum Roma) vide Liuium 10.

connubio) *connubio*.

Plebei Aediles discedite plebe) idē Dionys. 6.

Et septē seruis) de tabernis in foro id intelligi potest v. Liuium 26. & Sextum Ruffum.

Plena sue) Telluri grāvida sue sacrificabatur. Ouid. *Fastor.* 1. c. 4. & 5. *Metamorphos.* *Ar-nob.* 7. & *forda boue*. v. 3. *Fordicidiis*.

Plentur) *sine præpositione*) adde infra *Spicit*.

Pleva) *Pacuvius*) in *Teucro* apud *Priscianum* libro 5.

Plisima) *Plurima*.

Plerare) adde supra *Endeplorato*: *Explorare*, *Implorare*.

Lati) *Tati*.

si nurus, (&c.) alij ita legunt, si nurus incestum passa non plorasset, sacra diuis parentum esto.

si parentum) si parentes.

plorasset) *plorassint*.

Ploti) *planis pedibus*) v. 3. *Plancti*.

Ploximum) *Ploximum*. alij *Ploxenum* ex 1. *Quintil.* 10. vbi scribit eam vocem vñtatam fuisse circa *Padum*.

capsum) alij *caplam*. alij *cautum*, quod est ferrum quo rotæ vincuntur.

Cisio) *Cisium* vehiculi genus Nonio, Ciceroni pro *Sextio* & *Philipp.* 2. inde *Cisarius* *carrucharius* in 1. 13. ff. *locati*.

capsum) *caplam* ve.

plaxim) *ploximi*.

Placeti) *dicuntur*) significantur.

Pales) *pallor*) Glossis *adipem*. inde *Pollentia* Nonio.

Pasnu) v. 3. *Pennas*.

Casmenas) v. 3. *Dulmo*.

Polimeta) à *politione* *vestimentorum*) huc pertinet 1. 9. §. 5. 1. 13. §. si fullo vestimenta polionda 6. ff. *locati*. adde 3. *Depolita*. hinc Gloss. *Polit.* *males*, *males*, *Pollo*, vnde *males* fullo, & 60 *Politor* *quintus*, qui & alio loco *Pumicator*.

profanasset] hoc verbo utitur Cato in libro de re rustica.

decumantibus, [et post quinquaginta milia et vi] v. infra Puritum.

cum essent ex familia . . . numero duodecim] cum essent familie numero duodecim. ita Liuius 9. & Valer. 1. cap. 2.

interierunt] intererant.

Potitus seruus . . .] *Potitus* seruus ab antiquis . . . ab antiquis potitus hostium, &c. id genus loquendi Iuris authoribus familiare. v. l. 15. ff. de captiuis.

Præbia] v. infra Prædia.

Præcepta, *sæpe præcipit*] sunt enim verba, in to, frequentatiua vt sepius à supinis deriuata in o mutato. vt scripto, edicto, domito, &c. de quibus vide Priscianum 8. cap. de speciebus verborum.

Prædamitatores] alij Præciannunciatores, ij Præciamitatores.

antecedunt] antecedentes.

Ut homines se ab opere abstinere] vide Macrobius 1. Satur. 16. adde quædam alia quæ scripti supra in Maximus Pontifex.

Præcia dicebant] alij Præcia dicebatur: alij, Præcia dicebat.

Præcidanea igna] Præcidaneum, idè quod præcidendum. Nonio à præcidendo, id est, immolando v. j. Præcidere.

Vocabatur] dicebatur.

Præcidanea porcum, v. sup. Popularia sacra.

Præcidere] antecedere] antè cadere.

Prædia] *Præbia* vel *Præbia ea remedia*] v. supra Præbia.

Cacilia] Caia.

zona sua] zone sue.

sanctus] sanguis: alij sancti.

prædia] prædia vel præbia.

Prædonulos] Prædonculos.

Præfectura] in quas legibus] in quas his legibus.

quattuor sex viri pro populi] quattuor viri & sex viri annui qui pro populi suffragio: alij perperam. pro sex, legunt, viginti sex.

Calatiam] Calatium.

Allicas] Allicas.

Præficulum] *Opis Co . . .*] *Opis* Consue. v. supra Opima: adde Varr. & Macrobius.

Præfica] adde Nonium in Præficis, & in Memoria. Glossis Præfica à *πρὸς τὴν αἰσῶν* in τῇ ἀγορᾷ ἀποτίθηται. *Opis* dicitur in *ἐκείνῃ*.

Nanius] in Preto. vide Varronem 6. de lingua.

Præiurationes] v. Exemplum præiurationis apud Liuium 2. vbi de M. Flamoleio & M. Fabio. & Polybius.

Præiures dies] quibus fas est hostem bello laessere] v. j. Mundus: Mundum: & infra Religiosi]

Præmetium] alij Præmessum. Glossæ Præ-

metium, à *πρὸς τὴν αἰσῶν* ἀποτίθηται: adde j. Sacrima, dixi etiam ad Varronem.

Prænomibus feminæ esse appellatas] vide 6. Agell. 7. Plutarch. Problem. & supra Præbia.

Præpetes aues] v. 6. Gell. 6.

suæ] sunt.

Titia] Tertia.

quam petamus] quæ præpetamus, alij, quæ petamus.

Prærogativa Centuriæ] primæ interrogabatur, primæ suffragium ferebant centuriaris Comitibus. Erat autem maximum earum priuilegium, quod raro ab eis cæteræ discreparent. Cæterum quod primæ essent, sortitò eueniebat. Reliquæ, iure vocatæ dicebatur. vide Ciceronem pro Muræna Philipp. 2. & libro primo & secundo de diuinat. Liuium passim.

qua rursus] quod rustici.

Præ] vide supra Comprædes: & Manceps: Varro de lingua. Glossis *πρὸς αἰσῶν* iisdem *πρὸς αἰσῶν*, fideiussor, Sponsor, *πρὸς αἰσῶν*, Vades: *πρὸς αἰσῶν*, Vadimonium, fideiussio.

Præfagire] Glossis *πρὸς αἰσῶν*, iisdem Præfaga *πρὸς αἰσῶν*. Dicitur etiam Præfagitur pro Præfagit, teste Nonio, adde infra Prælagitio.

Sagax] v. infra Sagaces.

Præfagis] adde supra Præfagire.

Saga] vide supra Piatrix sacerdos.

Præfiderare] adde sup. Considerare.

ante fidem tempus] à fidere præfiderare & considerare vt supra dictum est: sed & Siderosus Glossis *πρὸς αἰσῶν* *πρὸς αἰσῶν*, qui alibi Caducus.

Præsidium] Glossis *πρὸς αἰσῶν*, *πρὸς αἰσῶν*, *πρὸς αἰσῶν* *πρὸς αἰσῶν* *πρὸς αἰσῶν*.

Præstinare apud Plantum] in Captiuis & Pseudolo.

Præstitum] quæ] quem.

Præstolari] Glossis Præstulari *πρὸς αἰσῶν* *πρὸς αἰσῶν*. adde Nonium in Præstolari & Præstolat.

Præteriti Senatores] v. l. 31. Cod. de fideicommissis.

Tribunas militum] Tribuni militum. vide Asconium in Diuinat. & in Pisonem: Valerium 2. cap. 4. Gellium 4. cap. 20. & 7. cap. ult. & 16. cap. 15.

quosque] quoque.

Curiatim] Curiati.

Prætexta] Glossis *πρὸς αἰσῶν*. & alio loco *πρὸς αἰσῶν* *πρὸς αἰσῶν*. Prætexta toga. adde Nonium in Prætexta. ab eo Prætextata *πρὸς αἰσῶν*.

Prætexta] vide infra Togatarum. Palliatæ erant, quæ ex Græco in Latinum i. Prætextæ & Togatæ quæ argumenta ab Latinis & Urbanis rebus sumpta, vel de togatis viris

vel de prætextatis pueris & puellis compo-
sitæ. vide Horatium in arte.

scriptæ] scriptæ.

Prætextatū] prætextatum] alij prætextum.
Glossis Prætextatū in *impū*. Cæterum suprà
in Piætor Zeufis prætextum nomen alicuius
dicitur pro aduocato, laudato ac citato. de
Prætexta & prætextatus dixi ad §. 1. Inst. de
iniuriis: & l. 4. in fin. ff. de lib. exhib.

Prætextum] Prætextatum.

Prætor] *Albanus*] Albanus.]

ad P. Decium] at Pæctum.

ad caput Oesentina] ad caput Ferentinæ, ita
Dionys. 4 & 5. Liuius 1.

Prætoris cohors] *Scipio Africanus primus*, &c.)
ita Cæsar, propter inimicos, aliquandiu vsus
est custodia corporis & prætoris cohorte
Hispanorum.

Prætoris portæ] initio prætores erant qui nunc
Consules] adde Nouell. 14. & 25. Varr. 4. de lin-
gua.

quorum tabernaculum, Prætorium] l. 31. C. de
Episcop. l. penult. Cod. de off. rect. prouinc.
l. 3. Cod. de operibus publ. l. 3. C. de Metatis. l.
vlt. C. Theodos. de officio omnium iudi-
cum. Vopiscus in Aureliano.

Præuaricatores] Quid præuaricari & præua-
ricator. v. ff. de præuaricatoribus l. 1. §. 1. §. 6. ff.
ad Turpil.

à prætergradiendo] à gradiendo alij. Italego,
à præuaricando, id est prætergradiendo. Glos.
præuaricat *diagonalē*.

Prædicula, sentacula] Glossis Prædicula-
rius i *μῦθον* in *ἀντιπῶν*.

Præcem] alij Præcem.

Præsan] Præcidanea. vide Cato. de re rusti-
ca 4. Gell. 1. alij Præsentaneum legunt.

purganda] pugnanda.

Prima] *ducant*] dicata.

Præmanus tributus] *tributum*] adde suprà Æ-
rarij. & Varr. 4. de lingua.

Primigenius sulcus] vide infra Sulci.

Primæsius Palus] alij Primæsius: alij Prym-
nesius, alius Primnesiū. Est autem funis nau-
ticus, quo naui ad palum religatur, quem
alij tonsillam dicunt. vide infra Tonsilla.

Primordia] Glossis *ἀρχαὶ τῶν πραγμάτων*.

Præcipalæ castrorum porta] quæ & princi-
pia in l. 12. in fin. ff. de re militari: l. vlt. C. quæ
sit longa consuetudo l. 1. C. de veteranis.

Præscia Latina &c.] Coloniarum aliæ, pri-
scæ, aliæ nouæ.

Præsci Latini] v. Liuium 1.

Præscus Tarquinius] v. Liuium.

Præstinum ob eo quod est *præsum*] Glossis Præsti-
na *ἀρχαία*.

Præmata feria] ac singulorum. v. Macrobius 1.
Saturn. 16. adde infra Sine sacris hæreditas: &
Propudianus porcus.

denecales] v. suprà Denicales.

Præuato sumptu se alabant milites] v. Liuium 4.

Præuato] à priuo, quod significat propriū
vniuscuiusque ac singulare v. infra Priuos.

Præuatum] v. l. 4. in fin. ff. de ritu: l. 4. §. &
quidem 6. ff. de gradibus, Glossis *ἀρχαία*.

Præuatores priui singuli] Priuores Priuis,
singulis.

Præuatores, priuati que antiqui pro singulis] v. No-
nium in Priua & Priuum. 10. Gell. 21.

Pro significat in] v. plura apud Gell. 2. cap.
17. & 11. cap. 3.

pro rostris] v. l. 2. §. 4. ff. de origine iuris.

pro amplificando] ut profugi in l. 9. ff. quod
metus causa.

prodi] hinc prodius Nonio, pro interius Iō-
gius. hinc Prodigia, protollere & infinita.

pro primandis facultate &c. in propudio] hoc
vult Festus, dici propudium, id in quo nul-
lus sit pudor.

aliud alio] aliud pro alio. quidam ita legunt
apud, ab, ob. Ego nihil mutandū censeo, hoc
enim significat, particulam, pro, nunc vim nō
ad nunc nō *ἀντιπῶν*, obtinere. Hanc enim vsur-
pant nostri cū significant verè non esse id
de quo agitur, sed haberi pro eo ac si esset.
sic in iure, pro Tutore. ff. pro Tutore: & Pro-
consule: & ita infinitis locis.

pro pradio] pro præde.

pro consule] pro consilio.

pro ante] Glos. *ἀντιπῶν* adde Non. in Pro.

promittere barbam] vide infra Promissus &
Promissum.

Pro censu] *pro tribunali*] sic in l. 2. ff. de re iu-
dicata, cui opponitur de plano l. 1. §. 8. ff. ad
Senatusconsultum Turpill.

Proscapulis] pro tergo Liuius dixit lib. 10.
ius Virgarum Plinius 10.

*compleures leges erant incines rogata quibus
sauebatur pena verberum*] dixi ad l. 8. §. 3. ibi
ut verberibus neceretur. ff. de poenis l. 8. ff. ad l.
Iul. de vi publ. v. Apostolorum acta 22. Gell.

em] hostem.

profuit] profui.

Pro sententia] *pro rostris*] v. suprà Pro. (sign.

Probrum] adde l. 41. ff. de ritu: l. 42. ff. de ver.

qui nisi probrum omnia indelicta affirmant] Sto-
icum hoc decretum est, *ὅτιν ἕκαστος ἐὰν μὴ αἰσχρολογῇ*.

Vestibulum] v. infra. Sceleratus vicus. dixi ad le-
ges xii. Tabul.

Procalare, Prouocare] Glos. *ἀντιπῶν* Prouoco.

Calenda] *ἀρχαία*. Glos. singulare nō habet.

Calumnia] adde Nonium in Calumnia.

Calones] v. supra Calones.

Cacula] v. supra Caculæ.

Calatores] vide supra Calatores.

Procalato] *prouocato*] prouocatio alij, pro-
calatio.

Procarari poscere] idem infra in Reciprocari,
Nonius in Procacitas & Procacitatem.

Procaces meretrices] v. infra Procum.

Proci] vide infra Procum & Nonium in
Procacitas: Seruium 1. Æneid.

procat] v. *procat* & *procnm*.

Procellum, procumbunt] Gloss. *procello* *ορυζαίνω, αριζω, οριζω*.

Procer a proluxa] v. *procnm*.

Procestria] *qua sunt ante castra*) hinc Gloss. *Procastria* *οἰκιστὴς τοῦ παρεμβολῆς*. Iisdem *παρεμβολῆς* Castrum, & *παρεμβολῆς* Castrensis.

Procinctus classis] adde suprā *Endoprocinctus*. vbi dixi. Glossis in *procinctu* *αἰσχρογῆς*.

Sabinus cinctus] v. *Liuium* lib. 5.

... ea in procinctu fieri] testamenta in *procinctu* fieri: ea à militibus fiebant. *Inst. de testamentis* vbi v. *Theophilum*. l. vlt. ff. de bonor. poss. ex test. mil. l. Gell. 11. & 15. c. 17. *Ciceronem* 1. de orat. *Plutarchum* in *Coriolano*.

Procitant] *vocitant*] Gloss. *Procitant* *οργιζαντες*.

citare] v. *infra* *solicitare*, si *citatus* non respondit in l. 7 ff. de in integrum restit.

proci] v. *supra* *procat*.

Procitare] *prolicere*] *pollicere*.

Proci tum testamentum] *Liuium*] in *Odyssæa*.

Proci bitores] *ferè velites*] *feri velites*.

Proculmant alij, vt *infra* eodem.

Proculum] *qui natus est patre peregrinante proci*] Glossis *Proculus* *παλινος*.

Proci um patricium] *significat procerum*] *Cicero* ad *Brutum*, vt *Censoria Tabule* loquuntur, *Fabrum* & *Proci um*, ita *proci*, *Plauto* in *Proci nulo*, *proceres*.

... si quando] *classium* *quam*.

proci] v. *supra* *prociari*.

Proci] vide *supra* *prociari* & *proci tant*.

meretrices prociaces] v. *supra* *prociaci*.

Prodegeris, consumpseris] adde *infra* *prodigum* *hostiæ* l. 18. ff. de off. præsid. hinc *prodigus* in iure in l. 1. ff. de cur. fur. Gloss. *αἰσχρογῆς*. & *prodigitas* *Nonio*, *profusio*.

Hymni] *Hymnide*.

prodixit, &c.] *polluctæ*, *prodigum* esse *amatorem* *addeceat*.

in] *me*.

Prodixisse] *prodixisse*. Verùm illa duo *prodixisse* & *prodixisse* sumuntur: vt & *prodixisse* & *prodixisse*. *Liuius* 38.

qui patriam hostibus prodiderunt] v. *Titul. ff. ad leg. Iul. maiest.*

prodixisse] *prodixisse*.

Prodigia] *prodigia*, porro *adigenda*. *Nonius*. adde l. 3. Cod. de lib. & postlim. hinc *prodigiosum* in l. 14. ff. de statu. l. 38. ff. de verbor. significat.

Prodigiatores] v. *supra* *prodegia*.

Prodigua hostia] v. *supra* *prodegeris*.

Prodixisse, prodixisse] Sic *supra* *Nequinunt* *pro nequeunt*.

Prodi] *in apertum*] *οριζω*.

sed etiam porro] vnde *prodixisse* *Nonio*.

Prodi] *prodixisse*.

memoria] hoc verbum *superuacuum* esse videtur. vt id dicat *Festus*, *prodere*, esse, porro dare.

cupide] *cupidi*.

Prodi] *prodixisse*] *produito*, nisi loco *produit* quis legat, *prodixisse*. aliàs hic aut illic mutari verbum necesse est.

profanum] *quod non est sanum*] quod non est *sanum*. *Varro* 4. de lingua, *Macrobius* 3. cap. 3. quod extra *fanaticam* *causam*, quasi porro à *fano*: id est *religione*. adde l. 6. *supra* *sacra*. ff. de rerum diu. l. 83. §. *sacram*. ff. de verb. oblig. l. 9. C. de religiosis. Glossis *profani* *Αμωνι, βίβλας, Αἰσχρογῆς*.

... pseudo] *plantus* in *pseudolo*.

... interea] vt *porriciam* *interea*, & c. hic enim *Festus* explicat verbum *porricere*.

consume] *consumere*.

ex tanto librorum cum numero] Atqui libri *quinti* *initium* *Verrio* fuit *litera p*. *Festi* *verro* X V.

inscribuntur] qui *inscribuntur*.

Profesti dies] v. *Macrobius* 1. *Satur.* 16.

in Priuigno] *Afranius* in *Priuigno*: hi *versus* *extant* *integriores* *apud* *Nonium* in *pro festi* & *Festi*.

Profundum] adde *Nonium* in *profundum*.

Profusum] *Terentius* in *Ad*, in *Adelphis*.

murmure] *murmure*.

progenerum] l. 4. §. 5. ff. de gradib. l. 3. §. 2. ff. de postulando.

prohibere comitia] *morbo* qui *volgo* *quidem* *maior*] v. quæ scripsi ad l. 4. §. 5. & l. 33. ff. de adilit.

Comitiales] v. d. l. 53.

medium] *me deum*.

prolato ante se portento] Glossis *prolata* *αἰσχρογῆς*.

Proletarium capite censum] de *proletario* & *Capite censo*. v. 16. *Gell.* 9. *Nonium* in *Proletarij* *dicti*: & in *proletarij* *ciues*.

Idem] *Item*.

proletarij] *proletanei*. alij *proletanei*.

promettere] à *mellere* *antiquo*: q. *μελλω*, cuius *vestigia* in *voce* *Remelligines*.

promenerat] alij *promenerat*. alij *promenerat*.

promerium] alij *promorium*. fortasse *promerium*.

promedium] *pro medio*.

promiscuum] *promiscue*] *pro promissione*.

promissus capillus] vide *supra* *pro*, & *premissus*.

promulco agi] adde *infra* *Remulco*. Glossis *αἰσχρογῆς* *trahæ*.

scapha] *scapha*.

Promulgari] *quasi promulgari*] Glossis *Promulgari* *αἰσχρογῆς*, *αἰσχρογῆς*, *αἰσχρογῆς*. inde *Promulgatio* in l. 13 §. 2. ff. de excus. tutorum C. 60 *terum* *proprie* *Promulgari* dicebantur le-

ges, cui primum in vulgus edebantur, ut hic, & cum trinis nudinis scriptæ proponebatur publicè, ut legi possent ab iis qui in urbē & rusticis tribubus ac municipiis veniebant: postea, ferebantur: & in aes incidebantur. Cicero 1. & 5. Anton. pro Flacco. & 3. de legib.

Pronuba] Glossis *Pronuba* ē *παρὰ νύμφης*.

nuptis] nuptiis.

matrimony paupertatem] matrimonij perpetuitatem.

Propages] adde Nonium in Propago.

propagines] progenies.

Propatulum] *patuli*] v. supra Patals.

supra] super.

Properare] vide Verrij incerta: 16. Gell. 14.

Properus] aduerbium *properè*] adde alia duo ex Nonio *properatim* & *properiter*, adde Gell. 12. c. vii.

Prophetas] Glossis *προφήτης* propheta.

purans] alij purgant, alij parant.

Propius [*sobrinus*] ita in tit. Cod. vnde legitimi: nostris, propior sobrinus l. i. in fin. l. 10. §. quinto gradu. ff. de gradib.

filia] filius.

Propteruiam] adde Macrob. 2. Nonium in Bidentes.

sanco] fango. v. Varronem 4. de lingua. & infra Sanguallis porta.

Prof. cluri] *sanco*] Ianio, alij, Fauno, alij Sango. alij Sancto.

Propudians porcus] Propudi ait, in sacrificio gentis Claudie.

Propudium] v. supra Pro. ibi, aliàs pro priuandi facultate. Gellius 2. c. 7. si pater impetret uxorem ducere infamem propudiosam, non parendum, facit l. 12. ff. de sponsalib. l. 3. §. ff. de bonor. possess. contra tab.

cum] quum cum.

maledicti] maledicti.

sin] fuit.

Prossimities] ita apud Hygenum de limitibus, & apud varios auctores de limitibus, quibus opponuntur transuersi.

Prossus] *prossus*].

Prossia] ita apud Varronem lib. 6. Nonio verò, Prossies. Vtrunque Glossis dicitur.

ssipare] alij, sutare legunt, nullo, quod scia, iudicio.

Prosedas] alij Prosedas. non necessario.

Plantum] in Pœnulo.

prossibula] vide supra Alicariz.

Prossium] Nonio Prossia. Glossis Prossia.

Prossia] *prossia*].

prossitur] porrigitur.

Prossurium] Polmurium.

prossurum] post murum.

Prossus].

Prossices] Prospica: ita apud Nonium ut & Despicia pro Despice & Prospice.

Prossia] v. Nonium in Prossia. 10. Gell.

25. in flalij legunt, Protumia, alij Portumnia.

Protelare] vide Nonium in Protelare. Glo.

Protelum *πρωτολῆν*. sic Nonio Protollere.

Thae].

Protinam protinus] Protinus etiam veteres dixere. v. Nonium in Protinus.

Terentium] Phormione.

Provincia] adde l. 99. 1. ff. de ver. signif. earū aliz consulares, aliz Prætoriz, aliz vrbana.

10 Cicero Philipp. 1. vnde Prouinciales. l. 190. ff. eodem titulo. res prouinciales. l. 35. ff. de heredib. inste.

Proner sum fulgur] *Ioui fulguri*] Ioui fulgurator.

Summanalia] eadem videntur dici à Seneca 2. Natural. 49. Gloss. *καταισχύνει* *καταισχύνει*, fulgur submanum, *καταισχύνει* fulgurium.

20 *Summanalia*] vnde infra Summanalia liba.

Prugnium] *pro prinignum*] pro prunum. alij, pro Pronum.

Puba presente] *ab iis qui puberes sunt*] Galli la ieuensse.

Pubes] v. Inst. de Nuptiis. Vlpiani frag. tit. 11. §. 18.

Publica] pondera.

fills] filij. alij filij.

actier] vtier.

vt bi] vt i.

quadrans al vini octoginta pondo fiet] Idem Plinius 14. c. 4. Est autem Quadrantal vini, idem quod amphora Volusio Meciano in libro de alle. adde infra Quadrantal & Hemina. Glossis quadrantale *μεξάνιον*, orcium, Amphora

P. 15. fiet.

librario] vinario.

sex de quinque libra in] sexdecimque ij. b. c] hæc.

D. M.] dolo malo.

multaretur] mulctetur.

Publica sacra] *pruata*] adde supra Priuatæ feriz. Propudians porcus.

Publicus clunus] *malleoli*] Malleoli.

Aediles Curules] Aediles plebis. v. Ouid. 5. Fastor.

munierunt] mœnierunt.

Velia] Vel, alij vehicula.

possit] possint.

50 *puccitia signum*] *familia mœdisset*] vbi familia atque ædis est Hercules. alij, vbi familia habet & ædis est Hercules. vel, vbi Aemiliana ædis est Hercules.

Puella] adde Nonium in Puella. Glossis *πυγία* *πυγία*.

Emm] *Pam*, &c.] his versus integrior citatur à Nonio.

Pugio] adde Nonium in Pugio. Glossis *πυγίον* *πυγίον*, quod alibi *πυγίον* *πυγίον* & sica: alio item loco *πυγίον*.

Pulisa

Pulila fana] *Pulila*] *licitor*.
Pulchralibus] *cupidus*] *cupidus*.
idem] *Cato*.
Pullus iouis] *puerum quem quis amabat pul-*
lum eius dicebant] vide *J. Puer*.
Puer] *id est*] *tacta*.
Puls] vide *Varronem 4. de lingua*.
terripansum] *terripuuium*.
puire] *puire*, adde *suprà Obpuuiat*.
Punitariolas] *Punitariolas*.
ipse] *Cato*.
Punici dicuntur non Pæni] *non Pæni*.
Pura Vestimenta] *non obfusa, non fulgurita*] *nō*
obfusa, id est *fulgurita*, vide *suprà Obsti-*
tum.
Puri puti] adde *6 Gell. 5*.
manumissione] id est *liberatione*.
Spurco] *porco*.
Purime] alij *Puriter*, vt apud *Nonium*.
Purim�struo] *qui sacrorum causa toto men-*
se] vide *suprà Denariæ Cerimonix & Trice-*
nariæ.
Puteolas] vide *Varronem 5. de lingua*.
multitudine] *similitudine*.
Puteum] *in neutro*: est & *masculini gene-*
ris. vide *Nonium in Putci*.
Puticuli] vide *Varronem 4. de lingua*.
in puteu] vt *puteus*.
Putitium] *Putitium*, alij *Politum*, alij *Puri-*
dum. vt apud *Nonium*, 4. locis.
Plautus] *in Bacchidibus*.
at] *ab*.
millibus aris] vide *suprà Potitium*.
publicus] *publicos*.
Putus] vide *suprà Amputare & Imputa-*
tum, vide *Nonium in Putus*.
putate] *putare*.
scophanta est] *verba Plauti in Pseu-*
dolo.
uanda] *Parilia sibi obseruanda,*
&c.
Q *Vadrantal*] *quod & Quadrantale Glos-*
sa. vide *suprà Publica pondera*.
quam ex Græco ἀμφοία] *Glossis ἀμφοία, ut-*
ex μισθ, orcium.
quid erat pedu quadrati] *qui Quadrantal*
Gell. 1. c. 20.
in publicum] *in pulli. V*.
Quadrata Roma] vide *Dionysium li. 1. Plu-*
tarchum in Romulo: Solinum cap. 2. Tac-
itum 12.
extiterat] *exterat*.
Quadruplatores] vide *Asconium de diui-*
natione 4 in Verrem.
Quadrurbem Athenas] vide *Plutarchum*
in Theseo. sic *Glossis Quadriugem, rige-*
ti.
Quæso] *Munda*] *mundo*.
liberorum sibi quasendorum] *sibi liberorum*
quasendorum. dixi ad *li. 1. c. 5. 3. ff. de verb.*

signif. vide *4. Gell. 3*.

Quastores] . . . *cidi appellantur*] *parrici-*
dij appellantur. adde *suprà Pari. 1. 2. 5. & quia*
13. ff. de origine iuris.

Quande] *imp.* . . . *secundo*] *Vt & in se-*
cundo.

grauitergans] *Graius inter Graios*.

Quam de] *pro quam*] *pro quando*.

Quando] *Plautus in Menach. 83c.*] *Plautus*
in Menachmis, ideo quia *mensam edo, de-*
tergo.

Cluera] *E litera*.

Quando Rex comitiatus] alij, *Quando herus*.
malè. adde *J. Refugium: Varronem 5. de lin-*
gua. vbi de diebus hominum *causa consti-*
tutis agitur.

Quando stercus] vide *J. Stercus*. adde *Var-*
ronem 5. de lingua.

Quartarius] *Fortasse Galli inde suos Char-*
tiers.

colligere] *collisere*.

Quatenus] *quatenos*] *quatenos*. & ita quo-
que alio loco infra legitur.

Quatere] adde *Nonium in Quatere*.

quassare est sape quatere] adde *Nonium in*
Quassum. 2. Gell. 6.

Quaxare] *Quoaxare*. alij *Quassare*. idem
quod coaxare.

Quercus] *querqueram*] vide *infra Querque-*
ram.

Querqueram] *febrem intellige*. adde *suprà*
Quercus. Ea *Gellio 20. c. 1. Quercera febris &*
rapida, qualis *verus quartana*. de qua in *lege*
60. ff. de re iudicata.

carcer] *cancer*.

mibi] *mei*.

Plautus] *in Priuolaria*.

bilis querqueratus] *bilis aqua intercus, A-*
mulis febris querquera. *Priscianus lib. 6*.

Querquetulana] *utra*] alij legunt nunc: alij,
vitæ, Græcis χανειδης & ἀμφοιδης dicuntur.
vide Varronem 4. de lingua.

sciens] *sagas*. vide *suprà Prælagire*.

Querquetularia] *querquetum*] *Querquetum*.

Viragines] *Virago*. *Glossis αἰσθη, ἡναια*.

Quæ] *quæ*] *qui vel quis*.

Quasiam] *genus istud*] *genuisti*.

Quianam] *heu quianam*. ita apud *Virgi-*
lium 3. Æneid.

Quietatus] *Quietalis*.

Quid hoc censetis, illuc transite] hæc verba di-
cebantur in senatu ab eo magistratu qui re-
tulerat aliqua de re ad senatum, vt per dis-
cessionem senatusconsultum fieret. vide *Pli-*
nium 4. Epist. 14 hinc familiare authoribus
antiquis, verbum *discedendi*, & *discessionis*.
vide Ciceronem 1 Epist. 2. adde 14. Gell. 7.

Quincenium] *vsurpans*] *vsurpabant*.

Quinquatrus] adde *suprà Minusculæ*.

LII j.

qui ferè hi] quibus ferit. alij qui feriis. vide Varronem 5. Ouid. 3. Macrobi.

Quinque genera signorum] observant] observabant.

Quinquertium] vide suprà Pentarthum vide l. 2. ff. de aleatoribus. Glossis *quintus* & Quinquertius.

Quintia] prata à Quintio Cincinnato] vide Liuium 3. vide suprà Fabiani. Ouid. 2. Fastorum.

Quintipor] Gripe] Calpor.

Qui patres] vide Liuium 2. vide suprà Adlecti.

Et duo genera appellaret esse] sic duo genera appellauerunt.

Quippe] appellare esset] appellata sunt.

Quirinalia] vide Varronem 5. de lingua. idem] eadem.

Sultorum feria] vide infrà Sultorum feria. vide Varronem 5. de lingua. Plutarchum in 20 Problemata.

antequam &c.] hæc, & sequentia semicirculis inclusa, repetita sunt ex eo capite, cuius initium Quirinalis collis.

quidem &c.] quidam suorum fornacalium sacrorum ignari, eo potissimum &c.

Quirinalis collis] Agonus] Agonus, alij Agonium. vide Varr. 4.

Qui. . . . Quirites à Quirino cui aqua & vino in Curiis sacra faciebant.

illius Quiris leibo datus est] ollus Quiris leibo datus est adde Varronem 6. de lingua. & suprà Indictium funus, & Simpliciarca.

Quiritium fossa] vide Liuium 1.

Quisquam] aliqua] aliqua.

qua] qui.

Quisquis] Glossis Quisquis, m. & c.

Quod quid] quid.

n] in.

Quoniam] in] in.

Quot serui tot hostes] Quot seruitute &c.] Idem Senec. 6. Epistol. 47. vide Theophilum, 5. sed maior. Inst. de his qui sunt sui. & Macrobi. Saturnal. Aristot. 1. Polit.

R pro S] S pro R.

Rasibus] vide Varronem 4. de lingua.

R. duobus] differitur etiam] dissecti, cuius etiam, alij differitur cuiuspiam.

Rabidus] à rabie] ut & Rabere apud Non.

Rabula] vide Nonium in Rabula, & in Rabula, & infrà in Raua. sunt qui legunt Rabi-cula.

intus] inuentus.

Radere] lege XII. vide Ciceronem 2. de legibus, & 2. Tuscul. dixi ad leges XII. Tabul. adde 13. Plin. 37.

Rapi simulatur Virgo] trahitur] traditur.

Rapi solet fax] vide suprà Facem; Patrim.

Verisque] utriusque.

alterum] alterutrum.

Rasores] huc referri potest verbum Rasere uisse, quod apud Gellium est 3. c. 4. & Ratorius, Glossis *Rasus*, qui & alibi, Ralla, Rallum, Rallus.

Rates vocant ligna] vocant ligna, fortasse idem quod Rataria Gellij 10. c. 25. in fin.

Ratium quadrantem] dixi ad Varronem 4. de lingua.

Antonius] vide quædam de Antonio apud 33. Plin. 9. & 3.

Ratumena porta] Etrusci] Clarusci.

Veli consternati] vehis consternatis.

conspellumque] in conspectum.

Verenti] vegeti.

Ratui sum] Glossis *ratui* & *ratui*.

Raua vox] Rabula] vide suprà Rabula.

Rauis color] adde Nonium in Rauum fuluum.

Plantum] in Epidico.

raustellor] vide suprà Graustellus.

Rensia] Rauallæ; alij Rauillæ.

quemadmodum à casula casula] quemadmodum à colore fusco lullæ.

Raum] Plantum] Aulularia.

experturans] expurgauit.

Raum dicebant pro raucitate] adde Nonium in Rauis.

raui] rauius; aliis, Rauit, Raucè loquitur, & raufurus.

Receptitium seruum] vide 17. Gell. 6. & Nonium in Receptitium seruum.

Recinium] alij Ricinium. Glossis Ricinus, Ricinus. Nonio Ricinium (quod postea Masurtium dictum esse ait) & Ricinum.

qui XII. interpretati sunt] dixi ad leges XII. Tabul.

Virilem togam qua] alij, Virtogam. alij, Vertogam qua. ut Ver Versum significet.

prætextam] prætextum.

clauo purpureo] fiebant etiam clauis ex purpura. l. 19. §. simili modo. §. ff. de auro, argento.

Reciperatio] ea plerunque fiebat post tres solenniter repetitas à fetialibus.

Recipio] Recipiem.

Reciprocare] pro utrò utròque poscere] & apud Nonium pro Recipere.

procare est poscere] vide suprà Procari.

Rapido &c.] rapio, reciproco pedem cito. vel ita, Vtrò utrò restem.

tollenono aut psium] tolleno.

Vel psium] vide §. Tolleno.

Recondula fecerit] Reconderit. alij, Reconduit, refecerit.

Redda] vide Regillum.

Reddo fronte] vide §. Specus.

à stirpe supremo] vide suprà Masculino: & §. Stricidium: Spicum.

NunDea nepos] id est in feminino nepos. vide §. Specus. Nonium in Nepos.

lupus

de quo in l. 30 §. Noualis. ff. de verb. signif. Restibilis ager Columella pinguis eundem veruacuo opponit 2. c. 10. 4. c. 13.

Retiario pugnanti) de Retiario adde Isidorum, Iuena. Satyr. 8. Sueton. in Claudio c. 34. & in Calig. Tertull. de spectaculis cap. 10. Valerius Maximus 1. Titul. de somniis. Artemidorum.

Non te peto, piscem peto) Quintilianus loquens de mirmillone, Vinum capere vult.

Pythaco) Idem Strabo 13. Diogenes libro 1.

Reus) id verbum passim in iure, & specialiter Titul. de duobus reis: adde Ciceronem lib. de Oratore.

Reus stipulando) qui & reus stipulandi in l. 1. ff. de duob. reis.

Reus promittendo) qui & reus promittendi in l. 1. ff. de duobus reis.

quid horum (&c.) quid horum fuit vitium iudici arbitro reus dies distensus: vel diffusus esto: vel diffusus est. vide l. 2. §. 3. ff. si quis cautionibus.

actor, reusque) actorum reique.

me) reus.

are oportere) Rhegium appellare oportere.

regione) regno.

panis) panis, alij panis.

Rhinocerotem) vide 8. Plin. 20.

Rhonde sicadionque) Rhondes Icadionque. vide supra Icadion.

quam leuis sed) quam illa essent.

Rica) ea postea, sudarium dicta. vide Nonium in rica.

quo Flamminica) vide Varr. 4. de lingua.

patrima (& *matrima*) vide supra Patrimi & Matrimi.

Rica (& *Ricula*) Turpilius apud Nonium in Ricinum, Interea adspexit virginem gestantem in capite riculam,

et) vel.

Rixus) vide Nonium in Rictum & Rictus.

rixus) vide l. 4. ff. de vi honorum. l. vlt. ff. de sicariis. l. 32. §. 1. ff. ad l. Aquil. Glossis Rixa rixos.

rixiosa) rixosa.

ringitur) Glossis ringitur, ipyrim; adde Nonium in Ringitur. iisdem Rictum, Mensura oris.

Rideo) Canterio alij Cantherius. unde proverbium in porta Cantherius.

nisi) de iis: alij id iis.

Ridiculus) hinc deridenda loqui. in l. 4. §. 1. ff. de adilitio.

Remes) inde Renitiosus & Rienosus. Gloss. regnans.

nefrundines) vide supra Nefrundines.

Rigido) locatus) iocatus.

cerula prata) campi cerula prata, ita Macrobius.

Surum) surum.

Surus) vide infra Surum.

possunt) possent.

rustes) fustes.

Rigidum) frigidum (& *post durum*) idem Nonius in Rigidum.

Rimari) adde Nonium in Rimari.

Rius mos) in sacrificiis) facit Nonius in Rituis.

Riuus) vide l. 1 §. 2. ff. de riuis.

non spe conciliabre) non specu, inciliobve.

sine super terram fossa. sine subter specu) specus & fossa hic opponuntur, ut & per specum ducere, & per apertum in l. 3. ff. de riuis.

super) subter.

Robigalia) Anno 11. regni Numæ is dies constitutus. vti refert interpret Arati Latinus.

quem putabant rubiginem auertere) de rubigine, adde quæ scripsi ad l. 15. §. 2. in verbo aut satis feruore non assueto. ff. locati.

Robur) robur) hinc Glossis Robur *μολαι-δρα*.

Robur quoque in carcere dicitur locus, quo precipitatur malefactorum genus) Lucretius 3. Carcer & horribilis de saxo iactu deorsum, verbera carnifices, robur, pix lamina, tedæ.

Plautus in Pœnulo, Ut ego detrudam ad molas, inde porrò ad puteum atque robustum Codicem. & in Captiueis, At ego faciam ut pendear. nam in Robur te totum dabo. Valerius 6. cap. 3. de robore precipitati sunt. Tacitus 4. Annalium, Robur & saxum minitanti-um. quo loco robur & saxum rectè coniunguntur propter affinitatem pœnæ cum precipitatione & saxo, de qua vide l. 25. in fin. ff. de pœnis. quibusdam Robur aut robur videtur idem esse ac eculeus, aut equuleus. Ac ne quid (quod ad hunc locum pertinet, o-mittam) sciendum est duas carceris partes præcipuas. Robur, de quo nunc dictum est: & Tull anum de quo vide Sallustium.

Rodus) alij Rudus. adde infra Rodusculana porta.

Constituit) constituit.

sensu) sensum.

obuiam) obuium.

saxum rudum) saxio rudem.

paxillum) paxillum.

metexam) metaxam.

ruduscula libram ferito) adde Boetium in Topica Ciceronis: dixi ad leges 111. Tabularum. Titul. de contract. empt. vbi de man-cipatione. adde Ciceronem 4. ad Atticum 8. & 6. Epistol. penult. & 7. Epistol. 15. Valer. 6.

Rodusculana porta) alij Raudusculana. vide Varronem 4. de lingua.

rendo] vide supra Rodus.

Rogat] *ne lex Babia*] de qua vide Liuium lib. 40.

Rogatio] Id ius singulare nostris auctori-
bus l. 8. l. 14. l. 15. l. 16. ff. de legibus. Priuile-
gium Ciceroni (de quo dixi ad leges xii. Tabul.) quod à lege ideo Festus hic ait differre.
Cæterum leges promulgatæ dicebantur si
erant trinundino propositæ: rogatæ, cum
Tribus rogarentur, vellēt iuberentne: latæ, 10
cum receptæ, & adprobatæ.

*quod in omnes homines, resve populus sciuit,
lex appellatur*] vide l. 8. ff. de legibus.

Roman] vide Dionysium Halicarnassensem,
Liuium.

Palatinus] vel Palatium.

Romus] alij Rodius.

Thespiadæque] Thespiadæque.

primum omnium] prima, alij primam.

Callias Agathocles] Callinus Agathocles. 20

quosdam] quendam.

Galatas] Galitas.

Roman] Romanos.

non Romulam] vide Varronem libro 8. de
lingua.

Cincia, (et post, familia) de Cinciorum fa-
milia quædam scripti ad l. 3. ff. si pars hære-
ditat.

Romani] . . . artificium . . . ceperunt]
Fortasse hoc scripsit Festus: Romanos ciues 30
agriculturam & militiam exercuisse: seden-
tariam verò artem per seruos & aduenas. vi-
de Dionysium 2. & 9.

Romulia tribus] vide Varronem 4. de lin-
gua.

Romulum] à ficu Ruminali] vide infra Ru-
minalis.

ruma] adde infra Rumen. Nonium in Ru-
mam.

à virium magnitudine] est enim Græcis 40
iūm idem ac robur.

Romulus (et Remus)] à virtute. adde supra
Romulum.

Rorarios milites] vide supra Adscriptitij. &
Varronem, Nonium in Rorati]. Glossis Ro-
tari] ἀποδοτικῶν.

Roscus] de oratore] vide Ciceronem 1. de
Oratore.

. . . mense Augusto.] Rustica vinalia
mense Augusto.

Rosca] hunc campum fumen Italiæ, quod
ad gramen, dicitur Plinio 17. c. 4.

Rotundam] Rotundam.

Rubidus] (apud Plantum) in Stichio.

Calina] Calina.

Ruellare] vide Nonium in Ruellus.

Videres alios] videtis alias.

Cicero] Philippica 2.

Rufus] Liuius 2.

Consul faciebat] vel Dictator. Liuius 9. Po- 60

lybius 6.

Rumen] vide Nonium in Rumen.

rumare] vide supra Adrumauit. & infra
Sub rumari. Glossis Rumat. ὑμῶν ἔσθλα

ruminare] vide Nonium in Ruminare,
Ruminat, Ruminatur.

Rumex genus teli] ex hoc loco Gellius 10.
c. 25. emendandus, apud quem pro. rumige-
stri, falces. legendum, rumices, trifaces. Glos-
sis alio significatu Rumex, λάπαθς ac La-
pathium.

spari] 10. Gell. 25. Glossis Sparus, ἰδὲ δει-
νόν.

Ruminalis dicta est ficus] de qua vide supra
in Romulum.

rumis] rumus. alij Ruma, vt apud No-
nium.

hædos subrumos] vnde infra Subrumari di-
cuntur hædi.

Rumitans] *rumiger antur*] inde rumigerulus.
Glossis Spualis. Dicebant autem veteres non
tantum Rumigerare: vt hic: sed & Rumife-
rare, de quo vide Nonium.

se] fere.

Rupitias] Rupit, alij Rupsit.

in x 11.] dixi ad leges x 11. Tabul.

dederis] dederit.

Ruri] Gloss. Rure, ῥῦρ' ἀγρόν.

ruri se] ruri fere se. ita apud Terentium.

Ruscum] *amplius paulo herba (et exilius vir-
gultis)* alij & exiruis, nullo sensu: ita lego, her-
ba & exilius virgulto: vel herba exilior vir-
gulto. hinc Glossis Ruscum, ῥυσκιδάφνη, ῥυσκ-
οβῆται, ἰδὲ δεινόν.

fruticibus] fructibus. malè sed & à fecibus
vini fœculam vocant. dixi ad Varronem 6. de
lingua.

solita] solitas.

ars (et cer.) auri. alij ita, auri, ar finea, rete
diadema, coronas aureas, fascias galbeas.

facie galbeas] facile galbeos: alij fascias gal-
beas.

galbeas] vide supra Galbeum.

Ruspas] vide Nonium in Ruspas. Glossis
Ruspinat, ῥεσπινῶν.

amaptimas] maritimas.

Rustica vinalia] vide supra Roscij: Varro-
nem 5. de lingua.

in Lucio Libitinenfi] antea legebatur, in luci
libiti à denſi.

ipsius] antea, pius.

Ruta casa] ea sæpius venditor excipiebat,
seu recipiebat. plerunque disiunctum effe-
rebant ruta & cæsa. v. Ciceronem 2. de Ora-
tore, & in Topicis: Nonium in Ruta: adde l.
5. 5. 7. ff. ad exhib. l. 66. in fin. ff. de contract.
empt. l. 17. 5. 6. l. 38. in fin. ff. de act. emp. l. 241.
ff. de verborum significat. l. 2. Cod. de cont.
empt.

contraxi] extraxi.

Ruta

Rutabulum] alij *Rotabulum*.
otiose] otiosus.
Nauus] Nauus, alij Nouus.
iri] viri, alij viro.
Rutula canes non procul à rubro] adde infra *Rutilium*.
Rutilium] alij *Rutilius*, alij *Rutilus*.
Rufum significat] vide 2. Gel. 16. adde infra *Rutilæ canes*.
Rutilla] alij *Rutilæ* vel *Rutilæ*. adde supra *Rufum* & *Varronem* 6. de lingua.
Rutrum] vide *Nonium* in *Rutrum*.
Sabatina] vide *Florum* lib. 6. *Liuium* 6.
Sabini disti] PP. id est præcipue.
Sabini quod ... Sabini quod volunt somniat.] Est (species prouerbij).
Saccor] *saccorum*, alij, *Sycomorum*.
Sacella] vide 6. *Gell.* 12.
Sacer mons] *lens consecrauerunt*] vide *Dionysium*.
locus] locum.
sacram & iam] vide 3. *October* ea parte qua agitur de *Sacrauiensibus*.
Idulium sacrorum] *edulium sacrorum* malè.
Idulia sacra dicuntur, quod fierent, quot *Idibus*, & ab oue quæ quot *Idibus* immolabatur.
Quid. Idibus alta Ioui grandior agna cadit: dixi etiam ad *Varronem* 4. de lingua.
Strenia] *Strenia*] vide *Varronem* d loco.
nec] nec ita.
Sacramento] *Sacramentum*.
in Q. Thermum de T.] adde 3. *Obstinato*.
sacramentum as] vide *Varronem* supra de lingua.
sine eo qui interrogatur, siue contenditur] siue in rem agatur, siue contendatur.
plebis] militum.
posthoc] posthac.
facti] acti.
ex] exigunto.
iudicare, esseque] *iudiciareque esse, esseque*.
Sacraui] *vere sacro nati*] vide infra *Ver sacrum*.
Sacrata leges] adde 1. 9. § propriè 3. ff. de rerum diuif.
sacer alicui deorum] vide *Macrobi.* 7. adde *Nonium* in *Sacrum*.
sicut] sic vt.
Sacrem] vide hunc locum emendatum supra col. 196. in *Sacrem porcum*.
Sacrificulus Rex Ec. qui ea sacra quæ reges facere sueuerit facit: Post reges exactos: creati Reges sacrificuli. & quidem primi M. *Papirius* Sec. vide *Plutarchum* in *Probi*.
Sacrina] vide hunc locum emendatum 5. col. 196. in *Sacrificium*.
premissum] alij *præmerium*, alij *præmetium*. vide supra *Premetium*.
... primus fiet] *Sacrina sacrificium* quod

pro vuis primis.
Sacro sanctum] *Gloss.* *sacro sanctas* & *reg-*
adipar. *indem sacro sanctum* & *regis, regis, regis*
adipar.
Et qui violasset, morte penas penderet] facit
lex ult. ff. de rerum diuif.
Saculares ludi] vide *Valerium* 2. cap. pri-
mo *Horatium* in *Carmine seculari Zolium*.
... appellatur] *appellatur Terentum*. vide 7.
Terentum.
post centum annos] inde *seculares* dicti. Est
enim seculum id temporis spacium.
Papilio Lenate] vide *Censorinum*.
... stis furulis] *hostiis furuis*, fiebat enim hi
Ludi Diti & Proserpinæ tribus noctibus.
Sagaces] vide supra *Piatix*, *Prælagitio* &
infra sagaces. *Glossis sagax* & *regis, regis, regis*
adipar.
solertis acumen] vide supra *Prælagire*.
cognoscere] *cognoscere posse sag-*
cem.
saxa] vide 3. *Piatix* & *Prælagitio*. vide *No-*
nium in *Sagax*.
Sagminata] vide 1. 8. § ff. de rerum diuif.
arcebantur] id est petebantur, dixi ad *No-*
nium.
Scalas] *Scapos*, alij *Scopas*.
Salaciam Deam] *Glossis salacia, æquæm.*
Napis, quæ & *Salmacia*. vide infra *Salmacis*.
Salaria Via] quæ & *Collina*.
Salas Virgines] *sacrificium facere*.
in Regia cum Pontifice paludatas] vide *Var-*
ronem.
Saliorum] vide infra *Salios*.
Salicem] *idem*] *Verrius*.
Salinum in mensa pro aquali solistū esse poni
aut cum patella] atqui nihil aliud *salinum*
quàm patella, in qua diis primitiæ cum sale
offerebantur, vt refert *Acron* ad illa *Hora-*
tij, cui *paternum Splendet in mensa tenui sa-*
linum.
cum fornax] potest esse exemplo *leg. 27. §.*
9. ff. ad l. Aquil.
Salios] *Glossis salius* *ipud* & *in* *Antoni* *in* *Ant-*
Antoni.
ex Samothrace cum Aenea deos penates] di-
xi ad Varronem 4. de lingua.
sunt] dum.
Salmacis nomine nympha] *Glossis Salmacia*
æquæm, quam & *Salaciam* vocat. vt supra
Salariam Deam maris: vnde *Salmacidus* &
ipud. *Salmacidum æquæm*: *Salmacia* aqua
æquæm *ipud*.
quam qui bibisset vitio impudicitia melle-
sceret] id ita creditum vobis vt refert *Vi-*
truius 2. c. 8. *Verum Strabo* lib. 14. in
diuitias & incontinentiam causam reit-
cit.

antecedentium] antecedentium.

Salmacida] Salmacida.

sine sanguine (& sudore] sine sudore & sanguine.

Salutem] (& passionem suam) adde Varronē 4. de lingua. l. pen. §. 1. ff. si seruit. vind. l. 25. ff. de pignorat. l. 52. ff. de act. empti. l. 8. de instructo. Inde salus pascuus l. 19. §. 1. ff. locati. salus pastionesque l. 8. ff. de instructo. ex his per greges & pastiones fructus percipiebantur. l. 32. ff. de usufr. l. 9. ff. de instructo. quin ex venatione arg. l. 62. ff. de usufructu. Horum alij æstiuu, alij hiberni. l. 67. ff. de legat. 3. l. 3. §. 11. l. 44. in ff. de adq. poss. l. 1. §. æstiuu ff. de aqua quotid. Horum custodes saltuarij. l. 60. in ff. de legat 3. l. 8. in ff. l. 12. §. 4. de instructo. His adscripti, saltuenses. l. 1. Cod. de fugitiuis colonis lib. xi. l. 13. Cod. qui militare lib. xii. hinc saltuenses fundi l. 13. Cod. de fund. patrimonialib. lib. xi.

salutis] alij salutis. legendum saltuis, vel salti. vide Nonium in Salti.

Salua res.] Salua res est cum saltat senex. ita Seruius 3. & 8. Æneid.

C. Sulpicio] P Sulpicio.

C. Fulvio] Cn Fulvio.

Prætor Urbis] P R. v R B.

instaurati qui] instaurandique.

Pompinium] Pomponium.

non interrupta religio] piaculum enim erat ludos interpellari vide Arnobium.

ludos Apollinares] de quorū institutione vide Liuium 25. Macrobi. 1. Saturn.

parasitorum Apollinis.

secundarum partium fuerit] secundas agere] parasitari. vide Senecam de ira 3.

... porta] Salutaris porta.

... utationes] ob salutationes quæ prætori & Proconsuli exeunti in Prouinciam fiebant. vide supra Prætor.

ludi Scenicos] de ludis Scenicis agit: qui & Megalesij. vide Liuium 34. & 36. Valerium 2. c. 1. Alconium pro Cornelio.

hæstra] orchestra.

Sambuca] ita apud Vitruuium 6. c. 1. Est autem Sambuca hac significatione instrumentum triquetrum imparibus longitudine fidibus & sonis: adde Athenæum 14. Dipnosophist. Alij tamen legunt Sambina, non Sambuca.

machina] eo significatu sumitur sambuca apud Vitruuium 10. c. 22. Polyb. 8.

Sam.] Sambuca &c.

Samnites] jo qm] samn.

Samio] Samio.

... anates] Sanates. vide 16. Gell. 10.

fortibus] fortibus. vide supra Fortum & Horum, dixi ad leges xii. tabul.

Sanctum] vide supra Religiosum.

sanctio] vide leg. 9. §. propriē. ff. de rerum diuis.

Sandaraca genus coloris] vide Sandaracha Vitruuius 7. c. 12.

Sangualis auis] vide 5. Alites. Plin. 10. c. 7. eadem Sangua. unde quidam putant eam auē fuisse in tutela Dei Sanguis & Picu in Martis: coruum in Apollinis: pavonem in Iunonis: noctuam, in Minervæ tutela.

Sanguales porta] adibus Anci] ædi Sangi. vide supra Propter viam. & Varronem 4. de lingua.

Saperda genus pessimi piscis] Saperdæ Nonio, sapientes, elegantes.

sarcisom xii] dixi ad leges xii. Tab.

Sardi Venales.] Sardi venales. vide Plutarchum. in Problem. Ciceronem ad Fabium Gallum. Liuium 5.

Valentium] Valentium.

paretexta] prætexta.

E... eorum] Etruscorum.

At Simus Capito] Idem refert author de viris illustrib. quod tamen non admittit Fasti. Nam Consules qui hic referuntur, fuerunt anno d x v. is verò qui triumphauit de Sardis anno m lxxvii. & d lxxxix.

Sarpa Vineta] Sarpa vinea.

sarmenta] adde l. 55. §. 4. ff. de legat. 3. Gloss. sarmenta sicut hinc, Palmes, sarmenta sicut p. Sarmentum.

Sarra] Tyros] Epiros, alij Pylot malè. hoc enim Tyros antiquitus: quin & antea Tur & Sar, inde Sarranum ostrum. Virgil. 1. Georg. & Sarranæ tibiæ. Probus Ennium ait dixisse, pœnos Sarra oriundos, id est Tyro.

Sarri pœnæ pro integre] vide Charis. 1.

Vocantur] locantur.

Sar] adde infra Sos pro eos.

nec] neque.

philosophia] philosophiam. Alij, sophia sapientia, quæ perhibetur: alij, sophia, quæ doctrina perhibetur.

Sati.] Saticulan, &c. vide Patereulum & Liuium 27.

Fulvius] Fluvius.

P.] L.

Satis] recitare] rectare.

Satura] (& lex] dixi ad l. vnicam in pr. Cod. de Latina libertate. Glossæ Satura sicut non a festis.

Saturnia Italia] & mons Saturnius] vide Varronem.

Saturnus dies factus mense Decembri] ea sunt Saturnalia.

fulx effei infigne] vide supra Opima.

Serfus antiquissimis Saturnij] dixi ad Varronem.

Saturnus] Satirius.

à satiribus] alius à salu.

sacris.

stibus pōtibz, alij, collibus: alij, cortibus.
Spicum masculine Speum masculinum v.
 Nonium in Specus.

hunc Stirpem v. supra Masculino.

hanc annē v. 3. Perronia annis, & Perēne.

Spinther (Plantum) in Menæchmis.

Spinturnix Spinturnix: incendiariā auem
 appellat Plin. lib. 10. cap. 3. v. Iulium obsequē-
 zem libro de Prodigis. Lamprid. in Com-
 modo. Spinturnicium Plautus in Milite. 10

occusatrix, &c. videntur hic verba alicu-
 ius Poetæ referri.

Spondere (Compositis rebus dimini) adde su-
 prā Conspensor.

Sponsis bene sponsis.

Spurcum vinum v. Nonium in Spurcum.
 Glossis Spurcus ἀγιδυρ, ἀγιδυρ.

Squalidum v. adde Nonium in Squalam,
 Squalare, squalidum, squalor.

Squarrosos scarrosos.

Squarrosus scarroſa.

Squarrosi rapicū v. 3. in Petronia.

Stagnum v. Varronem 4. de lingua.

stagnis v. 3. alio significato Stagnum

Glossis *stagnis* v. 3. Stagnea κατὰ τὴν αἰ. v. l. 9. §. 2.
 ff. de falsis.

Stalagnum (tum) Virg. Aureum.

Stata de sacrificio de sacrilegio.

Statuliber vide titulum ff. de Statuliberis. 30

Glossis Statuliber *statuliber* v. 3. de Statuliberis.
 κατὰ τὴν αἰ. v. l. 9. §. 2. ff. de falsis.

Statu dies iustis statutus. Glossis *statu* v. 3. de
 iustis, κατὰ τὴν αἰ. v. l. 9. §. 2. ff. de falsis.

hostire vide suprā Redhostire.

in Carculione v. de quo vide Ciceronem
 3. officiorum.

stipatus candidus dies dixi ad leges 111. Ta-
 bularum.

Stellam (qua ex lamella) stellam quæ ex ta-
 mella.

Stellati Stellatina tribus, de qua Livius 6.

Stellionem Stelionem. v. Titul. ff. Stelliona-
 rum. Plinium 3. c. 10. Virgilium 5. Georgico-
 rum. Glossis Stello *stellionem* v. 3. de Stello.

Stercus v. supra. Quando Stercus, adde Var-
 ronem 5. de lingua, vbi de hominum diebus
 causa institutis.

Stipatores ait Verrius.

Unde (stipam qua amphora, cum extruun-
 tur firmari solent) vel à stipō quod est firmo. vel
 hinc stipulatio dicta Insti. de verborū obl.
 quā) quam.

destinatur constituantur.

Stipatores antiqui latrones vocabant v. su-
 pra Latrones: hinc Nonio latrocinari, mili-
 tare mercede. Glossis Stipator *stipator* v. 3. de
 stipatoribus, qui & iisdem satellis.

Stipem (id quod) de coque.

stipendium militis Glossis stipendium *stipen-*
 dium v. 3. de stipendio, qui & iisdem satellis.

stipulari hinc stipulatio Glossis *stipulari*
 v. 3. de stipulatione.

Sti... Stirps.

à stirpe supremo v. supra Resto fronte. v.
 Nonium in Stirpem.

Stiricidium quasi stillicidium Glo. *stiricidium*.

Stilla Glossis *stilla* v. 3. de Stilla, Stalpa, Gutta.

Stilata Gloss. Stilla *stilata* v. 3. de Stilata.

sed ea scilicet v. trenam.

Stilum v. 3. Strenā & Stritanum. hinc De-
 cemviri Stilibus iudicandis. v. Quintil. l. c. 6.

Stolidus v. 3. vide.

quia quid illi illic.

Andronico Androgyno.

sportus oporteat vel oportebat.

Strebula (Plantum) in Friuolaria q̄ nō extat.

Strenam *strenam* v. 3. de Strenam.

Stilis & Stilocus S. & T. præponitur. in Strena,
 Stantum.

Striges *coniugete* continuatē.

Stri... *Striga* Glossis *striga* v. 3. de Striga.

Strigae v. 3. de Strigae.

Strigae v. 3. de Strigae.

Strigae v. 3. de Strigae.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Strophium v. supra Strola.

Surum] v. *suprà* Crebrisuro & Rigido.

ferret] ferè.

Susque deque] eo utitur Plautus in *Amphitruone* 16. Gell. 9.

Sutela] Fulgentius. Plautus in *Casina* & *Captiuis*.

merula per Versum] memineras.

quod cantas colas] quos colax.

cum suo quisque] cum cibo tu quoque eos.

... *tique in Proverbium*] lutrium quasi eant. Vtrique in *Proverbium*. vide huius loco emendationem *suprà* col. 191. de *Sutrio*. adde *Liuium* 1.

Sycophantas] *quosdam*] *quosdam*.
capite] capital.

T*Abellus*] *citrone*] *citrone*.

Tabernacula] v. *suprà* *Adtubernalis* & *Contubernales*.

quod ex tabulis] v. l. 132. de verborum significationibus.

Tablinum] *Tablinum*.

dicatur, &c.] *dicatur* publicorum rationū causa factum. Quod antiqui magistratus in suo imperio tabulas rationum ibi habebant.

Tadulum] *tadio*] *tadium*.

Tanias] *sepulchrum plenum taniarum*] id est coronarum sepulchraliū: nisi *Tenias* interpretis falcias, quibus inuoluebāt mortuos.

Tapocon] *Tapcon*, *Taencopon*, *Taenpon* *genus scribendi deorsum Versus, & nūc dextrorsum scribimus*] Huc referri posset, quod *Cicer.* 2. de diuination. scribit *Sybillam* quēdā verba, ita scripta reliquisse, quæ ex primis singulorum versuum litteris conficerentur, quæque ab eodem *αγογῆ* appellantur.

Tapcon] *Tahenpocon*, *Temperon*, *Tempocon*, *Taempoton*, *Tampercon*.

Tagax] *à tagendo*] *à tegendo*. alij *à tagendo*, quod aliena idēo tagat, id est, attingat.

Emutonis manus prescribere posse tagacem] & *Musconi* manu prescribere posse tagacem. *Nonius*.

Tages] vide *Ciceron.* 2. de diuination.

Talassionem] alij *Thalassionem*, alij *Thalassium*. v. *Dionys.* *Liuium*, *Plutarch.*

calathus] v. *suprà* *Calathus*.

Talentorum] adde de *Talento Euboico* (*sup.* *Euboicum*: de *Babylonico*, *Alianum* 1. c. 22.

Atticus (*sex millium denarium*) Idem *Plinius* 35. c. 11. *Lisius* 34. *Athenæus* 4. c. 6.

Rhodium (*ε*) septem millium.

quingentorum] *quadrigentorum*.

duodecim millium] *seca millium*.

trium denarium] *trium millium*.

Tallam] *Tallam*.

Tallam] v. 20. *Gell.*

Si membrum rupperis] dixi ad *leges XII. Tabularum*.

rupperis] *ruperit* vel *rupit*.

Talipedare] v. *sup.* *Taurij*.

Tam] *proposituam*] *positiuam*.

Nonius] *Nonius*.

scriptum sit] quod scriptum est.

subimus] *audimus*.

quantquam] *quam*.

escator] *è casta*.

Tam] *proposituam quandam*] *propositiuam*, *positiuam*.

Tam modo] *Atticus*] *Plautus* idem *Trinummio*.

Tama] *cum labore*] v. *suprà* in *Flemina*.

Lucilius] *Lucretius*.

Tame] in *carmine*] *Saliari*.

Tamnia *Qua*] *via*, *Fammina*, *malè*. v. *Plin.* 23. c. 1. alij *Flaminiali*.

Tamnia] *Qua*] *via*.

Tandem] *Cicero*] 2. *Catilinar.*

Tappete] *Tapete*.

Tappula *lex de coniuiuij*]

Tappullam *lex*] *Tappullam*.

Tapullam] *Tapullam*.

contere] *conternere*, alij *conceræ*, id est *congeræ*.

Tarmes *genus Vermiculæ*] v. *Vitruuiū*, *Plautum* in *Mostellaria*, *Isidorum*.

Tarpest] de qua v. *Varronem*.

Tarquinius] *Tarquinias*. adde quædam ex verbo *Saturno*, *suprà*.

appellatas] *dictas*.

Tartarino] *Ennius*] v. *Varronem* 6. de *ling.* & *Probum* *Eclog.* 6.

Tatum] *Tatiani*] *Titini*.

Tauras *trapiant*] *pariant*.

Tauri ludi] adde *Varron.* 4. de *lingua* emendatum *suprà*.

diu vendita] *diuendita*.

Taurum *tauricas*] *taurior*.

Taxat] *arbitrone*] *arbitrione*.

Tegillum] *cucullum*] *cucullum* *in* *culu*.

Plautus] in *Rudente*.

Tela] v. *suprà* *Arma* in *f*.

armum *vocari existimandum est*] est quam *arma*. V.

Temetum] *Glossis* *Temetum* *et*.

sequimini] *sequimini* *præ*. *Minata* *seque-*
re: *Temeti* *timor*.

in duobus dofferis] est *Atellana* *Nonij*: *haud* *nomen* *comici*.

temulentiamq; *tollite*] *exigito* *temulētiam*.

Tempestatem] v. *suprà* *Intempestam*.

Templum] v. *suprà* *Minotaurus*. v. *Varronem* 6. de *lingua*.

Tenite] *Tenite*.

Tensa] *Thensa*. *Glossis* *Thensa* *et* *Non.* adde *Varronem*.

Tentipellum] *primo*] *primo*.

medicamentum quo ruga] *Græci* *ρῆγμα* *ἢ* *ῥυτίς*.

inducit] *inducitur*.

Terentium locum vide supra Pascales & Secu-
lares. Auson. in Ternario, Trina Terentino
celebrata Trinostia ludo.

Termes (nominis) terminus.

Termino (sacrificabant) sacra faciebant, vel
hebant.

Terminus super eum foramen.

Tertium (quintum) cos.

Tesca Tesqua. Glossis *κατασκευασμένη* &
ποιήσασθαι. v. emendationem huius loci apud
Varron. 6.

Thalea Thalix.

Thameses (Terra) torto.

Thrace (palmarum) parmarum, parvu-
larum.

Thracum Thracum, vel Thronus.

Tyberu v. supra Albula.

Tiberis à Tiberi Tiberis à Tibri.

Tibicines (adificia) edificiorum testa.

Tisara (lacus) lacus.

Tignum (concupu) concapet, vel capulo, alij
concapes, dixi ad l. i. ff. de tigno iuncto.

Tinia Tina.

Tippula (Timulces desidas) decidat.

Plantu in Persa.

Neque Tippula lenius adde Non. 2. numero
852.

Tintinnire Tintinant, Tintinnabunt & Tin-
tinna.

Tintinnire Tintinnire Nonio, vnde Tintin-
nabulum. Glossis *κατασκευασμένη* & Tintinnaculum
adde. dicitur & iisdem Tintinnabulum. hinc
Tinnitus *ἡχος χαλαρότης* *κατασκευασμένη*.

molle mollem, molle.

tintinnabant tintinnabant.

Afrannu in Vopisco. Sic apud Nonium in
Tintinnire.

Tinnillitium Plautus in Casina, vide Pul-
gentium Placizdem.

Todi (rodilla) v. supra Succrotilla.

Togatarum vide supra Prætextatæ. Toga-
tas Græci Palliatis opponunt. Togatarum a-
liæ ingenuarum personarum, quæ prætexta-
tæ; aliæ vilium personarum, quæ Tabernariæ.

Tolerare (Aus) haud.

secedere se cæde, se cædet.

Toles Tola.

Tollenus alij Tollenono. Glossis *κατασκευασμένη* &
Ciconia.

Toleno v. supra Reciprocare.

Tongere (tongitionem) tongionem.

Toniam (remum) Glossis Tonse Copæ.

Afota Sotadico Scalig 4. Varr.

alio in mari alius in mari vult magno te-
nere toniam: alij Rhetorica tongent. Scalig.
4. Varronis.

Tonilla (palus) v. supra Perimnesius.

littore in lada edue littore edite.

Medio Medo.

Phundin Phœnissis.

Topper citò.

Vires vires.

Vnde vnde.

tunc tunc.

inueniuntur inferuiuntur, vel inferuntur.

Torrens (quamus) quiuis.

Torrere torreri à torro.

eadem in opera ædet vel Ædepol.

Plantu in Casina.

Torrere torreri.

Transira (pariete in parietem) per parietem
vel ex pariete.

Trepit Trapit vel Tropit. V.

turbatione trepidatione.

Tributorum (alia in Capite, alia ex Censu) l.
32. in fin. ff. de usufr. legato. l. ult. supra 7. ff. de
censib.

Tridentem Liuius 6.

Trifax ad Gell. 10. c. 15. in fine, eo modo
Bifax dicitur.

Trifidulum quia incendit, fundit, aut te-
rebrat. adde supra Manubix, Seruium 1. Æ-
neid. Tria fulminum genera, quod afflat,
quod incendit, quod findit.

fulgur fulmen.

Tritonia Tritogenia. Trogenia.

Tritonu Trogeonis.

Troia (lusus) ludus MS. Vrf.

Tromentina Tribus v. Florum 6. Epit. Li-
uium 6.

Tromento Tromente.

Trossili v. 33. Plinium 1. Trussili.

Truo Trumo.

onocrotalus de Onocrotalo v. 10. Plin. 47. a-
lias, Truo verbum idem quod moueo, v. su-
pra Antruare.

Tryga Trygon.

Vinum humum.

Tubilustria v. Varron. 6. de lingua. Ovi-
dium 3. & 5. Fastorum.

Tuditantes Tuditatores. hinc Tudiculae
Nonio, Glossis Tuditatores *κατασκευασμένη*.

Tuor Tueor.

tuor tuor.

... rta a lecto Tuguria à lecto. v. hunc lo-
cum emendatum supra col. 17.

in V. in Virgine.

... bolimao Cæcilius in Hypobolimæo.

Tullianum (aly) Tullios alij.

tully tullii, qui Sophocli *αὐγίης* salientes.
dixi ad legem Lines 15. ff. de act. empti.

Salanos siluanos.

ornatur oriatur.

Tumulus (Tumultu miles) v. hunc locum e-
mendatum supra col. 128.

... Aelius Tumulustilo.

quam Italicum aut Gallicum idem Cicero
& Philpp.

Aelius vide hunc locum emendatum su-
pra col. 218.

Turbel

Turbellæ] Turbelas.
Plantus] in Pseudolo.
quales quantas] quo alto, v. quo pacto.
turbellæ] turbelas.
Thurribenas] Turannos.
Thufci] *θύσται* *θύσται* V.
Unici studiosi] vnicè studiosi.
Tusculum vicium] Varr. 4. de lingua.
descendente] discedente.
Tusculi] *obsidione*] obsessione, MS. Vrf.
Tutulum] vide Varronem 6. de lingua.
Argeus] Argeus & Tutulatus. Varr.
Tyria] *hunc ferrium autem*] hunc ferreum
autem, Lips. Quæst. 20.

V *Acerram*] Varrus.

Galij] & Aelius.

Vagerem] vide Nonium in Vagor.

qui clamor] cui clamas.

Vagulation] Valgulation.

in lege] in libro.

defuerit] defugerit.

as tertius] certis.

ob portum] vide supra Portum.

obuagulation] obualgulation. vide supra
Obuagulation.

Valgos] *qui diversas furas habeant*] Valgum
Nonio intortum. Glossis Valgium *ἐπικλιν.*

calis] lautis.

in Sitalterga] in milite. alij, in Scythe litur-
go.

si] in.

broechum] boccum.

Vallescit] hinc euallēfacere. Varro apud
Nonium in Postreum, vbi corruptè vallem
fecerunt.

Valuoli] *falti*] *hustibus*.

Vapula] *vapula ergo*] vapulare ergo.

ideo dico] id ego dico tibi.

non tu] *Ec.*] non manes vapula.

Vastum pro magnum] *Pacuvius*] Imò Varr. 40
ro Manio. apud Nonium c. 2. numero 347. &
Pacuvius Teucro.

Quales scabres, *Ec.*] *squale*, *scabrēque*. ita
lego apud Nonium c. 2. numero 437. vide
eundem 2. eum. 891.

quod] quamque.

Ve vobis] vide Livium 5. Plautum in Pseu-
dolo.

Ve vobis] *ve nobis*] in nobis, vel in vobis.

Vellularia] *qui vellibus parietes alienos* 50
perfodiunt] In Græcis *πυλῶροι*.

Ve-grande] Adde Nonium in Vegrande.

Plautus Cistellaria] Plautus Aulularia.

Vea] vide Varronem 4. de lingua.

Veiarj] Veiarj.

Veitura] veitura.

Vel] *Conligatio*] coniunctio.

scilicet] sed non.

si Velati] vide supra Adscriptitij. Velites 60
qua velati. adde Nonium in Velare;

Velitatio] adde supra Sub vitem, adde No-
nium in Veles & Velitatio.

Plautus] in Menæchmis.

Venditiones] *olim dicebantur*] Venditio pro
locatione dixi ad l. Veteres 19. ff. de act. empt.
& vend.

Ver sacrum] vide supra in Mamertini, No-
nium in Ver sacrum.

Vreda] veredas. Glossis Veredus, *πύλας*.
10 Pullus, equuleus.

Vergila] Vergiliæ. Glossis Virgilix, *πύλας*.
11.

Vermina] hinc Verminari, Nonio.

Vermisera auguria] *mensalia*] Messalæ, ma-
lè. de mensalibus Auguriis. vide 28. Plin. 2.

Versuram facere] *versuti*] adde Nonium in
Versutos & versutiloquas.

Verticulas] Glossis Verticulum *ἀντιόχου*.

Veruncens] Verruncens Nonio, in Verrun-
20 cent.

Pacuvius] in Chryse apud Nonium in A-
uerruncare.

Verata] veruto. adde Nonium in Veruti.

Vescor] adde Nonium in Vesci.

Vesculi] Vesces, Vescus. Glossis *ἐλγόντι*.

parua & *paruum iouem*] prauæ & prauum
Iouem.

Vescus] adde Nonium in Vescum. Glossis
Vescus & Vesces *ἐλγόντι*, *ἐλγόντι*.

30 *Vespa* & *Vespiliones*] Vespilones.

Vespulones] vespulæ.

Vesperna] vide Cæno & Sceniam. vide Do-
natum.

Vesperugo] Glossis *Εσπερ*. adde Varro-
nem.

Plautus] in Amphitryone.

Vesticeps puer] alio significatu Vestispici.
Nonio vestium custodes.

Veteratores] *Cainius*] Gannius, Sannius,
40 Granus, C. Annus, T. Annus, Canius.

Veterinam] *iumentum*] *ἐπιόχου*, quod ve-
here potest: vide Nonium in Veterina. Vete-
rinarius Glossis *ἐπιόχου*.

Veternofus] vide Nonium in Arquatus.

grausomno] ita Virgilius, pro Lethargo.

hydropicum] pro phitisi. Ver. apud Apule-
ium 9. Glossis Veternofus, *ἐπιόχου*, *ἐπιόχου*.

Viatores] Sumitur etiam Viator pro vici-
magistro Glossæ vertunt *ἀντιόχου*, Viacu-
lum, *ἐπιόχου*. vide quæ scripsi in ver-
bo Liectores supra.

Vibrissa] Vibucæ. Glossis Vibrucæ, *ἐπιόχου*.
Legendum *ἐπιόχου*.

Vibrissa] vibrillare.

Vici villas non habent] villas habent.

magistri paucique] magistri pagi qui quo-
tannis creati fuerint. adde de magistris vici
ac pagi, supra, Magisterare.

edificij] edificia.

ius] ius.

Mmm j.

Et fœdera tollent Tanti se temporis mon-
tes & fœdera tollent.

auferet fert.

duccet duce.

quadrupedum quadrupedem.

doma infrena & *iugo* domabit in frenum,
& iunget validè, cuius tenacia infrenari ni-
mis nequit, Iun. doma infrenem, & iugo va-
lido, quorum tenacia infrenabilis. Scal. do-
ma infrenum, & iunge validè, equorum te-
nacia infrenari nimis nequit, Lips. ex Varr.
Codice.

Vixisti durus difficilis, senax vixisti tristis,
durus, Lips.

amantis quin amantis I.

Hoc quæro cognoscere istuc solent necis minoris
noxia serum, si fortè quasi alia res vim cano) so-
lum ut ne habeas noxiæ serum, si fortè qua-
si alias res vim paro, Iun. hoc quæro ignosce-
re. Istuc solent, vel habere minoris noxiæ ser-
num, si fortè quasillarias inibi tago. Palm.
Quasillariæ, quæ & quasitariæ Petronio codi-
cariz ac familiaris pars sordidissima.

Musconis mutonis, ita legendum, de quo
vide Festum in Tagax, Horatium secundo.
2. Satyr. 1.

Atace tagacem Iun. ut apud Festum. Var-
ro Cosmotoryne, *mei* & *de* *xiomou*.

Phrygio qui puluinar &c.] Varro *κρημνισ-
της*, Phrygio qui poluinar poterat pingere. 30
solar. leuigabat Scal.

solidae vigebar solida arte vigebar Iun. so-
liar defungebat. Turneb. 17. aduers. 21. soliar
leuigabat Scal. 4. de lingua.

merneris meminert.

pestifera pontica fera pestifera son-
tica fera. Sontica, id est noxia: unde sonticus
morbus, sontica causa.

Velle tollatim hic semper incepturus videtur
velle tollatim hic semper necessarii videtur. 40

Varro Tripodite Tripylis mei & *Varronis*
satyra cui nomen Triuale Trifolium: seu de
triplici secta eorum, qui voluptati, qui con-
templationi, qui actiōi essent dediti: vel de
bonis animi, corporis, & vitæ seu externis.

Sibi insilui in cochlearum equuleum in colea-
rum equuleum T. ad canterij dissimilitudi-
nem hoc dicit Turneb. 17. aduers. 21.

Acherontius capularis Archeronticus
tam capularis capulo proximus.

Novus Pappo Præterito] Novius: Pappo
præterito. Est autem titulus fabulæ Pom-
ponij.

inuitabis inuitabis.

Varro Cosmotoryne mei & *de* *xiomou*] Saty-
ra in qua Varro dicebat omnia in antiquum
chaos reductura, ac permiscenda, non secus ac
in cochleari (quæ Græcis *κρημν*) omnia quæ
in olla, Turneb. 7. aduers. 21.

propter cunam capulum possum &c.]

propter cunas capulum possum est. Nutrix
tradit Pollinctori: detis habenas animæ, Labi-
dum ventus nos flamine sudo suauem ad pa-
triam perducit. Guilel.

helio propo olfacit Iun. helluo *mei* si-
milis olfacit Iun. heluo probè olfacit temetum
Muret.

ti omnia & *ti omnia*.

sum mollior submollior Iun.

magis & *qua* saltat quàm ego V.] malicus
æquè est quàm ego Iun. & Pith. 1. aduers. 17.
magis aptus est quàm ego V. Camer.

merito & *quietus*, ac *demissior* probandus
merentis ut quietus ac demissior probandus
ἀρετῆς *ἡσυχίας* *ἡμετέρας* *ἀρετῆς*. Turn. eo sensu:
Melior est & quietior in luctu & mœrore,
siue heroico more luget, ut Achilles: siue Io-
nico, ut Cinædus.

ἀρετῆς &c.] *ἀρετῆς* *ἡσυχίας* *ἡμετέρας* *ἀρετῆς*, Iu-
nius præfert Achilles in serua Briseide amo-
rem, molli & honestatis fines supergresso.
Iun. *ἀρετῆς* *ἡσυχίας* *ἡμετέρας* *ἀρετῆς*, Turneb.
ut supra.

cui spiritum tradidit &c.] ipse spiri-
tum cui tradidit qui med est animi exerci-
tus. vel, ipsa spiritum cui tradidi, qui mei est
animi exercituar. ut exercitus hic sumatur
pro exercitio.

alio id est alius, Lips.

illicito illicite.

hominis nominis Iun.

minis inimicis Iun. inimicis.

fur domum Endo manum.

exsiliis exsilire Iun.

Et pullos peperit fritinnientes & pullos pepe-
rit fritinnientes, Quos non lacte nouo leua-
ta pascit, Sed pancarpineo ocimo coacto Li-
bamenta legens caduca veris Ad quos tum
volucres venit pusillos Usque ad limina in-
dica, esca vilis Scal. in Coniect. Verr.

tractum à vestibus sine flocco] malim à
floccis. Plautus, duo defloccati senes.

debebas ac debebas I.

conciones maximas] cociones maxi-
mos.

Atellanas] Tellenas MS. I. vide Arnobium
aduers. Gentes, & Iunij Adagia.

equamentum] æquamentum. ita lego.
semusitata] amussitata. ita lego.

ingens] id ingens I. diu genus erat a-
mussim Palm.

teneo] tenen *κατέχει* MS. tenen *κατέχει*. *α-
μύλη*, id enim dicere solebant iudices in iudi-
ciis, vide Hesych.

æquamentum leuigatum] æquamen leua-
mentum Iun.

coagumenta] coagumentanda.

nam mutus sonus] nam mutus, vel
mutus, sonus est.

propostera] propaia.

M m m ij

33 *erret exlex*]erret & exlex Scal.

34 *parum conficeret*]parum. MS.

lapatium nullum]vescebatur]Lapatium nul-
lus vescebatur, Lips. Nullus pro non, Comi-
corum more.

psalteria]Psalte Pisia, Iun.

adstrepis]at strepis.

35 *frontem lectica*]fronde lecticam.

qua]qui MS. quod Scal. 4. de lingua. vide
infra caput 14.

41 *insecuturam*]inspecturam. Iun. Inscitam.

spicias]aspiciat. Iun.

alteram apportat]Alter amat, potat.

45 *sancti soli mihi in magno mœrore, tristi-
tia in summa, crepera iuuentus salutis*] Sane
sole mihi in magno mœrore, crepera re,
iuuentus ventus salutis. Pal. quasi diceret,
Tu solus in rebus asperis mihi fuisti ven-
tus ad salutem. Verum Scaliger ita emen-
dat hunc locum venustius: Sanni Sole mi-
hi in magno mœrore metiqua, Tristitia
in summa, crepera in re, iuventus sa-
lutis.

iuuentus]iuventus I. Ventus, Palm.

47 *a bona vita commodo*] à boue. Lips. à
boum vitulorumque commotu, ita lego.

vinere]Vitulari.

sic]sic.

78 *Inscitia*]inscientia, Iun.

51 *Ex animo*]exanimato, I. exanimum 30
Fab.

hypolymas]Hypobolymza Scal in Fest. Hy-
pobolymzo mea, Muret. 4. Var. 13.

speribus]Speres in plurali. vide Festum in
Speres.

lactans]lactans Muret: ut Cicero his ver-
bis, malevolentia lactans alieno malo, videat-
ur Græcorum *ἀνταρραγνίζω* exprimere. Sed
tamen nihil mutandum censeo, cum No-
nius hic verbum, lactare: non lactari inter-
pretebat.

55 *retti, sardi que*]tardi rari que, Iun.

59 *senica, non seiscuncia*]non seiscuncia, id
est nihili: sic Afranius, homo non nauci, Na-
uius, non quiquilix. Varinus apud Cicero-
nem, non semissis. Plautus, non assis, non
trioboli.

60 *succussatura*]succussatu, Iun.

Victor]vector.

delirare]deletere, MS. I.

de rebo]decreto. I.

lira]lera MS. I.

labeas]glebas. ita lego, idque fiet eviden-
tius, si huic loco Pomponij in Prostibulo ad-
iungatur alius proximè sequens, in Centu-
nariis, numero 63.

officium fungor ruderum]fungor ruberum
Vatei: fungor Iberum, Lip. Nam Lucillius in
Hispaniam cum Præto profectus,

65 *struendum*]sternendam, Iun.

aggerent]aggerem.

66 *illo*]illine, Iun. alij, Illim pro illine.

vaum effert]vna affert. Turneb.

marginopoli dei apxi]Satyra Varronis, in qua
insaniam populi furentis in comitia & hono-
res reprehendebat.

die nos lemmatos]δι' ἡνὲς λήμματα. Vet. di-
lemmatos, P. Victor, quem vide 4. li. 13. Varr.
5. di' ἡνὲς, lemmatos logos Muretus: nec enim
Antipater dilemmatis utebatur, sed logis ut
testatur Alexander in 1. Top. putat autem idē
esse, *ἀδρὺς μοτολημμάταις* & *ἀδρὺς*, δι' ἡνὲς λήμμα-
ταις, quod etiam viderat Turneb. 8. aduers. 6. &
17. c. 13.

displanat]complanat, Iun.

67 *sit maximus multo*]set maximu mul-
to. Guil.

68 *itulatam*]titulatam.

70 *Qui coner noctu clanculum brusire do-
tem, ne remittat, vafer honeste ut latites ac nos
laudat diutius*] Qui conere noctu clanculū
Rus ire, dotē ne repromittas Vafer, Honestē
ut latites, & nos ludas diutius. Guil. 1. Verif. 2.
Cuiac. 11. obs. 8. ita etiam legit, nisi quod pro
qui conere, legit, Quin coneris: & eludas, pro
ludas. Cæterum quod attinet ad excusam le-
ctionem, Iunius putat Brusire, idē esse quod
devorare ac comedere: idque Græcis *βρῦναι*,
aut *βρῦναι*. Est alius, qui ita legit, Quin co-
ner, &c.

71 *Sagari*]sta Cai. alij, Sagari.

particulones]qui te in partes concidant. Al-
ludit. n. ad eos particulones inter quos res
aut hereditas aliqua est communis.

72 *si qua opificio non probiter clepere*]scitq;
opificio non probiter clepere, ita lego.

74 *annos institit*]anno in cursu institit Val.
anno in cursu institit, Lips.

75 *Genenum Pharmacum*]vide l. 236. ff. de
verb. significat.

76 *modò sursum, modò deorsum*]tanquam
collus cernus] hi sunt Petauristæ & funabuli.
consualia]vide Varr. 5. de lingua.

78 *hic inquam rudet* &c.] Hec inquam ru-
det. Varro 6. de lingua.

ciulitabit]hinnilitabat. Varro 6. de lingua:
heilitabit: nam & quidam ita legunt apud
Varronem.

Veluti arenarius]ancarius MS. Turnebi
17. aduers. 14. Vbi Ancarium ex urbe Anca-
ra Italiae interpretatur. alij legunt aggarus,
vel perangarius, Iun. velut angarius. Scal. 6.
Coniect. Var.

clamat quiritatem]clam it quiritatum:
ita lego.

79 *Ciperi*]aperi Iun. Hei perij.

carisior]curiosior, Iun. id est curis magis
enecta, & macilentior. vide Guil. 3. Verif.
Plaut. Aulularia, sat scio magis curiosam
60 nusquam esse villam bestiam. M. l. volo ego,
ex te:

ex te seire qui sit agnus curio. x v. Qui ossa atque pellis totus sit ita cura macet.

81 *Caproma*] vide quæ scripsi ad Festum in Capreoli, & Capronæ.

83 *Disumma*] Decio summa. lun.

84 *Trulleus Postomis*] Trulleus Postomide I. Postomis. Turneb. 17. aduers. 24. id imponitur naribus equorum.

85 *Tricones*] vide Capitolin.

Pauis] *παιδευ*. lun. id est splendidi, atque in reddendo facili, alioquin Lucilius Græcas voces sæpe numero satyris suis inspersit. Sed tamen Turnebus 17. aduers. 24. legit Paceni. Muretus verò 3. Var. 18. peracer.

Lentus id est facilis] fortè quòd quæ lenta sunt, ut vimina, ad opus facilitatem habent.

88 *Amici nostri videmur viri*] Viri videamur amicis I.

91 *Senatus*] senatum Lips.

93 *Deliciis*] deliciis: fortè, Deliacis: ut sunt versus Trimeri. lun.

95 *Bonam*] bouam Turneb. 17. aduers. 24. Vas vinarium longum, turgidum, bouæ serpenti simile. Boua etiam significat etiam papula toto ebullientes corpore, & in Lexico dicitur *βόων βόων*.

oblenisse] aboluisse.

ara inducere] æram duxere: lun. pio dixisse: de æra vide paulò inferius.

98 *Varro Bimargo*] Bimargo. V. Bimarcus nomen Satyræ Varronis, in qua fastum & arrogantiam stolidam & ineptam Romanorum in prænominibus irridet: ut qui non semel, sed bis, si ita dicendum est, Romani dici affectarent.

99 *Vatraz & Vatricosus*] Vatraz tortis pedibus, à tanæ vocabulo, quæ Græcè *βατραχ* dicitur.

Qua varicosus] qua verrucosus M S. Cognomentum Fabij Maximi, vide Plutarchum in Fabio.

100 *Catax*] quem nunc coxonem dicimus, ut hic attestatur Nonius, Est autem claudus coxus Isidori Glossis. Coxus autem ut & choppus *χοππ*, unde in Glossis coxigat, *χοππ*. adde Festum in Catax.

102 *Bronci sunt producto ore*] in vetere lexico Bronchus appellatur, qui superiore labro est tumidiore.

Novit] ouat I. ouat. Iani M S. bouillanus, 50 Turneb. 17. aduers. 24.

103 *Num censes*] ita reponendæ hæ dictiones. lun.

Tuei] Locus est apud Homerum Odyssea. lun. Turneb. 17. aduers. 24. intelligit *τῶν ἀνθρώπων*.

Verrucam] verrucam, T.

dictum] dictum, T.

105 *Papiapapa*] papias significat paterculum, atque ita seniores à junioribus vocaban-

tur. Papiapapæ verò, Papæ patereule, in ea Satyra Varro nimios laudatores & admiratores reprehendit.

Quare resident lingulae] Quare sit, ut lingulae, Turneb. 17. aduers. 14. adde Festum in Lingulae.

109 *Quos strabos*] quos scambos Turneb. à deprauata oculorum acie.

Flexabul *ἑξάγων*] Flexabula M S. ut de provinciis administrandis, & tanquam flexendis provincialibus, differat Varro. (Est enim Flexabulum instrumentum ad flexendum] in hac Satyra verisimile est Varronem multa in Magistratum sordes & auaritiam disputasse.

110 *extra*] præter.

111 *Exatipia dei domini*] In ea Varro sumptuosa sacrificia reprehendebat, verumque sacrificium esse puræ & integræ mentis dicebat. Sic j. Putus numero 112. Mea hecatombe pura ac puta.

ἑκὼν τῶν ἀνθρώπων] Satyra Varronis in qua de temporibus & negotiis vitæ humanæ tractabat.

Ταφὴ ἀφίππου] Satyra Varronis in qua nimiam sepulturæ curam irridebat.

112 *Chrysofandalas*] Chrysen *διδάσκ* vocat amiculum, de lacte & cera Tarentina, ut Turneb. 17. aduers. 24.

Vocat] locat. lun.

cera Tarentinam] cera aretina M S. cera Reatina vel Reatina. I. Ego nihil mutandum censeo. Sunt autè verba amatoris amicam suam à teneritudine commendantis. Sic Horatius Od. 13. laudat cerea Telephi brachia.

rationes] orationes.

ambiguos] ambigiosos.

113 *Idem Parmenone*] idem j. c. 6. n. 20.

timentes] timentis. lun.

fugenam] fugamque Turneb. 19. aduers. 19. fugelæ. Scal. 4. de lingua.

compedem] compedam. Scal. d. l.

Idem Selsquis & Glyffe] Satyra Varronis in qua mores hominis astutissimi depingebat. Est enim Selsquivylles apud Varronem, astutissimus.

Vellemus] vellem is. I.

aerinas] aerinas M S. ab aëre ita legendum, Turneb. 19. Aduers. 17.

114 *Tonitruum fulget, &c.*] tonitrus & I. cognitio fulgetræ, tonitruum, fulguris à fulgure orta.

tonitruum] tonitrium.

a flumine] à fulmine.

115 *Varro est modus matula dei iudicis*] est modus matula. In hac Satyra Varro modum computationi iniiciebat. Nam & matula potum significauit, cum cibum sicciorum in ventrem: liquidiorum in vesicam descendere censerent. vide Turneb. 17. aduers. 21.

Mmm ij

ad medendam] ad medendum. V.

cui nihil] cui non M S. Vino nihil. I.

coagulum] id est glutinum.

117 *flagrantibus prinigno*] desunt nonnulla, qui sequuntur lambici, ex Afranij Priuigno, alieniori loco inserti. Iun.

118 *merendam occurro caute*, cum *veni iuuat*] merendam accurro laute, quod Venus iuuat. Lips.

caute] ad cenam. Iun.

iuuat] iubet.

122 *vestibus*] vestitus. Iun.

ut quam pessimum] quam ut opes summum M S. quam ut pessimum. I.

126 *Et camoris*] & camuris. vide Festum in Camara & Camuri boues.

127 *diritas*] duritas. Vulgati.

132 *irruunt*] irriunt s. irrire canes dicuntur, dum ringuntur & irritantur. adde Festum in Hirrire.

irritata cane &c.] Donatus huc locum ita citat, Irritata canis quod homo quam plurima dicta I. Charisius citat, Irritata canes.

140 *versum*] vide Iunium 6. Animadu. 2.

142 *effrenatum*] feriatum. I.

certè ignavia] inertæ Vulg. Inertis apud Ciceronem: ego, ignauæ.

144 *seruum seruum*] toruum serium. alij, seruum seruum.

148 *baculo*] bacillo. Turneb. 29. aduers. 17.

149 *valde*] non valde.

Nec] Nec.

quod xpaue] i. xpaue I. quam o xpaue & xpaue Turneb. 29. aduers. 17. quam o xpaue, id est, quam tua hæc galea. Andabatam enim hic alloquitur eo sensu, Aurum non minus exercet oculos, quam tua hæc galea. Certè Andabatæ pugnabant ex equis, galea, fronte, oculisque testæ. Lips. 2. Saturnal.

151 *nam ut arguatis*, &c.] Nam ut arguatur, & quæ non sunt, & quæ sunt, lutea videntur, &c. Turneb. 29. aduers. 17.

Animos] animum.

162 *catulo*] catulus, est vinculi genus. vide Festum in Catulus.

164 *innotuit*] id est equitatio. quæ inscriptio facit, ut quod mox legitur, Apollonium ita excuriant, quia nihil habebat, referam ad Censoriam illam notam, cuius meminit Gellius 4. cap. 20. qua P. Scipio Nasica, & M. Pompilius censores equitem quendam in ararios retulerunt, quod ipsi vberissimo & habilissimo equus strigosus & malè habitus esset: & fortasse pro quia nihil habebat, hic legi potest, quia nimis strigosum equum habebat.

170 *impertis, fleuit*] in partibus fient. Iun.

Fleuit facilius] eluit facilius. Eluere est decoquere, substantiam lancinare.

171 *salutem*] populum salute & I.

172 *scripturarios quos nunc Tabularios*] Imò scripturarius erat, qui commentarium scripturæ conficiebat pecoris in pascuis publicis pascentis, & ex singulis capitibus vectigal exigentis, idque scriptura dicebatur. vide Festum in Scriptura, Turn. 29. Aduers. 17.

publicanum, &c.] Publicanus verò Asiæ, sicut ut scripturarius, Iun. Turneb. 29. aduers. 17.

10 173 *Versipelles*] vide in Mutare.

176 *sibi quod, si quod*. I.

illuuiem] eluuiem T. Eluuiem facere, est egerere cibi reliquias per ventrem.

179 *quoniam clam vos eliminat*, quia nam clamore eliminat.

cantabit istic manet, eliminabo &c.] concauos M S. Cœna. Sosipater, cœna, vos istic manete. I. Concha vos istic manet, eliminabo, &c. Turneb. 29. Aduers. 17. Concha vos manet, id est cœna vobis parata. nam in mensa concha salis poni solebat.

180 *fidere*] sedere.

incoraxinate] viua te M S. Lincozau nates, Fab.

181 *insipui*] Insipui I. a sipare, quod est iacere: unde dissipare.

182 *animaduertere*] animo attendite. I.

culpam ampliare] culpam applicare.

184 *quàm pugna pilant*] quàm pugna pilant. Pal. Pugæ, id est nates: alioqui sermo est hic de pueris pathicis.

186 *Varro, idem Atti quod Titi*] Varro Atticus Tettix Turneb. 29. Aduers. 17. id est Attica cicada, quam Athenienses gerebant olim, indigenas se indicare volentes. Capillos enim inuoluerò comprehensos, citadæ morfu nectabant. Præinde Virgilius, Ergo omnis cano residebat cutè capillo, Aurea solemni comptum quoque fibula ritu, Cecropiz tereti nectebat dente cicadæ.

quid blateras] quid latras. T. d. loco.

Hypobolimus Rastraria] dixi de huius loci emendatione superius.

tintinnabula] tintinnacula. I. Vtrumque elicitur Glossis. vide notas in Festum in verbo Tintinnire.

Albanus] Albanus Lips. mons.

189 *hirnea Pappi dicimus*] Hirnea, I. vel (ut in dictione Expedibo) Vernionibus papa dicimus I. alij, papæ legunt.

turgens Verminatur] turgens venter verminatur, id est parturit.

192 *barbaricam pestem*] barbaricum pestem, fortè, restem legendum. adde cap. 4. numero 46. infra.

nauius] Sabinus. ita legitur malè infra. c. 4. 46.

203 *vernaliter*] verniliter.

206 *vitabilis* & *maledictio*] vitabili malè dicto. Iun.

207 *La*

319 *Fulguratori, &c.*) Fulguratores ut ex-
stipices & aruspices l. Turneb. 27. Aduers. 19.

Inspectores] inspectores l.

321 *Pastus quod esset pascere dicebant*] pastus
quod esset, pascere dicebant, Turn. d. l.

Esset] esse l.

323 *Quasi è vitii locum*) quasi è vicis loqui
quia, &c. & post pro cauilletur, cauillentur.

Lips. Sic Festus, conuicium à vicis.

324 *Prolubium est patere amicitiam & si-*
dem] prolubium est libido: prolubium est pe-
tere, &c. Lips.

Nonius] Nzuius l.

Veneri] Veneris l.

325 *pro repetitu, vel accessu*] pro impetu, in-
gressu, incurso, Turneb.

327 *Nomis: unde florent, &c.*] Nobis unde fe-
rent fructus, vitæque propagmen l.

328 *Paccunus Attalanti*] Paccuius Tati-
talo Scal.

cancerem ipsum prægradat Parthenorem] cã-
pterem ipsum prægradat Parthenoré Turn.
29. aduers. 19. Campter, flexum in curculis.
Campterem ipsum, iam prægreditur Parthe-
nopeum. Scal. 4. de lingua. In manuscriptis Iu-
nij Cancerem legitur. Ipse verò Iun. legebat
cancerem, vel ut in aliis MMS. Cancerem pro
cancello.

Nanius] Agrypnuntibus: ut Boethuntibus
l. *Διπρυγνόντις*, Turneb. 29. Aduers. 19.

330 *Alcion, &c.*] Alcion hunc genuit, l.

331 *Musarchus*] Mesarchus l.

333 *columna Maniana*] colūna Mænia Tur-
neb. 29. aduers. 19. alij Mæuiaua.

339 *dentesabres*] dente faber l.

Quid mirum &c.] Quid mirum? ex agri,
Turn. 29. aduers. 19.

340 *Deinde Naniam cantari*] v. Principium
huius sententiæ infra in Nenia, numero 394.
cap. 2.

Cantari] Cantoris MS. & malè.

340 *Ludis tricas*] ludis trias præficas. Idem
l. in MS. malè ludis trigas.

341 *Parellatos*] parellati, Scal. parellatos &
chlamydes Turneb. 29. aduers. 19.

342 *Tunc marcus Prætor*] Tūc Marcus Præ-
tor. Lips. quid enim præconi cum cura bellis 50

Idem: Ad siduo neminem vindicem] Idem Ad-
siduo neminem vindicem nisi adsiduum esse
voluerunt. Turn. 29. aduers. 19.

IN CAPVT II.

1 *Vitium*] vinum Fab. V.

Caro] capto MS. Capito l.

2 *Deligato signinum redeuntis*] legatos Si-
gniam redeuntis, alij legatos Igunium redeū-
tes, Turn. id oppidum Eugubium.

3 *Adhamanerunt*] vide Ciceronem 4. e-
pist. 2.

8 *Hero filius Diogenis*] Herophilus *Διογενίου*. 60

Ego nihil mutandum censeo, ut mox di-
cam.

è ventre aquam mittis] ventris aquam mit-
tit, ita emendo, An hoc præstas hero, filij Dio-
genis, quod illi ex utero aquam mittis? An hoc
te iactas?

9 *Merces pro eo quod dicitur admissum*] hoc
innuit, equimentum mercedem esse, quod
pro admissura qui pensitent, ut sequens ex-
plum Varronis ostendit.

10 *Nihil sunt Musæ, &c.*] Nihil sunt Musæ
policis vestræ, quas ærifice duxti, ita legi-
tur infra capite 4. numero 130. in Ducere. Æ-
rificare est ex ære ducere: Policis *μαρτυρ* vel
μαρτυρία. Lips. ita legit, Nihil sunt Musæ Po-
lyclis, vestis quam artifice duxit: aliàs quasi æ-
rifice dixit. Puto à Varrone, id innui, nihil ad
sapientiam facere, cupiditatem illam imagi-
num & statuarum comparandarum: sed potius
in seipsum descendendum, hæc enim verba
ex Poemate Varronis, cui titulus γ. 3. *οὐδὲν*
m. Porro ærifice ita dictum, ut apud Cicer.
regifice.

41 *In Astraba*] Fabulæ nomen à dossuario
iumento. vti & nomen refert.

12 *in primo*] cophino l. ex Agellio.

14 *Ad se & unum esse, &c.*] asse vinum, asse
pulmentarium.

Secundus] Victor. 10. Var. 13. sed edas, & ita
infra in Necessitudo.

Quo natura] quo naturæ aurigatur necessi-
tudo, Muret.

12 *Inani tetra ordo mensum*] in anni tetra-
chordo mensem Turnebus, in anni retrachor-
do mensem. v. Iunium c. 3. de anno. Eleganter
Varro quatuor anni tempora à musico instru-
menta ducta similitudine, anni tetrachordō
appellauit.

Cape hanc caducam &c.] cape hanc cadu-
cam Liberi mollem dapem. De fronde Bro-
miæ autumitatis vuidam Scal. in Coniect.
Varr.

Nauali Etesia] Nauales Etesia vel Niuales
Lips.

23 *Varro Prometheus libro primo, Humanam*
quandam] Varro Meteoris libro primo re-
rum humanarum.

humanam quandam gentem stirps inquit,
&c.] Humanarum: Quandam conquit MS.
concoquit l. Humanæ; quandam stirps gen-
tem concoquit frigus calori atque humori
aritudinem miscens Scal. 4. de lingua.

24 *Varro pro Callio vel Fundanio*] Varro
Gallo Fundanio, de Admirandis Scal.

Vinum quod ibi natum sit] id est in Corynia
loco Achaia, quam ut suspicari licet, nomi-
nat. v. Theophr. 9. Plinium lib. 14. Victor.
7. Var. 1.

25 *dei iura*] *θεοῦ ἰουρα*. Turn. Satyræ
Varronianæ nomen.

- 26 *Geram*] Viri.
 28 *Varro lxxvi a dei tixi: Leges ruinae &c.*] Varr. lxxvi a dei tixi, Teges ruina subiaccen-tem ne sub dio ambellet algus dentientem frigore, Scal.
nam tam] Nantam.
manus] manus.
algue] algue.
 29 *Actatem pro sepe*] ita quoque usurpa-
 tur à Terentio, Eunuchus & Heaut.
Libanum &c.] Libanum qui.
 31 *paullo da ad simile*] Pullo da, ille simul af-
 solationem viscere.
 32 *Ibi anxietudo*] vbi anxietudo.
 34 *Affigere*] Affligere.
 36 *feri*] fert.
 39 *ad sese*] adesse.
 40 *Vel posteros*] vel improsperos.
 42 *Hac est ratio*] hæc est ratio, peruersa æ-
 ra, summa, Turneb. Æra, in rationibus subdu-
 cendis, singula capita veteres vocabant: nam
 ad assem, rationes putare solebant: & capita
 æris mutis numeris notabant. Cicero in Hor-
 tensio, Si æra singula probasti.
 45 *Hinc licet*] hinc ilicet.
Anus rursus ad Ar. illam] id est ad inge-
 nium redit. Citatur hoc proverbium ab Apu-
 leio libro 6. & 9. vide Festum in Armil-
 lum.
 49 *Dij maluerint*] meliora Dij mihi nue-
 rint MS. I. Dij monerint. Idem.
Dij monuerint] diminuerint MS.
istam] istanc.
 50 *Effugiam*] effugiam. I. alij efficiam.
 55 *Anima mater*] animantether Turneb.
 & ita apud Varronem 4. de lingua.
 56 *Mortalibus*] mortalis. I.
 58 *Varro caue canem*] id ianuis inscribi,
 veteribus mos. vide Nonium infra numero
 647. Petron. in Satyr. Aristoph. in Lycostrat. 40
 adde l. 40. l. 41. l. 42. ff. de Ædificio.
 59 *Nunquid abscondisse*] nunc quid abscon-
 didisti.
 60 *Attigit*] contingit. Attigas, contigas.
 61 *Quid sit*] Quid sit, seditio, tabetne.
 62 *parricerent*] proiecerunt Turneb. pro-
 iecerit MS.
 70 *alij Vocibus*] Musæis I.
in conuiuiis] v. Cicronem 2. Tuscul.
 73 *Betere &c.*] Betere est ire, Varr. n. p. p. d. e.
 n. p. d. e. n. p. d. e. n. p. d. e. Nos multos, quod pa-
 rere ea non poterat mulier, foras betere ius-
 sit. Pac. Nyptris, Vos hinc defensum patriam
 in pugnam betite. Idem Medo, Si recte pergit
 iter, tunc si ire conor, prohibet betere I. Aisa
 non multo post quod ea non potest parere
 mulier, eam betere foras iussit, Scal. in Con-
 iect. A se annos multos quod ea parere non
 poterat mulier, eam betere foras iussit, Muret.
 Nonius reforme videtur verba Yerr. ad Sp. Car-

uilium, qui primus Romæ diuortium fecit,
 de quo v. 2. Valer. 1. 4. Gell. 3. & 17. cap. ult. ad-
 de Livitius 60. in fin. ff. de donationibus in-
 ter vir. & vxor.

Varro Affanis] Varro n. p. p. d. e. n. p. d. e. n. p. d. e., vt
 supra.

iam si] tam si.

74 *ad alterum*] adulterium.

76 *addamus*] condamus.

79 *Cacilius hymnide sine*] Hymnibus Desi-
 ne V. malè. Est autem Hymnis fabula Menæ-
 dri, quam Latinâ fecit Cæcilius, cuius testi-
 monio utitur Cicero 2. de finibus.

inermis] inermis.

80 *reboant*] rebound.

dominum] colorum.

81 *delimat bipennis, &c.*] delimat bipenni
 Velleius Paterculus l. ex MS. vt Leius Pater-
 culus. Palmerius ita leg. t, Delimat bipennes
 velis passus seruaculus. Delimare est obliqua-
 re, obtorquere. Servaculus gubernator. Scali-
 ger verò ita, Delumbe pennis. fortasse ita le-
 gendum, delimatur pennis vt leuis passer-
 culus: vt videatur Varro in sua Marcipore segni-
 tiam dominorum in seruos depingere.

annos, &c.] At nobis caduci naufragi, vt Ci-
 coniz. Quarum bipennis fulminis plumas
 vapor, Perussit, alte moesti in terram decidi-
 mus I.

83 *Varro lege Memia*] lege Memia dixi.
metamelos inconstantia filius] quem etiam
 pœnitet, is à constantia cecidit.

85 *non defuit*] defuit, Plaut. Mostellaria de-
 cet me amare, & te bubulicare MS. Fab.

92 *Bura*] Buri, Fab.

in aruo] in agro.

94 *lanigera*] lanigenæ. I.

buceriaque] buceræque I.

Calius] Cecilius. I.

97 *portionem positam paruulorum*] portio-
 nem vocitant paruuli Fab.

ducent] vocent.

*cum vinulentus diceret, Vini vuas designa-
 uit.*] Cum vinulentus diceret, vini vuas desi-
 gnauit. v. Vinibibas designauit Bong. Planè
 nihil mutandum censeo, neque Vini vuas,
 neque Vinibibas, cum dictionem Vuas No-
 nius hic velit interpretari.

98 *qui te plus*] qui pote. v. Iuniû 6. Anim. 19.

nutrire] intritare.

comest] comes.

commendatur] commendatur.

102 *turba*] turbæ.

103 *patrem*] partem.

108 *pingentis celum*] pigmentis celum.

compositis] contemptis.

109 *committilis*] mictilis.

110 *plautus*] plauda. plautus vna est pedi-
 bus cariosis mensa libauit. adde Festum in
 60 Ploti.

mensulano

mensulibano] mens elephantī I. vel mensu elephantī, ut vel stupidam vel molem corporis insinuet.

112 *Promiscaris meis*] promiscaris meis, I. Promiscam Scal. dum vixi, Promisca is meis in cortibus pavit Palm. id est promiscuē me pavit: vel ita, dum vixi, Promiscaris mei. Promiscus, id est liberalis.

in propatulo] in loco.

113 *opiculum*] inops villum.

Se] ē.

114 *petisser*] Paxi, set cura I.

119 *pater copem causa rem facit*] pater capē cassum facit, vel casnarem facit, Palm. ego ita lego: Te quidem enim iam pater copem cum sua re facit. Copem, id est heredem. Sūt enim verba Turpilej in Epiclero, seu de hæreditate. Copis nihil aliud quàm copiosus.

120 *se honestet*] dehonestet.

duxerū] dixeris.

121 *fidicinis*] Phenissis: quidve Adrastio I.

122 *Pro industria te se regem* &c.] pro industriam te MS. pro in Dryante rege prognatum patrem, &c.

Aeneum] en eum.

125 *Accius Engona*] Accius Antigona.

127 *gratia ea est*] grata ea est.

si me esse, &c.] si me esse eodem letho, Conqueritur Antigone quod non eodem letho data esset comes patri Agamemnoni ab Aegysto, ut comitare sit comitem mittere. Est qui ita legit, eodem lecto cobitasset patri. Sic apud Plautum in Curcull. cubitare cum viris.

132 *in quibus*] In quibus Libyssa citrus fasciis.

fasca] v. infra fasciæ.

136 *carnales sedules*] Carnares senes. I. ex M S. Carnales se. Nam Carnar Oseā, senem significat Varroni 6. & Festo, Scalig. in Coniectan. Varronis ita legit. Carnares seniles Varro sexagesimo. vix cefatus erat cum more maiorem vltro Carnares accipiunt de ponte in Tiberim deturbant senibus crassis. heu muli, non videmus quid faciant. Nam quis patrem nunc decem annos non modò auferat, seu tollit, nisi veneno? alludit autem Varro ad Vetus Prouerbiū, Sexagenarios de ponte, vnde & depontani. Ab eo inscripta est Satyra Sexagesimus. Hoc etiam fieri in Ccone insula, testis est Menander. v. Strabonem, Stephanum, Aelian. dixi ad Festum in Sexagenarios.

vix & factus] vix cefatus, vel vix hæc factus. I.

137 *humile*, &c.] homuli M. heu muli non videmus quid faciant. sic Catullus, mule, nihil sentis.

141 *lignatur*] Plaut. Captiuis, Num lignatum mittimur?

Calus] Q. Claudius. vide 17. Agell. 2.

142 *architecto omnes*] Architecti omnes.

144 *letium genus*] lentium genus. V. leti omne genus cognominatio. morborum cognomen est vel cognomine est Lips.

galeare] calcare MS.

147 *troginus calix*] Terginocalix I. à tergendis & exsiccandis calicibus. alij Tergiuocalix.

sed hac] sed hi. M S. I.

Pacuvius, &c.] Pac. discipulus is bicorporis cluit. Ennius, Musarum Pompilius cludo I.

148 *cibicidas*] cibicidæ, edones. Glossis Cibicida *καμώτης*. vbi manifestè legendum *καμώτης*.

149 *me ruperint*] ruperim. I.

150 *quam*] quanti. I.

Maconis] Magonis. I.

152 *communium*] commonitum. I.

153 *in laterem*] fila tenerem.

157 *repelli*] refelli. alij repesalli.

ad finem esse] ad fines esse.

in ego] in ego. I.

159 *Cacilius Peribæa*] Cæcilius Hypobolima. Rastraria.

dum abeam, &c.] dum habeat, tum amet, vbi nihil habeat, alium quæstum cœpiat. I. dum abeam quoquam.

160 *aqua*] atque. I.

161 *deceat*] docet. I.

164 *concalluit*] concaluit.

165 *exemplo*] exemplo S.

egisti] Aegisti I.

166 *Thyeste*] Titthe. I.

167 *congerminari*] congermani.

168 *annalium: Peranna*] Anna, Pet-anna.

171 *scinde unam*] scinde inam. Pal. idem, quod alibi dixit Valerius cedere hillas Petronius diuidere.

172 *& ratione*] Atacinous, vel Serrano. Ne aut I. Est trionem M S. alij Septentrio-nem.

ista] ista.

133 *cui potestas*] potestas cui. I.

discrepat] discepat. I.

175 *coniectarium*] coniecturarium: vel consecretarium I. consecretarium legitur apud Ciceronem.

178 *crebritudinem pro crebritate*, &c.] celeritudinem, &c. pro celeritate. v. Fab.

celeritudinem clandestina celeriter] clandestina celeritudine. Fab.

cogitata dici decet, non explanari] cogitata dici debent, non explanari, Fab.

- 179 *magni modi*]nitidi. I.
Sallustius]lib.1.historiarum.
 180 *auspicari*]auspicari.
 182 *Concalsecimus*]calficimur. alij calefi-
 amus. I.
 184 *Quadam tristitia liberari*]quadam tri-
 stitia librari. Lips. Ego verò lego. quadam tri-
 stitia I gari.
 188 *cubiculo*]Bucolico. Dormire mallet
 scilicet. Lips. hæc verba expungit. Iunius ve-
 rò legit edormire.
potius]potus. I.
dominus]domi. I.
peregrinantes]peragranti. L.
 189 *fore*]ferè. I.
notha]Notha. Victor. 19. Var. 10.
Voluntate comedunt, &c.]voluptate cum e-
 dunt. I.
 191 *Continuare*]continuare iubet. I.
 194 *De re rustica lib. 1.*]cap. 24.
Salentinam, Orchitem, Pausiam, Serginam,
colminiam] apud Varronem ita legitur, Sal-
 lentinam, Orchitem, Poseam, Sergianam,
 Colminiam.
 195 *Videtur*]videretur. I.
 196 *Ad Apollinem*]ad Apollinis.
 198 *et alij*]et alij. & ita Priscianus
 libro 3. Satyra autem hæc Varronis erat, de
 diversis dictis & sententiis discrepantiũ Phi-
 losophorum, quos more suo insectabatur.
Exitum ad calos habent proprium] exitum
 habent antelos proprium Lips. 11. Varro di-
 sputat de finibus bonorum aduersus Philo-
 sophos.
 200 *Varo*] varito M S. Barathro, vel Bar-
 bato.
 202 *Sador*]sader. MS. sudor. I. id est abster-
 gor à balneo. vnde sudum. alij legunt Sabor.
 alij Scabor vel Rador. v. Turn. 29. adu. 22.
Subellor] id est subere defricor. nisi legas
 subellor, id est nitorem concilio. alij legunt
 Suppellor.
pumicor] pumicor I. rectè: pumicis enim v-
 sus leuigando & exterendo corpori expete-
 batur. Hinc Pumicare Tibullo & Catullo.
 203 *deunclius*]deunciatus MS. deruncina-
 tus. I.
 208 *debilo homo*]debil homo. Lips.
 209 *Danaus*]Danais I.
 211 *plenus*]Blennus. I. v. Festum. Blennus
 que annos rulticus. Palm. id est blennus asi-
 nus.
 212 *Partis quantam*]parabis tantum.
 213 *In molis*] in Scholis, vel in choris I. si
 molis retinemus, videtur hoc velle, seruos in-
 ter molendum de polenta rapere & inuicem
 alium alij dare.
Raptim pila, datatim]Tria genera ludendi,
 datatim (vnde Datatores Plaut. in Curculio-

ne) raptim & expulsim. v. Turnebum 6. Ad-
 uers. 4.

- 215 *dulcedine*]dulcedine.
 218 *Deperculassere*]depoculassere.
decalanticare]decalauticare. alij decalenti-
 care & malè. Decalanticare est calanticum
 detrahere seu regmen capitis muliebre. alij
 decalanticare. Vlpianus in l. 25. §. 10. ff. de au-
 ro. mitræ semimitræ, calantica. alij decacau-
 ticare. Est enim Gloss. Cacautica, &c. [omn.
 220 *Ad Sitam*]adiutam.
danunt]dant.
 221 *Qui det, & de illa*] quippe & de illa
 pessimè quàm, Palm. Qui de te & de illa pes-
 sima quam deamas promeres. Scal.
 222 *Notonica*]Notonicas ioni M S.
auun]auun. I.
 223 *Oecubuisse*]obbiuisse.
 224 *Thyeste*]Thersite.
 226 *patrio exemplo*]Decij. adde huic loco
 infra eodem, in Verruncent. num. 895.
deuorabo] deuotabo. M S. quo vocabulo v-
 titur Cicero in Paradoxis.
 227 *hosteis*]hostiis. I.
 229 *De magis Valde magis*] mirum igitur
 pro valde minus accipi apud Festum, cum &
 Glossis de magis sit, &c.
Rex Corus, &c.] Rex Cotys ille duos ven-
 tos Austrum & Aquilonem, nouisse aiebat
 solos se de magis istos, ex nimbo austellos,
 vel nec nosse putare, nec esse putare.
 232 *armata dextera*] armati à dextera: vel
 armati dextra magis magisque. quo exemplo
 Plautus Aulularia, plus plusque minus mi-
 nusque.
 234 *Sed tibi, &c.*] Hic alius tibi molit, ac-
 235 *robore*]ebore. Vul. malè. v. Fes. in Robi.
 236 *In sylua currere*] curare M S. Sic Pro-
 pertius 4. curare pastorem. Sallustius curare
 in agmine. Sed Palmer. legit gurare, idque
 gyrare seu venari. Glossis puerum. Certè in
 sylua currere, non displicet: nam & Titulus
 satyræ. vnde hic versus Meleagris seu de ve-
 natione.
 238 *Defabulare*]defabulare. Scal. 2. Auson.
 31. quod est stabilem reddere, vt in interpre-
 tatione verbi falsus sit Nonius.
Enam Zeniam]vnamque viam Zenona mo-
 uisse duce virtute: vel potius Zenona mœnis-
 . Nam Varro hic refert Zenonem Stoicũ
 selam virtutem sufficere ad beatam vitam
 solasse. Carneadem non sufficere sine bonis
 puternis aut certè firmiorem reddi.
 239 *Vigilabis*]vigilabilis.
 242 *Duodeuicesimo*]duouicesimo. I.
Duodeuicesimo] duo & vicesimo. s. Agell
 4. duodeuicesimo. I.
 243 *Diurnare*]v. 12. Agell. 2.

244 *norat*] qui norat, l.
quem nobilem divinum &c.] Quam nobi-
 lem, Dinum lirans Sol, harmoge Quadam
 gubernans, motibus diis veget. l. Nam a-
 pud Aristophanem *siue* pro Ioue rerum po-
 titur Harmoge verò Eupolide & Polluci, har-
 monia: aliter etiam hic locus legitur infra
 numero 876. in Veget. pro diuino alij lege-
 bant elicum, alij diuum.
 249 *dieteria*] vide Macrobi. 2. Saturnal. 2. 10
neque orto psalterium] Atque Orthophalli-
 cum l. Et orthophallica attulit Psalteria, qui-
 bus sonant dieteria.
 254 *tātas etiā optimas*] tātas & tā optimas.
 257 *denasci decreſcere*] Varro 4. de lingua
 ut qui denascitur ignem amittit & frigescit.
 Glossis Denasci *ἀπομινῆς*.
qua nata sunt in omnia denasci aiunt] ex-
 primitur Græcum proverbium. *πᾶσι τὸ ὑπὸ πᾶσι*
ἀπομινῆς ἐσθλὸν ἐστίν.
 259 *qua ego* &c.] Quia ego hodie extor-
 rem hanc domo faciam, pilatricem pallij, e-
 uallauero pulchre.
 261 *atque*] itaque l.
ex officio] ex officio. Plaut. Trucul. Nun-
 quam hoc uno die ex officio opus.
 262 *namque*] iam quod.
dicam] edicam.
esurientes] esuriente. Porro esurienti leoni
 ex ore prædam exsculpere, species proverbij.
 263 *aduersis*] aduersis l.
 270 *nascens* & *sine modo desistens*] nas-
 cens & sine modo existens, Vulg.
 272 *nata licet sumis*] Natta, similē rationē.
 274 *Ventrem*] ventrem.
 278 *exite*] excite.
 280 *domina*] vide Iunium 6. Animal. 10.
 281 *Varro sera pareſte*] Varro Serapi: Re-
 ctè purgatum scito, quum videbis Ronæ in
 foro ante Iani, ad pueros pila expulsum lu-
 dere, l. Videtur autem hic locus petitus ex
 Varronis Eumenidibus: vbi de Serapide mul-
 ta mentio, uti apparet in dictionibus Precā-
 tur & Miras. Fortasse pareſte, Est adolescē-
 tia. Nam pareſtatus est Ephebus.
 282 *morbiferis operis*] morbifer aer infe-
 ſti aeris tractus l.
 284 *damacrinum* &c.] Damacrino insa-
 no equisoni exhibet, is morbi fluctibus edu-
 cet nunquam, l. alij, Damacreno insano.
colectum] [celeratum l. colectum Scal.
 288 *qua ducerent loca*] conducerent loco
 l. Sic infra Equisones.
 293 *elucifacere*] Elucificare, MS. v. 10. Agell. 17.
 294 *exigor*] v. 15. Agell. 14.
 299 *recubusſet*] requieuiſſet.
 300. *donari*] donari.
 304 *ac deſtina*] ac hyeme: quidā ita legūt.
 alij, de Ardeſti hunc locum intelligendum
 putant, de quo Pausanias in Achæicis, Arnob. 60
 s. aduers. Gentes.

centenario] centenario.
ascendis] conscendis.
 306 *ebriacus*, &c.] alij Ebriatus, alij Ebrio-
 latus, ebrius factus.
hilarum] hilariam.
arripimus] arripiant.
ebriacus] ebriolatus.
 307 *exfundere*, &c.] exfundare à fundo
 euertere.
antipater] Annalium.
 310 *pro cibo*] primo MS. Sic ῥ. Sacrifican-
 tur. Lips. cum primore cibo. hunc locum cō-
 iungit Guilel. cum alio qui infra in Suatili-
 num c. 12. num. 36. vbi de Deo Fabulino.
nutrici] nutrices.
 311 *fortunasse illos*] fortuna se illos.
 315 *nostra*] vestra.
 316 *falla pro falaciam*] pro fallacia, ita le-
 go. Falla quoque significat turrim ligneam: sed
 hic ad fallaciam æquē transfertur, ut & illa
 machina, fabrica sutella. Turn. 29. aduers. 23.
 317 *iners*].
 318 *flaminis fieri flora*] simbrus fieri flori-
 da, aliās exemplum Næuij nihil ad simbriz
 interpretamentum.
 322 *Mortalem summum fortuna repente*,
 &c.] mortalem fortuna repente Reddidit è
 summo regno, ut famul infimus esset: alij ita
 emēdant. Redditus ex summo regno famul
 ultimus esset. Quid si pro mortale, legamus,
 cortalem, id est cohortalem, & gregarium, co-
 sensu: Cortalem summum fortuna repente
 reddidit, id est fortuna summum reddidit co-
 hortalem ac gregarium, ut summo è rege aut
 regno, famul optimus esset.
 323 *si agron*] syagrion.
sunt] sum, l.
 324 *Nomius sane à suo*] Neuius Dane: suo, l.
luporum exactorem maluanum & *fulguri-*
tatem arborum] Luporum exactorem Malua-
 nū V. Luporem exactorem Siluanum. Turn.
 29. aduers. 23. id est Martem: is enim lupos ar-
 cere credebatur. & à Catone ca. 38. de re rusti-
 ca, Mars Siluanus dicitur: alij, tamē hunc lo-
 cum ita emendant, Luporum exactorem Sil-
 uanū & fulguritarum arborum. Grammati-
 cis Syluanus dicitur, *πῶς διὸς, ὑλῆος*, omnis
 Deus Syluicola.
 327 *Folliculum Lucilius posuit pro corpore*
 30 adde quæ scripsi ad Festum in Folliculare.
 329 *ben cūsates*] delendum τὸ, Hem: vel le-
 gendum, pro cuiatis, cuiam.
 330 *ne masculis suam*] id est ne castrat⁹ sū.
Anticile] Anchiale.
 331 *perficiendo*] præficiendo.
 332 *denuncat*, &c.] Deum Cadmo semel
 generatum semel affare, l.
 334 *mi reliqua fides regno, vobisq; Quirites*
 Ea mi Reipublicæ fides regno.
 335 *passerium prandium*] ego ita lego, ut
 se obiectent frustratim passerinū prandium,

Lucillius Satyr. &c. Colloquium enim duorum est in hoc Pomponij Verre. vnus enim alterum exhortatur ad venationem leonum, & qui se in eo genere exerceant valentes esse ait. alter cum irrisione ita respondet, id quidē dici posse. sed tamen in eiusmodi venatione homines se oblectare frustratim discerpēdos leonibus, iisque esse veluti passerinum prandium: quasi diceret hoc, deuoratum hominem leoni esse, quod homini passerem seu passerinum prandium: idque videtur prouerbij species.

Saturarum] Lucillius Satyrarum. Nonius. I.

336 *ex credo hodie nihil*] in morosos & auaros, vel in fictos amicos intempestiue se excusantes inuectum fuisse Varronem in hac Satyra. verisimile est.

Non habere, &c.] habere & non habere fastidiliter habere, v. j. Mutabiliter: auct habere & non habere, Pal.

340 *feri initia*] fieri initio.

foro] ē foro.

ex pinu ablata] ex spina alba, Iunius: ex spinu, Scal.

vi] uti, Scal.

afferret] coniunge cap. 4. infra Fœlix.

341 *flauissas*] fauissas Festus appellat, vbi de ea re dixi & apud Varronem.

quintum] v. 2. Agell. 10.

Latine] Latinos.

eos] eos.

343 *Caius*] Claudius, adde 12. Gell. 2.

Nonius] Næuius.

344 *sum*] tam.

347 *ferabite*] fera vite, Turn. 29. aduers. 23. Scal. in 4. de lingua. Nec audiendi sunt qui in suis thesauris Ferabire, pro agresti sumi apud veteres scripserunt.

myrtetis] myrtetis.

350 *frons pro fronde*] fros pro fronde. ita Charisius. alioquin stulta inculcatio frōdis à Nonio affertur. Lips. Sic pos pro ponte, mos pro monte.

354 *Ad pol* &c.] Æpol, ego cui.

ego neque florem, neque flores solo mihi] Tria sunt in vino, Flos, floz, vinum. Flores sunt feces, quod in fece sunt, flocci & panni, vnde Persius pannosam fecem vocat, Turnebus 29. aduers. 23.

355 *incerni*] inicere.

356 *suis*] suis.

357 *ad honorem*] ob honorem.

358 *Nec grandis*] chorus apud Sophocle in Oedipode, v. Victor. 15. Var. 10.

360 *grauedinosi*] granidinof.

361 *mei ἀπογεῖναι*] mei ἀπογεῖναι. Scal. Auf. lect. 18.

lignea ab homine isto &c.] lignea sinare molet ab homine isto. Vulgata hæc est lectio mirè deformata. fortasse ita legendū est, qui-

bus ambulare solent homines, qui in viis agitant, Varro: sic illi animi nostri sunt grallæ: crura ac pedes nostri cisia, re animi, sed ab animo mouentur: Palmerius verò ita legit, Grallæ sunt fustes, queis innituntur grallatores, qui gradiuntur grallis, quæ sunt perticæ ligneæ in arena & ab homine, qui instat, agitantur. Varro mulum muli scabunt *mei ἀπογεῖναι*, sigilla animi nostri sunt, grallæ: crura ac pedes nostri, cisia, re animi, sed ab animo mouentur. Sigilla vocare videtur *μεγίστην ἀντίμακρον*. ut est apud Petroniū larua argentea. Horatius, Duceris ut neruis alienis mobile lignum. Muretus 13. Var. 19. in hunc modum legit, Grallatores qui gradiuntur grallis quæ sunt perticæ ligneæ: sed ab homine qui instat agitantur, sic illi animi nostri sunt: grallæ, crura ac pedes nostri: ex se animi, sed ab animo mouentur. Scal. verò in Cōiectan. ita Grallatores sunt callobathrarij vel καλοβάται. Grallæ enim sunt fustes qui innituntur, Varro Mutuum muli scabunt *mei ἀπογεῖναι*, Grallatores qui gradiuntur, perticæ sunt ligneæ, Ab hominis quoque vi istæ agitantur. Sic illi animi nostri sunt colla crura, ac pedes nostri etiam *μυρτα*, sed ab animo mouentur, *μεγίστην* à Græcis dicebantur.

366 *facit ne dubitem*] Ne diu bitem, Guil. Bitere & Bitare est ire.

denua] Demi, d. l.

367 *sparsi globis*] sparsi alij globis.

368 *puerum mulieri prestare*] separandum hoc scholion Marcelli à Poetæ Nonij verbis, Nemo scit.

Fusum] Fusum. Sic apud Dionem *φούσος*.

quintiporis] Quintipor significat Q filius.

Eadem forma dicitur Marcipor Publipor. Porcipor: Porro hic locus ita legitur à quibusdam, Quintiporis Clodiani feræ, ac poemata gargaridans diceas, ô fortuna, ô fors fortuna, quantis commoditatibus hunc diem: idq. ita esse euincer locus qui j. e. s. nu. 11. in si. *clodians*] clodicant MS, Clodiani. Scal. g. 4. de lingua.

373 *absolutis*] obuestis MS. absoluitis, I.

375 *ad quem herpestica*] atque herpos ita. I.

Gemū suū defrudes] Sic Terē in Phormione.

Varro *mei ἀπογεῖναι* Varr. hac Satyr. disputa re videtur aduersus eos Philosophos qui ægritudine aut cura aliqua oppressi, vel ut cū Iuriconsulto loquar, in l. 6. §. 3. ff. de iniusto, iactatione sibi mortem consciscabant.

377 *gemma*] Gemie MS. lego gumia: ut apud Fest. in Ingluuias. (improbæ, ineptæ.

quod] ita quæ veniunt illæ gumia, vetulæ, illa *Gerula*] illi x. MS. illepidæ.

383 *vi*] qui esset ut.

384 *egredere*] aggredere.

386 *Varro cum illo*] Varro in Eumenidib⁹. *Vento* &c. 3. adueto vel ventuto, video Gallorum

rum in templo frequentia, qui dum esset, iam hora, deam adlatam, imponent ædis signo: sic deam gallantes vario retinebant studio, i. studio eodem. Nam, &c.] studio eodem. Nam quæ vetustas.

vetustas] vetustas, MS. Fab.

389 *gramia*] gramiz.

390 *gigeria sunt*] gigeriæ sunt. Scal. in Fest. in Gigeria.

394 *hora iuventutis dea*] eadem & iuventutis dixi ad Festum in Iuventus.

395 *duunt*] duunt.

396 *vehutos, &c.*] vehutos.

Hippocampus macler] Nævius fireno Citer Delphino. MS. inclytos hippocampus macler, Nævius Sirene, igitur Delphino I. ex tunc iungimus in adieci. (Scalig. 4. de lingua. multa enim sunt huiusmodi apparentia in ære (Sirenes citis delphino iunctis vehiculis, hippocampisque asperis. adde quæ scripsi ad c. 4. in Lustrare.

hippocampus] hippocampus. adde Festum in Cappas, ubi emendandum campas.

hippocampi elephantos camillos] hippocampe-lephante camillos, Scalig. ita legit.

398 *producta*] producta: alij producte.

399 *sine*] eo. bibe.

403 *nano an horno*] annuo an horno I. anno an horno, Scal.

abstuleris] abstineris.

inscribit, &c.] inscribi T. Scantius horno per Dionysia: quod ea die mea erat præbitio in ianua. Caue canem, caue canem, Scalig. in 4. Propert. ita hunc locum iungit alteri Varonis, qui j. numero 647. in voce Præbitio. Porro anno & horno adverbia sunt: unde Annotinus & hornus. quod de cane dixit, idem apud Petronium. Non longè, inquit ab hostiarij cella canis ingens, catena vinctus in pariete erat pictus, superque quadrata littera scriptum, Caue canem, caue canem. adde j. Albicatur numero 58.

inscribit] irrepsit.

404 *totum*] noctem.

coerceo] coarctuo, Fab.

405 *hostire, offendere, &c.*] hostire, defendere, cedere: Pacuvius Erotopegniôn lib. 2. Hunc quod.

voluntatem] voluptatem.

413 *infirmitatem*] infirmitatem.

417 *animalium*] animantium.

Hic implicabatur caput falce] huic implicabatur caput falce.

422 *exsulationem*] exsolati.

mediastinum] mediastrinum.

ne] me.

426 *seveluti*] servituti.

427 *ignotam*] ignotam.

Tam iam potantur frugum] aut iam potantur frugum. Frugum dixit pro Phrygum.

428 *Nævius*] Ennius.

430 *matre meo iure factū ancilas*] mater meciutas, astu incitas, genitorem iniustum approbas: vel matrem cieras, astu incitas: vel mater mea iure factum incilas. quo loco Astu urbem significat, ut apud Terentium Eunucho.

435 *tolerari*] tolerare, ita apud Terentium, tolerabilis qui possit tolerare.

437 *denique*] deinceps, I. hi versus repetuntur infra numero 700.

Varro Manio] Fest. in Vastum: id tribuit Pacuvio, quemadmodum & infra. num. 769.

ac periret] asperum V.

squale scabieque, &c.] scabie illuvie I. alij, squale, atq. scabieq. apud Fest. in Vastū, Quales scabres quod inculta vastitudine & ita legitur j. c. 2. in Vastitudinem. 891. Quales scabres quam inculta vastitudine: infra, numero 761. ita legitur hic locus, Ager derelinqueretur. ac periret squale scabreque, illuvie ac vastitudine: aliter etiam c. 1. & 5. num. 769.

inualnicie, improfundie] inualentia, improfundie. V. alij inualnicie.

squalitate, &c.] squalitate summa ac scabie summa, in re summa.

439 *Bassus*] crassus.

442 *Nonis dictis*] nobis dictis.

445 *namque huic inuenio, &c.*] namque venio huic ut mea ope. opes. Troia integram I.

447 *Rhodiensis est*] Rhodiensis st.

liber essem, &c.] libera essem iam diu, si habuissem, ingenio istoc coamatores mihi.

430 *infans valde*] n. valde, expungendum videtur.

451 *obtruncatur*] detruncatur.

458 *iudicatum atque indictum*] iudicatum condemnatum atque addictum MS.

460 *indipiscer*] indeposcer, quod vix admitto. Perit enim alioquin n. indipiscere interpretamentum, quod Nonius hic proponit.

461 *crustatos*] in crustatos.

465 *cupiditatis*] cupidinis.

466 *Celms*] Q. Claudius v. 17. Agel. 2.

inermes in latebras] inermi in latebrant sese.

467 *in frontem*] in fronte.

468 *impudens*] impudenter.

impuratus] impudicus.

impune] & impuno.

rapistor] rapinator.

470 *perduxit*] produxit.

476 *inficiator probasset*] inficiator probasset.

479 *male*] mala.

481 *educantur barbati*] edicuntur barbari.

482 *Lucius*] Lucius. Sic & infra eodem passim: & lucunculus pro luculentulus. vide Festum in Lucunere.

dixerat, Pauperi melius esse mori, quàm mendicari, quia si moritur, inquit, misericordiam à bonis, si vivit, irrisum à malis consequitur.

542 *an sit quod hic non meret*) an sint quos hic mereret.

ea) ita.

546 *Calcei voce*) Gallei voce. Loquitur autem de Gallis.

548 *habet habere, & non habere*) auct auere & non auere, ita lego.

550 *Germiculata*) vinculata.

ingens) cingens.

555 *sperans atatem eandem hac proferre posset mansum ex ore daturum*) sperans ætatem eandem hæc proferre potuisse, & mansum ex ore daturum, &c. Vbi notandum pro- uerbium, Mansum ex ore dare.

552 *ephebetum, &c.*) Ephebum muliera- uit, hic Admecaðæ cubile primus polluit: alij ita: ephebum mulierauit ad me accedens a- dolescentem cubiculum, &c. I. alij, pro ephe- beto, effebitum vel effæctum legunt: nisi ita legas, hic annorum decem adolescenti cubi- culum pudoris primus polluit.

553 *Honilia: Atrice & sum*) conciliatire visum, ex 7. Agell. 9.

callis) Gallis. Agell. ibidem.

555 *mansus*) manuatus vide 16. Agell. 7.

556 *āzay mīdlay, & iduam*) āzay mīdlay quam.

557 *Vincor non esse masculum ad rem*) alij ita, Vincor non esse masculum.

Arem) Arem, id est Martem. Sic Plautus in Trucul. Ad legionem bellator elues: at ego in culina Ares. Est autem species Prouerbij, perinde ac si quis diceret, si id probaueris, dabo Martem non esse mansuem ac fortem.

561 *requiescendi*) quiescendi.

condensiores manipulatim) cum densi in orbes manipulatim, orbes facere, in orbem pugnare, notum in re militari.

562 *palustria qua erant*) palustriæque erant.

565 *putandi modiperatores*) bibendi M S. potandi modiperatores, ita lego.

magistri) vide Varronem 4. de lingua vbi de Mensa vinaria.

573 *Mediastinos*) mediastinos.

mediastinum) mediastinum.

mediastinus) mediastinus.

575 *ingenium*) ingenio.

576 *ocule*) occulte.

577 *afra*) vafre.

580 *Nenum*) Nænu.

nenu) nænu.

Fusum) Fusum.

natalis fortuna) Natali fortis.

583 *Quin id Circa*) Idcirco.

præpendantur soni) qua præpedinatur soni pedum.

584 XXX.] XXXV.

588 *quam lympham melius è lacuna fontium allatam, nidos pocilli permisceat*) nidos poculi M S. nidos pocilli misceat. Palm. & nidos pro nidore accipit, quem Nonius hic pro poculo eo sensu Varronem luxum temporum suorum reprehendere, quod Romani aquam nivalem permiscebant, cum salubrius è lacuna fontium aquam haurire possent, ac nidorem pocilli permiscere hic nihil aliud esse quàm vinum Lympha. ego ita legi posse arbitror, nido potaturi permisceant, Nido potaturi, id est è poculo. Noni⁹ enim hic Nidum interpretatur.

597 *cumanos calices*) cum ansis calices MS. fortè legendum, Decumanos calices, id est prægrandes, Nani grandia pocula commemorat. Varro.

598 *faciam*) factam.

601 *obscura*) obscure.

603 *quin illa facta*) quin illa facta, Lips. Plaut. Mostell. Vbi vnguenta sunt. Quid opus est cum facta acculo.

605 *obstringillare*) hoc verbum reponendum apud Senecam lib. 1. epist.

609 *& simulatim*) siminutatim M S. ut sit minutatim.

611 *denique*) tum.

de republica) de re rustica lib. 1. c. 59.

615 *campu*) patriis 18. Agell. 11.

618 *Fullonico*) Philonico.

sonaram) sonorum M S. zonulam I.

abseder) absceidit.

619 *plenitatem*) plebitatem I.

620 *Plotino*) Plotino MS. Plociona, *plu-* nimie, stuprum emptor.

coloratam frontem) vide infra Frontem.

petilis habris) petilis labris Iun. id est exilibus.

petilis, &c.) hoc interpretamentum non esse Nonij Iunius putat.

habris mollis) habra mollis.

622 *herona mille*) herona mole MS. heron. à mole M S. vel cum heron, malè, *heron* à mole. Vilel. Canter.

623 *panulam*) vide Varronem de lingua, vbi de vestitu, alij legunt, pannulam.

subtegmini) subteminis. vide Cuiac. 11. Obseru. 6.

624 *pallio datur*) palliolatur.

625 *diu*) diui MS. Sunt autem verba Decij, vide Accium in Æneide seu Decio.

626 *idem eodem*) ideo.

628 *magnus poeta*) magnus poema MS. Mac geminis poema.

629 *Nauus*) Nouius.

Amna Grenuntius) Agrypnuntibus, vide infra Promicare.

630 *coquentibus hadum*) loquentibus dū.

631 *Aframius*) Nouius.

60 *Aliber totius*) Aliber totus MS. Æqualibus.

N n n j

dixerat, Pauperi melius esse mori, quàm mendicari, quia si moritur, inquit, misericordiam à bonis, si vivit, irrisum à malis consequitur.

542 *an sit quod hic non meretur*) an sint quos hic meretur.

ea) ita.

546 *Callesi voce*) Gallei voce. Loquitur autem de Gallis.

548 *habes habere, & non habere*) auct aucte¹⁰ & non aucte, ita lego.

550 *Vermiculata*) vinculata.

ingens) cingens.

555 *sperans aetatem eandem hac proferre posset mansum ex ore daturum*) sperans aetatem eandem hac proferre potuisse, & mansum ex ore daturum, &c. Vbi notandum pro-
verbium, Mansum ex ore dare.

552 *ephebetum, &c.*) Ephebum mulieravit, hic Admecaadæ cubile primus polluit: alij²⁰ ita: ephebum mulieravit ad me accedens adolescentem cubiculum, &c. I. alij, pro ephebeto, effebitum vel effectum legunt: nisi ita legas, hic annorum decem adolescenti cubiculum pudoris primus polluit.

553 *Homilia: Atrice vrsu*) conciliatire visum, ex 7. Agell. 9.

callis) Gallis. Agell. ibidem.

555 *mansus*) manuatus vide 16. Agell. 7.

556 *αἶψα μὲν, viduam*) αἶψα μὲν quam.³⁰

557 *Vincor non esse masculum ad rem*) alij ita, Vincor non esse masculum.

Arem) Arem, id est Martem. Sic Plautus in Trucul. Ad legionem bellator clues: at ego in culina Ares. Est autem species Prouerbij, perinde ac si quis diceret, si id probaueris, dabo Martem non esse mansuem ac fortem.

561 *requiescendi*) quiescendi.

condensiores manipulatim) cum densi in orbes manipulatim, orbes facere, in orbem⁴⁰ pugnare, notum in re militari.

562 *palustria qua erant*) palustriaque erant.

565 *putandi modiperatores*) bibendi M S. potandi modiperatores, ita lego.

magistri) vide Varronem 4. de lingua vbi de Mensa vinaria.

573 *Mediastinos*) mediastinos.

mediastinum) mediastinum.

mediastinus) mediastinus.

575 *ingenium*) ingenio.

576 *ocule*) occulte.

577 *afra*) vafre.

580 *Nenum*) Nænu.

nenu) nænu.

Fusum) Fusum.

natalis fortuna) Natali fortis.

583 *Quin id Circa*) Idcirco.

præpendantur soni) qua præpedinatur soni pedum.

584 xxx.) xxxv.

588 *quam lympham melius è lacuna fontium allatam, nidos petilis permisceat*) nidos poculi M S. nidos pocilli misceat. Palm. & nidos pro nidore accipit, quem Nonius hic pro poculo eo sensu Varronem luxum temporum suorum reprehendere, quod Romani aquam nivalem permiscebant, cum salubrius è lacuna fontium aquam haurire possent, ac nidorem pocilli permiscere hic nihil aliud esse quàm vinum Lympha. ego ita legi posse arbitror, nido potaturi permisceant, Nido potaturi, id est è poculo. Noni⁹ enim hic Nidum interpretatur.

597 *cumanos calices*) cum ansis calices MS. forte legendum, Decumanos calices, id est prægrandes. Nam grandia pocula commemorat Varro.

598 *faciam*) factam.

601 *obscura*) obscure.

603 *quin illa facta*) quin illa facta, Lips. Plaut. Mostell. Vbi vnguenta sunt. Quid opus est cum facta acculo.

605 *obstringillare*) hoc verbum reponendum apud Senecam lib. 1. epist.

609 *et simulatim*) siminuatim M S. ut sit minutatim.

611 *denique*) tum.

de republica) de re rustica lib. 1. c. 59.

615 *campi*) patriis 18. Agell. 11.

618 *Fullonico*) Philonico.

sonaram) sonorum M S. zonulam I.

absceder) abscedit.

619 *plenitatem*) plebitatem I.

620 *Platino*) Plocino MS. Plociona, πλοκωνικ, stuprum emptor.

coloratam frontem) vide infra Frontem.

petilis labris) petilis labris Iun. id est exilibus.

petilis, &c.) hoc interpretamentum non esse Nonij Iunius putat.

labris mollis) habra mollis.

622 *herona mille*) herona mole MS. herona à mole M S. vel cum herona, malè, αὐτὴν à mole. Vilel. Canter.

623 *panulam*) vide Varronem de lingua, vbi de vestitu, alij legunt, pannulam.

subtegmini) subteminis. vide Cuiac. 11. Obsecu. 6.

624 *pallio datur*) palliolatur.

50 625 *diu*) diui MS. Sunt autem verba Decij, vide Accium in Æneide seu Decio.

626 *idem eodem*) ideo.

628 *magnus poeta*) magnus poema MS. Mac geminis poema.

629 *Nanius*) Nouius.

Anna Grenuntius) Agrypnuntibus, vide infra Promicare.

630 *coquentibus hædum*) loquentibus dū.

631 *Afranius*) Nouius.

60 *Aliber totius*) Aliber totus MS. Æqualibus.

N n n j

791 *retineret*] *recineret*.

tum] *tamen*.

793 *interstringam*] *stringam*.

794 *Mamias*] *Ismenias* I.

Theobogenes] *Thebogenes* I.

796 *molle*] *mole*

803 *solitatem* &c.] *soliditatem* memoras? *formidas* tibi: sic infra c. 5. numero 96.

804 *astuas*] *exciuit*.

806 *profecti* &c.] *profecti* haudquaquam est ortus mediocri. vide Iunij Animadu.

810 *curre*, & *nuntia* *venire*, & *meum* *speratum* *adducere* &c.] *curre* & *nuntia* *venire* me, & *meum* *speratum* *adducere*. vide ut puel lam curent Lips. 5. Epistol.

meum] *metum*.

812 *fluctinago*] *fluctifrago*.

814 *illis* *qua* *sibi*] *illisque* tibi que I.

819 *populo*] *populū* inque.

821 *Solennitas* à *declinari*] *solennitū* que adeo dicem.

822 *nutidi*] *nothi* dii.

823 *xi* &c.] *xi* &c.

826 *phonica* *sunt* &c.] *phonascus* *adsum*. a. liij *Phœnix*, legunt. *Phonascus*, & *ti* & *quidam* *dicunt*. quodd *vocem* *exerceat*.

833 *captum*] *exceptum*.

835 *dispare*] *dissolvere*.

838 *probat* *vitorem*] *probat* *vitorem*.

840 *perspectant* *percutum*] *prospectant* *periculum*, MS. *perspectant* *periculum*.

841 *Temerius*] *Temerius*. (dic.

844 *nobis*, *tibi* & *iudicasse*] *bis* *ter* & *tu*

846 *Vigere* &c.] in aere volitans *miluus* *aquam* & *nubibus* *tortam* *indicat* *fore*, *regil-* lum ut *pastor* *sibi* *sumat* I. *Iugere* *dicuntur* *milui*, cum *vocem* *emittunt*. Id autem *pro-* *gnosticon* *pluvie*, alij, *pro* *tortam* *indicat*, *Tertam* *legunt*.

851 *melexa*] *melexia*.

852 *par* *neci* *orbis* *cor*] *pernici* *orbis* *cor*.

856 *taxis* *pro* *tetigeris*] *taxis* *pro* *tetigeris*.

857 *levis* *tippula* &c.] ut *levis* *tippula* *lym-* *pharum* *frigidus* *transit* *lacus* I. de *Tippula*. vide *Festum* in *Tippula*, in MS. *lymphorum* *legitur*.

lenior &c.] vide *Festum*.

859 *transenna* *demissus*] id est *fenestra*. ut hic *Nonius* *interpretatur*. *Seru.* vide 5. *En-* *funce* *demissus* *interpretatur*, cuius *opinio-* *nem* ut *verior* *defendit* *Turneb.* ex *Val-* *erio*, *Macrob.* *Plutarch.* *Plinio*, *Isidoro*.

861 *artificis*] *aurificis*.

865 *retrica* *horrentis*] *reticè* *horrentis*: alij, *reticè* *horrentis*.

868 *hic* & *muscipula* *contenta*] *hic* ut *mus-* *cipula* *tentat*: atque ut *scorpius* *cauda* *subla-* *ta*, *Turneb.* *muscipula*, id est, *insidie*.

869 *tristitia* *ante* *dorcium*] *ante* *dorcium* MS. *tristitia* *anted* *hostium*, Lips. id est *præ-*

sens. *Anted* autem hic dictū *more* *antiquo*.

dorcium] *dorcium*.

872 *ibi*] *ibi*.

874 *cum*] *cur*.

Et *iam* *qualis* *qua*] & in *aquali* *aqua*. Sic I. in *Felix*, *legendum*.

876 *quam* *mobile*] hic locus *emendatio-* *legitur* & *exhibitus* est *etiam* à *nobis* *supra* *numero* 24 8. in *Dis* *diutinis*.

878 *Nemaa*] *Medea* I.

882 *Cade* *sibi* *hac*] *Cæsi* *que* *Næa* *atque*.

886 *nimi*] *no* *mi*.

887 *nedum*] *nedum*.

860 *venustatis* &c.] *venustatis* &c.

891 *ut* *ut* &c.] *ut* *ut* &c.

891 *Et* *rauste* & *vastitudine* *tardè* *forma-* *tus*] *atra* *veste*, & *vastitudine* *tetra* *formatus*, Scal.

tardè *forma*] *trade* *formam* MS. *tetra* *for-* *matus*, Scal. ut 5.

quales *scabres* *qua*] *quale* *scabre* *atque*. dixi de *hac* *lectione* 5. *numero* 437. in *Illuvies* & *apud* *Festum* in *Vastum*.

892 *exsilium*] *exsilem*.

893 *imperandi*] *imperitandi*.

895 *Verans*] *venetans*. adde *huic* *loco* *a-* *lium*, qui 5. *numero* 226. in *De* *vorare*.

Et *puncto*] & *posito* MS. & *Ponti* *averrun-* *cent* *cenfuram* *simul*, Lips. *Cursura* *Ponti* *na-* *vigatione*. *Virgil.* *Hic* *cursus* *fuit*. *Horat.* *Qui* *per* *mare* *currunt*.

cur *syriam*] *tum* *Syrmia*. de *Syrmis* vide *Festum*.

898 *sensilo* *cum*] *sensilo* *quum* I.

903 *contra* &c.] *flagitium* *nescis* *bello* *vinci* à *Viriato* *Annibale* I. *Hunc* *locum* *Scal-* *iger* *apud* *Festum* in *Viriatum*, *ita* *restitu-* *it*, *Lucillius* *libro* 26. ut *populum* *Romanum* *victus* *vi* & *superatus* *præliis*. *Sæpe* *est* *mul-* *tum*, *bellè* *verò* *nūquam*, in *quo* *sint* *omnia*, *contra*, *flagitium* *nescire*, *vinci* *bello* à *Barba-* *ro* *Viriato* *Annibale*. *Idem* *lib. 2.* In *viriatum* *hunc* *infamem* *invasse*, *animam* *que* *Elisille* *illi*.

907 *Vir* *Viratium* *uxorem* *habere* *Atalan-* *ram*] *Viratius* MS. *Viraciam* *uxorem* *Atalan-* *ram* Scal. *apud* *Festum* in *Viriatum* *Viracia* *ainabige*.

908 *Gulga*] *bulga*.

909 *Gerrucam*] 3. Agell. 7.

910 *Gibices*] vide 10. Agell. 3.

Vu *ecos*.

911 *astare*] *xtare*.

912 *exerescunt*] *increscunt* 18. Agell. 11.

913 *concocta* &c.] *concretas* *apud* *Priscian*.

916 *Tam* &c.] *intonso*.

918 *Sermiculus*] *vermiculatum* *multis* *se-* *gmentis* *elaboratum*, *veluti* *multis* *vermicu-* *lis* *concinnum*.

920 *si* *de* *iure*] *si* *de* *re*.

916 *prætextas*) prætextatas.

928 *Cinerarij cludebat*) crunerum is eludebat I. cinerarios eludebat Lipsi. de puero qui iam tondendus, in gyrum currens, volebat effugere cinerarios. Catul. iam tuus cinerarius tondet os.

IN CAPYT III.

1 *Villa*) illi.

3 *Emius*) eò Livius I.

ad armentas, &c.) ad armentas ipsius caldem, Tu curvisfrontes pascere armenta soles. Scal. 4. de lingua.

curvisfrontes) cornifrontes pascere M S.

9 *sugatos*) iubatos.

in sese) sinu se.

Acimius) Atacinus.

11 *Fewinno*) vide Festum in Petronia amnis.

Epinausmachemmandria) *ἐπινάουμαχία*: cum Andria vndam.

falso sanctum) falso iactatum.

acerbos) aceruos.

12 *operas*) itelas.

15 *quamque*) quaquā: vel, quacunque, idque metri causa.

18 *dispensatorem*) a dispensatore.

21 *Frigidissimus*) fragilissimus. huic lectioni subscribit Prisciani codex.

mala) maia.

22 *accubitionem*) accubationem.

23 *in colamma*) in culmine.

25 *auctoribus*) auctoribus.

26 *Victa traxit*) victa taxus.

27 *meam esse leuitatis*) notam esse leuitatis, vel meram esse leuitatem.

32 *coquinari*) coquinario.

cultelli empestati è Bithynia) cultelli illi importati è Bithynia, Lipsi.

33 *de me hortatur*) dehortatur. 7. Agell. 2.

credidit) credidit. Agell. d. l.

34 *eupressus*) eupressus.

35 *cali*) de scenicis origin. I.

36 *accolu celeriter*) iaculis celeriter, Lipsi. iaculis.

39 *dissoluetur*, &c.) dissoluetur omnis humana confociatio. Volg.

40 *nec sic, vbi*) Nescis vbi Græci, vbi nunc Socratici chartis quid queritis? primus Lipsi.

perimus) perimus.

41 *in Martem*) in Macer.

puluerem) peluem.

43 *abroico*) *ἀβροίκω*.

quasi lupus ab armis Galco, clunes infractos) Fuit opinio olim, lupum armis validum ergo infirmum esse, quod in prouerbialem sententiam propè abiit.

desertos) infractos. ita apud Festum in Clunes.

44 *magnus*, &c.) totus mater magna his est tellus.

45 *castus*) castus.

castus) castus.

46 *nisi pecorum*, &c.) nos hic pecorum more per æstiuos. vel (vt alibi) per æstiuos saltus deuiaque calles. Lipsi.

48 *viarum*) viuarum.

52 *decilla*) egilia.

54 *Pol*, &c.) Pol à cubitura, mater, magicum exercita Fere quàm à cursura, colum tardiuscula I.

55 *currentis*) Victorius putat hanc vocem expungendam M S.

58 *catella*) catellum.

56 *corius*) vide Festum in Corius.

depauit) depauit M S. non malè, *ἐπὶ αὐτῷ*.

60 *nemini*, &c.) Nemini fortuna currum missum à carcere intimo leui, Inoffensum per æquor candidus ad calcem fuit.

61 *queru*) querquero.

alitudine) amaritudine.

64 *cor utrunque*, &c.) colare: Vtrum scapulæ plus, an collus calli habent, nescio.

66 *abroque*) obtorque, sic Virgil. obuertunt pelago proras.

supra) supra M S. id est eiice.

sortas capulas) id est funes.

67 *talpa*) scillæ I. vt sit cæparum genus. Alioquin nemo audiuit lachrymosas talpas.

30 Scaliger legit, thalle.

lippus edenda, &c.) Lippus edendo acri affiduo: ceparius ceba, I. vt sit hexameter.

festuminum) velsi cuminum.

69 *iam disrumpetur medius*, iam vt Mar-
sus colubras *Disrumpit cantu*, &c.) Virgilius Eclog. 8. Frigidus in prætis cantando rumpitur anguis

73 *Grains*) Granius.

85 *noctua*) nocturna.

40 86 *errantia*) errantia.

88 *Longè fugit, qui suos fugit*) Titulus pro-
verbialis Satyræ Varron. Sic Terentius, Ita fugias ne præter calam. vide Turnebum 15. aduers. 5.

sed ut inerat, &c.) Sed is viscerat hæc, lo-
gumina, sarta, rapa pauca, cicer, eruiam, cæ-
pa; allia ac pyra cæteris. Palm. Vt hæc iocose
vocet viscerationem hominis agricolæ & te-
nuioris.

50 *pauca*, &c.) Parata, cicer, eruiam, cæpa, te-
gia, allia cypria cæteris I.

89 *masculino*) vide Festum in Masculino
& in Frontem.

repugnatio) depugnatio.

vitare scias) vt amittas.

coloratum) coloratilem.

92 *crassa*) crellis.

ferrano cali, &c.) erance cili M S. An Siculi
nominer salis fretus.

more) ore.

vinum, penumque omnem M S. Pomp. Dotata. vinum penumque omnem. Nonius Dotata. Cæterum alium præberem penum. Atta, meum in penum componam satius est. Palm. Dotatam Pomponius & Nonius scripsere. Attæ verò togatæ scriptorum sit mentio apud Horatium.

defecta] dotata.

meum] mecum.

175 *cui medentia*] cui me dem edet hac. Jun.

178 *Lyde*] vide.

179 *Gulgaris*] Vulcani.

cum Gorgis] cum fibris M S. alij cum yigris. Nonius Gall. maecto te huc virgis verbenis: maecta tu illum infortunio.

perrigere] proficere, vel porricere.

182 *mania*] mania, ut supra in voce Præsepte.

pestinae &c.] patinas pastillos mihi cantant.

Munius] Horatius.

183 *boni secundæ* &c.] Nobis unde forent fructus vitæque propagmen I.

184 *Lucillus* &c.] Licinius rerum Romanarum.

patibulum ferat per urbem] patibulus ferat per urbem: alij. Patibulo ferat per urbem.

affigat] suffigat.

185 *factos*] facito.

fremunt] premunt.

186 *admovebat*] apponebat.

sexus] sexu. Scal. in Fest.

197 *resfit* & *sale* &c.] ex fit. est sal sordidum quod vltum est. & in ollam rudem fritilem obiectum postea &c. vide Scaligerum in Coniectaneis Varronis: & apud Festum in Ex fit.

200 *Sibi atque erunt dum sibilus inficitis*] atque M S. ubi acquirunt dum sibilus instat, Lips. vel sibilus infit.

201 *tergius*] tergum.

203 *viscere suo*] hircere M S. miscere.

exercitum] exercitum.

Africa terribilis &c.] Africa terribilis contra concurret Iberis, Ac gens Aeneæ miscet sanguine sanguen, Lips. Africa terribilis contra concurrere civis Civi, atque Aeneæ, &c. Fab.

206 *si valebit pluvium*] si valebit pluv, in buc eam betet: si licium in schemam Palm.

dicite] die in.

gymnasio &c.] gymnasioque: ut schema antiquo spectatores retineret.

210 *calamoque*] culmo.

211 *crumma*] in re summa. vide supra c. 2. numero 438.

233 *Mase*] adde Festum in Masculino.

240 *nulla est sale etiam est*] est tali Setiæ I. Est autem Sitia (unde fabulæ nomen) oppi-

dum Campaniæ.

241 *durum*] durius.

243 *Nyctegresia scendit hora laterum*] Nyctegresia ascendit hora laterum M S. Ascendit aura laterum texta Vulcani vorax. Palm. aura vulcani, flamma. Scandit ira laterum texta Vulcani. Vil. Cant. Ita Vulcani *scendit* &c.

245 *ruffata*] ruffa tria.

246 *incantis*] in caullis.

247 *masculini*] masculini & neutri: ita lego.

ut videret, totum denique etiam suis manibus &c.] ut videret tortam: denique etiam suis manibus lanca tracta ministrasset insectori, Palm. Tortam viere, est restumnectere: paupertatis indicium.

250 *obrepfit*] oppressit.

254 *Videat agrotum*] videns agrotum? & eius prius turdum, quam aluum subducere malis, Lips. 3. Veris.

260 *album quam sympem*] alphum quam typem. M S. aluum quam turdum Scal.

255 *pradatus*] pedatus.

cum pectiman certum] cercum M S. *pectiman* apud.

256 *Quare* &c.] quæro meas libidines ad tibi bilingues.

260 *patri*] patrio.

quod] quos.

mixtum] mixtum.

rius] vos.

261 *Diffidam amantem cedere*] diffidam amantem cedere M S. Diffugiam, an matem, ne quid ea re turbem vulgum ambigua Lip. Diffidam autem, & de re turbat vulgam ambigua, ac ius vitat, mæros difficit, Scal.

ambigua] euitet.

263 *manu*] nam.

264 *portos eripocum* &c.] Portis per unum equa. Dede cedo cacatum. vipera est in veprecula Scal.

265 *Stridens*] Fufidius.

spiras] asperitatem.

266 *opatum germanus meus*] Oppius: tum germanas I. Turpil. Dotata. Manus meas vespere oriente clanculum Ferri ad speciem declino, Scal.

speciem declino] specum destino.

267 *Lucillus Andronicus*] Liuius Andronicus.

sege] teget.

268 *toto orbe*] tota vrbe.

superet] sumeret.

curvantem] iuvantem.

IN CAPUT IIII.

Fabulare] fabula verè.

explicatione] piatione.

Ni ego, alii puto, si occipso animam omnem in-

N n n iij

46 *barbaricam pestem* *Sabinus*] Barbariam vestem navibus. Sic *U. C. I. num. 192.*

multitudo, minus, &c.] *mullari*, dominus matura oua ad cenam committit, v. 5. Dominus num. 125 & *Maturum* 306.

Quod] *quid.*

50 *post messem*] *præter messem.*

quis] *quis.*

51 *Velocius, &c.*] *velocibus iuuenis membris.*

54 *iunatque*] *iunantque.*

55 *curatorem differre*] *deferre* M. S. *cum ratione differre*, *Lypf.*

57 *populum istum*] *populo.*

Volimus] *voluimus.*

neesse luctu] *neesse est luctum.* vide in *frâ* numero 280.

62 *dixit*] *dixit.*

comparant] *componant.*

Sic vinctus animus, &c.] *sic multis animus* 10 *quorum atroci vinctus malitia est.*

Cum Plautio, &c.] *cum poclo bibo eodē, amplector labra, labellas. Fictrices cōpono, hoc est, cum *φαλαγγιδου* I. Ita legendum, indicio est id quod in *frâ* in *Fingere* num. 202.*

63 *propter crepam*] *percrepas* M. S. alij *perterre crepas*. Sic *Lucretius* *perterre crepum sonitum* dixit.

mollicient] *militiam.*

ad te retardat socium] *ire tardat, si alium,* 30 *Lipf.*

nec est] *neesse.*

66 *callent domi*] *callent domitum, M. S. callent dominum imperium.*

Viuentis] *bibendi.*

Lucillus] *Eucinius.*

festus desidet] *Festum residet, id est agit.* *Plaut.* *Captiuus, venter gutturque resident e-suriales ferias.*

68 *Vidularia*] *Aulularia.*

Deionas Archilochio] *Ixionis ἀρχιλοχία.*

Huncine vnquam] *hunc ne inquam* M. S. *Huccine vnquam Hyacinthi hominis contupotentis* *Scal.*

Delicis] *Deliacis, M. S.*

Uter, ut vim, &c.] *utier, ut cum contendas tuam maiestatem viris.*

philotorem] *φιλοδοξον.*

iam potero incipiam] *iam pater incipiam.*

ut hinc compones, &c.] *ut hinc compositet,* 30

M. S. *ut hic compos & Citium & Salaminem Salaminem habeam*] *Salaminem habeam.*

Lemnus] *lenonibus.*

nihil coniectura] *nil coniectura.*

flexivisse] *flexa ceruice.*

quot contendisset] *qui contendisset* M. S. *quod contendisset*, sed te ita: vel, sed te *Tita, Palm.* *Quo loco, sed te,* significat sine te, *ahus* legit *qua* *contendis* *semita.*

Tarentum eum] *Tarentum hunc.*

69 *sub armis visâ cernere*] *Euripides ex quo*

Medeam exulē *videtur.* *Ennius* *scripserat* *Medeam exulē* *videtur.* *Coterū* *Turne* *existimat* *in hoc loco* *cernere* *nō* *significare* *amittere,* *quē* *admodum* *interpretatur* *Non.* *sed* *dimicare.*

impetrem] *impetronē.*

Eubium] *habitum.*

ni] *ni.*

ad finem] *ad fines.*

malunt] *malim.*

exercitum] *exercitus.*

70 *farto*] *fartum* *hic, pro libamēto* *furis* *lustrandis* *recepto,* *accipi* *videtur.*

71 *Videntur frigus, &c.*] *videtur Phrygius ex incellu, quā est confidens. Dī hunc perduint I. videntur frigus incellum, quā est confidens dī istūc perduint, Lipf. videtur frigus incelle q tu es confidens, dī te perdāt* M. S. *Pab.*

infrensus obites, &c.] *in frenes, obites animis.*

duas sibi res] *duas Ifoetati res, Victor.* 4.

Var. 4. *hoc enim de se testatur Ifoetates in Panathenaico.*

72 *Voluere*] *heret, voluere.*

quod de nata est modo] *quod re nata subit*

73 *epiron*] *biroti.* (modo.

ni] *ni.*

extemplo] *extemplo.*

75 *Veteres*] *vereris.*

Secus vel adilicium modius purus, &c. *Secur* *ledæ delitium, modius purus, putas, si adhuc* *characterem Cleophrantus edueniet, I. Secus,* *vel ad adilium modium purus, putas, si ad* *hunc charactera Cleopater contemnit* *Pab.* *quus vel adilium modium* M. S.

si adhuc] *si adhuc.*

Cleophrantus] *Cleopater.*

tui] *tu.*

insiditque locant] *insiditque locant.*

76 *ecce caldis pedibus*] *ecce tibi calidis* *p.* *q. n. f. irumpit in Fab.*

40 *semitulatus*] *semitulatus.*

78 *arvus*] *arvus.*

contenti sumus] *contentus sum.*

79 *sed pauca orio coacta*] *Pancarpineo cibo* M. S. *sed pancarpineo cibo coactol, ut sint ver* *luis Phaleucij. Vocat autem Pancarpineum ci* *bum, ē miscella generis frugum congestum.*

85 *bisquinoctoginta*] *Bisquinoctogena.*

87 *luctus*] *curas.*

88 *dei iudic*] *dei iudic, v. 7. in Perre nu. 186.*

89 *Vel*] *mel.*

Cassam conicere hodie ad te volo] *v. l. 1. ff. de Regul. Iur.*

in casio] *Nicasio.*

Et conicere] *it conicere* *hac nescio quid* *de ratiuncula. Atque eccum incedit, hoc pro-* *cul cōcessero. It conicere, id est parat cōni-* *cere. sic Terentius, it visere.*

quicquid de larratiuncula] *quid de larratiuncula* M. S. *quid de ratiuncula, l.*

91 *occidisse*] *concidisse.*

93 *ferre*] *ferret.*

97 *maximū cadis ferro sed cadere Vlysses*] Aiax dum credo ferro se cadere Vlysses. libro xxix] libro xxviii.
 98 *grato vrgere* [Sc.] ignate vrgere. restant, perimus, MS. Sic j. num. 484. in vrgere.
 99 *constare dicunt*] constare hominem.
 101 *de Bruto*] D. Bruto.
 102 *ferre*] tenere.
teneamur] teneamus.
in continentibus] Ne in.
 103 *est natum*] estimatum.
coci] soci M. Sociis.
 104 *quidem*] quod.
 105 *concelebrare diu amare*] concelebrare, disamare vel divulgare, Lips.
multis inductis] multis inde locis, MS. multis endo locis Guic. 11. Obl. 9. alij multis in.
 107 *Certa*] cetera. (du loci.
mutandis] mutuandis.
 109 *Pansa*, [Sc.] sponda; Papæ Pol ed magis 10 curabo, vbi cognorint.
eripse] quoniam ipse.
 111 *quem Index*] quidni Index.
notum fuisse] votum fuisse.
Es amplius illam apparere] etiam thus illā apparere. loquitur de apparatu rei diuinæ.
 114 *Vel*] &c.
te satis qui audem acher] te satis qui laudem Lachis Scal. rem satis qui delicem Idem Pan-
 simacho. Imo verò in ante, solidum fumus 10 hic] huc. (delica.
solitus fuisse] soli ius suum, Scal.
istum ventrem] istum in. (deliciis.
 115 *præferuit labra delicis*] Præsternit labra
 118 *etiam hoc versibus*] atque hoc versibus.
Animoque egrotat, [Sc.] Janimo qui ægrotat
 videmus, hoc innuit, Habitum corporis, in-
 diciū esse animi turbati.
 119 *Gbi*] si.
nonnulli quā faciunda] nō faciēda nōnūquā.
iam tu depositus bubuleus] iam tum depōitu
 bubuleus.
Secors flāme, [Sc.] vecors flāmeo, Deposit⁹
qua scribi] quæ scribo.
 121 *Adureor*] At vereor. (& quoniam.
 122 *Igitur quiescet, quoniam*] igitur quiesce
 pareat] parcas.
De rustico] Det rustico.
quicunque daret] qui condixit.
 123 *quo more*] quem ore.
 125 *Dominus rursus*] v. Lips. 1. Saturn. vlt.
libro sexto] libro 7.
inquit, Crasso Mutium] inquit Crassi. sic a-
 pud Mutium.
 XII] XXX.
meretricis, [Sc.] meretrices ad me delenifi-
 ce, Attice, conuenerant, condixerantque, L.
extra cubus] dextra accubui Lips. est enim
 sermo de conuiuio, in quo se dominam dex-
 tro loco accubuisse ait.
Alteri scribam] alter scribam MS. de hoc loco

v. Lips. 3. Scal. Castigat: Guilelmū Verisimil.
Discumbimus mussari, [Sc.] v. j. num. 46. &
 j. numero 306.
 128 *fortis turba*] Parthis turba.
omnes, nā discrimen, [Sc.] omnes natura, vt.
neque signat linea alba] proverbium quo
 ostendimus nullū discrimen a nobis fieri. vi-
 deturque hic locus desūptus ē Charmide Plat.
pisistris] pistris.
 129 *aduocari*] auocari.
 130 *Auidus index reum ducebat esse* [Sc.]
hoc modo] ut. i. i. pulu Turn. 19. aduers. 17. per-
 stringit Iudicium nummationum avaritiam,
 qui reū cū habent, prēdā habere se putant.
 Ducere igitur [Sc.] i. pulu est, reum promi-
 ssum vlt. ac communis ducere.
Orcospondens septimum] Hæc verba aliena
 a Lucilio. Lips.
ducatque ars simul, [Sc.] due atq; cris simul
 10 adde alieni.
Hercules Anianus] Hercules Antexanus
 M S. Tabula Herculis cum Antæo luctantis.
Gbi ille abit] vbi ita, a hit.
 131 *Tamen aliti verruca*] tamen alij ver-
 ca, aut cicatrix ne vlt. vel papule differunt.
 Notandum obiter a alij, in dan. lei casu hic
 positum eo sensu, Etiam eos qui forma sunt
 eadem, habere aliquid diuersum.
 131 *existimatio*] estimator, sic legendum
 10 j. Referre, numero 394.
eam] meum.
 134 *demisso*] fracto que fiant.
affert] a. fert.
 135 *machinis*] machinæ M S. machinato,
 j. in Transenna.
 136 *discere labora*, [Sc.] labora, discere ne
 rei ipsa, ac te ratio.
 138 *consensescit*] consensescere.
 139 *adeque*] atque.
 140 *claram allatam*] illatā MS. illustrēque L.
 adlata ap. [Sc.] clarans alata dicat Lips. vt
 clarare pugilem apud Horat. Alata fama a ce-
 leritate dicitur.
 140 *Aspiduo*] Aspide.
locum] lutum.
descendant] escendant.
 142 *Adest alba*, [Sc.] Adest alba n. e. C. q. m.
 restitui iussisti. sed &c. M. at. est statim escio.
 c. C. q. cum r. i. A. C. ea deiecta tum esset ex se-
 10 natu consulto Palm.
 143 *se recedere*] Met recedere.
definitam viam] infinitam.
 144 *illuc oculi*] illō oculi.
deductas hunc voce Leo] deducta ad hūc vo-
 ce Leo. Palm. deducta tunc voce Leo. Fab. hic
 enim exprimit Apologon Leonis cubantis in
 morbo, & omnia animalia, vulpe excepta, ad
 se adicientis, Deducta igitur voce hic dicitur
 vt & Terentius deducta oratione.
 147 *Arnon sunt*] aut nū.
Acciperisne] Acciperetne.

148 *Diligis*] dirigit. ita hic legendum, ut & infra duobus locis. Nam & ita legitur apud Festum in dirigere, ubi tamen prosperam legitur discedere pro discindere.

coactam] coactam. alij coactam.

diligis] dirigit Scal. difficit.

150 *Ennius*] Ennius Erechto Muret.

eripite d ei, (Ec.) eripite d eiues, quibus nunc ærumna mea libertatem paro, quibus servitutem miseria deprecor I. extant autem hi versus paulo aliter apud Agell. 6.c.16. Porro hic sermo est de Erechto filiabus, quæ pro salute patriæ mortem oppetierunt.

154 *Et sapius facimus*] ut sapius faciunt.

inviatum] in viriatum, Scal.

inuolasse] inuolasse.

et amen] tandem.

155 *non potest, Menalippe, hic sine tua opera exanclari clauis*] species Prouerbij: de clauo autem vestimenti id intelligit Turneb. 29. aduers. 27. Fab. pro clauos, legit lator, quod certe magis probarem, nisi de clauo trabati, id intelligendum esset.

quantasque] quantas quoque.

ferè exanclausmus] feri, exanclauimus: ut ad Tyrannum referatur.

Ulciscer] ulciscerem.

156 *adilis*] herilis.

eliminor] eliminor.

accidit] accidit.

armodeo] Armodio MS. A Riuo Deo. Turn. 29. aduers. 27. armos deo I. quasi diceret se obuertisse Deo humeros. Ego ita lego, occipitum. Apud deo ostendit ex oraculo elimino vel aris decorum, &c.

quantum] quam.

Conclaus, (Ec.) cœna: vos istic manete, I. Turneb. 29. aduers. 27. putat hic agi de clauo vestimenti ac translatitiè, de negotio aut re maximi momenti, ac difficili, quæ sine alterius opera præstari non possit. Ego vero aliud sentio ac ita lego, conclavi in isto manete, eliminabo extra ædes coniugem.

157 *quid hic capiat, aut quo euadet hodie*] scin quamquid euadat, vide.

post concitata] passim.

160 *præus domes*] ut primum domes.

164 *exeat*] is exeat.

165 *seribus imposita periclitantur*] foris imposita periclitantur.

167 *ubi*] nisi.

me de cordis] Medea M.S.

extulisse] extulisses M.S.

gaudij dator] gaudij datus vel patho.

suspiciunt] suspiciunt.

169 *impluuium*] illuuiem.

176 *dare*] venire.

177 *ibidem*] ubi erat.

scopos] scopos.

178 *purges*] perurgeas.

decuras] decuras, perurag.

183 *Suamque se culpam*, (Ec.) sua si quid culpa expetere mortalem ut finat.

184 *Exist*] existit.

libro 9.] adde alium locum 5.c.1. in Fax.

cum item] cur.

in aquali] in aquali: & in aquali: Scal. 4. de Lingua.

186 *præliocaptiuos*, (Ec.) Varro Prælio captiuo dei idcirco. Non posses eam amplius perferre. tamen suadet ut noceat, v. quæ scripsit 5. num. 28. in Censere.

colligere auxilium, (Ec.) collegæ auxilium tamen, etiam indigno, feramus. Verba sunt, Fabij Dictatoris auxilium ferentis Minutio adæquato sibi imperio. alij legunt colligite.

Et ad te] & ad te.

Vestigia sed] vestigia se.

191 *ea sum*] eam sum.

noctis factiones] noui factiones vel nostris factiones.

Non stilitate] Nobilitate.

intercedere] intercidere.

192 *formosissimam esse*] formosam esse.

donatum equum] donatum equum MS. ut adoriatur mæchum Lips.

ne feroci oratione, (Ec.) ne ferociorem faciant te tam præclara cæli.

193 *directius sese*] dat rectius se.

et cognatio] ei cognati.

Videre] viderunt.

195 *ergo improbus esto*] improbus ego esto.

Hæc effatus ibique] Hæc effatus ibus Lips. Ibus posuit, quædam pro iis.

Imis, (Ec.) inimicis ut infra in Adiutatur.

potiri, (Ec.) potiri ut dicta facessas.

aliquis vestrum enuntiet Gemma, ut res suas procuraret adibus facessas] formula diuortij, de qua dixi ad l. 2. ff. de diuortijs.

naturam dico facesse] naturam dicto facesse, Fab. matura, & edictum facesse, Palmer.

197 *aperire* (Ec.) aperiri prorsum, aut.

ante fatiscat qui] haud fatiscat quin.

Et si ita] ut si ita Scal.

nisi nunquam fatiscare, (Ec.) si vnquam fatiscare facere, quidquam quod quibo boni.

198 *Ferus* (significat equum) Ferus iterum equus.

200 *acrium*] actuum.

obstruso] obstruso.

Pauillus] pusillus.

201 *Eodem*] hi vestus restituti 5. in Componere num. 62.

incipias, (Ec.) incipiant fingi, ad id quod si euadant.

quis ferimus] quærimus.

figulus oblitus] figuli oblitini: vel figuli oblitini.

203 *securissimus*] vetustissimus.

210 *alienum mactum fouere*] alienum est consouere.

insidat insidat.

211 *multaria*] *mulgaria* alij *multralia*,
culina] *cullia* M S. *culleo*. vel *culigna* le-
gendum: illud vas vinarium; hoc potorium.

213 *humis*] humo.

Aeneid. lib. 2. &c.] *Enn. Annal. lib. 1.* Fusus
sine mnte, sine villo subiacerent.

214 *e ducta*] deducta.

217 *faciam vitula*] *faciam vitulam*.

218 *aut arena, si ex sole, &c.*] ait à cena
se exsule, Quinque annos. neque amicus vn-
quam grauis, neque hostis fuit, V.

Veneficium & egressus, &c.] hostium deperi-
ti, & graue.

215 *unde thensam*] vende thensam.

cum fingere] confingere, vel confringere.
certamus, &c.] certamus sine diploide.

hac eadem] hac eadem.

219 *Veteris palmam*] vide Festum in Her-
bam do.

donant] dona tenent. v. Festum in verbo,
herbam do.

constat] conlustrat.

des] docet.

226 *Vbi hic me sis*] vbi ne hic sis.

me sis] in oscis M S.

urbem] vrbe.

senecrosis] *senecrosis*] *tenobrio*, *senecrosis*]
senecrosis.

impulsus] impulsus.

227 *Strumque mulieres & epicrocum viri*
quoque habitant] *epicrocum* habitare, est
epicroco vii. *epicrocum* genus anniculi cro-
cotinctum.

comas] *comas* M S. *comas* habitasse. est a-
luisse.

228 *non vident*] non vident M S. nos ri-
dent : credo ridere, hiantes video, ridentes
non audio, Fab.

230 *& fortis*] è fontibus.

231 *tu cum*] tunc.

cuius cum] cui cum.

displeti] doletus.

232 *nobiscum esset*] à nobis comesset.

retardat] retrahit.

onera, &c.] coronam M S. vnguenta, men-
sam, talos, vinum, hæc huiusmodi: Quibus
rebus vita amantem inuitari solet, Lips. ve-
nerem, mensam, talos, vinum, & hæc huius-
modi, quibus rebus vita amatur, tum inui-
tari solemus Fab.

locus] locus.

vinum] *scito et enim* M S.

ipsum audi] *vinum inuitari*] ipsum auidè vino
inuitari Lips. Loquitur Vlysses, de Cyclope,
quem vino decepit.

234 *timere occipit, &c.*] timere occipit, &
interdum oscitanti: *intepens*, quid mihi vel-
lent, ex insolentia. Nesciebam Lips. nisi te-
gas, & tremere occipit. Est autem adolescentis

termo de initio sui amoris.

ille insolens autem ille insolens eam, Fab.

Ita è fletu & tenebris obstinacius speciem a-
missi luminis conspiciunt insolentiam] ita è fle-
tu & tenebris obstinacius speciem emissi lu-
minis, &c. Ego hunc locum sic emendo, ita è
fletu & tenebris obstinacius speciem emissi
luminis aspiciunt insolentia. Emissi, id est in
oculos se ingerentis & incurrentis.

235 *agitis*] ageris.

lucos, &c.] *lucos* Ingenium arbuta vineta
sunt, non obscuritas I. nata sunt, non obsita,
Scalig.

236 *Andromeda*] Antomedia.

237 *Pistoribus*] pistioribus.

240 *insidamque flacitam*] *insidam*, colla-
ticam.

damam] modis.

mentis, &c.] ventū vti Vuk. iuventuti
habitationis quam propius] habitatio vi-
quam propius.

persuaderi] persuadetur,

dei & diu] antea malè, *dei & diu*.

qui voluntem] qui voluptatem I.

concurrissu] concucurrissu I.

domo] ab domo I.

id est] &c.

feram ignoscite] *feram* cognoscite I. *feram*-
que gnoscite, Scal. Est qui excusam defendit,
seruata littera M.

250 *impudentissimum*] imprudentissimum.
ergo improbus esto] tibi, ego improbus esto.

251 *iactanda*] agenda.

idatque adfederet] iactat quod affederit.

tibi nunc semiviri] Iuuenal. semivir obscuro
no faties reuerenda minori.

teretem comam volutem iactant tibi Gal-
li] iactant comam & caput fanatici.

252 *Videret*] viderem.

253 *incendit*] incendio.

258 *pseudomenus*] pseudomenon M S. *pseu-*
domenon sophisma captiosum & mendax.

259 *palam*] pansam vel pansa.

261 *tu ab*] tua.

quid quarimus acre] hac re.

262 *Insulta miseram te quoque in me*] in-
sultat miserum te quoque Muti M S. Fabi de
eo Persius, Te lupe, Te Muti.

263 *Tulli animam, &c.*] Tullium ex omi-
ne atque nomine ipsum interfeceris, Lips. sicut
verba Tullii suadentis marito mortem
parris. Porro ex nomine dicit, quia videtur
Tullius dictus à tollendo.

Piscium magnam] piscium genera.

265 *ire addemenetus*] ire addet Menede-
mus I. Ire Dæmenetus Lips. ut sit sensus, Chre-
mes in indulgendo filio medium tenet. Dæ-
menetus, Plauto in *Asinaria*, excessit, filium
ad meretrices etiam deducendo.

266 *parasiti autem dimittit*] remparasiti,

ac diuitias aut MS. diuitias auent.

ac probrum] ad probrum.

fartacula] deminutiuum à farta.

270 *lactes agninas*] lactis agnina, apud Priscianum. lactis agninas.

271 *sed pancarpineo*, &c.] vide §. in Cogere numero 79.

Quoniam legere, &c.] quam legem: M S. quin legere te optimum esset, &c. M S. Fab. Quin legere te esset optimum atque equissimum, Qua cum vegenda ætas & viuendum est tibi.

Vegeta] vegenda MS. vegenda ac viuendū esset tibi.

Qui verba venatur, mea pestis ars cadat, &c.] Qui verba mea venatur pestis? Arcedat & sermonem hunc subligat, Scal. Arcedere pro accedere. Qui verba venentur mea Postis arcedat, & sermonem huic sublegat Guilel. Postis pro postes.

mea pestis ars] ecce pestis accedat, &c.

sermone satuo] sermones otiosus.

272 *studer*] stridet.

273 *Ille nobilis*, &c.] ille nobilis, quondam canis, hinc inquit homines in terræ pila. Videtur loqui de Menippo Cynico.

in terra pila] id est in terra rotunda Turn. 29. aduers. 28.

274 *Idem Schematico*] Schematicus: Lips.

275 *Frigus*] Phrygiis, vt §. in Anima num. 1.

Vocas sed] vocasset.

incuria] incuria.

liquidus culicis, &c.] liquidiusculusque ero, Turn. 29. 28.

Et vinea fulmine] in cista viminea.

Et ista] vt cista, I. Rarum exemplum. aurū quod in cista erat fulmine colliquisse, integra cista, Turn. 29. 28.

Quid est tanti, &c.] Quod æs, stannum aut quid aliud, & informe, Lips.

cum] cni.

Accius Stasiast] Stasiastas, id est seditiosos, Fabula fuit Accij.

Cum subida, &c.] cum subito dolore hoc anima corpus liquerit, I. Cum tibi de dolore hoc anima corpus liquerit, Turn. 29. 28.

percontaris, quo pacto (tenesque quo pacto.

277 *Nauis*] Liuius.

Tum autem lasciuū Nerei finium pecus ludens ad captū clausum lustratur] tum lasciuū, finium Nerei pecus ludēs ad cautem, classem strit, Turn. 29. 28.

clausum lustratur] classum MS. classum I. clausum lustratur. Sirenes citis Delphino iunctis vehiculis hippocampisque asperis, Scal. in 4. de lingua Varr. adde §. c. 2. in Hippocampis numero 397.

At mecum] at me cum.

268 *defregi*] confregi.

279 *Quoniam te esse dicam ferā*] quāquam

te esse dicā feram. Turn. 29. 28. Ego ita lego, Quāquam te esse dicam ferā, qui manu corporis feruidos fontes aperis, lacus sanguinis, teque vita leuas ferro ense? Hæc enim verba sumpta ex Varronis iſtā, in qua differunt aduersus Philosophos qui iactatione, mortē sibi cōsciscabant. Cæterum per feruidos fontes corporis, venas intellige, in quibus sanguis feruet: quæ & sanguinis lacus etiam vocat.

10 *Feruidos fontes aperis lacus*] secundos aperis lacus.

280 *Malū necesse*, &c.] v. §. numero 57.

cui idum] qui victum.

281 *Ut taceret pugna*] vt acer & pugna.

Cotta Senex] Lucius Cotta Senex.

Magnus trico] v. §. c. 1. num. 85. Tricones.

si vel iudex, &c.] iudex sicubi ipse id lente ferre videare.

285 *decimaria mea*] dedi minutiarum mearum (atque.

288 *Virtutis hac tua artis*] virtutisq; tuæ,

Hæc tamen] hic turp.

289 *Masia*] Myſia.

291 *Qui aut*] quia.

honoris] honor.

Pater, &c.] Is patrem honeste re maſtauit aurea, I. Patera Nestorē, maſtauit aurea Turneb. 29. 28. Maſtauit, pro honorauit, vt apud Ciceronem maſtare honoribus. maſtare est auctiorem facere. Est qui aliter legat hoc modo, Patera em maſtauit aurea. Em, id est cum.

Et ignibus diuis] & in ignibus Diuis MS. & manibus Diuis. id est infernis: vel inanibus Diuis, I. id est corpore cassis.

arcitenens dea] id est Diana.

Quod Calendas, &c.] quot calendis.

ſatuum] ſauatam, MS. vel ſauo dulcoratam: vel, ſabaciam, I. ſabatam Turn. 29. 28. Fabata pulla Romani & priuatim & publicè rem diuinam aliquando faciebant.

magis augere] v. §. c. 1. Adolere, &c. 4. Adolere.

Philistea] opeolempota. MS. Neoptolemo

I. Neoptolemo ita, vt dixi, maſte his armis maſte virtute patriæ.

At ego] ita ego.

Do date maſtantes] Dotatæ maſtant, &c.

Maſtato, &c.] Maſto te miſce Virgil. ver-

benis maſtat villam inſortuito MS. maſto te hisce virgis, verbenis: maſta tu illā inſortu-

nio: vel, maſto te hisce priuis verbenis, &c. 292 *in concubio*] id est concubitu, concubiū enim hic non pro parte noctis, ſed pro concubitu: idque ex Euripidis Hecuba ſumptum est, Turneb. 29. 28.

ſerui ad cupidos] ſeruiat cupidini.

ſtatu eſſe optimo] ſtatu eſſe optimè.

ac leuiter] aut leuiter.

Varrō Titum dei iuſſe] rectè fuit enim Titonis ſeneſtus à poetis memorata.

Si multum lusi) Risi multum, lusi modicè ambos.

293 *Et illud*) atque illud. mitigabat Sanda-
lio caput. idem Terentius.

à fistula, &c.) ac æstiva MS. ac æstula.

296 *hybernas, &c.*) hiberus Terras ac me-
ret ter sex ætate, i. dū miles Hibera Hæ me-
ret in terra ter sex, ætate quasi, annos. Idē lib.
11. Annos, hic terra iam plures miles Hybera
Nobiscum meret. ut hinc constet Lucilium 10
diu in Hispania fuisse, & quidem annis ætate
quos hic vocat quasi ætatem.

are publico) equo publico.

Qui merita hominem) Qui meritis hominē
se servum facit.

297 *Prusades*) Prusias.

298 *λειτουργία*) λειτουργία. (ginor.

300 *Mudilamur*) muginamur, v. s. in Mu-
molimur) caluimur. ita lego.

subducimur) seducimur.

horrisera & soni) horrifera equi soni MS. hor-
rifer Aquilonis

Et iam aurea) & in area.

303 *Et eos quasi ipse*) Accius Chrysippo quasi.

Omnia tumendo mucro) tumendo mucho.

Turneb. 29. aduers. 28. ut *μὴ* hic usurpet pro
penetrati: nisi putes vnicū verbum esse *ἐνδὸν*
20. Est qui legat omnia endo mari: alius, Tū
endo mari.

304 *face illo me, &c.*) facies, illo me vtere 30
lubente.

306 *Qui ut vigilarem*) ut si vigilarem.

Discumbimus missati) v. s. num. 46. & 125.

312 *transmeare*) transmetare.

fluctibus) se fluctibus, MS. V.

Dolior quam ceteris isalamitis) quā ceteri
isalamittio.

318 *ἀνὰ πλοῦν*) ἀνὰ πλοῦν, Tur. 29. aduers. 28.

Tū contremula aquilenta apud alta litora,
Oriris, ac relices nobilis omnibus) Tu contrem-
mula &c. MS. Tu cum tremula aquilenta, &c.
Trimetri versus de Luna. Est autem aquilen-
ta ab aqua, (ut à musto, mustulenta: à vino, vi-
nolenta) Epitheton Lunæ, quod humorem
terris inducat.

Me Argos referam, &c.) Ergo me Argos re-
feram: Nam hic etuo iam gnobilis.

debilitat) nobilitat.

319 *Número signo*) Numero significatione
MS. Numero citō.

numerus) numero.

Nequis ad numero) Neque sat numero mi-
hi videbat.

ineptis, &c.) ineptis. pertimuiſti.

Perè numerarius prænuntiabant) Numeria
MS. Perè Numerij prænominæ erant MS. Nu-
merios prænominabant. Anton. Augustinus
in Festū in dictione Numerius, ubi dixi. Tur-
neb. 29. aduers. 28.

in partu precabantur numeri) precabantur: 60

Numeriani. I. Turn. dicto loco preſtabantur
Numeriæ, quam deam, &c. Numeriæ Deæ par-
tum adiuvantis meminit Augustinus.

320 *miti natura*) nitere.

nitens humu) v. s. Humu.

322 *Verum ea necessitudo*) sumpta hæc sunt
ex Sallustij bello Catilinar.

sedem) sed ædas.

Aſſe vinum) v. s. Aurigatur.

323 *Equidem mihi videtur, &c.*) Et quidem
mihi videtur pro necessitate.

328 *fidem per eos, &c.*) idem Tereō, sed ubi
clamor is regem, auferre.

is qui est) Vlyſſes est, quem.

præus suos) primum suos.

non negasset) non nugax, MS. non nugax ef-
ſet saltatoribus in Theatro fabula.

funditus delenda) rursus delenda funditus.

20 *Cum in eo, &c.*) cum in eo eſſem occupatus,
atq; in Schola curare, inſcribit Scätius horno
per Dionysia. v. s. in horno, Horno curari, eſt
frugibus & vino ipsius anni foueri & ali.

Paulum Marcelli, Paullum macelli.

nulla deinde victoria tam) millia decem vi-
ctoriatum, Græca I.

curavi et occuparem) id eſt, ut dare ſcenori.

329 *bimatræ*) bilem atram, v. s. in Atrum.

Gereremur) ut teremur.

ſeſtra abunde) verti labundus.

330 *turpitudini adhibetur*) turpitudine adhi-
betur, aut.

nuptula) nuptæ.

reſtaurant) reſaurant.

altisſimæ regionum) dicatſpolon m. s. alij
ta emendant, altisſimæ regionum fac, deſi-
ſtat exercitum morari, n. m. a. domitione ar-
ceat. N. o. obſcœnum hominem.

qui arcana, &c.) qui Arpinam Alamque. De
utraque v. Stephanum de Urbibus. Ego verò
ita lego, arcem aſtrique.

omnibus fauſtis) omnibus fauſtis.

adhibens) adhibeant.

332 *firmans*) formans.

Perſequere) proſequere.

333 *dicat*) dixit.

hæc delectare domive) & delectare domi re.

334 *Atque cum cupio, &c.*) atque cum Cu-
rio. (vel Cæpio) laudatum accenſumque præ-
miorum ſpe, quibuſcum optaviſſet, ire iubet,
50 Lipſ. Alius legit pro Curio, Cupio.

ire iubet) re iuvet.

Diogenes qui amicos) qui Cynicos, vel qui Cy-
nicus Vil. Canter. Diogenes Cynicus, Guilel.

quid) quid

335 *in flumen*) frumē ſen rumen. ea eſt pars
colli qua eſca deuoratur, inde dicitur fruniſ-
ci & ruminari, & cætera eiſmodi obſcœna.

Voluminio) Volumni.

Si quod verum inſiſtat autem) Si quod verum inſiſtat autem

60 quod verbum inſiſtat, aut expreſſa.

expergesactum, adueniens tenebrosum offendit dominum] expertem se factum aduenientem offendi domi, Lipf.

337 *regere*] *retere*.

gaudeat] *audeat*.

345 *mente exfensa tardigenulo senio, &c.*] *exesa tardi ingenio senis* Vulg. 2. Agell. 6. 2. *lius legit, tardigenulo.*

346 *Nam virtutem*] *vnā virtutem.*

Cum sciam nihil in vita proprium mortali datum esse] Terentius Andria, Nihilne esse proprium cuiquam?

349 *profectos*] *proiectos* MS. *protelatos.*

adiuuare] *adiugare.*

350 *an prodenda dies*] *an porro prodenda dies sitita* legendum ex Donato.

351 *adhibere*] *adigere.*

352 *explanandis*] *explicandis.*

353 *regere*] *tegere.*

354 *imitabo*] *v. i. imitari.*

Nec par vocat] *nec par vacat* M S. *Nec paruo catullo pretio, vel catillo.*

præfens] *præ se sibi.*

355 *improbi*] *in prioris.*

358 *contere*] *conterere.*

359 *Enimus perniciet, &c.*] Sic Virg. *Æneid.* fuimus Troes.

360 *astatis*] *ætatis.*

pro pure] *purpurea.*

Vbi nunc de Phœbi] *vbi nitidæ Phœbes* M S. *vbi nunc Ephœbi.* alij: *vbi nitidei Ephœbi* veste pulla candidi modeste amicti pascunt pecora. (cora.

amictus pascunt pectore] *amicti pascunt pe-*

361 *inde tenuisset*] *lumine tenuisset.* vide in Rimari.

macula retiales] *v. i. Macula num. 311.*

amnis] *omnis.*

pietate] *pietate de.*

palam] *pallam.*

facito Demea] *facto demitto.*

362 *ut mulctetur malo*] *ut mulctetur malo* M.

364 *Passo vel hoc, &c.*] *Passo* velouicinam Aquilone horiam fer foras.

Herophilus Diogenes] *Herophilus Anspic. v. E. in Aquilone.*

369 *hac illis, & facit*] *illi, sed facit nemo.*

377 *sub tiliis*] *sub filijs.*

Et ab aratro posces adstrictam coronam] *ab Arato posces astricam coronam* I. 2. theatro posces astricam coronam. Astrica corona, id est ciuica.

380 *prophætarum modo*] *prophanarum oro.*

in ade] *in nectendo.*

381 *Pluuium*] *vbi opem.*

384 *continuum*] *continuitatem, ex Varr.*

patet] *patet.*

Planities] *planities.*

Asculaporum] *Asculanorum* M S. *Auscul-*

thesauri] *thesauri.*

394 *Et existimatio nomen*] *et existimator*

nomen. sic supra numero 133.

degressa] *egressa.*

395 *incultos*] *inculta.*

396 *inuite*] *inuictæ.*

populioris aures] *populioris* MS. *foris aures* MS. *populi aureas, id est frena.* alij *populo* *era, aures & pectora.*

Contemptum] *tu Lucillum credis contentum.*

397 *si se cupit, & si quoque à me qua roget, non impetret*] *si se cupiet, sic quoque à me que rogat, non impetret, his verbis ita restitutis à Guilhelmo.* alij legunt, *si æs cupiet, tum quoque à me, &c.* Nam in superiore versu delicatus creditor negabat, se tantum ferri crediturum, quantum auri à se peteretur.

398 *leges*] *res.*

401 *Si tamen non ad te*] *si nondum tamen.*

403 *fortunam in temeritatem declinando corrumpere*] *fortunam in temeritate* V. Fortia. in temeritate M S. Ego lego fortitudinē Quid enim verius quam à prauis rumoribus aduersa alicuius, in eius prauitatem: secunda in casum: fortitudinem in temeritatem declinando corrumpi, id est declinari, atque ita corrumpi. sic Fabius P. Aemilio sine te timidam pro cauto appellari.

initium] *initio concionibus.*

inuidat] *inuidebat* MS. *inuidiam.*

reditu] *reditus.*

405 *Idque dudum*] *Idemque diu.*

iniciendo] *inificiendo.*

Et q, qui conuiuij purpuram] *vti qui cōbibij purpuram volunt, sufficiunt prius lanam medicamentis quibusdā.* ita legitur *l. ca. 12. n. 13.*

407 *atque, qua, vestis*] *vestis atque, qua.*

410 *qui multos*] *qua multi.*

occiderunt] *occiderant.*

411 *Tuus sermo*] *tuus seruus.*

412 *Vultu hostes*] *multis hostiis.*

413 *Quod qua te in tranquillum*] *Quod qua te vita in.*

hostis] *hastis.* Coniunge huic loco alium Lucillij ex eodem libro qui *l. c. 6. num. 82.*

415 *Atque si addam quanta*] *atque si addam quanti.*

quod miseros] *quot miseros.*

Interea stat sentibus pectus] *Interea stat sentibus fundus.* ita legitur in Tiberij Donati commentariis in Andriam.

422 *quas ego habui*] *quam ego habui.*

pro spisso Venis] *pro spisso euenit.*

praesentaneum] *praesentarium.*

incendo] *incedis.*

Verum haud facile Venire illi] *venire illi* sententia est elegans alius legit inuenire illi cui.

aut posse] *haud possit, Lipf. haud potest.*

spissa omnia] *spisse omnia.*

423 *Telefinus*] *Alefinus.*

(vestigia)

425 *sparsa gremio vestigia*] *sparsa gingivae.*

426 *Flaccare, vna equidem*] *Flaccorum muore quidam.*

Gna equidem] Amunius quidam.

purca improbi] puritiam improbi.

Concordes cum vires] concordēque coniungat] facias. (ger.

ciasternam] Attaliam, Atarna I. ex vestigiis veteris scripturæ. Sunt autē ea Mysiæ oppida.

426 *mauditum*] maturum.

senibus] lentibus.

427 *eripi*] erigi.

Ferte ante, &c.] Ferte ante auroræ radorum ardentem iudicem. E somno in segetem agrestis cornu concitent, ut rorulentas terras ferro putridas proscindant, glebæque ex aruo molli excitent. nisi quis malit, pro putridas positas, I. Sed Turneb. 29. Aduers. 2. Fortē autem auroræ radorum ardentem iudicem cum sono in segetem agrestis cornutos cient, ut rorulentas, ferro, terras vuidas proscindant, glebæque auro ex molli excitent, ut hoc loco Cornutos pro bobus accipiat. alij, pro ardentem, ardentis; pro sono, somno; pro, ut rorulentas ferro terras vuidas: ut rorulentas terras ferro perfidas.

haud sterili in segete rex te obesso] Inesse M. S. malē. legendum obesse, quod est obsecuisse, ut apud Horat. diuise, pro diuuisse.

Varro apponit recte] Varro ἀποτίθει μῦθον ὅτι οὐρανοῦ ἐστι, Turneb. 29. aduers. 2.

428 *super caput*] supra caput.

431 *adde isto sacer*, &c.] Audistis sacer.

ille nunc, Syphax] Syrophœnix. Quod facere est solitus, M. S. adde isto sacer illoto, collo ac Syrophœnix, Turn. 29. aduers. 2. (tulit,

domicilium contulit] id est habitatum se con-

Signata sacra esse desierunt, postea quā homines sunt facti] signa tū sacra. &c. Lips. sacra, id est signa deorū sacra, religiosa, posteaquā homines sunt facti sacri. Ego lego, signa sacra.

432 *Patrocianum ubi factum*, &c.] Patroclum autem ubi factum adierit Sanium Lips. ut sit sermo de Achille certamen moliente cum Patroelo.

433 *Nunc pergamus supplicis*] Nunc pergamus ut supplicis.

Fratribus] fratriis.

434 *Lals*, &c.] Extat oratio Lælij, quam omnes habemus in manibus, sympina Pontificum diis immortalibus grata sint, famizque (ut is scribit) capedines, v. Iunium II. Animaduers. 10.

si imperia] sympinia. ut I. sympula Pontificum diis, Turneb. 2. aduers. 2.

sine famio, qua] sint, famizque.

his] is.

pratella eius] pro scelere eius.

samiam, ibi an vno telo, &c.] Samiam, sibi que illico telo præcideret caulem, testēsque vna amputat ambo. (robore.

435 *Melius est virtute eius*] virtute, id est, virtute] virtutem.

se à malis sperni precus] sese à malis sternit.

436 *quis te ignoret*] quis te ignoro.

dei γαμασιόντι] dei γαμασιόντι.

μυθόντι οὐδὲν] μὴ μῦθον οὐδὲν I. Θάλ.

Turneb. 29. aduers. 2. ut sermo habeatur de quodam supercilioso, qui se animam Thaletis habere dicebat.

Gythæum] Gytheum.

437 *Andromeda iuncta*, &c.] Andromeda victa & propolita, &c. non debuit patri suo homini stupidissimo in os exspuere vitam I.

439 *An ego te acnam*, &c.] Ante ego Trina eriam atque animosam. Thessaliam indomitam frenis subigantq; domentq; Bellando, I.

subagitarer] subigitarer.

440 *malos, annos*, &c.] malē annos multos.

441 *neque roges*] atque roget.

442 *exercere*] exere.

Quod non solum celeriter, &c.] Non solum stringit baccas, sed etiam ramos glubit.

444 *orationem*] orationē.

449 *distillare*] destillare.

Lucillus] Cicero Tusculana primo ex Ennii Thyeste hæc adducit.

450 *Socrates in amore*] si Socratis amores in M. S. sic Socratis amores in adolescentulis paulo meliore facie signat, nihil quod amaret, Lips. *μυθόντι* Socratis perstringit, ex eo quod mulieres non amaret. Alius ita legit, Id Socratis amores in adolescentulos, paulo meliores fuisse signat, nihil quod amaret.

signat] signant nihilque.

451 *Nauibus duodecim*] de Ulyse hic locus intelligendus. vide Victor. 10. Var. 22.

452 *Cælius*] C. Claudius.

Victoria inerti] victoriz incerti.

Et Tatini] ea dum fiunt 17. Agell. 2.

453 *Symphonia odiosum*] odiosum M. S. in forma odiosum tandem Lips. ut sint verba matronæ.

454 *multato fæde*] multato fædere.

455 *iactabit sese*] iactabit sese.

iactet, mihi] iactet mihi.

quondam meo] quondam fecit.

nam] nam.

ac dicit] addicit.

458 *Pistris*] pistris.

460 *gracile, lentum, gracilentum*.

462 *Tenet, tenes*.

466 *nihil terrius*] nec terrius, nec.

468 *qua pars*] quam pars.

Vices] duces.

469 *potes, Solui dum saluo in tergo*, &c. *non licet*] potes solui dum saluo tergo & tergi non licet, Turneb. 29. aduers. 2. terginum, scuticæ.

470 *trahere*] tradere.

Polemon & *amanis*, &c.] Polemonem amant & post mortem huic transmissit suam scholam, quam dicunt, I. ut sit sermo de Nepote.

39 *nusquam*]nunquam.

41 *Gai*]Titi. MS. diei.

Species]spectet.

Arripio &c.] Arripio & rostrum labiisque.
hic: Zopyrioni percussio. Atque in percussio
&c. MS.

protrudendum cesserent] protrudendo in-
cesserent.

43 *Cave ex corde frontem* &c.] cave etiam
frontem exordem, labia, supercilia, rictus l. or
Cave exsperge, ut apud Plautum.

labeat semper facto rictum] &c. labeat semper
facit rictus.

ante aures] Endo aures modice sobolibus
paruulis intortæ demittebantur ut cincinni,
Lips. Ante inauris nodo crobili paruuli in-
torti demittebantur ex cincinnis, oculi sup-
petuli, nigellis papillis, quam (id est aliquam)
hilaritatem animi significantes animi rictus
parvissimus ut refrenatus, risu, roleo. vide
Scal. in Catalectis & Palm. i. spicileg.

48 *incrementum*]crementum.

Si albus capillus &c.] si albet capillus hic
videtur neutiquam ab ingenio senex. Inest
in hoc &c.

50 *scyr. anis que leonum*] scymnique, id est
catuli.

Concurfare agros catulos] concurfare a-
gros catuli.

54 *tenere moveat succussu lacerta* &c.] Te-
nerom moveat succussu lacertum, Et manus
vberior (vel vltior) lactanti in sumine si-
dat, Lips. manus interior, id est sinistra: docet
autem quid mulieres nutritioni lactentiu
puerorum non sufficienter facere oporteat. 40

moveat]maneat.

57 *lubeat oculus* &c.] lubeat oculi ha-
berent, quid magnum interesset, puerum v-
trum esset: de virginatum usus, an pueri
puerum dum cogit. lumbi ad oculos,
Lips.

65 *Neque quas agipennis anates* &c.] neque
quassagi-pennas anates rennipedas, buxeis
nostris, pecudes, palustres nocte nigra &c.
Palmer. Quassagi-pennas dixit anates, quia
quassilis pennis agantur.

paludibus]palustribus.

68 *probetur*]probetur.

71 *Reus*]Idem Cicero de Orator.

74 *Incessum*] & Græco uocabatur: cingu-
lum pudoris, quo ornabatur sponsa.

82 *Calum Palatinum*] Galum Palatinum ita
legi potest: sic Cicero Verres Romilia, sup-
ple tribu.

bonu bello] bonu & seuo ac duro in bello
multo optimus habitus. Ita huius loco iungen-
dus est alius ex eodem Lucillio lib. 30. qui 5.
capite 4. numero 413.

83 *spem quem*]spem quam.

Ennius]cantus.

85 *In bonis* &c.] id bonis porro (vel pro-
prium) est viris, si irati, seu cui propitij sunt
dij, ut diutius eadem vna maneat in senten-
tia. nam cum benignitate sollicito propo-
tus. Ego ita lego, In bonis porro est viris, seu
irati, seu cui propitij sunt dij, ut diutius ea-
dem maneat in sententia. Nam cum beni-
gnitate sollicitudines proferunt oppositas.

nam] &c.

sollicito propositum] sollicitos propositos.

86 *clangentes*]clangente, Scal.

88 *famularent perpetuere*] famulantes pe-
te. vide 3. in Famulantes.

94 *Calchus sat* &c.] Calchissat hic vici-
nus, se autem peperisse, & vobis datum id
prudenter, & natum ab Homero, i. calchissa-
re, est ariolari à Calchante vate.

96 *grumiter*]grauiter.

97 *Ventris*]ventri.

pane Cumano coegit] pane coegit Cuma-
no, A.

gallam bibere] vide Festum in Gallam bi-
bere.

100 *miserat*]id erat.

101 *granatum*]gradatim.

102 *Asiaticas*]Asiam.

104 *Dolentis persona*] Hæc verba, Non
interpretamentum.

106 *lauare sanguem sanguine*] Lauere.
Vident lauere]viden lauere.

IN CAPUT VII.

1 *Fructu*]fructus.

homini]in omnes.

2 *Fama nam*]Flamma.

denagant matrona &c.] vagant matronæ
percutit tumultu.

Constitit credo] constituit credo.

Idem Hercules] Idem Hercules
tuam fidem, ut sit titulus Satyr. Varronis.

Pappo: praterito populi &c.] pappo præte-
rito vel Pappo populi: atque ita suis nu-
meris senarius constabit.

3 *Refragabunt pro suffragabunt*] suffra-
gant pro suffragantur.

libro xii]libro xii. Varro enim plures li-
bris libros composuit Sisenna: & hæc ver-
ba pertinere possunt ad bellum sociale, &c.

quo Sisenna libro &c.] quo Sisenna libro
refragabunt] suffragauerunt.

5 *Lucubrations: cum primo*] Lucubrati-
onum primo.

hospitium]auspicium.

tertio: summo &c.] quarto verum prætor
adueni. vide Auspicia.

7 *abundante*]abundante.

10 *inibi adoro*] inibi adoro.

age ante]age iam te.

11 *Fullonia*]Fullonibus.

60 *Asta atque Athenas*] Asty. atque Athenas.

deridebant deribant M S. deribunt, hoc est distribuunt.

7 *Tumultu* tumultu.

Cuius vos tumultus &c. J. cuius tumulti causa ab itere meo quid parum diuorti I. Cuius vos tumulti causa accierim & quid parē aduortite, V. Cuius vos tumulti causa accierim, eo quod parum aduortis.

acie timeo ab itere meo M S. accierim.

quid parum aduortis quid parē aduortite, V.

12 *potisset* potuisset M S. ut sit Pæon pro dactylo.

factum captum.

mutaret mutaret. M S. alij mutilaret.

14 *summam* supremam.

quo reuoces summam exercitis quo rei loces summam exere.

hosti quotquot Decius hosti. Quid quod Decius &c.

15 *adiorum* d. d. d. M S.

obuium opium.

horribilem terribilem.

17 *Tunc quid* Tu nunc M S. Tu nunc.

19 *cum fluit* confluit.

20 *Frons* Proas.

Creditor lucus creditur lucus.

platanos rami (Palladis Platanus ramis.

21 *Eux caffer* &c. Eu æcaffer ut ego moribus.

23 *anteis* antidit.

24 *Perditi* pernicij legitur apud Agellium 94. c. 14.

putamus putem.

27 *Iam ubi nos* &c. Iam ubi nos duplicant aduenientis timos Panos.

timos vaporesque timos panos, i. ut sentiat de Panico timore. Paulò rectius alij legunt, timos, paubique.

28 *morabiliori* vorabili ION. Plaut. An. 1. lul. Quem quondam Ioni custodem addidit Iun. morabiliori, Faber morabili Lips. Palmer.

31 *interdum inferam penitus depressum* interdum inferum penitus depressum: ut suspicari liceat Anapesticum versum fuisse.

35 *ne se humum* nitens humo, vide supr. in Niti.

38 *sufflabat* &c. Si flabat turbidus aquilo.

40 *oblectabamur* oblectabant.

41 *Atque* Aquilæ.

Uet veteris.

42 *eripisti primitum* deripis tibi.

45 *Thracias tunc erat*, ut intelligas de vento: vel tertia tunc erat de vigilia.

47 *pendis* pandit M S. Iun. Turn. alij. Iuit, ut sit versus iuuuere.

diffociat diis focia.

omnia nefantia omnia ac nefantia. M S. omnia bona ac nefantia, Metger.

51 *suprema* supremè 9. Gell. 14.

54 *de* deest.

secunda ad stabula egi vnde ad stabula.

55 *Nisi citia* incitia.

56 *supplatares* suppolitores.

Velitars puellitati.

58 *ex aquis* &c. ex aquis scunt M S. ex aquis crescunt. itaque quod.

59 *detundite gubernam* detendite gubernam. Nam gubernam, hic pro gubernaculo positum.

61 *Scylace* Colace.

62 *reddunt* referunt.

64 *secundo* tertio.

67 *Calciu* &c. χαλκίον. Nam & Menander fabulam docuit χαλκίον.

70 *cata gelo* strata.

71 *Pugilis* dicat pugil, is spectatores.

suam sua.

72 *Fructus parant* fructus causa fecerunt.

73 *armauerat* armauerit.

82 *Deque* denique.

84 *Maximus si argento* &c. Argento maximus: et si imberbi Androgynus, barbatus mæchocinædus M S. argenti sex centum ac mille reliquit imberbi Androgyno barbato, mæchocinædo Scal.

Quod facit Saturnorum similes facie M S. Quod facie satorum similes, vel, falce satorum, Lips. quippe cum falce Saturnus pingebatur. vide Festum in Opima & Saturno Ludens igitur Varro dicit, eos incuruos, ut falcem Saturni.

maxima sunt maximisunt, idq; imberbi.

91 *Cato* catus.

IN CAPVT IX.

1 *plenum probibui* plenum probri.

appellis aspellitis.

In Caliphoni &c. Ni Calliphonis nunc te miseret liberum.

Regnum Imperator æternum morum sator Regnum Imperator, æternum mœrum sator Guilel. Regnum Imperator æternum decorum sator.

piu Pape.

3 *Dici*.

Sic veretur illam rem cum sic.

petere bettere.

maximè ad gratulationem maximè. Atta gratulatione &c. Lips. Nam Quinctius Atta poeta est comediarum veteris. alij ita, Attina gratulatione.

4 *Lium* Leliut.

malefactum malefactum.

5 *rationandi* rationandi.

6 *capisforti* capiti.

ersi olim lupa prostibulum qua Numini opus, atque absit Si nihil ad faciem & solum lupa prostibulum Numini opus atq; astus, Lips. *prostibulum* &c. prostibulumque Numini opus sit & oblit.

honoratum frugum] *oneratus frugum*; & ita constat senarij ratio.

meum prius sui] *me cum prius*.

gesserint] *cesserint*.

prudencia] *prudencia*.

7 *munerauit*] *numeravit*.

* *Hic vero*] *Nec vero*.

præfatus reponatur] *præfatus præponatur*, loquitur de eo, quem Græci *πρωτοβουλος* vocant.

si miserantur seipsi, *Vide ne illorum causa superiore loco collocaverit*] *si miserantur se ipsi vide ne illorum causa se priore loco collocaverit*.

8 *mortalis senis*] *mortalis felices scilicet misereri sæpe studio nolo*.

quod in solum venerit] *quod in os mihi venerit, ita lego*.

10 *primo*] *promo*.

Et id] *Eid. pro id*.

res qua] *reque pro rei, ut die pro die*.

11 *Quod latissimum*] *quod latissimum*.

12 *Lernete*] *cernite*.

13 *primo*] *primo*.

15 *desu*] *victu, vide 4. Agell. 18.*

16 *descenderent*] *descenderent*.

18 *genitum*] *genetino*.

19 *in*] *deest quibusdam*.

mortem inibo] *mortem inibo*.

20 *Parro de liberis*] *Cato vel de liberis*.

21 *Hoflis*] *Hoflis*.

IN CAPVT. I.

1 *Setina*] *Gemina*.

non valentia] *haud valentia*.

minus hac] *animus hoc*.

dos celare] *dos cellare, MS. dicitur. Scilicet id est nemini crede*.

misso clandestinorum pietor &c.] *misso clandestinorum rupi. MS. Ego misera, rifu clandestino rumpier, ferè mater antea, ora feruere. S.*

litoribus] *litoribus*.

del. quoniam] *del. quoniam*.

libro 19] *libro 19*.

Salcis] *falcis*.

terra, lauere] *terra lauere*.

squalam] *squalidam*.

miserum] *miseram*.

sanguinem] *sanguen, sanguine*.

videns lauere] *video lauere*.

Andromeda] *Andromacha*.

locant in clypeo] *collocavit in clypeo*.

3 *Facite ut ignis feruat, ligna insipite*] *Far concidite, facite ut ignis feruat, ligna in frustra concidite alij, ligna insipite, id est iniicite. vide Festum in Insipere*.

4 *Es sonit*] *as sonit, vel ter sonit*.

sonere] *simile illud Accij apud Priscianum sed valde resonant reges*.

Hermaphrodite] *Hermaphrodite*.

Accius] *Pacuvius*.

5 *Cuncta expedibo*] *cuncta expedibo*.

10 *Conatus artium*] *cum natus artium ma tri inter femina*.

11 *Audibo pro audia*, *Enn. Telamone, more antiquo audibo*] *Audibo pro audiam, more antiquo. Enn. Telamone*.

Nunc ab eo] *Nunc habeo*.

12 *Lingua bisulcis actu crispo fulgere*] *lingua bisulcis, iactu crispo fulgere*.

Magni] *Manli torques Manli vocat, torques detractos Gallo*.

15 *non possum cinem pari, orcas est, &c.*] *non possum pari, Horrus est, id est, ætate integer. Scal. 4. de lingua legit, porcus est*.

19 *cupidinis*] *libidinis*.

21 *da*] *dabo*.

25 *Morum pater* &c.] *Morum pater est, negato esse sic me MS. Paterat si negato*.

27 *Pithone*] *Pintone*.

31 *Sapius*] *vide Priscianum*.

36 *Fidebo*] *viuebo Lips. eo sensu. Tibi cum videbo fidelis ero*.

De patibis] *de patibis*.

IN CAPVT. XI.

1 *De animo*] *de Anio MS de Annio vel Manio*.

6 *singula*] *singula*.

8 *Neu. Paul.*] *Pacuvius*.

11 *largimur*] *largiter*.

15 *sauster*] *vi permiscet sauster*.

19 *Et structum amplior*] *exstructam ampliter, ad quam nunc accumbimus*.

mensam] *his adde supra Epulum*.

largi] *largito*.

pugnate] *pugnato*.

experiri te &c.] *te operiri, quantisper non*.

21 *Vinax* &c.] *bibax vetus quam duri ter nunc consulis*.

22 *captandum*] *captando*.

23 *prescriberem*] *prescriberem*.

26 *partim da cursum aequiter*] *partim da cursu aequiter*.

Nam ut pergam accensa &c.] *Nam ut Pergama accensa & præda per, &c.*

27 *qui mihi atque Episco*] *mihi atque Syrisco, vel Vopisco*.

liguris] *ligeris*.

veniens] *adueniens*.

senio] *senno*.

29 *Non ignauiter putando*] *non ignauiter pugnando*.

31 *mihi est pectore*] *materno viuis pectore, lum*.

36 *delecta*] *delecta*.

39 *conferamus*] *vos feratis*.

40 *haud*] *aut*.

summes] *sint omnes*.

42 *ista hac*] *isthac*.

43 *Sed me* &c.] *latius ut meum cor volupate*.

luptatibus staret immortalitus se obtulit hæc facultas, Lips. stare voluptatibus, plenū esse. sic Titinnius, Agrum stare sentibus: Silenna, Cælum caligine stare. Alius ita legit: Satine ut meum cor voluptatibus abundat? immortalitus sese obtulit mihi hæc facultas.

46 cogitar] cogat.

47 Salbeolo parciter] albeolo parcitur MS. sed alucolo parcitur. V. Saucolam parciter Lips.

48 Purgamento] Pantalconte M. prūigno. amanti illa Lips.

49 Ha malos] Ei malo.

à lecto iam longiter rati] à lecto iam longiter errat: ita apud Lucretium 3. extat in disputatione de immortalitate rati.

ran] aeti MS. errat Lucretius

51 Saniter Afran. Megalensibus Adesto, assensio te amare, me adorare] auiter Afranij Megalēsis. At st. sentio te amare me, adorare] auiter.

te amare] non amare me, at adorare.

52 Voluntas] voluptas.

Multum ames] multum ames, es paulum, des crebro venias rarenter. Ennius Andromacha, sed quasi ferrum, aut lapis durat rarenter gemitum conatur, Trabea Ergastulo: nam longè ab vrbe villicariet, quo herus rarenter venit.

durat rarenter] dura, rarenter gemitum conatur. Pomponius Ergastulo. Nam longè, lun.

Torruer me amores amant] torruer, me amore sauciavit, Lips. est narratio mulierculæ, quæ auctoratum ad bestias amare coepit, hquet ex titulo comædiæ.

17 Lupast] Paneratiastæ ut 3. libro 1. A. hic quem tu nunc Scal.

58 Vel pectore rustico] vel pectori rustico contem tractes. N. laui dudum manus, Palm.

59 Virginem prateriens] Indidit præteriens vidit dominos senium in ludo verecunditer non docetem discipulum, sed scalpentem nates Palm. dominos pro dominis seni pro senes: scalpere nates, virgis cedere. senim] senes, vnum verecunditer.

61 persuse atque abunde] profuse atque abunde] persa vasa &c. Lips.

sparsi] semper.

62 Maccimens] mereo mens.

IN CAPVT XII.

1 Nau. Tripartita] Nouus Triperdita. rancursu] cum concursu.

Tot tropæa, tam de subita] Tot tropæa transder, summam gloriam euerti fines tam de subita] Lips.

12 facies lutum] facies lutrum. Idem homine, Lips.

contendit] Idem contendit oculos, de repente abijt celoz, Lips.

cenam] scenam.

3 Theog.] Ornithogonia.

Hignus, Picunus est parua veste picus Martis Fab. Hignus: est Prænestine picus Martis Fab. Picumnus parca est veste: Picumnus, picus Martis Palm. alij legunt, parca veste: Lips. varia veste.

naturalium] gestarum.

4 Veterum] ceterum.

Non paucis] Ime paucis malle à sapientibus esse probatum in Lips. Nam paucis malè se ac sapientibus, Fab.

expendendas ab his] expēdendos aliis M. S. expendendos ciues, Fab.

5 Idem] Id.

6 fulgentem] fulgentibus.

8 ea ascriptum] de ascriptis cum.

9 regum] cum religio. vide supra in Later.

11 qua dumna] quæ data.

13 nimis enim erat] Mummius erat enim odio quodam.

Ser quo combibi] Hic locus corruptus extat 3. cap. 4. num. 105.

Idco quod] id est quod.

14 magu compotem] multis malis] magnis compotem est Lips. compos mali, pro malorum. Item Plaut, vino cupidæ eo more expertem. Turpis expers malitiis.

15 Miracula] miracula ciens elephantis.

16 Quando] quā.

18 Ver sacrum] vide Festum in Mamertinim Ver sacrum. Eusebium 3. de Præparatione.

19 Aut cum iter est] ut cum iter est aliquo, & causam commenta viai, aut apud aurificem ad matrem, cognatam ad amicum Lips. Hæ sunt exultationes mulieris, si quod ad amicum ire voluit in scio marito.

causam commentanti] commenta viauit, Palm. Gnil.

Et apud] aut apud.

Syllam] Sylla.

21 Aut operatu] aut operanda.

21 feruens] candenti.

perstringat] præstringat.

29 qua mandata arcana] neque mandata arcana T. Andrio dedissent Lips. sunt iste Pompeianarum partium: de quo vide Ciceronem 8. ad Atticum. & hoc libro 4. scripsit Varro de bello Ciuili.

30 inconsultum me] inconsulto me.

inscribit] inscripsit.

instituto] constitutio.

triginta] viginti.

Exponere validam] & disponere MS. & Olyssiponem validam.

cuius ubi annis &c.] cuius ibi annis multis
Aesculi vestigium Palm.

Homeri] vide 6 Agell. 2.

39 *natu quod*] catus quod MS. Scaliger in
Catalectis /Eneas tot aptust. quot lucas ha-
bet. notæ sunt statuz Demetrii Phalerei.

41 *Atabas*] Atelabus cum volucris.

42 *luculos solis*] oculos Lollij.

46 *negativam novè*] negativæ vnius signi-
ficantiam habere. ita logo infra eodem 54.

48 *turbam orantibus*] turba morantibus,
ut supra in Diserimentali] Tubam.

49 *Siplare*] citat hunc locum Priscianus.

50 *solebant ferre*] solere prouehere.

dare] darent.

resonare] resonare, id est soluta zona pre-
mere, Lipsi. legit donare.

Pascuntur &c.] saltibus in vacuis pascant.

plena] & plana.

52 *calore*] caldore.

54 *Negativas duas*] vide 5. eodem nega-
tivas duas.

56 *puerilitatis*] puerilis ætatis.

IN CAPVT XIII.

1 *Hercules*] Hercules.

2 *Cyclopes coctyles*] cyclops longus pedes.

3 *Horu*] oria: 1 legenda ora.

Salute horia] salute horæ quæ.

4 *Rerum flumen* &c.] Verum flumen uti
atque ipso diuortio aquarum: ilignis pedibus
Cerecurum concivit equis.

5 *celerarent*] celarent.

6 *Myoparones*] Myoparonas.

7 *dei pœ*] dei pœ.

faselo nactum] Alius nactus tonillas litore
remouit conflictum.

trahi] tragi.

8 *Lenunculus*] qui & Remunculus Agellio
super] per.

14 *lucis*] luci.

pedes] oculos.

16 *Ancora*] Anguinæ.

Vel omnia] malum vela.

anchora soluta] anquina soluta: Anquina
Idoro funis: eamque lectione postulat, lex
versus.

17 *Qui progubernator*] cui proguber-
nator.

propè euerit] propeit.

procellam] profectus.

IN CAPVT XIV.

1 *cingula obuncula*] regula obuncula.

forasda sunt. & *disu*] lordidis syntheticis:
lordidis, id est parum decentibus.

disu] ut dicis.

poeticam] poeticam.

alu. Menandro] Thau Menandri.

salantica] carantica, a *car*.

3 *segestre*] vide supra cap. 1. Toral.

4 *Quod*] Quot.

5 *lectuariam*] lectariariam.

vela] vasa.

6 *medici*] mendici.

holoserica] holoporphyro.

Partum] partim.

7 *tectum est quidvis*] tectum est, quidvis sa-
tis M. S. cum tectum est (quid vis) satis est:
Guil. id est, cum tecta es ac vestita, quid vis
amplius?

aliens] id est alij, ut socienni, socij: dubien-
ni, dubij.

9 *Toga trahita est* &c.] Toga detracta est,
& abolla data est ad turbam mihi, fera mi-
litas munera belli ut prastarem. Palm. bel-
li, id est in bello, adverbialiter sumitur ut
Grammatici volunt.

belli] belli.

12 *Sardinia ista pedibus*] Sardinianis ta-
petibus, chlamydas &c.

13 *tuniculam induam*] induculam.

papia] papia papa.

diffingitur purpura] purpura discingitur.

15 *Rica*] vide Varronem 4 de lingua.

nunc] nos.

ricam, Ricinum] ricam ricinium: ita legē-
dum ex ipso Nonio in Mollocina j. & cap. j
Altulam.

16 *Ricin*] ricinæ.

cica] cice M. S. ricæ.

deest] quibusdam.

etaria] quibus os obuelatur.

Veliterna] Hetera. Est enim Veliterna Ti-
tinnij non Turpilij.

18 *Indusiatam*] intusiatam. Varr. 4. de
lingua.

castulam] castulam. vide infra cap. 16. ca-
stula.

19 *aurea chlamys, qua*] aureus clauus qui
MS. Scal.

municis mortalibus] malacis mortalibus.

20 *subminium*] subminium.

Velicsem interim Oseam meram Lipsi. Oseum, id est
opieum inter conuicia spurca, & in eas quæ
capitis non pudici.

24 *delitiarum*] diuitiarum.

25 *Praterca* &c.] praterco quod in lecto
MS. quod endo lecto.

ance] id.

31 *carinarij*] cerinarij MS. id est cerini co-
loris infectores.

33 *dicere*] docere.

Ex quo] Ex quo.

34 *unice*] unite.

quotidianus] quotidianus.

37 *capitum tegmina*] imo pectoris, ac ma-
millare feminarum. vide Varronem 4. de
lingua. Quin, locus Varronis hic prolatus &
Nonio

1. Epistola 4.

IN CAPVT XIX.

6 Præria] inatipic lanitricēs.

7 Amistini fractum maris & semina filij
vide l. i. ff. de gradibus.IN ISIDORVM
De disciplina & arte.

CAPVT III.

810.36 Ex echuele angelo] Ezechiele per aerem
gelum.

810.52 Apud eos] apud Græcos.

CAPVT IV.

811.11 Collisione varie] collisione vocis.

20 Quidam semisumum] quiddam semis.

811.4 Et Latine] & legitime MS.

13 Vberius elatus] vberius elatus.

15 Literam Salustiam] literam saluius MS.

CAPVT VI.

825.35 Vel quod] vel quam.

827.6 Ab inchoantibus] ab inchoantis
indicio.

828.36 Vbiui prapouuntur] vbiuis ponuntur.

830.14 Quia tractum] quia iteratus, vel in
aliis exemplaribus contrarius.

839.9 Rana] Rana.

842.18 Cum suis operibus] cum suis opibus, al.

851.15 Res relegata sit] res religata sit.

862.8 Vsum habere] non habet.

894.24 Iudicium chris] erit] iudicium cri-
sis erit.

58. Inuentutem illam] inuentute illa.

867.41 Cum quidam inelatione] cum quidam
instantia.

869.18 Alia derogativa] alia negatiua.

877.28 Ex per varias formas iteratione] que]
Ex per varias formas ratione] que].881.35 de cuius re queritur] de cuius nota-
tione queritur.

881.16 Iuxta rationem] iuxta proportionem

891.27 Na] pronocati studiosi] al. studio sic.

901.28 per astrorum rotas] al. per astro-
rum ratos906.16 seruescunt] murescunt] al. seruescunt
maturescant.31 Saporem eius] vniuersa] al. terra consume-
retur, sed ut C.34 Specibusu dinum permutationu] q. seruiatur]
al. mutationum motus accipit.

49 se iniunxerit] al. se iniunxerit.

908.32 per diuersos] vrbes] al. per diuersos
ordines.

911.16 deperditur] vnam] deperditur humor.

912.12 ad multa pondera] libra] Ad multa pon-
dera libra.

916.46 ex aere] ex eius

917.19 per hanc curam comitentur eis] infamia]
per hunc cursum comitentur eos infidia].

919.50 quia ita veluti] quod velociter.

920.5 coloris felici] id est nigri.

23 quasi pupula] quasi pupilla.

926.15 spatomole] spatomole. guma]
illa exemplaria habent guua, alia guua.

21 gliscere] Clisteres.

25 sana fieri] sana feceri.

59 suam] relin] helinio, forte Delinio.

923.10 quia proinde] unde &

926.25 signo dato] congressus] signo dato e-
gressio.

48 & in eisdem solis] & in eisdem soles.

59 quia plebs] quæ plebs.

931.16 qui non irritatur] qui non irretitur.

24 tractare arbitrio] patitur] tractare iure
patitur.

39 fines] vtriusque] fines vtriusque.

10 est commodum] est comodo.

55 quia per se additur] quia prece additur.

932.7 fidei contracta] fidei contractur.

933.31 ad alios] cum] ad alios faciunt.

634.6 item] & ubi] hinc & obuiatio.

635.4 quasi] in] boue] quasi in boue.

34 est] & latumna] est & latomia.

642.10 & in] florem] cuncta] proumpunt] &
in florem, cuncta rumpuntur.

943.5 elius] agentibus] Elidius agentibus.

954.21 qui interpretatur] iniquus] qui in-
terpretatur nequitia.

953.53 esse] affirmans] esse constat.

55 historia] continetur] al. historia] retine-
tur.955.59 in] insula] Pathmos] traditur] in in-
sula Pathmos creditur.957.56 apud Græcos] quoque] caliterum] apud
Græcos quoque Cassiterius.

57 nostrum] alienum] al. nostrum] nullatque.

659.28 epistolatum] colloquia] epistolatum
eloquia.96.23 quam] euocari] stas] marmore] quam
earysteo marmore.

960 & euocari] stas] vridas] & Carysti] vridas].

42 quadam] nomina] quadam] generis].

961.47 rustici] vrbis] Rustici] vrbis].

962.16 est] area] est area. 18 est] area] est area.

41 si] est] era] si] est area.

963.16 quoto] kalend] Quoto] kalend. die.

964.7 hinc] & latereculum] hinc] & latine
cyclum.966.44 sacramentum] apparuit] sacramen-
tum aperuit.967.11 qui] tantum] lunationes] qui tantum
lunas.40 nequeat] annum] subintroducere] nequeat
annus subintroduci.

51 in] se] resoluuntur] in se reuoluuntur.

968.20 *Absolutus*] absoluto.
 969.17 *Symbolum confitentibus*] symbolū competentibus.
 40 *Autem illius*] Autem nullius.
 970.7 *In sacris collectis*] in sacris collectis, al. in sacris collecta.
 13 *Latine scitum dicitur*] Latine Succinuum dicitur.
 15 *Vel saltationes classium*] vel saltationes plausuum.
 22 *Quod carmen inde*] Quos inde.
 38 *Psalmus verò canticum*] Psalmus verò cantici.
 970.73 *requies distincta*] requies distincta.
 974.42 *Quando claudum*] quando paralyticum.
 976.32 *Letania verò dicuntur*] Letaniae verò indicuntur.
 96 *An exomologesis dicuntur*] in exomologesis indicantur.
 978.46 *Rosa essentia vita vivit*] quia essentiae vita vivit.
 979.49 *ipsam maiestatem*] ipsam manifestationem.
 50 *Vnde & Iohannes in epistola sua dicit*] vnde & Dominus in Evangelio dicit.
 981.14 *ipsum unum*] Rectius unū, id est cum dicitur enim coessentialis.
 985.23 *opera indefinenter*] opera indefinēter
 53 *Qua de unitate eius*] Quae de unitatis.
 989.9 *Per qua*] al. per quos.
 990.10 *Sunt autem sublimiora*] sunt autem sublimiorum.
 27 *Quonia seraphim*] quoniam cherubim
 991.27 *Nomina computentur*] nomina cōmutentur.
 992.20 *Et populi Dei*] Et populus Dei.
 37 *Sunt propagati*] sunt progeniti.
 994.4 *Causa nominis immutata*] causa nominis immutata.
 994.12 *Ab amaritudine vocatum*] ab amaritudine figuratum.
 Garbaniel] Oihoniel.
 995.38 *Ioathas robustus*] Ioathan cōbustus.
 46 *Amor Ambri*.
 996.47 *Non ambigus*] non ambiens.
 997.3 *De conversatione*] de conversione.
 1001.38 *interpretatur obediens*] interpretatur audiens.
 1001.10 *Vel Domini*] al. vel Dei.
 27 *More malleatoris utraque ferit*] more malleatoris utrinque ferit.
 1004.53 *Sacerdos & Pontifex*] alij sacerdos vel Pontifex.
 1005.7 *Cum pro astu cum per astum*.
 27 *Sacramenti mysteria*] Sacramenti mysteria.
 28 *Apud Hebraeos Nathanael*] apud Hebraeos Nathanei.
 1006.12 *Ostia, id est sanioresque*] haec

vsque ad dictionem Filij in manu scripto Cod non leguntur.

Malos habentes] al. malos tenentes.

39 *Nam heremum dicitur quasi remotum*] Nam ipsum dicitur desertum.

1007.7 *Orthodoxus*] ipse enim recta, dicta, opinionem siue sententiam significat.

1010.1 *Aut super statuta*] aut sup instituta.

30 *Esnei*] Essei.

33 *Gemister*] Genesiz.

41 *Merister*] Meresiz.

1012.19 *Provincia Cataphrygia*] Provinciae Frigia.

1013.2 *Per Prophetam*] per prophetam, al. profectum, quae lectio vberior est.

1014.9 *Circumcisiones doli*] Circumcisiones doli.

18 *Qui Constantino persecutus*] Qui Constantino persequente in Catholicam redire delegerunt.

1016.12 *Et sensus penetratione*] & sensibus capi, & ratione.

1017.4 *Quasi voluntans*] quasi voluntantem.

42 *Vi maro*] Vi Varro.

1019.8 *Ea qua per violentiam dicitur*] eaq; per violentiam distribuere dicuntur. [bre.]

1020.16 *Quis noscere Fibra*] qu. noscere Fa-

1021.24 *se pleno, astimulanti*] se plenos stimulant.

56 *Actus & euentus*] Actus & euenta.

1022.10 *Et diuerso facto*] & diuerso facto, al. fato.

32 *Quidam ager strages*] al. strages, al. strages.

1023.32 *In celū recepta*] in celū receptor.

1024.28 *Tenere perpepsi*] tenere permissi sunt. [Baal.]

1625.10 *lingua Punica Bal*] lingua Punica

39 *Persuadendo adducit*] persuadendo adicit.

1026.21 *Sed plana*] Sed planē.

1027.45 *Mars autem apud Graecos*] Haec verba apud Graecos, superuacua esse puto.

52 *Pharbum quasi ephelum*] potius dicitur pharbum, id est purgare.

1029.16 *Quod commixta corda*] quod mixta concordat.

20 *id est, firmata*] potius quasi adhaerens, quod lactata non sit.

44 *sine vi*] sine viro.

1030.46 *in heremo videtur*] in heremo Iudaei.

1031.34 *propter tres effectus*] propter tres affectus.

45 *quasi nomina*] quasi nomina.

1032.33 *qui Gracipantia*] q. Gracē omnia.

1034.12 *est quam Nemus*] est, qua Neuius.

146 *ateri effuderunt*] ceteri effuderunt.

1036.28 *Es Casa*] & Luza.

1087.28 *Urbs & Cythum*] urbs Cythium.

1040.36 *cū velis pangs*] al. cū velis pelagi.

1091.37 *odore attractus*] al. odore attractus.
 1092.14 *Græci mallonem*] forte *μαλλον*.
 48 *plerique pupillam*] al. papulam.
 1093.4. *Et somno commensibus*] al. somno cohibentibus.

36 *Aurium inde distans*] al. auribus inditū.
 43 *Pinnula*] al. pennula.
 44 *Pennum*] il. Pennum. al. Penna.
 47 *Spiritus nare*] al. Spiritus manare.
 57 *Pinnula*] al. Pennula.
 1095.6 *accuses frangere*] al. accusas frige.
 24 *Brachia cillantur*] Brachia cillantur.
 1096.31 *Græce incisio dicitur*] alludit fortas
 se ad etymologiam *ἀσιν*. Nam *ἀσιν* di-
 citur *ἀσιν* *ἢ* *ἀσιν*, quod significat scindo, vel
 cædo.

60 *compagis*] al. Compago.
 1097.9. *Vertibula*] vertibula. al.
 17 *dum flectuntur*] dum plectuntur, al.
 19 *Vallata feruetur*] vallata saluetur, al.
 22 *leua*] al. leuo.
 1098.52 *Voluit*] al. cogit.
 1099.20 *id est circumfusa*] al. circumflua.
 45 *ex uno salu*] ex vno moto.
 1100.47 *omentum membranum quod*] al.
 Membrana quæ.

1101.9 *ac repleta*] ac reflexa.
 28 *quod saltu sumitur*] quod iactum su-
 mitur.

37 *mensura propter circuitum*] Mensura
 à circuitu.

1103.32 *qui viri*] forte viridiores.
 3 *adolescens sed minus*] in quodam v. c.
 semper Adulscens scribitur & adulscetior,
 & senis pro senex, al. senex, al. iuuenior.

1104.61 *cur diceret*] cur non diceret.
 1105.6 *quo ille pomis esu mortem meruit*] al.
 qui vetitæ arboris pomum mordens, mortem
 incurrit.

10 *matura*] al. merita.
 1106.7 *Et in temporibus Xerxis Regis*] al.
 Xerxi quippe vulpes.

32 *Vel Scinodantes*] forte *ἡλδοῖν*.
 37 *quas Græci sterisios*] forte *στεινῶν*.
 1107.37 *calamus venarum*] al. avenarum
 pastus.

1108.23 *suos stupescere faciebant*] suos stu-
 pefaciebant.

50 *qua Latine scedra dicitur*] quæ Latine
 exceedra dicitur.

1111.27 *à matre vocatus*] à matre vocatus.
 52 *Vnde eas creas*] vnde eas creas.
 1112.50 *Esu in excolenda terra*] vsus co-
 lendo terram.

1113.1 *Trionem hic moderatur*] Trionum
 hic moderator.

23 *canor enim forte*] *καῖνον*.
 34 *est a rumine*] al. est à rumina.
 37 *quasi assedus*] quasi adsedus.
 38 *hic animal*] al. ab antiquis.

1114.40 *badium*] *ἡ δὲ βῆμα*, hoc est, rami-
 palmarum, qui colorem spadiceum referunt:
 & hodie Hispani hunc colorem Vayo vocāt,
 Et vn vayo equum spadicei coloris vocant,
 cerumulus.

1115.3 *petali*] petuli, al. petei.
 4 *calidi*] candidi
cerumulus] cermalus.

1116.4 *musino*] musineo.
 48 *propter volucrem*] propter celerem, al.
 velocem.

1117.38 *mons elisio*] mons al. Elefio.
 41 *autem promoscida*] al. promuscida al.
 proboscida.

43 *bones Lucanos*] boues lucas, al.
 48 *Lucanos*] al. Lucas.
 1118.6 *Et homines viros*] & homines viros.

52 *quasi leopos*] quasi leopes.
 1119.3 *Et tantum*] & tanto.

46 *quidam cruda*] quidam cruram al. elu-
 nam, al. duram, al. cluram.

1120.9 *prædit*] præcidit.
 16 *Vulgus capum*] vulgus catum.

20 *ἡ δὲ ἡμῶν*] al. *ἡ δὲ ἡμῶν*.
 1121.21 *dum pluit*] dum super eum.

1124.11 *lacte irrigus vberibus se*] Lacte ri-
 guis se vberibus.

23 *obiter dicta*] opheltes dicta.
 38 *salpinga*] scarpiga.

41 *brucus est*] in tribus exemplaribus ma-
 nuscript. non habetur.

1125.25 *Et animam extinguit*] & animam
 eximit, al. exigit.

1127.38 *in carne putrefacta*] in carne putre.
 1128.14 *De musculus*] vt masculus.

16 *Et musculus*] & masculi.
 1129.9 *Lapidum terga percussus*] lapidum
 repercutiat tergo.

18 *Gugulis binis*] non legitur in v. c.
 29 *libidinem imbibere*] libidinem minui.

50 *inclusum vas*] v. c. inclusum nassus.
 1131.18 *infestis lumnibus*] infestis nunibus.

1132.18 *spongia*] al. Shingia.
 23 *docetur crure*] al. docetur crure.

48 *sine masculi commixtione suscepta*] al.
 sine susceptione concepta.

49 *qua idem insequens*] al. quæ item in-
 consequens.

1133.6 *alix incola*] al. alix incuria.
 14 *Et merula*] al. & merula.

1134.6 *Gradipes*] forte *ἡ δὲ ἡμῶν*.
 1136.8 *dirigendi late interlucant*] al. diri-
 gendi iactæ, al. proteclæ.

1137.9 *insidiarum*] *ἡ δὲ ἡμῶν* monstrare] insidia-
 rum vices monstrare.

38 *tradere iure*] tradere dure al.
 1130.21 *eos posse*] al. eos post se.

1139.11. *Opopam*] al. opopam.
 27 *merula*] al. merula.

1140.40 *castris*] al. costris.

1091.37 *odore attractus*] al. odore attractus.
 1092.14 *Græci mallonem*] fortè *μαλλον*.
 48 *plerique pupillam*] al. papulam.
 1093.4. *Et somno continentibus*] al. somno cohibentibus.

36 *Aurium inde dictum*] al. auribus inditum.
 43 *Pinnula*] al. pennula.
 44 *Pinnum*] al. Pennum. al. Penna.
 47 *Spiritus nare*] al. Spiritus manare.
 57 *Pinnula*] al. Pennula.
 1095.6 *accuses frangere*] al. accusas frage.
 24 *brachia cillantur*] *Brachia cillantur*.
 1096.31 *Græci incisio dicitur*] alludit fortal-
 se ad etymologiam *σπιναι*. Nam *σπιναι* di-
 citur *σπιναι* *σπιναι*, quod significat scindo, vel
 cædo.

60 *campagis*] al. Compago.
 1097.9. *Vertibula*] *vertibula*. al.
 17 *dum flectuntur*] *dum plectuntur*, al.
 19 *Vallata feruetur*] *vallata saluetur*, al.
 21 *leua*] al. leuon.
 1098.52 *Voluit*] al. cogit.
 1099.20 *id est circumfusa*] al. circumflua.
 45 *ex uno salu*] *ex vno motu*.
 1100.47 *amentum membranum quod*] al.
 membrana quæ.

1101.9 *ac repleta*] *ac reflexa*,
 28 *quod iactu sumitur*] *quod iactum su-*
mitur.

37 *menstrua propter circuitum*] *Menstrua*
à circuitu.

1103.32 *qui viri*] fortè *viridiores*.
 3 *adolescens sed minus*] in quodam v. c.
 semper *Aduliscens* scribitur & *aduliscetior*,
 & *senis pro senox*, al. *senex*, al. *iunior*.

1104.61 *cur diceret*] *cur non diceret*.
 1105.6 *quo ille poms esu mortem meruit*] al.
qui vetite arboris pomum mordens, mortem
incurrit.

10 *matura*] al. *merita*.
 1106.7 *Ut in temporibus Xerxis Regis*] al.
Xerxi quippe vulpes.

32 *Vel Scinodontes*] fortè *scinodontes*.
 37 *quas Græci stersios*] fortè *σπιναι*.
 1107.37 *calamus venarum*] al. *avenarum*
pastus.

1108.23 *suos stupescere faciebant*] *suos stu-*
pefaciebant.

50 *qua Latine scedra dicitur*] *quæ Latine*
excedra dicitur.

1112.27 *à matre vocatus*] *à mare vocatus*.
 52 *Vnde eas cupreas*] *vnde eas creas*.

1112.50 *Esu in excolenda terra*] *vsus co-*
lendo terram.

1113.1 *crimen hic moderatur*] *Trionum*
hic moderator.

23 *canor enim*] fortè *canon*.

34 *est à rumine*] al. *est à ruma*.

37 *quasi affedus*] *quasi adfedus*.

38 *hoc animal*] al. *ab antiquis*.

1114.40 *badium*] *boni dñi badiu*, hoc est, ram-
 palmarum, qui colorem spadiceum referunt:
 & hodie Hispani hunc colorem Vayo vocat,
 Et vn vayo equum spadicei coloris vocant,
 cerumulus.

1115.3 *petali*] *petuli*, al. *petei*.

4 *calidi*] *candidi*.

cerumulus] *cermalus*.

1116.4 *musino*] *musinco*.

48 *propter volucrem*] *propter celerem*, al.

velocem.

1117.38 *mons elisio*] *mons* al. *Elefio*.

41 *autem promoscida*] al. *promuscida* al.

proboscida.

43 *boves Lucanos*] *boves lucas*, al.

48 *Lucanos*] al. *Lucas*.

1118.6 *Et homines viros*] & *homines viros*.

52 *quasi leopos*] *quasi leopes*.

1119.3 *Et tantum*] & *tanto*.

46 *quidam cruda*] *quidam cruram* al. *elu-*

nam, al. *duram*, al. *eluram*.

1120.9 *prædit*] *præcidit*.

16 *Vulgus capium*] *vulgus cattum*.

20 *Am n xion*] al. *xion*.

1121.21 *dum plus ei*] *dum super eius*.

1124.11 *lacte irriguis vberibus se*] *Lacte ri-*

guis se vberibus.

23 *obiter dicta*] *opheltes dicta*.

38 *salpinga*] *scalpiga*.

41 *brucus est*] in tribus exemplaribus ma-

nuscript. non habetur.

1125.25 *Et animam extinguit*] & *animam*

eximit, al. *exigit*.

1127.38 *in carne putrefacta*] *in carne putre*.

1128.14 *De muscular*] *ut masculus*.

16 *Et muscoli*] & *masculi*.

1129.9 *lapidum tergo percussus*] *lapidum*

repercutiat tergo.

18 *Vngulis binis*] non legitur in v. c.

29 *libidinem cohibere*] *libidinem minui*.

50 *inclusum vas*] v. c. *inclusum passis*.

51 *infestis luminibus*] *infestis luminibus*.

1132.18 *spongia*] al. *Shingia*.

23 *docetur crure*] al. *docetur crure*.

48 *sine masculi commixtione suscepta*] al.

sine subceptione concepta.

49 *qua idem insequens*] al. *quæ item in*

consequens.

1133.6 *alia incola*] al. *alia incuria*.

14 *Et merula*] al. & *merula*.

1134.6 *Gradipes*] fortè *Gradipus*.

1136.8 *dirigendis late interlucant*] al. *diri-*

gendi iactæ, al. *proiectæ*.

1137.9 *insidiarum vim monstrare*] *insidia-*

rum vices monstrare.

38 *tradere iure*] *tradere dure* al.

1130.21 *eos posse*] al. *eos post se*.

1139.11. *Opopam*] al. *opopam*.

27 *merula*] al. *merula*.

1140.40 *castres*] al. *costran*.

cere, aut aliquid huiusmodi.

1224.1 *lignis coquitur*] al. lignis coquitur.

1224.2 *adiectio cypro*] adiecta cypro.

10 *est alia speculis aptior*] est alia speculis sequacior. al. Plin.

18 *proximo in*] Plin. quem proxima.

14 *Vitrum repulit*] al. vitrum pepulit.

19 *Vocabatur admonitrum*] al. ex Plin. am-
monitrum.

21 *Et obsidianus*] Plin. & obsidianus.

42 *pretia abstraherentur*] Plin. pretia de-
traherentur.

122.58 *Græci cairon*] fortè καίρων. Ita ex
coniectura posui.

60 *solids*] al. Follet.

1226.10 *dum enim quacunque causa*] dum
enim quocunque casu.

29 *quod exscindat*] al. excedat. fortè ex-
dat. Ita Plin. exest. & perrumpit vasa.

38 *ex minio stillat*] al. ex minio destillat.

1227.37 *senis pratensis bractea*] Plin. Præte-
nui pyropi bractea.

59 *formacibus insidente*] al. desinente.

1228.36 *stritura*] Plin. à stringenda acie.

42 *oleo delectatior*] Plin. delictatior.

51 *Vnde Et in simulacrum ferro in aere
pendere videtur*] ut in eo simulacrum eius è
ferro pendere in aere videretur.

1229.16 *Et in Gallacia*] Plin. & in Galetia.

38 *Pectus electrum*] Elector. ita & Plin.

1230.4 *Et argenti vna*] argenti & aurum.

39 *Vnde in labceis*] deest.

43 *Et vncis*] al. & vncis.

51 *ab arboris semine*] al. ab arbore cuius
semen est.

1231.24 *poderis semissem*] poderis semis est.

1232.18 *a quibusdam caulacus*] à quibus-
dam caulatus, al.

23 *sermone cate*] fortè sermone ueni.

44 *appellata metreta*] al. appellata metra.

1235.13 *Democritus magnus*] al. Magnus

32 *nomine stercutius*] Plin. stercutius.

33 *cuius ara apico*] cuius ara à Pico.

1237.32 *eius ordines*] sex ordines.

42 *Scindula*] al. Scandula.

1238.7 *frugis curuetur qua*, frugis curuen-
tur quæ, al.

1239.35 *nomen proprium*] al. proprium.

1240.7 *Venicula*] al. venunicola.

28 *Balanus etiam Græcè grande Vocata*] 50
Fortasse ita legendum est, Βάλας enim Græ-
cè glandem significat.

38 *Glenn*] & levis.

1242.43 *Et lucinium*] al. & lucinium.

Hastula] ita hodie Hispani Hastillas vo-
cant, quæ Græci ἄσπερ.

1243.38 *Malomellum*] al. melimellum.

49 *sunt quinquinas*] corr. sunt quinas.

60 *in gustu acutum*] al. in gustu aquorè.

1244.35 *quod dulcedine*] quod dulcis, al.

1245.36 *est exuder*] al. est excludat.

1246.14 *silicon*] al. silicon fortè ἑυαλγανον.

25 *in Germania*] fortè Carmanie.

40 *quasi Ccomenes*] ex coniect. quædam
quædam, tametsi ridicula est etymologia.

51 *cypressus*] al. cypressus.

1247.2 *dum vrentur comprimerent*] dum
vrentur opprimerent.

19 27 *responsa dare*] al. præcanere.

31 *fructus grandula*] Fructus Galla, al.

1248.18 *tramaritiam*] al. tramariam.

21 *artibus mistra*, id est odia] al. ministra
odia, fortè ὀδία, id est odia, tametsi ridicula
est Etymologia.

40 *Rodandaram*] fortè rodophno, vel
Rhododendron.

58 *non magnum*] al. non magna.

1250.9 *appellatur Cladonia*] al. Colonia, for-
tè Cladonia.

10 *cui probatio*] al. natura probabilis.

1252.43 *quod lignum*] quod lind.

52 *Cyprum*] Cyperum.

1253.23 *informare redimine*] al. serimine.

31 *quipparum*] emendatio uicinis.

44 *solus gladiolus*] al. gladiolus.

1254.5 *floribus aspirans*] al. floribus & dul-
ci aspirans.

16 *Et flore Viola*] & flore volui.

1255.16 *Latinarum Poleium*] polegium.

1256.35 *Vulgaris stringum*] stincum.

53 *Vel penterobonum*] Corrigo Penterobon.

1258.11 *Dauona*] Dauona herba feniculi si-
milis foliis tyriso bipalmis.

42 *singulas annotationes*] adnotationes fortè.

44 *ad lucinium*] al. Lychnia.

49 *Latini Colena*] al. colora. Plin. culinam
herbam origano similem facit sapore.

60 *Polygonus*] corrigo Polygonon.

1259.99 *ibam*] v. quæ scripta ad Festum in
voce Ibia & Exiter.

1260.1 *quam appodelon*] quam opodelon.

9 *solis quid dicere*] soliti prædicere.

33 *igni species*] cutis & species.

36 *resimplicata*] res implicata.

1261.97 *Vnde Et esca vulgè*] Hodie etiam
Hispani fomitem igni accendendo aptum
yesca vocant. Itali ipsum nomen esca soci-
nent.

55 *rustici alani*] rustici alani.

1265.38 *per maria*] in alio Agami.

58 *bello Vocationes*] al. bello vacationes.

1266.9 *pestes detracta*] mutus & detracta
litesa.

27 *à porca feda*] à porca feda, al.

1267.31 *expolia*] spolia.

46 *exercitus legionum*] ita in duobus codi-
bus. Ac in vetustissimo post exercitus, est pone
60 cum: & deinde legionum prin. signa.

59 in signo] in signa.

1261. *Vt magis*] v. c. habet malus

8 *prælatæ imaginibus*] prælatæ imaginibus.

15 in hoste] al. in hostem.

1269. 41 *Tranquillus*] Tranquillus, al.

1270. 1 *Est enim conum*] al. est enim contus. al. conum.

1 *Graci aplustria*] aplustria, forte

5 *quasi venatus habilia*] ita habet venatus habilia, vel quæ venientem excipiunt.

8 *expectantque*] exceptantque.

58 *sine* & *peruolens* [cutatos] præuolent habas.

1271. 39 *inter se collectis*] inter se colligatis

1274. 34 *tantum pudenda*] tantum verecunda,

1275. 9 *certantes inuicem*] al. initent. al. inuicuntur.

14 *complexu ambigere*] al. ambigere.

1276. 48 *Obeliscum Mespres*] al. Mesfres. al. Meseres.

1277. 45 *primus Cristines*] Cristines.

1278. 21 *est ceta*] ceta meta, id est. iudicium; alius habet actus.

1279. 9 *hac expectatione*] forte spectatione.

1280. 53 *est fluxu*] al. luxu, forte flexu.

11 *per fluxum*] forte flexum.

59 *quorum*] al. cuius

1281. 55 *Velitum*] al. Veletum.

1203. 11 *quis eis actus*] ita ip. omnibus exemplaribus: sed non aubito quin legendum sit lactum.

1284. 17 *in grege*] al. in Græcia.

128. 20 *gerit*] al. regit

38 *Graci dulcanem*] al. durconem, puto legendum *duca*.

48 *quasi dracones*] forte *Apud*.

1286. 32 *est capellus*] al. capillus.

57 *Agea*] Agea peruia loca sunt.

1287. 22 *Malum deligatum*] al. dissigatum.

1288. 9 *more cucurba*] al. cucurbas.

32 *Cataportes*] al. Cataporate, censes ante legendum] in a.

1289. 25 *sapa vri*] ruri. al.

31 *qui iudicio parer*] al. in iudicio apparet.

53 *ad conuincendum lisigatorem*] al. ad conu. lit. post quantalibet secula vt fixum.

1291. 3 *sfungia*] al. isfungia.

10 *moralitate*] al. mordacitate.

17 *Concleatim*] Cochleaticus.

26 *Sfungia*] al. isfungia.

59 *Calcis vna*] Ita v. c. al. calcis.

1292. 10 *optimum lapis est specularis*] al. de lapide speculari.

56 *colorum pictura*] al. tinctura.

1294. 8 *fretia*] Ita omnes cod. Plin. Eretria

1295. 17 *in Satydem*] in ius idem.

19 *quod ismo*] quod scino al.

46 *Sfungia*] isfungia. al.

1296. 7 *erugine cream chalcantium*] in exc.

quodam exempli ita legitur, creft chalcan- tum dictum, quod calcis est thimum, id est flos, vnde & apud Latinos xris flos appella- tur.

15 *Uniuersa sunt*] Ita habent omnia exem- plaria. Ego ruunt, legendum arbitror, non sunt

1297. 1 *Agrantes*] In v. c. deest.

29 *in medio circini*] forte circuli.

48 *Scalprum*] Scalprus, al.

55 *harundo scophen*] al. scopham.

56 *Gumia*] al. Guluia.

1298. 22 *Abanem*] al. Abanæth. al. Alban est.

28 *tiaram vel galeam*] al. galeriam.

1299. 40 *Laculata*] Lacunata.

44 *alij maluelam*] Malo ellam.

55 *Gmema*] mela, quod est colore nigro. Græci enim μέλας nigrum vocant.

1300. 18 *biplex*] bile.

19 *Interpola*] interpola.

24 *Leuitonarium*] al. Leuitonarium.

57 *fluxuosam*] flexuosam. al.

57 *Parthis Sarabra*] al. Sarabara.

59 *Sardinia manufraga*] al. manufructa.

1301. 6 *Linna cooperta est tetrina Gallia*] al. Linna cooperta est tetrina Gallus.

25 *est male*] malis.

26 *cum latratoribus*] al. latrantibus. al. la- tratricibus.

27 *Lineati indi*] & Lineati, quod probor. Nam indi ita faciem lineamentis pingunt.

32 *Stigmata*] al. stemmata.

38 *abest gens*] al. genti.

40 *ad sui specimen*] al. ad sui speciem.

47 *sui arcem ambitu*] al. sui arcem ambitus.

52 *Pallium*] al. palleus,

57 *pallium*] palleum.

1302. 3 *Est autem Pallium*] al. palleum.

30 *hominem transmearet*] hominem trans- uheret.

32 *insigne pallium*] insigne palleum.

1303. 7 *est Graci*] al. & Græce.

30 *a nobilitate*] legendum cēseo, mobilitate.

1304. 21 *Mantelia*] Mantilia.

1305. 12 *quasi crassedo*] quasi crassitudo.

25 *quos propius*] quos propius.

1307. 5 *Cidaris* & *ipsum*] al. Cidaris & insi- gne.

31 *Rigula*] Rricula.

1308. 3 *est longis habitibus*] al. longos ambitus dicunt.

4 *est ipse*] al. vt ipse. Et.

20 *ampla* &] In vet. cod. defunt.

139. 28 *nec certinalis*] quos Tinica lima.

1310. 46 *Braxea*] al. Baxeæ.

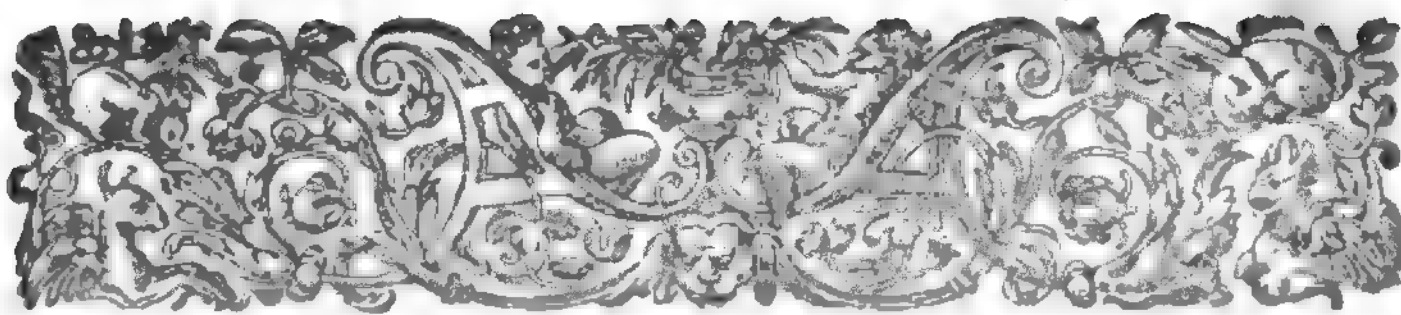
57 *Offus*] ofas.

ad ofas] ab ofas.

1311. 7 *quod saccum*] al. quod saccum.

1312. 6 *Braxea*] al. Baxeæ.

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT
BRITAIN
AND IRELAND
VOLUME
LXXV
PART I
1945

INDEX GENERALIS IN

*Varronem, Verrum, Festum, Nonium, Fulgentium,
Isidorum & alios authores.*

NOTÆ IN HOC INDICE OBSERVATAE.

V. Varronem designat.

Verr. Verrum.

F. Festum editionis Vrsini.

*S. Schedas Festi quæ a Pomponio Laeto
relicta.*

F.P. Festum Paulo Diacono coniunctum.

N. Nonium.

P.L. Plantiadem.

I.S. Isidorum.

V.G. Veteres Grammaticos.

Sine notis specialibus alij authores numero simplici designati.

Ceterum prior numerus, columnam secundam, lineam designat.

A Latinum, If.	1134.45	ablatius If.	825.40	abusa N	526.5
A curis liberum esse N	705.6	ablegare N	500.57	abusi V.G	1333.8.1360.10
A poeta fabula sit V	41.30	abnepos If.	1055.50	abyssus If.	1155.15
Aaron If.	994.2	abnuo V.G	1380.5	academici If.	1016.47
Ab actore agitur V	42.30	abnutare F.P	243.23	accacia V	34.1
Abacti F.P	243.1	abolla N	788.11	acanthus If.	1154.18
Abactor If.	1069.14	aboloes F.P	243.24	acatium If.	1187.49
Abactus If.	1069.35	aboriatur N	523.51	accæ Tarentinæ V	34.36
Abacuc If.	998.48	aborigines F.P	243.26	accedo tibi V.G	1316.11
Abalienatus F.P	243.3	aborus V.G	1346.5 N 736.50	accedo te V.G	1361.11
Abambulantes F.P	243.4	abortiuus If.	1069.36	accelerare N	719.12
Abanes If.	1198.11	abortum F.P	243.19	accendi N	681.10
Abaret F.P	243.5	abortus N	736.32 V.G. 1346.7	accensi N	777.21 V. 53.57
Abares, quinam dicti If.	1079.59	Abram If.	996.13	accentus If.	831.37
Abauus F.P	243.4. If. 1054.19	abrogare V.G	1330.33	accenti genus militiæ N	516.14
Abba quid significat, If.	1006.40	Abalon If.	935.12	accepta parabola If.	1000.25
Abdias If.	999.5	abscondit N	526.11	accepto N	515.44
abdicare N	737.48	absconditum N	687.57	acceptum restituere N	699.48
abditui F.P	243.8	absconsum esse V.G	1379.1	accessere, accessere V.G	1352
abdo If.	994.31	abscessor If.	1219.8	14	
abducere V.G	1357. N. 691.1	absente N	526.39	accessi, abduci V.G	1360.3
abduct V.G	1356.44	absidia If.	1200.4	accidens If.	875.39
Abel If.	991.45	absinthium If.	1357.41	accidentia If.	877.7
abemito F.P	243.9	absolvere V.G	1361.40	accidere V.G	1347.37
abgregare F.P	243.11. V.G. 1372.13	absonum N	524.4	accinge N	748.43
abla If.	995.19	abspulsus V.G	1331.29	accipere, admittere N	610.13. au-
abies If.	1146.31	abstemius N	511.31 PL. 806.39	dire N. 610.3 concipere N. 610	
abietaria F.P	243.19	If. 1069.3		1. datum sumere N	619.53 de-
abij	1425.52	abstracta quantitas If.	874.19	cipere N	610.10 increpare N
abiisse pro adisse F.P	243.21	abstulit N	713.17	619.49 pascere N	610.8 senti-
Abimelech If.	994.18	absurdum V.G	1357.42	re N. 619.56 tractare N	619.49
abitio F.P	243.12	absynthium N	591.38	videre N.	619.57. 701.18. V.G
abitus V.G	1352.25	abydos, insula If.	1176.5	1331.39	
abiugat N	524.56	abundans N	675.31	accipi V.G	1363.23
abiuratio If.	914.6	abundare N	506.33 superesse N	accipiter N	593.18. If. 1138.12
ablativus If.	1069.5	701.34 N 705.58		accola If.	1069.11
ablativæ præpositiones If.	818.47	abunde N	716.9	accommodat N	123.31

INDEX.

Accommodare V. G. 1330. 7. adhibere N.	611.59	actores Is.	1057.25	aditulum F. P.	144.40
Accommodatum, adiunctum N.	611.40 proclive N. 611.51.	actores pronuntiare dicuntur V.	39.29.	aditus, ingressus N. 618. 46. aduentus N. 618.59. interpellatio. N. 618.40. Is. 1198.54	
propensum N.	611.58	actualis philosophia Is.	874.6	adiungere N.	515.56
Accubitus Is.	1311	actualis astronomia Is.	874.37	adiutor V. G.	1358.43
Accusator Is.	1173.31	actualia nomina Is.	814.50	adiutatur N.	753.16
Accusatus Is.	815.37	actuaria N.	786.9	adnuare N.	689.15
Accusativæ præpositiones Is. 811. 46.		actuaria naues Is.	1186.5	Adhæsum N.	514.39
Acephali quid dicti Is.	1015.6	actum admotum N. 611.23. appulsus N. 611. 14. coactum N. 611. 21. inhxum N. 611. 17. perfectum N. 611. 11. territum N. 611. 11.		adhamare N.	521.46
Acer, fortis N.	610.44	actus F. P. 243.46. V. 7. 23. & 7.34. & 6.46.		adlecti F. P.	244.41
Acer, genus arboris Is.	1147.45 & 1067.35	actus Apostolorum Is.	955.50	adlicit F. P.	244.46
Aceratum F. P.	243.35	actus duplicatus Is.	1104.44	adliuescit F. P.	244.49
Aceratus N.	714.45	actus quadratus Is.	1104.41	adlucet V.	42.48
Acerba mors Is.	1105.9	acuere V. G.	1332.27	admirandæ V.	67.17
Acerbum, horrendum N. 614. 21. infensum N. 614. 21. immitte N. 614. 21. incoctum N. 614. 23. præcoquum N. 614. 23.		acupediis F. P.	1243.51	admirandi N.	517.35
Acerosum & Aceratum V. G. 1344. 53		acupicta Is.	1300.11	admirabile causæ genus Is.	861.47
Acerosus N.	714.39	acupicta vestis Is.	1300.11	admirari V. G.	1346.18
Aceris F. P.	243.36	acus F. P. 143.55. F. P. 244.1. V. G. 1371 36. Is. 1307.45.		admissus aues F. P.	244.50
Aceruus V. G.	1352.33	acutum N.	709.47	admodum Is.	1135.9
Aceris V.	85.6	acuta vox Is.	897.30	admonitio N.	591.48
Acetabulum Is.	1318.33	acutus Is.	812.39	admonere, commonefacere N. 611. 11. percutere N. 611.13. V. G. 1318. & 1379.15.	1055.51
Acetare F. P.	243.40	acyrologia Is.	843.40	admixta F. P.	244.41
Acetum Is.	1316.35	ad aliquid nomina Is.	814.34	adnuntiati V. G.	1349.41
Achab Is.	991.46	ad aliquid numerus Is.	890.14	adolere N. 516. 1. vrere N. 614. 35. augere N. 614. 37. honorare N. 614. 37. propitiare N. 614. 37	
Achala Is. 1188.38. & 1168. 15. & 1169. 25		ad busta Gallica V.	16.18	adolescere, crescere N.	614.41
Achæi qui & Achivi Is.	1040.35	adæstavit N.	515.47	adolescens Is.	1103.44
Achaici	1434.31	adagia F. P.	1445.18	adolefcentia Is.	1101.47
Achas Is.	995.12	adagio V.	50.47	adolefcentiatis N.	523.55
Achas oppidum Is.	1036.58	adamas Indicus Is.	1110.14	adolefcentidæ Is.	1104.31
Achates Is.	1119.3	adamiani Is.	1011.46	adolefcenturæ N.	525.24
Acharias Is.	995.12	adam Is.	991.18	adolefceret V. G.	1347.41
Acheron N.	592.40	adalia F. P.	244.11	adolefcent F. P.	244.55
Acidum Is.	1316.38	adaxint F. P.	244.12	adoleuit N.	516.5
Acies gladij Is.	1169.13	adaxint N.	515.50	adoptatio V. G.	1377.39
Acies vnde dicta Is.	1049.41	adcenti F. P.	244.13	adoptatus F. P.	249.1
Acieris F. P.	241.41	addictum N.	512.33	adoptione filij qui dicuntur Isid.	1054.50
Acina N.	598.41	addictus V. 40.9. V. G.	1378.41	adoptivus filius Isid.	1055.7
Acinus Is.	1119.55	addicere F. P.	244.16	adoptivus Isid.	1069.37
Acipenser N.	795.12	addixit iudicium V.	40.4	adonari Isid.	978.38
Acitabulus Is.	1131.20	addubium F. P.	244.18	ador F. P.	245.2
Aclaffus F. P.	243.44	adduce V. G.	1379.30	ador frumenti genus N.	512.35
Aclides N.	1297.48	adducere, ducere N. 611. 14. intorquere N. 611. 18. rotare N. 611. 58. producere N.	614.1	adorare N.	512.37
Acola insula Siciliæ Is.	1178.1	adduci, cogi N.	613.55	adorare apud antiquos F. P.	245.5
Acolyti Is.	1055.58	adducitur V. G.	1379.36	adorea laus F. P.	245.9
Acone Is.	1154.45	addues F. P.	244.19	adorea sacrificia Isid.	1137.25
Acorum Is.	1153. 46	adco habet duas significationes F. P. 244.10		adorem tritici genus Isid.	1137.18
Acre, acerbum N. 610. 34. asperum N. 610. 14. asperum N. 610. 33. celer N. 610. 30. diligens N. 610. 54. providum N. 610. 51. suum N. 660. 48. tenerum N. 610. 58. vehement N. 610. 48. velox N. 610. 30.		adco N.	513.25	adorem vnde dictum N.	516.25
Acrimonia N.	914.31	adfabrum F. P.	244.18	adoriti V. G.	1357.51
Acris N.	761.48	adfatim vnde dictum F. P.	244.19	adpromissor F. P.	245.11
Acrizymus Is.	1313.40	adfatus V.	38.41	adquirere V.	42.52
Acroceraunii montes Is.	1180.31	adfectare F. P. f	244.31	ad quo pro in quantum N.	516.28
Accuratum F. P.	243.45	adficere, adripere V. G.	1350.48	adrogare V. G.	1230.32
Actio V.	37.9	adfiner F. P.	244.34	adrumavit F. P.	245.13
Actiosi V.	54.28	adgregare V. G.	1372.13	adsciscere F. P.	245.16
Actiuum genus Is.	817.40	adgreus F. P.	244.36	adscribere N. 700. 2. V. G. 346. 56	
Actor Is.	1067.20	à dictis factisque maiorum fides petitur Is.	884.28	adscripti F. P.	245.17
Actor agit V.	42.29	adlectiones quid vocantur Is.	967.59	adscriptitij F. P.	245.19
		adigas F. P.	244.39	adscripti V. G.	1371.49
		adimit V. G.	1374.31	adscriptitij V. G.	1371
		adipatum N.	511.41	adscriptiui V.	53.45
				adscripta femina F. P.	245.30
				adserere manu V. 40. 34. F. P. 245 33	

Adfestrux

INDEX.

adfectrix N	515.5	Aegyptij If. 1036. 21. & 1039. 21. &	1218.6
adideli F.P	245.38	15	1380.28
adiduum F.P	245.40	Aegyptij lapides If.	1215.18
adipere F.P	245.46	Aegyptilla If.	1219.10
adita V.G	1351.52	Aegyptius Labyrinthus If.	1193.45
adipsecti N	757.34	If. 1164.31	
aditafent F.P	245.52	alatus If.	1068.19
aditipulari N	512.10	alipollis If.	1187.27
adtegrate F.P	245.49	amathes If.	1212.12
adteitata F.P	245.53	amidum F.P	246.43
adtributum V	30.2	amilia gens F.P	246.44
adtritum F.P	245.56	amulatio V.G 1341. 11. N 729. 59 N	
adubernalis F.P	245.58	739.21	
aduelicatio F.P	246.4	amulus, inuidus N 619. 23. sectator	
aduena If.	1069.17	N. 619. 26. imitator N 619. 27. If.	
aduenz If.	1051.43	1068.6	
aduenire, incipere N. 614. 10. veni-		Anaria F.P	146.49
re N	614.8	anatores F.P	246.51
aduentus N 626. 42. V. G. 1355.		anea limpa If.	1227.55
59		ancolum F.P	246.55
aduerbium Ifid. 833. 31. V. G.		aneti F.P	246.54
1332.2		anormis If.	1069.13
aduerruncare N	515.34	anulum F.P	249.55
aduerruncallare N	515.37	xolides If.	1037.23
aduerrum cum obelo If.	835.44	xquabile V.G	1332.12
aduerrari N 691. 14 N 696. 18		xquaxus If.	1068.11
aduerrarius V.G	1332.18	xquales numeri If.	890.12
aduerrum, & aduerrus te V.G 1351.		xquales, xquaxi N	617.16
49. V.G. 1353. 18		xquales numeri If.	890.10
aduerrus F.P 246.7	V.G 1353.	xquales similes & ex xquo N 611.	
29		22	
aduerrere V. G	1363.17	xqualis V.G	1332.12
aduocasse N	515.19	xquanimitas V. G	1360.15
aduocatur V.G	1379.8	xquare N 621. 35. continuare N. 621	
aduocatus If.	985. 49 V.G 1361	37	
35		xquilium F.P	247.1
aduocitat F. P	246.14	xquidiale F.P	246.56
aduorsum N	915	xquimanus If.	1069.41
adulari F.P	246.9	xquimelum V	26.16
adulatio N	491. 55	xquimentum N	512. 32
adulter, & adultera F.P	246.11	xquinoctialis circulus If.	905.10
If. 1068. 14		xquinoctium If.	941. 38. V. 31.
adulterina signa F. P	246.13		
adulterio pro adulter N	512.	xquitas V.G	1357.5
47		xquiter, pro xquē N	773.12
adulum N	516.5	xquiuoca If.	876. 2
adulterium If	933. 35	xquor V 49. 51 N 510. 5. V.G 1376.	
adytum V. G	1351.11	54. If. 838. 41. campus N 624. 3.	
Adeis V	26. 47	fluuius N 624. 6. mare N 624.	
Adilis V	15. 28	5	
Adilis V	40.1	xquus If.	836. 36. If. 1068. 8
Adilis F. P	246.18	Aer N 610. 57. If. 1145. 59. altitudo	
adis F.P	246.16 N 161. 20 If.	N 610. 60. sonus N 621. 2. densus	
1194. 50		Ifid.	1146. 15
Adificatio If.	1190. 55	ara N	591. 37
adificiorum partes tres If.	1190.	ara, numeri nota N	515. 13
40		aratum V. 30. 30. N 591. 44. If. 1215.	
Aditum F.P 246. 31. aditus V.G		27	
1360. 46. & 47		arariz V	69. 53
adituor N	515. 60	arariz tribuni F.P	247.5
adituus V	48. 30 F.P 246. 33	area pecunia If.	1225. 25
Ager V.G. 1332. 8. If. 1069. 6		are diruti N	784. 27
Agrotus V.G	1354. 17	areus nummus If.	1225. 13
Agcum V	49. 47	ariz vndz If.	1155. 35
Agcum mare F.P	246. 34	aribus F.P	247. 8
Agophthalmos If.	1222. 60	arifcium N	522. 38
Agrotudo N	733. 46	arifodinz V	4. 19
Agrotatio N 733. 46. V.G 1344.		ariz If.	1039. 32
14		aris flos Ifid. 1227. 53. Ifid. 1228	
Agrotus V.G	1332. 8 Ifid. 1069.	3	
7		aromatia If.	1021. 21
Agrium F.P	246. 39	arofa F.P	247. 10
		arugo If.	1218.6
		arumna V.G	1380.28
		arumnula F.P	247.12
		arumnosus If.	1069.8
		arufcare F	247.19
		As Ifid.	1226. 54. If. 1227.
		10	
		as militare V	10. 4
		Aferinus	1435. 24
		Afopica fabula If.	854. 37
		afus V. 31. 11. V.G. 1329. 29. Ifid.	
		941. 11. meridiano datur Ifid.	
		941. 28	
		asti N	756. 26
		astimata penna	F.P. 247
		21	
		astimix F.P	147. 35
		astius, loca vmbrosa Ifid.	1182.
		8	
		astium malum If.	1244.7
		astium solstitium If.	941. 40
		astuaria F. If	247. 26
		astus N 624. 13. V.G. 1329. 29. Ifid.	
		1153. 43. marini impetus N. 624.	
		15. commotiones N 624	
		16	
		asus N 593. 13. Ifid. 994. 31. & 943.	
		42.	
		asus hominis If.	943. 53
		asus mundi If.	943. 54
		astem V.G	1380. 24
		astem pro sepe N	524. 14
		ether If.	1144. 51
		Aeternus Deus If.	979. 37
		eternare N	526. 5
		Ethiopes vnde dicti If.	1044. 42
		If. 1036. 10	
		Ethiopicus If.	1222. 34
		Ethiopia If.	1173. 5
		Ethites lapides If.	1212. 38
		Etiani If.	1013. 12. & 14
		Ethiologia If.	871. 7
		Etites If.	1222. 60
		euternum V	32. 32
		Euum If. 943. 48. N. 593. 34. V. 32	
		31	
		Affabile V	39. 4
		Affari N	745. 7
		affatim V.G	1349. 49
		affectare N	525. 52
		affectu fratres If.	1056. 46
		afferre N	688. 23
		afficere V.G	1348. 26
		affici N	777. 12
		affirmatio If.	878. 11
		affluentia If.	1312
		aforus If.	1130. 27
		afratum If.	1314. 48
		afri If.	1036. 24
		afri vnde appellati If.	1043. 46. If.
		1044. 4	
		Africa If.	1161. 5. If. 1171. 30
		africani	1434. 29
		africus ventus If.	1148. 51
		Agar If.	993. 10
		agareni If. 1036. 11. Ifid. 1039.	
		10	
		agaricum If.	1259. 15
		agalones F. P	247. 28
		Agave If.	1287. 37
		agea F.P	247. 29
		agedum F.P	247. 31

INDEX.

Ambustus	1436.6	ampulla If.	1319.9	anguis If.	11.14
Ambulata F.P	150.18	amputata F.P	151.11	angulus V	17.17, 13. F. 151.7
Ambulare N	684.14	amri If.	995.46	angustias N	114.9
Ambulatus sum V	69.34	amsegetes F.P	151.16	anacula, anticella V	10.19
Ambulare V.G	1331.24	amtermini F.P	151.17	anilitas vnde If.	1104.51
Ambulat If.	980.46	amurea If.	1219.46	anima N	714.11, 15. 1089.30, V.G
Amburbiales V.G	1371.34	amullim F. P	151.10	1331.12, aqua: N	615.46, habitus
Amburbiales hostiæ, F.P	150.19	amullis N	488.4 & 488.15	oris & odor, N. 615.37, iracundom	
Ambustus, F.P	150.31	anaboladium If.	1503.13	vel furiosum: N. 615.49, sonus N	
amen, If.	971.11	anachoriz If.	1006.11	615.48. spiritus N	615.35, veniunt
amens V, 17.39. V.G	1374.17 V.G	anadiplois If.	846.6. If. 868.15	N. 616	
1372.17		anaglifia If.	1318.16	animæ pro corporibus N	747.1
amentia, F.P	150.31	Analogia à voluntate V	101.5	animaduersione If.	936.49
amentum quid If.	1130.40	analogia re vtrique V	101.6	animaduerrere V.G	1318
ameria, F. P	150.36	analogia à natura verborum V.	101.6	animaduerti, V.G	1363.15
ametistis, If.	1217.33	analogia If.	849.29	animalia V.G	1331.26
ametistizon, If.	1217.59	analogia fundamenta V	101.5	animalia siue animantia, vnde dicta	If. 1109
am fractus, V.	48.52	anamnesis If.	871.3	animantia V.G	1331.26
amia, F. P	150.38	Ananias If.	999.46	animatus If.	1068.17, If. 1068.16
amiantos, If.	1212.13	anancidiz If.	1113.8	animi compotem fieri N	719.19
amiculum, If.	1303.41 F. P 150.45	anapæstus If.	830.18	animo disputare N	693.18
amicitia vocabulum vnde, F. P	150.41	anaphora If.	846.10	animosi iracundi N	615.50
amicinum F.P	150.39	anas V	15.3. If. 1137.49	animositas V.G	1363.50
amiciter pro amicè N	721.44	anastrophe If.	849.18	animosus If.	1068.15
amicus, amator, V.G	1355.47, & 48	anates, morbus, F.P	251.14	animus N	714.11, If. 1090.11, V.G
If. 1067.14		ancaxia, F. P	251.26	1335.12, anima V.G	1337.19
amicetum V	12.48	anceps, F.P	151.30	anna If.	994.42
aminea vna, If.	1240.13	anceps causæ genus If.	861.51. If.	annales If.	854.28. V.G. 1367.22
aminea lagana If.	1240.18	1069.1. acutum ex vtrique parte,		annalis	1436.33
amineum vinum If.	1316.14	N. 613.18. dubium N. 613.9. duplex		annaria lex F.P	251.10
aminula F.P	150.47	N	613.10	annetion If.	1161.45
amita F.P	150.48	anchora superior If.	836.9	annona If.	1113.21
amitans V	69.37	anchusa If.	1158.27	annotare V.G	1333.10
amiternini V	2.48	ancie If.	1107.43	annuere V.G.	1341.19, N. 730.16, N
amites F.P	150.56	ancile, If.	1172.11	731.16, V.G. 1331.59. inhuere V.G	
amitimi N	800.4	ancilia V	51.23	1342.18	
ampa If.	1136.57	ancillæ If.	1072.38, F. P 151.34	annulus If.	942.43
amnochrysus If.	1212.9	ancillantur N	523.59	annunciare V.G	1358.13
Ammon If.	992.57	anci	1425.31	annus V	11.3
Ammonitæ If.	1036.15	ancitromacus If.	1185.56	annus vnde F.P	251.12, If. 942.59
Amnenses F.P	150.57	ancelabris F.P	151.40	anomaliæ If.	909.12
Amnia V	8.46 N 592.45. If. 1156.5	ancelare, F.P	151.43	anomalia V	93.44. If. 840.40
F. P 151.1		ancum	1407.33. 1398	anomiani If.	1012.41
amorbaxum F.P	151.4	ancus F.P	151.47	anquina If.	1188.23
amœna F.P	151.8	ancinum vnguentum, If.	913.14	anquirere F.P	251.14
amœna loca Verr.	116.33. If. 1181.57	ancora N	786.51	anra N	800.8
amolimini N	524.43	anchora inferior If.	836.13. If. 1187	anser V	1437
amoliri V.G	1355.43	12		anser, If.	1137.52
Amolum If.	1313.60	ancunulenta F.P	251.45	ansæ N	499.50
Amomon If.	1251.55	anceyle N	797.51	antacclasis If.	869.13
Amon If.	995.35	androdamas If.	1212.10	antarium F.P	251.15
amor N	711.2. V.G. 1335.39. V.G	androdamantus, If.	1212.16	anapodosis If.	869.7
1354.14		andromachæ V	1555	antecellere N	694.12
Amorzi If.	1036.54	andreas If.	1001.1	antecenia If.	1311.19
Amos If.	998.40	andron F.P	151.49	antefixa F.P	251.17
Amosio F.P	151.10	andruare F.P	251.52	antegradatio stellarum, If.	909.20
Ampedices F.P	151.11	anellus N	523.18	antehac V.G	1378.46
amplare, pro amplificare	769.35	anfractus N	593.18	antella If.	1326.26
Amplare anua, If.	1259.37	angelus If.	985.29. If. 985.38	antenna V	854.15. 1187.6
Amplare mīlaria, If.	1259.42	angeli If.	985.35. & 51	anteponere N	689.33
Amphidoxæ If.	870.17	angelici If.	1011.55	antes N	499.50, F. P. 251.19. If. 1199
Amphibœna If.	1121.19	angeronalia V	143.50	12	
Amphibia, genera piscium If.	1127.47	angeronæ F.P	251.54	antesignani, N	797.17
Amphibologia If.	844.18	angina N	902.45. F. P. 251.58	anteurbana, F.P	131.28
amphibrachus If.	830.16	angipottum V	17.12. V.G. 1329.23	anthracinus N	796.6
amphimacrus If.	830.16	angipottus F.P.	251.60. N. 591.23. V	anthracites If.	1211.8
amphitaba If.	1304.19	14.41		anthropomorphitæ, If.	1011.42
amphitaphæ N	789.11	angistrum If.	912.15	anthropophagi, If.	1045.1
amphitheatrum If.	1181.2. If. 1191.19	angor F.P	151.2	antrore F.P	251.32
amphora If.	1233.31	anguis V.G	1364.51. N. 592.19	antibacchius, If.	810.35
amplexa N	749.7	anguilla V	1454.15. 151.17	antipodis opposita If.	884.54
amplexari N	749.10	anguilla If.	130.18	antichristus quid appellatur If.	1014
ampliter N	772.11	anguibus, hebes visus If.	1135.40	48	

INDEX.

arcumen If.	1151.41	aries If. 984. 10 If. 911. 39 If. 1111. 37. V	46. & 91
arcus N 713. 21. V. G 1336. 49 If. 1100.		17. 59	aruales fratres PL.
15 If. 1271. 25. & 27			801. 31
arcus celestis If.	1147. 5	arilator F. P	1096. 41
ardea If.	1114. 56	1254. 54	arundo V. G
ardere, concremari N 610. 15. dole-		arieti nomen species dedit Ifid.	1350. 16 & 1148. 49
re vel irasci N 610. 25. ignoscere		1271. 44	aruspices Ifid.
N. 610. 15 festinare N. 610. 18 ful-		arioli If.	1011. 31
gorem & splendorem emittere		1011. 17	aruspicina Ifid.
N. 610. 22		ariminum F. P	1011. 30
ardum pro aridum N	525. 11	1254. 59	aruum N
area If.	1203. 33 V 7. 56. & 60	1257. 57	591. 23 F. P 155. 41
area paoprie F. P	254. 35	1257. 8	aruum & arationes V
arx V	7. 58	aristolochia If.	8. 4
arena If.	1182. 12 If. 1110. 41	arimetica Ifid. 819. Ifid. 874. 15. &	1202. 58
arenarius lapis If.	1191. 12	887. 12	arx V
arenaria pila If.	1184. 17	arido N	25. 23
areopagitz V	49. 31	aridus V	155. 42
aretina vasa If.	1318. 4	169. 49	asa Ifid.
arfaxat If.	992. 31	150. 25	995. 20
arferia aqua F. P	154. 37	atomata If.	999. 31
argea F. P	254. 40	arma If.	1185. 50
argei V	51. 18	1168. 54. & 59	ascalon Ifid.
argennon F. P	154. 43	255. 3	ascalonis Ifid.
argentifex V	69. 17	255. 7	1261. 42
argenti purgamenta If.	1126. 48	arma & armamentarium V	1127. 17
argentum, quid If.	1126. 25	12. 16	1127. 43
argentum vivum, If.	1126. 29	armelausa If.	14. 55
argeos F. P	254. 44	1300. 41	asenei Ifid.
argeos V	9. 59	1166. 35	1036. 60
argileum V	16. 11	armeniaceum malum If.	997. 16
argilla If.	1318. 1	1144. 1	Asia N. 9. 16 Ifidorus 1161. 2 &
argire, insula If.	1175. 10	10. 6. 1	
argirites If.	1121. 19	armenij If.	asia minor Ifid.
argitis genus vitis If.	1240. 31	armenius If.	1165. 58
arguere V. G	1348. 5	1039. 17	1434. 30
argumenta extrinsecus If.	884. 7	armenita V 17. 46 N 591. 74. V. G	1436. 34
argumentari & argumentis vii		1164. 46	asini Arcadici vnde dicti Ifid. 1113.
V. G 1363. 18		argumentum F. P 155. 12 If. 1170. 11 If.	50
argumentatio If.	861. 60	1111. 10. & 14	asini
argumentum V. G 1353. 20 If. 1173. 21		armiger If.	1416. 52
If. 939. 22		1068. 2	asinus & asellus Ifid.
argumentum ab antecedentibus		armillæ If. 1038. 21. & 27 F. P. 255. 15	1113. 36
If. 883. 40		armillum N 194. 7 F. P. 255. 20 N	13. 51
à causis If. 881. 13		125. 22	asparagi V
à comparatione If.	884. 1	armilustrium V	255. 44
à coniugatis If.	883. 49	34. 23. F. P 155. 22	asparagus Ifid.
à coniugatis primum If.	883. 11	255. 25	1261. 6
à consequentibus If.	883. 36	117. 2	asper
à contrariis If.	883. 31	arquati V. G	1471. 16 V. G 1351. 24
à differentia If.	883. 29	1336. 51	aspera vox Ifid.
ab effectis If.	883. 58	713. 14	897. 34
à genere If.	883. 19	arquatus N	777. 41
à nota If.	883. 5	101. 42	asperum N 704. 50 exasperatum
à partibus If.	883. 3	arquires F. P	N 621. 31 insuave N 621. 27
à repugnantibus If.	883. 44	128. 26	nocens N 621. 30 non leue N
à simili If.	883. 24	arquis N	621. 31
à specie If.	883. 12. 22	721. 22 V. G 1336. 50	asphodelus Ifid.
à toto If.	883. 59	912. 6	1159. 16
argus N	718. 50 F. P 254. 47	18. 52. If. 1065. 16	aspicere V. G
arguari, loquaciter proloqui N	621. 17 sub filire N	1013. 37	1349. 56 V. G 1328
621. 17	621. 31	705. 12 If. 1068. 13	aspicio V
argutum iri F. P	254. 49	1332. 54	43. 23
argutum, andax N 619. 41 letum N		1377. 60	aspiratio Ifid.
619. 46 malitiosum N 619. 41		1408. 2	8
parvulum N 619. 45 sonans N		1415. 36	aspiratio Ifid.
619. 39		817	1121. 43
argutus If.	1067. 33	ars If.	1362. 37
aricinus ager V	7. 67	ars circi If.	136. 59 F. P 255. 46
aridum, acutum N 621. 5 horri-		1277. 16	aspe nutrices N
cum N 621. 5 lucidum N 621. 8		arsacidæ qui fuerunt appellati If.	55. 16
proprie F. P 254. 50 purum N 713		1046. 44	aspeclæ V G
7 fictum N	621. 3	arsc F. P	1319. 10 Ifid. 1069. 23
		125. 28	aspeclæ vnde N
		1294. 55	55. 21
		255. 33	aspedo N
		897. 19	518. 25
		823. 5	assensit N
		1213. 48	748. 31
		1107. 41	assequi V. G
		1216. 42	1350. 25
		1787. 12	asserere manu V. G
		921. 26	1376. 32
		1378. 35 If. 1094. 34	asseret Ifid.
		918. 53	1197. 1 F. P 155. 47
		255. 34	assessor N
		1285. 9 V 17. 17	518. 16
		819. 9. & 10	asiduus V. G
		67. 23	1371. 39 Ifid. 1069. 14
		255. 37	asipondium V
		769. 4	28. 14
		1012. 5	aspiratum apud antiquos F. P
		591. 26	48
		591. 24 F. P 155. 38 If. 1096	aspiet V. G
			1355. 25
			assulatio
			514. 12
			assum V. 39. 43 N 527. 7 V. G
			1376. 7
			Ifid. 1314. 14
			assumptiva translatio Ifidorus 860
			19
			asuria Ifid.
			1161. 27
			asurij Ifid.
			1038. 12
			asuriorum imperium Ifidor. 1035.
			53
			astra Ifid.
			308. 6
			astrion Ifid.
			1210. 50
			astrologi Ifid.
			1011. 49
			astrologia Ifid.
			901. 50

INDEX

carpentarius l. 1071.16
 carpentarius l. 1196.37
 carpentum Pompaticum l. 1313.38
 carpere attenuare N. 116.59.ape-
 rire N.616.60 auferre N.617.4
 decerpere N. 617.4.pascere N.
 617.11 celeriter praterire N
 617.8
 Carpoctatiani l. 1011.18
 catra N 194.56
 Carra, ciuitas l. 1185.18
 carracutium l. 1313.43
 carrus l. 1313.33
 catra unde dicta l. 959.54
 catra teneotica l. 960.1
 falcica l. 960.3
 corneliana l. 960.4
 emporetica l. 960.6
 augustea regia l. 959.57
 libiana l. 959.59
 hieratica l. 959.60
 cariarum vltus l. 959.48
 cathada l. 1187.10
 carthagenensis provincia l. 1171.14
 cathago spartaria l. 1190.31
 caribulum V 21.54
 cartilagineus l. 1097.11
 casa F. P 164.14
 casa habitaculum agreste l. 1101.11
 casaria F. P 164.25
 cascum V 50.16
 cascum, antiquum F. P 164.16
 Casdei, qui nunc Chaldzi vocantur
 l. 1038.31
 casus V. 19.31. N. 597.10. l. idor.
 1315.1
 casina fabula F. P 164.18
 casmenzi V 50.10
 casnar V 50.47. F. P 164.31
 casmillus V 51.21
 Caspius finus l. 1153.19
 castabundus V 33.31. F. P 164.31
 castis via F. P 164.33
 castia l. 151.60
 casticulum F. P 164.34
 castila F. P 164.36
 castinum forum V 50.41
 castus l. 1171.44. l. 1188.51
 castum N 508.33
 casta F. P 164.37
 castanea l. 1145.53
 casteria locus N 51.11
 castigare, reprehendere N. 616.46
 increpare N 616.46 vindicare N
 616.54 vnire N 616
 castitas N 595.46. N. 711.37. V. G
 134.1.26
 castitudo N 531.45
 Castor & Pollux V 14.11
 castor V. G 1178.49
 castores unde dicti l. 1118.18
 castra N 597.43
 castra quid sunt l. 1048.53
 castrensis corona F. P 164.39
 castrum l. 1140.40
 castula N 794.36
 castum quid. N. 636.16 religiosum
 N. 636.18 a furtis abstinens N. 936
 13 suauis N. 636.16 incundum N
 636.16
 castus N. 694.54. l. 1070.33
 casta simile V 97.30
 castule V 68.19

casula l. 1034.4
 casus V 67.49 V 97.41 F. P 164.41
 l. 815.19
 cata V 51.52
 catarchus F. P 164.46 l. 847.50
 catamitum F. P 164.49
 catampo F. P 154.51
 cataphrati N 799.11
 cataphrygis l. 1012.18
 cataplisma l. 911.41
 catapotes l. 1188.31
 catapolla l. 911.31
 catapulta N 795
 catarrus l. 917.50
 cataleue l. 864.39
 catax F. P 164.51 N 497.8
 carechumenus l. 1008.3
 categoriz ent appellata l. 877.11
 categoriarum species l. 876.18
 cateia & Caia l. 1170.18
 catella N 596.50. l. 1308.15
 catelli N 537.1
 catenz l. 934.57
 catena l. 1314.15
 cathartica medicamenta l. 911.30
 cathari l. 1011.22
 catholica l. 1007.39
 catholicus l. 1007.5
 catij 1416.1
 catillare PL. P 804.12
 catillatio F. P 174.56
 catillones F. P 194.39
 catinum V 21.17 l. 1319.30
 catinus N 791.51
 Cato 1431.21
 catones appellantur F. P 164.60
 carularia porta F. P 164.1
 caruli quid dicuntur l. 1119.18 N
 741.10
 catulina cato F. P 165.7
 catullire N 534.53
 catulus F. P 165.9 catellus V 86.48
 canis pro sapientie N 537.55
 caudecz F. P 165.11
 caudex 1435.47
 caudicaria naues F. P 165.13
 caudinus 1435.55
 cauea V 6.30
 cauere N 711.57. N. 730.14 V. G 1341
 24
 caui proprietat N 746.45
 cauiates hostiz F. P 165.15
 caule V 6.30
 cauillantur N 535.54
 cauillatio F. P 165.19
 cauillum F. P 165.20
 cauitio F. P 165.21
 caudacus quid dicitur l. 1131.51
 caulis V 18.41. N. 536.19. l. 1160.51
 caupo l. 1071.6
 caupones l. 1119.41
 causa l. 1173.1. & 10 V. G. 1319.14
 V. G 1331.51 V. G 1364.5
 causa redintegrata l. 931.60
 causales coniunctiones l. 838.35
 causari N 511.56
 causa N 710.18
 cauterium l. 1316.43
 cautes l. 1109.58
 cautio N 761.8
 cautus l. 1021.5
 cauum V 6.12 & 31
 cauum adium V 26.51

cauum a chao dictum F. P 165.16
 Cayphas l. 1031.19
 Cecropidz, qui fuerunt vocati isid.
 1046.45
 Cecrops Atheniensium Rex Isidor.
 1040.45 isid. 1188.40
 cedere isid. 931.44 abire N 616.16
 succedere N 616.11 dare D 616.
 23 recedere N 616.16 obsequi N
 616.18 euitare N 816.31 incedere
 N 616.35
 cedo V. G 1335.18
 cedrus isid. 1246.39
 cedunt, petunt N 616.38
 celare N 717.19 V. G 1340.30
 celebre N 114.14
 celebrescat N 514.4
 celebritas isid. 968.11
 celer isid. 1071.41 V. G 1334.18
 celeratim N 531.44
 celeritas N 710.48 V. G 1369.11. V. G.
 1379.16 V. G 1319.36
 celeriter currere N 717.19
 cella isid. 1195.16
 cellarium, quid l. 1198.3 V. G 1365.31
 celia isid. 1317.17
 celibatus hasta F. P 165.31
 celones isid. 1186.17
 celox N 781.59 PL. 805.40
 celsus ex graeco xlaas F. P 165.46
 isid. 1070.11
 Celtiberi, ex Gallia celticis isidor.
 1043.41
 cenatus N 536.12
 Ceneris isid. 1114.3
 cecina vrbs F. P 165.47
 cenobitiz isid. 1006.19
 censere F. P 165.49 succensere N
 636.37 N 777.1 existimare N
 636.19 arbitrari N 636.19 V. G 1371
 57
 censo hastaria V. G 1371.58
 censor V 1517
 censores dicti F. P 165.55 isid. 1051.4
 V. G. 1371.1
 censorinus 1438.48
 censorium N 704.48
 censui agri V. G 1371.60
 census N 591.40
 centaury isid. 1255.19
 centaurion F. P 166.1
 centaurus chiron isid. 911.49
 centaurus isid. 1119.9
 centenu quid appellatur l. 1177.44
 centenarium isid. 1231.56
 centenaria canz F. P 166.3
 centones N 535.14
 centones quid. isid. 854.31
 centupeda isid. 1124.40
 centuria V 7.38
 centuria in agris F. P 166.19
 centuria quid. l. 1049.5. l. 1204.59
 centuriz V 16.30
 centuriata comitia F. P 166.15
 centuriata N 491.15
 centuriatus ager F. P 166.24
 centuriones F. P 166.27
 centuriones N 777.19. l. 1047.47
 centussis V 12.17
 cepa isid. 1161.41
 cepe N 977.48
 cephalia isid. 917.11
 cephanes isid. 997.12
 Cepha

I N D E X.

Cepha If.	801.21	Cestus V.G	1365.55	Chrysoecolla If.	1194. 40. &	1121.15
Cepus, cepit V.G	1346.30	Cetarij genus piscatorum N	510	chrysolampis If.		1121.7
Cepio	1397	49		chrysolectus If.		1121.3
Cera If.	959.33	Cete If.	1128.22	chrysolitus If.		1121.2
Ceram ferro ne adito If.	959.39	Ceteri colores finguntur If.	1194	chrysophis If.		1121.1
Ceratus If.	1144.50	8		chrysoprassus If.		1121.45
Cerastes If.	1123.11	cerura If.	991.11	chrysoprassus If.		1121.37
Cerastibola V	54.34	cetra N 198.16.N	530.10	chus If.		991.34
Cerates If.	1230.52. & 54	cette significat dicite N	531.33	cibarium n		556.35
Ceraunia vix If.	1240.10	chalcantum If.	1209.5	cibarius panis If.		1113.16
Ceraunij montes If.	1180.37	chalcites If.	1121.25	cibicida n		533.22
Cerauniorum duo genera If.	1210.35	chalcedonicum F.P	1266.51	cibilla V		1047
Ceraunium If.	835.58	chalcosmaragdus If.	1215.13	cibus V.G 1351.50. If.		1318
Cerberus inferorum canis If.	1108.41	Chalxorum gens If.	1055.54	cibus ex græce r. r		1267.7
Cerceris V	15.8	chalybs If.	1197.6	cibidum If.		1310.46
Cercolopis F.P	1266.29	chamædracomes If.	1125.10	cicada If.		1141.10
Cercopa r. r	1266.31	chamædryas If.	1156.48	cicatrice r. r		1267.10
Cercopitheci quid sunt If.	1119.44	chamæleon If.	1158. 30. &	cicatrix If.		920.41
Cercurus N	785.22	1256.45		ciccum r. r		1267.41
Cerdoniani If.	1011.59	Chanangorum If.	1159.20	cicendula If.		1140.51
Cereos dabant F. P	1266.34	Chanangorum decem gentes If.	1056.15	cicer If.		1128.19
Ceres V 13. 48. If.	1028. 18. &	Chanaxi If.	1039.19	ciceretius		1435.29
1237.3		chaos F.P	1266.57	ciceres n		556.8
Cerebrosi N	495.6	character If.	1326.40	cicerones		1433.31
Cereus If.	1121.41	characterismus If.	871.9	cicindela F.P		1267.13
Ceriti & larvati n	508.15	charibdis If.	1154.8	ciconia If.		1115.48
Cermalus r. r	1266.37	charientismus If.	850.39	ciconia If.		1114.22
Cernere V.G	1318	charistum marmor. If.	1114.22	cicum V		57.4
Cernere amittens N 631.37. audire		charitas If.	1009.21	cicum F.P		1267.16
N 631.41. cedere N 631.54. con-		charon If.	1026.50	cicurate V		56.59
sendere N 631.47. dimicare N		chara N	595.19	cicutigenium V		57.1
631.54. iudicare N 631.43. videre		chelidonia If.	1119.1. &	cicutinus		1431.35
N 631.31		chelidoniarius gladius If.	1269.36	cicuta If.	1248.54. &	1258. 33
Cernere hereditatem N	631.55	chelonites If.	1123.11	cidaris If.		1307.5
Cerno V	43.4	chelydeos If.	1123.50	cilia quid sunt If.		1093.16
Cernuabant N	494.28	cheriniani If.	1011.21	cilices If.		1037.25
Cernui locci If.	1312.2	cherubin If.	990.6	cilicia If.		1166.50
Cernuus N 494.19. F. P 166		chilarchæ If.	1047.45	cilicia, velamenta If.		1304.41
38		chiliasæ If.	1011.25	cilindrus If.	894.31. &	1315.10.
Cerolienfis V.	10.15	chilo V.G	1372.34	ciliun F.P	1267.18. If.	1190.20
Ceronia V	10.20	chilo dicitur F.P	1267.1	cillere If.		1385.19
Cerretus r. r	1266.39	chilones	1440.41	cillibæ r. r		1267.10
Cerrones F.P	1266.40	chimæra, triformis bestia If.	1109.1	cilluntur If.		1095.24
Certamen n 195.1. V. G 1317		1109.1		cilo V.G		1372.35
19		chios insula If.	1177.24	cilonæ		1439.46
Certare, contendere N 618. 33		chirographa V.G	1163.51	chilonæ V.G	1361.34. &	36
præuenire N	628.34	chirographum If.	930.24	cicum diuisum n		655.35
Certum N	776.7	chirurgia If.	910.54. &	cima If.		1160.59
Certatio N 195. 3. certamen		chlamys N	788.35	cimæ quid vocantur If.		1142.24
V.G	1315.30	chlamis If.	1301.59	cimbri F. P		1267.11
Cerratur N	750.55	choaspis If.	1157.10	cimædia If.		1218.41
Cerrissant N	514.32	choaspites If.	1116.17	cimex If.		1127.26
Certum V.G	1334.13	choenica F.P	1267.5	cimicia If.		1157.33
Cernaria ouis F.P	1269.44	cholera quid If.	915.17	cimmerij F.P		1267.12
Cerus V. 10. 52. V.G	18.24	choragium p. l. 805.17. F.P	1267.6	cinnædi dicti saltatores n		486.27
Ceruicælia If.	1304.18	chorea If.	990.15	cinamomum If.		1251.45
Ceruinus color If.	1115.4	choriambus If.	830.40	cincia F.P		1267.18
Ceruina If.	1317.15	chorus If.	970.7	cincinnati		1439.45
Ceruiz V. G 1365. 34. If.	1094.58	chria If.	864.16	cincta F. P		1267.30
Cerus F.P	1266.44	chrisma If.	981.36. &	cinctus If.		1309.33
Cerussa If.	1295.56	Christus If.	840.5. &	cinctus & cingulum V		10.18
Cerum unde dictus If.	1112.8	chromaticus If.	1071.22	cinctus Gabinus If.		1302.20
Cesper F.P	1266.46	Xerxes If.	915.58	cinefactum N		56.38
Cespites If.	1240.51	chronia If.	917.10	cineceus color If.		1114.44
Cessare V.G	1356.46	chronicon If.	951.20	cingula If.		1326.27
Cessio If.	912.42	chronica If.	957.1	cinguli appellabantur homines		
Cesso V.G	1379.25	christianus If.	1006.50	F. P		
Cestillus F.P	1266.48	chrisa insula If.	1175.19	cingulo noua nupta F. P		1267.38
Cestis pro cestibus N	781.15	ciryæte If.	1121.58	ciniij quid dicuntur If.		1111.48
		chryseberillus If.	1115.35	cinis n	596.16. If.	1107. 11
				incendium If.		1136.20
				cinabaris If.		1194.31

INDEX.

Cinnus quid N 116.44. & 717.43
 potionis genus N 107.38
 Cinomis lfid. 1141.15
 Cinxiz F.P 167.41
 Circanea F.P 167.44
 Circe lfid. 1010.29
 Circinus lfid. 1197.25
 Circites F.P 167.46
 Circius N 111.37
 Circularis numerus lfid. 892.25
 Circuli V 19.20
 Circulus N 494.12
 Circulus quid lfid. 1092.53
 Circulus Antarcticus lfid. 905.15
 Circulus Arcticus lfid. 905.1
 Circulus *Arqueus* de Tropicus lfid. 905.17
 Circulus *Stende* vel tropicus lfid.
 Circumcelliones lfid. 1014.9
 Circumferre, lustrare N 612.59
 Circumflatus aerentis lfid. 812.41
 Circumforatus lfid. 1071.24
 Circumnectum V 21.50
 Circumire N 674.36
 Circu. Iulianum F.P 167. 47. lfid.
 — 1181.21
 Circumpedes V.G 1351.49
 Circumspicere N 674. 11. V.G 1358
 20
 Circumtextum V 11. 51. lfid. 1301.38
 Circus N 494. 11. & 717. 10. V. G
 1139.6 lfid. 1195. 14 & 1176.13
 Circus Flaminius V 25.16
 Circus maximus V 15.38
 Circus ad Murcium V 15.50
 Circi quid N 119.7. lfid. 1092.11
 Cislipina lfid. 1170.96
 Cistum vehiculi genus N 131.39
 Cispus mons V 10.41. F.P 167.48
 Cis pro ultra N 135.39
 Cista N 135.21
 Cistella p. l. 106.12. lfid. 1311.10
 Cisterna F.P 167.50
 Cistula, Cistella V 86.44
 Citare, incitare N 635.41. laudare N
 635.44. prouocare N 635.41. voca-
 re N 635.19
 Citeria appellabatur effigies F.P
 167.51
 Citerior Hispania lfid. 1171.16
 Cithara lfid. 899.15
 Citharæ ac psalterii repertor quis
 lfid. 898.40
 Citharisen V 69.47
 Cithi, id est Cyprii lfid. 1037.17
 Citherea lfid. 1176.59
 Cincula lfid. 911.34
 Cimus F.P 167.58
 Citior comparativum F.P 167. 60
 Citius V.G 1329.32
 citocacia lfid. 1258.11
 citrix lfid. 1244.11
 citrosa lfid. 1300.6
 citrosa vestis F. F. 168.3. lfid. 1300.
 6
 citum, celere N 635.35
 citum, celere N 635.33
 citum N 635.35
 cituma N 131.51
 citrus N 132.17
 Cives Romani cur dicti lfid. 1055.
 36

clues unde vocati lfid. 1050.13
 cluica corona F. F. 168.4. V.G 1374.
 35
 civile bellum lfid. 1165.16
 Civilis Astronomia lfid. 874.44
 ciuitas N 715.31. V.G 1171.16. & 1337
 16. lfid. 1190.51
 ciuitas proprie quid dicitur lfidor.
 1191.38
 ciuium nomina lfid. 1050.11
 clacendix F.P 1298.8
 clades v. o 1358.48
 clam v. o 1314.51
 clam à clauibus dictum F. F. 168.
 9
 clamorosus lfid. 1071.7
 clandestino N 104.41
 clara vox lfid. 897.41
 claret N 131.57
 claritas V.G 1333.30
 claritudo N 119.55. V.G 1333. 31. F.P
 168.11
 clatus lfid. 1070.30
 classes lfid. 1040.41
 classes clypeatæ F.P 168.12
 classica quid sunt lfid. 1168.44
 classici testes F. F. 168.14
 classis lfid. 1285.33
 classis procincta F.P 168.16
 claua F. F. 168.17. lfidor. 1270.35
 clauata dicuntur F. F. 278.18
 clauas socii lfid. 1311.3
 claudere N 690.50
 claudere, circumuenire N. 635. 18
 includere N 635.24. obistere N
 635.26
 claudiana conitua F. F. 168
 24
 claudij 1416.36
 clauis lfid. 1297.4
 clauis lfid. 1314.14
 clauis F.P 168.31
 claustra V 49.39. lfidor. 1199.
 17
 clausula F.P 168.33
 clausula quid lfid. 814.7
 clauus lfid. 1287.23
 clauus annalis F.P 168.35
 clauus V.G 1358.33. & 35. & 1355.
 16. lfid. 1070.45
 clepere v 1715. N 495.51
 clepsere v 17.14
 clerus & clericus unde appellan-
 tur lfid. 1004.3
 elibanitius panis N 1315.45
 elibanus lfid. 1198.33
 eliens v. o 1329.11
 clientam pro cliente F. F. 168
 39
 clientela v. o 1380.18
 clientes lfid. 1071.49
 elimora lfid. 1104.40
 climax lfid. 868.17
 clingere F.P 168.40
 clitella F.P 168.41
 clivis auspicia F. F. 168.48
 clivofum lfid. 1306.20
 cliuus N 134.19
 cliuus Publicus v 16.18
 cloacæ F.P 168.51
 cloacæ quid sunt lfid. 1192.48
 cloacale flumen F. F. 168.51

clodas lfid. 1072.49
 cloelia familia F.P 168.55
 cloelæ F.P 168.57
 cloelij 1416.12
 clucidatum F.P 168.59
 cluentij 1416.18
 cluet n 137.15
 clumac F. F. 168.60
 clunæ F.G 169.4
 clunes Ver, 116. 56. N 1395
 34
 clunes quid vocatur lfidor. 1098.
 7
 clupeat V 434
 clupeum V.G 1331.54
 clunacium F. F. 169.1
 cluteum F. F. 169.8
 clypeat n 133.7
 clypeum V.G 1331.4
 clypeus = 1395. 22. F. F. 169.31. v. o
 1360.58. lfid. 1271.3
 cnaij 1425.6
 cnazus 1416.11
 cnasonar F. F. 169.15
 cnephorum F. F. 169.17
 cncus 1398
 coagmenta n 107.4
 coagulum n 498.53. & 53. & 107.6
 coarguere v. o 1348.5
 cochlear lfid. 1232.14
 coelacæ F. F. 169.21
 coeleas lfid. 1318.34
 cocles 1440.16
 cocetum F.P 169.19
 coctiones unde dicti F. F. 169.23
 coctum lfid. 1314.10
 coctum pro ad coquendum n
 771.1
 cocula F.P 169.30. lfid. 1310.35
 cocytus lfid. 1182.51
 coda n 1312.27
 codeta æger F. F. 169.35
 codex lfid. 960.59. & 1319.15
 codicellus lfid. 929.51
 codicellum lfid. 929.43
 coelebs lfid. 1070.37
 coeles lfid. 1070.36
 coeleth lfid. 994.17
 coelibatus p. l. 801.44
 coelicola lfid. 1070.40
 coelij 1416.25
 coeliolus V 10.13
 coelus ciuias lfid. 1037.4
 coelus mons V 10. 4. F. F. 169.36
 coelum lfid. 1144.16. & 39. & 902.39
 Deorum domicilium n 614.31
 corna lfid. 1115.15. & 31
 cornaculum lfid. 1195.15
 cornum lfid. 1107.40
 corpere n 114.6
 copia futurum tempus F. F. 169.
 41
 coruleus V.G 1331.40
 curulus V.G ibid.
 coxtaneus lfid. 1071.35
 cogere, coartare n 635.22. cor-
 radere n 614. 56. imprimere
 n 635. 11. in vnum colligere n
 635. mulgere n 635. 15. subi-
 gere n 635. 3. stringere n
 635. 18. virgere n 634.59. & 70.
 19

INDEX.

Cogitare V 37. 16. N 715. 48 V. G. 1337.57	columis If. 1071.53	communione sal If. 1108.30
Cognoscere, estimare N 640.37	columna Meniana N. 520.12	commune spanum If. 1149.44
Cogitatio F.P 169.46	columna F.P 170.11. If. 1192.16 & 1100.31	communes contunctiones If. 828.33
Cogitatio F.P 169.47	columnarum rotundarum genera quatuor If. 1100.35	communes syllabae If. 819.17
Cogitatione perquirere N 710.40	columna hastilia F.P 170.12	communio V.G 1331.36
Cognati unde dicti If. 1056.8	colustra N 511.11	communis annus If. 967.11
Cognitione fratres If. 1056.38	colus N 594.12	communis diuisio If. 931.14
Cognitor V.G. 1361.18 F.P 169. 50. If. 1071.48	colustrum If. 1315.3	communis V.G 1331.35
Cognomen N 533. 4. If. 815. 48. N 1397	colossus F.P 170.7	communus pro communiter N 791.13
Cognomentum If. 815.51	columba V 14.38	comedi qui appellati If. 1018.44. & 1150.9
Cognoscere N 588.5	comae quid sunt If. 1091.9	comediae unde F.P 170.31
Cognoscere, audire N 640.37. nosse N. 640	combibones N 504.34	compages N 519.39
Cohors V. 16 13. If. 1100.59	comedim pro comedam N. 530.57	compagia quid If. 1090.59
Cohortare N 750.25	comedio, onis V.G 1371.6	comparare, apparare N. 630.10
Cohum F.P 169.16. V.G 1371.17	comedum dixerunt F.P 170.13	conungere N 619. 51. adquare N 619.54 sociare 619 51. componere N 619.59 machinari N 619.60. confirmare N 630. 1 constitui N 630. 3 emere N 630. 16 aestimare N 634.18 dare N 630.33 V.G 1331.49
Coinquire F.P. 169.60	comes V.G 1319.10	comparatio If. 815.3 & 860.29
Coire V G 1331.51	comedones N 516.15	comparatiuus gradus If. 815.8
Colaticus lapis If. 1113.13	comesor If. 1071.4	comparat pro compescuit F. P 170
Colabella N 514.44	comest pro comedit N 519.17	compascuus ager F. P 170. 38 If. 1101.11
Colatum If. 1316.12	cometes quid If. 910.17	compedes N 498.16. If 9.4.14
Colere, diligere N 616.4 inhabitare N 515.57. exercere 515.10. ornare N 616.10. pati N 616.11. venerari N 615.53	cominiy 1426.16	compendium Varr. 10.13. N 597.11 V.G 1312.4
Colica passio If. 919.7	cominus V.G 1319.39	competere pro cōpescere F. P 170. 40
Coliuthani If. 1011.54	comissatio F.P 170.16	compertus dicuntur homines F. P 37.140.41 N 497.11
Collare N 501.36	comitaller pro cubillet N 531.48	compescere F.P 170.43
Collectio vel ratiocinatio If. 860.47	comitium V 35.58	compescet N 715.50
Collega If. 1071.33	comitia centuriata F 144.58	compes quid sunt If. 1191. 10 & 1206. 1
Collegiati qui dicuntur If. 1051.4	comitialis morbus If. 179.35	competens N 675.31. If. 1008.6
Colles V 7.42	comitiales dies F.P 170.20	competere quid N 641.1
Colligatus If. 1071.16	comina If. 834.6 & 866.55	competere, rei cuiusque meminit N 641. 5 constanter valere N 641. 6 pat esse vel simile N 641.1
Colligere, auferre N 639. 33. celare N 339.31 mollire N 635. 1. reficere N 639. 19 suppressere N 639. 31 in vnum redigere N 639	commalaxare N 510.4	compilare F.P 170.47
Collina V 11.36	commandatur N 751.56	compilator If. 1071.13
Collis Latialis V 11.6	commendare N 681.51	compita N 191.7
Collis Mutialis V 11. 1. Quirinalis V 10. 56 Salutaris V 11. 3 Viminalis V 10.55	commemorare N. 515.4. & 691.55	compitilia V 34.47
Collisio If. 141.54	commemoramentum N 131.6	compitalia festa F.P 170.48
Collocare N 681.55	commentacula virgae F. P 170. 23	computum V 37.29
Colloquium V 39.20. V. G 1376.16	commentaculum F.P 170.16	complanare N 619.10
Collum N 597.26. If. 1094.54	commentaria If. 958.14	complecti N 750.10
Collus F.P 170.1	commentum N 531.37	complex If. 1071.16
Collutiles N 511.17	commentum If. 931.55	complexus N 135.57
Colluuiaris portus F.P 170.3	commer- re V.G 1354.12	compluriens F.P 170.50
Collutio N 510.1	commereri V.G 1359.46	compluium V. 16 59 If. 1100.14
Collyria If. 911.39	commetare N 514.10	componere, finire, N 618.37. recreare N 618.40 lenire N 619. 43
Colobium If. 1300.31 & 1300.22	commictilis N 510.31	disponere N 618. 45 constituere N ibidem, comparare N 618.50
Colocynthis If. 1151.14	comminisci V 37.34	ornare N 618.60 colligere N 619. 2 simulare vel fingere N 619.5. coniungere N 619.11 redimere N 619.11. reficere N 618.40
Colon If. 834.12. & 866.59	commissatio V 56.54	comportare V.G 1349.44
Coloni If. 1051.19	commiserescimus N 750.33	compos N 741.8 & 770.9
Colonia If. 1193.42	commissura If. 1297.8	compositi numeri If. 889.14
Colonus If. 1071.44	committere proprie F.P 170.18	compositus N 704.19
Colophon F.P 170.5	committere, effigiare N 615.4	compraedes F.P 170.53
Color equorum If. 1114.19	sociare N 615. 7 iungere 615. 7 derelinquere N 615. 11 donare N ibid. 11 facere N 615. 14. initiare N 615. 13 permutare N 615. 17 credere N 615. 17 V. G 1331.14	compressus N 741.43
Colores If. 1194.3	commodare, maturare N 640.16	computum V.G 1374.4
Colore nascantur If. 1194.7	V.G 1311.31 & 1310.7 cum commo do dare N 640.31	
Coluber N 197.3	commodum, vile N 636.3 conueniens N 636. 4 totum N 6.6. 6 apium N 636. 4 integrum N 636. 5. If. 931.48 V.G 1355.58	
Colubrum If. 1311.41	commodus V.G 1314.18	
Colui V 92.18	commouere V.G 1379.15	
Colum If. 1305.57	commouere N 688.9	
Columbaria If. 1186.54	commouet N 719.19	
Columba If. 1138.41. V.G 1347.31	commugentio F.P 170.31	
Columbinus lapis If. 1191.19	commune genus If. 815.17. & 817.44	

I N D E X.

comptus F. P. 170. 34. lfid. 1074.	637. 10	conuicta F. P. 171. 47
conatus N. 391. 31	contactus cura V. G. 1356. 3	coniuratio militum genus lfid. 1049. 33
conaudium F. P. 170. 38	conferre N. 737. 7	conlatia F. P. 171. 48
cocalfacere N. 335. 49	conferre, contollere N. 637. 6. con-	conlatium sacrificium F. P. 171. 32
concallum N. 334. 14	ferre N. 717. 8. comparare N.	conlatius venter F. P. 171. 54
concedere, dare N. 637. 33. per-	637. 10. transferre N. 637. 12. &	conluere F. P. 171. 57
mittere N. 637. 33. contenti-	693. 31	conubium lfid. 1066. 33
re N. 637. 60. credere N. 637.	confessio lfid. 616. 17	conon lfid. 894. 31
60. cedere N. 638. 4. receder-	confessio, conitatio V. G. 1359. 11	conopeum lfid. 1288. 55
re N. 638. 4. & 129. 36. V. G. 1331	confertus F. P. 171. 35	conquiescere N. 131. 16
12. V. G. 1340. 36	conficere, frangere N. 637. 25. col-	conquirere F. P. 171. 59
concedo V. G. 1379. 8	ligere N. 637. 16. facere N.	conregione F. P. 171. 40
concelebrare, commouere N.	637. 35. explicare N. 637. 41. con-	construere F. P. 171. 1
640. 13	sumere N. 637. 44. finire N.	consanguinei qui vocantur lfid. 1056
concentor lfid. 1005. 36	637. 45	14
conceptus ferix F. P. 172. 60	confictant V. 39. 9	conscius N. 715. 33. V. G. 1338. 1
concertare N. 489. 13	confidentia N. 633. 4. duritia N.	conscribere M. G. 1346. 33
concertatio V. G. 1357. 16	633. 5. patientia N. 633. 6. te-	conscribillant N. 130. 16
concessio lfid. 860. 21	meritas N. 633. 8. audacia N.	conscripti dicebantur F. P. 172. 3
concessus N. 701. 2	633. 8. constantia N. 633. 11. V. G.	conscripti milites lfid. 1048. 33
concha & cochlea lfid. 1131. 7	1356. 1	consecrare V. G. 1319. 35
conchilium lfid. 1305. 10 & 16	confidentia fidentis discretio V. G.	consecrator N. 754. 12
conciare N. 334. 19	1344. 4	consecratum M. 709. 4
conciliari V. 37. 32	confidens N. 733. 30. & 31	concedo vnde N. 518. 25
conciliabulum F. P. 171. 3	confiteri N. 718. 40. V. G. 1340. 4.	concordia sacra F. P. 171. 6
conciliatrix F. P. 1315. lfid. 1071.	V. G. 1357. 1	conlequi, sequi N. 638. 13. adipi-
11	confinitis lfid. 10. 71. 43	61 N. 638. 19. exprimere N. 638.
conciliij nomen quid lfid. 96. 1. II	conflagres F. P. 171. 37	23. definire N. 638. 14. V. G. 1350.
concilium V. 37. 30. F. P. 171. 7	cenuges N. 518. 12	14
concinnare F. P. 171. 9. N. 507. 35. &	confordisti F. P. 171. 39	conferere V. 40. 33. miscere N. 638.
516. 45. & 334. 49. concinere V. G.	confrages lfid. 1181. 38	27. inferere N. 638. 30
1372. 25	confugela antiqui F. P. 171. 40	conferere manum V. G. 1376. 31
concinne loqui V. 39. 15	confusa vox lfid. 819. 10 & 11	conseruare V. G. 1358. 15
concio V. 19. 19. F. P. 171. 11	confusus lfid. 1071. 35	confidens lfid. 1070. 58
concionator lfid. 1070. 50	confutare, commouere N. 625. 34	considerantius V. G. 1319. 31
concipilauisti F. P. 171. 17	opprimere N. 625. 36. conuin-	considerare F. P. 171. 8
conclamatum V. G. 1380. 19	cere 615. 36. & 512. 32	consideratius V. G. 1319. 31
conclauata F. P. 171. 19	confutatio V. G. 1360. 23	consilium vnde F. P. 171. 10. V. G.
conclauia F. P. 171. 21	congenerat N. 511. 30	1356. 31
concleratus lapis lfid. 1191. 17	congenulare N. 515. 37	consilium F. P. 171. 15
conclusio inductionis lfid. 861. 19	congenulare N. 515. 37	consilium F. P. 171. 16
concors N. 510. 26	congerito V. 515. 42	consistere N. 706. 18
concordia V. 14. 14	congrones PL. 806. 9	consuetudo N. 594. 38
concordia N. 333. 34	congermanescere N. 514. 38	consuetus ager lfid. 1101. 59
concors lfid. 1070. 47	congiarium lfid. 1131. 19	consobrii N. 800. 7. lfid. 1056. 60
concupia N. 335. 17	congium lfid. 1131. 33	V. G. 1359. 42
concupium V. 515. 35	conglomerare N. 514. 35	consolare N. 751. 16
concula lfid. 1131. 16	cognoscere, peripicere N. 640. 44	consolator lfid. 985. 41. & 1070. 7
condeperere N. 101. 7	agnoscere N. 640. 53	consonantes lfid. 812. 14. & 34
condere F. P. 171. 13	congruere a gruibus F. P. 171. 41	consors lfid. 1071. 38
condere, abscondere N. 615. 44	congruus polypus lfid. 1130. 47	consors V. 40. 38
constituere N. 615. 46. conse-	conicetarium N. 515. 14	consortium M. 595. 31
crare N. 615. 49. potiri N.	conictor F. P. 171. 43	conspicuum N. 511. 8
615. 50. consecrare N. 693.	coniecturalis status lfid. 860. 1	conspicimus V. G. 1349. 56
35	conifer cyparissi lfid. 1246. 46	conspicio V. 41. 21
condi PL. 804. 26	conillere, iacere N. 636. 40. colli-	conspicione V. 47. 60
condere F. P. 171. 28	gere N. 636. 44. certare N. 636. 45	conspontii F. P. 171. 39
condictio in diem F. P. 171. 19	agere N. 636. 47. furari N. 636. 50.	conspontor F. P. 171. 18
conditaneum N. 516. 46	auferre ibid.	constans lfid. 1070. 56
conditiones lfid. 930. 44	conitum F. P. 171. 44	constare N. 701. 41
conditum lfid. 1316. 41	coniugatio lfid. 817. 31	constat, valet N. 639. 4. consistit N.
condofacere N. 510. 21	coniuges lfid. 1065. 30	939. 4. compositum est N. 639. 8.
conducere, emere N. 639. 33. col-	coniugium lfid. 1066. 19	conuenit N. 639. 12. manifestum
ligere N. 639. 38. conuocare	coniungere N. 503. 20. & 673. 43	est N. 939. 13.
N. 639. 38. conuenerere N. 640.	coniunctio lfid. 817. 17	Constantinopolis lfid. 1188. 5
1. vile esse N. 640. 3. &	coniuncta sunt triplices in verbo-	constellationes quid sunt lfid. 1011. 58
108. 34	rum tribus temporibus V. 101.	consternari, pro se deici N. 637. 18
conductio lfid. 911. 41	35	propterea loqui N. 633. 19. erigi
condulus F. P. 171. 32	coniuncta prapositiones lfid. 818. 50	ibid.
confecerunt F. P. 171. 34	coniunctio lfid. 813. 35	consternatio F. P. 171. 32
confectum, examinatum N. 637. 15	coniunctum analogis genus V. 101.	constitit, sterit N. 639. 38. creatus
occisum N. 637. 15. defectum N.	30	est N. 639. 20
		constituere, instituere N. 631. 1

INDEX.

disponere n 630. 38. definire n ibid. retinere N 630. 60. parare n. 611. 5. n 691. 39. erigere n 631. 9. firmare n. 630. 60. & 677. 21	continuatione V.G 116.35 continuat V.G 1130.34 continuat V.G 1130.34 continuum, persequens N 634.32 contollere N 129.35 contorquere N 719.43 contradictio lf. 878.14 contrahi N 335.60 contrarium xi p.p 271.45 contrarium genera lf. 884.51 contrarium mendacium lf. 865.9 contrarium V.G 1131.18 controuersia simplex lf. 861.7 controuersia V.G 1134.45 contubernales F.P 171.46 contubernium F.P 171.49. lf. idor. 1066.33	corallus lf. 1116.32. & 1113.18 coranus lf. 1113.4 corbes V 23. 43. n 136.11. lf. 1111.16 corbiza n 785.8 corbita dicuntur F.P 273.14 corculum F.P 173.16. 1411.36 corda frumenta p 171.30 corda, unde dicta lf. 899.3 cordi est n 331.47 cordicaria n 786.13 cordii 1416.4 coredulus lf. 1146.17 corgo apud antiquos p.p 273.31 coriandrus lf. 1161.45 corimbi lf. 1139.49 corintheum xi lf. 1117.17 corintheus lapis lf. 1114.19 corinthiacum vas V.G 1127 corinthienfes p.p 273.14 corinthius ciuis V.G 1127 corinthienfis fons V.G 1127.16 coriolanus 1434.13 corinchus lf. 1188.17 corisci N 800.10 coriti lf. 1271.12 corium n 166.51. lf. 1096.36 corius apud antiquos F.P 273.4 coriza lf. 917.35 corneta V 25.34 cornelia leges lf. 917.30 cornicen 1411.20 corniscarum diuarum locus p.p 273.46 cornix lf. 1137.6 cornua V 30. 9. & 20. 48. 7. p 173 49. cornua quid lf. 1049. 58. & 1187.8
consul V 11.12 consules unde dicti lf. 1045.51 consultor, consultus V.G 1165.58 consultum V.G 1165.59 consultus lf. 1070.54 consulum & Pratorum proprietat n 496.6 consumere, continere n 692.37 consumptus lf. 1072.10 contari, dubitare N 617. 14. cura tionem disferre n 617.21 contagia n 196.44 contari, manere n 617. 18. dissi re N 617.14 contagio N 196.42 contagium lf. 916.58 contaminatum iudicium V. G 1161.49 contemnere N 705. 9. & 719. 41 V.G 1141.1 contemnificium n 131.44 contempla N 748.47 contemplare V 47.56 contemplari unde dictum p. p 171.35 contemptibilis lf. 1071.27 contemptum, pro contententer N 774.55 contemptus N 197.13 contendere, festinare N 631.12 intorquere N 631. 19. astrin gere N 631. 19. continuare N 631.48. certare N 631. 39. extor quere n 631.12. festinare N 631 23. intendere N 631. 29. & 719. 21. dixerit N 631.6. proripuit N ibid.	conuenienter N 699.12 conuenire, constituere N 633.48 placere N 631. 48. aptum esse N 633. 50. obuium fieri N 633 54. constare N 634. 5. videre N 633. 56. similem esse N 634.7 placere N 934. 11. certum fieri N 634.11 conuenire, interpellare N 634.18 V.G 1132.51 conueniri, colligi, coire n 634.1 conuenire F.P 271.57 conuentus F.P 271.60 conuersus n 699.42 conuertitur n 714.49 conuexa celi lf. 904.3 conuexum F.P 271.9 conuicium F.P 273.12 conuictum unde n 519.12 conuiuant n 751.35 conuiuij proprietat n 106.54 conuiuij triplex modus lf. 1111 conuiuium lf. ibid. conum V 10.33 conuoti F.P 273.15 conus lf. 1146.35. & 1271.49 conuulsus lf. 1071.16 coos insula lf. 1176.10 cophinus lf. 1111.11 copi pro copioso n 331.21 copia V.G 1165.49 copix V.G 1165.46 copiantur n 112.47 copona F.P 273.16 copulx n 197.46 copulanz coniunctiones lf 828.23 copulantur n 714.21. n 752.35 coquimella lf. 1144.23 coquinatum n 112.7 coquicare p.p 171.17 coquus & pistor F.P 273.19 cor n 194.49 cor unde deriuatum lf. 1099.30 coracem pro coruo n 330.13 corallus lf. 1114.2	corollae lf. 1116.32. & 1113.18 coranus lf. 1113.4 corbes V 23. 43. n 136.11. lf. 1111.16 corbiza n 785.8 corbita dicuntur F.P 273.14 corculum F.P 173.16. 1411.36 corda frumenta p 171.30 corda, unde dicta lf. 899.3 cordi est n 331.47 cordicaria n 786.13 cordii 1416.4 coredulus lf. 1146.17 corgo apud antiquos p.p 273.31 coriandrus lf. 1161.45 corimbi lf. 1139.49 corintheum xi lf. 1117.17 corintheus lapis lf. 1114.19 corinthiacum vas V.G 1127 corinthienfes p.p 273.14 corinthius ciuis V.G 1127 corinthienfis fons V.G 1127.16 coriolanus 1434.13 corinchus lf. 1188.17 corisci N 800.10 coriti lf. 1271.12 corium n 166.51. lf. 1096.36 corius apud antiquos F.P 273.4 coriza lf. 917.35 corneta V 25.34 cornelia leges lf. 917.30 cornicen 1411.20 corniscarum diuarum locus p.p 273.46 cornix lf. 1137.6 cornua V 30. 9. & 20. 48. 7. p 173 49. cornua quid lf. 1049. 58. & 1187.8 cornuata V 30.7 cornus V.G 1165.50 corolla F.P 273.13 corollarium V 125.3. & 29.18 corona F.P 273.56 coronarium xi lf. 1117.32 corporalia nomina lf. 811.58 corporare n 494.5 corpulentis p.p 273.59 corpulentus lf. 1071.2 corpus unde dictum lf. 1090.31 corpus, quando anima lf. 1090.26 quando animus lf. 1090.27 quando mens lf. 1090.27 quando memoria lf. 1090.28 quando ratio lf. 1090.29. quan do sensus lf. 1090.30. quando spiritus lf. 1090.29 corrige lf. 1111.7 corrumpere, contorquere n 618.14 comprehendere n 618.12 excitare n 618.15 corruptela V 1131.38 corruptio V.G 1131.38 corruptum iudicium V. G 1161.48 corres quid n 330.42 cortex n 197.4. lf. 1141.2 cortina V 52.60 cortinx lf. 1104.35 cortumio V 48.2 corus lf. 1134.4 corut lf. 1118.47 coruus V 14.36 coruus siue corax lf. 1136.19 1436.43

INDEX.

coryli V.G.	1365.12	criminas N	749.33	culiolo F.P.	1371
cos, unde I.	1110.15	crines, cuius propriè & unde dicti sunt I.	1092.15	culleus N	1371.48. & 1.306.16
costi F.P.	274.1	crisendia vasa I.	1318.35	culmi V	7.14
costum N	1097.17	crispi	1419.15	culmina I.	1199.51
costa I.	1098.17	crispum	1419.17	culmus V.G.	1365.10. & 1.17.58
costa quid I.	1098.17	critina dies quid I.	921.31	culpa V.G.	1319.16
costum, radix herbæ I.	1371	crocatio F.P.	174.36	culpato V.G.	131.49
60		crocinus iustus I.	1208.39	cultet & cultellus N	194.45
cotopiz I.	1014.10	crocitæ I.	740.17	cultio N	719.16
cutibz lacus F.P.	274.4	crocitum N	308.39	culicula F.P.	176.5
corula I.	1312.21	crocodilus V	15.1. I. 1129.3	cultura agrosum I.	1131.40
corurni I.	1310.41. & 48	crocomagna I.	1213.21	cultura agri cinis I.	1316.8
coruricez I.	1138.60	crocora N	795.8	cultus I.	1199.1
corupium F.P.	274.6	crocorilum F.P.	174.37	cum imperio esse F.P.	171.18
corus I.	1188.41	crocorinum F.P.	174.39	V.G. 1371.53	
coum V	21.33	crocorus I.	1305.42	cum populo agere F.P.	171.20
coxendix I.	136.42	crocum N	197.21	cum potestate esse F.P.	171.11. V.G.
crabrones I.	1140.39. & 47	cruciatius I.	1071.33	1371.55	
crapula I.	1311.4	crucium F.P.	174.40	cumalici F.P.	171.7
cracentes F.P.	274.9	crudele N	481.11	cumatilis N	795.11
cras I.	1311.15	crudelis I.	1071.19	cumeta F.P.	171.10
crassari V.G.	332.32	crudum I. 1314.9. vinum I. 1316.34		cumerum F.P.	171.15
crassum pro hebeti	1071.3	V.G. 1376.10		cunant N	197.48
crassus I.	1318.31	crumina F.F.	174.41	cunabula I.	1311.50
cratera I.	791.41	crura quid dicta I.	1098.54	cunctator	1415.52
cratetæ N	792.41	V.G. 1331.7		cunctant N	748.97
craticulum F.P.	274.11	crusculum F.P.	174.45	cuncti V.G.	1314.27. F.P. 171.14
craterra I.	794.22	crusta V.G.	1365.21	cuneus quid I.	1049.52
creator I.	910.11	crustæ I.	1291.11	cuniculum F.P.	171.17
creatores I.	1095.57	crustaria F.P.	174.46	cuniculi genus agrestium anima-	
crebrifuro F.P.	174.11	crustari parietes I.	1191.13	lium I.	1112.33
crebrundo N	515.18	crustula I.	1211.55. & 58	cunire F.P.	171.93
crudere V.G. 1331.24. N 640.18		crustum V.G.	1365.25	cupa N	191.31
V.G. 1331. 6. fidei committere		crustumia I. 1144. 46. & 1149.31		cupæ N	510.12. I. 1319.39
N 640. 11. servandum com-				super & cupedia F.P.	171.33. V.G.
mentare N	640.14	crustumina tribus F.P.	174.48	1371.37	
credus F.P.	174.14	crux V. 1317. N 124. 41. I. 916.31		cupi I.	1319.39
clementum I.	1011.57			cupiditas & cupido. v. G. 1341. 3. N	
clementum quid I.	1090.35	cruphis I.	1311.13	719.50	
crepare, incantare N	619.41	crystallus I.	1120.3	cupido N 711.2. & 9.11. N 719.10	
sonare N 619. 24. queri vel do-		crethphon I.	1181.6	I. 1019.1. V.G. 1335.38	
lere N 619. 38. frangi N 619. 44		cuba F.P.	174.10	cupidus I.	1071.6
ferire N	619.45	cubans F.P.	174.13	cupienter N	114.80
crepera res N	490.3	cubile I.	1191.19	cupiret pro cuperet N	769.43
crepera inuentus N	490.15	cubicularis, cubicularis V.G.	1360.35	cuple I.	1396.58
creperæ V	31.35	cubiculum I.	1195.27	cupedia N	131.42
creperum F.P.	174.16	cubitalis I.	1184.20	cupressi F.P.	171.38
creperum bellum N	490.8	cubitus N	197.60. I. 1091.16	cupressus N	194.53
crepida I.	1310.29	cubus I.	1294.18	cup v. G.	1317
crepidines F.P.	174.18	cuculus V	14.36	cura, curatio, curatura V.G.	1356
crepido I.	1169.35	cucula I.	1301.6	19. F. P. 171.44. V. G. 1360. V. G.	
crepitulum F.P.	174.19	cucumeres V	1114.11. 1161.11	1311.11	
crepos F.P.	174.21	cucurbitaria herba I.	1119.11	curator I.	1071.46
crepusci V	31.32	cudere I.	1190.1	curatores F.P.	171.45
crepusculum V 31.30. & 31.34. & 31.31. & 490.6. I. 919.18		cuis pro cuius N	129.31	curatum, cum delectu apparatus	
crefcere N	708.38	cuis, unde N	136.22	N 639.30. natum N 630.48	
creta I.	1107.25. & 1168.16	cuiatis N	714.17	curatura & curatio N	761.3
creta insula Græciæ I.	1171.42	cucui, cuicunque V	1378	curia V	17.47
creta argentaria I.	1107.30			curia unde dicta N	134.7
creta emolia I.	1107.26	cuius N 714.37. cuius V.G. 1317		curia valabæ V.G. 46. 1.1 171.48	
creta quoque nominata Macario-				I. 1191.4. V.G. 1371.41	
nesum I.	1171.44	cuiusmodi linguae Deus locutus		curia hostilia V	16.2
cretæ F.P.	174.16	I. 1031.8		curia veteres V	16.1. & 16.60
cretici	1414.35	culcita V 17. 59. F.P. 174. 13. N 332.12. N 790.37		curiales F.P. 171.60. I. 1091.46. V. G.	
creticus	1411.26	culcitæ I.	1304.14	1371.47	
creticus labyrinthus I.	1191.46	culcitæ N	196.19	curiales flamines F.P.	176.3
cretio I.	929.14. & 51	culcitæ I.	1316.43	curiales mensæ F.P.	176.3
creti F.P.	174.18	culcitæ I.	1141.1	curiata F.P.	176.4. V.G. 1371.45
cribum I.	131.41. I. 1310.31	culcitæ I.	174.16	curipana F.P.	176.3
crines F.P.	174.34. N 196.43	culcitæ F.P.	174.16	curio N	131.10. 1419.7
crimes I.	933.8	culcitæ	174.16	curionem agnum pro macro F.P.	176.7
		F.P. 174.60. N 114.43		curiones N	176.7

INDEX.

Curios & suspiciter circum adspicere N 688.7		Cytherea F.P.	177.11	Decemviri ff.	92.4
curiones V	17.60	D		Decem vnde dictum ff.	887.33
curionis sacra F.P.	176	A die N	642.33	December ff.	941.18
curionium x3 F.P.	177.10	Daci Gothorum soboles lfid.	104.58	Decermina dicuntur F.P.	177.57
Curtis est Sabine hasta F.P.	178	Dacia lfid.	1167.31	Decernere, dicere N 646. 45 defini- nere N 646.35 certare N 646.47 constituere N 646.36	
11		Dacrymas pro lacrimas F. P	177. 16	Decens ff.	1071.42 V.G 1314.40
Curtim lunonem appellabant F.		Dactyli lfid.	1140.8	Decerpere N	711.19
P. 176.17		Dactylus lfid.	830.11	Decidere V.G	1331.30
Curricula quid dicuntur lfid.	941	Dadalus lfid.	1314	Decidua M	540.18
19		Dadala à varietate rerum F.P	177. 10	Decij	1417.21
curriculo pro eulium F. P	176	Damonas vnde dicti lfid.	1014.16	Decima F.P	177.59
19		Dagnades avium genus F. P	177. 25	Decima Sibylla, Tiburtina ff.	1019
Curriculum N	196.31	Dalala ff.	994.33	Decimij	1417.23 & 1415.8
Curriculum, à curru N 633. 37. cursum		Dalium F.P	177.30	Decimus	1405.42
N 633.39		Dalmatia ff.	1058.14. & 17	Decipere N	714.59
curtus lfid.	1277.41	Dalmatica vestis ff.	1299.18	Declinatio V	1395.501
Cursusio V.G	1319.18	Dalmatici	1414.35	Declinationum genera V	61.57
curtor	1436.9	Damascena mella ff.	1144.16	Decolor ff.	1072.58
cutis sum V	69.34	Damascus ff.	1185.11	Decollare N	138.48
Cursus volans N 616.39. N 616.37.		Damum F.P	177.31	Decore N 597. 55 V. G 1317 & 1314.	
N 196.19. navigatio N 616.41. ff.		Damnare, damno asficere N 641.		Decorum V.G	1317
1274.52		11. exheredare N 641.11. necessi- tate constringi N 641. 18. morti- dare N 641.10		Decorus ff.	1072.41
Curtij locus F.P	176.21	damnum ff.	1071.12. V.G 1178.44	Decores F.P	177.60
Curules F.P	176.21	damnum V. 18.39. lfid. 914.51. V.G	1331.4. & 1376.16. & 1354.18	Decrepitus F.P	178.1
Curules magistratus V. G	1372	Damula ff.	1111.27	Decrepti senes N	490.7
48		Danai vnde ff.	1040.19	Decrepitus senex N 490. 19. ff.	1075
Curules equi V.G	1372.48	Daniel lfid.	951.18. & 9.54 1. & 998.	Decultarunt F. P	178.6
Cuspis lfid.	1270.49	11		Decumana F.P	178.11
cussilitem pro ignavo F. P	176.	Danistix F.P	177.40	Decumanus F.P	178.11. ff. 104.4
17		Danubius ff.	1198.16	Decures F.P	178.14
Custodela antiqui F.P	176.18	Danunt F.P	177.41. N 138.36	Decuriones V 16. 54 F. P 178 15. N	
custodire aucti N	703.18	Dapalis corna N	517.16	717. 19. ff. 1051.45	
Custoditio F.P	176.30	Dapes N 743. 48 ff. 1311 V. G 1366		Decurtus ff.	146.7
Cutis F.P	176.31. ff. 1096.28	Daps apud antiquos F.P.	177.42.	Decus, dignitas N 684.55 V.G 1317	
Cyanea lfid.	118.4	Dapfile N	771.46	& 1314.3	
Cyathi lfid.	1318.60	dare, facere N	641.17	Decussis V	128.10
Cyathi pondus lfid.	1211.17	dare marito N 677.27. exhibere N	641. 33. adscribere N 641. 41. o- stendere N 642.44 petere N 641	Dedere N 708. 41 V. G 1353. 41 &	
Cybele F.P	176.33	46 V.G 1354.18		1354.18	
Cybium V	14.50. F.P 176 37	Dardania ff.	1166.11. ff. 1188.44	Decorari V.G	1359.13
Cyclades lfid.	1168.16	Dari F.P	177.49	Dedicare, dicere N 643. 14 V.G 1319	
Cyclades insulz lfid.	1176.13	Daria ff.	811.38	ff.	
Cyclades aurex lfid.	1106.49	Dat V.G	1311.18	Dedicatio quid ff.	911.56
Cyclaminos lfid.	1159.10	Datatum N	518.1	Dedina F.P	178.17
Cyclus cur vocatur lfid.	964.2	Datius ff.	827.31	Deditus qui sunt ff.	1059.19
Cyclopes lfid.	1107.13	Datum accipere N. 7	788.18	Deditio quid ff.	1051. 0
Cydnus lfid.	1157.48	Daucus ff.	1258.11	Dedo, dedim. dunt V.G	1379.18
Cygnus vnde dictus lfid.	1134.18	David ff.	995.1	Deducere, transpertere à vero N	
Cylibathum V	1186	Daunia F.P.	177.50	648 19. vocare N 648 34 trabe- re N 648. 36 mouere N 648. 37	
Cyllenius F.P	176.42	Deactio F.P	177.53	deprauare N 648. 18 N 695. 19	
Cyma N	194.34	Deamare N	138.44	V.G 911.36	
Cymba N	786.42. ff. 1186.48	Deattatum N	518.12	Deduci V.G	1349.37
Cymbala & scitabula lfid.	899.19	Deattare N	137.30	Doducen, diduco V.G. 1351.51 & 1365	
Cymbaliflare N	114.46	Debacchari V.G	1380.26		
Cymbia N	791.36. ff. 1119.1	Debilis ff.	1071.51	Deductus pronuntia ff.	815.38
Cymbium F.P	176.51	Debiliter N	519.13	Deductum molle N 648. 41. suave	
Cynici vnde nuncupari lfid.	1017.2	Debito N	517.46	N 648.41. delectatione ductus N	
Cyniphe lfid.	1141.4	Debitum N 590. 11. N 684. 60 &		648.47 suppressum N 648. 51 di- minutum N 648.51	
Cynocephali ff.	1119.48	704.1		Defatigare N	700.31
Cynocephali lfid.	1107.19	Deblatterare F.P	177.56	Defectio & dissolutio N	676.15
Cynomologus lfid.	1135.12	Deblatterare N	137.56	Defendere, vindicare N 641.45. de- pellere N 941. 45 uen N 641.	
Cynthius Apollo F.P	176.55	Debora ff.	994.19	47	
Cyparissia F.P	146.54	De Cato	1411.16	Deferre, abducere N 648.54 afferre	
Cyparissia F.P	176.57	Decalcatum F.P	177.55	N 648.55 eclatum prodere N 648	
Cypreus lfid.	1146.18	Decem Sibyllz ff.	1019.35	57. ff. 110. 1.50	
Cypsa lfid.	1194.46			Deficit V.G	1358
Cypsa Venus F.P	176.59			Q q q iiii	
Cyprio boui merenda F.P	177.3				
Cyprinum vnguentum lfid.	913.9				
Cyprum x3 lfid.	1216.7				
Cyprus lfid.	1171.17				
Cyrene ciuitas lfid.	1190.52				
Cyræa N	728.18				

INDEX

definitio vide Diffinitio.		delinquere F.P.	278.47	deponere V.G.	1140.43. V.G. 1196.
deflocare N.	487.10	deliquium V.	18.49	37	
defluere N.	673.34	deliquum F.P.	278.35	deportatus IC.	916.15
deforestation N.	740.2	delirare N.	492.25	deposui N.	645.1
deformitatum F.P.	278.18	deliratio V.G.	1160.28	depositum IC.	911.18
defensa F.P.	278.10	deliratus N.	760.14	deprecari N.	700.42. V.G. 1112.35
defraudare N.	500.31	delirus IC.	1073.15	deprecatio IC.	860.35
defrui dicebant antiqui F.P.	278.	deloricare N.	540.50	depreciatus IC.	1073.10
11		delos IC.	1176.27	deprecior, amolior N.	649.21. de-
defrurum N.	796.17. IC. 1117.3	delphines IC.	1118.31	pello N.	649.21. propulso 649.
defuncti liberati N.	647.14	delubrum F.P.	278.52. IC. 1196.56. V.G.	11	
defunctum consuetudine mortuum		1330.44. V.G. 1161.20		deprehensa F.P.	279.31
II 647.21		deluere, diluere V.G.	1151.47	depubes porcus F.P.	279.14
defungi V.G.	1149.19	deluit F.P.	278.15	depuere F.P.	279.16
defunctus ISid.	1105.19	demagis F.P.	178.56. N. 539.15	despectus N.	597.60
degener ISid.	1073.2	demens IC.	1073.19. V.G. 1174.16	despere N.	519.42
degere, agere N.	642.17. minuere	demensum N.	780.16	directus, directus V.G.	1151.53
N 642.18. F. P. 178. 12. detrahere		deminutus capite F.P.	278.57	derelinquere N.	717.6
N 642.21		demitum, abiectum N.	646.53	derепente N.	771.10
degrumari ferrum N.	518.41	humile N.	646.56. miserandum	deridet V.G.	1118.19
degulare N.	118.51	N ibid.		desi F.P.	279.19
degulator ISid.	1073.33	demutere N.	704.41	derivativa nomina IC.	824.7
degunere F.P.	278.14	demutere, desuper mittere N.	647.	derogare propriè F.P.	279.31
dehiscens IC.	1011.14	6		descobinati N.	519.53
Dei magni V.	11.48	Democritus IC.	1020.12	describere V.G.	1146.57
Dei V.	11.1	Democ F.P.	279.12	deserta quid vocantur IC.	1181.49
deiectus N.	704.12	demoliri M.	117.14	deserit V.G.	1138.1
deicere, elidere N.	648.10. mittere.	demoliri N.	680.31	desertio N.	718.50
N 648.14. auertere N.	648.18. pre-	demonstrativum genus IC.	818.45	desertores qui vocantur ISid.	1048.
cipitare N.	648.31	demonstrativa pronomina IC.	816.	15	
deinceps F.P.	278.15	14		desiderare F.P.	279.34. V.G. 1119.19
deincipem F.P.	278.17	denum F.P.	179.3	desidiosus IC.	1073.12
deinde F.P.	278.30	denarii V.	82.40	deliduo PL.	805.10
deintegrare N.	541.6	denarius IC.	1151.4	designare N.	557.52
dejugare N.	541.8	denaria F.P.	279.6	desinere N.	651.41
delapidata F.P.	278.34	denaki N.	541.11	desipiens IC.	1073.31
delapidata via IC.	1105.31	denicales F.P.	279.10	desuare F.P.	279.35
delator, dilator V.G.	1151.42. ISid.	denominativa & derivativa ISid.		desperatus IC.	1071.53
1073.10		876.15		despicatus V.G.	1180.27
delectare N.	112.54. N. 701.6	densum V.	10.13	despicere, pro nihilo habere N.	
delectari N.	681.10	densus N.	705.15	648. 7. desuper adspicere N.	648.
delectio V.G.	1151.17	densule IC.	1124.41	15. N. 705.9. N. 719.41. V.G. 1141.1	
delegare II.	519.39	denari pagæ N.	519.18	despicere & desquirere V.G.	1155.
delectificus PL.	806.13	denarii	1440.44	10	
delectio N.	538.16	denarius	1410.14	despiciens IC.	1073.15. V.G. 1166.3
delectile N.	517.19	dentes N.	744.16. IC. 1094.10	despicio V.	43.14
deliberare à libella F.P.	278.35	dentes praecisores ISid.	1094.11	despondere V.G.	1151.56. V. 1158.11
deliberare, dubitare N.	644.36	dentes canini ISid.	1094.11	despondisse V.	41.33
N 725.48. V.G. 1117.57		dentes solomelli quid dicuntur IC.		despreus F.P.	279.37
deliberativum genus ISid.	817.48	1094.10		desquamari N.	557.24
deliberatum, defunctum N.	644.19	dentes molares IC.	1094.31	destinare, parare N.	649.1. emere
expletum N.	644.30. definitum	denuix IC.	1129.31	N 649.1	
N 644.40		denunciari V.G.	1149.40	destitui, desolati N.	643.19. statui N
deliberare F.P.	178.17	denunciatio V.G.	1157.10	643.10	
deliberatum N.	518.32	deorata F.P.	279.13	destitutus V.G.	1161.11
delibutus IC.	1071.46	deorum consentium V.	71.10	desubito N.	755.35
delica	519.1	depeculassere N.	538.18	desubulare N.	540.2
delica, aperi N.	641. 10. explana N	depeculatus F.P.	279.14	desueui illum N.	517.11
ibid.		deperire F.P.	279.16	desultores IC.	1178.34
delicare, pro dedicare F.P.	278.38	depesta V.	11.41	deterior F.P.	279.18
delicata F.P.	278.39	depexum N.	487.14	deterior V.G.	1169.19
delicatus IC.	1971.48	depilati dictum rarefacti N.	503.	deterius N.	717.12. V.G. 1118.59
delicere, illicere M.	641.42	19		detrabile N.	709.4
delicia F.P.	278.43. N. 140.30	deplorabundus pro deplorans N.		detinere N.	681.19
delicia IC.	1151.	770.58		detrahere, tollere N.	647.14. de-
delicium F.P.	278.49	depositum F.P.	279.17	rogare N.	647.54. extrahere N.
delictum V.G.	1151.16	deponens genus IC.	817.47	648.4	
deligi V.G.	1151.19	deponere, ponere N.	641.50. com-	detractare F.P.	279.19
delinit, deligat N.	641.14	mendare N.	641.55. alienare N.	detrimentum V.	19.1. V.G. 1151.6.
delinitus, placatus N.	641.1. est men-	641.60. desperare N.	641.1. N. 691.	V.G. 1176.57. V.G. 1164.8	
te alienatus N.	641.2. delectatus	19. IC. 931.60		detudes F.P.	279.40
N 641.4		deponi V.G.	1161.11	deturbare N.	540.57
delinit N.	673.33	deponum F.	279.19	detursum F.P.	170.42

Deula

I N D E X

Deula quid sunt If.	1181.51	dictatores If.	1046.11	dignetur N	119.16
Deutare F.P	179.41	dictaria N	140.41	dignitas N 976. 19. & 719. 11. V. G	
Deum consentum V	71.10	dictynna F.P	180.7	1340.35 & 1147.47	
Deuorari N	739.11	diduco V.G	1366.1	dignorant F.P	1180.10
Deuorare N	539.7	die quatto N	731.19	dij V.G	1366.10 & 16
Deuotum N	741.40	die quarta N	751.10. V.G 1141.7	dij diuini N	140.38
Deux V	118.17	die quarta V.G	1141.46	dij manes N	110.14
Deunx V.G	1147.46	diem V.G	1180.14	dij ambus	1130.17
Deus dictus est. F.P 179.41. & 981.11		dies V	31.17	diunctum Analogiz genus	101.9
Deus Marius Postulio V.	154	dierectum F.P	1180.10	dilaniare F.P	1180.11
Deus Tiberinus V	91	dies If.	917.11	dilator If.	1071.11
Deus & homo If.	981.14	dies quid If.	906.11	dilectus militum F.P	1180.15
Deuteronomium If.	910. & 911.15	dies unde nominati If.	919.1	dilectus If.	1071.44
Dextrans F.P	119.50. V 118.17	dies diecula V.G	1161.31 & 51	dionis & diesper V	11.1
Dextra unde vocatur If.	1095.14	dies Agonales V	111.38	diligere N 649. 11. & 711. 17 V. G	
Dextralis quid If.	1197.41	dies anni V	115.19	1131.49	
Dextima pro dextra N	117.6	dies Februatus V	11.45	diligi V.G	1111.18
Dextimum F.P	179.11	dies caniculares If.	910.50	diligit , diuidit N	649.11
Dextra F.P	179.11	dies comitiales V	115.11	diligentia V.G	1131.6
Dextrabus N	761.1	dies dictus F.P	1180.11	dilutulum If.	940.14
Dextrarum F.P	179.14	dies Fasti V	115.10	diluium N	1199.14
Dexterz quid If.	1108.18	dies Nalcyonij V	116.44	diluium unde dictum If.	1199.8
dextrum dexterz partis N 649. 16.		dies fortis fortunz V	115.14	dimidiatum dimidium V. G	1146.
proprium N 649. 18. felix N 649		dies legitimus If.	917.16	41	
Diabathra F.P	179.16. V 111.12	dies Nefasti V	115.16	diminuti numeri If.	1189.49
Diabolus quid Hebraice dicitur		dies populi Fugiz V	111.18	diminutus nomina If.	1114.9
If.	1014.11	dies Palmatum If.	969.1	dimittere , permittere N	647.1
diadema If.	1107.16	dies quando Rex comitauit fas V	115.41	in potestatem dare N 647. 1	
diadematus	1416.15	115.41		derelinquere N 547. 1 & 705.4	
diacodion If.	911.11	dies quando fletus delatum fas V	114.41	dare N	647
dialectica If.	819. & 871.18	dies Septimontium V	114.41	dina If.	991.11
dialecticus syllogismus If.	871.14	dies vestalia V	111.10	diobolares V 14. 15 F.P 1180.17 PL.	
Dialis flamen V	115.17	dies abusus quid If.	917.11	1104.18	
dialogus If.	918.11	dies cum feminino gen. N	771.19	diminere , mittere N	647.14
dialyton If.	846.57	dies & dius, & diuus V	11.4	diomedes F.P	1180.19
dizrefis If.	844.19	diespiter V	111.11	diomediz aues If.	1135.44
dizra If.	910.16 & 61	diespiter vel diis pater If.	1016.47	diomedis campi F.P	1180.11
diamoron If.	911.11	diespitis V	87.11	dionyliz If.	1119.13
Diana If.	1018.1	diesis If.	897.9	dionysius lapis fuscus If.	1111.19
dianatheton If.	894.11	diffare N	118.11	dioscoria If.	1187.18
dianius F.P	1197.17	diffareatio F.P	1180.16	diox F.P	1180.14
diaphonia If.	897.4	differe N	690.6	diple If.	8.1.11 & 118.11.17
diapalma If.	970.45 & 49.11	D. fere , diffare & 946.11. diuulga-		diple , supernè oblata If.	8.1.49
diarrhiza If.	918.60	re N 645. 18. spatium temporis		diplois If.	1101.41
diastema If.	897.7	dare N 645. 16. diffamare N 645.		dipondium If.	1130.19
diastole If.	811.11	18. in ordinem ponere M 646. 13		diplos genus aspidis If.	1111.14
diastymos If.	871.1	diuidere N 646.4		diplos serpens If.	1114.10
dibulare V	118.11	differentia If. 841.16. & 875.10 & 11		Diphthongz syllabz If.	819.11
dica V.G	1179.11	differrita N	1177.41	diptrora If.	811.48
dicare , consecrare N 647. 41. consti-		difficile N	714.15	disectus If.	1071.44
tuere N 647. 41. tradere N 647.		diffidere , scindere N	646.4	dirigere F.P 1180.15 N	711.5
44. iudicare N 647.48		diffinitio xpt' airtia If.	881.17	dirigit N.	711.14
dicassus F.P	179.18	diffinitio If.	881.41	ditissimum N	1140.11
dice pro die F.P	179.19	diffinitio If.	881.48	ditas N	1140.11
dicarchia vocabatur F.P	179.60	diffinitio If.	881.18	diruere N	699.19
dicebo pro dicam N	769.46	diffinitio If.	881.18	dirum N	1100.1
dicendi V	67.16	diffinitio If.	881.18	diruncunt F.P	1180.17
dicendi peritus If.	817.14	diffinitio If.	881.11	dirus F.P	1180.18. If. 1071.11
Dicere , constituere N 643. 19. de-		diffinitio If.	881.16	dirutum aere militem F.P	1180.19
nuntiare N 643. 31. dicare N 643.		diffinitio If.	881.11	discedere N 1119.17. V.G	1115.45
31. destinare N 643. 37. promitte-		diffinitio If.	881.11	discere , ignotam rem meditando	
re N 643.40. V.G 1119.41. dare N		diffinitio If.	881.16	N 647. 16. tentare N 647. 19	
643.74. iudicare N 643.31		diffinitio If.	881.16	V.G	
dici mos erat Romanis F.P	1180.1	diffinitio If.	881.11	discernere N	711.17
dici de subiecto If.	877.41	diffinitio If.	881.11	discerniculum V	111.14
dici in subiecto, quid If.	877.11	diffinitio If.	881.11	discerniculum acus M 103.7 & 644	
dis immò, & dicis causa V?	40.9	diffinitio If.	881.11	10	
dico V	119.11	diffinitio If.	881.11	disciplina & discere V	40.11
dicta V	40.6. N 711.7	diffinitio If.	881.11	disciplina If. 817 V.G	1114.11
dictata dictat V.	40.7	diffinitio If.	881.11	disciplinatus N	744.49
dictum se dictiosus V	40.1	diffinitio If.	881.11	discipulus If.	1071.11
dictamnum If.	1114.10	diffinitio If.	881.11	discorditas N	1116.11
dictator V	1114.10	diffinitio If.	881.11	discrepan N	714.18
		diffinitio If.	881.11	discreta numerus If.	119.18

I N D E X.

discrimen N. 644. 41. periculum N. 644. 47. certamen N. 645. 1 in- ter animam & animum If. 1090, 11. V. G. 1354. 5		diuinitus diuinitē V. G. 1351. 11. & 12		Dori If.	1040. 57
discriminaria quid dicuntur If. 1091. 17. & 1107. 40		diuino, separatio N. 644. 41		dormitio N.	140. 6
discus If.	1118. 18	diuisiones Grammaticae artis If. 813. 14		dorsa N.	716. 58
discreta N.	771. 9	diuinit N.	557. 19	dorsum dictum F. P. 181. 12. N. 197	
discretum F. P.	180. 41. N. 771. 11	diuinit antiquorum If.	1136. 7	51. & 742. 49. & 1097. 17	
disertationes F. P.	180. 44	diuinit If.	140. 55	dos V.	128. 53
discretus V. 40. 19. If. 1071. 32. discre- tus V. G. 1351. 41		diuini antiqui ex Graeco F. P. 181. 1		dosinus color If.	1115. 8
discreta N.	700. 37	diuinitia If.	1106. 18	Δωρεω	1419. 36
discretae coniunctiones If. 818		diuinitium deflexus de via N. 649.		doratus N.	717. 14
dispalare N.	540. 46	30. rerum omnium separatio N.		dynamia If.	911. 1
dispari numeri If.	891. 14	649. 17. & 142. 11. & 1066. 37		dracena If.	1137. 47
dispendium V. 30. 11. V. G. 1332. 4		diu tacita dicere N.	700. 39	draco If.	1111. 55
disperere N.	482. 16	diurnare N.	540. 11	draco marinus If.	1130. 35
dispersor V.	10. 20	diuturnum N.	676. 34. N. 688. 57	dracones dicti F. P. 181. 32. V. G. 1364	
dispensator F. P.	180. 47	diuturnus N.	714. 51	51	
dispensatiua Astronomia If. 814		diuum V.	11. 6	draconum signa If.	1167. 56
41		diuus Fidius V.	11. 8	dracontea	1155. 46
disperij V. G.	1380. 8	doceo V.	40. 11	dracontites If.	1221. 39
disperio If.	1167. 30	docere, disciplinā vel artem N. 649.		dragma If.	1131. 1
dispersum solum N.	693. 60	5. dicere N. 649. 7. V. G. 1358. 53		dramaticus character If.	1019. 19
disperere F. P.	180. 52	docilis If.	1071. 11	dromeda genus camelorum If. 1113. 28	
dispondus If.	810. 36	doctrinalis philosophia If. 1074. 3 & 18		drofelitus If.	1219. 56
dispositio If. 1190. 41. V. G. 1319. 51		doctrina filij qui dicuntur If. 1014. 53		drusus	1415. 54
disputare N.	577. 40	doctus N. 714. 34. & 715. 15. If. 1071. 31		dryades V. G.	1368. 17
disputare V.	40. 25	V. G. 1317. 54		dryades quid If.	1031. 3
disputatio & computatio V.	40. 18	documenta V.	40. 17	dux Aethiopiarum If.	1171. 11
dissentaneum N.	540. 10	dogma If.	1008. 58	dux Epiphaniae If.	958. 40
dissentio If.	1165. 49	dodrans V.	12. 38	dux Germaniae If.	1167. 45
dissipatum quid If.	1100. 49	dolabra If.	1197. 41	dux Hispaniae If.	1171. 16
dissere pariter V.	40. 25	dolare V. G.	1356. 55	dubemus F. P.	121. 39
dissimile V.	94. 18	dolui V.	92. 17	dubitare F. P.	121. 41
dissimulans V. G.	1366. 4	doli vocabulo nunc tantum F. P.		dubitatum N.	539. 16
dissimulare N. 731. 31. V. G. 1341. 21		181. 11		dubium V. G.	1331. 13
dissimulus F. P.	180. 55	doliola V.	16. 11. F. P. 181. 16	dubius If.	1073. 19
distinctio N.	685. 1	dolum N.	559. 46	ducenti, unde If.	887. 60
distinctio If.	813. 58	dolum N.	792. 39. If. 1319. 39	ducere, pati N. 645. 10. & 645. 14. V.	
distans F. P.	180. 57	dolo & colo V.	91. 17	G. 1357. V. G. 1358. 31. demittere	
distrahere, vendere N. 617. 16. se- parare N. 647. 17. diffundere N.		dolon If.	1187. 51	N. 645. 31. descendere N. 645. 31. e.	
647. 35. separare N. 647. 35. V. G.		dolones If.	1171. 19. V. G. 1356. 14	exercere N. 645. 12. excitare N. 645	
1311. 36		dolor V. G.	1354. 47	51. erigere N. 645. 25. existimare	
distochus If.	830. 17	dolosus If.	1073. 17	N. 645. 26. fabricare N. 645. 40.	
diu pro die N.	519. 20	dolus If.	911. 10. V. G. 1355. 51	gerere N. 645. 53. illicere N. 645.	
diuicari N.	501. 19	dominatio N.	599. 6	10. inducere N. 645. 20. indicare	
diuicere V. G.	1332. 37	dominationes If.	998. 60	N. 645. 16. nudare N. 645. 12. per-	
diuersi numeri If.	891. 14	domini, mulierum amatores N.		tractare N. 645. 6. seruare N. 645	
diuersitas vestimentorum If. 1198. 53		644. 32		48. trahere N. 645. 41. voluere N.	
diuersoria unde dicta N.	517. 12	dominia N.	644. 13	645. 36	
diuersorium If.	1195. 31	dominus N. 644. 11. & 981. 13. & 1071. 19. & 1046. 54		duci, aduocari N. 645. 5. delectari N.	
diuerticula If.	1106. 19	dominus, matrus N.	644. 32	645. 5. deduci V. G. 1356. 17	
diues V. 17. 6. If. 1071. 40. V. G. 1331. 41		dominus, consilij exhibitor N.		duco cum pro pro ponimus F. P.	
& 1376. 1		644. 12		181. 41	
diui V. G.	1366. 10. & 13	dominicus dies If.	969. 11	duelle x If.	1117. 41
diui potes V.	11. 54	domus pro domus N.	760. 58	duellona V.	14. 4
diutana V.	11. 25	domus N.	741. 54 & 1164. 45	duellum F. P.	181. 44
diuidere N.	499. 18	domus vniuersae familiae habuaculum		duicentus F. P.	181. 48
diuidia est radium M.	518. 10	If.	1070. 15	duidens F. P.	181. 50
diuidiz N.	541. 1	domutio N.	537. 48	duigx V.	68. 45
diuidiam F. P.	180. 59	domi N. 781. 44. & 971. 41. V. G. 1366		duini V.	68. 45
diuidias quid dixerunt P. L. 805. 11		21		duis duas habet signific. F. P. 181. 51	
diuidicula F. P.	180. 60	donarx V. G.	1348. 15	dulce N.	671. 54
diuidos N.	517. 37	donaria If.	1197. 45	dulcia quid If.	1113. 53
diuiduum, dimidium V. G.	1357. 11	donarium V. G.	1331. 10	dulcitas, dulcitus N.	538. 15
diuinalis Astronomia If.	874. 34	donatio If.	910. 10	dumosa, F. P.	121. 55
diuinae leges If.	915. 17	donatio directa If.	910. 41	dumecta F. P.	171. 45
diuini qui dicti sunt If.	1011. 12	donatio usufructuaria If.	930. 39	duobus generibus deletur exerci-	
diuini qui vocantur If.	1018. 35	donatiz F. P.	181. 11	tus If.	1167. 15
		donatiz If.	1014. 1	duobus modis imponitur vocabu-	
		donum V. 12. 55. V. G. 1331. 19. V. G.		lum V.	102. 33
		1342. 4. Deo If. 971. 46 & 971. 50		duo canctorum genera If.	1131. 40
		Dor. vbi quondam potentissima		duo comitorum genera If.	1018. 52
		If.		duodecim Prophetarum If.	951. 10
		Dorcus	1426. 51	duodeuicesimo N.	540. 16
				duodeuicesimo F. P.	121. 56
				duo Fluminum genera If.	1155

INDEX.

duo genera analogia V. 79.47
 duo genera diminutionis If. 101. 15
 duo genera auspicii If. 101. 45
 duo martyrii genera If. 100. 53
 duo multelatum genera If. 110. 43
 duonum F.P. 181. 57
 duo validissima viri humanæ ele-
 menta If. 1149. 47
 duplabilis F.P. 181. 58
 duplex homo If. 1089. 18
 duplicari V. 16. 49
 dupliciter malum If. 914. 31
 duplicationem antiqui F.P. 281. 60
 dupondius V. 18. 11
 dura vox If. 897. 31
 duracenum malum If. 1141. 19
 duracina vum If. 1140. 6
 durat N. 701. 31
 duriter pro dure N. 771. 38
 dure V.G. 1113. 47
 duritudo N. 540. 17
 durum, immute N. 646. 31 patiens
 646. 17. persecutus 646. 17. soli-
 dum 646. 18
 durus N. 699. 36. & 701. 31. nocens
 646. 14
 dux, qui nuncupantur If. 1011. 19
 dumoso in loco F.P. 181. 1
 dumuitalis If. 1051. 33
 dux If. 1047. 33
 dux aut ductor V. 40. 14
 dysenteria If. 919. 1

E
 Amus F.P. 181. 7
 Eaple F.P. 181. 8
 ebenus If. 1147. 9
 ebioniz If. 1011. 1
 ebolus, insula If. 1179. 1
 eboreum, ebortum & eburnum
 V.G. 1160. 40
 ebriolare V. 144. 44
 ebrius N. 7. 26
 ebrius & ebriofus V.G. 1144. 17
 ebron If. 1186. 19
 ebullire N. 497. 47
 ebur unde If. 1114. 15
 eburnus 1140. 49
 eccere F.P. 181. 9
 ecclesia If. 1007. 16
 ecclesiastes If. 951. 17
 ecclesiasticus If. 951. 31
 ecclesiastes If. 951. 16
 echeneis If. 1130. 7
 echinus V. 14. 18
 echites If. 1111. 31
 ecliphs If. 1144. 10. & 1145. 6. Luna
 907. 13. Solis 907. 44
 eclusus If. 1144. 14. & 1000. 3
 eculus If. 951. 31
 edeare F.P. 181. 11
 edecimata F.P. 181. 4
 edepol V.G. 1178. 49
 edetam F.P. 181. 15
 edere N. 650. 15
 edesius lapis If. 1113. 13
 edicere V.G. 1159. 14
 edim pro edam N. 769. 49
 edissa, ciuitas If. 1185. 11. &
 14
 edolare N. 731. 47
 edom If. 993. 19
 edon If. 993. 24

edones & Phagones N. 110. 8
 edor unde nominatum If. 101. 15
 educate N. 711. 34. & 736. 14. V.G. 1133
 18
 educere, erigere N. 654. 6. exuere
 654. 8. educate 654. 10. 736. 15. edu-
 care V.G. 1146. 1
 edulcare N. 141. 51
 edulium F.P. 805. 27
 edula N. 144. 18
 effatatum F.P. 181. 10
 effati templa V. 18. 40
 effata F.P. 181. 13. V. 18. 38. F.P. 181
 15
 effecta argumenta If. 881. 8
 effectus If. 104. 21
 efferte, subdere N. 653. 31. profer-
 re 653. 33. ostendere 653. 39. eri-
 gere N. 653. 40. N. leuare 653.
 40
 efferte, edere N. 653. 45. proue-
 here N. 653. 45. excolere N. 653.
 49
 effecti V.G. 1154. 1
 efferte V.G. 1151. 41
 efficax If. 107. 46
 efficere V.G. 1151. 14
 effici V.G. 1151. 10
 ethgia N. 761. 39
 ethium N. 141. 44
 etnei If. 1010. 30
 effera If. 1074. 19
 effector If. 1074. 19
 effrenatus If. 1074. 13
 effundi N. 699. 10
 effutire N. 541. 12
 egeus F.P. 111. 16. If. 1074. 4
 egeus F.P. 111. 18
 egregius V.G. 1171. 15
 egreus & adgreus F.P. 181.
 31
 ergastulum & ergastulus V.G. 1145.
 41
 egurgitem N. 141. 51
 cho, chodum V.G. 1178. 45
 cho V.G. 1150. 6. & 8
 eieclus, exclusus N. 655. 17
 eieie If. 978. 20
 eietatio F.P. 181. 34
 e Latinum If. 1134. 11
 eliquid If. 977. 13
 elatus N. 701. 18
 elacatena F.P. 181. 36
 elaudare F.P. 181. 38
 elbolz vuz If. 1140. 41
 elbum If. 1140. 41. & 1101. 19
 eleazar If. 994. 6
 electus F.P. 181. 19
 electabo F.P. 181. 41
 electia If. 1110. 54
 electrum naturale If. 110. 7. &
 1119. 36
 electuarium If. 931. 36
 elegans N. 675. 39. N. 746. 3
 elegiacum carmen If. 859. 7
 elephantiz If. 1115. 9
 elephantia If. 919. 39
 elephas If. 1117. 16
 eleuare V.G. 1148. 28
 eleui N. 541. 18
 elleborum If. 1154. 19

eli If. 994. 44
 Elachim If. 995. 19
 Elies F.P. 181. 41
 Elidere, excludere N. 650. 10. occi-
 dere N. 650. 15. suffocare N. 650. 15
 collidere N. 650. 17. deuere N.
 650. 21
 eligere N. 687. 5
 eligere, defatigare N. 655. 41. N.
 655. 41. & 692. 7. & 708. 10 &
 714. 19
 Eliminare N. 104. 15. exire 650. 40
 excludere 650. 50
 elingatus V.G. 1131. 40
 Elingum F.P. 181. 44
 Elinguis V.G. 1131. 39
 Eliou If. 978. 14
 Elizabeth If. 1001. 9
 Eliza F.P. 181. 45
 Elixum V. 16. 48. N. 110. 16. & 118. 15.
 114. 15. V.G. 1176. 11
 Elie If. 977. 19
 Elol quid? If. 977. 18
 Elolum F.P. 105. 30
 eloquens V. 19. 19. If. 1071. 38. V.G.
 1176. 14
 Eloquentia V.G. 1131. 45
 Eloquiac eloqui V. 19. 17. V.G. 1131
 38
 Eloquium V.G. 1131. 45
 Elucere F.P. 1149. 38
 Elucifacere N. 141. 49
 Eluctari N. 748. 11
 Elucum significat F.P. 181. 46
 Eluidiani If. 1014. 31
 elumbem F.P. 181. 51
 Eluies N. 541. 21
 Eluio corruptus N. 541. 31
 Em, pro eum F.P. 181. 32
 Eman If. 999. 19
 Emancipari F.P. 181. 31
 Emancipatio If. 1014. 19
 Emancipatus N. 541. 31
 Emanuel If. 981. 3
 Embolismus If. 967. 17
 Emem, eundem F.P. 181. 57
 Emere F.P. 181. 58
 Emerita, emitas If. 1190. 18
 Emeriti, quid dicuntur If. 1048. 1
 Emicare N. 99. 49
 Emicadium If. 1119. 57
 Emma If. 1111. 15
 Eminus V.G. 1119. 39
 Emittis, poculi species If. 1119. 1
 Emittes If. 1111. 49
 Empanda F.P. 181. 60
 Empitea hares vendit If. 914. 15
 Emplastrum If. 931. 41
 Emptio If. 930. 18
 Empium F.P. 181. 1
 Empium If. 918. 19
 Emungere N. 141. 9
 Emungerentur N. 711. 19
 Emungi N. 101. 18
 Emusitata F.P. 181. 1
 Enasci V.G. 1179. 34
 Encenia If. 963. 1
 Enchiridion If. 912. 11
 Encornornata N. 730. 50
 Endoitium F.P. 181. 3
 Endoplorato F.P. 181. 4
 Endoprocinctu F.P. 181. 4

INDEX.

enclitica facit u	883.3	epitimum lē	1133.46	errare, leuare u	699.19
enema lē	912.44	epitimi lē	810.48	erugere F.P	124.1
energia lē	870.41	epitrope lē	870.31	eruum & erulia v. p. 124.4 u 199	
enhydria lē	1113.16	epyticum V	16.18	43	
enhydros lē	1120.57	epulares F.P	121.17	eruum quid iſd.	1138.17
enigma lē	850.19	epuloni F.P	121.11	eryſipelas iſd.	919.11
enim V.G	1141.14	epulum u	199.18	& pro eſto u	769.11
eniza ſublugata u 691.19 & 742.14		epula lē	1112.V.G. 1166.8	Eſaii iſd.	911.9
partuleuza u 691.17		epixeuſi lē	646.17	Eſaii euangelista potius iſd. 911.	
eniza ſumma dicuntur u 115. 14		eques pro equo u	141.18	43	
V.G 1141.17		equeſtre xz F.P	121.19	Eſau iſd.	991.18
enizum pro enizē u	144.11	equeſtres milites dicuntur iſdor.		eſca iſd.	1112
enizus u	711.46	1042.7		eſca, edulia V	41.44
ennam enimae p. p	121.12	equi vnde dicti lē	1113.17	eſcariz p. p	124.7
Enoch lē	991.18. lē. 1181.18	equi habiles lē	1116.11	eſcarus iſd.	1119.47
enoda u	490.10	equi marini iſd.	1118.18	eſculatorum V.	11.16
enodare u	704.19	equila equa u	141.18	Eſdras iſd.	991.11. iſd. 997.19
enodatus N	491.1	equile V	63.15	eſen F.P	124.11
enonyma diſſinitio iſd.	100.16	equiria V	11.16. F.P 121.10	eſebon iſd.	994.10
Enos lē	991.41	equiriae p. p	121.11	eſculatorum V	43.43. u 141.4
enthymema lē	861.17	equiſo pro equite u	141.17	eſculus iſd.	1146.11
enthymematis membra iſd.	861	equiſones u	717.11	eſquilina V	11.16
48		equitare u	144.1	eſquilina V	10.14
enubro F.P	121.11	equites ſingulares iſd.	1278.16	eſſentia iſd.	911.10
enucleatē quid dicitur N	116	equitius	1416.11	eſuribo N	754.1
it		equito V	61.40	eſurigo u	141.41
enunciatio lē	878.9	equo vhi F.P	121.14	eſtix lē	1149.10
epacta lē	967.49	equor iſd.	1111.12	ethan iſd.	999.44
epanados lē	869.1	equorum tria genera lē	1111.18	ethici iſd.	1916.11
epanaphora lē	846.14	equum Marti p. p 121. 18. iſdor. 838		ethici iſd.	871.11
epangelia lē	872.8	II		ethici iſd.	916.18. & u
epanalepis iſd.	846. 19. iſd. 870	equulei u	141.41.60	ethopia iſdor. 865. 18. iſdor. 870	
60		era quid, & vnde dicta iſdor. 941		40	
epentheſis lē	844.47	57		etymologia iſd.	141.1
epem fomicum V	11.48	eractia iſd.	1011.49	eu V.G	1110.10
epes F. P	121.11	eratum , circumque ſit F.P 121		eugeia V.G	1172.10
Ephebi vnde dicti lē	1103.14	41		Eua iſd.	991.11
ephemeris lē	816.11	erebum F.P	121.45	euadere , liberare u 691.1. aſcen-	
epheſus lē	1187.14	erebus iſd.	1181.48	dere 691. 11. apparere 691. 15	
ephippium u	141.9	erectum u	66.11.701.18	exire 690. 15. tendere 690	
ephod. lē	1198.11	erectus u	699.11	ſſ. fieri 690. 60. pazuſci 690	
Ephraim lē	997.17	erexit u	714.15	60	
Ephraim V.G	1166.18	ergaſterium lē	1198.17	euxi iſd.	101.1.11
epichirema lē	861.17	ergaſtula iſd.	1198.19	eualtere u	141.17
epicorum genus lē	815.10	ergaſtulum u	715.11	euangelicus ordo lē	991.19
epicrocum p. p	121.17	ergaſtulus N	715.11	euangelium	lē. 991.18
Epicurei vnde dicti iſdor. 1017		ergo correptum F.P	121.11	euannerur u	491.14
II		ergo poſitum pro ea cauſa u 144		euboicum talentum p. p 124. 12	
epigramma lē	813.19	II		2. 14. 14	
epigr. lē	1197.1	eridium u	141.41	eudideon F.P	124.16
epilepsia lē	917.11. & 44	eridium animal iſd.	1111.1	euelatum p. p	124.19
epilimma F.P	121.19	eridanus iſd.	1118.11	euenat. pro eueniat N	776.1
epilemas lē	1118.17	erigere u	699.14	euenire V.G	1147.17
epidromos lē	1187.10	erigi u	704.17. & 702.17	euentus u	199.11
epipota lē	1181.11	erigonon lē	1157.17	2. 14. 14	
Epiphania lē	968.11	erinus iſd.	1157.10	euerſator p. p	124.11
epitox. lē	1040.11	eripit V.G	1114.11	euerſiculum u	101.11
epitus iſd. 1181.17. iſdor. 1161.14. &		eriuſo F.P	12.40	eugium N	144.16
11		ermiſcion iſd.	1111.11	euiare N	109.6
episcopatus lē	1004.17	erofum ferrum lē	1198.14	euiſeſat N	141.15
epistula iſd. 1100. 41. iſdor. 1191		errabundus u	141.1	eueſomiani iſd.	1011.11
10		errare V.G	1178.11	eunuchare N	141.14
epistylum p. p	121.10	erratica V.G	1111.17	eunuchus iſd.	1074.14
epistola lē	959.11. lē. 919.14	erraticus V.G	1111.11	euocatio genus militum iſd.	1049
epiſynalephe lē	841.1	erratio V.G	1111.15	11	
epodon lē	814.1	error V.G	1111.11	eugenur V.G	1179.9
Ephraim V. G	1166.11. lē. 811.14	erratus V.G	1111.11	euphonia iſd.	897.5
epithalamia lē	811.11	erratrix V.G	1111.17	euphorbium iſd.	1154.11
epithema lē	911.40	error u	199.11. V.G 1111.17	euphrates iſd.	1156.48
epitheta nomina iſd.	814.45	eruca lē	1161.16	euroſter iſd.	1148.41
epitheton lē	841.16	ermis frondium iſd.	1116.14	Europa V	19.17
		erudium iſd.	1071.40		

I N D E X.

Europa, terra pars orbis F.P. 184.31	exequiz V.G. 1367.2	Exor natus If. 1071.43
Il. 116.1.4. & 1167.11	exercere, fatigare N. 651.3. exa-	exorciz If. 1006.7
surus N. 511.31. If. 1148.31.	gitare N. 651.5. inloqui N. 651.	exos quid N. 541.56
eutrapelus 1431.44	8. solidare N. 651.10. im-	exotus If. 1074.16
Eutyshani If. 1011.2	perare N. 651.14. imponere	exotica If. 1308.9
exacuere V.G. 1331.10	N. 651.14. in meliorem vsum N.	exotica vestis If. ibid.
exactum, prateritum N. 650.6. itan-	651.18	exoticum N. 544.41. & 789.23
scutum N. 650.6	exercitum F.P. 285.4	exquisitum N. 77.348
examen F.F. 184.41. If. 1330.38	exerciti vel exercitus N. 757.25	excindere N. 811.16
examissum F.P. 184.45. N. 488.7	exercitio F.P. 185.5	exscribere V.G. 1546.93
exanclare F.P. 184.48. N. 144.30.	exercitum dicitur fatigatum N.	exsculpsere N. 541.35
exaurire N. 650.25. cufundere N.	486.31. & 707.16	exscitatem N. 1711.1
650.38	exercitus V. 16.21. F.P. 185.9. P.L. 805.	exsorbeo N. 141.47
exanclari, perfect N. 650.18. perperi	48. If. 1046.44	exsor If. 1073.50
N. 650.30	exercitatus V. 1346.31	exspectare N. 681.35. sperare N. 651
exanguis If. 1074.10	exercere If. 1073.19	51. a Deo poscere N. 651.58
exanimatus V.G. 1359.19. V.G. 1354	exertus If. 1073.38	expectorare N. 491.17
42	exsequantur N. 544.8	exipes N. 489.31. If. 1073.48
exanimis If. 1074.11	exesto F.P. 185.11	expire N. 104.49
exanimo V.G. 1380.14	exesus If. 1074.7	exugebo N. 714.18
exanimus V. G. 1354.45. & 1359.	exst purgamentum F.P. 185.15	exul If. 1073.51
31	exstingere N. 544.48	exultare N. 510.21
exarare N. 711.6	exstui F.P. 185.16	exultare ex gestu N. 651.15. fruite
exbolas quassant V. 59.11	exgregia F.P. 185.17	N. 651.12. supra modum exilire,
exbucies F.P. 184.49	exhaustant F.P. 185.18	& efferri N. 651.36
excalceatur N. 713.35	exhaustus If. 1074.9	expalpabitur N. 751.40
excandescencia N. 341.4	exhibere N. 694.19	expalpare N. 541.33
excantare N. 541.13	exhiberi N. 541.57	expapillato brachio F. 185.35. N.
excessitas N. 718.7	exigere, verum perdiscere N. 649.	541.54
exceptor quid If. 1051.55	31. excludere N. 649.41. facere N.	expalare F.P. 185.17
exceptum facere N. 70.18	649.53. vi extorquere N. 649.35.	expectare, manere N. 651.51. obser-
excidere, cedere n. 651.11. diffenti-	cogere N. 649.13. agere N. 649.	uare N. 651.51. V.G. 1355.23. & 1356
re n. 651.48. in obliuionem dare	55. inquinare N. 649.58. consti-	31
n. 651.14	tuere N. 650.1. definire N. 650.	expectati V.G. 1352.58
Excidio F.P. 184.52	2	expectatio V.G. 1356.17
exciet F.P. 184.54	exigo V.G. 1389.1	expector F.P. 185.39
excissum N. 544.35	exigor N. 541.52	expedibo N. 751.50. pro expediam
excipere n. 705.10. seiangere 651	exiguum, debitum repetere N. 649	N. 768.47
18. separare. 651.18. excusare	50	expedire, vile esse N. 651.5. defini-
651.10. calare 651.10. susci-	exiguum V.G. 1331.55	re N. 651.10. liberari N. 651.14
pere 651.23. habere 651.41. rur-	exiguus If. 1074.5	proferre N. 651.18. colligere 651.
sum extrahere 651.35. capta-	exilica causa F.P. 185.11	21. V.G. 1362.19
re 651.43. manare 651.	exiles F.P. 185.19	expediti vocabuli proprietat N. 515.
41	exilis If. 1074.6	44
excipit, opprimat N. 651.18. circum-	exilium If. 936.9	expensum, & prima pensio V. 50
uenit ibid.	eximium F.P. 185.22	21
excipuum F.P. 184.55	eximius If. 1073.45	expergisceret N. 750.43
excludere, liberare N. 651.44. ci-	exinanita N. 544.17	expetitus F.P. 185.40
cere 651.46. & 681.36. & 683.15. &	exinsulabat F.P. 185.16	expergo N. 541.37
689.60 & 690.7	exire N. 651.33	experimentum N. 690.16
excoctum V.G. 1376.11	exire, euadere N. 651.56. liberari	experiri, pati N. 651.38. sentire 651.
excodicare If. 1140.19	N. 651.56. euitare N. 651.58. erum-	38. tentare N. 651.41. scire 651.48
excofules If. 1046.9	perre N. 651.60. prohibere N. 651.	& 716.13
excois N. 510.16	3	experiri F.P. 185.42
excoitores qui dicuntur If. 1048	exita 213 F.P. 144.17	experrectus F.P. 185.43. V.G. 1350.
38	exitiosus If. 1074.10	41
excubiz, diurnaz If. 1048.41. V.G.	exitium V. 11.13. F.P. 185.29	expers If. 1073.49. If. 1073.41
1366.16	exitu simile V. 97.32	expertus If. 1073.41. V.G. 1350.41
excudere F.P. 184.57	exiurare N. 543.16	expetere, accipere N. 651.59. e-
excuriari N. 503.41	exocontalibus If. 1219.47	uadere N. 656.1. transferre N.
excutere, commouere N. 654.13	exodium F.P. 285.31. N. 498.10	656.1
emittere 654.16. delicere 654.18	exodus If. 951.6 & 650	expetunt N. 541.27
excludere 654.18. eligere 654.	exolescere V.G. 1147.4	expiare N. 674.27. purificare N.
23	exoletus F.P. 185.33	693.33. V.G. 1350.21
exdorsuare N. 491.21	exomides F.P. 185.71	explenunt F.P. 185.47
exdorsum F.P. 184.59	exomologesi If. 976.1 & 10	explere, implere N. 1651.59. minue-
exdutz F.P. 184.60	exorare V.G. 1368.53	re 654.3.
exebenus If. 1118.59	exorator V.G. 1358.50	expleti N. 700.20. & 713.11. V.G.
exectum, extensum N. 651.20	exorcismus If. 973.57	1356.41
executor If. 1074.10	exordium N. 500.11	expleriaz coniunctiones If. 818.
exedra N. 544.11	exornare N. 541.19	31
exemplum F.P. 184.1	exornare, fardare N. 654.38. ornare	explicare, emittere N. 654.51.
exemplum facere V.G. 1380.33	N. 654.41	ostendere N. 654.48. explanare

INDEX.

fidei proprietates n	496.19	fistula if.	898.17	fluonia luno F.P	189.48
fideicommissum ifid.	920.1	fistula if.	1100.50. & 1191.41	fluora F.P	189.49
fidele, pro fideliter n	771.10	fit, fingitur V. G	1355.9	fluviatilis flix if.	1191.40
fidelia n	791.11	fit n	751.60	fluvius V. G. 41 N 600. 60. ifid. 1191.41	
fidelis Judarus 1074. 45. V. G	1335	fixula F. P	1289.5	V. G 1327	
20		Flabra V. G	1566.39	fluxum N	674.4
fidelitas n	545.48	Flaccet n	545.59	focatus panis ifid.	1311.45
fidem habere n	705.39	Flagella ifid.	1139.18. & 1241.21	focillatus n	755.15
fidenz	1414.15	Flagitium periculum n	661. 11	focula n	488.10
fidens n	733.30. & 14	virium quod n	661. 13. ifid. 933	focus F. P	1289.51. & 1321.26. & 11
fides V	14.18	11		fodare F. P	1289.53
fidens genus citharæ F. P	288. 35. n	Flagitiosus if.	1075.10	fodicare n	510.40
661.25. ifidorus 1009. 9. V. G		Flagra & flagella if.	935.11	fordum n	717. 1. consuetudine
1359		Flagrare n	758.45	deforme 657. 13. execrandum n	
fidis V. G	1352.40	Flagrare, fragrare V. G	1341.41. & 1366.46	657. 15	
fiducia, confidentia n	660. 14	Flagrantes F. P	1289.6	fordus F. P	1289.54. ifidor. 1074. 11.
audacia n	660. 56. ifid. 933. 17. V. G. 1356.3	Flagriones N	499.1	& 1266. 13	
fidus, fidelis V. G	1358. 54. V. G	Flamearij F. P	1289.7	femina if.	1098.11
10		Flamen, falacer V	1519. F. P	femora quid dicta if.	1098.10
fidusta F. P	1288.17	1289.9		fenebris V. G	1371.18
figura n	512.44. n 729.6. ifidorus	Flameo F. P	1289.11	fenerator if.	1074. 38. & 48
825. 18. & 821. 35. & 831. 19		Flamina, flamen V. G	1366.40	fenum if.	1160. 18. V. G 1171.13
& 982. 51. & 1216. 3. V. G	1361	Flaminez xdes F. P	1289.24	fenus V. G	1342.10. & 11
39		Flaminiæ V	15. 51. & 52. 39	fenus, fenecatores V. G	1373.20. & 1173.17
figura verbi V. 97. 55. V. G	1334	Flamines quid dicebantur if.	1005	feta if.	1075.48
16		& 1074. 41		fortis pro fortibus N	759.13
figura solidæ if.	894.13	Flamina F. P	1289.21	fortidus n	707.19
figura accentuum if.	831.19	Flaminij	1416.56	folia if.	961.37. & 1142.14
figuli cognomen	1432.11	Flaminij F. P	1289.15	folia forci if.	1311.2
filii if.	987.52	Flaminij circus F. P	1289.34	follicare F. P	1299.2
filicaria F. P	1288.59	Flaminij licor F. P	1289. 37. 1438	folliculum N	546.17
filicones F. P	1289.1	48		folliculus if.	1117.60
filij laphet septem if.	1037.8	Flamma if.	1289.37	folium if.	1152.41. F. P 1289.59
filii Sem quinque ifid.	1035.49	Flammeus n	790.17	fornices F. P	1290.4
filii cur liberi nominantur if.	1054	Flasex if.	1319.18	fans V	2139. F. P 1290.13. if. 983. 11. if.
51		Flator F. P	1289.39	1156. 13	
filius & filia unde dicti ifidor. 1034		Flauij	1425.58	font indelubris quid if.	1197.1
24		Flauilla n	547.29	fontinalia F. P	1290.14
filix if.	1260.14	Flauum V. G	1351.57	fontinalia V	14.13
filum V	10.14	Flauus	1440.51	foras ducere n	695.38
filum oris liniamenrum n	662	plemina dicuntur F. P	1289.40	fora n	736.16
17		Flens if.	1075.45	foramina n	503.2
filum ducta res quæque ad n	112	Flexanima N	548.6	foramen N	548.3
19. if. 1306.9		Flexuosus n	675.57	forago F. P	1299.16
filicaria, & filia V 15.18. n	545. 40.	Flexura similitudo V	98.12	fora & fori V. G	1345.58
if. 1301.17		Flexus N	601.8	forthea F. P	1290.18
finis if.	1136.10	Fligi affligi N.	546.10	forcipis n	784. 10. if. 1190. 13. V. G
finces if.	994.53	Flocci F. L.	805.113	1367.8	
finis, quid dicti if.	1203.48	Floccifacere V. G	1380.19	fordicidia V	55.17
fingere, iungere n	659. 45. com.	Flores N	548.17	fordicidij F. P	1290.12
ponere n	659. 47. parare n	Flogites if.	1221.47	fortes V. G	1166.58
659. 56. effigere n	660. 1. if.	Flomos Latinis herba lucernalis		fortices if.	1324.6. V. G 1167.8
mulare, mendacium, n	606.	ifid. 1258.42		fori N	736.16
18		Flomos Latinis verbasceus ifid. 1259		fori nauium if.	1286.18
finis ifid.	982.17. n 599.18	19		foria, stercola liquidiora n	458.
finia pronomina ifid.	826.2	Floralis à flamen V	52.45	21	
finiti numeri if.	893.15	Florens ager if.	1203.1	furiolus n	548.15
finitores n	489.18	Floriani if.	1013.58	forma V	97.41.2. P 1290.24. n 729.4
finium V	67. 25. quæstionum ge-	Florifertum F. P	1289.42	V. G 1334.16. & 1354.5	
nus if.	861.19	Hos if.	913.11	formæ ifid.	826.58
finium regundorum actio ifid.	934	Flucti pro fluctus N	759.3	forma equorum if.	1114.13
38		Fluctuatum N	546.55	forma & figuræ V. G	1340.26
finiamenrum if.	1144.17	Fluctus if.	1155.31	formatum siue formatum ifidor.	
firmiter, pro firme N	773.2	Fluere, deficere n	657.1. minui N	1101.16	
firmiudo N	545.13	657. 3. decurrere N	656.60. 12	formica if.	1121.16
finus if.	1074.47	tius, ac liberius excrescere H	957.5	formicoleon if.	1121.25
fidellæ & fidellæ if.	1311.4	957.5		formido V	97. 18. n 734.11. V. G 1333
fidellus F. P	1289.3	Flumen V. 8.41. & 8.45. if.	1355.54	12. & 1344.18	
fidina V.	23.41. if. 1311.7	V. G 1327		formidolosum n	547.37
fidulum if.	1325.19	Flumina porta F. P	1289.44	formidolosus if.	1075.3
fidulus if.	1325.19	Flumina, diluvium dicuntur ifid.		formid.	
fidulus if.	1325.19	721.10. 21. 27. 73			

INDEX.

Formix F	190.10	frausus erit F.P	191.14	fuens n	717.41. 1140.41
formosus V.G	1367.11	frausus pro frandatus N	147.17	facilis r.9	122.15
formosus lf. 1074.50. V.G	1314.17	fraxare r.9	191.15	facus, genus herbar lf.	1160.11
& 1147.15. & 1114.40. lf. 118.49		fraxinus lf.	1147.17	fuga, volatum significat n	659.18
formucales F.P	190.14	fragellæ F.P	191.16	citus, cursus n	659. 15. navi-
formulæ categoriarum lf. 878		fremere N	736.5. V.G	gatio n	659. 11. vehemens
10		fremor, fremitus F. G	1351.56	affatus n	669.12
formum lf.	1314.11	frena lf.	1316.10	fugere n	147.11
fornacalia F.P	130.16	frondere F.P	191.19. N 736. 7. V.G	figitius lf.	1075.46
fornax lf.	1189.19	1141.48		fulcea lf.	1304.8
fornicarius lf.	1075.19	frondens lf.	1075.12	fulgens n	718
forum & fornaces n	784.19	freni n	600.13	fulgere pro ferire pñsci F.P	191
foroneus lf.	913	frenusculi lf.	910.15	16. n	681. 17. lf. 1146. 48. V.G
forpiceps lf.	1314.9	frequentarium F.P	191.11	1310.9	
fors n	71.12. V.G 1336.11	frequentatus lf.	817.7	fulgetæ V.G	1338.10
fortian lf.	838.44	frequentia V. G	1119.1	fulgit pro fulget n	769.15
forte n	701.47	fretum V	49.45. N 600.15	fulgor, fulménque & fulgur V.15	
fortes qui nuncupantur lf.	1047	fretum vnde appellatum lf.	1131	48. lf.	1147.1. fulguritum V.G
10		47. V. G	1476. 12. Siciliæ lf.	1318.11	
fortis V	14.17	1151.11		fulcia lf.	1137.19
fortis lf.	1074.48. V.G	frigere est & frigutire N	487	fullo	1411.11
fortis, celer N	658.17	10		fulmen F.P	191. 41. n 717. 21. lf.
fortis, magnatum virium N	658	frigere & frigutire, cum sano sub-		1147.1. V.G	1338.15
18		illire n	659.19	fulmentum n	600.47
fortis, formosa n	658.11	friget n	146.10	fulmina quid faciunt lf.	1146.49
fortis dives n	618.11	frivolus lf.	1066.41	fulcio V.G	1333.17
fortitudo n	710. 46. lf. 1187.12. V.G	frigidum, imbecille n	661.15	fulsum esse n	684.10
1310.19		seque n	661.15. & 715.11	fulura V.G	1331.17
fortuna V	14.17. N 713.19	frigidus n	676.8	fulur	1415.10
lf. 1011. 14. & 111. V.G	1164.1. &	frigidus, venenatus N	661.11	fulurum V.G	1151.4. & 1351.60
1316.16		frigidus mortuus N	661.13	fulur n	716. 25. fumen lf.
fortuna, fors V.G	1359.14. & 18	frigire & frictum F.P	191.12	47. & 61. V.G	1338.10
fortunare N	145.18	frigit, erigit n	659.15	fulgura n	498.49
fortunatæ lf.	1174.15	frigoris significatio N	661.1	fulgurator n	118.16
fortunatim n	146.18	frigus n	600. 43. metus n	fulguritum F. P	191.18. n 716.18
fortunatus V.G	1331.43. & 1329	aeris natura N	661.8	fulguriuit n	146.5
16		frigutire r. l.	801.17	funalia lf.	1311.46 & 11
fornicapei lf.	1190.16	fringilla F.P	191.13	funarij quid sunt lf.	1177.49
forum V	14. 43. F. P	fringutis V	18.13	functi, quid dicti lf.	1051.14
N 600. 18. lf.	1171.15. & 1190	frivola F.P.	191.15	functi lf.	1171.11. & 1188.45
16		frivum n	101.15	fundamentum lf.	984.6
forum cupedinis V	14.11	frivum lf.	1314.18	fundere V.G	1367. 4. dare n
forus lf.	1192.17	frondes lf.	1140.14	dicere n	661. 8. dimittere
forus lf.	1192.19	frondeum V.G	1366.44	n	662.13. fugare n
fororum lf.	1315.1	fronditio	1411.41	662.13. fugare n	662. 10. liquo-
foriniani lf.	1013.8	frons pro fronde n	148.12	rem defundere n	661. 17. pro-
fouere, prohibere N	661.14	frons n	757. & 16. 199.48. lf. 1092	sternere n	661. 19. iacere n
fouere, nutrire N	1111.1	10		60	
fouere, adpergere N	661.19	frontem, antiqui F.P	110. 121.15	fundinalibus lf.	1171.17
fouere, constituere n	661.31	frontones	11. 1419.19	funditores n	797.12
fouere, meti N	66.14	fructi, vel fructus N	760.41	fundus V	747. F. P
fouij F. P	190.60	fructus lf.	1141.11	191.41. lf.	
fracessere N	118.1	frugalis lf.	1074.15	funebres F.P	191.46
fragebunt F.P	191.15	frugamenta F.P	191.19	funes lf.	1118.13
fragefcere N	146.15	fruges V	17.15. lf. 1137.8	funis n	1100.11
fragile ferum lf.	1118.14	frugi	1411.1	fungi lf.	1161.17. V.G
fragilis lf.	1074.17	frugus & fruga V	714.1	funus V.G	1147.19
fragor lf.	1149.15	frusci pro frui n	147.41	furaciter V.G	1140.1
fragrate N	730. 45. V. G	frumen lf.	1314.17	furcifer lf.	1075.12
10		frumen quid dicitur lf.	1317.10	furcilles F.P	191.49
framea lf.	1169.10	frumenta lf.	1147. 7. V.G	furcille lf.	1315.16
franci lf.	1041.49	42		furcs n	111.19
frater vnde F. P	191.6. V.G	fruniscor & frumtum F. P	191	furcs, ferui dicti N	660.15
1329.1		10		furfurio lf.	1139.44
fratrate F.P	191.8	frustation n	147.1	furiam V.G	1366.69
fratrate F.P	191.9	frustro n	710.18	furiz, tres feminæ cunctæ lf.	1051
fratres vnde dicti lf.	1056. 20. &	frustum lf.	1314.15	13	
24		frutex lf.	1141.15	furij	1416.27
fratres Aruales V	16.1	fruticati n	714.15	furinalia V	11.14
fratria V	16.6	frutinal F.P	191.11	furinalis flamma V	15. 18. & 12.44
fratrilæ N	800.2	frux V	81.17	furiosus V.G	1366.19
fratrilis lf.	1066.11	funascitur in Ponto lf.	1113.10	furialia, r.9	191.11
fratrum proprietas N	103.11	spam n	146.10	furus lf.	1098.16
				furor n	711.13

R. 11

INDEX.

furor ab infamia V.G.	1341.17	gannire n	737.17	gens v. e	1331.48
furim V.G.	1330.1	gannit V.G.	130.7	genus v. e	1350.19. est multitudo
furtivus V.G.	1330.2	gannitio F.P.	291.24	ab vno principio orta 1035. 37.	
furum, occulta subreptio N. 660		garimantes, populi Africae lfid.		Alia F.P. 292.15	
44. insidix N. 660. 46. & 739.		1044.33		gens de Gham. lfid.	1035.44. de la-
31. lfid. 933.16		gathimans regionis caput gath-		phet lfid.	1035. 44. de Sem. lfid.
furunculus lfid.	902.10	ma lfid.	1171.1	1035.45	
furum F. P. 291.33. N. 711.14. V. G.		gira V	81.6	gente, fratres lfid.	1037.31
135.58		gurgardiare n	149.60	gentiana lfid.	1156.18
fuscum V. G.	1327	garrise N	149.56	gentiles qui sunt lfid.	1022.41
fusile, xis lfid.	1147.42	garrulus lfid.	10-6.5	gentilis F. P.	191.57
fustes	11.935.18. & 1314.1	garrulx, aues canorx N	661.55	gentilium	1397
fusus lfid.	1304.59	garulus, cordatus N	663.57	gentilium nomina	1397
future F. P.	291.56	garum lfid.	1317.17	gentis nomina lfid.	814.41
furile, facilliter N	774.4	gaudere V. G. 1331.37. gratulari V. G.		gens N 601.21. genua V. G.	1369.11
furiles F. P.	291.38	1356.5		genua lfid.	1039.41
furum V	21.9	gudium vnde F. P. 291. 16. V. G.		genuz N	130.31
		1379.18		genuini dentes F. P.	1901
G abalum quid N.	130.7	gaull, gentes a meridie vsque		genus vnde dictum F. P.	291.2
Gabaonitx lfid.	1036.55	oceanum lfid.	1044.10	genus lfid. 875.5. & 1030.22. & 1066	
Gabinij	14.6.35	gaulus F. P.	291.27	14. V. G. 1357.29.31	
Gabinus ager V.	7.69	gaza lfid.	1185.43. & 1320.41	geomettia lfid.	874.27. & 893.39
Gabriel lfid.	989.14	gazetum lfid.	1316.24	& 46	
Gad lfid.	997.11	gazophylacium lfid.	1330.38	geomantia lfid.	1011.11
Gades insula lfid.	1174.44	gedeon lfid.	994.23	geon lfid.	1319.27
Gades oppidum lfid.	1190.31	gegnij	1416.20	gerdus n	130.19
Gaditanum fretum lfid.	1151.45	gehenna lfid.	1183.2	gerere, habere N	664. 8. ferre N
Gaditanus lapis lfid.	1291.35	gha n	798.31	664. 10. facere N	664.12
Gaduceatores F. P.	161.57	gelb pro gela n	761.13	germalum V.	1121
Gagates lfid.	1211.9	gelu n	778.11. lfid. 1147.31	germana sotor lfid.	1016.54
Gala F. P.	291.2	gemina, duz n	664.5	germani fratres qui dicuntur lfid.	
Galanitx lfid.	1015.13	geminata virgula lfid.	1234.10	1019.12. & 15	
Galata, galli lfid. 1040. 13. 1037.		gemini quid N	664.11. lfid. 1055.12	germania lfid.	1162.15
9		geminij	1415.56	germanix gentes vnde dictx lfid.	
galatias lfid.	1118.41. & 1220.31	gemitudo N	549.38	1041.20	
Galatiaz lfid.	1314.54	geminum quid, simile N	664.3	germanicus	1415.30
galatia lfid.	1166.13	gemiti N	778.19	germanicus N	130.44
galactites lfid.	1218.34	gemma, vnde lfid.	1214.48	germanus frater v. e.	1319.7
galbanum lfid.	1215.7	gemurfa F. P.	191.18	germen lfid.	1142.31. F. P. 293.4
galbeum F. P.	291.9	genas Ennius palpebras putat F. P.		gerre N 11056. F. P.	293.7
galea V. 10. 47. lfid. 1171.44. & 1298		291.31		gerusia curia F. P.	291.11
28		genz lfid.	1091.31	gessai lfid.	994.36
Galeola w	794.11	genera V	97.42	gestire, cupere N	664.13. & 101.24
Galerium lfid.	1307.2	genera quid lfid.	815.12	latum esse N	664.15
Galearia F. P.	291.25	genera causarum lfid.	857.41	gestit F. P.	293.13
Galerium & Moracilla V	14.42	genera gladiatorum plura lfid.		gestus F. P.	291.16
Galiccia lfid.	1171.14	1181.15		gesum F. G.	293.18
Gallam bibere 1.2.	291.10	genera velorum lfid.	1187.47	getuli lfid.	1016.30 & 1044.4
Gallactites lfid.	1111.19	genera rotundorum. eolum. quz		getuli, getz dicuntur fuisse lfid.	
Gallare w	1303	et vna lfid.	1192.19	1041.55	
Galli lfid.	1004.160	Genera gymnastorum quinque lfid.		getulia lfid.	1171.31
Galli qui vocantur F. P.	291.14	1174.19		gibberum N	738.39
Gallia lfid.	1170.41	Generosum N	130.48	gigantes lfid.	1107.3
Gallia, vnde lfid.	1043.14	Generosus V. G.	1331.45	giberia F. P.	291.19. N 1312.22
Gallucinum lfid.	937.44. lfid. 940.16	Genera questionum lfid.	865.57	gilvus color lfid.	1114.11
Gallicus finis lfid.	1012.1	Generalia nomina lfid.	814.2	gingetia F. P.	291.20
Gallicus V. G.	1331.19	Generibus pro generis N	758.46	gingiuz vnde nominatz lfid. 1094	
Gallix pro gallicx n	761.15	Generosus equus lfid.	1115.19	16	
Gallij	1415.57	Genesar lacus lfid.	1154.58	gingire F. P.	291.11
Galliza lfid.	1164.10	genesis lfid.	950. & 951.4	Gipsum lfid.	1110.17. & 1192.8
Gallina V	14.17. lfid. 1137.47	gentiliani lfid.	1011.10	Gipedes qui fuerunt lfid.	1042.6
Gallina N	130.3	gentiales F. P.	191.18	Girgillus lfid.	1335.39
Galliozoci qui lfid.	1040.16	gentialis lecti F. P. 291.46. N 130.11		glacies lfid.	1147.31. V. G. 1332.16
Gallulare, pubescere N	549.46	genicularis herba lfid.	1159.11	gladius v 10.38. N 661.43. lfid.	1118
Gallum pro gallorum N	758.44	genistei lfid.	1010.53	51. & 916.42. & 1169.7	
Gallus lfid.	1137.41. V. G. 1331.19	genitalia lfid.	1098.11	gladii lingula v	58.39
Gamma lfid.	1134.11	genitius lfid.	815.32	gladiolus herba lfid.	1159.14
Gangaridz lfid.	1037.56	genitores lfid.	1051.15	glandis N	1297.18
Ganger lfid.	1116.30. & 35	genitrix N	712.24. V. G. 1336.10	glandula lfid.	1247.32
Gangarna N	130.17	genium F. P. 291.48. 1330.16. lfid.		glaucus color lfid.	1114.49. & 1129
Ganeum F. P.	291.11. N 601.45	1030.11		40. & 1305.37	
Ganeo lfid.	1076.10	genius N	351.30	gleba lfid.	1107.13
Ganeones vnde dicti N	351.39			gleba	

I N D E X

debatij V 11.17
 climata cœli l. 904.14
 glires vnde dicti sunt l. 1120.
 18
 glis N 111.15
 gliscere F.P. 193.14 l. 111.0.19
 gliscit N 491.11
 gliscitur N 715.6
 glittis F. P. 191.17
 globus N 717.11. l. 119. 38 V.G.
 1139.7
 gloire & gloriare F.P. 193.18
 glomus F.P. 193.30
 gloria V.G. 1134.3
 glorior V.G. 1130.19
 gloriosum N 711.39
 gloriosus l. 1971. V.G. 1130.31
 glorius V.G. 1130.19
 glos N. 799. 8. viri foror l. 1066.
 16
 glossa l. 841.41
 glossopetra l. 1122.48
 glubere N 111.16
 glucidatum F.P. 193.35
 gluma F.P. 193.37. N. 110.34
 glutino pro glutine N 761.6
 glutto l. 1076.11
 glycyrriza l. 1111.43
 gnæum 1105.39
 gnæus F.P. 191.40
 gnariguit F.P. 191.43
 gnaritas V.G. 1136. 10. l. 112.11
 149.41
 gnarville F.P. 193.45
 gnarus F.P. 191.46. l. 1071
 gnarus V.G. 1131.1. l. 8. 8. 50
 gnarus vnde dictus l. 1014.31
 gnephoium F.P. 193.49
 gnitus & gnixus F.P. 193.51
 gnostia l. 1611.11
 gnostici l. 1011.35
 gnotu F.P. 193.51
 gomor quid l. 1134.3
 gorgodes insula l. 1171.6
 gorgones quid sunt l. 1108.17
 goethi l. 1041.51. & 1057.10
 gothia l. 1167.31. & 1164.61
 garbatum l. 1131.37
 gracchanus 1146.16
 graccharis F.P. 193.53
 gracculi F.P. 193.56
 gracila N 719.49
 gracile N 680.16. exile N 688.
 51
 gracilundo N 149.12
 graculi V. 14.45
 graeculus l. 1137.11
 graeca lingua l. 1033.26
 graeca sacra F.P. 194.7
 graeci vnde nuncupati? l. 1040.
 19
 graecia l. 1168.10
 gradarius N 491.16
 gradipes l. 1134.6
 gradus F.P. 194.1
 gradus N 761.18
 gradus V 113.7
 gradus quid? N 664.11 l. 8. 15. 1
 gradus xianis sex l. 1101. 41. firmi-
 tas standi N 664. 10. vicissitudo
 pedum N. 664.18
 grillatores F. P. 194.14. N. 149.4
 gramen l. 1160.18
 14
 14

gramia N 110.10
 gramiz F.P. 194.11
 grammatica l. 819
 granarium V 119.10
 grandæritas N 149.31
 grandæritus l. 1075
 grande N 715.20
 grandire est grandem facere N
 148.46
 granditas N 148.58
 granditer dicere l. 866.19
 grando N 601.38
 grandiloqui N 149.11
 grando l. 1147.17. F. P. 194.23
 granomastix l. 1151.12
 grande V.G. 1131.47
 graphium l. 919.41
 grassat V.G. 1151.16. F.P. 194.15 am-
 bulare N 661. 45. supra modum
 laque N 661. 44
 gratia V.G. 1148.17
 gratia plenum N 677.17
 gratificari N 110.14
 gratificus l. 1076.3
 gratiosum N 110.34
 gratiosus l. 1076.4
 gratulari N 149.50. V.G. 1150.31
 gratus V.G. 1157.13
 graustellus F.P. 194.38
 graue N 714.11
 graue et F. P. 194.33. amarum N
 661. 49. secundum N 661. 41.
 forte N 661. 35. frugiferum N
 661. 42. grandæritum N 661. 10.
 grandium N 661. 36. molestum
 N 661. 11. multum valde N 661.
 52. necessarium N 661. 40. nocens
 N 661. 16. plenum N 661. 37. pon-
 derosum N 661. 44. sapiens N
 661. 36 sapiens N 681. 4. solidum
 & firmum N 661. 29. velle N 661.
 10. velle N 661. 26
 grauedinosa N 149.2
 grauida est F.P. 194.41
 grauis accentus l. 811.41
 greges V.G. 1164.48. N. 601.53. F.P.
 194.45
 gremium V.G. 1151.5 & 9
 grex V.G. 1157.18
 griecia F.P. 194.47
 grillus l. 1121.11
 griphi l. 1131.42
 gronis F.P. 194.48
 gruere F.P. 194.41
 grues N 601.48. l. 1134.10
 grumæ quid sunt N 118.38
 grumen l. 1149.50
 grumus F.P. 194.55. N. 491.7
 grundire N 745.54
 grundleis lateri dicuntur N 148.
 43
 grunire N 148.56
 gryphes l. 1118.1
 gubellus l. 1106.14
 gubernare N 760.35
 gubernio l. 1185.15
 gullioxa F.P. 194.56
 gummi l. 1150.43
 gurges 1431.13
 gurges proprie quid l. 1118.11
 gurgulio quid l. 1094.45. & 1141.
 14

gurgulium F.P. 194.18
 gulus l. 1091.39
 gutta l. 1151.40. V.G. 1131.50
 guttatim N 149.18
 guttatim infundere N 715.21
 guttatus color l. 1114.51
 guttum V 11.48
 guttur N 601.13
 gutturnium F.P. 194.60
 guua l. 1197.16
 gymnastides l. 1179.8
 gymnastium quid dicitur l. 1174.11
 gymnicus ludus l. 1174.11
 gymnosophistæ qui l. 1017.24
 gymnasium l. 1198.31
 gyro ceteri rotare N 715.41
 H

Habenæ l. 1126.11. V.G. 1147.41
 Habentia N 111.31
 Habere, habitare N 664.48. facere
 sepe N 665. 1. audire N 665.
 8. dirigere N 665. 11. V.G. 1131.
 11
 Habilis l. 1016.13.
 Habitare, inhabitare N 665. 14. velle
 N. 111.11.
 Habitatio l. 1194.44
 Habitior F.P. 193.15
 Habitudo F. P. 191.6
 habitus l. 876.44. V.G. 1151.26
 hastenus N 698.4
 Hamathites l. 1116.39
 Hamoptylis l. 918.9
 Harcedij proprietates N 117.14
 Harcedis nomen quid l. 1051.45
 Harceditas l. 911.3 & 6
 Harcedium V.G. 1173.17
 Harrem N 918.18
 haretia l. 1009.11
 Ha ha ha V.G. 1171.36
 hares V.G. 1171.36
 Halaphanta F.P. 195.17
 Halcyonis V. 116.40
 Halcyon l. 1135.17
 Halcedo V. 11.8
 Halec N 111.39. l. 1130.15
 Halophanta N 111.43
 hallucinari N 111.31. PL. 106.12
 Hallus F. P. 195.10
 Hamadryades quid? l. 1031.4
 Hamior N 496.56
 Hamo cognominatus F. P. 195.11
 Hamotrahones F.P. 195.17
 Hamula F.P. 195.19
 Hara, porcorum stabulum. N 111.59
 Harmonia mulieris pars l. 896.18
 Harpax l. 1116.4
 Haruiga F. P. 195.10
 Harundo V.G. 1150.18
 Haruspex N 118.56
 Has manus hanc manū V. G. 1178.3
 Hasta V. 10.34. l. 1169.55. V.G. 1176.
 14
 Hastæ F.P. 195.12
 Hastari V. 116.34
 Hastula l. 1141.43
 Haud l. 818.16
 Haurire, exhaurire N 665. 18. im-
 plere N. 111.11. auxilium sumere N
 665.42. defaugare N 665. 41. con-
 fodere N 665. 49. accipere N
 665. 51. audire N 665. 52. tenere N
 665. 54.

Rer ij

INDEX.

Mausta N	419.16	heu, heu V.G	1178.14. & 1178.19	homellæ lfid.	9.16. & 19
Hebdomada lfid.	940.14	heus, heu V.G	1150.14. & 1178	homelium F. P	196.16
Heber lfid.	991.40	45		homicidij vocabulum vnde lfid.	911.40
Hebes pro obscuro N	351.44	hexaptora lfid.	815.41	homines V	61.46
Hebescere V.G	1335.16	hiare, aperire N 665.	19. mirari N	homo lfid.	983.45. & 1089.12
Hebescere V.G	1335.16	665.21. stupere N 665.21		homon V	87.31
Hebrai lfid.	1010.16. & 1036.6. & 1038.41. & 48.	hiatus lfid.	1182.38	homonyma lfid.	814.16
hedera F.P.	195.30 lfid. 1154.31	Hiberia lfid.	145.46	homonymia V.G	1311.51
Helenius Ver.	116.31	hibuscum V	71.13	homopteron lfid.	846.38
Helias lfid.	997.18	Hibridæ lfid.	1115.2	homotelenon lfid.	846.42
Heliorhopium lfid.	1116.5. & 1155.13	hidaspes Medorum rex lfid.	1156.38	homuncules V	61.45
Helicæ lfid.	1017.5	hiemps N	31.6	honestitudo N	351.7
Helicæ lfid.	998.11	hiemia lfid.	1123.35	honestat V.E	1347.50
Helles lfid.	1168.74 & 31	hiera lfid.	911.15	honesti V.G	1364.6
Helladis, duz provinciar lfid.	1168.46	hieta insula lfid.	1178.13	honestum lfid.	861.46. V.G 1354.10
Heliospoutus lfid.	1151.9	hierobotane lfid.	1157.11	honestus lfid.	1076.18. V. 14.9
Heliconides musæ F.P	195.15	hieracites lfid.	1111.53	honor, dignitas N 665.	57. gratia & pulchritudo N 665. 60. substantia N 666. 4. delectatio N 666. 4 cultura N 666 6 observantia N. ibid. integritas N 666. 8. pudicitia N ibid. sacrificium N 666.10
Heluacea F.P	195.16.	hieremias lfid.	911.47	honor, dilectus amor N 666.	15.
Heluella F.P	195.40	hila V	10.4	hostia N 666.	16. præmium N 666. 18. sepultura N 666. 13. V. G 1314.5
Helueus F.P	195.39	hilæ quid N	112.53	honorabilis lfid.	1076.16
Heluo F.P	195.41	hilare N	775.51	honore N	677.50
Helus & helusa F.P	195.45	hilaresco N	552.11	honorarij ludi F.P	196.57
Hem V.G	1178.48	hilaretur N	151.37	honorarium vinum lfid.	1316.19
Hermobaptistæ lfid.	1010.47	hilaritudo N	110.1	honorosus lfid.	1076.14
Hemicranus lfid.	1117.14	hilaris lfid.	1077.7	honor V	14.8
Hemina F.P	195.47	hilarodos F.P	196.16	honustus V.G	1368.39
Hemisphaerium lfid.	904.50	hilum F.P	196.18 N 552.11	hori, iuventutis Dea N	551.16
Hemisphaerion supra terras lfid.	904.51	himerinus circulus lfid.	905.9	hora lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hemisphaerion sub terra lfid.	904.51	hinni vel hinnæ N	551.49	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hemona humana F.P	195.49	hinnibundæ N	552.60	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hemorrhoids aspis lfid.	1111.59	hinnuli quid sunt lfid.	1111.15	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hephæstis lfid.	1111.19	hippacate F.P	196.30	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heracleide V	70.16	hippagines naues F.P	31	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herba calicularis lfid.	1156.17	hippagogæ lfid.	1126.26	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herba pulicaris lfid.	1157.12	Hippius F.P	196.14	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herbam do F.P	195.51	hippocampi N	551.49	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herbidus V.G	1150.16	hippocoum F.P	196.41	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herbilis anser F.P	195.57	hipposelinon lfid.	1161.35	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herbitum lfid.	1148.44	hippotamus lfid.	1119.14	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herbosus V.G	1350.17	hira F.P	196.44	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herceus Iupiter F.P	195.19	hircani vnde dicti lfid.	1037.19	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hercinæ aues lfid.	1116.4	hircania lfid.	1164.11	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hercle V.G	1178.49	hircipili F.P	196.47	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hercul V	87.30	hircus V	17.11. lfid. 1111.40	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hercules astrologus F.P	196.1	hirmos lfid.	846.49	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Here adverbium F.P	196.5	hirquitalli F.P	196.48	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heredium F.P	196.7	hirsire F.P	196.51	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heremita lfid.	1006.16	hirsutus lfid.	1076.16	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heres Marica F.P	196.8	hircij	1417.11	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heres F.P	196.11	hirundo V	14.36. lfid. 1119.31	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herimius	1198	hirudo V.G	1350.20	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herma F.P	196.14	hirundo V.G	1350.10	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hermes lfid.	1017.17	hiscere N	551.4	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hermogeniani lfid.	1011.31	hispanis vrbs lfid.	1190.15 & 18	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heros lfid.	1067.16	hispani vnde lfid.	1043.13	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hernici F.P	196.18	hispani hispanienses V. G	1360.48	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herodas vnde lfid.	1031.5	hispania lfid.	1171.1	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herodas lfid.	1003.18	histriones F.P.	196.53. lfid. 1180.14.	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
heroicum carmen lfid.	811.37	historia quid lfid.	854.31. V. G 1367.10	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Herpillus lfid.	1157.5	historia cur monumenta lfid.	855.43	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hesperidum insulæ lfid.	1175.11	histris lfid.	1119.57	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hesperij, circa Hispaniam commo-		hodidocos F.P.	196.55	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
santes lfid.	1044.40	hodie lfid.	919.17	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hester lfid.	911.11	hodi vnde vocati lfid.	1111.38	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hester liber lfid.	914.10. & 1000.1	hædus lfid.	984.11	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hesternum lfid.	919.19	holerorum pro holerum N	760.17	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hetta F.P	196.10	holocaustum lfid.	971.15	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Heta lfid.	1034.16	holoporphyta vestis lfid.	1199.51. & 1199.51	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28
Hæueria lfid.	1170.19. & 11	holoserica vestis lfid.	1199.49	horæ lfid.	917.18. V.G 1147.28

INDEX.

ridiculum n 665.35		pendere N 670. 11. voluere N		Ieresei ifid.	1036.54
hui V.G	1372.11	670. 13. plagis sternere N 670		Iericho ifid.	1186.3
humanum r r	1296.16	14. fatigare N 670. 18. am-		Ieroboam ifid.	991.41
humana leges if.	915.17	bitionis gloriari N 670.10		Iehu Naue ifid.	951.6
humare ifid.	1105.37	iactata mittere N 670. 25. excute-		Iesus ifid.	981.47
humanitas n	511.15	re N 670.27. commouere N 670		Iezabel ifid.	991.47
humaniter n	771.4	18		igitur positum pro postea n	156.19
humanitas pro humaniter N	774.	iactuosus N	157.49	iggerunt V	1.35
7		iactura V.G	1332.6	ignatum n	557.16
humanus ifid.	1076.20	iactus ifid.	1174.17	ignauus if. 1018.19. & 1078.10. V. G	1567.26
humatus V	6.55 if. 1076.46	iactus tesserarum ifid.	1281.11	Ignauiter, pro ignauè N	775.30
humerus if.	1095.6	iaculum V	10.34. V.G 1376.14	ignauit n	555.27
humidum V.G	1367.17	iaculus sequens ifid.	1124.14	ignauum N	501.46
humile N	704.15	laser ifid.	991.17	ignescit n	755.9
humile causæ genus if.	861.48	lanel ifid.	994.22	ignia vna F.P	298.45
humilis ifid.	1076.16	laur ifid.	994.29	ignis V	11.43
humilimus V	8.15	lambi F.P	296.26	ignis vestis F.P 297. 46. if. 1289.34	
humor V	8.16	lambus ifid.	830.9	ignobile N	687.55
humu N	758.57	lambus ifid.	991.53	ignobilis ifid.	1078.34
humus V	6.55	lanua ifid.	1199.1. V.G 1366.55	ignominia n 496.12 V. G	1134.18
Hus Traconitidis conditor if. 1035		lanuarius vnde dictus ifid. 940. 42		ignoscere n 719.39. V.G 1331.10. &	1340.56
58		lanidui pro olim N	555.51	ignoscite, veniam date n	668.52
hyacinthizon if.	1217.55	laneus r. r	298.18	nosce vel discite n	768.14
hyacinthus if. 117.44. & 124.10		laniculum ifid.	1180.50	ignota n	554.25
hyades vnde dicti if.	9.0.33	lanitricis quid vocantur ifid. 1066		ignota n	1078.37
hydra serpens if. 1108.48. & 1113		14		ileos ifid.	916.36
41		lanual F.P	298.31	ilex ifid.	1245.59
hydria if.	1319.26	lanuarius V	36.3	ilia dicta ab ima F.P	298.52
hydromantia if.	1021.21	lanux cæli ifid.	904.12	ilias dicta ab ima F.P	298.52
hydromantij vnde dicti if.	1011.13	lanus ifid.	1016.23	ilias fluuius ifid.	1157.47
hydrops if.	918.25	laspis ifid.	1215.41	ilico, statim, mox n	668.40
hydromelum if.	1316.47	iberi qui & Hispani ifid.	1037.14	ilienus V	68.14
hydros	1123.18	ibernia proxima ifid.	1174.35	ilium quid ifid.	1098.4
hyemale solstitium if.	941.42	iberus ifid.	1158.46	illacine V.G	1379.14
hyemps if.	942.16	ibis suis ifid.	1136.12	illatebrare n	557.21
hyemps septentrioni datur if. 942		ibus N	757.60	illatio inductionis ifid.	861.27
29		icadion F.P	298.35	illex n exlex n 488 40. n	735.28.
hymenæus if.	1066.10	icaria insula ifid.	1178.2	V.G 1373.15	
hymnus if.	970.59	icistros ifid.	1212.21	illicere, propriè illaqueare n	486
hypallage if.	846.4	icit N	553.54	48	
hyperbata if.	867.38	icon ifid. 851. 1. saxum ifid.	1210.2	illico, illò N	668.43
hyperbaron if.	849.15	icosium, oppidum ifid.	1190.45	Illex N	735.28
hyperbole if.	848.46	icteris ifid.	919.4	illex V.G	1345.34
hyperborei F.P	298.38	ichthyophagi quiaam ifid. 1044. 16		illucere V.G	1349.38
hyperborei montes if.	1180.16	ictus ifid.	9.5.29	illustris ifid.	1077.11
hyperladius if.	897.15	id propterea V.G	1380.21	illuies n	555.5. V.G 1179.11
Hyperio F.P	29.22	ideus dactylus ifid.	1212.31	illuviosum N	716.25
hyphe if.	872.3	idida ifid.	995.8	illyricus ifid.	1168.16
hypnalis, genus aspidis if.	1122.5	idilion ifid.	851.57	imago n 701.51. similitudo N 671	
hypodorus if.	897.16	idiota ifid.	1078.35	6 vagina n	671.8
hypodiaconi if.	1005.12	idiota n	504.45	imago Dei ifid.	981.50
hypopotamus V	11.1	idithum ifid.	992.54	imbarbescere F.P	296.57
hypoxeuxis if.	845.47	idololatria quid ifid.	1033.56. &	imbecillis ifid.	1077.10
hypocrita ifid.	1076.27	1014.11		imbellis F.P	297.59
hypotheca if.	911.19	idolum quid ifid.	1014.5	imbri n	762.7
hyssopus if.	1256.6	idoneum V.G	1355.17	imbres n	43.1.35. 1147.12
hysteron proteron ifid.	849.19	iduliz, ouis dicebatur F.P	298.17	imbrex F.P	299.60
1		idumæi ifid.	1036.16	imbrica tempestas F.P	298.1
I A, quid if.	9.9.2	idus V	23.17	imbrices n	554 50. If. 1100.44
Iacem emittere N	669.48	idus if.	941.18	imbuere, intinquare n 568.16. 1111.2-	
N 716. 46		iebuszi ifid.	1036.51	re n 668.19. inficere n 668.32. n	
iacer N	667.36	ieconias ifid.	985.39	777.56	
iacer, plenum, oneratum N 669.41		iecuranum F.P	296.39	imbuli ifid.	1192.55
fordeet N 669. 45. per plurimum		iecur ifid.	1100.18	imbutum V.	22.4
porrigitur N	669.43	iehu ifid.	497.52	imbutum (st F.P	298.2
Meinthina vestis if.	1199.41	ieiuna quid ifid.	1109.13	imitatione filij, qui dicuntur ifid.	
iaci, ponit if 669.55. facit	N 669	ieiunitas V.G	1333.18	1054.44	
57		ieanium ifid. 974.57. & 795.11. V.G		imitat N	751.3
Iacob ifid.	996.30	1333.18		imitatio n	719.55. V G 1341.10
Iacobus Zebedæi if.	1001.9	ienaculum 21. 805.15. ifid.	1115.9	imum V.G	1330.5
Iacobus Alphæi if.	1001.15	ientare N	555.21	immane, ingens n 667. 43. for-	
Iactans vel arrogans if.	1077. 23	Iephæ ifid.	994.29	dum n 667. 44. minime bo-	
Iactare, dimittere N 670.11. de-		Ieremias ifid.	951.9. & 998.28	R r r iij	

INDEX.

num N 667. 46. nocens N 667		impedimenta F.P.	298.39	incitiga machinula F.P.	339
47. V.G. 1331.48		imponere, supra ponere N 610. 48		40	
immanis If.	1078.7	date N	670.50	inclamare F.P.	299.43
immarcescibilis If.	1077.17	imponi V.G.	1335.16	inclutus F.P.	299.44
immasculus F.P.	298.11	impopulum pro ad populum N		inclutus If.	1077.10
immutata mors If.	1105.9	557.37		incoctæ F.P.	299.45
immemor V.G. 1367.26. If. 1078. 13		imporeitor F.P.	298.55	in celo templum dicitur V. 47	
& 1090.15		importatum N	557.58	29	
immetus Deus If.	980.19	importunum F.P.	298.54	lucola If.	1052.47
imminere, debere N	682.12	importunus If.	1077.50	in columba specie venisse If. 986.	
immissum pro demissum N.	557.41	impos V. 1.38. F.P.	298.67	50	
immitte N	485.11	impossibile mendacium If.	891.0	incomitari F.P.	290.48
immitte N	703.43	impostor If.	1078.53	incommutabilis Deus If.	979.34
immittere, dimittere ad prolixita-		impotens N	557.3. & 667.33	inconciliasti F.P.	299.52
tem N	621.28	impotentia N	781.35	inconspectum F.P.	1299.55
immolare F.P.	298.6. N 677.53	imprimere N	711.35	inconstans If.	1077.23
immolatio If.	971.57	improbum, minimè probum N		inconsulti n	555.1
immortalis Deus If.	979.20	669.59. saxum N 670.2. turpe N		inconsultus If.	1078.26
immortalitas N	774.20	670.8		inconueniens If.	864.52
immunditia N	695.38	improbus F.P.	299.2. If. 1077.53	incorporalia nomina If.	811.59
immundus N	682.36	improvisus If.	1078.8	in corpore quædam discretionis	
immune N	490.14	impudens, ignarus V.G. 1356. 21. &		facta Ifid. 1102.31. quædam tan-	
immunis F.P.	298.8. If. 1078.10	25. If. 1078.41		tum decoris facta Ifid. 1102. 29	
immustus F.P.	298.13	impudicus If.	1078.43	quædam & vilitatis & decoris	
impages dicuntur F.P.	298.19. V	impudicus F.P.	299.4	facta Ifid. 1102. 16. quædam vill-	
G. 1373.10		impugnare V.G.	1317	tatis causa facta Ifid. 1102. 14	
impancrare N	516.14	impulsor V.G.	1358.43	incorporeus Deus If.	980.19
impar numerus If.	888.51	impure N	557.19	incorruptibilis Deus If.	979.30
imparens F.P.	298.27	impurus If.	707.9. & 668.16	incoare n	505.4
impares F.P.	298.26	improbus N	668.11	incredibile mendacium If.	865.4
impariter, impar numer. If. 889.13		imputatum F.P.	299.5	increpare, sonare n	771.19
impariter par numerus If. 889.6		in acie quæ formæ sunt If. 1149. 39		increpat & increpat n	671.11
impassibilis Deus If.	979.53	Inachus amnis If.	1158.3	inecta F.P.	299.60
impedire, implicare N 672.11. in-		inæquales numeri If. 890.11. &		incrustatum N	556.60
uoluere N 672. 11. prebrum		890.31		incubi unde dicuntur If.	1015.36
ducere N 672.14. sordidare N		inambulare V.G.	1331.24	incubo quid If.	1032.41
ibid.		inane, concavum N 669.11. sine		incumbere n	684.22
Impediti vocabuli proprietas N		pondere N 669. 29. vacuum		incursum pro celeriter N	556.4
515.44		ibid. vacuum sine leue N 669.		incuruiscruicum V	443
impedimenta F.P.	298.29	31		incus If.	1289.59
impenetrabile F.P.	298.30	inaniis pro inanitate N	551.38	incuruiscere N	514
impensum V	50.15	inanima sine anima N	556.21	indecoris n	759.26
impensio pro magis N	516.53	inarculum F.P.	299.16	indemnis If.	1078.14
impensa F.P.	298.32	inaudire N	555.30	indepisci F.P.	300.2
imperandi V	99.10	inaud. tum If.	557.6	indeptare F.P.	300.3
imperandi declinatus V	99.17	inaures If.	1307.47	index If.	2078.39
imperatius If.	817.14	incalanto F.P.	299.19	indi If.	1037.51
imperator V	16.17. If. 1046.31	incantatores If.	1011.26	india Ifid.	1161.47
imperator, qui dicitur res gerere		incauillatio F.P.	299.12	indicare n	556.32. V. G. 1357.1
V 42.31		incensu F.P.	299.23	indicatus Ifid.	817.13
imperiosus	1416.44	incensum quid dictum Ifid. 921. 45		indicit bellum, indixit funus V.	
imperitus If.	1078.26	incensor If.	1077.28	40.3	
impertire N	504.8	incertus ager V	7.10	indiciu V	40.3
impertit N	750.13	incertum V.G.	1332.22	indictæ Ifid	976.40
impescere F.P.	298.35	inceffores latrones F.P.	301.53	indictum n	556.50
impetigo If.	919.55	inceffare N	744.2	indictum funus F.P.	300.4
impetus F.P.	298.39. Ver. 113.5. S	inceffus Ifid.	2078.44	indicum quid Ifid.	1191.20
231.56		incerta n	551.40	indicus finis Ifid.	1151.20
impetix F.P.	298.37	inceffare F.P.	299.25	indigena Ifid. 1078. 40. indige-	
impetritum F.P.	298.38	inceffi indicium If.	934.18	na Ifid. 1051. 45. indigenes V.G.	
impiatus F.P.	298.412	inceffum N	744.1	1351.47	
impigras N	554.53	inceffus F.P.	299.27	indigetes V. G	1351. 48. V. G
impice F.P.	298.45	inchoare V.G.	1334.36	1369.6	
impicus If.	1077.3	inchoatiua If.	817.6	indiges nomen F.P.	300.6
impium N	716.36	inchoatū vade. Var.	116.50	indigitamenta F.P.	300.10
implacidum N	704.53	incior F.P.	299.32	indigitanto F.P.	300.11
implagium If.	1288.42	incidere n	688.47	indipiscere n	556.57
implere N	711.30	incilare n	554.30	indiscriminatum n	556.7
implexum F.P.	298.44	incillæ F.P.	299.36	indocile V.G.	1367.33
implicare N	553.35	incincta If.	1078.55	indoctum V.G.	1367.34
impluviatus N	793.45	incipere V.G.	1334.36	indolentia n	556.28
impluvium V	26.58. F. P	incisum, quasi simul n	557.52	indoles n	741.20
impoluita F.P.	298.50	incita quid dicitur n	553.40	indolis Ifid.	1077.2
				indorum	

INDEX.

Indorum gens lfd.	408.7	Infundere F.P.	300.34	inniti V.G.	1241.28
Inducere, fingere N 681.32. immit-		infinita lfd.	826.4	inniticum pondere w	690.58
tere N 671. 32. instituere N 671.		infinitas N	553.8	innocens, integer & incorruptus	
36. persuadere N 671.34		infiniti numeri lfd.	891.15	N 669.6. & 734. 16. bonum, nulli	
induci, fallaciis decipi N 671. 41.		infinitio N	557.32	nocens N. 669.4. innocuum V.G.	
detectari N 671.38		infinitum V	67.23	1344.41	
inductio lfd.	861.21	infinitum quæstionum genus lfd.		innocuus z	714.16. lfd. 1077.5
inductionis membra lfd.	862.19	866.1		inofficium testamentum lfd. 919.	
indulgens Ver.	113.5.8. 131.56	infinitivus lfd.	827.31	23	
indulgere, augere N 669.11. clemē-		infirmitas lfd.	1077.20	inolescere V.G.	1347.41
tem esse N. 669. 21. detinere N.		infirmitas F.P.	300.38	inops V 17.9. N. 520.21. lfd. 1078.	
669.17. dare N. 669.12. spatium ma-		infirmitas F.P.	300.39	30	
ius dare N. 669. 20. temperare		infirmitas est N	681.28	inori F.P.	301.35
N. 669. 21. veniam dare N 669.		infirmitas N	715.16	innox lfd.	1077.5
24		informe N	715.16	innuba lfd.	1061.44
indulgitare N	555.18	informis lfd.	1078.4	innubere pro transire w	554.39
indumentum lfd.	1298.56	informo V	42.37	innumera N	558.16
indumentum pellicium lfd. 1101.57		intra classem significatur F. P. 300.		inuere N-730. 31. V.G. 1332. 59. &c	
indus Huius Orientis lfd.	1156.56	40		1341.36	
indusium N	789.5	intractio N	553.18	in pelle lanata F.P.	301.36
industriam antiqui indolstrum F.		infradens lfd.	1077.57	in prociato F.P.	301.48
P. 300.15		infrigidus lfd.	1077.56	inquilini lfd.	1051.38. & 41
industrius Ver.	113.5	infrigidus F.P.	300.43	inquilinus F.P.	301.44
industrius Si	231.56	infusa lfd.	1306.13	inquinatum w	671.35
induit, tunicæ serpentum lfd. 1116.		infusa V	30.2. F.P. 300.45	inquire	692.3. V.G. 1329.18
7		ingeneraretur N	555.26	inquisitio lfd.	1273.7
inebra aues F.P.	300.18	in generosis equis quatuor specien-		insane V	56.31
in eligendo marito quatuor spe-		tur lfd.	1114.21	insania N	733.19. & 746.1
ctanda lfd.	1066.53	ingeniosus V.	61.51. lfd. 1076.11	infinitas N	553.13
inennodabile N	490.55	ingenitus lfd.	982.31	insaniter w	771.18
inepti proprietates N	517.19	ingenium, naturalis sapientia N		insanum pro insane w	556.11
ineptitudo N	556.36	667. 33. sua sponte el natura N		insemita V.G.	1319.60
ineptum V.G.	1354.50	667.3		inficius V.G.	1332. 14. lfd. 1078.14
ineptus lfd.	1078.29	ingens N	717.38. F.P. 300.47	inscribere V.H.	1146.56
ineptum V.G.	1357.42	ingenui unde dicti lfd.	1051.6	insecta F.P.	301.48
inermat F.P.	300.23	ingloriosus lfd.	1078.2	inseptum F.P.	301.10
inermis lfd.	1078.17	ingluvies F.P.	300.51. V.G. 1379.11	insepulchus w	681.9
inermis pro inermibus N	761.31	ingluviosus lfd.	1078.1	in teque apud Ennium F.P.	301.5
iners lfd.	1078.16	ingredi N	712.33. & 739.38	insequenter, deinceps N	697.14
inerti N	676.22	ingressus N	601.44	insequi fugare N	690.53
inerticula lfd.	1240.36	inguina lfd.	917.1	inficia V	19.54
inexpiabilis lfd.	1077.32	inhabitare N. 700.18. & 714.56. pos-		insidiari N	714.59
inexringuibilis N	558.13	sidere N. 703.18		insidiosum N	718.59
infibre N	506.2	inhabitat N	711.46	insidiosus lfd.	1078.52
infamia V.G.	1314.19	inibi pro sic N	554.19	insigne, magnum N 671.6. praestans	
infamis lfd.	531077.	inigere pecus F.P.	300.55	N 671. 6. vitæ necessarium N	
infans lfd.	1101.8	inini F.P.	300.56	671.8	
infans unde dictus N	514.31	inimicitia N	774.14	insigne F.P.	301.55
infantes V	38.25	inimicitia N	557.15	insignire N	556.5
infantia lfd.	1101.43	inimicus V.G.	1367.31. lfd. 1077.45	intimulare V.G.	1311.2
infautum V.G.	1337.13	iniquat N	555.43	insinuari N	555.58
infautus N	698.37	iniquus w	705.26. lfd. 1177.36	insipare F.P.	301.60
infector V.G.	1334.11	initia V	12.14	insipere F.P.	302.1
infectores V.G.	1373.52. F.P. 300.15	injuges boues F. P. 301.14. P. L. 805.		initia V.G.	131.52
infectum quid lfd.	1126.8	41		insitio lfd.	1340.46
infelicitas N	555.39	iniuria w 716.15. V.G. 1335.21. & 1361.		insitum F.P.	301.4
infelix V.G.	1354.48	45. & 13. 21. lfd. 933.28		insolens N 667.13. non solens N 669	
intensus V.G.	1367.31	iniuria, ius V.G.	1357.11	III	
infetia F.P.	300.28	iniuriæ pro iniuriis w	554.17	insolum N	554.14
inferior Germania lfd.	1167.47	iniurium F.P.	301.15	insonnia V.G.	1361.29
infestum mare N	554.44	inlustum bellum lfd.	126.17	inspectatus philosophia lfd.	874.8
infestum vinum F.P.	300.30	inlaqueatum F. &	301.16	inspicere N	711.57. V.G. 1349.58
infertum lfd.	1336.26	inlaudabilis lfd.	1077.33	instaurari F.P.	302.9
infertum N	508.53	inlex F.P.	301.18	instauratio lfd.	1290.56
infertus lfd.	1183.11	inlices canales F.P.	301.13	instituere N 695.25. & 700.55. con-	
infesti proprietates N	551.60	inlicitum F.P.	301.15	fi. mare N 671.36	
infestum quid N	557.10	inlicium F.P.	301.26	institutio æquitas lfd.	863.48
infibulati F.P.	300.32	in litterata pax F.P.	301.31	instructum lfd.	912.19
inficatio lfd.	934.4	in lustre V	19.10	instructura lfd.	1290.50
inficatores quid N	557.60	in memoriam redire w	732.15	instructura parietum lfd.	1296.10
inficator lfd.	1078.49	in memoriam reuocare V.G. 1343.2		instruere V.G.	1146.59
infimum V.G.	1330.5	in mundo quid antiqui F.P. 301.		instrumenta categoriarum lfd. 875	
infimus V.	815	31		60.	

Rr 11j

I N D E X.

instrumentum if.	931. 18	intestata hereditas if.	931. 18	ioniel pedes ifid.	830. 42
insufum F.P	301. 13	intestatus N 668. 1. sine testamento		loppe if.	1181. 19
insubuli if.	1301. 54	periens N 667		loram if.	991. 18
insuescere v. g	1347. 35	intestina quid dicuntur ifid. 1000		lordanis if.	1157. 31
insula F.P	301. 15	42		lotaphar if.	991. 18
insulae quid dicitur if.	1174. 10	intolerabilis N	554. 57	losephe if.	997. 10
insulitas N	501. 45	intra & extra ouliam if.	877. 11	lohas if.	991. 18
insulsum N	501. 41	intrahere F.P	301. 40	lofue if.	994. 14
insultare iniuriosius aliquid dicere		intra ouliam quid if.	877. 17	lofue liber if.	991. 10
N 671. 46. insultare N 671. 44		intricare N	487. 44	iota if.	1154. 18
integrare N	555. 45	intrigo & interrigo V	19. 5	iotacismus if.	841. 45
intelligentia ifid.	987. 39	itripola vestis ifid.	1100. 19	ioumanitiz if.	1014. 18
intelligere V.G	1153. 6	introire N	700. 41	iouitiz F.P	303. 45
intelligi V.G	1163. 15	intubus ifid.	1161. 40	iouum & iouerum V	71. 78
intelligi N	715. 57	intudem ifid.	1190. 3	ixatuz if.	918. 11
intemeratus ifid.	1077. 19	intueri V.G	1118	ipse, iste V.G	1147. 58
intemperia N	761. 41	intui & contui N	749. 19	ipullices bractez F.P	1161. 46
intempesta V	54. 59	intulium V	11. 44	ira, iracundia V.G	1158. 13
intempesta nox V. 31. 47. F. P 301.		inuehi, aggredi N 671. 14. increpare		iracundia V.G	1154. 47
21		N 671. 14. vehi N 671. 13.		iracunditer N	774. 35
intempesta abundantia N 677.		inuadere, appetenter incipere N		iracundus N 711. 48. V. G 1119. 11.	
		668. 4. quali in vadum tueri, N		& 1134. 13. if. 1077. 16. iratus V.G	
intempesta ifid.	949. 1	668. 7		1144. 17	
intendere, diligere N 670. 57. inue-		inuenibo N	754. 13	irascere pro irasci N	1155. 51
tere N 670. 57		inuenire N 687. 31. V. G 1131. 14. N		iratus N 703. 41. & 711. 48 V.G 1134.	
intentionem, extentionem N	670. 51	685. 48		13. & 1159. 21. 11077. 34	
intensus N	670. 51	inueniri V.G	1155. 10	ircei F.P	301. 49
interamna V	8. 51	inuentor if.	10. 6. 51	ircens F.P	301. 50
intercalares dies ifid	957. 46	inuenustus V.G	1154. 48	ircofus if.	1078. 36
intercapitulum ifid.	1097. 16	inuestes N	508. 47	ire V. G 1154. 1. ambulare N 671. 1	
intercapedo F.P	301. 15	inuestigare V.G	1. 61. 42	incumbere N 671. 1	
intercahor ifid.	981. 33	inuestis ifid.	1078. 56	iris if.	1110. 46
intercilium ifid.	1091. 12	inuetetascere N	735. 11	iris illyrica if.	1151. 39
interfici dies V	55. 36	inuetetatus ifid.	1078. 6	iris quid dicitur ifid.	1147. 6
inter cutem flagitii F. P 301.		inuidet V	41. 59	irnella F.P	301. 51
27		inuidentia N	731. 18	ironia ifid.	850. 5 & 871. 17
intercutitus F.P	301. 19	inuidia N 733. 37. inuidentia V. G		irpices V	113. 15. F.P 301. 51
interdianum ifid.	917. 14	1144. 10		irpini F.P	301. 51
interdicere V.G	1159. 54	inuidiosum N	555. 13	irquirallus puer F.P	301. 58
interduum F.P	301. 31	inuidiosus if.	1077. 49	irrationales magnitudines if. 894.	
interficere V.G	1130. 54	inuidus if.	1077. 48	7	
interficere, concremare N 971. 53.		inuisibilis deus ifid.	979. 45	irrigare if.	1156. 10
consumere N 671. 55. finire. N		inuisus ifid.	1077. 10	irruere sine cautela N	699. 10
671. 55. occidere N 671. 49. per-		inuolare N 666. 18. repleti & 666.		Isaac if.	996. 11
dere N 671. 51		48		Isachar if.	996. 54
interfici N	737. 10	inuitari, delectari N	666. 38	Isagoga if.	874. 51
intergerini parietes F.P	301. 33	inuitus N	558. 8	Isaias if.	998. 15
interior homo ifid.	1089. 19	inula ifid.	1161. 55	Isauria if.	1166. 47
interire N	711. 18	inuncare N	554. 11	Isauricus	1434. 14
interlunium lunae ifid.	907. 16	inuocatur V.G	1179. 8	Iscurra ifid.	1078. 58
intermentris V	31. 10	inuolare N. 501. 30. N 536. 43. V. G 1131		Isia if.	1114. 51
intermissio ifid	1116. 15	57. V.G 1171. 3		Isis quid appellatur if	1030. 35
internecida ifid.	1078. 47	inuolutum ifid.	1121. 1	ismael	991. 12
interneciei indicium if.	913. 48	inuoluere, implicare N 670. 38. te-		Ismaelitz ifid.	1016. 10
internecinum F.P	301. 35	perere N 670. 34		Ismitus ifid.	1112. 50
internectio F.P	301. 37	inuoluere, vultum superimponere		Isocen ifid.	1114. 51
internectio ifid.	1167. 19	re N 670. 31		Isopleuros ifid.	894. 15
interpellare, adire N 671. 1. com-		inuolutus, comprehensus N 670,		Israel ifid.	996. 35
mouere N 631. 1 dicere N 671. 59.		41. occupatus N 670. 40		Israelitz ifid.	1016. 35
ducere N ibid.		Ioachas if.	991. 38	Israelitz ifid.	1016. 43
interpolare N	501. 4	Ioachim if.	ibid.	Ister ifid.	1118. 29
interpres ifid. 1076. 56. auctor N		Ioannes if.	1000. 5. & 1000. 25	Istorum gens ifid.	1041. 10
670. 45. obscuri differtor N 670.		Ioas if.	991. 23	Itali unde ifid.	1041. 35
41		Ioathan if.	991. 18. & 696. 53	Italia F.P 303. 3. ifid. 1169. 56. & 1110.	
interpres V.G	1163. 17	Iob if.	991. 44	2	
in terra V	47. 31	Iocofus if.	1077. 9	Italia & Hispania cui Hesperia di-	
interregnum F.P	301. 39	Ioculare N	488. 31	ctrix ifid.	1170. 1
in terris templum V	47. 43	Iocundus if.	1077. 8	Italus quis ifid.	1041. 35
interrogatio V.G	1155. 50	Iohel if.	998. 37	iter V 7. 36. V 6. 45. ifid. 1106. 5. na-	
interstimentum V.G 513. 64. 9. V 19.		Iona if.	1001. 17	uigatio N 668. 60. via & 668.	
3		Ionas if.	999. 9	59	
interualla ifid.	1101. 6	Ionathas if.	991. 11	iteris N	757. 17
intestabilis if.	1077. 41	Iones if.	1037. 11. & 1040. 50	itiner N 751. 4. & 760. 14. if. 1106. 9	
				1101.	

INDEX

itonida F.P. 303.7
 itum pro inessu N. 113.13
 iubar V. 31.4.4. & 35.19. F.P. 303.8.15.
 911.6
 iubere, cogere N. 666. 10. salutem
 mittere amico N. 668. 21. velle N.
 668.11
 iubilare V. 41. F.P. 303.13
 iubilus If. 943.17
 iudæa If. 1163.45
 iudæi If. 1019.14
 iudæicus lapis If. 1211.55
 iudas If. 996.49
 iudas iacobi If. 1002.40
 iudas iscariorum If. 1002.46
 iudex V. 19.38.15.1273.18
 iudicare V. 39.57. V.G. 1159.53
 iudicium N. 556.50
 iudices If. 1051.8
 iudiciale genus If. 858.46
 iudicialis translatio If. 867.15
 iudicium V.G. 1362.31.15.1271.6
 iudicium If. 951.27. & 951.7
 iudith If. 951.33. & 1000.2
 iuga montium If. 1181.18
 iugarius vicus F.P. 301.14
 iugatum N. 509.37
 iuge aspiciunt est F.P. 303.17
 iugere milui dicuntur F.P. 303.19
 iugeri proprietates N. 513.18
 iugerum V. 7.30.15.1014.46
 iugiter & continuò N. 697.31
 iuglans If. 1145.31
 iuglandes N. 115.12
 iugula V. 53.8. F.P. 303.23
 iugulare V.G. 1110.55
 iugum V. 23.14. F.P. 303.25
 iulia 1415.38
 iulia Romula If. 1190.27
 iuliz leges If. 917.19
 iulij 1415.41
 iulius & Augustus If. 941.9
 iulius vnde dictus If. 1046.19
 iumenta If. 1115.18
 iumentum If. 513.56.11.1111.1
 iuncta If. 861.9
 iuncus If. 1160.6
 iungendi V. 67.17
 iunij 1416.13
 iunior If. 1124.35
 iuniperus If. 1147.3
 iunius V. 35.60.15.94.7
 iunius Epigonus 1410.19
 iunius menis F.P. 303.29
 iuno If. 1029.6
 iouis coniux If. 1029.16
 iouis soror If. 1019.15
 iuno Lucina V. 13.32. & 11.17
 iuno & regina V. 11.16
 iuppiter V. 12.54
 iura If. 931.10. V.G. 1366.37
 iurandum V.G. 1380.31
 iurgie V. 57.21
 iurgium If. 1173.16. N. 726.31. V.G.
 1538.33. & 35
 iuridicus If. 1077.3
 ius If. 921.10. & 931.11. V.G. 1357.4. &
 1364.27. & 1367.28. 1514.59. ci-
 vile If. 926.10. liberorum 929.40.
 militare 926.15. naturale 925.56
 quiritum 926.43. publicum 926.38
 ius vnde dictum If. 925.36
 iusto pro iusto N. 557.46

iusti dies dicebantur F.P. 103.35
 iustitia If. 871.11
 iustitium PL. 805.14
 iustum bellum If. 1165.15
 iustus If. 1077.3. V.G. 1353.36
 iustus vadis F.P. 303.38
 iuvenalia F.P. 303.39
 iuvenetis V. 17.50.15.1112.49
 iuvenilitas N. 1553.30.15.717.55
 iuvenis If. 1103.46
 iuventa N. 717.54
 iuvenilitas V.G. 1133.33
 iuventas V.G. 1138.35
 iuventij 1417.13
 iuventus N. 717.54.15.1101.49
 iuventa V.G. 1351.24
 iuxta coniunctim N. 667.2
 iuxta pro iuxta N. 556.16
 iuxta proximè N. 667.1. similiter N.
 667.5

K.
 K Alenda V. 35.4.15.941.35
 K Kalendaris 1429.38
 Kalendaris If. 1310.25
 Kappa If. 1134.37
 Kam If. 992.32
 kanaan If. 992.30
 katholicus If. 1079.2
 kharitas If. 1079.4
 kharus If. 1079.3
 Kalendar quid If. 1004.5
 Kalendar If. 1185.13
 Kalendar If. 1311.26
 Kalendar If. 870.14
 Kalendar If. 856.17

L.
 Abascor N. 750.47
 Labdacismus If. 842.49
 Labellum If. 1319.46
 Labens If. 1079.33
 Labesones 1440.41
 Labes F.P. 303.44
 Labina If. 1107.17
 Labiones V.G. 1361.41
 Labium N. 601.52. If. 1094.2. V.G.
 1346.19
 Laboriosum N. 559.12
 Libra N. 756.19
 Labia V.G. 1367.35. & 1361.40. & 1356
 43
 Labrum If. 1319.44
 Labrusca N. 103.27.15.1239.12
 Labyrinthus If. 1193.33. in Lemno, &
 1193.45. in Italia & 1193.47
 Lac succus maternus N. 672.36. If.
 1096.22. & 1311.5
 Lacedæmones If. 1041.5
 Lacedæmonium marmor If. 1113.34
 Lacer V.G. 1363.2
 Lacerare F.P. 303.47. V.G. 1359.1
 Lacerna If. 1302.51
 Lacernati If. 1302.55
 Lacernæ If. 1302.55
 Lacerti N. 603.2
 Lacertus If. 1324.42
 Lacrymæ If. 1091.13
 Lacerare N. 559.50. V.G. 1380.50
 Lacerator If. 1079.39
 Lacer F.P. 303.53
 Lacerat F.P. 303.57
 Lacerat, Lacerat V.G. 1367.44

Lacerare N. 491.12
 Lactaria columna F.P. 103.39
 Lactarium If. 1116.41
 Lacte N. 756.18
 Lactes intestina N. 672.39
 Lacteus circulus If. 905.10. & 1145.21
 Lactuca V. 18.49.15.1261.34. & 37
 Lactucinus 1433.17
 Laculata vestis If. 1299.40
 Lacuna F.P. 304.2
 Lacunar If. 1293.5
 Lacunarium If. 1293.7
 Lacunaria If. 1311.46
 Lacus V. 8.35
 Lacus Curtius V. 14.59
 Lacus Lucrinus F.P. 304.4.15.1154.27
 Lacus Asphaltites If. 1154.33. & 1325
 23
 Lacus Tiberiadis If. 1154.33. V.G. 1375
 51
 Laertis 1398
 Ledere N. 687.24
 Ledi V.G. 1162.45
 Lena V. 21.57. F.P. 304.8. N. 789.44
 Lenas 1436.40
 Lenamē If. 1136.12
 Lenare lenescere & lenificare N. 556
 24
 Lenari V. 38.11. N. 733.56. gaudere
 V.G. 1344.24. & 1350.31
 Lenitudo N. 558.51
 Lenum, hilarum N. 677.31
 Lenus N. 70.59.15.839.14. & 1079.14
 Lenus F.P. 104.12. prospera N. 672.33
 Lenus quid vocata If. 1095.40
 Lenus 1440.52
 Lenus N. 511.49. aduersum N. 672.33
 Laganum If. 1311.38
 Lagena If. 1319.23
 Laicus If. 1008.9
 Lambda If. 1134.35
 Lamberat F.P. 304.14
 Lamech If. 992.9
 Lamentum N. 559.21
 Lamentatio ieremias If. 951.35
 Lamentum quid If. 1032.31
 Lampas If. 1311.38
 Lampas 1419.37
 Lana If. 1304.47
 Lanex F.P. 304.22
 Lanex & licio F.P. 304.15
 Lancea N. 799.1.15.1270.9
 Lancis grauata If. 1318.27
 Lanetum F.P. 304.26
 languore, torpor N. 676.22
 Lanij Lanistæ V.G. 1356.35
 Lanio V.G. 1306.52. & 34
 Lanista If. 1029.37
 Lanitium N. 603.55
 Lanoculus F.P. 304.28
 Laodicea If. 1185.14
 Lappathium V. 18.43. N. 795.6
 Lapidet N. 603.10.15.1291.2
 Lapis silex F. 304.29
 Lapis offensionis If. 984.2
 Lapis specularis If. 1210.29
 Lapis specularis If. 1192.10. & 985.38
 1109.47. V.G. 1335.29
 Lapistus If. 1262.11
 Lapis F.P. 304.34. & 495.44
 Lapidat gens Thellalæ If. 1040.20
 Lappa If. 1358.14

INDEX

Laquearia If.	1199.57. & 1191.59	laus V.G.	1134.6 & 1131.41	lentuli	1411.31
Laqueariorum pugna If.	1181.49	laucia F.P.	305.8	lentulus Maluginensis	1412.39
Laquearium If.	1193.8	laucia F.P.	305.11	lentum, tardum =	675.50
yar	1408.41	laucula V	26.12	lentus n	425.34 & 714.49
Lara V	14.17	laucula F.P.	305.14	lenunculus n	786.6
Lardum If.	1314.13	laucum locum N	675.28	leo If.	911.59 & 984.13
Larentalia F.P.	304.35	laucumna If.	935.35	leocritus If.	1112.12
Larex If.	1147.54	laucus V.G.	1316.48	leonis vocabulum vnde Ifid.	1116.
Largi N	749.14	laxitas V	519.14	19	
Largitas N	558.45. & 761.50	laxitatem distendere N	711.2	leontophonos bestia modica Ifid.	
Largitio V.G.	1351.13	laum N	677.8 & 677.12	1119.53	
Largitudo V.G.	1361.12	lex pro lex n N	552.59	leopardus If.	1117.17
Largitus, pro largè N	774.12	lexna If.	1116.13. & 1117.46	leparentes F.P.	305.36
Largus If.	1079.12	lebetes If.	1320.25	lepidi Aemilij	1411.40
Laries	1408.31. & 40	lectica V 27. 44 Ifid.	1321.31 & 44	lepidum V.G.	1349.53
Lattij	1400.18	lectio If.	970.27	lepidus V.G.	1356.47
Lattis prænomen	1408.9	lector If.	1079.8	lepista F.P.	305.37
Latuati F. P	304.17.	lectores If.	1005.40	lepista n	794.17
Latus quid If.	1011.28	lectoria F.P.	305.16	lepus V.G.	1349.54
Lascivus If.	1097.47	lectulus V	86.48	lepra If.	919.48 & 51
Laser If.	1154.56	lectus dictus F.P.	305.18	leprosus If.	1079.58
Lassus fatigatus N	677.42	legalis status Ifid.	859.55	lepus seu leuipes V 1.44 & 18.26 If.	
Lassus cura V.G.	1355.7	legati V	16.18 & 40.44	1112.11. & 1129.13	
Laterna If.	1321.1	legatus N	688.33	lepor V.G.	1349.51
Larex F.P.	304.39	legere V 40. 34 oculis scripta per-		letitia F.P.	305.38
Larens N	687.58	currere N 671. 34 accedere N		lesbium F.P.	305.39
Later N	558.11	671. 37 rursus colligere N 671.		lesbius lapis If.	1114.17
Laterculi If.	1291.48	40 praterire N 671. 48 navi-		letania If.	976.17 & 12
Laterculum quid If.	964.7	gare N 672. 51 eligere N 671.		lechargus If.	916.5
Latere V.G.	1379.1	51 N 734.19 eligere V. G 1144		letum vnde F.P.	305.40
Lateres N	777.30. If. 1191.50	44		leuare, soluere n	675.6
Laterculi If.	1190.45	leges V	40.47	leuca If.	1105.14
Larex If.	1155.11	leges redigere in libris Ifid.	915.5	leue conueniendum n 680. 48 &	
Latibulet & latibuletur N	559.50	leges nouæ Ifid. 915. 12. Consulares		704.32	
Latinez ferix V	14.50	Ifid. 917.19 Fornecies V. G 1373		leuir *	999.10
Latinez linguz quatuor If.	1034.4	29		leuidensis vestis If.	1100.8
Latini à Latino If.	1041.17	legio V	16.12	leuir If.	1066.13
Latini qui fuerunt If.	193.19	legio, & diligens & diligentia V		leuis If.	1079.30
Latitauerunt F.P.	304.44	40 54 F. P 305. 24 Ifid.	1048.	leuiz If.	1005.16
Latum V	8.65	50		leuiticus If.	910 & 951.8
Latoria If.	118.17	legiones V.G.	1167.46	lex If.	863.45 & 51
Latarus & Priamides V	61.21	legionum proprietas N	515.12	lex quid If. 915.18. & 916.55 & 911.2	
Latrete F.P.	304.45	legis contrariæ status If.	850.41	V. G 1354.10 & 1367.18 & 1371.18	
Latratus V	51.12	legitima & collegæ V	40.48	& 1378.4	
Aurpiz quid If.	1013.58	leguli V	40.45	lla If.	991.26
Latrina N	601.43	legules & vindemiator V	17.13	liba n	803.31. If. 1313.50
Latro If.	1079.15	legumen V.G.	1167.41	libanotus If.	1148.44
Latrocinari N	560.17	legumina V	40.46	libanum If.	1150.48
Latrones V	55.23. F.P 304.46	legumina quid sunt N	517.38	libanus If.	1038.37
Latumiz F.P.	304.50	legumina quid & vnde dicta Ifid.		libanus mons If.	1160.9
Latus If.	1097.10	1238.25		libare If.	971.5
Lauamur V	92.5	leguminum plurima genera Ifid.		libella V	12.46
Lauamus H	91.6	1258.28		libellio n	559.44
Lauare N	746.51	leo If.	1325.43	libentina V	37.55
Lauat & lauatur V	91.48	lembus n	785.3. P 1.804.48	liber F.P 305.44 If. 961.6 & 1141.58	
Lauatus sum V	92.9	lemniz quid sunt If.	1107.57	libertate If. 1013.10	
Laudabile N	711.39	lemnisci F.P.	305.28	liber duodecim Prophetarum Ifid.	
Laudare N 674. 21 V. G 1353. 37 &		lemonia F.P.	305.32	954.6	
1356. 56 coram V. G 1357. 25 in os		lemures N	560.39	liber Ecclesiasticus If.	954.31
V. G 1357.27		lenis vasis genus n	79.6	liber Iob If.	951.51
Laudatio V.G.	1335.11	lenitas V G	1357.47	liber à liberamento appellatur Ifid.	
Laudca If.	1243.16	lenitudo N	558.45	1026.50	
Lauerna dea N	560.23	lenitus N	704.11	liber Samuel If.	917.31
Lauerniones F.P.	1304.56	lenones F.P.	305.34	liber sapientiz If.	914.25
Lau V	91.8	leno If.	1079.41	liberale V.G.	1354.10
Lauinia If.	1188.56	lens N	602.35	liberales If.	311.5
Lauinium V	14.28	lens quid vocata Ifid.	1238.	liberalia F.P.	305.48
Lauit pro lauatur N	767.39	37		liberalia quid vocantur Ifid.	1274.
Laurea If.	1167.10	lenticula If.	1320.4	17	
Laureati milites F.P.	305.1	lentigo If.	919.15	liberalis If.	1079.11. V.G 1353.6
Laurentalia V	34.33	lentiscus If.	1248.12	liberare n	119.46
Laureum V	15.0	lentitudo N	559.56	libere V	17.55
Latus Ifid.	1243.11. V.G. 571.22			liber	

INDEX.

liberi n	781.19	limpha	1316.18	logica lfid.	79. & 871.41. & 871.38
liberi, cur dicti l.	1055.1	linum N	119.47. lfid. 1190.10	logici l.	10.6.19
libertatem vii n	755.22	linus F.P	306.9 lfid. 1107.10. lfid.	longo V	15.16
libertatis templum v. p	305.12	1300.14. cingulum lfid. 1103.15		longabo V	10.9
libertus unde vocatus l.	1051.9	linea l.	114.39. & 1199.56. & 1196	longa naues lfid.	1181.49
liberum & remissum n	677.8	26		longa syllaba lfid.	819.15
libido n	739.21	linea vestis l.	1199.56	longatus l.	1079.24
libidinosus l.	1079.41	linealis numerus lfid.	891.5. & 892	longanimis l.	1079.25
libitinarium lfid.	1300.24	19		longe porro N	695.51
libra l.	911.9. & 1231.44	lingua F.P	306.11. lfid. 1024.1	longinquè & longiter pro longe n	774.16
librarij qui vocati lfidor. 961.13. &		lingua Latina l.	1034.9	longinquum V.G	1319.15
lib		lingua quid dicta? l.	1033.13	longiscete n	550.9
librile F.P	305.13	lingua sacra, et c. l.	1033.18	longitofus F.P	106.40
librilla F.P	301.14	linguarum diuersitas unde? lfid.	1033.1	longitudo, longinquitus V.G	1361
libram V	19.17	lingula F.P	306.15. V.G 1361.41. &	24	
liburnus lfid.	1185.44	43		longobardi qui fuerunt l.	1042.15
libya l.	1171.28	lingulaca F.P	306.9. V. 14.44	longum V.G 1319.24. per planum	
libya Cyrenensis l.	1171.48	lingulaca n	497.37. n 511.15	perfectum n	676.30
libyaticos V	68.57	lingulati focci l.	1311.2	longurio n	558.38
libycus campus F.P	305.17	linna l.	1301.6	longus l.	1079.23
licentia N	603.41	linostema vestis l.	1199.56	lopades n	795.17
licia l.	1306.21	linquere, dimittere N	671.29	loquax V 19.18. V.G 1376.14. lfidor.	1079.14
licini	745.14	limes n	786.15	loquela V 19.13. V.G 1319.8. & 1376	27
licinium lfid. 1300.18. & 1196.45. &		linum l.	1304.49	loquelares prapositiones lfid.	818
1241.43. & 1300.38		liparia suffita l.	1111.7	48	
licinius	2412.15. lfid. 1311.38	lipatus insula l.	1178.11	loqui V 19.13. V. G 1351.36. & 1379.	19. & 1129.41
licitari n	560.2	liquamen l.	1217.31	lora n	796.8. & 796.3
licini V.G	1365.18	liquens, reliquit N	674.16	lorigicon l.	1198.17
licitoris proprietat n	512.12	liquidz l.	811.57	lorica V	10.41. lfid. 1271.34
lictores F.P	306.2	liquidum, suae N	671.54	loth l.	992.51
liencobis l.	918.24	liquirit F.P	306.10	lotiolente veluti lucubent n	558
lienteria lfid.	919.5	liquor V.G	116.36	42	
ligare N 718.20. V.G 1358.17. legare		lis V. 57.19. N 716.34. V.G 1334.45		lotos F.P	306.42
V.G. 1351.35		litare V.G	1336.39. N 721.3	lubidinitas N	760.40
ligatura execrabilium remedio-		litatum F.P	306.21	lubricum, locum dici l.	1181.1
rum l.	1011.17	literz quid? l.	819	lubricus l.	1079.32
ligdinus lapsi l.	1111.17	literz communes l.	811.3	L. Flemini Cilo	1419.52
ligellum N	559.60	lithostrotz l.	1193.23	L. Iulius Vospici	1411.61
ligna V	40.52. lfid. 1242.41	liti cecidisse dicitur F.P	306.24	L. Publilius	1407.39
lignarius lfid.	1196.36	liti cines N	511.49	L. Publilius Vole	1412.1
lignicida V	69.56	liti cines & Claficos V	16.49	L. Sextus	1410.58
lignis, gemma lfid.	1221.18	lithostrotz l.	1100.18	L. Sicius	1431.57
ligaum lfid.	1296.43	litterofus N	559.18	lucam bonem V	51.55
ligo V	23.3	litura V.G	1369.48	lucani F.P	306.45
ligones lfid.	1314.59	litus l.	1181.17	lucania l.	1314.42
ligula V.G	1360.44	litum F.P	306.16	lucar F.P	306.50
ligurire n	160.13	lix N	518.18	lucanaria festa F.P	306.11
ligurium l.	1262.41	lixa quid? N 518.11. P L. 306.33. lfid. 1314		lucanaris pecunia F.P	1bid.
ligurius lfid.	1117.16	11		lucas l.	1002.58
ligurius lapis l.	1118.22	lixabundus F. 2	306.30	lucem facere F.P	306.56
ligusticus unus l.	1151.1	lixz F.P	306.31	lucens, lucibile V.G	1367.47
lilia l.	115.23	lixatum propleas N	518.7	luceres F.P	306.52
limum V	18.47	lixis, ciuitas l.	1190.36	luceres V	11.31
lilybzum promontorium l.	1179.	lixium N	518.14	lucerna V	11.14. lfid. 1321.35
19		lixulz & semilixulz N	619.23	lucet N	781.24
lima l.	1290.19	loca N	603.5	lucetium louem appellabant F.P	107.1
limaces F.P	306.5	locandi significatio N	677.18	lucia V	84.25
limare, exquirere N.	671.39	locare V	556	lucidum V.G	1330.39
limax, vermis limi dictus l.	1126.	locarium V	557	lucifer l.	911.4
48		locatio l.	911.41	luciferiani l.	1014.16
limbus N. 790.13. lfid. 1186.31. lfid. 1310		loci muliebres V	559	lucij V	31.35. & 1398
12		loci nomina l.	814.54	lucij duplex origo	1406.1
limen, limes V.G	1350.15	locus lfid.	1320.47	lucilij	1415.12
limensis rigeia l.	1114.73	locuples n	744.13. V. G 1378.1. &	lucina l.	1018.9
limes Perficus lfid.	1039.32	1331.41. lfid. 1079.35		lucitiosi p. l.	803.19
limen, locus standi datus N	674	locus V	549. V.G 1356.32. lfid. 876	lucius V 84.20. 1417.11. & 12. prano-	107.9
55		40		men F.P	1408
limina ostiorum l.	1199.30	locusta l.	1141.7		
limitatus ager F.P	306.6	locus communis l.	859.19. decus n		
limites l.	1201.51	676.14. genus	676.18		
limites maximi l.	1104.1	lobesum F.P	306.38		
limniscus l.	814.54	logi unde n	518.51		
limpidum vinum l.	1316.17				

INDEX.

Lucromedi F.P.	307.7	lustrum N	360.19	maculatio N	368.3
Lucromones F.P.	307.9	lustrici dies F.P.	307.17	macrologia lfid.	244.2
Lucrilius F.P.	307.11	lustrum L	35.25. lfid. 94.11	Maaght lfid.	33.26
Lucrilius hostis	1409.18	lusus vel luso N	359.4	maetate, precipitare N	677.47
Lucrinus lacus lfid.	115.11	ludus N	603.19	maetatio lfid.	971.19
Lucrum N.	602.49. V. 29.2	lutaui N	358.17	maetus F.P.	302.3. lfid. 1080.11
Lucubram lfid.	1121.5	lutescit N	359.41	macula, turpitudine N	682.41. &c
Lucubram lfid.	1121.5	luteum F.L.	806.17		45
Lucubram lfid.	1121.5	luteum membrum lfid.	960.31	maculae rectales N	691.13
Lucubram lfid.	1121.5	luteus N	794.16	maculatum N	675.35
Lucubram lfid.	1121.5	luteus color lfid.	1101.41	maculosus N	682.16
Lucubram lfid.	1121.5	lutulentus N	707.10	maefacere N	713.15
Lucubram lfid.	1121.5	lutum N	603. 50. lfid. 1207. 18. &c	mador N	361.10
Lucubram lfid.	1121.5		1291.56	madusa F.P.	308.4
Lucubram lfid.	1121.5	lux lfid.	1199.10. &c 98.3. N 601.39	mazander picturæ genus N	301.17
Lucubram lfid.	1121.5	lux lfid.	1148.8		
Lucubram lfid.	1121.5	lux F.P.	307.40	mazandrum F.P.	308.6
Lucubram lfid.	1121.5	luxari N	314.12	mazia tribus F.P.	308.9
Lucubram lfid.	1121.5	luxum N	314.11	maziana ædificia F.P.	308.10
Lucubram lfid.	1121.5	luxuria N	314.11. &c 676.38 &c 603.16	maziana appellata S	12
Lucubram lfid.	1121.5			mazere V	38.9
Lucubram lfid.	1121.5	luxuriabat N	751.12	mazet, dolet N	679.34
Lucubram lfid.	1121.5	luxuriosus lfid.	1079.45	mazus F.P.	308.11
Lucubram lfid.	1121.5	lyxum lfid.	1115.46	mazus N	361.60
Lucubram lfid.	1121.5	lyxus lfid.	1072.1	mazum, triste N	682.60
Lucubram lfid.	1121.5	lybies lfid.	1044.3	magalia lfid.	1102.33
Lucubram lfid.	1121.5	lybij	1036.22. &c 41	magdalena lfid.	1003.18
Lucubram lfid.	1121.5	lybistice fabulæ lfid.	854.40	magi qui sunt lfid.	1020.14
Lucubram lfid.	1121.5	lycia lfid.	1166.60	magis augere N	677.60
Lucubram lfid.	1121.5	lycij F.P.	307.43	magister lfid.	981.48. &c 1080.31. equitum V. 15. 40. populi V. 15
Lucubram lfid.	1121.5	lychnia lfid.	1149.24		41
Lucubram lfid.	1121.5	lychnites lfid.	1211.0	magistrare, pro regere F	129.21. F
Lucubram lfid.	1121.5	lycisei quid dicuntur lfid.	1119		308.18
Lucubram lfid.	1121.5			magisteria F.P.	308.19
Lucubram lfid.	1121.5	lycophos F. P	307.46	magistratus lfid.	1051.51
Lucubram lfid.	1121.5	lycophthalmos lfid.	1111.1	magistra F	121.21. equitum 121.23
Lucubram lfid.	1121.5	lycusius lfid.	924	populi	121.24
Lucubram lfid.	1121.5	lydia lfid.	3166.34. &c 41	magmentum V	10.11. F.P. 308.33
Lucubram lfid.	1121.5	lydi lfid.	1035.55	magnanimus lfid.	1080.19
Lucubram lfid.	1121.5	lympha N	603.39	magnes, lapis indicus lfid.	1210
Lucubram lfid.	1121.5	lymphæ F.P.	307.49		49
Lucubram lfid.	1121.5	lymphata V	307.56.33	magni ludi F.P.	308.55
Lucubram lfid.	1121.5	lymphancus lfid.	1079.48	magnifice N	687.60
Lucubram lfid.	1121.5	lynx lfid.	1118.17	magnificior F	121.47. F. P. 308.49
Lucubram lfid.	1121.5	lyra lfid.	899.18. &c 1204.51		
Lucubram lfid.	1121.5	lyrici poetæ dicti lfid.	1018.36	magnificissima F.P.	308.34
Lucubram lfid.	1121.5	lyrnesiades F.P.	307.55	magnificus F	121.39. F. P. 308.38
Lucubram lfid.	1121.5	lytra V	35.13	magnificus lfid.	1080.21
				magilloquencia N	564.36
				magitas N	561.27
				magnitudines rationales lfid.	894.5
				magnitudo Solis lfid.	905.39. luna
					905.45
				magnum annum dicunt F.P.	308
					50
				magnum V.G.	1131.47
				magnus annus lfid.	942.54. 1416.21
				maestus vnde F.P.	308.58
				maior lfid.	1080.34
				maior amita F.P.	309.10
				maior avunculus F.P.	309.11
				maior Consul F.P.	309.23. &c 171
				maior Græcia F.P.	309.12
				maior Græcia S.	122
				maior magistratus F.P.	309.16
				maior numerus lfid.	890.47
				maior patruus F.P.	309.9
				maior socius F.P.	309.7
				maior socius F.P.	309.18
				maiora auspicia F.P.	307.20
				maiorum Consulem dici F	1.1.12
					maiores

I N D E X.

Maiores flamines F.P.	309.30	mandare N	560.57. & 681.50	manus quid dicta If.	1091.19
Maiores numeri If.	890.14	mandatum If.	910.18	manus impositio If.	973. 49
Maius V	35.59	mandibula If.	1091.33	manutergium If.	1304.19
Maius Mensis S.	221. F.P. 309.1	mandica V	57.30	manus Dei If.	981.54
Maius If.	941.3	mandones N	491.6	manapalia S.	114.8. F.P. 311.38
Mala V.G	1579.21	mandragora If.	155.18	mappa If.	1304.14
Mala cidonia If.	1143.31	manducatur N	712.54	marcellus If.	1196.19. 1431.51. 16
Malachias If.	999.13	manducum V	47.31		1190.9
Malx If.	1093.16	manducones & manduci N.	491.5	marens, grauius N	677. 44
Malagma If.	911.43	manducus F.P	311.50	marci	1398
Maledicum N	686.55	mane V	31.11	marcij	1415.14
Marè audiam N	564.43	mane à diis manibus F.P. 311.36. N.		marcomanni If.	1041.18
Matè possidet If.	931.14	310.31. If. 939.11. V.G. 379.33		marculus If.	1190.8
Maledictores F.	111.17. F.P. 109.11	manere loco insistere N. 681.16 ca.		marcus If. 1001. 37 & 1190. 8 1406.	
Maleum promontorium If.	1179. 18	spectare N. 691.11			17
Maleuoli Mercurij F. 115.1. F.P. 309				Mare Ifid.	1191.6 & 10
37				mare magnum Ifid.	1191.33
Maleuoli Mercurij F.P	309.43	manes Di. F	113.1. F.P. 311.47	marcotica vix If.	1140.40
Malignus, maleuolus N. 680.13. Ifid.		manes pro boni S.	114.1. If. 1071.18	margarita If.	1118.12
1080.51		manet inhaeret N	681.18	margaritum N.	604.10
Malitia N	740.6	mania N	84.15	margo Ifid.	1181.23
Malitiosus If.	1080.58	mania quid If.	917.39	maria Ifid.	1001.6
Malleoli N	799.6. F.P. 309.46	maniz S.	111. & 113.45	mariscus N	791.19
Malleolus If.	1139.13	maniz turpes F.P	311.11	maritus If.	1065.3
Malleus If.	1190.6	manica N	681.53. & 55. If. 914.60	matrima If.	1181.14
Malludium latum F.	115.5. F.P. 309	manichzi If.	1011.36	maruora If.	1115.16
59. & 309.51		manicuta tunica If	1199.16	maruorari parietes If.	1193.13
Malo If.	839.27	manicula V	13.10	maruorum genera & colores Ifid.	
Malo afficere N	678.9	manij	1398		1113.11
Malo cruce S.	114.40	manimoria V	38.1	marz, belli If.	1017.34
Malogranatum If.	1143.45	manipularis miles V	43.31	marz, gens Italiae If.	1041.44
Malomellum If.	1143.18	manipulatio N	564.17	marz, pedis F	115.17 F. P 313.44
Maltia F.P	309.58	manipuli N	798.57. If. 1168. 7	marz, pitris V	87.11
Malua V.	1148.11. 1161.1	manipulos exercitus V	16.18	marz, pium N	164.14 Ifid. 1110.57
Malum If. 1143.21. V.G. 1354.16. &		manipulus quid If. 1049.14. N 1160		Marz, pium Ifid.	1310.58
1157.50. & 1379.11		40		martha If.	1001.11
Malum Marianum If.	1143.16	manis V	84.10. S. 113.40. F.P. 311.	marthialis Flamen V	115.16. 312.41
Malum persicum If.	1143.56	11. 1406.15. 1410.9		marthialis campus F.P.	313.48
Malum punicum If.	1143.43	manius manifeste V. 71.53. & 86.27		marthias Kalendas marthias F. P 313.	
Malum terre If.	1157.10	maniz gentis F.P	311.31		51
Malus If.	1080.54	mannes quid If.	1115.33	marthionista If.	1011.1
Malus arbor If.	1187.10	manuficium F.P	311.37	martyres If.	1003.43
Mambres If.	993.56	manfues F	121.34	martyrium If.	1197.16
Mamercus S.	121	manfues pro manfuetus F.P.	311.38	martyrum primus Stephanus Ifid.	
Mamercus prænomen F.P.	309.60	manfuere & manfues N	715.14	1003.43	
Mamercus	1406.7. 1411.40	manfuetum quid N	516.37	martha If.	1114.50
Mamers F.P	310.1	manfuetus If.	1080.11	marthius mensis S. 114.36 F.P 313.15	
mamertini F.P	114.12	manfum N	563.15	If. 940.51	
mamilia turris F.P	310.35	manfare S	111. F.P. 311.45	marculina & feminina vocabula P.	
mamilij	1415.19	mantas, pro manet N	769.1	110.6	
mamiliorum familia S 111. F.P. 310		Martia If.	1011.8	makulus pro forti N	161.18
37		mantelia If.	1304.11	makagera If.	1079.17
mamilla If.	1096.11	mantelium V	47.31	makilla If.	1189.16
mammata N	161.54	mantha agrestis If.	1139.10	makilij Ifid.	1044.17
mammota V	61.49	manticularia F. P	311.48	makicina vestis If.	1199.45
mamphala Ver. 114. 8. F.P. 310.41. S.		manticularum vsus S. 111. F.P. 311.53		makicinum If.	1105.45
113.6		mapetia F.P	311.7	maktruga vestis If.	1101.16
mamphur F.P	310.48	manus If.	1189.34	maktrix If.	1191.11
mamuri F.P	310.11	mantum If.	1401.57	makura If.	1106.11
mamurium veterum V	38.1	manubiz V. 61.50. S. 111. F.P. 311.11.		matella N	791.9
manan If.	995.54	N. 561.21. & 717.11. PL. 806.46. If.		matellio N	116.6 F.P 314.13
manales PL.	801.18	1167.11. V.G. 1339.13. & 1364.16. &		mater N 678.90 Ver. 113.11 N 711.45	
manalis fons F	111.58	1171.19		If. 163.60 V.G 1316.11	
manalis lapis F.P	311.11	manubrium V	43.53	mates matuta F. 313.13 F.P 314.10 &	
manalis fons F.P	311.6 & 8	manum, quid, N.	510.33	30	
manare F.P	311.21 & 15	manum bonam If. 1078.8. mentum		materfamilias N	711.4 & 50
manare solem F	114.6	S. 113.14		materfamilia Ver. 113.13 F. P 314.	
manasses If.	995.11. & 997.31	manu & metum prouerb. F.P. 313.11		14	
maniceps F.P	311.40	manumissio If.	1054.60	materna If.	1196.46 V.G 1335.14
manicini fana F.P	311.47	manumissus quis dicitur If. 1051.14		materies V.G	1335.14
manicipatio If.	931.39	manumitti dicebatur F. 113.50. F.P.		materra F.P	314.36
manicipia V.G	1157.13	313.18		matheus If.	1001.31
manicipium V	43.30. If. 2051.1	manuos S	113.59	mathematici If.	1011.57
manus N	56.41	manuos in carminibus F.P.	311.5	mathesis quid dicitur If.	913.1
		manupretium V	19.17. & 43.50		
		V.G. 1376.11			

I. N. D. E. X.

mathias I.C. 1001.12
 matralia F.P. 314.39
 matrescam N. 981.38
 matricēs Ver. 313.11
 matrici F.P. 314.40
 matrimēs ac patrimēs F.P. 314.41
 matrimonium Ver. 113.11. I.C. 1066.38
 V.G. 1168.12
 matrix I.C. 1101.14
 matrona N. 731.44. & 47. I.C. 1054.14
 & 1065.51
 matrona materfamil. V.G. 1168.7
 matrona Ver. 113.16
 me pro mihi antiqui F.P. 315.38. &
 314.57. F. 112.7
 magistratus V.G. 1141.17
 matronis aurum F.P. 314.49. F. 120.13
 matula F.P. 315.13
 matura poma I.C. 1141.19
 matura, id est naturalis mors I.C. 1105.10
 maturare N. 512.3
 media positura I.C. 831.19. V.G. 1174.
 II
 mauto V.G. 1179.36
 maturum celer N. 681.57
 maturus N. 678.49
 Matusalem I.C. 992.3
 matura Ver. 117.11. F. 14. II. N. 310.11
 matutinum I.C. 940.11
 matutinum officium I.C. 969.57
 mauros I.C. 1101.38
 mauri I.C. 1044.4. & 5. 12
 mauritania I.C. 1171.18. Caesariensis
 I.C. 1171.44. Fingitana I.C. 1171.51
 mausolea I.C. 1102.1
 maxilla I.C. 1093.31
 maxima hostia F.P. 115.10
 maximae dignationis flamen F. 112.
 20. F.P. 314.17
 maximi annales F.P. 311.13
 maximitas N. 1101.961.9
 maximum praetorem dici F. 115.8
 maximus 14. 16. 18. 14. 16. 18. 10. 1080.36
 maximus Quid F.P. 115.11
 maximus Pontifex F.P. 315.14
 maximus Praetor F.P. 115.16
 maxum I.C. 819.10
 meander fluvius I.C. 1107.11
 meatus Ver. 1107.11
 meatus I.C. 1028.19
 meator F.P. 1107.11
 mechinomium N. 1107.11
 meconites I.C. 1107.11
 meddai F.P. 1107.11
 meda unde I.C. 1107.11
 media vibs I.C. 1107.11
 media I.C. 1107.11
 media gemma I.C. 1107.11
 media nomina I.C. 1107.11
 medialis F.P. 1107.11
 medastine N. 1107.11
 medastot I.C. 1107.11
 medibile F.P. 1107.11
 medica quid dicitur I.C. 1107.11
 medica arbor I.C. 1107.11
 medicamentum 679.11. V.G. 1137
 medicina N. 494.11. 1137
 medicina iumentorum I.C. 911.46
 medicinae repertor quis I.C. 911.16
 medicor V.G. 1137.41
 medicus V. 1137.41

medi I.C. 1018.4
 medimna I.C. 1133.44
 medimnum N. 1604.16
 mediocre N. 777.41
 mediocres numeri I.C. 889.18
 mediocriculo F. 111.51
 mediocriculo vsus F.P. 315.54
 mediocriculus F.P. 115.18
 mediocritas I.C. 1080.40
 mediocritas N. 499.36
 Mediolanum I.C. 1189.15
 medioximum N. 563.51
 medioximum F.P. 316.1
 meditari N. 683.19
 mediterraneum mare I.C. 1151.17
 meditatus I.C. 817.4
 mediterraneum melius F.P. 316.1
 medietas V. 34. 15. F.P. 116.4
 medietas F.P. 316.11
 medium noctis I.C. 949.5
 medius fidius compositum F.P. 316.
 14
 medius filius I.C. 1054.17
 medullis F.P. 316.11. N. 561.49
 medulla I.C. 1097.75
 medus I.C. 1116.11
 mefancilum F.P. 316.11
 megalicia V. 31. 11. F.P. 316.11
 mel I.C. 315.11
 melachini I.C. 951.40
 melancotryphi F.P. 316.14
 melancholia vade I.C. 915.70. &
 917.41
 melandria atque Vexon V. 34. 11
 melantes I.C. 1112.54
 melanurus I.C. 1119.17
 Melchisedec I.C. 991.48
 melchisedechiani I.C. 1011.51
 melchisedecus I.C. 1112.11
 mella I.C. 1144.18
 meliora F.P. 316.17
 melior F.P. 316.19
 melicerta Philomede V. 89.11
 melicerte V. 72.17
 melicertes & Philomedes V. 89.11
 melichloros I.C. 1116.11
 melicetum I.C. 1116.11
 melinum I.C. 1129.49
 melior I.C. 1080.60
 melis F.P. 316.11
 melo quid I.C. 1120.11
 melochinum N. 791.40
 melos I.C. 1144.17
 melos N. 604.18. insula I.C. 1177.11
 melores I.C. 1105.11
 melosius I.C. 1113.11
 melior, meliorem dicebant F.P. 316.36
 membrana I.C. 960.14
 membrum F.P. 316.17. I.C. 1096.45
 meministi illam rem N. 773.11
 meministi me facere V.G. 1147.1
 meministi me fecisse V.G. 1147.4
 meministi V. 37. 38. N. 773.11. V.G. 1141.38
 memmij 1418.16
 memnonides aut I.C. 1135.17
 memor I.C. 1080.40. V.G. 1157.11. &
 1159.47
 memorans I.C. 980.49
 memorare F.P. 316.40
 memori N. 1163.16
 memorare pro memorare N. 774.16

memoria N. 364. 58. I.C. 987. 13. &
 1090.15
 memoriose V.G. 1119.48
 memoriosus, memoriosior F.P. 316.
 41
 memoriosus V.G. 1119.48
 memoriter V.G. 1119.49
 memphitis lapis I.C. 1112.1
 memphis I.C. 1187.16
 memphiticus rufus I.C. 1108.15
 meaz N. 791.3
 menandrianus I.C. 1011.1
 menda V.G. 1160.19
 mendacii species I.C. 261.3
 mendacium dicere N. 712.11
 mendax N. 712.11. I.C. 1080
 mendicantiter N. 561.14
 mendicimonium N. 561.47
 mendicum dici F. 113.17. F.P. 316.46
 mendicus Ver. 313. 10. I.C. 1080.49.
 V.G. 1175.58
 mendum N. 804.41. V.G. 1160.38
 menenius Agrip. 1411.18
 menianus unde N. 510.11
 menia F.P. 316.11
 mens vocabulum I.C. 311
 mens in aedibus sacris F. 311.30
 mensis F.P. 316.60
 mensis V. 311.17
 mens quid vocata I.C. 1090.16
 menses legitimi quid I.C. 940.36
 mensis I.C. 940.31
 mensio N. 760.47
 menstrua I.C. 1101.47
 mensura I.C. 1104.10. & 1131.1
 mensura proprie vocata quid I.C. 1131.10. corporis I.C. 1131.4. tempo-
 ris I.C. 1131.8
 mensura viarum miliaria I.C. 1105.9
 mensa I.C. 1161.17
 mente captus F. 114. 3. F.P. 317.4. V.G.
 1174.15
 mentiri N. 712.11
 mentiri & mendacium dicere V.G.
 1141.8
 mentum F.P. 317.4. I.C. 1094.41
 menum I.C. 1101.41
 meones I.C. 1016.5
 meotidis palus I.C. 1151.19
 mepalia S. 114.1
 mepatus N. 601.60
 mercatum I.C. 1194.11
 mercatus I.C. 931.57. V.G. 1131.41. N.
 716.41
 mercati N. 1161.16
 mercatura N. 716.41
 mercedicius F.P. 317.9
 mercedonix F.P. 317.11
 merces V. 9. 55. & 11. 51. & 19. 16. & 61.
 11. V.G. 1176.10
 mercenarij unde N. 679. 48. I.C. 1051.
 II
 mercimonium N. 601.12
 mercurius F.P. 317.11. I.C. 1011.19. &
 1017.6
 mercurius Trismegistus I.C. 911
 merenda F.P. 317.45. N. 499.7. I.C. 1113.17. & 1115.59
 merendare I.C. 1113.10
 mereri V.G. 1159.48
 meret N. 679.41. V.G. 1130.11
 meretur N. 679.41. & 747.48
 millia N. 679.14
 meriti-

INDEX

meretrices vnde N 679.48. & 789.	do N 698. 44. timor N 681.12	mirabilis N	760.11
47	misere, foris digiti N. 681.15. &	mirabilis N	951.19
meretrix V.G	1137.11. N 712.14	mirachidion P.P	310.1
meretur V.G	1130.11	miracula P.P	310.2
merga breuiter F.P	317.17	miracula V	14.17
mergul fid.	1118.1	mutari	681.7. V.G 1146.18
mergus V	116.1	miras N	714.58
merica V.G	1140.41	miricx fid.	1248.17
meridies V 31.17. N 117.16. & 717.60		missiones V	14.19
fid. 904. 16. & 919.17. & 1141.4.		mirior comparatum P.P	310.5
& 1116.6		minus, magis mirum N	160.14
mesiste fid.	1010.41	mirobolanum fid.	921.31
meritauere F	111.16. F.P. 317.12	mirreus color fid.	1115.7
meritissimo N	161.47	mirus fid.	1242.11
meritum equorum IC	1114.11	misabel IC	999.10
meritum & dignitas N	717.10	miscelliones P.P	120.7
metopes IC	1116.11	misenum P.P	120.10
metopium V.G	1110.42	miser V	17.3. IC. 1980.41
metarar N	161.6. N 161.40	miserabilis IC	1080.46
metar, pro metar. F.P	317.27	miserandus N	681.60
metula V 14.44. 1414.6. & 1139.29		miserant N	749.21
metum quid dicitur fid. 919.19. &		miserati N	714.16. & 17
1143.6. & 1315.11. & 17. F.P 317.18		miserere V.G	1144.49
solum N	679.8	miseratur is F.P 310.11. V.G	1174
metx, metatura V.G	1138.40. N	19. & 20	
916.40		miserere V.G	1180.11
metapix origo fid.	1119.29	misereri N	714.18. & 18
metia fid.	1167.49	miserere N	751.45
meton F.P	317.12	miseretur N	751.1
metonidius IC	917.41	miseria N	604.56
metopotamia fid.	1162.13	misericors IC	1080.6
metopla fid.	1144.40	miseritudo N	161.11
metala	1414.17	mulla fid.	970.1
metias fid.	981.12	missus N	701.4 IC. 981.42
metis N	604.19. fid. 1136.18	mistarium N	793.10
metellorum IC	1118.13	mistura N	760.10
metellum fid.	1105.46	mix coctum N	681.7
metalepis IC	848.2	mix IC	1107.6. & 16
metalli S.	114.9	mix, tranquillitas & letis N 678.44	
metallum fid. 1116.7. & 1124.49. &		fid. 1080.15	
936.18		mixa IC	1118.12
metangimobit IC	1011.49	mixidax IC	1119.14
metaphora Ver. 113.13. F 119.2. F.P		mixe V.G	1179.11
317.17. IC. 84.16		mixere N	681.31
metaplasticos dici F	119.11	mixa lingua Latina fid.	1014.15
metaplastus IC	842.15. & 844.41	moah fid.	991.15
metati N	161.47	moabit IC	1016.15
metati castra P.P	317.60	moderant N	710.17. & 749.40
metarum appellatio IC	1176.40	moderari V.G	1131.16
metathesis IC	845.10. & 870.46	moderatio N	777.40
metelli	1143.14	moderatum N	678.11
metelli dicuntur P.P	1181	moderatus IC	1080.49
methodica vnde iuuentia, fid. 914		modestia N	777.17. V.G 1114.9
11		modestia a modo N	497.46
metidij	1415.15	modestus fid.	1080.14
metidij, transire N	682.49	modestum vnde N	114.27
metior V.G	1167.60	modestus V.G	1118.41
metiur	1408.14	modi fid.	817.11
metonymia F 119.11. F.P 118.6. fid.		modicum, paulillum N 678.21. &	
848.1		777.45	
metos V.G	1167.17	modicus IC	1080.38
metra IC	812.14	modipratores N	114.11
metra quid IC	81.15	modi syllogismi hypothetici fid.	880.14
metreia IC	1112.42	modius IC	1117.14. 1131.14
metrica musca pars IC	896.11	modulari V.G	1132.16
metropolitanus IC	1004.14	modus literarum fid.	811.8
metrum IC	1111.48	mola F.P 710.9.5. 111.16. 1110.10	
metuere V 37.15. V.G 1355.19. & 1160		molaris lapis fid.	1191.21
18. & 1351.18		mole pro magnitudine F.P 310.41	
metuo V	37.40	molestia N	119.8
metus V.G 1144.18. N 604.47. &		molimentum N	164.18
161.41. & 714.11. V.G 1111.11. &		moliri, facere	680.18
1370.60. F.P 318.17. solitum			
do N 698. 44. timor N 681.12			
misere, foris digiti N. 681.15. &			
11			
michael IC	989.21		
micheas IC	998.11		
migare mensa P	121.18		
mihpte F	121.10		
mihpte pro mihpt, P	318.14		
milago IC	1140.16		
miles vnde dictus IC	1047.11. ex-		
traordinarius IC	1647.17		
militem a mollitia F.P	118.18		
militis V 16.11. grati V 10.6. super-			
diarij V	10.17		
militia vnde dicta IC	1048.16		
militum F.P	118.11		
milium F	121.46. IC. 1237.47		
mille P. 121.4. allarium V. 71.15			
denarium V. 71.11. vrbium F			
121.41			
modiarum IC	1105.11		
modiastz IC	1011.11		
modius F.P	318.16		
modina F.P	318.42		
modus IC	1138.17		
modi IC	1180.14		
modax N	714.10		
moda singulariter F.P	318.41		
moderimus pro minimo F.P	318		
50			
moderius fid. 1197.19. P. 318.11			
V 14.11			
moderius IC 1019.19. Tritonia dici-			
tur IC	1019.15		
modius IC	1118.18		
modum gentium F.P	318.15		
modiscit F.P	318.60		
modistratrix N	164.40		
modister IC	1080.11		
moditabiliter N	161.1		
modius N	751.19		
modium fid.	1194.15		
modius numerus IC	130.43		
modius templa P 111.11. P. 119.1			
modiorem Delum dixerunt P.P			
319.7			
modiorem qui dicuntur IC	1011.15		
modiorem V.G	1146.12		
modiorem V.G	1146.23		
modiorem effigies P.P	119.19		
modiorem postea appellata P.P	119		
16			
modiorem populo huius F.P 319			
19			
modiorem V	681.11		
modiorem N	671.16		
modiorem populo huius P	112.13		
modiorem P.P	119.10		
modius N	696.42		
modius quam finis IC	816.6		
modius ferax N	680.17		
modius S.	113.19		
modius quinquaginta P.P 319			
12			
modius IC	1114.46		
modius N	774.27		
modius & modius P.P	319.17		
N 689.6			
modius N	164.7		
modius dicti Argonautae P.P 319			
11			
modius IC	1186.10		
modius & modius N	778.13		

INDEX.

Molle N 674.3. non datum n 680
40
Molle ferrum lfid. 1118.31
mollestra dicebatur F.P 310
45
mollicina n 789.11
mollicudo n 160.48
molocheites lfid. 1116.1
molocima vestis lf. 1199.41
molestus lfid. 830.16
molucrum F.P 310.47.5.1.11
momar F.P 310.60
momen F. P 311.1
momentana lfid. 1110.34
momentum lfid. 311.11. & 317.14
monachus lfid. 1006.14
monarche qui sunt lf. 1047.31
monasterium lfid. 1196.36
Monedula lfid. 1116.18
monere V 183. V.G 1318. & 1318
8
moneris, pro monueris n 770.8
moneta lfid. 1110.35. & 1114.50
monile S. 111. F.P 311.3. lf. 1107.17
monimenta V 38.5
monimenti proprietat n 501.11
monimentum F. P 311.7. N 744.
11
monitores F.P 311.31
monocentaurus lfid. 1109.14
monodia, ficinium lf. 970.11
Monodos F.P 311.15
Monogamus lf. 666.1
monolithicon lf. 833.18
monoptota lf. 835.49
mons lfid. 981.57
mons Aethna lfid. 1180.45
mons Caucasus lfid. 1179.11
mons Saturnius V 9.11
mons Tarpeius V 9.27
mons Taurus lfid. 1180.2
monstra N 716.1. V. G 1140.19. N
719.18. V.G 74.57. F 113.16. lfid.
1105.55
monstratio n 681.34
monstrificale n 562.31
monstrum S. 111. F. P 111.18. N
111.31. V.G 1318. & 1368.1. & 1318
2
montani lfid. 1011.36
montes lfid. 1179.48
montes natiui salis lf. 1108.15
monumentum lfid. 1101.49
monumenta, monumenta V.G 1168
5
moracie nucs F.P 312.37
moralis Astronomia lfid. 874
40
moralis philosophia lf. 871.8
morari n 680.16
morbonei lfid. 1010.11
morbofus homo F.P 311.39
morbus V.G 1141.55. n 731.8
mordicibus n 563.11
mordicus n 561.38
moriola n 796.23
Mors quid n 517.19
morosa xtas V.G. 312.49
mors unde dicta lf. 1105.4
morsicatum n 103.5
morrarium n 791.16. lf. 911.31
morem obisse F.P 311.40
mortis causa stipulatio 115. 13. F

311.41
mortium diuersi casus lf. 916.15
mortuæ poculis corio 114
58. F.P 111.50. & 311.37. lf. 1105
10
motus lfid. 1145.19
morus syluestris lf. 1145.11
mori F. 111.44. F.P 311.58 lfid. 1063.11
& 915.38
mosculi F 114.57
mosculis pro paruis morib. F.P
311.4
motacismus lfid. 841.41
monere n 681.14
moyses lfid. 911
mozica lfid. 1030
muger F.P 311.11
muginari F.P 111.14. N 561.45
mugionia porta F. P 311.15
mulasagmaria lfid. 1116.41
mulciber F. P 311.17
muldra V.G 167.49
muldrale V.G 1167.51
multrum lfid. 1119.41
mulgarium vas lfid. 1119.42
multi Mariani F. P 311.11
muliebres V.G 1151.11
mulier lfid. 1101.56
mulierarium V.G 1151.12
mulierauit N 563.11
mulierosi N 498.19
mulierositas N 564.51
mulis celebrant ludi F. P 311
15
mullei lfid. 1110.59
mulleos genus calcorum F.P 311
31.2
malleus S 111.38
mullus lfid. 1119.18
mummiana ædificia F. P 311
mullum lfid. 1116.41
multa V 115.5. F. P 311.41
multa genera vinum lfid. 1140.33
multare n 744.44
multesima N 561.12
multifacere 111. 13. F. P 311.50
multifariam S 11119.7. P 311.1. N
564.21
Multipes vermis terrenus lfid. 1126
44
multiplex numerus lfid. 890.47
multiplex superparticularis lf. 891
31
multitudo V 87.18. N 564.47. &
746.20
mustum N 730.58. & 734.50. V.G
1145.7
mulus S. 1114.11. lf. 1115.24
mulus vehiculo Lunæ, F. P 311
10
mundare N 710.13
munditer pro munde N 771.51
mundo nomen impoſitum 111
30
mundum gentiles cet in anno F
P 311.38
mundus 1112.14
mundus appellatur celum F. P
311.4. N 604.53. lfid. 901.10. lfid.
1141
mundus muliebris S. 111
manem significare F. P 311.51
munere lfid. 971.41. & 47. V. G 1166
33

muneralis lex F. P 311.36
munerat N 751.7
muner N 491.47
munia N 561.41
munici pro communis F. P 311
60
municeps S. 111. 11. F. P 114.3
municipales lfid. 1091.41
municipalia sacra 111.50.7. P
114.17
municipes V 19.12. lf. 1091.38
municipium F.P 114.14. lfid. 1191
44
munifices V.G 1171.10
munificus a munifico F.P 314
munificus lfid. 1080.56
munifex V.G 1161.7
muditio F. P 314.48
munium, vel munimentum lfid.
1100.58. & 1191.17
munis V 19.14. F 113.9
munus homini lfid. 971.45. V.G
111.17. & 1141.1
muræna V 14.50. lf. 1190.38
muræna 1431.52. lf. 1190.8
muræna F. P. 314.51
murex N 794.51. lf. 1091.24
muger quid F 114.41
mugito F. P 314.54
muri quid F 114.41
mura lfid. 1117.33. & 94
murætes n 744. 11. lf. 1109.80
murætes F.P 314.55
muræna lfid. 1119.52
murmur n 604.10
murmurantia littora V 40.48
murmurare n 714.45. V. G 1117
34
murmurari n 751.15
murmuratur V 40.51
murmurillum N 565.1
murmurata potio F 114.37. F. P
115.9
murmura n 751.19
murticidium F. P 315.18
murtina F. P. 315.10
murtatum V 19.36
murtæ S. 114.35
murus lfid. 1110.59
muri lfid. 1110.59
mura unde lf. 891.46
mularantum lfid. 1110.48
mures lfid. 1110.48
muscærdæ S. 1114.3. F. P 115.14
musculi unde lfid. 1099.18. & 1191.
44
musculus lfid. 1171.38
musica lfid. 819. & 874.23
musica partes lfid. 896.47
musimones n 561.56
musino lfid. 1115.4. & 1119.15
massæ V 8.9. F. P 315.16. n 794
41. V.G 1137.18
mustela lf. 1131.47
mustionerlf. 1141.10
mustulentum n 915.8
mustum n 561.4
mustella lfid. 1180.48
mustela in domibus obertans lfid.
1110.45. & 1170.48
musticula F. P 315.47
mustum lfid. 1116.7
muta xtas 1113.19. 1119.18
mutabi

INDEX

mutabiliter N.	155.8
muta S.	155.35
muta littera F.P.	155.46
muta dicuntur littera F.P.	155.47
15.82.11	
mutare, derelinquere N.	681.61 & 719.17
mutia prata F.P.	321.7
mutilare V.G.	158.60
mutini Titini sacellum F.P.	121.57
F.P. 315.60	
mutire S. 123.49. loqui F.P.	326.13
mutuet N.	751.10
mutuiter, pro mutuo N	771.11
mutuo damus V.G.	151.31
murum V. 19. 14. N.	561.25. & 711.17. 151.57. V.G. 1142.9. & 16
mutum F.	119.1
mutus N.	438.19
mutus 151d.	1080.18
mycenæ 151d.	1181.31
myrtonidones Achillis socij 151d.	1040.40
myrmilouica scuta F.F.	326.18
myoparo F.P.	326.35
myoparo N.	781.46
myoticis pauperibus N.	562.2
myropolz F. 1.	805.35
myrrha troglodita 151d.	1150.59
myrrha 151d.	1150.58
myrrhines 151d.	1116.11
myrtea cotonea F.P.	326.11
myrterum V.G.	1367.35
myrtus V.G.	1367.61
myrtica V.	49.28
myrtidas, lapis 151d.	1212.36

N. Latinum lfid. 1334. 27. & 31
Nabatheæ lfid. 1164. 28
Nabatheî lfid. 1076. 11
Nabuchodonosor lfid. 995. 50
naccæ F 119. 1
naccæ vulgè fullones F. P. 316. 4
nania F. P. 125. 19. N. 368. 37. carmen
F. P. 316. 31
nania F. 115. 38. der sacellum F. P.
318. 22
nania sylva F 110. 36. F. P. 318. 26
naisdel lfid. 1031. 4. V. G. 1368. 16
nandor F 119. 11
nanum F 159. 1. via aquarium F. P.
317. 41
napocaulis lfid. 1267. 26
napusæ nestio F 129. 57. F. P. 317
42
napus lfid. 1261. 14
Narbona lfid. 1189. 59
narcissus lfid. 1254. 17
nardus lfid. 1251. 41. Celtica lfid. 1252
53. Indica lfid. 1352. 50. Syriaca lfi.
1252. 51
nare à nare ductum F 129. 15. F. P.
127. 51. 7. 2 11744
nare, nare N 684. 31
nates lfid. 1093. 45. F 129. 18
narica F. P. 118. 3. F 129. 19
nartum recta pars cur columna
vocatur lfid. 1091. 53
narrare V. G. 1319. 43
nasiterna N 792. 49
nasones 1438. 60
nassa F. P. 112. 8. lfid. 1211. 10. F

129, 54
 nasciturus F. P. 318, 12, F. 1. 804, 38, F.
 129, 46
 nasciturum N. 489, 41, & 795, 16, 1f.
 1161, 35
 natus N. 605, 11
 natus V. G. 1357, 46
 nates quid? I. f. d. 1193, 8
 natio V. G. 1312, 48, & com. hominum
 F. P. 318, 30
 Nathan I. f. d. 993, 15
 Nathanael I. f. d. 1091, 13
 nativatio dicebatur negotiatio F.
 P. 318, 15, F. 118, 55
 nativatores? 1128, 54
 natio F. 1128, 29
 natrices quid dicuntur N. 310, 16
 natura filij qui dicuntur I. f. d. 1054
 43
 natura, fratres I. f. d. 1056, 30
 naturæ auctoritas I. f. d. 884, 13
 naturale genus Analogiz V. 79
 57
 naturales filij quid dicuntur I. f. d.
 1055, 4
 naturalis verborum declinatus V.
 80, 15
 naturalis philosophia I. f. d. 873, 6
 naturalis declinatio V. 61, 45
 naturalis astrologia I. f. d. 901, 51
 naturalis philosophia I. f. d. 874, 11
 natura vnde dicta I. f. d. 1089, 1
 natus V. G. 1311, 3
 naualia loca I. f. d. 1181, 11
 naualia corona F. P. 318, 45
 nauali corona donatur? 1126, 1
 nauali porta F. 135, 47, F. P. 318, 55
 naucerus I. f. d. 1128, 11
 naucum? 129, 5, F. P. 319, 7, Ver.
 113, 16
 naucus pro nugis F. P. 119, 33
 navia quid? 129, 60, F. P. 119, 30
 navis I. f. d. 1128, 16
 navis dicta? 140, 1
 naum I. f. d. 998, 43
 naus à navis? 135, 13
 nausit cum granum? 110, 10
 naustibulum quid? 129, 58, F. P. 310
 11
 nautea I. f. d. 1128, 17
 nautea F. P. 330, 14, N. 487, 37, 1128
 14
 nauti consularis? 138, 29
 nautij 1416, 3
 nautiorum fam. F. 118, 38, F. P. 310, 30
 nausus quid? F. 129, 31, F. P. 310, 55, V. G.
 1334, 54
 Naxos insula I. f. d. 1177, 8
 Nazarzi I. f. d. 1011, 26
 Nazarenj I. f. d. 1006, 56
 Neapolis V. 19, 14, I. f. d. 1129, 39
 nebula I. f. d. 1147, 47
 nebulo dictus F. 117, 41, F. P. 310, 57
 nebulones N. 491, 56
 necare V. G. 1310, 55
 necem vnde? 135, 5
 necessarij dicuntur coganti F. P. 311
 11
 necessarium quid? 116, 41
 necessitas N. 684, 48, V. G. 1331, 19, &
 1378, 19
 necessitudo v. G. 1361, 18, N. 684, 19,
 v. G. 1331, 18, & 1378, 18

neci datus ? 126.41. F.P. 331.24
 nec legens dictus ? 116.48
 nec mulieri, nec gremio ? 331.11
 24
 Necromantici Isid. 1031.4
 nectar quid ? F. 117.17. F.P. 331.42
 nectere F.P. 331.44. ligare signifi-
 cat ? 117.19
 netumquom. F.P. 331.30
 Neemias Isid. 699.47
 nefandum, nefarium V.G. 1363.31
 nefantia M. 759.43
 nefarij v.o. 1361.14
 nefarij proprietates M. 56.19
 nefasti V. 35.36
 nefasti dies F.P. 331.51
 nefrendes F.L. 301.35. F.P. 331.60. Is.
 1126.13
 nefrendos dictos ? 126.13
 negotialis translatio Is. 860.37
 negotiario Isid. 1273.14
 negibundum ? 117.43. F.P. 331.10
 negligens F.P. 331.11
 negotium ? 115.13. F.P. 331.28. Isid.
 1173.10. & 14
 negritu ? 117.41. & 117.39
 Naxos Isid. 1021.7
 neminis pro nullius N. 565.17
 nemo V.G. 1334.11
 nemo compositum F.P. 331.43
 nemo unde compositum ? 116.37
 nullus V.G. 1350.28
 nemora V. 7.45. ? 116.23. ? 331.46
 Nemroth Is. 991.37
 nemus Is. 1141.32
 nemus & lepus V. 91.31
 nemus F.P. 331.53. ? 116.49
 nenepia ? 133.14
 nequum pro non N. 565.15
 neomenio Isid. 968.33
 neophytus Isid. 1008.1
 nepa F.P. 331.67
 nepa quid ? 118.9. N. 566.22
 nephasti dies ? 128.1
 nephritis Is. 918.29
 Nephthalim Is. 997.2
 nepos v. 605.16. Is. 1055.34. 1431.16
 nepos luxuriosus ? 117.54
 nepotes F.P. 331.4
 nepotis Isid. 1055.39
 neptunalia V. 33.55
 neptunus V. 13.57. Is. 1026.30
 nepus F.P. 331.26
 nequam aurum est F.P. 331.18
 nequeunt F.P. 331.34
 nequicquam, nequiquam V.G. 1372
 61
 nequiquam F.P. 331.45
 nequimates F.P. 331.35. ? 135.9
 nequinon ? 331.39. nequeunt ?
 126.60
 nequiquam significare ? 117.9
 nequitum & nequitur F. 117.3. F.P.
 331.48
 nequalia F. 116.59. F.P. 331.17
 Nereides quid Is. 1031.5
 Nero 1431.48
 nerui N. 605.23
 neruum quid ? F. 117.14
 nervus F.P. 331.56. Isid. 935.2. & 1096.
 47
 nescium N. 566.17

INDEX

nefcus V.G.	1361.14	nomen philosophia If.	873.1	nubentes N	78.15
nestoriani Ifid.	1014.54	nomen quali nouimen F.P.	315.51	nubere N	161.14
neutiquam F.P.	114.14. F. 116.11	nomenclator V.	17.20	nubes rarefacta & soluta quid Ifid.	1126.16
pro nullo modo F.	117.51	nomina F.	67.10. & 67.22	nubes vnde dicta If.	1126.17
neutrale Ifid.	817.41	nomina herbarum If.	1151.16	nucet F.	1121.5. P. 117.49
neutrum V.	95.3. If. 815.16	nommandei V.	118.29	nucet mlti F.	115.17
neutale pro non vult F.	161.40	nommandei vel nominatum V.	27.46	nucula quid F.	112.47. F. B. 117.41
nex N.	166.31	nominare N.	674.21. V. 19.46	nudare N.	712.14
nexum 21 F.	1127.38	nominiatio V.G.	1113.51	nudius tertius quid F.	110.48
nexum est F.	114.15	nomina If.	1131.9	nudum N.	671.19
hexum quid F.	1127.11	nonz V.	118.11. 941.40. 2 noua luna F.P.	nudus N.	685.7
hexum V.	118.35. & 118.44	nonz captorinz V.	11.46	nudus tertius copositu F.P.	117.60
hicomedia Ifid.	108.3	non album N.	691.14	nugator N.	1102.19
nicolaitz If.	1011.6	nonarum postidie F.	115.49	nugiendi N.	1166.1
nicopolis If.	1182.41	noncolac F.P.	116.15	pullus V.G.	1114.11. V.G. 1178.11
nictare F.	114.17. F.P. 114.21. N. 211	noni	1417.21	numa	1408.58
17. V.G.	1141.19	non dominibus dormio F.	111.1. F.P.	Numa Pompilius F.	112.59. If. 914
nidulantur N.	166.13	116.19		numantinus	1414.21
pidus N.	742.59	non pradicatur logenitus If.	985.15	numella quid F.	113.49
nitus pro poculo N.	164.10	non pridem F.P.	116.14. F. 117.21	numella genus vinculi F.P.	118.15
niger	1440.51	non repugnare consuetudine		numellaz machinz genus N.	1160.50
niget color	1115.12	communi V.	105.55	numen N.	565.31. F. 1114.9
niger lapis F.	114.52. F.P. 114.45	nonuncium F.	113.1	numen quali natus dri F.P.	112.19
nigret N.	161.44	nonuncium & cerunciu F.P.	116.30	numera senatum F.	111.46
nigrum N.	714.19. V.G. 1127	nonnunquam V.G.	1111.21	numerabilis magnitudo If.	1124.4
nigram plumbum If.	1129.25	nonnus modus If.	112.9	numerarij qui vocati If.	109.33
nihili F.P.	114.51	nonnullis V.	118.19	numere & numero dicitur F.	111.3
nihil, nihili. V.G.	1150.17. & 1161.18	noticus agit If.	1167.55	numen If.	990
& 39		norma If.	1129.11	numeri	1139
nilus vnde dictus Ifid.	1118.24	noscere V.G.	1131.14	numerus 1410.40. 1405.19. & 1406.19.	
nimbus V.G.	1168.10. If. 1147.17. & 1107.17	nostra verba V.	11.11	nomen F.	111.51. F.P. 112.17
ningulus F.	114.50. F.P. 114.11	nota quid F.	114.1	numerus N.	683.49. & 145.12. If. 1131
niquis sciuit F.P.	114.57	nota. probum N.	685.1	16. & 117.35	
nitian Ifid.	1184.18	notare V.G.	1131.19	numerosum liber Ifid.	991.11
niti N.	751.16	notha nomina If.	1128.18	numerus par If.	888.19
niti cenari sub onere N.	684.16	notus F.	1131.17. F.P.	numerus septenarius If.	997.13
nitidant N.	165.48	nothus qui dicitur If.	1055.19	numi a numa Ifid.	1015.57
nitiditas N.	165.10	notificem N.	165.57	numida F.P.	1124.1
nitrum Ifid.	1108.50	notus quid If.	1049.49	numida dicuntur F.	115.14
niuem vnde F.	115.7	nouz curia F.	1131.49. F.P. 117.47	numida qui F.	112.51
niuit pro ningit N.	770.12	nouacula If.	1114.11	numides Ifid.	1124.14
nix Ifid.	1147.51	noualia N.	605.19	numidia Ifid.	1121.14
nixi di appellantur F.	114.15. F.P.	noualis ager V.B.3. F. 1131.14. F.P.	118	numidici	1144.17
115.15		16. If. 1105.19		numidicum marmos If.	1114.15
nixurire N.	165.53	nouare V.G.	1131.44	numisma Ifid.	1115.51
nobile N.	683.25	nouarum, idum F.P.	115.58	numitori	1421.57
nobile antiqui pro noto F.P.	115.14	noua Sibylla Phrygia If.	1019.57	nummus ex Græco F.P.	119.18
nobilis N.	683.17. V.G. 1112.45	nouatiani If.	1012.51	nummus vnde & quid F.	111.49
nobilis pro noto F.	114.4	november If.	940.57. & 241.17	nunctat V.G.	1149.40
nobilitas N.	676.18	nouendiales F.P.	117.8. & 17	nuncius F.F.	119.50
nocens a nefario & imple N.	710	nouendiales fecit F.	115.14	nuncupare If.	112.19. 11. nuncupata
26		nouendialis V.	115.1	res V. 119.48	
nocens a nefario V.G.	1141.31	nouendialis V.	115.1	nuncupata pecunia F.	111.5. 119
noctescere N.	166.19	nouerca F.	111.17. F.P. 117.10	11	
noctiluca V. 11.10. V. 41.10. F. 111.11		noui comiti qui & Satyrici Ifid.	1018.55	nuncupata pecunia V.	119.11
F.P. 115.14		noui	1417.10	nuncupatio If.	919.13
noctis partes If.	919.11	nouissimum V. 119.16. V. G.	119.60	nundina F.P.	119.41. N. 604.60
noctua V. 14.19. F.	113.11. If. 1116.46	nouissimus filius If.	1054.18	nundina feriarum dies F.	111.16
noctua a tempore noctis F.P.	115.18	nouitas, nouiens & noualis V.	119	nundinalis locus F.	112.19
nocturnum If.	917.14	41		nundinalis locus F.P.	112.37
noe If.	992.11	noius & nouissimum V.	119.41	nuntius quid F.	111.41. V. 112.12. N
noegeum F.	114.10. F.P. 115.41	nox V.	11.16	605.19	
noemi Ifid.	924.11	nox quid If.	609.11. & 917.46. & 919.15	nuper quasi nouiper F.	111.46
noetani If.	1091.27	noxa F.	115.19. N. 730.49. V. 111.24	nuper quasi nouiter F.	119.54
noiso pro noli N.	768.14	pro peccato F.P.	117.11	nuperum pro recenti N.	165.12
noicitote N.	711.3	noxia N.	730.41. V.G. 113.14. & 1141	nupta verba F.P.	113.59. F. 111.41
nomen V. 97. N. N. 684.45. F. 111.5. V. G. 1119. 11. If. 111. 31. & 1177.40. & 114. & 915.16		44. & 1141.46		nupta i Græco F.P.	1140.1
nomen coronæ If.	1106.19	noxa V.G.	1168.18	nuptiz nuptisque V.	11.60
nomen Deorum If.	986.15	noxado If.	1165.11	nuptiz Ifid.	1061.19
nomen medicina vnde If.	911.16			nuptiz dicta F.P.	140.14. If. 1061.41

I N D E X.

Nucleosum F.P.	340.14.F.112.17	Obsecrare F.P.	341.3	1	344.19
nucleosus F.P.	340.31	Obsecundanter N	367.40	Oequiniscere N	367.4
nusquam V.G.	1178.47	Obsequia N	605.36.F.P.341.1	ocra If.	1295.4
nutare V.G.	1141.25.N.7.11.15	Obsequi V.G.	1150.14.V.G.1155.41	ocrea V	30.45
nutrix N	679.1	Obsequium N	605.34.N.739.43.V.G.	ocrea If.	1310.46
nutritus & nutritur N	733.40	331.41		ocrem F	157.1
aux.V	12.39.If.1245.19	Obsequisse dicitur F.P.	342.11	ocris mons confragosus F.P.	345.12
nyctena synodus Ifid.	961.15	Obsequare, suspicere N	687.60.N	ocro genera sacerdotum vesti-	
nyctages quid sunt If.	1014.48	691.40		mentorum If.	1298.17
Nuxvomica Ifid.	919.19	Oblderer F	111.49	oculatus	1410.19
nyctiorax Ifid.	1116.41	Oblide quasi obfides V.G.	1174.41	ocula syllaba Hellepoma Ifid.	
nympha Ifid.	1065.13	Obfidio S	1129.2.N.606.11	1019.15	
nympha lucurna V	11.11	Obfidio potius quam obfidium F.		ocula porticus F	115.11
nympha quid If.	1011.42	P.342.40.		oculij	1417.19
O		Obfidiolalis corona S	216.12.F.P.	ocula porticus F.P.	141.14
Ob pro ad F.P.	340.18	342.14.V.G.1174.11		oculor F.P.	141.14
Ob pro circum F.P.	340.41	Obfidium V	16.46.S.117.11.V.G.1179	oculorum pro praesenti F.P.	346.1
Ob superatos F	135.11	156		V.G.1174.14	
Ob vos sacro S	216.31	Obfidi lapis Ifid.	1111.11	oculatus F	135.18
Ob vos sacro F.P.	341.41	Obfidiavere F.P.	341.11.S.119.11	oculi, quid If.1091.33.nodi If.1140.	
Obacerbat F.P.	341.16	Obfidiavit N	567.21	16	
Obambulare F.P.	341.17	Obfidiat F.P.	341.11	oculissimum F.P.	346.15
Obh poculi genus N	566.50	Obfidiat S	118.16	oculissimus F	135.16
Obdere F.P.	341.19	Obfidiatum S	117.6.F.P.341.11	oculiz dicitur F.	136.1.F.P.346.19
Obducere, aperire N	688.18	Obfidiat Ifid.	1110.14	N.567.43.V.G.1174.19	
Obedibo pro obediam N	770.14	Obfidiat N	567.35	oculus If.	980.45
Obeliscus Ifid.	1176.48	Obfidiat S	117.16.F.P.341.14	ocymum.V	18.41.N.795.11
Obelus If.	834.46	Obfidiatio F.P.	345.10.V.G.1154.5	odeatit F	136.1.F.P.346.14
Obelus superne appunctatus Ifid.	814.11	Obfidiere N	341.11.691.9	odium V.G.	1370.41
Obelum pro vberi & crasso N	688	Obfidiat F.P.	341.33	odora res V	41.42
49		Obfidiare F.P.	341.36	odoratum V.G.	1368.14
Obelus F.P.	341.11	Obfidiari F	115.11	odoratus If.	1091.37
Obeser F.P.	341.11	Obfidiare N	567.17	odorum V.G.	1368.14
Obherescere S.116.35 F.P.	341.11	Obfidiator S	117.17.F.P.143.40	oenigena F.P.	346.31
Obicuisse S	130.11	Occare & occator Ver.113.30.F.113.8		oenoforum If.	139.16
Obices F.P.	341.11	F.P.341.11		oenomelum If.	1316.45
Obigitur S	116.16.F.P.141.16	Occare Ifid.	1136.18	ocstrum F.P.346.11. animal If.1142.	
Obinunt S	116.18.F.P.141.17	Occasio F	136.10	6	
Obites If.	1114.13	Occasus F.P.	341.17	off. If.	1314.10.11.14
Obitus, mors, occasus N	686.19	Occasio F.P.	1134.13	off. If.	1314.11
Obiurare S	116.18	Occatio Ifid.	1136.19	off. If.	1314.11
Obiurgare V.G.	1118	Occationis proprietates N	117.11	off. V.G.	1314.11
Obiurgatio F.P.	341.14	Oceanus Ifid.	1111.41	off. F.P.	1314.11
Oblaqueare Ifid.	1140.17	Ocella	1440.11	off. F.P.	1314.11
Oblatio Ifid.	971.42	Occentare dicebant F.P.	344.7	off. V.G.	1314.11
Oblignur V.G.	1363.11 & 1378.44	Occentassini F	136.17	off. V.G.	1314.11
Obliterare N	567.11	Occepro N	137.60	off. V.G.	1314.11
Obliteratum F.P.	341.16	Occidimus F	136.11	off. V.G.	1314.11
Oblivia verba V	115	Occidens If.	904.11. & 1141	off. V.G.	1314.11
Obloqui V.G.	1151.16	Occidentalis plaga If.	904.17	off. V.G.	1314.11
Oblucinaffe F.P.	341.19	Occidere N	691.13 & 704.8 V.G.	off. V.G.	1314.11
Obmanens F.P.	341.40	130.54		off. V.G.	1314.11
Obmouero S	130.18.F.P.341.47	Occidi N	717.10	off. V.G.	1314.11
Obnectere S	116.19.F.P.141.43	Occipio V.G.	1379.14	off. V.G.	1314.11
Obniti N	735.11.V.G.1145.43	Occipitium quid If.	1091.1	off. V.G.	1314.11
Obnubere Ifid.	1065.11	Occidantur S	119.74.F.P.344.15	off. V.G.	1314.11
Obnubit F.P.	341.47	Occisum & necato distingui F.136.		off. V.G.	1314.11
Obnunciare V.G.	1358.13	17.F.P.344.19		off. V.G.	1314.11
Obotitur F.P.	341.10	Oculissimum V.G.	1174.11	off. V.G.	1314.11
Obprobare F.P.	341.15	Oculie, occulta N	568.13.V.C.114	off. V.G.	1314.11
Obpuniat F.P.	341.17	12		off. V.G.	1314.11
Obacerare F.P.	341.10	Oculu offerre S	110.10.F.P.344.18	off. V.G.	1314.11
Obrogare F.P.	341.60	Ocupaticus ager F	117.18	off. V.G.	1314.11
Obrutuit F.P.	341.12	Ocupate, praevenire N	665.18	off. V.G.	1314.11
Obrutum aurum If.	1111.15	Ocupaticus ager F.P.	344.40	off. V.G.	1314.11
Obfalutare Ifid.117.11 F.D.	342.6	Ocupatus, impeditus N	68.11	off. V.G.	1314.11
Obfexni V	17.11	Ocurrere obuium fieri N	688.17	off. V.G.	1314.11
Obfexna aus N	166.43	Ochoxias Ifid.	995.1	off. V.G.	1314.11
Obfexnum, immundum N	686.18	Ocium F	137.17	off. V.G.	1314.11
Obfexum S	116.12	Ocium graecum F.P.	344.14	off. V.G.	1314.11
Obfexum N 718.41 sine lamine N	683.153	Ocius & ocissime F.P.	344.16	off. V.G.	1314.11
683.153 scrupulosum N 680-7		Ocius F	137.11	off. V.G.	1314.11
		Ocius secundae collationis F.P.		off. V.G.	1314.11

INDEX

6185

INDEX.

Oculans pugna S. 128.19. F.9. 113	padus Italix fluvius lfid. 1158.8	palumbi N 607.19
Oculus m 712.48	patana vocant Apollinem F. P 114.18	palus V 8.16.V.G 1171.61
Oculum m 711.10.V.G. 1136.14	patato quid N 119.11	palustres tanx lfid. 1131.10
Oscum F.9 113.1 & 8	patidi F.9 111.1	pampinus lfid. 1139.17
Osi sunt S. 119.10.F.P. 113.47. & 11	patitudo N 110.41	pandeu rusticorum lfid. 1030.9
Ostia lfid. 991.14.	patiturum N 113.16	panace lfid. 111.4
Ostia lfid. 1097.1	paton, medicus quidam lfid. 1136	panagyricum lfid. 918.41
Ostia lfid. 1119.17	patones pedes lfid. 810.41	panarium V 19.9
Osticularum m 1167.47	patrus 1440.11	pancarpiu quid F. P 111.46
Ostistrangus lfid. 1118.10	patagoner lfid. 1017.11	pandana porta F. P 111.46
Ostendere m 611.15. & 700.8. & 718.11	patanalia V 14.41	pandere m 107.11
Ostentia m 716.1. & 719.18	patani F. P 111.6. lfid. 1011.41	pandiculari dicuntur F. P 111.48
Ostentia quid sunt lfid. 1105.11 V. G. 1140.19. & 1174.17	patanica ferix V 14.16	pandicularis dies F. P 111.51
Ostentare V. G. 1180.11	patas quid N 119.18	pandorius lfid. 898.14
Ostentat F. P 111.15. & 116	pati unde dicti F.9. 111.7. lfid. 1191	pangere S. 113.14. F. P 111.14. & 117
Ostentum S. 111. & 118. & 119. 10. F.9. 113.19. & 60. V. G. 1118. & 1118.7	pagina dicta F. P. 111.10. lfid. 961.41	pangere versus V. G. 1171.41
Ostia lfid. 1181.15. V. G. 1166.17	pagus Græcis Sagrus lfid. 1119.10	pangere plantas V. G. 1171.41
Ostia vias S. 118.14. vias ad exitum Tiberis F.9 114.11	pagus Succellanus V 10.11	panibus redimta equos. capita F. P. 111.60
Ostiarum lfid. 1006.11	pala V 11.4. ventitabrum lfid. 1111	panicum lfid. 1137.48
Ostium lfid. 981.16	pala lfid. 1097.17	panificium V 19.9
Ostracites lfid. 1111.11 & 1112.44	palestina lfid. 1161.17	panis V 19.6. m 607.1
Ostracus lfid. 1191.11. & 1200.11	palestra lfid. 1171.11	panis proprietat N 119.4. lfid. 989
Ostrea V. 14.17. N. 601.47. lfid. 1111.41	palestrici N 1171.19	pannus pro pannis N 719.14
Ostrina m 794.47	palestra quid N 1176.10	pannonia lfid. 1167.11. & 1169.41
Ostium lfid. 1101.11	palatina V 11.16	pannus N 607.18
Othoniell lfid. 994.17	palatium V 11.10. mont. Romæ F. P. 111.14. lfid. 1191.1	pannura lfid. 1100.11
Othosus N 671.11	palatalis flamen V 11.44. F. 111.11	panotus, quid sunt lfid. 1107.19
Oua lfid. 1176.11	palatum lfid. 1094.29	pamphagi, populi in Æthiopia. lfid. 1044.17
Oua unde dicta lfid. 1140. & 114	palea lfid. 1118.11	panther lfid. 1116.14
Oualis corona F. P 114.19	pales dicebatur dea F. P 111.16	panices 114.12
Ouantas F. P. 114.11	pali N 607.41	panices quid F. P 111.6
Oufentina F. P 114.17	palilia V 73.18	paniculum V 10.16
Oufentina tribus S. 117.18. F. P 114.18	palimbacchius lfid. 810.14	panulæ vel Pannulæ lfid. 1106.16
Ouem masc. gen. dixerunt F. P 114.11	paliorus lfid. 1117.18	panus quid F. P 110.9. N 1168.44
Oues m 606.4	palla V 11.44. N 987.10. lfid. 1101	papares lfid. 1101.1
Ouiarium V 61.14	pallas Minerva dicta F. P 111	papa V. G. 1178.11
Ouibus duabus S. 119.17. F. P. 114.11	pallas unde dicta lfid. 1019.40	papaver. N 608.7. lfid. 1111.10
Ouicula 1411.6	pallidus flex lfid. 1191.17	paphæ lfid. 1149.11
Ouille V 61.11	pallium lfid. 1101.11. & 117	paphus lfid. 1188.41
Quinius 1416.11	pallor N 744.19	Pappi carduorum flores F. P 111
Quis lfid. 1111.11. & 984.10	palma V 11.14. lfid. 1139.11. & 1141	papij 1416.6
Quis lfid. 988.16	palma cauda lfid. 1166.7	papiliones lfid. 1101.17. & 1141.1
Quis lfid. 988.16	palma serico ferro datur lfid. 1118	papillæ quid F. P 116.10. lfid. 1096
Quis lfid. 988.16	palma toga lfid. 1101.11	papiria tribus F. 144. 11. F. P 116.11
Quis lfid. 988.16	palmetes lfid. 1139.10	pabula lfid. 910.11
Quis lfid. 988.16	palmites vittum F.9 111.11	parabola lfid. 811.11
Quis lfid. 988.16	palmyra lfid. 1187.1	parabola & problemata lfid. 919.11
Quis lfid. 988.16	palmyra quid F. P 111.16	paracletus lfid. 981.11. & 981.17
Quis lfid. 988.16	palmyrus lfid. 1104.11	paradiastole lfid. 969.9
Quis lfid. 988.16	palpari, blandiri F. P 111.18	paradigma lfid. 811.18
Quis lfid. 988.16	palpatum N 710.11	paraditius lfid. 1161.16
Quis lfid. 988.16	palpebra m 607.11. lfid. 109.19	paraditius lfid. 1161.16
Quis lfid. 988.16	palpebrum N 607.10	paradoxon lfid. 870.19
Quis lfid. 988.16	palpo m 1176.16	paragoge lfid. 844.49
Quis lfid. 988.16	palula V 11.41	paragrapheus lfid. 811.4
Quis lfid. 988.16	pulchritudinem lfid. 1102.11. V 11	paralipomenon lfid. 911.10. & 911.46
Quis lfid. 988.16	paludati in libris F. 116.11. F.9 111	paralyticus lfid. 911.11
Quis lfid. 988.16	paludatus N 788.17	paranomasia lfid. 846.11
Quis lfid. 988.16	paludatus V 11.41	paranympha lfid. 1067.17
Quis lfid. 988.16	paludes unde dicta lfid. 1103.41	paraphis lfid. 1118.11
Quis lfid. 988.16	palumbes lfid. 1138.46. V. G. 1147.11	parate inter se munus F. 141.11. N 677.19
Quis lfid. 988.16		pararium x quid F. P 116.11
Quis lfid. 988.16		parastata lfid. 1187.11
Quis lfid. 988.16		parathesis lfid. 871.11
Quis lfid. 988.16		paratus N 607.11
Quis lfid. 988.16		Parce, quid dicuntur lfid. 1011.19
Quis lfid. 988.16		Parce, veniam dare N 694.11

I N D E X

parci, non peperci F	350.32	pascencia V.G	1335.6	V.G 1339.45	
parci quzitores F.P	356.46	paseolus n	569.44	paruli V.G	1365.16
parciter pro parce N	774.30	pascere n	731.47. V.G. 1341.14	parulum V.G	1369.3
parcui N	371.7	pascito linguam quid F.P	357	pauciens pro raro F.P 358.33. N 571	
parectati N	321.9	28		12	
pardus lfid.	1107.15	pascuus ager lfid.	1101.60	pauci frumenta F 355.60. F.P. 358	
patens vulgò pater F.P	356.38	pallor	1434.8	33	
patens V.G	1357.59	palleres lfid.	1159.15	pauidus, pauens V.G	1369.50
parenter N	874.47	pallor marinus F.P	357.32	paumenta pernica F 150.47. F.P	
parenthesis lfid.	849.14	palsini V.G	1349.48	358.17. & 44. lfid. 1100.16. & 1191	
patere N	745.41	palsi tenes N	489.12	31	
patere V.G	1309.17	palsium genus lfid.	827.41	pautesis vestis lfid.	1300.4
paret, obsequitur N	696.51	pallum N 489. 13. liquoris genus		pauliani lfid.	1012.19
V.G 1361.60		N.693. 38. & 796.19. 1131.10. 59		paulus lfid.	100.51
paris serpens lfid.	1124.6	pallus, perpellus N. 693. 37. lfid.	1204	pauo V 14. 17. lfid. 117. 14. & 1434.7	
paribit pro pariet N	770.30	12		pauor N 734. 11. V.G 1331. 32. & 1344	
paribus equis, quid F.P	356.43	pastillum F.	1355. 55. F.P. 357.74	38	
paries lfid.	1199.44	pastillus F.P	357.35	pauper V	17. 5. V.G 1375. 38
parietina lfid.	1199.48	pastinaca lfid.	1161.9	paupera V	713
parilia V	2256	pastinacum lfid.	1120.6	pauperauit N	1373.1
parilia festa F 151.16. F.P 356.54		patagium F.P	377.17. n 789.9	pauperies quid F.P	758.46. N 762
pariter par lfid. 888. 55. ex xquo N	696.19	patagus morbi genus F.P	357	16	
pariter impar numerus lfid.	889.1	40		paupertas N	107.49. & 608.4
parius lapis lfid.	1213.18	patalis bouis F.P	357.41	paupertates nouè positum N 578	
parma V. 10. 31. N 798. 5. lfid. 1271		patefacere N	674.42	2	
13		patella n	791.16. lfid. 9.19	paupertinum N	1376.12
parmani V	68.51	patella F	154.30. 2. F 317.41	paus quid N	1371.40
parmulis pugnare F.P	356.53	patens V.G	1169.2	pausia lfid.	1149.17
parnasides N	790.50	parei V	1158. lfid. 987.51	pauxiliper N	1371.13
parnasus mons lfid.	1180.19	patetram perplouere F. 155. 54. F.P		pax, venia N	694.10. & 11
paro lfid.	1185.7	357.47. & 49		paxillus N	1370.51
parochos à Græco N	110.13	patet x lfid.	1118.49	pax vnde dicta F.P	354.14
parœmia lfid.	850.47	patetfamilias V 71. 14. lfid. 105. 52		pecten lfid.	1314.10
paromœon lfid.	846.18	patetfamilias vnde dictus lfid. 105.4		pectenatum tectum F.P	118.48.5
παρομοίωσις, παρομοίωσις V.G. 1354		1		131.49	
14		paterniani lfid.	1014.34	Pectines lfid.	1305.56
paron insula lfid.	1177.18	patet patrimus F 145. 42. F.P 357		pectoralis tunica lfid.	1399.24
parones nauium genus F.P	358.1	51		pectuncoli V	14.19
parotides lfid.	919.12	patet quis est lfid.	1051.50 & 12	pectus lfid.	1096.19
paret, significat apparebit F.P 357.3		patibulum, crux n 691. 40. lfid. 916		pectus um quid F.P	358.51.5. 131
& 4 F 144.16		18. & 31		56	
parthēsia lfid.	870.37	patiens n	671.60	Pecus & pecuda N 574.12. V.G 1369	
parthēsiactio lfid.	913.44	paxina lfid.	1318.26	14	
paralecti N	693.16	patior N	751.33	pecuaria V.G	1369.17
parci non peperci F.P 357.8 & 13		patresfamilium V	71.18	pecuarius lfid.	1115.31
V.G 1339.41		patres appellantur F	152.44	pecudes N	743.8
partipolis lfid.	1185.3	patres senatores F.P	357.18	pecudes quid sunt lfid.	1100
partē, diei lfid.	919.10	patres vnde dicti lfid.	1050.51	peculatoris oues V	17.33
partheni lfid.	1189.44	patres conscripti lfid.	1050.54	peculatus V 17. 39. F 146. 18. F.P	
parthenopia	1189.36	patria quid vocata lfid.	1171.46	358.38. & 359. 4. & 710.5. 1311.16	
parthi lfid.	1038.4. & 8	patrisarcha lfid. 996.11. & 1004.16. &		934	
parthia lfid.	1161.9	14		peculium serorum F 151.49. F.P	
parthico ferro palma datur lfid.	1118.18	patriciani lfid.	1013.52	359.21. & 13 lfid. 91.131. & 115. 10	
partē & partuli N	757.50	patricij F.P	358.14	pecunia, sacrificium F 112.10. & 158	
particeps V.G	1364.17	patricij calcei lfid.	1310.35	56. F.P. 359.25. & 19. lfid. 115.10	
participalia nomina lfid.	824.56	patricij V.G	1369.4	pecuniosi V	61.57
participium lfid.	813.34	patricij qui vocantur lfid.	1047	pecuniosorum & locupletum pro-	
particulones N	491.46	38		prietas N	1397.14
pariter N	710.16. & 732.6	patricius F	149.2	pecuniosus V. 17.10. & 61.16. lfid. 1115	
partus & pro nascendo F.P 357.14		patricius vicus F.P	358.17	23. V.G 1331.41. & 1176.1	
n 606.43		patriz nomina lfid.	814.52	pecus V	17.31. N 371.60
parum cauisse quid F.P 357.17. F.		patrimi & maximi pueri F 151.40		pecus quid dictum lfid.	1110
148.14		F.P 358.12. & 16		pecunum F	111.11
parumper N	698.14. & 15	patrimonium lfid.	1101.51	peda F.P	359.45. & 47. S. 2. 12.9
paruum N	715.36	patripasiani lfid.	1019.31	pedale V.G	1330.13
pascuales oues F	130.13. F.P 357	patritum N	571.19	pedatus senator F.P 359.50. S. 132	
21		patrocina F	144.22	36	
pascha lfid.	968.13	patrocinium F.P 358.30. V.G 1332		pedum struere F.P	359.55. & 57
pascha vocabulum lfid.	961.50	52		pedes dicuntur F.P 360. 14. lfid. 819	
pascalis cyclos lfid.	1101.14	patronus F 157.8. V.G 1357.57. &		49. & 1099.1	
pascuales quid F.P	357.30	1361.14		pedestria auspicia F. 51. 54. F. 519	
		patronymica nomina lfid. 814.40		59	
		patruels N	500.6. lfid. 1056.59		

INDEX.

pederentim & pedepressum N 499	penula N 735. 11 & 787. 24. If. 1302.	perimere V.G	1310. 14
10	51	perimit F. P	161. 45
pedibus obstitum F.P 360. 4. 5 131. 20	penularium N	periodus Ifid.	814. 17
pedicam V	168. 22	periodos Ifid.	867. 24
pedicx Ifid.	penum penetrabile V.G	perire N	721. 18
pediolus N	1351. 11	peritus N	919. 16
pedis N	penuria F. P	peripatetici Ifid.	1016. 18
pedilequum V	penus F. 155. 23 locus in xde Vestz	periphrasis Ifid.	849. 1
pedites Ifid.	F. P 362. 12 N 607. 14 V.G 1365	peripneumonia If. 916. 10. & 918. 6	
pedorus Ifid.	32	perisologia Ifid.	841. 55
pedulla F	peperci V.G	peritus V.G	1317. 13
pedule V.G	1319. 41	perizomatum Ifid.	1199. 9
pedum Ver. 113. 43. F. 153. 19 baculum	peplum If.	perlatas dictus N	699. 19
incursum F. P 364. 10 & 31. bacu-	pera If.	permittere N	175. 40
li genus S 111. 11	perbitere pro perire F. P	perinilius appellatur aries F. P 363	
pegasides mulier F. P	571. 9	49	
pegasus equus F	percedere N	permutatur F. P	161. 51
peior V.G	175. 15	perna V	19. 11
peius N	percellere N	pernici N	758. 11
pelagiani If.	170. 10	perniciet N	571. 3 & 607. 15
pelagus Ifid.	percium N	pernicitas & velocitas V.G 1344	
pelamys piscis genus F. P	174. 10	11	
pelasgi Ifid.	percontari N	perniciosum N	676. 16
peligni vnde orti F. P	508. 7	pernicitas N	714. 5
pellaria V	percontat N	pernix N	692. 46. V.G 1169. 10
pellem habere F. P	751. 21	per nubem prophetia If.	1000. 20
pellexit F. P	percontatio V.G	perones & culponix Ifid.	1312. 5
pellicanus Ifid.	1355. 11	perperi N	169. 7
pellicator F. P	percontor V. G	perpendiculi N	176. 16
pellicer F. P	1379. 35	perpendicularum Ifid.	1196. 10
360. 51 N 486. 52	percunctatio Ver. 115. 48 S 133. 16	perpetem F	119. 18 F. P 161. 55
pelliculatio F	percunctatum quid F. P.	perpetrat F. P	161. 59. & 60
150. 15	percunctatio pro interrogazione	perpetrassit N	169. 10
pellicum galerum F. P	F. P 361. 10	perpetuum N	689. 5 V.G 1356. 16
1096. 14	percunctatum F	perplexibile N	170. 4
pellita ouis pro F	150. 41	perplexim, pro perplexè N	774. 41
110. 15	percurio N	perpulit F. P	164. 6
pelluiz F. P	575. 19	perix Ifid.	1018. 15
361. 6	percutus, perculsus V.G	per se numerus If.	190. 22
peloponensis Ifid.	1151. 19	perstix F. P	164. 49
1169. 1	percutere N	perseuerant N	692. 50 & 676. 14. & 714. 53
peloponensis vibs Ifid.	710. 10. & 691. 14	perseueranter N	706. 32
1188. 19	perditum est F. P	perseuerantia V	3. 19
peloris V	162. 37 profliga-	persida Ifid.	1162. 44
14. 17	tum V.G 1362. 55	persequi V. G	1150. 14
pelorum promontorium If. 1179. 33	perdix N	perstringere, attingere N	665. 60
pelta genus scuti F. P 361. 8. If. 1271	607. 8. If. 1138. 51	persuadere V. G	1357. 36 & 37
17	perduci V. G	persuasio If.	913. 60
peltez N	1379. 16	persu Ifid.	1162. 16
798. 18	perduelis V. G	persicum malum Ifid.	1144. 1
peluet Ifid.	1175. 50	perlicus portus F 119. 23 F. P 364. 8	
1319. 47	peredia & bibesia F. P 361. 39 & 41	& 12	
peluis V	perempta F. P	perlicus sinus Ifid.	1133. 10
21. 11	361. 17	persillum F. P 364. 19 & 22. F 139	
peluis N	peredia & bibesia S	21	
791. 19	231. 45	persona Ifid.	884. 10
peninorum qui N	Perigere F. P	personata fabula quxdam F. P 364	
176. 13	362. 44	25. F 139. 16	
penates F. P	peregrina sacra F 146. 22 F. P 362. 45	perspicace, pro perspicaciter N	775
361. 9. If. 1032. 14	& 47	37	
penatis singulariter F	peregrinus V. G	perspicere N	874. 10
156. 10	1175. 48	petica Ifid.	1104. 21 & 13
penatores F 146. 17 F. P	peregrinus aget V 7. 69. F. 151. 35 F.	petinacia V. 3. 14. N 717. 39 pete-	
361. 15	P. 362. 54	uerantia V. G 150. 23 & 1338. 19	
pendere penas F. P	peregrini Ifid.	petisum, pro petesum F 139. 48 F.	
361. 10	peremere S 113. 47 F. P 362. 16 & 58	P 364. 35	
819. 17	auspicari F. P 361. 7	peturbare =	689. 47
penem antiqui codam F 147. 17 F.	peremptoria fulgura S 133. 39 F 151	petusum dolium F. 150. 2 F. P 364	
P 361. 19 & 40	30 F. P 163. 13	40	
penetrabile V. G	perenne F	peruade populum V	48. 46
1369. 45	151. 40	perueniunt N	770. 13
penetrare sacrificium F. 155. 40 F. P	perendie Ifid.	511 113	
391. 46. V. G 1369. 44	919. 12		
penetralia F. P	perfacul antiqui S 133. 37 F. P 363		
361. 50. If. 1196. 31	20		
penetrare N	perfecta vox Ifid.		
696. 15	897. 40		
peniculamentum N	perfecta forma Ifid.		
168. 53	817. 1		
peniculi quid F. P	perfectus Deus Ifid.		
361. 52	980. 10		
penita offi F. P	perfectus numerus Ifid.		
361. 15	889. 17		
penus vade F. P 361. 19. If. 962. 17 &	perferre V. G 1353. 38 iudicare N		
96. 15 & 1297. 14 1333. 17	700. 4		
penaz antiqui S	perhice N		
131. 39	574. 53		
pennum Ifid.	perhine, perstringas F. P		
1187. 18	361. 21		
penora quid F. P	perhuga F. P 363. 24 & 30 S. 133. 12 V.		
162. 3	G 1330. 14		
peniam N	periscelides Ifid.		
103. 44. If. 1306. 7	1108. 38		
pentaphyllon If.	pergamus & pergama		
1156. 2	V 68. 55		
pentapolis If.	pergamenarum nonen Ifid.		
1164. 15. & 1171. 16	960. 13		
pentapinta If.	pergracari F. P		
815. 44	361. 13		
pentateuchum If.	periculatus sum F. P		
952. 1	165. 36		
pentathlum F. P	periculosum N		
362. 7	690. 39		
pentecoste If.	periculum N 607. 45 salutis disci-		
968. 15	men N 990. 22 V. G 1334. 24 & 1379		
	18		
	perihermenia Ifid.		
	877. 51		
	perihodos dicitur F 133. 11 F. P 363		
	32		

INDEX.

perniciaria N 717.38 V.G	1138.18	phrissi lfid.	918.11	pilum V	10.40. & 11.36
pernicias V.G	1134.15	philister lfid.	1039.12	pilum quid lfid.	912.31
pernico N	718.31	phy V.G	1378.55	pilumnoc poploe F.P	368.8
peruigil il.	966.10	physica lfid.	873.15	pilumnus & picinus N. 781.7. 1433	30
pet V	17.14	Quercus	1419.33		
petela S	232.11 F.P 364.45	piaculatia auspici F 151.59 F.P 366.		pimpleides musæ F.P	368.11
petesta S.	131.27	18		pinaria tribus F	144.56
peteis S	130.36	piaculatis porta F.P 366.26 & 31 S		pinarij	1416.32
pestifera auspici F 151.3 F.P 364		336.6		pinarius	1416.34
15		piaculum lfid.	934.15	pingue N 677.35. & 607.4. pro im-	
pestifera fulgura F	151.19	piare impiare, contaminare N 693		pedito positum N	576.29
pestiferum fulgur S 231.14. F.P 354		51. Ver. 113 51		pingues voces lfid.	897.18
59		piari eos F.P 366.57 & 41. S 133.6		pinna V	64.7
pestilencia lfid.	919.50 & 56	piatrix F.P 366.37 & 41. S 133.9		pinuola lfid.	1093.41
pestilias N	571.32	pica lfid.	1137.19	pinere N	570.13
petalum lfid.	1198.43	pica	1414.7	pinus lfid.	1246.10
petaurista S	231.13	pieati appellantur F.P 366.45 S		pinus iuglans V	18.36
petaurista F.P	365.1	130 60		pipare N	572.47
Petaurista vnde N	514.58	picena regio F.P	364.48	pipatio F.P	368.14
petere N 696.9 & 716.18 V. G		picentem V.G	1317	piper album lf.	1251.35
1369.41 polcere V.G 1355.11. N 691		picenum V.G	ibid.	piper longum lfid.	1251.34
49		pici N	570.16	pipetinus lapis lfid.	1291.16
Petico genus morbi N	174.58	picta S	131.50	piperis lf.	1151.17 N 570.11
Petila sura S	230.43	picta quæ nunc toga F.P 366.51 & 53		pipulum F	1572
Petulum N	568.30	pictanium lfid.	1189.60	pira lfid.	1312.8
Petimina S	231.30	pictor Ver.	113.54 1433.11	pirus lfid.	1244.43
Petimina sunt vlcera F.P	365.11	pictor Zeufis S	231.41	piratica bella lfid.	1265.39
petiilere F.P 365.10. & 21. S 231.17		pictor Zeuxis F.P	367.1	piræneus mons lfid.	1180.52
petoritum S 231.17 F.P 365.16 & 31		pictura lfid.	1293.40	pirus lfid.	1232.30
petra lfid.	985.57	pictura fucata lfid.	1191.44	pisa lfid.	1238.55
petrasium lfid.	1261.31	pictura excogitantes lf.	1191.52	piscaltes S	832.15
petrarum genera S 231.10 F.P 365		picus avis F.P 367.11. lfid. 1177.17.6		piscare N	577.42
34		151.35		piscati pro piscatus N	759.9
petreia F	159.8 F.P 365.42	piem, colam N	569.50	piscatio N	606.42
petrones quid. F.P	365.59	pierides musæ S	131.14	piscatori ludj S. 232.40. F.P 368.10.	
petronij	1425.34	pierides musæ F.P	367.13. & 17	& 12. F. 146.17	
petrones rustici S 231.10. F.P 366		pictas	1415.48. N 511.44	piscatorium æt S. 131.6. F.P 368.31	
1		pietati ædis consecrata S. 231.59 F.P		pus quid dicitur lfid.	1238.56
petronia annis F. 155.37. F.P 365.52		366.19		piscet lfi. 1127.40 à calore lf. 1128.8	
& 17		picinnus avis Marti dicata N 775		à figura lfid. 1128.11 ex morib. ter-	
petroclindon lfid.	1161.19	pigere F.P 367.14 pro tardari S. 135		restrium lf. 1128.5 à sexu lfid. 1128	
petru lfid.	1001.10	13		14 ex similitudine terrestrium	
petula sura F.P	175.7 & 8	piget V.G 1369.36 & 1357. 51. & 1336		lf. 1127.60	
petulantes & petulci S 231.2 F.P		30		pisciceps V	69.12. & 69.13
166.5		piene N	607.38	piscinæ publicæ S. 175.42 F.P 368.35	
petulantia N	495.56 & 575.58	pignera, pignora V.G	1147.19	piscinula piscinella V	86.41
peusis lfid.	871.18	pigneratur N	713.21	pisculentum N	969.38
phaceas lfid.	995.54	pignosa pignora F.P 367.16. S. 131		pistacia lf.	1246.19
phalarica lfid.	1270.34	14		pistillus N	608.34
phalera N 797.60 lfid. 1316.9 V.G		pignus lf.	932.4. & 31	pistratus Biblioth. primus instit.	
1280.16		pigare N	571.18	apud Græc. lf.	916.39
pharao lfid.	993.47	pignor N	607.35	pistrina & pistris V	21.36
phares lfid.	991.35	pila F.P 367.18. & 1170. 38. & 1284		pistum S. 232.34. lfid. 1237.30. F.P 368.	
pharizai lfid.	1010.20	10		38	
pharmaceutica lfid.	929.65	pila in signo quid lfid.	1267.19	pium, religiosum N 694.33 1415.45	
pharus turris maxima lf.	1193.49	pila F. 147. 16. effigies viriles F.P		pix lf.	1250.7
philadelphia lfid.	1185.16	367.30		pix ramalis lf.	1250.10
Philadelphe	1429.34	pilani V	16.15	placatus N	704.16
philistim lfid.	1036.42	pilani eut dicti F.P	367.47	placenta F	140.41
philosophi lfid.	1015.58	pilare N 505.12. S. 130.54. compila-		placeti N	713.13
philosophia lf.	871.48 & 873.49	te F.P 367.48. & 50		placidus N 671.60. V. G. 1352.35 silens	
philosophia species lfid.	873.5	pilat F.P	367.52	N 701.57	
phinees lfid.	994.8	pilates genus lapidis F.P 767 54 &		placium lfid.	1093.11
phlebotomum lf.	912.13	56		plaga spatium immensum N 631	
phlegma lfid.	915.36	pilatus lfid.	1001.21	1)	
phoenices lfid.	1036.14	pilentis & serpentis vehi F. 151. 11		plaga N 787. 17. verbera N 691	
Phoenix quid. lfid.	915.55	pilentum F.P 368.1. & 4. petorium		1	
Phryges lfid.	1037.21	lf.	1191.46	plena figura lf.	891.19
Phrygia vestis picta est N	485.10	pileus N	608.11	planex F.P	368.40. F. 142.31
phrygia lfid.	1300.13	pileum lf.	1198.15. & 1177.3	planci F	142.54
phrygia vestis lfid.	1300.13	pilogonus herba sanguinaria lfid.		plancij	1421.59
phrygiones lfid. 1300.16. & 1300.17		1158.60		planetæ lfid.	912.16. & 1101.7
phryxici lfid.	1016.16	piloli Græcè panis quid lf. 1032.31		planca	

INDEX.

planca olivacea F. P. 368.48. F. 157
planctus F. 141.51. 1140.50. F. P. 368
 70. & 1099.4
plantaria V. G. 1369.9. 1140.51
plasticus 1193.30
platanus 1147.19
platen 1191.41
platonici 1016.17
plaudi cur canes vocantur F. P. 368
 56
plantrum F. 141.51. 1141.40
plauti quid F. 141.44
plauti 1415.49
plebeia pudicitia F. P. 369.3. & 9. F.
 146.47
plebei Ediles F. P. 369.11. F. 143.7
plebeius magistratus F. 143.60.
 F. P. 369.23
plebs 1010.30. & 33. V. G. 1378.10
pleiades 910.41
plena sue F. 147.56
plenus F. 143.40. F. P. 369.31
plenum distentum N. 677.19
pleonasmus 1143.51
plera F. 143.11. F. P. 369.33
pleuitas N. 368.16
pleuritis 916.17
plexa F. P. 369.35. F. 143.18
plisma S. 150.39
plurima F. P. 369.39
plurimae F. P. 369.40. F. 143.16
pluri appellantur F. P. 369.48. F. 147
 19
proximum appellari F. 143. 23. F. P.
 369.60
pluma 1133.40
plumarium N. 176.16
plumatile N. 789.21
plumba V. 81.11
plumbum 1129.31
pluris V. G. 1146.15
plures V. G. 1146.27
plurei 1171.56
pluit & luit V. 91.19
plura a mulo V. G. 1147.48
plus quam civile bellum 1147.19
plures erant F. P. 370.4
plures dicuntur F. 141.3
pluton 1016.46
pluvia N. 608.19
pluvius V. G. 1368.11. 1147.13
posculum posio V. G. 1142.38
podagra 918.50
podagrosus, podagricus V. G. 1,60
 44. & 45
poderis 1198.18
Poema N. 715.6. & 19. 1135.57. V. G.
 331.50
poematis N. 719.14
poematum pro poematum N.
 761.44
perna V. 19.11. 1139.38
perna vnde dicta 114.37
pernas pendere F. 149.57
perni F. 149.45. cartaginensis 11.
 1043.51
pernicus V. 10.19
pernixa alpe 1190.40
pernixa ossa F. 110.54
perniciosa N. 712.4
perniciosa 1171.10
pernis N. 715.6. 11. & 11. 1135.57
perna V. G. 1137.4. 1141. & 49

poeta facit fabulam V. 41.18
poeta quidam cur Theologi disti
 1019.9
poetarum tres dicendi characteres
 1019.16
poeticum V. G. 1131.41
poetis qualitativus diffinitio 1131.41
 1131.9
pol V. G. 1378.49
poleium 1155.17
polenta F. 116.18
poli 1101.45. & 1141.11
polimenta F. 141.37. F. P. 370.17
polimita vestis 1100.33
polimitus 1100.11
polire V. G. 1131.44
politione quid sunt N. 110.41
pollentia N. 171.17
polles genus farinae 1114.4
pollicetes N. 749.41
pollicere N. 119.17. V. G. 1149.2
pollinifera N. 171.19. 1141.11
pollit F. P. 370.14
pollubrum F. P. 370.17
pollucere F. 116.18. F. P. 370.18
pollutum V. 118.48
politeo S. 110.17
politeio pro viceriore F. P. 370.34
potubrum F. 111.41. N. 791.50
polus D. 42.44
polus Septentrionalis 1145.11
polypodium 1117.50
polypus V. 11.1. N. 608.1
polyfyntheron 1146.54
poma 1141.37
pomaria V. G. 1141.38
pomonal F. P. 370.11. 1141.18
pomonahs Flamen V. 11.41
pomorum proprietates N. 117.19
pomerium V. 114.19
pometa V. G. 1141.57
pompa V. G. 1164.20
pompa vnde dicta 1166.44
pompo 1409.3
Pomponij 1416.28
ponderitas N. 171.26
ponderis signa 1134.14
pondo N. 168.39. & 176.19
pondus N. 746.31. 1126.4. & 1130
 16
pone gravi sonat 1134.3. F. P. 370.37
 & 40
ponere, deponere N. 692.11
pons 1127.40
pontica grana 1121.19
pontici canes 1121.36
ponticus 1119.41
ponticus 1112.21
pontifex 1104.45
pontificale pomarium F. 115.3
pontificij 1416.18
Pontina tribus F. P. 370.41. F. 144
 16
Pontius 1101.41
pontonium 1126.27
Popillia tribus F. 144.51. F. P. 370.45
 & 49
Popillij 1417.31
popilionet N. 171.18
populacio N. 1169.13
populata N. 1101.27
popularis sacra F. 116.14. F. P. 370.50
popular N. 749.49
populati V. G. 1162.37

populatio N. 1169.18. & 174.32
populi F. P. 170.14. V. G. 1169.14
populus 11247.77. V. G. 1169.15. &
 1178.9. 111050.26. & 11.35
porca V. 816. N. 117.46. 11104.49
porca aurea F. P. 371.7
Porca praecedens F. 140.38
porce F. P. 370.60. N. 170.19. F. P. 371
 11. & 14. in agris F. P. 371.4. 1141
 sulci F. 141.9
porce significatio N. 117.41
porcere N. 117.51
porci N. 174.41
porci effigies F. 141.34. F. P. 371.46
porci marini 1118.41
Porciliij 1415.44
porcus V. 174.11. 1111.10
pori 11096.18
porrigam pro porrigan F. 141.4. F. P.
 371.13.
porriam pro lacham F. P. 371.19. F.
 140.41
porrigo genus morbi N. 171.1
porta V. G. 1174.51
porta 1152.37
porta Romanula V. 17.10. lausilis
 V. 17.11. lausilis V. 17.16. Mu-
 cionis V. 17.17. Nava V. 17.11
Randuscula V. 17.11
portulaca N. 796.6
portentia 1126.37
portentia N. 696.56
portentia F. 151.13
portentia N. 719.14
portentia F. P. 371.11. & 17
portentia V. G. 1140.47
portentia quid sunt 1105.40. &
 50
portentia rerum F. 111.41
portentum S. 142
portentum N. 716.6
portentum V. G. 1128
portentum V. G. 1178.11
porti N. 760.51
porticus 1119.19
porticulus 11187.35
porticulus F. P. 371.40. & 42
porticulus N. 369.54
porticulus F. 147.41
portitores N. 496.41
portorium 146.19
portorium N. 104.4
portum 144.19
portum 1161.48
Portumnalia V. 11.57
portumnus 149.57
portumnus F. P. 371.54
portus F. P. 371.49. & 11
portus 1182.12
poscere V. G. 1169.40
poscere, accipere N. 696.6
posci V. G. 1151.6
positivus gradus 111.6
positura 111.31
positura 111.30
positura vnde dicta 1131.54
possessio 143.53
possessio F. P. 371.57
possessiones appellantur agri F. P.
 371.10
possiones 149.4
possiones 1102.47
possiones pronemina 111.6
possiones 111.17

INDEX.

possessio N	159.16	præconinus	143.16	prætextatus	143.16
possessur, pro possidet N	170.15	præconia vix IC	140.1	prætextus sermo F. 19. 18. F. P. 176.	
possidere V.G	118.13	præcordia quid sunt IC	1099.11	19	
possidet N	716.47	præcox & præcoca N. 169. 14. & 171		prætexta IC	1101.19
possidet inste IC	931.15	ss		prætor V	15. 15. & 16. 16. & 11. 11.
posterdie V.G	1180.9	præcox malum IC	1144.7	prætores lhd. 10. 11. 12. N. 496. 1. 161.	
posterior analogia V	105.16	præda V. 19. 21. & 63. 21. N. 717. 30. 11		1047.41	
posteriora quid vocata IC	1098.16	1167. 11. V.G. 1127. & 1138. 14		prætorii porta F. P	176.49
posteritas IC	1055.13	prædes V	8. 11	prætor ad portam salutatur F. P. 176	
posterius, tardus N	696. 41	prædes homines V.G	1164. 14	74. F. 148. 48	
posthac V.G	1178.46	prædia V. 8. 11. F. 148. 36. Ver. 111. 19		prætorii cohors F. P	176. 51
postes IC	1199. 11	F. P. 174. 1		prætorium IC	1191. 5
postica N	606. 11	prædicamenta IC	871. 58	præuaricator V.G	1161. 18
postica linea F. P	144. 14	prædicare V.G	1156. 56	præuaricatores F. P	176. 4
postica linea F. P	172. 14. & 10	prædium IC	1201. 51	præuenire N	695. 4
posticam ostium F. P	161. 11	prædonuli F. P	174. 10. & 11	præuenire, præuenire N.	689
postliminium F	141. 11	prædonuli F	150. 35	18	
postliminium F. P	171. 11. & 16	prædonones	110. 11. F. P. 174. 1	præuenit, reuocat N	689. 10
postliminium IC	919. 10	præfectura F	144. 1. F. P. 174. 16	præuiso V. G	1131. 11
postomis N	495. 16	præfericulum F. 174. 17. F. P. 174. 31		præuius N	119. 11
postremus, posterior V.G. 1151. 17 & 18		præfixa F. P	174. 19. N. 110. 54	præuicula F. 155. 11. F. P. 177. 1. & 6	
postuma V	84. 16	præfestinatum N	175. 41	præuidium lhd. 11. 11. 12. & 11. F. P. 177	
postumij	141. 10	præfractum N	171. 59	8	
postumus V	84. 11	prægradat N	119. 44	præuisus N	741. 10
postumus F	141. 6	præiudicium V.G	1161. 10	præuix F. P	116. 17
postumus F. P	171. 17	præiurationes facere F. P	174. 41	præuix IC	1194. 17
postumus IC	1055. 15	prælia vnde dicuntur IC	1166. 13	præuix IC	1115. 11
postumus	1407. 7	præliates dies F. P	174. 49	præuix V	8. 6
postulare N	696. 44	prælium V.G	1135. 5	præuix IC	1103. 19
postulare V.G	1155. 40	prælium IC	1115. 11	præuix V.G	1117. 40
postulari V.G	1111. 6	prælium V.G	1141. 19	præcantur N	754. 55
postularia fulgura F	711. 18	prælium V.G	1172. 11	præcati V.G	1151. 15
postularia fulgura F. P	171. 52	præmerium F	141. 16. F. P. 174. 51	præcatum IC	911. 51
postulatio V.G	1159. 5	præmiatores N	169. 10	præcium IC	911. 51
potatio, Repotatio V	41. 48	præmium V	19. 11. V.G. 117. 11	præcium IC	911. 51
potens N	701. 49	præmiola pro F.	110. 11. P. P. 174. 16	præmere, defodere N. 690. 49. & 719	
potens V.G	1111. 41	præmiolere V.G	1179. 16	11	
poteratur F	149. 8	præneffe dicta F. P	171. 2	prælap F	115. 10. F. P. 177. 11
poteratur, pro poterat N	770. 44	præhestinus ager V	7. 6	præsthyer IC	1005. 11
potesse, potis esse V.G	1180. 14	præhomen IC	811. 41	præstia IC	911. 46
potestas IC	811. 11	præhomena F. P	171. 4	præstium IC	1115. 23
potestates IC	989. 48	præparare V.G	1111. 49	præstus quasi compressione N. 176	
potestur F	149. 7	præpetes aues F. 151. 7. S. 110. 47. F. P		2	
potestur F. P	171. 1	175. 8. & 16		præsum lubile N	690. 41
potestur, pro potest N	770. 47	præpositio IC	819. 16	præster asp. IC	1113. 3
poti N	751. 15	præpositio vel intercessio IC	811. 35	præstios lapides IC	1114. 49
potio IC	1111. 36	prærogativa centuriz F. 151. 41. V.		præsum V	1191. 1
potitia gens	111. 16	114. 5. F. P. 175. 25		præsum V.G	1151. 11
potitiam F. P	171. 6	Præ V	41. 1. F. P. 171. 14. 1. 17	præne exitium N	691. 11
potitium & pinarium F	146. 16	præstigio F. P	175. 19. F. 157. 11	præpus deus horrore lhd. 1011	
potitum seruitute F	155. 19	præstigitur N	71. 18	16	
potura V	8. 4	præstigitina N	1717. 10. & 170. 7	prædic IC	919. 11
potus à bibendo N	171. 10	præsentie N	871. 11	Prænanus Tribunus F. 145. 16. & 177	
præbia V	19. 7. F. 141. 10. F. P. 171	præsemina F. L.	806. 6	11. & 11	
14		præsepia N	110. 1. & 806. 51	prima linguæ varietas, præs IC. 1031	
præbitio N	170. 44	præsiderare F. P	175. 46	10	
præcantia N	761. 19	præsides IC	1051. 11. & 1047. 41	Prænestius F. P	177. 11
præcen F	110. 16	præsidium V. 16. 44. F. P. 175. 49. V.G		prima xat IC	941. 19
præcentor IC	100. 54	1111. 11. & 1174. 15 & 1145. 45		prima causa prolis IC	1066. 46
præcepta IC	911. 18	præstare, facere N	694. 16	prima positura IC	811. 18
præcepta F. 110. 11. F. P. 171. 10. & 11		præstigator V	17. 10	primigenia V	161. 19
præcip F. P	171. 41	præstigium quid IC	1011. 17	primigenia pronomina lhd. 816	
præciuitatores F.	111. 11. F. P. 171	præstinare F. P	171. 14	15	
11		præstitit quid F. P	171. 14	primogenitus filius IC	1051. 46
præcidanea porta F. P	171. 11	præstolari F. P	171. 16. N. 175. 46	primigenius F. P	177. 11
præcidania agna F. P	171. 47	præstolat N	711. 17	primigenius salom F	147. 10
præcidere F. P	174. 1	præstringere N. 101. 11. obtinebatur		primi ordines Senatorum illustres	
præcipere, habere, monere	N. 694	N. 495. 57		IC. 1050. 57	
11		præteriti Senatores F. P	171. 19	primus N	171. 41
præcisum N	119. 11	prætexta N	790. 7. V.G. 1164. 1	primix IC	1137. 11
præclauitator F. P	171. 11	prætexta F. P	176. 16	primores N.	714. 11. V.G. 1157. 19
præclariter N	771. 8	prætexta pulla F. 147. 16. F. P. 176		primus diluuium IC	1159. 19
præclauium quid N	119. 11	11		primus genus contritiotum. lhd.	
		prætextati F. P	176. 16	814. 16	

INDEX.

primum tempus ante legem ifid. 966.45
 primus bellorum author Ninus Atlyriorum Rex ifid. 1165.3
 primus digitus, pollex ifid. 1095.48
 primus prima formulæ modus if. 878.32
 primus formulæ secundæ modi if. 829.15
 primus formulæ tertij modi if. 879.35
 primus modus if. 880.16
 primus ordo legis if. 910
 primus, prior V.G. 1351.27
 princeps if. 1047.17
 principales if. 1051.49
 principalia nomini. 824.6
 principalia signa if. 1187.47
 principalis castrorum porta P.P. 177.37
 principatus if. 989.52
 principes V. 16.16
 principes Dei Cælum & terra V. 11.42
 principium if. 981.36
 prior Analogia V. 105.14
 priores V.G. 137.39. N 714.50
 prisca lingua Latina if. 0.46
 prefix Lathæ Coloniz P. 148.46
 P.P. 377.40
 prisca Latini proprie P.P. 377.41
 priscillianistæ if. 1014.13
 priscus, Tarquinius dictus P.P. 377.45
 pristina P. 157.10
 pristina velut pristina P. P. 377.48
 pristinum vade venit P. P. 377.51
 pristia N. 786.34
 prius quid? N. 174.33
 prius feriz P. P. 377.53. P. 150.57
 priuata via if. 1205.27
 priuati quid dicuntur if. 1052.8
 priuatum V.G. 1331.36
 priuata mulieres P. 156.42
 priueta, quid? P.P. 378.5
 priueta P. 1434.10
 priuignus dictus P.P. 378.8
 priuilegia if. 927.18
 priuilegium P. 149.22
 prius priuilegiis antiqui dicebant P.P. 378.14
 proadificatum P. P. 378.54. P. 159.40
 prociūm if. 968.52
 prociū if. 1054.18
 probare N. 711.59
 probatio if. 1073.35
 probatu difficile N. 116.13
 probatum N. 730.4. V.G. 1341.16
 probi V.G. 1370.4
 probi velut probi P. P. 378.56
 probiter pro probè N. 771.48
 problema P. L. 803.36
 problemata if. 959.18
 proboscis N. 110.44
 probum P. 141.53. P. P. 378.8
 probum Virginis Vellalis P. 149.10
 probrium P. 144.17
 probus V.G. 1158.43
 procacitas N. 495.59. & 743.23

procacitas à procando N. 496.13
 procalare P. P. 379.31
 procapis P. P. 379.19
 prociare V. 15.47
 prociari P. P. 379.31
 prociat N. 496.19
 procataleptis if. 870.19
 prociat N. 496.17
 procedens if. 985.16
 procedere P. P. 379.36
 prociematicus if. 850.35
 procella if. 1149.37
 procellunt P. P. 379.39
 procera P. P. 379.30
 proceres if. 1051.16
 prociaria quid? P. P. 379.32
 proci N. 496.13
 prociilli sue Prociilli P. 150.31
 prociilla clausis P. P. 397.19. & 44.154.15
 prociatant, prociatant P. P. 379.54
 & 16
 prociūm quid? P. P. 379.58
 prociūles vnde? ifid. 1046.6
 prociūtores P. 156.18. P. P. 380.3
 & 6
 prociūdere N. 173.50
 prociūto P. 154.16
 prociūlei P. 1415.31
 prociūlant P. P. 380.10. & 12
 prociūunt P. 156.13
 prociūlus P. P. 380.13. 1415.12. 1407.14
 prociūtor V.G. 1362.17
 prociūtores if. 1051.17
 prociū P. 155.36. P. P. 380.17. if. 1065.14
 prociūgeris P. 141.48. P. P. 380.26
 & 30
 prociūte V. G. 1362.57. deferre N. 990.6
 prociūcere diem P. 117.6
 prociūdisse P. P. 380.31. & 32. P. 150.44
 prociūgia P. P. 380.37. N 719.20. & 308.11. P. 141.41. V.G. 1340.43
 prociūgia, quid sunt if. 1105.13
 prociūgiatores P. 141.38. P. P. 380.40
 & 42
 prociūgitas N. 574.38
 prociūgium S. 111. N 716.10. V.G. 138.16 & 1168.1
 prociūguz hostiz P. 151.34. P. P. 380.41. & 45
 prociūnunt P. 141.11. P. P. 380.40
 prociūre & procedere V. 15.51
 prociū V.G. 125.81. P. P. 380.51. & 53
 prociūta P. 141.59. P. P. 380.57
 prociūus N. 509.41
 prociūis diem V. 40.4
 prociūcere, longius ducere N. 695.19
 prociūcit P. P. 381.1
 prociūit P. 141.45
 prociūant N. 710.38
 prociūum N. 710.7
 prociūatum V. 38.45
 prociū V.G. 1371.5
 prociūum V. 38.43. & 38.41
 prociūum Ver. 114.9. P. 116.24. P. P. 381.4 & 5
 prociūte, palam facere N. 696.20
 prociūsi V. 38.38

profecti dies P. 141.30. P. P. 381.18. & 32. V.G. 1338.46
 profectum P. 156.12. P. P. 181.34
 profectus dies N. 728.19
 profecti et N. 749.34
 profecti N. 728.40. V.G. 1340.4
 profectare N. 175.3
 profundum P. P. 381.41. N 743.18
 profundum, proprie quid if. 1182.41
 profundus P. 141.27
 profusus P. 141.34. P. P. 181.44. & 49
 progenet P. 142.10. P. P. 381.55
 progenies if. 1055.47
 progenij N. 1170.7
 progenitores if. 1055.48
 prognatit N. 171.48. & 168.60
 prognostica promissio if. 1192.19
 progredi N. 751.7
 proheret quis est? if. 1055.48
 prohibere comitia P. 146.6. P. P. 381.16
 prohibet N. 715.18
 prociūta sacra P. 152.13
 prociūctum, dimissum & dereli-
 ctum N. 695.44. longè iactum N. 695.47
 prociūcere N. 175.54
 prociūto aëre astitit P. 150.52
 prociūto aëri P. P. 381.7. & 10
 prociūsis if. 845.29
 prociūtij N. 111.17. & 172.9
 prociūrium P. P. 181.12
 prociūudo N. 174.10
 prociūgium P. P. 381.15
 prociūqui V.G. 1376.0
 prociūgere P. P. 381.17
 prociūum, prociūone N. 695.42
 Prociūbium N. 119.15
 prociūellere P. 157.2. P. P. 381.18
 prociūeres N. 751.54
 prociūeruat S. 130.34.4. P. 381.21
 prociūerion P. P. 381.23
 prociūerium N. 744.36
 prociūtheus if. 1308.46
 prociūtion S. 230.40
 prociūti P. L. 804.26
 prociūcare N. 119.48
 prociūnere N. 705.17
 prociūcam P. 122.26
 prociūssa N. 711.18
 prociūssio V. pollicinatio V.G. 1359.14
 prociūssus capillus P. P. 381.27
 prociūtere N. 689.37. V. G. 1369.29
 prociūstra P. P. 381.19
 prociūtoriz quid sunt if. 1179.20
 prociūuarium if. 1198.1
 prociūptum, prociūto P. 155.11
 prociūlce agi P. P. 381.30
 prociūlgari P. P. 381.32
 prociūlare if. 1192.35
 prociūpos if. 1055.41. & 49
 prociūis N. 762.46
 prociūmen if. 82.13
 prociūmina V. 67.21
 prociūba if. 166.10
 prociūba P. 150.19. P. P. 381.34. & 37
 prociūrus P. P. 381.40

INDEX.

pro paret F	519.39	prosimium P	154.48	puelli à pueris F. 151. 50. N	171.48
propages F.P	381.43	Prosimium pontificale F.P	381.51	F.P 381.48. & 50	
propages quid	519.37	profira, proposita F.P	384.11	puer F.P	386.19. lfid. 1103.15
propagare lfid.	1241.3	proficium lfid.	1188.11	puer eribus modis dicitur lfid. 1103.15	
propatulum F	441.33	profodia lfid.	812.14	pro natiuitate lfid.	1103.16
propatulum F.P	381.46	protopopcia lfid. 851.16. & 872		pro aetate lfid. 1103.17. pro obsequio	
propediem V.G	1380.13	11		lfid. 1103.19	
properam pro celesti F.P	381.49. &	prosperum N	681.60	puella lfid.	1103.11
53. F 156.31		prospicia N	571.14	puer pro puella N	571.36
propere F.P	381.54. N 731.19 &	prospicere N 731.13. V.G. 1343.41. &		puer impuberes F	147.41
37. V.G 1374.49. & 1331.41. &		1359.33. & 1358.10		puer pro seculis N	570.43
1378.33. & 1343.17. 21. & 24		prostibulum V.G	1336.14	pueritas N	761.31
properatim N	570.60	prostibula N	712.18	pueritia N	571.10. lfid. 1101.45
properiter N	571.50. & 776.14	prosumma maugij genus F.P	384.19	puerperæ quid sunt lfid.	1101.40
properus F.P	381.57.60. F 141.37	N. 786.56		pugiles & cursores V	61.55
propes lfid.	1288.10	protelare 145.17. F.P	384.31	pugio dictus F	141.6. F.P 386.6
propetare F.P	183.1	proterere N	690.15. N 690.11	pugio N	737.41. lfid. 1169.10
Propheta lfid.	981.46	prothesis lfid.	844.41	pugna V.G	1114.49
prophetæ quid? 141.38. F.P	381.4	proteruter N	771.18	pugna quid vocata lfid.	1166.45
& 6		protinam V 59.3. protinus F.P.	384	pugnare V.G	1117
prophetæ quinam? lfid.	997.44	35. protinus N. 697.9		pugnus pro pugnis N	774.2
prophetæ genera septem lfid.	1000.11	protinus N	697.1	pugnus F	140.16
propitia tribus F	141.7	protollere N	574.10	pugnus vnde? F.P	386.11
propina, corrupte popina lfid.	1194	protoplastus lfid.	129.15	pulia saxa. F	151.56. F.P 386.14
17		Prouentum N	777.51	pulchritas N	571.7
propinare N	501.35	proverbia Salomonis lfid.	951.16	pulcher hos F.P	386.18. F. 148.10
propitiabilis N	571.20	proverbium V.G	131.1.2	pulchralia F.P	386.10. & 11
propitiatio N	694.14	prouicio P	130.41	pulchralibus F	150.38
propitius N	744.12	providere N	571.21	pulchritudo N	701.14. lfid. 1066
propius sobrino F.P	383.11. & 15	provincia F.P	384.37	14	
proportio V	91.54	provincie vocabulum vnde? lfid.		pulchritudo equorum lfid.	1114.18
propositio lfid.	861.14	1171.41		V.G 1147.47	
pro premio N	691.10	Prouocabula V	67.19	pulegium lfid.	1157.38
proprium lfid. 875.15. & 37. N 688		pronocare N	696.14	pulices lfid.	1157.19
57		Prouocum F 141.30. F.P.	384.39	pullaria F.P	388.11
propria nomina lfid.	987.16	prox bona vox 156.8. F.P	384.44	pullarium F	131.4
propria lfid.	141.35 F.P 383.17	& 47		pulli lfid.	1133.19
proprium, pro proprie N	772	Proximi N	570.56	pulmo, testis nouellæ N	691.51
18		proximum N	711.13	pullus N	736.1
propitiatorum lfid.	1196.26	Proximus quis dicitur lfid.	1016.11	pulvis lous F	151.31. F.P 386.14
proprium V.G	1331.36	Pube presente F 156.44. F.P	384	pulmentarium V	19.30
proprius sobrino F	143.47	11		pulmentum lfid. 1311. V 19.19. lfid. 1311	
proteruia auspicia F	151.56	puber E	155.46	15	
propter, eius causa N	691.14	puberes vnde dicti lfid.	1103.11	pulmo lfid.	1100.3
propter viam sacrificium F.P.	383	pubes F	140.15. & 151.31	pulpa lfid. 1096.41. & 134.17. & 19	
18		pubes adulescens F. P	384.58. & 60	pulpitum lfid.	1197.16
Propudi F	148.11	pubes & qui pubem F.P	383.1. & 7	pulvillus lfid.	1304.40
propudianus corpus F.P	381.13	publica sacra F 181.16. F.P. 384.27. &		puls F	151.45
propodium F.P	383.27	11		puls potissimum datur agilis F.P	
propugnacula lfid.	1191.34	publica pondera B	151.15	326.14	
prosi limites appellantur F.		publica via lfid.	1105.25	pulsatur, percussus N	691.8
145.4		publica pondera F.P	385.10	pulsus, quid vocatur lfid.	1095.41
prosi limites appellantur F.P	383	publicæ Balineæ V	81.33	pulsuar V	17.57. 1312.39
31		publicani lfid.	1051.15	pulvini lfid.	1187.39
pro rostra lfid.	1171.51	publici augures F	151.14	pulsis N	606.17. lfid. 1107.4
prosus, porro vorus F.P	383.38	publicij	1417.10	pulsis Pateolanis lfid.	1177.30
prosa es, prosum quid? lfid. 1151		publicitus, pro publicè N	771.18	pumex lfid.	1110.20
14		publicius elius F.P	385.14. F. 148	pumilus lfid.	803.45
prospia F.P	381.45	31		pundariolæ F.P	386.10. & 11. F 150
prospies N	512.8	publicus ager F	157.4	19	
proscissio lfid.	1136.33	publij	1398.1407.19	punctus lfid.	894.38
proscriptio lfid.	936.16	publius vicus & Colonus vicus		punicæ fortunæ xdes	147.36
proscriptus lfid.	936.17	V 26.30		punteani lecti lfid.	1312.41
prosecta N	608.16	publij	1415.11	punici dicuntur F	149.38
prosedæ F.P	383.48	pudet N 711.31. V.G 1356.30. & 1357		punici non pœni F.P	386.54
prosedium F.P	383.50	51. & 1178.34 & 1369.36		punicum F.P	387.11. & 15
profelytus lfid.	1008.10	puclitia N	711.36. V.G. 1343.15	punicus F	14.1.1
prosequi N	695.11. V. G 1350.15	puclitix signum F 1511. F. P 385.39		punitur aliquem N	749.59
proserpina V 11.17. lfid. 1018.13. & 1		& 45		puniantur N	754.15
prosterari N	573.48	pudor V. G	1355.31. & 37. & 1354	pupæ & pupi N	572.42
prosperum N	573.45	54		pupilla, quid lfid.	1091.44
prosperum N	704.15	puellascere N	572.35	pupillus lfid.	1103.14
Proscium F.P	383.51			pupina tribus F 144.49. F.P. 387.18	

INDEX

populi l. 1186.47
 pura vestimenta F. 114.10. F.P. 187.
 15
 pure lautum F. 114.18. F.P. 187.19
 purgamenta xris l. 1127.17
 purgamenta feceri l. 1118.17
 purgare, rarefacere N. 691.14. V.G.
 1119.18
 purgatio, l. 860.32
 puri, prodi F.P. 187.11. V.G. 1175.2
 purime termino F. P. 187.12. F.
 1171
 purim�strio F. 115.4. F.P. 187.41
 puriter N. 771.11
 purpura V. 10.18. l. 1101.10
 purpuravit N. 1176.21
 purpurea membrana l. 1160.11
 purpurex vox l. 1140.7
 purpureus tufus l. 1108.18
 purpurissimum N. 607. 11. l. 1195.
 12
 purpurites l. 1113.46
 purum N. 671.16
 pusillum V.G. 1131.16
 pusillus V.G. 1161.11
 pustula l. 1112.19
 putamina N. 1171.21
 putamus V.G. 1135.12
 putator V. 40.11
 putare, colligere N. 691.11. l. 1140.
 19. V.G. 1119.4
 puti N. 606.16
 puteoli V. 8.15. F.P. 187.48
 puteolos dictos F. 1140.10
 puteum F. 1119.11
 puteus V. 1.1. & 8.11. l. 1116.11
 puticula V. 8.18
 puticuli sunt appellati F. P. 1187.19
 puticulos F. 1119.11
 putidum N. 1170.11. & 1175.11. & 743.
 23
 putidus N. 717.19
 putidum F. 1140.9
 putitum pro stulto F.P. 1188.10
 puto N. 1198.11
 putet N. 1174.16
 putum V. 40.10. pro puto F. 1119.
 19
 putus N. 1198.10
 putus antiqui pro puto F. P. 1188.
 16
 pygma vnde vocat l. 1108.6
 Flap l. 1147.17
 pyra genus sepulchrorum l. 1102.
 7
 pyramis l. 814.14
 pyretion l. 1118.45
 pyrites l. 1111.16
 pyritis l. 1119.16
 pyromantia l. 1101.11
 pyropum as l. 1117.11
 pyrrichius l. 819.17
 Pyrrhus l. 1102.11
 pythones vnde dicti l. 1101.47
 pyxides l. 1110.1

quadrantal F. 160.18. F.P. 189.46
 quadrifarium N. 1115.45. l. 1104.
 12
 quadriga l. 1177.18
 quadrilacera figura l. 814.20
 quadripartitus syllogismus l. 861.
 22
 quadripartitus ordo filiorum l. 1104.11
 1014.11
 quadriuius l. 1106.21
 quadrupedia vnde vocata l. 1104.
 110
 quadruplatores F.P. 1190.1
 quadruplices deinde sunt in ca-
 sibus vocabulorum V. 101.14
 quadrubis F.P. 1190.10. F. 160.18
 quæ l. 819.41
 quætere V. 41.11. sciscitari N. 700.
 11. & 718.11. V.G. 1119.18 & 1131.17
 & 1131.11. & 1135.11
 quæro F. 160.11
 quæro signific. idem quod rogo
 F.P. 1190.14
 quæsti vel quæstus N. 711.11
 quæstio, conquæstio V. 42.14. l. 1104.
 11. 1119.11
 quæstiones V. 11.19. F. 160.10. l. 1117.
 9
 quæstiones patricii F. 160.11
 quæstus, quæstus V.G. 1146.16
 qualitas l. 876.10
 qualitatis nomina l. 814.17
 qualus l. 1111.17
 quando pro F. 160.11
 quando pro quam F.P. 1190.18
 quam mox F. 161.6
 quam mox, quam cito F.P. 1190.
 17
 quando cum gravi voce F. 160.11. F.
 P. 1190.40
 quando rex comitiis fas F. P. 1190.
 11
 quando sterius delatum F. 160.6. F.
 P. 1191.4
 quantitas nomina l. 814.19
 quantitas l. 876.18
 quare V.G. 1117
 quæta linguarum varietas l. 1104.11
 1011.11
 quarta pars Orbis trans Oceanum
 l. 1171.11
 quartarii F. 160.46. F.P. 1191.11. & 117.
 11
 quarto N. 718.16. V.G. 1140.11
 quantum N. 718.11
 quantum ex confirmatione & ne-
 gatione. l. 880. 14. V.G. 1140.19
 quartus modus l. 878.46
 quartus modus l. 879.10
 quartus modus l. 879.19
 quassare, mouere N. 612.11
 quassillum l. 1106.6
 quassum N. 612.17
 quatenus F. 160.11
 quatenus signific. quæ sine F.P. 1191.
 19. & 11
 quætere suspensum Ver. 114. 11. F.
 161.8. F.P. 1191.19. & 11. percutere
 N. 618.16
 quatenus V.G. 1119.11
 quære, infestat N. 618.18. exclu-
 dit N. 618.10. mouet N. 619.
 1

quatinus V.G. 1119.18
 quatinus l. 1186.11
 quatuor, vnde l. 887.41
 quatuor bellorum genera l. 1161.
 11
 quatuor in bello aguntur l. 1166.
 19
 quatuor modis appellantur filii l. 1014.41
 quatuor modis dicuntur fratres l. 1016.18
 quatuor libri Evangeliorum l. 114.44
 quatuor testudinum genera l. 1111.11
 quatuor mundi climata l. 1141.
 quætere F. 160.41
 quætere tanx dicuntur F. P. 1191.
 40
 quercus dicitur F.P. 1191.41. l. 1147.
 16
 querela V.G. 1130.20
 querela N. 1191.4
 querimonia V.G. 1130.19
 queritur, quætur V.G. 1146.11
 queris V. 711.11
 quæ, antiqui F. 161.18
 quæ antiqui dicuntur F.P. 1191.
 11
 querquedula V. 1118
 querquera febris F. 119.10. F.P. 1191.
 17
 querquerula F. 161.12
 querquerulare V. P. 1191.1. & 11
 querquerularia porta F. P. 1191.11
 quinam F. 118.14
 quianam pro quare F.P. 1191.10. & 11.
 11
 quid l. 819.45
 quietalis F. 1191.1
 quietalis F.P. 1191.11
 quinari V. 1141
 quincientum F.P. 1191.11. F. 1191.11
 quincti 1141.16
 quinctiliani luperci F. 1191.16
 quinctilij 1141.41
 quinquaginta V. 11.1. & 11.11. F. 118.11
 F.P. 1191.19. & 11
 quinque quid l. 887.41
 quinquennales censes F. 161.17
 quinquertium F. 118.17
 quinquartus syllogismus l. 1104.11
 11
 quinquertium F.P. 1191.11. & 10
 quinta linguarum varietas l. 1104.11
 1011.11
 quinta ætas senioris, grauitas l. 1101.11
 quinctana classis F. 1191.11
 quinctana porta F.P. 1191.14
 quinctanz, pars plateæ l. 1191.
 47
 quincta prata F. 1191.17. F. P. 1191.
 14
 quinctilis V. 118.11. l. 1141.11
 quinctinz, malorum flores l. 1141.
 49
 quinctipor F. 118.46. seruire nomen
 F.P. 1191.17. & 41
 quinctus modus l. 819.11
 quinctus modus l. 878.11
 quinctus digitus articulus l. 1104.

Quidam l. 1111.9
 Quadant X. 1141.11. l. 1111.11
 Quadant F. 160.11. F. P. 1191.

I N D E X.

1095.46
 qui patres F 148.14
 qui paucos, qui conscripti F. P. 393
 54
 quipparum If. 1151.11
 quippe F. 158.10. F. P. 391. & 51 & 56
 quirinarius F. P. 193.58
 quirinalia V. 31.49 F. 157.56. F. P.
 391.60
 quirinalis collis F. 158.1. F. P. 394.9.
 & 13
 quirinalis flamen v. 61.43
 quirinalis porta F. 157.31. F. P. 394.
 21
 quirinus F. 157.29. V. 14.7
 quisit quid If. 1041.11
 quititate V. 41.4. N. 494.38
 quirites F. 157.41. If. 1041.10
 quititum fossa F. 158.8. F. P. 394.51
 & 56
 quis, quibus, quisnam V. G. 1180.15
 quispiam significat aliquem F. P. 394
 59. F. 158.10
 quisquili F. 158.41. F. P. 395.6. & 11.
 If. 124.51
 quoad V. G. 1178.46
 quod If. 8.9.49
 quod significat etiam aliquid F. P.
 395.16
 quod neque corporeis sensibus, ne-
 que vlla If. 1000.43
 quod re empti datur N. 691.14
 quot serui, tot hostes F. 161.24. F. P.
 395.18
 quoniam significat F. 161.51. F. P. 395
 2
 quopiam V. G. 1172.47
 quotidie If. 839.51

R

R, Pro S. littera saepe antiqui v.
 P. 396.53
 Raab If. 994.11
 Rabere N. 505.33
 rabidos F. 169.14
 Rabidus à rabie F. P. 396.1
 Rabula in multis F. 169.30. F. P. 396.
 6
 Rabula vnde dictus N. 517.8
 Rabula N. 497.43
 Racemus If. 1119.55
 Rachel If. 991.29
 Radere genas F. 169.29. N. 696.3. &
 711.23
 Radij If. 1101.56
 Radiolx oliux If. 1149.11
 Radix If. 1140.57
 Ragades If. 919.9
 Ralla N. 788.44
 Ralla vestis If. 1300.19
 Ramenta N. 609.8
 Ramentum Pl. 804.54
 Rami If. 1141.7
 Ramices quid N. 578.38
 Ramenses V. 11.41
 Rana V. 15.3
 Rana If. 1131.7
 Rancidum If. 1114.21
 Rapa V. 19.38. If. 1161.11
 Rapi F. 176.7
 Rapi sales fas E. 178.10. F. P. 396.19.

Rapi simulatur viago F. P. 396.1
 Rapinu V. G. 1117
 Raphael Ifid. 989.16
 Raphanus Ifid. 1161.14
 Rapones N. 497.51
 Rapina, rapina V. G. 1157.31
 Raptus N. 609.15. V. G. 1117.14
 Rarefacere N. 711.18
 Rareter N. 577.28
 Rarum infrequens N. 698.58
 Rasores, fidicines F. 169.30. F. P. 386.
 15
 Rastelli V. 41.18
 Rastro Ifid. 1314.57
 Rastri V. 13.14 N. 639.13
 Rapinator N. 119.9
 Rater F. 169.21. F. P. 396.30. If. 1185.
 34
 Ratio N. 710.28
 Ratio putari V. 4011. V. G. 1119.14
 Ratiocinatio Ifid. 861.31
 Ratiocinationis mon Ifid. 861.33
 Ratiocinabilis hæresis vnde If. 9.4
 18
 Rationalis status Ifid. 819.55
 Rationalis philotophia Ifid. 871.10
 Rationes putari N. 493.19
 Rationales coniunctiones Ifid. 8.18
 18
 Ratis V. 49.53
 Ratiſſima F. P. 396.41 & 46 F. 176.
 14
 Ratum quadrantem dictum F. P.
 396.48
 Ratiſſus quadrans F. 169.13
 Ratum If. 910.10
 Ratumenaporia F. 170.21. F. P. 397
 1 & 19
 Ratus sum F. P. 397.11
 Raus vox F. 174.38 vox rauca F. P.
 397.29
 Raucedo If. 918.1
 Raucos appellatæ F. 178.16
 Raudus V. 17.14
 Raulia 1440.31
 Rauliz F. 170.11
 Rauliz vnde F. 397.41
 Rauim, antiqui F. 170.6
 Rauim pro raucitate F. P. 397.60
 Rauis N. 577.19
 Rauum N. 577.41
 Raus color F. 169.16. F. P. 397.45
 Reapſe F. 171.44
 Rebecca Ifid. 993.25
 Recellere F. 170.44. F. P. 398.10
 Recentari N. 579.5
 Receptionum N. 579.16
 Receptus seruus F. 173.26. F. P. 398
 11 & 17 N. 513.11
 Receptus mos F. 178.16. F. P. 398.19
 Recinam F. 170.45. F. P. 398.21 &
 18
 Reciperatio F. 170.34. F. P. 398.30 &
 11
 Recipere, promittere, polliceri N.
 701.11 V. G. 1149.14
 Recipi V. G. 1161.14 V. G. 1161.24
 Recipere pro recipiam F. 177.46. F. P.
 398.11
 Reciproca V. 11.44 N. 177.48
 Reciprocus F. 170.38. F. P. 388.41 &
 44

reclusum V. 1119
 reconciliatio Ifid. 971.43
 reconductæ F. 170.54. F. P. 398.51
 recordari V. 17.47
 recordavit N. 712.47
 recta & aduersa superius obelani
 168.55
 recta vestis If. 1199.49
 rectæ appellantur F. 170.59. F. P. 398
 14 & 18
 recto fronte ceteros sequi F. P. 398
 60
 reda Ifid. 1913.38
 redandruare N. 577.11
 redandruare F. 168.19. F. P. 399.9
 redarguisse F. 198.16. F. P. 399.19
 reddere, componere N. 699.45 &
 700.15
 reddi V. G. 365.9
 reddibo N. 712.41
 redemptiuare F. 177.47. F. P. 399.
 15 & 19
 redemptor F. 167.47
 redemptores propriè F. P. 399.10
 redhostire F. 367.59. F. P. 369.38 &
 10
 redhosti N. 177.18
 redinatur F. 167.53. F. P. 399.11
 redibo N. 770.16
 rediculi F. 174.11
 rediculi sanum F. P. 399.16
 redimicula If. 1107.19
 redimiculum F. 168.31. F. P. 400.4
 If. 1303.55
 redimunt F. 178.11 redunt F. P. 400.
 5
 redire N. 701.41
 reditus N. 609.19
 rediura F. 167.55. alij reditum F. P.
 400.9. & 14
 rediura, rediura V. G. 1161.14 &
 11
 redituum F. 168.21. T. P. 400.19 &
 20
 redundare, redire N. 701.14
 redurare N. 578.11
 refellere V. G. 1119.38
 refello V. G. 1180.5
 referre, recensere N. 699.40
 referri diem predictam F. 179.14
 F. P. 400.25
 referri, reuocari N. 701.43
 referre F. 171.5. V. G. 1141.31
 refrenare, cohibere N. 691.1
 refriua fabra F. 171.8. F. P. 410.15 &
 45
 refutare F. 578.11
 refutatio V. G. 1160.15
 regale V. G. 1111.10. V. G. 1171.28
 regale facinus F. 177.7
 regalia exta E. 178.10. F. P. 400.
 16
 regere N. 691.7
 reges vnde dicti Ifid. 1045.44
 reges, qui vocantur Ifid. 1047.2
 regia dicta F. 171.17
 regis f. rex F. 171.6
 regis virtutes principum dux Ifid.
 1045.49
 regislet F. P. 401.2
 regisfigium F. 171.12. F. P. 401.7
 regilla F. P. 401.3. N. 783.39

INDEX.

regillensis	147.10	remulco est F.P.	404.14	resp. multarum civitatum F	177
regillus F	177.18	remulcum lfd.	118.18	respublica F.P.	407.21
regillum lfd.	1101.21	remurinus ager F. 171. 31. F. P	404	resitare N	698.15
regimen F	172.45 F.P 401.37	38		restat F 175. 35. pro distat F.P 407.	
regio collina V. 10. 3. Equilina		renale lfd.	1100.31	19	
V. 10. 2. Palatina V. 10. 3. Phutena		renascitur F. 171. 38. F.P 404.50		restes lfd.	1188.9
lfd. 1046. 13. Suburana V. 10		renes quid sunt lfd.	1097.49	restitutus V. G. 1133. 43. restituta	
1		renones lfd.	1101.8	V. 8. 1	
regiones, partes provinciarum lfd.		renouatum fulgur F. 178. 11. F.P		restibilis ager F 174. 9. F. P 407	
1171.59		404.56		31	
regium F 177. 4. F. P 401. 34. V.G		renunciari V.G	1149.41	restio V.G	1133.42
1133.10 & 1171.19		repagula Ver. 114. 12. F 173. 14. F. P		restitui, reddi V.G 1136. 11. & 25. & 30	
regius morbus lfd.	910.8	405. 3. & 10		1100.10	
regis lfd.	171.36	repanda F	168.53	restrictionem N	771.2
regnum vnde dictum lfd.	1041	repasari V	114.31	restituto F	174.8
29		repastinari ager F. 173. 31. F.P 405.16		resupina N	777.49
regredere N	178.36	lfd. 1121.8		restitutum proferre N	700.14
regula lfd.	962.34. lfd. 1196.18	repedare F 173. 32. F. P 405. 30. & 31		retia, quibus capsa implicatur lfd.	
regulare as lfd.	1117.39	N 177. 31		693.37	
reguli lfd.	1112.25	reperibitur N	770.18	retia lfd.	1188.40
regum secundus lfd.	911.8	reperire V.G	1131.34	retario pugnanti F	175.48
relatio criminis lfd.	860.27	reperitum F	179.35. F.P 401. 31	retarius pugnans F.P	407.19
relatio lfd.	876.31	reperundatum accusatus lfd.	914	retarius lfd.	1181.19
relativa nomina lfd.	814.31	15		reticulum V. 11. 30. N 609. 3. & 790	
relativa pronomina lfd.	816.11	repigrare N	680.26	20. lfd. 1107. 38	
relativa nomina lfd.	988	repletio sancti Spiritus lfd.	1000	retinere N	680.26
relatus N	669.39	18		retinere F	169. 13. F.P 407. 31
relegati F	171.48. F.P 401. 33	repotia F 173. 31. F. P 405. 32. &		retitice 175. 10. F. P 407. 33. &	
relegatus lfd.	916.14	43		60	
releuare N	671.8	repolia lfd.	1117.41	retrogradat lfd.	909.32
religio N	481.14. & 716. 35	repudium V. 114. 35. F 173. 29. F.P		retrogradatio stellarum lfd.	909
religio principia F.P	176.11	405. 45. & 47. lfd. 1066. 46		11	
religio, deorum cultus N	698	repuescere N	172.3	reubarbarum siue reugonicum lfd.	
35		repulsiore F 177. 31. F. P 405. 30. &		1146.10	
religioni est F	175.42	14		reulare N	718.19
religionis principia habetur cen-		repulsus V.G	1131.19	reuertere V.G	1180.3
to F.P 401.6		reque capite F	177.28	reuma lfd.	917.50
religiosi dicuntur F. 178. 18. F.P 401		requiescere V.G	1156.46	reuocare N 178.60. & 700. 9. & 701	
31		requirere N 718.14. V.G 1138. 31		21. & 719. 46. & 744.6	
religiosi V.G	1138.15	res lfd. 911. & V.G 1136. 31. V.G 1179		13	
religiosum ac sacrum F	178.35	13		reuorari N	718.11
religiosum F.P 401. 39. N 709. 1. V.		reueredia lfd.	918.44	reus nunc dicitur F	168.31
G. 1171.27		res integratus lfd.	911.1	reus F 178. 44. N 743. 44. F. P 408	
religiosus F 171. 31. & 11. F.P 401.60		resistere V	119.13	1. & 3. & 6. lfd. 1173. 34. stipulan-	
N 727.5		rescire V.G	1139.10. & 12	do 1 168. 36. V.G 1175. 30. pro-	
religiosus dies, infesta N	698	resciscere V.G	1160.11	mittendo 1 168. 40. V.G 1175	
37		resecrare F 174. 19. F.P 406. 12. &		21	
relinqui V.G	1191.19	11		thamnos lfd.	1149.1
reliquia V.G	1167.2	reterare N	907.31	rheda N	179. 13. & 738. 11
releuare 1 173. 45. F.P 403. 31. &		reterari F	174. 31	rhodium V	114. 35. F 167. 35
34		reterari a fera F.P	406.26	rhodium appellatur 1. 9	408.30
remancipata F	171. 3. F.P 403. 38	reter de residuo F	174. 12	rhodia lfd.	1170. 38
remant F.P	403. 17. & 39	reter F.P	406. 34	rhodius ager lfd.	1167. 17
remcare 1 171. 16. F. P 403. 31. &		residiare F.P	406. 41	rhodica lfd. 819. & 817. 17	
44		reignare F 173. 48. & 171. 60. F.P		rhodica lfd. N	731. 14
remedium V.G	1117	406. 47. & 60		rhodica lfd. N	578. 10
remeligena F	171.20	reignatum 1 F.P 407. 2. F 175		rhinoceros 1 167. 46. 1. 3 408. 39	
remeligena vnde F.P 403. 43. &		38		rhodanus lfd.	1153. 36
19		refina lfd. 1149. 31. terebinthina 1149		rhodensis dionque 1	167. 41
remex lfd.	1187.10	19. lentisciana 1149. 1. pinalis lfd.		rhodiz leges lfd.	917. 31
semi N	699. 16. lfd. 1187. 2	1150. 4		rhodiz vix lfd.	1140. 8
semillum 1	171. 48. F.P 404. 4	resistere N	712. 31. & 698. 30	rhodiz lfd.	1037. 19
seminisci V	37. 32	resolutionis lfd.	811.8	rhodus lfd.	1176. 38
semissio exercitus F	179. 15	respicere F 178. 31. F.P 407. 31. N		rhodus lfd.	1176. 27
semissus N	700. 39	711. 31. V.G 1143. 31. V.G 1149		rhondz F. P	408. 40
semora F	174. 30	36		rica V. 11. 34. F 178. 60. N 788. 46. F.	
semorhefca F	171. 31. 3. P 404	respici aut F	175. 8	2. 408. 45. & 14	
27		respicio V	410. 31	riez F. 170. 36. Rioula F. P 408. 46. &	
semoren F	171. 42. F.P 404. 30	respitum F	162. 16	409. 2	
semotio criminis lfd.	860. 24	respitum vinum F.P	407. 7	scinum V. 12. 31. N 790. 23. lfd. 1103	
semotum N	701. 12	respondendi V	99. 3	16. N 788. 31	
semouere, excutere N	691. 11	respondere lfd.	917. 18	sicinus lfd.	1177. 21
semulcare 1	1181. 11	respondere lfd.	970. 11	sicinus 1	175. 37. 3. P 409. 11. 31

INDEX.

740.47	Rideo F	175.12.F.P. 409.15	rotarij milites F.P.	414.6	rotarij N 797.8	777.21
Ridet V.G	135.19	rotarium vinum F.P.	414.11	ruri esse F.P	175.40	175.40
Ridiculus proprie F	175.8.F.P. 409.23 & 25	ros if.	1147.45	ruri esse, non rure dictandum F.P	175.40	175.40
Rientes F	175.4.F.P. 409.16. & 29	rosa lfid.	1154.22	411.5		
Rigido F	177.17	rosaceum vnguentum lfid.	913.9	rursum videre n	677.9	677.9
Rigidum F.P	409.41. Rigidum n	V.G. 1317		rursus N	701.47	701.47
699.31		rosacii F	178.47.F.P. 414.44	ruscum Ver. 114. 40. F.P 163.18. & 411.35		
Rigula if.	1107.31	roscia in campo Reatino F. P	414.26	rusparr F.P 161.50. & 416.47 & 418.578.32		
Rimari F.P	409.46. scrutari, quarere N	rosconi vinum lfid.	1316.12. V.G	russata vestis lfid.	1199.31	1199.31
700.19		1317		russati quid dicuntur lfid.	1199.37	1199.37
Rimari F	171.44	rosmarinus lfid.	1159.7	russica vinalla F	163.33. & 416.78.5	163.33. & 416.78.5
Ringitur N	577.41	rostra V	26.4	russicatum N	578.41	578.41
Rinoceros if.	1117.23	rostrata lfid.	1201.46	russica vinalla F.P	416.5. & 3	416.5. & 3
Ripz V.G	1169.48	rostrum n	740.19. V.G 1146.10	rustum F	163.2.E.P 416.16	163.2.E.P 416.16
Riphzi montes lfid.	1180.18	rota lfid.	1123.35. & 1125.35	ruta caza F. 163.2.F.P 416.11. N 177		
Riscus N	577.46	rotabulum lfid.	1120.33	10. lfid. 1161.50		
Rituales quid F	176.1. E.P 409.52	rotunda ades vestis F.P	414.31	rutabri V	119.21	119.21
Rituis n	761.42	rotundæ positum eleganter n	577.4	rutabulum F 161.56. F.P 416.22 & 28		
Ritus F	169.2. & 178.15. F. P 409.49	rotundum vnde dictum n	116.60	ruth lfid.	951.24. lfid. 984.38	951.24. lfid. 984.38
Riuales n	501.21	ruben lfid.	996.41	rutilex V	95.11	95.11
Rivus F. 168.48.7. F. 410.15. lfid.	1116.8	rubetæ ranz lfid.	1131.11	rutilex canes F	176.2.F.P 416	176.2.F.P 416
Rixa V.G	1134.48	rubia lfid.	1158.23	rutilare V	16.11	16.11
Rixat N	753.10	rubidus panis F 161. 41.F. P 414		rutilium F.P	416.31. & 3	416.31. & 3
Rythmica musice pars lfid.	896.19	40. lfid. 1113.43. & 1218.57. & 1219.4		rutili	1435.47	1435.47
Rythmus if.	851.3	rubiliana vna lfid.	1240.19	rutilius rufus F.	163.8	163.8
Ro. if.	996.2	rustare F.P	414.49	rutileus	1440.49	1440.49
Robigalia V.	33.28	rustus N	577.34	rutrum V	11.5	11.5
Robigalia dies festus F. P	410.10	rubrica lfid.	1194.12	rutrum senectus iuuenis F 169. 2		
Roboam if.	995.17	rubrum mare quid vocatum lfid.	1193.21	F.P 416.41. & 417.41. 431.43		
Robum F.F.	410.23	rudentes restes nautes F 161. 49		rutuba N	378.57	378.57
Robur if.	1247.46	N 111.15. lfid. 1188.6		rutunda F	151.13	151.13
Robustus v. &	1135.1	rudentissimus V	4.11	S Abzi vnde dicti lfid.	1032.41	1032.41
Rodandarum if.	1248.49	rudis lapides contusi lfid. 1210.24		Sabari lfid.	1036.18. & 38	1036.18. & 38
Rodius if.	1118.7	& 1291.47		Sabbatum lfid.	1104.11	1104.11
Rodomelum if.	1316.11	rudian vnde F	161.47	Sabaorth lfid.	977.39	977.39
Rodus vel randus F 163.19.F.P 410		rudus n	491.45	Sabbateni lfid.	1018.11	1018.11
31. & 15		rudie, decipi n	694.4	Sabbatina F.P	416.30	416.30
Roduscularia porta F 160. 39. F. P		rusuli, tribuni F	151.1	Sabbatum lfid.	1169.37 & 938.34	1169.37 & 938.34
410.60		rusuli à cognomine F	161.8	Sabellanti lfid.	1013.32	1013.32
Rogaudei V	99.7	rusuli tribuni F.P	419.1. & 7	Sabini dicti F 110.33. & 310.14.F.P		
Rogare, postere n 700.44. V. G	1361.23	rusus	1440.5	40.36. 52. lfid. 1041.16		
Rogar F	175.10.F.P 411.11. & 18	rullus	1436.12	Sabulum N	580.9. lfid. 1107.13	580.9. lfid. 1107.13
Rogatio F 165. 16.F.P 411. 10. & 31		ruma n	579.20	Saccarum if.	1116.48	1116.48
V.G 175.10. & 14. & 1378.6		rumen quid P	167.30	Saccomorum genus F	198.19	198.19
Rogo V.G	1179.31	rumen pars colli F. P 415.11. n 493		Saccos F.P	417.17	417.17
Roma appellata F	165.27	40. lfid. 1094.49		Saccos if.	1120.5	1120.5
Roma F.P	411.11. lfid. 1189.11	rumentum F 167.11. F.P 411.15		Sacellum V.G	1310.46	1310.46
Roma antea Romula F	166.11	rumex F 167. 18. genus telli F.P 415		Sacella F	196.31.F.P 417.2. & 13	196.31.F.P 417.2. & 13
Romam Romulus de suo F.P	413.19	10		Sacer F.P	417.14. N 47.V.G 1148	417.14. N 47.V.G 1148
19		rumiferare n	578.48	14		
Romæ origo if.	1183.40	ruminalis ficut F 167. 13. F.P	415.24	Sacerdos if. 983.49. & 1004.40. 1419		
Romana porta F 162.49. & 166.60		ruminare n	491.41. & 578.39	1. 1041.44		
F.P. 4		ruminat n	710.4	Sacer mons F	1097.30	1097.30
Romana lingua latra if.	1034.11	ruminatio vnde dicta lfid.	1113.33	Sacra lous lfid.	1196.3	1196.3
Romani F	161.19	ruminatur n	714.51	sacra spina lfid.	1097.48	1097.48
Romani vnde nominati lfid	1091.24	ruminat F	167.11.F.P 411.16	Sacra via Ver. 114.41.F 180.24.F.P		
1091.24		rumor, opinio n	701.57.V. G 1370.19	417.11		
Romanos V	7.10	rumperet N	700.30	Sacra lfid.	97.24	97.24
Romanus ager V	7.49	runa, genus telli F 167.43.F.P	415.20	Sacramentum V. 19.10.F 1216.F.P		
Romphza if.	1159.12	20		418.7.14. & 18. lfid. 970.17 & 972.23. militie genus lfid. 1040.17		
Romula V	11.37	rumatio lfid.	1210.19	Sacramepro dicitur quid R 116. 14		
Romula tripha Ver. 114. 38.F. 167.5		rumones lfid.	1114.54	Sacraui quid F 137.14.F. P 418.3		
F.P 411.41		rupta F.P	411.49	Sacrarium lfid.	1192.40	1192.40
Romulum quidem à hcu ruminali F.P	411.19	ruptia F	167.18	Sacrum legis F 197.9.F.P 418.38 & 41		
Romulus F	167.21	ruptum testamentum lfid.	919.15	Sacrum F.P	402.47	402.47
Romulus & Remus vnde F.P	414.2	rum V 8. lfid. 1101.4.V 1101.4		Sacrum potum dicit F	104.49	104.49
414.2				Sacrisare N	711.5.V.G 1101.4	711.5.V.G 1101.4

INDEX.

Sacrificantur n.	754.19	Samatitanorum gens ll.	1038.45	Sarmatae, Graecis Regini ll.	1037.10
Sacrificium p.p.	413.5. ll. 371.51. &c	Sambuca p. 201.10. F. p. 411.17. ll.		& 1041.7	
971.33		898.11		Sarmentum ll.	1139.17
Sacrificio & Sacrificor V.	91.48	Sambucus ll.	1148.61	Sarpuntur vinea p.	114.2
Sacrificulus p.	196.31. p. 2. 419.1	Samia vasa ll.	1118.8	Sarpa. p. p.	414.19
& 6		Sarcini lapis ll.	1111.58	Sarpuntur vinea p. p.	414.17
Sacrilegium ll.	913.31	Sarcini testum n	709.4	Sarra p.	199.14. p. p. 414.19
Sacrima p. p.	419.8	Sarciniter F.	401.19. F. p. 411.18	Sartago ll.	1110.17
Sacrosanctum p.	196.60. p. p. 419	Sarcos insula ll.	1177.16. & 1188.43	Sarte in Auguralibus p.	199.6
10. & 17		Sarcotracas dij V.	11.11	Sarte ponbant pro integre p. p.	
Sacrum V. G.	1170.15	Sarcotracas ll.	1109.11	414.41	
Sacrum aedificium p.	171.4	Sarsi ll.	1041.17	Sartores n	487.18
Sacrum, saciatum n.	709.1	Sarsion ll.	994.11	Sartur v. G.	1118.
Saddai ll.	979.12	Sarsucus ll.	1114.1	Sas Ver.	114.52
Saduceri ll.	1010.15	Samuel ll.	991.7. & 994.15	Sas pro cas p.	100.10
Saga p.	198.18	Sanatos quasi sanati F.	198.1	Sas quid p. p.	414.54. & 415.7
Sagaces p. 198. 4. p. p. 419. 49. &c		Sancta ll.	1196.11. & 11	Sat ll.	819.36
410.1		Sancta sanctorum ll.	196.15	Satij	1419.18
Sagaces canes n	495.18	Sanctitudo N	581.41	Sati p. p.	415.11
Sagax n	495.16	Sanctum quid F. 196.10. F. p. 411.14		Satius v. G.	1118
Sagax canis p.	198.15	V. G. 1175. 16		Satiati N	711.11. V. G. 1116.41
Sagda gemma ll.	1116.17	Sanctus murus p.	173.5	Satias pro satietas n	581.44
Sagitta ll.	1139.14. & 1170.14	Sandapila p. l.	801.1	Saticula p.	109.1
Sagittarius ll.	912.14	Sandaracha ll.	1194.47	Satietas ll.	1113.1. & 1112
Sagma ll.	1116.19	Sandaracha, genus coloris p.	100.51	Satio n.	611.11. ll. 1116.14
Sagmina p. 197.17. p. p. 410.7. & 11		Sandafirus ll.	1111.11	Satition ll.	1156.14
Sagum N	610.16. & 788.15	Sandefaca F. p.	411.11. & 11	Satis Ver.	114.55
Saguntus ll.	1190.15	Sanguinarius N	706.48	Satis n. 714. 50. verbum p. p. 415	
Sagum ll.	1101.48	Sanguinolentus n	746.17	19. v. G. 1145.7.	
Sal V. G.	1170.1. ll. 1108.11	Sanguis N. 610.15. ll. 915.14. & 11. &c		Satisfactio ll.	675.41
Salacia V. 11.60. p. 101. 11. p. p. 410		1099.51		Satu pro semine n	581.51
10		Sanguisuga vermis aquatilis ll.		Satulle quid n	581.17
Salamandria ll.	1114.47	1116.10		Satum genus mensura ll.	1113.12
Salariavia p.	101.16. p. p. 410.11	Sanies ll.	910.11. V. G. 1170.40	Satur p. p.	415.14
Salcbra vnde n	584.14	Sanitas quid & vnde ll.	911.4	Satura p.	194.55. p. p. 415. & 11
Salenuni p.	103.1. p. p. 410.40. &c	Saniter. N	774.45	Saturatus v. G.	1118
44		Sanitione dicuntur N.	517.17	Satureia ll.	1156.11
Salix virgines p. 101.47. p. p. 410		Sanqualis zuis p. 196. 16. p. p. 411.17		Saturitas ll. 1113. 1. Satietas v. G. 1161	
45		& 38		41. & 46	
Salix p.	101.14. p. p. 411.4	Sanqualis porta p. p. 411. 41. & 45		Saturpalia v.	114.18
Salinator	1416.4	sanus V. G.	1114.40	Saturni sanum v.	9.16
Salinum Ver. 114. 49. p. p. 11. 17. p. p.		Sapa	796.11. ll. 1117.7	Saturnia quid dictum ll.	1169.59
410. 51. ll. 1119. 11. & 1118.11		Saperda genus piscis p. 190.47. p.		Saturnia Italia p. 199.10. p. p. 411	
Salinum in mensa p.	101.59	p. 411.47		19	
Salis n.	609.55	Saperda quid n.	514.5	Saturnia porta V. 9.17. terra v. 9	
Salis vrbis fundator quis ll.	1184	Saphirus ll.	1117.41	33	
41		Saphon ll.	1188.17	Saturni. 3 Saturno ll.	1041.17
Salifatores quid vocantur ll. 1011		Sapientia ll.	1066.14. & 981.1	Saturno, dies festus p. 100.9. p. p.	
14		Sapientia liber ll.	991.11	411.51	
Salix Ver. 114. 46. p. p. 410.50. ll.		Sapientis cognomen ll.	1431.11	Saturno sacrificium p.	110.17
1148.7. virgulti genus p. 101.56		Sapiui, pro sapiui N	770.38	Saturnus V.	11.41
Salmaeis nomine Nympha p. 101		Sarabra ll.	1100.59	Saturnus ll.	1011.49. ops V. 11.46
119		Saraceni ll.	1036.11. & 1039.4	Satya, lex ll.	917
Salmax nomen p. p.	411.18	Sarai ll.	991.1	Satyrasis ll.	919.44
Salomon ll.	911.18. & 995.1. & 6	Sarasmus ll.	810.50	Satyr homunciones sunt ll. 1107.41	
Salpinga ll.	1114.18	Sarcinatrix N	514.11. V. G. 1112	Satyr quid sunt ll.	1119.10
Salsum ll.	1114.19	Sarcinector ll.	1196.40	Satyrici vnde dicti ll.	1019.1
Salcatores ll.	1180.41	Sarcina V. G.	1111.38	Saucij, vulnerari n.	709.18
Salu n	717.47	Sarcinator n	581.49	Sauinus lapis ll.	1113.7
Saluxim n	579.11	Sarcito p. 199.40. p. p. 411.51. & 54		Saulus ll.	1001.18
Sakus V. 7.44. p. 117.17. p. p. 411.18		Sarcoma ll.	918.41	Saul ll.	994.17.
N. 701.60. ll. 1181. 11. & 1141.18. &c		Sarcophagum n	481.55	Saura ll.	1114.59
1174.47		Sarcophagus ll.	1101.58	Saxa ll.	1109.49
Salua rei p.	101.49. p. p. 411.17	Sarcophagus lapis ll.	1111.5	Saxifraga ll.	1156.16
Salubre V. G.	1113.11	Sarculum v.	11.1. ll. 1115.4	Saxonum gens ll.	1041.45
Salubj	1417.14	Sardanapalus p.	199.41. p. 411.55	Saxum v.	9.11. V. G. 1115.19
Salum n.	610.8	Sardac p.	199.15. p. p. 411.58	Saxum, Tarpeium p.	110.19
Salus V.	14.47	Sardi venales p.	199.18. p. p. 414.1	Scabellu ll.	1113.1
Salutare V. G. 111	1113.11	Sardius ll.	1116.41	Scabellum ll.	1113.1
Salutatis porta p. 101.19. p. p. 411.4		Sardonix ll.	1116.51	Scabies ll.	919.46. & 50
Sati p. p.	411.11	Sargus, piscis genus p. 199.46. p. p.		Scabre n.	579.44
Satara ll.	1164.1. & 1186.16	414.11. & 16		Scena quid p.	197.16
Satellitae ll.	1010.45	Sarilla p. 197.17. p. p. 414.17. & 18		Scenicula V.	54.16

INDEX.

Scaptrum & Scaptrum V.	57.16	Scitum, elegans n	711.6	Secespita quid F. 211.	27.7. P. 410.7
Scrua F. P.	416.22. & 30.1440.51	Scitum populi F.	103.60. P. P. 418.28	& 11	
Scruola	1440.51	Scitus V. G.	1311.25	Secessiones quid F. P.	430.27
Scruum quid F.	100.36	Scius n	715.53	Secellus ifid.	1195.10
Scuba ifid.	1186.1	Scituntur n	184.55	Secum F. P.	430.28
Scuba ifid.	1196.19	Scobina v.	54.17	Secula sacra F. 197.15. F. P.	4.11.32
Scapellus ifid.	1197.50	Scolaces ifid.	1311.51	Secordia F.	181.8. F. P. 410.4
Scalpurire n.	181.37	Scotina ifid.	1197.55	Secra ifid.	1009.50
Scalprum ifid.	1197.48	Sculopendryos ifid.	1159.25	Sectarius veruex F. P.	430.44
Scammonia ifid.	1158.3	Scopz n	584.51	Secutio F. P. 430.46. & 47. ifid.	1197.9
Scandulaca F.	101.51	Scopz ifid.	1004.40	Secula ifid.	941.14
Scandulaca genus herb F. P.	416.12	Scopulus ifid.	1109.52	Seculz v	21.23
Scanna ifid.	1311.13	Scopulus F.	191.49	Seculares ludi. F. P.	419.10
Scansilia ifid.	1311.6	Scoria ifid.	1129.2	Seculum v	12.28
Scaphz n	786.17	Scorpio n	797.33. ifid. 1128.57	Secunda causa adiutorij ifid.	1066.48
Scaptes pro scabres n	580.11	Scorptis ifid.	1122.56	Secunda linguz varietas Attica if.	1013.12
Scaptesula F.	101.53	Scorpio, vermis terrenus ifid.	1116	Secunda Sibylla. Lybica ifid.	1019.37
Scaptesula F. P.	416.38	37. & 1271.1		Secundz res F. P.	410.49
Scaptia tribus F. 110. 47. F. P.	416.47	Scoria F. 103. 45. F. P.	418.41. & 50	Secundz substantiz ifid.	876.14
Scapula ifid.	1097.35. 1440.56	Scortz ampullz F.	161.45	Secundare N	180.26
Scapum n	579.38	Scortari v	56.14. n. 674.46	Secundi ordines senator. ifid.	1010.58
Scaturix n	581.4	Scortea v	16.17	Secundum corporis oculos ifid.	1000.30
Scelerata porta F.	106.8	Scortez F.	101.50	Secundū genus relationorū ifid.	881.15
Sceleratus campus F. P.	417.5. & 16	Scortum quid	101.47	Secundum spiritum quo imaginatur ea quz per corpus sentimus ifid.	1000.15
F. 205.51		Scortum pellicum F. P.	418.55	Secundum tempus sub lege ifid.	966.46
Sceleratus vicus F. P.	417.19. & 15	Scortia ifid.	1319.57	Secundus digitus, index & soluta- ris ifid.	1095.49
Sceleroli n	581.11	Scortia ifid.	1107.174.14	Secundus modus ifid.	879.41
Scelustum n	709.4	Scotomo ifid.	917.05	Secures ifid.	1169.47
Scelus v. G.	1179.17	Scotij ifid.	1042.57	Securis ifid.	1197.31
Scena genus culturi F.	104.14	Scrapz Ver.	114.1	Securus N. 675.55 sine cura F. P.	414.12
Scena F. P.	417.31. ifid. 1179.41	Scrapz quid F.	104.23	Secus F.	181.32 & 107.4
Scenarili n	581.1	Scrapz dicebantur F. P.	419.4. & 11	Secutor ifid.	1181.18
Scenopegia ifid.	968.45	Scrapz v	580.5	Secū ifid.	839.57
Scensz quid F.	108.9. F. P. 417.40	Scrate n	583.20	Sedechias ifid.	995.40
Scetra ifid.	1171.21	Scrida ifid.	964.14	Sedes ifid.	1313.7
Scheda ifid.	961.47	Scriba publicus ifid.	1011.56	Sedet N	711.11
Schedia quid F.	106.16	Scribz F. P.	419.15	Sediculum V	68.36. F. P. 410.56
Schedia, nauigij genus F. P.	417.46	Scriba proprio nom. antiq. F. 105.13		Seditaneis V	69.13
Schema n	610.54	Scribere v. G.	1.55.13	Seditio ifid.	931.10
Schema quid ifid.	845.14	Scribonianum F.	101.54	Seditionis proprietat n	496.33
Sthesis onomaton ifid.	846.15	Serinia ifid.	1310.52	Sedulio V. G.	1380.14
Schistis ifid.	1009.55	Scriptat n	180.60	Sedulo. sine dolo N	104.16
Schorniculz F. 103. 37. F. P.	417.35. & 418.1	Scriptio n	581.57. & 757.40	Sedum V. 11. 12. alij sedum L.	410.8
Scholia ifid.	918.13	Scriptum & voluntas ifid.	860.42	F. P. 430.57	
Scholz dictz F. P.	418.4. & 7. F. 111.40	Scripturarij n	104.23	Seget V. 51. P. 109. 38. F. P.	410.60
Scientia ifid.	871.51	Scripturarius ager F. 20. 310. F. P.	419.30	frumenti fructus N. 707.44. ifid.	1116.39
Sciens v. G.	1313.15	Scriptus lapis F. P.	419.17	Segeta. F. P.	411.1
Sciens, fient v. G.	1379.19	Scrobes n	611.3	Segetria V	127.10
Scilla ifid.	1114.1	Scroba	1411.1	Segetes V	7.11
Scilla scemina: ferus fuisse ifid.	1108.35	Scrupeda v	54.21	Segmenta ifid.	1199.40
Scina siue Scena. F. P.	417.37. & 14	Scrupi F. P.	419.34. F. 105.19	Segmentatz vestes ifid.	1108.4
Scindula ifid.	1117.41	Scrupulus ifid.	1110.19	Segne, tardum n	708.16
Scindulz ifid.	1197.2	Scrutari V. G.	1312.56	Segnitaz pro segnitia n	581.1
Sciopodum gens in Ethiopia ifid.	1107.55	Scrutillus F.	105.51	Segnitia F. 108.19. F. P.	411.10. & 11
Scipio	1416.1	Scuto n	748.16	Secordia V. G.	1004.51
Scipio non Capio	1418.40	Scudicia ifid.	1314.50	Segregare N	710.1. V. G. 1171.14
Scipionarij V	86.16	Sculponez F. L.	804.6	Segregari, seingi V. G.	1160.7
Scipionij v	86.15	Scutaz Ver. 115.4. F. 181.14. F. P.	419.45	Seiuga ifid.	1128.6
Scipus ifid.	1119.31	45		Seir ifid.	991.20. & 14
Scire v. G.	1311.31. & 1319.10. & 11	Scutille N	580.31. & 584.38	Selenites ifid.	1111.56. & 1118.47
Scirpus F. P.	418.14. F. 104.14. ifid.	Scutulum F.	103.21	Selencia ifid.	1118.34
1167.7		Scutulum tenue F. P.	419.57	Selencia Isauria ifid.	1117.51
Sciscito F. P.	418.14	Scutulatus color ifid.	1114.58	Selencus ifid.	1118.28
Scitalis, serpens ifid.	1113.51	Scutum III. 611.45. V. 10. 35. ifid.	1127.8	Salibra & semedum V.	1118.39
Scira plebei S. 180. 38. F. P.	418.25	Scyphus N	792.27		
1167.914.59		Scythium F.	1164.29		
Scita facie F.	104.9	Scythia ifid.	1164.61. & 1167.24		
Scitum v. G.	1119.50	Scythz vnde ifid.	1017.10		
		Scythici lapides ifid.	1115.13		
		Sebum N. 714.36. V. G.	1357.27. ifid.		
		1114.29			
		Secece exidare N	1114.29		

INDEX.

Reliquialstra sedilla F. P. 431. 17 F.	713.28	Serapion liari dictur F. 117. 42 F.P.	414. 1 & 6 If. 112. 35
202. 17	1105. 16	Serapion nomen If.	1197. 12 & 11
Reliquastrum	1101. 21	Serranus	1431. 35
Sella If.	1130. 58	Serrula If.	1124. 35
Sellæ curules locus F. 111. 1. F.P. 1313	506. 6	Serta sartum V	40. 19
21	195. 50 F	Serti, serræ V. G.	1170. 15
Sellæ curules If.	208. 59. F. P. 432. 12	Sertor Ver. 115. 12 F.P. 414. 9. 1198.	1409. 11
Sem If.	611. 48	Sertorem dictum quid? F. 109. 2	1411. 18
Sembella V	1113. 8	Sertorij	1370. 10
Semelia If.	1190. 33	Sertum & Sertæ V. G.	603. 16 & 694.
Semen V	1178. 17	Servare, liberare N	1048. 10 &
Sementina feræ V. 34. 54 F.P. 431. 15	941. 15	1051. 54	1415. 14
Semicuræ If.	1148. 31 & 904. 31 & 1148	Servili	180. 14 F.P. 414.
Semina N	16 & 57	Servilius lacus F. 180. 14 F.P. 414.	19
Seminaria V	901. 11	Servitium V. G. 1111. 48 Servitius 1360.	11 & 1331. 47
Semiobolus If.	974. 18	Servus	1199. 1407. 11. 1411. 31
Semiplena trophæum If.	107. 57	Servorum dies F. 109. 50 F.P. 414.	14
Semis F.P.	580. 51	Servum Isidorus V. 919. 15 V.G. 1134.	1
Semisonæ If.	985. 12	Sesopia F	179. 43
Semispatium If.	1417. 17	Sestertius V. 18. 41 F. 107. 11 F.P. 414.	16
Semis semodius F	11. 2	Seræ If.	991. 47
Semistis V	1417. 18	Sethiani If.	1011. 50
Semita V	114. 21	Sectores If.	1310. 13
Semiocales If.	114. 21	Seueriani If.	1012. 10
Semo V	114. 21	Seuerket, pro Seuerè N	771. 10 pro
Semones PL.	114. 21	Suiter N	771. 9
Sempiternè N	114. 21	Seueritudo N	58. 18
Sempiternum V. G.	114. 21	Seuerum N	704. 45 & 714. 15
Sempronia horrea F. 180. 5 F.P. 431	114. 21	Seuerus V. G.	1313. 43
43	114. 21	Sexagenarius F.P.	435. 1
Semuncia V	114. 21	Sexagenarios olim de ponte F.	106
Semuncia If.	114. 21	21	
Senates dicti qui F	114. 21	Sexagenarius N	779. 15
Senacula tria Romæ F	114. 21	Sexatrus V	131. 7
Senacula tria Romæ F. 112. 31. F.P.	114. 21	Sexcentum N	762. 12
411. 43	114. 21	Sex suffragia F. 107. 11 F. P.	414.
Senaculum V	114. 21	55	
Senatores vnde dicti F. 107. 30 F.P.	114. 21	Sexta Sibylla Samia If.	1019. 47
411. 55	114. 21	Sextans V	18. 30
Senatus N	114. 21	Sextantarij affes F. 112. 11 F.P. 435.	43
Senatus nomen xus deditis. 1050	114. 21	43	
46	114. 21	Sextarius If.	1132. 17
Senatusconsultum If.	114. 21	Sextij	1415. 15
Senatusconsultus If.	114. 21	Sextilij	1415. 45
Senatus decretum vnde? F. 107. 38	114. 21	Sextilis If.	941. 14
F.P. 432. 3	114. 21	Sextin Lateran	1410. 58
Senecio If.	114. 21	Sextula V	18. 17 If. 12. 31. 5 & 19
Senecta N	114. 21	Sextus modus Is.	878. 15
Senectus If. 1101. 58 & 1104. 51 & 51	114. 21	Sextus modus If.	880. 15
Senes vnde dicti If.	114. 21	Sex Vestæ sacerdotes F. 111. 5 F.P.	414. 58
Senica N	114. 21	414. 58	
Senior If.	114. 21	Sexus V	67. 17
Senis crines P	114. 21	Sexus aliter significat sexus F.P. 435.	55 N 609. 30
Senis crinibus nubentes F.P. 432. 8	114. 21	Sfungia If.	1311. 46
Senium vnde F. 107. 48 à senili a-	114. 21	Sfungia lapis If.	1391. 16
cerbitate F.P. 432. 11 pars vltima	114. 21	Sfungz quid sunt If.	1119. 46
Senectutis If.	114. 21	Sibilum N	610. 12
Senoni Ver. 115. 7 F. 107. 51 F.P. 432	114. 21	Sibilus If.	1112. 19
16	114. 21	Sibina F.P.	436. 1
Senia N	114. 21	Sibus F.P.	436. 5
Sensus N	114. 21	Sibyllæ quid dicuntur If.	1019. 16
Sensus corporis quinque If. 1091	114. 21	Sica If.	1169. 38
14	114. 21		
Sensus vnde dicti If.	114. 21		
Sensus & presentia nuncupati If.	114. 21		
1091. 19	114. 21		
Sensus senia V. G.	114. 21		
Sententia N	114. 21		
Sentes F	114. 21		
Sentic If.	114. 21		
Sentinare, satagere F. 107. 47 F.P.	114. 21		
435. 55	114. 21		
Separare N	713. 28		
Sepelice If.	1105. 16		
Sepes If.	1101. 21		
Sepia If.	1130. 58		
Sepiunt N	506. 6		
Sepiasia, aut Sepiasium F. 195. 50 F	195. 50 F		
208. 59. F. P. 432. 12	208. 59. F. P. 432. 12		
Sepiasium N	611. 48		
Seps exigua serpens If. 1124. 17 cabi-	1124. 17 cabi-		
ficus aspis If.	1113. 8		
Septa oppidum If.	1190. 33		
Septem spacia If.	1178. 17		
September If.	941. 15		
Septentrio If. 1141. 1 & 904. 31 & 1148	1148. 31 & 1148		
16 & 57	16 & 57		
Septentrionalis circulus If. 901	901. 11		
46	974. 18		
Septentrionalis motus If.	107. 57		
Septentrionalis plaga If.	580. 51		
Septentriones F	985. 12		
Septisariam N	1417. 17		
Septiformis If.	11. 2		
Septij	1417. 18		
Septimatus V	114. 21		
Septimij	114. 21		
Septimontio F	114. 21		
Septimontium dies F. 108. F.P. 412	49 F.P. 411. 7		
49 F.P. 411. 7	880. 17		
Septimus modus If.	878. 60		
Septimus modus If.	18. 11		
Septunx V	580. 47		
Septuorè N	580. 47		
Sepulchrum F. 108. 14 If. 1201. 46. V.	108. 14 If. 1201. 46. V.		
G. 1367. 3	G. 1367. 3		
Sepultus F	108. 54. If. 1105. 34		
Sequester F	108. 16		
Sequestres V. G.	1161. 16		
Sequi N	674. 40		
Sera, quæ ostia obcluduntur N 691	44		
44	59. 14		
Seræ V	59. 14		
Seraphin If.	990. 17		
Serapis & Isis V. 11. 44. If. 1030	1030		
10	1136. 35		
Serere Is.	1136. 35		
Serges gens ad Orientem If.	1037		
11 oppidum Orientis If. 1164	1164		
48	583. 21		
Serescit N	14. 6. 14		
Sergij	1417. 38		
Ser. Cornelius	1199. 48		
Serica vestis If.	1194. 21		
Sericum If.	1305. 7		
Sericum quid dictum If.	85. 45		
Series vnde dicta If.	115. 9. F. 109. 40. F.P.		
Serilla Ver.	431. 30		
431. 30	1119. 35		
Seriola If.	501. 59		
Serium N	431. 41		
Serius vnde F.P.	958. 14 & 30 V.G. 1119		
Sermo If. 958. 14 & 30 V.G. 1119	8		
8	109. 54 F.P.		
Serò sapiunt Phryges F. 109. 54 F.P.	433. 46		
433. 46	919. 31		
Serpedo Is	984. 14 & 1111. 45		
Serpens If.	1374. 51		
Serpentes V. G.	1307. 60		
Serpentum If.	1307. 60		
Scripsit antiqui F. 113. 44. F.P. 433	50		
50	114. 49 F.P. 433		
Serpula serpsit F. 114. 49 F.P. 433	50		
50	50		

INDEX

Sicani qui & sculi vnde, lfd. 1041.	1041.	similis lfd.	1113.40	forini v	1119.42
36		Similaria lfd.	912.15.	forinus s. lfd. 17. 2. 2. 418.	
Siccum N	707.14	simile ac dissimile V. 91. 11. & 94. 17		17	
Sicel, Latino sermone siculus lfd.		37. N 610.47		forinum n	707.19
1031. 18		similaneus lfd.	1112.35	forinus vicus F. 103. 41. 1. 2. 418. 15	
Sicera lfd.	1117.8	similitas N	1114.11	& 40	
Sichem lfd.	1186.10	similiter N	696.35	focci, focelli lfd.	1111.6
Sicilia lfd.	1177.31	similitudo declinationis V. 105.		fociennus quid n	1112.1
Sicilices F. P.	416.18	12		focrus n	610.5
Sicilicum dictum F. P.	415.	simis, simul N	1113.19	foculus v. c.	1114.17
10		simon Bariona lfd.	1001.14	fodales Tini v. 16. 8. n. 111. 11. 2. 2.	
Sicilienses qui lfd.	1041. 36	Simon Cananeus lfd.	1001.36	418.44	
Sicion lfd.	1040. 21	simoniani lfd.	1010.36	fodalis 1	111.11 v. c. 1119. 11
Sicomorus lfd.	1145. 15	simplex Deus lfd.	980.1	fodes 1	111.59 n. 1114.49 v. c.
Siculus sinus lfd.	1112.7	simplices numeri lfd.	1119.10	1178.48	
Sicyonia genus calcamentis F. P.	416.11	simplicitas N	1114.14	Sol v.	11.17
Sidera V	48. 49. V. G. 1176.	implones PL.	106.1	Sol vnde appellatur lfd. 909. 41. lfd.	
10		impludiaris funera 107. 6. 1. 2.		111. 2. igneus lfd. 901. 33. orientis lfd.	
Sidera feruntur lfd. 908. 14. & 919.		417.17		906.10	
4 & 909.56		impulsum v. 11. 49. vas paruum F.		Solatera v	6.52
Siderius lfd.	1112.19	F. 417.14		Solari 1. 2.	419.1
Sidon lfd.	1186. 14. & 1186	impudum n	79.1	Solari sine propositione 1. 2. 111.	
Sidones lfd.	1016. 30. & 1019. 1	simul V. G.	1119.38	48	
Sidrac lfd.	969.47	simulacra vnde nuncupata lfd. 1011. 34		Solarium lfd.	1119.49
Sienites lfd.	1114. 11	simulachrorum vltus lfd.	1013. 19	Solatum genus morbi 1. 2. 111.	
Silare N	781.44	simulans V. G.	1116.4	418.4	
Silarius lapis lfd.	1113.10	simulare N	711. 31. V. G. 1111. 1	Solea ver.	111.16. 77. 419.9
Situs quid 1	108.41 F. P. 416. 11	simultas F. P.	417.38	Solea lfd.	1111.3
Signatum promontorium lfd. 1179.		simulte n	1110.57	Solem dici 1	1116.16
11		sinapis lfd.	1116.11	Solemnis sacra	111.40
sigilla lfd.	1108. 51. & 11	sine sacris hereditas F	179. 50	Solem per seipsum moveri lfd. 906. 2	
Signa V. 48. 46. F. 108. 11. lfd. 1108. 41		sinopia F. P.	417. 41	Solemnia sacra 1. 2.	449.31
V. G. 1176. 48. iterum F. P. 416. 19		Singularia n	760.38	Solemnitas lfd.	968.18
bellorum lfd. 1167.43		Singulum n	111. 12	Solicitare 1. 2.	419.19
Signa cur dicuntur lfd.	909.60	Sinistræ aures F. P.	417.10	Solent & suspiciunt observare n	
signare F. 108. 33. F. P. 416. 14. deli-		Sinistram significare F. 114. 31. F. P.		703.21	
gnare N 713.31		417.18		Solicitudine V. G.	1116.11
signata N	111.8	Singulatum n.	111.96	Solicitus N	670.31 & 701.41
signatores lfd.	918.41	Sinopsis lfd.	1119.49	Solidi sella ver. 111.19. 1. 119. 4. 7.	
signatum quid lfd.	1116.6	Sinus lfd.	1111.18	1. 419.14	
significatio aduersi N	686.48	Sinum M	11.40. n. 794.11	Solidi numeri lfd.	891.7
signum N	681.11. N 681.3	Sinus V. G.	1111.4 & 1169.31	Solidi quid dicuntur lfd.	1116.50
Signorum primus Arctos lfd. 910		Sinus Ibericus & Balearicus lfd.		Solidum continuum n	719.41
8		1112.1		Solidus lfd.	1111.6 & 11
Silaxum antiqui F. 111. 11. F. P. 416.		Sion quid dicitur lfd.	1008.46	Solidus numerus lfd.	891.18.
41		Sion Ionius lfd.	1111.19	Solifuga quid dicitur lfd.	1110.50
Silentio surgere quid F	111.51	Sion lfd.	1114.51	Solicitare 1	111.10
Silentium V	1111. N 716.49	Sion quid lfd.	1019.27	Solitas, solitudo n	111.11
Silere quid F. 110. 39. F. P. 416. 10.		Siparium F	108.47 F. P. 418.1	Solino idem ait esse confuso 1. 2.	
V. G. 1111.7		Siparium genus veli lfd.	1117.14	419.11	
Silix N	611.16	Siphon lfd.	1119.48	Solipunga, genus bestiolæ F. 111. 36	
Sili	1419.60	Sipha sapeta lfd.	1104.17	F. P. 418.35	
Silicernium Ver. 117. 15. F. 111. 60.		Sireps 1	111.11. 2. 2. 418. 9	Solus gemma lfd.	1118.44
F. P. 417. 1. N. 109. 17. PL. 802.		Sirenas quid fuisse lfd.	1108.14	Sollicitaria 1. 110.40. 1. 2. 419	
24		Siricum quid lfd.	1114.15	41	
Silicon lfd.	1146.14	Sirpata dolia V	11.31	Solitus sum v	91.11
Siliginus panis lfd.	1113.41	Sirpea v	11.46	Solla ver.	111.11. 1114.14
Siligo genus tritici lfd.	1117.14	Sirpicultæ salces v	11.30	Solla appellatur sedilia 1. 2. 440	
Siligo lfd.	1111.42	Sirtes lfd.	1114.14	17	
Sili	1415.11	Sisamum lfd.	1117.50	Sollers 1	111.11
Silique lfd.	1110.10. & 11	Sispirites quid 1	109	Sollicitudo, sollicitudo v. c.	1116
Silones N	497. 11. 14. 40. 17	Sispirites luno 1. 2.	418.16	11	
Silvæ	1419.11	Sistere fama F. 114.40. F. P.	418.19	Sollicitaria 1	111.10
Silvæ qui sunt F. 109. 13. F. P. 417. 16		Sistrum lfd.	900.4	Sollicitus n	717.11
lfd. 1046.43		Sitarcia lfd.	1111.1	Solliciternium 1	111.11
Silus F	109.10	Sitacina n	111.49	Sollicitum 1. 111.4	
Silus appellatur nasæ F. P.	417.14	Situla lfd.	1119.18	11	
Simeon lfd.	966.44	Situs lfd.	1116.18	Solla, osce dicitur 1	111.46
Sini	1419.60	Smaradi lfd.	1111.11	Solo dicitur 1. 2.	440.41
Sinia lfd.	1119.11. & 41	Smaragdus lfd.	1114.12	Sollon, lano crassa 1. 2.	440.11
		Somites lfd.	1054.31	Sollon	

INDEX.

Solaciorum genera quot ifid.	841.16	Spatomeleguma ifid.	921.17	Spiritus sapientie & intellectus If.	985.55
Solaciorum unde ifid. 841.5 & 841.59. Schema ifid. 841.11		Spatula ifid.	1160.17	Spiritus ignis ifid.	986.56
Solon ifid.	921	Specialia nomina ifid.	824.4	Spiritus, numine aqua appellatur ifid. 987.11	
Solux F	185.14	Specialiter V.G.	1111.39	Spiritus vinctio ifid.	987.14
Solsequia ifid.	1155.56	Specie simile V	97.19	Spiritus sanctus If.	987.15
Solstitialis annus ifid.	941.54	Species n	512.44. & 581.29. effigies n	Spiritus consilij & fortitudinis If.	835.56
Solstitium ifid.	941.56. V. 11.58	Species causarum ifid.	861.44	Spiritus scientie & pietatis ifid. 985.57	
Solvere N	704.19	Species inconuenientis ifid. 864.51 & 875.8. & 19		Spiritus timoris Domini ifid. 985.58	
Solueris, pro solutus sit N	770.51	Species definitionis ifid.	880.49	Spiritus principalis If.	985.59
Solui V	91.10	Species priorum nominum If.	813. V.G. 1170.38. & 1131.50. & 1134.41	Spiritus, donum If.	986.7
Solum, terra F. 442.1. inferior pars pedis ifid. 1099.11. vnde dictum ifid. 1181.30		Species V.G.	1131.11	Spiritus, charitas If.	986.11
Solutus mons ifid.	1180.58	Species n	718.41	Spiritus, gratia ifid.	986.17
Somnia V.G.	1161.10	Spectacula V.G. 1135.4. ifid. 1175.14		Spiritus, dignitas Dei If.	986.35
Somniculosus N	582.7	Spectamenta V.G.	1135.4	Spissus N	705.55
Somnium ifid.	1000.18	Spectare V. 43.16. dirigere n. 711.45. V.G. 1118		Splen unde dictus If.	1190.31
Somnorius N	581.48	Spectare V.G.	1131.53	Splendere V.G.	1130.9
Sonx ifid.	811.18	Spectator V	41.17	Splendidus rufus If.	1108.37
Soni & sonus N	760.60	Spectatum n	710.4. V. G. 1141.16	Splendor If.	981.6
Sonit pro sonat N	768.30	Spectio V. 43.19. F. 105.3. F.P. 441.7		Splenion ifid.	1119.14
Soniuius F	179.48	Specula ifid.	1108.11. V.G. 1138.55 & 1170.21. & 16	Spolia V.G.	1164.25
Soniuium tripudium F	181.47	Speculator V.G.	1171.15	Spoliare V.G.	1158.59
Sono diminutius nomina ifid. 814.10		Speculum V.G.	1138.60	Spolior n	754.48
Sontica causa F	211.5	Spectu F	1104.38	Spolium N	742.2
Sonticus morbus F	180.18	Specus femin. gen. F	110.11. F.P. 441.19. n. 609.39. ifid. 1182.32	Sponda ifid.	1122.47
Sophonias ifid.	998.59	Spelea ifid.	1109.54	Sponde F	102.58
Sonticus morbus F.P.	441.16	Sperare V.G.	1116.31. & 1155.13	Spondiales If.	830.5
Sophus	1431.19	Sperata n	731.7. V.G. 1141.59	Spondere Ver. 115. 11. F. P. 444.12. F. 110.17. V.G. 1138.21. & 1176.34. & 1153.56. V. 41.14	
Sorxum quid F. 183.39. F.P. 441.31		Speratum n	581.15	Spondei V	41.33
Sorder N	580.36	Sperem n	581.31	Spondex If.	830.1
Sordidus N	682.36. & 713.2	Speres pluraliter antiqui F.P. 443.25		Spongia If.	1132.18
Sorditudo n	581.21	Spernere, fastidire N	709.55	Spongia If.	1133.49
Sorex ifid.	1110.36	Spei V. 41.50. opinatio N	686.11	Sponsi. N	731.8
Soror quid ifid.	1056.56	ifid. 1009.16. V.G. 1156.17		Sponsor V	41.24. V.G. 1176.34
Sororis matris F. 183.22. F.P. 441.15		Sperile F. 104.41. vocatur vmbilicum suis r. p.	443.29	Sponsus If. 983.36. consponsus V. 41.11	
Sororiu rigilla F. 183.1. F. G. 441.41		Sphæra ifid.	894.17. & 902.54. & 1114.56	Sponse dicere V	41.41
Sororis appellatio N	512.16	Sphæra cæli ifid.	1144.55	Sporta If.	1121.17
Sors V	30.27	Sphæra motus ifid.	903.10	Sporta N	784.43
Sors & patrimonium F. 183.35. F.P. 441.6		Sphæricus numerus ifid.	892.11	Sportula If.	1121.17
Sortes v	40.39. N. 609.5	Spica ifid.	1137.53	Sputum If.	1116.27
Sortilegi quid sunt ifid.	1030.9	Spica V	754. N. 611.22	Sputu vinum F. 114.18. I. P. 444.19	
Sortirent N	749.37	Spiciat F	104.46. F.P. 441.37	Sputus N	706.48
Sortiunt n	749.43	Spiciunt F	111.26	Sputi N	610.21
Sortutillus venter F.P. 442.11		Spicula ifid.	1170.59	Sputij	1199
Sor, pro eos F	185.29	Spicum F. 104.56. masculinè dicebant antiqui F.P.	441.47	Sputilij	1415.25
Sospes F	185.59	Spinæ V.G.	1169.60	Sputus	1407.16
Sospitare F.P.	442.46	Spingæ ifid.	1122.40	Sputus qui dicitur If. 1055.23. & 35	
Sospitent n	581.51	Spinther F. 105.16. armillæ genus F.P. 441.55		Squalor N	611.33
Spadix color ifid.	1114.47	Spyntyrnix, avis genus F. 104.51. F.P. 441.57		Stactæ If.	922.49
Spadones ifid.	1119.11	Spina ifid.	1097.40	Stadialis ager If.	1104.55
Spanum ifid.	1149.40	Spinus V.G.	1169.59	Stadium If.	1205.15
Spata F	101.57	Spira F. 104.32. F.P. 444.2		Stagnum V. 238. F. 194.51. F.P. 444.55	
Spata minimi generis sacula F.P. 442.52		Spiracula ifid.	1181.33	Staphysagria If.	1159.24
Sparagor n	795.1	Spiræ ifid.	1188.7	Stalagmium F.P. 444.58. F. 195.16	
Spargere, distillare n	713.21	Spirans ifid.	684.55	Stamen V	10.10. If. 1306.18
Spari n	197.54	Spirare V.G.	1150.22	Stanni etymologia If.	1129.41
Sparca ifid.	1182.14	Spirillum F.P. 444.9. & 104.50		Stare N	705.18
Sparani ifid.	1041.8	Spiritus ifid.	1090.1. V.G. 1161.49	Stat If.	980.47
Sparus ifid.	1111.19. & 1160.26	Spiritus sanctus ifid.	984.50. & 54	Stata sacrificia F. 111.36. F.P. 445.3	
Sparus n	798.40. ifid. 1129.56	Spiritus sanctus non dicitur genium ifid.	985.54	Statæ matris F. 195.10. F. 2 445.11	
Spasmus ifid.	916.18			Statæra If.	1130.35
Spata ifid.	1169.15			Statet If.	1131.21
Spatiator F. 111.30. creator F.P. 441.3				Statim N	697.50
Spatis æstimatio n	676.52			Statilij	1425.19
Spatis amplissimum vel cæli n	691.22			Statilinum & statanum N	784

I N D E X

Statio V.G. 1370.13.16d.975.3. & 13	Strenuus V.G. 1334.60	Subactus F.P. 450.35
Statius 1398. & 1409.24	Strepiti N. 760.9	Subcenturia F. 189.45
Statua F. 180.8.F.P.445.18	Strictum N. 771.50	Subcinericius panis 16d. 1313.34
Statuliber F. 194.17.3.P.445.15	Strictura N. 494.31. & 779.36.16d. 1118.38	Subdere N. 711.45. & 704.19
Statuta N. 611.59.V.G. 1356.58	Strix F. 194.23	Subditus F. 110.14
Statu dies F. 134.43	Striges appellabantur F.P. 447.52	Subditus dicitur index F.P. 450.44
Statu V.G. 1356.58. & 1363.40	Strigiles 16d. 1316.39	Subdolum N. 718.39
Statu stellarum 16d. 909.35	Strigilim N. 609.47	Subducere, supputare N. 710.1
Statu dies vocatur F.P. 445.40	Strigores F. 194.19.1.P.448.10	V.G. 1358.31. & 1378.31
Stadium 16d. 1311	Strigosus N. 579.47	Suberies F. 181.57.16d.1146.3
Stegia P. 1. 804.45	Strilare V. 14.27	Subcubonem N. 610.45
Stelio genus lacertarum F. 191.18	Stringere, percutere N. 711.11	Subhirci quid vocantur 11. 1095.17
Stella 16d. 908.3	Stricabillz V. 14.17	Subices F. 188.3
Stellz dicuntur planetz 16d. 909.9	Strictum dicebant pro strigilo antiqui F.P. 448.11	Subices pro subiectis F.P. 450.51
Stellz planetz 16d. 1303.8	Strix 16d. 1136.11	Subici aries F. 111.49
Stellz vnde dicta 16d. 909.47	Strophium N. 788.3	Subigere arietem F. 114.44
Stellam significare F. 114.51	Strophium 16d. 1309.46	Subigere N. 111.10
Stellatina tribus dicta F. 110.49	Stropus F.P. 448.15	Subigere, exercere N. 710.57
Stellio F.P. 445.47.16d. 1115.1	Struere F.P. 448.18.3.191.34	Subigere arietem F.P. 451.1
Stephaniz vix 16d. 1140.10	Struere genera liborum F.P. 448.40.191.24	Subicere, subius iacere N. 703
Stecoratio 16d. 1136.16	Struferrarij F. 181.48.3.P.448.43	Subicere, nouere N. 710.56
Stercus 16d. 1136.17	Struces, antiqui F. 191.29.F.P. 448.59	Subices nouere positum N. 779.40
Stercus ex zede Vestz F. 111.46	Struis V. 87.11	Subire, succedere N. 711.45
Sterion F. 191.48	Struppearia F. 191.57	Subiunctus coniunctiones 11. 111.28
Stigmatiz N. 106.11	Struppi F. 113.11.F.P.449.5.16d.1188.19	Subit, in memoriam reduciuntur N. 711.37
Stillare V.G. 1360.14	Strutheum F. 191.60	Subiti N. 781.38
Stillicidium V. 8.44	Struthens F.P. 449.12	Sublatate N. 180.41
Stilus V.G. 1351.16	Strutio 16d. 1114.52	Sublatum, susceptum N. 701.10
Stipa 16d. 1148.47	Strutius, herba lanaria 16d. 1157.51	Sublesta F. 181.14
Stipare V. 10.13	Strychnos, Latinis herba salutaris 16d. 1158.96	Sublesta, ad lecti & collecta V. 40.50
Stipatores V. 13. 15. Ver. 11. 12. 191.55.F.P.446.8.2.115.6	Studium V.G. 1314.11	Sublesta F.P. 811.11
Stipem F. 111.12	Stultorum feriz F. 191.57.F.P. 449.11	Sublestum N. 584.38
Stipem, in masc. gener. F. 191.36	Stupidus, obstupescens N. 710.11	Subleuit N. 108.41
Stipendium V. 10.7.16d.1115.48	Stupor N. 611.56	Sublicium F.P. 451.15
Stipes F.P. 446.14. fustis F. 191.60. nummus signatus F. 181.52	Stuppa F. 191.39.F.P.449.19. 16d. 1104.11	Sublicius ponis F. 181.11
Stipula V.G. 1365.10.16d.1138.1	Stuprum F. 191.29.F.P. 449.31.N. 740.57.16d.933.18	Subligaculum N. 499.30
Stipulari & restipulari V. 10.17	Stuta F. 191.41.F.P.449.43	Sublimis N. 719.14
Stipulatio 16d. 910.51	Stymphalidz aues 16d. 1151.40	Sublimauit F. 189.48.1.P.451.31
Stipulatores 16d. 910.51	Suad ted. F. 114.51	Sublime N. 711.49
Stiria 16d. 1151.44	Suadere V.G. 1357.36. & 37	Sublimen F. 189.43.F.P.451.38
Stiricidium F. 111.10.F.P.448.8	Suasiones N. 611.42	Sublinguam quid 16d. 1094.51
Stirps N. 611.3. 16d. 1054.39.V.G. 1361.47. & 1370.10	Suasum quid F. 187.17	Sublucare arbores F.P. 451.45.3. 114.15
Stirps, est gentis propagatio F. 197.49	Suasum colos appellatur F.P. 449.49	Subministrat N. 711.38
Stiva V. 13.9	Suarim N. 501.1	Submouere V.G. 1313
Stiza, genus nauigh, F. 193.10.F.P. 447.16	Suane N. 571.19	Submultiplex numerus 11. 890.54
Stlembus F. 193.14.F.P.447.15	Suauet voces 16d. 897.20	Submultiplex superparticularis 16d. 891.41
Storchas 16d. 1159.19	Suauia V.G. 1356.51	Submultiplex superpartionalis 16. 891.53
Storchades insula 16d. 1178.10	Suauies N. 711.12	Subnixus, subdixus N. 711.44
Storici 16d. 1016.31	Sauitudo N. 581.12	Suboles F. 190.14.F.P.451.49
Stuxia 16d. 1144.5	Suaurum N. 711.50.V.G.1336.14	Subspere V. 11.33
Stola N. 787.41.16d.1303.32	Sub cornus venire dicuntur F. 189.31.F.P.449.56	Subripere V.G. 1311.31
Stolidi qui dicuntur V.G. 1378.30	Sub ditione habere N. 711.3	Subrumati dicuntur hardi F.P. 451.55
Stolidus F. 191.10.F.P.447.31	Subiugum mitti dicuntur F.P. 40.1	Subscissus quid sunt 16d. 1103.18
Stolo 1411.47	Sub vineam milites F. 191.19.F.P. 450.15	Subscudes F. 189.11
Stomachus 16d. 1100.40	Sub vitem, hastas F. 191.18.F. 450.8	Subscudes appellabantur N. F.P. 451.1
Storax 16d. 1111.1	Sub vitem gradiari F. 191.15.F.P. 450.17	Subsellia 16d. 1313.31
Storia 16d. 1312.34	Sub vos placo F. 190.31.F.P. 450.34	Subsellum V. 11.14
Strabo 1440.8	Subacti F. 190.46	Subscium N. 181.37
Strabones N. 497.57		Subsiles sunt F. 189.11
Stragulum 16d. 1303.59		Subsiles dicebantur lamellz F.P. 451
Strata via 16d. 1103.18		Subsidium dicebatur F. 181.57
Stratonis uitis 1181.54		Subsidium V. 16.40.V.G. 1311.31. & 1374.46.
Stratus N. 704.10.16d.13.11.35		
Strebula F. 191.11.F.P. 447.39		
Strena F. 191.4.F.P.447.13.N.491.11		
Strenui & nobiles V. 61.53		

INDEX.

subsolanus lfid. 1148. 19. & 22.	30	subsolanez F 189.8 F.P 451.31	substantia lfid. 876.11 & 877.4 & 988.10	substantialis definitio lfid. 871.21	subtribulum lfid. 1109.54	subtribulum F 189. 18. E. P. 451.38	substruere V.G. 1147.1	subsuperpatiens numerus lfid. 891.21	subsuperparticularis numerus lfid. 891.16	subterra V 43.33	subulares lfid. 1110.31	subtemen V 10.11	subter V.G. 1151.1	subtiles voces lfid. 897.24	subtiliter dicere lfid. 866.10	subtractum N 691.33	subtus V.G. 1111.2	subucula V 11.41 F 190.39 F.P 451.46 N 790.40	subura F 190.10	subuerbustam F 190.10	subuerbusta F P 451.11	subuenire N 688.19	subulo V 51.18	subulo tulle F 190.7 F.P 451.56	subura V 10.16 Verr. 115.19 F.P 451.61	suburana V 11.35	suburana Tribus F 186.44	suburbana quid lfid. 1191.11	suburbanz vuz lfid. 1130.57	suctus N 580.11	succedere, in alterius locum venire N 711.28 & 712.50	succentor lfid. 1001.55	succenturiare F 189.51 F.P 451.19	succenturiati qui sunt lfid. 1049.7	succenturiatus N 489.17 V.G 1180.38	succerda F.P 451.18	succerda F 186.17 N 581.27	succi lfid. 1117.35	succidanea hostia F 186.52 F.P 451.39	succidia V 19.50	succidia N 581.4 lfid. 1114.22	succinctorium lfid. 1110.3	succingulum F 186. 33 F.P 451.46	succinatum vinum lfid. 1116.15	succinus lfid. 1117.5	succrescere N 712.47	succrotilla F 186.11 F.P 451.51	succus opobalsamum lfid. 1151.17	succusa V 10.31	succusani F 186.50	succussare N 491.45	succussator N 491.48	succussor N 491.50	sucula macula genus F 186.11	sudiculus genus flagelli F.P 454.9	sudis V 14.54	sudor V 8.22	sudum F 181.9 F.P 454.11 N 500.37 PL. 805.15	sufes dicitur F 191.12	Sueui pars Germanorum lfid. 1041.30. & 34	sufes E.G 454.17	suffarcinatus V.G 1180.31	sufferre N 704	suffibulum F 115. 48 F.P 454	sufficit, sat est N 701.26	suffimenta quid? F 115. 41 F.P 454.35	suffiscus F.P 454.41	sufflatum N 509.11	suffuerat F.P 454.55	suffragat F.P 454.49	suffragatores F 111.15	suffragines quid lfid. 1098.40	suffragium V.G 1148.11	suffundatum N 510.5	suggrundaria PL. 801.17	sugillare N 581.14	sugillatum F 187. 56 E. P. 454.56	sui V.G 1175.6	suillig 1416.55	suillum genus inuisum F 191.9	suillum genus inuisum Veneri F.P. 455.1	suus & suis V 95.13	suum V 714	sulci quid F 187.9	sulci appellantur F.P 455.8	sulcus V 8.5 N 517.45 & 715.49 lfid. 1136.10	sultis F 181.40	sultis pro si vultis F. P 455.17	sulphur lfid. 1107.40	sulzica lfid. 1112.31	sum pro cum F.P 455.14	summanalia F. 114.4 F.P. 455.38	summates PL. 805.56	sumen N 741.58	sumere N 708.6 V. G 1131.19	summe bonus Deus lfid. 980.11	summissior xdeis F.P 455.40	summissum N 704.35	summitere N 704.39	sumnum quid? N 711.19	summusli lfid. 1184.31 F.P 455.44	sumpti N 757.7	sunat N 580.10	suopre F 191.7	supa F 191.44	supat F.P 456.4	suppellestilis F.P 456.6	superare N 603.54 N 711.3	superbi N 581.11	superbi cognomen 1431.60	superbia V.G 1131.54	superbiloquentia N 581.46	superbiter N 774.33	superbus N 705.12	supercilia F 188.17 F.P 456.16.11	supercilium F.P 456.14 F 187.56	supereicit F 187. 35 F. P. 456.16	superesse N 703. 60 & 698.25	superficialis numerus lfid. 891.20	superficiet lfid. 894.41	superficiofi numeri lfid. 891.16	superflui numeri lfid. 889.40	superior Germania lfid. 1167.46	superlatius gradus lfid. 815.11	superparticularis numerus lfid. 890.58	superpatiens numerus lfid. 891.10	superfedere N 105.37	superstiteri N 580.44	superstites G. 188. 7. F.P 456.44. N 706.19	superstitio N 716. 55. lfid. 1009.60	superstitionis & religionis distantia V.G 1118.41	superstitiosa Astrologia lfid. 901.14	superstitiosi V.G. 1118.55	superstitiosus N 717.5	superuacuum F 181.40 F.P 456.58	superuacuum N 780.15	superuaganea avis F 188.11 F.P 457.4	suppatum N 789.13	suppatum V 11.42 F 191.31 & 108.50 F.P 457.17	suppellestilis N 184.33	supernati dicuntur F 188. 31 F.P 457.31	suppetix PL 804.11	suppilare N 494.48	supplantare N 501.14	supplicare V.G 1115.1	supplicatio N 709.35	supplicationis nomen lfid. 976.17	supplicia F 190.55 F.P 457.41. lfid. 979.41	supplicium F 190.49 damnatio N 709.31 lfid. 914.4 & 43 supplicatio V.G 1151.11	supplogon N 581.43	supponere N 708.41 & 763.5	suppreum F. P 458.8	supprellum testamentum lfid. 919.19	supprimere N 715.50	suppum antiqui F 179.59. F.P 458.16	supra V.G 1150.60	suprema lfid. 919.11	supremus, extremus N 703.14	sura 1431.55	suram dare quid dicitur lfid. 1184.13	surculi lfid. 1141.9	surditas N 584.11	surena V 14.59	suremit P 184.15	surgere N 708.51	surium F 184.16	surtegit & sortis antiqui F. 183.11 F.P 458.35	surtem F.P 458.44	surripere N 673.1 & 710.14	sursum iacere N 703.11	sursum altum N 703.16	sursum ducere N 710.13	surum F 184.2 F.P 459.2	survnde dicta lfid. 36	sur Mineruam F 192. 17 F.P. 459.14	sussiscus F 190.39
----------------------------------	----	-------------------------------	--	--------------------------------------	---------------------------	-------------------------------------	------------------------	--------------------------------------	---	------------------	-------------------------	------------------	--------------------	-----------------------------	--------------------------------	---------------------	--------------------	---	-----------------	-----------------------	------------------------	--------------------	----------------	---------------------------------	--	------------------	--------------------------	------------------------------	-----------------------------	-----------------	---	-------------------------	-----------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	---------------------	----------------------------	---------------------	---------------------------------------	------------------	--------------------------------	----------------------------	----------------------------------	--------------------------------	-----------------------	----------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------	--------------------	---------------------	----------------------	--------------------	------------------------------	------------------------------------	---------------	--------------	--	------------------------	---	------------------	---------------------------	----------------	------------------------------	----------------------------	---------------------------------------	----------------------	--------------------	----------------------	----------------------	------------------------	--------------------------------	------------------------	---------------------	-------------------------	--------------------	-----------------------------------	----------------	-----------------	-------------------------------	---	---------------------	------------	--------------------	-----------------------------	--	-----------------	----------------------------------	-----------------------	-----------------------	------------------------	---------------------------------	---------------------	----------------	-----------------------------	-------------------------------	-----------------------------	--------------------	--------------------	-----------------------	-----------------------------------	----------------	----------------	----------------	---------------	-----------------	--------------------------	---------------------------	------------------	--------------------------	----------------------	---------------------------	---------------------	-------------------	-----------------------------------	---------------------------------	-----------------------------------	------------------------------	------------------------------------	--------------------------	----------------------------------	-------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	--	-----------------------------------	----------------------	-----------------------	---	--------------------------------------	---	---------------------------------------	----------------------------	------------------------	---------------------------------	----------------------	--------------------------------------	-------------------	---	-------------------------	---	--------------------	--------------------	----------------------	-----------------------	----------------------	-----------------------------------	---	--	--------------------	----------------------------	---------------------	-------------------------------------	---------------------	-------------------------------------	-------------------	----------------------	-----------------------------	--------------	---------------------------------------	----------------------	-------------------	----------------	------------------	------------------	-----------------	--	-------------------	----------------------------	------------------------	-----------------------	------------------------	-------------------------	------------------------	------------------------------------	--------------------

I N D E X

suspiciere N	708.15. V.G. 1149.14	Tabellarij qui vocati lūd.	919.194	Tapete N	613.24
suspici V.G.	1161.34	Tabellio lūd.	1051.54	tapinosi. lūd.	844.13
suscitabulum N	184.17	tabellis pro chartis S.	234.11. F.P.	Tappate F	215.19
sulimbrum V	18.48	419.19		Tappete ex Græco F. P	461.
susa lūd.	1185.8	Taberna N	784.40	14	
suspectum habere N	710.47	Tabernæ lūd.	1194.13	Taprobana insula lūd.	1175.13
suspectus à suspicor F.P.	459.19. F	Tabernacula dicuntur F.P.	460.	Tapula lex conuualis S.	235
191.49		12		24	
suspensus N	670.51. & 701.17	Tabernacula & hospitia ponere N		Tapulla F.P.	461.16
suspicati V.G.	1129.1	714.56. lūd. 1201.10		Taracum lūd.	1297.54
suspica V.G.	1131.41	Tabes S	233.51. F.P. 460.4	Tarditas N	611.39
suspiciere, sursum adspicere N	710	Tablinum F. 220.11. F.P.	460.16	Tarditudo N	186.15
42		Tabificabile N	585.54	Tardus, piger N	714.49
suspiciens V.G.	1166.2	Tabernacula F	120.3	Tarentum lūd.	1187.46
suspicio V	41. 14	Tabula testamenti quid? lūd.	919.6	Taristra lūd.	911.10
suspiciosus N	179.55. V.G. 1131.41	lūd. 1296.6		Tarmes genus vermiculi F.P.	461.
susprium lūd.	918.4	Tabularij qui vocantur lūd.	919.10	11	
suspicio N	686.3	Tabulata lūd.	1195.45	tarmus lūd.	1117.11
sūlque déque F. 179.46. F.P.	459.	Tabus V.G.	1170.40	Tarpeiz effigies S. 135.16. F.P.	461
25		Tacere N	745.1. V.G. 1131.8	12	
sustinere N	708.18	Taciturnus F.P.	460.26. Tacitus V.	Tarpeium V	911
sustineri V.G.	1151.40	G. 1161.17		Tarquiniij	1416.31
sustulu, sursum tulit N	713.15	Tactus N	612.17. lūd. 1091.40	Tarquinia scalæ Ver. 115.42. S. 235.14	
sutela PL	801.12	Tadulum S	114.57 F.P. 460.28	F.P. 461.43	
sutela F	191.48. F.P. 459.19	Tænia F.P.	460.13	Tarraconensis provincia lūd.	1171.
sutores lūd.	1110.11	Tænia Ver.	115.14. S. 214.50	13	
sutrinæ N	579.41	Tæton F.P.	460.42	Tarsus Ciliciz lūd.	1187.48
sutrium F	192.11	Tagax furunculus S	234.1	Tartara N	611.44
sycophanta F.P.	459.41. V.G. 1180	Tagax F.P.	460.41	Tartarino V. 1138. Ver. 115.44 F.P.	
17		Taget S	234.7 F.P. 460.11	461.49	
sycophanta F	186.59	Tagit F	210.5 F.P. 460.14	Tartarus lūd.	1181.51
Sylla	1432.36	Tagus lūd.	1118.11	Tatiani lūd.	1011.13
syllaba lūd.	819.15	Talares calcei, focci lūd.	1110.51	Tatienſes V	11.31
Συλλα	1419.50	Talaris tunica lūd.	1199.11	Tatium occisum S.	234.19
syllēpis lūd.	845.51	Talassio quid F	115.41. F.P. 461.2	Tatius oculus F.P.	461.50
sylogismorum genera lūd.	861.17	Talex, scissiones lignorum N.	717.	Tauræ quid F.	216.5
sylogismus lūd.	861.2	10		Tauræ vaccæ sterilæ F.P.	461.
stylus lūd.	1141.17	Talentum lūd.	1111.47	56	
stylus lūd.	1110.44	Talentorum non vnum genus S.		Tauri F.P. 467.1. lūd. 1140.51. 1433.	
symbolum lūd.	974.10	114.11. F.P. 461.16		60	
symphonia lūd.	896.58	Tali N	612.11	aurij ludæ	211.19
symphonia vulgò lignum cauum		Talia F.P.	461.11	Taurij F.P.	467.1
lūd.	900.11	Talio Ver. 115.17. F.P. 461.15. lūd.		Taurium 21 F.P.	461.14
symphyton lūd.	1157.47	911.40		Taurorum specie simulachra for-	
symplosma lūd.	970.51	Talionis mentio S	115.10	minum F.P.	461.16
synagoga lūd.	1008.44	Talipedare S	234.12. F.P. 461.18	Taurus lūd.	911.47. & 1111.13
synalophe lūd.	845.4	Tallus	1409.7	Tautologia lūd.	844.6
synanche lūd.	916.7	Talpa lūd.	110.53	taxat verbum F	219.11
syncerastum V	14.7	Talus S. 234.11 F.P. 461.33. lūd. 1098.		taxatio F	219.15
syncetum N	679.18	18		Taxat verbum F.P.	461.18
syncope lūd.	844.52	T. plia insula lūd.	1177.59	Taxes lūd.	1114.35
synxrefus lūd.	872.19	Tam petie quàm extrema faba S		Taxim N	181.13
synecdoche lūd.	848.45	231.21. F.P. 461.57		Taxus lūd.	1147.43
syngrapha N	611.10	Tama S	234.47	Tedastacita V.G.	1159.40
syngraphæ V.G.	1163.51. & 113.19	Tamen N	715.59	Tegere N.	612.10. & 719.10
synochitide	1121.9	Tamta via syluestris F.P.	462.5	Tegetes N	717.16
synodus vnde? lūd. 963.14. Chalce-		Taminia Ver.	115.42. S. 114.9	Tegillum F.P.	461.19. & 181.
donensis lūd. 963.17. Ephesina lūd.		Tamne, eousque F.P.	461.11	28	
97. 11. quinquaginta patrum lūd.		Tandem N	711.13	Tegit N	715.13
963.1		Tangere, contingere N 485.4 fe-		Tegmen lūd.	1158.15
synonyma lūd.	814.11	sire, commouere N 484.4. con-		Tegulæ lūd. 1100.44. & 1191.45. &	
synonymia lūd. 868.57. V.G. 1111.52		tingere N 484.10. inspicere N		1197.8	
synthesis lūd.	849.31	484.11 circumuenire N 484.		Tela N. 716.44. S. 216.16. F. P. 461.	
Syri lūd.	1032.8 lūd. 1011.56	56		41	
Syria lūd.	1163.16	Tanis metropolis Aegypti lūd. 1187.		Telaria lūd.	1105.54
syrius lapis lūd.	1151.50	12		Tellus V.G.	1170.51
Syrtices lūd.	1111.49	Tamne S	214.17	Telos insula lūd.	1171.13
syssole lūd.	844.56	Tantus lūd.	840.1	Telum lūd. 916.14. & 1170.42. & 1101	
Syrus à Græco magis N	108.19	Tantus rex Scytharum lūd. 1157.		15	
T		13		Temerare F.P.	461.48
T. leinum lūd.	11.4.11	Tapete N	790.31	Temerarius metoendus N. 717.11	
T. laures & Astane V.	11.45	Tapeta lūd.	1104.16	V.G. 1119.11	

I N D E X.

temeritas V.G	1179.14	Termes ramus directus F.P	464.48	Tetanus lfid.	916.11
temeriter N	774.18	Termetum pro deummento F.P		Tetinerit N	584.60
temeritudo N	586.60	464.4		Tetini pro tenui F.P	465.19
temeritus N	585.14	Terminalia V	31.31	Tetridos lfid.	911.46
temete N	586.3	Termini V	6.40 11103.57	Tetragrammaton lfid.	919.4
temetum S 135. 54 F.P	463.50 & 51	Termino sacrificabant F.P	464.10	Tetraptora lfid.	815.49
temo V	11.6 & 11.10	Terminus F.P	464.54	Tetrarcha qui sunt lfid.	1047.35
temperantia lfid. 873.10 V.G	1149.45	Termites lfid.	1117.5	Tetret N	584.57
temperate dicere lfid.	866.31	Termos	1117.17	Tetrica N	586.48
temperatio, temperies V.G	1149.46	Termonem terminum dixit. F.P	464.59	Tetricudo N	585.60
temperatura N	181.16	Terminus dies S	111.44 F.P 465.5	Tetrum, vitabile N	716.21
tempestas V	51.10	Terra lfid.	1169.31 V.G 1170.31	Tetula N	585.6
tempesta F.P	464.1	Terra Samia lfid.	1107.31	Tetta V	11.31
tempestus N 484.10 & 484.12 lfid.	1149.16	Terracora	1190.4	Textus N	611.31
tempestiva V	31.14	Terra V	6.3	Thalamus lfid.	1195.5
templa & telca V	48.37	Terra motus lfid.	1160.19	Thalex S	114.19 F.P 465.39
templi partes quatuor V	47.40	Terra hiatus lfid.	1160.37	Thamar lfid.	991.32
templum V	47.16	Terribilis V.G	1170.19	Thanatos insula lfid.	1174.21
templum unde dictum V	47.36	Terricula N	611.39	Thara lfid.	992.47
F.P 464.4 N 749.31 V.G 1130.47	& 1161.19	Territorium V	5.16 lfid. 1174.3	Theatrum lfid.	1191.16 & 1179.11
tempora V 99.11 lfid. 831.7 & 1091.18		Tertius V	80.41	Thebae Aegyptiae lfid.	1187.38
tempora anni lfid.	941.55	Terror V.G	1170.57	Thebae Beoz lfid.	1188.30
temporis prolixitas N	675.50	Terra pro terra N	585.31	Thebaicus lapis lfid. 1114.8 & 1111.14	
tempus V	31.14 lfid. 876.43	Terna causa ineptitrix lfid. 1066.41		Thebas lfid.	1186.60
temulchus, temerarius V.G	1154.36	Tertia linguae varietas Dorica lfid. 1031.34		Theca lfid.	1171.45
temulenta dicta a temere N	486.11	Tertia Sibylla Delphica lfid. 1019.38		Themelici lfid.	1180.16
tenax N	676.5	Tertij ordines Senatorum clarissimi lfid.	1010.19	Themis dea F.P	465.18
tenacia est perseverantia N	484.14	Tertium tepus sub gratia lfid. 966.46		Thesax V.G	1164.10
tenebrae lfid.	939.57 & 1147.31	Tertium diluvium lfid.	1160.1	Theodosiani lfid.	10.11
tenebriones N	491.56	Tertium genus oppositorum lfid. 886.3		Theologi id est qui Physici N. 1017.30	
tenedos lfid.	1176.41	Tertius modus lfid.	878.41	Theologi unde dicti lfid.	1017.31
tenere N	714.56	Tertius modus lfid.	880.19	Theriacae medicamentum lfid.	911.18
tenere N	691.12 & 703.12	Tertius modus lfid.	879.14	Theristrum lfid.	1101.48
tenerritas N	762.49	Tertius modus lfid.	879.45	Therma lfid.	1194.6
tenerrum gracile N	715.11	Tertius mixtus dicendi character lfid.	1019.21	Thesaurus N	741.4 lfid. 1115.33
tenet N	715.41	Tertius agiographorum lfid. 951.13		Thos lfid.	864.45 & 897.19
tenia lfid.	1107.15	Tertius dignus impudicus lfid. 1095.31		Thessali lfid.	1040.18
tenise fortium Dea F.P	464.7	Tertullianus lfid.	1014.40	Thellaha lfid.	1168.15 & 1169.1
tenia vehiculum argenteum F.P	464.9	Tervucius V	117.49	Thessalonica lfid.	1183.44
tenie N	187.1	Telca V	48.11. loca F. 118.31	Thetica vel pollellua nomina lfid. 814.44	
tenare est exercei N	716.11	Telca lora angustio delignata F.P	465.10	Thiassia F.P	465.11
tenipellium Ver. 115.47 S 115.11 genus calciamenti F.P	464.17	Telca lfid.	1101.31	Thobias lfid.	91.13
tenorium lfid.	1201.35	Tellera lfid.	1100.15	Thorum genus & lfid. F.P	465.10
tenu, vehemens N	715.16	Tellera lfid.	1191.15	Thola lfid.	994.18
tenu laqueus dictus est N	486.44	Tellera lfid.	1125.10 & 1181.44	Thomas lfid.	1001.18
tenu significat finem F.P	464.17	Tella N	61.30 lfid. 1129.16	Thomices unde dicti F. 118.11 F.P	465.16
terebintus lfid.	1148.14	Testamentum lfid. 918.51 & 8 iuris civilis lfid. 919.11 iuris praxoris lfid. 919.11		Thorax lfid.	1096.3
terebra lfid.	1197.50	Testamentum signare lfid.	910.16	Thracet lfid.	1017.10 & 1037.57
teredone, vermes lignorum lfid.	1127.3	Testatim N	585.17	Thraciz omen unde lfid.	1167.58
terres nomen S	235.13	Testes lfid. 918.38 & 1003.35. antiquitus superflues lfid.	1173.37	Thracius lapis lfid.	1111.41
terreni	1417.1	Testuatum V	19.19	Thracet gladiatores F.P	465.48
terentum locus F.P	464.19	Testudinis quid sunt N	115.49	Threnos quid lfid.	8.46
teret rotundum F.P	464.39	Testuda V 11.9 & 16 lfid. 1111.51 & 1100.9 & 1171.38 & 1171.34 & 16		Threnum lfid.	971.7
teret quid lfid.	119.17	Testiculari F.P	465.16	Throni lfid.	989.37 & 990.2
terentines F.P	464.42	Testiculi lfid.	1098.21	Thronus lfid.	1111.14
terginetari N	506.31	Testimonium 884.9. ex dicitur factisq. maioris lfid. 884.13 ex naturae auctoritate lfid. 884.11 ex persona lfid. ibidem ex temporibus lfid. 884.14 ex temporibus auctoritate lfid. 884.11 ex tormentis lfid. 884.14		Thurinus	1419.33
tergoria, dicuntur curia N	716.17	Testis lfid. 1173.39 condicione lfid. 1171.41 natura lfid. 1173.43. vita lfid. 1173.44		Thus lfid.	1150.31
tergum N 611. 12 scutum 717.1 & 741.49 lfid. 1097.31 Tergus V.G	1161.8 V 19.51			Thyle insula lfid.	1174.16
teriones V	5.19			Thymbraus Apollo F. 118.50 F.P	465.11
termenarium V	6.38			Thymama lfid.	911.41

INDEX.

Tibicen If.	338.74	483. 40. ostendere, erigere N.	483. 40.	tragladite, gens Aethiopum Ifidor.	1044.50
Tiblicines V. 42. 14. F. 216. 51. F. P. 465	60	483. 46. pati, sustinere N. 484. 4.	transire N. 483. 44	tragardi qui dicti Ifidor. 1018. 36. &	1180. 1
Tibini à tibiis N	510. 59	tolutim quasi volutim N	485. 18	tragus, genus conchæ F. P.	468. 31
Tibris If.	318. 14	tolus If.	1196. 16	tragifzum Cal If.	1108. 31
Tiburtinus lapis If.	1191. 7	tomentum If.	1104. 46	tragula V	10. 35
Ticinus N	718. 16	tomi If.	958. 18	tragula genus reli F. P.	458. 30. N.
Tifata liceta F. P.	466. 1	tonescit N	586. 15	707. 38. V. G. 1176. 55	
Tigillum S. 236. 33. F. P. 466. 5. If 1191	48	tongere nosse est F. P.	466. 51	tragum If.	1188. 48
Tigna If.	1196. 55	tonimus N	510. 56	trahere N. 719. 46. per terram duce-	re N
Tignarius If.	1196. 42	tonitrus N	912. 14	714. 40	
Tignum S	236. 11. F. P. 466. 6	tonitruum If.	1146. 17	traiectus If.	1186. 30
Tigris V. 18. 14. If. 1116. 48. & 1156. 37		tonra F. P.	466. 60. F. 118. 51	tramites If.	1106. 16
Tivoli If.	1121. 46	consilia Ver. 115. 51. F. 118. 46. palus	delatus F. P. 467. 9. If. 1187. 19	trama V	10. 11. If. 1106. 19
Timallor If.	1119. 41	tonsus pro tonsura N	585. 41	tramoserica vestis Ifid.	1199. 50
Timere N. 716. 1. V. G. 1151. 59. & 1160	18	tonus If.	897. 11. & 1199. 19	transalpina Ifid.	1170. 56
Timor N. 613. 1. & 714. 11. V. G. 1131. 31.	& 1144. 38. & 1155. 31. & 1160. 16. &	topazion If.	1115. 46	transcribere V. P.	1146. 55
1170. 41		tophus lapis If.	1191. 9	transenna N	586. 18 Ifid. 1166. 31
Timum If.	1119. 44. & 1153. 57	topica If.	881. 50	transferre N	683. 8
Tina N	791. 11	topporavit N	587. 15	transfuga V. G.	1119. 13
Tinctura If.	1105. 16	topper quid F	216. 11	transgressus N	718. 40
Tinea, vermis vestimentorum If.	1117. 8	topper significat cito F. P.	467. 20	transigere V. G.	1191. 39
tinia, vasa vinaria F. P.	466. 10	total & totalium N	489. 7	transmittere N	717. 6
tingis, ciuitas If.	1190. 35	torale V	28. 1	translatio Ifid.	860. 9
tingitania If.	1171. 16	toralia If.	1104. 27	transstra F. P.	468. 31. Ifid. 1186. 60
tinus If.	1104. 23	torcular If.	1128. 38	transuersus V	51. 48
tintinnabula N	501. 45	torculum N	509. 49	trapedum Ifid.	1105. 21
tintinnabulum If.	500. 10	torpedo If.	1110. 11	trapeses V	11. 46
tintinnare S	1136. 2	torquatus	1431. 41	tres V. G.	1133. 16
tintinnare N	501. 4	torques N	611. 41	tremere, commoueri N	717. 60
tiphus If.	1160. 21	tormentum If.	1188. 14	tremis Ifid.	1191. 18
tippula animal N. 586. 10 F. P. 466.	11	tormmes N	501. 7	tremo V	57. 42
tiro pro ignato N	586. 17	torpor N	611. 10	trepidare, metuere N. 484. 34. festi-	nate N. 484. 39. & 684. 37. V. G.
triones qui dicuntur If.	1048. 9	torquere, inflectere N. 717. 40. V. G.	1158. 12	1129. 17	
titanz, populi in Græcia If.	1045. 16	torques If.	1107. 51 & 53	trepidatio V. G.	1119. 8 & 15
titanes vnde dicti If.	1045. 19	torres torrens V. G.	1179. 11	trapa, vertit F. P.	468. 35
titha If.	1148. 4	torrens participialiter F	216. 54	tres ob causas ducitur vxor Ifidor.	1066. 45
titienfis tribus F. P.	466. 35	torrens vnu Rumin. genus If. 1155. 18		tres locietates Ifid.	1194. 6
titimallum If.	1158. 51	torris N	491. 11	tres hypostases Ifid.	988. 17
titij	1435. 17	torror pro torquor N	587. 24	treffis V	18. 18
titinnite F. P.	466. 18	torrum pro tormentum N.	585. 40	tria Ifid.	987. 46
titio N	587. 31	torrens participium F. P.	467. 45	tria militæ genera Ifid.	1049. 26
Titrus If.	1116. 3	torrere F. P.	467. 56. N. 718. 12	tria genera mortis Ifid.	1105. 7
tituillitium F. P. 466. 14. PL. 804. 1		torreri à torro F	217. 16	tria genera visionum Ifid.	100. 29
titubare N	587. 18	torridare N	491. 11	tribachus Ifid.	830. 14
tituli milites appellantur F. P. 466.	28	torris Ifid.	1141. 49	tribula Ifid.	1125. 15
Titur	1199. 1407. 30	torridum F. P.	468. 10	tribula N	611. 16
Tmesis If.	849. 30	torta panis If.	1113. 58	tribunal Ifid.	1197. 19
Todi quid F	216. 8. F. P. 466. 31	ortum V. G.	1170. 55 & 1145. 11	tribuni F. 215. 48. Ifidor. 1051. 22. &	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30
toga V. 10. 17. N. 481. 30 & 789. 57.	V. G. 1164. 3	toruinus V	28. 4	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
toga picta. f. 1102. 14. If. 1102. 1. & 9		toruitas F. P. 468. 4. à ferocia F. 217	17	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
togatarum duplex genus F.	215. 58	toruiter N	775. 9	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
tolanno F. 119. 1. genus machine	F. P. 466. 49	torum F	217. 6	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
tongere F	1118. 17	totus If.	1111	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
tolerate F. P.	466. 41	tota Græca nomina If.	824. 13	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
tolerates If.	1042. 27	tota Latina nomina If.	824. 15	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
toles F	119. 8	totum N	714. 59	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
teles & tulle quid If. 1094. 41. &	41	toxicum quid F.	217. 65	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
toles tumor in fanchus F. P. 466. 42		toxicum dicitur ceruar F. P. 468. 17		1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
collere N. 708. 6 & 721. 39. V. G. 1136		traharix If.	1186. 39	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
1. differre N. 484. 2. eleuare 483.		trabes If.	1102. 25	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
48. inferre N. 483. 46. mittere 483.		trabes V	1116. 11. 1196. 51 & 55	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
41. occidere N. 483. 59. occidi N.		trabica nauls F. P.	468. 23	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		trabs proprie dicitur F. P. 468. 25. N.	585. 15	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		trachari appellantur F. P.	468. 26	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		tractatus If.	958. 17. & 11	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		traction N	585. 30	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		tractus N	611. 11	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
		traducere If.	1141. 1	1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	
				1047. 44. & 1125. 41. xratij V. 30	

INDEX.

trifolium lfid. 1158.19
trifurcatus lfid. 1104.11
trigz lfid. 1178.4
trigenti, triceni V.G. 1151.17
triginta vnde lfid. 1187.17
trigonalia pila lfid. 1184.16
trimese, triticum lfid. 1117.15
trilicis vestis lfid. 1100.18
triones V. 1115. lfid. 110.12
trinepos lfid. 1055.53
trinitas lfid. 987.17
trio, quid vocatur lfid. 1111.59
tripartitus epichematis Syllogis-
mus lfid. 863.2
tripedes lfid. 1110.18
tripertita controuersia lfid. 861.3
tripodes lfid. 1111.17
tripolitana provincia lfid. 1172.1
tripota lfid. 815.47
tripudium s. 1115.46
triremes lfid. 1186.11
triste N. 425. & 714.10
triste est mortuum aut infestum N.
425.17
tristis, iratus N. 714.11
tristis, truculentus V.G. 1158.19
tristitia pro tristitia N. 987.11
tristiles lfid. 1118.37
tristulum fulgur F. 1115.16
tristulam F.P. 479.1
tristulus lfid. 1054.11
tritonis minesua F.P. 469.4
triarj V. 116.18
trichetiz lfid. 1015.11
triticum vnde dictum lfid. 1117.12
tritura V. 6.38
tritia V. 41.58. quid? lfid. 1018.10
tritia lfid. 1106.13
triumphales coronz E.P. 469.6
triumphare V. 41.10
triumphus lfid. 1166.53
triuolem V. 6.39
trochus lfid. 830.4
trochus lfid. 1187.10
trochiscos lfid. 911.37
trochus lfid. 1187.17. & 19
troia V.G. 1178.46
troiarj vnde nuncupati lfid. 1040
11
troianorum gens antea Dardana
lfid. 1040.7
tromentina tribus F.P. 469.14
tropz significatio N. 514.7
tropz N. 514.9
tropheum lfid. 1166.48
tropos lfid. 847.10
trossuli equites dicti F.P. 469.15
trossuli dicti N. 510.10
troz V. 11.1
truculentus n. 701.11
trudes lfid. 1178.1
trudus n. 491.17
trullo n. 491.18. V. 10.60
trulla lfid. 1196.17
trullum V. 11.4
trullum N. 791.17
truncem quid? lfid. 1095.59. & 1142.1
truo aut onocrotalus F.P. 469.18
trunus N. 116.12. lfid. 1130.11
stux solusloquens n. 425. 41. &
704.10
tryga antiqui vicius F.P. 469.12
trygam N. 1187.18

tuba lfid. 1197.18. & 11.68.11. & 17
tuba V. 10.47
tubantes lfid. 1041.18
tubera lfid. 1161.4
tubicines V. 16.58. N. 511.49. F.P. 469
21
tubilustria dies appellabant F.P.
469.16. F. 116.12
tubilustrum V. 33.9
tubraci lfid. 1100.49
tuburei lfid. 1105.48
tuburciom N. 585.48
tuceta s. l. 805.31
tuci, hispania cumuli lfid. 1119.11
tudiculate N. 1185.13
tudicani 1419.47
tudicantes F. 116.14. F.P. 469.18
tudites mallei F. 116.10. mallei &
tundendo F.P. 466.41
tucos s. V. 42.15
tueri V. 48.14. seruare N. 716.49
tuguria & tecto F. 117
tugurium lfid. 1101.15
tullianum quod dicitur F.P. 469
60
tullianus s. 119.10
tullij s. 116.14. 1415.10
tullus 1407.74. 1411.45
tumulti n. 759.17
tumultuatio, quid dicitur lfid. 1049.39
tumultus n. 716.17
tumultuarij milites s. 118.11
tumultus Ver. 115.11. lfid. 1165.147
tumulus s. 118.10. lfid. 1101.57
tunica V. 10.17. n. 707.1. lfid. 1196.
18. palma s. 111.54. vide Tala-
ria, pectoralis, Manicaria.
tunicare n. 587.18
turgri lfid. 1041.17
tuor s. 117.46
tuor, video F.P. 469.49
turdani, qui s. 117.10
turba V.G. 1119.1
turba & turba n. 779.18
turbellz, quid? 117.11
turbellz s. 117.11
turbidum vinum lfid. 1116.19
turbiscus lfid. 1142.46
turbo lfid. 1149.13. V.G. 1178.41
turdela lfid. 1119.41
turdus n. 613.33
turdus lfid. 1119.40
turdus V. 114.1
turma V. 16.51. F. 117.11. s. 117.48. 11
turma V.G. 1167.46
turnas 1409.11
turpari n. 1186.38
turpatur V.G. 1119.15
turpe, indecorum n. 717.16. & 718
60 V.G. 1140.11
turpedo V. 14.16
turrenti Etrusci Ver. 115.54
turthenis Etrusci appellati F.P.
470.18
turtur lfid. 1118.11
turres V. 114.9. lfid. 1191.16
turunda n. 1196.18
tus lfid. 1150.43
tuscenicum V. 116.59
tusci vnde dicti s. 118.4
tusci & tusco F.P. 470.12
tusci, italici gentis lfid. 1041.57

tuscia pars Italia lfid. 1170.19. & 14
tusculanus lapis lfid. 1113.6
tusculum F. 1113.7
tusculus vicus s. s. 470.49
tussis lfid. 918.14
tustum F. 1117.53
tutanius deus n. 1110.40
tutani N. 711.17
tute V.G. 1172.16
tutillina dea n. 1110.45
tutulati V.G. 111.11
tutuli s. 1105.15
tutulum quid? s. 117. 14. s. 117. 470.
11
tutum frequenter F.P. 471.4
tyberia lfid. 1186.47
tympanum lfid. 899.11
typhi quid sunt? lfid. 1117.46
tyranni, qui dicuntur lfid. 1047.7
tyria maria, proverbium s. 117.13
F.P. 471.5
tyrij, & tyria virbe nuncupati lfid.
1043.51
tyrhenia vnde lfid. 1170.13
tyrhenus sinus lfid. 1111.5
tyrus lfid. 1160.14
tyrus lfid. 1160.14

V
Vacca lfid. 1111.8
vacoci, qui fuerunt. lfid. 1043.14
vaccaria Vca. 1115.56. s. 117.19. F.P.
471.20
vacillare N. 101.17
vada lfid. 1154.19
vadatus s. 1106.41
vadem, sponsorem significat s. s.
471.11
vades ne darent V. 41.8
vadum N. 614.19
vadium N. 491.16
vagas pro vagatis N. 747.32
vagina lfid. 1171.13
vagos pro vagitu s. 1114.4. F.P. 471.
11
vagos dictum pro vagitus N. 118.17
vagularo s. 118.9
vagulario F.P. 471.18
vacia V.G. 1178.16
valde N. 697.60. & 676.18
valentia N. 1189.41
valentiniani lfid. 1111.11
valere N. 701.41
valerij 1416.17. 1416.19
valerius 1410.18
valgi s. 1171.41. & 11
valgia s. 1105.12
valgum N. 497.8
validus V.G. 1154.40
valles lfid. 1181.12
valli fustes lfid. 1101.4
valuz lfid. 1199.13
valuz V.G. 1166.55
vallum V. 1119.10. & 1101.12
valli V.G. 1171.14
valuoli fabz s. 118.7. s. 117. 471.
11
vanani N. 1188.1
vandali lfid. 1041.19
vani qui dicuntur V.G. 1178.16
vankudo N. 1188.12
vannat N. 491.12
vannere N. 491.12
vannum, leue n. 1119.19. V.G. 1156.12
& 14

INDEX.

vapor N 718.15
 vanus V.G. 1171.12
 vapula papiria S. 197. 41.F.P. 471.2
 vari N 497.31
 variantia N 518.16
 varij 415.48
 vari quadi lfid. 1041.17
 varius N 681.38
 varius color lfid. 1114.41
 varus, varia 1440.48
 vas V 41.3.N 757.4.lfid. 1117.41. V.
 G. 1176.38
 vas fictile lfid. 1117.46
 vascones lfid. 1041.17
 vasculum lfid. 1117.41
 vastescant N 518.14
 vastitas, vastatio N 718.48
 vastitudo & vastitudo N 518.44
 vastum pro magnum F.P. 471.17.N
 717.31
 vates 51.36. lfid. 1004. 51. & 1018.
 17
 vaticanus collis F.P. 471.15
 vaticinari V 38.32
 vaticinij 1426.40
 vaticinij & vaticinij N 497.4
 vaticinij unde dicta lfid. 1096.17
 vbi Analogia V 101.10
 vduv 8.21
 vecors S. 117.41.F.P. 471.40
 vecors lfid. 917.11. & 1114.5
 vesticularia vita F.P. 471.41
 vesticigal S 117.1.F.P. 471.41
 vesticigalia lfid. 1115.47
 vestis N 614.30
 vegere portare F.P. 471.18
 veget N 187.45
 vegetum N 718.35. vicens V.G. 1138
 41. & 44
 vegrande S 117.38.F.P. 471.48.N
 188.15
 vehemens N 707.4
 vehementia V.G. 1131.2
 vehiculum V 21.48
 veia. Plaustrum dicebatur F.P. 471
 39
 veientana lfid. 1119.14
 vela lfid. 1187.44
 velabrum V 9.51. & 16.15
 velare, operire N 718.19
 velari appellabantur vestiti F.P.
 473.11
 velatram facere V 9.51
 velenensis vestis lfid. 1100.8
 veles N 797.1
 velix V 11.24
 velinia, & nymphae Commotiz V
 13.51
 velitatio F.P. 433.19
 velites genus militum lfid. 1048.41
 velitudo pugna lfid. 1181.51
 velle N 696.48
 vellera V 11.27
 vellitum & saluatum N 190.24
 vellus lfid. 1104.48
 volocitas N 714.3.V.G. 1179.26. &
 1111.Y
 vell lfid. 1104.40
 venx V.G. 1178.33. lfid. 1099.11
 venabula lfid. 1170.5
 venabulum N 798.50
 venalij N 190.55
 venatus N 615.55

venditatio N 591.19
 venditio lfid. 910.19
 venditiones S 1.8.48.F.P. 471.12
 venenum N 679.55. lfid. 1115.13. &
 1116.47
 venenari verbum compositum F.P.
 473.45
 venerata pro veneranda N 190
 98
 venerix quid? lfid. 1138.44
 veneris crinis lfid. 1119.19
 venerum quid lfid. 1119.18
 venibo, pro veniam N 770.41
 venilia V 14.1
 venire, imminere N 710.16
 venire V.G. 1147.34
 vennonij 1435.51
 venox 1435.59
 venox N 187.57
 venabant S 118.41.F.P. 471.17
 venter lfid. 1109.54. V.G. 1131.10. &
 1171.9
 ventilabrum V 11.40
 ventorum proprietates N 111.28
 ventorum quatuor principales spi-
 ritus lfid. 1148.18
 ventum gaudeo 14.3
 ventus, hauius N 717.42. lfid. 1148.11
 venus V 11.24. aegyptij vocatur.
 lfid. 1019.46. & 1019.44
 venustas N 719.13.V.G. 1140.35. lfid.
 1191.52.V.G. 1154.9
 ver V 11.9. nouum lfid. 941.4
 princeps lfid. 941.5
 sacrum F.P. 473.31.N 778.41
 verata pila dicuntur F.P. 474.17
 veratum quid dicitur lfid. 11.6
 11
 veratrum lfid. 1154.41
 verba V 5.14
 verba declinata V 16.31
 verbalia nomina lfid. 814.54
 verba lfid. 1137.17
 verbera quid lfid. 955.11
 verberare N 508.10
 verberitare F.P. 471.18
 verberationes N 499.1
 ver ortu datur lfid. 942.16
 verbis effere N 674.11
 verborum genera lfid. 819.49
 verborum species lfid. 816.56
 verbum 66.30. & 105.45. lfid. 878.3
 & 958.12. & 981.47
 verecundantur N 714.46
 verecundari N 1914
 verecundia V.G. 1155.17
 verecunditer N 776.3
 verecundum N 587.53
 veredi quid dicuntur lfid. 1115.15
 veredi. antiqui dixerunt F.P. 473
 40
 verennes lfid. 1125.26
 veror V.G. 118.30
 veteri V.G. 1155.29
 veterum, quid & cuius? lfid. 1098
 18
 vergere V.G. 1167.5
 vergilix quid? lfid. 910.44.F.P. 473
 41
 veritas V.G. 1155.44. lfid. 981.49
 vermes carniui lfid. 1117.15
 vermiculatus N 590.49
 vermina S 118.19.F.P. 473.46

verminari N 101.41
 vermis lfid. 984. 15. & 1136.20. &
 1137.28
 vernx S 117.14.F.P. 471.49.N 407
 29
 vernaliter N 597.15
 vernifera F.P. 474.4
 vertere, trahere N 710.18
 verres lfid. 1111.38
 veruca quid? N. 590.44
 verruca lfid. 919.44
 verrucaria lfid. 1155.60
 verrucosus 1440.48
 versa lfid. 855.48
 versat, agitat N 719.38
 versipelles N 504.28
 versuram facere F.P. 474.5
 versuti dicuntur 474.10
 versutiloquax N 591.4
 versus lfid. 961.41. & 851.58
 versutus N 619.47
 vertere, conuerti N 719.13
 vertex lfid. 904.31
 verticillz S 117.11.F.P. 474.11
 verticillz lfid. 1097.9
 vertigo lfid. 917.17
 veruex N 591.11. lfid. 1111.23
 verum V.G. 1114.15
 verucent N 589.11
 veruani F.P. 474.14
 verus accusator V.G. 1161.35
 veruina F.L. 804.5
 verura S. 1152.22
 verutum N 798.19
 veterascere N 710.18
 veteratores callidi dicti F.P. 474
 41
 veteres comici lfid. 1018.31
 veterina animalia N 489.60
 veterina bestia F.P. 474.48
 veterinosus dicitur F.P. 474.51
 vetus V.G. 1118
 vetustas N 582.40
 vetustiscere N 710.18
 veterascere V.G. 1141.37
 vesci, edere N 717.55. videre 718
 16
 vesculi, male curati F.P. 474.19
 vescum N 589.51
 vescus, fastidiosus F.P. 474.23
 vesica lfid. 1101.10
 vespx & vespiliones dicuntur F.P.
 474.23
 vesper lfid. 919.54
 vespx lfid. 1140.40
 vespera N 614.45
 vesperus lfid. 911.10
 vesperna V.G. 1171.51. F.P. 474
 34
 vespertilio N 109.18. lfid. 1136.11
 vespertinum officium lfid. 969.55
 vesperugo V. 31.40. & 51.13.F.P. 474
 35
 vespicet, fructa densa F.P. 474.37
 vespillb 1416.28
 vespiliones P. 1. 801.12
 vesta V. 1417. lfid. 1018.11. ignis 1018
 56. virgo 1048. 59. & tellus & ma-
 ter magna 1018.14
 vestibula N 511.55
 vestibulum lfid. 1198.55
 vesticeps puer F.P. 474.39
 vestigior V. 17.17.V.G. 1177.5
 vestigi

INDEX

vestigia lf.	1106.19	vigiliae N	614.16. V.G. 1166.16	44. publica lf.	995. 18. pelusua lf.
vestigia Dei lf.	980.19	vigilia nocturna lf.	1048.41	933.15	
vestigium N.	745. 16. pedum im-	viginti quid dictum lf.	887.16	viscarago lf.	1158.30
prelio N	710.11	vigintiquaque penna S. 116. 18. F.P.		viscera quid sunt lf.	1099.17
vestimentum lf.	1198.18	471.16		visceratum N	188.1
vestis generaliter dicitur F.P.	474	vigor V.C	1130.60	viscum N	738.19
41		vilant N	189.18	viscus lf.	1098.16
vestis, vide Dalmatica, Russata, La-		villa lf.	1101.45	viscus pro viscere N	188.19
culata: Iacynthina, Bombicina,		villae V	7.35	viscenda vigilans Peruligium v.	
Serica, Holoferica, Tramoferica,		villicari N	189.21	41.59	
Holoporphyræ, Byssina, Fibrina		villicus proprie quid lf.	1092.19	viscere, videte v.G	1159.7
Masticina, Linostema, Recta, Le-		vimen lf.	1148.11	visceratum v.G	111.18
uidentia, Pautensis, Cirrosa, Ve-		vinimalis porta & collis F. P.	471	visio lf.	1000.15
lenensis, Exotica, Polimita, Acu-		58.1.18.48		visum v.G	111.18
picta, Phrygia, Trilicis, Ralla, In-		vinula diem festum habebant F.P.		visus lf.	1091.22. v.G. 1171.18
tripola, Pannutia.		476.5		visus à viuando N	710.10
Vestispica V	48.15. N. 489.47	Vinalia rustica V	11.19	visus unde dicta lf.	1082.9
vestispici N	489.19	vinula verba V	5.46	vitabile N	704.53
vestitas lf.	1199.1	vinciam dicebant continentem		vitabile N	616.14
ve viciis prouerbiu S. 117. 27. F.P.		F.P. 476.7		vitabundus N	189.33
471.18		vincite V. 11.1. Superare N. 719.13		vitam cernere v	41.14
ve vobis apud antiquos F.P.	471.19	vincula lf.	914.51	vitare N	710.1. v.G. 1141.15
verax V.G	1161.17	vindemia V	7.10	vitare lf.	914.10. v. 11.19
vexillum F.P	474.16. lf. 1168.1	vindemiator V. 17.16. V.G. 1176.4		vitæ vmbra N	710.12
Vgni antea Hūni vocati lf.	1019.18	vindex S	118.50. F.P. 476.8	vitæ lf.	111.1. v. 11.19
via V. 4. 17. & 6. 45. lf. 1105. 10. uer		vindicat F.P	476.10	viticella lf.	1159.47
N. 710.17		vindicare mactatum descendere		viticella lf.	111.1. 1149.49
vix V	7. 14. lf. 1191.41	N. 719.44		vitilligo F.P	476.17
viatores S	117.8. F.P. 474.57	vindicat adsciscit N	719.19	vitis v	710.1. lf. 98.144
vibices quid N	190.19	vindicat S	118.51	vitis quid dicta lf.	1119.1
vibices plagæ F.P	471.11	vindicata vel vindicatio V.G.	1117	vitæ plantatio lf.	1119.1
vibij	1415.18	vineæ Ver. 115. 19 S. 118. 51. F.P. 476.		vitium N	711.9
vibrasse F.P	471.17	1.16		vitreum perenne n	711.19
vibrasse pili in narib. F.P	471.15	vineta L	7.48	vitrum lf.	111.1. 111.41
vibulanus	1410.48	vinolata vox lf.	897.38	vitta lf.	1110.10
vibis	1407.41	vinulus N	189.10	vitta lf.	1107.12
vicatim N	190.41	vinupum F	118.45	vitta lf.	1104.16. v. 11.19. 11.21
vici appellari incipiunt F.P.	471.10	vinum lf.	1115.44. V. 7.49	vitulans F.P	476.43
vicia quid dicta lf.	1138.51	vinulus dicitur F.P	19	vitulans v	111.1. 11.430.14
vicinia F.P	471.19. V.G. 1111.11	viocutus V	4.19	vituli	111.1. 11.41
vicinitas V.G	1111.11	viola lf.	1134.16	vitulus v. 17. 48. 11. 98. 11. vitula lf.	
vicissatim N	187.19	violata N	795.10	111.10	
vicissitas N	189.6	violatus N	695.12	vituperare n	1011.1
vicium V.G	1141.16. & 1152.46	vibulum V	43.1	vituperatio v. G	111.1. 11.49
vici N	716.14	vipera lf.	1112.31	vitacitas equorum lf.	111.1. 11.41
vicinia vicinitas V.G	1161.11	vir lf.	1103.51 & 1065.1	vitæ n	111.1. 11.41
victima F.P.	471.40. S. 116.19. V. 10.	Vir optimus	1412.17	vitæ & vitidus S. 118. 54. F.P. 476	
1115.31		viratum N	190.7	46	
victoria lf.	972.10. V.G. 1167.17	viratum lf.	1141.21	viuit Deus lf.	978.16
vicius V. 4. 17. F. 16. 11. Africa V. 16		virat N	190.12	vinum aligerum Budin. genus lf.	
15. Ciprius V. 16. 16. Scleratus V.		virga lf.	1142.15	111.57	
16. 19. Tuscus V. 1010		virga lf.	935.14	vinum pro vehementi n	111.1. 11.41
vicius unde dictus lf.	111.1. 11.41	virgindemia N	189.19	vitæ v. G	111.1. 11.41
victor N	778.17. V.G. 1148.11	virginex N	741.17	vitæ v. G	111.1. 11.41
victoria V. 11. 21. & 11. 30. lf. 1146.16		virginis signum lf.	911.4	vix cum labore N	710.1. 11.41
victrix venus V	11. 14	virgo lf.	1104.9	vicius v. G. 1140.9. lf. 110.19 N. 710	
victus N	741.14	virgula lf.	1114.18	1.44	
victurus N	190.19	virgultum V	1133.11. 11.41. 10	vulnus v. G	111.1. 11.41
victus N	616.1. lf. 1111. V.G. 1111.40	virarum N	189.49	virginosus V	111.1. 11.41
videns V.G	1116.9	viride spanum lf.	1142.43	virigo lf.	1109.11
vide res lf.	997.47	viridis flex lf.	1191.14	virginosus ager lf.	110.1. 11.41
video N	418	vitilix lf.	1108.14	vitro pro vitæ facto n	111.1. 11.41
videre N. 711.11 & 716.11. V.G. 1161.		viritanus ager F.P	476.11	vimes lf.	111.1. 11.41
42. & 1118		virium N	107.11. F.P. 476.14	vitæ lf.	1095.17
videtur, ostenditur N	699.11	vito pro virtute N	190.15	vitæ lf.	111.1. 11.41
vidua lf.	1066.5	vitæ N	494.11	vitæ lf.	111.1. 11.41
viduertas F.P	471.44	virtus V. 14. 7. lf. 981.19. fortitudo		vitæ lf.	111.1. 11.41
viere V. 11. 12. S. 118.17. vincite N.		N. 717.46		vitæ lf.	111.1. 11.41
191. 1. alligare F.P. 471.46		virtus unde nomen accepit lf. dot.		vitæ lf.	111.1. 11.41
vicius, languidus F.P	471.47	1103.11. & 1066.14		vitæ lf.	111.1. 11.41
vigens N	718.15	virtutes lf. 989.41. & 1175.1. V.G. 1170		vitæ lf.	111.1. 11.41
vigil vnde dictum S	116.10	18		vitæ lf.	111.1. 11.41
viget dictum à vi F.P.	471.49	via lf. 931. 14. eslet imperii N. 710		vitæ lf.	111.1. 11.41

INDEX

vlels suis lfd.	1196.12
vlysiopon lfd.	1190.13
viniblicus V	49.2. lfd. 1097.60
vinbo lfd.	1096. 2. & 1271.10
vinbones v.	10.17
vinbra v	14.11. lfd. 1147.60
vinbrez F.P.	476.51
vinbri lcalie genus lfd.	1041.19
vinboia lfd.	1170.11
vin V.G	1149.18
vinacanes V	11.1
vinia V.	11.10. lfd. 1141.15
vinciaria lex F.P	476.43
vinciaria vox lfd.	1140.41
vinciaria lex S.	118.17
vincinatum N	1191.9
vinia lfd.	1113.11
vinolatus noui positum N	1191.1
vinucentia lfd.	911.47
vinucentum N	714. 18. lfd. 911.51
vinucent V	14.19
vinula quid lfd.	1091.17
vinula lfd.	911.40
vinulari F.P	476.46
vinulus S. 111.19. F.P.	476.51. lfd.
vinu 1109.49	
vinuflus F.P	477.8
vinigenitus lfd.	981.47
vinigenius filius lfd.	981.11. & 1064
vinu 11	
vinuflus V.G	1114.18
vinuoca lfd.	876.8
vinuoc N	111.4
vinu lfd.	987.45
vinu in aperta passione lfd.	1001
vinu 114	
vinu vnde lfd.	1117.19
vinu in quo tantum posita loqui- tur lfd.	1012.47
vinuola V	67.10
vocabulum V.	911. V.G. 1119.15
vocare pro trahere N	1190.17
vocales lfd.	1111.10. & 11
vocatus lfd.	1111.19
vociferi suis S.	1111.19
vociferi suis F.P.	1117.19
vola V.G	1117.19
volligium F.P.	477.11. media pars
volam 718.11. lfd. 1111.16	
volam pro volam N	718.11
volare N	1114.19
volare animatum N	1117.17
volcanus V.	1114.17
volcanalia V	1114.16
volcanalis flamen V.	1114.16
volero.	11497.16. 11198
volens lfd.	1149.11
volens V.G	1117.11
volencia N	1119.19
volu V	117.10. F.P. 477.43
volu V	111.16
volpet V	111.19
vollei	11116.18
volutnalis flamen V	1114.16
volutnalis F.P	477.11
volutnus V	1114.16
volubilis V.G	11114.16
voluens volubilis V.G	11116.16
voluennia V.G	11116.16
volui quid sunt lfd.	1091.17
volui N	718.19
volumen lfd.	1114.16

voluntarium genus Analogie V.	
79.60	
voluntarium declinationum ge-	
nus V.	61.38
voluntarius verborum declinatus	
V 80.11	
voluntas lfid. 987.19. & 918. 49. V.	
G. 419.49	
volup. pro voluptate N	489.47
voluptas V.G	1119.19
volutabris lfid.	1107.11
volutabundus N	760.41
volutari, volui N	710.18
voluus lfid.	1119.18
volucres lfid. 1119.14. & 11. V. 14.14	
volusij	1415.19
volusus	1408.6
vomer V	11.7. lfid. 1114.14
vomica N	189.46
vopiscus N. 799.1. lfid. 1011. 15. 1407	
44	
vopce pro vos ipse F.P	478.4
vortumnalis V	14.14
votum N	108.16
vax de celo lfid.	1000.11
vex lfid.	119.7
vxura V	1416. lfid. 119.11
vxanoscopus lfid.	1110.14
vxana tribus F.P	478.1
vxani qui vocantur lfid.	1011.11
vxanus V	61.17
vxbes V	14.41
vxbs N. 711. 11. lfid. 1191.6. V. G 1117.	
16. & 11. 71.16	
vxbs Alexandrina lfid.	1187.11
vxceus lfid.	1119.14
vxgere N. 690. 11. inficere N. 719.8	
vxiel lfid.	1189.14
vxina lfid.	1101.11
vxina lfid.	1111.19
vxix V	11.1
vxinantur N	711.41
vxenarium V	11. N. 791.41
vxnula N	791.11
vxris quid lfid.	1111.4
vxsa lfid.	910.10
vxsus lfid.	1118.17
vxrica lfid.	1114.19
vxruat F.P	478. 1.5 118. 14
vxsa lfid.	1117.14
vxquam, vxpiam V.G	1178.47
vxsa species V	101.11
vxscapio lfid.	1111.17
vxora V	10.16. lfid. 611.46
vxus N. 614.11. V. 101.10. lfid. 911.11	
ab viendo N. 710.4.	
vxus, vxus lfid.	911.11
vxus literarum lfid.	119
vxrioi fratres qui sunt 11.	1016.16
vxetus N	611.49
vxet pro vxeto N	1190.40
vxerus V.G	1111.9. & 1171.7
vx V.G	1160.10 & 1111.7
vxile V.G	1111.16. N 694.47
vxique N	118.7
vxres N	614.11. lfid. 1119.41
vxut, vxubi, vxicunque V.G	1178
11	
vxus passa N	489.16
vxus lfid.	1139.11
vxulcanus lfid.	1011.11
vxulcanix intula lfid.	1178.11

vulga quid N	190.10
vulgaria N	719.18
vulgaris acque gregarius equus lfd.	
114.10	
vulgavit N	187.35
vulgus N	614.7
vuidum V	19.44.V.G 1576.8.8c
1;67.14	
vuidus V	8.11
vulnera N	691.6
vullescit perierit F.P	471.14
vulnerare n	711.18
vulnus V.G	1340.14.N 712.49
vulpinari n	509.18
vulpes lfd.	1119.17
vultuosus n	590.46
vultur. lfd.	1131.7
vulturinus lfd.	1148.31
vultus n	611.60. & 714.17. lfd. 1091
14.V.G. 1319-44. & 1354-1. & 1387	
13	
vulus lfd.	1101.19
vixores lfd.	1061.48
vixorium pependisse dictus F.P	
478.14	

X

X *Enodochia* Ibd. 1195.48
 Xi *Gracum* Ibd. 1114.40
 Xilobalium lignum Ibd. 1251.17
 V.C. 1365.6

Y <i>Yorgia</i> lhd.	906-40
Tax lhd.	1141-45
Tax <i>lylus</i> lhd.	1144-5
Tax lhd.	811-20
Yorgia <i>diffinitio</i> lhd.	811-28
Yorgia lhd.	1111-4

1

Zabulon lfid.	995.28
Zacharias lfid.	999.24. & 1000
Zacheus lfid.	1001.17
Zambri lfid.	994.10. & 995.45
Zara lfid.	991.19
Zebedeeus lfid.	1001.14
Zelotes lfid.	1001.19
Zelza lfid.	991.10
Zema lfid.	1115.1
Zephrus lfid.	1142.41
Zeta quid significat lfid.	1114.17
Zugis. vbi Carthago magna lfid.	1171.17
Z. lfid.	995.1
Zodiacus circulus. lfid.	905.11. & 1145
Zona lfid.	1109.44
Zonatum N	191.14
Zone cæli lfid.	904.17. & 1145.11
Zorobabel lfid.	995.30
Zoroaster Magorum primus lfid.	1010.7
Zingiber lfid.	1111.19
Zizania lfid.	1160.18

LIBER GLOSSARVM.

EX VARIIS GLOSSARIIS, QUÆ

SVB ISIDORI NOMINE CIRCVMFERE- RVNTVR, COLLECTVS.

A

B se, spontaneus.

Abaja, infama do-
mus.

Abadir, lapis.

Abartenum, inhone-
stum.

Abaso, infirma do-
mus, quasi sine base

Abgrego, segrego.

Ablutes ablutium, loca cœnosa.

Aborris, scandalosus.

Abrigeum, splendor auri.

Abrogans, humilis.

Abrogat, ablegat.

Absternit, abiicit, repellit.

Accepta, genus navis.

Acclibanum, obliquum.

Accuculia, acutus, solers.

Achatcon, velum maximum in medium
navis.

Acia, ala.

Acieres, genus securis.

Acinari, tricari, in paruo morari.

Acroamata, auditio lyrarum vel tibiari.

Aculus, ministerialis domus regie.

Acus, calamistratorium.

Acrozymus panis, leniter fermentatus.

Acucula, aculus, solers, agagula.

Adafia, ovis maior nata.

Adfiliatio, penè Naturæ imitatio.

Adfrutabulum, vasculum.

Adlicula, genus vestis.

Adluuiis, locis cœnosis.

Adoptarius puer, ex adoptato natus.

Adorea, libamenta.

Adpectoret, adplicet ad pectus.

Adpetulantia, procacitate.

Adplanat, hostit, æquat.

Adrummauit, rumores adtulit.

Adsecla, domesticus familiar, agaso.

Adsecla, domestici pedissequi, lenones.

Adfella, sella quadriiugia.

Adsuetula, agaso.

Adtaminat, vsurpat.

Ægret, acidiat.

Æmidus, tumidus, inflatus.

Ænygma, figura siue typus, vel species.

Æquilatium, æquatio.

Æsostrata, reditus.

Agabo, qui negotia præcedit.

Agagola, lenocinator, pantomimus.

Agagula, lenocinator.

Agaron, minister, officialis.

Agazo, minister officialis.

Agginantes, explicantes.

Agia, glandolæ.

Agonei, victimæ.

Agonia, hostia.

Agrarius.

Alacrimonia, læticia.

Albanæ, plurali numero, nuces pristinae.

Albuna, mater matuta.

Alebra, bona quibus alimur.

Alegmina, partes extorū, quæ prosegmi-
na dicuntur.

Alia, tranata.

Alibre, alimentum.

Alistrare, humectare.

Allex, pollex in pede.

Alliger, Gallus.

Allobroga, gallus rufus.

Allutes & Allutia, loca cœnosa.

Alluuium, ruina riparum ex aqua.

Alnum, lignum, i. vernum.

Alopecia, passio stricturae.

Alopus, q propter mercedē alapas patitur.

Altar, altare.

Altar. *Prod.* Altar & impositum.

Altis, pasta, ab alendo.

Amanfit, expectauit.

Amasco, amare cupio.

Ambro, deuorator, cōsumtor patrimonio-
rum, decoctor, luxuriosus, profusus.

Ambus, malcus.

A A a j

Ambusilla, venter.
 Amfariam, per amborum partes.
 Amfibulum, birrum, villosum.
 Amfiscij, biumbres.
 Amussis, regula, fabrica, qua tabulæ diriguntur.
 Anclabeo, vel auricabeo, i. lex Longobardorum.
 Anclena, instrumentum ferreum forte.
 Anconiscus, incastrare.
 Ancuba, succuba.
 Ancyromagus, genus trapigij.
 Angaria Auianus, qui agrum locat, ut angariam accipiat.
 Anger spatharius, qui angit, i. stringit spatham.
 Angia, ferrum buculæ scuti.
 Angores, molestias.
 Angra, interualla arborum, vel conualles.
 Anguilla, est qua coercentur in scholis pueri, quæ vulgò Scutica dicitur.
 Anguipedes, Gigantes.
 Anhelabundus, fatigatus.
 Anilia, amentia, fatuitas.
 Animæquus, patiens animo.
 Annet, fulget.
 Anfile, scuti bucula intus, quæ ab intus tenetur.
 Antela, antilena: sicut Postela, pōstilena.
 Antemalorum, præteritorum malorum.
 Antepedes, obsequia amicorum.
 Antia, ferrum in scuto.
 Antibibulum, pignus Codicis, librorum.
 Antiblium, pignus librorum, Codex pro codice.
 Antigerio, valde.
 Antigerium, quemadmodum, in primis.
 Antigrahus, Cancellarius.
 Antipelargosin dicunt Græci talionem.
 Antlia, rota exhauritoria.
 Anxiferis, inæstis.
 Apertularius, effractor.
 Apiciosus, caluus, caluaster.
 Apicire, ligare: Apicitus, ligatus.
 Apismergis, loca calentia aparum.
 Apochrytarius, minister Romanæ Ecclesiæ.
 Appia, æstua, cadens, temperata.
 Applare, cochlear.
 Apsum, vellus lanæ.
 Aqualium, summa pars capitis.
 Aquaticus, hydrus.
 Arbitrium, collectio arbitrorum multorum, i. ipsa consensus.
 Arcarius, dispensator, actor.
 Architriclinius, maior domui.
 Arcites, sagittarij.
 Arcubius, qui cubat in arce.
 Arculis, circulis.
 Ardilio, gluto, vorax, manduco.

Arenacia, sicca.
 Arix, mortuorum puluinaris.
 Ariolator, cocio, i. pueri cocio.
 Arnelaus, scapulare monachorum.
 Armillum, crater, vas vinarium.
 Arreptitius ariolus, furiosus.
 Artemo, instrumentum arietis.
 Artificina, in qua artes exercentur.
 Artificem, duplicem, dolosum.
 Artuatim, membratim.
 Aruinulis, adipibus.
 Arula, craticula.
 Aseculus, aseiola, dolabra.
 Aseios, exumbres.
 Aspita, ruina.
 Assecla, buccellarius.
 Assecula, buccellarius homo.
 Assentaneum, consentiens.
 Astarium, vbi venduntur bona proscriptorum.
 Astraba, tabella vbi pedes requiescunt.
 Astrosus, malo sydere natus.
 Astrosus, lunaticus.
 Atanulum, genus vasis.
 Atta, qui primis plantis ambulat.
 Attaminat, inquinar.
 Attanabo, genus vasis.
 Attibernalis, vicinus.
 Aucella, ortygometra.
 Aucones, incantatores vel vicini.
 Austare, constringere.
 Auctionarius, qui pluris emit.
 Auctoramentum, ipsa res vocatur venditionis.
 Auctoratio, venditio. Nam sub auctoratione sunt gladiatores, qui se vendunt.
 Augumentum, profectus.
 Augusta, vxor Imperatoris.
 Aularius, aulicus, Palatinus.
 Aunicula, auctio minor supra fundum.
 Aureax, equus solitarius.
 Auricularius, auscultator.
 Aurorans, illuminans.
 Auruginosus, arcuatus.
 Aueritas, antiquitas.
 Auxinium, Romanum, Latinum.

B

Babiger, stultus.
 Babigera, stulta.
 Baburrus, stultus.
 Baccal, in quo mortui deferuntur.
 Baccapul, in quo mortui deferuntur.
 Baccarium, vas aquarium.
 Baccatum, margaritarum.
 Bacchanal, sacrarium Liberi Patris.
 Bacerus, barefactus.
 Baen, est lamina apert ab aure, ad aurem, qua familiares regum utebantur. Ornamentum.

amentū colli ex auro & gemmis, quod alio nomine torques potest dici.

Bagario, orceoli genus.

Balastrum, balneum.

Baldiosus, effabilis.

Balio, manus, palma.

Balreat, cingit.

Bamber, arena.

Bambis, aranea.

Banadola, lectus, qui in itinere fertur. In alio Gloss. Baniola.

Barbarica, opera de auro.

Barbarica opera, subtiliter ornata.

Barbastereli, duribuccius.

Barbatus, operarius, intimidus.

Barbustinus homo, qui fert barbam plenam prorisis.

Barcanda, conca ærea.

Barciæ, barbari.

Bargines, fortes in bello.

Barria, regula, norma, rubrica.

Barrigenæ, peregrinæ.

Barto, genus organi.

Baruo, barunculus.

Basilides, palatinus homo, αἰὲς τῆς βασιλίδος, i. de aula regia.

Bassatum, terræ hiatus.

Bassus, crassus.

Bassus, pinguis, obesus.

Basterna, testā manualis.

Batiotica, patera.

Batinus, rusticus, agricolanus.

Batis, nomen serpentis.

Barus, genus holeris.

Baucat em, gellonem.

Bellicerpa, quoddam genus ludorum cum armatis.

Belluus, moribus bestiarum.

Belues, egestas, quia solet contingere per vastationem.

Benè linguatus, eloquens.

Bestemiæ, Troiæ.

Bestiarius, venator bestiarum.

Bestiones, tiraces.

Bibitor, potator.

Bibleis, duplicibus linteis.

Bibliothecarius, qui codices fecat.

Bibuscus, morsus bestiarum.

Bidellium, aqua ex vesicis de vlmō confecta & proficit ad vulnera in corpore mēdenda.

Bldens, anchora.

Bifax, duos habens obtutus.

Bigera, vestis gusa, vel villata.

Billa, immentum, alius.

Biluus, morbus bestiarum.

Bimaritus, iterum maritus.

Biplex, duplex.

Biplicitas, duplicitas, alterplicitas.

Birrus, rufus.

Bistimix, Trullæ.

Bitidum, informe.

Biura, secundò coniux.

Blandiosus, affabilis.

Blato, cubicularius, hospitalarius.

Blenones, puditi hircorius.

Blini, tetri.

Blitea, stulta.

Bobinadores, inconstantes.

Boeter, verum, veranum.

Boia, torques damnatorum.

Bolong ipsi cetarij, qui diuersa genera piscium emunt.

Bombum, sorbellum.

Bombycinare, purpuram facere.

Bombycinatores, purpuram facientes.

Bona caduca, quibus nemo succedat hæres.

Bona caduca, res damnatorum.

Bortanea, testā manualis.

Bostar, locus vbi stant boues.

Boteonem, iuuenem.

Botriones, latices.

Brantia vel Branzia, tenuis auri lamina.

Brasbrat, lucubro.

Breuigerulus, qui breue gerit.

Brij de tesseriis.

Britanium, marmoricum.

Britanniaca, flos qui in sinua nascitur.

Broia, vlua marina.

Bromosa, immunda.

Brumalia, resinosa pluuia.

Brumofus, annofus, resinofus.

Brunda, solida.

Brustum, materiæ genus.

Brutus, gurdus.

Bubis, barba.

Bucco, garrulus, quod cæteros oris loquacitate non sensu superet, rusticus, stultus.

Bucinaria, voces.

Buceta, pascua.

Bucita, pascua, vbi cientur boues.

Bucula, pascua.

Buda, historia.

Buda, ornamenta regalia vel camelorum.

Bullæ, stramenta regaliū camelorum.

Bullum, baculum pastoris.

Burbalia, intestina.

Burga, cloaca.

Burgones, caulas.

Burgos, castra.

Burta, cloaca.

Bustantes, sepelientes.

Busticeta, sepulcra in agro.

Bustuarius, qui corpora cōburit humana.

Butis, stella Cometes, quæ quasi comas habet.

Butum, imbutum, imbuendum.

Buvinare, sanguine inquinare mulieris
menstruæ.

C

CAballarius, alaris.

Caballus, cabo equus.

Cabo, caballus, sonipes equus.

Cadax, claudus, qui sæpe cadit.

Caducarius, ad quem pertinent, quæ ca-
dunt defuncto aliquo, cui non est qui
succedat.

Cæca vestigia, ratione carentia.

Cadurda, labra pudendi muliebris, vel
sponda lecti.

Cæruleus, bestia marina.

Cærus, viriatus.

Calabri, versus obsceni.

Calabris, ventis siccis.

Calator, minister sacrorum.

Calces, Gallicæ militum.

Calcitro, rusticus, eò quod durè calcet.
Plant.

Clamat, si quid videt ad se ire calcitione.

Caldicum, foris deambulatorium. quod &
Petibulum dicitur, & iterum.

Calestra, genus mitæ.

Calera, ubi vespæ nutriuntur.

Callas, fabrorum foramina.

Calles, viæ tritæ pecorum vestigiis.

Callicularium, medium æstatis vel hye-
mis.

Callithrix, simul producta barba.

Callorus, malitiosus.

Calones, galearj militum.

Calonica.

Calpes, galeæ militum.

Caluitio, memor.

Calutor, minister factorum.

Camafus, amfuallus.

Campiones, gladiatores, pugnatore.

Campsat, flectit.

Canava, camea, post coenaculum.

Cancellat, concidit, baruit.

Cancer, forceps.

Canden, vasa fictilia.

Candomina.

Canier, sevo.

Cantabulum, Stabulum.

Cantracula, fucua.

Caparcus, pistor.

Capite census, coronâ qui in capite gerit.

Capite census, taxatio possessionia.

Caplum, funis.

Caprioli, botriones, laticeæ.

Capfis, Galea de corio.

Caprentula, captio.

Captura, deceptio, vel locus piscosus: &
ubi sedet actuarius, qui balneare exigit.

Carabus, parua scapha ex vimine & corio.

Cardudum, membrum feminæ.

Carinantes, inludentes.

Carissa, lena vetus & litigiosa: ancilla do-
losa, fallax.

Carrio, diuido.

Cartilagini, lardo bradone.

Casone, acus qua mulier scalpit caput.

Casorum, vetustum.

Cassatur, castratur.

Cassiculum, rete, iaculum.

Cassidilis, pera, marsupium.

Castiferum, qui flagellum portat.

Castipulum, mensa quadrata.

Castorinum, vebrinum.

Catadocta, multorum cantica.

Catamaiti, ergastulum.

Catamontem, cæli aspectum.

Cataplus, aduentus navis.

Catasta, Eculeum, genus pœnæ.

Catasta, lectus ferreus.

Catax, claudus, coxus.

Cateruarius, qui in cateruas populi est.

Catomain, ergastulum.

Catricula, fucus.

Cauillator, mandator, calumniator.

Caules, cancelli tribunalis, ubi sunt aduo-
cati.

Caupilus, nauicula brevis.

Caupulus, navis.

Cauriones, festa, officia.

Causarius, litis amator.

Causarius, reus.

Cauros, sacerdos.

Cautumne, citanæ.

Cecua, noctua.

Cecuma, noctua.

Censitores, agrimensores.

Ceptio, commercio.

Cerachi, nauium funes.

Cerealis, qui ad sacra stat.

Cerniculi, catamites recrementorum.

Cernuare, precipitare.

Cernulus, in capite ruens.

Ceruida, lignum super quod ducitur
rantatura.

Cessiosus, qui sæpe cedit.

Cessit, nuplit.

Cetes, oues, aues.

Charaxatis, scriptis.

Choraula, princeps chori ludorum, quo
nomine potest dici totus chorus.

Choreis, ballationibus.

Cicum, mali granati membrana.

Cidones, puerorum amatores.

Cilindrum, semicolumnium.

Cima, cocumula.

Cinnes, cinni.

Circat, circumuenit.

Circellio, monachus per cellas vagans.

Augu-

Augustinus.

Circiliones, falsi anachoretæ.
 Circio, pars inter Aquilonem & Occidentem.
 Circitorum, circantium.
 Circulator, qui fumat.
 Cirrus, cirritus, cirritudo.
 Citaxus, similis taxo.
 Citenæ, cautumnæ.
 Citix, pirata.
 Ciuica, ciuem facit.
 Ciuitare, ciuitatem colere, vel ciuem facere.
 Clacindex, concha.
 Clamnum, clarissimum.
 Clanculare, occultare, palliare, subacellare.
 Clanculat, celat, abscondit.
 Claredines, claritudines.
 Claudire, claudicare.
 Clauia, borda.
 Clauosum, inæquale.
 Clibanarij, quasi tunici ferrei.
 Clingit, eludit.
 Clipei, ubi imagines proponuntur.
 Clitellæ, cretellæ.
 Cliuor, nobilior.
 Cloaca, burca.
 Cloes, pluuia vel nauigium.
 Cnios, tortiones, indecentes.
 Coactores, argentarij.
 Coarcuatio, concameratio, coniunctio arcuum.
 Cocio, arilator.
 Cocistro, prægustator cocinæ.
 Cocula, ligna, arida, vel vasa ærea.
 Cognitor, à cognoscenda causa dictus, vel executor, dilator curiosus.
 Cohibentia, conclusio.
 Cohibuli, concordēs, coniuncti.
 Colifanius, bos operarius.
 Colimbus, locus ubi mundantur vestimenta.
 Colitor, dominus fundi.
 Collegarius, vnus ex collegis.
 Collianorum, publicanorum vel impiorum.
 Collybum, *καλλύβιον*.
 Columæ, sanum.
 Columes, saluos.
 Comat, frondet.
 Comitare, loqui in conuentu, eundo, redeundo, ambulando.
 Comites, socij.
 Comitæ dicuntur tempora bonorum, quando dāt honores, i. ubi milites sunt.
 Comixius, verbosus, loquax.
 Comma, breuis dictio.
 Commanipularis, conscius, collega.
 Commatibus, disciplinis.
 Commaticus, versificator.

Comminando, intentando.
 Commolunt, dentibus comprimunt.
 Commulcare, complodere.
 Commulcat, conculeat.
 Communicarium, partiarium.
 Comodia, hostiaria.
 Complex, qui in vno peccato vel crimine alteri est applicatus ad malum, ad bonum verò nunquam dicitur.
 Concibiones, quædam stellæ quæ per Astrologiam concipientibus aptantur.
 Conciliabulum, ubi plures sui iuris sedent.
 Conclassare, conclamare.
 Conclassare, coniungere classes.
 Concubium, pellicatus.
 Condiarium, ærarium.
 Conditura, impensa.
 Condones, gladiatores.
 Confarreatio, consacrorum communicatio.
 Confarreatus, consociatus.
 Conferentia, collatio.
 Conferiatus, sociatus.
 Conferui, cognoui, comperi.
 Confida, dubitator.
 Conflatim, copulatim, contextè.
 Conforaneus, vnius fori.
 Confragmentum, simul rugosum, vt mōs.
 Coniecit iaculum, augmentauit.
 Coniuoli, concordēs, iuncti.
 Connixa, partu liberata.
 Consape, vt adsolet.
 Consipit, saporem habet.
 Consponsores, alterutri fidem dicentes.
 contra fœdus, contra pactum.
 contribules, consanguinei, quasi ex eadem tribu
 contribuni, consanguinei, parentes.
 contumia, contumelia.
 coraula, iocularius.
 corimbata, nauis.
 corugio, puer est ludus, quando prouerbia dicunt *Alibi igitur*: coragium pars est in ludis quando prouerbia dicuntur.
 coruscatio, vibrat hyems.
 cracat, cracerrat.
 cracentes, graciles.
 cracerat, cracat.
 crea, stercus, spurcitia, vnde Excreare dicimus, spurcitiā eicere.
 creagras, tridentes.
 crebro, nis, porca, terra inter duos fulcos eminens.
 creditaria, cameraria.
 creditarius.
 esematum, collybum.
 cremutium, holocaustum.
 creporem ferri, sonum ventenæ.
 crepundijs, initijs.

cretellæ, clitellæ.
 cristatus, honestus, decens.
 Cruminat, ruminat.
 Crustaria taberna, à vasis crostatæ.
 Cubio, masculus.
 Cucier, Ponticum sacerdos.
 Culina, latrina, secessum.
 Culit, vehementer percussit.
 Culleus, tunica ex spartho in modum crumene facta, quæ linebatur à populo pice & bitumine, in qua includebantur parricidæ cum fimia, serpente, & gallo insuta mittebatur in mare: & contentibus inter se animantibus, homo maioribus pœnis afficiebatur.
 Culpa piabunt, peccatum soluent.
 Cuma, poma sylvestria.
 Cumerus, urbanus.
 Cuppes, fastidiosus, cupidus.
 Curagulus, i, curiosus, curaculus, curiosus.
 Curcilla, oppilago.
 Curio, sanguis.
 Curustus, magnus.
 Cusire, consueve.

D

DAlmata, vestis sacerdotalis candida, cum clavis purpureis.
 Dalum, minimum velum navis.
 Damnatitius, dedititius.
 Damus, fœnerator.
 Datitius, Latinum non est, sed Dedititius is est. si Barbarus dedat se Romanis, dedititius is est.
 Datus, donativa.
 Decalco, dealbo.
 Decentarius, promptus, paratus, ingeniosus.
 Decluere, decorari.
 Decardo, occupatio.
 Delticus, literatus doctor.
 Demundinat, omnibus notum facit.
 Depalata, manifestata.
 Depanare, dilacerare.
 Deplicare, decedere, deuitare.
 Depubis, porcus sugens. q. à setis.
 Derarat, torpet, frigidum est.
 Desiduus, ignavus, impiger.
 Desolanus, subsolano.
 Destitudo, destructio.
 Destricare, consummare.
 Detectus agitur modò, i. probatio fit tironum.
 Deuibæ, vigilie. vulgò paleæ mulieris.
 Deuiginat, corrumpit.
 Deuoratores, ambrones.
 Deuoto, accuso.
 Dextralia, brachialia.
 Dialapis, constitutum Imperatorum.
 Diale, diurnum meridiale.

ex Diametro annus sumptus, hoc est, non à principio signiferi, sed à medio.
 Diaria, cibus vnius diei.
 Diaria, quotidiana salaria.
 Diarim, de die in diem.
 Dictatorius. Ex dictatore.
 Didatim, diuifim.
 Diditum, percrebatum, diuulgatum.
 Diennium, biennium.
 Diescit, dies fit.
 Diet, nunc dies fit.
 Diffarreatio, dissolutio inter virum & foeminam.
 Differentior, eminentior.
 Diffitiscit, dissoluitur.
 Dilargus, multum donans.
 Dimus, bimus.
 Dinidor, malus odor.
 Diplomatarius, duplicator.
 Diplomum gubernatum.
 Diptycha, tabellæ quas ferimus.
 Dique, denique.
 Diribere, dinumerare.
 Diribitorium, locus contubernij.
 Discipulati, edocti.
 Discussor, examinador.
 Disdonat, diuersa donat.
 Disgrex, segregus.
 Dispeccatis, decoratis.
 Displacidus, morosus.
 Dispunctores, qui dona militibus erogant.
 Dispungere, donare.
 Dissultores, singulares.
 Distario, occupatio.
 Distrigare, consummare.
 Diuale, diuinum.
 Diuersiclinia, heteroclitia.
 Diuomerat, aperuerat.
 Diuus, Imperator qui post mortem Dei nomen accepit.
 Doctitat, frequenter docet.
 Dolumen, delubrum.
 Dorsennus, persona parasitorum.
 Dofius vel Dofinus, equus asinini pili.
 Dramea postframearum.
 Draquiti, manus inuidi.
 Drusus, patiens, rigidus.
 Dualis, diuisa foemina.
 Duellio, rebellia.
 Durica castra, Stationes navium.
 Dufius, daemon.

E

ECitum, periculum.
 Ecloga, pars carminis.
 Econes, sacerdotes rustici.
 Eda, balsterna.
 Edentat, dentes excludit.
 Edibitum, qui ex ædile est scriba.

Edition.

Editius, custos ædis.
 Eduli, voratores, degulantes.
 Effatui, vaniloqui sine effectu.
 Efficabilis, in omnibus expeditus.
 Effeminatorium, domus meretricum.
 Egeator, hortator navis, à mari Egeo.
 Egeria, noxia.
 Egestio, nocens.
 Egestuosus, mendiculus.
 Egones, sacerdotes rusticorum.
 Egrex, exiguus, eminens.
 Egrotatitius, qui frequenter ægrotat.
 Elegis, criminibus vel carminibus malis.
 Elogium, narratio numerantis, vel ordo criminum.
 Elogium, responsum aliquod, ubi ratio redditur, tanquam si dicat aliquis de quoque, Exheredabo eum, quare? quia mihi insolens fuit.
 Elogium, textum malorum dictorum, quod Notoriam dicunt.
 Emacitas, emendi aviditas.
 Emanceps, famulus à servitute liberatus.
 Emedium, vehiculum.
 Ementum, excogitatio.
 Eminiscitur, in memoriam reducit.
 Emissarius, percussor.
 Emissarius, sanguinarius.
 Enica, adultera, meretrix.
 Enigma, obscuriloquium.
 Enormate, cui addi minus nihil potest.
 Enulum, caldarium.
 Ephebion, locus constuprationis puerorum imberbium.
 Epibaræ laici.
 Epigri, clavi quibus lignum ligno adheret.
 Epimonia, xenia, quæ dantur per singulos menses.
 Epulatitius, qui epulis dat operam.
 Equotus, vita priuatus.
 Ereptoria, adimenda, reddenda.
 Ergastulum, carcer, vel locus ubi damnati marmora secant, vel aliquid operantur, quod Latine Talentum dicitur, sub privata custodia, ubi non sunt tenebræ.
 Ergat, circat.
 Erranei, errantes.
 Error, vaticinatio.
 Erugat, planum facit.
 Eruli, domini.
 Escit, lentus.
 Esculentia, pinguedo.
 Erica, proprietas.
 Eticon, proprium.
 Euadatur, reposcit, flagitat.
 Eubo, oleo.
 Euiscerat, excomedit.

Euitaneus, qui in ævo durat.
 Exadituat, excludit ab aditis.
 Exapla, exempla.
 Excastratus, excolatus.
 Excauet, præcauet.
 Excellare, cum vxore esse.
 Exceptoria, cisterna.
 Excilare, cum vxore esse in libertate.
 Excipulum, venabulum.
 Exdorsuandum, iudicandum.
 Exenim, valde.
 Exfretat, nauigat.
 Exibus, pinguedo.
 Exilta, erroneus marinus.
 Eximequi, proxenetæ.
 Eximietas, sublimitas.
 Exippitare, rare oscitare.
 Exminutuare, pauperem facere.
 Exundat, repluit.
 Exodium, cantio in theatris ludicra & scurrilis.
 Exornis, immanis.
 Expastmare, depellere.
 Exparta, partu vacua.
 Expartoza, patula aqua.
 Experti, extranei, extra partem notitiæ.
 Expilatores, alienæ hereditatis surreptores.
 Expotata, hausta.
 Exproditæ, exclusæ.
 Expudoratus, impudicus.
 Expuncta, fibras pectorum.
 Exsumptuauit, pauperauit.
 Extensio, regio.
 Externauit, extraneum fecit.
 Extestinum, extraneum.
 Extispices, aruspices.
 Extracautis, foris versos.
 Extraculas, foris versos.
 Extromis, extremus.
 Extruncis, arbor truncata.
 Exuito, depello, euito.
 Exundantibus, repluentibus.
 Exundat, prorogat.

F

Fabarij, Cantores.
 Fabarius, cantor.
 Fabulo, fabulas componens.
 Fabulones, fabularum inventores.
 Falangarius, ut gladius.
 Falcarius, gladiator falcem gerens.
 Falcitat, putat, secatur, æstimat.
 Falcones, qui pollices pedis intra curuos habent.
 Falsatus sum, deceptus sum.
 Falsosum, circumuentosum, deceptosum.
 Famis, confusio faucis.
 Famulosus, seruiens.
 Fanculum, feniculum.

A A a iij

Faria, verba multa.
 Farrago, *quædam*.
 Fascemina, clausibilis vallatio circa castra.
 Fascinat grauat.
 Fasculum, discum.
 Fauitor, piscator, fautor.
 Fauonium, odium lene, & sine causa vel ut vento collectum.
 Fecundispices, fertiles deæ.
 Feliatum, curuatum.
 Fellebrem, adhuc lætum viuentem.
 Fellitat, fugit.
 Femellarius, feminis deditus, quem antiqui Mulierarium vocant.
 Pensus, iratus.
 Feriferus, furens.
 Feronia, dea agrorum.
 Fertores, ferto libantes.
 Ferula, palmatoria, volaria.
 Festalis, dies sollemnis.
 Festilia, dies festi.
 Picarius, Faunus.
 Ficatum, quod Græci *φικατον* vocant.
 Fictè habet, cauillat.
 Fictura, festura.
 Filiafter, priuignus, qui antè natus est.
 Finctus fuerit, apicem obtinuit dignitatis, dicitur fluminalis.
 Fiscella forma, vbi casei exprimuntur.
 Fiscellus, mollis casei appetitor.
 Fiscos, siccos grossos.
 Fistulor, sibilo.
 Flabarius, custos porcorum.
 Flabri, flabulosi, ventosi, perfecti.
 Flabrum, perfectum.
 Flamineum, Babylonicum.
 Flaminor, incendior.
 Flauus, genus vestis.
 Flegua, Martis filia.
 Polonitia, vanitas.
 Forago, trames diuersi coloris.
 Forceps, fabricæ corruptæ forfices dicuntur.
 Foria, latrina, secessus.
 Foris facio, offendo, nec eo.
 Formastrum, opus pistorium.
 Fractillum, ad frangendum piper.
 Fractior, difficilior.
 Fragus, recuruatio poplitis, quæ & Suffraginatio.
 Fraternus, fratris filius.
 Fratrueles, materteræ filius.
 Frea, æ, vel mundiana de parente suo relicta.
 Fretat, regit, coarctat.
 Frigiones, genus vestimenti.
 Frigium, mitra. Constantini Imp. Frigium candido splendore eius sacratissima capiti imposuimus.

Fritellum, stillicidium stercoris in sterquilinium.
 Fudibulum, traiectorium.
 Fuginat, adulando impedit, laudando decipit.
 Fulcralia, lecti ornamenta.
 Fulguratores, rustici aruspices.
 Fulina, culina.
 Fulinare, coquinare.
 Fullo, decorator.
 Fungitur, soluit.
 Funus imaginarium, dicitur tumulus sine cadauere, i. inane sepulchrum.
 Furabula, tenebræ.
 Furfuraculum, tenebræ.
 Futis, quoddam vas in templo Vestæ, vbi reponebantur quædam sacrificia.
 Futo, *phæto*.

G

G Abarus, infulsus, barbarus, vnde Gabares mortuorum.
 Gaberina, arca.
 Galbares, mortuorum condita corpora.
 Galenum, vas vinarium. Romani antiqui dixerunt Calenum vinum.
 Galera, stricta glutino.
 Galeros, calamancos.
 Galerum, pileum pastorale, quod de iunco fit.
 Galgulus, baca, *apulo*.
 Galuit, peribit.
 Gallarius, cerdo.
 Ganzia, occulta loca & subterranea.
 Gaunaca, gausapa.
 Gaunatrices duorum fratrum vxores.
 Gellonem, baucalem.
 Gemina, peristronata.
 Gemini, a quigeni.
 Gemmades, i. mulieres lucæ dominicæ, lingua Gallica.
 Gemmatum, baccatum.
 Genialis lectus, quod nuptiarum die sternatur.
 Geniatus, genialis, gratus.
 Genubium, intrium, interiorum, domesticum.
 Gessæ, diuitiæ.
 Gestumcula, res minuta.
 Getum, asta, iaculum, *phæto*.
 Geta, Gotthus.
 Getage, garric, Gothice loquutus.
 Geti, Gotthi.
 Geminarium, hauacrum.
 Girgillus, rota hauritoria.
 Gisma, angulus.
 Gissium, labium, *phæto*, *phæto*.
 Glaucia, viridis.
 Glebo, rusticus, arator.
 Glirium, torpentem, stupidum.

Gl

Glirius, somnolentus.
 Glis, glitis, humus tenax.
 Gnabat, natus, generatus, filius, creatus vel
 enixus, lingua Gallica.
 Gnabat, fortiter exequitur.
 Gorrones, cum errore sonantes.
 Grandias, ossas carnis.
 Grassus, ferofus, pilosus.
 Gremia, siccamina lignorum.
 Grippus, Superbus, Cervicosus.
 Grumulus, ager tractus.
 Gulosus, tabernio, popinator.
 Gumba, cuneus, cripa.
 Gumma, tegorium.
 Gurdus, lentus, inutilis.
 Guttur, glutum.
 Gutturina, gutturis inflatio.
 Guua, Ventuosa.

H

H Amatores, piscatores.
 Hapsum, vellus lanæ.
 Hareolus, iucundus.
 Harpyia, virgines volaticæ.
 Haule, sine circuitu.
 Haustrum, rota, hauritorium, qui & Gyr-
 gillus.
 Hebra Lorica.
 Hemofus, odium.
 Herbitium, locus in quo herba nascitur.
 Herculanus, Eunuchus.
 Hercule, saluum.
 Herenicas, antiquas.
 Herma, proditus, castratus.
 Hernia, castratio.
 Hernia, ratio.
 Hernia, castratio.
 Heti folia quatuor fuere de exemplari.
 Hidrinis, serpentinis.
 Hilo, Aquilo.
 Hippitare, oscitare, badare.
 Hirigis, funibus.
 Hirnia, ramex.
 Hiscire, definire.
 Holitor, horticola.
 Hormula, statua sine manibus.
 Horripilatur, horret.
 Hortilio, horti custos.
 Hostit, æquas, adplanat.
 Hostitor, ianitor, portitor.

I

I Acentia, subeiuva, reliqua.
 Iactuarius, qui frequenter iacturam pa-
 ritur, i. damnum.
 Ianitrices, duorum fratrum uxores.
 Ibalia, maris habentia.
 Icium, quasi exitus nullo remanente.
 Igniarius, ignem continens.
 Ignitor, ignitus.
 Illis fas, illicet.

Imbulus, ab ambulando, ambulatorium.
 Immadescit, bibendo totus infunditur.
 Immo, hercule, inno saluo.
 Immorsus, ieiunus.
 Impartes, expertes, sine parte.
 Impetibile, improbum, fauun.
 Implisceret, implicaret.
 Inabstinentes, impatientes.
 In ante diem, in ipso die.
 Inasta, sancta, pulchra, clara, splendida.
 Incæniare, stupere, cessare.
 Incenis, *Plaut. Castina*. Incenem ex edibus.
 Incentiua, aculei vitiorum.
 Incippar, illudit.
 Incitæ, vltima conditio fortunarum.
 Inclinis, incumbens.
 Incoma, mensura militum.
 Inconcessum semen, illicitas nuptias.
 Incuba, qui res alienas tenet.
 Indoles, spes in puero.
 Indubia, indumentum.
 Indubias, belli interuallum, id est, pax bel-
 lo manente.
 Indubies, pax bellum manens.
 Indutiarum, vestiarij.
 Inducit, charaxat.
 Industriare, decere.
 Inesis, segnis, piger.
 Infula, sacerdotalis vitta, & administratio
 iudicialis.
 Infaria, non fatua, falsa aut fatuum efficit.
 Infelicare, affligere.
 Infudciare, impignerare.
 Inforare, in foro placitare.
 Infulat, propitiat.
 Ingraminat, in gramina rumpit.
 Inium, iniuriam, vel contrarium.
 Iniux, bos, nondum ingo iunctus.
 Iniriabunt, nomen dabunt.
 In lethales, immortales.
 In lugiem, in luctus.
 In palam, aperte.
 Inpopularis, inusitata.
 Inficiale, ius.
 Institæ, grauata, resticula.
 Intellonem, folles lucernarum.
 Interamnia chorda, qua frequentius est
 inter amnes.
 Interlectus, interfectus, varie per inter-
 ualla fuscatus.
 Internecies, mors, iactura.
 Interpolis, vestis quæ ex vetusta sit quasi
 noua.
 Interuallum, medium inter fossam & mu-
 rum.
 Inuentria facilis ad inueniendum res.
 Iocista, qui verbum iocatur.
 Ioguuium, seruitus, captiuitas.
 Ipparius, aurigarius.
 Istre, secte.
 Iugit milus, cum voce gemit.

Iulca, fistula.
Iunceum, lectile.
Iuraticus, scholasticus, legisperitus.
Iuris, iuramen.
Iussorianem, præceptio.
Iutia, lactare.
Iuuenestres, fortes viri.

K

K Are Cæsar, amicos.
Kai, cancellæ.
Kaij, cancelli.
Kalones, Gallicæ militum.
Kaniser, senex.
Kapax, memoriosus.
Karibs, furca pœnalis, alijs Kalibs.
Kartulum, quo mortui afferuntur, alibi:
Katulum, in quo mortui deferuntur, in-
uestitum, detritum seu lintea.
Kuppedinarius, voluptarius.

L

L Aberna, ferramentum latronum, vel
grassatorum, vel furum.
Laberna, gladiator.
Laberna, latro, aut qui filios alienos sedu-
cit.
Labina, labrum inferius.
Lacatismus, laqueus, decipula.
Laciniosum, pannosum, laceratum.
Lactena, malleum.
Lamiro, blandus.
Lampium, pulpitem, analogium.
Lancibus, missoriis.
Lanstra, lanarius.
Largens, domesticus.
Larna, rasorium.
Latororum, genus navis, sed latrociniors.
Latos, navis.
Latrunciat, per navis pugnat.
Lautitia, aqua farina conspersa.
Laxamina, habenz.
Lecator, gulosus.
Lecticalis, qui lectulos facit.
Lectistitium, statio lecti.
Lectrum, analogium, super quo legitur.
Ledo, maris æstuatio.
Lenb, leuator, mediator.
Lenocinatur, turpi adulatione famulatur.
Lenociniis. *Damasus*: Pronunciabat autem
cum suauitate cum lenociniis miris.
Lenocinium, lecacitas.
Lentandus, flectendus.
Lenulus, parvus leuator.
Leuifata, tunica militaris.
Leuitonarium, Colobarium, lineum, sine
manicis.
Libatorium, coxale.
Libitina, unde mortui tolluntur.

Licerceris, centurio.
Liciani, prophete.
Licini candela, lucernæ vel cieindilia.
Licitator, gladiator, apparitor, occisor, cui
multa licent.
Licius, negotiator.
Limbo, alibi pro inuenit.
Limbus, navis piratica, vel clauus in veste
regia, siue ipsa vestis.
Limtaticus, quod aquam timeat, quem Græ-
ci *ὕδριος* dicunt.
Lintarius, retiarius.
Limina portarum, loca mortuorum.
Liminum, seruitium mortiferum, captiui-
tas.
Limula, larua.
Linarius, retiarius.
Linguiscisus, ferrum quo virgæ & fruti-
ces reciduntur.
Linguitri, sulcis trifariam diuisis.
Linigia, retia.
Lintres, nauiculæ modicæ in Nilo.
Litarius, gladiator.
Lix, cinis.
Lixabundus ambulat, qui voluptatis causa
ambulat.
Lixequum quæ per milites ambulant, an-
tiqui lixum dixerunt.
Lixiones, aquarum portitores.
Locar, locus apud urbem Roman.
Lubrica, vallum, imò fossa.
Lubricum, lutum cum labina.
Lucar, vestigal, erogatio, quæ fiebat in lu-
cis.
Lucerna, genus cocullæ.
Ludarius, locus deceptorius, vbi quis citò
labitur.
Ludices, meretrices.
Luecula, parua lues.
Lugues, Lugdunenses.
Luitio, iuris verbum.
Luma, sagum quadrum.
Lumbare, subligar.
Lumbones, cingula circa lumbos.
Lumentum, nitrum.
Luna semenstris, Luna medijs mensis.
Lunatica, quod sit plenilunio.
Lupal, lupanar.
Lusores, falsi testes.
Lustramentum, factor, putor, oleum, feru-
lentia.
Lustro, vagatur.
Lurore, colore luteo.

M

M Acere fallio, locus circumueniendi.
Manit, struit, ædificat.
Masfortes, operimentum capitem mulie-
rum.

Magi-

Magister ludi, calculo.
 Maia, media obstetrix.
 Maialis, porcus, pinguis, quod Deæ Maiæ sacrificabatur, quasi matri Mercurij.
 Malarium pomarium.
 Malce, popino, qui amat in popinas ire.
 Manda, deceptio, fraus.
 Mandones, ambrones, tardeliones.
 Mandratur, cauillatur.
 Mandus vestis virginalis.
 Maniæ formidinum imagines.
 Manifest, manum dans.
 Manipulum, qui auxilium dat in bello.
 Manius, burceus.
 Mannulus, caballus buricus.
 Mansionarius, ostiarius.
 Mantulare, fraudare vel decipere.
 Manucalis, sporta.
 Manua, manipuli.
 Manuale, liber ad gerendum aptus, qui enchiridion dicitur.
 Manuale, orarium.
 Manubla, iteratio doctrinæ.
 Manubiare, vigilare pernoctare.
 Manutius, magnas manus habens.
 Mappa, gausape, tegilla, expiarium.
 Marficulus, qui citò mouetur ad iram. *Plautus*. Quid ais homo marficule?
 Masortia, marsupium.
 Masticina, crocea.
 Matapontum, metabula matris.
 Matricularius, pauper, inops.
 Matum est, humentum est, emollitum, infectum.
 Meatin, meo more.
 Mediastinus, balneator.
 Mediastinus, in media auctione positus.
 Mempanis, torporibus.
 Meraria, popina.
 Mercedarius, qui dat mercedem pro labore sibi impenso.
 Mercedonius, qui soluit mercedem.
 Mercurius, lapidum congeries in cacumine collum.
 Mergi, corui marini, fustes, ferræ.
 Mergoræ, siculæ quibus aqua de puteo trahitur.
 Meritoria, loca tabernaculorum.
 Mesillus, paruus mos.
 Mesopicatum, medium picatum.
 Metabulum, prospera nauigatio.
 Metaplum.
 Metatores, mansionum preparatores.
 Metretra, amfora dimidia.
 Militaris, opinatus, i. vetus miles.
 Millum, collare canis.
 Minnarius, morio, stultus, malus.
 Mincius, Ericius.
 Miniculo, auxilio.
 Minicus, critius.

Miridicus, mira dicens.
 Miriones fantasiarum inanum numeratorum.
 Miriones, miratores.
 Missilius, qui missilia exhibet.
 Momar, Siculus, stultus, qui citò mouetur ad iram. *Plautus*. Quid tu, ô Momar Sicule homo prætumis?
 Momentanea, duabus lancibus & vno in medio stilo æqualiter constat. Est trutina modica pecuniæ.
 Momentum, stilus quo Momentaria inclinatur.
 Monacosium, quod ab vno iumento ducitur genus vehiculi.
 Monopolium, statio vbi vna res venditur.
 Monopticus, mimus
 Monotonus, rigidus.
 Moratores, aduocati.
 Morificando, moram faciendo.
 Muginatur, causatur.
 Mulcar, percutit.
 Mulliciones ardianum serretum siue constitutionis.
 Mulosus, cauculus rusticus.
 Multitanter, leniter.
 Muna, munera quæ militibus dantur.
 Mundialis, homo mundi statu.
 Munia, officia saluationis vel munera.
 Munifer, qui munera fert.
 Munificentia, publicum opus.
 Munitoria, prætinctoria.
 Munitoria, succinctoria.
 Munuscularius. *Augustus de Civit. Dei* c. 7.
 Murcinarius, mutilus.
 Murgiso, callidus murmurator.
 Murilegus, catulus.
 Murrat, murmurat.
 Murrere, clamare, propriè murium.
 Musarum, diuinantium.
 Muscarde sunt cismorinum.
 Muscipula, captentula.
 Muscipulator, deceptor, alterplex.
 Musculus, parua nauis.
 Musea, nidi soricum.
 Musia, nidi isuricum.
 Musiarius, qui per musia querit.
 Mustricola, machina ad stringendos mures.
 Mutulus, post Rufus, ante Rubrum.

N

Nabita, nanta.
 Nagare, vacillare, huc & illuc fluctuare.
 Nardum pisticum, chrisma sine impostura.
 Narici, bruti.
 Nario, subsannans.
 Nasale, ornamentum equorum.

Natinari, negotiari.
 Nancupes, ad eundem acutum habens pedem.
 Nauficus, navis factor.
 Nauregus, nauaretius.
 Nauricus, navis princeps.
 Nebris Dianæ, corium Dianæ quæ cum ceruo pingitur.
 Nec nocte, nec simulate. *Perf.* — Nec nocte pater plorabit.
 Necolatum, stultum & elanguentem.
 Nefandarius.
 Nefrenditium, annuale tributum, quod certo tempore rustici dominis, vel discipuli doctoribus afferre solent, dumtaxat sit carneum, ut porcellus.
 Neruicus, neruicosus, fortis.
 Netorsum, fusum, fusile.
 Nibarus, splendidus.
 Nibita, aqua ex nubibus facta.
 Nicolaum, stultum.
 Nicolaus, dactylus.
 Nistit canis, quum acutè gannit.
 Nihil censi, nihil iudicati.
 Niniticus, nimius, eximius, immanis.
 Niniosus, garrulus.
 Ninnarius, cuius vxor moechatur & tacet.
 Nitellæ, neutrones, parunitores, deminuti.
 Nitura, genitura.
 Nixè, munus.
 Nomicolæ, tubercula, quæ sub mento capræ sunt.
 Nominosus, famosus, celebris.
 Nonnula, rete ad capiendas aves.
 Non putarium, non est dubium.
 Norax, peccator, criminofus.
 Notarius, scriptor, characterius.
 Noxilis, nocens.
 Nugigerulus, turpis nuncius.
 Nugiparus, qui parit nugas.
 Nullatenus, nulla ratione.
 Numida, qui vendit herbas, vel qui alit pecora ad vendendum.
 Numeria, dea numeri.
 Nuprant, nubunt.
 Nuptorium, domus & locus nubentium.
 Nutinare, corpus, ingenium, genitura.

O Bfibulare, concludere, circundare.
 Obicula, parvus obex.
 Obilat, limpida.
 Oblogat, increpat.
 Obsillas, marsus.
 Obsolitus, pollutus, inquinatus.
 Obtundit, obæcat.
 Obtusa, stulta vel stolidi.
 Obtusus, obæcatus.
 Obuallum, vndique munus.
 Occa, castrum.

Occamen, contisio.
 Occentare, malè ominari.
 Occistrio, Tabernarius.
 Oes, infantia.
 Offendices, nodi quibus libri signantur.
 Offex, impeditor.
 Officialis, sacrorum minister.
 Officiperdi, qui sui laboris non habeant remunerationem. Catoni quoque dicuntur Officiperdi.
 Ogite, moritur.
 Olacitas, foetulentia, olor.
 Olax, solidus.
 Olerare, olera plantare.
 Olographa, omnem rem propriam.
 Olouitreum, totum vitreum.
 Omentum, mappa ventris.
 Operfolatio, clusis à persolis dictum.
 Opinatores, existimatores, vel arte militares.
 Opinax, manifestus.
 Opinosa, ingentia certamina.
 Oppilago, curcilla.
 Oppito, sospito, valde saluto.
 Orcinus, morte manumissus.
 Ordinarius meles, qui in integro ordine est vel numero.
 Orge, occide.
 Oricus, loquax, qui magnum os habet.
 Originari, vernaculi.
 Oripa, amens, turba hominum.
 Oripex, orarum inspector.
 Ouilpex, ouium inspector.

P

P Abo, vehiculum vnius rotæ cum b.
 Pabulator, pastor, qui bubus pabula præbet.
 Pabulator, pater qui præbet pabula.
 Pactario, plantario.
 Paculum, sacculum, pasceolum.
 Pagæ, memoriæ sine idolis.
 Paganitius, ut occultus.
 Pagit aut palum agit, aut citharam tangit.
 Pagula, srena.
 Pagus, collegium, curia.
 Παλαίος μωγός ή οργή ή ανή ή πονή.
 Palax, dolosus, fallax.
 Palla, latubres.
 Palmosus, victoriosus.
 Palpones, qui ducunt cæcos.
 Palteum, murum vel fastigium.
 Paludatis, mantua is.
 Panæum, vestis pastoralis.
 Panarium, excipulum.
 Panchra, rapina.
 Pandex, qui semper pandit ora ad potandum.
 Panegyricis, laudabilibus.
 Panegyricus, laus in promptu dicta.
 Panera,

Panera, rapina.
 Pangitare, laudare.
 Panora, rapina.
 Pansa, qui ambibat pedibus in diuersa
 tendentibus.
 Pantapola, sumptuarius.
 Pappas, pædagogus, qui sequitur studen-
 tes.
 Parapsides, suffusoria.
 Parapsis, granata vel carunis.
 Particus, negotiator, qui partes vendit,
 qui institor, & agomanus dicitur, eo
 quod in diuersa manus agat.
 Partiliter, diuise, per partes, distributè.
 Pastam, præclaram.
 Pastoforium, atrium templi, aut sacra-
 rium.
 Pastorium, aluale templi vel sacrum.
 Patago, genus mortui.
 Patercularius, à paterculo.
 Patibulum, res patens.
 Patrauit, patrem fecit.
 Patres patriæ.
 Patreus, vitricus.
 Paximatum, panis subcineritius.
 Pecuosus, qui multa pecora habet.
 Pedana, æ, pedales nouus, qui caligæ affui-
 tur.
 Pegaso, homo focalis.
 Pelagus, prælubium.
 Pelops, qui habet uxorem & amitam.
 Pencina, lacinia vel stola.
 Penita, aula regia.
 Pennum, bis acutum.
 Percartapsere, valde diuidere.
 Percatapat, valde rædet.
 Peripsuma, media planta pedis.
 Pero, calciamenta pilosa.
 Persolenter, assidue.
 Perula, extrema pars nasi.
 Pestimus, verbosus.
 Pestincius, violentius.
 Pestinuncium, qui pestem nunciat.
 Pestiliter, demisse, diuise.
 Petitus, qui frequenter petit.
 Petulus, equus qui habet albos pedes.
 Phaculla, perna, petaso, petasunculus.
 Phago, cibus: unde *phagis* in vita monachorum.
 Phylacteria, carmina.
 Pietatium, epistola brevis & modica.
 Pictatiuncula, membrana.
 Pictiones, qui vendentes vincere in pi-
 ctura.
 Pigella, artopa, genus vasis.
 Pilasca, vas vinarium ex corio.
 Pilax, murilegus, catus.
 Pileum, calamaucum.
 Pilierepus, qui pila ludit.
 Pililudius, qui polotello ludit.

Pilliones, portitores mortuorum.
 Pilumen, quicquid in pila iunditur.
 Pindæ, pinne dictæ sunt à pendendo, sed
 vsus obtinuit, ut pinne dicantur.
 Pinnirapi, sectatores, gladiatores, quod
 pinnas rapiunt.
 Pipilare, resonare.
 Pipiunculus, accipiter, acceptor.
 Pipuli, conuictio plorati.
 Pissago, pix liquida.
 Pisseima, speculor.
 Pitigmata, causæ.
 Placor, tranquillitas.
 Plautos auribus gracili corpore.
 Plaria, dilucida.
 Plaustri, quod plaustro sonat.
 Plebescere, plebem alloqui.
 Plebiscitari, plebem imitari.
 Plebiscitat, plebem alloquitur.
 Plemina, cum in manibus & pedibus calu-
 si sulci sunt.
 Plotei, proprii.
 Plumbum in oculis, macula coloris plum-
 bei.
 Podiarius, inter mimos.
 Polingon, ubi cadauera ponuntur. *Gra-*
cum.
 Polluctare, consecrare.
 Polosé, altè.
 Polosus, altus.
 Pomatium, mollis & liquidus cibus ex
 pomis.
 Poneprope, iuxta & propter.
 Popina, meraria, crustaria.
 Porrum, basum.
 Portemia, nauicula.
 Portitorium, porticulum, baculus lixa-
 rum.
 Positiones, ædificia.
 Postices, iudices.
 Postilio, postulatio.
 Postmurium, insertorium.
 Postpridie, hodie.
 Postulatitius, ille qui postulat.
 Postumus, vltimus, nouissimus.
 Præclues, valde clarus & inclytus.
 Prædarius, præbens auxilium.
 Prælubium, pelagus.
 Prærogator, dispensator.
 Prætenta, anteposita.
 Prætoriola, domuncula in nauis.
 Prandeum, genus zonarum.
 Pransorium, promulsarium.
 Prima porta, primum locum vel grecia
 expositio.
 Prima terra, litore.
 Primiuirgius, caballarius, quod primus est
 militæ in virgines.
 Priuignus, vulgò antè natus.
 Procapibus, proximis.

procapis, proximus.
 prociuimus, probauimus.
 proculprocul, longè longiùs.
 proculum, abominatio.
 proculus, qui patre longè peregrinante
 nascitur, vel longè à patre natus.
 prodactis, consumptis.
 profecta sunt, promouerunt.
 proficiens, antepositus, prouectus.
 prolicere, emanare, effluere. *Varro.* De-
 mum ubi prolicuit dulcis vnda.
 polumum, locus sacrorum.
 promptria, cubilia.
 promurale, murus ante murum.
 pronefas, antefas, contralicentia.
 pronefas, plusquam nec dicendum, vel
 quàm illicitum.
 pronefas, scelus, incontinentia.
 pronostria, antenostria.
 propagando, protelando.
 propala, vendenda proponens.
 propedat, impedit, cohibet.
 propij, legati matri muneribus.
 propola, tabernarij.
 propos, valde potens.
 proposcit, petit.
 propudorio, contressio.
 profatrix, genitrix.
 protelat, differt, prolongat.
 Proxenetæ, homo præcurrens quodcum-
 que negotium.
 Proxenetæ, quasi inter emptorem & ven-
 ditorem, vel ante ambulo.
 prurientes auribus, qui libenter deside-
 rant de alio mali aliquid audire.
 pubeta, vel pubeda, adolescens.
 pugillones, pugillatores.
 pulpidinem, colophia.
 pulpitem, analogium, lectrum.
 puluicinare, pluitare, sæpe pluere.
 puluinceria, area mortuorum.
 punicani, lecti parui.
 purpurilla, locus extra portam quo pur-
 purea veste vterentur.
 puteal, sedes prætoris.
 puticuli, quo cadauera proiciuntur.

Q Vadras, duo minuta.
 Quæstuaris, qui quæstu corporis
 viuit.

Quæstuosus, mesale.
 Quantocyùs, quantò velociùs.
 Querelantem, querelas afferentem.
 Quinquatria, ambitus quinque portico-
 rum.

R

R Allum, rasorium.
 R Randum, arbitrandum.
 Raricent, patricent.
 Ratiscunt, adæstimauerunt.

Rator, iudex.
 Raut, rauie loquitur.
 Reburrus, hispidus.
 Receptor, actor concordie medius.
 Recidua, ex ruinis renascentia.
 Recitabulum, vbi recitatur.
 Recognatus, filius patris.
 Rectitas, iustitia, æquitas & veritas.
 Redandruare, gratiam referre.
 Redhibere, reddere.
 Redimix, res à prædonibus redemptæ.
 Redimicula, vitæ quibus mitra ligatur.
 Redubias, reliquias.
 Reducta, concaua, depressa.
 Redulus, strues lignorum ardentium.
 Refrontat, repellit à fronte.
 Regillus, regulus.
 Regimonium, gubernationem.
 Remasculata, virili virtute resumpta.
 Remilicines, remoratrices.
 Remillo, repando, pronullo.
 Remillus, repandus.
 Remorum.
 Rendis, requies otiosa.
 Repatriat, ad patriam redit.
 Repelta, lapis excelsus.
 Repignerat, pignus recipit.
 Repluentibus, exabundantibus.
 Replum, species mulieris.
 Retanda, purganda.
 Retica ligna, quibus ligna sublimantur.
 Reuidare, reuerti, redire, repedare.
 Reuma, effusio maris, quando accessione
 maris in fossis colligitur & remanet a-
 qua.
 Rimidia, crepido.
 Rinas, naues vel massa.
 Roga, eleemosyna.
 Rogatarius, petitor.
 Rueta vel frumen in homine, tumē in be-
 llia: pars gutturis gurgulioni proxima.
 Rues, ruina.
 Rustarus, sanguinecruentus.
 Rumare, rumores adferre.
 Runa, pugna.
 Runata, præliata.
 Rupa, ex vtraque parte acuta.
 Rupinas, abrupta montium.
 Ruspantur, perquirunt anxie.

S

S Abarium, atrium templi.
 Sabbatini araneorum.
 Sacra, non idoneus artis suæ professor.
 Salarium, atrium templi.
 Saga, nomen geminæ.
 Salattarius, portator armorum.
 Salmentum, salamentum.
 Sambucarius, ipse qui dicit.

Sam-

Sambucistria, quæ citharista canit.
 Sambucistrio, saltator.
 Sambucus, saltator.
 Samelubro, artificio.
 Samica, pulvis.
 Sancenissat, lætatur, triumphat.
 Sappappa, quasi sarculo.
 Sarapia, rapina.
 Sarcitator, qui testa refarcit.
 Sardius, sacella, loca sacra.
 Sarge, idoneus. quælibet ars, aliàs Sarga
 non idoneus cuiuslibet artis professor.
 Sario, sarculo.
 Sauium, osculum vxoriosum.
 Saures, lorices.
 Scabra, pumicia aspra.
 Scæuitas, iniquitas.
 Scamellum, simfoniaci.
 Scaminata, arena, vbi athletæ luctant.
 Scana, arborum densitas nimia.
 Scansuz, ferrum per quod equus scandit.
 Scapolum, fustis longus.
 Scapus, certus numerus tomorum cartæ
 scriptæ.
 Scaturrio, lepra.
 Scatus, imperigo, sicca scabies.
 Sceptoræ, cisternæ.
 Scillæ, saxa latentia in mari.
 Scinthia, næuus, macula.
 Scipio, virga ante triumphantes delata.
 Scipiones, virgæ consulum.
 Scispadum, supatum.
 Scolaces, quod nos funalia dicimus, eò
 quod sint scolæ, hoc est, intorti. Hos
 Romani funes & funalia nominabant.
 Sconna, sponsus.
 Scordalus, ferox.
 Scordiscum, corium crudum.
 Scordiscum, scortum.
 Scories, stulti, stolidi, fatui.
 Scorio, stultus, fatuus.
 Serea, piritua.
 Scriba ædilitius, qui ex ædile est, sic voca-
 tur ex ædilitate.
 Scribula, epistola.
 Scripula, epistola, itē Scripula, sollicitator.
 Scrutinium, quod infantes scrutantur.
 Scrutitum, pellica.
 Scrutulus, ventriculus fartus.
 Scurra, parasitus, bucellarius.
 Scurra, qui incopriatur.
 Sebra, vetusta.
 Sector, usurpator, vel bonorum vindicta.
 Securicularius, qui secures fert.
 Secus, malum.
 Semestria, liber in quo actiones sex men-
 sium continentur.
 Semiermis, sine armis.
 Semirustus, dimidium iusti.
 Semiuecors, minimus à recorde.

Sennumia, tristitia.
 Sententia, ~~improbitas~~.
 Sentes, sententia firma, & indubitata re-
 sponsio. ~~improbitas~~.
 Sentio, sententia.
 Sentitare, in animo sensum diiudicare.
 Separ, seorsum à parte.
 Sepia, incaustum *Persius*.
 Sequela, exemplum.
 Seruitium, multitudo seruorum, & inge-
 nuorum obsequium.
 Sextertarius, ipse qui erogat.
 Sica, cluniculus, machæra, splendona.
 Sica, genus ramorum est, simile Vidubij.
 Hoc maxime vtuntur, qui apud Italos
 latrocinia exercent.
 Silo, naso inciso, vel reducto.
 Simfoniaci, cantatores musici.
 Simplagium, minus rete.
 Simpulator, amicus spōsi assiduus cum eo
 in conuiuio.
 Simpulator, conuiua.
 Simultum, vermis in cornu arietis.
 Singultim, qui loquitur per gluttuos.
 Sinum, vas in quo butirum conficitur.
 Sirascula, vas aquarium.
 Stringina, restrictio vrinæ.
 Sispes, sospes, sanus.
 Solerare, id est, solidare, à solus, soleris, i.
 solidum.
 Sonricus, verax.
 Sortillator, degulator.
 Sortinidus, qui iudet per sortem.
 Sosij, duo fratres, qui bonos libros eme-
 bant, & eos postea præparando multum
 lucrabantur in vendendo.
 Spargana, initiarum, infantia.
 Spoliaria, exteriores balnearum cellulæ.
 Sputarium, sputum.
 Stagnare, secernere metalla mista.
 Stamio, partus.
 Stater, duo didragma.
 Stellionatus, crimen cum vna res duobus
 venditur.
 Sternaces, pauidi.
 Stica, tunica.
 Stigia, tunica.
 Stigina, ornamenta regia.
 Stigium, genus vestimenti.
 Strilinquadrum, id est, quadrum.
 Stilaris, vestis piratica.
 Stranaces, cupidus.
 Strigio, mimarius scenicus.
 Strofarius, strososus, impostor, fraudator.
 Stultomalus, stultus malus.
 Subcensia, fomenta.
 Subcenturiatus dicitur, qui in numero
 priore quasi per centuriæ suæ vicem
 succedat.
 Subcilius, malus interpret.

Subcus, subcutaneus, subcirratus, intercus, intercutaneus, intercutatus, subtercus, subtercutaneus.

Sublestia, infirmitas, tristitia.

Sublestis, infirmus, tristis.

Submeles, qui in lectulo mingit, meies.

Subses, qui subtus sedet.

Sububeres, infantes qui adhuc sunt subvberē.

Suffraginatus, fractis auribus, vel substitutus in locum succidentis.

Sugrudla, fundamenta.

Sugrundaria, sepulera.

Sultor, cultor.

Sumptuarius, qui erogat sumptus.

Supedium, refugium.

Supera navis.

Superaria, vestis quæ superinduitur.

Supparant, suppleant.

Suppararia, vestis quæ superinduitur.

Supes, supumpis, hoc est, supinis pedibus.

Suprema, quando sol supprimitur.

Surcetur, irascitur.

Surus, musculus brachiorum.

Surus, furculus.

Susses, qui habilis ad substendum.

Susurrio, seniliosus, bilinguis.

Sutela, corrigia, quæ tenditur sub cauda equi.

Sutrium, locus ubi suuntur species aliquæ.

T

T Abæ, mutæ.

Tabernio.

Tagax, furunculus.

Talax, scaurus.

Talitus, colasus in talo.

Tallus, calculus, tabula.

Tam nefas, tam detestabile factum.

Tames, cruor, sanguis.

Tarmus, vermes in carne.

Tartarium, horribile.

Tautones, palpebræ.

in aliis Tegellaria venefica.

Tegora, regus, coria, vel posteriora iumentorum.

Telonem, quasi omnium rictorum fiscalis conductio.

Tenilis, qui potest tenere.

Terimentum, nutrimentum.

Terrale genus vestis.

Terrigiponæ, quæ terra capiunt, id est, piscinæ, quas & lacus rustici vocant.

Testinium, opportunum.

Thoca, stauus vel vestis.

Tiaries, portitores signorum.

Tinctorium, gladius.

Tironatum, rudinem.

Tironicare, militare.

Titienfis clangor, id est, sonitus cum tumultu.

Tocuis, calculus dictus est compito solo pilis quod sibi componunt. calx enim lapis est, calculus diminutivum.

Togillatim, sigillatim.

Togipurium, toga pura.

Tollerunt, genuerunt.

Tongillatim, singillatim.

Tongillatim loqui pravis verbis, à Tongilio Parasito, qui in hoc inuenerat risus aucupium, ut salutatus conuicio responderet, & maledicentem salutare blandissime.

Tragum, genus piscatorie.

Tragum, inter legumina.

Tragum, verriculum.

Trietulia, ubi pendent vaciæ.

Trimitat, posturna.

Tritile, quod teri potest.

Trochus, rota ludentium.

Trocinus, sectæ genus arduum.

Tuber, siti subterranei.

Tucetum, bula condita apud Gallos Alpinos.

Tugellaria, maleficia, eò quod supra tegulas sacrificent.

Tuligatum, carpitum.

Tullia, media vel regia.

Tuore, visu.

Turturilla, ita dictus locus in quo corruptelæ fiebant, quod ibi turturi opera daretur, i. panem.

Tuspollem, manna, vel genus pigmenti.

V

V Abra, callidus, artificiosus.

Vabrum, varium, multiforme.

Vadatur, promittit, pollicetur, fide dicit.

Vadimonia, iudicia, unde apud iudicem per fideiussorem vadere liceat.

Vadimonium facit, fideiussorem dat.

Vaginatus, exagitatus.

Vagitur, violenter fiet.

Vagurrit, per otium vagatur.

Valgis, foras versi tumentibus.

Valitant, valent.

Vallemac pia, inhonestæ cantationes & carmina locaque turpia.

Vaniparentes, inanes, mendaces, inutiles, pellaces.

Varam, tibiam ianā, pericæ duæ sunt inter se colligatæ, quæ asserem sustinent.

Vnde prou. Vibia varam sequitur.

Ventriloqui, precantatores.

Varicat, diuertit, ambulat.

Varicauit, ambulauit.

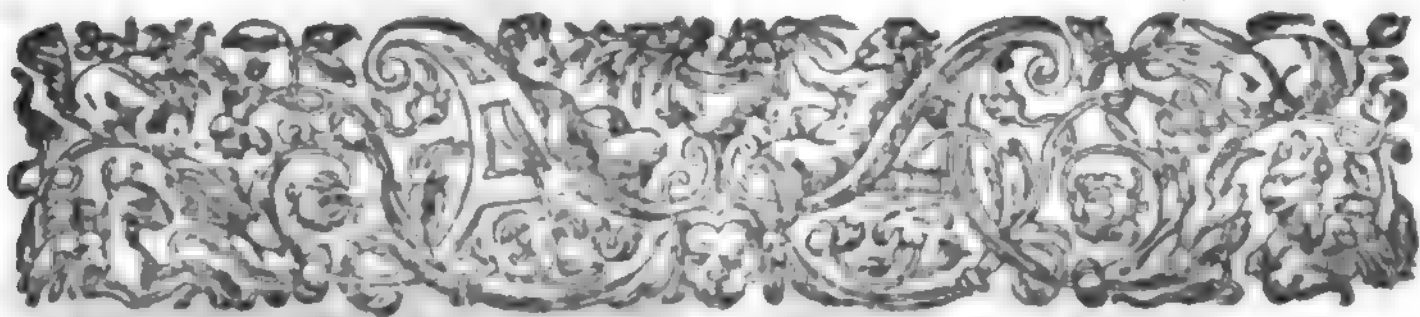
Vasillum, paruum vas. *Atacres* Soluens *re* diis

diis, in aqua subiecta vascillo.
 Varia, diuersis plantis.
 Vefaba, parua faba.
 Vehigellorum, genus fluuialium nauium
 apud Gallos.
 Veneripeta, luxuriosus.
 Venitia, maris exæstiuatio, quæ ad littus
 venit, *Varro*. Venitia, vnda quæ ad littus
 venit. Salacia, quæ ad mare redit.
 Vepra, callidus, testificator diuersipellis.
 Verax, fonticus fidelis.
 Verbosus, nugator pessimus.
 Verbotenus, verbigratia.
 Vernacellus, qui suscitatur per dies festos.
 Vespeliones, fossarii, qui mortuos sepe-
 liunt.
 Vespertilio, serotinus.
 Vespillo, sepulchrorum violator.
 Vestia, balba.
 Vestiarium, erogatorium.
 Vestiplica, femina quæ vestes plicat.
 Vestis ludiaria, histrionice, tonis.
 Veteratricem, i. callidam, incircumscri-
 bendam.
 Venillia, impetus fortis carorum.

Victimo, immolo.
 Vidubium, qui duos maritos amisit.
 Viduum, viduitas.
 Villatura, territoria.
 Viocurus, & statim Cestifor.
 Virginal, membra virginis in quo habitat.
 Virgobretus, nomen magistratus.
 Viria, viriola, brachiales.
 Viriosus, austerus.
 Virops, quæ iam opus habeat viro.
 Visor, videntes.
 Viticus, actor, exactor villæ pensionum,
 insularius.
 Vitricus, patricus.
 Vnca manu, stricta manu *manu*.
 Vnicuba, vnius viri vxor.
 Vnorum, multorum.
 Votificantibus, dona libantibus.
 Vtensilia, viatici sumptus.
 Vultuosus, tristis.

Z

Z Anga, pellis. *Acro*. Nigris medium im-
 pediat erus Pellibus.

EXCERPTA PY- THOEANA EX VETE- RIBVS GLOSSIS.

A

ACTORATIO, ven-
 ditio: nam sub au-
 ctorationem sunt
 gladiatores qui se
 vendunt.
 Acieres genus secu-
 ris.
 Adribernalis, vicin.
 Adluuiis, locis cœnosis.
 Antigaphus, cancellarius.
 Alopecia, passio strictura, & *æst*.
 Ager, acidatur.
 Alibre, alimentum.
 Allex, pollex in pede.
 Arcites, sagittarij.
 Atanulum, genus vasis, atannuium.
 Abgreco, segreco.

Amfiscij, hiumbres.
 Apsum vellus lanæ.
 Ascios, exumbres.
 Atta qui primis plantis ambulat.
 Attanabo, genus vasis.
 Auriginosus, arcuatus.
 Anguilla, qua coercentur in scholis pueri,
 quæ vulgò scutica dicitur.
 Abrogans, humilis.
 Abs se, spontaneus.
 Acubus, ministerialis domus regie, vel A-
 culus. lege Anculus.
 Acus, calamistratorium.
 Albanæ, plurali numero nubes prænestine.
 Altar, *Prudent*.
 Antigerium, in primit.
 Antigerio, valde.
 Arcubius, qui cubat in arce.

- Antepodes, obsequia amicorum.
 Antipelargosin dicunt Græci talionem.
 Arctare, constringere.
 Artemo, instrumentum arietis.
 Armillum, crater, vas vinarium.
 Adfiliatio, penè naturæ imitatio.
 Adplanat, hostibus æquat.
 Agonia, hostia.
 Albuna, Mater matura.
 Anxiferis, mœstis.
 Aquaticus, hydrus.
 Acrozymus, panis leuiter fermentatus.
 Anger spatharius qui angit, id est, stringit spatham.
 Astrosus, lunaticus, malo fidere natus.
 Aulenus, aulicus Palatinus.
 Agagola, lenocinator, pantomimus & post Agagula.
 Angaria, Auianus qui agrum locat, ut angariam accipiat.
 Anteritas, antiquitas.
 Antela, antilena, vr postela, postilena.
 Apicire, ligare.
 Apicitus, ligatus.
 Alapus qui propter mercedem alapas patitur.
 Alopus, nota in libris emendatis.
 Alestrare, humectare.
 Adoptarius puer ex adoptiuo natus.
 Apiciosus, caluus, caluaster.
 Alluces & allutia loca cœnosa.
 Affectaneus, consentiens.
 Ablutes, loca cœnosa.
 Ancones, incantatores vel vicini.
 Angæ, intervalla arborum vel conualles.
 Ancyromagus, genus nauigij.
 Ancula, succuba.
 Anclena, instrumentum ferreum.
 Anclabeo vel Aurclabeo, lex Longobardorum.
 Aqualium, summa pars capitis.
 Armilauus, scapulare monachicum, *Isid.*
 Amasco, amare cupio.
 Abadir lapis, Achis est lapis per quem Saturnus Iouem deuorauit.
 Adfeda, sella quadriugis (quidam legunt Cafeda.)
 Adostrata, reditus. *F. apistopha.*
 Agonei, victimam. *Fest.*
 Alliger, Gallus ad Ligerim.
 Ambro, deuorator, consumptor, patrimoniorum decoctor.
 Ambibulum, birrum, villosum.
 Angia, ferrum bucculae scuti.
 Animaquus, patiens animo.
 Annet, fulget, annitet.
 Anilia, amentia, fatuitas.
 Anconiscus, incastratus.
 Anfile, scuti buccula, quæ ab hostibus reatur, *Isid.*
 Ardalis, glutto, vorax, manduco.
 Arcepta, genus navis, Acatus.
 Assecula, bucellarius homo.
 Astarium, Clegellastarium, vbi venduntur bona proscriptorum.
 Aspita ruina * secespita ruina.
 Anximum, Romanum, Latinum.
 Auincula, auctio minor, supra fundum, * auctiuncula.
 Arcarius, dispensator, actor.
 Antibibulum, pignus Codicis librorum.
 Abrigeum, splendor auri.
 Adlicula, genus vestis, *l. 3 ff. de auro.*
 Ambusilla, venter.
 Allobroga, Gallus, rufus vel *int. lan.*
 Asciculus, asciola, dolabra.
 Agia, glandola.
 Acinari, tricari, in paruo morari, *aginari.*
Feste, s. forte Muginari.
 Anguipedes, gigantes.
 Aurorans, illuminans.
 Alluuium, ruina riparum ex aqua.
 Augumentum, profectus.
 Enygma, figura, siue typus. *Pind.*
 Abasu, infima domus, ab Abase infima domus quasi sine base.
 Abrogat, ablegat.
 Aria, ala. * axilla, ala.
 Agaron, minister, Officialis.
 Aruinulis, adipibus.
 Artificina, in qua artes exercentur.
 Arenaria, sicca. *Pallad.*
 Ariæ, mortuorum puluina.
 Arilator, Cocio, *s. mortuorum.*
 Arreptitius, rariolus, furiosus.
 Arbitrium, collectio arbitrorum multorum ipsa consensio.
 Arula, craticula.
 Ancella, ortygometa.
 Auctorameptum, ipsa res locationis, venditionis.
 Auricularius, auscultator.
 Auctionarius, qui emit.
 Acucula, solers, acutus.
 Adasia, onis maior natu.
 Adpestoret, adplicet ad pectus.
 Adpetulantia, procacitate.
 Adfuerula, agaso, adsecula infra.
 Adorea, libamenta.
 Equilatium, æquatio, *Isid.*
 Adfutabulum, vasculum.
 Alia, tranata.
 Amanfit, exspectauit.
 Arculis, circulis.
 Adstraba, tabella, vbi pedes requiescunt.
 Aureax, equus solitarius, *Isid.*
 Abartenum, inhonestum, * *Isid.*
 Aclibnum, obliquum, * *Isid.*
 Acuculia, acutus, solers, *Isid.*

Adruma ult, rumores attulit.
 Adsecla, domesticus familiae, agaso, pedisequus, leno.
 Adlancinat, vsurpat.
 Agaso, qui praecedit, minister [Officialis].
 Apocryfarius, a secretis legatus.
 Agginantes, explicantres, *Festus*.
 Ambus, malleus.
 Amfariam, per amborum partes.
 * ambifariam.
 Antia, ferrum in scuto, supra.
 Appia, aestiva, candens, temperata.
 Apis, mergit loca calentia parum.
 Aborris, scandalosus.
 Alacrimonia, laetitia.
 Actiplicem, duplicem, dolosum, aliis alterplicem, j. biplicem.

B

Britannaca, flos qui in Sinnia nascitur - silva. Fortè Hercynia.
 Butum, imburum, imbuendum.
 Butis, stella Cometes, *Boet.*
 Bassacia, terrae hiatus, barathrum.
 Bagario, vrceoli genus.
 Buuinare, sanguine inquinare mulieris menstruatae.
 Blenones, putidi, hircorum hircosi.
 Bestæ, Maia, Troia, j.
 Buceta, pascua.
 Batis, genus oleris.
 Bara, est lamina auri ab aure ad aurem qua familiares Regum utebantur, ornamentum colli ex auro & gemmis, quod alio nomine turmes potest dici.
 Bolonæ, ipsi citarij (lege Cetarij) qui diuersa genera piscium emunt (fortè ex *Boet.* à iactu retis.
 Bellicrepa, quoddam genus ludorum cum armatis: bellicrepa saltatio.
 Baccatum, margaritatum.
 Bacarium, vas aquarium.
 Batinius, rusticus agricolanus.
 Baburrus, stultus.
 Belues, egestas, quæ solet contingere per vastitatem.
 Bustar, locus ubi stant boues.
 Baccaulum, in quo mortui deferuntur.
 Bacerus, arfactus.
 Bamber, arena.
 Barbastereli, duribuccius, ita in omnibus gloss.
 Barbo, Barnaculus.
 Barrigena, peregrina.
 Babiger, stultus.

Blandiosus, affabilis.
 Batioca, patera.
 Baucalem, gellonem.
 Birtus, rufus, *Boet.*
 Botriones, latices.
 Broia, vlua marina.
 Brunda, solida.
 Bucco, garrulus, rusticus, stultus.
 Bombum, forbellum.
 Bucida, vel bucita pascua.
 Buccinaria, voces.
 Buda historia, & alibi.
 Bullæ, ornamenta regalia, vel camelorum.
 Banadola, alibi Bariola, lectus, lecticave quæ in itinere fertur.
 Bargines, fortes in bello.
 Biplicitas, duplicitas, alterplicatio, sorte altercatio.
 Balio, manus palma.
 Bullum, baculum pastoris.
 Burga, cloaca.
 Bustantes, sepelientes.
 Busticata, sepulchra in agro.
 Bais, nomen serpentis.
 Barbarus, operarius, intimidus, *Gell. 15. 5.*
 Barto, genus organi.
 Barbastinus homo qui fert barbam plenam proissimis riuis.
 Barcia, barbari.
 Billa, iumentum asinus.
 Bibuscus, morsus bestiarum.
 Bifax, duos habens obtutus.
 Bitidum, informe.
 Biluus, moribus bestiarum. Belluanus.
 Blini, tetri.
 Breuigerulus, qui breue gerit.
 Barcanda, concha, ærea.*
 Bascanda, *Iuuenal.*
 Biplax, duplex.
 Barria, regula, norma, rubrica.
 Brasbrat, tlocubro.
 Bubis, barba.
 Baccapulus, in quo mortui deferuntur, supra bacaulus.
 Bassus, pinguis, obesus.
 Basterna, testamania, lis lectica.
 Balastrum, balneum.
 Benelinguatus, eloquens.
 Bestemæ Troia * supra.
 Bestæ, maia Troia.
 Bortanea, testamania, manualis, supra.
 Blitea, stulta.
 Bromosa, immunda.
 Bobinators, inconstantes, *Gell.*
 Brumofus annus, rosinosus.
 Brumalia, rosinosa pluvia.
 Bestinaces, tiraces *Boet.*
 Bombicinators, purpuram facientes.

Bombicinare, purpuram facere.
 Bumbis, aranea.
 Blato, cubicularius, hospitalarius.
 Bibliothecarius, qui codices secat.
 Blandiosus, affabilis.
 Brustum, materiae genus, bruscū, *Plin. Tun.*
 Bidens, anchora.
 Brutus, gurdus.
 Brantia, tenuis auri lamina.
 Bullae, stramenta regalia camelorum, *supra.*
 Boeter, vernum, veranum.
 Botoonem, iuuenem.
 Bellus, moribus bestiarum, *supra.*

C

Claudire, claudicare.
 Clingit, cludit.
 Coditura, impena.
 Conflatim, copulatum, contentē.
 Coraula, iocularius, iongleur can.
 Coruscat, vibrat hyems. *Plaut. Rud.*
 Cracentes graciles.
 Creagras tridentes.
 Crematium, colibum. *supra.*
 Curcilla, oppilago.
 Coniecit, iaculum amentauit.
 Creporem ferri, sonum catenae.
 Catadocta, multorum cantica catalecta.
 Calones, galearii militum.
 Cartilagini, lardo bradone.
 Catapulus, aduentus navis.
 Cilindrum, semicolumbinum.
 Clacinden, concha.
 Coactores, argentarii.
 Collianorum, publicanorum vel impiorum,
 collibariorum.
 Cuppes fastidiosus cupidus.
 Cancellat, concidit, batuit.
 Candes, vasa fictilia.
 Cernila, lignum super quod ducitur ta-
 ratantara.
 Comminando, intentando.
 Creditarius, *misistis quos. Ruf. in Ioseph.*
 Confarreatio, confaerorum comunicatio.
 Cehibuli, concordēs, coniuncti, cōtribuli.
 Cohibentia, conclusio.
 Commolunt dentibus, comprimunt.
 Connixa, partu liberata, *Virg.*
 Collegarius, vnus ex collegis.
 Corugio, puerilis est ludus, quando pro-
 uerbia dicunt, alibi, Coragium pars est
 in ludis, quando proverbia dicuntur.
 Ciccum, mali granati membrana,
 Callithrix, finis producta barba.
 Claminum, clarissimum.
 Concibiones quaedam stellae quae **astro-*
 logiam concipientibus aptantur. ***

Cabo, caballus grandis.
 Catamontem, ceteri aspectum.
 Curagulus, curiosus.
 Camixtus verbosus, loquax.
 Charaxatis, scriptis, inductis, cancellariis.
 Cæculus, viriatus, datus.
 Circulator, qui fumat, vendit fumos.
 Citaxus, similis taxo.
 Contra fœdus, contra pactum.
 Corimbata, nauis.
 Coniæpe, vt adsolet.
 Coarcuatio, concameratio.
 Contribules, consanguinei quasi ex ea-
 dem tribu.
 Confragmentum simul rugosum vt mōs.
 Commulcare, complodere, conculcare.
 Conclassare, Conclamare.
 Cloes, pluuia, vel nauigium.
 Colum, sanum.
 Coniuoli, concordēs, iuncti.
 Curio, sanguis. ***
 Caparcus, pistor.
 Caballarius, alaris.
 Cabo, caballus. *supra.*
 Calpes, galeae militum, imō armillae. *i.*
 Camasus, amfimallus.
 Candes, vasa fictilia, *supra.*
 Canier, leno. ***
 Conferiatus, sociatus, confarreatus.
 Colimbus, locus vbi mundantur vesti-
 menta.
 Cæculus, bestia marina, *sauren.*
 Claredines, claritudines.
 Cadax, claudus qui saepe cadit, catax, *Fest.*
Non.
 Capite census, taxatio possessionis.
 Carinantes, inludentes. *Fest.*
 Cassatur, castratur.
 Cassiculum, reteiaculum.
 Campio, gladiator pugnans.
 Causarius, litis amans.
 Cadumæ, citanæ, cisternæ, lautumia.
 Corniculi, catamites recrementorum.
 Catamaiti, ergastulum. ** Catomum. **
 Circat, circumuenit.
 Citenæ, cautumnæ.
 Ciuiat, ciuem facit, aliis ciuitan.
 Cinnes, cinni.
 Clitella, cretella.
 Colitor, dominus fundi.
 Commanipularis, conscius, collega.
 Creditaria, cameraria, in *Ruf. in Ioseph.*
 Cascidilis, pera, mortupium.
 Catasta, lectus ferreus.
 Comeriz, dicuntur tempora bonorum ***
**quando dant honores. Comitia, sibi*
milites sunt comiteatus.
 Callicularium, medium æstatis, vel hye-
 mis capti.
 Casona, acus qua mulier caput scalpit.

Conen

Concubium, pellicatus.
 Conferui, cognoui, comperij.
 Confida, dubitator.
 Cracat, cracerat.
 Cretellæ, clirellæ.
 Cristatus, honestus, decens.
 Cruminat, ruminat. *Var.*
 Culina, latrina, secessum.
 Clanculare, occultare, palliare, subacillare
 cor.
 Caruchi, nauium funes.
 Curuscus, magnus. *
 Condones, gladiatores.
 Caupulus, nauis.
 Captentula, captio.
 Contumia, contumelia.
 Cessiosus, qui sæpe cedit.
 Cusire, consuere.
 Cæstiferum, qui flagellum portat.
 Carabus, parua scapha ex vimine . . .
 & corio.
 Celes, oues, aues.
 Cerealis, qui ad sacra stat.
 Cessit, nupsit.
 Culit, vehementer percussit.
 Caluitio, memor.
 Causarius, reus, sup.
 Cocistiro, prægustator cocinæ.
 Commaticus, versificator.
 Calabris, ventis siccis.
 Catomai, ergastulum, supra Catomium.
 Cancer, forceps.
 Caletra, vbi vesperæ putriuntur, alibi cele-
 tra *mutipati* *mutipati*.
 Cidones, puerorum amatores.
 Carrio, diuido, lacero.
 Calestra, genus mitræ.
 Catax, claudus, coxus, supra, xis.
 Cautos, sacerdos. *
 Calator, minister sacrorum.
 Castorium, vebrinum, bebrinum.
 Castipulū, mēsa quadrata. *Var.* cartibulū.
 Carforum, venustum, cæsuar.
 Cremutium, holocaustum.
 Cecuma noctua.
 Cernuare, præcipitare, *mutipati*.
 Clibanarij, quasi tunicæ ferrei.
 Cocula, ligna arida, vel vasa ærea.
 Circio, pars inter Aquilonē & Occidentē.
 Cicous.
 Clings, torsiones indecentes.
 Cima, cocumula, cuma.
 Comitars, loqui in conuentu, eundo, re-
 deundo, ambulando.
 Conforaneus, vni fori.
 Crea, stercora, spurcitia, vnde excreare,
 spurcitia elicere.
 Crucier ponticum, sacerdos. *
 Calcitrio, calcitro, rusticus, eo quod dure
 calcet. *Plaut.* clamat, si quid videt ad se ire

calcitrionem.
 Crebro, onis, porca inter duos sulcos.
 Caballarius, alaris.
 Calabri, versus obsceni.
 Calces, calligæ militum.
 Capriolæ, botriones, latices.
 Captura, deceptio, vel locus piscosus, & v-
 bi sedet actuarius, qui balneare exigit.
 Catricula, fucus. *F.* craticula, focus.
 Cauillator, mandator, calumniator.
 Caules, cancelli tribunes vbi sunt aduo-
 cati.
 Cloaca, burca.
 Clauia, borda.
 Cliuor, nobilior.
 Ceptio, commercio. *
 Carisia, lena verus, & litigiosa ancilla, do-
 losa, fallax. *Festus*, carissa.
 Colifarius, bos operarius.
 Communicarium, partiarium.
 Comedia, hostiaria. *
 Conclassare, coniungere classes.
 Coniecit iaculū, argumentauit, amētauit.
 Cernuleus, in capite ruens.
 Consipit, saporem habet.
 Coraula, iocularis.
 Cracat, acerbat.
 Crustaria, taberna à vasis crustatis.
 Cripta, cuneus, turba hominum.
 Cubio, masculus.
 Commatibus, disciplinis.
 Circellio, monachus per cellas vagans.
Augustinus, circumcellio.
 Cadium, foris deambulatorium, quod &
 peribulum dicitur: canadum.
 Cardudum, pudendum muliebre.
 Cadurda, labra pudendi muliebris, vel
 sponda lecti, cadurcum.
 Complex, qui in vno peccato alteri est ap-
 plicatus ad malū, ad bonum verò nun-
 quam dicitur.
 Crepundiis, initiis.
 Cecuma, noctua.

D

D Ecalco, dealbo.
 Diet, nunc dies fit.
 Diecit, dies fit.
 Disgrex, segregus.
 Diplomatarius, duplicator.
 Desiduus, ignauus, piger.
 Desdanus, subfolanus.
 Didatim, diuisim.
 Diplomum, gubernatum.
 Dique, denique.
 Dissultores, singulares.
 Diale, diurnum.
 Delricus, literatus, doctor.
 Destricare, consumere.

Derarat, detorpet, frigidum est.
 Decurio, occupatio, optio.
 Differentior, eminentior.
 Dispeccatis, decoratis, dispesc.
 Datiua, donatiua.
 Dictatorius, ex dictatore.
 Doctitat, frequenter docet.
 Disdonat, diuersa donat.
 Deplicare, decedere, deuitare.
 Diptycha, tabellæ quas ferimus.
 Dinidor, malus odor.
 Draquiti, manus inuidi. *

Deuoto, accuso.
 Denundinat, omnibus notum facit.
 Discipulari, edocti, *id. S. u. d. i. m. e.*
 Dilargus, multum donans.
 Diribitorium, locus contubernij.
 Disturio, occupatio.
 Destitudo, destructio.
 Depubis, porcus fugens.
 Dofius, vel dosinus, equus afinini pili. *Id.*
 Diuersiclinia, heteroclitia.
 Decubia, vigilia, vulgò paleæ mulieris.
 Dimus, bimus.
 Displacidus, morosus.
 Dialapis, constitutum Imperatorum, puto
dialepsis, S. u. d. i. m. e., Scalger, Cular, S. u. d. i. m. e.
 rectius.
 Durica, castrationes natium.
 Diatum, de die in diem.
 Dufius, demon, faunus, ficarius. * *Hieron.*
August.
 Dispungere, donare, vnde Dispunctores
 qui dona militibus erogant.
 Depanare, dilacerare.
 Dissarreatio, dissolutio inter virum, & fo-
 minam.
 Danus fœnerator. Danista.
 Deuoratores, ambrones, *supra.*
 Diennium, biennium.
 Deshiatescit, dissoluitur.
 Ex diametro annus sumptus hoc est non
 à principio signiferi, sed à medio.
 Dorfenus, persona parasitorum.
 Duellio rebellis.
 Didatim, diuifim.
 Diditum, diuulgatum pererebatum.

E

E Gones, sacerdotes rusticorum, *alibi*
 rustici.
 Enulum, caldarium.
 Epigri, clauis quibus lignum ligno adha-
 ret.
 Egrex, eximius, eminens.
 Edilitius, qui ex ædile est scriba.
 Egeria, noxia.
 Epibatæ laici.
 Enadatur, reposit, flagitat.
 Excellare, cum uxore esse. *Id. u. m. e. l. u. d. i. m. e.*
 Excilare, j.

Exorius, immanis.
 Exhibuz, pinguedo.
 Ephebion, locus constuprationis pue-
 rum imberbium.
 Expartam, partu vacuum.
 Expotata, hausta.
 Exprodita, exclusa.
 Expudoratus, impudicus.
 Extestinum, extraneum.
 Extraculas, foris versos.
 Expartoa, patula aqua. *

Ergat, circat.
 Excauet, præcauet.
 Eda, basteria, excedra.
 Exfretat, nauigat.
 Eminiscitur, in * memoriam reducit.
 Ecitum, periculum.
 Egrotatitius, qui frequenter ægrotat.
 Extrenus, extremus.
 Enica, adultera, mœcha, Ethnica.
 Erugat, planum facit. *Plin.*
 Euiscer-t, excomedit.
 Eubo, oleo. *

Equotus, vita priuatus. *

Eruli, domini. domnisti.
 Epulatitius, qui epulis dat operam.
 Expuncta, fibræ pectorum.
 Excilare, cum uxore esse in libertate, *supra.*
 Ementum, excogitatio.
 Effatui, vaniloqui sine effectu.
 Elogium, extrem malorū dictorum, quod
 Notoriam dicunt.
 Ereptoria, adimenda.
 Expilatores, alienæ hereditatis surrepto-
 res.
 Exsumptuauit, pauperauit.
 Emanceps, famulus à seruitute liberatus.
 Exundantibus, repluentibus.
 Egestio, nocens.
 Emedium, vehiculum.
 Eximequi, proæneta.
 Exceptoria, cisterna.
 Exdorsuandam, iudicandam.
 Exenim, valde.
 Egestuosus, mendicus.
 Elogiū, ordo criminū respōsum aliquod,
 ubi ratio redditur, tanquam si dicat ali-
 quis de quoquā, Exheredabo eum, qui
 ret qui amih insolens fuit.
 Emissarius, sanguinarius, percussor.
 Epimenia, xenia, quæ dantur per singulos
 menses.
 Exastratus, excoliarus, exaratus, exona-
 tus, Exastratus, excolendus vel exco-
 liandus.
 Exapla, exempla.
 Exadituat, excludit ab aditu.
 Extensio, regio.
 Excuciat, prorogat.
 Exuito, depello, euito.

Experti

Experti, extranei, extra partem notitiae.
 Extraneis, arbor truncata, cis.
 Edilius, custos ædis, Ædituus.
 Eduli, voratores, degulantes.
 Esculentia, pinguedo.
 Euitaneus, qui in æuo durat.
 Exminutare, pauperem facere.
 Egeator, hortator navis à mari Ægeo.
 Effeminatorium, domus meretricum.
 Expalmare, depellere.
 Excipulum, venabulum.
 Eduleones ἀγροῖς.
 Elicit, lentus.
 Etica, proprietas. Estica.
 Exorius, inhumanis.
 Extraculos, foris versos.
 Exdorsuandam iudicandam.
 Egestio nocens.
 Enormatæ cui addi, minui potest.

F

F Vlina, culina.
 Fulinare, coquinare.
 Fucis, quoddam vas in templo Vestæ, ubi
 seponerantur quædam sacrificia.
 Furabula, tenebræ.
 Fritillum, stillicidium stercoris in ster-
 quilinum.
 Picarius, Faunus. Hier. Isid. suprâ.
 Falangarius, ut gladius *
 Falcarius, gladiator falcem gerens.
 Falcitat, putat, lecat, æstimat.
 Fanculum, funiculum.
 Fasculum, discum. Fest. phascola, φαῖσκολα.
 Feronia, dea agrorum.
 Flabr, flabuloti, ventosi, perfecti.
 Flamineum, Babylonicum.
 Foliatum, curuarum.
 Frea, potestas, vel mundiana dicitur de
 parente suo relicta longè.
 Frigiones, genus vestimenti.
 Fudibulum, traiectorium.
 Fabulo, fabulas componens.
 Fauonium, odium leue, & sine causa ve-
 lut vento collectum. Fribnianus.
 Fiscellus, mollis casei appetitor. Fest.
 Ferula, palmatoria, volaria.
 Fractillum, molinellum ad frangendum
 piper.
 Fabarius, cantor.
 Fascennina, clausibilis vallatio circa ca-
 stra. Fascina.
 Faria, verba multa.
 Fellebrem, adhuc lætum viuentem.
 Femellarius, feminæ deditus, quem anti-
 qui Mulierarium vocarunt.
 Picatum, quod Græci πικρὸν vocant.
 Pistolor, sibilo.
 Furfuraculum, tenebra.

Famulosus, seruiens.
 Falsosum, circumuentosum, deceptosum.
 Farrago, γάρβι.
 Falcones, qui pollices pedum intra cur-
 uos habent.
 Fertores, ferto libantes.
 Flaminor, incendor.
 Finctus fuerit, apicem obtinet dignita-
 tis, dicitur fluminalis. l. flamen dialis.
 Fratrueis, materteræ filius.
 Pretat, regit, coercet.
 Furfuraculum, tenebræ.
 Fulguratores, rustici aruspices.
 Feriferus, furens.
 Fragus, recurvatio poplitis, quæ & Suffra-
 ginatio.
 Fractior, difficilior.
 Fraternalis fratris filius.
 Fascinat grauat.
 Fellitat, fugit.
 Falsatus sum, deceptus sum.
 Fauitor, piscator, fautor.
 Famix, contusio, fauces. Ramix.
 Fanculum, seniculum.
 Festalis, dies sollemnis.
 Fictè habet, cauillat.
 Futo, γὰρ.
 Fictura, sectura.
 Pecundispices, felices dez.
 Pensus, iratus.
 Festilia, dies festi.
 Piscos, siccos grossos. &c.
 Flabrum, perfectum.
 Filiaster, priuignus, qui antè natus est.
 Flabarius, custos porcorum.
 Frigium, mitra. Constantini Imp. Frigium
 candido splendore eius sacratissimo ca-
 piti imposuimus.
 Foris facio, offendo, noceo.
 P. A. Forago, trama diuersi coloris.
 F. Fiscella forma, ubi casei exprimuntur.
 Fungitur, soluit.

G

G Elum, asta, iaculum, βολή.
 Galeros, calamancos.
 Galera, stricta glutino.
 Galgulus, bacia, γαλγύλι.
 Gellonem, baucalem.
 Cnabat, natus, generatus filius, creatus vel
 enixus, lingua Gallica. F. gnatus.
 Grullus, setosus, pilosus.
 Gumba, cuneus, cripa, * catacumba.
 Glebo, rusticus, arator.
 Gabarus, infusus, barbarus, vnde Gabares
 mortuorum.
 Geta, Gotehus.
 Gessæ, diuitiæ Gazæ.
 Grunulus, ager, tractus agger.
 Gaunaca, gausapa.

Gemina, peristromata.
 Gemini, æquigeni.
 Gallarius, cerdo.
 Geniatus, genialis, gratus.
 Genubium, intinum, interiorem, domesticum. *Varro*, adtrichinium.
 Glaucia, viridis.
 Guttur, glutum.
 Gestiuncula, res minuta.
 Galbares, mortuorum condita corpora.
 Caluares supra.
 Gremia, siccamina lignorum.
 Galenum, vas vinarium. Romani antiqui dixerunt, calenum vinum.
 Galiuit, peribit.
 Getage garrit, Gotthicè loquitur.
 Geminarium, lauacrum.
 Gemnades, mulieres lucæ dominicæ, lingua Gallica.
 Gaunatrices, duorum fratrum vxores. Ianitrices. *Gloss.*
 Grandias ossas carnis, Gland.
 Gumma, tegorium.
 Gurdus, lentus, inutilis.
 Gaberina, area.
 Girgillus, rota hauritoria.
 Gutturnia, gutturis inflatio.
 Glirius, somnolentus.
 Glis, glitis, humus tenax.
 Gafandus, hæres, in leg. Long.
 Gaisanda, coheres.
 Gajo, vel Gagio, silua densissima.
 Gaid, vel gilele, ferrum hastilia.

H

H Apsum, vellus lanæ. *Celsus*. 4. c. 6. & 7. c. 16.
 Herbitiū, locus in quo herbe nascuntur.
 Herculanæus, eunuchus *Ætius*.
 Herina, castratio.
 Hause, sine circuitu.
 Hareolus, iucundus.
 Herenicas, antiquas, heroicas.
 Hemofus, odium.
 Herma, castratio, hernia.
 Herma, proditus, castratus.
 Hippitare, oscitare, badare.
 Hiscire, desinere.
 Hetifolia quatuor fuere de exemplari. *
 Horripilatur, horret.
 Hermula, statua sine manibus.
 Hercule, saluum.
 Harpyia, virgines volaticæ.
 Hiregis, funibus. *
 Hamatores, piscatores.
 Hosctor, ianitor, portitor.
 Hortilio, horti cultor.
 Maustum, rota, hauritorium, qui & girgillus.

Iuris iuramen.

Induxit, caraxat.
 Indutiarij, vestiarij.
 Inforare, in foro placitare.
 Incuba, qui res alienas tenet.
 Infelicare, affligere. *Plant.*
 Iacentia, subficiua, reliqua.
 Illic fas, illicca.
 Incippat, inludit.
 Incoma, mensura militum.
 Indubies, pax bello manente. Induciae.
 Ingraminat, in gramina erumpit.
 Imbulus ab ambulando, ambulatorium.
 Institz, grauata * resticuli * grabat.
 Iocista, qui verbum iocatur.
 Ipparius, aurigarius.
 Iunceum, lectile.
 Iuraticus, scholasticus, iuris peritus.
 Iuuenestres, fortes viri.
 Inabstinentes, impatientes.
 Industriare, docere. *Do.*
 Indubiz, indumentum.
 Infaria, non fatua, falsa aut fatuum efficit. Infariatur.
 Ingit miluus, cum vocem emittit.
 Inlca, fissilia.
 Inletales, immortales.
 Ianitrices, duorum fratrum vxores.
 Iacturarius, qui frequenter iacturam patitur. i. damnum.
 Infulat, propiciat.
 Immadescit, bibendo totus infunditur.
 Incitæ, vltima conditio fortunarum. *Tarent. l. Pharmion.*
 Initiabunt, nomen dabunt.
 Incaniare, stupere, cessare.
 Incenis, incenatus, *Plant. Casina.*
 Infiduciare, impignerare.
 Impetibile, improbum sczum.
 Impopularis, inusitata.
 Implisceret, implicaret.
 Interlectus, inter sedatus, varisq; maculatus. i. per interualla fuscatus. *
 Inficiale, ius.
 Inuentria, facilis ad inueniendum res.
 Iogunium, seruitus, captiuitas.
 Istre, secte. *
 Intellonem, folles lucernarum.
 Irium, quasi exitus, nullo remanente.
 Inasta ista, pulchra, clara, splendida.
 Ininum, iniuriam, vel contrarium.
 Inconcessum, semen, illicitas nuptias.
 Infola, sacerdotalis vitta, & administratio judicialis.

Inlugiem, in luctus.
 Interamnia, chorda quæ frequentius est
 inter amnes itur ultra.
 Italia, lactuca.
 Incippat, inludit, *καταλαβειν*.
 Immo hercule, imino saluo.
 In ante diem, in ipso die.
 In iux, bos nondum iugo iunctus.
 In partes, expertes sine parte.
 In palam, aperte.
 Immorsus, ieiunus. Flagitat immorsus re-
 fici.
 Igniarius, ignem continens.
 Inclinis, incumbens.

K

K Aij, cancelli.
 Kalones, Gallicæ militum.
 Kartulum, quo mortui efferuntur.
 Katulum, in quo mortui deferuntur, inue-
 stitum, debitum, seu lintea.
 Kapax, memoriosus.
 Kaniser, senex, Kalsar.
 Karibs, furca poenalis in aliis Gloss. Ka-
 ribs.

L

L Edo, maris æstuatio sicut malina ma-
 lina eius retentio. *Beda Glab.*
 Lumbones, cingula circa lumbos.
 Ludices, meretrices.
 Lectistitium, statio lecti.
 Lecator, gulosus Gall. lutrin.
 Lectrum, analogium super quo legitur.
 Laberna, qui filios alienos seducit.
 Laberna, ferramenta latronum, vel grassa-
 torum, vel furum.
 Linguis micat ore trifulcis, trifariam di-
 visis.
 Lamiro, blandus.
 Latrunciat per naues pugnat.
 Laetissimus, laqueus decipula.
 Libatorium, coxale, conchale.
 Lumentum, nitrum lomentum.
 Lupat, lupanar.
 Luma, sagum quadrum.
 Lustro, vagator.
 Lubina, lapsus inferens.
 Lesticalis, qui lectulos facit.
 Licini, lucernæ, ita semper non lychni.
 Linfactus, quod aqua timeat, quod *Gae-
 ci* dicunt.
 Liniacius, retiarius.
 Limina portarum, loca mortuorum.
 Laniria, retia linaria Pers.
 Lusores, falsi testes. Collus.
 Largens, domesticus, Larigeria.
 Larna, ratorum.

Latororum, genus navis, sed latrocinio-
 rum.
 Licitator, gladiator, apparitor, occisor, *
 listor.
 Lumbare, subligar.
 La utitia, aqua farina conspersa.
 Licini, candelæ lucernæ vel cicindilia.
 Liciani, propheta.
 Lix, cinis.
 Licius, negotiator.
 Litarius, gladiator.
 Liminium, servitium mortiferum, capti-
 vitas.
 Lunabundus ambulat qui voluptatis cau-
 sa ambulat.
 Lix agnum quæ per milites ambulant.
 antiqui lixum dixerunt agmen quod.
 Lugues, Lugdunenses.
 Lubrica, vallum sine fossa.
 Lud. vide Veget.
 Luna semenstris, luna mediæ mensis.
 Lactina, malleum.
 Latos, navis.
 Luttio, iuris verbum.
 Lunatica, quod sit plenilunus.
 Lampium, pulpitem, analogium.
 Luacula, parva lues.
 Linqviscissinus, fenum quo virgæ & fru-
 tices reciduntur.
 Levisata, tunica militaris.
 Licerceris, centurio Luceres.
 Locar, locus apud urbem Rom. Lu-
 car.
 Lubricum, lutum cum labina.
 Limulla, larua.
 Liriones, aquarum portitores.
 Lustramentum, fœtor, putor, oletum, for-
 tulencia.
 Lancibus, missoribus.
 Leno, leuator.
 Lanistra, lanarius.
 Lenulus, parvus leuator. Plaut. ita ut capi-
 dicere Lenule de hac pugna.
 Lenocinium, leacitas.
 Ludarius locus, deceptorius ubi quis cito
 labitur.
 Lenociniis, *Donatus*. Pronuntiabat aut
 cum suavitate cum lenociniis miris. In
 vita Virg.
 Lentandus, sectendus.
 Lurore, colore luteo.
 Laxamina, habenæ.

M

Momas Sículus, stultus qui cito mo-
 uetur ad iram. Plaut. Quid tu &
 Mome Sicule homo præsumis.
 Monitoria, omnitoria, succinatoria, peri-
 zometa.

Musiarius, qui per musia quærit.
 Matricularius, pauper, inops.
 Maia, modia, obstetrix.
 Mandratur, cauillatur.
 Moletum, fœtulentia col.
 Meritoria, loca tabernaculorum.
 Muscardæ, stercus murium.
 Manifest, manum dans.
 Manua, manipuli, manualia.
 Manuale, orarium.
 Mesopicatum, medium picatum.
 Munificentia, publicum opus.
 Miniculo, auxilio. Adminiculo.
 Minicus, eritius muricus.
 Militius qui missilia exhibet.
 Mœnit struit, ædificat.
 Mœnotonus, rigidus.
 Manubiare, vigilare, pernoctare.
 Mansionarius, ostiarius.
 Manuensis, porta.
 Morificando, moram faciendo.
 Muna, munera quæ militibus daban-
 tur.
 Munia, officia salutationis, vel mune-
 ra.
 Muriat, murmurat.
 Murgeso, callidus, murmurator.
 Murcinarius, mutilus, ῥαγισ, ῥαγισ
 ῥαγισ.
 Musæ, nidi suorum.
 Manubla, iteratio doctrinæ.
 Munitoria, præterceptoria.
 Muginatur, causatur.
 Mannulus, caballus, burricus.
 Masortia, marsupium.
 Masortes, operimentum capiti mu-
 licum.
 Malarium, pomarium.
 Murrere, clamare proprium murium, fori-
 cum nœnia Plauto.
 Meatin, meo more.
 Munifer, qui munera fert.
 Musitat, dubitat, ac murmurat.
 Manda, deceptio, fraus.
 Meraria, popina.
 Musca, cani murium.
 Manticolare, fraudare vel decipere.
 Mercurius, lapidum congeries, in cacumi-
 ne collum.
 Multa, popino qui amat in popinas
 ire.
 Matum est, humectum est, emollitum, infe-
 ctum.
 Metapontum, metabula maris, μυσ-
 ται.
 Macere fallio, locus circumueniendi.
 Mandus, vestis virginalis.
 Musillus, parvus mus musculus Fest.
 Mergoræ, situlae quibus aqua de puteo
 trahitur.

mercedonius, qui soluit mercedem.
 Metabulum, prospera navigatio.
 Mediastinus, balneator.
 Minniarius, morio, stultus, malus, stulto-
 malus.
 Miriones, fantasiarum inaniam numera-
 torum imitatores.
 Monocosmus, vehiculum quod ab vno iu-
 mento dicitur, vnum tantum portans.
 Mullitiones, ardianum Adriani secretum
 siue constitutionis * moles Adriani.
 Mercedarius, qui dat mercedem pro labo-
 re sibi impenso.
 Moratores, aduocati.
 Manus, magnas manus habens.
 Manuale, liber, enchiridion.
 Mappa, gausape, tegilla, expiarium.
 Miriones, miratores.
 Miridicus, mira dicens.
 Mandones, ambrones, ardeliones.
 Murilegus, catus.
 Muscipulator, deceptor, alterplex.
 Multreola, machina ad stringendos me-
 res.
 Meraria, popina.
 Meratores, mansionum præparatorum.
 Metreta, amphora dimidia.
 Mergi, corui marini, fustes serræ.
 Millum, collare canis.
 Manipulum qui auxilium dat in bello.
 Monopolium, statio vbi vna res vendi-
 tur.
 Mustanter, leniter.
 Magister ludi, calculo * caucido.
 Mannus, barricus.
 Maialis porcus pinguis, quod Deæ matæ
 sacrificabatur quasi nomini matri mer-
 curij.
 Mania, formidinum imagines.
 Mempanis, torporibus, membranis ter-
 goribus.
 Mediastinus, in media auctione positus.
 Molosus, molossus, caniculus rusticus.
 Musancæm, diuinantium.
 Marsculus qui cito mouetur ad iram.
 Plaut, Quid ais homo marscule.
 Muscipula, captentula.

N

Nihil censi, nihil iudicati pensi.
 Nefrenditium, annua tributum ex
 carne porcina, quod certo tempore ru-
 stici dominis, vel discipuli doctoribus
 afferre solent.
 Narici, bruti.
 Nario, subfannans.
 Natinare, negotiare.
 Festus.
 Natinare corpus, ingenium genitorum.
 Nico-

Nicolatum, stultum, erelanguentem, Nicolaum, Necolatum *αλφειν*.
 Niniosus garrulus. *Νην*.
 Norax, peccator, criminofus.
 Nitura, genitura. *Γνι*.
 Nicolaum, stultum.
 Non putarium, non est dubium.
 Notarius, charaxarius.
 Nuptant, nubunt.
 Nullatenus, nulla ratione.
 Nixe, munitè.
 Nullationem, mutationem.
 Nutat, mansiat.
 Nauticus, naus princeps nauregus,
 Nauficus, naus factor.
 Noxilis, nocens.
 Nitellæ, neutores, paranitores, deminuti.
 Nugigerulus, turpis nuntius.
 Nominofus, famofus, celeberr.
 Nonicula, rete ad capiendas aues.*
 Nuptorius, locus, & domus nubentium.
 Narum, pisticum, chrisma, siue impositura.
 Noxit, noceat Lucill.
 Nugiparus, qui parit nugas.
 Nalale, ornamentum equorum.
 Nimiticus, nimius, eximius, immanis.
 Ninnarius, cuius vxor mœchatur, & tacet.
 Naucupes, ad eundum acutum habens pedem.
 Numida, qui vendit herbas, vel qui alit pecora ad vendendum.
 Nagare, vacillare, huc & illuc frusturare.
 Neruicus, neruicosus, fortis.
 Nectorium, fufum.
 Noncolæ, tubercula quæ sub mento capræ sunt.
 Nebris Dianæ, corium Nianæ quæ cum ceruo pingitur.
 Nibita, aqua ex nubibus facta, niuica, niuibus.
 Nibarum, splendidus.
 Niu.
 Nicolaus, dactylus.
 Nistit canis, cum acutè gannit.
 Numeria, Dea numeri.
 Nec nocte, nec simulate, Persius, nec nocte pater plorabit.

O

Orcinus, morte manumissus.
 Occamen, concilio.
 Orispex, horarum inspector *αεραειν*.
 Obicula, paruus obex.
 Opinax, manifestus.
 Offex, impeditor.
 Olacitas, fetulentia, olor.
 Olax, olidus.
 Obfibulare, concludere, circumdare.

Officialis, sacrorum minister.
 Opinosa, ingentia certamina.
 Ordinarius, miles qui in integro ordine est.
 Originarij, vernaculi.
 Oricus, loquax, qui magnum os habet.
 Omeum, mappa ventris.
 Orge, occide.
 Ogir, moritur, occidit, obit.
 Obtundit, obæcat.
 Obtusus, obæcatus.
 Oppilago, curcilla.
 Obtusa, stulta, vel stolidi.
 Oes, insania.*
 Obuallum, vndique munitum.
 Obilat, limpidat.
 Oblogat, increpat.
 Officiperdi, qui sui laboris non habent remunerationem Catull.
 Ouis pex, ouium inspector.
 Occa, rastrum.
 Offendices, nodi quibus libri signantur.
 Olerare, olera plantare.
 Obsoletatus, pollutus, inquinatus, imò obsoletia indurus.
 Olographa, omnem rem propriam.
 Occentare, malè ominari.
 Oppito, sospito, valde soluto.
 Olouitreum, rotum vitreum.
 Oper solatio, clusis aper solis dictum.
 Opercularis, clusis operculis dictum.

P

Pulpitum, annalogium, lectrum 7.
 Pomarium, mollis & liquidus cibus ex pomis.
 Postmurium, insectorium.
 Pabo, vehiculum vnius rotæ.
 Prandeum, genus zonarum.
 Pabulator, pastor qui bubus pabula præbet.
 Pilasca, vas vinarium ex corio.
 Pagæ, memoricæ sine idolis.*
 Pagina, in 5. dolis.
 Palteum, muræ, siue fastigium * pluteum.
 Panarium, excipulum.
 Panera, rapina, panerea.
 Panera, rapina.
 Præpos, valde potens.
 Pistiones, qui videntes vincere in pictura.
 Pappas, pædagogus, qui sequitur studentes.
 Patago genus mortui morbi. Theoph. Pl.
 Patreus, vitricus.
 Pelagus, prælubium.
 Paculum, sacculum.
 Pasccolum.
 Pestinuncium, qui pestem nunciat.
 Pipiunculus, accipiter, accepter tinuculus.

Pipuli, conuicio, ploratio m.
 Pisseina, specular.
 Porrum baium.
 Postilio, postulatio.
 Postumus, ultimus, nouissimus.
 Pransorium, promulsarium.
 Pransorium, promulsarium, vel gressum
 posco, i. primas expeto p. l. u. gratiam.
 Proculus, qui patre longè peregrinante
 nascitur, vel longè à patre natus.
 Placor, tranquillitas. * At Catul. Plangor.
 In Iesu filij Sirac. Complectuntur laci-
 tiaz placorem. Ecclesiastici 4. & 39.
 Pigella, artopta, genus vasis.
 Prodaetis, consumptis.
 Pronefas, plusquam nec dicendum, vel
 quam illicitum.
 propedat impedit, cohibet.
 proposuit, petit, prolit.
 Proxenetæ, quasi inter emptorem & ven-
 ditorem anteambulo.
 Pecluinceria, aræ mortuorum pollinatio-
 ria.
 Puluinaria.
 Pastorium, atrium templi, vel sasarium,
 pastoforium.
 Pansa, qui ambulat pedibus in diuersa
 tendentibus.
 Pagus, collegium curia.
 Paganitius, vt occultus.
 Pagit, aut palum figit, aut citharam tan-
 git.
 Pilax, murilegus, carus.
 Petitijs, qui frequenter petit.
 Pilliones, portitores mortuorum Vispell.
 Particus, negotiator qui partes vedit, qui
 institor, & agomanus dicitur, eo quod
 in diuersa agat manus mæxæ, lego,
 partitius.
 Phaculla, perna, petafunculus.
 Palteum, murum, vel fastigium, s.
 Plauserit, plausero sonat.
 Pagula, frena.
 Pencila, lacinia, vel stola.
 Primiuius, caballarius quod primæ est
 militiæ, ius in virgines virgis, vel qui
 primam virgam gestat ante regem.
 Postulatitius, ille qui postulat.
 Procolprocul, longè longum.
 Proneprops, iuxta & propter.
 Pronestra, antenostrea.
 Propudorio, confressio.
 Proculum, abominatio.
 Procapibus, proximis. Festus.
 Prælubium, pelagus.
 Pilumen, quidquid in pila tunditur.
 Paxiamatum, pansi submeritius.
 Palmosus, victoriosus.
 Pammo cum, vestis pastoralis.

Pantapole, simplasiarius, lego pantapola,
 seplasiarius.
 Paludatis, matuatis.
 Palla, latubres.
 Patibulum, res patens.
 Penita, aula regia.
 Promptuaria, cubilia.
 Palpones, qui ducunt cæcos. Persua. Quem
 ducit palpo.
 Pestincius, pertinacius, violentius.
 Pelops, qui habet uxorem, & amicum.
 Paraphis, gauata, vel catinus.
 Parapsides, suffusoria.
 Partiliter, diuise, per partes, distributè.
 Pastam, præclaram.
 Pegaso, homo iocularis.
 Polumum, locus sacrorum,
 Promurale, murus ante murum.
 Pronefas, scelus, incontinentia s.
 Pastorio, plantario.
 Pariliter, diuise, à patenter.
 Polosus, alius.
 Polosè, altè.
 Pangitare, laudare.
 Persolenter, assidue.
 Pililudius, qui polotello ludit.
 Percatapræ, valde tæder.
 Pennum, bifacutum.
 Pinda pinna dictæ sunt à pendendo, sed
 sed vsus obtinuit vt pinnae dicantur.
 Plaria, dilucida, palatia.
 Plebiscitæ, plebem alloquitur.
 Plemina, cum in manibus & pedibus calu-
 si sunt sulci, callosi.
 Plumbum, in oculis, macula coloris
 plumbei.
 Plotei proprii.
 Positiones, ædificia.
 Postridie, hodie.
 Polingen, ubi cadauera ponuntur.
 Posthices, iudices.
 Prosatrix, genitrix.
 Proxenetæ homo præcurrès quodcumque
 negotium.
 Pedaria, pedules nouus qui caliga allui-
 tur.
 Prurientes auribus, qui libetè desiderant
 de alio mali aliquid audire.
 Portitorium porticulū baculum laxum
 in pect.
 Proclues valde clarus inlytus.
 Prociuius, probauimus, pronocauimus.
 Prostenta anteposita.
 Purpurilla locus extra portam quo pur-
 purea veste vterentur.
 Pollutare consecrare.
 Pulpidinem colophia palpedicolph.
 Proprii legati matri muneribus.
 Pilicrophus, qui pila ludit. Festus.
 Picta.

Sæctor, vel lego sectio bonorum vendita.
 Securicularius qui secures facit.
 Semunia, tristitia *maius*.
 Senex sententia firma indubitata re-
 sponsio *iniquitas*.
 Sispes, sospes, sanus.
 Sonticus, velax.
 Sternacæ, pavioi.
 Stigia tunica strigia.
 Strigina, ornamenta regia sylgina.
 Strygium genus vestimenti.
 Strigio, mimarius sceuicus.
 Subcensia fomenta.
 Suffraginatus, fractis cruribus, vel substi-
 tutus in locum succidentis.
 Sinum vas in quo butyrum conficitur.
 Sambucus, saltator.
 Samburistria quæ citharistria canit.
 surcetur, irascitur.
 Sentinare, in animo diiudicare.
 Sortiuidus, qui videt per sortem.
 Subses qui habilis ad subsistendum.
 Sappapa, quasi sarculi.
 Sario, considio.
 Saurilubro, artificium.
 Sorapia, rapinæ.
 Scaua, arborum densitas.
 Strauaces, cupidi.
 Streptoria, cisternæ receptoria.
 Singultim, qui loquuntur per gluttuos.
 Sinthia, nauius, macula.
 Sica, tunica.
 Sconua, sponsus vel Sculna sponsor.
 Scordifus corium, crudum.
 Scordatus, ferox.
 Spoliaria, exteriores balnearum cellu-
 læ.
 Sultor, cultor.
 Simpulator, conuiuia.
 Sarga, non idoneus cuiuslibet artis profes-
 sor.
 Scorio stultus, fatuus.
 Separ seorsum à parte.
 Stringina, restrictio vrinæ.
 Sumptuarius, qui erogat. Sumptus.
 Superaria, vestis quæ super induitur, sup-
 para.
 Scurra, parasitus buccellarius *Amicus*.
 Semiuultus, dimidium iusti.
 Sentio, sententia.
 Simpulator, amicus sponsi qui est assiduus.
 Saxatum eo in conuiuio.
 Scillæ, saxa latentia in mari.
 Sabbatine, araneorum.
 Sexteretiarius ipse qui erogat.
 Silo, naso inciso vel reducto.
 Schefarius, strososus impostor, fraudator.
 Sauium, osculum vxoriosum.
 Subcisiuus, malus interpres.

Scapus, certus numerus tomorum chartæ
 scriptæ.
 Scurra qui incopiat.
 Scurrule, qui incopriat.
 Secus, malum.
 Semiuecors minimus à vecorde.
 Scolaces quod nos fumalia dicimus eo
 quod sint scoliz hoc est, intorti hos Ro-
 mani funes & fumalia nominabant. In
 alio Glossario Scoliacæ.
 Seruitium, multitudo seruorum & inge-
 nuorum obsequium.
 Scansa ferrum per quod equus scan-
 dit.
 Subcus, Subcutaneus intercus.
 Subsex, qui subtus sedet.
 Saulubris, artibus.
 Saulubre, artificio.
 Sario, sarculo.
 Scauellum, symphoniaci scabillum.
 Scipiones, virgæ Consulæ.
 Salettarius, portator armorum statta-
 rius.
 Scopelum, fustis longus.
 Scaturrio, lepra.
 Scispadum, in patrum Lycospodum lapa-
 rum.
 Scabra punicia aspera.
 Serenitas, iniquitas.
 Sebra, vetusta.
 Strenuaces, cupidi *Angeli*.
 Sarapia, rapinæ.
 Saga, nomen genij.
 Silatariata vestis piratica *iuniorum*.
 Strauio, partus.
 Stellionatus crimen cum vna res duobus
 venditur.
 Supparant, suppleant.
 Supera, nauis.
 Solerare solidare à solus. Soleris, i. solium.
 Scrutitum, pellicium.
 Scrutulus, venterculus fartus.
 Stagnare, serenere, metalla mixta.
 Strica, tunica.
 Sufurrio, seu illosus, bilinguis.
 Sutrium, locus ubi suuntur species aliquæ.
 Suppes, supumpis hoc est supinis pedi-
 bus *Petronius*.
 Sica, genus armorum est simile vidui.
 Hoc maxime vtuntur qui apud Italos
 leptiniam exercent.
 Sputarium, sputum.
 Suprema, quando sol.
 Suppremitur.
 Stultomalus, stultus malus.
 Sepia incaustum *Persius*.
 Sorbillator, degustator.
 Surus, musculus brachiorum.
 Sngrudaria, sepulchra.

Sugrudia, fundamenta.
 Scipio virga antè triumphantes delata.
 Sirascula vas aquarium.
 Salmentum, salamentum.
 Sutela, corrigia quæ tenditur sub cauda equi.
 Sububeres, infantes qui adhuc suæ subvbere.
 Scatus, impetigo, sicca scabies.
 Sublestus, infirmus tristis.
 Sublestia, infirmitas tristitia.
 Submeies, qui in lectulo mingit.

T

T Enilis, qui potest tenere.
 Terimentum, nutrimentum, interimentum.
 Tirquatum, rudimen.
 Togillatim, singillatim.
 Togipurium, toga pura.
 Tritile, quod teri potest.
 Trotinus, sectæ genus arduum.
 Tuligatum, carpitum.
 Tuspellen, manna genus figment.
 Tautones, palpebræ.
 Teloneum, quasi omnium litore fiscalis conductio.
 Tiaries, porritores signorum iriarj.
 Tollerunt, genuerunt *Ulp.*
 Tugellaria, malefica eò quod supra tegulas sacrificent.
 Tullia, media vel regia *Petrinæ.*
 Tragium, veniculum.
 Telax, stamus.
 Telitæ, epiphur in talo.
 Tanes, cruor, sanguis, rabes.
 Tiliensis, clangori, id est sonitus cum tumultu.
 Tam nefas, tam detestabile factum.
 Tellus, calculus tabula.
 Termus, vermis in carne.
 Tagax, furunculus.
 Talaræ, genus vestis.
 Tenigipinæ, quæ terram capiunt, i. piscinam quas & lacus rustici vocant terræ piscinæ.
 Tinctorium, gladius cinctorium.
 Taca, flauus vel vestis Nonius.
 Tocrus, calculus dictus est Compito* solo pilis quod sibi componit Calx enim lapis est, calculus diminutivum.
 Tricilia, ubi pendente varix.
 Tuatum, bula condita apud Alpinos Gallos.
 Tuore, visio.
 Tongilliatim loqui, pravis verbis à Tongilio parasito qui in hoc inuenerat risus aucupium, ut salutaris conuicio responderet & maledicentem blandissime saluaret.
 Turmilla, locus in quo corruptela se-

bant quod ibi rurtaxi opera daretur.

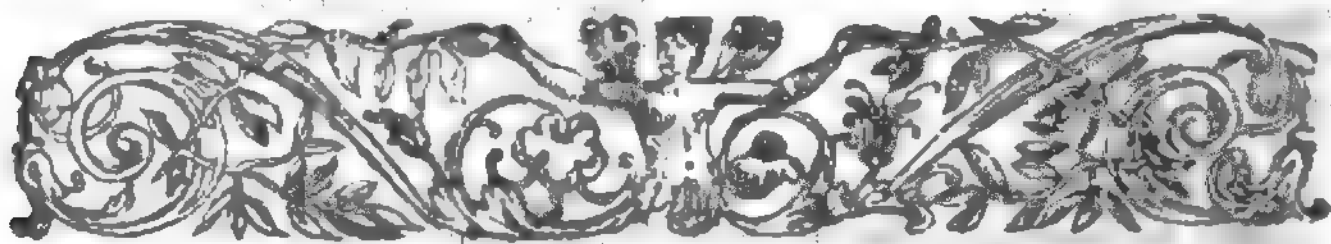
Senec. epist. 97.

Tuber, sili subterraneæ.
 Tironizare, militare.

V
 Sia, vermis porci.
 Vani parentes inanes, inutiles, mendaces pellaces.
 Verax, fonticus fidelis.
 Verbosus, nugator pessimus.
 Vespelliones, fossarij qui mortuos sepe liunt.
 Vestiarium, erogarium.
 Victimæ, immolo.
 Vidubium, quæ duos maritos amisit.
 Villicus, actor, exactor.
 Villa, pensionem, insulares.
 Votificantibus, dona libantibus.
 Vallemactia, inhoneste cantationes & carmina iocæque turpia *Bamburina.*
 Vultuosus, tristis.
 Vabra, callidus, artificiosus.
 Vabrum, varium, multiforme.
 Vadimonium facit, fideiussorem dat.
 Valstant, valenti.
 Veritat, deuertit, ambulat.
 Verbotenus, verbi gratia.
 Vestiplica, quæ vettes plicat.
 Vespertilio, serotinus.
 Vespillo, sepulchrorum violator.
 Viriosus, austerus.
 Vnoorum, multorum.
 Vrenilia, viatici sumptus.
 Vnicuba, vnius viri vxor.
 Vagurrit, perotium passim vagatur.
 Varicauit, ambulauit.
 Vadatur, promittit, pollicetur fidem dicis.
 Vestra, balba.
 Visor, ardens.
 Vitricus, patreus.
 Vaginat, exaginat.
 Vagitatur, violenter flet.
 Virginal, membra cadauera virginis in quo habitat.
 Vexilla, imperus fortis, carorum.
 Valgit, foras versum tumentibus.
 Vatia, diuersis plantis.
 Varam, tibiam, libianam pedio duæ sunt inter se calligata quæ asserem sustinet unde proverbium Sequitur tibia varam *Auson.*
 Ventriloqui, præcantatores.
 Veruarellus, qui suscitatur, vixit per dies festos.
 Vepia, callidus, testificator, diuersipellis.
 Veligebum, genus fluuiasium nauium apud Cellos.
 Veteratricem callidam circūscribendam.
 Vestis, ludicra, histrionica leuis.

Vidubium, viduertas.
 Villatura, territoria.
 Virops, quæ iam opus habet viro.
 Virpos id est viri potens.
 Vuca mare, stricta manu mms.
 Verilia maris exæstuatib. & solaris quæ ad
 mare redit *Varr.*

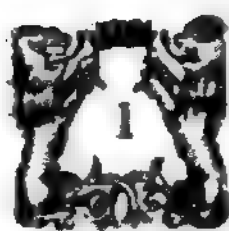
Ledo maluia hedi.
 Veneripeta luxuriosus.
 Vascillum vas paruum *Macrobius* soluens
 radiis in aqua subiectum vascilli *Glos*
 vascillum.
 Vetulia, paruz fabæ.
 Viria, viriale, brachiale.

EXCERPTA DIF- FERENTIARVM.

AB AMPLISSIMO VIRO IACO-
BO BONGARSIO LEGATO RE-
GIO COMMVNICATA.

Incipit de proprietate sermonum vel rerum.

Inter pollicere & promittere
 hoc interest, quod promitti-
 mus rogati, pollicemur ul-
 trò.

Inter nullum & neminem hoc
 interest, quod nullus potest referri, nemo,
 ad hominem & est nemo quasi nec ho-
 mo.

Inter intus & intra hoc interest, quod in-
 trò eo, intus sum, intra venio, foras eo.

Inter lustra prodelle & lustra correptè, hoc
 interest, quod lustra sunt certa tempora
 Lustra latibula ferarum, vel turpium ho-
 minum receptacula.

Inter seruitium & seruitutem hoc inter-
 est, quod seruitus necessitas seruiendi
 seruitium dicimus numerum seruo-
 rum.

Inter terminum & finem, hoc interest,
 quod terminus non sine manu ponitur,
 finis vel sermonis vel voluntatis vel eu-
 iusque rei alterius intelligi potest.

Inter asperum & ferocem hoc interest,
 quod asperum ad tempus, ferox, à natiui-
 tate.

Inter flumen & fluxum. amnem & correptum
 hoc interest quod flumen à fluere di-
 citur. Flumen à temporali aqua est, Am-
 nes ab annito cognominatur. Torrens
 qui hyeme intumescit, & imbris plu-

bisque completur.

Inter innocentem & innocuum hoc inter-
 est, quod innocens sanctitate morum in-
 telligitur, innocuus qui non habet vim
 nocendi.

Inter generosum & nobilem hoc interest,
 quod generosus nascitur, nobilis opibus
 fit.

Inter Regium & Regè hoc interest, quod
 Regius puer Regalis est, Rex quia regit
 regnum.

Inter dementem & amensum hoc inter-
 est, quod amens in totum caret mente, de-
 mensa partem retinet dictus quasi dimi-
 nuta parte mentis.

Inter pecodes & pecora hoc interest, quod
 pecodes tantum ones accipimus, pecora
 autem mixtura omnium animalium est.

Inter monstrare & demonstrare hoc in-
 terest, quod monstramus semel, demon-
 stramus sæpius.

Inter diuem & honestum, pauperem & locupletem, opulentum hoc interest,
 quod diues auro argentoque, honestus
 moribus dicitur. Pecuniaque à pecoribus
 dicitur, beatus ab animo; locuples, ab eo
 quod sit, locus plenus, opulentus. omni-
 bus his plenus, tanquam opibus suis emi-
 nens.

Inter palam & aperte hoc interest, quod
 palam

palam hominum praesentiam notat, coram, personam accipere, desiderat.

Inter *album* & *candidum* hoc interest, quod album naturale est, candidum cura facit.

Inter *sensum* & *intellectum* hoc interest, quod sensus naturale est, intellectus à re obscura.

Inter *exanimus* & *inanimus* hoc interest, quod exanimus qui anima privatus est, inanimatus qui nunquam habet animam.

Inter *imbrem*, *nimbum* & *pluviam* hoc interest, quod imber à Græca significatione descendit quasi umbrosus, qui summa vi cadit, sed citò descendit. Pluvia est, quam impulsu venti nubes exprimunt. Unde etiam plorare est dictum, cum coarctæ dolore lacrymæ exprimuntur. Nimbis etiam erumpit, ita ut aliquam partem minorem occupet coeli, maiorem serenam relinquat.

Inter *sanguinem* & *cruorem* & *sanies* hoc interest, quod sanguis dicitur, cum intra corpus est, dictus quod nos sanciat id est, contineat. Cruor cum fusus, ideò dictus quod conruere cogat. Sanies corpus putre.

Inter *terga* & *tergora* hoc interest, quod terga hominum sunt, tergora animalium: numero singulari, hominis tergum dicimus, animalis terqus.

Inter *mi* & *mihi* hoc interest, quod *mi* pronomen est simplex, *mihi* compositum, vel *mi* vox affectus, & vocativum semper desiderat casum.

Inter *tum* & *tunc* hoc interest, quod *tum* ordinis habet significationem. Tunc temporis.

Inter *iram* & *iracundiam* hoc interest, quod ira ad tempus, iracundia continetur in corde.

Inter *noctem* & *noctem* hoc interest, quod noctu sic dicitur, quomodo interdiu, & significat aliquam partem diei, noctem autem totam noctem intelligimus.

Inter *fari* & *loqui*, *sermocinari*, *narrare* hoc interest, quod *fari* cum aliquid facundè dicimus, loquimur natura. *Sermocinamur* quando cum aliquo sermone contendimus, *narramus* doctè.

Inter *tenere*, *sumere* & *accipere* hoc interest, quod *tenere* quæ sunt in nostra potestate, *sumimus* posita, *accipimus* data.

Inter *aspicere*, *suspiciere*, *inspicere*, *prospicere*, *dispicere*, *intueri*, *videre*, *spectare* & *visere*, hoc interest, quod *aspicimus* casu, *suspiciamus* in superiorem partem vel veneramus. *Inspicimus* iudicaturi, *prospiciamus*

quæ longè sunt. *Dispicimus* inferiorem partem vel languidam, *intuemur* cum causam videmus, *natura* visimus experta.

Inter *furor* & *insaniam* hoc interest, quod furor temporis vitium est, *insania* perpetua.

Inter *alium* & *alterum* hoc interest, quod *alius* ex multis, *alter* ex duobus.

Inter *scelus* & *facinus* hoc interest, quod *scelus* crimen est, *facinus* etiam in laude rectè dicitur, *Salustius* dixit bonum *facinus*.

Inter *dona* & *munera* hoc interest, quod *dona* dono dantur, *munera* hominibus tribuuntur, & *munera* quibus milites officio funguntur, quæ quidem *munia* vocantur.

Inter *vestem* & *vestimentum* hoc interest, quod *vestis* femininarum dicitur, *vestimentum* virorum.

Inter *humidum* & *humidum*, hoc interest, quod *humidum* penitus permaduit, *humidum* quod medium usque peruenit.

Inter *vetus* & *vetustum* hoc interest, quod *vetus* novo comparatur, id est contrario, *vetustum* ad antiquitatem refertur.

Inter *terrere* & *detertere* hoc interest, quod qui *terret* timere cogit, qui *deterret* prohibet perseverare.

Inter *solum*, *unum solitarium* & *unicum* hoc interest, quod *solum* qui a cæteris relictus est, *unus* initium multorum ait. *Solitaris*, qui semper sine cæteris qui *unicus* habetur, *solum* propter inopiam aliorum.

Inter *apharesin*, *syncopen*, & *apocopen* hoc interest, quod *apharesis* ex prima parte vocis fit, litteras, vel syllabas detrahens, *Ut* *figenus* humanum & mortalitatem temnitis arma pro contemnitis: *syncopen* mediam perdit, *ut* *Apparent* *raro* nantes, pro nantes, *apocopen* ex ultima, *ut* *ad domus* *luxu* instruitur pro *luxuria*.

Inter *solacismum* & *barbarismum* hoc interest, quod *solacismus* in sensu fit, *barbarismus* in voce.

Inter *relictum* & *desertum* hoc interest, quod *relinquimur* voluntate, *deserimur* iniuri.

Inter *misereri* & *miserari* hoc interest, quod *miseremur* cum eodem tempore, & dolet nobis de alicuius casu & subuenimus laboranti, *miserari* consolari tantum & intra affectum doloris esse.

Inter *orare* & *precari* hoc interest, quod *orare* dicitur quum oris ratio ducit & qui *orat* & iam *precatur*, aut qui *rogat* *deprecatur*, non utique qui *orat*, quia etiam *imperi* ad *preces* descendunt.

Inter *nescire* & *ignorare* hoc interest,

quod qui nescit omnium notitiam caret
qui ignorat aliquid nescit.

Inter *legatum* & *oratorem* hoc interest,
quod Legatus electus est ad officium à ci-
uitate & est sacrosanctus: orator ad oran-
dum missus ut oris rationem exponat in
quod petit.

Inter *tardum*, *pigrum*, *inertem* & *segnem*
hoc interest, quod tardus dicitur qui tra-
hit tempus, inertis sine arte, nullius officio
capax, piger per omnia agro similis, se-
gnis semotus est à calore.

Inter *natum* & *ignatum* hoc interest,
quod natus particulariter dicitur à ver-
bo id est naici, ignatus filius à genera-
tione.

Inter *infamem* & *famosum* hoc interest,
quod famosus tam in bona cogitatione
quàm in mala, infamis tantum in mala.

Inter *iuventutem* & *iumentatem* hoc in-
terest, quod iuventus dicitur multitudo
iuuenum, iumentas vnius ætas, iumenta
Dea iumentat is.

Inter *decem* & *decorem* hoc interest, quod
decus ad virtutem refertur, decor ad cor-
pus.

Inter *super* & *supra* hoc interest quod
super est quod eminet, supra quod aliquid
substratum habet.

Inter *metum*, *timorem*, & *pauorem* hoc
interest, quod metus frustra prospicit: Ti-
mor subita mentis consternatio est: pavor
animi motus, vnde & iam pauida iumenta
dicimus.

Inter *que* & *se* disiunctio.

Inter *cunctos*, *cunctus* & *vniuersos*, hoc in-
terest, quod omnes quorum mentio est,
cuncti qui vbiq; sunt, vniuersi qui in v-
no loco versu.

Inter *undam* & *aquam* hoc interest,
quod vnda copiosa aqua est, aqua etiam na-
turalis.

Inter *tacere* & *silere* hoc interest, quod
qui desinit loqui, silet, & qui nondum cœ-
pit tacet,

Inter *auxilium*, *præsidium* & *subsidiū*
hoc interest, quod auxilium laborantibus
mittitur, præsidium præparatur, subsi-
diū seruatur, ut cum exegerit necessitas
detur.

Inter *sequi* & *consequi* hoc interest, quod
consequimur præcedentem, insequimur
inimicum.

Inter *principium* & *initium* hoc interest,
quod principium totius corporis est, ini-
tium quasi primum.

Inter *simulare* & *disimulare*, hoc inter-
est, quod simulamus quæ nescimus & ne-
gamus nos scire, disimulamus quæ sci-
mus.

Inter *simul* & *simulā* hoc interest, quod
simul vna pariter quæ res clareat, ut simul
legimus, simul scribimus, similitum luci
recipit significationem, quasi similitum.

Inter *sceleratum*, *scelestum* & *scelerosum*
hoc interest, quod sceleratus suo scelere
vel alieno contaminatus, scelestus scele-
rum cogitator, scelerosus quasi insidiosus
periculosus vel totus vel dies vel animus
propter arduitatem.

Inter *reliquos* & *ceteros* hoc interest,
quod reliquos dicimus relictos ex omni-
bus, ceteros quos nescimus.

Inter *redibulum* per b. literam, & *re-
diuium* per u. hoc interest, quod redibi-
lum est quod nascitur, rediuium est
quod reuiuiscit.

Inter *patrium* & *paternum* hoc interest,
quod patrium à patria venit, paternum à
patre.

Inter *pometa* & *pomeria* hoc interest,
quod pomeria virga dicimus, sicut olea-
ria & figaria, pometa qua maleta, siceta &
oluetia,

Inter *agrum* & *agrotum*, hoc interest,
quod ager animo, agrotus corpore.

Inter *prior* venit & *antè* hoc venit, hoc in-
terest, quod prior ad dignitatem, antè ad
tempus refertur.

Inter *inficere* & *officere* hoc interest,
quod officit qui nocet, inficit quasi qui
lanam aut alia inficit.

Inter *contingere*, *accidere* & *euenire* hoc
interest, quod contingunt bona, accidunt
mala, eueniunt vtriusque.

Inter *gratis* & *gratias* hoc interest, quod
congratis referimus, gratias agimus.

Inter *oleas* & *olivas* hoc interest, quod
oleas ipsum fructum dicimus vnde sit o-
leum, olivas arbores vnde sunt olivæ.

Inter *nixus* & *nisus* hoc interest, quod
nixus ad corpus refertur, nisus ad ani-
mum, id est conatus.

Inter *nefandum* & *nefarium* hoc inter-
est, quod nefarius à præteritis intelligitur,
nefandus in opere.

Inter *nutrit* & *nutricat* hoc interest,
quod nutrit mulier, nutritat nutritius.

Inter *maritimum* & *marinum* hoc in-
terest, quod maritimum proximo mari,
marinum ex ipso mari.

Inter *laniat*, *lacerat*, & *lancinat* hoc in-
terest, quod laniat cū membratim distēdit,
lacerat qui partibus suis mēbra destruit,
lancinat qui inutiliter membra discerpit.

Inter *patulum* & *patens* hoc interest,
quod patulum est, quod claudi vel regi non
potest, patens quod cum resecratum fac-
rit, iterum claudi potest.

Inter *gustum* & *stultum* hoc interest,
quod

quodd stilla cadit gutta stat.

Inter *delictum* & *peccatum* hoc interest, quod delinquimus cum iussa salubria non implemus, peccamus cum ea quæ iubentur, non agi præsumimus.

Inter *incolam* & *accolam* & *aduenam* hoc interest, quodd incolæ est qui propriam terram in qua natus est excolit, accola qui terram natiuitatis suæ, sed alienam colit, aduena qui de sua terra in alterius terram aduenit,

Inter *hesternum* & *externum* hoc interest, quodd hesternum ab hesterna die dicitur, externum verò extraneum. Nam multi imperitorum externa dies dicunt, quod non admittitur.

Inter *baltea* & *balteos* hoc interest, quodd baltea ipsa loca significamus, ceteros balteos dicimus.

Inter *bibere* & *ebibere* hoc interest, quodd bibit qui aliquid relinquit in poculo, ebibit qui totum exhaurit.

Inter *geminatum*, *iunctum* & *duplicatum*, quodd sit quamuis acutè intelligētibus breuiter exposuerimus: tamen sub exemplis latius doceamus, geminatum est quodd ex duabus rebus simillimis constat, (vt Cicero gemina audacia.) Iunctū est quodd ex duabus rebus paribus constat (vt Virg. iungentur iam gryphes equis) duplicatum est, cum vna res bis ponitur, ingens ad terram duplicato poplite.

Inter *decline* & *decliue* hoc interest, quodd declinis sol, decliuis locus. Sic intelligendū est, adclinè & adcliuè, vt adclinis homo, adcliuis locus, ex hoc adclium dicitur.

Inter *commentarios* & *commentaria* hoc interest, quodd commentarij libri, commentaria volumina dicuntur.

Inter *primum* & *priorè* hoc interest, quodd primus ē multis, prior ex duobus, sic inter postremum & posteriorem obseruabis.

Inter *disertum* & *desertum* hoc interest, quodd disertus orator dicitur, desertus derelictus.

Inter *dilatorem* & *delatorem* hoc interest, quodd delator est qui desert ad accusandum, dilator qui desert ad proferendum.

Inter *aduersum* & *aduersus* hoc interest, quodd aduersum te aduersarius, aduersus te iniicitur.

Inter *pauperiem* & *paupertatem* hoc interest, quodd pauperies damnum est, paupertas qui nihil habet.

Inter *exprobrare* & *obprobrare* hoc interest, quodd exprobrat qui quodd præstitit commemorat: obprobrat qui proprium obicitat vitium.

Inter *accescere*, & *arcessere* hoc interest,

quodd accersit qui euocat, arcessit qui recusat.

Inter *aceruum* & *acerbum* hoc interest, quodd aceruus moles est, acerbus immaturus & asper.

Inter *labrum* & *labiū* hoc interest, quodd labrum superius labium inferius dicitur.

Inter *toga*, *tuga*, *tuba* & *tufa* hoc interest, quodd toga vestimentum est, tuga quibus aqua deducitur, tuba qua clangitur, tufa lapis, quibus ex aqua coagulata efficitur quodd tufum dicimus.

Inter *comosum* & *comatum* hoc interest, quodd comolus à comæ vñ dicitur, comatus natura, vt comata gallea.

Inter *certum* & *certius* hoc interest, quodd certò est à certa certius à certè

Inter *cacitadinem* & *cacitatem* hoc interest, quodd cecitas vis ipsa tanquam feritas aut calamitas dicitur, cecitudo autem affectio vt lippitudo.

Inter *castimoniam* & *castitatem* hoc interest, quodd castimonia quasi cerimonia dicitur, castitas autem tantum corporis.

Inter *copias* & *copiam* hoc interest, quodd copias exercitus significatione dicimus, copiam autem rerum.

Inter *circum*, *circa*, *circiter* hoc interest, quodd circum ad tempus, circa ad locum, circiter ad numerum refertur.

Inter *fidum* & *fidelem* hoc interest, quodd fidus amicus, fidelis famulus dicitur.

Inter *illius similis* & *illi similis* hoc interest, quodd illius similis moribus, & illi similis vultu.

Inter *flemina* & *plemina* hoc interest, quodd fleminas cum crura abundant sanguine, Plemina cum in manibus vel pedibus callis sulci nascuntur.

Inter *mammæ* & *vbera* hoc interest, quodd mammæ hominum, vbera pecorum accipiuntur.

Inter *auena* sine aspiratione & *habenæ* per aspirationem hoc interest, quodd auena germen est sterile, habenæ autem retinacula iumentorum.

Inter *donum* & *munus* hoc interest, quodd donum dantis est, munus accipientis, illud à dando hoc ad muniendum.

Inter *coarguere* & *arguere* hoc interest, quodd coarguere, coercere vel compescere est, arguere ostendere & patefacere, (vt Virgil. Degeneres animos timor arguit,) vnde & argumenta dicuntur quæ causam ostendunt.

Inter *afficere* & *adficere* hoc interest, quodd afficimur honore, adficimur morte vel iniuria.

Inter *aduocatum*, *inuocatum* & *euocatum* hoc interest, quodd aduocatur daturus pæ-

trocinium. *Invocatur* præstaturus auxiliū,
evocatur præbiturus obsequium,

Inter *inluuiem* & *ingluuiem* hoc interest,
quod inluuiies sordium, ingluuiies ventris,
illud à non lauando, hoc ab inglutiendo
dictum.

Inter *commonere*, *admonere* & *monere* hoc
interest, quod commonemus præterita,
admonemus præsentia, monemus fu-
tura.

Inter *temeritatem* & *audaciam* hoc in-
terest, quod temeritas sine consilio dicitur,
audacia post consilium

Inter *velocitatem* & *celeritatem* hoc in-
terest, quod velocitas pedum & corpo-
rum dicitur, celeritas animorum atque fa-
ctorum.

Inter *viuum* & *viuentem* hoc interest,
quod viuus de viuituro dicitur, viuens de
morituro.

Inter *nasci* & *enasci* hoc interest, quod
nascitur, quod de utero decedit, enascitur,
quod de terra, aut aqua exurgit.

Inter *abducere*, *perducere* & *deducere* hoc
interest, quod abducimur ad rem inhone-
stam, perducimur ad studia, deducimur ad
honorem.

Inter *eluxit* & *inluxit* hoc interest, quod
eluxit, qui luctum disposuit, inluxit cum
lumen apparuit.

Inter *nuntiare*, *denuntiare*, *adnuntiare* &
renuntiare hoc interest, quod nuntiat de
longinquo, denuntiat in præsentia, adnū-
tiat de futuro, renuntiat de excusando
& repudiando.

Inter *conscribere*, *exscribere*, *transcribere*,
inscribere, *adscribere*, *discribere* hoc interest:
quod conscribere vnā simul scribere est,
exscribere, scriptura transferre, transcribere
cum ius nostrum ad alium transit.

Inscribere accusationis est, adscribere ad-
signationis, discribere dictionis, vel ordi-
nis, scribere verò verbum est imperfectum.

Inter *extruere*, *instruere*, *adstruere*, *con-
struere*, *struere* hoc interest, quod extruere
est, in altum proficere, instruere aciem vel
actionem, adstruere, adfirmare, construere
struendo coniungere, struere: reliqua
super posita subterstruere.

Inter *consuescere*, *insuescere*, & *adsuesce-
re* hoc interest, quod consuescimus bona,
insuescimus mala, adsuescimus vtraque.

Inter *fungi* & *defungi* hoc interest, quod
fungi agere est, defungi peragere est, vnde
& mortui defuncti vocantur, eo quod per-
egerint vitæ istius cursum.

Inter *adulescere*, *inulescere*, & *exulescere*
hoc interest, quod adulescere augmenti
est, inulescere coaugmenti, exulescere e-

uaniscendi.

Inter *deportare*, *adportare*, *comportare* &
exportare hoc interest, quod deportare &
adportare aliquid adferre est, comportare
in vnum locum conferre, exportare, tol-
lere.

Inter *temperantiam*, *temperatorem* & *te-
periem* hoc interest, quod temperantia ani-
morum est, temperatio rerum, temperies
aurarum.

Inter *recipere* & *suscipere* hoc interest,
quod recipimus rogati, suscipimus sponte.
Inter *harundinem* & *hirundinem*, hoc in-
terest, quod harundo canna est, hirundo a-
uis quæ tegnis adherere solet.

Inter *spirare* & *expirare* hoc interest,
quod spirare viuere est, expirare mori.

Inter *pertinaciam* & *constantiam* hoc in-
terest, quod pertinacia malæ rei dicitur,
Constantia bonæ.

Inter *consequi* & *adsequi* hoc interest,
quod consequimur pedibus, adsequimur
studio.

Inter *latari* & *gratulari* hoc interest,
quod lætamur de nostris, gratulamur de
amicorum.

Inter *herbosum* & *herbedum* hoc inter-
est, quod herbedum locum in quo herba
est, etiam si aridus esse consuevit, herbosum
qui herbam facili generat, etiam si ad tem-
pus aridus sit: sic & aqua tam potionem re-
cte dicimus, quanquam aliunde recipiat. A-
quosum enim locum, qui ex se aquam re-
fundit, sic & meracam potionem, & mero-
sum vinum appellamus.

Inter *subter* & *subtus* hoc interest, quod
supter re aliqua superiore premitur, & cō-
culcatur, subtus est quod dimissum altius
contingitur.

Inter *Sinum* & *gremium* hoc interest,
quod sinum dicimus sinuatæ vestis rece-
praculum. Gremium verò accinctæ vestis
secretum.

Inter *largitatem* & *largitionem* hoc in-
terest, quod largitas humanitatis est, largi-
tio ambitionis.

Inter *muliebre* & *mulierarium* hoc inter-
est, quod muliebre dicitur à mulieribus fa-
ctum, mulierarium, à mulieribus ordina-
tum, ut per viros gestum.

Inter *diligere* & *deligere* hoc interest,
quod diligi affectionis est, deligi iudicii,
vnde & exercitus diligi iubetur.

Inter *commodare* & *mutuo dare* hoc in-
terest, quod cōmodamus amico, pro tem-
pore, equum, vestem, seruum & similia, mu-
tuo autem damus pecuniam, triticum, vi-
num vel cætera.

Inter *ligare* & *legare* hoc interest, quod
ligat

ligat quis vinculo, legat Testamentum.

Inter *loqui*, *obloqui*, *adloqui* & *eloqui* hoc interest, quod loqui, hominis est, obloqui obrectatoris, qui obecitavit opponit, adloqui hortantis aut iudicantis eloqui honoris est.

Inter *perculsum* & *perculsum*, hoc interest, quod perculsum corpore dicimus, perculsum animo.

Inter *fremorem* & *fremitem* hoc interest, quod fremor murmur hominum est, fremitus bestiarum.

Inter *flauum*, *furum* & *fulum* hoc interest, quod flauum robeum dicimus, ut flaua caesaries, furum nigrum, fulum nigro robeum, ut fulum leonem.

Inter *postulare* & *poscere* hoc interest, quod postulatur cautè, poscitur improbè.

Inter *frixum* & *frictum* hoc interest, quod frixum à frigore, frictum à frigendo dictum.

Inter *diutinum* & *diuturnum* hoc interest, diutinum est quod diu fuit, diuturnum diu duraturum.

Inter *delitum* & *inlitum* hoc interest, quod delitum quia subitum. Inlitum verò lituratum.

Inter *damnum*, *dispendium*, & *detrimen-*
tum hoc interest, quod damnum unde diminutum sit, dispendium ubi pondus absit, detrimentum quod terendo minuatur.

Inter *dominium* & *dominatum* hoc interest, quod ~~dominium~~ *dominium* prius intelligitur quod iuris est. *dominatum* autem Imperij.

Inter *nixus* & *nisus* hoc interest, quod nixus ingenua, nisus à nitendo, id est conando.

Inter *nubere*, *enubere*, & *denubere*, hoc interest, quod nubit ciuis ciui, enubit extraneo, denubit quæ in manu viri cõuenit.

Inter *noxæ* & *noxia* hoc interest, quod noxæ pœna est, noxia ipsa culpa.

Inter *necessitatem* & *necessitudinem* hoc interest, quod necessitas vim significat, necessitudo coniunctio sanguinis aut animi.

Inter *clausum* & *obturatum*, hoc interest, quod clausum à claustris & clauibus dicitur, obturatum autè proprium foraminum ut tanquam aures, obturata non clausæ.

Inter *operire*, *adoperire*, *inoperire*, hoc interest, quod operimus operculo, adoperimus fores, inoperimus cum iacenti aliquid super ponimus.

Inter *pometa* & *pomaria* hoc interest, quod pometa ubi ipsa nascuntur poma, pomaria in quo seruantur.

Inter *palma* & *palmum* hoc interest,

quod palma in corpore, palmum in mensura, est autem hæc mensura à primo pollice vsque ad minimum digitum.

Inter *poplites* & *suffragines* hoc interest, quod poplites hominum, suffragines animalium.

Inter *preparare* & *apparare* hoc interest, quod preparat desiderium repræit parando apparat qui parando adeoit. id accusa parat.

Inter *stipulationem*, *restipulationem*, *ad stipulationem* & *constipulationem* hoc interest, quod stipulatio certum intellectum, restipulatio, si aliquid sit factum quod conuenit, adstipulatio eiusdem pecuniæ, ut vel aliter petere possit. Constipulatio confecta restipulatio, si qua dolo malo facta.

Inter *saturitatem* & *sacietatem* hoc interest, quod saturitas de cibo tantum, sacietas dereliquis dicitur rebus.

Inter *viciniam* & *vicinitatem* hoc interest, quod vicina loci videtur esse, vicinitas personarum.

Inter *fluctus* & *fluctuosus* hoc interest, quod fluctus animo quasi fluctus ago, & huc illucque fluo, fluctuosus, fluctuosus ideoque fluctuat mare fluctuatur nauium, sic inter luxuriosus & luxurio discernendum est.

Inter *potero* & *potuero* hoc interest, quod potero certum promittentis est, potuero dubitantis.

Inter *Hispanum* & *Hispaniensem* hoc interest, quod Hispanus natione dicitur, Hispaniensis. Massiliensis & similia.

Inter *escendere*, *ascendere*, *conscendere* hoc interest, quod ascendimus excelsa, vel locum honoris ascendimus, cum in aliquid altius ascendimus, conscendimus cum e quo inuehementi.

Inter *utroque* & *utriusque* hoc interest, quod utroque in singularibus, utriusque in pluralibus dicitur.

Inter *pignoro* & *pignoro* hoc interest, quod pignoro animum tuum, pignoro cum pignus tuum capio.

Inter *merco* & *mercor* hoc interest, quod mereo pro merito (seruitij), mercor, pro operis mercedes, sic rumino & ruminor & his similia.

Inter *laurus* & *lauream* hoc interest, quod laurus est ipsa arbor, laurea, corona vel virga.

Inter *carulæum* & *carulæum* hoc interest, quod carulæum dicimus sicut aurum. Carulæum ex carulo quasi argentum.

Inter *imū* & *infimū* hoc interest, quod imus loco, infimus ordine.

Inter *curam* & *diligentiam* hoc interest,

quod curam cruciarum habet qui commoueat, diligentia rerum administrationo.

Inter vires & virtutes hoc interest, quod vires corporis sunt, virtutes animi.

Inter animam, animum, spiritum, & mentem hoc interest, quod anima & qua viuimus, animus quo regimus, spiritus quo spiramus, mens qualitas quae bona aut mala potest referre ad cogitationem.

Inter grans & ponderosum hoc interest, quod grauis secundum ferentes qualitatem ponderosum natura.

Inter vltorem & vindicem hoc interest, quod vltiscimur nos accepta iniuria, vindicamus ne accipiamur.

Inter fallacem & pellacem hoc interest, quod fallax infidelis dicitur, pellax in verbis ab appellando, id est per se loquendo.

Inter immolare & mactare hoc interest, quod immolare dicitur hostia commoles falsa incipit adiecta est, mactatum hoc factum quasi magis auctum.

Inter hostiam & victimam hoc interest, quod hostia perhibetur tunc cum dux in hoste proficiscitur, victima conuincunt sicut Ovidius in Fastis Victima quae dextra cecidit Victrice vocatur, Hostibus à domitis hostia nomen habet.

Inter erueri & deruere hoc interest, quod eruuntur latebrae, diruuntur eminentia.

Inter nequiquam & nequaquam hoc interest, quod nequiquam frustra, nequaquam nemo significat.

Inter iter & itiner hoc interest, quod iter quo imus, itiner à via dicitur.

Inter proprium & proprius hoc interest, quod proprium Domini est, proprius autem loci est.

Inter vereor & revereor hoc interest, quod vereor ad metum refertur, revereor ad effectum.

Inter liberos & filios hoc interest, quod filij masculino genere ponuntur: Liberi in utroque sexu, & quod filij in numerum singularem reuocari possint. Nemo enim dicit qui habet filium unum, liberum habeo, Item quod filij promiscue omnis conditionis intelliguntur. Tam ingenui quam serui liberi non dicuntur, nisi ingenui.

Inter dulce & suauis hoc interest, quod dulce idem potest esse quod suauis. non utique suauis quod dulce, dulce enim mel dicimus, & suauis acetum quod dulce non est.

Inter bellum & auellum hoc interest, quod bellum inter exterarum gentes, Auel-

lum inter ciues, dictum quod auelluntur, populi in duas pares.

Inter exemplum & similitudinem hoc interest, quod exemplum historia est, similitudo adprobatur.

Inter diuinitatem & diuinationem hoc interest, quod diuinitas ad potentiam nominis refertur, diuinationis futurorum praescius facit.

Inter vim & virtutem hoc interest, quod virtus hortare est, vis iniuria.

Inter rogam & pyram hoc interest, quod rogi defunctis paratur, pyra sacrificiis.

Inter arma, armamenta, & tela hoc interest, quod arma sunt quibus corpora nostra in bello reguntur, armamenta nauium, tela missilia ut iacula.

Inter virum & masculum hoc interest, quod vir specie intelligitur, masculus genere, & quod vir tribus modis intelligitur, natura, nuptiis & virtute, masculus etiam ab homine segregatur ut in animalibus.

Inter primum & prior hoc interest, quod prior alterum praecedit primus omnibus.

Inter profugum, exulem, relegatum, & transfugum hoc interest, quod profugus quasi voluntarie reliquerit, exul quidam natus expellitur. Relegatus ad tempus, transfuga qui ad hostes transit.

Inter altum & excelsum hoc interest, quod altum tam in superiorem partem exaltatum intelligimus quam ad inferiora deponitur, excelsum, in superius tantum.

Inter vim & vires hoc interest, quod vis impetu & iniuria constat, vires ad bonum & fortitudinem corporis refertur. Ita vis facit violentiam, vires viriosum.

Inter sanum & crudelem hoc interest, quod sanus circa verba est, Crudelis monstratur sanguinis.

Inter bellum, aciem, praelium & pugnam hoc interest, quod bellum dicitur, acies ordinatur, praelium committitur, pugna geritur, & quod acies tam ferri quam oculorum est.

Inter passum & expertum hoc interest, quod patimur voluntate, experimur necessitate.

Inter genus & gentem hoc interest, quod genus tam hominum quam ferarum est, gens ad cognationem plurimum pertinet, & ab vno capite descendit, dicimus enim gens Gallorum.

Inter terram, tellurem & humum hoc interest, quod tertia pars mundi terra est, tellus Dea, humus locus sepulchrae dicitur ab humando.

Inter mania & aedificia hoc interest, quod

quod mœnia publicorum sunt operum, ædificia privatorum.

Inter *amue* & *totum* hoc interest, quod omne numerositate cōstat, totum soliditas.

Inter *vlcus*, *vulnus* & *plagam*, hoc interest, quod vlcus per se exit, vulnus ferro, plaga potest esse planus ictus, siue quod vlcus leuitatis est, vulnus grauitatis, plagæ etiam verbera vocantur.

Inter *sic* & *ita* hoc interest, quod sic qui dicit ostendit exēpla. Ita ad rationem refertur.

Inter *duos* & *ambos* hoc interest, quod duo numerantur, ambo congregantur.

Inter *paret* & *apparet* hoc interest, quod paret imperio, apparet videntibus.

Inter *pullum* & *nigrum* hoc interest, quod pullum albo contrarium est, nigrum colore accipimus.

Inter *putat*, *existimat*, *opinatur*, *arbitratur* & *suspiciatur* hoc interest, quod putat qui dubitat, existimat qui ex immaturo quæ acta sunt dicit, opinatur qui opinioni aut suæ aut alterius credit, arbitratur qui dubiæ rei finem imponit, suspiciatur, qui latentem rei prospicit formam.

Inter *prohibere* & *inhibere* hoc interest, quod prohibere est porro habere, inhibere videtur, quod probibemus iure, inhibemus imperio.

Inter *ostentum*, *prodigium* & *monstrum* hoc interest, quod ostentum siue corpore solidum nouisse ostentat & oculis & auribus, Prodigium verò quod solidis corporibus prospicitur vt in cœlo comites stella, & in nocte lux, interdiu tenebræ. Monstrum verò contra naturam cognitum egreditur, vt serpens cum pedibus, aut cum quatuor alis.

Inter *conticuere*, *obticuere* & *reticuere* hoc interest, quod qui conticuit vndique silentium præstitit vt antiqui conticuit tandem factoque hic sine quieuit. Obticuit qui nullam spem loquendi reliquit, reticuit qui silentio responsa finiuit.

Inter *sepulchrum*, *tumulum*, *monimentum* & *bustum* hoc interest, quod sepulchrum locus in quo corpora sepeliuntur, à sepeliendo dicitur, Tumulus qui cineres regit. Monimentum quod sepulchrum circumdatur, dictum à monitionibus. Bustum in quo ossa sunt, quasi bene vstum.

Inter *astra* & *sydera* hoc interest, quod astra siue sydera esse possunt, quia astra fixa sunt cœlo, sydera mouentur.

Inter *diripere* & *deripere* hoc interest, quod diripimus cum ex superiore parte in inferiorem rapimus, Deripimus autem cum laniamus & in diuersas partes deducimus.

Inter *causam* & *rationem* hoc interest,

quod causa multas habet species, Ratio paucissimas, & quod ratio efficitur causa desideratur.

Inter *Italum* & *Italicum* hoc interest, quod Italus homo, Italicus arcus dicitur, ita illud ad personam refertur hoc ad rem.

Inter *inuium*, *deuium*, *anuium* & *peruium* hoc interest, quod inuium est sine via secretum, deuius desertus locus, anuium extra viam, peruium per quod commeat.

Inter *dexteram* & *dextram* hoc interest, quod quidam putauerūt literam sine causa abundare, consuetudinem antiquam, vt reprændo & repræhendo, vt vemens & vehemens. ita dexteram manum, dexteram prosperam partem dicimus.

Inter *leges* & *iura* hoc interest, quod iura reperta sunt ab honesta consuetudine, Leges quæ inter nos probanda facimus, iura ab vniuscuiusque iustitia dicuntur, leges quod est eleganter.

Inter *inuidum* & *inuidiosum* hoc interest, quod inuidus qui alteri inuidet, inuidiosum cui inuidetur.

Inter *protinus* & *protenus* hoc interest, quod protinus est statim continuò, aduerbium tēporis, protenus quasi porro tenus.

Inter *demitto* & *dimitto* hoc interest, quod demittit, hic qui de alto deorsum mittit, dimittit, qui in multas partes mittit.

Inter *altaria* & *aræ* hoc interest, quod altaria Deo ponuntur, aræ etiam defunctis.

Inter *dimidium* & *dimidiatum* hoc interest, quod dimidium potest significare partem nisi subiiciat integrum nomen, siue dimidiatum est, vt plena hora dicitur, hora integrum nomen quasi totum, siue hora non potest dimidia esse, ergo aut dimidiata hora aut dimidium horæ dimidium est, dimidiatum autem diminuta portio.

Inter *fiduciam* & *confidentiam* hoc interest, quod confidentia est cum vitio temeritatis, fiducia habet si quis honesta conscientia viuunt.

Inter *legionem* & *delectum* hoc interest, quod legio dicitur ab eo quod legatur viri fortes & utiles militiæ, dilectus quæ maxime diligimus, vt filij vel cognatio patres.

Inter *assidue* & *quotidie* hoc interest, quod assidue sedulitatis est, quotidie autem perseverantiæ.

Inter *mæret* & *meretur* hoc interest, quod qui mæret tristis est, meretur autem qui ex alterius iudicio parem beneficio gratiam expectat.

Inter *plenitudinem* & *plenitatem* hoc interest, quod plenitudo corporis est, plenitas rei, ita plenitudinem obesorum ha-

minum, plenitatem variæ rei dicimus cui iussibet.

Inter *precor* & *deprecor* hoc interest, quod deprecamur Deum, precamur homines.

Inter *fortunam* & *felicitatem* hoc interest, quod fortuna nomen est, felicitas opus nominis.

Inter *tueor* & *tuor* hoc interest, quod tueor custodio, tuor video.

Inter *ludibrium* & *ludicrum* hoc interest, quod ludibrium in alterius iniuria, Ludicrum autem quod ipsi delectamur sine cuiusquam iniuria.

Inter *stillam* & *guttam* hoc interest, quod gutta imbrium, stilla siculæ, vel acei.

Inter *fidum* & *fidelem* hoc interest, quod fidus etiam amicus dicitur, fidelis seruus.

Inter *cognoscimus* & *agnoscimus* hoc interest, quod agnoscimus cognitos, cognoscimus quod nunquam vidimus.

Inter *clypeum* & *clupeum* hoc interest, quod clypeum scutum, clupeum verò in quo imagines ponuntur.

Inter *germanum* & *fratrem* hoc interest, quod germanus est verus frater patre & matre, frater verò ex diuerso patre & matre.

Inter *mersare* & *mergere* hoc interest, quod mersare sæpius, mergere semel.

Inter *agere causam* & *dicere* hoc interest, quod agit patronus, dicit reus.

Inter *eminus* & *cominus* hoc interest, quod *eminus* ex lōginquo, *cominus* pede.

Inter *capere* & *decipere* hoc interest, quod capimus merentes, decipimus innocentes, aut capimus arte, decipimus insidiosè.

Inter *consilium* & *sententiam* hoc interest, quod consilium cogitatio, sententia consilij pronuntiatio.

Inter *fors* & *fortunam* hoc interest, quod fors casus est, fortuna data est, & quidam sic volunt, fors tanquam mors.

Inter *voluntate* & *voluptate* hoc interest, quod voluntas animi, voluptas corporis.

Inter *interea* & *interdum* hoc interest, quod interdum aduerbium temporis est, Interea causa rei.

Inter *initium* & *principium* hoc interest, quod principium totius operis, cuiuscunque vnum est, quasi primum operis caput, initium est, quod frequentius intelligimus, & toties accipimus, quoties aut persona mutatur quasi intus in alteram rem, & principium semel initium sæpius. Principium, & arma virumque cano, Initium, musa mihi causas memora, Inveniuntur tamen principia quæ natura sui carent, & specie initia habent, vt. At Regina graui iamdudum faucibus cura, & sic fatur lachrymans, clausique immittit habenas.

Inter *meditari* & *melitari* hoc interest, quod meditatur animo, melitatur corpore.

Inter *homines* & *bestias* hoc interest, quod bestiarum ventri sciunt, homines ratione.

Explicit Feliciter.

